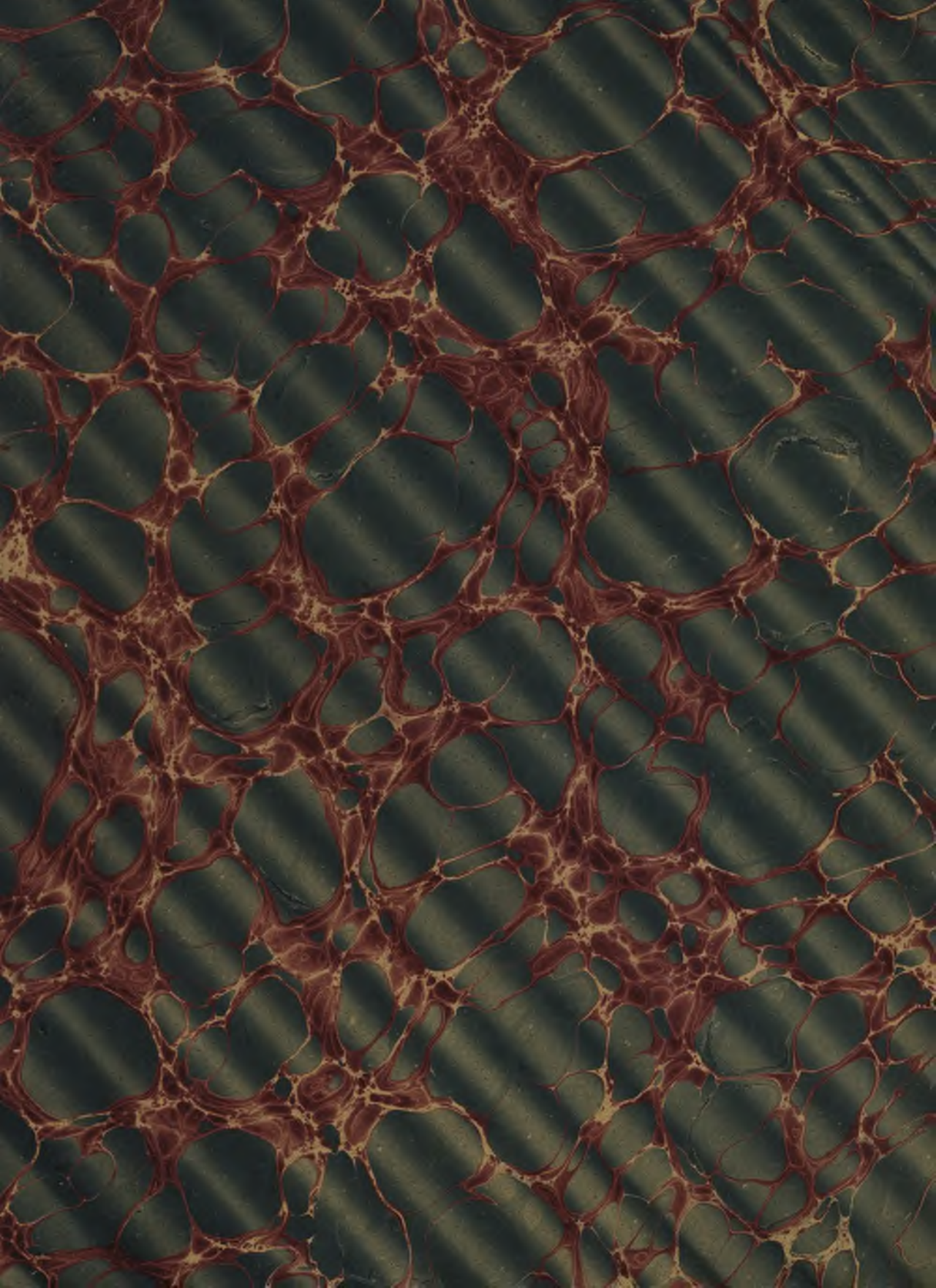

86

BANCA NATIONALA
Agenția Bacău

BIBLIOTECA B.R.P.R.
REGIONALĂ BACĂU
Nr. 2484
916

BIBLIOTECA B.R.P.R.
REGIONALĂ BACĂU
Nr. 1055

916

MARELE
DICŢIONAR GEOGRAFIC
AL
ROMÎNIEI

BIBLIOTECA JUDEŢEANĂ
CLUJ-NAPOCA

SOCIETATEA GEOGRAFICĂ ROMÎNĂ

FUNDATĂ LA 15 IUNIE 1875

RECUNOSCUTĂ DREPT INSTITUȚIE DE UTILITATE PUBLICĂ, PRIN LEGEA DIN 20 FEBRUARIE 1897

MARELE

DICȚIONAR GEOGRAFIC

AL

ROMÎNIEI

ALCĂTUIT ȘI PRELUCRAT DUPA DICȚIONARELE PARȚIALE PE JUDEȚE

DE

GEORGE IOAN LAHOVARI

PREȘEDINTE AL INALTEI CURȚI DE COMPTURI,
PREȘEDINTE AL SOCIETĂȚII PENTRU ÎNVĂȚĂTURA POPORULUI ROMÎN,
SECRETAR GENERAL AL SOCIETĂȚII GEOGRAFICE ROMÎNE

ȘI

GENERAL C. I. BRĂTIANU

SUB-ȘEF AL STATULUI-MAJOR GENERAL,
DIRECTOR
AL INSTITUTULUI GEOGRAFIC AL ARMATEI

GRIGORE G. TOCILESCU

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMÎNE,
PROFESOR UNIVERSITAR,
DIRECTOR AL MUZEULUI NAȚIONAL DE ANTICHITĂȚI

VOLUMUL IV.

1994

3 2020

1 2008

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ

475.737

2 1998

475737X

BUCUREȘTI

STAB. GRAFIC J. V. SOCECŬ, STR. BERZEI, 59

1901

MARELE

DICȚIONAR GEOGRAFIC

AL ROMÂNIEI

MARELE DICȚIONAR GEOGRAFIC AL ROMÎNIEI

I

Iablanița, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Dumbrava, la 35 kil. de orașul T.-Severin, situată pe două dealuri și o vale și mărginindu-se la E. cu com. Podul-Grosului, la S.; cu com. Padina-Mare și Padina-Mică; la V., cu com. Paroina-Mare și la N., cu comuna Stignița.

Satul formează comună cu mahalalele: Dosești și Țața, avînd 1600 locuitori, locuind în 300 case.

Locuitorii posedă: 70 pluguri, 165 care cu boi, 26 căruțe cu cai; 70 stupi cu albine.

Are: o șosea comunală care o leagă de com. Orevița și Paroina-Mare; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 2 preoți și 3 cîntăreți; o școală, condusă de un învățător, frecuentată de 26 elevi și 3 eleve. Budgetul com. e de 3736 lei la venituri și de 2936 lei la cheltueli.

Contribuabili sunt 246.

Vite: 690 vite mari cornute, 330 boi, 60 cai, 700 oi și 600 rimători.

Cîmpiile mai principale din com. sunt: Balaurul, Iepurele, Vulturul, Batovul, Sculele și Geanta.

Dealuri mai însemnate sunt: Cuca-lui-Rădoi, Dealul-Mălinului, Boca și Sculele.

Văi: Iablanița și Boca, pe care curge pîrîul Iablanița și care se unește cu apa Podul-Grosului, la locul numit Podul-Iablanițel. La V. com., la o depărtare de 1 kil., se află fîntîna numită Poșta, pe unde se cunoaște olacul vechiu.

Iacob (Dealul-lui-), *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Turcoaia; este deal fără legături cu vre-un alt deal, așezat în partea de V. a pl. și a com. care se întinde la poalele sale de V.; e de natură stîncoasă, acoperit pe alocurea cu fînețe; are o înălțime de 336 m., care poartă numele de Turcoaia, dominînd asupra satului Turcoaia, asupra Dunărei și asupra drumului județean Măcin-Satul-Nou-Ostrov; are ca prelungiri dealurile: Iglișoara-Mare, Iglișoara-Mică, Manole și Gorgova; este acoperit cu fînețe și pășuni.

Iacob-Mog, *movilă,* jud. Tulcea, situată în partea centrală a plășei Tulcea, și cea de S. a com. rur. Malcoci; așezată pe muchea Dealului-Mare, are o înălțime de 148 m., dominînd asupra văilor Sari-Ghiol și Valea-Mare, asupra satului Malcoci și drumului comunal Malcoci-Agi-Ghiol; este naturală și acoperită cu verdeață.

Iacob (Piscul-lui-), *pisc,* în com. rur. Govodarva, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți. Aci se află urmele unei vechi cetăți romane. Se află pe partea dreaptă a pîrîului Govodarva și în apropiere de șosea.

Iacob-Suhat, *gîrlă,* în jud. Tulcea, în partea de N. a plășei Tulcea și a com. rur. Malcoci, și în partea de S.-V. a plășei Sulina și a com. urb. Chilia-Veche; se desface din lacul Costin; curge spre E. d'alungul malului nordic al grinduluĭ Stipocul; trece pe lîngă lacurile Costinciuc și Buciul, care se scurge în el, și, după un curs de 12 kil., se pierde în întin-

sele stufăriĭ de lîngă lacul Pepurnicul.

Iacobeni, *sat,* în partea de E. a com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași, situat pe malul drept al Jijieĭ, format din 2 cătune: Iacobeni și Tomulețul, carĭ fac un trup, avînd o populație de 87 familiĭ, saŭ 335 locuitorĭ.

Locuitorĭĭ din Tomulețul sunt statornicițĭ în anul 1880. Iacobeni este sat vechiŭ.

Are o biserică zidită de un preot, Andreĭ.

Vite sunt: 239 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 723 oĭ, 9 capre și 75 rimătorĭ.

Iacobeni, *deal,* lîngă satul cu același nume, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Iacobeni-Noĭ, *sat,* în partea de N.-V. a com. Dîngeni, pl. Jijia, jud. Botoșani, pe coastă de deal, în dreapta Jijieĭ. S'a înființat la 1879 cu noiĭ împroprietăriță pe moșia statuluĭ Iacobeni. Are o suprafață de 436 hect. ale locuitorilor și o populație de 70 familiĭ, saŭ 264 suflete.

Numărul vitelor e de 1240: 422 boĭ și vacĭ, 81 caĭ, 702 oĭ, 35 porcĭ.

In sat se află: 1 circiumă, 2 comercianțĭ și 2 meseriașĭ.

Iacobeni-Vechĭ, *sat,* în centrul com. Dîngeni, pl. Jijia, jud. Botoșani, pe partea dreaptă a Jijieĭ, cu o suprafață de 993 hect. și cu o populație de 50 familiĭ, saŭ 250 suflete. Moșia este proprietatea Statuluĭ.

Are o biserică făcută de locuitorĭ și deservită de 2 cîntărețĭ.

Iacoboaia, *pădure,* în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Tămași, cu o întindere de 28 hectare.

Iacovile, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mădulari, pl. Cerna-d.-j., jud. Vilcea. Are o populație de 202 locuitorĭ (102 bărbațĭ și 1090 femeĭ).

Iadul, *vale,* izvorește de la E. de com. Mioveni, pl. Riul-Doamneĭ, jud. Muscel și se varsă în rîul Argeșelul, pe malul sting.

Iaduluĭ (Gura-), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Nehoiașul, pe moșia Jariștea, în poalele munteluĭ Cumpenile, unde se află o mulțime de izvoare cu ape minerale, exalînd un miros sulfuros, ce ĭ-a determinat numirea.

Iaga, *loc,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucșești, situat la confluența pîrîuluĭ Cernul cu Tazlăul-Mare.

Iaguda-Ceair, *vale,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Almaliul; se desface din poalele de E. ale dealuluĭ Sarĭ-Meșea-Bair; se îndreaptă spre E., într'o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., mergînd printre două prelungirĭ ale dealuluĭ Sarĭ-Meșea-Bair, carĭ poartă același nume; brăzdează partea de N.-V. a plășeĭ și pe cea de S.-E. a com.; taie drumul județean și cel comunal ce duce de la Almaliul la Esechioi, și, după un mers de 6 kil., se deschide în valea pîrîuluĭ Almaliul, numită Beilic-Ceair, ceva maĭ jos de locul numit Cișmeaua-Ostrovenilor; malul săŭ sting este acoperit cu viĭ.

Iaila, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, cătunul com. Cîrjelarĭ, așezat în partea centrală a plășeĭ și cea de N. a com., la 12 kil. spre N. de reședință, pe ambele malurĭ ale văiĭ Iaila-Dere. Intinderea sa este de 45 hect., iar populația, compusă din Bulgarĭ și Romînĭ, este de 57 familiĭ, saŭ 215 suflete. Prin el trece drumul comunal Hasanlar-Orta-Chioi.

Iaila-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. urb. Babadag; se desface din dealul Asmîlar-Bair; se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-E., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și a com.; lasă spre S. dealul Ghel-Tepe; pe la poalele de E. merge drumul județean Babadag-Alibeĭ-Chioi; este de natură stîncoasă; se ridică la 138 m., dominînd satul Satul-Noŭ, balta Topra-Chiopru și drumul județean; este acoperit cu păduri și finețe.

Iaila-Dere, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea pl. Măcin. Izvorește din poalele de V. ale dealuluĭ Clubucluc-Bair și Orta-Bair, și se îndreaptă maĭ întîiŭ spre N.-V. și apoĭ spre V., avînd o direcțiune de la E. spre V.; trece prin partea de N. a satuluĭ Iaila, de unde și-a luat numele; curge de la poalele de N. ale dealuluĭ Ortabuirac și Hasanlaruluĭ, și, după un curs de 12 km., se varsă în pîrîul Cerna, pe partea stîngă, lîngă satul Satul-Noŭ, pe care-l udă prin mijloc. Brăzdează partea de S. a plășeĭ, și pe cea de N. a comuneĭ Satul-Noŭ. Basinul săŭ, cu o întindere de 2400 hect., cuprinde cîte o parte din teritoriul comunelor Satul-Noŭ și Cîrjelarĭ, și este cuprins între dealurile: Hasanlar, Dîjcadael-Bair, Ciuciuc-Cara, Orta-Chioĭ, de-oparte, Carapcea și Ac-Punar, de altă parte. Ca afluențĭ are pe dreapta: Derea-Ac-Punar, și pe stînga Domus-Culac. Malurile sale sunt în general ripoase, pînă la conflu-

ența cu pîrîul Domus-Culac. Pe valea lui merg drumurile comunale: Iaila-Satul-Nou, Ac-Punar, Satul-Nou, Homurlar-Iaila.

Ialojița, *pîriu*, în jud. Suceava, com. Șarul-Dorneĭ; afluent al pîrîului Călimănelul.

Ialojițeĭ (Vîrful-), *piscul muntelui cu acest nume*, între com. Șarul-Dorneĭ și Broșteni, jud. Suceava, având 1616 m. altitudine.

Ialomicioara, *sat*, jud. Dîmbovița, plaiul Dîmbovița-Ialomița, căt. com. Moțăeni.

Ialomicioara, *pîriu*, jud. Dîmbovița, care izvorește aproape de muntele Leoata, și primește în sine pîraiele: Ialomicioara-Frumoasă, Ialomicioara-Văeĭ sau Valea-Vaceĭ, Siliștea, Lili, Giurculețul, Chincioaca, Tanțea și altele, apoĭ trece prin raionul com. Runcul, și, aproape de com. Moțăeni, se varsă în partea dreaptă a Ialomițeĭ, sub numele de Ialomicioara-Mare. Tot în Ialomicioara se mai varsă și Valea-Țița, din sus de Moțăeni.

Ialomicioara-Mică, sau **Răsăriteană**, *pîriu*, jud. Dîmbovița, ce izvorește de sub muntele Păduchiosul, despre Prahova și se varsă în partea stîngă a Ialomițeĭ, din sus de Moroeni, în dreptul Glaveĭ, care este o poeană frumoasă.

Ialomița, *județ*, numit astfel după rîul Ialomița, ce-l udă de la V. spre E. Este situat pe țărmul stîng al Dunăreĭ, în unghiul ce formează acest fluviu în curgerea sa despre N., udînd partea de V. a Dobrogeĭ.

Limite. Spre N., județul se mărginește cu județele Buzău și Brăila. Linia despărțitoare începe despre N. de com. Jilavele, merge spre E., trece prin valea pîrîului Sărata și pe la N. satului Gîrbovi, apoĭ satul Grîndul, de unde se coboară spre N.-E., despărțindu-se de județul Brăila pînă în dreptul satului Murgeanca, unde teritoriul comuneĭ Cioara-Doicești din județul Brăila, se coboară spre S. pînă în lacul Strachina, formînd un cot în județul Ialomița în formă de dreptunghiu, de unde iarăși ia direcțiunea spre E. pînă în Dunăre.

Limita județului spre S. o formează Dunărea, ce desparte județul de Bulgaria din dreptul satului Vărăști, pl. Borcea, pînă în dreptul picheturuĭ Chiciul, sau pînă la un kil. spre E. de Silistra; de aci, Dunărea desparte județul Ialomița de județul Constanța, formînd și limita despre E., pînă intră în județul Brăila.

Marginea de E. este o linie convențională, care începe din limita județului de N., desparte acest județ de județul Prahova, mergînd spre S. pînă în rîul Ialomița și de aci merge spre S.-E., tăind d'a curmezișul văile Ileana, Ilie și Bulumezi și trecînd pe la Moara-Săracă, prin Valea-Argoveĭ, prin lacul Mostiștea, pînă în Dunăre, în dreptul satuluĭ Vărăști.

Suprafața județuluĭ, cu o întindere de 805529 hect., este o cîmpie vastă, tăiată în două părți de rîul Ialomița, presărată de o mulțime de movile și crestată în partea de N. și de S. de mai multe văĭ. Din rîul Ialomița, spre S., în lățime ca de 35 kil. și din Borcea, spre V., în lungime ca de 75 kil., se întinde cîmpul Bărăganul, a cărui suprafață prezintă niște ondulațiuni largĭ, nesimțite în urcare și coborîre. Treĭ marĭ coaste mărginesc acest cîmp în părțile de N.-S. și E., iar partea de V. formează o continuare a cîmpiilor din pl. Cîmpuluĭ și din județul Ilfov. Coasta de N. poartă numirea de coasta Ialomițeĭ, iar cele despre E. și S., numaĭ simpla numire de coastă.

Sunt în județ, și cu deosebire pe cîmpul Bărăgan, multe movile, artificiale. Modul cum sunt aranjate nu pare a fi ceva întîmplător; așa, în partea de E. a Bărăganuluĭ, unde sunt maĭ bine conservate, se poate observa că movilele sunt astfel dispuse, că formează patrulatere, dintr'un centru, format dintr'o movilă mai mare, se întind maĭ multe raze în diferite direcțiuni. Nu se cunoaște de unde s'a luat pămînt pentru a se ridica aceste movile, căcĭ prin prejurul lor, nu se văd gropĭ. Săpîndu-se unele movile, nu s'aŭ găsit într'unele nimic, iar într'altele numaĭ cărbunĭ. Cele mai principale movile sunt: Movila-Voevoduluĭ, Movila-luĭ-David, Drăgaica, Cacomeanca, Baurul, Ciunga, Păuna, Copuzul, Gemenile, a-Neacșuluĭ, etc.

Ape. Dunărea curge spre S., apoĭ spre E., formînd mai multe brațe, din carĭ cele mai marĭ sunt: Borcea și Gura-Balĭĭ. Ialomița străbate județul despre V. spre E., unde se varsă în Dunăre. Sărata, pîrîu, curge din județul Buzău, spre S., și se varsă în rîul Ialomița. Ghighiul, un mic pîrîu, vine din jud. Prahova și se varsă în pîrîul Sărata. Lacurĭ principale sunt: Boianul, Jegălia, Călărași, Cabilul, Strachina, etc.

Dunărea, în curgerea sa, formează mai multe insule, din carĭ cele mai marĭ sunt: Balta, Tulchia-Mare, Strîmbul, Hopa, Balaban, Aleonte, Atîrnați și Vaca.

Clima. In timpul ierneĭ, clima

este aspră, din cauza vînturilor ce suflă despre N. și carĭ, negăsind nicĭ un obstacol, produc viscole ce pun adesea în primejdie d'a se nămeți turme întregĭ de vite. Primăverile sunt adesea umede și recĭ și din cauza ploilor și a topirĭĭ zăpezilor. Dunărea ese din albia sa și înundează pășiunile și pădurile de pe țărmurile sale. Verile sunt călduroase, ploile adesea încetează, Dunărea scade și cu dînsa, brațele și lacurile ce formează mlaștine.

Toamna, cînd nu cad ploĭ și zăpezile nu vin de timpurĭŭ, este timpul cel maĭ frumos.

Proprietățĭ. Sunt treĭ serĭĭ de proprietățĭ în acest județ: prima serie începe din Dunăre până în mijlocul Bărăganuluĭ; a doua serie începe din rîul Ialomița spre S., până în mijlocul Bărăganuluĭ; a treia serie, din rîul Ialomița, spre N., până în județele Brăila și Buzăŭ.

Statul posedă 59 proprietățĭ și anume: Cărăreni saŭ Hagieni, Cunești saŭ Bizeanca, Fundul-Crăsani, Jegălia, Strachina, Broșteni-Vechĭ, Rogozul, Bueștĭ, Feteștĭ, Făurei, Găunoși, Vărăștĭ, Vlădeni, Blagodeasca, Piersica saŭ Bordușelele, Piscul-Carapanuluĭ, Ciocănești-Mihaiŭ-Vodă, Dichiseni, Trîmșeanca, Săpunarĭ saŭ Odaia-Protopopuluĭ, Berbeci-Popești, Cocora, Mileasca, Slobozia, Ciocănești-Mărgineni, Bogata, Ceacul saŭ Valea-Plopuluĭ, Iazul saŭ Lata-Sănata, Lupșani, Ulmul, Copuzul saŭ Odaia-Călugăruluĭ, Găița, Săpunarĭ, Călărași-Vechĭ, Coslogeni, Bucul-Mătușești, Curești, Cotul-luĭ-Epure, Stelnica-Pirțani, Reviga, Căzănești, Călărași, Orașul saŭ Piua-Petreĭ, Cotorca, Grindul-cu-Rogoazele, Cotorca-Mică, Cunești, Petroiul, Bărăganul, Buciumeni cu Frățilești, Bucșa, Culcați (Nucet), Culcați (Răzvan), Frățilești, Motîlva, Sforile, Pisculești, Pisculeasa, compusă din Cotul-luĭ-Cocoș și Cotul-luĭ-Drăgan, Bobul saŭ Corneanca, Surdeasca-Glogăneasca și Armășești.

Eforia Spitalelor Civile din București, posedă opt proprietățĭ, și anume: Călărași-Lichirești, Cîrnulisa, Crăsani-d.-j., Dudești, Luciul cu Giurgeni și Gura-Ialomițeĭ, Popeni, Piersica-Mĭerlani și Stelciul.

Producțiunea. Pămîntul județuluĭ, propriŭ zis pentru cultură, formează un strat argilo-nisipos amestecat cu substanțe organice și produce o mare cantitate de cereale, plante alimentare. Cultura tutunuluĭ se face în pl. Cîmpuluĭ.

Pe insulele ce Dunărea formează în curgerea sa, se află multe pădurĭ cu lemne de salcie și plop, iar pe amîndouă malurile rîuluĭ Ialomița, se află pădurĭ, carĭ, pe lîngă salcie și plop, maĭ conțin și stejar, anin, carpen, frasin, etc.

Suprafața județuluĭ, fiind o întinsă cîmpie producătoare, este favorabilă creșterei animalelor. Vite în jud. Ialomița sunt: 49009 caĭ, 92932 boĭ, 257737 oĭ, 1960 capre, 49578 porcĭ, 147 asinĭ. Este cunoscut că numărul vitelor era în secolele trecute și chiar până pe la jumătatea acestuĭ secol maĭ mare și că vitele eraŭ de o maĭ bună rasă; așa că guvernul turcesc cumpăra de aicĭ caĭ pentru armată și alte vite, din herghelĭile și turmele ce populaŭ cîmpiile județuluĭ Ialomița; acum însă transformarea suhatelor în locurĭ de cultură, a făcut ca numărul vitelor să se înpuțineze.

Dintre animalele sălbatice se găsesc: lupul, mistrețul, vulpea, iepurele, vidra, viezurele, etc. Dintre păsărĭ se află vulturul, dropia, cocorul, lebăda, pelicanul, becața, gîsca și rața sălbatică, etc. Din cultivarea albinelor se produc anual până la 20000 kilog. miere și 6800 kilog. ceară.

Din Dunăre, Borcea și de prin lacurĭ, se pescuesc: crap, somn, morun, cegă, șalăŭ, știucă, etc.

De și agricultura este speciala ocupațiune a locuitorilor, totuși și industria a luat avînt; așa, în fabrica din satul Broșteni-Noĭ se fabrică mult alcool. Măcinatul cerealelor se face în maĭ multe morĭ de vînt, de apă și cu aburĭ, din carĭ cele maĭ sistematice și carĭ daŭ zilnic o maĭ mare cantitate, sunt cele din Broșteni-Noĭ, Lehliul și Călinești. Fabricarea brînzeturilor, a pastramelĭ, a peștelui sărat, apoĭ a cărămidelĭ, a obiectelor de lemn și de fier, precum și țesăturile de lînă, de cînepă, de bumbac și de mătase, etc., formează una din principalele ocupațiunĭ ale locuitorilor.

Comerciul. In județ, comerciul se face cu cereale, animale, pĭeĭ neluerate, lînă, alcooluri, seŭ, pește sărat și proaspăt. Comerciul cu cereale, care formează primul izvor de bogăție al locuitorilor jud., se face în fie-care com., dar maĭ mult în porturile Călărași și Gura-Ialomițeĭ. Comerciul de vite și de manufactură se face în fie-care comună și cu deosebire în bîlciurile ce se țin peste an în următoarele localităț: în Călărași, de la 1—10 Septembrie și la 9 Martie; în Slobozia, la 23 Aprilie, 24 Iunie și la Înălțare; în Urziceni, unde, în deosebĭ de tîrgul săptămînal, e tîrg la Duminica Floriilor și la 14 Octombrie; în Lehliŭ se face tîrg săptămînal; în Giurgeni, la 14 și 26 Octombrie; în Ciochina, la 8 Septembrie și Duminica-

Florilor; în Jilavele, la 20 Iulie și la Pogorîrea Sf. Duh; în Broșteni Noi, la 25 Martie, 29 Iunie, 27 Iulie, Duminica Tomei și 14 Octombrie; în Grindul, la 9 Martie, 15 August, 26 Octombrie și la Pogorîrea Sf. Duh.

Căi de comunicație. Jud. Ialomița e străbătut de căi ferate, șosele și căi navigabile. Căile ferate străbat județul în lungul și latul său, avînd o lungime de 167 kil., din cari linia București-Fetești, cu 77 kil., avînd stațiile: Lehliul, Dîlga-Mare, Ghimpați, Ciulnița, Mărculești, Elena și Fetești; linia Slobozia-Călărași-Port, cu 47 kil., cu stația Siliștea; linia Fetești-Făurei, cu 43 kil., avînd stațiile Hagieni, Țîndărei și Murgeanca.

Șosele acoperite cu pleatră sunt pe o întindere de 15 kil., iar neîmpletrite sunt foarte numeroase pe o mare întindere.

Căi navigabile sunt: Dunărea, cu brațele sale Borcea și Gura-Baliî.

Instrucțiunea. Instrucțiunea se predă în județ în 124 școli primare rurale și 4 școli primare urbane, din cari 22 de băeți, 24 de fete și 82 mixte; iar din acestea, 62 sunt întreținute de stat și comună, 10 de județ și comună și 56 numai de comună. Urmează cursurile în școalele rurale 4000 elevi și 800 eleve, iar în cele urbane 600 elevi și 300 eleve. Personalul didactic se compune din 104 învățători, 8 institutori, 24 învățătoare și 5 institutoare, ceea ce formează un total de 141 membri ai învățămîntului primar. Cu întreținerea acestor școli s'au cheltuit de stat, județ și com., într'un singur an suma de 200367 lei, 10 bani, din care pentru școalele rurale 152972 lei, 50 bani și pentru școalele urbane 47394 lei, 60 bani.

Pentru învățămîntul secundar se află un gimnaziu real în orașul Călărași, cu 9 profesori.

In satul Armășești este o școală mixtă de meserii și agricultură practică, în care se află internați 40 elevi și 40 eleve, avînd 14 profesori, profesoare, maeștri și maestre.

Personalul sanitar al județului se compune dintr'un medic primar, patru medici de plăși, un medic al orașului Călărași, doi medici la spitalele din Călărași și Urziceni, precum și un medic la spitalul Armășești. Se mai află patru vaccinatori și patru moașe. Un medic veterinar îngrijește de starea sanitară a vitelor în caz de epizootii. Sunt trei farmacii, din cari două în Călărași și 1 în Urziceni, cari procură medicamente bolnavilor din spitale și particularilor.

Justiția. Se află în județ un tribunal, care depinde de curtea de apel din București; o curte cu jurați, care funcționează la începutul fie-căruî trimestru, trei judecătorii de ocol cu reședințele în Călărași, Slobozia și Urziceni și în fie-care comună cîte o judecătorie comunală.

Administrația. Se află o prefectură, trei subprefecturi și în fie-care comună cîte o primărie. Siguranța publică în orașul Călărași este pusă sub privigherea unei poliții. Reședința sub-prefecturilor este în: Călărași, Slobozia și Urziceni.

Armata. Este în județ un regiment de infanterie, care poartă denumirea de al 5-lea, Ialomița No. 23, și depinde de corpul III de armată cu reședința în Galați. Regimentul are trei batalioane, din cari unul permanent și două teritoriale, avînd și 12 companii. Două escadroane de călărași fac parte din regimentul 5 de călărași cu reședința în Ploești. In Slobozia se află un regiment de cavalerie permanent.

Cultul. Se află 140 biserici, cu 181 preoți, divizate în patru subprotoierii: subprotoieria Borcea coprinde 3 circomscripții; subprotoieria Cîmpului coprinde 4 circomscripții; subprotoieria Ialomiței coprinde 5 circomscripții și subprotoieria Bălții coprinde 5 circomscripții. Peste aceste subprotoierii este o protoierie cu reședința în Călărași, și care depinde de Eparhia Mitropoliei din București.

Populațiunea. După statistica oficială din 1887, se află în județ 132936 locuitori, cu 29134 capi de familie, din cari 15092 persoane știu carte și 117844 nu știu.

După recensămîntul făcut în 1894, populațiunea județului constă din 146630 locuitori, cu 33962 capi de familie, și 112668 membri de familie, saŭ 75679 bărbați și 70951 femei. După profesiuni se află: 38487 agricultori, 1185 meseriași, 85 industriali, 1273 comercianți, 800 cu profesiuni libere, 6080 muncitori și 3231 servitori.

Budgetul pe 1898 — 99: Zecimi: venituri, lei 540710, bani 70; cheltueli, lei 537428, bani 95. Drumuri și prestații: venituri, lei 283302, bani 19; cheltueli lei 280313, bani 60. Spitalul rural Țîndărei, la venituri ca și la cheltueli, lei 32189, bani 54.

Istoric. Pe timpul domniei lui Alexandru Ipsilante (1778), județul avea altă formă și altă împărțire; așa în partea de N. se limita cu raiaua Brăilei și județele: Slam-Rîmnic, Buzăŭ, Săcueni și Prahova; spre S. și E., cu Dunărea și spre V., cu Ilfovul.

Coprindea 127 sate împărțite în 7 plăși: Lichirești, Stelnica, Orașul, Slobozia, Gîrbovi, Jilavele și Dridul. Plășile: Gîrbovi, Jilavele și Dridul coprindeaŭ sate, carĭ azĭ sunt în județele: Buzăŭ, Prahova și Ilfov. Plasa Orașuluĭ coprindea sate din județul Slam-Rîmnic; iar satele din V. plășeĭ Borcea formaŭ plasă separată, numită a Ciocăneștilor, ce depîndea de județul Ilfov. Din punct de vedere militar, județul era împărțit în 7 căpeteniĭ militare: a-Scaunuluĭ, a-Lichireștilor, a-Stelniciĭ, a-Orașuluĭ, a-Slobozieĭ, a-Grînduluĭ-Făgărășeanuluĭ și a-Fundul-Dancіuluĭ, peste care era și o polcovnicie. Schele principale eraŭ: Orașul-de-Floĭ, Berlești, Plopĭ, Stelnica, Tîmburești și Călărași. Capitala județuluĭ era Urziceni.

Această împărțire a durat pînă în anul 1832, cînd județul a fost divizat în patru plăși: Borcea, Bălta, Ialomița și Cîmpul, strămutîndu-se capitala județuluĭ la Călărași. Plășile Ialomița și Balta s'aŭ unit în 1882, formînd o singură plasă cu numele Ialomița-Balta.

La 335, înainte de era creștină, locuiaŭ pe aicĭ și în restul țărĭĭ, Geții, carĭ aveaŭ o cetate de lemn, în dreptul Silistreĭ, la treĭ sferturi de oră departe de Dunăre. Acea cetate a fost prădată și arsă de Macedonenĭ, carĭ trecuseră Dunărea într'o noapte, sub comanda luĭ Alexandru-cel-Mare, regele Macedonieĭ.

Pe la jumătatea secoluluĭ al șaselea, țara fu invadată de Slavĭ și părțile cele maĭ populate de acel neam eraŭ laturile rîuluĭ Ialomița și cu deosebire locurile de pe lîngă gura rîuluĭ Ialomița.

Cа locurĭ istorice în județ sunt: Rovine, unde Mircea-cel-Mare bătu în anul 1398 pe Turcĭ; Nenișori, numit azĭ Armășești, unde Mateiŭ-Basarab bătu în anul 1639 pe Vasile-Lupu; Orașul-de-Floĭ, unde Mihaiŭ-Viteazul bătu la 1595 pe Turcĭ. Urme de cetățĭ saŭ întărirĭ militare, despre carĭ istoria nu spune nimic, maĭ sunt la Cetatea-Feteĭ, Crăsani, Iazul, Ulmul, etc.

Ialomița, *plasă*, în jud. Dîmbovița, care și-a luat numele de la rîul Ialomița. Această plasă ocupă partea de S.-E. a jud. Dîmbovița, fiind situată numaĭ pe loc șes și cîmpiĭ întinse, avînd numaĭ cîte-va deluleț în raionul com. Bălenĭ-Rominĭ și cîte-va văĭcele, precum și cîte o movilă artificială făcută în timpul rezbelelor vechĭ la Finta, Cornești și Frasinul. Această plasă se învecinește: la E. și la N.-E. cu jud. Prahova, pl. Tîrgșorul, de care se desparte prin rîul Cricovul-Dulce, afluent al Ialomițeĭ; la N.-E., cu pl. Dealul-Dîmbovițeĭ, jud. Dîmbovița; la V. și S.-V., cu pl. Bolintinul și la S. și S.-E., cu jud. Ilfovul. Clima acesteĭ plășĭ este dulce și sănătoasă, pămîntul este fertil și este udat de rîurile următoare: Ialomița, cu afluenții săĭ Pîscovul, Crivățul și Cricovul, carĭ cîte-treĭ se varsă în partea stîngă a Ialomițeĭ; Colintina, Ilfovul și în partea de V. rîul Dîmbovița, care servă de limită între pl. Ialomița și pl. Bolintinul. Pl. Ialomița ca și pl. Bolintinul și Cobia, fiind situată pe cîmpiĭ întinse, este una din cele maĭ productive în cereale, grîŭ, porumb, orz, ovăz și meiŭ; maĭ produce cînepă, fînețurĭ întinse, legume și în cîte-va locurĭ e acoperită cu pădurĭ.

Animale în această pl., sunt maĭ ales oĭ și vite marĭ cornute.

Pădurĭ sunt: 105000 arĭĭ la Bolovani, 5000 arĭĭ la Podul-Bărbierul, 5000 arĭĭ la Cornățel, 25000 arĭĭ la Frasinul-Pîrlita, 5250 arĭĭ la Ghergani, 80000 arĭĭ la Mărcești, 10000 arĭĭ la Mavrodinul, 57000 arĭĭ la Vizurești-Pîrlita, 11750 la Boanga, etc.

În pl. Ialomița, afară de rîurĭ și pîraĭe, sunt și cîte-va lacurĭ și heleștae, precum: două heleștae și un mare lac la Bălenĭ, un heleșteŭ la Cornățel, unul la Ghergani, unul la Podul-Bărbierul, etc.

Cа industrie această pl. are: o fabrică de spirt și o fabrică de făină la com. Bălenĭ-Rominĭ, o fabrică de spirt la com. Gheboaia, o moară de apă la Bălenĭ-Rominĭ, o moară cu aburĭ și treĭ brutărĭĭ la Bîlciurești, o moară de apă și o brutărie la com. Cătunul, o moară de apă la Cornești, o brutărie la Contești, o moară de aburĭ la Cornățel, o moară de apă la Frasinul, o moară de aburĭ la Ghergani, o moară de apă și o piuă la Tătărăĭ și o moară de apă la Vizurești.

Comerciul este activ și ca centre de desfacere a diferite obiecte peste an sunt: Cornățelul, un mare tîrg anual, care se face toamna, la 8 Septembrie, unde se adună lume și comercianțĭ din diferite părțĭ ale țăreĭ; apoĭ Bălenĭ, unde se face tîrg la Drăgaica, adică la 24 Iunie. Cu toate acestea, producțiunea acesteĭ plășĭ se vinde și se exportă și în alte părțĭ depărtate: așa spirtul din Bălenĭ s'a exportat aniĭ trecuțĭ tocmaĭ pe piețele Spanieĭ în Barcelona și alte părțĭ; făina, de asemenea, fiind de o prea bună calitate, se trimite în multe părțĭ ale ță-

reĭ; un depoŭ însemnat este și în Tîrgoviște.

Pentru înlesnirea comunicațieĭ sunt: șoseaua națională Tîrgoviște - Fundata - București, care trece prin comunele: Bildana, Podul-Bărbierul, Ghergani, Conțești, Bolovani și intră în pl. Dealul, mergînd la Tîrgoviște; șoseaua județeană Tîrgoviște-Butimanul, care trece prin cătunele și comunele: Butimanul, Fîntînelele, Bujoreanca, Cătunul, Ochiul-Bouluĭ, apoĭ prin Cojasca, Bilciurești, Dobra, Băleni, după care intră în pl. Dealul, mergînd iarăși la Tîrgoviște; șoseaua vecino-comunală care trece prin comunele: Bolovani, Cornățelul, Dobra, Gheboaia, Fînta și Frasinul; șoseaua vecino-comunală Ghergani-Colacul-Cojosea. Peste rîurile pe unde trec aceste șosele se află: două podurĭ pe Ilfov și unul pe Colintina în raionul com. Bălteni, un mare pod peste Dîmbovița și două peste Ilfov în raionul com. Bolovani, un pod pe Ialomița și unul pe Crivăț la com. Cătunul, două podurĭ pe r. Crivățul la Cornești, patru podurĭ la Conțești peste rîurile Ilfovul, Colintina și Dîmbovița, un pod la Gheboaia, pe rîul Pișcovul, unul la Mărcești tot pe Pișcov, și unul în centrul com. Vizurești, peste rîul Colintina.

Pl. Ialomița se compune din 19 com. rur. și anume: Băleni-Romînĭ, Băleni-Sîrbĭ, Bălteni, Bolovani, Bilciurești, Cojasca, Cătunul, Cornești, Conțești, Cornățelul, Dobra, Frasinul, Finta, Gheboaia, Ghergani, Mărăști, Podul-Bărbierul, Tătărăi și Vizurești, avînd peste tot o populație de 26069 locuitorĭ Romînĭ și cîțĭ-va Bulgarĭ în com. Băleni-Sîrbĭ.

Reședința subprefecturiĭ acesteĭ plăși este în com. Bilciurești. Aci este și reședința judecătorieĭ de ocol a plășeĭ.

Școlĭ sunt în toate comunele acesteĭ plăși. La cătunul Cocoșul din com. Cornățelul este un mare spital, întreținut de Eforia Spitalelor Civile.

La cătunele Stănești, Boanga și Mavrodinul aŭ fost lupte între Romînĭ și Turcĭ sub Mihaiŭ-Viteazul (1585—1599). Finta este loc memorabil pentru lupta, dintre Mateiŭ-Basarab și Vasile-Lupu, la 1653.

Ialomița, *plaiŭ*, jud. Dîmbovița, care și-a luat numele de la rîul Ialomița și care pînă la 1883 coprindea toată partea de N. a județuluĭ, spre E. de rîul Ialomița; căcĭ spre V. de Ialomița era plaiul Dîmbovița. De la numita dată, aceste două plaiurĭ s'aŭ unit și astă-zĭ este unul cu numele Plaiul Ialomița Dîmbovița cu reședința în com. Șerbănești-Podurile, unde se află și Băile-Pucioasa. Acest plaiŭ unit este situat numaĭ pe munțĭ, dealurĭ, văĭ și vălcele și coprinde toată partea de N. a județuluĭ. Se mărginește la E. cu Prahova, de care se desparte prin munțiĭ Furnica, Păduchiosul, Pleșul, Pleșuva, Gurguiatul, Secătura, Poiana-Lupuluĭ, Măgura, Sultanul și alțiĭ; la V., cu jud. Muscel, de care se desparte prin munțiĭ: Meterezul, Muchia-Leoateĭ, Marginea-Domnească, Plaișorul, Valea-Brebuluĭ și alțiĭ; la N. cu Transilvania, de care se desparte prin culmea Carpaților cu piscurile sale Omul, Caraimanul, Bătrîna și altele; iar la S., cu plasa unită Dealul-Dîmbovița. Clima acestor plaiurĭ unite este foarte dulce și sănătoasă, de aceea în toate verile mulțime de vizitatorĭ din București, Giurgiŭ, Ploești, Tîrgoviște, etc., cutreeră aceste locurĭ pline de florĭ și împodobite cu toate podoabele naturieĭ. Pămîntul acestor plaiurĭ este fertil și în sînul săŭ conține multe metale și minerale de mare valoare. Munțiĭ maĭ însemnațĭ, carĭ brăzdează aceste plaiurĭ sunt: Munțiĭ despre E. de partea dreaptă a Ialomițeĭ, cum mergĭ de la Moroeni în sus: Plaiul-Domnesc, Priporul, Gîlma-Ialomițeĭ, Brînduși, Orzea, Marginea-Cîrliguluĭ, Surlele, Dichiul, Păduchiosul, Oboarele, care se numește și muntele Pietroșița, Nucetul, Blana, Lăpticul, Cocora, Furnica și Obîrșia. În vîrful Obîrșieĭ este Piscul-Omul, lîngă Bucegi, Munțiĭ pe partea stîngă a Ialomițeĭ, de la Moroeni în sus sunt: Gîlgoiul, Piscul-cu-Brazi, Măgurile, Raciul, Cufuritul, Rățeiul, Lespezi, Zănoaga, Lucăcila, Deleanul, Plaiul-Mirceĭ, Tătarul, Pădina, Colțĭ, Bătrîna și Doamnele. Munțiĭ despre V. și apropiațĭ de Muscel: Orlea, Vaca, Rătunelul, Marginea-Domnească, Leaota, care este cel maĭ înalt munte din Dîmbovița după Omul, Mitărcea, Șutila, Dudele-Marĭ și Dudele-Micĭ. Munțiĭ despre E. de Moroeni: În vecinătatea Runculuĭ: Podul-Frumos, Tonțea, Piscul-Vulturuluĭ, Piscul-Laculuĭ, Fața, Cătinele, Gîlma și muntele Orlea zis maĭ sus; în vecinătatea Moroenilor și Pietroșițeĭ: Suhatul-Maliu, Plaiul-Plopilor, Dealul-Porumbeĭ, etc.; în vecinătatea Bezdeaduluĭ: Vîrful-Măgurii-Morii, Vîrful-Runculuĭ, Vîrful-Graiuluĭ, Vîrful-Urseiuluĭ, Vîrful-Voineĭ, și alțiĭ.

Plaiul Ialomița-Dîmbovița este udat de o mulțime de cursurĭ de apă, dintre carĭ maĭ însemnate sunt: Ialomița ce izvorește din muntele Obîrșia, curge spre S. printre plaiurile unite și primește în sine: în partea de E.: Ialomicioara-Mică,

care izvorește despre Prahova din muntele Păduchiosul și de sub vîrful Pietricica, și vine de se varsă din sus de Moroeni; pîrîul Rusețul, care se varsă tot în apropiere de Moroeni; Valea-Lupului, care se varsă în Ialomița între Moroeni și Pietroșița; Bizdidelul, care primește în sine Valea-Coporodului și Valea-Leurdeĭ, și se varsă în Ialomița în dreptul Brănești lor, între cătunul Podurile și Pudrăria saŭ fabrica de praf de pușcă. In partea de N., Ialomița primește Valea-Țițeĭ, Ialomicioara-Mare, Vîlcana, etc.

Afară de Ialomița și afluenții săĭ, plaiurile unite mai sunt udate: spre E., de rîul Cricovul-Dulce, care curge prin raionul comunelor: Urseiul, Vișinești, Valea-Lungă și Colibași, și primește în sine afluenții: Urșeiul, Valea-Lacurilor, Valea-Traistei, Puturosul, Valea-luĭ-Natul, Tinoasa, Strîmbul, Valea-Rea, Cordunul, Valea-Lungă și apoĭ intră în jud. Prahova. Spre V., plaiul Ialomița-Dîmbovița mai este udat o mică parte de rîul Dîmbovița, în care se varsă Riul-Alb aproape de comuna Izvoarele și primește în sine afluenții: Valea-Bărbulețul, Valea-Runcul, și alțiĭ.

In plaiul Ialomița-Dîmbovița se află tot felul de animale, vegetale și minerale, carĭ pot exista în Romînia. Ca animale sunt: boĭ, caĭ, vacĭ, și mai cu seamă porcĭ și capre multe. Se cresc turme marĭ de porcĭ, pe carĭ altă-dată le desfăcea pe piețele Austro-Ungare: Brașov, Sibiŭ, Pesta și altele. Asemenea și turme marĭ de capre. Păsărĭ încă se cresc în aceste plaiurĭ, precum: găinĭ, curcĭ, rațe, gîște, bibilicĭ, rațe leșeștĭ, etc. Rîurile conțin peștĭ gustoșĭ. Albina și gîndacul de mătase se cultivă. Preste 9680 hect., 50 arĭĭ pădure sunt în munțiĭ Blana, Piscul-Brazĭ, Măgurile, Brîndușile, Cocora, Deleanul, Dichiul, Plaiul-Domnesc, Lăpticul, Lucauțul, Plaiul-Mirceĭ, Nucetul, Oboarele, Surlea, Vînturișul și Zănoaga; peste 200000 arĭĭ la Valea-Lungă, 77000 arĭĭ la Glodeni, 25000 arĭĭ pe munțiĭ Mitărcea și Pietrele-Albe, 29500 arĭĭ pe muntele Cornățelul, 175000 arĭĭ la Izvoare, 35000 arĭĭ la Runcul, 75000 arĭĭ la Vîlcana-d.-j., 145000 arĭĭ la Vîlcana-d.-s., și prin alte locurĭ. Plaiul Ialomița-Dîmbovița mai produce porumb, cînepă, in, tot felul de poame și mai ales prune multe, din care se fabrică țuică aproape prin toate comunele și cătunele acestor plaiurĭ. Ca minerale terenul săŭ conține: sare, la Bezdeadul, Brănești și Glodeni; pucioasă, la Bezdeadul, Glodeni, Pietroșița, Vîrfurile, Vișinești, și mai cu seamă la băĭ la Pucioasa, com. Șerbănești-Podurile; păcură în exploatare, la Glodeni, Colibași, Cucuteni, cât. Vîlcana-d.-j., unde sunt și băile iodo-salifere, Vișinești; cărbunĭ de pămînt, în exploatare: la Șotînga două mine, una a statuluĭ și una, a proprietaruluĭ Dobrogeanu, în ne exploatare: la Glodeni, la Moreni, pe munțiĭ și în pădurile munților Brîndușile și Priporul; pietre de moară în exploatare, la Pietrari; var, la Brănești, Izvoare, Runcul, Țița, Vișinești, Vîlcana-Pandeli, etc.

Se află: o mare fabrică de praf de pușcă, singura din Țara-Romînească, în cât. Lăculețele, com. Glodeni, pe malul stîng al Ialomițeĭ și pe șoseaua Tîrgoviște-Pucioasa; un herestrăŭ de tăiat scîndurĭ în com. Brănești, cincĭ herestrae în Moroeni, cîte-va în Runcul, cîte-va pe piraele Cufuritul, Valea-Racîuluĭ și Brăteiul, etc.; o pivă și o dîrstă pentru fabricarea țesăturilor de lînă în Moroeni, unde locuitoriĭ se ocupă cu tot felul de țesăturĭ și împletiturĭ de lînă; o pivă în comuna Izvoarele, două pive în Pietroșița, cîte-va în com. Runcul, etc.; apoĭ: 3 morĭ de apă în Bezdeadul, 1 în Bela, 1 în Bărbuleț, 3 în Brănești, 7 în Gemenea, 5 în Izvoarele, 1 în Cucuteni, 1 în Colibași, 1 în Moroeni, 3 în Moțăeni, 3 în Pietroșița, 6 în Podurĭ, 3 în Riul-Alb, cîte-va în Runc, 4 în Țița, 4 în Urseiul, 2 în Vișinești, 6 în Valea-Lungă, 1 în Vîlcana-Pandeli și 2 în Voinești. Afară de acestea, la com. Pietrari, Pietroșița și mai ales la com. Riul-Alb, se lucrează costume naționale cu fluturĭ și cu fir de aur, argint, saŭ bronz, saŭ numaĭ cu linurĭ multicolore, de o frumusețe rară, precum: ițe, cămășĭ, fote saŭ catrințe, sorțurĭ, bete, ștergare, etc., carĭ se vînd în diferite părțĭ ale țărei.

Comerciul este foarte viŭ în aceste plaiurĭ și ca centre de desfacere a diferitelor producțiuni sunt: Pietrariĭ, unde se face bîlciŭ la 29 Iulie și la 17 Ianuarie; Voinești la 8 Noembrie și la Florii; Brănești, la 20 Iulie; Podurile, la 27 Iulie și la 6 August. Pe lîngă acestea se exportă din aceste plaiurĭ în diferite părțĭ ale țărei tot felul de producțiunĭ maĭ importante, precum: praf de pușcă, var, păcură și gaz, țuică, scîndurĭ, lemne de foc și de cherestea, fructe, țesăturĭ de lînă, etc. Căĭ de comunicație prin pl. Ialomița-Dîmbovița, sunt: șoseaua națională Tîrgoviște-Transilvania, care pleacă din Tîrgoviște spre N., trece prin Lăculețe, (Pudrăria), Gura-Bezdedeluluĭ, Podurile, Moțăeni, Țița, Pietroșița, Moroeni și apoĭ spre Sinaia, trecînd pe lîngă mun-

tele Păduchiosul; șoseaua județeană Tîrgoviște-Cîmpul-Lung, care după ce ĭese din plasa Dealul-Dîmbovița, apucă spre N.-V. și trece prin comunele Izvoarele, Voinești și Gemenea și apoĭ intră în Muscel; șoseaua vecino-comunală Izvoarele-Pietrari-Bărbulețul și altele. Plaiul Ialomița-Dîmbovița se compune din 23 comune rurale și anume: Bezdeadul, Bela, Bărbulețul, Brănești, Gemenea, Glodeni, Izvoarele, Cucuteni, Colibași, Moroeni, Moțăeni, Pietroșița, Pietrari, Riul-Alb, Runcul, Șerbănești-Podurile, Tița, Urseiul, Vișinești, Vîrfurile, Valea-Lungă, Vîlcana-Pandelii și Voinești, avînd peste tot o populațiune de 34867 locuitori Romînĭ. Reședința sub-prefectureĭ acestor plaiurĭ unite este în com. Șerbănești-Podurile, unde este și reședința judecătorieĭ de ocol. La Pietroșița este o sucursală de vamă.

Școliĭ sunt 22, adică prin toate comunele sus numite cîte una, afară de Vișinești. In Șerbănești este un local mare de școală făcut din fondurile județene, precum și la Pietrarĭ.

Mănăstirĭ sunt treĭ: Bunea, Fusea și Peștera.

Ialomița, *rîu*, jud. Dîmbovița, Prahova, Ilfov și Ialomița, izvorește de sub coama munților Carpați, care desparte în jud. Dîmbovița, Romînia de Transilvania, de sub muntele Obîrșia, din apropiere de mănăstirea Peștera-Obîrșieĭ care se numește și Izvorul-Ialomițeĭ. Curge în jud. Dîmbovița spre S. pănă aproape de Tîrgoviște, la com. Șotînga; de aci se îndreptează spre S.-E., făcînd diferite coturĭ, maĭ cu seamă în apropiere de Finta și Bilciurești; apoĭ, printre com. Cătunul și Tătari, intră între jud. Prahova și Ilfov. Spre N. de com. Butimanul, din pl. Znagovul, intră în jud. Ilfov. De la cătunul Turbați, o ia spre S., udă un colț al jud. Prahova. Apoĭ de la com. Micșunești curge spre E. și intră în jud. Ialomița lîngă satul Pantoiul, com. Moldoveni, unde primește pe partea stîngă rîul Prahova. De aci are cursul său spre E., primind iarăși pe partea stîngă pîrîul Sărata, lîngă satul Alexenĭ și după ce face maĭ multe coturĭ, din carĭ cele maĭ marĭ sunt la satul Malul, la Căzănești și la Bucul, se unește cu Dunărea la capătul de N. al satuluĭ Piua-Petreĭ.

Unirea la acest punct cu Dunărea, datează de pe la anul 1860, cînd malul care despărțea cele două ape, a fost rupt de Dunăre și ast-fel s'a format un nou punct pentru debarcare, numit, după vechea schelă, tot Gura-Ialomițeĭ.

De aci, apa Ialomițeĭ amestecată cu a Dunăreĭ, curge spre N., pe vechea albie a rîuluĭ și la 6 kil. spre N. de Piua-Petreĭ se varsă în Dunăre.

Rîul Ialomița, începînd de la N. spre S.-E., are pe malurile sale comunele: Moroeni, Petroșița, Șerbănești-Podurile cu băile Pucioasa, Lăculețele cu fabrica de praf de pușcă, Doicești, Răzvadul, Săcueni, Bucșiani, Mărcești, Gheboaia, Finta, Cătunul și cu cătunul său Ochiul-Bouluĭ, Țița, Moțăeni, Brănești, Vîlcana-Pandeli, Șotînga, Tîrgoviște, Comișani, Hăbeni, Băleni, Dobra, Bilciurești, Cojasca, Tătari, Crivina, Slobozia, Țîndăreĭ, etc. etc.

In tot cursul său, Ialomița are o mulțime de afluenți atît în dreapta cît și în stînga. Ceĭ din dreapta sunt: Ialomicioara-Mare cu afluenții săĭ Ialomicioara-Frumoasă, Valea-Vaceĭ, Silișteа, Valea-Lileĭ, Giurculețul, Valea-Țițeĭ și altiĭ; pîrîul Văleana care izvorește de sub dealurile de E. ale com. Pietrari și primește afluențiĭ Valea-Cheiĭ, Vălcănița, Valea-Sticlărieĭ cu Valea-Baciului, Valea-Gloduluĭ cu Valea-Popiĭ și apoĭ se varsă în rîul Ialomița între Vîlcana-Pandeleĭ și Șotînga. In stînga Ialomițeĭ se varsă: Ialomicioara-Mică care vine despre N.-E. și se varsă din sus de Moroeni; Valea-Lupuluĭ, între Moroeni și Pietroșița; Bezdedelul cu afluențiĭ săĭ Valea-Leurdeĭ; Valea-Coporoduluĭ se varsă în Ialomița între Poduri și Lăculețe; Răzvedeanca; Slănicul, care se varsă din jos de Săcueni; Piscovul care vine din pădurile și văile com. Adînca, trece pe lîngă Bucșiani, Mărcești și se varsă în Ialomița lîngă Gheboaia; Crivățul, care vine tot din apropiere de Adînca, trece printre Finta și Frasinul și se varsă în Ialomița din jos de com. Cătunul. Cricovul-Dulce, care, după ce primește afluențiĭ: Urseiul, Valea-Lacurilor, Valea-Trăisteĭ, Puturosul, Valea-luĭ-Natu, Tinoasa, Strîmbul, Valea-Lungă și altele în jud. Dîmbovița, în jud. Prahova pîrîul Provița și un Iaz-de-Morĭ rupt din Prahova, se varsă în Ialomița în fața com. Tătărăi din jud. Dîmbovița și în apropiere de com. Poenari-Burchiĭ din jud. Prahova. In Ialomița se mai varsă și alte rîurĭ carĭ udă jud. Prahova, precum: Prahova cu treĭ marĭ afluențiĭ aĭ săĭ, adică: Doftana, care se varsă în Prahova din jos de Cîmpina, Teleajenul, care se varsă la com. Palanca și Cricovul-Sărat la com. Adîncata, după care apoĭ Prahova se varsă în Ialomița la com. Dridul. In jud. Ialomița, la A-

lexeni, Ialomiţa primeşte pîrîul Sărata.

Malul drept al rîuluĭ Ialomiţa este cînd înalt format de coasta rîuluĭ, cînd jos, mărginit de luncile carĭ sunt formate între coastă şi albia rîuluĭ. Malul stîng este maĭ în toată lungimea rîuluĭ o luncă supusă la dese inundaţiunĭ.

Cursul Ialomiţeĭ este liniştit dar repede şi din dreptul satuluĭ Hagieni şi până se varsă în Dunăre are aspectul uneĭ ape stătătoare. Lăţimea rîuluĭ ajunge la 60 metrĭ.

Peste rîul Ialomiţa sunt construite treĭ podurĭ cu picioarele de piatră şi supra-structură de fier, unul pe c. f. Bucureşti-Ploeşti, lîngă staţia Crivina, altul lîngă satul Slobozia şi altul lîngă Ţîndărei.

Ialomiţa a purtat şi numirea de Galbenul şi Galbeniţa, din cauza apeĭ sale, care maĭ în tot timpul este turbure gălbicioasă; iar în timpurile maĭ vechĭ s'a numit Naparis.

După etimologia d-luĭ B. P. Hasdeŭ, numele de Ialomiţa ar veni de la termenul slav ialov, care însemnă pustiŭ, deşert, precum era şi este încă în parte cîmpia Bărăganuluĭ.

Ialomiţa-Balta, *plasă*, situată în partea de N.-E. a judeţuluĭ Ialomiţa. Şĭ-a luat numirea după rîul Ialomiţa, de care este udată şi după mulţimea bălţilor ce are.

Până la 1832, judeţul Ialomiţa fusese împărţit în 7 plăşĭ şi această plasă coprindea treĭ plăşĭ: Stelnica, Oraşul şi Slobozia. De la acea dată, judeţul a fost divizat în patru plăşi şi din cele treĭ plăşĭ, arătate maĭ sus, s'aŭ formatnumaĭ două: Ialomiţa şi Balta. In anul 1882 aceste două plăşi s'aŭ unit, formînd o singură subprefectură cu reşedinţa în Slobozia.

Se mărgineşte la N. cu jud. Buzăŭ şi Brăila; la S., cu pl. Borcea; la E., cu Dunărea şi la V., cu pl. Cîmpuluĭ. Limita plăşiĭ despre N., de care se desparte de judeţele Brăila şi Buzăŭ, o formează capătul moşiilor din ambele judeţe, care formează o linie neregulată.

Terenul plăşeĭ este puţin accidentat şi coprinde treĭ părţĭ: partea băltoasă formată de luncile Dunărĭĭ, Borcĭĭ şi a rîuluĭ Ialomiţa; partea despre N. de rîul Ialomiţa şi brăzdată de văile Strachina şi Fleanca şi în fine, partea despre S., de rîul Ialomiţa, care coprinde cea maĭ mare parte a cîmpuluĭ Bărăgan.

Prin această plasă curge: Dunărea, care o udă despre S. spre N., din dreptul satuluĭ Dudeşti până intră în jud. Brăila; Borcea, care curge aproape paralel cu Dunărea rîul Ialomiţa, care udă plasa prin mijloc, curgînd despre V. spre E. Lacurĭ maĭ însemnate sunt: Coscovata, Strachina, Bucul, Amara şi Fundata. Aceste două din urmă lacurĭ conţin ape minerale.

In plasa Ialomiţa-Balta sunt 48 comune, formate din 107 sate saŭ cătune:

1. *Dudeşti*, formată dintr'un singur sat.

2. *Feteşti*, formată dintr'un singur sat.

3. *Stelnica*, formată din satele: Maltezĭ şi Stelnica.

4. *Cegani*, formată din satele: Pirţani şi Cegani.

5. *Borduşani*, formată din satele: Borduşani-Marĭ, Borduşani-Micĭ şi Lăteni.

6. *Făcăeni*, formată dintr'un singur sat.

7. *Gâiţa*, formată dintr'un singur sat.

8. *Vlădeni*, formată dintr'un singur sat.

9. *Chioara*, formată din satele: Bobul, Cojoaca, Sf. Vasile şi Chioara.

10. *Piua-Petrei*, cu satele: Brăiliţa şi Piua-Petreĭ.

11. *Hagieni*, cu satele: Hagieni şi Gura-Jigălieĭ.

12. *Frăţileşti*, cu satele: Ghizdăreşti şi Frăţileşti.

13. *Mărculeşti*, cu satele: Morile, Cealic şi Mărculeşti.

14. *Sudiţi*, cu satele: Saragea, Măsăli, Caraman şi Sudiţi.

15. *Ograda*, cu satele: Ograda şi Dimieni.

16. *Ţîndărei*, cu satele: Ţîndărei, Cotul-Epureluĭ, Strachina, Nicoleşti, Căineasca şi Valea-Tronii.

17. *Murgeanca*, cu satele: Dumitreşti, Pribegi şi Murgeanca.

18. *Iazul*, formată dintr'un singur sat.

19. *Zmirna*, formată din satele: Griviţa şi Zmirna.

20. *Giurgeni*, formată dintr'un singur sat.

21. *Gura-Ialomiţeĭ*, formată dintr'un singur sat.

22. *Luciul*, formată dintr'un singur sat.

23. *Slobozia*, cu satele: Slobozia, Amara şi Slobozia-Nouă.

24. *Bucul*, cu satele: Gheorghe-Lazăr, Sărăţeni şi Bucul.

25. *Pribegi*, cu satele: Lata şi Pribegi.

26. *Perieţi*, cu satele: Perieţi, Bordea, Botarul, Brătescul şi Lata.

27. *Andrăşeşti*, cu satele: Andrăşeşti şi Orboeşti.

28. *Ciochina*, formată dintr'un singur sat.

29. *Căzăneşti*, formată dintr'un singur sat.

30. *Sărăţeni*, formată dintr'un singur sat.

31. *Fundul-Crăsani*, cu sa-

tele: Vadul-Pietros, Sudiți și Fundul-Crăsani.

32. *Balaciul*, cu satele: Balaciul-d.-s., Balaciul-d.-j. și Crantoșul.

33. *Crunți*, format dintr'un singur sat.

34. *Reviga*, cu satele: Reviga și Munteni-Buzău.

35. *Cocora*, formată dintr'un singur sat.

36. *Colelia*, formată dintr'un singur sat.

37. *Milosești*, cu satele: Nicolești, Pastrama și Milosești.

38. *Cosîmbești*, cu satele: Gimbășani, Popești și Cosîmbești.

39. *Bora*, formată dintr'un singur sat.

40. *Ciulnița*, cu satele: Ciulnița și Livedea.

41. *Poiana*, cu satele: Ghimpați și Poiana.

42. *Larga*, cu satele: Larga și Ivănești.

43. *Albești*, cu satele: Bușești, Socoale, Batalul și Albești.

44. *Marsileni*, cu satele: Marsileni sau Dîlga-Mare, Dîlga-Mică și Neamțu.

45. *Bordușelul*, cu satele: Bordușelul, Orezul și Persica.

46. *Dormărunt*, cu satele: Dormărunt, Sibireanu, Pelinul și Grindul-Pietrei.

47. *Rași*, cu satele: Rași și Cărăuși.

48. *Copuzul*, cu satele: Crăsani și Copuzul.

După recensămîntul din 1894, populațiunea constă din 15020 familii, sau 69196 suflete: 36000 bărbați și 33196 femei; 18036 agricultori, 502 meseriași, 9 industriași, 490 comercianți, 298 cu profesiuni libere, 4347 muncitori și 1581 servitori.

Știu carte 11749 persoane.

Pămîntul plășii, propriu zis pentru cultură, este format ca și al întregului județ, de un strat negru argilo-nisipos și produce în mari cantități: porumb, fasole, orz, ovăz, grîu, secară, meiu, etc. Prin insula Balta și pe amîndouă țărmurile riului Ialomița sunt păduri de diferite esențe. Pășunile, care altă dată erau atît de întinse, acum sunt reduse aproape cu totul din cauza întinderei ce se dă agriculturii; totuși în 1887 au fost 266639 capete de vite și în anul 1888 au fost 275780.

Producțiunea plășei fiind cerealele și vitele, comerciul constă esclusiv numai din aceste două articole, care se desfac în portul Gura-Ialomița, în schelele de pe Borcea și în fie-care comună. Micul comerciu se face cu băuturi, manufacturi în fiecare comună și cu deosebire în Slobozia, unde se fac trei tîrguri anuale: la 23 Aprilie, la Înălțare și la 24 Iunie. Tîrguri anuale se mai fac în Giurgeni, la 14 și 26 Octombrie și în Ciochina, la Duminica Floriilor și la 8 Septembrie.

Linia București-Fetești, intră în plasă în dreptul satului Dormărunt și are stațiile: Dîlga-Mare, Ghimpați, Ciulnița, Mărculești, Elena și Fetești; linia Ciulnița-Slobozia și linia Fetești-Făurei cu stațiile: Hagieni, Țîndărei și Murgeanca.

Reședința plășei e în Slobozia.

Are: 75 școli primare rurale, frecuentate de 2174 elevi și 711 eleve, conduse de 80 învățători și învățătoare, din cari 28 retribuiți de stat și 45 de comune și județ; 67 biserici, cu 202 deserveți.

Statul posedă în această pl. următoarele proprietăți: Cărăreni sau Hagieni, Fundul-Crăsani, Strachina, Bușești, Fetești, Vlădeni, Persica cu Piscul-Carapanului, Berlești și Popești, Cocora și Mileasca, Slobozia, Iazul sau Lata și Sărata, Copuzul sau Odaia-Călugărului, Găița, Bucul-Mătășești, Cotul-lui-Iepure, Stelnica și Părțani, Căzănești și Reviga, Blagodeasca, Piua-Pietrei sau Orașul, Buciumeni și Frățilești, Bucșea, Frățilești, Motîlva, Sforile-Pisculeasa, compusă din Cotul-lui-Cocoloș și Cotul-lui-Drăgan și Bobul sau Corneanca.

Ialomița-de-Jos, fostă *plasă*, a județului Ialomița, formată conf. legei organizării administrative, votată de Corpurile Legiuitoare, în 1892. Această plasă are reședința în Slobozia și coprinde comunele: Poeana, Larga, Ciulnița, Bora, Cosîmbești, Mărculești, Sudiți, Frățilești, Ograda, Bucul, Iazul, Smirna și Pribegii.

Ialomița-de-Sus, fostă *plasă*, a jud. Ialomița, formată conf. legei organizării administrative votată de Corpurile Legiuitoarei în 1892. Această plasă are reședința în Ciochina și coprinde comunele: Perieți, Andrășești, Albești, Crunți, Reviga, Milosești, Cocora, Colelia, Căzănești, Bordușelul și Marsilieni.

Iamandinul, *cătun*, în jud. Teleorman, com. Băneasa, pl. Călmățuiul, format din însurățeii împroprietăriți în anul 1880 pe moșia Statului Șipotele-Bădăleasa.

Pe locul unde se găsește acest cătun a fost de 11 ori sat; dar locuitorii erau siliți a'l părăsi de frica și de jafurile Turcilor. Silîștea satului vechiu se vede și astăzi.

Ianca, *plasă*, jud. Brăila, situată în partea de S. V. a județului. Se mărginește la N. cu pl. Vădeni, la S. cu pl. Călmățuiului, la E.

cu pl. Balta și la V. cu județul Buzău și Rîmnicul-Sărat, de carĭ se desparte prin rîul Buzăul.

Această plasă poartă numele comunei de reședință, Ianca, situată aproape în centrul plășeĭ și în apropierea lacului cu același nume.

Coprinde 13 com. rur. și 47 de sate și anume:

1. *Batogul*, cu satele: Batogul, Mocani, Coțica, Ghionești și Mangiurești,

2. *Deduleștĭ*, cu satele: Deduleștĭ, Bagdat, Vișineni, Gherghișani și Vlăduleștĭ.

3. *Filipeștĭ*, cu satul Filipeștĭ.

4. *Ianca*, cu satele Ianca și Niculeștĭ.

5. *Ioneștĭ-Berleștĭ*, cu satul Ioneștĭ-Berleștĭ.

6. *Movila-Mireseĭ*, cu satul Movila-Mireseĭ.

7. *Perișorul*, cu satele: Perișorul, Plopul, Oprișănești și Jipeștĭ.

8. *Slobozia-Cireșul*, cu satele: Slobozia-Cireșul și Cirjani.

9. *Strîmbul*, cu satul Strîmbul.

10. *Surdila-Găiseanca*, cu satele: Surdila-Găiseanca, Brateșul, Mareș, Stravolca, Mortul și Dăscălești.

11. *Surdila-Greci*, cu satele: Surdila-Greci, Vizireni, Făurei, și Gura-Făurei.

12. *Suteștĭ*, cu satele: Suteștĭ Constantinești, Oncea, Sasul, Găgulești, Grigorești și Irimești.

13. *Urleasca*, cu satele: Urleasca, Căldărușa, Eznea, Burdușani, Ciscănești, Burta-Tenceĭ și Bălănești.

Suprafața pl. este de 65400 hect., din carĭ 56400 hect. arabile și 9000 islaz. Calitatea pămîntuluĭ este maĭ bună în această plasă de cît în pl. Balta și Călmățuiul.

Această pl. este străbătută prin mijlocul eĭ de la E. spre V., de muchea numită Baldovinești, ce vine prin pl. Vădeni, intră în această pl. pe la N. satuluĭ Nazîrul, de unde ia direcțiunea spre S.-V., pănă la com. Romanul unde se pierde; apărînd din noŭ pe teritoriul com. Gurgueți, după care se întrerupe și apare pe teritoriul com. Scorțarul-Noŭ, de unde trece pe teritoriul com. Domnița, din jud. Rîmnicul-Sărat și pe urmă prin com. Suteștĭ urmînd țărmul drept al rîuluĭ Buzăul, pănă la Piscul-Negru din com. Deduleștĭ, de unde se ține de țărmul Buzăuluĭ-Sec, trece în pl. Călmățuiul pe la satul Vizireni și apoĭ se continuă în jud. Buzăŭ. Acest platoŭ este întrerupt prin mijloc de Valea-Ianca, care străbate com. Scorțarul-Vechiŭ și Urleasca; de dealurile sărate: Ianca, Coada-Enceĭ, Iazul, Lutul-Alb, Plopul, Eznа, Seaca și Brateșul.

Buzăul curge pe hotarul de V. al plășeĭ, de la V. spre N. și se varsă în Siret pe teritoriul com. Cotul-Lung.

Comunicația în plasă se face pe calea ferată Brăila-Buzăŭ ce trece prin S. plășeĭ, intrînd pe teritoriul comuneĭ Tudor-Vladimirescu și trecînd pe lîngă satele: Traian, Ianca, Perișorul și Făurei, apoĭ în județul Buzăŭ; pe șoseaua județeană Brăila-Rîmnicul-Sărat, ce pleacă din orașul Brăila, continuă spre S.-V. prin satul Cazasul, intră pe teritoriul plășeĭ Ianca pe la N. com. Tudor-Vladimirescu și Scorțarul-Vechiŭ, pe la S. com. Movila-Mireseĭ pănă la satul Suteștĭ și de aci peste podul de la Gradiștea intră în jud. R.-Sărat.

Pădurĭ în această plasă nu sunt de cît prin coturile rîuluĭ Buzăŭ și sunt numaĭ de salcie, răchită și plop. Țărmurile și luncile Buzăuluĭ sunt acoperite cu pășunĭ și fînețurĭ întinse pentru creșterea vitelor.

Pămîntul produce tot felul de cereale.

Populațiunea totală a acesteĭ plășĭ este de 3550 familiĭ, saŭ 14340 sufl. din carĭ 2590 contrib. Știŭ carte 1750 persoane.

Locuitorĭ împroprietărițĭ în această plasă, după legea din 1864 sunt 1720; după cea din 1878, sunt 203; neîmproprietărițĭ sunt 500.

Prin comunele de plasă sunt 125 licențe de băuturĭ spirtoase și 50 debite de tutun.

Are: 12 biserici, cu 20 preoțĭ, 18 paraclisĭerĭ și 17 cîntărețĭ; 18 școale, din carĭ 7 școale de băeți, cu 380 de elevĭ; 6 școale de fete, cu 175 eleve și 5 școale mixte, cu 190 de elevĭ și eleve.

Sunt 17570 vite cornute (din carĭ 9862 boĭ, 5986 vacĭ, 265 taurĭ, 2340 viței, 58 bivolĭ), 6520 caĭ, 11 măgarĭ, 35560 oĭ, 3890 rîmătorĭ și 30 capre.

Este fabrică de spirt în satul Ianca; 3 morĭ de aburĭ și 13 morĭ de vînt.

Ianca, *com. rur.*, în jud. Brăila, reședința plășeĭ cu același nume, așezată pe șes, la V. de lacul cu același nume și la 1½ kil. depărtare. Se învecinește la E. cu com. Perișorul, la V. cu Deduleștĭ, la N. cu Suteștĭ și la S. cu Urleasca. Suprafața com. este de 6250 hect. Populațiunea este de 320 familiĭ, saŭ 1483 suflete, 730 bărbațĭ și 753 femeĭ. Știŭ carte 347 persoane. Sunt 231 contribuabilĭ.

Venitul com. e de 16080 leĭ, iar cheltuelile sunt în suma 15958 leĭ anual.

Sunt 12 debite și 20 circiumĭ.

Vite sunt: 673 boĭ, 457 vacĭ, 2 taurĭ, 216 viței, 28 bivolĭ, 510 caĭ, 1498 oĭ, 202 rîmătorĭ.

Loc. posedă 20 stupi cu albine. Suhatul vitelor e de 750 hect.

Are: 2 biserici, una cu hramul Sf. Treime, zidită, la 1834, de C. Drăgănescu, cu 1 preot 1 cîntăreț, și 2 paracliseri; a doua, cu hramul Sf. Ion Botezătorul, zidită la 1885 de locuitori, cu 1 preot, 2 cîntăreți și 3 paracliseri; 2 școli, una de băeți înființată la 1863 și frecuentată de 69 elevi, a doua de fete, înființată la 1877, frecuentată de 42 eleve.

In com. se află: 1 fabrică de spirt, înființată la 1878; 1 moară de aburi; 12 mori de vînt.

Drumuri: la gara Ianca spre N.-E., pe lîngă lacul Ianca (2 kil.); la Brăila, spre N.-E., (40 kil.); la Movila-Miresei, spre N.-E., prin cât. Golășei, (14 kil.): la Sușești, spre N.-V., (9 kil.); la Dedulești, spre V., (7 kil.); la Filipești, spre S.-V., prin cât. Bagdatul, (11 kil.); la Surdila-Greci, prin Filipești, spre S., (20 kil.); la Ionești-Berlești, spre S., traversînd c. f. Brăila-București, pe la Cantonul 117 (17 kil.); la Perișorul, spre S., tăind c. f. Brăila-București, (5 kil.); la Urleasca, spre E., prin tîrlele Oprișenești și Jipești, (14 kil.); și la Silistrarul prin Urleasca, spre E.

In com. e o singură stradă dreaptă, lată de 50 metri și iluminată și 12 strade mai mici. Aci se face tîrg în toate Duminicile. In partea de N.-V. a com. era stația poștei vechi Brăila-București.

Com. s'a înființat la 1834 și și-a luat numele de la lacul Ianca, situat în apropiere.

Ianca, *com. rur.*, la S. plășei Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, formată din Ianca-Vechie (1264 locuit.) unde se află primăria și din Ianca-Nouă (950 locuitori), situată pe o apă mică, care se varsă în apropiere în balta Potelul. Se învecinește cu com. Dăbuleni și Potelul, la 25 kil. de Corabia, iar de Caracal de 37 kil. Altitudinea terenului d'asupra nivelului mării este de 62 m.

Are o populație de 516 fam., saŭ 2214 suflete: 1121 bărbați și 1093 femei; 947 căsătoriți și 1266 necăsătoriți.

Știŭ carte 76 persoane. Sunt 379 contribuabili.

Budgetul com. de 5358 lei la venituri și de 5167 lei la cheltueli.

Sunt 2449 vite mari, 7543 vite mici și 200 porci.

Are: o școală primară mixtă gradul II, cu 1 învățător, frecuentată de 41 băeți; 2 biserici: Sf. Ioan (1842) și Sf. Nicolae (1843), cu 2 preoți și 4 cîntăreți.

La această comună, situată pe o coastă de deal, se observă în partea de N. niște gropi în pămînt, unde se zice că a fost șeliște pe vremea Tătarilor. Se mai văd un șir de măguri cari trec peste toate moșiele din apropiere; între aceste măguri este și Jidova.

Ianca, *sat*, înființat la 1834, în jud. Brăila, la S. E. com. cu același nume, pe malul de V. al lacului Ianca, lîngă drumul de fer Brăila-Buzaŭ, ca la 40 kil. spre V. de orașul Brăila. Numit astfel după numele lacului.

Suprafața satului este de 400 hect., avînd 820 case; 20 prăvălii cu diferite manufacturi și băuturi spirtoase; 8 mori de vînt; 2 mori de aburi; o fabrică mare de spirt; 2 băcănii și manufacturi.

Are o populație de 328 familii, saŭ 1347 suflete: 658 bărbați și 690 femei; 547 căsătoriți, 800 necăsătoriți. Știŭ carte 347 persoane.

Sunt 1200 vite mari cornute, 460 cai, 1400 oi, 170 rîmători, și 2 capre. Sunt 15 stupi cu albine.

In timpul verei se face tîrg în fie-care Duminecă.

Are o școală de băeți, înființată la 1863, cu 69 elevi, și o școală de fete, înființată la 1877, cu 46 eleve, întreținută de com. Ambele școli aŭ un bun local de zid. Școala are o întinsă și frumoasă grădină.

Sunt 2 biserici, una zidită de locuitori, la 1834 și a doua, la 1872, cu 2 preoți, 2 cîntăreți și 2 paracliseri.

Ianca, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Brăila, pl. Vădeni, com. Perișorul, pe linia Făurei-Brăila, pusă în circulație la 13 Sept. 1872. Se află între stațiile Dedulești (10.2 kil.), și Urleasca (8.5 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mării: 26 m. 69. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 155755 lei, 57 bani.

Ianca, *lac* sărat, jud. Brăila, avînd aproape aceeași compoziție ca lacul-Sărat de lîngă Brăila. La N.-V. gării Ianca, prin mijlocul lui trece hotarul între com. Ianca și Perișorul. Rare-ori seacă în timpul verei. Are două insule mici: una în partea de N. și a doua în partea de S. In marginea de V. a lacului se află un izvor, care curge în lac.

Ianca, *moșie*, particulară, în jud. Brăila, pendinte de com. cu același nume, în suprafață de 6000 hect., dînd un venit de 52000 lei.

Ianca, *vale*, jud. Brăila, care pleacă de la S. com. Roman și

Gurgueți, pe o lărgime de 2 1/2 kil., merge spre S., strîmtorîndu-se și trecînd pe lîngă satul Comănească, peste c. f. Brăila-Buzău, pe lîngă satele Traian și Burdujeni, Coada-Ienceĭ și Bălănești; de aci se îngustează mai mult, trece pe lîngă satele Moroteşti, Vămeĭ și Burta-Ienceĭ, de unde ia direcția spre N. și continuă pînă în dreptul satului Căldărușa unde se pierde. In căpătîiul de N. al văeĭ este lacul Coada-Ienceĭ, care nu seacă mai nicĭ o dată, iar primăvara, în toată întinderea acesteĭ văĭ, se formează multe lacurĭ carĭ scad vara.

Ianca-din-Deal (Ianca-Vechie), *sat*, în pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, în care se află primăria com. Ianca, la 25 kil. de Corabia. Se învecinește cu com. Dăbuleni și Potelul. Are 1264 locuitorĭ.

Ianca-Nouă, *cătun*, al comuneĭ Ianca, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, situat spre N. de Ianca-de-Deal. Se învecinește la N.-V. cu moșia domenială Sadova și cu alte cîmpiĭ întinse. Are 950 locuitorĭ.

Ianchi-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. urbană Babadag; se desface din dealul Iaila-Bair; se întinde spre S. în o direcție de la N. la S., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ; pe clină merge drumul județean Babadag-Alibei-Chioĭ; din el izvorește valea Doruchi-Dere; are 112 m., dominînd asupra orașuluĭ; este acoperit cu pădurĭ și pășunĭ.

Iancina, *cap*, în iezerul Razelm, situat în partea de E. a plășeĭ Babadag și a județuluĭ Tulcea; se află pe ultima prelungire E. a dealuluĭ Chîzil-Suhat, lîngă digul Chîzil-Cum.

Iancu-Caramel, *vechiŭ pichet*, cu No. 29, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Vîrteșcoi, la hotarul spre Moldova; azĭ e loc izolat.

Iane, *braț* (prival), în insula Balta, teritoriul comuneĭ Cocargea, pl. Borcea, jud. Ialomița.

Ianoli, *deal* cu *pădure*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Slobozia-Luncani, situat pe limita satelor Dubașul și Șărpeni.

Iapa. Vezĭ Calul-Iapa, *com. rur.*, în pl. Piatra-Muntele, județul Neamțu.

Iapa, *sat*, în jud. Neamțu, plasa Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelașĭ nume, la 21 kil. de orașul Piatra.

Are o populație de 495 suflete: 251 bărbați și 244 femeĭ, carĭ se îndeletnicesc cu industria, agricultura, exploatarea terenurilor și a pădurilor.

Are: 1 biserică, cu 1 preot și 2 dascălĭ; 18 pive pentru făcutul sucmanelor; 9 morĭ de apă; 2 cariere de pleatră vărărie; depozitul uneĭ fabricĭ de cherestea.

Iapa, *sătișor*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Boteşti, situat la 2400 m. de satul Boteşti. Are 8 familiĭ, saŭ 34 suflete.

Iapa, *tîrlă*. Vezĭ Gulienĭ și Nesipurile, din com. Cioara-Doicești, jud. Brăila.

Iapa, *tîrle*, situate pe partea stîngă a Vîlciuluĭ, în Baltă, pendinte de com. Berteşti-d.-j., jud. Brăila; aŭ 20 case.

Iapa, *movilă*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, lîngă satul Mihaiŭ-Viteazul. In ce privește această movilă este o legendă poporană: Mihaiŭ-Viteazul ar fi avut o prinsoare cu proprietarul moșieĭ, ca moșia să fie a luĭ Mihaiŭ, dacă în timpul cît va oficia preotul leturghia în biserică, va putea Mihaiŭ să ocolească cu iapa luĭ moșia, iar de nu va putea, iapa să fie a proprietaruluĭ. Mihaiŭ primi prinsoarea, dar mai înainte de ajunge la locul de unde plecase, iapa a căzut și a murit, iar Mihaiŭ alergă pe jos și cîștigă moșia.

In locul unde a căzut iapa, s'a ridicat această movilă.

Iapa, *ostrov*, jud. Brăila, coprins între: Vîlciul, la E.; Coităneasa, viroagă, la N.; Cremenea și Mănușoaia, la V. Este situat la S. de ostrovul Popa.

Iapa, *ostrov*, între Dunărea-Vechie și Vîlciul, pe teritoriul comunelor Berteşti-d.-s., și Luciul, din Ialomița, jud. Brăila.

Iapa, *pichet de frontieră*, pe Dunăre, în pl. Borcea, jud. Ialomița.

Iapa, *pădure*, situată în județul Neamțu, pl. Piatra-Muntele, comuna Calul-Iapa, cu o întindere de 2946 pog. (socotindu-se și acele de pe moșia Calul).

Iapa, *izvor cu apă minerală*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa, situat pe Valea-Iepeĭ, la 3 ore depărtare de orașul Piatra, în apropiere de gara Roznov; apă feruginoasă-sulfuroasă.

Iapa, *moșie*. Vezĭ Calul, moșie, jud. Neamțu.

Iapa, *japșe*, jud. Brăila, începe

de la coada privaluluĭ luĭ Moş-Stanciu şi dă în partea stîngă a Vîlciuluĭ, la N. de cătunul Iapa.

Iapa, *privaĭ,* care uneşte ĭezerul Iapa cu privalul Baicul, judeţul Brăila.

Iapa, *pîrîŭ,* jud. Neamţu, ce izvoreşte dintre ramurile Tarcăul şi Doşelul, curge în direcţiune V.-S.-E., pe teritoriul comuneĭ Calul-Iapa, strîns în îngusta vale numită a Iepeĭ, formată de munţiĭ Doşelul şi Iepeĭ (în partea stîngă a pîrîuluĭ) şi culmile Tarcăul, Porfirul, Nechitul, Alunişul şi Negulești (în partea dreaptă a pîrîuluĭ), vărsîndu-se pe dreapta rîuluĭ Bistriţa în faţa satuluĭ Roznovul, după un curs aproximativ de 12 kil.

Afluenţiĭ din stînga sunt: pîrîul Catargul, Chiliile, Tochilele (care se varsă la marginea satuluĭ Iapa).

Afluenţiĭ din dreapta sunt: pîrîul Mînza, care izvoreşte din ramura Tarcăul, pîraiele Pecela, Jabolanul, Mălina, carĭ ĭes din ramura Porfirul, pl. Negulești, din ramura cu acelaşĭ nume.

Iapa, *vale,* situată de-a lungul pîrîuluĭ Iapa, com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, cunoscută pentru multele pive, morĭ, cariere de piatră, vărărĭĭ, depozite şi fabrice de cherestea. Dealungul pîrîuluĭ Iapa se întinde un canal foarte lung, care serveşte pentru transportarea dulapilor (lemnelor) de la fabricĭ la depozite prin ajutorul apeĭ.

Iapa-Albă, *deal,* jud. Muscel, pl. Podgoria, com. Văleni.

Iapce-Bair, *culme de deal,* jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. urb. Ostrovul, în partea de N. V. a plăşeĭ şi cea de V. a comuneĭ; se desface din dealul Ieral-Ceea-Bair, se întinde spre E., avînd o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., printre fluviul Dunărea şi valea Trîncoviţa, afluent al pîrîuluĭ Almaliul; lasă spre E, ca prelungirĭ, dealul Bugeacul, iar spre S., Dealul-Cărămizeĭ; este acoperit cu semănăturĭ, puţine păşunĭ, iar la poalele de N. şi N.-V. se găsesc aşezate viile oraşuluĭ Ostrovul; însuşĭ oraşul este situat la poalele sale nordice; înălţimea cea maĭ mare o atinge în vîrful Ostrovul (102 m.), fost punct trigonometric de rangul 1-iŭ; din cauză că el se termină brusc lîngă Dunăre, malurile fluviuluĭ sunt înalte şi rîpoase; este tăĭat de o mulţime de drumurĭ: spre Silistra, spre Cuzgun, şi apoĭ de drumurĭ comunale spre satele Almaliul, Bugeacul, etc., şi carĭ se întretaĭe în diferite senzurĭ.

Iarbă-Dulce, *tîrlă,* jud. Brăila, pe teritorul com. Filiul, la $9^1/_2$ kil. spre N. de satul Filiul saŭ Budişteanca, pe drumul de la Filiul la Perişor. Are o întindere de 13 hectare, cu o populaţie de 24 familiĭ, saŭ 97 suflete.

Vîte sunt: 65 caĭ, 230 vîte cornute, 300 oĭ şi 25 porcĭ.

Iarbă-Roşie, *lac,* în insula Balta, pe teritoriul comuneĭ Borduşani, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa.

Iarca, *cot* pronunţat, al Călmăţuiuluĭ, la N. de satul Insurăţeĭ, jud. Brăila, unde a fost podul peste Călmăţuiŭ, pe vechiul drum al Brăileĭ.

Iarca, *movilă,* jud. Brăila, în marginea de V. a satuluĭ Vizirul. Aci se întîlnesc moşiile: Grozeştĭ, Vizirul şi Domeniul Brăileĭ.

Iarîm-Başa, *vîrf de deal,* în jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, comuna Hairan-Chioi, cătunul Sevendic, pe muchea dealuluĭ Ghiol-Punar; are 196 m. înălţime; prin el trece hotarul Dobrogeĭ în spre Bulgaria.

Iarîm-Culac, *vale,* în jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, com. Hairan-Chioi, cătunul Sevendic, jud. Constanţa; pleacă din dealul Iarîm-Başa şi se coboară în valea Sevendic; malurile sale sunt acoperite cu pădurĭ.

Iarîm-Iuc, *deal,* în jud. Tulcea, plasa Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ Cogelac, şi anume pe acela al cătunuluĭ saŭ Inan-Ceşme; se desface din dealul Rîmnic-Bair, se întinde spre N., într'o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi de N. a comuneĭ; are o înălţime de 206 m., punct trigonometric de rangul al 3-lea, dominînd satul Inan-Ceşme; acoperit cu fineţe.

Iarîm-Iuc, *movilă,* în jud. şi pl. Constanţa, com. Techir-Ghiol, cătunul Hazi-Diuliuc; situată pe muchea dealuluĭ Hazi-Diuliuc; are o înălţime de 44 m., dominînd satul Hazi-Diuliuc.

Iarîm-Iuc, *movilă,* în jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, comuna Hazarlîc, cătunul Ghiol-Punar; are 105 m. înălţime; este acoperită cu verdeaţă, iar la poale sunt pădurĭ.

Iarîm-Iuiuc, *movilă,* în jud. şi plasa Constanţa, comuna Cara-Harman, cătunul Peletlia; are 73 m. înălţime; e acoperită cu verdeaţă; este aşezată pe dealul Peletlia.

Iarîm-Meşelic, *platoŭ,* pe dealul

Rîmnic-Bair, jud. Tulcea, plasa Istruluĭ, pe teritoriul comunelor rurale Beidant și Cogelac, situat în partea centrală a plășĭĭ și de N. a comunelor; este acoperit jumătate cu tufărișurĭ, jumătate cu fînețe.

Iarîm-Tabia, *nume*, dat de Turcĭ, *ruinelor unuĭ mic castru roman*, jud. Constanța aflător lîngă valul roman de pămînt, lîngă movila Avreliuc, la 3 kil. spre N. de orașul Constanța.

Iarmac, *insulă*, în brațul Chilia, jud. Tulcea, coprinsă între brațul principal și cele secundare, Solomonof și Vilcov, pe teritoriul comuneĭ urbane Vilcov, din Basarabia-Rusească; are o lungime de 8 kil. și o întindere de 480 hect. este neproductivă, fiind acoperită cu stuf.

Iarul, *pîrîĭ*, pl. Siretul-de-Sus, com. Berbenceni, jud. Bacău, care curge prin satele Chiticeni și Berbenceni, în direcție S.-N. și apoĭ intră în județul Roman, prin com. Poiana-Iurașcu, spre a se scurge în Siret, d'a stînga, dimpreună cu Pîrîul-Odobuluĭ.

Iașanca, *deal*, pe moșia Darabani, com. cu aceeașĭ numire, pl. Prutul-de-Jos, jud. Dorohoĭu, în hotar cu satul Grivița, din com. Păltinișul.

Iașanca, *pîrîĭ*, izvorește dintr'o fîntînă, de sub dealul Buleandra, com. Darabani, plasa Prutul-de-Jos, jud. Dorohoĭu, curge spre S., și după ce formează iazurile: Iașanca, Iepăria și al-Turculuĭ, se varsă în pîrîul Podriga.

Iașanca (Valea-), *vale*, formată lîngă dealul cu acelașĭ nume, pe moșia Darabani, com. Darabani, pl. Prutul-de-jos, jud. Dorohoĭu, pe care se află vechea seliște, Iașanca, unde se spune că odinioară a locuit o colonie venită de la Iași.

Iașanul, *deal*, pe moșia Puțurenĭ, com. Coțușca, pl. Prutul-de-Jos, jud. Dorohoĭu.

Iași, *județ*, numit ast-fel de la capitala sa. Formează o parte din hotarul Țăreĭ la E. spre Rusia, în partea de sus a Moldoveĭ. E așezat pe valea și podișul dintre rîurile Prutul și Jijia, începînd din hotarul de S. al jud. Botoșani; pe valea și podișele dintre rîurile Jijia și Bahluiul; pe valea Bahluiuluĭ și pe șirul de dealurĭ, care se prelungesc de la N.-V., de-a dreapta rîuluĭ Bahluiul, din marginea de S. a jud. Botoșani și Suceava, lăsîndu-se spre S.-E., pînă în marginea de N. a jud. Vasluĭu și Fălcĭu.

Limitele. — Se mărginește la N. cu jud. Botoșani, linia de hotar începînd din malul drept al rîuluĭ Prutul, de la satul Bădărăi (com. Bivolari, pl. Turia) și inclinîndu-se spre S.-V., pe marginea pl. Turia, pînă în malul sting al rîuluĭ Jijia, din sus de satul Andrieșenĭ, (com. Epureni, pl. Turia); de aci se îndreaptă pe marginea pl. Bahluiul, prin punctele: Onești (com. Șipotele), Lupăria (com. Bădeni), Hîrlăul (jud. Botoșani) și Zagavia, pînă în dreptul satuluĭ Sticlăria (com. Bădeni). La V. se mărginește cu jud. Suceava, din dreptul satuluĭ Sticlăria, prin punctele: Vîrîți (com. Ceplenița), Zbîereni (com. Cotnarĭ), Valea-Raculuĭ, Cîrjoaia, Băiceni, Cucuteni, Secărești și Dădești (com. Băiceni), pînă în marginea Tîrguluĭ-Frumos; de acolo cu jud. Roman, pe marginea de S. a pl. Cîrligătura, prin punctele: Buznea, Gănești și Brănești. La S. se mărginește cu jud. Roman, linia hotaruluĭ continuînd pe marginea de S. a comunelor: Goești, Sinești, Popești și Păușești, iar de la satul Bojila, lăsîndu-se pe marginea pl. Stavnicul pînă în șoseaua județeană; maĭ în jos începe limita cu jud. Vasluĭu, prin punctele: Țibana și Mironeasa, și din șoseaua județeană de pe dealul Bordeĭ, de la satul Sperieți pe marginea pl. Codrul, mergînd hotarul prin punctele: Poiana-cu-Cetatea, Slobozia-Dobrovățuluĭ, Tîrgușorul-Poeneĭ și de la satul Comarna, trecînd pe marginea pl. Braniștea. Din șoseaua județeană, din jos de Costuleni, începe marginea jud. Fălcĭu, avînd hotar apa Jijieĭ, pînă din jos de satul Măcărești, la satul Colțul-Corneĭ (jud. Fălcĭu). La E. se mărginește cu Basarabia, de care se desparte prin rîul Prut, hotarul începînd de la satul Bădărăi (com. Bivolari), din marginea de S. a jud. Botoșani și mergînd pînă din jos de satul Măcărești, în marginea satuluĭ Colțul-Corneĭ, din jud. Fălcĭu, udînd de-a lungul marginele despre E. ale plășilor Turia și Braniștea.

Forma. — Forma teritoriuluĭ județuluĭ este aceea a unuĭ romb neregulat. Aspectul său topografic ni se înfățișează prin treĭ șirurĭ de dealurĭ longitudinale, cu diferite ramificărĭ, ridicîndu-se de la N.-V. și inclinînd spre S.-E., cu treĭ văĭ marĭ, prin care curg treĭ rîurĭ. In două puncte, la intrarea rîurilor: Jijia și Bahluiul în șesul Prutuluĭ, se termină două din aceste șirurĭ, iar al treilea, care încinge județul pe toată partea de S.-V. în formă de semicerc, se lasă prin

diferite ramificări în jud. Vasluiŭ și Fălciŭ.

Regiuni. — Teritoriul județului este mai tot deluros, și face parte din sistemul dealurilor cuprinse între Siret și Prut, formînd două regiuni: una se întinde de-a dreapta Bahluiului, ale căruĭ dealuri mari, formate din straturi de piatră, sunt acoperite cu păduri, vii și livezi; iar alta de-a stînga rîului Bahluiul, numită zona cîmpeană, formată din dealuri mai mici, podișuri și șesuri, acoperite cu fînețe, imașe și semănături.

Întinderea. — Suprafața teritoriului este de 291137 hect., saŭ de 2911 kil. p., după cadastrul publicat de către Direcția Statisticeĭ din Moldova, la anul 1860, calculată.

Clima. — Clima în general este sănătoasă și dulce; partea Prutului este mai umedă primăvara și toamna, partea pădurilor mai răcoroasă în timpul verei.

Calitatea soluluĭ în genere e bună și productivă.

Pentru înălțimea terenului de la nivelul mării, se poate lua ca punct de plecare orașul Iași, care este la o înălțime de 318 metri; cu cît însă ne vom sui spre N., nivelul va fi mai ridicat.

Orografia. — Dealurile carĭ se prelungesc de la N.-V. la S.-E. a județului, nu sunt de cît ramificări din lanțul neprecurmat al dealurilor carĭ se întind din Carpați, între Siret și Prut, pe toată linia Siretului. Din acest lanț se desface o ramură, care pleacă printre rîurile Prutul și Jijia, din sus de Dorohoiŭ, trece prin jud. Botoșani și apoĭ intră în acest județ, terminîndu-se în șesul Prutuluĭ, la satul Cărniceni, pl. Turia, unde și rîul Jijia intră în acest șes. Partea acestuĭ deal, de la intrarea sa pe teritoriul județuluĭ, ia numele de Podișul-Turieĭ, care formează pe dreapta culmea despre V. a șesuluĭ Jijieĭ, iar pe stînga culmea despre E. a șesuluĭ Prutuluĭ. Din acest podiș (pe întinderea căruia se află un drum vechiŭ, numit al Furilor), se desfac alte ramurĭ, formînd diferite văĭ, culmĭ și dîmburĭ, carĭ se sfîrșesc în marile văĭ aflate la dreapta și stînga luĭ.

Tot din lanțul cel mare de dealurĭ din linia Siretuluĭ, se desfac alte două ramurĭ, din sus de satul Deleni, din jud. Botoșani, aproape de Hîrlăŭ; una pleacă pe dreapta și alta pe stînga rîuluĭ Bahluiul.

Ramura care intră în județ, printre rîul Jijia și stînga rîuluĭ Bahluiul, ocupă cea mai mare parte a terenuluĭ pl. Bahluiul, precum și tot terenul pl. Copoul, terminîndu-se în șesul Prutuluĭ, pe toată întinderea de la intrarea în acest șes a rîurilor Jijia și Bahluiul.

Această ramură, fiind întretăiată, în diferite direcțiunĭ, de un număr de văĭ, formate de pîraie, prezintă mai multe culmĭ. Ast-fel este culmea dintre rîul Jijia și pîrîul Miletinul, care se prelungește din jud. Botoșani, com. Șipotele, pănă din jos de satul Vlădeni, unde Miletinul, se varsă în Jijia. Altă culme se întinde printre pîraiele: Miletinul și Jijioara, care cuprinde o parte a pl. Copoul, trece prin com. Gropnița, terminîndu-se în marginea de S. a com. Movileni, unde pîrîul se varsă în Jijia. O culme pleacă între pîraiele: Jijioara și Hucul și continuă pănă în șesul Prutuluĭ, întretaiată de alte micĭ văĭ și pîraie, iar altă culme se întinde între pîrîul Hucul și Bahluiul, trece prin com. Belcești și se sfîrșește la satul Spinoasa, com. Bîrlești, la confluența pîrîuluĭ cu rîul Bahluiul.

Ramura din dreapta rîuluĭ Bahluiul încinge toată partea de V. și de S. a jud., fiind cea mai ridicată și acoperită cu pădurĭ, din care o culme, cu diferite ramificărĭ, se întinde între rîul Bahluiul și pîrîul Bahlueț, începînd din satul Zagavia (com. Bădeni). Această culme se întinde prin comunele: Cotnari, Baĭceni, Tîrgul-Frumos și se termină în tîrgușorul Podul-Iloaeĭ, la confluența pîrîuluĭ Bahlueț cu rîul Bahluiul. Altă ramură începe din com. Buznea, din capătul de V. al plășeĭ Cîrligătura, desfăcîndu-se din ramura cea mare de dealurĭ din jud. Roman și anume de la satul Poenele-Oancei; această culme cu variatele sale ramificărĭ, se întinde sub numele de Dealul-Mare, de alungul plășeĭ Cîrligătura, între pîraele Bahlueț pe stînga, pănă la Podul-Iloaeĭ, iar de acolo între rîul Bahluiul și pe dreapta pîrîuluĭ Șacovățul, de la pădurea Boghicea (jud. Roman), ce face mai în jos hotarul jud. Vasluiŭ; apoĭ din com. Păușești trece în pl. Stavnicul, prin două culmĭ, din care una pleacă printre pîraiele Stavnicul și Șacovățul, trecînd prin com. Mironeasa, în jud. Vasluiŭ, iar partea din stînga Stavniculuĭ, se prelungește între rîul Bahluiul, pănă la vărsarea luĭ în Jijia, și de acolo pe lîngă rîul Jijia, pănă în dreptul satuluĭ Măcărești, din marginea jud., de unde trece în jud. Fălciŭ.

Idrografia. — Apele ce curg pe teritoriul jud. în direcțiune de la N.-V. la S.-E. sunt:

Rîul Prut, care udă toată partea de E., de la satul Bădărăi, pe marginile plășilor Turia și Braniștea, pănă la satul Măcărești, făcînd hotarul cu Basa-

rabia. Este cel mai mare rîu şi cel mai folositor pentru jud.; căci, pe toată întinderea sa, alimentează cu apă necesară, atît satele, cît şi întinsul şes, pe care se prelungeşte, făcîndu-l fertil în producţiunea erbei. Prin debordările sale întreţine apele gîrlelor şi ale bălţilor, ce produc stuhării, papură, peştĭ şi racĭ, servind tot odată şi pentru adăpatul vitelor, carĭ se cresc pe întinsele imaşe aflate pe şesul luĭ.

Jijia curge de la N. spre S.-E. printre plăşile: Bahluiul, Copoul şi Turia (hotar natural între ele), formînd întinsul şes al Jijieĭ, bogat în fineţe şi imaşe, carĭ înlesnesc creşterea vitelor. Acest rîu, de la trecerea sa în şesul Prutuluĭ, din pl. Braniştea, pe care-l udă în toată lungimea, pe dreapta, devine mai mult păgubitor, atît pentru agricultură, cît şi pentru climă, căci prin multa sa apropiere cu rîul Prut, curgînd paralel pe acelaşi şes, măreşte îndoit volumul apelor în timpurile zlotoase, carĭ eşind din matca lor, acopăr în cea mai mare parte şesul, producînd inundaţiunĭ foarte marĭ, carĭ cîteo-dată îneacă iarba şi semănăturile.

Bahluiul curge de la N. spre S.-E., prin mijlocul plăşeĭ Bahluiul, printre plăşile: Cîrligătura, Stavnicul, Codrul, Copoul şi Braniştea, (hotar natural în unele părţi); formează o vale întinsă, bogată în imaşe şi fînaţe; alimentează cu apa necesară toate satele de pe ambele maluri, precum şi tîrgurile: Podul-Iloaeĭ şi oraşul Iaşi.

Afară de aceste treĭ rîurĭ, sunt un număr mare de piraĭe şi pîrîiaşe, care curg în diferite direcţiunĭ, vărsîndu-se unele la dreapta şi altele la stînga acestor rîurĭ, ast-fel sunt: Bahluieţul, Jijioara, Hucul, Sîrca, Buhalniţa, Cîrjoaia, Miletinul, etc.

Producţiunea. — Din 291137 hect., întinderea teritoriuluĭ jud., 73354 hect. se cultivă pentru cereale, legume, tubercule şi plante oleioase; 4151 hect. este pămînt, pe care se află viĭ; 44834 hect., pămînt acoperit cu pădurĭ, din carĭ: 31426 hect. sunt particulare şi 13408 a Statuluĭ; iar 178798 hect. se află ocupate de oraşe şi sate şi acoperite de ape, imaşe, livezĭ şi rîpi.

Cultura cerealelor e foarte întinsă. Aproximativ cultura porumbuluĭ se face pe o întindere de 41108 hect. a grîuluĭ pe 24931 hect., a orzuluĭ pe 5181 hect., a ovăzuluĭ pe 1799 hect., a secăreĭ pe 229 hect., a hrişteĭ pe 70 hect.

Dintre legume: fasolea pe 416 hect., mazărea, pe 44 hect., lintea pe 27 hect.

Tubercule: cartofele pe 482 hect.

Plante oleioase: rapiţa pe 111 hect., cînepa pe 134 hect. şi inul pe 3 hect.

Producţiunea cerealelor într'un an bun se poate socoti în termen mijlociu următoarea: 463000 hectolitri porumb, 252000 hectolitri grîu, 65000 hectolitri orz, 26000 hectolitri ovăz, 1900 hectolitri secară, 500 hectolitri hrişcă.

Producţiunea cartofelor este aproximativ de 2500000 kilogr.

Producţia plantelor oleioase: rapiţa 1000 hectolitri, cînepa 1200 hectolitri.

Viile produc în termen mijlociu 100000 hectolitri vin.

Pe lîngă agricultură, cultura vitelor face bogăţia jud. Numărul capetelor de vite ce se cresc pe întinsele imaşe şi fînaţe este de 240000, din carĭ: 84424 vite marĭ cornute, 120457 oĭ, 1177 capre, 48 bivolĭ, 10207 caĭ şi 24023 rîmătorĭ.

Cultura livezilor produce foarte multe fructe alese şi frumoase, carĭ pe lîngă că se consumă în ţară, se exportă şi în străinătate.

Cultura albinelor, este mai puţin întinsă; din 12400 stupĭ, se scoate: 30000 kilogr. miere şi 1000 kilogr. ceară.

Cultura vîrmilor de mătasă se face numaĭ în cîte-va sate.

Pădurile, sunt întinse şi satisfac trebuinţelor locuitorilor din judeţ; din ele se scot tot felul de lemne pentru construcţiunĭ şi foc, lemne care se transportă şi afară din judeţ.

In pădurĭ se găsesc următoarele animale sălbatice: căprioare, porcĭ, lupĭ, vulpĭ, jderĭ, epurĭ, etc.

Din dealurĭ şi piraie se scoate: pieatră vîroasă, pieatră pentru zidirĭ şi şosele, năsip şi prundiş.

Apele ce se întind pe teritoriul judeţuluĭ, pe lîngă că alimentează satele, şesurile şi cîmpiile cu apa necesară, înlesnind vegetaţiunea plantelor şi creşterea vitelor, conţin şi peştĭ, racĭ şi scoicĭ pentru hrană; stuh pentru foc, acoperitul caselor şi a ocoalelor; papură, din care se fac rogojinĭ, etc.

Industria. — Sunt în judeţul Iaşi (afară de oraşul Iaşi), 3 velniţe, în care se fabrică rachiŭ, 38 morĭ de aburĭ pentru măcinat făină, 88 morĭ de apă, 8 de vînt şi 3 cu animale, 1 fabrică de teracotă în satul Scobilţeni, 2 de luminărĭ, una de scrobeală, în com. Buciumi, şi una de dubălărie, în com. Galata.

Ca fabricaţiunĭ primitive sunt: olăria în com. Poeni, rotăria în com. Voineşti, butnăria în com. Buciumi (şcoala de meseriĭ).

Industria manuală: împletirea de pălăriĭ de paie şi împletirea loziilor, din carĭ se fac: panere, coşurĭ, scaune, a început prin

școalele rurale acum de ciți-va ani.

Rogojinĭ și coșciuge, împletite din papură, precum și mături se fac prin satele: Bosia, Prisăcani, Vorovești și Uricani.

Industria casnică se înseamnă prin lucrul bumbaculuĭ, cînepeĭ, inuluĭ și a lineĭ, din carĭ se fac: pînze, țoale, sumanĭ.

In raport cu industria rurală, cea urbană a luat însă o desvoltare maĭ întinsă. In orașul Iași, maĭ cu seamă, pe lîngă diferitele meserii ce se exercitează, pentru trebuințele orășenilor și chiar ale locuitorilor din județ, se maĭ înseamnă: cîte-va școli de meserie, ateliere de stolerie, fierărie, tinichigerie, fabrică de cartonaj, cortele, fabricĭ de bere, sodă, etc.

Comerciul. — Se face în acest județ un întins comerciŭ, cu tot soiul de cereale, dar maĭ cu seamă cu grîŭ, porumb, secară, orz și ovăz; cu vite: boĭ, vacĭ, oĭ și rîmătorĭ; cu pleĭ, lînă și brînză; cu lemnăriĭ de tot felul, afară de brad; cu vinurĭ de cele maĭ bune calități, din podgoriile: Cotnarĭ și Iași, precum și cu fructe.

Desfacerea acestor producte pentru străinătate se face maĭ ales în pieața orașuluĭ Iași. Pentru comerciul intern sunt tîrgurile: Podul-Iloaeĭ și Tîrgul-Frumos, precum și 12 iarmaroace anual în orașul Iași, pe șesul Frumoaseĭ; patru iarmaroace la Podul-Iloaeĭ și unul, mare la Tîrgul-Frumos.

Calea-Ferată. O ramură pleacă din orașul Iași spre V. și trece prin tîrgurile: Podul-Iloaeĭ și Tîrgul-Frumos, de unde eșind din județ pleacă spre Pașcani (Suceava), legînd județul cu toate orașele și localitățile ce aŭ rețele ferate. Pe această cale sunt patru gărĭ: Iași, Cucuteni, Podul-Iloaei și Tîrgul-Frumos, prin carĭ se face comunicație și transportul productelor de prin județ. Altă ramură pleacă de la Iași, spre Ungheni, prin Cristești; această cale comunică cu Rusia, legîndu-se cu rețeaua ferată rusească prin un pod mare de fier construit peste rîul Prut. Comunicația și transportul grînelor se fac pe această linie prin stațiile: Cristești și Unghenĭ. O a treia linie ferată duce le Vasluĭŭ și de acolo la Bîrlad și Mărășești unde se leagă cu întinsa rețea care străbate centrul Moldoveĭ Această linie are în jud. Iași stațiile la Iași, Ciurea și Birnova.

Calea-Națională. Ramura de șosea pietruită ce se prelungește de-a lungul țăreĭ dela S. la N., trece prin jud. Roman în jud. Iași, pe la Tîrgul-Frumos, vine spre E., paralel cu calea ferată prin tîrgușorul Podul-Iloaeĭ, pănă în orașul Iași, de unde se ramifică, o parte spre Vasluiŭ, iar alta pănă în marginea Prutuluĭ, la satul Țutora.

Calea-Mixtă. Dela Tîrgul-Frumos, din șoseaua națională, pleacă o ramură de șosea pietruită spre N.-V., prin mijlocul pl. Bahluiul, pănă în marginea tîrguluĭ Hîrlăŭ, din jud. Botoșani, pe o intindere de 33 kil.

Căĭ județene. Din orașul Iași, pleacă treĭ ramurĭ de șosele: una spre N. prin pl. Copoul și Turia, pănă în marginea jud. Botoșani, la Bădărăi din com. Bivolari; această șosea este pietruită, avînd o lungime de 53 kil. A doua pe o lungime de 65 kil. pleacă de la Iași, spre N.-V., dealungul plășilor Copoul și Bahluiul, și, dincolo de satul Onești, com. Șipotele, se leagă cu județul Botoșani. O a treia pleacă spre S., de la orașul Iași, prin mijlocul pl. Codrul și prin marginea de N. a pl. Stavnic, legîndu-se cu jud. Vasluiŭ deasupra dealuluĭ Bordea, la satul Grajduri; e pietruită și are o lungime de 18 kil.

De la tîrgușorul Nicolina, din marginea de S. a orașuluĭ Iași și din dreapta șoseleĭ Iași-Vasluiŭ, pleacă altă ramură spre S.-V., pe partea de N. a plășeĭ Codrul, prin tîrgușorul și podgoria Galata, apoĭ trece prin mijlocul pl. Stavnicul, trece de-a curmezișul Dealuluĭ-Mare, prin localitățile: Săcăturile, Bojila, Lingurari și Ghideni, la marginea de N. a jud. Roman, pe o lungime în total de 50 kil.

Din șoseaua națională Iași-Țutora, de la satul Tomești, pleacă pe dreapta o altă ramură de șosea, pe partea de N. a plășeĭ Codrul, și, din jos de satul Comarna, trece pe partea de S. a plășeĭ Braniștea, pănă dincolo de satul Costuleni, de unde se leagă cu jud. Vasluiŭ.

Căĭ laterale. Drumul numit al Braniștеĭ, format din căĭ comunale, pleacă de la N. din șoseaua județeană Iași-Botoșani, anume de la satul Trifești, com. Hermeziul, pl. Turia și se prelungește pe șesul Prutuluĭ, de-a lungul plășeĭ Braniștea spre S., pănă în marginea satuluĭ Măcărești, com. Costuleni, unde se leagă cu jud. Fălciŭ.

Drumul ce pleacă de la tîrgușorul Podul-Iloaeĭ, spre N.-V., prin pl. Bahluiul, prin Belcești, Hodura, Cepleniță, dincolo de Bădeni se leagă cu șoseaua mixtă, aproape de Hîrlăŭ.

Impărțirea administrativă. — Județul Iași se împarte în 7 pl. și anume:

1. *Bahluiul*, cu 8 com., 1 tîrguș. și 57 sate.

2. *Braniștea*, cu 8 com., 1 tîrguș. și 38 sate.

3. *Cîrligătura*, cu 7 com. 1 tîrg. urb. și 40 sate.

4. *Codrul*, cu 5 com. 3 tîrgușoare și 23 sate.

5. *Copoū*, cu 6 com., 2 tîrguri și 30 sate.

6. *Stavnicul*, cu 5 com., 1 tîrgușor și 36 sate.

7. *Turia*, cu 5 com., 3 tîrguș. și 37 sate.

Sunt în total 44 com., 10 tîrgușoare 2 orașe și 261 sate.

Populația.—Sunt în jud. Iași 32975 familiĭ, saŭ 172935 suflete, din carĭ: 27520 familiĭ saŭ 105400 suflete, trăiesc în sate și tîrgușoare, iar restul în orașele: Iași și Tîrgul-Frumos.

Sunt: 70435 căsătoriți, restul necăsătoriți, văduvĭ și divorțați; 119532 ortodoxĭ, 36425 evreĭ, 4524 catolicĭ, 399 protestanțĭ, 232 gregorienĭ, 520 lipovenĭ, etc., etc.

Cu știință de carte sunt 45290 loc.

Administrația. —Puterea esecutivă a jud. este încredințată unuĭ Prefect, care are în ajutor la administrarea plășilor, 5 subprefecți și 44 primarĭ cu ajutoarele lor, pentru administrarea comunelor; poliția orașuluĭ Iași este încredințată unuĭ Prefect, ajutat de 6 comisarĭ, maĭ mulțĭ sub-comisarĭ și epistațĭ.

Budgetul județuluĭ în ce privește fondul zecimilor este de 620670 leĭ, 95 banĭ la venitурĭ și de 261437 leĭ, 73 banĭ la cheltuelĭ, iar în ce privește fondul pentru drumurĭ, este de 202109 leĭ, 7 banĭ, la venitурĭ și 196791 leĭ, 20 banĭ, la cheltuelĭ.

Serviciul sanitar.—Acest serviciŭ se face în județ de către un medic primar, ajutat de 5 medicĭ de plășĭ și unul de oraș în Tîrgul-Frumos și de 42 moașe comunale, avînd sub îngrijirea lor 4 spitale în: Tîrgul-Frumos, Podul-Iloaeĭ, Bivolarĭ și Voinești. Medicamentele pentru populațiunea rurală se daŭ gratuit de către județ și comune. Pe lîngă micile farmaciĭ din fie-care spital, se maĭ află una în Tîrgul-Frumos și alta în Podul-Iloaeĭ.

Pentru căutarea vitelor bolnave sunt doĭ veterinarĭ: unul de județ și altul pentru orașul Iași.

Afară de medicul de județ, se află un Medic-Primar al orașuluĭ Iași, 5 medicĭ și 5 moașe ale despărțirilor, pușĭ la serviciul populațieĭ sărace; osebit de aceștia maĭ sunt medicii spitalelor din oraș, precum și aceĭ particularĭ.

Sunt două consiliĭ de higienă: unul al județuluĭ și altul pentru oraș.

Justiția. — În județul Iași se află 6 judecătoriĭ de ocol: una în Tîrgul-Frumos, pentru plășile Bahluiul și Cîrligătura; una în tîrgușorul Țigănași, pentru plășile Copoul și Turia; una în tîrgușorul Socola, pentru plășile Stavnic, Codrul și parte din Branișstea, iar 3 în orașul Iași. În orașul Iași este un tribunal divizat în patru secțiunĭ, cu patru președințĭ, din carĭ unul prim-președinte, opt judecătorĭ, patru supleanțĭ.

Pe lîngă acest tribunal, se află poliția judiciară, formată din Primul-Procuror și patru procurorĭ de secțiĭ, doĭ dintre judecătoriĭ tribunaluluĭ fiind însărcinați și cu instrucția crimelor și delictelor.

Se află o Curte de Apel, cu două secțiunĭ, cu un prim-președinte, un președinte, opt membrĭ și doĭ supleanțĭ, și avînd sub jurisdicția sa tribunalele din județele: Dorohoiŭ, Botoșani, Suceava, Neamțu, Roman, Bacăŭ, Vasluiŭ și Fălciŭ.

Parchetul Curțeĭ este compus din Procurorul-General și doĭ procurorĭ de secțiĭ, care exercită puterea judiciară asupra întregeĭ jurisdicțiĭ a Curțeĭ de Apel.

Iată statistica judeciară din 1892: 41 indivizĭ prevenițĭ la curtea cu juraț; 1423 la corecțional; 3200 cărțĭ de jud. pornite; 259 procese civile terminate; 242 procese com.; 74 electorale.

Cultul. — Locuitorii județuluĭ, sunt maĭ toți de religia ortodoxă, avînd bisericile lor prin sate și tîrgurĭ, în număr de 188, afară de 9 capele (paraclise), cu 593 deserveni și anume: 223 preoți, 24 diaconĭ, 231 cîntărețĭ și 115 eclesiarĭ.

Afară de acestea maĭ sunt: patru biserici catolice; una luterană, una armeană și două lipovene. Evreiĭ, carĭ dintre străinĭ sunt maĭ numeroșĭ în județ, aŭ maĭ multe sinagoge.

Bisericile ortodoxe, cu deserveniĭ țin de Mitropolia Moldoveĭ și a Sucevaeĭ. Pentru judecarea clerului și administrarea bisericilor se află un conzistoriŭ la Mitropolia de Iași, doĭ protoereĭ, unul pentru județ, altul pentru oraș, și 2 sub-protoereĭ.

Bisericile se întrețin: parte de Stat, numite mănăstirĭ; cele maĭ multe de comune și foarte puține de epitropiĭ și particularĭ.

Mănăstirile din județ sunt: Galata, Hlincea, Cetățuia, Socola, Bîrnova, Hadîmbul și Aroneanul.

Instrucțiunea. —Sunt în județ 144 de școale, afară de acele private, care sunt în număr de peste 20.

Dintre școalele publice primare, 87 sunt rurale, cu 90 învățătorĭ, 6 învățătoare și cu o populație școlară de 3105 băeți, 724 fete.

Poștă și Telegraf. — În jud.

Iași sunt oficii telegrafo-telefono-poștale în următoarele localități: orașul Iași, 3 oficii, cu un venit de peste 350 mii lei; Podul-Iloaei, cu venit 10000 lei; Tîrgul-Frumos, cu un venit de 15000 lei și Bivolari (pl. Turia), cu un venit de peste 4000 lei anual.

Iași, *oraș*, capitala județului Iași și reședința Inalt-Prea-Sfințitului Mitropolit al Moldovei și al Sucevei și vechia capitală a Moldovei. Se află situat pe capetele de S. ale dealurilor: Copoul și Șorogari; pe valea dintre aceste două dealuri, prin care trece pîrîul Căcaina și pe șesul Bahluiul, pe care trece rîul Bahluiul, o parte se prelungește peste pîrîul Nicolina, pe podișul sudic al comunei Galata. Se află între plășile: Copoul la N., Branișteа la E., Codrul la S. și Stavnicul, cu o parte din Copoul, la V.

Poziținea acestui oraș este frumoasă, fiind înconjurată mai din toate părțile de dealuri acoperite cu vii și livezi.

Înălțimea orașului de la nivelul mării e de 318 m.

Părțile cele mai principale din cari e format Iași sunt: Tătărași, partea de pe dealul Șorogari; Copoul, Țicăul (Sărăria) și Păcurari, partea așezată pe dealul Copoul; Podul-Lung, Frumoasa și Broscăria, partea așezată pe Bahluiul; Tîrgușorul Nicolina, partea de pe platoul Gălăței.

Osebit mai sunt un număr mare de alte numiri de mahalale și strade.

Întinderea orașului este de 16235740 metri pătrați=1182 fălci, 27 prăjini și 13 stînjeni pătrați sau 1623 hectare și 5740 metri pătrați.

Are o populație de 11049 familii, sau 59427 suflete: 26698 bărbați și 32729 femei; 21203 căsătoriți, 31814 necăsătoriți, 6170 văduvi și 240 divorțați; 24087 ortodoxi, 33141 mozaici, 1709 catolici, 113 grigorieni, 350 protestanți, 18 lipoveni și 9 de deosebite religiuni; 24780 Romîni, 31829 Izraeliți, 188 Poloni, 728 Ruși, 1533 Germani, 111 Greci, 33 Lipoveni, 77 Francezi, 1 Belgian, 8 Olandezi, 9 Bulgari, 50 Unguri, 6 Americani, 10 Turci și 1 Spaniol.

Știu carte 16276 persoane.

O parte din acești locuitori se ocupă cu agricultura, iar aproape trei părți cu comerciul și industria.

Comerciul constă în cumpărare de producte și vite; în vinderea lor în părți mici prin localități și în cantități mari în străinătate; în cumpărare de mărfuri străine: lipscănii, băcănii și fierării, care se desfac pentru trebuințele orășenilor și a locuitorilor din județ, iar în cantități mari, orașelor din județele vecine.

Sunt trei piețe: una numită medeanul Sf. Spiridon, în partea de sus a orașului, alta la centru, unde este o hală mare frumoasă, și a treia, medenașul din Tîrgușor.

Pentru lemne de foc sunt depozite pe ulița gării, iar pentru lemne de construcții, două medeanuri, unul la bariera Sărăriei și altul lîngă Bahluiu, la Podul-Ipsilante.

Pentru înlesnirea negoțului de vite, sunt statornicite 12 iarmaroace anuale, cari aŭ loc pe șesul Frumoasei, (situat în partea dreaptă a rîului Bahluiul și de a stînga pîrîului Nicolina); osebit în toate Joile, la locul numit: Movila-lui-Cuza, în partea orașului ce poartă numele Tătărași.

Industria manuală ce se practică în oraș este: croitoria, cizmăria, zidăria, lemnăria și ferăria.

Industria mare e reprezentată prin cîte-va fabrici, precum: o fabrică de cortele, una de cartonaj, două de sodă, una de scaune; mai multe fabrici de lumînări și săpun, o fabrică de bere; două mori mari de aburi pentru făină și mai multe mori de cai.

Acest oraș este legat, cu județele limitrofe, prin trei linii de cale-ferată: Pașcani-Iași, Ungheni (cu Rusia) și Iași-Vasluiŭ; prin calea națională, cu Romanul și Vasluiŭ; prin șosele județene cu Botoșani, Fălciŭ, Vasluiŭ, Roman.

Are o stațiune mare de cale ferată.

Se află în oraș sucursala Băncei-Naționale și a Creditului-Agricol, instituțiuni publice și mai multe case de economii private.

In privința administrativă orașul este divizat în 5 despărțiri. Pentru paza și menținerea ordinei publice se află: un Prefect de Poliție cu 6 comisari, mai mulți sub-comisari, epistați, un căpitan de sergenți și sergenți de oraș.

Pentru pază de foc sunt patru pompierii pendinte de comandamentul corpului IV de armată din Iași.

Comuna se administrează de către un Primar cu trei ajutoare și Consiliul Comunal.

Venitul com. e de 2086963 lei, 19 bani; iar cheltuelile, de 1846034 lei, 76 bani.

Serviciul sanitar al orașului se face de către un medic-primar, 5 medici de despărțiri, 5 moașe, 1 medic-veterinar și 1 vaccinator.

In Iași sunt 45 biserici ortodoxe și 8 capele, cu 81 preoți, 18

diaconi, 96 cîntăreți și 51 paracliseri.

Se mai află 1 biserică catolică, 1 luterană, 1 armeană, 1 lipovană.

Numărul școalelor publice primare de băeți e de 10, cu 30 institutori și cu o populațiune școlară de 1400 elevi; 8 școli primare de fete, cu 30 institutoare și 883 eleve; 2 gimnazii, 2 licee, 1 universitate, cu 4 facultăți, avînd un cabinet de fizică și chimie și o bibliotecă; Seminarul Veniamin, Școala Normală Superioară, Școala Normală Vasile-Lupul, pentru învățători, Școala Comercială, Școala Tehnică, Școala Fiilor-de-Militari, cu un cabinet de fizică și chimie, Școala Copiilor-de-Trupă, Școala Normală de Fete, Externatul Secundar de fete, Școala Profesională de fete, Școala de Meserii a comunei, Școala de Meserii a Reuniunei-Femeilor, Conservatorul, Școala de Pictură, 2 școli Fröbeliane, (una a Societății pentru Învățătura Poporului Romîn) și un Muzeu pentru Științele-Naturale.

Școli private mai de seamă sunt: Liceul-Institutele-Unite, și, pentru domnișoare, Liceul Normal Humpel. Osebit încă se mai află un număr de institute cu elevi interni și externi de ambele sexe.

Pentru procurarea și tipăritul cărților sunt: 10 librării, 10 tipografii și 2 litografii.

Institute de bine-facere sunt: spitalul Sîntul Spiridon, cel mai mare și mai avut din țară, administrat de către o Epitropie; Spitalul Pașcanul, Spitalul-Militar, Spitalul-Evreesc, Institutul-Gregorian, pentru creșterea copiilor găsiți, și Institutul pentru femei nebune.

Sunt 17 farmacii, și mai multe droguerii.

Intre zidirile publice se însemnă: Palatul-Administrativ sau Curtea-Domnească, în care se află instalate: Prefectura județului, Comitetul-Permanent, Tribunalul cu 4 secțiuni, Parchetul tribunalului, doi judecători de Instrucție, Curtea de Apel cu 2 secțiuni, Parchetul Curței, Camera Depunerei și de Acuzație, Curtea cu Jurați, Corpul Portăreilor, Percepția Statului, Medicul-Primar al județului, Avocații-Statului, Casieria, Telegraful și Poșta, Arhiva Statului.

In fața palatului se află statuia lui Ștefan-cel-Mare, Domnul Moldovei. In centrul orașului se ridică Măreața Catedrală a Mitropoliei și biserica Trei-Ierarhi, apoi biserica Sf. Spiridon, cu măreața zidire a spitalului.

Palatul Universității, palatul Școalei militare, Liceele, Banca Națională, Primăria și Gara drumului de fer. Cazarmele de pe platoul Copoului unde se află și cimitirul militar.

Printre casele particulare se găsesc zidiri mari și frumoase.

Grădini publice sunt: Copoul, Ghica-Vodă, în marginea de N. a orașului. Cimitire sunt două, unul Eternitatea în partea de E. a orașului, și altul afară de raza orașului, în com. Galata.

Intrarea și eșirea din oraș se face prin șapte barieri și anume: Copoul, Sărăria, Hotinul, Moara-de-Vînt, Sahana, Țutora, Socola, Nicolina, Trei-Calici și Păcurari.

Noțiuni istorice. — Numirea orașului se crede de unii, însă fără nici-un temeiu, că ar fi fost din vechime «Municipium Iassiorum» și că pe atunci staționa în el Legiunea a XIII Romană. Un atare municipiu n'a existat, de cît numai în fantazia interpretatorului unei inscripțiuni, iar legiunea XIII gemina a staționat la Alba-Julia, în Transilvania. Un val numit al-lui Traian, care trece din jud. Botoșani în acest județ, vine prin apropiere de Iași, pe sub dealul Pocanilor, pe șesul Prutului, trecînd riul pe la satul Șendreni și merge pînă la Nistru. Dacă ar trebui să dăm crezămînt unei cronice slavone, apoi pe la începutul secolului al XIV exista un principat al Iașilor, care trăia în legături de prietășug cu domnul Țării Românești (Tocilescu, Istoria Română, 1886, p. 120).

Dela formarea Principatului Moldovei, și mai cu seamă de cînd Iași deveni capitală prin strămutarea scaunului Domniei de la Suceava, de către Alexandru-Vodă Lupușneanu în 1565, el are o importanță istorică foarte mare.

Inainte de a fi capitală a fost ars de Betgherei, fiul Hanului Tătăresc, cînd a prădat și ținutul Cîrligăturei, la 1513.

La 1600, suferi jafuri din cauza războiului dintre Simeon-Movilă cu frații Buzești.

La 1621, Libozmischi, Hatmanul, cu 4000 Leși, a jefuit și l'a ars în timpul lui Alexandru-Vodă, fiul lui Ilieș.

La 1624, a ars palatul Domnesc și Radu-Mihnea a strămutat reședința la Hîrlău.

La 1650, Hmil-Hatmanul, cu Tătarii, a ars orașul cu curtea Domnească și biserica Trei-Ierarhi, în timpul lui Vasile-Lupu.

La 1672, Sultanul Mehmet, în timpul trecerei sale la cetatea Cameniței, s'a preumblat prin orașul Iași și pe dealul Cetățuia, după care a mazilit pe Duca-Vodă, punîndu-l în fiare.

La 1687, armatele lui Sobieschi, Craiul Leșesc, care intrase în Țară, a ars mănăstirea

Trisfetitele, Mitropolia vechie, Golia şi Feredeul-Turcesc.

Tot atunci, Dosoteiu, Mitropolitul, a dat moaştele Sf. Ioan Novi, pe care Alexandru-Vodă le cumpărase de la păgîni la 1415 şi care aŭ stat în Ţară 300 de aní. Atunci s'a dus şi Mitropolitul în Ţara Leşească cu toate odoarele scumpe ale Mitropoliei şi ale Sfîntuluí, în timpul luí Cantemir-Vodă.

La 1711, Petru-cel-Mare, care a venit cu oastea în Ţară, a vizitat Iaşul cu Impărăteasă, închinîndu-se pe la toate bisericile.

La 1723, aŭ ars Curţile Domneştí, cu maí multe case şi biserica Sf. Dimitrie, în Domnia luí Mihail Racoviţă.

La 1733, a ars Tirgul-de-Sus, Sărăria şi mănăstirea Golia, în timpul luí Constantin-Mavrocordat.

La 1740, ocupară Ruşiĭ Ţara sub Generalul Minih, şi în ura pe care o avea pentru Ghica-Vodă, stricară Curţile Domneştí de la Frumoasa.

La 1753, aŭ ars, împreună cu Curtea-Domnească, biserica catolică şi cea luterană.

La 1769, Ruşiĭ aŭ ocupat iar cît-va timp oraşul.

La 1821, Domnitorul Şuţu, în unire cu Ipsilante, instrumentul Rusiei, aŭ ucis pe toţí Turcíí din oraş.

La 1828, aŭ ocupat Ruşiĭ oraşul în războiul cu Turcíí.

La 1848, Ruşiĭ din noŭ aŭ ocupat Iaşiĭ în războiul ce aŭ avut cu Ungurií.

La 1849, fu ocupat de Turcí.

La 1853 — 1855, fu ocupat de Austriací.

La 1859, s'a făcut Unirea-Principatelor.

La 1862, s'a strămutat de aicí capitala ţăreí în Bucureşti, rămînînd oraşul Iaşi numaí capitală a judeţuluí.

La 1878, în războiul cu Turcíí, Ţarul, Impăratul Rusieí, a trecut prin Iaşi cu Mariĭ Ducí.

In Iaşi se maí află un număr de monumente religioase, de o importanţă mare istorică, precum:

Sfîntul Nicolae saŭ biserica Domnească, zidită de Domnul Stefan cel-Mare, la anul 1491—1493. La 1676, a fost reparată şi reformată de Antonie-Ruset-Voevod. După strămutarea capitaleí de la Suceava, această biserică a servit de Mitropolie, pănă în timpul luí Duca-Vodă, cînd Doamna sa Anastasia, a zidit Mitropolia vechie, pe a căreia ruine, s'a ridicat măreaţa Catedrală a Mitropoliei, începută a se zidi prin stăruinţa Mitropolituluí Veniamin-Costache, restaurată şi terminată în anul 1887, sub Domnia Regeluí Carol I.

Mănăstirea Dancul, zidită de Jurie-Dancul, în anul 1541, pe timpul luí Petru-Rareş; a fost închinată la o mănăstire din Rumelia, de către Duca-Vodă, în a doua Domnie.

Mănăstirea Bărboiul s'a zidit pe la începutul secoluluí al XVII de Marele-Vornic Bărboiul, şi a fost închinată Mănăstireí Vatopedul, în timpul Domnieí luí Duca-Voevod. La 1837, călugărií greci aŭ dărămat-o, şi pe urmele eí, aŭ zidit actuala mănăstire, foarte frumoasă, în stil Byzantin.

Mănăstirea Sf. Sava, zidită în întîia jumătate a secoluluí XVII, s'a reînoit de boerul Jora Postelnicul la anul 1625. In a doua Domnie a luí Nicolae-Mavrocordat s'a înfiinţat aci o şcoală şi o tipografie, sub epitropia Patriarchuluí de Ierusalim (1714). Această mănăstire a fost închinată Sft. Mormînt.

Mănăstirea Barnovschi, zidită la anul 1627, de Miron-Barnovschi-Voevod.

Biserica Sf. Ioan Botezătorul s'a început a se zidí de Miron-Barnovschi-Voevod, şi s'a isprăvit de Vasile-Vodă la 1635.

Mănăstirea Sfinţilor Treí-Ierarhí, zidită la 1639 de Vasile-Vodă-Lupul, cu turnul de la poartă, zidit în 1638, care turn fiind dărămat s'a refăcut în 1804 — 1806.

Mănăstirea s'a restaurat de către Stat, fiind una din cele maí frumoase monumente din ţară. In ea se află moaştele Sfinteí Mucenice Paraschiva.

Mănăstirea Sf. Ioan Gură-de-Aur (Beilic), zidită de Duca-Vodă la 1683, pe locul uneí biserící de lemn, ce a existat din timpul luí Tomşa-Voevod. Această biserică a fost închinată mănăstireí Cetăţuia din com. Galata.

Mănăstirea Golia, zidită la 1640 de Vasile-Lupul-Vodă. In ogradă se află institutul de nebuní; la poartă este un turn, lîngă care se află şi casa apelor de unde apa se împarte în tot oraşul.

Mănăstirea Sf. Spiridon, foarte vechie şi cea maí bogată, din a căreia avere se întreţin spitalele şi ospiciile din Moldova. In curtea bisericeí se află zidirea măreaţă a Spitaluluí Central, unde este şi reşedinţa Administraţieí Epitropieí.

Mănăstirea Frumoasa, zidită de Grigore-Ghica-Vodă, unde a fost un palat Domnesc şi o grădină foarte frumoasă.

Iaşi, *com. rur.*, în partea stîngă a Jiuluí şi la S. com. Romăneşti, pl. Ocolul, jud. Gorj. Se compune din cătunele Iaşi şi Drăguţeşti.

Situată pe şes, are o supra-

faţă de 2910 hect., din carî 1700 hect. arabile, 810 hect. pădure, 400 hect. fineţe, izlaz şi livezi cu prunî.

Are o populaţie de 200 familiî, saŭ 725 suflete, din carî 171 contribuabilî.

Locuitoriî posedă: 90 pluguri, 120 care cu boi, 4 căruţe cu caî; 820 vite marî cornute, 120 oi, 44 caî şi 120 porcî.

Venitul com. e de 1225 leî, iar cheltuelile de 1016 leî.

Apele ce udă această com. sunt: Jiul, Amaradia, ce izvoreşte din plaiul Novaci şi Slaştiul.

Comunicaţia în această com. se face prin şoseaua naţională Filiaşi-Pietroşani şi prin şoseaua comunală care o pune în comunicaţie cu Urecheşti la S.-E.

Are: 1 şcoală, frecuentată de 35 elevî, şi 5 eleve; 3 biserici, făcute în aniî 1839, 1842 şi 1868, de locuitorî, deservite de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 moară pe apa Jiuluî; 4 puţurî, 26 fîntînî; 1 cîrciumă.

Iaşi, *cătun* de reşedinţă al com. cu acelaşi nume, pl. Ocolul, jud. Gorj. Situat pe partea stîngă a Jiuluî, are o suprafaţă de 1460 hect., din carî 900 hect. arabile, 360 hect. pădure, 200 hect. fineţe şi livezi cu prunî.

Are o populaţie de 150 familiî, saŭ 525 suflete, din carî 132 contribuabilî.

Locuitoriî posedă: 60 pluguri, 80 care cu boi, 3 căruţe cu caî; 600 vite marî cornute, 80 oi, 30 caî şi 70 porcî.

Iaşi, *staţie de dr.-de.-f.*, în jud. Iaşi, pl. Iaşi (despărţirea I), com. Iaşi, pe linia Paşcani-Iaşi, pusă în circulaţie la 1 Iunie 1870. Se află între staţiile Ciurea 8.6 kil.) şi Cucuteni (14.2 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului mărîî de 36m.89, Venitul acesteî staţiî peanul 1896 a fost de 1368279 leî, 65 banî.

Iaşi, *trup de moşie*, nelocuit, din jos de valea Călnîştea, pendinte de com. Strîmba-Mare, pl. Călnîştea, jud. Vlaşca, proprietatea d-luî Em. Grădişteanu, în suprafaţă de 2025 hect.

Iaşi, *pădure* de stejar, situată pe ambele coaste ale văiî Iaşi, pe proprietatea Strîmba-d.-j., pl. Călnîştea, jud. Vlaşca; are o suprafaţă de 150 hect.

Iaşi, *vale*, în jud. Vlaşca, proprietatea Strîmba-d.-s., ce ese din cîmpul Iaşi şi se scurge în Călnîştea în jos de satul Stoeneşti.

Iazil-Iuiuc, *movilă*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Hazaplar şi anume pe acela al cătunuluî Cara-Chioi; e aşezată la sudul acestuî cătun, la 1 ½ kil.; face parte din dealul Cara-Chioi, pe a cărui culme se află şi este punctul culminant al acestuî deal; are o înălţime de 117 metri, dominînd prin înălţimea sa satul Cara-Chioi în întregime, partea de N. a cătunuluî Hazaplar şi văile Arta, Burunul şi Dere-Alceac; este situată în partea centrală a plăşeî şi a com.

Iazil-Iuiuc, *movilă*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Gherengic, la hotarul acesteî com. cu com. Hazaplar; este aşezată pe culmea dealuluî Cogea-Sîrt-Bair; are o înălţime de 102 m. şi este punctul cel maî înalt al acestuî deal; este situată în partea centrală şi puţin estică a plăşeî şi în partea de V. a plăşeî; este artificială şi acoperită cu verdeaţă dominînd prin înălţimea sa drumurile Hazaplar - Gherengic şi Cara-Chioi-Copucci.

Iazi-Orman, *deal*, în judeţul Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Atmagea şi Baş-Chioi, tăiat fiind de hotarul lor; se desface din dealul Canara-Ceiu; se îndreaptă spre E., într'o direcţie generală de la V. la E., brăzdînd partea centrală a plăşeî şi cea vestică a comuneî Baş-Chioi, şi cea nord-estică a comuneî Atmagea; se prelungeşte cu dealul Echili-Orman; are 276 m., dominînd valea Musafir-Culac şi drumul Atmagea-Baş-Chioi; e acoperit cu pădurî.

Iazi-Orman, *pădure*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Garvan, cât. Veli-Chioi, aşezată pe ramificaţiile estice ale dealuluî Ciriagi-Orman; formează, cu pădurea Cara-Ali-Corusu, pădurea numită Veli-Chioi; are o întindere de 80 hect.; esenţe principale: fag şi mesteacăn; e tăiată de drumul Veli-Chioi-Cranova.

Iazi-Orman, *pădure*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. Enige, cât. Polucci; aşezată pe ramificaţiile şi poalele orientale ale dealuluî Uzun-Culac-Bair, lîngă satul Polucci, la E. de el; are o întindere cam de 110 pog., esenţe principale: stejar şi fag.

Iazoşti, *vale*, în com. rur. Băseşti, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Iazul, *com. rur.* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată în partea de N. a pl., la hotarul spre jud. Brăila.

Teritoriul com. are o suprafaţă de 11500 hect. şi se întinde

între comunele: Murgeanca, Milosești, Slobozia și Cioara, din județul Brăila. Moșia este proprietate a statului, cunoscută sub numele de Iazul și Lata-Sărata. Înainte de secularizarea mănăstirilor închinate aparținea mănăstirei Slobozia din acest județ și a fost arendată pe anii 1885—95 cu 127700 lei. Pe această moșie, deosebit de com. Iazul, se mai află și com. Smirna.

După legea rur. din 1864, s'au împroprietărit pe moșie 229 locuitori, iar după legea din 1878 s'au mai împroprietărit 113; neîmproprietăriți se mai găsesc 201 locuitori. Acest număr de locuitori împroprietăriți se găsesc pe întreaga moșie Lata-Sărata, adică în două comune, iar în com. Iazul se află împroprietăriți 141 locuitori și neîmproprietăriți 114.

Teritoriul com. este brăzdat de valea Strachina, numită și Lata-Sărata, pe care se află lacurile: Feroiul, Ușurelul, Lacul-Tătaruluĭ și Mațe-Arse.

Se compune dintr'un singur sat, situat pe partea de N. a coasteĭ văeĭ Lata-Sărata.

Are: o școală de băeți, cu 30 elevi, condusă de un învățător salariat de stat și comună; o școală de fete, cu 14 eleve, o învățătoare salariată de com.

Localul școaleĭ este clădit de comună.

Este o biserică, deservită de 2 preoți și 2 dascăli.

Populația com. este de 243 familiĭ, sau 1046 suflete: 564 bărbați și 482 femeĭ; 1035 Romîni, 2 Grecĭ și 9 de alte naționalități; 1037 creștini ortodoxĭ și 9 mozaicĭ; 258 agricultorĭ; 6 meseriași, 6 comercianți; 5 profesiuni libere; 50 muncitorĭ și 16 servitorĭ. Știu carte 169 persoane.

Contribuabilĭ sunt 135.

Vite: 470 caĭ, 776 boĭ, 843 oĭ, 5 bivolĭ și 300 rîmătorĭ.

Venitul comuneĭ e de 4193 leĭ și cheltuelile, de 5444 leĭ.

Iazul, *sat*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Dealul-Noŭ, situat lîngă Petricică și în valea pîrîuluĭ Răchitișul. Are o populație de 64 familiĭ, sau 259 suflete.

Vite sunt: 4 caĭ, 122 vite cornute și 46 porcĭ.

Siliștea satuluĭ se află la Rădiul-Iazuluĭ.

Iazul, *numire dată părții din lacul* Bîlhacul, ce străbate com. Cilibia, jud. Buzău.

Iazul, *lac*, jud. Brăila, situat la V. de lacul Coada-Enceĭ și la N.-V. de Lutul-Alb. Are o suprafață de 45 hect. Apa sa conține substanțe minerale.

Iazul, *ostrov*, jud. Brăila, coprins la S. între Vîlciul și Brezoiasa, la E. și V. între prîvalul Ulmul și Gingărășoaia și la N. între iezerele Șerban și Lungulețul.

Iazul, *gîrlă*, abătută din rîul Teleajenul, trece prin mijlocul comuneĭ Bucovul, pl. Cricovul, jud. Prahova, și se varsă iarăși în Teleajenul.

Iazul, *pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ, format din izvoare, curge printre satele Barna și Poiana, comuna Godinești. Conține pește și conduce o moară.

Iazul-de-la-Rediŭ, *iaz*, pe moșia Hapîĭ, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, în suprafață de 50 hect.

Iazul-Domnesc, *iaz*, pe moșia Dimăcheni, comuna cu același nume, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ, din care a rămas numaĭ vatra și iezetura ce se întinde în curmezișul șesuluĭ Jijieĭ, din dealul Dimăchenilor în dealul Corlătenilor. Are o singură deschidere pe unde curge rîul Jijia. Tradiția spune că acest iaz ar fi fost făcut din ordinul luĭ Ștefan-Vodă-cel-Mare, pe cînd moșia era Domnească. Moșia mai tîrziŭ devenind în proprietatea boeruluĭ Hatmanul Balica, el ar fi reparat iezetura ce se stricase.

Iazul-Domnesc, *iaz*, numit și Cebălăul, pe moșia Văculești, com. cu același nume, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ. Este foarte vechiŭ și a fost renumit odinioară. A fost dăruit mănăstirei Moldavița din Bucovina, de către Bogdan Ștefan-Vodă, prin uricul din 20 Maiŭ 1570. Mănăstirea l'a stăpînit pînă la 1785, cînd se vîndu moșia.

Iazul-Draculuĭ (Lingurari), *sat*, jud. Vasluiŭ, com. Poenești, pl. Racova, pe valea pîrîuluĭ Racova.

Se zice că și'a luat această numire de la un iaz, unde în fie-care an se înecaŭ cîte un număr oare-care de oamenĭ, și pentru aceea l'aŭ botezat Iazul-Draculuĭ.

Are o populație de 20 familiĭ, sau 100 suflete, locuitorĭ țigani lingurarĭ neîmproprietăriți, locuind pe moșia numită Slobozia-Strâjescu.

Locuitoriĭ posedă: 10 oĭ, 3 capre și 1 cal.

Iazul-Feteĭ, *gîrlă*, jud. Prahova, își ia începutul din rîul Teleajenul, mai jos de satul Plopenĭ, face mai multe zigzaguri, străbate comunele: Boldești, Scăeni, Pleașa și Bucovelul, din josul căreia se varsă iarăși în

Teleajenul. Pe acest riŭ, în raionul com. Scăeni, sunt instalate: 2 pive; 3 morĭ; 1 fabrică de făină și o fabrică de hîrtie. La două morĭ se macină și coaje de copacĭ pentru tăbăcărie.

Iazul-Mare, *pisc de deal*, pe moșia Broscăuți, com. cu același nume, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Iazul-Mare, *iaz*, în jud. Botoșani, com. Dobîrceni, pl. Jijia.

Iazul-Mare, *iaz*, jud. Botoșanĭ, format de pîrîul Corogea, în partea de V. a com. Bodulești.

Iazul-Mare, *iaz*, la întîlnirea văilor Blăgești și Gugești, pe teritoriul com. Gugești, plasa Crasna, jud. Fălciŭ.

Iazul-Morii, *iaz*, format din pîrîul Hliboci și pîrîul Broscăria și Seliștea, lîngă moara de aburĭ din Raiŭ, pe teritoriul satului Orășeni, com. Curtești, jud. Botoșani.

Iazul-Morilor, *iaz*, pe albia Siretului, moșia Vîrful-Cîmpului, comuna cu același nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, în suprafață de 15 hectare.

Iazul-Nou (Șipotele-de-Sus), *sat*, în centrul com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași, pe un podiș, între pîraiele: Meletinul la dreapta și Sterileuca la stînga; înființat în 1879, cu noĭ împroprietăriți.

Ibana, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Minzați, spre N. de satul Minzați-Răzăși.

Ibăneasa, *sat*, pe moșia cu același nume, comuna Știubeeni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ, înființat cu vre-o 30 anĭ în urmă de proprietarul Vasile Drosu. Are o suprafață cam de 1072 hect. și o populație de 22 familiĭ, saŭ 92 suflete.

Ibăneasa, *pîrîŭ*, izvorește din pădurea de pe Ibănești, mai din sus de sat, com. Ibănești, pl. Prutul-de-Sus, jud. Dorohoiŭ; curge în jos pe la Leveni, Cordărenĭ și Vorniceni, și se varsă în riul Jijia, la Iepureni, jud. Botoșani.

Ibănești, *com. rur.*, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Este situată pe valea riuluĭ Cungrea-Mică, la 25 kil. de capitala județuluĭ și la 20 kil. de a plășeĭ

Comuna de la început a fost așezată tot pe această vale, însă nu în linie dreaptă, ci cu locuințele răspîndite pe coastele văeĭ, pînă la alinierea satelor, cînd s'aŭ adunat toți, făcîndu-și locuințe uniĭ lîngă alțiĭ.

Are o populațiune de 80 familiĭ, saŭ 383 suflete, din carĭ 74 contribuabilĭ; locuesc în 105 case.

Are: o biserică, fondată la anul 1786 de locuitorul Ion Negreanu, din comuna Vaf-de-Eĭ, zugrăvită al doilea la 1833, cînd s'a reparat din noŭ, și acum deservită de un preot; o școală, cu întreținerea căreia statul cheltuește anual 1242 leĭ, și care frecuentată de 29 copiĭ (26 băeți, 3 fete), din numărul de 57 copiĭ în vîrstă de școală. Știŭ carte 39 persoane.

Locuitoriĭ în maioritate sunt moșnenĭ; numaĭ 11 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia statuluĭ «Secuța», azĭ prin vînzare a D-luĭ D. Bîrsescu, îndu-li-se 50 hect. Vite sunt: 20 caĭ și iepe, 140 boĭ, 32 vacĭ, 530 oĭ și 64 porci.

In raionul comuneĭ e o moară cu aburĭ a D-luĭ I. Dulujan din Slatina.

Toată comuna se întinde pe o suprafață de 412 hect.

Se fabrică în termen mijlociŭ 2000 decal. vin și 800 decal. țuică din drojdiĭ și tescovină.

Comerciul se exercită de 3 persoane.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 1820 leĭ, 14 banĭ, anual.

Șoseaua județeană atinge comuna pe la capul de N., înlesnind comunicația între Ibănești cu Urluiasca, și Ibănești cu Rădești și Oporelul, la S.-E.

E brăzdată de dealurile: Vieĭ și Ursuluĭ și udată de gîrla Cungrea-Mică și vîlcelele: Micul, Mirioara, Nanul și Ursul, carĭ se varsă în Cungrea-Mică, în raionul comuneĭ Ibănești.

Se mărginește cu comunele: Urluiasca, la N.; Cucueți, la S.; Rădești, la E.; și moșia Ibănești, la V.

Ibănești, *com. rur.*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s., formată din satele: Cristinești, Dănileni și Ibănești, cu reședința primărieĭ în Ibănești. Are: 1690 familiĭ, saŭ 4117 suflete; 5 biserici, cu 4 preoți, 8 cîntăreți și 4 pălămarĭ; 2 școliĭ, conduse de 2 învățători și frecuentate de 140 elevĭ; 3134 hect. 36 ar. pămînt sătesc; 7779 hect. 69 ar. cîmp și 1900 hect. 96 pădure, ale proprietarilor; 8 lazurĭ și $8\frac{1}{2}$ pogoane de vie.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 10283, banĭ 86, la veniturĭ, și de leĭ 9651, banĭ 20, la cheltuelĭ.

Vite mari cornute 1445, oĭ 5800, capre 16, caĭ 320, porcĭ 715; stupi cu albine 110.

Ibănești, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Ibănești, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ; are

800 familiĭ, saŭ 2019 suflete. Așezările sătenilor în mare parte sunt bune, cu livezĭ și grădinĭ.

Proprietatea moșielor Ibănești și Cristinești, acum unite, în vechime era a Mănăstireĭ Sucevița din Bucovina, până cînd s'aŭ vîndut la 1785; iar acuma este a D-neĭ Ema de Bouillot, născută N. R. Roznovanu.

Sunt în sat 3 biserici, cu 2 preoți, 4 cîntăreți și 2 pălămarĭ, din carĭ: una mare de zid, cu hramul Sf. Mihail și Gavriil, făcută la 1860, cu cheltuiala repos. Marele Visternic N. Rosetti-Roznovanu; a doua cu hramul Sf. Nicolae, este mică, de lemn, făcută din vechime de niște călugărĭ; a treia, tot de lemn, mică, cu hramul Înălțarea Domnuluĭ, făcută la 1789, de către sătenĭ. Are o școală primară, condusă de un învățător și frecuentată de 80 elevĭ.

Sătenii împroprietăriți aŭ: 2003 hect. 64 arĭĭ pămînt, iar proprietarul moșieĭ are: 6261 hect. 55 arĭĭ cîmp și 1421 hect. 20 arĭĭ pădure, cu diferite esențe de arborĭ. Ingrijirea și esploatarea pădureĭ se face după regulele silvice. Aceasta este una din pădurele însemnate din plasă, limitrofă cu pădurele: Pomîrla, Tîrnauca, Herța, Dămileni și Orofteana.

Pe moșie sunt: un rateș, coșere și hambare de strîns și păstrat productele; magaziĭ de păstrat uneltele plugărieĭ; velnița cu toate dependențele ei și grajdurĭ de ernat vitele.

Sunt 6 iazurĭ, din carĭ maĭ marĭ sunt: Dragulea, de 21 hect. 48 arĭĭ; al-Moraruluĭ, de 8 hect. 60 arĭĭ și Cristescu, de 6 hect.; toate produc pește și racĭ.

Este o vie în suprafața de 6½ pogoane.

Pîraĭele principale sunt: Ibăneasa, Hlibocul și Pietrosul.

Pîeatră calcarică și grasă se găsește în multă cantitate, și se estrage de sătenĭ de pe locurile lor cînd este căutată de tîrgoveții de Dorohoiŭ.

Drumurile principale: acel de la Herța la Dorohoiŭ și acel de la Herța la Săveni.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Pomîrla, Tîrnauca, Herța, Dămileni, Livenĭ și Trestiana.

Localități însemnate: Mormîntul-Urieșuluĭ, Măgura, Movila-Mare, Selișteа-Vechie, și Straja.

Ca fapt istoric este: Retragerea de la satul Tătărășani aicea, a luĭ Ștefan Petriceico-Vodă, cu oastea ce avea, pentru a maĭ aduna din noŭ oștĭ și provizii, așteptînd pe Polonĭ ca să vină. Aceasta a urmat după războiul din 1673 cu Turciĭ, carĭ fusese bătuți la cetatea Hotinuluĭ. Boeriĭ în frunte cu Miron Costin, cariĭ însoțiaŭ pe Petriceico, s'aŭ desbinat de el și s'aŭ retras în jos la satul Cicăeni, astăzĭ numit Dimăcheni.

Ibănești, *com. rur.* și *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, pe pîrîul Mînzați, spre N. de Bîrlad. Are 614 locuitorĭ și 158 case. Satul formează o com. (com. Ibănești) cu cătunele: Puțul-Olaruluĭ, Corneiul și Ghicani. In toată com. sunt: 900 loc., din carĭ 128 știŭ carte; 175 contribuabilĭ; 231 case. Se cultivă viermiĭ de mătase. Are 52 hect. viĭ, din carĭ 2,25 nelucrătoare și 14 hect. livezĭ cu prunĭ.

Comerciul se face de 16 persoane.

Are o școală primară de băeți; 2 biserici.

Veniturile com. sunt de 5375 leĭ, 14 banĭ.

Ibănești, *moșie*, a statuluĭ, jud. Olt, fostă pendinte de schitul Brîncoveni, care, pe periodul 1886—96, s'a arendat cu 570 leĭ anual.

Ibănești-de-Seaca, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 150 hect., pendinte de com. Ibănești, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Ibra, *insulă*, în Dunăre, compusă din 2 trupurĭ. Are 100 pog. pădure și depinde de com. Ianca, se află în dreptul pichetuluĭ Amărăști și com. Potelul, în fața satuluĭ Ostrov din Bulgaria, în jud. Romanați.

Ibrianul, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, căt. com. Frasinul.

Ibrianul, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, căt. com. Finta.

Ibrianul, *moșie* particulară, cu 2 trupurĭ, unul de 429 hect. și altul de 250, în com. Tulucești, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Ibrișorul, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. Slava-Rusă; se desface din dealul Ciucurova; se întinde spre N., printre pîraĭele Slava-Rusească și cea Cerchezească, într'o direcție generală de la N. la S., brăzdînd partea centrală a pl. și a com.; pe muchea luĭ merge hotarul dintre cătunele Slava-Rusă și Baș-Punar; la poalele de S. se află frumoasa mănăstire Uspinia; are 241 m.; este acoperit cu pădurĭ, tufărișurĭ și pășunĭ.

Ichim, *pădure*, pe moșia Cucoreni, com. Cucoreni, pl. Tîrgul, jud. Botoșani; are o întindere de 386 hect., populate maĭ mult cu stejar.

Ichimeni, *sat*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Bașeul, com. Drăgușeni, for-

mat din două cătune: Ichimeni-Pisoschi și Ichimeni-Softa, cu 81 familii, saŭ 344 suflete.

Proprietatea moșieĭ este parte a D-luĭ Todirel Pisoschi, iar parte a erezilor defunctuluĭ Softa.

Sătenii înproprietăriți aŭ 185 hect. 60 arii pămînt; iar proprietarii moșieĭ partea Softa, 1466 hect. 56 arii și partea Pisoschi, 1373 hect. 91 arii.

Are o biserică, cu hramul Sf. Vasile, mică, de lemn, făcută de sătenĭ.

Sunt 4 iazurĭ pe moșie, din carĭ cel maĭ mare este acel numit al-Volovățuluĭ.

Pîraĭe sunt: Volovățul, ce trece pe hotarul despre Adășani, și Bodeasa peste moșie.

Drumurile principale: acel de la Darabani ce duce la Ștefănești și acel de la Coțușca la Săveni.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Avrămeni, Drăgușăni, Adășani, Nichiteni și Bodron.

Ichimeni-Pisoschi. Vezĭ Ichimeni, sat.

Ichimeni-Softa. Vezĭ Ichimeni, sat.

Ichimești (Mînzălești), *cătun,* de reședință, al com. Mînzălești, jud. Buzăŭ, cu 220 locuitorĭ și 40 case. E locuit din vechime de familia Mînzală, care a dat numele nu numaĭ acestuĭ cătun, dar chiar întregeĭ comune.

Icleanul, *deal,* aparține comuneĭ Vierșani, jud. Gorj. Are o direcție N.-S. E o prelungire a dealurilor ce vin pe la Licuricĭ, intră în hotarul Musculești, între Vălceaua-Deșuluĭ la V. și Hurezani-d.-s. la V. și se termină în valea Jiuluĭ, întinzîndu-se spre S. pănă la Înșalnița din Dolj, sub numire de Dealul-Chiciora-luluĭ, retezîndu-se de Amaradia.

Icleanul, *deal,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Poiana-Florești, ramificațiune a dealuluĭ Chicioareĭ (Gorj). Are o înălțime de aproape 400 m. și prezintă piscurile: Bobicinuluĭ și Cocoșatuluĭ. Este acoperit cu pădurĭ și puține viĭ.

Icoana, *com. rur.,* în jud. Olt, pl. Mijlocul, situată în luncă, pe malul drept al rîuluĭ Vedea, la 30 kil. de capitala județuluĭ și la 5 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 2 cătune: Icoana și Călugăreasca, cu o populațiune de 140 familiĭ, saŭ 702 suflete (395 bărbați și 312 femeĭ), din carĭ 135 contribuabilĭ; locuesc în 120 case și 21 bordeie.

Se zice că în aceste locurĭ aŭ fost pădurĭ marĭ, seculare, în care oamenĭĭ băjeniți găseaŭ locurĭ de ascuns. Aĭ aflară eĭ un copac mare și foarte bătrîn în care se afla o sfîntă icoană aproape acoperită de coaja luĭ, care crescuse peste dînsa. Oamenĭĭ adăpostiți aĭ formară cu timpul un sat, numit Icoana. Mult timp s'a numit și Dumbrăvioara, saŭ Dumbrăvița.

Cătunul Călugăreasca s'a înființat cu mult maĭ tîrziŭ.

Dintre locuitorĭ, sunt 2 croitorĭ, 2 fierarĭ, 2 vioriști și un dulgher. Moșia e proprietate particulară. Proprietarii ceĭ maĭ însemnați sunt moștenitoriĭ luĭ C. Plopeanu, carĭ posedă 1290 hect. arabile și 150 hect. pădure. Locuitoriĭ înproprietăriți după legea rurală din 1864 sunt: 55, în Icoana, cu 280 pogoane saŭ 140 hect. și 35 în Călugăreasca, cu 340 pogoane saŭ 170 hect.

Vite sunt: 80 boĭ, 30 vacĭ, 60 viteĭ și mînzați, 30 caĭ, 1200 oĭ, 100 porcĭ.

Tot teritoriul comuneĭ ocupă o suprafață de 1698 hect.

Are o biserică, deservită de un preot și un cîntăreț, plătiți din budgetul comuneĭ.

Școala s'a renființat la 1 Septembrie 1896. Este frecuentată de 29 băeți. Statul cheltuește cu ea 756 leĭ.

Comerciul se exercită de 2 persoane.

Budgetul comuneĭ e la venituri și cheltueli de 2260 leĭ, 19 banĭ.

Se leagă printr'o șosea vecinală la N. cu com. Buzești; la S. cu com. Florul; la N.-V. cu com. Ursoaia.

Teritoriul comuneĭ se limitează la E. cu rîul Vedea, la V. cu com. Timpeni, la N.-V. cu com. Ursoaia și la N.-E. cu com. Buzești. Paralel cu rîul Vedea se întinde, de la N. la S. Dealul-Vedeĭ, care are o înălțime de vre-o sută metri, acoperit cu verdeață și pădurĭ.

Icoana (Palanga-Obedeanuluĭ), *sat,* face parte din com. rur. Stoenești-Palanga, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Cade spre E. de Stoenești. Are locurĭ smîrcoase; iar la N. de aceste locurĭ se întinde o culme de deal care se termină lîngă rîul Ciorogîrla, spre E. de Bolintinul-din-Deal.

Se întinde pe o suprafață de 196 hect., pe carĭ le cultivă locuitorii, afară de 61 hect. carĭ rămîn sterpe. Populația satuluĭ e de 294 suflete.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot și un cîntăreț.

Comerciul se face de 1 circiumar.

Numărul vitelor marĭ e de 287 și al celor micĭ de 302.

Icoana, *sat,* face parte din com. rur. cu același nume, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe luncă și malul drept al Vedeï. Are o populațiune de 304 locuitorï, din carï 35 sunt împroprietăriți după legea rurală, cu 140 hect. Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Icoana, *numirea unui sat vechiŭ,* pe valea Nanovului, ceva maï sus de com. Nanovul, jud. Teleorman. Acest sat era locuit numaï de Bulgarï și a fost strămutat pe Valea-Vedeï, la 4 kil. Satul a păstrat numele tot de Icoana, pănă acum vre-o 20 de anï, cînd i s'a redat numirea de Nanovul-d.-j. Locuitorïï însă îï păstrează și astăzï numirea cea vechiĕ de Icoana.

Icoana, *moșie* particulară, pe care la 1864 s'aŭ împroprietărit 83 locuitorï din com. Salcia, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Icoana, *munte,* în partea de N. a com. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure și izlaz.

Icoaneï (Piciorul-), *munte.* Vezï Piciorul-Icoaneï, jud. Neamțu.

Icoaneï (Vîrful-), *munte,* în com. Pănătăul, jud. Buzăŭ; are pădure, fîneață și mult pietriș.

Iconițeï (Vîrful-), *deal,* în partea de N. a com. Bordenï, pl. Prahova, jud. Prahova, acoperit cu pădure. S'a numit ast-fel de la o icoană, ce se află și azï într'un copaciŭ bătrîn.

Iculești, *nume,* ce purta în vechime satul Drăgoaia, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Tîncănăul.

Icușeni, *sat,* situat pe deal, în partea de S. a comuneï Poeana-Lungă, pl. Siretul, jud. Botoșani, cu o suprafață de 760 hect. și o populațiune de 50 familiï saŭ 315 suflete, din carï 111 contribuabilï.

Sunt 3 iazurï și 2 morï de apă.

Numărul vitelor e de 442 boï. 160 vacï, 52 caï, 195 oï și 35 porcï. Sunt 20 stupï cu albine.

Icușeni, *sat,* jud. Iași, pl. Branișteа, com. Stînca, pe malul stîng al Jijieï, maï în jos de satul Luceni, cu o populație de 46 familiï, saŭ 202 locuitorï.

Are o biserică; o școală, înființată la 1865, frecuentată de 29 elevï, cu local propriŭ, făcut de Stat.

Vite: 237 vite marï cornute, 92 oï, 30 caï și 136 rîmătorï.

Idegla, *baltă,* jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, spre S de comună, cu o întindere aproximativă de 80 hect. Conține pește. Se scurge în Dunăre prin Riiosul. De Idegla țin: Topilele-Mari și Topilele-Micï.

Idriciul, *com. rur.,* în partea de S.-E. a pl. Crasna, jud. Fălciŭ, așezată pe văile și dealurile Dolheni și Albești, mărginită: la N., cu satul Vladnicul; la S., cu comuna Roșești; la E., cu comuna Vutcani și la V., cu comuna Albești. Este formată din satele: Dolheni, Idriciul, Rădiul și Tilhărești, pe o suprafață cam de 1702 hect. și cu o populație de 300 familiï, saŭ 750 suflete, din carï 200 contribuabilï.

Locuitorïï parte sunt răzeșï, iară parte clăcașï, înproprietăriți prin legea din 1864. Unii sunt coborîți din partea munteluï, ca: Munteniï, Focșăneniï, Balaur, etc., alțiï din Muntenia și de peste Dunărea, ca: Văleniï, Șerban, Muruz, Dragoslav, etc.

Teritoriul comuneï e udat de pîrîul Idriciul.

Budgetul com. e de leï 3900, banï 40, la venitурï și de leï 3570, banï 75, la cheltueli.

Vite marï cornute 500, oï 200, caï 130 și porcï 150.

Idriciul, *sat,* în centrul com. Idriciul, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, spre partea de S.-V., așezat în partea dreaptă a pîrîuluï Idriciul, pe o suprafață de 858 hect. și cu o populație de 80 familiï, saŭ 300 suflete. Locuitorïï sunt răzeșï.

Aicï este reședința com. Are o școală înființată în 1869, frecuentată de 40 elevï; o biserică, făcută de locuitorï în 1860, cu 1 preot și 1 dascăl.

Spre S. de sat, este o movilă înaltă, pe care se zice că a fost din vechime un schit.

Idriciul, *pîrîŭ,* izvorește din Rediul-Vladnic, com. Cornï, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, curge în lungul comunelor: Idriciul și Roșești; udă satele Tîlhărești și Idriciul, unde primește pîraele: Răroaea și Gîrnețoaea; apoï trece prin satele: Roșieștï, Bogheni, și de la Gura-Idriciul, se lasă spre V. și se varsă în stînga rîuluï Bîrladul.

Idriciul, *șes,* după numele pîrîuluï Idriciul, se întinde pe o suprafață de 2 kil., în partea de S. a com. cu același nume, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, înfundîndu-se sub Dealul-Roșieștilor.

Idris-Cuius, *sat,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, căt. com. Mamut-Cuius; situat în partea centrală a plășeï și cea vestică a com., la 2 kil., spre N.-V. de reședință, pe valea cu același nume; are o întindere de 1829 hect., din carï 15 hect. ocupate

de vatra satuluĭ, cu 64 case; populația sa, în maioritate Turcĭ și Bulgarĭ, este de 69 familiĭ, saŭ 291 suflete, ocupîndu-se cu păstoritul și agricultura.

Idrița, *movilă,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, la hotarul dintre comunele rur. Mamut-Cuius și Cocargea, pe culmea dealuluĭ Cara-Iuiuc; are o înălțime de 147 metri și este acoperit cu verdeață; fost punct trigonometric de observațiune de rangul al II-lea; este situată în partea estică a plășeĭ și a com. Cocargea și cea vestică a com. Mamut-Cuius, la 2 kil. spre S. de cât. Idris-Cuius; domină prin înălțimea sa satele Idris-Cuius, Mamut-Cuius, precum și ruinele satuluĭ Spapinar.

Ieniceri, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. Ceamurli-d.-j., cât. Caugagi; este o ramificație orientală a dealuluĭ Chiuciuc-Chioi-Bair; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea sudică a plășeĭ și vestică a com.; lasă spre S.-E. dealul Cara-Burun; ramificațiile sale estice se termină pe malul pîrîuluĭ Slava, și pe sub poalele lor trece șoseaua națională Babadag-Constanța, iar cele vestice se termină în malul stîng al pîrîuluĭ Valea-Satuluĭ; pe sub poale merge drumul comunal Ciamurli-d.-s.; și șoseaua națională Tulcea - Constanța; are 147 m., dominînd asupra satelor Ciamurli-d.-s., Hamamgi, văilor Slava și Satuluĭ; punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea; este acoperit cu finețe și semănăturĭ.

Ienoșești saŭ **Ienușești,** *com. rur.,* în partea de E. a plășeĭ Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați. Se compune din satele Ienușești (300 locuit.), Criva (200 locuit.), Gabera (182 locuit.) și Spurcați (200 locuit.). E așezată pe malul drept al Oltuluĭ, pe dealul la poalele căruia începe valea acestuĭ rîŭ, la N. de com. Piatra și maĭ jos de Slatina, pe țărmurile rîuluĭ Cornești. Ocupă porțiunea de teren coprinsă între șoseaua, linia ferată Corabia-R.-Vîlcea și linia ferată Slatina - Craiova și rîul Cornești. Se află la 14 kil. de Balș și la 28 kil. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mărĭĭ este de 145 m.

Are o populație de 242 familiĭ, saŭ 882 suflete, din carĭ 190 de contrib.

Budgetul com. e de 2808 leĭ la venitурĭ și de 2765 leĭ la cheltuelĭ.

Sătenĭĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor. Vite marĭ cornute 675, vite micĭ 1300. Are: 7 stabilimente comerciale; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 40 elevĭ, din 71 copiĭ în vîrstă de școală.

Are 3 biserici: Sf. Ilie (1819) în Enești, Sf. Nicolae (1840) și Sf. Nicolae (1875) în Criva, cu 2 preoțĭ și 4 cîntărețĭ. In centrul com. se află un zid gros de 3 palme, care închide un spațiŭ de 100 m. pătrațĭ, și în coasta dealuluĭ pe unde trece calea ferată s'a dat de zidurĭ de piatră micĭ și cărămidă mare ceea-ce probează un așezămînt roman; în adevăr în coasta dealuluĭ tăiat s'a destăinuit lucrătorilor și azĭ e vizibilă o secțiune a căiĭ romane, construită cu pietriș și cu întăriturĭ și pardoseală de cărămizĭ late, care este acea însemnată pe Tabla luĭ Peutinger cu direcția de la Romula la Apulum. La Ienoșești, d. profesor Tocilescu așează pe baza distanțeĭ indicate în această Tablă, cetatea romană *Acidava.*

Iepăria, *deal,* în jud. Iași, pl. Turia, com. Bivolari, pe care se află o pădure de stejarĭ, plopĭ și ulmĭ.

Iepăria, *iaz,* pe teritoriul satuluĭ Onești, com. Șipotele, pl. Bahluiuĭ, jud. Iași, numit ast-fel de la herghelĭile de iepe ce se creșteaŭ prin împrejurimile acestuĭ iaz.

Iepeĭ (Dealul-), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Minzălești; cât. Gura-Bădicaluĭ, are 100 hect., din care 5 hect. pădure, restul curăturĭ și fineață.

Iepeĭ (Munții-), *ramură de munți,* situată în prelungirea ramureĭ Doșelal, com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Se întinde în direcția V.-E., pînă la izvorul pîrîașuluĭ Stahie, iar de acolo, spre E.-N., către satul Calul, apoĭ spre S.-E. pînă în drumul care unește satul Calul cu drumul ce duce la satul Iapa, formînd ast-fel aproape două unghiurĭ drepte, cel întîŭ deschis spre N., iar cel de al doilea, spre S.

Iepeĭ (Valea-), (Cozieni), *cătun,* al comuneĭ Bălănești, județul Buzăŭ, cu 180 locuitorĭ și 50 case.

Iepeĭ (Valea-), *vale,* pe teritoriul com. Cudalbi, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ, în partea despre E. a com.; începe de la hotarul moșieĭ Măcișeni și se termină în Valea-Geruluĭ, pe moșia Clubucciul.

Iepeĭ (Valea-), *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Bălănești; începe parte din muntele Vîrful-Jun-

culuĭ, parte din Vîrful-Predealuluĭ, amîndouă ramurile se împreună în cătunul Valea-Iepeĭ; se scurge în rîul Sărățelul-Bălănești lor.

Iepeĭ (Valea-), *pădure*, în jud. Buzău, com. Bălănești, cât. Bercești; face un corp cu Teișul și Tisa, a moșnenilor Bălănești.

Iepeĭ (Vîrful-) *munte*, în jud. Buzău, com. Bălănești, cătunele Bercești și Valea-Iepeĭ, acoperit cu păduri și izlaz.

Iepeĭ (Vîrful-), *culminație* a munteluĭ Blidișelul, în jud. Buzău, com. Colți, cât. Muscelul-Cărăimănesc.

Iepurașul, *movilă*, în jud. Constanța pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Oltina, și anume pe acela al cătunuluĭ său Cișla; este situată în partea de N. a plășeĭ și cea centală a comuneĭ, pe una din ramificațiile de S. ale dealuluĭ de la Merchez, la un kil. spre E. de balta Oltina; are o înălțime de 143 m., fost punct trigonometric de observație rangul 3-lea, dominînd iezerul Oltina și drumul comunal ce duce dela Ghiuvegea la Oltina și un altul ce duce de la Cișla la Caranlic; este naturală și acoperită cu verdeață.

Iepurașul, *rîușor*, care împreună cu pîrîul Stanca se varsă în rîul Teleajenul, jud. Prahova, la poalele mănăstireĭ Sinaia.

Iepureasca, *moșie* nelocuită, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pe teritoriul com. Condeești.

Iepureasca, *moșie*, situată la N. de satul Matca, pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ, pe partea stîngă a pîrîuluĭ Corozelul.

Iepureasca, *pădure*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pe lunca rîuluĭ Ialomița și pe teritoriul com. Condeești.

Iepureasca, *vale*, în jud Teleorman, începe din cîmpia moșieĭ orașuluĭ Roșiori, despre N.-V., se coboară la vale tăind Drumul-luĭ-Traĭan și șoseaua județeană Turnul-Roșiori, în apropiere de acest din urmă oraș. Gura acesteĭ văĭ este în Valea-Urluiuluĭ, aproape de comuna Belitori.

Iepurele (Iezerul-), *lac*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, în insula Balta, pe teritoriul comuneĭ Stelnica.

Iepurele, *vale*, izvorește din muntele Clăbucet și se varsă în rîul Teleajen, pe malul stîng, în raionul com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajen, jud. Prahova.

Iepureni, *com. rur.*, în capătul de N. al plășeĭ Prutul, jud. Fălciŭ. Se întinde din apa Prutuluĭ spre V.-S., pînă în hotarul pl. Crasna, partea de E. așezată pe șes, iar cea de V. pe dealurĭ. Mărginită la N. cu pl. Podoleni, la S. cu orașul Huși și com. Stănilești; la E., cu apa Prutuluĭ și la V. cu pl. Crasna. Este formată din satele: Bobești, Corni-Unguri, Iepureni și Voloseni. Se întinde pe o suprafață cam de 14,325 hect. și cu o populație de: 594 familiĭ, saŭ 2095 suflete, din carĭ 584 contribuabilĭ. Locuitorii sunt parte Romînĭ, parte Ungurĭ.

In comună sunt două marĭ proprietățĭ: una a Statuluĭ, numită moșia Episcopieĭ de Huși, pe care se află satele: Bobești, Corni-Ungurĭ și Voloseni; iar a doua a D-luĭ Colonel Iamandi pe care se află satul Iepureni.

Apele ce udă teritoriul comuneĭ sunt: rîul Prutul, gîrla Prutețuluĭ și pîraĭele Lohanul și Valea-Greculuĭ.

Sunt: 2 biserecĭ, din carĭ una catolică; o școală.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 5733, banĭ 27, la venitурĭ și de 3551, banĭ 93, la cheltueli.

Vite marĭ cornute 1587, oĭ 2195, caĭ 158 și porcĭ 296.

Iepureni, *com. rur.*, în partea de N. a pl. Turia, jud. Iași, formînd și limita despre jud. Botoșani. Se prelungește de la N. la S., pe partea stîngă a rîuluĭ Jijia. Teritoriul său e accidentat și face parte din podișul dealuluĭ Turia. Este acoperit de finațe, imașe și locurĭ de cultură; are puține rădiurĭ și viĭ. Se compune din satele: Iepureni, Glăvănești, Broșteni, Stolniceni, Viișoara, Andrieșeni, Fîntînelele saŭ Spineni-Noĭ și Spineni-Vechĭ. Are o suprafață cam de 8336 hect., cu o populație de 636 familiĭ, saŭ 2503 suflete.

Are: 4 biserecĭ, cu 4 preoțĭ, 6 cîntăreți și 2 eclesiarcĭ; 2 școlĭ, conduse de 2 învățători și frecuentate de 70 băeții și 4 fete. Sunt 2 morĭ de apă.

Budgetul com. e de 19480 leĭ, 64 banĭ, la venitурĭ și de 19436 leĭ, 63 banĭ, la cheltueli.

Vite: 6928, din carĭ: 2219 vite marĭ cornute, 3785 oĭ, 343 caĭ și 581 rîmătorĭ.

Iepureni, *sat*, situat pe dreapta Jijieĭ, în partea de S. a com. Ungureni, pl. Jijia, jud. Botoșani, cu o suprafață de 1716 hect. și o populație de 122 familiĭ, saŭ 436 suflete, din carĭ 92 contribuabilĭ.

Are: 1 biserică făcută de locuitorĭ, cu 1 dascăl; 2 circiumĭ; 1 moară de aburĭ.

Vite: 298 vite marĭ cornute. 112 caĭ, 1420 oĭ, 6 capre, 2 bivolĭ, 32 mascurĭ. Locuitoriĭ posedă 26 stupĭ cu albine.

Iepureni, *sat*, în centrul com. Iepureni, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, la 4 kil. de orașul Huși, așezat pe valea pîrîuluĭ Cîrța. Suprafața vetreĭ satuluĭ e de 18 hect., 64 ariĭ, iar a moșieĭ, de 3625 hect. Are o populație de 256 familiĭ, saŭ 940 suflete, din carĭ 256 contribuabilĭ.

Este reședința com. Are o școală, înființată în anul 1868, frecuentată de 45 copiĭ; o biserică, făcută de proprietar în 1830, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ.

Spre S. de sat sunt 2 iazurĭ; spre E. e locul numit Benția, unde se zice că a fost tîrg secuesc, iar alăturea un pisc de deal, numit Piscul-luĭ-Vodă.

Aicĭ a avut loc una din luptele răsculaților, carĭ aveaŭ în cap pe Hînceștiĭ, ce se răsvrătise asupra luĭ Ioan Duca-Vodă și a grecilor luĭ, carĭ-l conduceaŭ în administrația Țăreĭ. Duca-Vodă, pentru ca să înlăture răscoala ce izbucnise de la Orheĭ și Lăpușna, a adus în Țară Tătarĭĭ, carĭ, trecînd prin Huși în sus, s'aŭ încăerat la Iepureni cu insurgențiĭ.

Iepureni, *sat*, din com. Iepureni, pl. Turia, jud. Iași, situat pe șesul și malul sting al rîuluĭ Jijieĭ, pe o suprafață de 1716 hect. și cu o populație de 68 familiĭ, saŭ 268 suflete, romînĭ răzeșĭ. Are o biserică de lemn, făcută la 1837, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Vite: 310 vite marĭ cornute, 42 oĭ, 35 caĭ și 63 rîmătorĭ.

Iepureni, *sat*, în partea de V. a com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iași, situat pe coasta dealuluĭ cu acelașĭ nume, pe o întindere de 2897 hect. și o populație de 152 familiĭ, saŭ 692 suflete. Are o biserică, zidită la 1802, cu 1 preot, 1 cîntăreț și un eclesiarc; o școală întreținută de comună, înființată la 1880, frecuentată de 36 elevĭ.

Vite marĭ cornute 604, oĭ 407, caĭ 49 și rîmătorĭ 112.

Iepureni, *com. rur.* și *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, spre E. de Bîrlad. Are 707 locuitorĭ, din carĭ 134 știŭ carte; locuesc în 109 case. Satul formează o comună, com. Iepureni, cu cătunele: Bărlălești, Bursuci și Horga. In toată com. sunt 1853 locuitorĭ, din carĭ 69 știŭ carte; 318 contribuabilĭ; 394 case. Se cultivă via pe o suprafață de 88 hect., 50 ariĭ.

Comerciul se face de 15 persoane. Are o școală primară de băeți; 4 biserici; o fabrică de spirt. Prin acest sat trece șoseaua județeană Bîrlad-Fălciŭ. Venitul com. e de 13903 leĭ, 51 banĭ.

Iepureni, *pădure*, în jud. Tutova, com. cu același nume.

Iepurești, *com. rur.*, jud. Vlașca, pl. Cîlnișteа, compusă din cătunele: Iepurești-Sîrbĭ, Iepurești-Romînĭ și Mateĭ-Basarab, ce-ĭ zice și Walter-Mărăcineanu. Este situată pe coasta dreaptă a Neajlovuluĭ, la 58 kil. de Giurgiu, la 10 kil., de Ghimpați, reședința plășeĭ, și la 30 kil., de București, la N.-E. județuluĭ, departe de limita județuluĭ despre Ilfov la Copăceni, de 9 kil.

Are șosea comunală ce duce la București prin satul Stîlpul.

La 1864, conform legeĭ rurale, statul a dat la 212 locuitorĭ 1884 hect., iar la 1882 s'a dat, la 50 însurățeĭ, 250 hect.

Are o populație de 325 familiĭ, saŭ 1674 suflete, din carĭ 290 contribuabilĭ.

Budgetul com. e de 6530 leĭ la venitурĭ și de 3809 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: bivolĭ și boĭ 640, vacĭ 45, oĭ 1700, rîmătorĭ 30, asinĭ 3 și capre 10.

Are o școală mixtă, cu 4 clase, în bună stare, făcută de Christodor Stravolca, condusă de 1 învățător și frecuentată de 57 copiĭ.

Constitue parohia Iepurești, avînd o biserică în cătunul Iepurești-Sîrbĭ, zidită la 1866, cu hramul Sf. Nicolae, cu 3 preoți și 2 cîntăreți.

Sunt 11 circiumĭ. Case și pătule bune pentru arendașĭ.

Mai toate casele locuitorilor sunt învelite cu tinichea.

Comunele cu toate cătunele eĭ constitue proprietatea Iepurești-Curuteștĭ și Fîntîna-Popiĭ, ce aparține statuluĭ. Această moșie depindea, înainte de secularizare, de Mitropolie. Arenda anuală este de leĭ 31000.

Pe această proprietate este o pădure de stejar de 228 hect. dependinte de ocolul silvic Ghimpați.

Aci este și o moară de apă pe rîul Neajlovul cu 2 pietre; două podurĭ.

Pe această proprietate sunt văile Bălăria și Bălăria-Seacă.

Iepurești-Romînĭ, *cătun*, cu 120 contribuabilĭ, pendinte de com. Iepurești, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca. Se numește ast-fel pentru ca să se deosebească de cătunul vecin Iepurești-Sîrbĭ ce ține tot de aceeași comună. Ambele cătune sunt apropiate între ele și se pot considera ca mahalale, despățite de apa Neajlovuluĭ.

Iepurești-Sîrbĭ, *cătun*, saŭ ma-

hala, cu 110 contribuabilĭ, com. Iepurești, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca; s'a numit așa după naționalitatea locuitorilor Sîrbĭ, ce-și păstrează încă portul și obiceiurile. E situat ca și Iepurești-Romînĭ pe proprietatea statuluĭ Iepurești-Curutești și Fîntîna-l'opiĭ.

Ieral-Cea-Bair, *culme de dealurĭ*, situată în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Almaliul și al celeĭ urbane Ostrov, jud. Constanța, în partea de N.-V. a plășeĭ și cea de S. a comunelor. Se desface din dealurile Silistreĭ, de pe teritoriul bulgăresc al Dobrogeĭ. Intră în jud. Constanța, pe la locul numit Topcii-Olu și se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E. și ultimele sale ondulațiunĭ de N. se sfîrșesc pe malurile fluviuluĭ Dunărea, făcîndu-i-le înalte și rîpoase. Din el se desfac spre E. dealurile Iapce-Bair și Trîncovița. Din poalele sale de E. pleacă valea Almaliul și adiacenta sa valea Trîncovița, iar din spre V. valea Rege-Deresi-Ceair și alte două puțin însemnate. Are o înălțime cu 135 m. la vîrful Silistra. Este acoperit cu izlazurĭ, semănăturĭ și pe clinele de N. se găsesc o parte din viile orașuluĭ Ostrov. A jucat un rol însemnat în războaele Rușilor cu Turcii, pe muchia sa se găsesc și azĭ ruinele întăriturilor turcești, ca Arab-Tabia, A-media-Tabia, etc., și vre-o cîteva pichete militare. Este tăiat de drumurile Silistra-Ostrov și Silistra-Almaliŭ.

Ierbiceni, *sat*, cam în centrul com. Bîrlești, pl. Bahluiul, jud. Iași, pe malul sting al rîuluĭ Bahluiul, situat parte pe coasta unuĭ podiș, iar parte pe șes. Și-a luat numirea dela abundența erbeĭ, ce se afla pe șesul Bahluiuluĭ, pe timpul înființăreĭ satuluĭ, cu vr'o 120 anĭ în urmă, cînd un număr de locuitorĭ se așezase acolo, veniți din părțile de jos ale Moldoveĭ, pribegiți din cauza invaziunilor turcești. Teritoriul acestuĭ sat are o întindere cam de 4000 hect., din carĭ 800 sunt ale locuitorilor, iar restul proprietatea Doamneĭ Lucia Cantacuzino. Are o populație de 231 familiĭ, saŭ 1098 suflete romînĭ și cîte-va familiĭ țiganĭ, dintre foștiĭ robĭ, carĭ se ocupă cu lucrarea pămîntuluĭ. Viticultura e foarte răspîndită. Se face mare comerciŭ de vin, în țară și chiar în afară. Boiĭ ceĭ maĭ frumoși și oile cele maĭ de rasă sunt producțiunile acesteĭ localități.

Aicĭ este reședința comuneĭ. Are o școală înființată la anul 1865, frecuentată de 59 elevĭ. In partea de N. a satuluĭ, pe o ridicătură de deal, sunt situate casele proprietățeĭ, zidire mare și frumoasă, proprietatea familieĭ Păscanu; în curte este o biserică zidită la 1848, iar pe poalele dealuluĭ se întinde un parc de arborĭ și pomĭ roditorĭ, pe o suprafață de 69 hect., care face podoaba satuluĭ.

Vite: 1343 vite marĭ cornute, 118 caĭ, 5262 oĭ și 279 rîmători.

Tot aicĭ se află o moară de apă.

Ierburoaia, *vale*, în jud. Fălciŭ, în suprafață de 215 hect. Se întinde la N. de Valea-Mâna, în ramificarea dealuluĭ Bîrladul, pe partea de E., spre valea Crasna, com. Tîrziĭ, pl. Crasna. Aicĭ se găsesc urme de sat și de biserică.

Ieriçiul, *deal*, în partea de S. a com. Ohaba, pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, formînd în acea parte Valea-Ohabeĭ, pe coasta despre com.; e acoperit cu prunĭ și viĭ, iar pe creastă cu pădure; vine din spre V., din jud. Mehedinți, de la com. Costeni, la extremitatea com. Ohaba; în partea despre Jiițul-Mare se resfrînge spre S. și urmează spre com. Borăscu, unindu-se cu dealul Carpenul al acesteĭ com.

Iermolia, *pîrîŭ*, 11 kil., afluent al Siretuluĭ, în jud. Suceava. com. Păscani; învîrtește treĭ morĭ.

Iernatica, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătun. de reședință al com. Pardoși, așezat în partea de mijloc a com., la poalele dealuluĭ Iernatica, pe pîrîul Iernatica; are o întindere de 32 hect., cu o populație de 70 familiĭ, saŭ 340 suflete, din carĭ 62 contribuabilĭ. Știŭ carte 21 persoane. Are o școală și o biserică.

Iernatica, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Pardoși, pe care o străbate prin mijlocul eĭ, pe lîngă cătun. Iernatica; e acoperit cu fînețe și pășunĭ; proprietate a com.

Iernatica, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s. Izvorește din dealul Iernatica, trece prin mijlocul com. Pardoși, udă cătun. Iernatica, și, după un mic curs, se varsă pe partea stîngă a rîuluĭ Cilnăul.

Ierosloveşti, *trup de moșie*, făcînd parte din moșia Tîrnava-d.-s., pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca.

Ieruga, *gîrlă*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Caraula și pl. Băilești, com. Galicea-Mare. Izvorește în com. Caraula, curge

de la V.-E. și după ce iese din sat se împreună cu micul pîrîŭ Ciocănari. Pătrunde în com. Rudari și de aci în pl. Băilești, com. Galicea-Mare, curgînd pe la poalele dealuluĭ Smîrdăcețiul. Se pierde pe moșia Galicea-Mare, aproape de Fîntâna-Niță. Are un pod pe dînsul în com. Caraula.

Ieslele, *localitate*, pe pîrîul Suha-Mare, jud. Suceava, aproape de poalele munteluĭ Stinișoara. Are cîți-va locuitorĭ (6 - 7 case). Pe aci trece șoseaua Fălticeni-Broșteni - Dorna. Aci se află o fabrică sistematică de scînduri, una dintre frumoasele instalațiuni ale Domeniuluĭ Coroanei, avînd 3 jugurĭ cu maĭ multe pînze (15—20), un circular și un alt herăstrău pentru retezat căpătîele butucilor. E luminată cu lumină electrică.

Ieșiți-din-Orofteana. Vezĭ Orofteana-Frunzete, *sat*, jud. Dorohoiŭ.

Ieșul, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci; face parte din com. Aninișul; este situat între munțiĭ: Coasta-Pietroasă, Setea-Mică, Picleasa și Roșiile, ale Austro-Ungarieĭ.

Iezăreni, *sat*, în jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Miroslava, situat pe dealul Iezăreni, cu o populație de 12 familiĭ, saŭ 51 suflete. Are o biserică.

Vite sunt: 36 vite marĭ cornute, 8 caĭ și 9 rîmătorĭ.

In acest sat, pe deal, în partea despre E., pe unde trece drumul dela Vasluiŭ spre Iași, aŭ eșit boeriĭ întru întîmpinarea luĭ Antioh-Vodă, fiul luĭ Cantemir-Vodă, în anul 7213, luna Maiŭ 21, pornind cu mare alaiŭ spre Iași.

Iezăreni, *moșie*, în jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Miroslava, pe care se află satele: Iezăreni, Găureni, Dancaș, Balciul și Valea-Lupuluĭ; fostă pendinte de mănăstirea Socola, apoĭ devenită proprietatea statuluĭ, iar acum a com. urbeĭ Iași, cedată de Stat pentru plata datorieĭ de zece milioane.

Iezeni, *sat*, face parte din com. rur. Dîrmănești, pl. Filipești, jud. Prahova.

Iezercanul, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, în insula Balta, teritoriul com. Bordușeani.

Iezercanul, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, în insula Balta, teritoriul comuneĭ Chioara.

Iezerelul, *sat*, jud. Vasluiŭ, pl. Racova, com. Coșești, așezat pe o curbă, formată de dealul Buscata.

Are o suprafață de 50 hect., din care 28 hect. pădure, și o populație de 20 familiĭ, saŭ 101 suflete.

Vite: 43 vite marĭ cornute 100 oĭ, 3 caĭ și 15 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 5 pluguri și 10 care cu boĭ.

Iezerul, *sat*, spre S.-V. com. Dumești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ. Și-a luat numele de la lacul Iezerul. E situat între dealul Chetrosul și Mălinești, pe o suprafață de 157 hect. Are o populație de 28 familiĭ, saŭ 159 suflete.

Vite marĭ cornute 106, oĭ 100.

Iezerul, *sat*, la S.-V. de satul Hușeni, com. Ivănești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, situat la S de pădurea Iezeruluĭ, pe o întindere de 429 hect., avînd o populație de 25 familiĭ, saŭ 107 suflete, țigani.

Vite marĭ cornute 18, caĭ 8 și rîmătorĭ 8.

Iezerul, *sat*, în partea de N. a com. Borăști, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, așezat pe dealul Iezerul și udat de piraiele Pănoasa și Săul.

Are o suprafață de 275 hect. și o populație de 11 familiĭ, saŭ 36 suflete.

Iezerul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Bucul.

Iezerul, *schit*, ține de com. Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, lîngă rîul Cheia, la 6 kil. de vatra satuluĭ, în mijlocul pădureĭ.

După cum se constată din următoarea inscripție, s'a zidit de Mircea-Vodă Ciobanul și soția sa Chiajna, la anul 7061.

Această sfîntă biserică și mănăstire, unde se prăznuește hramul Intrărei în biserică saŭ Ovedenia, făcutu-s'aŭ dintru întîiŭ de răposatul Mircea Voevod cu Doamna sa Chiajna, la leatul 7061 și prin trecerea timpurilor, din neștiință s'aŭ surpat, iar maĭ pe urmă s'a prefăcut de închinătorul de D-zeŭ Kir Ilarion Episcopul Rîmnicului: biserica, clopotnița chiliile împrejur și zidul, iar maĭ în urmă în zilele Episcopului Damaschin al Rîmnicului s'a zugrăvit și s'a înfrumusețat pe din lăuntru, ch 7228 (1720).

Petre Șchiopul dărui, la anul 1562, maĭ multe moșiĭ Episcopieĭ de Rîmnic, pentru a întreține acest schit ce servea ca loc de sihăstrie.

Astă-zĭ se întreține de stat, care înscrie anual în bugetul săŭ 1070 leĭ.

Iezerul, saŭ **Lacul-Dorohoiŭ**, *lac*, cel maĭ întins din județul Dorohoiŭ și al doilea în Moldova după lacul Brateș de lîngă Galați. După tradiție el este

format prin iezărîrea pămîntuluĭ, în locul căruia s'a ivit această baltă mare.

Se află la mică distanță de tîrgul Dorohoiŭ, în partea de N.-V.

Suprafața apeĭ are o întindere de 430 hect., iar adîncimea la mijloc este de 12—14 m. Începînd de la mal treptat, se tot sporește înaintînd în luciul apeĭ, pănă ce deodată se dă de cea maĭ mare adîncime.

Apa este limpede și fără vre un gust deosebit; după observațiile chimice, s'a găsit că conține elemente de: pucioasă, fĭer și iod. Despre acestea se spune că: părțile sulfuroase în mare parte provin de la descompunerea plantelor acuatice; feruginoasele provin de la izvoarele ce sunt la poalele dealurilor de lîngă maluri, unde se văd marĭ depozite de oxid-feruginos, iar iodoratele provin de la izvoarele și vițele de apă din fundul laculuĭ, ca proveniențe marine, carĭ probează că lacul este format prin iezărire.

Apa acestuĭ lac provine nu numaĭ din propriele izvoare, ploĭ și omete, dar și din curentele pîrîuluĭ Buhaiul și al rîuluĭ Jijia. Cel d'întăiŭ intră în iezer la partea S.-E., de la un timp de cînd vechia luĭ matcă fu părăsită; și cel de al doilea intră prin partea N.-V. Buhaiul prin mîlul ce neîncetat aduce, diminuază treptat adîncimea basinuluĭ; Jijia trece prin lac și eșind, își urmează curgerea în jos sub propria sa numire. Curentul Jijieĭ se observă pe luciul bălțiĭ, cînd este lin, avînd un alt color. Buhaiul prin sporirea depozitelor de mîl, micșurînd adîncimea, sporește reducerea laculuĭ, și Jijia prin scurgerea sa, neavînd vr'o stavilă, să-ĭ domoale furia, în timpurile de șuvoaie, face marĭ mîncăturĭ în laturĭ și în adîncimea canaluluĭ său.

Propietatea laculuĭ ce din vechime era a M-reĭ Sucevița, a fost luată în schimb de la M-rea Moldovița, ambele din Bucovina, după cum rezultă din hrisovul luĭ Radu-cel-Mare-Vodă, din 15 Ianuarie, 1617, prin care respingînd pretențiile făcute de Grigore Curlic și Ioan Meschinescu cu Mihalcea, menține stăpînirea M-reĭ Moldavița. Acum partea de lîngă malurĭ este a proprietăților limitrofe: Șendriceni, Buhaiul, Hilișăul, Pomîrla, Trestiana și tîrgul Dorohoiŭ; iar luciul din centru, a crezilor defunctuluĭ magistru de farmacie din Botoșanĭ, rămas luĭ de la părintele său Panaite Duca, cumpărat de la administrația fondului religional romîn din Bucovina la 1875, cînd s'aŭ vîndut toate moșiile mănăstirilor Bucovinene ce eraŭ în Moldova, cum rezultă din jurnalul tribunaluluĭ de Dorohoiŭ No. 3023 de la 28 Oct. 1843; din ispisocul luĭ Alexandru-Iliaș-Vodă de la 12 Maiŭ 1632 (7140) și din ispisocul luĭ Moise Movilă și Barnovschi-Vodă, de la 23 Aug., 1739 (7138).

Legenda populară spune:

«Pe timpurile senine și line, pe la miezul nopțiĭ, s'aud une-orĭ din adîncul laculuĭ eșind resunetul de glasurĭ femeești și o cruce se poate zări, cînd apa este bine scăzută. Multă vreme nu s'a știut de la ce provine aceasta, pănă cînd îndrăznețul boer Condea, s'a pus cu hotărîre, să pătrundă ascunsa taină. Porunci oamenilor săĭ a găti năvoade marĭ și tarĭ; apoĭ într'o dimineață, după ce maĭ întîĭ a dat sărindare pe la multe bisericĭ, și a pus preoțiĭ să facă sfințirea apeĭ, a lăsat să se bage năvoadele în apă. Oameniĭ, aleșĭ puternicĭ și zdravenĭ, eraŭ la trasul năvoadelor, cînd simțirĭ și greutate, de abia puturĭ a le maĭ urni, părîndu-le că ce-va greŭ s'a prins; cu multe ostenele și opintele, stăruind a scoate plasele, văd că fața apeĭ începe a fierbe și a bolborosi; un muget înfiorător s'aude din adîncime; privitorĭĭ adunațĭ pe țărmurĭ, fug speriațĭ de acestea, iară Condea stă nemișcat, îndemnînd și priveghind pe pescarĭĭ săĭ de a lupta cu greutatea și a nu se lăsa. În fine iată că o fecioară tînără și frumoasă, cu părul negru și umed, cu fața scarbădă dar senină, se ivi pe luciul apeĭ, și cu ochiĭ la Condea, îĭ zice: «mare noroc avut-aĭ Conde, de nu te-a înghițit iezerul, ca pe toțĭ ceĭ ce s'a ispitit a-ĭ afla taina. Norocul tăŭ vine: pentru că aĭ invocat ajutorul luĭ D-zeŭ, începînd această cercetare, și pentru că în trupul tăŭ curge sînge de al strămoșilor noștri. Acuma dar ascultă povestea laculuĭ, după care umblînd, ți-aĭ pus cu viața în primejdie. Iat-o: «Pe locul unde se află acum iezerul, era în vechime un schit de călugărițe, fondat de fiica unuĭ mare și puternic Domnitor, care părăsind familia și lumea, cu toate deșertăciunile eĭ, adunînd și maĭ multe fecioare, se așeză la schit și cu toate jurară de a nu-l părăsi vre-o dată. Împrejurul schituluĭ eraŭ păduriĭ întinse și dese, pe unde picior de bărbat nu călcase. Într'o dimineață ne pomenirăm cu cîte-va fete tremurînd de groază, căutîndu-și adăpost în schitul nostru; ele ne spuneaŭ că în țară aŭ năvălit dușmaniĭ; că prefac orașele și satele în cenușă: oameniĭ, parte aŭ scăpat la munțiĭ, iar parte aŭ devenit robiĭ. Auzind noĭ acestea îngrijat, și îndată cu toatele ne-am strîns la rugăciune; abia bine începusem ruga noastră, că iată auzim tropote de caĭ și sunete de arme, îndreptîndu-se spre schit. Ne am înspăimîntat dar ne-am pus toată nădejdea în D-zeŭ, urmîndu-ne cu rugăciunea. Ce și cum, saŭ întîmplat nu știm, destul că a doua zi de dimineață razele soareluĭ ne-aŭ luminat fața, dar ochiĭ noștri în loc de pămînt vedeaŭ numaĭ apă în toate părțile. Vĭĭ suntem noĭ de atuncĭ și vĭĭ ne păstrează D-zeŭ, pănă la înviere de apoĭ. Ceea ce auzițĭ voĭ în nopțile senine și line sunt rugăciunile noastre, ce le facem la razele duioase ale luneĭ». Acestea zicînd, se afundă în unde iar apa bolborosi, și spumegă în urma eĭ».

Iezerul, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, la N. com. Novaci. E situat între munțiĭ: Mohorul, Cărbunele și Călcescu. Face parte din com. Pociovalișțea.

Iezerul, *moșie,* a statuluĭ, fostă

pendinte de Episcopia Rîmnicul, situată în com. Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, care s'a arendat, afară de părţile vîndute de veci, cu 2000 leĭ anual.

Iezerul, *pădure,* în marginea căreia e situat satul Iezerul din com. Ivăneşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ. Se întinde pe dealurile Măngălăria şi Butucăria.

Iezerul, *pîrîŭ,* în jud. şi pl. Tutova; izvoreşte de pe teritoriul com. Obîrşeni, luîndu-şi naştere din 6 izvoare, carĭ curg maĭ întîiŭ separat cît-va loc, pe urmă se reunesc toate pe teritoriul com. Obîrşeni, luîndu-şi numele de Iezerul. Curge de la N. spre S., udă teritoriile com. Obîrşeni, Voineşti, Lăleşti şi Puieşi şi se varsă în pîrîul Tutova, de-a stînga, în dreptul satuluĭ Gura-Iezeruluĭ.

Iezerul, *pîrîŭ,* izvoreşte din dealul Mălineşti, com. Dumeşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, udă teritoriul acesteĭ comune, curgînd de la S. spre N. şi se varsă în rîul Bîrladul, la locul numit Moara-Gînduleseĭ, în apropiere de pîrîul Pietrosul.

Iezerul-Grecilor. Vezĭ Greaca, *lac,* jud. Ilfov.

Iezerul-Mare, *lac,* pe teritoriul satuluĭ Hodora, com. Cotnari, pl. Bahluiul, jud. Iaşi, în partea de V. a dealuluĭ Breazul; alăturea cu acest Iezer e un altul, numit Iezerul-Mic; se despart unul de altul prin un deluşor. Apa din aceste două iezere este acoperită cu stuh, afară de centrul Iezeruluĭ-Mare, unde în forma uneĭ circonferinţe se vede apa limpede şi curată, numit Ochiul-Iezeruluĭ şi care se zice că este foarte adînc. Peştele ce se găseşte în el, se prinde cu anevoiă din cauza stuhărieĭ.

Iezerul-Mare, *munte,* în jud. Muscel, plaiul Nucşoara, cu 2470,6 m. d'asupra nivelului Mării Negre. In acest munte, la o înălţime de 2129,2 m. d'asupra nivelului mării este un lac, numit Lacul-Iezeruluĭ.

Masivul este compus din şisturile cristaline metamorfice, care formează cea maĭ veche grupă geologică.

Iezerul-Mic, *munte,* în jud. Muscel, plaiul Nucşoara, Are 2393,3 m. d'asupra nivelului Mării-Negre.

Iezerul şi **Bradul,** *pădurĭ,* ale statuluĭ, în întindere de 2000 hect., pendinţĭ de com. Olăneşti, pl. Cozia, jud. Vîlcea.

Iezerului (Lacul-), *lac,* în jud. Muscel, plaiul Nucşoara, pe muntele Iezerul-Mare, la o înălţime de 2129,2 m. d'asupra Mării-Negre.

Suprafaţa acestuĭ lac e de 4 pog. p.

Iezureni, *cătun,* al com. Curtişoara, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat în partea de V. a cătunuluĭ Curtişoara, pe loc şes.

Are o suprafaţă de 300 hect., din care 100 hect. arabile, 130 hect. fineţe, 50 hect. izlaz, 13 hect. pădure şi 7 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 32 familiĭ, saŭ 137 suflete, din carĭ 25 contribuabilĭ.

Locuitorĭi posedă: 10 plugurĭ, 18 care cu boĭ; 150 vite marĭ cornute, 10 caĭ, 130 oĭ, 40 capre, 62 rîmătorĭ; 10 stupĭ.

Are 1 puţ şi 4 fîntînĭ.

Ifimeşti, saŭ **Ifimeasca,** *mire vechiă* ce purta parte din *moşia* Ţigăneşti - Calomfireşti, jud. Telcorman.

Ifuteşti, fostă numire a *satuluĭ* Chiriac, jud. Vlaşca, pl. Marginea. Numele de Chiriac l'a luat în urmă, după numele vechiuluĭ proprietar Başa Chiriac.

Igeşti, *cătun,* în jud. Putna, pl. Şuşiţa, com. Bătineşti. Este situat în cîmpia ce purcede din vale de la Ţifeşti şi merge pînă în Siret.

Are o populaţiune de 148 suflete, carĭ locuesc în 37 case. Copiiĭ urmează la şcoala din Bătineşti.

De aci se trag ramure din familiile răzăşeştĭ Catargi şi Sturdza.

Igeşti, *sat,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Blăgeşti, spre N. de satul Blăgeşti. Are 510 locuitorĭ şi 117 case.

Igiroasa, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., la 33 kil. de oraşul Turnul-Severin, situată maĭ mult pe deal. Formează com. cu satele: Arvăteşti şi Băltanele, avînd o populaţie de 1216 suflete, din carĭ 194 contribuabilĭ; locuesc în 250 case.

Locuitorĭi posedă: 41 plugurĭ, 84 care cu boĭ, 5 căruţe cu caĭ; 112 stupĭ.

Este în apropiere de şoseaua naţională Vîrciorova-Bucureşti, de care este legată prin o şosea comunală. Are 2 bisericĭ, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Budgetul com. e de 1802 leĭ la venituri, iar la cheltueli, de 1574 leĭ.

Sunt 670 vite marĭ cornute, 13 caĭ, 700 oĭ şi 500 rîmătorĭ.

Iglicioara-Mare, *deal,* în jud.

Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul com. rur. Turcoaia; se desface din dealul izolat Iacob; se întinde spre S., având o direcție generală de la N. la S., brăzdind partea vestică a plășeĭ și a com.; se întinde de-alungul iezeruluĭ Turcoaia; lasă spre E. prelungirea numită Dealul-Iglicioara-Mică și stă în legătură cu dealul Manole; natura luĭ e stîncoasă pe alocurea; la poalele nordice sunt și cîte-va viĭ; iar pe la poalele estice merge drumul comunal Turcoaia-Picineaga; este acoperit în cea maĭ mare parte cu fineță și pășunĭ.

Iglicioara-Mică, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rurale Turcoaia; este o prelungire S.-V. a dealuluĭ Iglicioara-Mare; are o direcție generală de la V. la E., brăzdind partea V. a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ, stă în legătură cu dealurile: Manole și Gorgova; pe la poalele-ĭ E. trece drumul vecinal Turcoaia-Igliță și cel comunal Turcoaia-Picineaga; este acoperit cu fineță.

Igliță, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, cătun com. Turcoaia, situat în partea V. a pl. și cea N.-V. a com., pe malul drept al brațuluĭ Măcin saŭ Dunărea-Vechie. E format din vre-o 25 case. Are o întindere de 40 hect. și o populație de 32 familiĭ saŭ 115 suflete, carĭ se ocupă cu agricultura și cu pescăria. Acest sat este așezat pe o parte din ruinele vechiĭ cetățĭ romane Troesmis, cu ale căreĭ sfărîmăturĭ locuitoriĭ și-aŭ făcut casele. Aci s'aŭ găsit o mulțime de inscripțiunĭ vechĭ romane.

Igliță, *ostrov*, format de Dunărea-Vechie și canalul Iglițeĭ, jud. Brăila, com. Chiscani, lung ca de 5 kil. și lat ca de 500 m. Acest ostrov este format de un munte de pĭatră. Aci sunt cariere însemnate de pĭeatră brută pentru pavagie, șosele și construcțiunĭ.

Igliță, *lac*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Turcoaia și anume pe acel al cătunelor Turcoaia și Igliță. Are forma a două dreptunghiurĭ unite la capetele lor; este format de o revărsare anterioară a Dunăreĭ; are o întindere de 250 hect., aparținînd ambelor cătune; între ea și Dunăre se întinde mlaștine, iar pe malul E. sunt cîteva viĭ; în partea S. se află așezat satul Igliță; iar în cea N., pe malul drept al privaluluĭ Carcaliul, prin care balta Igliță se varsă în Dunăre, se află așezată comuna Carcaliul; pe malul E. se termină ultimele ondulațiunĭ ale dealuluĭ Carcaliul, și drumul județean Măcin-Satul-Nou. Produce pește abundent ce se consumă în comunele: Măcin, Carcaliul și Turcoaia.

Igliță, *punct trigonometric* de observațiune, de rangul I-iŭ, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Turcoaia (și anume al cătunului Igliță), situat nu departe de ruinele vechiĭ cetățĭ romane Troesmis; are 36 m. și domină satul Igliță, Dunărea, drumul județean Măcin-Satul-Nou, și pe cele comunale Igliță-Carcaliul și Igliță-Turcoaia.

Igliță, *pădure* de salcie, în suprafață de 75 hect., jud. Brăila, pl. Balta. Se mărginește la N. și E. cu Dunărea-Măcinuluĭ, la S. și V. cu veriga Iglițeĭ.

Igliță și Catargeaua, *pădure*, de salcie, în suprafață de 8 hect., situată în jud. Brăila, pl. Vădeni. Se mărginește la E. cu Dunărea-Măcinuluĭ, la V. cu cîmpul bălțeĭ.

Ignat, *pîriŭ*, izvorește de la E. com. Mereni, pl. Vedea-de-Sus, jud. Olt, și se varsă în girla Ĭlĭul, pe țărmul sting, tot în raionul com. Mereni.

Ignat, *pîriŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., format pe teritoriul com. Racoviteni, pe care o udă prin mijloc; se varsă în rîul Cîlnăul, pe partea dreaptă a luĭ, maĭ sus de cătunul Nisipeni.

Ignat-Carni, *punct trigonometric* de rangul al 3-lea, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe, în partea S. a pl. și V. a com. pe malul Mărieĭ, dominînd grîndul Crasowski pe o mare întindere.

Igoiul, *sat*, face parte din com. rur. Alunul, pl. Olteț-d.-s., jud. Vlașca. Are o populație de 532 locuitorĭ: 269 bărbați și 263 femeĭ.

Are 2 bisericĭ: una numită In-Vale, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, fondată la 1813 de enoriași și a doua a Igoiuluĭ-din-Deal, cu hramul Sf. Dumitru, fondată la 1838 de I. Bușe și alțiĭ.

Cătunul Igoiul forma în vechime o singură com., apoĭ s'a unit cu cătunele Alunul și Bodești și astă-zĭ formează comună cu Alunul. Aci sunt maĭ multe carierĭ de pĭeatră.

Igoiul, *moșie*, cu *pădure*, a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Horezul, situată în com. Alunul, cătunul Igoiul, pl. Olteț-d.-s., jud. Vîlcea.

Igoni, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, în sus de com. Baia-

de-Fier, în direcțiunea N., lîngă muntele Bălescul.

Ijdileni, *sat*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Frumușița, cu 77 familiĭ, saŭ 351 suflete; are viĭ frumoase cu pomĭ fructiferĭ, în speciali nucĭ; prin sat trece șoseaua județeană.

Ijdileni, *moșie* particulară, de vr'o 3000 hect., în com. Frumușița, jud. Covurluiŭ.

Ijdilenilor (Valea și Dealul-), *vale* și *deal*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Frumușița.

Ilaciul, *sat*, face parte din com. rur. Colțești, pl. Olțețul-d.-s., jud. Vîlcea. Are: o populație de 390 suflete: 200 bărbați și 190 femeĭ; o biserică, fondată la 1791 și reparată la anul 1851. Ctitorĭ sunt locuitoriĭ satuluĭ.

Ilanlîc, *sat*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, căt. com. Sari-Ghiol, așezat în partea S. a pl. și cea V. a com., la 12 kil. spre S.-E. de căt. Sari-Ghiol, reședința com., pe malul Măriĭ, la 6 kil. spre S. de orașul Mangalia; este închis la V. de dealurile Ilanlîc și Acangî; valea Ilanlîc trece prin el; este punct important, pentru-că la 6 kil. spre S., în vîrful Ilanlîc-Tepe, se termină hotarul Dobrogeĭ spre Bulgaria. Întinderea luĭ este de 1470 hect., din carĭ 45 hect. ocupate de vatra și grădinile satuluĭ. Populațiunea totală e de 42 familiĭ, saŭ 124 suflete, care se ocupă cu pescuitul.

Ilanlîc, *deal*, ce face parte din culmea Ilanlîculuĭ, în jud. Constanța, pl. Mangalia, com. Sari-Ghiol, căt. Ilanlîc; se desface din culmea de la vîrful Tașli-Iuc; se îndreaptă spre E., avînd direcție generală de la N.-V. spre S.-E. printre văile Mamut-Lusta și Ilanlîc, brăzdează partea S. a pl. și cea S.-E. a com., trece prin satul Ilanlîc și ondulațiunile sale se sfîrșesc pe malul Mării; are 66 m. înălțime; este presărat cu vre-o 14 movile; e tăiat de drumul comunal Acangi-Mangalia; acoperit cu semănăturĭ și fînețe.

Ilcovățul, *deal*, la V. de satul Fălcoianca, pl. Sabarul, jud. Ilfov, 2 kil. departe de el. Este lung cam de 60 kil. Începe dela Crevedia-Mare, jud. Vlașca, trece pe la cătunul Podișorul, face o curbă mare spre E., trece pe la căt. Hobaia, pe la V. de satul Fălcoieni, intră iarăși în jud. Vlașca, răspunde în rîul Neajlovul și se unește cu Dealul-Bulbucățeĭ.

Pe coasta acestuĭ deal se cultivă grîŭ, porumb și tutun.

Ilcovățul, *pîrîŭ*, jud. Ilfov, spre V. de satul Fălcoianca și la 2 kil. Are o lungime de 6 kil. Pe valea acestuĭ pîrîŭ nu sunt de cît sălciĭ, trestie și rogoz. Se varsă în rîul Neajlovul. Curge încet.

Ileana, *vale*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pe teritoriul com. Frumușica; are direcția spre S.-V. și se întinde în jud. Ilfov. Această vale conține în unele părțĭ apă și stuf.

Ileana (Brobojițĭ), *sat*, face parte din com. rur. Popești-Bîcu, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de Joița, pe malul drept al rîuluĭ Dîmbovița. Locul în partea de E. e smîrcos.

Se întinde pe o suprafață de 602 hect., cu o populație de 92 locuitorĭ.

D-l D. I. Apostolescu are 557 hect. și locuitoriĭ 45 hect. Proprietarul cultivă 75 hect.; 5 sunt sterpe, 10 izlaz, 1 vie și 466 pădure. Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Numărul vitelor marĭ e de 63 și al celor micĭ de 23.

Ileana-Ghermani, *sat*, face parte din com. rur. Ileana-Suliman, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat la E. de București, la extremitatea județuluĭ despre jud. Ialomița. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 2324 hect. cu o populație de 243 locuitorĭ.

D-niĭ frați Ghermani aŭ 2157 hect. și locuitoriĭ 167 hect. Proprietarii cultivă 1452 hect. (75 sterpe, 130 izlaz, 500 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 moară cu aburĭ; 1 mașină de treerat; 1 heleșteŭ; 1 pod; 1 școală mixtă, frecuentată de 21 elevĭ și 3 eleve, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuește anual 2100 leĭ. Comerciul se face de 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 356 și al celor micĭ de 1220.

Ileana-Ghermani, *pădure*, de 500 hect., pl. Mostiștea, jud. Ilfov, proprietatea fraților Ghermani.

Ileana-Papadopolu, *sat*, face parte din com. rur. Ileana-Suliman, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Se întinde pe o suprafață de 844 hect., cu o populație de 270 locuitorĭ.

D-l I. C. Papadopolu are 710 hect. și locuitoriĭ 134 hect. Proprietarul cultivă 510 hect. (125 izlaz, 75 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf.

Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 heleșteu; 1 pod stătător.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiu.

Numărul vitelor mari e de 318 și al celor mici de 630.

Ileana-Suliman, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Mostiștea, situată la E. de București, la 46 kil.

Se compune din satele: Bordecle, Ileana-Ghermani, Ileana-Papadopolu, Odăile-Podari și Sulimanul, cu o populație de 1111 suflete, cari locuesc în 253 case.

Sunt 259 contribuabili.

Se întinde pe o suprafață de 6353 hect. D-nii I. C. Papadopolu, D-nii frați Ghermani și moștenitorii lui C. Blaremberg, au 5650 hect. și locuitorii 703 hect.

Proprietarii cultivă 3995 hect. (150 sterpe, 930 izlaz, 575 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Budgetul com. e de 4270 lei la venituri și de 4228 lei la cheltueli.

Are: 3 biserici, la Ileana-Papadopolu și Odăile-Podari; 1 școală mixtă; 2 mori cu aburi; 2 mașini de trecrat cu aburi; 6 heleșteie; 6 poduri stătătoare.

Numărul vitelor mari e de 1638 (558 cai și epe, 3 armăsari, 411 boi, 628 vaci și viței, 16 tauri, 22 bivoli și bivolițe) și al celor mici de 3644 (9 capre, 297 porci, 3338 oi).

Locuitorii posedă: 83 pluguri cu boi și 90 cu cai; 212 care și căruțe: 91 cu boi și 121 cu cai.

Locuitori împroprietăriți sunt 106 și neîmproprietăriți, 189.

Comerciul se face de 6 cîrciumari și 2 hangii.

Ilfovățul sau **Coteni**, *cătun*, pe proprietatea Gisteștl, jud. Vlașca.

Ilfovățul sau **Coteni**, *vale*, pe proprietatea Gisteștl; dă în Valea-Gișteĭ, pl. Neajlovul, jud. Vlașca.

Ilfovul, *județ*, de cîmp, cam în centrul Romîniei Muntene. Și-a luat numele de la apa Ilfovuluĭ, care se varsă în rîul Dîmbovița.

Pămîntul său se înclină începînd de la N. și N.-V. pînă în Dunăre, unde se preface într'o cîmpie orizontală numită terasa dunăreană.

Forma și limitele județului. Forma județuluĭ Ilfov e a uneĭ patru-later drept-unghiular, aplecat spre stînga.

Se mărginește la N. cu jud. Dîmbovița și Prahova, la E. cu jud. Ialomița, la S. cu fluviul Dunărea, la V. cu jud. Vlașca și Dîmbovița.

Latura de N.-V. are forma unuĭ arc și se întinde între județele Dîmbovița și Prahova.

De la rîul Argeș (V.) și pînă la rîul Ialomița (N.), adică de la com. Stoenești și pînă la satul Văleni (com. Cociocul) se mărginește cu jud. Dîmbovița, com. Florești, Brezoaia și Butimanul, servind de limită.

De la rîul Ialomița (N.) și pînă la rîul Prahova (N.), adică de la cătr. Văleni (com. Cociocul) și pînă la Maia, se mărginește cu jud. Prahova, (satele Herasca, Piscurile, Turbați, Gruiul, Lipia-Bojdani, Rădulești și Maia, servind de limită).

De la rîul Prahova (N.) și pînă în Dunăre (S.), adică de la com. Dridul și pînă la com. Mănăstirea, se mărginește cu jud. Ialomița, com. Roșiori, Drăgoești, Ileana, Obilești și Mănăstirea, servind de limită.

De la S. com. Mănăstirea și pînă la V. de insula Lunga, se limitează cu Bulgaria printr'o linie de demarcație, care împarte Dunărea în lung și care trece pe la S. de insulele: Albina, Ostrovul-Mare, Ostrovul-Frumos și insula Lunga.

De la V. insuleĭ Lunga și pînă la rîul Argeș, de unde am plecat, se mărginește cu jud. Vlașca, com. Prundul, Colibași, Copăceni, Dărăști, Cornetul, Bălășoieni, Malul-Spart, servind de limită.

Latura de E. a județuluĭ, adică linia de demarcație între jud. Ilfov și Ialomița, este paralelă cu cea de V., adică cu linia de demarcație între jud. Ilfov și Vlașca.

Linia pe care o face fluviul Dunărea, cu linia de demarcare între jud. Dîmbovița și jud. Prahova, par asemenea paralele.

Intindere. Suprafața totală a soluluĭ e de 446609 hect., din cari s'a cultivat în anul agricol 1899, o întindere de 263506; restul rămînînd necultivate, ocupate de păduri, izlazuri, bălți, etc.

Orografie. Teritoriul județuluĭ prezintă aproape un șes întins, întrerupt numaĭ de văile apelor, afară de partea de S. și E. unde pămîntul este maĭ accidentat.

Partea coprinsă între țărmul drept al rîuluĭ Argeșul și lacul Greaca are un aspect frumos și e toată înconjurată de dealurĭ.

Principala culme vine dela S., din jud. Vlașca, intră în jud. Ilfov pe la cătr. Coeni, trece pe la S. de Ciumați, Ciurari, Izvoarele, Fătoaia, Herăști, Crivățul și Radovanul, trece pe la V. de cătr. Coadele, Clătești, Stupinele și Chirnogi, cotește spre V., pe la N. bălțiĭ Greaca, și după ce atinge în partea de S. satele: Căscioarele, Greaca și Flăminda, intră iar în jud. Vlașca, pe la S. de com. Prundul.

Această culme este mult productivă în vin și formează mai multe văi, între carî valea Burazi și Valea-Zboieî sunt cele mai principale.

O altă culme de deal se întinde de la N. Olteniței și se desparte în două: o parte principală apucă spre V., pe lîngă Ulmeni, Spanțov, Surlari, Chiselet, Mănăstirea, Cocani, merge spre N. pe la Curătești, Tăriceni, Ciofliceni, Gurbănești, Preasna-Nouă, Pîrlita, Dîrvari, Drăgoești și se pierde în jud. Ialomița; iar a doua culme principală apucă spre N. de Oltenița și după ce trece pe lîngă satele: Mitreni, Budești, Vasilați, Lămotești, Frunzinești, Brănești, Pasărea, Afumați, Ștefănești, se pierde în pl. Dîmbovița, jud. Ilfov.

Prima culme principală, la V. de Gurbănești, se ramifică și se pierde în pl. Mostiștea, după ce trece pe lîngă satele: Codreni, Sulacul, Manciul și Plătărești.

Toată această culme, de la Dîrvari, se ramifică și se pierde în pl. Dîmbovița, după ce atinge satele: Mărițica, Piscurile, Crătunești, Stoenești, Surlari, Creața, Leșile, Gagul și Dascălul.

A doua culme principală se pierde spre S.-E. de București, după ce trece pe lîngă satele: Buciumeni, Frumușani, Orăști și Popești.

Ca culmî secundare avem:

1. Acea de la N. județuluî, care vine din jud. Dîmbovița și trece pe lîngă satele: Poenarî, Butîmanul, Tîncăbești, Izvorani și Ciofliceni (pl. Dîmbovița) și se terminâ în balta Znagovuluî, la satul Ghermănești.

2. Acea care se întinde în jurul văeî Pociovalîștea și trece pe lîngă satele: Corbeanca, Baloteștî, Rădulești, Căldărușani, Măxineni, Fierbinți, Sărîndarul și se pierde în jud. Ialomița.

3. Acea care vine din jud. Dîmbovița, tale pl. Dîmbovița, de la N.-V. spre S.-E. și trece pe lîngă satele: Ciocănești, Bucoveni, Buciumeni, Mogoșoaia Colintina, Pantelimon, Cernica și Frunzinești.

4. O culme paralelă cu cea de sus, care intră în județ pe la com. Brezoaia, trece pe lîngă satele: Cosoba, Arcuda, Dragomirești, Chiajna, Roșul, Cotroceni, intră în București, formînd Dealul-Spireî, al-Mitropolieî, Radu-Vodă și Văcărești și ese afară pe la Vitan, și după ce atinge comunele: Leurdeni și Bobești, se pierde spre Plătărești.

Idrografie. Teritoriul județuluî Ilfov este udat de mai multe rîurî marî și micî, carî-l străbat mai în toate direcțiunile.

El este coprins între basinul rîurilor Argeșul și Ialomița.

La S. fluviul Dunărea udă județul Ilfov, dela insula Lunga și până la com. Mănăstirea. Între Severin și Marea-Neagră, Dunărea curge de la înălțime de 38 m. pe o distanță de 780 kil.

Cursurî de ape principale în jud. Ilfovul sunt:

1. *Riul Argeș*, care izvorește din Muntele Negoiul, jud. Argeș, intră în jud. Ilfovul pe la satul Stoenești, udă pl. Sabarul, servește de limită între pl. Oltenița și pl. Negoești, apucă spre S. de satul Budești și se varsă în fluviul Dunărea la V. de Oltenița.

El primește pe stînga, în jud. Ilfov, rîul Dîmbovița și Sabarul.

Pe țărmul stîng al rîuluî Argeșul sunt așezate următoarele sate: Crivina, Țegheșul, Ordoreni, Buda, Cornetul, Dărăști, Copăceni-Carada, Copăceni-Mogoșești, Colibași, Gostinari (din pl. Sabarul); Ghimpați, Herăști, Budești și Negoești (din pl. Negoești); Curcani, Mitreni, Oltenița-Rurală și Oltenița-Urbană (din pl. Oltenița.)

Pe țărmul drept al rîuluî Argeșul sunt așezate următoarele sate:

Malul-Spart, Ogrezeni, Bălășoeni, Hobaia, Ciocanul, Grădinari, Fălcoianca, Plopi, Prisiceni, Buturugeni, Drăgănești (din pl. Sabarul); Coeni, Ciumați, Ciurari, Izvoarele, Hotarele, Criveții, Radovanul, Coadele, Clătești, Chirnogi (din plasa Oltenița).

2. *Riul Dîmbovița*, izvorește din muntele Oticul, jud. Muscel, udă pl. Znagovul, trece prin București, străbate partea din pl. Dîmbovița și Oltenița, și se varsă în rîul Argeșul lîngă satul Budești. In el se varsă piraiele Ilfovul, Pasărea și Colintina.

3. *Riul Ialomița* izvorește de sub coama munților Carpați, jud. Dîmbovița, intră în jud. Ilfovul, udă pl. Znagovul, o parte din jud. Prahova și în apropiere de com. Dridul primește rîul Prahova și Pociovalîștea, la E. de Fierbinți.

4. *Riul Prahova*, care vine din jud. Prahova, udă partea de N. a județuluî Ilfov, trece pe lîngă satele: Rădulești și Maia și în apropiere de com. Dridul se varsă în rîul Ialomița.

5. *Riul Sabarul* format din piraiele: Ciorogîrla și Răstoaca, se varsă în rîul Argeșul, între cât. Ghimpați și Izvoarele, după ce udă satele: Sintești, Crețești, Vîdra, Străini-Dobrenî, Vărăști și Obedeni.

6. *Pîrîul Răstoaca* își ia naștere din dealurile com. Bogați, pl. și jud. Dîmbovița, unde poartă numele de Valea-Seacă. La com. Vîrtejul, jud. Ilfov, se împreună cu pîrîul Ciorogîrla și formează rîul Sabarul.

7. *Pîrîul Ciorogîrla* în trecut era o mică vîroagă care și-a luat naștere de lîngă com. Lungulețul, jud. Dîmbovița. Dela canalizare a devenit un braț al rîului Dîmbovița, și-și împreună apele cu pîrîul Răstoaca, la com. Virtejul, dînd naștere rîului Sabarul.

8. *Pîrîul Ilfovul*, izvorește de lîngă Tîrgoviște, curge pînă în apropiere de com. Bolovani, jud. Dîmbovița, de unde se desparte în două părți: o parte curge la vale sub numele de Colintina și intră în jud. Ilfov, prin plasa Znagov, formează lacul Ciocănești și Colintina și se varsă în balta Cernica și d'aci în rîul Dîmbovița.

Cea-l'altă apucă partea dreaptă, sub numele de Ilfovățul, în jud. Ilfov și lîngă com. Dragomirești-din-Vale se varsă în rîul Dîmbovița.

9. *Pîrîul Colintina*. Vezî pîrîul Ilfovul.

10. *Pasărea*, pîrîu, izvorește din pl. Znagovul și se varsă în rîul Dîmbovița lîngă satul Pițigaia, pl. Dîmbovița.

11. *Mostiștea*, gîrlă, izvorește de lîngă satul Vărăști, pl. Dîmbovița, comunică cu Valea-Pasărea și se varsă în balta Mostiștea, lîngă com. Tăriceni, pl. Oltenița.

12. *Pociovalișteа*, gîrliță, formează balta Căldărușani și se scurge în rîul Ialomița, la E. de com. Fierbinți.

Afară de acestea mai sunt mulțime de văi și vîlcele (trecute la literile respective), lipsite în cea mai mare parte de timp de apă și cari aŭ apă pe ele numaĭ în timpurĭ ploioase, saŭ în timpul topireĭ zăpezeĭ și cărora cu drept cuvînt le putem zice periodice.

Producțiunea. Pămîntul județului Ilfov este cît se poate de productiv, mai ales pe luncile Sabarului, Dîmboviței și Argeșului, cari produc 4—5 chile porumb de pogon.

Pămîntul se împarte în arabil, de fînețe, băltos și păduros. Cîmpiile de pe lîngă Dunăre daŭ cea mai bună pășune pentru vite. Viile, mai ales cele de lîngă București și balta Greaca, daŭ struguri buni și gustoși. Vinul este bun, dar nu ține mult.

Bălțile, mai cu seamă cele de lîngă Dunăre, daŭ mult pește. Din Dunăre se pescuesc: morun, nisetru și cegă. Tot din bălți se mai scoate trestie și papură. Pe lîngă Dunăre și pe lîngă cele-l'alte rîuri sunt locuri întinse de richită, care servă mult în industrie.

Pădurile, în întindere de peste 60000 hect., daŭ tot felul de lemne de foc și de construcții. Insulele Dunării sunt acoperite cu păduri de plută și salcie. In județul Ilfov, statul are 47 moșii, cari îi aduc un venit anual de 1204522 leĭ.

In anul agricol 1898—99 s'aŭ semănat în tot județul 263506 hect., din cari 111496 hect. grîu, 166 hect. secară, 94034 hect. porumb, 7945 hect. orz, 13110 hect. ovăz, 12186 hect. meiŭ, 4643 hect. rapiță, 746 hect. cînepă, 549 hect. in, 1851 hect. tutun, 14030 hect. cartofi, fasole, linte, și mazăre, 2750 hect. livezi artificiale (lucernă, trifoiŭ, etc.).

Mașini agricole. Pentru diversele trebuințe ale agricultorilor găsim în județ următoarele mașini agricole: 35 de semănat; 40 de secerat; 140 de treerat cu aburi; 140 de vînturat; 69 de bătut porumbul, cu aburi; 70 de bătut porumb cu manivelă; 19712 pluguri; 426 grape de fier; 38 tăvăluguri; 11 grape de strîns finul, mișcate cu vite; 140 trioare saŭ mașini de ales sămînța; 560 moșoroitoare de fier și de lemn (rariță) sistematice și peste 5000 în stare primitivă.

30 morĭ cu aburĭ, 70 cu apă, 1 de vînt și 16 diferite fabricĭ (3 de spirt, 1 de oțet, 1 de drojdiĭ de bere, 3 de brînzeturĭ, 1 de rahat și halva, 1 de lumînărĭ de ceară, 2 de săpun, 4 sistematice de cărămidă și mai multe în stare primitivă).

Populația. Populația județului Ilfov e de 545.766 locuitorĭ. In 1859 era de 277407 loc.; în 1884, de 351571 loc.; în 1894, de 477598 loc.

Ocupația locuitorilor. Ocupația de căpetenie a locuitorilor este agricultura și creșterea vitelor. O bună parte din populație se ocupă cu pescuitul și cultura viteĭ.

Dintre locuitorĭ, 45713 sunt plugarĭ, 1210 circiumarĭ și hangiĭ, 843 industriași propriŭ zis (rotarĭ, dogarĭ, olarĭ, rogojinarĭ, dulgherĭ, zidarĭ, etc.) cărĭ, de altfel, mai fie-care locuitor pentru trebuința lui casnică, lucrează lemnăria, zidăria, etc și 5960 aŭ diferite profesiunĭ (pescarĭ, morarĭ, servitorĭ, îngrijitorĭ pe la diferite autorități, etc.).

Instrucțiunea publică. Funcționează în jud. Ilfov 173 școale rurale: 110 plătite de stat (7 de băeți, 7 de fete, 96 mixte), și 63 plătite de județ și de comune (2 de băeți, 2 de fete și 59 mixte).

Numărul elevilor cari urmează școalele rurale din județ se ridică la aproape 6000 băeți și 2000 fete.

Acest număr represintă 59% băeți și 7% fete din numărul total al copiilor în vîrstă de școală.

Cu instrucțiunea publică rurală din județ statul cheltuește 112592 leĭ, județul 37000 leĭ

și comunele 99312 lei, ceea ce însemnă că instrucția din județ, afară de București și Oltenița, a costat anual 248904 lei.

Dacă la această sumă mai adăugăm banii dați de județ și comunele pentru construirea de localuri, repararea școalelor, plata de chirii, mobilier, ajutor la clădiri din nou, cumpărare de cărți și alte obiecte pentru premii, burse, etc., vedem că cu instrucția publică primară în județul Ilfov (afară de capitală și com. urb. Oltenița) se cheltuește anual peste 260000 lei.

In anul 1860 personalul didactic rural în județ era compus din 160 învățători, cu 3502 elevi și 41 eleve.

In ce privește instrucția în București, vezi București.

Serviciul medical. In județul Ilfov, afară de spitalele din București și de cel de la Colintina, Pantelimon și Ospiciul de la Mărcuța, mai sunt 4 spitale rurale:

1. Cel din Oltenița, cu 18 paturi, numit «Regina Elisabeta», întreținut de județ, cu care cheltuește anual 22132 lei. Acest spital s'a construit în anul trecut și se află în bune condițiuni higienice;

2. Spitalul de la Fierbinți cu 14 paturi și încă 4 de rezervă, pentru boalele contagioase, întreținut de județ cu care cheltuește anual 31241 lei. Acest spital s'a inaugurat la 2 Septembrie 1890;

3. Spitalul de la Budești, cu 14 paturi și încă 4 de rezervă pentru boalele contagioase, care s'a inaugurat în Octombre 1890, cu întreținerea căruia județul cheltuește anual 31,241 lei;

4. Spitalul de la Cocioc, pentru care statul dă o subvențiune anuală de 30000 lei.

Personalul medical se compune din: medicul primar al județului, medicii de spitale, medicii de arondismente, cari au reședințele la Buciumeni, Domnești, Budești, Oltenița și Pantelimon, din 7 vaccinatori și 13 moașe, însărcinate a asista la faceri prin comunele rurale.

Căi de comunicație. Teritoriul județului Ilfov este străbătut de căi ferate în patru diferite direcțiuni. Aceste căi pleacă din București și au mai multe stațiuni unde se încarcă și se descarcă tot felul de mărfuri și se transportă călătorii.

O linie ferată pleacă din București (gara Filaret) la Giurgiu, spre S., și se oprește în gările Jilava și Vidra.

A doua linie pleacă din București (gara de Nord) la Pitești, Slatina, Craiova, etc., și se oprește în jud. Ilfov la Chitila și Ciocănești.

De la Chitila o altă linie apucă spre N. prin gările Buftea și Periș, la Ploești, Buzău, etc.

A patra linie, plecînd tot din București (gara de Nord), trece pe la N. de oraș, apucă spre E., la Călărași, și se oprește la Mogoșoaia, Pantelimon, Băneasa, Brănești, Fundulea.

București de jur împrejur este înconjurat de cale ferată.

Transporturile se mai fac și prin căi naționale, județene și vecinale. Căile cari leagă orașul București cu capitalele județelor sunt:

1. Calea națională București-Ploești, care apucă spre N. de București, trece peste gîrla Colintina, pe lîngă Băneasa, Otopeni și Săftica, spre V. de Tincăbești, după ce între Săftica și Tincăbești taie gîrla Pociovalișteа și valea Znagovului, trece pe la E. de com. Ciolpanul, pe lîngă mănăstirea Țigănești și intră în jud. Prahova pe la satul Lupăria (Prahova). Această cale străbate la S. pl. Dîmbovița și la N. pl. Znagovul.

2. Calea națională București-Pitești, care apucă spre N.-V. de București, trece pe lîngă com. Chitila, Hanul-de-lămînt, Tartășești, Bujoreanca, Pajera și pe la cât. Băleanu intră în jud. Dîmbovița, pe unde își continuă drumul pînă la Pitești. Această cale străbate pl. Znagovul dela N.-V. spre S.-E.

3. Calea națională București-Giurgiu, care apucă spre S. de București, trece prin com. Jilava, peste gîrla Sabarul, și prin com. Copăceni-Carada. Corpurile Legiuitoare au votat în anul 1890, lei 870,000 pentru construcția unui pod peste riul Argeș, între Copăceni-Carada și Adunați-Copăceni (Vlașca). Această cale străbate pl. Sabarul de la N. spre S.

4. Calea mixtă București-Alexandria care apucă spre S.-V. de București și trece prin com. Bragadiru și Cornetul.

Corpurile Legiuitoare au votat 1680000 lei în anul 1890 pentru construcția acestei șosele; iar pentru construcția podului peste riul Argeș între Cornetul și Mihăilești (Vlașca) au alocat în budget 870000 lei.

Această cale străbate pl. Sabarul de la N. spre S.-V.

5. Calea județeană București-Tîrgoviște apucă spre N.-V., trece pe lîngă satele: Mogoșoaia Buftea, Atîrnați, Rebegești, Crevedia-d.-j., Crevedia-d.-s., Bărbătească, Luceanca, Butimanul și apoi intră în jud. Dîmbovița.

Lungimea acestei șosele este de 28 kil. și costă anual pe jud. (personal și material) 36000 lei.

6. Calea județeană București-Oltenița apucă spre S.-E., trece pe lîngă satele: Văcărești, Po-

pești-Conduratul, Orăști, Gruiul, Budești, Negoești, Curcani, Oltenița-Rurală și Oltenița-Urbană.

Lungimea acestei șosele e de 58 kil. și costă anual pe jud. (personal și material) 61600 lei.

7. Calea județeană București-Brăila apucă spre E. de București, trece prin satele: Pantelimon, Tămădăul, Călărești și Ileana.

Lungimea șoselei e de 21 kil. și costă anual pe jud. (material și personal) 45000 lei.

8. Calea județeană București-Pitești apucă spre V. de București, trece pe lîngă satele: Cotroceni, Militari, Ciorogîrla Bolintinul-din-Deal, Bolintinul-din-Vale, Drugănești.

Lungimea șoselei este de 33 kil. și costă anual pe jud. (material și personal) 36000 lei.

9. Calea județeană București-Craiova, care trece prin satul Clinceni și Prisiceni și intră în jud. Vlașca.

Comunele rurale sunt legate între ele prin căi vecinale, parte bine șoseluite, parte neterminate, parte numai în proecție.

Cultul. Locuitorii județului sunt aproape toți creștini-ortodoxi, avînd bisericile lor prin sate și tîrguri în număr de 294, dintre cari funcționează numai 282; iar cele-l'alte sunt parte în construcție, parte ruinate.

La aceste biserici deservesc 313 preoți, din cari 2 sunt diaconi.

Cît pentru bisericile cari n'aŭ preoți din cauza micului număr de locuitori, ele s'aŭ atașat la bisericile vecine, cari sunt mai în apropiere, obligîndu-se preoții respectivi cu îngrijirea lor.

Județul Ilfov face parte din eparhia Mitropoliei cu reședința scaunului în București, capitala Regatului, și are de cap pe Mitropolitul Primat al Romîniei.

In afacerile bisericești, jud. Ilfov este administrat de un protoereŭ cu reședința în București, ajutat de mai mulți protoși de plăși

Bisericile sunt lăsate în sarcina comunelor. Statul întreține numai următoarele biserici: (exceptînd pe cele din București) Văcărești, Mărcuța - Balamuci, Znagovul, Codreni, Plumbuita, Plătărești și Sinești, cu cari cheltuește anual 21024 lei.

Mănăstirile din jud. sunt: Căldărușani, Cernica, Pasărea, Samurcășești și Țigănești, cu cari statul cheltuește anual 142908 lei, avînd 594 călugări și călugărițe.

Poșta și telegraful. Poșta datează de la Alex. Ipsilante. In jud. Ilfov sunt 4 biurouri telegrafice: la Fierbinți, Domnești și Budești plătite de jud. și la Oltenița plătite de stat. Acestea fac și serviciul poștei rurale. Pe lîngă gara Buftea și gara Pantelimon sunt biurouri poștale rurale plătite de jud. Ilfov.

Afară de acestea, la fie-care gară sunt biurouri telegrafice ale căilor ferate: la Chitila, Ciocănești, Buftea, Perișul, Mogoșoaia, Pantelimon, Luceanca, Fundulea, Sărulești, Jilava și Vidra.

Vitele de muncă. Este de observat că în jud. Ilfov vitele sunt cu mult mai mari, mai puternice și mai bine îngrijite ca în multe alte județe ale țăreĭ.

Vitele mari ating numărul de 337266; cele mici (capre și oi) 264817 și porci 35645.

Impărțire administrativă. Bugetul județului. Județul Ilfov pănă la 1 Aprilie 1882 se împărțea în șase plăși. De la această dată s'a alipit pl. Mostiștea la pl. Dîmbovița și se administrează de sub-prefectul acestei plăși, iar circumscripția poartă numirea de plășile-unite *Dîmbovița-Mostiștea* saŭ mai obicinuit pl. Dîmbovița-Mostiștea.

Cele 5 plăși sunt:

1. *Plasa Dîmbovița-Mostiștea* coprinde 153 sate, cari formează 37 com. rur. și una urb., *București.* (Plasa Dîmbovița are 83 sate și Mostiștea 70);

2. *Plasa Negoești,* coprinde 53 sate, care formează 16 com. rur.;

3. *Plasa Oltenița,* coprinde 34 sate, care formează 17 com. rur. și una urb., *Oltenița.*

4. *Plasa Sabarul,* coprinde 98 sate, care formează 32 com rur.; și

5. *Plasa Znagov,* coprinde 99 sate, care formează 20 comune rurale. In total județul Ilfov are 437 sate, cari formează 122 comune rurale și 2 urbane.

Puterea administrativă a județului este încredințată unuĭ prefect, ajutat de 5 subprefecți și 122 primari.

Consiliul județean, ales de locuitoriĭ județului, reprezintat prin comitetul permanent, îngrijește de starea județului.

După noua lege pentru fixarea circumscripțiilor administrative promulgată și pusă în aplicare la 1 Noembrie 1892, județul Ilfov s'a împărțit în 10 plăși:

Plasa Afumați, cu reședința plășeĭ în com. Belciugatele; pl. Argeșul, cu reședința plășeĭ în com. Bolintinul-din-Vale; pl. Dîmbovița, cu reședința plășeĭ în com. Tînganul; pl. Ilfovul cu reședința plășeĭ în com. Bucoveni; pl. Mostiștea, cu reședința plășeĭ în com. Fierbinți; pl. Negoești, cu reședința plășeĭ în com. Budești; pl. Obilești, cu reședința plășeĭ în com. Obilești-Noĭ; pl. Oltenița, cu reședința plășeĭ în com. Oltenița; pl. Sabarul, cu reședința plășeĭ în com. Jilava; pl. Znagovul, cu

reședința plășeĭ în com. Cocioc.

Fie-care din aceste plăși cuprinde următoarele comune:

I. *Plasa Afumați*, cu reședința plășeĭ în comuna Belciugatele, cătunul Belciugatul-de-Jos.

1. Com. Afumați, cu cătunele: Afumați și Boltași.

2. Com. Belciugatele-Cojești, cu cătunele: Belciugatul-de-Jos, Belciugatul-de-Sus, Căndeasca și Cojești.

3. Com. Călărețĭ-Șeinoiul, cu cătunele: Brătășani, Călărețĭ, Pitișteanca-Polcești și Șeinoiul.

4. Com. Crîngul-Fundulele, cu cătunele: Crîngul, Fundulele și Gostilele.

5. Com. Hagiești-Mariuța, cu cătunele: Boteni, Hagiești, Mariuța și Mataraua.

6. Com. Ileana-Sulimanul, cu cătunele: Bordeele, Ileana-Gherman, Ileana-Papadopolu, Odăile-Podari și Sulimanul.

7. Com. Moara-Domnească, cu cătunele: Găneasa, Moara-Domnească și Șindrilița.

8. Com. Piteasca-Pasărea, cu cătunele: Cozieni, Mănăstirea Pasărea, Pasărea și Piteasca.

9. Com. Ștefănești-Lipovățul, cu cătunele: Boldul, Crețuleasca-Lipovățul, Ștefănești-de-Jos, Ștefănești-Pasărea și Ștefănești-de-Sus.

10. Com. Tămădăul-Dîrvari, cu cătunele: Dîrvari, Tămădăul-de-Jos și Tămădăul-de-Sus.

II. *Plasa Argeșul*, reședința plășeĭ: comuna Bolintinul-din-Vale, cătunul Bolintinul-Moșteni:

1. Com. Bolintinul-din-Deal cu cătunele: Berceni și Bolintinul-Băleanu.

2. Com. Bolintinul-din-Vale, cu cătunele: Bolintinul-Drugăneasca, Bolintinul-Moșteni, Bolintinul-Băleanu și Malul-Spart.

3. Com. Bălășoeni, cu cătunele: Bălășoeni, Bolovani și Hobaia.

4. Com. Buturugeni-Prisiceni, cu cătunele: Buturugeni, Plopi, Prisiceni și Sacsoni.

5. Com. Ciorogîrla-Dîrvari, cu cătunele: Cațichea, Ciorogîrla, Dîrvari și Mănăstirea-Ciorogîrla.

6. Com. Domnești-de-Sus, cu cătunele: Domnești-de-Sus și Țegheșiul.

7. Com. Domnești-Călțuna, cu cătunele: Ciutați, Domnești-Călțuna, Domnești-de-Jos, Domnești-Sîrbi, Olteni și Vatra-Mănăstireĭ-Cotrocenĭ.

8. Com. Florești, cu cătunele: Florești-de-Jos și Florești-de-Sus.

9. Com. Grădinari-Fălcoianca, cu cătunele: Ciocanul, Fălcoianca și Grădinari.

10. Com. Ogrezeni, cu cătunul Ogrezeni.

11. Com. Poenari, cu cătunele: Bolintinul-Spiridon, Poenari-Enuță, Poenari-Florescul, Poenari-Moșteni și Ulmi-Ornești.

12. Com. Popești-Bîcul, cu cătunele: Arcuda, Gheonea, Ileana, Popești-Bîcul și Zoița.

13. Com. Slobozia-Clinceni, cu cătunele: Clinceni, Olteni, Ordoreanul și Slobozia.

14. Com. Stoenești-Palanga, cu cătunele: Deleni, Drugănești, Gogora, Icoana, Palanga, Pălănguța și Stoenești.

15. Com. Tîntava, cu cătunele: Tîntava-Banului și Tîntava-Bălășoaia.

16. Com. Țigănia-Crivina, cu cătunele: Crivina și Țigănia.

III. *Plasa Dîmbovița*, reședința plășeĭ: comuna Tînganul, cătunul Tînganul:

1. Com. Băneasa-Herăstrăul, cu cătunele: Băneasa, Dămăroaia, Florească, Grefoaicele, Herăstrăul și Pipera.

2. Com. Bobești-Bălăceanca, cu cătunele: Bălăceanca, Berceni, Bobești, Glina Gherman, Glina-Macri, Manolache, Potoceanca și Șerbănica.

3. Com. Brănești, cu cătunele: Brănești și Vadul-Anif.

4. Com. București (comună urbană).

5. Com. Cernica-Căldărarul cu cătunele: Căldărarul, Cernica și Mănăstirea Cernica.

6. Com. Colintina-Fundeni, cu cătunele: Colintina, Cătunul-Nou, Fundeni, Plumbuita, Teiul și Viile-Colintina.

7. Com. Cucueți-Plătărești cu cătunele: Cucueți-Moara, Cucueți-Sudiți, Plătărești, Podul-Pitaruluĭ, Progresul și Renașterea.

8. Com. Dudești-Cioplea, cu cătunele: Bărzești, Cățelul, Cioplea, Dudești, Progresul, Văcărești și Vitanul.

9. Com. Frunzinești, cu cătunele Frunzinești, Lilieci și Orasca.

10. Com. Otopeni, cu cătunele: Otopeni-de-Jos și Otopeni-de-Sus.

11. Com. Popești-Dragomirești, cu cătunele: Dragomirești-din-Deal, Dragomirești-din-Vale, Gulia, Popești-Manue, Popești-Mănăstirea, Săbăreni și Zurbaua.

12. Com. Roșiul, cu cătunele: Bojca, Catanele, Crîngași, Fundul-Crîngași, Giulești-Țigănia și Roșiul.

13. Com. Tărtășești, cu cătunele: Bujoreanca, Călugărul, Hanul-de-Pămînt și Pajerea.

14. Com. Tunari-Dimieni, cu cătunele: Dimieni și Tunari.

IV. *Plasa Mostiștea*, reședința plășeĭ: comuna Fierbinți, cât. Fierbinți-Tîrgu:

1. Com. Cătrunești-Măineasca, cu cătunele: Cătrunești, Cloșca, Lilieci, Măineasca, Sinești-Nou și Sinești-Vechĭ.

2. Com. Creața-Leșilor, cu cătunele: Creața-Pătrăchioaia, Gagul, Leșile, Merișeasca, Stoinoaia, Surlari și Vînători.

3. Com. Drăgoești-Biținile, cu cătunele: Biținа-Pămînteni, Biținа-Ungureni, Chiroiul-Pămînteni, Chiroiul-Ungureni, Drăgoești-de-Jos, Drăgoești-Znagov și Drăgoești-de-Sus.

4. Com. Dridul-Sărindarele, cu cătunele: Dridul-Movila, Dridul-Znagov, Movilița, Sărindarul-de-Jos, Sărindarul-de-Sus.

5. Com. Fierbinți-Stroești, cu cătunele: Fierbinți-de-Jos, Fierbinți-de-Sus, Fierbinți-Tîrgul și Stroești.

6. Com. Greci-Grădiștea, cu cătunele: Grădiștea, Greci-de-Sus și Măxineni.

7. Com. Maia, cu cătunul Maia.

8. Com. Meri-Petchi-Netezești, cu cătunele: Meri-Petchi, Netezești, Nuci și Sudiți.

9. Com. Micșunești-Greci, cu cătunele: Balamuci, Balta-Neagră, Fundul-Danciului, Greci-de-Jos, Greci-de-Mijloc, Micșunești-Mari, Micșunești-Moara.

10. Com. Fundeni-Gherasi, cu cătunele Băduleasa, Fundeni, Perișorul și Zolcarul.

11. Com. Leurdeni, cu cătutunul: Leurdeni.

12. Com. Pantelimonul-Dobroești, cu cătunele: Aleși-Pasărea, Dobroești, Mărcuța și Pantelimonul.

13. Com. Popești-Conduratul, cu cătunele: Popești-Pavlicheni (Catolici) și Popești-Romîni.

14. Com. Știubeiul-Orăști, cu cătunele: Canela, Filastache, Orăști, Orasca, Piroaia, Pițigaia, Postovari și Poșta.

15. Com. Tînganul, cu cătunele: Tînganul și Tînganul-Moara.

V. *Plasa Ilfov*, reședința plășei: comuna Bucoveni, cătunul Buftea:

1. Com. Brezoaia, cu cătunele: Brezoaia, Cămărașiul, Căscioarele și Drăgăneasca.

2. Com. Bucoveni, că cătunele: Atîrnați, Buciumeni, Bufta, Chitila, Flămînzeni, Mogoșoaia și Odăile.

3. Com. Chiajna, cu cătunele: Chiajna, Dudul, Giulești-Sîrbi și Rudeni.

4. Com. Ciocănești, cu cătunele: Aleși-Ciocănești, Ciocănești, Crețul și Urziceanca.

5. Com. Corbeanca, cu cătunele: Corbeanca, Mecheaua, Ostratul, Oracul, Sarindăreanca, Tămași și Tămași-Orăscul.

6. Com. Cosoba-Trestieni, cu cătunele: Cosoba-Golescul, Cosoba-Hristi și Trestieni.

7. Com. Crețulești, cu cătunele: Crețulești-Dîrzea, Crețulești-Fălcoianul, Crețulești-Mănăstirea și Crețulești-Samurcași.

8. Com. Crevedia, cu cătunele: Cocani, Crevedia-de-Jos, Crevedia-de-Sus și Dîrzea.

9. Com. Militari, cu cătunele: Caracaș, Ciurelul, Griviția și Militari.

10. Com. Rădulești-Resimnicea, cu cătunele: Căldărușani, Movileanca, Rădulești-Căldărușani, Rădulești-Filitis, Resimnicea.

11. Com. Roșiori, cu cătunul Roșiori.

VI. *Plasa Negoești*, reședința plășei comuna Budești, cătunul Budești:

1. Com. Aprozi-Negoești, cu cătunele: Aprozi, Frecați, Lacul-Cocoruluĭ și Negoești.

2. Com. Budești, cu cătunele Budești și Negoești-Poșta.

3. Com. Curcani, cu cătunul Curcani.

4. Com. Frumușani-Custureni, cu cătunele: Custureni, Frumușani, Pasărea și Petrăchioaia.

5. Com. Herăști-Buciumeni, cu cătunele: Buciumeni, Gruiul și Herăști.

6. Com. Luica, cu cătunul Luica.

7. Com. Lămotești-Gălbinași, cu cătunele: Gălbinași, Lămotești, Moara-Nouă, Ștefăneasca.

8. Com. Nana, cu cătunul Nana.

9. Com. Sohatul, cu cătunele Dona, Măcelarul și Sohatul.

10. Com. Vasilați-Popești, cu cătunele: Pîrlita, Popești, Stănești, Teșgheaua și Vasilați.

11. Com. Valea-Draguluĭ, cu cătunele: Ciocoveni, Ghimpați și Valea-Draguluĭ.

VII. *Plasa Obilești*, reședința plășeĭ: comuna Obilești-Noĭ, cătunul Obilești-Noĭ:

1. Com. Chiseletul, cu cătunele: Chiseletul, și Surlari.

2. Com. Frăsinetul, cu cătunele: Ciorușel, Frăsinetul, Mavrodinoala și Noua-Văcărească.

3. Com. Gurbănești-Coțofanca, cu cătunele: Bălanul, Belciugul, Coțofanca, Gurbănești, Paicul, Preasna-Vechĭe, Silivestrul și Valea-Presneĭ.

4. Com. Mănăstirea, cu cătunele: Coconi și Mănăstirea.

5. Com. Obilești-Vechĭ, cu cătunul Obilești-Vechĭ.

6. Com. Obilești-Noĭ, cu cătunele: Buzoeni, Obilești-Noĭ, Orășani și Pîrliteni.

7. Com. Pîrlita-Sărulești, cu cătunele: Albeanul-Mănciulești, Chircuța, Gologanul, Manciul, Pîrlita, Sărulești și Solacolul.

8. Com. Preasna Nouă, cu cătunele: Codreni și Preasna-Nouă.

9. Com. Tăriceni, cu cătunele: Curățești, Luptători, Odaia-Vlădichĭ, Tăriceni și Valea-Căpitanuluĭ.

VIII. *Plasa Oltenița*, reședința plășeĭ; com. urb. Oltenița:

1. Com. Căscioarele, cu cătunele: Căscioarele și Talaba.

2. Com. Chirnogi, cu cătunul Chirnogi.

3. Com. Greaca, cu cătunul Greaca.

4. Com. Crivățul, cu cătunul Crivățul.

5. Com. Hotarul, cu cătunele: Hotarul și Zboiul.

6. Com. Izvoarele, cu cătunele: Ciumați, Ciurari, Coc ii și Izvoarele.

7. Com. Mitreni-Clătești, cu cătunele: Clătești, Jăianul, Luica, Mitreni și Valea-Roșie.

8. Com. Oltenița (comună urbană), cu Oltenița Tîrgul.

9. Com. Oltenița-Rurală, cu cătunele: Atîrnați și Oltenița-Rurală.

10. Com. Prundul, cu cătunul Prundul.

11. Com. Rădovanul, cu cătunul Rădovanul.

12. Com. Spanțovul, cu cătunele: Clinciul, Spanțovul, Tatina și Valea-lui-Soare.

13. Com. Ulmeni, cu cătunele: Tăușanca, Ulmeni-Pămînteni și Ulmeni-Ungureni.

IX. *Plasa Sabarul*, reședința plășeĭ: comuna Jilava, cătunul Jilava:

1. Com. Berceni-Dobreni, cu cătunul Berceni-Dobreni.

2. Com. Bragadirul Bulgarul, cu cătunele: Bragadirul, Bulgarul și Cornetul-Glogoveanul.

3. Com. Buda-Prisiceni, cu cătunele: Buda, Drăgănești și Poșta.

4. Com. Colibași, cu cătunul Colibași.

5. Com. Copăceni-de-Sus, cu cătunul Copăceni-de-Sus.

6. Com. Copăceni-Mogoșești, cu cătunele: Copăceni-de-Jos, Mogoșești, Mănăstirea și Varlam.

7. Com. Cornetul-din-Vale, cu cătunul Cornetul-din-Vale.

8. Com. Crețești-Sintești cu cătunele: Copăceni-Sf. Ioan, Crețești și Sintești.

9. Com. Dărăști, cu cătunele: Asan, Filipești și Mitropolia.

10. Com. Dobreni-Cîmpurelul, cu cătunele: Cîmpurelul și Dobreni.

11. Com. Gostinari, cu cătunele: Gostinari-Belu și Gostinari-Văcărești.

12. Com. Jilava-Merlari, cu cătunele: Jilava și Odăile-Merlari.

13. Com. Măgurelele, cu cătunele: Dumitrana, Filipescu, Ghermani și Oteteleșanul.

14. Com. Străini-Dobreni, cu cătunele: Bragadirul și Vidra (Străini-Dobreni).

15. Com. Vărăști-Obedeni, cu cătunele: Obedeni și Vărăști.

16. Com. Vîrtejiul-Nefliul, cu cătunele: Chîrca, Nefliul, Pruni și Vîrtejiul.

X. *Plasa Znagov*, reședința plășeĭ: comuna Cociocul, cât. Brătulești:

1. Com. Balotești, cu cătunele: Balotești, Cacaleți, Petrești, Preotești și Săftica.

2. Com. Butimanul-Lucianca, cu cătunele: Butimanul, Linia-Lucianca, Lucianca, Păscăneanca, Sterianul-de-Jos, Sterianul-de-Mijloc și Sterianul-de-Sus.

3. Com. Căciulați, cu cătunele: Căciulați, Canela, Moara-Săracă, Pîrlita și Păscani.

4. Com. Cociocul, cu cătunele: Bălteni, Brătulești, Cociocul, Perișul, Piscul, Piscul-Herească și Văleni-Buriași.

5. Com. Dascălul-Creața, cu cătunele: Creața, Dascălul, Runcul, Vărăști-de-Jos, Vărăști-de-Sus.

6. Com. Lipia-Bojdani, cu cătunele: Bîra, Bojdani, Coadele, Dobroșești, Fundul, Ghermănești, Gruiul, Lipia, Mănăstirea Căldărușani, Șanțul-Florescu, Turbați, Vlăsia.

7. Com. Poenari-Vulpești, cu cătunele: Ciocănari, Movila, Poenari-Niculescu, Poenari-Polizu și Poenari-Vulpești.

8. Com. Tîncănești, cu cătunele: Ciofliceni, Izvorani, Tîncăbești-Filitis, Tîncăbești-Mitropolia.

9. Com. Țigănești, cu cătunele Ciolpani, Lupăria-Sărăcineasca, Mănăstirea Țigănești și Țigănești.

In 1893 s'a revenit la împărțire de 5 plăși.

Budgetul jud. Ilfov (1898—99) prezintă la venituri suma de lei 1934472 bani 17 și la cheltueli suma de lei 1713102 b. 45.

Marca județului. Marca județului e o biserică cu Sfinții Impărați Constantin și Elena, semn că în capitala județului se află Mitropolia al cărcia patroni sunt Sfinții Impărați.

Pe la anul 1602 acestuĭ jud. i se zicea: județul Ilhovului, iar la anii 1654 și 1694 găsim: județul Elhovului. (Papiu, vol. I).

Ilfovul, *pîrîu*, izvorește spre N.-V. de Tîrgoviște, jud. Dîmbovița, din dealurile și pădurile cătunului Teișul ce face parte din com. Șotînga, curge pe lîngă Tîrgoviște în partea de V., la o mică distanță de bariera Cîmpul-Lung și de bariera Ciocîrlanul, trece pe lîngă cătunele Priseaca și Dumbrava, prin com. Colanul, pe lîngă com. Văcărești prin cătunele Bungetul și Brătești-d.-s., pe lîngă com. Cazaci și merge înainte spre S.-E. pînă la com. Bolovani. Aci se desparte în două: un braț apucă prin cătunele Călugăreni, Stănești, Colacul și prin com. Vizurești și purtînd numele de Colintina, intră în jud. Ilfovul, pe la N. de satul Crețul, pl. Znagovul, formează lacul Ciocănești, merge spre S. de Buftea și Buciumeni, trece pe la N. de București, formează lacul Colintina și se varsă în balta Cernica și de aci în rîul Dîmbovița. Alt braț sub numele de Ilfovelul saŭ Ilfovățul trece prin

Conțești, pe lîngă Bălteni, printre com. Slobozia-Moara și Podul-Bărbieruluĭ sub numele de Ilfovul, pe lîngă Băldana și apoĭ intră în jud. Ilfov, căruia îĭ dă numele său, vărsîndu-se apoĭ în rîul Dîmbovița între com. Dragomirești-din-Vale și Ileana.

Ilie, *pădure,* la Lacul-luĭ-Ilie, situat pe proprietatea Blejești a fraților C. și Gr. Olănescu, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, în suprafață de 50 hect.

Ilie, *pîrîŭ,* jud. Ilfov, spre E.; izvorește din jud. Ialomița, de la V. de com. Satul-Nou, trece pe lîngă Movila-Ilenei, pl. Negoești, și se varsă în Pîrîul-Vînăt. La unirea cu acest pîrîŭ formează o mică baltă cu țărmĭ mocirloșĭ.

Ilie, *vale,* jud. Muscel, izvorește după proprietatea satuluĭ numită Deal, curge prin com. Domnești, plaiul Nucșoara, de la V. spre E. și fiind furioasă în timpiĭ ploioșĭ, face marĭ stricăciunĭ.

Ilieşti, *sat,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Ardeoani, situat în valea Tazlăuluĭ-Sărat, la 1½ kil. de satul Ardeoani. Are o biserică, clădită de Gr. Busuioc pe la 1840, cu 1 cîntăreț; 1 circiumă. Are 91 familiĭ, saŭ 257 suflete.

Vite: 31 caĭ, 185 vite cornute și 30 porcĭ.

Ilieşti, *cătun,* al com. Turcenĭ-d.-j., pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, situat în partea de S. a com. și la poalele culmeĭ Jiuluĭ din dreapta și cam pe coasta dealuluĭ numit Dealul-Roșiul.

Are o suprafață de 1250 hect., din care 600 hect. pădure, 593 hect. arabile, fînețe și pășune, 27 hect. viĭ și 30 hect. prunĭ, parte e a statuluĭ și parte a locuitorilor.

Are o populație de 130 fam., saŭ 586 sufl., din carĭ 106 contrib.

Locuitoriĭ posedă: 19 pluguri, 30 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ, 292 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 505 oĭ, 19 capre și 92 rîmătorĭ; 100 stupĭ cu albine.

Comunicațiunea în acest cătun se face prin șoseaua comunală care trece prin partea de E. și care-l pune în legătură la N. cu comuna sa, iar la S. cu com. Ionești.

În cătun sunt 4 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Are 1 biserică de zid, făcută de locuitorĭ pe la anul 1870, cu 1 preot și 1 cîntăreț.

Ilieşti, *mahala,* ține de com. rur. Grozești, jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j.

Ilieşti, *movilă,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d. s., com. Ardeoani, situată pe dealul Hemeieni, care movilă se zice a fi ridicată de Ștefan-cel-Mare, spre a ține maĭ cu ușurință piept Maghiarilor. Acum vre-o 40—50 anĭ, s'aŭ găsit aicĭ o mulțime de arme vechĭ, săgețĭ, lăncĭ, săbiĭ. Pe unele din ele se vede următoarea inscripție: Ștefan-Vodă-Mare, Moldova. Cuvîntul Moldova era scris cu litere maĭ marĭ.

Ilieşti, *pădure,* foioasă, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Ardeoani; are o întindere de 85 hect. și este supusă regimuluĭ silvic.

Ilieşul, saŭ **Iliaşul,** *sat,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., com. Ciumașĭ, situat d'a stînga Bistrițeĭ, cu case dese și cu o biserică, zidită la 1891 și deservită de preotul din com. vecină, Racova. Are 39 familiĭ, saŭ 156 suflete. Vite: 2 caĭ, 76 vite marĭ cornute și 24 porcĭ. Distanța la reședința cu școala este de 7 kil.

Ilieşul, *moșie,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., pe teritoriul com. Ciumașĭ.

Ilieşul, *pîrîŭ,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., com. Racova, ce traversează satul Gura-Văiĭ și se scurge d'a stînga Bistrițeĭ.

Ilişeni, *sat,* în partea de N. a com. Ringhilești, pl. Ștefănești, jud. Botoșani, situat pe coasta de S.-E. a dealuluĭ dintre Corogea și Prut, lîngă iazul Ilișeni, pe moșia Ringhilești; are o suprafață de 33 hect. ale locuitorilor și o populațiune de 35 familiĭ, saŭ 164 suflete, din carĭ 41 contribuabilĭ.

Vite: 50 boĭ și vacĭ, 14 caĭ, 172 oĭ și 30 porcĭ; 38 stupĭ cu albine.

Ilişeni. Vezĭ satul Știrbățul, jud. Suceava.

Ilişeni, *iaz,* lîngă satul Ilișeni, jud. Botoșani, are o suprafață de 5 hect., e bogat în pește; are 1 moară de apă și 1 de aburĭ.

Iliuța, *pădure,* jud. Bacău, pl. Trotuș, com. Hîrja, de pe muntele cu același nume.

Iliuța, *vîrf de munte,* jud. Bacău, pl. Trotuș, de pe teritoriul com. Hîrja, situat lîngă muntele Păltinișul.

Iliuța, *trup de pădure,* al statuluĭ, în întindere de 40 hect., care, împreună ca trupul Busducul, 13 hect., formează pădurea Cernelele, situată în com. Surpatele, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Ilmiciorul, *pichet* și *potecă* de

trecere în Transilvania, care merge pe lîngă munții Surlele și Cîrligatul, jud. Dîmbovița.

Ilovățul, *com. rur.*, jud. Mehedinți, în plaiul Cerna, la distanță de 27 kil. de orașul Turnul-Severin. Are o poziție deluroasă, fiind situată pe vale. Se mărginește: spre E. cu com. Șovarna-d.-s. și Șovarna-d.-j.; la S. cu com. Sisești și Crăgești; la V. cu com. Băsești și spre N. cu com. Balta, de care se desparte prin munții Năvățul.

Formează comună cu satele: Borcănești, Firizul și Racova, avînd reședința în satul Ilovățul.

Are 3000 suflete, din carî 466 contribuabilî; locuesc în 570 case.

Locuitoriî posedă: 124 pluguri, 269 care cu boi, 11 căruțe cu cai; 3 stupi.

Prin această com. trece șoseaua vecinală Crăgești-Ilovățul-Rudina. Are 2 biserică cu 2 preoți și 4 cîntăreți; o școală cu 1 învățător, frecuentată de 70 elevi și 2 eleve; 3 circiumi.

Budgetul com. e la venituri de 3560, iar la cheltueli de 3000 lei.

Vite: 1160 vite marî cornute, 1200 oi, 31 cai, 700 capre, 3 bivoli și 780 rimători.

Se zice că com. Ilovățul este foarte vechie, și că proprietatea acestei com. a fost a unei mănăstirî cu călugărî. Pe urmă a trecut în posesiunea unuî Brădescu care a vîndut-o proprietaruluî Glogoveanu. Acesta a dat-o zestre unei fiice a sa, căsătoritâ cu Filișanul, aî căruî moștenitorî o stăpînesc astă-zî.

In com. Ilovățul se află o localitate ce poartă numele de Schitul, povestindu-se de bătrînî că aci a fost o biserică cu călugărî.

In cătuna Firizul pe apa Coșușteî, pe o poziție ridicată, sunt niște rămășițe de zidărie vechie ce se presupune a fi ale uneî mănăstirî, căcî ogașul dimprejur poartă numele de Ogașul-Mănăstireî și bătrîniî afirmă că datează din timpul luî Nicodim.

La o depărtare cam de 300 de m. de ruinele acestea, se văd niște morminte înconjurate de jur împrejur cu lespezî de piatră și la capătul despre V. de fie-care mormînt este cîte un bolovan mare. Asemenea la rîpa înaltă se găsesc oseminte omenești despre care se spune că ar fi din timpul Dacilor. Aci se văd și urmele unuî vechiu drum. Dealurile mai principale din această comună sunt: Dealul-Pogări, Borcănești, Vinogradul, unde Tudor Vladimirescu a ucis, la 1821, pe un Trocan, a cărui cruce se vede, iar locul a luat numele de Crucea-luî-Trocan, dealul Nicoglava, Racova și dealul Buliga.

Văî principale sunt: Valea-Babelor, Valea-Crcieților, Nicoglava, Căieriul, Grubeî, Bradului și Topolovățul.

Cîmpiî sunt: Racovița, Cumătra, Ulmătul, Mohorna și Slătininul.

Munții principalî sunt: Nevățul, Opleșata, Cioara, Obleagul, Cracul-Scurt, Ploștinuța și Tutmănul cu pădurî seculare.

Ape mai principale sunt: Coșușteа, Pîrîul-Schituluî și Pîrîul-Racoveî; iar platourî cu poziție frumoasă sunt: Poiana-Popiî, Poiana-luî-Mircea, Poiana-Nicoglaveî și Poiana-Crucеî. In partea de N. a com. între hotarele comunelor Ilovățul, Balta și Băsești, se află o cruce pe locul unde a fost circiuma luî Tudor Vladimirescu

La E. de comuna Ilovățul, în Dealul-Căjmeî, se văd urmele uneî șosele ca și la locul numit Gruba, care șosea trece la locul numit Berindeiul, de aci la Crăgești și se spune că a mers la Cerneți, căcî la Puținei, cătunul de Malovăț, se vede peatră și zidării și de aci trecînd rîul Pleșova, se îndreaptă spre Piatra Albă.

Ilovățul, *deal*, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, com. rur. Ilovățul.

Iloviția, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Vîrciorova.

Iloviția, *trecătoare* în Banatul-Temișoareî, jud. Mehedinți, practicabilă pentru trăsurî.

Iloviția, *pîrîu*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s.; curge prin satul cu același nume.

Ilovul, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Ciovirnășani.

Ilovul, *vale*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Căzănești.

Iluța, *taz*, format de pîrîul Teioasa, pe pămîntul locuitorilor, din satul Păltinișul, com. cu același nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiu.

Imail-Iuc, *movilă*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. urb. Cuzgun, și a-nume pe acela al cătunului său Cherim-Cuius, situată pe una din ramificațiile nord-vestice ale dealuluî Mulver-Acceuci, în partea estică a plășeî și a com., la 2 kil. spre V. de satul Cherim-Cuius; are o înălțime de 184 m., dominînd prin această înălțime satul Cherim-Cuius, văile Cuciuc-Culac și Diudiutliuc-Cucuciuc-Alceac și drumurile comunale Ca-

ra-Amat-Cherim-Cuius şi Cara-Amat-Ghiol-Punar; este acoperită cu verdeaţă.

Imalacul, *deal,* în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Agi-Ghiol; se desface din Dealul-Mare, se întinde spre S. într'o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E. printre văile Tulcea şi Sari-Ghiol, brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi cea nordică a com. Se prelungeşte spre S.-E. cu dealul Ciatal-Tepe; are 118 m. înălţime, dominînd cele două văĭ şi drumurile comunale Tulcea-Sari-Ghiol şi Macoci-Agi-Ghiol, care se întretaie la poalele sale; este acoperit cu livezĭ.

Imbinată (Movila-), *movilă,* în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Cicrîcci şi anume pe acela al cătunuluĭ său Cogea-Ali, situată pe culmea dealuluĭ Tepe-Bair, aproape de extremitatea sa de N., în partea centrală şi puţin sudică a plăşeĭ şi cea sud-vestică a com., la $2^1/_2$ kil. spre N.-V. satuluĭ Cogea-Ali; are o înălţime de 83 m. şi domină prin această înălţime satul Cogea-Ali şi şoselele judeţene Canara-Cara-Murat şi Canara-Cogea-Ali-Cicrîcci; este artificială şi acoperită cu păşunĭ.

Imbra, *insulă,* în Dunăre, compusă din 3 bucăţĭ, mai sus de com. Celeiul, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi.

Imbruluĭ (Valea-), *vale,* în partea nord-vestică a com. Pechea, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ; pe această vale sunt vii numeroase.

Imina, *tîrlă,* în hotarul de S. al com. Osman, la 7 kil. spre S.-V. de satul Osman, pe moşia Hoinari, jud. Brăila, înfiinţată la 1854, pe lacul unde a fost vechia circiumă Imina de pe timpul Turcilor.

Vatra satuluĭ este de 18 hect. avînd 23 case şi o circiumă.

Populaţia este de 36 familiĭ, saŭ 160 suflete: 78 bărbaţĭ şi 82 femeĭ, 93 căsătoriţĭ şi 67 necăsătoriţĭ.

Vite: 104 caĭ, 250 vite marĭ cornute, 560 oĭ şi 80 rîmătorĭ.

Iminogul, *gîrlă,* se formează pe teritoriul com. Bălteni, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, în partea de N. Apoĭ mărindu-şĭ din ce în ce matca, cu alte vîlcele, străbate teritoriul comunelor: Bălteni, Perieţi, Mierleşti, Izvoarele, Alimăneşti şi Viişoara, unde dă în Olt. Cursul său e periodic. Parcurge o distanţă de aproape 45 kil.

Toate comunele din pl. Siul-d.-s., afară de Coteana, sunt situate pe valea saŭ pe lîngă dealurile vecine ale acesteĭ gîrle.

Imoasa, *com. rur.,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., la 45 kil. de oraşul Turnul-Severin. Este situată pe văĭ, nu departe de valea Motruluĭ. Se mărgineşte: la E. cu com. Văgiuleşti, de care se desparte prin rîul Motrul; la S. cu com. Corcova; spre V. cu com. Gîrbovăţul; spre N. cu com. Samarineşti şi com. Lupşa. Formează comună cu satul Berzeşti, avînd 650 locuitorĭ, din carĭ 112 contribuabilĭ; locuesc în 156 case.

Locuitorĭĭ posedă: 20 plugurĭ, 59 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ.

Prin hotarul acesteĭ comune trece şoseaua Strehaia Imoasa-Broşteni-Baia-de-Aramă. Are o biserică, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 34 elevĭ şi 2 eleve; o circiumă.

Vite: 360 vite marĭ cornute, 20 caĭ, 416 oĭ şi 450 rîmătorĭ.

Sunt 40 stupĭ cu albine.

Dealurile maĭ principale din această com. sunt: dealul Vînturişul; dealul Poenîţa; dealul cu poiana Parincis; Dealul-Samarineştilor, ce are ridicăturile: Coasta-Boerească şi Glămcia, care se terminâ la Teiul-Pucios, unde formează Dealul-Bătrîn; dealul Văieĭ-Albe, unde se află o cîmpie numită Poiana-Solzeĭ, pe care sunt ridicăturile Comorăştia şi Dealul-Ceruluĭ.

Văĭ maĭ principale sunt: Valea-Corbuluĭ, Valea-Caseĭ, Valea-luĭ-Neagoe, pe care se află satul Birzeşti, Valea-Lazuluĭ, valea satuluĭ Imoasa şi Valea-Albeĭ; iar pîraie maĭ principale sunt: Matca-Corbuluĭ cu Izvorul-din-Sacĭ, Izvorul-luĭ-Neagoe, Izvorul-Laculuĭ şi Izvorul-de-la-Fîntîna-Benghiĭ; pîrîul numit Matca-Văiĭ-Caselor, care primeşte în trînsul izvorul Fîntîneĭ-din-Aninĭ, izvorul Fîntîneĭ-Popiĭ şi izvorul Fîntîneĭ-cu-Rugina; pîrîul Valealuĭ-Neagoe, ce se varsă în Motru la locul numit Seliştea, care primeşte într'însul pîrîul Fîntînele-Marĭ, în care aŭ fost ascunşĭ ceĭ 2 tinerĭ din legendă; Pîrîul-Roşu ce udă Valea-Lazuluĭ şi Valea-Roşie, vărsîndu-se în Motru la locul numit Biltanul; pîrîul Matca-Imoaseĭ ce primeşte izvoarele din Saardan şi pîrîul Văiĭ-Albe.

In această com. se află un lac numit Dosul-Laculuĭ, avînd o suprafaţă de peste 2 arĭĭ, care nu seacă nicĭ odată şi 23 izvoare din care 2 cu apă feruginoasă: cel de la Fîntîna-cu-Rugina şi Fîntîna-Popiĭ. Comuna Imoasa, acum 300 anĭ, purta numele de Săliştiuţa şi era situată în valea Motruluĭ, pe locul ce şi astă-zĭ se numeşte Săliştiuţa.

Următoarea întîmplare însă

îi schimbă numele din Sălișteța în Imoasa:

Se spune că în 1700, în ziua de Sf. Paști, cînd locuitorii se aflaŭ eșiți la petrecere, a năvălit o ceată de Turcĭ, tăindu-i pe toți și dînd foc satuluĭ. Din întîmplare scapă un tînăr și cu o tînără, care de frică s'aŭ ascuns în o fîntînă mare, de unde n'aŭ eșit de cît după 3 zile, plinĭ de noroĭ (imoșĭ) și s'aŭ așezat în locul unde astă zĭ este com. Imoasa. Locuitorii acum văzîndu-i imoșĭ, le zicea în glumă: Haĭ pe la imoșĭ, și de aci ar fi rămas numele satuluĭ Imoși saŭ Imoasa de astă-zĭ.

Locul unde eșiseră la petrecere se numește Măgură, unde se găsesc și astă-zi multe oseminte de oamenĭ.

Inan-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Cogelac, și anume pe acela al cătunuluĭ saŭ Inan-Ceșme, de la care și-a luat și numele; se desface din dealul Rîmnicul-Bair, se întinde spre E. într'o direcție de la N.-V. spre S.-E. brăzdînd partea centrală a pl. și V. a com.; are o înălțime de 184 m., dominînd satul Inan-Ceșme, așezat la poalele E. aleluĭ; e acoperit cu semănăturĭ și finețe.

Inan-Ceșme, *sat*, în jud. Tulcea, partea de S. a plășeĭ Istrul și în cea de N. a com. rur. Cogelac, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Duimgi, zis pe aci și Inan-Dere, la poalele de S. ale dealuluĭ Haidîn. Are o întindere de 4626 hect. din carĭ 110 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 688 hect. izlaz, 3086 hect. pămînt parcelat, 650 hect. tapiĭ, 101 hect. plantațiĭ; populațiunea amestecată, este de 138 familiĭ saŭ 739 suflete: 719 Bulgarĭ, elementul predominător, ocupîndu-se cu grădinăritul; 10 Romînĭ, 10 Tătarĭ. Are o școală; biserică. E legat prin o mulțime de drumurĭ vecinale cu comunele și cătunele din apropiere.

Inan-Dere, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. Cogelac, căt. Inan-Ceșme, se desface din poalele de E. ale dealuluĭ Sarîm-Iuc; se întinde pe la poalele dealuluĭ Inan-Bair; trece prin Inan-Ceșme, de unde ia numele de pîrîul Duimgi; sub întîiul nume brăzdează partea centrală a plășeĭ și de N. a comuneĭ.

Înățești, *cătun*, jud. Vîlcea, ține de orașul Rîmnicul-Vîlcea.

Înățești, *schit*, jud. Vîlcea, în marginea orașuluĭ Rîmnic, pe malul drept al rîuluĭ morilor. Ține de mănăstirea Cozia. Proprietatea s'a vîndut de stat, și schitul, azĭ biserică de mir, a devenit proprietate particulară, la care oficiază un preot plătit din fondurile proprietaruluĭ.

Chiliile schituluĭ aŭ servit multă vreme de arest preventiv.

Împrejurul schituluĭ a fost o pădure de vre-o 40 hect.

Independența, *com. rur.*, în pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, la 24 kil. pe șoseaua națională ce merge de la Galați în susul Moldoveĭ; se mărginește la N. cu com. Sl.-Conachi și cătt. com. Negrĭ, la E. Braniștea și la S.-V. rîul Siret. Afară de Siret, udă această comună și pîraiele Gerul și Suhaiul.

Independența este înființată în anul 1879, pe moșia statuluĭ Măxineni, în amintirea războiuluĭ pentru independență (1877/78) și e formată din însurățeĭ împroprietăriți în acel an, în număr de 261, precum și din foștĭ clăcașĭ (135) aĭ vechilor sate Măxineni și Penceŭ, desființate din cauza inundațiilor Siretuluĭ, în apropierea căruia se găseaŭ.

E formată din treĭ cătune: Independența (reședința), Vasile Alexandri (formată tot din însurățeĭ la 1879) și Braina (sat maĭ vechiŭ). Are o populație de 534 familiĭ, saŭ 2124 suflete: 1089 bărbați, 1037 femeĭ, 1170 necăsătoriți, 870 căsătoriți, 83 văduvĭ, 1 divorțat. Sunt 323 contribuabilĭ. Știŭ carte 255 persoane.

Suprafața teritoriuluĭ com. e de 6844 hect., din carĭ: 3576 hect. 8 arĭi arabile, 2391 hect. 26 arĭi imaș, 720 hect. 45 arĭi finețe, 69 hect. pădurĭ, 24 hect. 34 arĭi viĭ, 12 hect. 88 arĭi grădinĭ de zarzavaturĭ, osebit de vetrele satelor. Statul posedă moșiile Viorica și Măxineni.

Vite sunt 2851 capete.

In com. sunt: 13 circiume; o moară de aburĭ. In 1889 s'a înființat un iarmaroc (bilciŭ) anual, care ține de la 8 Septembrie (Sf. Măria Mică) pînă la 14 a aceleași luni (Ziua Crucel). Pe lîngă reședința comuneĭ trece drumul de fier, ce merge în susul Moldoveĭ, fiind lîngă sat gara Independența.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 7470 leĭ, și la cheltuelĭ de 7258 leĭ 90 banĭ.

Biserici sunt 3: Sf. Împărați în Independența (zidită de la 24 Ianuarie 1886 și sfințită la 17 Septembrie 1889), Pr. Cuv. Paraschiva în Braina (vechiă) și Sf. Treime în V. Alexandri; biserica din Independența are 17 fălcĭ pămînt, cea din Braina $8\frac{1}{2}$; întreaga comună constitue o parohie, cu catedrala Sf. Voevozĭ, un preot paroh, un preot ajutor și 5 cîntăreți.

Sunt 2 școlĭ: una de băieți și alta de fete; cea de băeți e frecuentată de 66 elevĭ, cea de fete e frecuentată de 27 eleve; școala de băeți are 6 fălcĭ pămînt.

Independența, *sat* și reședința comuneĭ cu acelașĭ nume, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, are 451 familiĭ, saŭ 1787 suflete; e format în 1879 pe un plan frumos, cu strade largĭ și drepte, case aliniate și sistematic construite; are o biserică și o școală. Suprafața teritoriuluĭ e de 4826 hect. 92 ariĭ.

Independența, *sat,* face parte din com. rur. Gherghița, pl. Cîmpul, jud. Prahova. Are o populație de 68 locuitorĭ (32 bărbați și 36 femeĭ). Acest sat s'a înființat la anul 1877, cu ocaziunea împroprietăririĭ locuitorilor și se maĭ numește și Borusul dela numele loculuĭ pe care s'a format cătunul.

Independența, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Independența, pe linia Tecuciŭ-Barboși, pusă în circulație la 13 Septembrie 1872. Se află între stațiile Șerbești (7,5 kil.) și Vameș (9,7 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ e de 24.50 m. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 27155 leĭ 15 banĭ.

Independența, *pichet,* pe Dunăre, No. 9, la N. de Ostrovul-Mare, jud. Ilfov.

Ingărești, *sat.* Vezĭ Sileni, jud. Olt.

Ingi-Dere, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Coium-Punar; se desface din poalele de S. ale dealuluĭ Ghium-Ghirmeș; se îndreaptă spre S., într'o direcție generală de la N. spre S., brăzdînd partea de V. a pl. și cea N.-V. a comuneĭ; merge pe la poalele dealuluĭ Baba-Bair, și după 5 kil. prin pădurĭ se deschide în valea pîrîuluĭ Coium-Punar pe dreapta, pe limita celor două județe.

Inivelul, *vîlcea,* jud. Olt, se formează pe teritoriul com. Bălteni, pe care il străbate de la N. către S., pe aceeași vale, curgînd paralel cu Iminogul, în stînga luĭ. Străbate com. Perieți și apoĭ se varsă în Iminogul.

Inotești, *com. rur.,* în jud. Prahova, pl. Cricovul. Se zice că s'a înființat pe la anul 1684.

Este situată la 26 kil. de capitala jud. și la 10 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 236 familiĭ, saŭ 1000 suflete, din carĭ 4 familiĭ de Țiganĭ. Locuesc în 267 case. Sunt 187 contribuabilĭ. Știŭ carte 58 persoane.

Are o biserică fondată la 1818, deservită de un preot; o școală, frecuentată de 64 copiĭ.

Locuitoriĭ în număr de 135, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia Inotești, dîndu-li-se 548 hectare din moșia D-luĭ Nae Burchi.

Vite sunt: 68 caĭ și iepe, 156 vacĭ, 439 boĭ, 1033 oĭ și 148 porcĭ.

Com. se întinde pe o suprafață de 980 hect.

Comerciul se exercită în com. de 3 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de leĭ 5013,63 și la cheltuelĭ de 3357,36 leĭ.

La 2 kil. departe de com. trece șoseaua națională Ploești-Mizil și la 1 kil. linia C. F. R. Ploești-Mizil, avînd stația Inotești. Șosele vecinale o leagă cu comunele: Ceptura, Rotari, Cătunul, Colceagul, Degerați și Parepa.

E străbătută d'a curmezișul de Izvorul-Inoteștilor, ce izvorește de la N. com. și trece pe teritoriul com. Colceagul.

Inotești, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Prahova, pl. Cricovul, com. Inotești, pe linia Ploești-Buzaŭ, pusă în circulație la 13 Sept. 1872.

Se află între stațiile Albești (9,2 kil.) și Mizil (7,4 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ de 123 m. 60. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 28905 leĭ și 30 b.

Insula-Nouă, *insulă,* pe Dunăre, în dreptul orașuluĭ Călărași, spre N. și lîngă Insula-Vechĭe.

Insula-Vechĭe, *insulă,* pe Dunăre, în dreptul orașuluĭ Călărași; se maĭ numește și Tulchea-Vechĭe și are o lungime de 4 kil.

Inuluĭ (Dealul-), *deal,* la S. de com. Bîrzești, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Pe acest deal se cultiva o dată mult in, de unde 'ĭ a rămas și numele.

Inuluĭ (Dealul-), *vîlcea,* izvorește din raionul com. Bîrzești, pl. Argeșelul, jud. Muscel, udă coastele de E. ale dealuluĭ cu același nume și trece în com. Voroveni.

Inuri (La-), *muncel,* în jud. Buzaŭ, com. Sibiciul-d.-s., acoperit de pădure; face hotar despre com. Pănătăul.

Inurile, *sat,* face parte din com. rur. Topoloveni, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Inușorul, *cătun,* al com. Ungu-

reni, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat la N. de satul Ungureni, pe valea Băleasa. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mărĭĭ este de 185 m. Are 98 de locuitorĭ.

Ioan (Sf.-), *schit*, în jud. Putna, pe teritoriul com. Panciŭ, la cîte-va minute din sus de schitul Brazi, care e situat pe coasta dreaptă a rîpeĭ Hăulita. Acest schit, pus sub îngrijirea a cător-va maicĭ bătrîne, este înfiinţat de un călugăr, numit Dumitru, în 1812. Acest schit este înzestrat cu cîte-va pogoane de viĭ.

Ioaneĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Botoşani, izvoreşte din pădurea Stinceşti, trece prin satul Stinceşti, com. Curteşti şi se varsă în pîrîul Dresleuca.

Ioaneşti (Ivăneşti), *cătun*, al com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ, cu 100 locuitorĭ şi 15 case.

Ioaneşti, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, cät. Ioaneşti, are 90 hect., proprietate moşnenească.

Iocoşeşti. Vezĭ Iucşeşti-d.-j., sat în pl. Fundul, jud. Roman.

Iocuj-Bair, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. Rasova, cu 140 m. înălţime, de natură stîncoasă; e acoperit cu fineţe şi izlaz.

Iol-Cari-Dere, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Slava-Rusească (şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Slava-Cercheză); brăzdează partea vestică a plăşeĭ şi pe cea sud-estică a com.; izvoreşte din o prelungire nordică a dealuluĭ Carada-Bair; se îndreaptă spre S., avînd o direcţie generală de la N.-E. spre S.-V.; curge pe la poalele dealuluĭ Uzum-Bair, şi după un curs de 4 kil., merge prin pădurĭ de se varsă în valea Slava-Cerchezească, între cele două Slave: Slavă rusă şi cercheză.

Iolgan, *sat*, în jud. şi pl. Tulcea, cătunul com. Malcoci, situat în partea N. a plăşiĭ şi a com., la 10 kil. spre N.-E. de cătunul de reşedinţă, Malcoci, pe malul stîng al braţuluĭ Sulina, lîngă mila No. 41, şi în apropiere de punctul trigonometric Păpădia (3 m. 6). Este un mic sat de pescarĭ, a cărui întindere este cuprinsă în aceea a cătunuluĭ Prislava; este format din 14 familiĭ, saŭ 59 suflete, ruşi. Peştele abundent ce-l scot din Dunăre şi din lacurile apropiate se transportă la Tulcea.

Iolganul, *ostrov* din Deltă, jud. Tulcea, făcînd parte din ostrovul mai mare Ciatal, cuprins între braţul Sulina la S. şi Gîrla-Ciobanuluĭ la N., închizînd între ele ostrovul Iolganul. Este situat în partea N. a pl. Tulcea şi a com. rur. Malcoci; are o formă lunguiaţă, 700 hect. întindere, şi e acoperit cu verdeaţă.

Iolganul, *grind*, d'asupra stufuluĭ înconjurător, jud. Tulcea, situat pe malul stîng al braţuluĭ Sulina, în partea N. a pl. Tulcea şi a com. rur. Malcoci, şi-a luat numele de la satul Iolganul, aşezat spre V.; este acoperit cu păşunĭ şi puţine locurĭ arabile.

Iomer-Bei-Iutluc, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul comunelor rurale Chioseler şi Carabagi, se întinde de la vîrful Copadin pînă la valea Buiuceral-Ceair drept în dreptul movileĭ Cherneĭ mergînd paralel cu dealul Sirî-Iuc-Bair, care este la N. săŭ; are o direcţie de la E. către V. Este situată în partea S. a pl. şi în partea E. a com. Chioseler şi cea V. a com. Carabaci; este tăiată de drumurile comunale Chioseler-Ciflicul-Alî-Beĭ, Chioseler-Copadin şi multe altele.

Ion (Poiana Sf.-), *vechiŭ pichet* spre graniţa Moldoveĭ, cu No. 32, în pl. Oraşul, com. Virteşcoiŭ, jud. R.-Sărat, azĭ loc izolat.

Ion (Terchești-Sfîntuluĭ-), *pădure* a Statuluĭ, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s.

Ion (Barbu), *vălcea*, ese din dealul despre E. al com. Mierleşti, pl. Siul-d.-s, jud. Olt, în partea de N.-E. a cătunuluĭ Măgura, pe care'l traversează prin mijloc, şi apoĭ dă în Iminog, pe ţărmul stîng.

Ion-Pîrcălabul, *braţ* (prival), al Dunăreĭ, în dreptul satuluĭ Giurgeni, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa

Ion-Săvoiŭ, *loc cu izvoare*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Sănduleni, de unde obîrşeşte pîrîul Tisa.

Ionat, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuş, com. Tîrgul-Trotuş, care izvoreşte din muntele Secătura şi se varsă în Slănic, d'a stînga, mai jos de pîrîul Martin.

Ionaş, *vîlcea*, începe din hotarul moşieĭ Preoteşti, com. Oporelul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, merge spre S. şi se varsă în valea Oporelul.

Ionaşcu, *munte*, al statuluĭ, com. Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Ionaşculuĭ (Dealul-), *deal*, în partea de E. a satuluĭ Borosăştĭ, com. Bodeşti, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ.

Ionăşeni, *sat*, în partea de S.-E. a com. Şoldăneşti, pl. Miletin, jud. Botoşani, aşezat pe un podiş înalt şi păduros, în dreapta Jijieĭ, cu o suprafaţă de 4290 hect., din carĭ 1140 hect. pădure, care se exploatează regulat şi cu o populaţie de 164 fam., saŭ 744 sufl., din carĭ 210 contrib.

Are 3 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător. plătit de stat şi frecuentată de 60 elevĭ; 1 moară de aburĭ.

Vite sunt: 438 boĭ şi vacĭ, 168 caĭ, 2682 oĭ şi 202 porcĭ. Loc. aŭ 70 stupĭ cu albine.

Sunt 5 cîrciumĭ; 3 comercianţĭ; 10 meseriaşĭ.

Ionăşeni, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, format din cătunele: Bertea, Bohoghina şi Bogzăni; cu o populaţie de 184 familiĭ, saŭ 695 suflete.

Proprietatea moşieĭ este: a Princeseĭ Elena D. Moruzzi, a D-luĭ Teodor Balş, Lascar Iamandi, a fraţilor Saint-Georges. Colonel C. Ţintilă, crezĭĭ def. maĭor Boureanu, D-l Florescu, şi alţĭ răzeşĭ maĭ micĭ.

Biserică sunt 3, cu 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar; una pe partea de moşie a d-luĭ Iamandi, este mică, făcută de zid, în 1859, de Gh. Bogza Caraiman; a doua, pe partea moşieĭ d-luĭ A. Saint-Georges, cu hramul Sf. Nicolaĭ, făcută în 1864, de G. Saint-Georges şi a treia, pe partea moşieĭ D-luĭ G. Saint-Georges, este de lemn, făcută în anul 1853, de Iordache Nacu, cu hramul Sf. Gheorghe.

Sătenĭĭ împroprietăriţĭ aŭ 264 hect. 61 arĭĭ pămînt; iar proprietarĭĭ răzeşĭ: 1362 hect. 02 arĭĭ cîmp şi 219 hect., 13 arĭĭ pădure.

Se află maĭ multe livezĭ şi 6 pogoane de vie.

Siretul trece pe moşie.

Drum principal este calea naţională Mihăileni-Botoşani.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Vîrful-Cîmpuluĭ, Bucecea şi cu Brăeşti.

Insemnată aicĭ este localitatea Locul-Războiuluĭ.

Ionăşeni, *pădure*, în partea de S.-V. a com. Şoldăneşti, pl. Miletin, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 1140 hect.

Ionăşeşti, *com. rur.*, jud. Tecuciŭ, pl. Nicoreşti. Se află împărţită de Siret în 3: Ionăşeşti din-Deal, Ionăşeşti-de-pe-Vale, Ionăşeşti-dincolo-de-Siret.

Este situată pe malul stîng al Siretuluĭ, la 15 kil. de capitala jud., spre V. şi 6 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 130 familiĭ, saŭ 469 suflete, din carĭ 128 contrib.; locuesc în 130 case.

Are o biserică, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, care s'a zidit la 1870 de locuitorĭ, de carĭ se şi îngrijeşte, avînd şi 11 hect. şi 44 arĭĭ pămînt cultivabil; o şcoală, care datează de la 1865, frecuentată de 51 copiĭ (38 băeţĭ şi 13 fete), din numărul de 60 (42 băeţĭ şi 18 fete), în vîrstă de şcoală.

Suprafaţa întregeĭ com. este de 17970 hect., 121 hect. viĭ şi pomĭ, 91 hect. sunt acoperite cu pădurĭ de stejarĭ, iar restul este ocupat de vatra satuluĭ, rămînînd şi cîte-va locurĭ mlăştinoase.

Vite: 283, din carĭ: 162 boĭ, 105 vacĭ, 11 caĭ, 5 ţepe şi 111 oĭ. Loc. posedă 85 stupĭ.

Eĭ maĭ aŭ: 13 plugurĭ de fier, 35 plugurĭ de lemn; 5 cazane de preparat rachiŭ. Tot aci se află o mică fabrică de coniac, proprietatea d-luĭ Negroponte, care stăpîneşte 592 hect. pămînt arabil.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ sunt de 1606 leĭ anual.

Prin com. trece şoseaua naţională Tecuciŭ-Mărăşeştĭ pe un pod de lemn. Inainte aicĭ era un pod mare de fier, care a fost stricat de revărsarea Siretuluĭ.

Are şi o şosea comunală Ionăşeştĭ-Coasta-Lupeĭ, com. Nicoreşti, spre E.

Locuitorĭĭ acesteĭ com. pănă la 1864 eraŭ pontaşĭ la d. Costin Catargiŭ. La 1864 s'aŭ împroprietărit.

Se mărgineşte la N. cu căt. Piscul-Corbuluĭ (com. Nicoreşti), la E. cu com. Nicoreşti, la S. cu com. Cozmeşti şi la V. cu rîul Siret, care desparte întreaga com. de jud. Putna.

Ionăşeşti, *suburbie*, în Focşani, despărţirea III-a, jud. Putna.

Ionăşeşti, *deal*, jud. Tecuciŭ, are forma unuĭ platoŭ, spre E. Pe acest deal este situat satul cu acelaşĭ nume, iar o parte este acoperit cu viĭ, pădure de stejar şi parte cu semănăturĭ; are o înălţime de 60 m.

Ionăşeşti-de-pe-Vale, *sat*, jud. Tecuciŭ, situat în marginea Siretuluĭ. Are o populaţie de 23 familiĭ, saŭ 74 suflete; locuesc în 21 case.

Aci a fost satul vechiŭ, dar din cauza inundaţiilor Siretuluĭ, satul a început să se despopuleze, aşezîndu-se pe deal.

Ionăşeşti-de-pe-Deal, *sat*, jud. Tecuciŭ. Aci se află reşedinţa com. Are o populaţie de 99 fa-

milii, saŭ 369 suflete; o școală. Acest sat s'a format din loc. strămutați din satul de la vale, din cauza revărsărilor Siretului.

Ionășești - dincolo - de - Siret, *sat,* jud. Tecuciŭ, situat într'o insulă, înconjurată de toate părțile de Siret. Are o populație de 8 familii, saŭ 25 suflete; locuesc în 7 case.

Partea aceasta de sat a fost unită cu cea de pe vale. Siretul însă abătîndu-și cursul a separat satul de comună.

Locuitorii ca să vină la reședința com. trebue să facă o distanță de 1 kil., trecînd mai întîiu Siretul cu barca; în caz de revărsare a apei, ei se duc pe la podul de la Cosmești, făcînd o distanță de 16 kil. până la reședința comunei.

Locuitorii de aici se îndeletnicesc mult cu pescuitul.

In vechime, pe lunca Siretului, unde se află astăzi satul Ionășești-din-Vale, aŭ fost 2 cătune: Selipotești la N. și Tomulcasca la S. Din cauza deselor revărsări ale Siretului, s'aŭ distrus, formîndu-se în urmă tot în această luncă, mai spre E.

Ioncasa, *sat,* numit în vechime și Ionești, pe moșia cu același nume, com. Ciumulești, jud. Suceava. Așezat pe coasta dealurilor Găvan și Ioneasa. Are 80 familii, saŭ 338 suflete: 171 bărbați și 167 femei. Sunt 102 contribuabili. Vatra satului ocupă aproape 8 fălci.

Moșia e proprietatea D-lui G. Softa și are o întindere de 193 fălci, din cari 126 cultivabili, 26 pădure și 41 fînaț.

Improprietăriți în 1864 sunt 15 fruntași, 33 pălmași și 49 codași, cărora li s'a dat 150 fălci și 13 prăjini.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, clădită din lemn, de un fost proprietar, Iordache Cristea, în 1805, împroprietărită cu 8 fălci, 40 prăjini și deservită de preotul din Negotești și 2 cîntăreți. Școala din Negotești servește și acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Ciumulești (2 kil.) și la Negotești (1 kil.).

In 1803, Ioneasa, a paharnicului Ioan Cristea, avea 28 liuzi, plătind 500 lei bir anual.

Ioneasa (Dealul-), *deal,* pe coasta căruia stă parte din satul cu acest nume, jud. Suceava.

Ioneasca, *trup de moșie,* care este încorporat cu Călugăreni, proprietate a fraților Wartiadi, situată în com. Uzunul, pl. Călnistea, jud. Vlașca.

Ionelele, *sat,* în jud. Dolj, pl. Băilești, com. Urzicuța, așezat spre S.-E. de Urzicuța, satul de reședință, la 850 m. Are 236 suflete, 125 bărbați și 111 femeĭ. Locuesc în 34 case și 20 bordee. Copiiĭ din sat, în număr de 10, urmează la școala mixtă din satul Urzicuța, ce este la 890 m. depărtare.

Știŭ carte 34 bărbați și 8 femeĭ.

Ionelele, *baltă,* în jud. Dolj, pl. Băilești, com. Urzicuța, în întindere de aproape 18 pogoane și cu o adîncime de 1,50 m.

Ionești, *com. rur.,* în jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 22 kil. de com. rur. Costești, reședința subprefecturei, și la 27 kil. de Pitești. Se compune din Ionești-din-Deal, Ionești-din-Vale și Tomșanca, avînd peste tot 150 familiĭ, saŭ 765 suflete. Este traversată de rîul Teleorman, care desparte cele două sate Ionești.

Are: două biserici, una în Ionești-din-Deal și a doua în Ionești-din-Vale, avînd fie-care biserică cîte un preot, un cîntăreț și un paracliser; o școală primară rurală.

Budgetul com. e de 2695 leĭ, 22 banĭ, la venitur și de 2621 leĭ la cheltueli.

Sunt 140 contribuabilĭ.

Vite sunt: 586 (540 boĭ și vacĭ, 46 caĭ) și 2623 vite mărunte (2500 oĭ, 33 capre și 90 rîmătorĭ).

Ionești, *com. rur.,* în jud. Dîmbovița, pl. Cobia, situată în cîmpie, pe malul drept al Argeșului, la cîți-va kil. spre S. de Găești. Această com. se compune din treĭ cătune: Ionești, Palade și Ghergheși, cu o populație de 720 suflete.

Are o biserică. Se învecinește: la E. cu com. Greci, la V. cu Pătroaia, la N. cu Găești și la S. cu Morteni. De Găești se desparte prin Argeș; de Greci, și Pătroaia prin cîmpiĭ; de Morteni, prin pădure. Cu Găești se leagă prin șoseaua județeană, iar cu cele-l'alte prin șosele comunale.

Ionești, *com. rur.,* în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, în partea de S. a com. Turceni-d.-j., situată lîngă lanțul de înălțimĭ din dreapta Jiuluĭ.

Se compune din cătunele Ionești și Șușița.

Are o suprafață de 2486 hect., din care 1000 hect. pădure mare și 350 hect. loc de cultură, fînețe și pășune, proprietatea statuluĭ; iar 1034 hect. ale locuitorilor, cu 62 hect. viĭ și 40 hect. prunĭ.

Are o populație de 357 familiĭ, saŭ 1554 suflete, din carĭ 340 contribuabilĭ.

Locuitorii posedă: 62 plugurĭ, 146 care cu boĭ, 8 căruțe cu

caĭ; 35 stupĭ; 892 vite marĭ cornute, 53 caĭ, 1223 oĭ, 31 capre şi 428 rîmătorĭ.

Venitul com. e de 2996 leĭ, banĭ 28 şi cheltuelile de 2965, banĭ 20.

Com. este udată în partea de E. de rîul Jiul.

Comunicaţia se face prin şoseaua comunală, care o leagă la N. cu com. Turceni-d.-j. şi la S. cu cătt. Piscul al com. Ţîntăreni din jud. Dolj.

Are o şcoală în cătt. Ioneşti; o biserică, cu 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ.

In com. se mai găsesc: 2 puţurĭ, 2 fîntînĭ şi o cîrciumă.

Ioneşti, *sat*, în jud. Argeş, pl. Topologul, pendinte de com. rur. Alimăneşti-Poenari. Are 298 familiĭ şi o biserică veche, cu hramul Sf. Nicolae, cu un preot şi un cîntăreţ. In acest sat este reşedinţa Primărieĭ şi o şcoală primară rurală.

Ioneşti, *sat*, în jud. Brăila, în partea de S. a com. Ioneşti-Berleşti, pe vălceaua de pe lunca Călmăţuiuluĭ, la 10 kil. spre S. de satul Berleşti. Numit astfel după numele proprietaruluĭ moşieĭ. Vatra satuluĭ e de 15 hect. cu 40 case, 2 cîrciume şi o moară de vînt. Populaţia e de 59 familiĭ, saŭ 193 suflete, din carĭ 59 căsătoriţĭ şi 134 necăsătoriţĭ, 25 ştiind carte şi 169 ne ştiind.

Vite: 120 caĭ, 290 vite cornute, 300 oĭ şi 70 rîmătorĭ.

Ioneşti, *cătun* de reşedinţă, al com. Ioneşti, pl. Jiul, jud. Gorj.

Are o suprafaţă de 1952 hect., din care parte e proprietate a statuluĭ, parte a locuitorilor.

Are o populaţie de 286 familiĭ, saŭ 1166 suflete, din carĭ 280 contribuabilĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 49 pluguri, 107 care cu boĭ, 8 căruţe cu caĭ; 672 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 918 oĭ, 13 capre, 321 rîmătorĭ.

Sunt 30 stupĭ cu albine.

Are: 1 şcoală, înfiinţată la anul 1838 şi frecuentată de 48 elevĭ şi 6 fete; 1 biserică de zid, făcută de locuitorĭ, la anul 1827, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ.

In cătun se găsesc: 2 puţurĭ, 2 fîntînĭ şi o cîrciumă.

Ioneşti, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Bucu.

Ioneşti, *numire* ce se mai dă *uneĭ părţĭ din com.* Dumitreşti, pl. Oltul-d.-j.

Ioneşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Vîlcea, pl. Otăsăul, com. Mîncul, pe linia Drăgăşani-R.-Vîlceĭ, pusă în circulaţie la 20 Iunie 1887. Se află între staţiile Orleşti (8.4 kil.) şi Slăviteşti (6.4 kil.) Înălţimea d'asupra nivelului mărĭĭ de 178 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 32553 leĭ.

Ioneşti, *mahala*, în com. rur. Almăjelul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Ioneşti, *moşie*, a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Govora, situată în com. Ioneşti-Marcea, pl. Ocolul-Otăsăŭ, jud. Vîlcea; s'a arendat pe perĭodul 1888—93 cu 2810 leĭ anual.

Ioneşti, *pisc de deal*, jud. Vlaşca, pe proprietatea Cringurile, pendinte de com. Strîmba, în coasta văeĭ Neajlovuluĭ, din sus de moara Şîndrilita.

Ioneşti-Berleşti, com. rur., pl. Ianca, jud. Brăila, situată pe şes. Se mărgineşte: la S.-E. cu com. Filiul, la S. cu Slujitori-Albotești şi Dudescul; la V., cu com. Batogul; la N., cu Perişorul şi la N.-E., cu com Bordeiul-Verde. Suprafaţa comuneĭ este de 1570 hect. Are o populaţie de 144 familiĭ, saŭ 242 suflete, din carĭ 104 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 53 persoane.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ, după legea din 1864, sunt 63; neîmproprietăriţĭ 40.

Vite sunt: 981 boĭ şi vacĭ, 1440 oĭ, 207 rîmătorĭ.

Are o şcoală mixtă, înfiinţată la 1862, frecuentată de 14 elevĭ şi 2 eleve. Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 2677 leĭ, 85 banĭ.

In com. este 1 debit şi 3 cîrciumĭ.

Drumurile din com. sunt: la Bordeiul-Verde spre E., prin hotarul proprietăţiĭ locuitorilor, 10 kil. La gara Ianca, spre N., pe lîngă movila Edul, la Perişorul şi d'aci la gară. La Suteşti, spre N. pe lîngă movila Edul la Ianca şi apoĭ la Suteşti, 26 kil. La Batogul direct spre V., 3 kil.; la Filiul drept spre E., 3 kil.; la Vizirul spre E., trecînd prin cătt. Lişcoteanca şi d'aci la Vizirul, 17 kil.; distanţa din com. la Brăila 50 kil.

Reşedinţa comuneĭ pe la 1840 era în Ioneşti. La 1879, primăria şi a mutat reşedinţa din com. Ioneşti în Berleşti.

Ioneşti-Dăneşti, *moşie*, jud. Brăila, pendinte de com. Ioneşti-Berleşti, proprietatea moştenitorilor G. T. Petcu. Are o suprafaţă de 520 hect., cu un venit de 12000 leĭ.

Ioneşti-din-Deal, *sat*, face parte din com. rur. Ioneşti, pl. Cotmeana, jud. Argeş, pe malul sting al rîuluĭ Teleorman, cu 60 familiĭ, saŭ 350 suflete. Are o biserică, cu

hramul Cuvioasa Paraschiva, cu 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Ionești-din-Vale, *sat*, face parte din com. rur. Ionești, pl. Cotmeana, jud. Argeș, pe malul drept al rîului Teleorman, cu 50 familii, saŭ 250 suflete. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Ionești-Govorei, *sat*, face parte din com. rur. Marcea, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Pănă la anul 1885 com. Marcea purta numele de Ionești-Govorei.

Are o populație de 459 suflete: 232 bărbați și 227 femei; o școală, frecuentată de 35 copii.

Are o biserică, fondată de locuitorĭ, la anul 1836.

Aci a fost cetatea Rusidava, fondată de Romani.

Ionești-Govorei, *pădure*, a statului în întindere de 1195 hect., pendinte de com. Ionești-Govorei, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Ionești-Minculuĭ, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., compusă din 4 cătune: Obeni, Bocșani, Foteștĭ și Guguiasca. Este situată pe malul drept al rîuluĭ Oltul, la 29 kil. de reședința județuluĭ și la 23 kil. de Ocnele-Marĭ, reședința plășeĭ.

Suprafața com. e de 675 hect. Se mărginește la E. cu rîul Oltul, la V. cu com. Scundul, la N. cu moșia statuluĭ Ionești-Govoreĭ și la S. cu Fișcălia.

Are o populație de 216 familiĭ, saŭ 778 suflete, din carĭ 17 familiĭ de țigani. Sunt 192 contribuabilĭ. Locuesc în 206 case. Știŭ carte 27 persoane. Are: 2 biserici, una la Obeni, zidită la anul 1842, de Duțu Comănoiu și a doua în Bocșani, zidită la anul 1743, de Mincu și Udrea Paharnicul în timpul domnieĭ luĭ Ion Mihail Cantacuzino Voevod; o școală, fondată la 1857, frecuentată de 54 copii. Cu întreținerea școaleĭ statul cheltuește anual 1188 leĭ.

Maĭ toțĭ locuitorĭĭ sunt dulgherĭ și parte dogarĭ. Ceĭ maĭ mulțĭ sunt moșneni. Vr'o 80 s'aŭ împroprietărit la anul 1864 pe moșiile: Bucșenescu, Romanescu, Vladimirescu, Trancă, etc., cărora li s'aŭ dat 160 hect. pămînt.

Vite sunt: 16 caĭ, 430 boĭ și vacĭ, 45 capre și 416 oĭ.

Veniturile com. e de 2500 leĭ.

Legenda spune că întinsele păduri ce existaŭ aci serveaŭ de adăpost pandurilor luĭ Tudor Vladimirescu.

Prin com. trece calea ferată Piatra-Rîmnic; șos. națională Corabia-Rîmnic-Rîul-Vaduluĭ și șoseaua com. Ionești-Scundul.

E brăzdată de dealurile Foteștĭ și Oltuluĭ și udată de văile: Draculuĭ, Miclișoaia, Guguianca și Cîrstea.

Ionești-Minculuĭ, *deal*, în raionul comuneĭ cu acelașĭ nume, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 23 hect. și 50 arii vie.

Ionești-Tomșanca, *com. rur.* Vezĭ Ionești, jud. Argeș.

Ionești, *numire* ce se maĭ dă *cătunuluĭ* Cungrea, com. Simbureștĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Iorcani, *fost sat*, pe teritoriul comuneĭ Tătărușĭ, jud. Suceava. Aci se afla și o stație de poștă, pe cînd exista acest serviciŭ.

Iorcanilor (Dealul-), *deal*, pe care se afla așezat desființatul sat cu acelașĭ nume, jud. Suceava.

Iordache (Piscul-luĭ-), *pisc* înalt, în com. Băjești, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Iordana, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moinești, care se varsă în Urminișul-Mare.

Iordanul, *pîrîiaș*, ce curge prin orașul Piatra, jud. Neamțu, se varsă pe stînga rîuluĭ Bistrița.

Iordăchianul, *com. rur.*, pl. Cricovul, jud. Prahova. Este situată lîngă rîul Cricovul-Sărat și pe dealul despre V. de vatra schituluĭ Iordăchianul, la 30 kil. de capitala județuluĭ și la 4 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 3 cătune: Iordăchianul, Plavia și Mocești, avînd o populație de 290 familiĭ, saŭ 1141 suflete, din carĭ 223 contribuabilĭ. Locuesc în 287 case. Știŭ carte 64 persoane.

Sunt 3 biserici, în fie-care cătun cîte una. Cea din Iordăchianul s'a fondat la 1858; cea din Plavia la 1814 și cea din Mocești la 1694. Sunt deservite de 3 preoți.

Parte din locuitorĭ sunt moșneni, 136 locuitorĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiile D-lor Mihuleț, Iordache Rusescu, I. Urlățeanu și alțiĭ, cînd li s'aŭ dat 220 hect. pămînt. Vite: 7 caĭ, 2 iepe, 46 vacĭ, 23 capre, 422 oĭ și 175 porcĭ.

Copiiĭ în vîrstă de școală urmează la școala din com. Urlați, și cît. Valea-Bouluĭ din com. Cornetul-Cricov.

Toată comuna are o suprafață de 510 hect.

Comerciul se exercită în comună de 2 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de 3546 leĭ și la cheltuelĭ de 3208 leĭ, 80 banĭ.

Prin comună trece o șosea, înlesnind comunicația spre comunele Apostolache și Urlați.

E brăzdată de dealurile: Călimanul, Teiul-Mare, Maicile și Merezul, carĭ servesc de păşune pentru vite.

E străbătută de maĭ multe văĭ și vălcele și de rîul Cricovul-Sărat.

Se mărgineşte cu comunele: Cornetul-Cricov (N.); Urlaţi (S.); com. Ceptura (E.) și Hîrsa (V.)

Iordăchianul, *sat,* face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Cricovul, jud. Prahova. Aci e reşedinţa comuneĭ. Are o biserică fondată la 1858.

Iordăchianul, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 175 hect., pendinte de com. Iordăchianul, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Iordăchiţa, *cătun,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. Grindul. Este situat spre S.-E. și în apropiere de satul Grindaşi.

Iordăchiţa, *moşie,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul com. Fundul-Crăsani; are o suprafaţă de 1250 hect.

Iordocatul, *localitate,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Grozeşti, unde s'a instalat o fabrică de var hidraulic, fondată de O. Negroponte, proprietar, la 1887.

Proprietarul a făcut proiectul de a stabili o cale ferată, de aci la Oneşti.

Iordocatul, *munte,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Grozeşti, de unde izvoreşte pîrîiaşul cu acelaşĭ nume.

Iordocatul, *pîrîu,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Grozeşti, care izvoreşte în muntele Muncel și se varsă d'a stînga Oituzuluĭ, maĭ în jos de confluenţa pîrîuluĭ Chiveĭ cu Oituzul.

Iorga, *lac,* în insula Balta, teritoriul com. Bordușani, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta.

Iorgovan, *drum roman,* cunoscut sub acest nume în judeţul Mehedinţi, în plaiul Cloşani și plasa Dumbrava.

Iorguleasa, *iezer,* jud. Brăila, între Dunărea-Vapoarelor și canalul Vilciul, prin care trece hotarul dintre com. Ciacîrul și Vizirul.

Iorgulească, *numire veche,* a *moşieĭ* Bănceasca și a comuneĭ Simileasca, jud. Buzău.

Iorgulești, *cătun* al com. Calvini jud. Buzău, cu 90 locuitori și 18 case; e alipit de cătun. Bîsceni-d.-s.

Iort-Culac, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Enişenlia, cătunul Cara-Amat; se desface din dealul Buiuc se întinde spre N., într'o direcţie de la S. spre N.-V., brăzdînd partea E. a plăşeĭ și cea N. a com.; trece pe lîngă satul Cara-Amat, și, după un drum de 2 ½ kil., făcut parte prin pădurĭ, se deschide în valea Ceair-Orman, pe dreapta, maĭ jos de satul Cara-Amat.

Iort-Mac, *baltă,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. și cătunul Lipniţa, este prelungirea bălţeĭ Ciamurlia, care la rîndul eĭ nu este de cît prelungirea ĭezeruluĭ Oltina; este înconjurată la E. de pădurea Duanchioi-Orman; în această baltă se deschid văile Ghiuvenli-Ceair și Dermen-Ceair; este acoperită cu stuf și conţine peşte; are o întindere de aproape 100 hect.

Iort-Mac, *baltă,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ghiuvegea, situată în partea centrală a plăşeĭ și cea N.-V. a comuneĭ; este maĭ mult o prelungire a însemnatuluĭ ĭezer Oltina; are o lungime de 1300 m., o lăţime de 800 m. și o întindere generală de 115 hect.; e acoperită în cea maĭ mare parte cu stuf, care nu se poate distruge de cît cu foarte mare greutate; pe lîngă dînsa merge drumul judeţean Ostrov-Cuzgun; la E. se află pădurea Duan-Chioi-Orman; stă în legătură cu ĭezerul Oltina prin gîrla Ciamurlia; conţine peşte ce se consumă în localitate.

Iort-Mac, *movilă,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Oltina, cătunul Cîşla. E aşezată pe muchia dealuluĭ de deasupra Cîşleĭ, în partea N. a plăşeĭ și cea de S. a comuneĭ, la 1 kil. de balta Iort-Mac; este înconjurată numaĭ de pădurĭ; are o înălţime de 140 m.; fost punct trigonometric de observaţie, rangul al 3-lea, dominînd prin înălţimea sa balta Iort-Mac, satul Cîşla, aşezat la 1 kil. spre N.-V. de ea, satul Curu-Orman, aşezat la 2 kil. spre S.-E. de ea, și drumul comunal Ghiuvegea-Oltina, ce trece pe la E. de ea, decĭ e punct strategic însemnat.

Iosef (Peştera-luĭ-), *stînă,* jud. Buzău, ramificată din muntele Crucea-Spătaruluĭ; are în vîrful său o grotă, unde se zice că a locuit un pusnic, Iosef; e situată în apropiere de Peştera-luĭ-Dionisie-Torcătorul și de schitul Sf. Gheorghe, în com. Boziorul.

Iosupeni, *sat,* com. Cotnari, pl. Bahluiul, jud. Iași, situat pe o mică înălţătură de pămînt, în faţa șesuluĭ Bahluiuluĭ, și aĭ căruia locuitorĭ în număr de 16 familiĭ,

saŭ 46 suflete sunt răzeșĭ, avînd părțile lor de pămînturĭ căpătate, după cum spun bătrîniĭ, din timpul luĭ Ștefan-Vodă-cel-Mare; sunt de origină Ungurĭ și de religiune catolică mergînd la biserica catolică din Cotnarĭ.

Vite: 77 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 95 oĭ și 31 rîmătorĭ.

Ioteşti, *sat,* jud. și pl. Argeșuluĭ, pendinte de com. rur. Zărnești-Cacaleți; are 17 familiĭ.

Iovul, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul com. Berești.

Ipatele, *com. rur.,* în partea de N.-E. a pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ, la 36 kil. de orașul Vasluiŭ și la 8 kil. de Negrești, reședința plășeĭ, situată între pîraĭele Stavnicul și Gelna și între comunele: Șcheia, Drăgușeni, Borăști, Tîngujeĭ și Parpanița. Este formată din satele: Ipatele, Bicul (Șendreni), Slobozia, Cioca-Boca și Halița, pe o suprafață de 2814 hect., din care 2074 hect. pădure și 28 hect., vie și cu o populație de 327 familiĭ, saŭ 1463 suflete.

Teritoriul acesteĭ comune este străbătut de un deal mare, acoperit cu pădure, afară de partea S.-E., care are loc șes. Dealul se întinde de la N. spre S., formînd, în partea de N.-E., un podiș întins numit Poeana, nume luat după poiana ce este în pădurea de pe el.

In partea despre S., dealul se desparte în maĭ multe ramificărĭ, purtînd nume deosebite, așa, partea ce se întinde spre E., are 2 numirĭ: una se numește Dealul-Mare, după înălțimea ce prezintă și alta Holciul. Ramificarea despre V. a dealuluĭ poartă numele de Osoiul; o altă ramificare a dealuluĭ vine între Dealul-Mare și Osoiul, purtînd numele de Mijloace, după poziținea ce ocupă, fiind așezat între cele 2 ramificărĭ; partea despre N. a dealuluĭ are iarăși două numirĭ: Rîpa-Galbenă și Humăria, numirĭ luate de la însuși calitatea pămîntuluĭ din aceste două ramurĭ, căcĭ una conține pămînt galben și alta pămînt humos.

Are: 2 bisericĭ, cu 2 preoți și 4 cîntăreți; o școală; 10 circiumĭ.

Vite: 730 vite marĭ cornute, 580 oĭ, 5 capre, 96 caĭ și 92 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de: 3049 leĭ, 54 b. la venitурĭ și de 3014 leĭ 77 b. la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 132 pluguri și 150 care cu boĭ; 21 pluguri și 23 căruțe cu caĭ; 120 stupi cu albine.

Ipatele, *sat,* în centrul com. Ipatele, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, situat între dealurile: Mijloace la V. și Dealul-Mare la E., carĭ, împreunîndu-se în partea de N., formează un podiș numit Poiana, pe care sunt cîte-va case din acest sat.

Se întinde pe o suprafață de 429 hect., din care 19 hect. pădure și 18 hect. viĭ și livezĭ; cu o populație de 150 familiĭ, saŭ 500 suflete, locuitorĭ răzeșĭ.

Este reședința com. Are: o școală, înființată în anul 1870, frecuentată de 31 copiĭ; o biserică de lemn, făcută de răzeșĭ la 1804 și reparată la 1882, cu 1 preot și 2 cîntăreți; 3 circiumĭ.

Spun bătrîniĭ că, maĭ înainte de formarea satuluĭ, pe aceste locurĭ eraŭ pădurĭ marĭ, dar înmulțindu-se locuitoriĭ, satul s'a întins și pădurile s'aŭ tăiat, reminînd numaĭ pe ici-colea, cîte un arbore mare.

In partea de N. a satuluĭ încă este o pădure mare în care se găsesc arborĭ de o grosime însemnată.

Vite: 300 vite marĭ cornute, 200 oĭ, 35 caĭ și 90 rîmătorĭ.

Ipatele, *pîriŭ,* izvorește de sub dealul numit Poiana, trece cam prin mijlocul com. și satul Ipatele, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, curge de la N. spre S. și, în dreptul satuluĭ Halița, se varsă în pîriul Gelna.

Ipoteşti, *sat,* în partea de S.-V. a comuneĭ Cucoreni, pl. Tîrgul, jud. Botoșani; are o populație de 75 familiĭ, saŭ 300 suflete; moșia e împărțită în treĭ părțĭ: Ipoteștĭ Statuluĭ, cu 64 hect; Ipoteștĭ fraților Iscăcești, cu 64 hect. și Ipoteștĭ Marinovicĭ, cu 458 hect.

Are 1 biserică, cu 1 preot și 2 cîntăreți.

Vite: 130 boĭ și vacĭ, 21 caĭ, 795 oĭ și 56 porcĭ.

Ipoteşti, *cătun,* pendinte de com. Coteana, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe valea Oltuluĭ, unde se varsă vîlceaua Oboga; la 5 kil. de reședința com. spre V. Are o populație de 646 locuitorĭ, din carĭ 121 sunt împroprietăriți după legea rurală, cu 409 hect. din moșia Prințuluĭ Brîncoveanu. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită din nou la anul 1882, de preotul Grigore Coteanu și cu ajutorul celor-l'alțĭ locuitorĭ din cătunul Ipoteștĭ.

Vite sunt: 64 boĭ, 200 vacĭ, 22 bivolĭ, 35 caĭ, 486 oĭ și 238 porcĭ.

Cătunul e legat cu satul de reședință printr'o șosea comunală. Locuitoriĭ maĭ toți sunt Romînĭ.

Ipoteşti, *pîriŭ,* jud. Tecuciŭ, ce-și ia naștere din cîte-va izvoare de pe valea cu același nume;

curge spre E. de com. Țepul și se varsă în dreapta Berheciului, în fața satului Țepul.

Ipsilante, *vechie numire a moșiei* Cotorca, com. Cotorca, jud. Buzău.

Irasli-Bair, *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunei Dobromir, și anume pe acela al cătunului Dobromirul-din-Deal; este continuarea dealului Teche-Chioi-Bair; se îndreptează spre S., având o direcțiune de la N. către S.; merge printre valea Medmedi-Culac, care este la E. și printre dealul Dermen-Sîrti, care este la V., și trece în Bulgaria; are o înălțime maximă de 196 m. și este acoperit numai cu stufișuri; este situat în partea de S. a plășei și cea de S.-E. a comunei, la 1 kil. spre E. de cătunul Dobromirul-din-Deal; paralel cu acest deal merge drumul comunal de la Dobromirul-din-Deal în Bulgaria.

Ireasca, *sat*, făcînd parte din com. Gohorul, pl. Zeletinul, jud. Tecuciu. Situat pe Valea-Lupului, în partea de E., la 2 kil. 200 m. de reședința comunei care e în Gohorul.

Are o populație de 384 suflete: 90 bărbați și 85 femei; locuesc în 84 case. Teritoriul satului e de 438 hect. și 79 a. E udat în partea de E. de rîul Bîrlad care intră în jud. Tecuciu în ralonul acestui sat, la punctul numit Gura-Ireascăi.

Are o biserică, cu hramul Sf. Niculae.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Locuitorii sunt împroprietăriți la anul 1864.

Ireasca, *deal*, jud. Tecuciu, continuare a dealului Gohorul; pe dînsul se află așezat satul cu același nume.

Irești, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Gîrlele. Se compune din următoarele cătune: Cucueți, Irești (unde e și primăria comunei) și Șerbănești. Satul Irești este așezat pe podișul dintre malul Putnei și Dealul-Mare, iar satele Șerbești și Cucueți sunt chiar pe malul Putnei. Satul Irești se află la 19 kil. de sub-prefectura plășei, și la 25 kil. de capitala județului.

Afară de rîul Putna mai este udată și de pîrîașele: Saca și Zlota.

Are o populație de 437 familii sau 1543 suflete (770 bărbați, 773 femei): 740 neînsurați (368 bărbați, 372 femei), 746 însurați, 55 văduvi (27 bărbați, 28 femei, 2 divorțați (bărbați); 1537 Români, 1 Grec și 5 de diferite naționalități; 1538 ortodoxi și 5 Izraeliți; 222 agricultori, 10 meseriași, 100 industriași, 22 comercianți, 36 având profesiuni liberale, 150 muncitori și 50 servitori.

Locuesc în 400 case.

Sunt 364 contribuabili.

Știu carte 113 persoane.

Are 2 biserici parohiale, una cu hramul Adormirea și a doua cu hramul Sf. Voevozi, ambele în cătunul Irești; o școală mixtă, construită de particulari și frecuentată de 24 copii. Comuna vine în ajutorul școalei cu 314 lei anual.

Budgetul com. e de 4370,96 lei la venituri și de 4252,05 lei la cheltueli.

Locuitorii posedă: 29 plugurĭ de lemn, 18 de fier; 2 morĭ de apă.

Vite sunt: 392 boi, 230 vaci, 76 cai, 543 oi, 48 capre și 215 porci.

In comună sunt: 12 cîrciumari, 20 fabricanți de rachiu; 2 băcani; 1 brînzar; 10 fabricanți de oale; 1 cizmar.

Irești, *cătun*, în com. cu același nume, pl. Gîrlele, jud. Putna. Este așezat pe podișul dintre malul Putnei și Dealul-Mare.

Irești, *parohie*, în com. cu același nume, pl. Gîrlele, jud. Putna.

Irești (Răzașii-), *pădure*, jud. Putna, pe teritoriul com. Irești, în întindere de 305 hect., proprietatea răzașilor din Irești.

Irimașului (Gîrla-), *gîrlă*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceșul-d.-s., prin care bălțile Drăcoaica, Oaiei, Sălcioi, Terpezița, Puturoasa-Mare și Puturoasa-Mică, comunică cu Dunărea. Are un pod pe dînsa.

Irimești, *trup de pădure*, al statului, în întindere de 260 hect., pendinte de com. Prahovița, plaiul Prahova, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Măgura (35 hect.) și Gețele-Grîului (175 hect.), formează pădurea Valea-Pietrei.

Irimia, *deal cu pădure*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Bogești, situat d'a dreapta pîrîului Turbata.

Irinești, *sat*, jud. Brăila, la 6 kil. spre S.-E. de satul Sușești și la hotarul de E. al com. Sușești. Vatra satului e de 5 hect. cu 20 case.

Are o populație de 12 familii, sau 77 suflete: 37 bărbați și 40 femei.

Vite: 114 vite mari cornute, 40 cai, 440 oi și 30 rîmători. Acest sat se mai numește și Friguroasa, după numele moșiei.

Irișteа, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Turcești, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea. Cade la E. com. și este udată de pîrîul Lespedea.

Irmul, *loc*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., situat în partea de E. a com. Berești, pe coasta de peste rîul Tazlăul, în întindere de 2 fălci, și unde se văd urme de morminte foarte vechi. In timpurile din urmă locuitorii aŭ găsit în acest loc hîrburi de oale, pietre, arme, ce aŭ fost puse la capetele morților.

Iroftie (Valea-luĭ-), *vale*, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ; se desface din poalele estice ale dealuluĭ Coșlugea; se îndreaptă spre E., pe la poalele meridionale ale dealuluĭ Ciatal-Orman, avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și pe cea de S. a com. Satul-Noŭ, făcîndu-ĭ puțin chiar hotarul către com. Lipnița; se unește cu văile Micul-Orman și Tana-Saia pentru a forma împreună valea Coșlugea; are o lungime de 2 ½ kil.; malurile-ĭ sunt joase; printr'însa merge drumul com. Pîrjoaea-Coșlugea.

Ironi, *deal*, jud. Gorj, situat la N.-V. com. Topești, plaiul Vulcan, și spre V. de dealul Vecinîĭ-Pîetrenĭ, în fața mănăstireĭ Tismana.

Are o suprafață de 170 hect., proprietatea statuluĭ.

Pe acest deal se află pădure de fagĭ și castanĭ, precum și locurĭ cultivabile.

Isac (Dealul-luĭ-), *deal*, în jud. Iași, pl. Codrul, com. Tomești, o ramificare a dealuluĭ Păun; se întinde de la S. spre N., apoĭ către E., și descriind o linie paralelă cu dealul Păun, se sfîrșește lîngă pîrîul Chicerea, formînd Valea-luĭ-Isac; coastele luĭ sunt acoperite cu viĭ și livezĭ.

Isac (Muchea-luĭ-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Cărpinișteа; face hotar despre moșia Clociți.

Isaccea, *plasă*, în jud. Tulcea, așezată în partea nordică a luĭ.

Se mărginește la N. cu Dunărea, care o desparte de Basarabia; la E. cu pl. Tulcea; la S. cu pl. Babadagului și la V. cu pl. Măcinuluĭ.

Relieful săŭ coprinde două regiunĭ: șesul de la N., lîngă Dunăre, ½ din întinderea plășeĭ, semănat cu bălțĭ, gîrle și stufurĭ; dealurile ocupînd partea de S., între care distingem culmea Isaccea (340 m.), continuată cu culmea Nicolițelul și alte dealurĭ acoperite în cea maĭ mare parte cu pădurĭ.

E udată de Dunăre, pe o întindere de 55 kil., udîndu-ĭ și reședința. Rîul Taița o udă la S. cu afluentul săŭ Acadîn; rîul Telița o udă la E.; rîurile: Ciulinețul și Luncavița, la N.

Bălțĭ sunt numeroase, și așezate lîngă Dunăre. Principalele sunt: Crapina, Popina, Capaclia, Rotunda, Piatra-Căcată și Somova; ele conțin pește și stuf.

Clima este în general sănătoasă, maĭ cu seamă în regiunea dealurilor, unde sunt multe pădurĭ.

Intinderea plășeĭ este aproape de 100000 hect., cea maĭ mică din cele 6 plășĭ ale județuluĭ; din acestea, 3000 hect. sunt ocupate de vetrele satelor, 57000 hect. ocupate de pămînt productiv și restul de 40000 hect. ocupate de bălțĭ, stuf și loc neproductiv.

Are o populație de 4200 familiĭ, saŭ 15000 suflete, din carĭ: 10000 Romînĭ, 1800 Bulgarĭ, 2240 Ruși și Lipovenĭ, 1500 Turcĭ și Tătarĭ, iar restul de alte naționalităților.

Comunele carĭ compun această plasă sunt: Isaccea, oraș, la N., reședință și port la Dunăre; Alibei-Chioi, la S. pe rîul Taița cu cătunele Alibeĭ-Chioi și Acadîn; Balabancea, la S.-V., pe rîul Taița și Țiganca; Frecățeĭ, la E., pe rîul Telița; Luncavița, la N.-V., pe rîul Luncavița cu cătunele: Luncavița, Tichileștĭ și Rachel; Meidan-Chioi, la mijloc, pe pîrîul Acadîn; Nicolițeĭ, la mijloc, la poalele dealuluĭ Nicolițeĭ, cu cătunele: Nicolițeĭ și Mănăstirea-Saon; Parcheș, la N., lîngă gîrla Somova; Somova, la N.-E., tot pe gîrla Somova; Telița, la E., cu cătunele: Telița, Poșta și Mănăstirea-Cîlicului, pe pîrîul Telița; în total această plasă are 1 com. urb. și 10 com. rur., care coprînd 20 sate.

Căile de comunicație sunt: șoseaua națională Tulcea-Isaccea-Măcin, și multe drumurĭ comunale ce unesc comunele între ele.

Această plasă s'a format în anul 1892 din 3 comune luate de la plasa Măcin, 5 de la plasa Tulcea și 3 din plasa Babadag.

Isaccea, *com. urb.*, în plasa Isaccea, județul Tulcea, situată în partea nordică a județuluĭ, la 35 kil. spre N.-V. de orașul Tulcea, capitala districtuluĭ, și în partea de N. a plășeĭ, a căreĭ reședință este.

La început purta numele de Obluciția, ceea ce arată că a fost fundată de Romînĭ uniți cu Slavĭ. Numele săŭ este turcesc, de la Isac-Chioi: satul luĭ Isac, adică al luĭ Isac-Pașa, din secolul al XVI-lea.

Hotarul teritoriului, plecînd după malul drept al Dunărei, din dreptul pietrei millare cu No. 71, de la gura gîrlei Ciulineţul, se îndreaptă spre S. prin stuf, taie lacul Piatra-Căcată, intră în pămîntul ferm pe lîngă Valea-Rece, şi pe la poalele dealului Gîlmele-Înşirate, se urcă pe Dealul-Cadiului; de aci, pe muchea lui prin Pădurea-Mare, se îndreaptă spre E., urcă şi coboară Dealul-Breazului, pe lîngă mănăstirea Cocoşul, pînă între dealurile Ţugulea şi Piatra-Roşie; de aci o ia spre N.-E., pe lîngă viile Bădila, pe valea Capaclia, pînă dă de balta Capaclia; urmează puţin malul acesteia şi apoi îl părăseşte trecînd pe lîngă lacul Rotunda, şi se opreşte în Dunăre, în dreptul milei No. 65; de aci, o ia spre N.-V.-V. pe lîngă Isaccea, şi se opreşte la gura Ciulineţului, de unde am plecat. Forma lui este aceea a unui trapez neregulat, lungimea perimetrului fiind de 70 kil., iar întinderea totală a teritoriului cuprins în el fiind de 12000 hectare.

Se învecineşte la N. cu Basarabia, de care se desparte prin fluviul Dunărea; la S., cu com. Balabancea, despărţit prin culmea Isacceĭ; la V., cu comuna Luncaviţa şi la E., cu comuna Nicoliţel.

Relieful său aparţine mai mult regiunei dealurilor, afară de partea nord-estică, care aparţine şesului, acoperită cu stuf şi bălţi. Dealurile cari o brăzdează sunt: Muntele-lui-Hasan, cu vîrful Isaccea (197 m.) şi Acic-Tepe (201 m.) la V.; Dealul-Cocoşul la S.-V.; Dealul-Breazului la S., la ale căruĭ poale se află viile Bădila; dealul Ţugulea la S.-E. (242 m.); toate sunt acoperite cu păduri; la E. sunt dealurilor Vizir-Tepe şi Eschi-Cale, renumite prin ruinele lor, de la lagăre şi ziduri vechĭ romane.

Apele, cari brăzdează teritoriul său sunt: Dunărea la N., pe o distanţă de 6 mile (11 kil.), formînd braţul Isaccea şi coprinzînd între ele insula Isaccea acoperită cu sălcii. In Dunăre se varsă gîrlele: Gîrla-Nouă (scurgere a lacului Piatra-Căcată în Dunăre), Gîrla-Cazacului, o legătură între lacul Piatra-Căcată şi lacul Iapsia-Rahova, care se varsă prin Gîrla-Hambarului în Dunăre, udînd-o la N.-E.; Valea-Rece, la V.; valea Acic-Tepe, unită cu valea Capaclia, prin mijloc şi E., vărsîndu-se în balta Capaclia. Bălţile de pe teritoriul eĭ sunt: Piatra-Căcată, la N.-V. (180 hect.), din care jumătate aparţine comuneĭ; Iapsia-Rahova la N., balta Capaclia la S.; conţin peşte şi stuf.

Clima este sănătoasă, din cauza vecinătăţeĭ munţilor şi a pădurilor.

Oraşul este aşezat într'o poziţiune plăcută, la poalele unor dealurĭ şi pe malul unuĭ braţ al Dunărei, numit Isaccea. Are mai mult aparenţa unuĭ sat mare, de cît aceea a unuĭ oraş. Are viitor comercial, mai cu seamă fiind singurul debuşeu pentru exportul lemnelor din întinsele pădurĭ ale plăşeĭ şi al vinului renumit din Sarica. Mănăstirea Cocoşul, care depinde de această com., şi este aşezată mai la S., are o poziţie minunată, înconjurată cu pomĭ roditorĭ.

Populaţiunea oraşuluĭ este amestecată, elementul predominant fiind Romînii.

Are 620 fam. sau 3094 suflete din carĭ: 1020 Romînĭ, 248 Bulgarĭ, 1000 Turcĭ, 40 Tătarĭ, 575 Ruşĭ, 130 Grecĭ, 40 Germanĭ, 60 Evreĭ; 2000 Ortodoxĭ, 30 Armenĭ, 7 Lipovenĭ, 1040 Mahomedanĭ, 60 Mozaicĭ, 40 de alte religiunĭ.

Sunt două şcolĭ primare: una de băeţĭ, cu 3 institutorĭ şi a doua de fete, cu 2 institutoare, ambele fundate în anul 1881 şi frecuentate de 180 copiĭ. Turcii aŭ o şcoală alipită de geamia lor. Sunt 2 biserici, una cu hramul Sf. Gheorghe şi a doua cu hramul Sf. Voevozĭ, cu 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţi. Pe lîngă acestea mai este şi mănăstirea Cocoşul cu călugărĭ romînĭ. Turcii aŭ o geamie, cu 1 hoge.

Intinderea comuneĭ e de 1086 hect.: 300 hect. acoperite cu păşiuni şi livezĭ, 120 hect. acoperite cu stuf, iar restul acoperit cu întinse pădurĭ, în care predomneşte teiul.

Locuitorii posedă 450 plugurĭ. Comerciul se exercită de 6 persoane. Mişcarea năvilor în 1894 a fost: 894 vase intrate şi eşite cu 32928 tone (din acestea: 429 romîne, 2 italiene, 2 engleze, 87 austriace, 146 turce, 11 ruseşti, 135 eline, 75 bulgăreşti). Comerciul constă în export de cereale, lînă, vin, tutun şi în import de coloniale, zahăr, ţesăturĭ, etc.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 23884 leĭ şi la cheltueli de 23467 leĭ.

Căile de comunicaţie sunt: Şoseaua judeţeană Tulcea-Măcin, care trece prin Isaccea, apoĭ drumurĭ comunale ce duc la: mănăstirea Cocoşul, Taiţa, Teliţa, Nicoliţel, viile Sarica, Balabancea.

Este aşezată pe ruinele vechiului oraş roman Noviodunem, ale căruĭ ruine se află şi azĭ la E. Pe la 513 a. C. a trecut pe aci Dariu contra Scyţilor pe un pod de vase. In secolul al XV-lea fu fundată de Romînĭ, care'ĭ aŭ dat numele de Obluciţa, dar, după ce Turcii în secolul al XVI-

lea s'aŭ stabilit definitiv în Dobrogea, i-aŭ dat numele de Isac-Chioi, după numele unuĭ pașă.

Isaccea, *ostrov*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urbane Isaccea, în partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ, situată în Dunăre între brațul Isaccea și cel-l'alt braț principal; are o lungime de 2 kil., o lărgime de 400 m., o formă triunghiulară, cu colțul spre Isaccea; o întindere de 100 hect.; malurile îĭ sunt presărate cu sălcii și răchite, iar în interior sunt locurĭ de pășune.

Isaccea, *virf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urbane Isaccea, situat în partea de N. a plășeĭ și cea de V. a com.; este unul din vîrfurile Dealuluĭ-luĭ-Asan (197 m.), punct trigonometric de rangul I-iŭ, dominînd asupra drumuluĭ județean Măcin-Isaccea; acoperit cu pădurĭ.

Isaccea (Brațul-), *braț* al Dunăreĭ, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ urb. Isaccea, în partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ; se desface din dreptul mileĭ 68 și se termină în dreptul mileĭ 66; este cuprins între ostrovul Isaccea și malul drept al Dunăreĭ; este destul de adînc, pentru ca vapoarele să poată trece prin el; în el se deschid două gîrlițe: Gîrla-Hambaruluĭ și Gîrla-Nouă.

Isaci, *sat*, face parte din com. rur. Făgețelul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 60 locuitorĭ. Cade în centrul comuneĭ și este situat pe dealul Boba. Are o biserică ridicată din temelie la anul 1852.

Isacovul, *lac*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, situat în partea de S.-V. a plășeĭ și a comuneĭ și format de o revărsare anterioară a brațuluĭ Sf. Gheorghe, de care acum e independent; se scurge prin două gîrlițe în gîrla Litcov; are 7 insule micĭ; o întindere de 300 hect.; conține pește în mare cantitate; venitul e al statuluĭ.

Isaia, *com. rur.*, în partea de N. a pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, întinzîndu-se: spre N.-V. până în hotarul comuneĭ Bohotinul; spre S.-E., până în hotarul comuneĭ Gura-Bohotinuluĭ; iar spre E., până în apa rîuluĭ Jijia, ce o desparte de comuna Zberoaia. Suprafața teritoriuluĭ com. e de 858 hect., cu o populație de 109 familiĭ, saŭ 301 suflete, din carĭ 61 contribuabilĭ. Este formată numaĭ din satul Isaia, situat parte pe coasta dealuluĭ, parte pe valea pîrîuluĭ Bohotinul. Vatra satuluĭ e de 26 hect.

Are două biserică, una veche de bîrne, ruinată și una nouă, cu 1 preot și 2 dascălĭ.

Vite marĭ cornute 200, oĭ 120, caĭ 15 și porcĭ 40.

Isaia, *sat*. Vezĭ Isaia, comună, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Isaia, *gîrlă*, ce-și ia naștere din rîul Prutul, de pe teritoriul com. Rîșești, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, la N. de com. Pogănești; udă marginea satuluĭ cu același nume și se varsă în bălțile numite Grosul-Mare și Grosul-Mic, care sunt situate în partea de S.-E. a comuneĭ Pogănești.

Isaia, *pîrîŭ*, jud. Succava, numit la obîrșie și Pietrosul; izvorește din pădurea Arșița, com. Dolhasca și, după un curs de 3600 m., se pierde pe șesul Siretuluĭ.

Isaia, *faz*, în partea de S.-E. a com. Isaia, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, format din pîrîul Bohotinul; are o moară cu 2 pietre.

Isărăști, *sat*, face parte din com. rur. Tătărei, pl. Vedea d.-j., jud. Olt.

Isbașa, Isbașul, Isbășești, Isbiceni. Vezĭ Izbașa, Izbașul, etc.

Isgonul, *moșie particulară*, de 600 hect., în com. Branișteа, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, renumită prin finul ce produce.

Islazul. Pentru cuvintele cu acest nume și compusele luĭ, vezĭ *Izlaz*, etc.

Isniange. Vezĭ Tîrgul-Neamțuluĭ, tîrg, jud. Neamțu.

Isnovățul, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Rădăuți, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, cu 221 familiĭ, saŭ 1012 suflete.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, cu 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 pălămar; este de zid, spațioasă și frumoasă, făcută în 1857, după dispozițiunile testamentare ale defunctuluĭ Hatman, Iordache Lățescu-Boldur, fost proprietar.

Sătenĭĭ improprietăriți aŭ 667 hect. 30. ar. pămînt; iar proprietatea moșieĭ, 1088 hect., 47 ar., cîmp, și 17 hect., 19 ariĭ, pădure.

Pe teritoriul satuluĭ se află un iaz mic și două bălțĭ; o micĭ livadă cu pomĭ fructiferĭ și 6 pog. vie.

Pîrîul marĭ mare ce curge pe moșie este Isnovățul, iar pe hotar trece rîul Prutul.

Drumurĭ principale sunt: calea județeană Rădăuți-Darabani și acel ducător la Bivolul.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Prutul, Rădăuţi, Bivolui şi Crăiniceni.

Numirea satului şi a moşieĭ vine de la pîrîul Isnovăţul ce trece prin sat. De unii se mai numeşte şi Rădiul, pentru că la depărtare de ¼ oră spre S. de sat se află un rădiu, unde, până la 1796, era un sat cu această numire, de la care dată proprietarul moşieĭ de atunci l'a strămutat în localitatea unde se află acum pîrîul Isnovăţul.

Loc însemnat este Trecătoarea Oştilor.

Isnovăţul, *pîrîu,* începe din Finaţul-luĭ-Mateiu, de pe moşia Păltinişul, com. Păltinişul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiu; trece pe moşiele: Horodiştea, Crăiniceni, Rădiul, Rădăuţi şi se varsă în rîul Prutul, formînd în cursul său pe moşia Ivăncăuţi iazurile: Popei şi Vasiliu.

Istâul, *veckie numire a cătunului* Baba-Ana-d.-j., jud. Buzău.

Istâul, *moşie,* în jud. Buzău, com. Mizil; are 1000 hect. mai toate arabile.

Istâul, *pîrîu,* în jud. Buzău, com. Mizil, format din Valea-Scheilor şi Valea Tohăneanca, cu afluenţii lor, carĭ, după ce se unesc d'asupra cătunului Fefelei, iau numele de Istâul. Curge spre S., udînd partea de E. a com. Mizil; de aci înainte, cursul său devine încet, luînd forma de viroage şi se ramifică, parte prin jud. Prahova (moşia Fulga), parte prin teritoriul com. Baba-Ana, sub numele de Călmăţuiul-Nou. Mai în jos se uneşte cu altă viroagă, Călmăţuiul-Vechiu. Toate aceste ramificaţiĭ vin apoĭ de se varsă în lacul Boldeşti.

Istrate, *pîrîu,* pe moşia Mitocul, com. Mitocul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiu.

Istrăteni. Vezĭ Bisceni, sat, com. Ostopceni, jud. Botoşani.

Istrăteni, *pîrîu,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul Iapa; izvoreşte dintre ramurile munteluĭ Mălăeşti şi Murgociul, vărsîndu-se pe stînga pîrîuluĭ Calul.

Istrăteşti, *fost sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Floreşti.

Istrăteşti, *mahala,* com. rur. Plesoiul, pl. Mijlocul, jud. Vilcea.

Istrăteşti, *mahala,* com. rur. Părăşani, pl. Mijlocul, jud. Vilcea.

Istriţa, *munte,* în jud. Buzău, com. Pietroasa-d.-j., cu o înălţime de 744 m. Ramificaţiile sale se întind în comunele: Pietroasa-d.-s., Breaza şi Vispeşti. Culminează în treĭ piscurĭ: Surla-Nemţilor (punct trigonometric), Curmătura-Caluluĭ şi Crucea Protopopuluĭ. In partea com. Breaza, terminâ printr'un precipiţiu, din care se ridică o gîlmă, Movila-Caluluĭ. Istriţa, fiind muntele cel mai înaintat în cîmpie, permite ochilor a vedea, din vîrful său, cea mai frumoasă privelişte: la N., toate piscurile munţilor din judeţele: Prahova, Buzău, Rîmnicul-Sărat şi Putna; la S. Balcani, Dunărea, Brăila, Galaţi şi Bucureşti. Mai importantă însă e vederea şirurilor de movile, carĭ, plecînd din poalele sale, ca niste raze, merg departe spre cîmp, trec Dunărea pe la Hîrşova şi daŭ în Marea-Neagră. Se poate dar deduce că pe aci a fost drumul vechilor popoare: Sciţĭ, Getĭ, Dacĭ şi Goţĭ. In coastele sale a ascuns Atanaric preţiosul tezaur de la Pîetroasa: Cloşca-cu-Puĭ. In poalele sale se văd încă ruinele vecheĭ cetăţĭ dacice Comidava, utilizată apoĭ de Romanĭ şi Goţĭ. Masivul său e o imensă carieră de piatră de construcţiunĭ, care se întrebuinţează nu numaĭ în judeţ, dar şi în ţară, iar piscul e acoperît cu păşunĭ, unde se stabileşte vara cîte o stînă. Urcarea pe dînsa, plecînd din comuna Pîetroasa-d.-j, se face în 1 ½ oră, iar urcarea prin com. Breaza e îndelungată, de şi mai facilă.

Istriţa-cu-Viea, *moşie,* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, jud. Buzău, com. Vispeşti.

Istriţa-de-Jos, *vechie numire a cătunului* Greceanca, jud. Buzău, com. Breaza.

Istriţa-de-Jos (Sf. Gheorghe-Nou), *moşie,* a statuluĭ, pendinte de Sf. Gheorghe-Nou, jud. Buzău, com. Breaza; are 3000 hect., din carĭ 1250 arabile, 1150 pădure, 350 izlaz, 240 fîneaţă şi restul vĭĭ cu embatic; 758 hect. dintr'însa s'aŭ dat împroprietăriţilor din 1864.

Istriţa-de-Sus (Măguleasa), *moşie,* a statuluĭ, jud. Buzău, com. Argeşanul.

Istropolis, *ruine.* Vezĭ partea istorică a jud. Constanţa.

Istrul, *plasă,* în jud. Tulcea, aşezată în partea de S. a luĭ; şĭ-a luat numele de la ruinele vecheĭ cetăţĭ Istropolis.

Se mărgineşte la N. cu pl. Babadagul, la E. cu aceeaşĭ plasă şi Marea; la S. şi V. cu jud. Constanţa.

Relieful său are două regiunĭ: şesul, la E., a 4-a parte din în

tinderea eĭ, compus în mare parte din bălţĭ şi puţin loc arabil. Dealurile în general micĭ, netrecînd înălţimea de 250 m. şi cea medie de 80 m. Principalele sunt: Haidînul, Ciamurli, Rîmnicul, Caşcalac-Bair, Inan-Bair, Topologul şi Baş-Punar; ele sunt acoperite cu puţine pădurĭ, dar livezile abundă.

Rîul Slava o udă puţin la E. cu afluentul său pîrîul Camena; rîul Beidant, cu afluenţiĭ Ciamurli şi Hagiavat, prin mijloc; rîul Casimcea sau Taşăul, cu afluentul său pîrîul Rîmnicul, la V.; pîrîul Duimgi la S.

Bălţĭ sunt: lacul Goloviţa, iezerul Goloviţa, balta Sinoe şi lacul Duimgi la E. şi S.; conţin sare şi peşte de bună calitate.

Clima sa este sănătoasă; bălţile conţinînd sare, materiile organice nu cad în putrefacţie, spre a vătăma aerul.

Intinderea acesteĭ plăşĭ este de 12000 hect., din care 2500 hect. ocupate de vetrele satelor, 45000 hect. ocupate de bălţi şi locurĭ neproductive; restul de 73000, ocupate de pămînt arabil, livezĭ şi fineţe.

Populaţiunea, amestecată, însă mai puţin ca în cele-l'alte plăşĭ, se compune din: Bulgarĭ în majoritate, Romînĭ şi Turcĭ-Tătarĭ. Sunt 4500 familiĭ sau 17000 suflete, din carĭ: 11000 Bulgarĭ, 3000 Romînĭ, 2500 Turcĭ-Tătarĭ; restul de alte naţionalităţĭ: Grecĭ, Armenĭ şi Evreĭ.

Comunele, carĭ compun plasa, sunt 8, şi anume: Cogelac, reşedinţa, la S., pe pîrîul cu acelaşĭ nume, cu cătunele Cogelac, Tari-Verdi şi Inan-Ceşure; Beidant, cu cătunele Beidant, Cail-Dere şi Sarĭ-Ghiol, în mijloc, pe pîrîul cu acelaşĭ nume; Cara-Nasuf, cu cătunul Cara-Nasuf şi Duimgi, la S.-E., lîngă balta Sinoe; Casap-Chioi, la E., pe malul laculuĭ Sinoe, cu cătunul Casap-Chioi şi Sarĭ-Iurt; Casimcea, la S.-V., pe pîrîul Casimcea, cu cătunul Casimcea, Alifac, Ciauş-Chioĭ, Ciuciuc-Chioi, Caciamac; Ciamurli-d.-s., cu cătunul Ciamurli-d.-s., Camena, Eschi-Baba, Hagi-Omer şi Testemel, pe pîrîul Ciamurli, la N.; Potur, cu cătunul Potur şi Hamamgi, la E., pe pîrîul Beidant sau Potur; Toscof, cu cătunul Toscof, Chirişlic, Rîmnicul-d.-j. şi Rîmnicul-d.-s., la S., pe pîrîul Casimcea; în total 8 com. rur., carĭ cuprind 25 sate.

Comerciul constă în import de coloniale, vin şi manufacture, şi în export de sare, cereale, vite şi lînă şi se face cu oraşele Babadag şi Constanţa.

Căĭ de comunicaţiune sunt: şoseaua naţională Tulcea-Babadag-Constanţa şi alte drumurĭ comunale, ce unesc comunele între ele.

Această plasă s'a format în anul 1892, din 8 comune luate din pl. Babadag, care era prea întinsă; cuprinde partea de S. a vechiuluĭ mutesariflic de Babadag.

Isvarna, *cătun*, al com. Pocruia, pl. Vulcanul, jud. Gorj.

E situat în partea de V. a com. şi sub dealul cu acelaşĭ nume. Are o suprafaţă de 643 hect., din carĭ: 250 hect. pădure, 180 hect. arabile, 140 hect. fineţe, 60 hect. izlaz, 5 hect. viĭ şi 8 hect. livezĭ de pruni.

Are o populaţie de 77 fam., sau 384 sufl., din carĭ 60 contrib.

Locuitoriĭ sunt moşneni. Ei posedă: 15 pluguri, 25 care cu boĭ; 225 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 197 oĭ, 60 capre şi 110 rîmătorĭ.

Are o biserică de lemn, cu un cîntăreţ şi deservită de preotul de la com. Pocruia.

Numele de Isvarna se zice că şi l'a luat de la multele izvoare ce nasc de sub dealul Piatra-Cirşana.

Apa care udă acest cătun este pîrîul Isvarna.

Comunicaţia se face prin şoseaua comunală ce vine de la S.-V. din com. Costeni şi se leagă cu şoseaua comunală a cătunuluĭ vecin Pocruia şi trece riuleţul Pocruia, care curge de la N.-V. spre S., pe pod de lemn.

In cătun se găsesc 2 puţurĭ şi 1 fîntînă.

Isvarna, *pîrîu*, în jud. Gorj, izvoreşte de sub coasta dealuluĭ Piatra-Cirşana şi curge de la N.-V. spre S.; se varsă în Orlea, în dreptul Celeiului.

Isvernea, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, la 53 kil. de oraşul Turnu-Severin, situată la poalele muntelui, numit Piatra-luĭ-Stan, pe albia riuluĭ Coşuştea, ce se formează de aci, şi din pîrîul ce vine de la muntele Secul, din hotarul Prejna prin Cănicea în Izvoarele. Se mărgineşte: la E. cu com. Siliştea; la N. cu com. Gornoviţa; la V. cu com. Preja şi la S. cu apa Cerna. Satul formează comună cu satul Cănicea, avînd peste tot 1500 suflete, din carĭ 172 contribuabilĭ; locuesc în 283 case.

Locuitoriĭ posedă: 36 pluguri, 88 care cu boĭ, 5 căruţe cu caĭ; 200 stupĭ.

Este legată prin şosea comunală cu şoseaua Turnul-Severin-Balta-Baia de-Aramă.

Are 2 biserici, cu 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală, cu 1 învăţător, frecuentată de 40 elevĭ; o circiumă.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1047 lei şi la cheltuelĭ, de 1045 leĭ.

Vite: 700 vite mari cornute, 54 cai, 790 oi, 482 rîmători şi 1206 capre.

In comună se află o peşteră frumoasă.

In apropierea munteluĭ Piatralui-Stan şi lîngă trecătoarea ce scoboară în apa Cerna, se află un meterez vechiŭ în formă de zigzag, formînd treĭ unghiurĭ şi se află situat pe marginea poeneĭ Beletinul, despre apa Cerna.

Tot în Cerna coboară în apropiere de aceasta şi trecătoarea Arşeasca, care este cea mai mare trecătoare prin munţi; aparţine hotarelor Săliştea, pe al căreĭ pîrîŭ merge şi hotarul com. Obîrşia, din plaiul Cloşani.

Isvernea, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, izvoreşte din peştera Isvernea şi contribue la formarea rîuluĭ Coşuştea.

Isvernea, *pichet de graniţă,* la munte, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna.

Isvernea, *trecătoare,* în Austria, pe la muntele Nanos, jud. Mehedinţi.

Isvoarele, Isvorul. A se căuta cuvintele cu aceste numirĭ şi derivatele lor, la silaba *Iz.*

Işalniţa, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Ocolul, la 10 kil. de Craiova.

Situată pe malul stîng al rîurilor Amaradia şi Jiul.

Se învecineşte la N. cu com. Almajul, pl. Jiul-d.-s.; la S. cu com. Cernelile; la E. cu com. Şimnicul şi la V. cu com. Mihălţa, pl. Jiul-d.-s., de care se desparte prin rîul Jiul.

Este compusă din 2 sate: Işalniţa, cu reşedinţa primărieĭ şi Romineşti, despărţită între dînsele prin rîul Jiŭ.

Satul de reşedinţă Işalniţa se învecineşte: la E. cu satul Romineşti, cu care împreună formează com. Işalniţa şi de care se desparte prin rîul Amaradia; la V., cu com. Almajul; la N., cu satul Şitoaia şi la S., cu com. Cernelile. Satul Romineşti se învecineşte: la V. cu satul Işalniţa, de care se desparte prin rîul Amaradia; la E., cu com. Şimnicul; la N., cu com. Izvorul şi la S., cu satul Duduricești, com. Şimnicul.

Terenul com. este aproape şes şi băltos.

Este udată în partea de V. de rîul Jiul, ce curge cu direcţia de la N.-V.-S.-E. şi în partea de E. şi de centru este udată de rîul Amaradia, pe care este 1 pod stătător de lemn pe şoseaua naţională Bucureşti-Craiova-T.-Severin. Intre com. Işalniţa şi Mihăiţa este un pod umblător pe rîul Jiul.

La V. comuneĭ este balta, numită Gărvăniţa, cu o suprafaţă de 5 pog. şi o adîncime de $1\frac{1}{2}$ m.; la S.-V com. este balta Lînărieĭ cu o suprafaţă de 8 pog. şi o adîncime de $3\frac{1}{2}$ m.

Are: 2 biserici, una în satul Işalniţa, făcută din zid la 1713 de defunctul Obedeanu şi reparată la 1885 de defunctul Opran, cu hramul Adormirea-Maicеĭ Domnuluĭ, şi a doua în satul Romineşti fondată la 1800 de Dincu Mică şi reparată de Opran la 1856, cu hramul Naşterea-Maicеĭ-Domnuluĭ; sunt deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţi. Sunt 2 şcoli primare, una de băeţi şi alta de fete. Şcoala de băeţi a funcţionat ca mixtă de la 1830, iar de la anul 1893, s'aŭ despărţit şi s'a făcut o şcoală separată de fete, condusă de o învăţătoare. Şcoala de băeţi are 1 învăţător. Aŭ frecuentat şcoala, în 1896, 81 băeţi şi 57 fete, toţi din Işalniţa.

Şiŭ carte 100 persoane din Işalniţa şi 10 din Romineşti. Sunt 410 contribuabilĭ.

Case sunt 454 şi bordee 58.

Suprafaţa comuneĭ este de 5886 pog., din carĭ: 3003 pog. arabile, şi 500 pog. fîneaţă, 350 pog. izlaz şi 50 pog. loc sterp.

Moşiĭ se găsesc în amîndouă satele. Moşia Işalniţa aparţine d-neĭ Euf. Opran şi moşia Romineşti aparţine sătenilor.

Se găsesc cîte-va zăvoaie pe marginea Jiuluĭ compuse din salcie, care predomină, apoĭ din plopĭ, aninĭ.

Viĭ sunt în întindere aproape de 243 pog., aparţinînd locuitorilor.

Pe moşia Işalniţa este o moară de aburĭ, cu două pietre de moară.

Circiumĭ sunt 10, din carĭ: 8 în satul Işalniţa şi 2 în Romineşti.

Prin comună trece calea ferată Bucureşti-Craiova-Filiaşi. Aci este staţia Işalniţa, la 500 m. de comună. Şoseaua naţională Craiova-Filiaşi străbate comuna pe o lungime de 8 kil.; iar şoseaua comunală vecinală Işalniţa-Almajul, pe o lungime de 3 kil.

Veniturile comuneĭ sunt de 5878,98 şi cheltuelile, de 5690,43 leĭ.

Işalniţa, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Işalniţa, cu 2201 suflete: 1113 bărbaţi şi 1088 femeĭ. Locuesc în 417 case şi 55 bordee. Este reşedinţa primărieĭ.

Işalniţa, *staţie de dr.-d.-f.,* judeţul Dolj, plasa Ocolul, comuna Isalniţa, pe linia Craiova-T.-Severin, pusă în circulaţie la 5 Ianuarie 1875. Se află între Craiova (10.4 kil.) şi Coţofeni (7.5 kil.). Inălţimea d'asupra ni-

veluluĭ măriĭ, de 89.14 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 30005 l. 54 banĭ.

Işalniţa, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Işalniţa, aparţinînd d-neĭ Euf. Opran.

Işiţa, *pîrîŭ*, jud. Dorohoiŭ, ia naştere din iazul Cernăloasa, trece prin satul Molniţa, com. Pilipăuţi şi se varsă în rîul Prutul.

Itesti, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Ciumaşi, reşedinţa comuneĭ, situat pe deal. Are o populaţie de 134 familiĭ, saŭ 542 suflete; o şcoală; o biserică, zidită la 1875 de locuitorĭ şi deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 17 caĭ, 228 vite marĭ cornute şi 122 porcĭ.

Itrimeşti, *mahala*, com. rur. Rimeşti, plaiul Horezul, judeţul Vîlcea.

Itrimeşti, *sat*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Mărgineni, situat pe valea dealurilor Mărgineni, aproape de pîrîiaşul Tatomireşti.

Are o întindere cam de 572 hect., cu o populaţie de 64 familiĭ, saŭ 310 suflete, din carĭ 64 contribuabilĭ.

Are 1 biserică, cu 1 preot şi 1 dascăl.

Vite: 76 boĭ, 58 vacĭ, 160 oĭ, 8 caĭ, 60 rîmătorĭ şi 82 juncĭ.

Itul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Vintileanca, cătun Săhăteni-d.-s.; are 300 hect., din care 17 arabile, 260 fineaţă, 30 stuf şi şovar şi 3 vie.

Itul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Vintileanca, cătun Săhăteni-d.-s.; are 400 hect., din care 250 arabile şi 150 fineaţă.

Iţcani, *sat*, în jud. şi pl. Tutova, com. Plopana, pe pîrîul Tutova, spre S.-E. de tîrgşorul Plopana. Are 318 locuitorĭ şi 83 case.

Iuc, *vîrf de deal*, situat în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Enisala, în partea de E. a plăşeĭ şi a comuneĭ; este unul din vîrfurile sudice ale pietrosuluĭ deal Taş-Burun; este punct trigonometric de rangul al 3-lea; se ridică pînă la o înălţime de 84 m., dominînd asupra satuluĭ Caraman-Chioi şi asupra drumuluĭ Enisala-Caraman-Chioi, ce trece, împreună cu valea Ceşme-Culac, pe la poalele vestice ale luĭ; acoperit cu păşuni şi tufă rişurĭ.

Iuc-Mezarlî, *vîrf de deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Garvan, situat în partea de S. a plăşeĭ şi cea sud-vestică a comuneĭ; este punctul culminant al dealuluĭ Cara-Burun-Bair; are 168 m. înălţime; fost punct trigonometric de observaţie rangul al 3-lea, dominînd prin înălţimea sa satul Garvanul-Mic, aşezat la poalele sale estice, valea Garvan la E., valea Demecican-Cula-Ceair la S.-V., şi două drumurĭ comunale ce duc la Chiuciuc-Cainargi şi la Garvan; e un punct strategic important la hotarul spre Bulgaria, fiind la un kil. departe de el; este acoperit numaĭ cu pădurĭ.

Iuci-Tepe-Bair, *deal*, în judeţul Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Toesof, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Rîmnicul d.-s.; se desface din dealul Chiuciuc-Chioi-Bair, de la vîrful Aptî-Iuc; se întinde spre N., într'o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea S. a plăşeĭ şi cea de N.-V. a com.; se întinde printre văile Dichili-Taş-Alcîac şi pîrîul Rîmnic; tăiat de drumul comunal Casimcea-Rîmnicul-d.-s.; are o înălţime de 185 m.; punct trigonometric de rangul al 3-lea, dominînd asupra riuluĭ şi satuluĭ Rîmnicul; este acoperit cu semănături şi finеţe.

Iucşa, *sat*, în jud. Roman, plasa Fundul, com. Bozieni, spre N.-V. de satul Bozieni. Are o populaţie de 60 familiĭ, saŭ 256 suflete, din carĭ 61 contribuabilĭ. Locuesc în 62 case. Se lucrează aci olăria.

Sunt 55 vite marĭ cornute.

Iucşeşti, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Fundul, spre S. de oraşul Roman, la 19 kil. de el şi la 12 kil. de reşedinţa pl., pe malul sting a riuluĭ Siretul. E formată din satele: Cotul-luĭ-Bălan, Iucşeşti-d.-j., Iucşeşti-d.-s., Muncelul-Dureĭ şi Recea, cu reşedinţa comuneĭ în satul Iucşeşti-d.-j. Are 190 familiĭ, saŭ 747 suflete, din carĭ 218 contribuabilĭ; locuesc în 209 case.

Are 2 bisericĭ, una de lemn şi alta de vălătucĭ.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 2987 leĭ.

Iucşeşti, *pîrîaş*, ce curge prin pl. Fundul, judeţul Roman, pe lîngă satul Iucşeşti-d.-s., şi se varsă în riul Siretul de a stînga.

Iucşeşti-de-Jos, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Iucşeşti, spre S. de oraşul Roman, la 19 kil. de el şi de 12 kil. de reşedinţa plăşeĭ, pe malul sting al riuluĭ Siretul. Este reşedinţa com. Iucşeşti. Are 106 familiĭ, saŭ 387 suflete, din carĭ 120 contribuabilĭ. Locuesc în 115 case.

Are o biserică de vălătuci. Se mai numea înainte și Icoșești și Iucșești-d.-j., a Paharniculuĭ Hîrțescu.

Iucșești-de-Sus, *sat*, compus numaĭ din cîte-va case, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Iucșești, spre N. de satul Iucșești-d.-j., la 1 kil. 500 m. de el. Este situat pe dealul Iucșeștilor, pe malul stîng al rîuluĭ Siretul. Se mai numește și Gorovelul.

Iuda, *pisc*, jud. Muscel, plaiul Dîmbovița, com. Dragoslavele.

Iuda, *deal*, la E. de com. Boteni, pl. Argeșelul, jud. Muscel, din care izvorește pîrîul cu acelaș nume.

Iuda, *moșie*, a statuluĭ, jud. Muscel, vîndută de veci. (Vezĭ Priboaia).

Iuda, *pădure*, jud. Dîmbovița, com. Hăbeni, pe moșia Racovița; are peste 50000 arii.

Iuda, *pîrîŭ*, izvorește din dealul cu acelaș nume și se varsă în rîul Argeșelul, în raionul com. Boteni, pl. Argeșelul, județul Muscel.

Iuda-Mică, *vale*, izvorește din pădurea Iuda-Mică, com. Prahovița-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova, și se varsă în pîrîul Prahovița, tot în raionul com. Prahovița-d.-j.

Iuda-Mică, *plaiŭ*, spre V. de com. Prahovița-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova, acoperit cu pădure mare.

Iudeca, *trup de moșie*, nelocuit, care este încorporat cu Pietroșani a Principeluĭ Dem. B. Știrbeiŭ, pl. Marginea, jud. Vlașca.

Această moșie pînă la 1856 aparținea familieĭ Lapati; de atuncĭ a intrat în posesia proprietaruluĭ moșieĭ Pietroșani, care a încorporat-o cu acea moșie.

Iuga, *vechie numire a cătunului* Piatra-Albă, com. Odăile, jud. Buzăŭ.

Iuga, *vîrf de deal*, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, jud. Bacăŭ, situat de-a dreapta Comanuluĭ, făcînd parte din șira Holmul-Geamăna.

Iugani, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mircești, situat spre S. V. de satul Mircești, pe platoul care separă basinul Moldoveĭ de al Siretuluĭ. Are 144 familiĭ, saŭ 582 suflete, din carĭ 400 suflete Ungurĭ; locuesc în 138 case. Sunt 109 contribuabilĭ.

Se face acĭ iarmaroc la 14 Septembrie

Are o biserică catolică. Ungurii din acest sat țin de parohia catolică Ghirăești.

Este legat cu orașul Roman prin șosea.

Acest sat s'a numit în vechime Cosmești, sub care nume se găsește trecut în urice, și mai în urmă Iugani-din-Deal, spre deosebire de un alt sat, care purta numele de Iugani-din-Vale și care astă-zĭ se numește Ursărești.

Iugani, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Prisăcani, spre V. de satul Prisăcani, la marginea de V. a județuluĭ. Are 298 suflete; locuesc în 73 case.

Iugani. Vezĭ Deleni, *sat*, com. Deleni, jud. Botoșanĭ.

Iugani-din-Deal. Vezĭ Iugani, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mircești.

Iugani-din-Vale. Vezĭ Ursărești, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Răchitenĭ.

Iuiuc-Bair, *deal*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Cara-Omer și a-nume pe acela al cât. Dere-Chioi; se întinde de la dealul Cara-Omer și pînă la dealul Dere-Chioi, avînd o direcție de la S.-E. către N.-V.; este situat în partea de S.-V. a pl. și a com. și la E. de satul Dere-Chioi, la 3 kil.; în partea sa de N. se întinde valea Dere-Chioi și de-alungul săŭ, tot pe la N., trece drumul comunal Dere-Chioi-Cara-Omer, iar pe la S.-E. trece drumul Cara-Omer-Bulgaria; are o înălțime de 160 m.; este acoperit cu pășune, fînețurĭ și prea puține semănăturĭ.

Iupca, *com. rur.* și *sat*, în pl. Clopani, jud. Mehedinți, la 46 kil. de Turnul-Severin; este situată pe valea rîuluĭ Iupca, care este destul de fertilă. Satul formează comună cu satele: Cîmpul-Mare, Chițimiĭ, Sărdănești și cât. Anghelești. Are 700 suflete, din carĭ 110 contribuabilĭ; locuesc în 160 case.

Locuitoriĭ posedă: 26 pluguri, 43 care cu boĭ, 6 căruțe cu caĭ; 60 stupĭ.

Prin com. trece șoseaua Brebinari-Baia-de-aramă. Are și o șosea comunală care duce la Baia-d.-j. Sunt 2 biserici, deservite de 1 preot și 2 cîntăreți.

Budgetul com. e de 651 leĭ la venitur și de 427 leĭ la cheltuelĭ.

Vite: 340 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 300 oĭ și 350 rîmătorĭ.

Iupca, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinți,

plaiul Cloşani; se formează din pîrîul Comăneştilor, udă com. rur. Crainici, de aci se îndreptează spre com. Iupca, unde se împreună cu pîrîul ce vine de la Bala-d. s. şi Bala-d. j.; curge sub numele de Iupca, formînd frumoasa şi fertila luncă a Iupceĭ; la com. rur. Cătunele se varsă în Motru.

Iurca, *ramură de munţi*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul; face parte din grupa munţilor Hangul şi aĭ Bistriţeĭ-Moldoveĭ; se întinde între pîrîul Hangul, Audea, Brădeţul şi Schitul-Buhalniţeĭ, făcînd legătură cu Munţiĭ-Doamneĭ.

Iurcani, *sat*. Vezĭ Polobocul, sat, jud. Neamţu.

Iurcani, *ramură de dealurĭ*, jud. Neamţu, ce se detaşează din ramura Dragva, spre E., printre satele Polobocul, Mirăuţeni, din com. Rădiul, pl. Bistriţa, şi pîrîaşul Dragva, formînd hotarul, în parte, al com. Rădiul de com. Socea.

Iurcani, *moşie*, jud. Neamţu. Vezĭ Polobocul, saŭ Giurcani, moşie.

Iureşti, *sat*, jud. Botoşani, în partea de S.-E. a com. Zlătunoaia, pe valea pîrîuluĭ Enoaia. Are o întindere de 1508 hect., din carĭ: 1251 hect. proprietatea mare şi 257 hect. ale sătenilor. Populaţiunea este de 90 familiĭ, saŭ 347 suflete. Pe moşie se află şi 45 hect. pădure.

Are 1 biserică; o circiumă.

Vite: 340 boĭ şi vacĭ, 36 caĭ, 1000 oĭ, 60 porcĭ. Sunt 30 stupĭ cu albine.

Iurtla, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Beidaut; se desface din poalele S. ale dealuluĭ Sarĭ-Ghiol, de lîngă satul Sarĭ-Ghiol; se îndreaptă spre E. printre dealurile Peclic şi Hagĭ-Avat-Bair, avînd o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi S. a comuneĭ; taie drumul comunal Beidaut-Rîmnic, şi, sub numele de pîrîul Hagĭ-Avat, se deschide în valea pîrîuluĭ Beidaut, pe dreapta.

Iurtlîc-Bair, *deal*, în jud. Tulcea pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Ciamurlĭ-d.-s., şi anume pe acela al cătunuluĭ saŭ Eschi-Baba; se întinde spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S., brăzdînd partea N. a plăşeĭ şi V. a comuneĭ; printre văile Cavaclac-Cairac şi Dolojan; se ridică pînă la o înălţime de 274 m., dominînd asupra satuluĭ Testemel; lasă spre S. prelungirile Dolojan, Dalicla; este acoperit cu tufărişurĭ şi finеţe.

Iuslina-Mare, *lac*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, şi anume pe acela al cătunuluĭ saŭ Uzlina, format prin o revărsare anterioară a braţuluĭ Sf. Gheorghe, de care e alimentat prin o girliţă; comunică cu lacul Isacov; are o întindere de 180 hect.; e înconjurat cu stuf şi conţine peşte.

Iuslina-Mică, *lac*, jud. Tulcea, maĭ mic de cît cel precedent şi format tot de el, în partea V. a plăşeĭ şi S.-V. a comuneĭ, chiar lîngă satul Uslina; are 105 hect.; comunică cu Dunărea.

Iusufunar, saŭ **Iusufanar**, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, cătunul comuneĭ Enige, situat în partea S. a pl. şi cea V. a com., pe valea Urluia, la 6 kil. spre N.-V. de reşedinţă; are o întindere de 959 hect., din carĭ 12 hect. ocupate de vatra satuluĭ cu 15 case; populaţia sa este de 26 familiĭ, saŭ 102 suflete, în maioritate Bulgarĭ.

Iusufunar-Bair, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Enige, şi anume pe acela al cătunuluĭ saŭ Iusufunar; se întinde de la V. spre E., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea V. a plăşeĭ şi pe cea N. a comuneĭ; are o înălţime de 156 m., dominînd văile Iusufunar-Ceair, Baldionac-Ceair, satele Talaşman şi Iusufunar, drumul comunal ce le unesc şi drumul judeţean Ostrov-Cuzgun; este acoperit în mare parte cu finеţe şi cîte-va pădurĭ.

Iusufunar-Ceair, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Enige, şi anume pe acela al cătunuluĭ saŭ Iusufunar; se desface din dealul Iusufunar-Bair; se îndreaptă spre S., în o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V.; trece prin satul Iusufunar, şi după ce a brăzdat partea V. a plăşeĭ şi cea N.-V. a comuneĭ se deschide în valea Urluia, pe dreapta, pe unde trece drumul judeţean Ostrov-Cuzgun, după un drum de 3 hil.

Iuuruc-Dere, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Ivranes; se desface din dealul Perdea-Bair, merge printre dealul Perdea-Culac-Bair şi Ghenis-Bair spre N. şi Perdea-Bair şi Peştera-Bair spre S. şi, după ce a primit pe valea Cazalgic-Dere, din spre S., se deschide în valea Peştera-Ceair; dealungul acesteĭ văĭ merge şoseaua judeţeană Malciov-Medjidia; este situată la V. plăşeĭ şi la S.-E. comuneĭ.

Ivan-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Caraman-Chioi; se desface din dealul Caraman-Chioi; se întinde spre S. într'o direcție generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de E. a plășeĭ și cea de S. a comuneĭ; se întinde de-alungul malului V. al iezerului Razelm; se prelungește spre S.-E. cu dealurile Suhat și Dolojan; la poalele S.-V. este așezat satul Jurilofca, care e dominat de vîrful său înalt de 67 m.; este tăiat de drumul comunal Caraman-Chioi-Jurilofca; este acoperit cu livezi și semănături.

Ivancea, *grind,* în partea de S. a plășeĭ Sulina și a com. rur. Cara-Orman și cea N. a com. rur. Sf. Gheorghe, jud. Tulcea; pleacă de pe malul stîng al brațului Sf. Gheorghe; se întinde spre E. cu o direcție generală de la S.-V. spre N.-E.; e format din 2 trupuri, din cari unul ajunge la malul Mării la mila No. 8; este străbătut de un drum comunal Cara-Orman-Sulina; în partea de S. se găsește pescăria Ivancea; are o lungime de 18 kil. și o întindere de 115 hect.; e neproductiv.

Ivancea I, *punct trigonometric,* de rangul I, jud. Tulcea, pe grindul cu același nume, în partea de S. a plășeĭ Sulina și cea de N. a com. rur. Sf. Gheorghe, dominînd prin înălțimea sa de 2 m. 5, drumul comunal Cara-Orman-Sulina și lacul Soloniță.

Ivancea II, *punct trigonometric,* județul Tulcea, mai sus de cel d'întîiŭ și mai puțin însemnat, tot în partea sudică a plășeĭ Sulina și cea nordică a comuneĭ Sf. Gheorghe, pe grindul Ivancea și pe drumul comunal Cara-Orman-Sulina; are 1 m. 4 înălțime.

Ivanoș, *munte,* jud. Neamțu, pe hotarul despre Transilvania, situat între sorgintea pîriiașuluĭ Ticoș (Tikos-Patak), și muntele Floarea.

Ivanul, *munte,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani.

Ivanul, *pîriă,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani; izvorește din muntele Ivanul și se varsă în apa Cerna.

Ivașcu, *vale,* în com. rur. Obîrșia, pl. Cîmpul, județul Mehedinți.

Ivăcheștí, *sat,* jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-s., com. Căciulatul, are o populație de 153 suflete: 93 bărbați și 60 femeĭ. Locuesc în 65 case. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Căciulatul, ce este la 500 m.

Invăncăuțana, *pădure,* pe moșia Invăncăuți, comuna Păltinișul, pl. Prutul-de-Jos, județul Dorohoiŭ.

Ivăncăuți, *sat,* pe moșia cu același nume, com. Păltinișul, pl. Prutul-de-Jos, jud. Dorohoiŭ, cu o populație de 194 familiĭ, saŭ 756 suflete.

Proprietatea moșieĭ este a erezilor def. N. V. Pilat, cumpărată de la stat, și fostă maĭ înainte a Mitropolieĭ.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, cu 1 preot, 2 cîntăreți și 1 pălămar; este mică, de lemn și tencuită, făcută în anul 1803, de monahul Isaiea.

Sătenii împroprietăriți aŭ 544 hect., 23 arîi pămînt; iar proprietatea moșieĭ: 873 hect., 64 arîi cîmp și 68 hect. 74 arîi pădure.

Pîrîul principal ce trece pe moșie este Isnovățul.

Piatră gresă și gipsoasă se află multă, dar se estrage puțină.

Drumurî principale sunt: calea județeană Rădăuți-Darabani și drumul ce duce la Bivolul.

Loc însemnat este Pietrăria.

Ivănceștí, *cătun,* în jud. Putna, pl. Girlele, com. Bolotești, așezat pe malul Putneĭ, între Măgura și Putna.

Are o populație de 168 suflete, carî locuesc în 50 case; o biserică filială, cu hramul Sf. Gheorghe.

Ivăneasca, *pădure,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com Larga, cu o suprafață de 100 hect. cu următoarele esențe: stejar, salcie și plop.

Ivăneasca, *pîriă,* izvorește din pădurea Țibăneștilor, trece printre satele: Țibănești și Jigoreni, din com. Țibănești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, și se varsă în Șacovățul, aproape de satul Coticul, din com. Todirești.

Ivăneasca, *vale,* se formează pe teritoriul comuneĭ Ursoaia, pl. Mijlocul, județul Olt; străbate de la N. la S. teritoriul com. Timpeni, spre E., paralel cu Dorofeiul, și, după ce trece pe teritoriul com. Șerbănești-d.-s., se varsă în Dorofeiŭ.

Ivănești, *com. rur.,* în centrul pl. Prutul, jud. Fălciŭ, între comunele: Rusca, la N.; Berezeni și Lunca, la S.; Stănilești și parte din Lunca, la E. și com. Huduji, la V. Este formată din satul Ivănești, divizat în Arghireni și Vlădiceni și satele Că-

potești și Todireni, pe o suprafață cam de 3035 hect. și cu o populație de 253 familii, sau 595 suflete, din carî 169 contribuabilî. Are o școală și o biserică.

Prin centrul comunei trece șoseaua de la Huși la Fălciu.

Este udată de pîrîul Chetrosul, ce formează un iaz.

Viea se cultivă pe întindere de 40 hect.

Budgetul comunei e de 4184 leî la venituri și de 3468 leî la cheltueli.

Vite marî cornute 447, oi 485, caî 26 și porcî 106.

Ivănești (Hușeni), *com. rur.*, în partea de S. a plășei Racova, jud. Vasluiu, la 24 kil. de orașul Vasluiu și la 11 kil. de Pungești, reședința plășei.

E formată din satele: Ivănești (Hușeni), Golgofta, Valea-Cinepei, Valea-Mare, Broșteni, Buscata, Iezerul și Chiiia, pe o suprafață de 2832 hect. și cu o populație de 248 familii, sau 1252 suflete, din carî 31 străinî.

Sunt 271 contribuabilî.

Are o școală; 3 biserici, cu 2 preoți și 2 eclesiarcî; 1 moară; 1 iaz; 8 circiume.

Comerciul se face de 20 persoane.

Vite: 911 vite marî cornute, 2 bivolî, 780 oi, 20 capre, 99 caî și 162 rimătorî.

Budgetul comunei e de: 4410 leî la venituri și de 4360 leî 24 banî la cheltueli.

Locuitorii posedă: 69 pluguri și 112 care cu boî, 11 pluguri cu caî; 307 stupi.

Ivănești, *sat*, numit din vechime și Buburuzul, în centrul comunei Ivănești, pl. Prutul, județul Fălciu, așezat pe valea pîrîului Chetrosul, ce curge de la N. la S., prin mijlocul satuluî. Partea satuluî din dreapta pîrîului se numește Arghiroaia, formînd un trup de moșie a parte, fostă odată proprietatea uneî Doamne numită Arghiroaia, de la care a rămas și numirea moșieî cu jumătate din satul Ivănești; iară partea satuluî din stînga pîrîului se numește Vlădiceni, formînd un alt trup de moșie, fostă a Episcopieî de Huși, ce o căpătase prin daniele făcute mănăstireî de către unîi creștinî, pioșî răzeșî, și prin cumpărăturele făcute de Episcopie de pe la locuitoriî răzeșî carî aû voit să vîndă părțile lor de pămînturî. Această parte a satuluî este înființată de Inocentie Episcopul de Huși cu străinî aduși din alte părțî între anîî 1752—1782.

Suprafața teritoriuluî satuluî este cam de 1832 hect., cu o populație de 162 familiî, sau 369 suflete, din carî 102 contribuabilî. Aicî este reședința comunei. Are o școală, înființată în 1883, frecuentată de 43 elevî; o biserică, făcută în 1862, cu 1 preot și 1 dascăl; un iaz, format de pîrîul Chetrosul.

Prin mijlocul satului, de a dreapta pîrîuluî Chetrosul și paralel cu el, trece șoseaua județeană Huși-Fălciu.

Ivănești, *sat*, jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Larga. Este situat pe partea dreaptă a rîuluî Ialomița, spre V., la 2 kil. de satul de reședință. O parte a satuluî este pe o mică luncă, sub coasta Bărăganuluî și o parte deasupra coasteî, pe cîmpul Bărăganul.

Are o populație de 89 familiî; o biserică zidită la 1844, deservită de un preot; o școală mixtă, condusă de un învățător.

Vite: 300 caî, 750 boî, 15 bivolî, 200 oi și 120 porcî.

Ivănești, *vechia numire a cătunului* Ioanești, com. Gura-Teghiî, jud. Buzăû.

Ivănești. (Vezî Hușeni, sat, jud. Vasluiu).

Ivănești, *deal*, situat la V. pe teritoriul com. Șerbănești-d.-j., pl. Șerbănești, jud. Olt. Are direcțiunea N.-V. către S.-E. Se naște din Boianul, sub numele de Dealul-Cojocarilor, și, la extremitatea sa de E., lîngă Dorofeiul, în centrul comuneî, ia numele de Ivănești, după numele mahalaleî situată pe culmea luî.

Ivăneștilor (Dealul-) saû Dumbrava, *deal*, care se întinde spre S.-V. de satul Hușeni, com. Ivănești, pl. Racova, jud. Vasluiu.

Ivănețul, *cătun* de reședință al com. Goidești; are 380 loc. și 78 case.

Ivănețul, *izvor*, în județul Buzăû, ese din muntele Vîrful-Seciuluî com. Goidești, căt. Fundata; se scurge în pîrîul Fundata, pe teritoriul căt. Budești, com. Trestioara.

Ivănețul-Mare, *munte*, în jud. Buzăû, com. Goidești, căt. Brătilești; are 1176 m. înălțime; pășuni și pădure de brad.

Ivănețul-Mare, *moșie*, în jud. Buzăû, com. Goidești, făcînd împreună cu muntele Războiul un corp ca de 7000 hect., din care: 4500 pădurî seculare de brad și fag; restul izlaz, fîneață, curăturî și sterp. Poartă în genere numirea de Goidești-Carp.

Ivănețul-Mic, *munte*, în jud. Buzăû, com. Goidești, unit cu Ivă-

neţul-Mare printr'un frumos plaiŭ ce se întinde spre N.; are izlaz şi pădure.

Ivăneţul-Mic, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, având ca 1000 hect. din carĭ 20 hect. arabile, 50 hect. fineaţă, restul păşune şi păduri seculare de brad şi foarte mult fag. Face parte din moşia Penteleul.

Iveşti, *com. rur.*, pl. Bîrladuluĭ, jud. Tecuciŭ, situat între riul Bîrladul spre V. şi calea ferată la E.; la 19 kil. în partea de S. de capitala judeţuluĭ.

Are o populaţie de 360 familiĭ saŭ 1498 suflete, din carĭ 168 familiĭ sunt Evreĭ şi de alte naţionalităţi.

Locuitorĭĭ plătesc bezmăn proprietaruluĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ. Biserica a purtat şi poartă şi astă-zĭ numele de Biserica Floareĭ, după numele primuluĭ locuitor care s'a aşezat aci.

Pe la 1700, Florea face o biserică de gard maĭ spre N. de actuala, căreia i se cunoaşte şi astă-zĭ locul, însă aceasta la 1812 s'a ruinat. La 1812 s'a făcut alta, care a fost în locul celeĭ de astă-zĭ, aceasta n'a durat decît pînă la 1828 cînd Turcii în trecerea lor pe aicĭ i-aŭ dat foc. Cu mult maĭ pe urmă s'a făcut actuala, cu sprijinul d-luĭ Panaite Ciucă.

S'a reparat de locuitorĭ în 1883 şi se îngrijeşte de obştia tîrguluĭ, ajutîndu-se şi de proprietarul moşieĭ, D-l M. Balş.

Sunt 2 şcolĭ: una de băeţĭ şi alta de fete; cea dintîĭ datează de la 1865, cea de a doua de la 1870. De curînd s'a zidĭt o şcoală frumoasă cu 4 sălĭ.

Şcoala de băeţĭ e frecuentată de 116 copiĭ, iar cea de fete e frecuentată de 81 fete.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 16470 leĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 25 plugurĭ de fer; 60 caĭ, 85 boĭ, 114 vacĭ, 2 taurĭ, 18 capre şi 105 porcĭ.

Afară de bîlcĭurĭ din fie-care Duminică, se maĭ fac şi 4 iarmaroace (bîlcĭurĭ) anuale: la 23 Aprilie (Sf. Gheorghe), la 20 Iulie (Sf. Ilie), la 15 August (Sf. Maria) şi la 14 Septembrie (Înălţarea Sf. Crucĭ).

Iveşti este un punct remarcabil pentru comerţ, poziţiunea sa frumoasă, situaţia sa avînd calea ferată Tecuciŭ-Galaţi, la E., şoseaua naţională care trece prin mijlocul tîrguluĭ, toate acestea contribue la ridicarea şi înfrumuseţarea luĭ. În partea de N. se află şi spitalul judeţean.

Aicĭ se află reşedinţa subprefecturĕĭ plăşeĭ Bîrlad, reşedinţa primărieĭ, în localurile lor proprii; o cazarmă a companieĭ I-iŭ, reg. 6, No. 24, Tecuciŭ; oficiul telegrafo-poştal, o farmacie, iar spre N., pe un frumos platoŭ, se află gara Iveşti.

Se maĭ află aci 2 sinagoge; o şcoală; 2 cimitire: unul ortodox şi altul ebraic.

Tîrgul Iveşti este înfiinţat la 1855—56 de proprietarul moşieĭ, Panait Balş, tatăl d-luĭ Mihail Balş; această înfiinţare este întărită prin hrisovul Domnesc ce se află depus la primărie şi publicat, în anul 1856, în «Buletinul Moldoveĭ», No. 52.

Iveşti maĭ înainte nu avea de cît cîte-va case situate pe coasta Bîrladuluĭ, şi carĭ ţineaŭ de Blăjeri-d.-j.; tot de acest sat ţinea şi biserica făcută de Florea, iar locul acesta se numea tîrgul Floreĭ. Locuitorĭĭ şi astăzĭ îĭ zic «Tîrgul-Biserica-Floareĭ» şi această denumire a păstrat'o până la anul 1875.

Se mărgineşte la N. cu com. Torceşti; la S. cu com. Buceşti, de care se desparte prin un drum; la E. cu com. Torceşti (cătr. Blăjeri-d.-s.) şi la V. cu riul Bîrladul.

Proprietarul tîrguluĭ şi a moşieĭ este familia Balş.

Familia Bălşeştilor e una din cele maĭ vechĭ care aŭ avut un rol istoric în Moldova. D-l B. P. Hasdeŭ în «Magnum Etimologicum» ne dă o frumoasă descriere genealogică a acestei familiĭ, genealogie bazată pe documente şi acte autentice.

Tot ast-fel şi principele Gh. Bibescu, în opera sa intitulată «Domnia luĭ Bibescu», la pag. 715, vol. II, are o tabelă arătînd genealogia familieĭ Balşilor.

Iveşti, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, spre V. de oraş, pe pîrîul Tutova.

Are 826 locuitorĭ, din carĭ 209 contribuabilĭ; locuesc în 227 case. Ştiŭ carte 53 persoane. Are o şcoală primară de băeţĭ; o biserică.

Comerciul se exercită de 9 persoane. Are 11 hect. viĭ. Aci, pe un platoŭ, în marginea pîrîuluĭ Tutova, în vara anuluĭ 1885, s'aŭ găsit resturĭ de animale anti-deluviane.

Prin această com. trece drumul care vine din şoseaua Bîrlad-Bacăŭ şi urmează Valea-Tutoveĭ, ducînd spre S. în pl. Corodul.

Maĭ înainte se numea Mărgiucani.

Iveşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Tecuciŭ, pl. Bîrladuluĭ, com. Torceşti, pe linia Barboşi-Tecuciŭ, pusă în circulaţie la 13 Sept. 1872. Se află între staţiile Ha-

nul-Conachi (13.6 kil.) şi Bareca (9.5 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului mării de 31m.61. Venitul acestei staţii pe anul 1896 a fost de 326211 lei şi 30 bani.

Ivrinez saŭ **Ivranez**, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, cătunul com. Cochirleni, situat în partea de V. a pl. şi cea de E. a com., pe dealul Ivrinez, lîngă un stuf al băltei Cochirleni, la 5 kil. spre E. de reşedinţă. Înainte era aşezat ceva mai spre V., unde se văd şi ruinele vechiului sat distrus de mari incendii provocate în timpul războiului din 1877—78. Întinderea sa totală este de 2743 hect., din cari 14 hect. ocupate de vatra satului cu 231 case. Populaţiunea sa, în maioritate Romîni, este de 85 familii, saŭ 428 suflete.

Izbaşa, *pîrîu*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Slobozia; izvoreşte din dealul Jinurul; udă comuna în partea de V., trece pe d'asupra căt. Coroteni şi se varsă în pîrîul Coroteni, mai jos de căt. Coroteni.

Izbaşul saŭ **Crucea-luĭ-Izbaş**, *pichet de graniţă*, pe marginea Dunărei, jud. Mehedinţi.

Izbăşeşti, *sat*, cu 86 familii, în jud. Argeşul, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Milcoiul-Izbăşeşti. Aci este reşedinţa primăriei. Are 2 biserici: una vechie, cu hramul Adormirea şi a doua, cu hramul Sf. Ioan, deservite de cîte un preot şi un cîntăreţ.

Izbăşeşti, *sat*, în jud. Argeş, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Stolnici-Izbăşeşti. Are o biserică vechie făcută de un oare-care Vladu Povarnagiul, cu hramul Sfinţii Voevozi, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Izbiceni, *com. rur.*, la E. plăşei Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, formată din satele Izbiceni (1500 locuitori) şi Donca (1058 locuitori) şi situată lîngă Olt, pe şoseaua Izlazul-Stoienesti, la 38 kil. de Caracal şi la 14 kil. de Corabia.

Are o populaţiune de 2558 locuitori, din cari 1298 bărbaţi şi 1260 femei; 1182 căsătoriţi şi 1376 necăsătoriţi; 79 ştiind carte; 478 contrib.

Budgetul com. este de 6484 lei la venituri şi de 6368 lei la cheltueli. Locuitorii se ocupă cu agricultura, industria domestică şi creşterea vitelor. Vite mari 1917, vite mici 6219 şi rimători 300. Are vre-o 1000 duzi cu cari cultivîndu-se gîndacii de mătase, se obţine anual cam 45 oca gogoşi, 4 borangic şi ½ oca sămînţă.

In com. sunt 7 circiumi şi se fac 3 bilciuri pe an: 1. la Duminecа Floriilor, ţinînd 5 zile; 2. la 24 Iuliŭ, ţinînd 3 zile şi 3. la 11 Octombrie, ţinînd 3 zile, sunt înfiinţate la 1832. Comerţ se face cu vite mari şi mici, cu stămburi, articole de braşovenie şi producte ale industriei domestice.

Are: o şcoală primară mixtă de gradul II, condusă de un învăţător, frecuentată de 62 elevi; 2 biserici: Sf. Nicolae (1846), clădită de proprietarul Rioşeanu în Izbiceni şi a doua Sf. Nicolae în Donca, deservite de 2 preoţi şi 4 cîntăreţi.

Izbiceni, *trup de moşie*, jud. Teleorman, al cărei corp principal este în jud. Romanaţi şi care trece peste rîul Oltului, în luncă, în dreptul comunelor Rîioasa, Pleaşovul şi Saelele. Este proprietatea d-luĭ M. Rioşeanu.

Izbramul, *numire* ce daŭ locuitorii unei *insule* din dreptul comunei Cioara, jud. Teleorman, proprietatea statului, pe care este un zăvoiŭ, care se dă periodic în exploatare.

Izeşti, *sat*, face parte din com. rur. Podeni-Vechi, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o biserică, construcţie vechie, zidită de loc.

Izeşti, *numire* ce se mai dă *comunei* Păcureţi, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Izeşti, *moşie* a statului, fostă pendinte de Episcopia Buzăului, jud. Prahova.

Un hrisov al luĭ Mihail Constantin Şuţu Voevod, din 1 Decembrie 1784, porunceşte ca moşneni Izeşti să răspundă obişnuita dijmă a păcurei către sfînta mănăstire Sinaia, din Prahova, pînă ce se va hotărnici moşia. Şi fiind-că nu se ştia cuĭ vor rămîne acele puţuri cu păcură, s'a hotărît ca păcura să se stringă de moşneni Izeşti şi vînzînd-o să ducă banii să-i dea întru păstrarea Ispravnicilor pînă la Sf. Gheorghe, cînd se pusese soroc ca hotărnicia să ia sfîrşit, şi atunci la orî-ce parte se va cuveni se vor da aceĭ banĭ.

Izeşti, *trup* de pădure a statului, în întindere de 25 hect., pendinte de com. Podeni-Vechi, pl. Podgoria, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Surani (415 hect.), formează pădurea Podeni-Vechi.

Izeşti-Surani, *moşie* a statului, com. Podeni-Vechi, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Izimșa, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul, la 62 kil. de orașul Turnul-Severin, situată la poalele dealuluĭ și pe matca apeĭ Drincea. Are o populație de 1109 loc., din carĭ 178 contribuabilĭ; locuesc în 200 case.

Este cuprinsă între comunele Cujmîrul, Dărvari, Obîrșia și Salcea, și udată de apa Drincea.

Locuitorii posedă: 73 plugurĭ, 120 care cu boĭ, 16 căruțe cu caĭ.

Prin această comună trece șoseaua Recia-Cujmîr-Izimșa-Calafat.

Are: o biserică, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de un învățător, frecuentată de 20 elevĭ și 3 eleve; 4 circiumĭ.

Budgetul com. e de 6420 leĭ la venitурĭ, iar la cheltuelĭ, de 2519 leĭ.

Vite: 840 vite marĭ cornute, 46 caĭ, 680 oĭ și 600 rîmătorĭ.

Izlazul, *com. rur.*, jud. Brăila, pl. Vădeni, situată pe șes. Se mărginește la E. cu com. urb. Brăila, la N. cu Vădeni; la V. cu Cazasul; la S. cu Chiscani și Lacul-Sărat. Suprafața comuneĭ este de 3000 hect., cu o populație de 1322 familiĭ, saŭ 5162 suflete, din carĭ 792 contribuabilĭ. Știŭ carte 624 persoane.

Are o școală de băieți, înființată în 1840, frecuentată de 62 elevĭ și una de fete, înființată la 1880, frecuentată de 46 eleve. Sunt 17 circiumĭ.

Sunt 2324 vite marĭ cornute, 852 caĭ, 613 oĭ, 641 rîmătorĭ, 7 capre. Pe teritoriul com. se află: gara Brăila, 1 fabrică de ciment a D-luĭ Cantacuzino; 1 fabrică de spirt și cherestea; 1 fabrică de sobe de porțelan; 1 fabrică de cue de cizmărie; 4 cimitire, oborul de producte; 2 grădinĭ de zarzavat, mai multe cărămidăriĭ și abatoriul.

Budgetul com. e de 16828 leĭ la venitурĭ și de 12380 leĭ la cheltuelĭ.

Drumurĭ: la Lacul-Sărat, spre S., 5 kil.; la Traian, paralel cu C. F. Brăila-Buzăŭ, spre S., 8 kil.; la Tudor Vladimirescu, pe lîngă Lacul Dulce, 11 kil.; la Cazasul, spre V., 5 kil.; la Cîmpulung, spre N.-V., 17 kil., la Vădeni, spre N., prin Satul-Nemțesc, 40 kil.; la Brăila, spre E., 1 kil.

Comuna și-a luat numele de la moșie. La 1828, Rușiĭ luînd Brăila aŭ dăruit partea din raiaua sa bisericeĭ Sf. Mihail și Monumentuluĭ pentru întreținerea lor. Secularizîndu-se venitul mănăstirilor la 1864, Izlazul a devenit propr. Statuluĭ. Pănă la 1865 făcea parte din orașul Brăila, mahalaua Belvedere.

Izlazul, *com. rur.*, în partea de S.-E. a plășeĭ Oltul-d.-j.-Balta, jud. Romanați, situată lîngă Dunăre, pe malul drept al Oltuluĭ și foarte aproape de vărsarea sa în Dunăre, pe șoseaua ce merge din Corabia spre T.-Măgurele, la 21 kil. de Corabia și la 52 kil. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Mărĭ pe măgura Strîmba, spre V. de comună, este de 58 m. In fața satuluĭ se află în Dunăre o insulă mare și un pichet de graniță cu același nume.

Are o populație de 1132 familiĭ, saŭ 4588 suflete, din carĭ 741 contribuabilĭ.

Are o școală primară de băeți și una de fete cu 3 învățătorĭ, frecuentate de 70 băeți și 17 fete; 2 bisericĭ: Sf. Treĭ Ierarchĭ (1852) și Sf. Nicolae cu 3 preoți și 4 cîntărețĭ; 19 stabilimente comerciale.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 10739 leĭ și la cheltuelĭ de 10297 leĭ.

Izlazul este un tîrg însemnat; maĭ înainte a fost port; este reședința subprefecturеĭ plășeĭ Oltul-d.-j., și are un biuroŭ telegrafo-poștal.

Importanța ce are Izlazul în istorie se explică prin poziținea și mărimea eĭ comparată cu a satelor din prejur. Izlazul a jucat rol în epoca romană, în faptele desfășurate la 1848 și în ultimul războiŭ din 1877.

C. Boleac trece Izlazul între stațiunile din epoca prehistorică, saŭ cel puțin *dacă*, și spune că a găsit 3 obiecte, carĭ indică civilizația dacă: o oală de lut negru, marginea unuĭ vas de bronz și 3 părțĭ a uneĭ trîmbițe de argint. Incontestabil, aci a fost o cetate cu o deosebită însemnătate în epoca romană, fiind capul uneĭ căĭ. In cuprinsul com. se află 2 cetățĭ de pămînt, una în mahalaua Racovița și alta în mahalaua Verde, împrejmuite cu un șanț întreit. Drumul care în epoca romană unea Izlazul cu Romula nu figurează în tabla luĭ Peutinger. Judecînd, în fine, după faptul că este capul uneĭ căĭ, care unea Dacia cu Moesia, după șanțurile ce se văd, după ruinele după țărmul drept al Dunăreĭ, după niște sarcofage descoperite și după monedele romane micĭ a împăraților de la Adrian pănă la Caracala ce s'a găsit aci, putem crede că aci a fost o cetate importantă a primelor colonii romane, care a comunicat cu Moesia prin un pod de care nu știm nimic.

In istoria Țăreĭ, Izlazul e maĭ bine cunoscut prin revoluția de la 1848 și prin cele petrecute aci la începutul campanieĭ din 1877—78.

La 9 Iunie 1848, se strînseră aci: Heliade, Popa Șapcă, Golescu, Tell, Pleșoeanu, Magheru,

Serurie, etc., și în cîmpia Izlazului, numită a lui Traian saŭ a regenerațiunei, ridicară drapelul renașterei și se citi proclamarea guvernului provizoriŭ. Ei proclamară constituția de la 1848, ale cărei marĭ principiĭ trebuia să mai ridice Romînia îngenunchiată străinilor. Aceasta e unul din cele mai memorabile fapte ale vieței noastre politice, prognosticul independenței și formărei regatului Romîn. Heliade zice: «Piața satului Izlazul era plină de țărani, o companie de soldați, dorobanți, o mulțime de negustorĭ, arendași, etc. Se ridică o masă în formă de altar și pe ea strălucea evangelia, crucea și 20 luminărĭ aprinse, și preotul Șapcă cu alți preoți, săvîrșind serviciul divin, tot poporul îngenunchiă. Atunci pr. Radu Șapcă, inspirîndu-se din un paragraf al Resurecțiunei lui Ezechiel, ridică ochiĭ la cer și pronunță o rugăciune către A-tot-puternicul pentru a-ĭ sprijini în calea dreptățeĭ. Intre altele: «Ridică și reînviază, Doamne, acest popor care se omoară pentru a face să trăiască opresoriĭ sĭĭ. Scutește-l de abuzurĭ, de claca și iobăgia necunoscută părinților noștri, de roboate, de aste lucrărĭ ale faraonilor, de persecuție, de toată jefuirea și nedreptatea».

Inspirarea de care era însuflat preotul, razele de dimineață ale soarelui ce-ĭ inunda fruntea sa apostolică 'l făcea divin și vocea lui vibra puternic în inima auditorilor. Toți se ridicară și intonară imnul: «Doamne mîntuește poporul tăŭ». Tunurile bastimentelor respunseră prin salve repetate. Apoĭ cele 2 stindarde fură botezate cu apă sfințită; unul fu luat de Eliade care-l încredință poporului și altul de Tell care vorbi și'l încredință oștireĭ.

Se ceti apoĭ proclamația și Heliade explică mai multe paragrafe din Constituție. Ea începea așa: «Frați Romînĭ, timpul mîntuireĭ a sosit. Poporul nostru se deșteaptă la sunetul trompeteĭ îngerului mîntuireĭ și recunoaște dreptul săŭ de suveran. Poporul romîn se ridică a-și apăra drepturile sale. La arme, Romînĭ! la armele mîntuireĭ». Toți jurară pe constituție, pe Evangelie și steagurĭ, și în entuziasm mîĭ de glasurĭ repetară: «Trăiască Romînia! trăiască Constituția, trăiască poporul!» Din cîmpul lui Traian, poporul înarmat porni spre Caracal și de aci spre Craiova avînd de cap pe Magheru; apoĭ după ce toată Oltenia fu ridicată, capiĭ revoluțiuneĭ se îndrumară spre București, unde s'a și prezentat lui Bibescu constituția cea nouă.

La 1877, abia sosesc la Izlaz I-iul bat. din reg. 7 de linie, escadronul de Teleorman și bateria 4-a din reg. II de artilerie, și Turcii carĭ eraŭ 1000 în Nicopole, cu 2 vase cuirasate Scadra și Podgorita, îĭ salută cu obuze. La 4 Maiŭ 1877, monitorul turcesc deschide foc asupra Izlazului și bateriilor romîne așezate pe înălțimile maluluĭ stîng al Dunăreĭ. Comandantul artilerieĭ noastre scoate tunurile din ambrasurĭ în cîmp deschis spre a putea urmărĭ mișcările vaporului turcesc și răspunde provocăreĭ. Bombardarea ține 3 ore și vaporul turc avu catarcul rupt și coșul sfărîmat. Obuzurile turcești aŭ rănit însă posturile de infanterie din piq. No. 10. Bombardarea continuă în 5, 8 și 14 Maiŭ. Pe la Izlaz trecu Dunărea divizia a IV-a în noaptea lui 25 Iulie, și reg. 5 de linie fu prima trupă romînă ce ocupă Nicopolea, spre a forma garnizona cetățeĭ.

Izlazul, *sat*, jud. Brăila, care se întinde în formă de semi-cerc pe lîngă șanțul orașului Brăila. Casele sunt neregulat așezate și se întind de la cimitirul Sf. Constantin pe ambele părțĭ ale drumuluĭ de fer, pînă aproape de bariera Galați. Acest sat pînă la 1864 făcea parte din orașul Brăila și ținea de mahalaua Belvedere; de atunci însă a rămas comună independentă. In acest sat se află gara Brăileĭ a C. F. Bazăŭ-Barboși. Intre gară și bariera Sf. Gheorghe se află cazarma regim. III d'artilerie, o clădire mare. Iar în partea de S. lîngă bariera București se află piața numită oborul. Suprafața satuluĭ e de 1080 hect., cu o populație de 4034 suflete. Știŭ carte 639 persoane. Locuesc în 910 case.

Pe teritoriul satuluĭ sunt: 8 circiumĭ; o moară de vînt și una de aburĭ; o fabrică de porțelan; unde se fabrică sobe, ornamente și obiecte de artă; o fabrică de săpun; 3 cazane de rachiŭ; o cherestea; un depozit de lemne pentru foc; 5 depozite de gaz; 6 depozite de vinurĭ și de spirt.

Are o școală de băeți și una de fete, întreținute de stat, frecuentate de 105 elevĭ și 65 eleve. Ambele școlĭ aŭ un bun local propriŭ.

Vite sunt: 850 caĭ, 2324 vite marĭ cornute, 600 oĭ și 630 rîmătorĭ.

Izlazul (Renea), *insulă*, în Dunăre în dreptul com. Izlazul, din jud. Romanați.

Izlazul, *baltă*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Seiculul.

Izlazul, *baltă*, în pl. Balta-Oltuld.-j., jud. Romanați, lîngă com. cu același nume.

Izlazul, *moşie,* pendinte de com. cu acelaşi nume, proprietatea com. Brăila, jud. Brăila; are o suprafaţă de 2000 hect., aducînd un venit de 79000 leĭ.

Izlazul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Poiana-Feteĭ, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel, în întindere aproximativă de 70 hect., populate cu fag, mesteacăn şi anin.

Se mărgineşte la N. cu Izlazul-Balota; la S., cu Izlazul-Lereşti; la E., cu comuna Nămăeşti şi la V., cu com. Lereşti.

Izlazul, *pădure,* pe moşia Plaiul-Marichiĭ, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, în întindere aproximativă de 50 hect., populate cu: fag, mesteacăn şi anin.

Se învecineşte la N. cu Izlazul-Negulicĭ; la S., cu Izlazul-Lereşti; la E., cu com. Nămăeşti şi la V. cu com. Lereşti.

Izlazul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Bughea, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 600 hect.

Masivul e întrerupt de multele tăerĭ ce s'aŭ urmat fără nicĭ o regulă. Esenţe: fag, mesteacăn, plop şi anin.

Se învecineşte la N. cu Lalu; la S., cu Bojorîta; la E., cu com. Lereşti şi la V., cu apa Bughea.

Izlazul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Izlazul-Băraţieĭ, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, în întindere de 100 hect. avînd o vegetaţiune destul de activă.

Se învecineşte la N. cu Izlazul comuneĭ Lereşti; la S., cu Izlazul comuneĭ Vioneşti; la E., cu Nămăeşti şi la V., cu comuna Lereşti.

Izlazul, *pădure,* jud. Muscel, comuna Lereşti, plaiul Dîmboviţa, în întindere de 100 hect. Se mărgineşte la N. cu Strîmtul; la S., cu Izlazul-Balota; la E., cu Nămăeşti şi la V., cu Lereşti.

E supusă regimuluĭ silvic; are o vegetaţiune destul de activă. Esenţe: fag, anin şi mesteacăn.

Izlazul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Voineşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, în întindere de 150 hect. cu un masiv rar şi compus din fag şi mesteacăn.

Se învecineşte la N. cu Izlazul-Băraţieĭ; la S., cu comuna Voineşti; la E., cu comuna Nămăeşti şi la V., cu Riul-Tîrguluĭ.

Izlazul, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 82 hect.; ţine de comuna Goleşti-Badiĭ, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Izlazul, *pod,* jud. Romanaţi, în dreptul comuneĭ Izlazul, pe şoseaua Corabia-T.-Măgurele. Aci Oltul are 145 m. lărgime a albieĭ, şi 1 m. 80 adîncime şi 2 m. iuţeală de curent pe secundă. Podul e construit pe 23 de luntre.

Izlazul-Cîrciumeĭ, *izlaz,* traversat de calea ferată Goleşti-Cîmpulung, situat în com. Schit-ul-Goleşti, pl. Riurile, jud. Muscel, fost pendinte de mănăstirea Cîmpulunguluĭ. Acest izlaz s'a rezervat de stat în delimitarea de la 1864.

Izlazul-Comuneĭ, *pădure,* pe proprietatea Izlazul-Rucărul, comuna Rucărul, jud. Muscel, supusă regimuluĭ silvic, în întindere de 500 hect., avînd esenţă dominantă fag.

Izlazurile-din-Glod, *izlazurĭ,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Roziştea, pe hotarul moşieĭ d-neĭ Maria N. Paianu, despre moşia biserice Maica-Domnuluĭ-Dudu.

Izvoare (Şapte-), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, numit ast-fel după cele 7 izvoare, ce ies din coastele de E. ale munteluĭ Penteleul, carĭ reunindu-se, merg de se varsă în riul Bîsca-Mică. Pe aci e o deschidere facilă din vîrful Penteleuluĭ, pentru ceĭ ce voesc a merge la Lopătari. Poziţia e frumoasă.

Izvoarele, *com. rur.,* jud. Dîmboviţa, plaiul Dîmboviţa-Ialomiţa la 24 kil. spre N.-V. de Tîrgovişte, pe şoseaua Tîrgovişte-Cîmpulung, pe cîmpie, dealurĭ şi văĭ şi în apropiere de malul stîng al riuluĭ Dîmboviţa. Dealurile din raionul acesteĭ comune sunt: Mînjina, Lăpodoşti, Băltaci-Izvoarele şi Rîpa. Prin raionul com. curg pîraele următoare care sunt afluenţĭ aĭ Dîmboviţeĭ: Mînjina, Izvoarele şi Riul-Alb. In apropiere este un izvor cu apă sărată.

Comuna se compune din două sate: Suduleni şi Izvoarele cu o populaţie de 1063 locuitorĭ.

Are: două bisericĭ; o şcoală; 5 morĭ de apă; o piuă. Produce prune multe, din care se fabrică ţuică. Are pădure de peste 1750 hect.

Se învecineşte: la E. cu com. Cucuteni şi Vîlcana-Pandeli; la V., cu Pribotul; la N., cu Pietrari şi Voineşti şi la S., cu Măneşti.

De com. Cucuteni şi Vîlcana-Pandeli se desparte prin dealurĭ acoperite cu pădurĭ, de Priboiul, prin riul Dîmboviţa, iar de celelalte, prin văĭ, dealurĭ şi loc şes. Se leagă cu Voineşti, Măneşti şi Pietrari prin şosele judeţene şi comunale, iar cu cele-

l'alte prin potecĭ şi drumurĭ neşoseluite.

Izvoarele, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Jiul, situat pe loc şes, în partea de N. a comuneĭ Broşteni şi lîngă lanţul de înălţimĭ din stînga Jiuluĭ.

Are o suprafaţă de 976 hect., din carĭ 62 hect. pădure, 50 hect. loc de cultură şi păşune, proprietate a statuluĭ, 100 hect. pădure mărunţă a proprietarilor 648 hect. loc de cultură ale proprietarilor şi locuitorilor, cu 14 hect. viĭ şi 102 hect. pruniĭ.

Are o populaţie de 80 familiĭ, saŭ 876 suflete, din carĭ 11 familiĭ Ţiganĭ.

Sunt 170 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 33 plugurĭ, 97 care cu boĭ, 6 căruţe cu caĭ; 19 stupĭ; 396 vite marĭ cornute, 13 caĭ, 680 oĭ, 51 capre şi 113 rîmătorĭ.

Venitul com. este de leĭ 820, banĭ 10, iar cheltuelile de leĭ 802, banĭ 15.

Se compune din 2 cătune: Izvoarele şi Văleni.

Este udată de apa Jiuluĭ.

Comunicaţia se face prin calea naţională Filiaşi-Pietroşani, care o pune în legătură la N. cu comuna Plopşorul prin Piscurile; iar la S. cu comuna Broşteni.

Are: 1 biserică de lemn, în cătunul Izvoarele, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 puţ; 10 fîntînĭ; 2 circiumĭ.

Izvoarele, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Oltenița, situată la 42 kil., S.-E. de Bucureşti, pe malul drept al rîuluĭ Argeş. Stă în legătură cu com. Hotarele prin o şosea vecinală.

Se compune din satele: Ciurarĭ, Ciumaţi, Coeni şi Izvoarele, cu o populaţie de 2134 suflete; locuesc în 492 case şi 10 bordee.

Sunt 442 contribuabilĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 5681 hect. Statul, D-na Elena Ştefănescu, D. H. Vasile şi A. Stolojan, aŭ 4196 hect. şi locuitoriĭ 1485 hect. Proprietariĭ cultivă 2730 hect. (404 sterpe, 773 izlaz, 250 pădure şi 39 vie). Locuitoriĭ cultivă 1290 hect. (90 sterpe, 25 izlaz, 80 vie).

Budgetul com. e de 6080 leĭ la venitурĭ şi de 5621 leĭ la cheltuelĭ.

Are: 2 bisericĭ (la Izvoarele şi Coeni); 2 şcoale; 2 heleştaie; 1 pod stătător.

Numărul vitelor marĭ e de 1243 (444 caĭ şi epe, 438 boĭ, 288 vacĭ şi viţeĭ, 8 taurĭ, 41 bivolĭ, 14 bivoliţe) şi al celor micĭ de 1234 (238 capre, 324 porcĭ şi 672 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 755 sunt plugarĭ, 8 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitorĭ posedă: 210 plugurĭ: 103 cu boĭ, 107 cu caĭ; 211 care şi căruţe: 103 cu boĭ, 108 cu caĭ.

Locuitorĭ improprietăriţĭ 352 şi neîmproprietăriţĭ 424.

Comerciul se face de 13 circiumarĭ.

In partea de S. a com. se află un mare deal, ce se întinde în direcţia E. pe o lungime de 9 kil., cît cuprinde comuna Izvoarele. Pe el se cultivă: porumb, grîŭ, orz, ovăz, meĭ, etc., iar pe coastele sale viĭ şi pomĭ roditorĭ. Tot spre S. este Valea-Seacă, coprinsă între două dealurĭ şi ale căror coaste sunt sădite cu viĭ saŭ cultivate cu cereale.

Izvoarele, *com. rur.*, în judeţul Mehedinţi, plasa Blahniţa, situată pe cîmpia Deciuluĭ, în apropiere de Dunăre, la 47 kil. de oraşul Turnul-Severin. Are o populaţie de 980 suflete, din carĭ 150 contribuabilĭ; locuesc în 200 case.

Locuitoriĭ posedă: 30 plugurĭ, 50 care cu boĭ, 6 căruţe cu caĭ; 40 stupĭ.

Comuna are o şosea care o leagă de şoseaua Turnul-Severin-Hinova-Scăpăul-Flămînda-Gruia.

Are o biserică, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 2 circiumĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 2134 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1098 leĭ.

Vite: 500 vite marĭ cornute, 23 caĭ, 600 oĭ şi 440 rîmătorĭ.

Ca loc istoric în această comună este de notat: Cîmpia-Deciuluĭ, în care se văd urmele uneĭ tabere dace. In acest loc s'a găsit o piatră în formă de gresă, pe capătul căreia există o inscripţiune romană.

Izvoarele, *com. rur.*, în jud. Oltul, pl Siul-d.-s., situată pe valea şi amîndouă malurile Iminogului, la 24 kil. de Slatina, capitala judeţuluĭ, şi la 3 kil. de Bărcăneşti, reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 3 cătune: Izvoarele, Guguşa şi Zidari, cu o populaţie de 290 familiĭ, saŭ 1700 suflete, din carĭ 321 contribuabilĭ. Locuesc în 60 case şi 240 bordee.

Comuna e vechie. Primiĭ săĭ locuitorĭ, sunt unĭĭ veniţĭ din munte, iar alţiĭ băjeniţi de la alte comune distruse în timpul răzmiriţelor şi cărora boeriĭ Izvoranĭ le-aŭ dat adăpost şi locurĭ de hrană. Se zice că şi-a luat numele de la multele izvoare, carĭ curgeaŭ pe aci, în vechime, înaintea cutremuruluĭ celuĭ mare.

In com. sunt: 3 cojocarĭ, 4 cizmarĭ, 3 fĭerarĭ, 4 dulgherĭ şi zidarĭ.

Moşia e proprietatea fraţilor Teodor şi Mihaiŭ Izvoranu; are o întindere de aproape 2000 hect., din carĭ 100 hect. pădure, afară de delimitare, pe care sunt improprietăriţĭ 216 locuitorĭ, cu

625 hect. Viile sunt situate pe Dealul-Izvoarelor, la N.-V. de com., pe o suprafață de 75 hect.

Are: două biserici, din cari una s'a reclădit din nou în anul 1872, de frații Izvoranu și cu alte mici ajutoare, dîndu-i pe lîngă vechiul hram al Sf. Troițe și acel al Sf. Voevozi; o școală, frecuentată de 15 copii, într'un local în bune condițiuni, proprietatea comunei.

Știu carte 113 bărbați și 12 femei.

Vite: 160 cai, 100 epe, 500 boi, 125 vaci, 3000 oi și 600 porci.

Comerciul se exercită de 5 cîrciumari.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 4269 lei 80 bani anual.

Comuna e străbătută de mai multe rețele de șosele comunale și anume: 1. Bărcănești-Bălănești, care o străbate prin centru, de la N.-E. către V.; 2. trei linii laterale, cari dau în cea principală: una către E., la cât. Zidari, a doua tot spre E. la com. Alimănești; a treia către N.-V., spre com. Coteana.

Dealurile, cari brăzdează teritoriul com. sunt: Dealul-Izvoarelor, la N.-V. pe dreapta Iminogului; Părvăneasca la S., pe stînga Iminogului și se continuă către N.-E. sub numele Dealul-Alimăneștilor și Bădiei, dincolo de care începe Cîmpia-Boianului. In aceste dealuri sunt următoarele surpături: Ceșmeaua și Iordache, în Dealul-Izvoarelor; Zidari, în dealul Bădia.

In Dealul-Izvoarelor, la V., se află și piscul Comoara-Pelciî. Pe toate aceste dealuri sunt vii, locuri arabile, livezi și păduri, ca Bădia, de pe dealul cu același nume.

Un singur pîriu, Iminogul, udă comuna, pe care o traversează de-alungul de la N.-E. către V. De-alungul văei Iminogului sunt mai multe puțuri sau fîntîni: Molnoveanu, Dinu-Vierul, Rădutei, Izvorani, Gugușani și Bădia.

Se mărginește la N.-V. cu Coteana; la N., cu Bărcănești; la E., cu Boianul și Alimănești; la S., cu Comani și Mărunței; la V. cu Bălănești.

Izvoarele, *com. rur.*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul. Se presupune a fi înființată cam de 200 ani.

Este situată între gîrla Crasna la S. și Valea-Mare la N., la 39 kil. de capitala județului și la 12 kil. de reședința plaiului.

Se compune din două cătune: Izvoarele și Costeni cu o populațiune de 320 familii, sau 1475 suflete, din cari 250 contribuabili. Locuesc în 319 case.

Are două biserici și o mănăstire. Mănăstirea s'a fondat la anul 1812.

Biserica din cătunul Izvoarele are următoarea inscripție:

Cu ajutorul lui Dumnezeŭ, tatăl, fiul și sfîntul Duh, s'a ridicat această sfîntă biserică, a doua oară, în zilele și cu blagoslovenia Prea Sf. Episcop Părintele Filofteiŭ al Buzăului, prin osîrdia și cheltuiala ctitorilor poporeni și locuitori din acest sat, cît și a altora de afară cari aŭ bine-voit de a ajuta pe acest sfînt lăcaș, la anul 1854, preoți fiind Preotul Nicolae și Preotul Ștefan.

Inscripția dela ușa bisericei Costeni este următoarea:

Cu ajutorul lui Dumnezeŭ, al fiuluî și al sfîntuluî Duh, s'a ridicat această biserică în zilele bine-credinciosuluî Barbu Dimitrie Știrbeĭ Voevod, cu binecuvîntarea Prea sfințituluî iubitor de Christos și Episcop al sfinteî Episcopiî Buzăŭ D. D. Filofteiŭ și osîrdia poporenilor cătunuluî Costeni și a altor făcătorî de bine. Acest sfînt lăcaș s'a ridicat la anul 1856, Maiŭ 15.

Parte din locuitorî sunt moșneni. 70 s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 125 hect. Vite sunt: 69 caĭ și epe, 208 vacî, 210 capre, 564 oĭ și 433 porcî.

Sunt 100 stupî cu albine.

In raionul comuneî sunt 6 morî și 2 pive: 5 morî și o pivă pe gîrla Crasna, 1 moară și 1 pivă pe rîul Teleajenul.

Școala funcționează dela 1875; și e frecuentată de 68 băeți și 10 fete.

Știu carte 150 bărbați și 50 femeî.

Comuna, cu izlaz, pămînt de muncă și păduri, are 1500 hect.

Budgetul com. e la venituri de 5685,15 leĭ și la cheltueli de 4647,40 leĭ anual.

Comerciul se exercită în comună de 9 cîrciumarî.

Șoseaua județeană Ploești-Bratocea, ce trece prin această comună, dela S. la N., înlesnește comunicația între comunele Homoriciul la S. și Mîneciurile la N.

E brăzdată de dealurile: Încărcătoarea, Cășeria și Vîrful-Teișuluî, toate cu direcția dela V. spre E. și carî servă pentru pășunatul vitelor.

Poenî sunt: Poeana-Marichiî, Poeana Burchi, Pocana-Mare și Poiana-Stineî; iar în partea de V. a comuneî este surpătura Rupturile.

E udată de gîrlele: Crasna, Valea-Mare și Teleajenul și de vîlcelul Purceaua.

Piscul Gogoșarul, care cade cam în centrul comuneî, s'a numit ast-fel de la forma sa, ce se aseamănă cu a uneî gogoșî de mătase.

Izvoarele, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Ruși, situat pe malul drept al Bistriței, în vale, și puțin mai în jos de

satul Domniţa-Maria, la 12 kil. de satul Ruşi. Are o populaţie de 56 familiĭ, saŭ 187 suflete; 2 bisericĭ, una ortodoxă, clădită la 1802 de Pavel Christea, la care slujeşte un preot din Bacăŭ, iar a doua catolică, clădită în 1886 de locuitorĭ; 1 cîrciumă.

Vite: 13 caĭ, 178 vite marĭ cornute şi 25 porcĭ.

Izvoarele, *cătun* de reşedinţă al comuneĭ Izvoarele, plaiul Jiul, jud. Gorj.

Are o suprafaţă de aproape 996 hect., din carĭ: 62 hect. pădure, 8 hect. viĭ, 78 hect. livezĭ de pruni, iar restul loc de cultură, fineţe şi păşune, proprietate parte a statuluĭ, parte a D-luĭ C. Pîrîeanu şi a locuitorilor.

Are o populaţie de 140 familiĭ, saŭ 716 suflete, din carĭ 135 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 21 pluguri, 72 care cu boĭ, 4 căruţe cu caĭ; 11 stupĭ; 209 vite marĭ cornute, 13 caĭ, 397 oĭ, 15 capre şi 64 rîmătorĭ.

Are 1 biserică de lemn, făcută de locuitorĭ pe la anul 1800, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 4 fîntînĭ; 1 cîrciumă.

Izvoarele, *sat*, jud. Iaşi, pl. Copoul, com. Rădiul-Mitropolieĭ, spre S. de satul Iepureni, situat pe un podiş. In vechime se numea Ciorăşti. E format din cîteva case.

Izvoarele, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Oltenita, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de Bucureşti, între Valea-Seacă şi malul drept al rîuluĭ Argeşul. Aci rîul Sabarul se varsă în rîul Argeşul. Se împarte în 2 trupurĭ purtînd numirea de Izvoarele-d.-s. şi Izvoarele-d.-j. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 31 elevĭ şi 5 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc anual 2184 leĭ. Localul s'a construit de judeţ în anul 1883.

Se întinde pe o suprafaţă de 1925 hect., cu o populaţie de 806 locuitorĭ.

Statul şi d. A. Stolojan aŭ 1267 hect. şi locuitoriĭ 658 hect. Proprietarul cultivă 797 hect. (44 sterpe, 426 izlaz). Locuitoriĭ cultivă 578 hect. (50 sterpe, 30 vie).

Are 1 pod; 1 heleşteŭ.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 560 şi al celor micĭ de 325.

Izvoarele, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, şi e situat în partea de V. a comuneĭ. Are o populaţiune de 842 locuitorĭ. E reşedinţa comuneĭ. Are o şcoală; o biserică, clădită de d-niĭ proprietarĭ fraţiĭ Teodor şi Mihail Izvoranu, în stil modern.

Izvoarele, *sat*, face parte din comuna rur. Izvoarele, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Izvoarele, *loc*, jud. Bacăŭ, plasa Trotuşul, com. Grozeşti, situat nu departe de Bogdăneşti, unde se văd urmele unor ziduri marĭ numite Zidurile-de-la-Izvoare, care, se zice, ar fi îngrădit o vechie mănăstire, unde se închideaŭ locuitoriĭ de frica Tătarilor. Alţiĭ spun, că ar fi fost acolo biserica catolică, şi că la 1821, atît satul cît şi biserica aŭ fost arse de Turcĭ.

Izvoarele, *altă numire a mănăstireĭ* Crasna, jud. Prahova.

Izvoarele, *deal*, în partea de N.-V. a comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat în dreapta Iminogului, pe care se cultivă 62 hect. 50 arĭ vie.

Izvoarele, *moşie*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Vînători-Dumbrava-Roşie, proprietatea d-luĭ A. Blancfort.

Izvoarele, *trup de moşie*, în jud. Neamţu, plasa Piatra-Muntele, com. Doamna.

Izvoarele, *pădure* a statuluĭ în întindere de 950 hect., pendinte de com. Izvoarele, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, formată din trupurile: Ursoaia (150 hect.), Plăeţul saŭ Teleajenul (750 hect.) şi Vatra-Mănăstireĭ-Crasna (50 hect.)

Izvoarele, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Izvoarele, com. Gradiştea, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

Izvoarele, *picket de graniţă*, pe marginea Dunăreĭ, pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi.

Izvoarele, *pîrîŭ*, jud. Botoşani; izvoreşte din Orăşeni, curge pe teritoriul satuluĭ Băiceni, com. Curteşti, se uneşte cu pîrîul Ţurcani şi se varsă în Hliboci.

Izvoarele, *pîrîŭ*, izvoreşte de la lacul numit Izvoarele, de pe teritoriul moşieĭ Izvoarele, com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iaşi; curge de la N. spre S., trece prin satul Zahorna, com. Tăuteşti şi, la Capul-Dealuluĭ, se uneşte cu pîraiele: Rotundul şi Moimeşti, şi apoĭ se varsă în iazul Cîrligul din com.

Copoul, pl. Copoul, iar de acolo, curge sub numirea de pîrîul Căcaina, și trecînd prin orașul Iași, se varsă în stînga rîuluĭ Bahluiul.

Izvoarele. Vezĭ Corbiia, *pîrîŭ*, com. Brăcești, plasa Cîrligătura, jud. Iași.

Izvoarele, *pîrîaș*, jud. Neamțu, izvorește din dealurile Ciritei, teritoriul com. Gîrcina, curge spre S.-E., unindu-se pe dreapta cu pîrîașul Frăsinelul; intră pe teritoriul com. Vînători-Dumbrava-Roșie, traversînd, aproape de vărsarea luĭ, pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Cracăul, șoseaua județeană Dobreni-Roznovul, între kil. 18—19.

Izvoarele, *vale cu pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ; trece prin satul Gerdana și se scurge în Valea-Polocinuluĭ.

Izvoarele, *vale cu pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ; vine din Valea-Mălurenilor și se varsă în Bîrlad.

Izvoarele, *trecătoare*, în Transilvania, pe la N. de mănăstirea Crasna, jud. Prahova.

Izvoarelor (Dealul-), *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Niculițelul și Meidan-Chioĭ; se desface din dealul Pîrlita; se întinde spre S., într'o direcție generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de V. a comunelor și cea centrală a plășeĭ; se întinde printre pîrîul Boclogea și Telița; e tăiat de drumul comunal Hancearca-Niculițel; este acoperit pe toată întinderea cu pădurĭ de stejar.

Izvorani, *sat*, în jud. Ilfov, pl. Znagovul, făcînd parte din com. rur. Tîncăbești. Este situat la N.-E. de Tîncăbești, la întîlnirea Văeĭ-luĭ-Baron cu balta Znagovul. Are o biserică lipovenească.

Se întinde pe o suprafață de 1020 hect., coprinzînd și o baltă și are o populație de 251 loc.

Statul are 865 hect. și cultivă prin arendașiĭ săĭ 265 hect. (10 fînețe, 590 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comerciul se exercită de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 130 și al celor micĭ de 193.

Izvorani, *sat*, renumit pentru vînurile sale cele bune. Face parte din com. rur. Ștefănești, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Este situat pe Valea-Izvoranilor, care străbate cătunul de la N. spre E. și care se varsă în rîul Argeșul.

Are o populație de 432 locuitorĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 1 dascăl.

Se desparte de căt. Ștefănești printr'un deal mare, pe care sunt plantate numaĭ viĭ și diferițĭ arborĭ fructiferĭ.

O șosea, care pleacă din calea națională București-Pitești, străbate satul în tot lungul luĭ.

O parte din satul Izvorani a fost cumpărat de Mateiŭ Basarab împreună cu viile, cu pivnița, cu heleșteul și cu casele luĭ Mușat Vistierul și dăruite de el mănăstireĭ din Cîmpulung.

Izvorani, *deal*, în raionul com. Ștefănești, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, pe care se cultivă vie.

Izvorani, *gîrlă*, ce-și ia naștere din maĭ multe izvoare și după ce udă com. Ștefănești, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, de-alungul săŭ, de la N. la S., se varsă în rîul Argeșul.

Izvorani, *moșie* a statuluĭ, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, com. Valea-Mare, pendinte de Mitropolie; arendată cu 240 leĭ anual.

Izvorani, *proprietate* a statuluĭ, jud. Muscel, pendinte de Mitropolia din București; produce anual vr'o 240 leĭ.

Izvorani, *pîrîŭ*, izvorește din Dealul-Florestilor, în jud. Tecuciŭ, com. Condrăcheștĭ, se unește cu Iartaganul la Capul-Pisculuĭ, avînd un podeț, și astfel trec în com. Hurueștĭ și se varsă în Polocin, în partea stîngă.

Izvoranul (Predeleanul), *cătun* al com. Grăjdana, jud. Buzăŭ, cu 240 locuitorĭ și 56 case.

Izvoranul, *schit*, în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, căt. Izvoranul; a ținut de mănăstirea Mihaiŭ-Vodă și împreună cu aceasta de mănăstirea Simonoptera; astăzĭ e biserică de mir.

Izvoranul (Predeleni), *moșie*, a moșnenilor Predeleni, jud. Buzăŭ, de la care s'a răpit de călugărĭĭ grecĭ carĭ aŭ alipit-o de schitul Izvoranul. Astăzĭ e proprietatea statuluĭ în com. Grăjdana, pe care s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ în anul 1864; a maĭ rămas încă vre-o 22 hect. fînețe, afară de pădurea Izvoranul.

Izvoranul, *pădure* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Mihaiŭ-Vodă, jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, căt. Izvoranul; are 964 hect.; mare parte seculară.

Izvorălul, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, plasa Ocolul-d.-j., la 30 kil. de orașul T.-Severin, situată pe dealul și pe valea care duce la apa Pesceana.

Satul formează comună cu satele Boceni și Manul, având peste tot 2000 suflete, din carĭ 320 contribuabilĭ. Locuesc în 450 case.

Locuitoriĭ posedă: 52 pluguri, 129 care cu boĭ, 14 căruțe cu caĭ; 105 stupi cu albine.

Are 2 biserici, deservite de 1 preot și 3 cîntăreți; 2 circiumĭ.

Budgetul com. e de 2782 leĭ la venitur̆ și de 1400 leĭ la cheltuelĭ.

Vite: 900 vite marĭ cornute, 46 caĭ, 950 oĭ și 800 rîmătorĭ.

Prin comună trece șoseaua județeană T.-Severin-Dumbrava-Dolj.

Izvorul, *com. rur.*, jud. Dolj. pl. Ocolul. Situată pe malul stîng al rîuluĭ Amaradia, la 11 kil. de Craiova. Se învecinește la N. cu com. Mălăești; la E., cu com. Vulpeni și Motoci; la S. cu com. Șimnicul și la V., cu com. Almajul. Se desparte de aceste comune prin semne convenționale. Linia de N. merge de la com. Almajul pănă la com. Vulpenĭ, străbătînd rîurile Amaradia și Tesluiul pe ambele lor malurĭ. Linia de S. merge de la com. Motoci și pănă la Almajul, spre V., străbătînd rîul Amaradia.

La E., limita începe din com. Vulpeni (Romanați), cu direcțiunea spre V., trece prin rîul Tesluiul și se termină la com. Șimnicul. Linia de V. începe de la com. Almajul și merge drept spre N. pănă la com. Mălăești.

Are o populație de 1566 suflete, din carĭ 293 contribuabilĭ. Locuesc în 390 case. Știŭ carte 243 persoane.

Se compune din 3 cătune: Izvorul, Cioroĭul și Cornetul. Izvorul e cătunul de reședință. Cioroiașul e la mijloc, Izvorul la S. și Cornetul la N.

Are 2 biserici și o capelă la cimitir. Una în Izvorul, s'a fondat la 1820 de Cucoana Catinca Crăsnăreasa, a doua în Cornetul s'a fondat în 1869 de către Constantin Dosa iar capela de la cimitir din 1891 e datorită preotuluĭ Ion Preda.

La fie-care biserică se află cîte un preot și un cîntăreț. Ambele biserici aŭ cîte 17 pog. date după legea rurală.

Este o școală mixtă care funcționează din anul 1834. Localul este zidit de stat și întreținut de comună. E frecuentată de 60 școlarĭ: 16 din Izvorul, 20 din Cioroiul și 24 din Cornetul.

Inpămînteniți după legea rurală din 1864 sunt 286 loc.

Este situată pe un deal cu fața expusă la V., străbătută de maĭ multe vîlcele cu direcțiunea de la E. la V. Pămîntul este compus de terenuri nisipo-agiloase. Este străbătut de dealul Amaradia, ce se întinde pe ambele malurĭ ale rîuluĭ cu acelașĭ nume, de dealul Tesluiul din dreapta Tesluiuluĭ și din Dealul-Muerel din stînga luĭ.

Văĭ sunt 3: Valea-Vieĭ, Valea-Popeștilor și Valea-Unghiuluĭ.

Dealurile sunt acoperite cu viĭ.

Esta udată de rîul Amaradia, care izvorește din Gorj și care se varsă în Jiŭ la cătunul Troaca, din com. Cernelele. Tesluiul izvorește din dealul Crucile, com. Balota, și străbate o parte din această com. la E. și are direcția de la N. la S.

Pe Amaradia se află un pod.

Spre V. în cătunul Cornetul se află 2 bălți cu pește, ambele pe moșiile particularilor. Fiecare are o suprafață de $^3/_4$ de hect.

Suprafața întreguluĭ teritoriŭ comunal e de 1371 hect., din care: 1008 pămînt arabil, 38 fineață și 25 izlaz.

Moșiĭ sunt 6 și aparțin particularilor. Întinderea lor e 1240 pog. arabile, dînd un venit de 14600 leĭ.

Păduri sunt: Izvorul, Cioroiul și Cornetul cu o întindere de 400 pog.; esențe: cornĭ, aluniĭ, frasinĭ, girnițe și cer.

In comună sunt 5 circiumĭ; 1 moară cu aburĭ.

Căĭ comunale pe o lungime de 6 kil. unesc comuna cu vecinele sale. Un drum vechiŭ, numit Drumul-Muerel, începe din orașul Craiova, se termină în crestetul Carpaților, trecînd prin această comună.

Budgetul com. e de 3546 leĭ la venitur̆ și de 3297 leĭ 12 banĭ la cheltuelĭ.

Izvorul, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s., compusă din 4 cătune: Izvorul-d.-s., Izvorul-d.-j., Blejani și Rățoi. Este situată pe Dealul-Izvorașuluĭ și Blejani, la 65 kil. de capitala județuluĭ și la 4 kil. de a plășeĭ.

In vechime cătunele Izvorul-d.-s., Șoldea și Pirșogi, formaŭ o comună sub numele de Izvorul-d. s. Cătunele: Izvorul-d.-j., Blejani și Rățoi formaŭ o altă comună, sub numele de Izvorul-d.-j. Dela 1864 s'aŭ unit aceste comune cu comuna Fata, și aŭ format împreună comuna Fata, și ast-fel unite aŭ durat pănă la 1884, Aprilie, cînd deslipindu-se de comuna Fata, aŭ format o comună nouă, sub numele de Izvorul.

Are o populațiune de 270 familiĭ, saŭ 973 suflete, din carĭ 308 contribuabilĭ. Locuesc în 212 case.

Știŭ carte 159 persoane.

Sunt: 3 biserici, deservite de 3 preoți; o școală, care datează

de la 1880. Clădirea e bună, proprietatea comunei, prin donație făcută de d. C. Pîrșoagă în anul 1885. E frecuentată de 16 copii.

Locuitorii sunt moșneni. Ei posedă: 24 care și iepe, 188 boi, 250 oi și 230 porci.

Comuna se întinde pe o suprafață de 1175 hect.

Comerciul se face de 3 cîrciumari.

Veniturile comunei se urcă la suma de 1947 lei și cheltuelile, la 1813 lei.

O șosea unește comuna la N. cu com. Cucu-Popești; la S. cu com. Gura-Bouluĭ. O altă șosea o unește cu com. Crucișoara, la E. și alta, cu com. Fata, la V.

E brăzdată de dealurile: Șoldea, Izvorul, Dîrmănoaia, Blejani și de piscurile: Căciorul, Mălaia, Zgheboasa și Raicul. Pe toate se cultivă vii, pruni, sunt locuri arabile, pășuni de vite și pădure.

E udată la E. de gîrla Matcaveța și la V. de Gîrla-Bouluĭ, afară de văile care poartă numele dealurilor și piscurilor numite mai sus.

Se mărginește la N. și E. cu jud. Argeș; la S., cu com. Gura-Bouluĭ și la V., cu rîul Vedea.

Izvorul, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., compusă din 2 cătune: Izvorul și Popești.

Este situată pe valea Pesceana, la 51 kil. de capitala județuluĭ și la 8 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 82 familiĭ, saŭ 506 suflete.

Locuesc în 97 case.

Știŭ carte 32 persoane.

Sunt 2 biserici, una la Popești și a doua la Izvorul.

Locuitorii sunt moșneni. Ei posedă: 73 boi, 38 vaci, 6 care și 208 oi.

Vatra satuluĭ, cu vii și izlaz, are 135 hect.

Șoseaua comunală înlesnește comunicația comuneĭ Izvorul cu comunele: Glăvile la N. și Crețuni la S.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 800 leĭ anual.

E udată de văile Pesceana și Năvrăpița, și strînsă între dealurile Verdea și Dealul-Dosuluĭ.

Izvorul, *cătun*, al com. Trestia, jud. Buzăŭ, cu 190 loc. și 35 case.

Izvorul, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, cât. com. Greci.

Izvorul, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com Izvorul, cu reședința primărieĭ. Are 418 suflete: 217 bărbați și 201 femeĭ. Locuesc în 101 case.

Știŭ carte 62 persoane.

Copiii din sat urmează la școala mixtă din satul Cioroiul, ce este la 280 m. Are o biserică de zid, fondată la 1820 de cocoana Catinca Crăsnăreasa, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ și acum, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. Are 17 pogoane proprietate. Cîrciumĭ sunt 2.

Izvorul, *cătun*, în jud. Mehedinți, pl. Văilor; ține de com. rur. Drăgotești.

Izvorul, *sat*, face parte din com. rur. Sinaia, pl. Peleșul, jud. Prahova. Are o populație de 370 suflete.

Locuitorii acestuĭ cătun s'aŭ împroprietărit la 1864, parte pe moșia D-neĭ Zoe Brîncoveanu, parte pe poalele munteluĭ Colții-luĭ-Babeș, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, și o mică parte pe moșia mănăstireĭ Sinaia.

Izvorul, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Brătești, spre E. de satul Brătești, la 3 kilom. de el. Este așezat pe o mică pantă, ce privește spre S.-V. Are 64 familiĭ, saŭ 284 suflete, din carĭ 68 contribuabilĭ. Locuesc în 73 case.

Se lucrează mult olăria, așa că este în această privință întîiul sat din județ.

Are o biserică de lemn.

Sunt 480 vite marĭ cornute.

Este legat cu orașul Roman prin șosea.

Izvorul, *cătun*, al com. Dranovățul, pl. Olteț-ul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat la V. de traseul linieĭ ferate și al șoseleĭ Corabia-R.-Vîlcea, 2 kil. spre S.-V. de Dranovățul. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mării este de 190 m.

Are 225 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Sf. Grigore, cu un preot și 2 cîntărețĭ.

Izvorul, *sat*, face parte din com. rur. cu același nume, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Izvorul, *vechie numire a satuluĭ* Simionești, jud. Roman, plasa Moldova, com. Cordunul.

Izvorul, *mahala*, în com. rur. Lupșa, pl. Motrul-d.-s., județul Mehedinți.

Izvorul, *mahala*, în com. rur. Drăgotești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Izvorul, *moșie* cu *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Izvorul. Pădurea se compune din cer, gîrniță, corn, alun și stejar, care predomină. Pe moșie se află o moară de aburĭ.

Izvorul, *lac*, jud. Dolj, pl. Jiul-

d.-s., com. Filiași, la S. comuneĭ se scurge în lacul Vladul. Are o întindere de ½ hectar și conține pește. Într'însul se scurg: Fîntîna-Mare și Fîntînile-de-la-Capelă.

Izvorul, *pîrîŭ*, jud. Botoșani, izvorește dintr'un mal din tîrgul Bucecea; trece prin satul Bucecea; curge spre N., se unește cu pîrîul Vasilincea și apoĭ trece în com. Costinești și se varsă în Sicna.

Izvorul, *pîrîŭ*, ia naștere din iazul Costanul, de pe Invăncăuți, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, și se varsă în rîul Prutul.

Izvorul, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, izvorește de sub Dealul-Circiumeĭ-Bărboși, trece prin șesul și com. Bărboși și se varsă în balta Posta-Elanul.

Izvorul, *pîrîŭ*, izvorește din cât. Turculești, com. Călinești, pl. Podgoria, jud. Muscel, curge spre E. și se varsă în rîul Argeșul, la com. Golești-Badiĭ, pl. Podgoria.

Izvorul, *pîrîŭ*, izvorește de la limita jud. Gorj și se varsă în rîul Tîrîia, în raionul com. Milostea, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea.

Izvorul, *izvor de apă minerală*, jud. Prahova, com. Sinaia, plaiul Peleșul, conținînd pucioasă și iod, pe proprietatea statuluĭ și a caseĭ Brîncovenești, situat pe regiunea munților, în apropiere de gara Sinaia.

Izvorul-cu-Trestie, *vechie numire a cătunuluĭ* Trestia, com. Trestia, jud. Buzăŭ.

Izvorul-Alb, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Buhalnița, situat la 37 kil. de orașul Piatra, pe malul drept al rîuluĭ Bistrița și pe cel stîng al pîrîașuluĭ cu acelașĭ nume.

Are o populație de 148 familiĭ, saŭ 202 suflete: 104 bărbațĭ și 98 femeĭ.

Știŭ carte 20 persoane.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și plutăria.

Izvorul-Alb, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul.

Are o populație de 57 familiĭ, saŭ 243 suflete.

Izvorul-Alb, *trup de moșie*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Buhalnița.

Izvorul-Alb, *ramură de munți*, ce se detașează din masivul Ceahlăuluĭ, între pîrîul cu acelașĭ nume și Pîrîul-Seculuĭ, jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele.

Izvorul-Alb, *pîrîiaș*, în județul Neamțu, plasa Piatra-Muntele, com. Buhalnița; izvorește din stînca Dochieĭ și se varsă pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistrița, între kil. 94—95 al șoseleĭ mixte Piatra-Prisăcani.

Izvorul-Aneștilor, *com. rur.*, și *sat*, în jud. Mehedinți, plasa Ocolul-d.-j. la 20 kil. de orașul Turnul-Severin; s'a numit și Izvorul-Alceștilor.

Este situată pe valea ce duce la Broscari, coprinsă între dealurile Poroina și Stîrmina, care începe din locul numit Plaiul-Bistrița. Satul formează comună cu satele: Petrișul și Valea-Hoțuluĭ, avînd peste tot 1821 suflete, din carĭ 285 contribuabilĭ. Locuesc în 300 case.

Locuitoriĭ posedă: 51 pluguri, 118 care cu boĭ, 19 caĭ; 870 oĭ; 102 stupĭ.

Are: 3 biserici cu 2 preoți și 5 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 30 elevĭ; 3 circiumĭ.

Budgetul com. e la venitur de 1708 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1034 leĭ.

Vite: 640 vite marĭ cornute, 19 caĭ, 870 oĭ și 749 rîmătorĭ.

Prin comună trece șoseaua Turnul-Severin-Bistrița-Izvorul-Aneștilor-Broscari.

Se mărginește: la E. cu com. Broscari; la S. cu com. Hinova; la V. cu com. Bistrița și la N. cu Fîntîna-Domnească. Dealurĭ sunt: Băsescul, Plugarul, al-Garduluĭ, al-Căcamuluĭ, Dragoteasa, Suvernițul, Miclăul, Dutescul, Peretul, Budașca și Tăbănești, parte acoperite cu viĭ și semănăturĭ și parte cu pădure.

Văĭ maĭ principale sunt: valea Izvorul-Aneștilor, pe care este așezată comuna ce începe din plaiul Bistrița și se termină într'o frumoasă cîmpie la Rogova. Maĭ e și cîmpia Boenișca la E.

Ca loc istoric în această comună sunt de notat urmele unuĭ vechiŭ drum Roman, ce s'a descoperit pe lîngă casa preotuluĭ Gheorghe Lăzano și care era așternut cu cărămidă și piatră.

Tot în această comună, în cătunul Pietrișul, se află lignite.

Izvorul-Birseĭ, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., la 10 kil. de orașul T.-Severin. Este situată pe Valea-Topolniței, mărginindu-se: la E. cu com. Molovățul; la S. cu com. Bresnița; la V. cu com. Balotești, care o desparte de Schitul Topolnița.

Satul formează com. cu cătunele: Halinga, Răscolești, Schinteești, Schitul, Topolnița, Curecea și Petolești, avînd peste

tot 1911 suflete, din carĭ 350 contribuabilĭ. Locuesc în 350 case.

Locuitoriĭ posedă: 70 pluguri, 194 care cu boĭ, 12 căruţe cu caĭ; 369 stupĭ.

Prin comună trece şoseaua Turnul-Severin-Balta-Baia-de-Aramă, pe malul stîng al rîuluĭ Topolniţa; iar pe malul drept o şosea duce de la Halinga la Schinteeşti.

Are 4 biserici, cu 3 preoţi şi 7 cîntăreţi; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 30 elevĭ; 3 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 5578 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 2283 leĭ.

Vite: 783 vite marĭ cornute, 27 caĭ, 706 capre, 890 oĭ şi 900 rîmătorĭ.

Dealurĭ maĭ principale în comună sunt: Dealul Curecea, acoperit cu viĭ, Zmeura, Bobocească, Dealul-Feteĭ şi Dealul-Brădeţuluĭ, cu o poziţiune frumoasă, acoperit cu pădurĭ seculare.

Cîmpiĭ sunt: Cîmpia-Cureceĭ, Ţarovăţuluĭ, Peruţuluĭ şi Crasca.

Văĭ principale sunt: Valea-Bîrzeĭ, care este foarte prăpăstioasă, valea Curecea, Ţărovăţul, Crasna şi valea Topolniţa. Iar ape sunt: Topolniţa, ce udă prin mijloc, Pîrîul-Fîntînelor, Clevăceţul ce izvoreşte din pădurea statuluĭ, Supadina şi Pîrîul-Coşurilor.

In partea de V. a acesteĭ comune, în vecinătatea satuluĭ Baloteşti, se cunosc urmele uneĭ bisericuţe, în stîncile de sub Dealul-Sfîrleaculuĭ în apropiere de malul drept al rîuluĭ Topolniţa. Asemenea se poate vedea şi o mică schelă de piatră care coteşte în linie curbă şi care dă a se înţelege că aci era sf. Proscomidie, unde preoţiĭ săvîrşeaŭ serviciul divin. De aci, mergînd pe malul drept al Topolniţeĭ, spre E., la o mică distanţă, se găsesc locurĭ adîncite, unde, se zice, a fost un cimitir roman al satuluĭ Martalogi. Bisericuţa ar fi fost a satuluĭ Martalogĭ care a fost stricat de niştе Tătarĭ ce aŭ năvălit asupra locuitorilor. Locul pe unde aŭ trecut Tătariĭ apa Topolniţa se numeşte şi azĭ Vadul-Tătaruluĭ. Vechimea acestuĭ sat se dă a fi cam pe la 1200 după Chr. Morminte aflate aci poartă numele de mormintele Uriaşilor saŭ Jidovilor de la Martalogi. (V. Schitul Topolniţa şi Schinteeşti).

Izvorul-cel-Mare, *pîrîŭ*, jud. Vasluiŭ, com. Scheia; izvoreşte de sub niştе stîncĭ de piatră, în partea de S. a dealuluĭ Muncelul; curge pe marginea de E. a satuluĭ Căpoteşti; primeşte în dreapta sa pîrîiaşul Ignat, şi care trecînd pe teritoriul com. Drăguşeni se varsă în Stavnicul-Sec.

Izvorul-de-Jos, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, pe apa Teleormanuluĭ, la 16 kil. de com. rur. Costeşti (reşedinţa subprefectureĭ), şi la 61 kil. de Piteşti. Are o populaţie de 100 familiĭ, saŭ 600 suflete, din carĭ 110 contribuabilĭ; o biserică cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală primară rurală.

Budgetul com. e de 1916 leĭ la venit. şi de 1968 leĭ la chelt.

Vite: 350 boĭ şi vacĭ, 75 caĭ, 4 asinĭ, 1151 oĭ, 2 capre şi 115 rîmătorĭ.

Izvorul-de-Jos, *sat*, face parte din com. rur. Izvorul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 266 locuitorĭ. E situat în partea de S. a comuneĭ.

Izvorul-de-Sus, *com. rur.* şi *sat*, în apropiere de rîul Teleormanuluĭ, jud. Argeşul, pl. Gălăşeşti, la 13 kil. de com. rur. Costeşti (reşedinţa subprefectureĭ) şi la 58 kil. de Piteşti. Are o populaţie de 972 suflete, din carĭ 198 contribuabilĭ; o biserică vechĭe, cu hramul Sf. Nicolae, fondată în anul 1701 de proprietarul de pe acele vremurĭ, Paharnicul Iordache Colfescu şi restaurată maĭ în urmă de proprietariĭ, familia Perticari; biserica se întreţine de proprietar şi e deservită de un preot, un cîntăreţ şi un paracliser. Se văd şi ruinele caselor boereştĭ zidite tot în anul 1701 de Paharnicul I. Colfescu.

Şcoala primară din com. datează de la 1849.

Budgetul com. e de 3340 leĭ la venitурĭ şi de 3473 leĭ la cheltuelĭ.

Vite: 680 boĭ şi vacĭ, 142 caĭ, 9 bivolĭ, 12 asinĭ, 1900 oĭ, 18 capre şi 825 rîmătorĭ.

Izvorul-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. rur. Izvorul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 469 locuitorĭ. Se maĭ numeşte de locuitorĭ Şoldea şi Pîrşogi. E situat în partea de N. a comuneĭ. Aci e reşedinţa com.

Are 2 biserici, una fondată pe la anul 1801, de un oarecare Radu; s'a reparat la 1837 şi la 1881, surpîndu-se, s'a făcut din temelie de Costache Pîrşoagă; a doua s'a zidit din temelie de Ioan Pîrşoagă, la anul 1827, dar surpîndu-se s'a rezidit de C. Pîrşoagă.

Izvorul-Dulce, *trup de moşie*, situată în preajma mănăstireĭ Secul, com. Vînători-Neamţul, pl. de-Sus-Mijlocul, jud. Neamţu.

Izvorul-Frumos, *sat*, al com.

rur. Burila-Mare, pl. Blahnița, jud. Mehedinți.

Izvorul-luĭ-Dragomir, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani.

Izvorul-Munteluĭ, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Blahnița.

Are o populație de 20 familiĭ, saŭ 84 suflete: 39 bărbațĭ și 45 femeĭ.

Izvorul-Munteluĭ, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul.

Izvorul-Munteluĭ, *pădure*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Buhalnița; are o întindere de 1050 pog.

Izvorul-Munteluĭ, *pîrîiaș*, ce izvorește din masivul Ceahlăuluĭ, curge pe teritoriul com. Buhalnița, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, vărsîndu-se pe partea dreaptă a riuluĭ Bistrița, după ce, aproape de vărsarea sa, traversează șoseaua mixtă Piatra-Prisăcani, între kil. 84—85.

Izvorul-Puturos, *izvoare minerale*, în jud. Neamțu, com. Taslăul, pl. Bistrița, situate pe dreapta pîrîuluĭ Taslăul, în pădure, spre V. satuluĭ Taslăul; conțin în disoluțiune mult sulfure.

Izvorul-Rece, *plaiŭ*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Salcia, acoperit cu pădure.

Izvorul-Rece, *pîrîiaș*, vine din plaiul Buzăul, jud. Buzăŭ, udă partea de S. a com. Salcia, pl. Podgoria, jud. Prahova, și se varsă în gîrla Salcia, la S. de com. Salcia.

Izvorul-Răŭ, *pîrîŭ*, afluent al Bistriței, în jud. Succava, com. Broșteni.

Izvoruluĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Vasluiŭ, pl. Crasna, com. Soleștĭ. Se întinde de la N. spre S., pre lîngă șoseaua națională Vasluiŭ-Iași. Se numește ast-fel pentru că din coasta sa despre V. ĭese un izvor mare.

Izvoruluĭ (Gîrla-), *gîrlă*, izvorește din dreptul com. Mircești, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt, curge spre S. paralel cu com. Vlaici, pănă la locul numit Craculu-Puțuluĭ; acolo primește pe dreapta Izvorașul, își schimbă direcția spre S.-E. și se varsă în riul Vedița, între cătunele Vlaici și Cristeștĭ, pl. Vedea-d.-j.

Izvorului (Gura-), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Nișcovuluĭ; are 202 hect. arăturĭ, vĭĭ cu embatic, livezĭ și 2 morĭ.

Izvoruluĭ (Valea-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia Comarnicul, com. Comarnicul, pl. Peleșul, jud. Prahova.

Izvoruluĭ (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Congaz, făcînd limita între cătunele Congaz și Hagilar; își ia naștere dintr'un mic lac, la $1\frac{1}{2}$ kil. spre N.-E. de satul Hagilar; se îndreaptă spre S., avînd o direcție generală de la N. la S., taie șoseaua națională Tulcea-Babadag-Constanța, pe la kil. 23, unde primește pe dreapta valea Hagilar, și, după ce a brăzdat partea N. a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ, după 11 kil. de curs, se aruncă în pîrîul Telița, pe dreapta, aproape de vărsarea acesteia, în Coada-Bălțiĭ (lacul Babadag).

Î

Împăratului (Măgura-), sau **Măgura-de-la-Groapa-Viei**, *măgură*, situată d'asupra com. Măgurele, din pl. Călmățuiul, jud. Teleorman. I s'a dat această numire de la anul 1877, cînd împăratul Rusiei Alexandru II s'a urcat în mai multe rînduri pe dînsa pentru a observa bombardarea Nicopolei și mersul operațiunilor de războiu.

Împăratului (Valea-), *vale*, pe teritoriul comunei Cocargea, pl. Borcea, jud. Ialomița.

Împărăteasa, *localitate*, în partea de N.-E. a com. Stănilești, pl. Prutul, jud. Fălciu, pe șesul dintre apa Prutețului și rîul Prut, pe moșia statului dintre satele Stănilești și Voinescu. Se zice că pe acest loc a stat în cort Impărăteasa Ecaterina, în timpul războiului dintre Ruși și Turci la 1711, pentru care această localitate s'a numit Impărăteasa.

Împistritul, *munte*, în jud. Buzău, com. Nehoiașul, cu 1081 m. înălțime și acoperit de păduri și izlaz.

Împușcată (Crucea-), *movilă*, în jud. R.-Sărat, pl. Margineaa.-j., com. Gulianca, în partea de E., lîngă rîul Buzăul; are un han situat la răscrucirea mai multor drumuri.

Împuțita, *pîrîu*, izvorește din dealul cu același nume, com. Dumești, pl. Funduri, jud. Vasluiu, și, după ce se unește cu pîrîul Valea-Mare, la locul numit Gura-Văiei, curge de la S. spre N. și se varsă în Bîrlad, spre E. de satul Dumești.

Împuțită (Gîrla-), *gîrlă*, jud. Tulcea, în partea E. a plășei Sulina, și cea N. a comunei rurale Sf. Gheorghe, servind de hotar între ea și comuna urbană Sulina; se formează în stuf; se îndreaptă spre S., într'o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E.; primește apele lacurilor: Porculuĭ, Roșul și Roșuleț, gîrla Bivolul, și după 11 kil. de drum se sfîrșește în mare, între milele marine No. 7 și 8.

Înaltă (Muchea-), *colină* și *punct de hotar*, al com. Cănești, despre com. Grabicina, județul Buzăŭ; e ramificație din muntele Bocul.

Înaltă (Muchea-), *munte*, punct trigonometric, în com. Rușiavățul, cătunul Muscelul-Țiganul, jud. Buzăŭ.

Încărcătoarea, *deal*, jud. Prahova, com. Izvoarele, plaiul Teleajenul. Servă pentru pășunatul vitelor.

Încăul, *pădure*, de stejar, în întindere de 85 hect., pe moșia Dîngeni, jud. Botoșani.

În-Chimniți, *pisc* și *poiană*, în partea de V. a com. Cerașul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, unde, în timpurile vechĭ, sătenii, carĭ mereŭ eraŭ supărațĭ de invaziile streine, își făcuseră gropĭ, în carĭ-și ascundeaŭ avutul.

Înconjurătoarea, *moșie*, proprietatea statuluĭ, în jud. Tecuciu, com. Răchitoasa. Se mai numește Inconjurătoarea - Mănăstireĭ. Parte din această moșie este acoperită cu pădurĭ.

Înconjurătoarea - Mănăstireĭ-Berzunțul, *moșie* a statuluĭ, jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., com. Berzunțul, în întindere de 4000 hectare și arendată cu 11000 leĭ.

Înconjurătoarea - Mănăstireĭ-Bistrița, *trup de moșie*, situat în com. Doamna, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamțu, arendată anual cu 6266 leĭ, afară de trupul

vîndut dintr'însa, numit Izvoarele.

Înconjurătoarea-Mănăstireï-Bîrnova, *moșie*, jud. Iași, pe care se află nouă sate și anume: Ciurbești din com. Miroslava, Lunca-Bîrnoveï, Ciurea, Cercul, Todirel, Piciorul-Lupului și Curăturile, din com. Ciurea; Bîrnova și Pietrăria din com. Buciumi. A aparținut mănăstireï Bîrnova, iar după secularizare a devenit proprietatea statuluï.

Înconjurătoarea-Mănăstireï-Bogdana, *moșie* a statuluï, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Bogdana, care îï aduce un venit de 5000 leï anual.

Înconjurătoarea-Mănăstireï-Cașinul, *moșie*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Mănăstirea-Cașinul, fostă proprietate a mănăstireï, (cît-va timp închinată sfintelor locurï). Astă-zï este proprietatea statuluï. Are o întindere de 5561 hect. și este arendată cu 23200 leï anual.

Înconjurătoarea-Mănăstireï-Neamțuluï, *moșie*. (Vezï Neamțul, moșie).

Înconjurătoarea-Mănăstireï-Taslăul, *moșie*, pendinte de mănăstirea Tazlăul, jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Taslăul, arendată anual cu suma de 16000 leï.

În-Izlaz, *deal*, jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Seimeni și anume pe acela al cătunuluï Seimenï-Micï; este continuarea dealuluï Carapat-Daga și se întinde de la acest deal până la Dunăre, trecînd prin satul Seimenï-Micï și mergînd printre văile: Tibrinul și Iliștea și pe la S. lacurilor Domneasca-Mare și Domneasca-Mică; are o direcțiune de la E. spre V. și o înălțime medie de 90 m., începînd de la 102 m. și scăzînd cu cît se apropie de Dunăre; este situat în partea nord-vestică a plășeï și cea centrală a comuneï; este acoperit cu verdeață.

În-Poiană, *cătun*, al com. Colțï, jud. Buzău, cu 120 locuitorï și 35 case.

Însurăței (Pîrlădeni), *com. rur.*, jud. Brăila, pl. Balta, așezată pe muchia dreaptă a pîrîuluï Călmățuiul, ce curge spre N. E. com., la 4 kil. de viroaga Puturosul, peste ale careï ape se află un pod. Se mărginește la E. cu Lacul-Reziï; la V., cu Slujitorï-Albotești; la N., cu Vizirul și la S., cu Cioara-Doicești. Suprafața com. e de 6910 hect. și are o formă dreptunghiulară.

Are o populație de 427 familiï, saŭ 1822 suflete, din carï 283 contribuabilï.

Are 1 școală de băeți, înființată la 1880, frecuentată de 90 elevï; 1 școală de fete, înființată la 1888, frecuentată de 28 fete; o moară de vaporï.

Drumurï: La Brăila, spre N.-E., pe șoseaua județeană Brăila-Călărași, 47 kil.; la Lacul-Reziï drept spre E., 6 kil; la căt. Padina, spre S.-E., prin proprietatea locuitorilor; la Cioara-Doicești, spre S., pe șoseaua județeană Brăila-Călărași, 14 kil.; la Tătarul, pe lîngă Movila-Păduchiosuluï, spre S.-V., 16 kil.; la Slujitorï-Albotești, spre V., prin căt. Caragica și Cocoțați, 11 kil.

În comună sunt 3 piețe și 17 străzï aliniate. Prin comună trece șoseaua județeană Brăila-Călărași.

S'a înființat la 1882, prin împroprietărirea însurățeilor din 1878. Maï nainte se afla aci cătunul Pîrlădeni.

Însurăței, *sat*, jud. Brăila, pe muchia platouluï în marginea de E. a com. cu același nume, la 47 kil. spre S. de orașul Brăila. Pe la 1854 cîte-va familiï din Lacul-Reziï s'aŭ stabilit pe moșia statuluï Mușeteanca, întemeind aci cătunul numit Pîrlădeni, pendinte de comuna Lacul-Reziï; până la 1879 s'aŭ împroprietărit 508 locuitorï și la 1882 s'a format satul și com. Însurăței. Locuitoriï cunosc încă acest sat sub numele de Pîrlădeni. Are o școală de băeți, înființată la 1880, întreținută de stat, frecuentată de 87 băeți; o școală de fete, întreținută de comună, înființată la 1888, frecuentată de 34 eleve.

Suprafața satuluï e de 262 hect., cu o populație de 340 familiï, saŭ 1526 suflete; 367 case; 9 circiumï; 1 moară de aburï.

Vite sunt: 820 caï, 5 asinï, 1600 oï, 6 capre și 1130 rîmătorï.

Sunt 50 stupï cu albine.

Însurăței, *mahala*, în com. rur. Pristolul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinți.

Însurăței-Noï, *mahala*, în com. rur. Stingăceaua, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Înșelata, *cătun*, al com. Nehoiașul, jud. Buzău, cu 40 locuitorï și 10 case.

Înșelățiï (Piatra-), *munte* stîncos, în jud. Buzău, com. Nehoiașul, cătunul Prundul.

Înșiratele, *deal*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova și Constanța; ramificațiunile sale se întind

printre afluenții de pe stînga aĭ pîrîuluĭ Sarai, și ceĭ de pe dreapta aĭ pîrîuluĭ Casimcea; se ridică pănă la 305 m.; este acoperit cu fînețe și semănăturĭ.

Înșiratele, *treĭ movile,* situate în apropiere una de alta, spre N. de satul Țîndărei, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Întorsura, *com. rur.,* pl. Jiul-d.-mj., jud. Dolj. Reședința la Segîrcea. Așezată pe coasta dealuluĭ Întorsura și aproape de malul drept al rîuluĭ Dăsnățuiul.

Se învecinește la E. cu com. Lipovul; la V. cu comunele Siliștea-Cruceĭ și Cioroiașul; la S., cu com. Urzicuța și la N., cu com. Vîrvorul-Fîntînelele.

Limita linieĭ de N. începe de la dealul Căprioarele, trece peste rîul Bănagiul și Valea-Slodonuluĭ. Linia limiteĭ de S. începe de la Măgurelele-cele-Două și apoĭ trece peste Dealul-Viilor. Limita linieĭ de E. începe de la Braniștea-Reoduluĭ și trece pe la dealul Întorsura. Limita linieĭ de V. începe de la Măgura-cu-Sipică și trece Pîrîul-Jivanuluĭ.

Terenul com. este accidentat în partea de V. de dealul Radovanul, înalt de aproape 300 m., acoperit cu viĭ și pădurĭ, și care este șerpuit de Valea-Rea și Dăsnățuiul. Al doilea deal este Dealul-Viilor, care are direcțiunea de la N. la S. și este înalt cam de 150 m.

Este udată de rîul Dăsnățuiul cu afluenții săĭ, pe dreapta Jivanul și pe stînga Bănagiul și Valea-Rea, carĭ se varsă în Dăsnățuiul, în dreptul căt. Radovanul.

Înainte, comuna era situată pe locul unde este azĭ biserica, însă din cauza invaziunilor turcești, s'a mutat spre S.-E. de biserică, unde se găsește astă-zĭ.

Se compune din două căt.: Întorsura, cătun de reședință, pe dreapta rîuluĭ Dăsnățuiul, și Radovanul spre N.-E., pe stînga rîuluĭ Dăsnățuiul, cu o populațiune de 1928 suflete; locuesc în 130 case și 275 bordee. Sunt 340 contribuabilĭ.

Are două bisericĭ: una în Întorsura, fondată la 1780 de Constantin Sari Ene și terminată la 1783, lucrată de zid și avînd hramul Sf. Impărațĭ Constantin și Elena; a doua este în căt Radovanul, cu hramul Intrarea în Biserică a Maiceĭ-Domnuluĭ, zidită de locuitorĭ la anul 1867 și terminată la 1870; sunt deservite de 2 preoțĭ și 3 cîntăreți. Are două școlĭ mixte, una în Întorsura și a doua în Radovanul; cea din Întorsura funcționează din 1880 și cea din Radovanul din 1889. Amîndouă sunt întreținute de comună și frecuentate de 61 copiĭ.

Știŭ carte 31 persoane.

După legea rurală din 1864 s'aŭ împroprietărit 228 locuitorĭ și însurățeĭ, iar după cea din 1875 s'aŭ împroprietărit 25 locuitorĭ.

Teritoriul com. este de 12078 pog., dintre carĭ: 9280 pămînt arabil, 100 pog. fînețe, 600 pog. izlaz și 2098 pog. pădure.

Moșiile se numesc Întorsura și Radovanul. Cea d'întîiŭ, în întindere de 6645 pog. pămînt arabil, cu venit de 90000 leĭ, aparține Eforieĭ Spitalelor Civile din București, fostă a mănăstireĭ Fedeleșoiul; a doua este a statuluĭ, în întindere de 300 pog., cu venit de 10000 leĭ, fiind dată în loturĭ.

Pădurile: Întorsura, în cătunul și pe moșia cu același nume, în întindere de 300 hect., aparține Eforieĭ Spitalelor Civile din București, fostă a mănăstireĭ Fedeleșoiul; Radovanul, în cătunul și pe moșia cu același nume, în întindere de 550 hect., aparține statuluĭ. Lemnul care predomină este stejarul și girnița; se găsește și cer.

Viile de pe moșia Întorsura aparțin locuitorilor, iar cele de pe moșia Radovanul aparțin statuluĭ, fiind în întindere de 224 pog., și producînd vin bun. Pe moșia Radovanul se află cariere de piatră.

Se fabrică rachiŭ în cantitate de 1500 vedre anual. Este o moară cu aburĭ pe moșia Întorsura.

Pe moșia Întorsura sunt stîne, unde se face brînză.

Transportul se face cu carele și căruțele pe calea județeană spre Craiova, care străbate comuna pe o lungime de 6 kil. și pe alta comunală-vicinală în întindere de 5 kil.

Circiumĭ sunt 7 în Radovanul și 4 în Întorsura.

Întorsura, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Întorsura, reședința primărieĭ. Are o populație de 1478 suflete; locuesc în 100 case și 180 de bordee.

Întorsura, *deal,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Întorsura, pe care este așezată comuna și prin care trece limita de E. către com. Lipovul.

Întorsura, *moșie,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Întorsura, în întindere de 6645 pog., cu venit anual de 90000 leĭ. Aparține Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Întorsura, *pădure,* județul Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Întorsura, pe moșia Întorsura.

Între-Borce, *munte,* jud. Suceava, ce ocupă al doilea loc în înălțime din județ, având 1834.6 m. altitudine; aflător în com. Borcea.

Între-Dealuri, *munte,* în com. Mălini, jud. Suceava.

Între-Poduri, *pădure* a statului în întindere de 770 hect., județul Ilfov. Vezi Căldărușani, pădure.

Între-Prahove, *vechie numire,* până la anul 1881, a *satului* Azuga de azi, saŭ a localității unde apele Azuga și Prahovița se întîlnesc spre a forma valea Prahovei, jud. Prahova.

O dată cu deschiderea gărei s'a dat acesteĭ localități numirea de Azuga, după valea ce din timpurĭ îndepărtate poartă acest nume.

Între-Răzeși-și-Poduri, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Podurile; are o întindere de 600 hect. și este supusă regimuluĭ silvic.

Între-Rîmnice, *numire vechie a comuneĭ* și *cătunuluĭ* Jitia, plaiul Rîmnicul, de la situația sa la confluența rîuluĭ Rîmnicelul, socotit ca un izvor al rîuluĭ Rîmnicul și Rîmnicul-Sărat; astă-zĭ se dă această numire unuĭ cătunaș, ce se află la confluența lor, situat la apus de cătunul de reședință, Jitia.

Între-Sibicee, *cătun,* al comuneĭ Mlăjetul, jud. Buzăŭ, cu 90 locuitorĭ și 20 case, situat pe Valea Sibiciuluĭ.

Întunecății, *pisc,* în com. Golești, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Învăluitele, *lac,* în jud. Ialomița, insula Balta, teritoriul comuneĭ Dichiseni, pl. Borcea.

În-vîrf-la-Pietricica, *numire* ce se mai dă *vîrfuluĭ* Surdești din com. Breaza-d.-s., plaiul Prahova, jud. Prahova.

J

Jacota, *sat*, pe moșia cu același nume, jud. Suceava, com. Pleșești. Așezat pe un podiș coprins între Dealul-Cioatelor și Dealul-Mare. Are o populație de 38 familiĭ, saŭ 158 suflete, din carĭ 78 contribuabilĭ. Locuesc în 45 case.

Vatra satuluĭ ocupă 4 fălcĭ și 5 prăjinĭ. Moșia e proprietatea d-luĭ Iordache Iurașcu, și are 630 fălcĭ, din carĭ: 110 fălcĭ cultivabile, 200 fălcĭ pădure, 130 fălcĭ fînaț, restul mlaștine și locurĭ prea puțin productive.

Improprietăriții în 1864 sunt: 9 fruntași, 7 pălmași și 10 codași, stăpînind 57 fălcĭ, 45 prj.

Are o biserică de lemn, adusă din Leucușești de frații Hermeziu, cu hramul Sf. Maria Mare.

Școala din Pleșești servă și acestuĭ sat.

Jahalea, *sat*, jud. Suceava, com. Bogdănești, pe moșia Baia, așezat pe pîrîul cu același nume. Are o populație de 49 familiĭ, saŭ 191 suflete, din carĭ 33 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 22 fălcĭ. Improprietăriții în 1864 sunt: 14 pălmași și 12 codași, stăpînind 30 fălcĭ.

Biserica și școala din Rîșca servesc și acestuĭ sat. Un drum principal duce la Bogdănești (2 kil.).

Jahalea, *pădure*, de diverse esențe, jud. Suceava, com. Bogdănești.

Jaleșul, *rîŭ*, izvorește de sub poalele munților com. Runcul, platul Vulcan, jud. Gorj; apeleĭ sunt formate dintr'un singur izvor; ia direcția de la N. spre S., la com. Bălăcești se împreună cu rîul Bistrița; se varsă în Tismana, în dreptul căt. Rogojelul; comunicația pe acest rîŭ se face pe 2 podurĭ de lemn, unul așezat în dreptul maluluĭ Grosul, com. Bălăcești, iar cell'alt în dreptul căt. Vărțul, pendinte tot de Bălăcești.

Japșa-Înfundată, *vîroagă*, jud. Brăila, pe teritoriul com. Vădeni; începe din dreptul halteĭ Vădeni; curge spre S.-E. și se împreună cu vîroaga Zagna, la 800 m. de satul Vădeni.

Japșea, *vale*, jud. Buzăŭ, com. Găvănești; servă ca suhat.

Jarcaleți, *cătun*, pendinte de com. Florul, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe dealul și valea Rogojineĭ, la 4 kil. spre S.-V. de reședința comuneĭ. Are o populațiune de 120 locuitorĭ, din carĭ 20 împroprietăriți după legea rurală, pe proprietatea d-luĭ H. Caracostea.

Jarcaleți saŭ **Meletia**, *cătun*, pendinte de com. Pietrele, pl. Marginea, jud. Vlașca.

Jarcaleți, *numire* ce mai poartă *cătunul* Ștefănești, jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Antonești.

Jariștea, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Gîrlele, situată mai la vale de Pădureni, de care este despărțită prin pîrîul Vărsătura-Mare, la 5 kil. de reședința subprefectureĭ și la 17 kil. de capitala județuluĭ.

Este udată, afară de pîrîașul Vărsătura-Mare, și de Căcaina (canalul tras din Putna).

Are o populațiune de 466 familiĭ, saŭ 1880 suflete, din carĭ 395 contribuabilĭ. Locuesc în 491 case.

Știŭ carte 501 persoane.

Are: două biserici parohiale, una cu hramul Adormirea și a doua cu hramul Duminica-Tutulor-Sfinților; două școale, una de băeți, construită de comună

și frecuentată de 76 elevĭ și a doua de fete, frecuentată de 26 eleve.

Budgetul com. e de 14904,05 leĭ la venitură și de 14681,83 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 60 pluguri de lemn și 42 de fier, 1 mașină de bătut porumb (cu manivelă), 3 grape de fier.

Vite sunt: 338 boĭ, 111 vacĭ, 56 caĭ și 77 porcĭ.

Comerciul se exercită în com. de 8 persoane.

Jariștea, *deal*, în raionul com. Sîngerul, pl. Podgoria, jud. Prahova, pe care se cultivă vie și sunt livezĭ de prunĭ.

Jariștea, *deal*, cu direcția de la N. la S., jud. Prahova, plaiul Teleajenul, com. Star-Chiojdul; cade în partea de N. a com.

Jariștea, *munte*, în jud. Buzău, com. Nehoiul, între Impistritul, Cumpenile și rîul Buzăul. Servă ca izlaz.

Jariștea, *moșie*, în jud. Buzău, com. Nehoiașul, cătunele: Broasca, Bonțul și Gura-Siriuluĭ, care se întinde între pîrîul Nehoiul, rîul Buzăul, pîr. Siriul și muntele Monteorul, format din trupurile: Bonțul, Malul-Caprĭĭ, Spedișul-Nehoiuluĭ, Impistrita, Gherghelăul, Vîrful-Jariștei și parte din muntele Monteorul. Are 3200 hect., din carĭ: 52 hect. curăturĭ, 270 fîneață, 3 hect. livezĭ, 140 hect. izlaz și restul pădure. Pe această moșie se află apele minerale Gura-Iaduluĭ și alte sorginți maĭ micĭ.

Jariștea, *pădure*, în jud. Buzău, com. Cătina, cât. Piatra-Corbuluĭ; face un corp cu pădurea Vîrful-Corbuluĭ de pe moșia Corbul (Florească); are 230 hect.

Jariștea, *numele a două parohiĭ*, în jud. Putna, pl. Gîrlele, com. Jariștea, avînd două biserică parohiale, una cu hramul Adormirea și a doua cu hramul Dumineca-Tutulor-Sfinților, ambele în Jariștea.

Jarostea, *sat*, făcînd parte din com. rur. Zăvoeni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, situat la N. com., la 3 kil. de satul Zăvoeni, unde este reședința comunei. Are o populație de 137 suflete; o biserică, fondată la 1885.

Jarostea-Fagilor, *pădure* particulară, supusă regimului silvic, în raionul com. Recea, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Jăgara, *ĭezer*, jud. Brăila, situat în ostrovul Iapa, la S.-V. de ĭezerul Bălaia; se împreună cu Dobrele; în el dă japșa Larga.

Jăghioara, *canal*, jud. Brăila, începe din Jaghia; se îndreaptă către S.-E., după ce ocolește Lișițarul; spre S. dă în Otmocul.

Jălăboiul, *suburbie*, în Focșani, despărțirea I, jud. Putna.

Jănțăști, *sat*, făcînd parte din com. rur. Făgețelul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Cade la V. de comună, între gîrlele: Faurul și Plapcica. Are o populație de 60 locuitorĭ.

Jărlăul, *viroagă*, jud. Brăila, pleacă din viroaga Zagna, aproape de hotarul despărțitor între Domeniul Brăileĭ și moșia Cîmpineanca. Se află pe teritoriul com. Cazasul, la 2 kil. spre S.-E. de satul Vădenĭ. Parcurge o distanță de 1 kil. de unde se bifurcă: o parte mergînd spre V. pe moșia Cîmpineanca, unde se pierde, iar altă parte mergînd spre S.-E, până pe moșia Izlazul, pe o distanță de 4½ kil.

Jăvreni, *com. rur.*, jud. Bacău, pl. Trotușul, situată pe malul stîng al Trotușuluĭ, la limita județuluĭ Putna. Este alcătuită din 6 cătune: Jăvreni, reședința, pe pîrîiașul Chilia, d'a stînga Trotușuluĭ; Flocești, maĭ spre N.-E.; Heltiul, maĭ la S., (între acesta și Jăvreni se află satele Corbul și Vrînceni ale comuneĭ Bogdana), Boiștea-Boierească, Boiștea-Răzășască și Boiștea-Galin, pe valea Trotușuluĭ.

Are o populație de 297 familiĭ, saŭ 1007 suflete: 461 bărbați și 546 femeĭ; 984 Romînĭ, 14 Ungurĭ, 4 Francezĭ și 5 Izraeliți; 989 de protecțiune romînă, 14 ungară și 4 franceză, 810 agricultorĭ, 2 meseriașĭ, 5 industriașĭ, 4 comercianți, 4 profesiunĭ libere, 25 muncitorĭ și 7 servitorĭ. Locuesc în 583 case. Sunt 246 contribuabilĭ.

Are 4 bisericĭ: două în Jăvreni, a treia în Heltiul și a patra în Boiștea-Boierească, deservite de 2 preoți și 5 cîntăreți; 5 circiumĭ; 3 morĭ de apă.

După legea rurală din 1864, s'aŭ dat, la 47 locuitorĭ, 156 fălcĭ și 40 prăjinĭ pămînt în împroprietărire.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de peste 3500 hect.

Pădurile ocupă maĭ mult de 2000 hect. din care a statuluĭ, Heltiul, este de 1424 hect., iar a d-luĭ A. Jurașcu, de 370 hect.

Proprietarĭ marĭ sunt: Statul, cu moșia Heltiul și d. Al. Jurașcu, cu moșia Flocești.

Viile a căror cultură este însemnată, aŭ o întindere de 91.53 hect.

Vite sunt: 48 caĭ, 581 vite marĭ cornute, 168 porcĭ, 49 capre și 1298 oĭ.

Budgetul comuneĭ e la ve-

niturĭ de leĭ 7092, banĭ 29 şi la cheltuelĭ de leĭ 2460, banĭ 55.

Comuna este străbătută de căĭ vecinale-comunale, care o leagă cu Rîpile şi cu cele-l'alte comune învecinate.

Distanţele: la Bacău, capitala districtuluĭ, 60 kil.; la Tîrgul-Ocna, reşedinţa plăşeĭ, 23 kil.; la com. Bogdana 7 kil.; la Căiuţul, unde este staţiune de drum de fer, distanţa este de 7 kil.

Jăvreni, *sat*, jud. Bacău, pl. Trotuş şi reşedinţa comuneĭ cu acelaşĭ nume, situat pe Dealul-Jăvrenilor şi pe şesul Trotuşuluĭ, d'a stînga. Are o populaţie de 108 familiĭ, saŭ 401 suflete; 2 bisericĭ, clădite de locuitorĭ, dîn carĭ una vechĭe de peste 150 de anĭ şi ambele deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite: 15 caĭ, 167 vite marĭ cornute, 99 porcĭ şi 37 capre.

Jăvreni, *secţie*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, satul Hîrja, com. cu acelaşĭ nume.

Jăvreni, *deal*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Jăvreni, pe care se află situat satul Jăvreni.

Jăvreni, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. cu acelaşĭ nume; are o întindere de 715 hect. şi e supusă regimuluĭ silvic.

Jdera, *braţ*, (prival), în insula Balta, teritoriul com. Cocargea, pl. Borcea, jud. Ialomiţa.

Jegălia, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, situată între com. Şocariciul şi Gîldăul.

Se compune din satele Jegălia şi Beilicul.

Teritoriul comuneĭ se întinde din Dunăre, spre N., pe cîmpia Bărăganul, în apropiere de calea ferată Bucureşti-Feteşti. Moşia e proprietatea statuluĭ, numită Jegălia şi Deleanca, iar înainte Brînzeni şi are o suprafaţă de 23000 hect., din carĭ: 7000 hect. băltiş, 100 hect. izlaz şi 15000 hect. pămînt de cultură. Moşia ţinea înainte de secularizare de Mănăstirea-Dealuluĭ. Pe teritoriul com. eĭ se mai află, afară de com. Jegălia şi com. Şocariciul şi Gîldăul.

Se arendează cu 148000 leĭ anual.

Are o populaţiune de 378 familiĭ, saŭ 1713 suflete; o şcoală mixtă, frecuentată de 90 elevĭ, cu local propriŭ clădit de comună; două bisericĭ, deservite 2 preoţĭ şi 4 dascălĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 328 locuitorĭ; în anul 1878, s'aŭ mai împroprietărit 9 locuitorĭ; se mai găsesc neîmproprietăriţĭ 60.

Teritoriul comuneĭ este udat de Dunăre, Borcea şi de lacurile: Jegălia, Pucioasa, Vlăsceana, Mătasea, Stinghea, Curtinescu, Strîmba şi Mistreaţa. Braţe, carĭ pun în comunicaţie Dunărea şi Borcea cu lacurile, sunt: Nestea, Beilicul, Călţunul, Nemoştiul şi Posmocul. Văile, ce brăzdează teritoriul comuneĭ sunt: Jegălia, Rusul, Puţul-luĭ-Şerban, Sacaua, Cangea şi Puţul-Călugăruluĭ.

Veniturile şi cheltuelile sunt de peste 6000 leĭ.

Jegălia, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, situat pe malul de E. al laculuĭ Jegălia şi pe ţărmul stîng al Borcĭĭ.

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o populaţie de 1042 suflete; o şcoală primară mixtă, frecuentată de 90 elevĭ; o biserică, zidită la 1840, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Lîngă sat, peste lacul Jegălia, este un pod de lemn, ce pune în comunicaţie satul Beĭlicul cu Jegălia.

Jegălia, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pe ţărmul stîng al braţuluĭ Borcea şi la sudul văiĭ Jegălia; are forma unuĭ semi-cerc deschis spre E. în care se află satul tot cu acelaşĭ nume. Acest lac comunică cu Borcea prin treĭ braţe. Braţul (privalul)-cel-Mic, Braţul-cel-Mare şi Braţul-Gîldăuluĭ.

Jegălia, *vale*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, ce se întinde de lîngă satul Jegălia spre N., brăzdînd cîmpia Bărăganuluĭ. Este singura vale care întrerupe suprafaţa plană a Bărăganuluĭ. Această vale, care are o întindere de 35 kil. şi o adîncime de aproape 10 m., a fost albia unuĭ rîŭ, ce îşĭ lua naştere din partea de N. a Bărăganuluĭ şi se varsă în Borcea. In partea de S. a văiĭ este lacul cu acelaşĭ nume.

Pe malurile văiĭ, lîngă satul Jegălia, se află mai multe săpăturĭ, ce aŭ servit pe timpul războaelor între Ruşĭ şi Turcĭ, a apăra intrarea pe braţul Gura-Baliĭ.

Jepi, *rîŭ*, izvoreşte de sub piscul cu acelaşĭ nume, com. Predealul, plaiul Peleşul, jud. Prahova. Curge de la V. spre E. şi se varsă în rîul Prahova, pe ţărmul drept, la S. de cât. Buşteni. Valea pe care curge acest rîŭ se numeşte de locuitorĭ Valea-Jepiĭ.

Jepi-Marĭ, *pisc*, jud. Prahova, înalt de 2195 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ-Negre, alăturĭ cu

Piatra-Arsă, jud. Prahova. Acest pisc e colţat şi prăpăstios. Despre rîul Ialomiţa clina e dulce şi pe ea cresc o mulţime de jnepĭ saŭ jepĭ, de unde i s'a şi dat numele.

Intre Jepĭ şi Piatra-Arsă sunt nişte mlăştinĭ, carĭ poartă numele de Lacul Roşu.

Acest munte, împreună cu Jepi-Micĭ, cu Rîşnova, Sorica, Dutca şi Cumpătul, se stăpîneşte de la 15 August 1882 de M. S. Regele Carol I, prin cumpărătoare făcută de la d-l N. Creţulescu.

Jepi-Micĭ, *pisc*, jud. Prahova, în masivul Bucegilor, alăturĭ cu Piatra-Arsă.

La anul 1846, ambiĭ Jepĭ aŭ fost măsuraţi de Inginerul George Fischtum, trimis de marele Postelnic Ioan Al. Filipescu.

Jeravăţul, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Tîrgul şi Corodul, jud. Tutova. Izvoreşte din com. Obîrşeni, curge de la E. spre V. şi şi se varsă în stînga rîuluĭ Bîrladul, după ce formează puţin marginea despărţitoare între pl. Tîrgul şi plasa Corodul. Primeşte pe dreapta piraiele: Rîpa-Şearpeluĭ, Bălăneşti, Fîntînele şi Docani şi pe stînga piraiele: Vinderei, Miroasa, Bîrzoeşti, Lungeşti şi Bălăbăneşti.

Jercălăi, *cătun*, făcînd parte din com. urb. Urlaţi, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Are o biserică, fondată la 1804, cu următoarea inscripţie:

In numele Domnuluĭ nostru Iisus Christos, biserica ridicată de robul luĭ Dumnezeŭ Gheorghiţă Urlăţeanu, la anul 1804, Iulie 10. S'a reparat la anul 1840.

Jercovăţul, *deal cu viĭ*, în com. rur. Bresniţa, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Jerdăul, *deal*, în jud. Gorj, com. Aninişul, plaiul Novaci. Se întinde de d'asupra satuluĭ Aninişiul-din-Deal, spre N., terminîndu-se în Plaiul-Mare al căt. Herişeşti, com. Novaci.

Jereapănuluĭ (Piciorul-), *munte*, în com. Broşteni, jud. Suceava.

Jeţul, *cătun* al com. Nehoiaşul, jud. Buzăŭ, cu 220 locuitorĭ şi 40 case.

Jghiabul, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băsăşti, care izvoreşte din Stînca-Crăpăturei şi se varsă în Lundaş.

Jghiabul, *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., situat la E. comuneĭ Băsăşti, şi îmbrăcat cu pădurĭ. Face parte din şira dealurilor ce despart Tazlăul-Mare de Bistriţa.

Jghiaburile, *deal*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa, situat lîngă satul Calul.

Jiana-Mare, *com. rur.*, şi sat în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, la 37 kil. de oraşul Turnul-Severin; este situată pe loc polejnic. Satul formează comună cu satul Jiana-Vechĭe, avînd 1200 locuitorĭĭ; 189 contribuabilĭ; locuesc în 250 case.

Locuitorĭĭ posedă: 60 plugurĭ, 110 care cu boĭ, 14 căruţe cu caĭ; 116 stupĭ.

Prin com. trece şoseaua Flămînda-Jiana-Mare-Balta-Verde.

Are 2 biserici, deservite de 2 preoţi şi 4 cîntăreţi; o şcoală condusă de 1 învăţător, frecuentată de 30 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e: la venitură de 3936 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1523 leĭ.

Vite: 760 vite marĭ cornute, 48 caĭ, 1000 oĭ şi 700 rîmătorĭ.

Jiana-Mare, *baltă*, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, com. rur. Jiana-Mare.

Jiana-Vechĭe, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, com. rur. Jiana-Mare.

Jianca, *lac*, jud. Vlaşca, din josul satuluĭ Malul, pe proprietatea Paraipani, în valea Dunăreĭ.

Jianca, saŭ **Jianul**, *proprietate* nelocuită, ce aparţine d-luĭ Dr. I. Niculescu, pendinte de com. Bulbucata, jud. Vlaşca; are o suprafaţă de 100 hect.

Jianca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Bălileşti, pl. Riurile, jud. Muscel, în întindere de 290 hect., avînd ca esenţe: stejar, fag, carpen, jugastru şi paltin.

Jianul, *cătun*, jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Găvanul-Valea-Rea.

Jianul, *petic de pădure*, de stejar, în suprataţă de 72 hect., 72 arĭĭ, situat pe proprietatea statuluĭ Giştești, jud. Vlaşca, pl. Neajlovul, com. Giştești-Romînĭ, situat la colţul moşieĭ lîngă cătunul Coteni saŭ Ilfovăţul.

Jianul, *pădure* a statuluĭ în întindere de 75 hect., pendinte de com. Fundeni-Mitreni, pl. Oltenița, jud. Ilfov.

Jianul, *vale*, la N., de com. Urşi, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Se varsă în gîrla Cungrişoara, tot în raionul com. Urşi.

Jiblea, *com. rur.*, pe malul stîng al Oltuluĭ, jud. Argeş, pl. Lo-

vișteа, la 17 kil. de com. rur. Șuici, reședința subprefecturei, și la 59 kil. de Pitești. Se compune din 2 sate: Jiblea și Păușa, având peste tot 911 locuitorĭ, din carĭ 165 contribuabilĭ. Are 2 bisericĭ; 2 școlĭ primare rurale, una de băeți și alta de fete.

Budgetul com. e de 2230 leĭ la venitурĭ și de 1488 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 467 boĭ și vacĭ, 39 caĭ, 622 oĭ, 36 capre și 197 rîmătorĭ.

Pe teritoriul acesteĭ com., pe marginea Oltuluĭ, se maĭ recunosc rămășițele uneĭ cetățĭ și maĭ multe movile, probabil întăriturĭ din timpul războaelor cu Turcĭĭ de la sfîrșitul veaculuĭ trecut.

Jiblea, *sat*, pe malul stîng al Oltuluĭ, jud. Argeș, pl. Loviștea, cam în dreptul băilor Călimănești din jud. Vilcea. Are 1825 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Adormîrea, cu 2 preoțĭ și 1 cîntăreț; o școală primară rurală de băeți și de fete. Aicĭ este reședința com. rur. cu acelașĭ nume.

Jiblea, *stație de drum-de-fer*, jud. Argeș, 16 kil. departe de Rîmnicul-Vilceĭ, pe linia R.-Vilcĭ-Rîul-Vaduluĭ, granița spre Transilvania. Servește de stație pentru băile Călimănești, care sunt peste Olt, în Vilcea.

Jiblea, *moșie* a statuluĭ, cu întindere de 10250 pog., din carĭ 8000 pog. pădure, jud. Argeș, pl. Loviștea, arendată anual cu 19050 leĭ. Pe moșie sunt: 8 morĭ și pive; case de arendaș; magazĭĭ; povarnă, etc.

Jicnița, *sat*, jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Căzănești.

Jidanul, *iaz*, lîngă satul Podul-Jijieĭ, com. Golăești, pl. Branîștea jud. Iași; se scurge în apa Dobrăvățul.

Jidanul, *iaz*, format din pîrîul Hucul, în fața hanuluĭ de la Petroșița, com. Bădeni, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Jidanuluĭ (Gîrla-), *gîrliță*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ urbane Chilia-Vechĭe, în partea N. a plășeĭ și centrală a comuneĭ; are o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E.; pune în comunicație grindul Chilieĭ cu balta Saon saŭ Babina; este înconjurată cu stuf; $2^1/_2$ kil. lungime.

Jidanuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bistricioara; izvorește din partea N., a ramureĭ munților Măgura-Hegheșul, din grupa Cealălăuluĭ; se varsă pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistricioara, aproape de gura pîrîașuluĭ Grințieșul-Mare.

Jidava. La o jumătate oră departe de Cîmpulung, jud. Muscel, spre S., pe o cîmpie întinsă și frumoasă, închisă între dealurĭ, se află ruinele lagăruluĭ roman de la Jidava, cunoscute de popor sub numele de Jidova, Gradiștea, Uriașa, pe moșia Gradiștea.

Este interesantă această stațiune romană — scrie d. Gr. G. Tocilescu — într'o regiune unde nu se bănuia a fi pătruns și stăpînit Romanĭĭ și care ne revelă în acelașĭ timp existența unuĭ drum roman, care pornea de la Dunăre (lîngă Flămînda) jud. Teleorman, trecea pe lîngă Rușiĭ-de-Vede, Pitești, Cîmpulung, înainta pe la Cetatea-luĭ-Negru-Vodă, de pe Dimbovița în sus, pănă în Transilvania.

In urma săpăturilor făcute acum 10 anĭ, d. Butculescu a găsit în interiorul lagăruluĭ maĭ multe obiecte romane: arme, monede, unelte casnice, precum și cărămizĭ cu inscripțiunĭ latine.

Pe una din cărămizĭ, d. Gr. G. Tocilescu a citit următoarele nume de soldațĭ: Georgius, Cinedus, Candĭdus; apoĭ indicația: Castr(is) N(umerum) XVI.

Cu o mică cheltuială s'ar putea explora tot lagărul și regăsi — zice d. Tocilescu — inscripțiunĭ de la poarta Castruluĭ al cărui nume poate stă ascuns acolo sub grămezile de pietre și moloz, — și apoĭ adaogă: Aflarea Cîmpulunguluĭ în preajma chiar a lagăruluĭ roman, ne face a bănui existența unuĭ municipiŭ saŭ colonie, din care s'a născut și prefăcut orașul de astă-zĭ.

Ruinele Jidaveĭ, așezate în marginea drumuluĭ, formează un drept-unghiŭ, avînd latura de N. de aproape 120 pașĭ; iar cea despre E. cam de 160 pașĭ.

Zidul Jidaveĭ este de acelașĭ ciment ca al cetăților de pe lîngă Dunăre și din Oltenia.

In centrul citadeleĭ se văd ruine carĭ arată maĭ multe despărțirĭ de camere: aci, cum se vede, locuiaŭ apărătoriĭ municipiuluĭ. Locul unuĭ puț mare se vede alăturea cu aceste ruine: rezervor de apă în timpul blocăreĭ fortăreței. Tradiția zice că eraŭ două în carĭ Dacĭĭ aŭ aruncat averile lor. Sub aceste ruine se crede a fi apeduce și suterane, zice Bolliac, în «Itinerariul» săŭ.

Fortăreața era înconjurată cu șanțurĭ foarte adînci. Aceste șanțurĭ formaŭ în jurul eĭ un semi-cerc ale cărui capete dădeaŭ în albia rîuluĭ.

Din construcția șanțuluĭ urmează că căpătîiele luĭ aŭ avut două marĭ stăvilare pe unde se umplea și se deșerta șanțul fortăreței la nevoie.

De la Jidava, spre E., merge cîne-va la Tîrgoviște; iar spre V. la Curtea-de-Argeș. Pe aci,

zice C. D. Aricescu, de la care împrumutăm acestea, sub ducii Romînî şi Domnii Basarabî, a existat un drum mare şi frumos, care unea reşedinţa luî Negru cu a luî Mircea, Curtea-de-Argeş cu Tîrgovişteа.

C. D. Aricescu susţine că Jidava este cetate dacă şi îşî bazează această credinţă pe multele monede dace ce s'aŭ aflat în ruinele Jidaveî (ale Citadeleî) şi apoî se întreabă: Ce caută aceste monede dace aci, dacă, înainte de Traian, n'a fost o cetate dacă, saŭ măcar locuinţe de Dacî?

Luptele de sub zidurile Jidaveî. Negru-Vodă, după ce-şî căpătuî oastea trebuincioasă, se puse în fruntea eî şi plecă, zice tradiţia. In oastea luî eraŭ tot felul de oamenî: Saşî, Ungurî, Nemţî şi Romînî; însă Romînii treî părţî şi Papiştiî o parte.

Şi orî pe unde trecea Negru-Vodă, Romînii îl întîmpinaŭ cu rămurî verzî, şi în urărî de bucurie îl însoţeaŭ multă cale, strigînd: Osana celuî ce vine întru numele Domnuluî, cu Libertatea şi Bucuria.

Astfel veni Negru până la Zărneşti, unde se porni cu toată curtea şi ostaşiî, şi trimise pe Dan, fiul săŭ cel maî mare, cu alţiî, din familia luî, şi cu cîţî-va flăcăî, până la Colţ şi până la Orăştiî, ca să oprească în loc pe toţî călătoriî, carî se urcaŭ din ţară, orî coboraŭ din munte, şi să-î ia cu dinşiî, ca să nu dea de ştire Tătarilor, vrînd să-î apuce fără veste (Tătariî ocupaseră cetatea Jidova).

Şi iată că şi toate satele de sub munţiî noştri luaseră de ştire, şi eşeaŭ de prin toate găurile plaiurilor să vie întru întîmpinarea vechiuluî lor stăpîn şi părinte şi să dea mînă de ajutor Mîntuitoruluî moşicî strămoşeştî.

Negru împănă toate potecile plaiurilor şi ale muscelelor cu fiiî codrilor ca să privigheze toate mişcările Tătarilor şi să le taie drumurile.

Şi după ce se maî opri puţin la Nămăeşti ca să răsufle caiî, şi să 'şî maî ascuţă săbiile şi lăncile şi securile, apoî, cînd era soarele la chindie: «Cu Dumnezeŭ înainte!» strigă Negru.

Iar Negru se opreşte cu calul săŭ drept pe locul pe care stă astăzî sfîntul Altar al mănăstireî din Cîmpulung, (aci era poiană lucie) şi cere o lancie de la un oştean, şi, de călare, o înfige în pămînt, în cît a intrat d'o palmă domnească.

Apoî descăleacă Negru şi toată oastea sa şi înghenuchie Negru lîngă lancea înfiptă în pămînt, şi-şî scoate căciula ţurcănească şi toată oastea face ce face el. Şi se rugă Negru şi zice: Maica Domnuluî, tu care aî născut pe mîntuitorul lumeî, ce porţile Iadului le-aî sfărîmat şi pe Adam cel căzut l'aî ridicat din groapă, roagă-l fierbinte, cum te roagă acum toată oastea mea şi toată romînimea, prin mine, roagă-l să-mî ajute ca să curăţ de spurcăciuni Moşia părinţilor. Pentru cruce mă lupt eŭ şi 'ţî voiŭ face ţie locuinţă sfîntă în numele tăŭ.

Şi şi-a făcut semnul crucеî de treî orî şi toată oastea asemenea.

Şi a rupt Negru lancea din faţa pămîntuluî ca să se ştie locul unde era să se înalţe biserica Născătoareî de Dumnezeŭ.

Şi a zis Negru oasteî să îmbuce ceva şi să aromeze puţin, până la cîntatul cocoşuluî.

Şi iacă că cîntă cocoşul pentru întîia oară şi Negru-Voevod dete semnalul de plecare; şi toţî încălicară, iar pedeştriî apucară înainte, căcî sunt trupul oasteî, iar călăreţiî, aripele.

Şi la Apa-Sărată, după ce urcară d'asupra, începură toţiî buciumiî marî şi micî (ceî marî de alamă şi ceî micî de lemn), începură a trîmbiţa de te lua fiorî din creştet până în tălpi, par'că ar fi fost trîmbiţele Arhangelilor la a doua înviere.

Şi la sunetul buciumilor respunseră văile şi dealurile cele găunoase şi auziră ceî din Romula şi înţeleseră că se apropie Mesia-Negru.

Şi eşiră bătrînii şi muerile şi copiiî cu luminî de seŭ şi de mesteacăn pentru întîmpinarea Domnuluî, bucurîndu-se şi strigînd: Osana celuî ce vine întru numele Domnuluî. Bine-cuvîntat fie numele luî Negru ce vine cu pacea şi bucuria.

Şi a zis Radu-Negru să treacă muerile cu bătrînii şi cu copiiî pe dealul de d'asupra biserieî de la Apa-Sărată, (unde a fost oena de sare) ca să fie la adăpost şi asigurare în timpul luptеî.

Şi Romînii la vuetul malurilor ce răsunaŭ de sunetul buciumilor şi al strigătelor, apucară, unîî săcurea, alţiî coasa, alţî toroipanul, alţiî chiar armele păgînilor, care se treziră, unîî în singele lor, alţiî în urletul clopotelor şi alţiî în ţipetele ucişilor şi ucigătorilor. Păgînii pierdură minţile, s'amerinţară şi începură a se omorî eî între eî.

Roteveiŭ de teiŭ,—striga oşteanul de cîte orî ridica săcura, orî parul, orî lancea, ca să dea.

Mirişte de meiŭ,—răspundea Romînul, oprind lovirea şi trecînd în partea Romînilor

Şi nu ţinu mult lupta, că Romînii bătură pe Tătari şi aceî carî scăpară alergară să dea de ştire celor d'o lege şi d'un sînge cu eî, la Curtea-de-Argeş; pe Bughea, pe Bratia, pe rîul Doamna şi Vîlsanul. Maî marele tătăresc, spăimîntat, şi plin de jafurî, se ridică iute şi se trase la vale, spre Dunăre, cu avuţiile luî. Şi înţelegînd şi Romînii de peste Olt cele ce se întîmplaseră, le eşi înaintea şi mult omor făcură păgînilor.

Şi Romînii curgeaŭ din toate părţile, adunîndu-se ca puiî de găină sub aripile closcîî şi s'aŭ făcut cete marî de Romînî, şi lăsîndu-se ca şiroacle munţilor din vîrful plaiurilor în jos, pe albia gîrlelor, luară la goană neamul tătăresc, şi pe ceî îmbulbaţi prin sate şi cetăţî îi scoaseră la cîmp luciŭ, ca bătăiaşiî pe lup şi pe urs la poiană lîngă.

Şi aşa, ca să încheiŭ, zice răposatul Aninoşanu, cînd răsărea soarele după muscele, steagul romînesc fîlfîia pe creasta Jidaveî şi pe ferestrele bisericilor.

Jideni, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe malul stîng al rîuluî Rîmnicul-Sărat.

Este aşezată la V. judeţuluî, la 5 kil. spre N.-V. de oraşul Rîmnicul-Sărat, şi în partea de E. a plăşeî, la 6 kil. spre N. de Zgîrciţi, reşedinţa plăşeî.

Se mărgineşte la N. cu Slobozia; la S.-E., cu Moşia-Domnească (a oraşuluî Rîmnicul-Sărat); la V., cu Băbeni şi Zgîrciţi, despărţită prin rîul Rîmnicul.

Este o comună din regiunea dealurilor, fiind brăzdată prin mijloc de Dealul-Coţatculuî şi la E. de Dealul-Jinurul.

Rîul Rîmnicul-Sărat o udă la V., Iazul-Morilor şi Coţatcul, la E.

Cătunele carĭ o compun sunt: Oratia, reședința, la mijloc, Tigoiul și Coțatcul la N., Jideni și Flămînda la S.

Suprafața sa e de 2500 hect., din carĭ 62 hect. vatra com., 636 hect. ale locuitorilor, 1802 hect. ale proprietățeĭ private.

Are o populație de 575 familiĭ, saŭ 2251 suflete, din carĭ 580 contribuabilĭ; 4 bisericĭ: una în cătunul Oratia, cu hramul Sfinților Voevozĭ, zidită în 1859; a doua în cătunul Jideni, cu hramul Adormirea Maiceĭ-Domnuluĭ, zidită în 1817; a treia în Coțatcul, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1843; Țigoiul, cu hramul Sf. Constantin și Elena zidită în 1857; fundatoriĭ sunt locuitoriĭ; sunt deservite de cîte 1 preot și de 1 cîntăreț (în Oratia sunt 2 cîntărețĭ). Are o școală mixtă, fundată în 1863 de stat, condusă de 1 învățător și frecuentată de 69 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este bună; sunt 1452 hect. arabile, 308 hect. pădure, 627 hect. viĭ, 51 hect. neproductive.

Locuitoriĭ posedă: 101 pluguri; 7 morĭ pe apă; o mașină de secerat și 1 de treerat: 536 boĭ, 22 vacĭ, 103 caĭ, 21 țepe, 714 oĭ, 70 capre și 181 rîmătorĭ.

Comerciul se exercită în com. de 25 persoane.

Căĭ de comunicație sunt: șoseaua județeană de la Rîmnicul la Jitia, ce trece prin com.; spre Slobozia; spre Zgîrciți-Grebănul.

Budgetul com. e la venitur de 7077 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 5136 leĭ.

Jideni, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s. cătunul comuneĭ Jideni, așezat spre S., pe gîrla Iazul-Morilor. Are: 927 hect., cu o populațiune de 107 familiĭ, saŭ 374 suflete, din carĭ 106 contribuabilĭ; o biserică.

Știŭ carte 54 persoane.

Jidești. Vezĭ Zidești, *moșie*, jud. Neamțu.

Jidești. Vezĭ Zidești, *sat*, jud. Neamțu.

Jidini, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Ciucurova, situat în partea V. a plășeĭ și centrală-N. a comuneĭ; are o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; se întinde printre pîraiele: Valea-Jidini, afluent al văiĭ Baș-Chioi și pîrîul Slava-Cercheză cu afluențiĭ săĭ Valea-Călugăruluĭ și Jidini; lasă spre N. prelungirea numită Dealul-Pelitul; satul Ciucurova, este așezat la poalele sale S.; din poalele sale S.-E. își iaŭ naștere pîraiele Valea-Jidinii și Valea-Călugăruluĭ, din cele V., pîrîul Jidini; are 4 vîrfurĭ, care trec peste 300 m.: unul de 350 m. al 2-lea de 341 m., al 3-lea de 311 m. și al 4-lea de 301 m., toate puncte trigonometrice de observație de rangul I-iŭ și al 3-lea; pe la poalele luĭ trec drumurile comunale Ciucurova-Baș-Chioi și Ciucurova-Armutli; este acoperit cu pădurĭ în cea maĭ mare parte.

Jidini *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comunelor Ciucurova și Baș-Chioi; izvorește din poalele de V. ale dealuluĭ Jidini; udă picioarele vîrfuluĭ stîncos Jidini; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., avînd un curs paralel cu Valea-Călugăruluĭ, și, după un curs de 5 kil. numaĭ prin pădurĭ, după ce a brăzdat partea V. a plășeĭ și a comuneĭ Slava-Rusă și pe cea E. a comuneĭ Ciucurova, se varsă în pîrîul Slava-Cercheză, pe stînga în dreptul satuluĭ Slava-Cercheză.

Jidinii (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comunelor rurale Ciucurova și Baș-Chioi, izvorește din poalele S.-E. ale dealuluĭ Jidini maĭ sus de satul Ciucurova; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; curge printre dealurile Jidini, Bac-Ciauș, și, după ce brăzdează partea V. a plășeĭ, pe cea V. a comuneĭ Ciucurova, și pe cea S.-V. a comuneĭ Baș-Chioi, se unește la poalele dealuluĭ Sivri-Tepe cu pîrîul Bac-Ciauș, spre a forma împreună pîrîul Baș-Chioi, ce este un afluent al pîrîuluĭ Taița; are o lungime de 4 kil.; cursul săŭ este repede; malurile sale sunt frumoase pe ele trece drumul comunal Ciucurova-Baș-Chioi.

Jidinii (Vîrful-), *vîrf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ Ciucurova; este punctul culminant al dealuluĭ Jidini; are 341 m. înălțime, punct trigonometric de observație de rangul I-iŭ, dominînd asupra satelor Ciucurova și Slava-Cercheză; este acoperit cu pădurĭ întinse și bogate; pe la poalele luĭ trece drumul comunal Ciucurova-Armutli; este punct strategic important.

Jidoștița, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s. la 13 kil. de orașul Turnul-Severin; teritoriul săŭ aparținea odinioară mănăstireĭ Vodița și se mărginește: la E. cu hotarul comuneĭ Izvorul-Bîrzeĭ, cătunul Schinteștĭ; la V. cu proprietatea satuluĭ Bresnița, peste care sunt comunele: Marga, Vîrciorova și cătu-

nul Bahna; la N., cu Schitul-Topolnița precum și cu comuna Balotești, și spre S., cu comuna rurală Bresnița și cătunul Gura-Văiĭ de Schela-Cladoveĭ.

Satul formează comună cu satul Șușița, având peste tot 1200 locuitorĭ, din carĭ 185 contribuabilĭ; locuesc în 208 case.

Locuitoriĭ posedă: 23 plugurĭ, 51 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 312 stupĭ.

Are: 2 biserică, cu 1 preot și 4 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 26 elevĭ și 2 eleve.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 1446 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 719 leĭ.

Vite: 690 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 650 oĭ, 729 capre și 660 rîmătorĭ.

Comuna este așezată parte pe deal, parte pe vale, și are maĭ multe dealurĭ, dintre carĭ maĭ principale sunt: Petrișul-Craculuĭ-Tabărtoaneĭ, Cioaca-Floresculuĭ, Cioaca-Ileneĭ, Bucina-Vărvăria, Ciocile-Goale, Fîntîna-luĭ-Fum și Ciulpani. Văĭ sunt: Valea-Mare, Valea-Jidoștiței, Valea-Mihutesculuĭ, Căscălăcul și Ogașul-cu-Perĭ. Cîmp este Cîmpul-Mare, cu o întindere aproape de 200 pogoane cultivabile.

Prin comună trece șoseaua Turnul-Severin-Magheru-Bresnița-Jidoștița-Marga-Cireșul.

Ape maĭ principale în comună sunt: pîrîul Jidoștița, care se formează din izvoarele acesteĭ comune, trece pe lîngă școală și se varsă în Dunăre, lîngă satul Gura-Văiĭ, Șușița, care se formează din izvoarele satuluĭ Șușița, udă cătunul Șușița și se varsă în rîul Topolnița, spre N. de cătunul Scînteești.

Jidoștița, *pîrîu* și *vale*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Jidoștița.

Jidova, *vechie numire* dată *vîrfuluĭ* Cetățuia, jud. Buzăŭ, com. Tisăul, unde se văd și resturĭ de oare-care fortificațiĭ.

Jidovi, saŭ și **Rîpa-Șoimuluĭ**, *deal*, în com. rur. Dragotești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Jidovile, *deal*, jud. Gorj, cât. Văcarea, com. Dănești, spre S. de cătun.

Jidovilor (Movila-), *movilă*, spre N.-E. de com. Ianca, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, cu 4 stînjenĭ înălțime, și un diametru de 4 stînjenĭ. Se termină cu un con trunchiat. Lîngă ea se află niște gropĭ. Face parte din un șir de măgure ce trec peste toate moșiile dimprejur.

Este învederat că «*jidov*» în înțeles de «*uriaș*» nu are nimic comun cu omonimul săŭ, care însemnează ebreŭ; constatăm în acelașĭ timp că în unele limbĭ slavice acelașĭ cuvînt desemnă pe Evreŭ și pe uriaș. Prin reminiscențe biblice cu greŭ s'ar putea explica această asociațiune logică în graiul poporuluĭ; cu greŭ adică am admite că se atribue clădirile uriașe, jidovilor, pentru că eĭ după tradiția biblică aŭ fost în stare să tortureze chiar pe Christ și că așa sunt privițĭ ca niște ființe extraordinare ce luptă cu însăși divinitatea ca și titaniĭ.

Firul intermediar și tot deodată nodul cestiuneĭ este «tatar», al treilea termen al asociațiuneĭ, care singur poate explica într'un mod satisfăcător tranziținea dintre ceĭ-l'alțĭ 2 termenĭ: «*jidov*» și «*uriaș*».

Tătarul prin statura-ĭ erculeană și înfățișarea-ĭ spăimîntătoare, putea ușor lăsa în amintirea poporuluĭ, impresiunea de colos saŭ novac, ale căreĭ urme localizate, le găsîm în diferite puncte ale țăreĭ. Rămîne încă a se lămuri relațiunea dintre jidov și tătar; saŭ să vedem a fost în trecut un popor despre care să se poată susține cu siguranță că a fost tătar și jidov în acelașĭ timp? Un asemenea popor a existat și este cunoscut în istorie sub numele de Cazarĭ. Cazariĭ, neam de origină finotatară (ca Hunĭĭ și Avariĭ) carĭ ocupă maĭ toată Rusia meridională, adoptară judaizmul în secolul VIII-lea și subsistară ca stat judaic peste 3 secole (1016). În secolul al VII-lea imperiul lor se întindea de la Don până în Panonia. Bulgariĭ și alte populațiunĭ slave, chiar Ungurĭ aŭ stat sub stăpînirea lor, iar imperatoriĭ Bizantinĭ le plăteaŭ tribut.

Cu stingerea putereĭ lor și contopirea în alte neamurĭ tătare, eĭ nu dispărură din memoria oamenilor. Amintirea poporuluĭ devenea din ce în ce maĭ vagă despre niște Tătarĭ foștĭ odinioară jidovĭ, carĭ adesea aŭ insuflat spaimă locuitorilor, prin mărimea saŭ puterea lor neobișnuită și prin nesăbuitele lor isprăvĭ. O parte din aceștĭ Cazarĭ vor fi căutat de timpurĭŭ un adăpost în județul Romanați și Muscel, unde pare a se fi concentrat amintirile tradiționale relative la dînșiĭ. Aci eĭ vor fi săvîrșit acea clădire cu aspect ciclopic, Jidova, despre care singur numaĭ numele maĭ povățuește de acele timpurĭ depărtate. Așezămintele și locuințele lor au lăsat urme însemnate, carĭ luară în închipuirea poporuluĭ proporțiunĭ colosale. Oameni de-o mărime supra-naturală vor fi trăit după gura veaculuĭ, într'o vreme străveche, despre care ceĭ maĭ bătrînĭ abia își maĭ aduc aminte,

și acei oameni uriași poporul îi numește Jidovi sau Tătari. Deci jidov în sens de uriaș e un reflex vag de la primele invaziuni tătare în aceste țări.

El concentrează în sine amintirea unui popor tiranic judaizat, dispărut mai tîrziu ca națiune cu desăvîrșire, care s'a strecurat asemenea prin valea Dunării, și dintre cari o parte va fi stăruit în aceste locuri, unde găsim numai urme, cari să mai povestească viitorimei de ființa sa în aceste locuri.

Jidovilor (Movila-), *movilă*, la S. de com. Cacaleți, pl. Ocolul, jud. Romanați, înaltă de 5 stînjeni și lungă, adică cu un ocol la poale de 27 stînjeni. Vîrful îi este trunchiat, și cînd dau ploi se văd oase uriașe și olane de lut pe care curge apa. Poporul, fie prin reminiscențe biblice, fie prin impresia îngrozitoare produsă asupră-i de poporul jidovit (religios) al Cazarilor atribue aceste înălțimi curioase, jidovilor. Probabil, la Cacaleți, sunt din epoca romană a Dacieĭ, căci pe aci ar trece, după restituirile ultime (Goos) calea romană de la Drubetis la Romula și în ruinele ce se găsesc aci trebue a se așeza Castra-Nouă, stațiune la acea cale.

La N. de Cacaleți mai sunt vre-o 10 măguri: unele ar fi servit de morminte, altele de puncte de observație.

Jidovina, *nume* ce poartă *două dealuri*, în jud. Mehedinți, pl. Cerna, com. rur. Dilma.

Jidovina, *vale*, formată de dealul cu același nume, com. Armășeni, pl. Crasna, jud. Fălciu.

Jidovului (Piatra-), *munte*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Jitia, în partea de N.; acoperit cu păduri și puține pășuni.

Jidovului (Vălceaua-), *vălcea*, în jud. Teleorman, pl. Teleorman, pe moșia Doagele. Se împreună cu Valea-Vîrcanului, a cărei gură este în Valea-Tecuciului.

Jidul, *deal*, care se formează pe toritoriul com. Bălteni, jud. Olt; brăzdează partea de N.-E. a com. Coteana, pl. Siul-d.-s., între valea Dîrjovului, vîlceaua cu același nume și Valea-Brebeneluluĭ, care se unește cu a Dîrjovului la S. de căt. Brebeni-Romîni; se întinde pe o distanță de 3 kil.

Jieni, *mahala*, în com. rur. Samarinești, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Jienii (Cotul-), *com. rur.*, în N.-E. plășeĭ Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, lîngă Olt, pe șoseaua Izlazul-Stoienești, la 26 kil. de Caracal și la 20 kil. de Corabia, formată din satele Jieni și Plăviceanca. Altitudinea terenului d'asupra nivelului mării e de 87 m.

Are o populațiune de 164 familiĭ, sau 750 suflete, din cari 133 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Sf. Ioan (1854), deservite de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală primară de gradul II; 5 stabilimente comerciale.

Vite mari sunt 845; vite micĭ, 1332 și porcĭ, 330.

Budgetul com. e de 2663 leĭ la venitur și de 2649 leĭ la cheltuelĭ.

Jieț, *baltă*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Roziștea, așezată pe moșia biserice Madona-Dudu. Se scurge în balta Ochîul. Este formată din revărsările rîuluĭ Jiul.

Jieț, *pîrîu*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Căciulățești, curgînd pe lunca Jiuluĭ, cu direcțiunea de la N. la S. Se încarcă pe stînga cu piraiele Sărtăluĭ și Pietrișul și după confluența acestor ape se varsă în balta Pietrișul, din pădurea Sadova.

Jigalia, *com. rur.*, în partea de S. a pl. Mijlocul, jud. Fălciu, mărginită la N. cu com. Țiful, la E. cu Urdești și la V. cu jud. Tutova

Este formată din satele: Jigalia și Rîșcani, cu o populație de 210 familiĭ, sau 697 suflete, din cari 145 contribuabilĭ.

Locuitorĭ sunt răzeși și se ocupă pe lîngă agricultură și cu cultura viilor și a livezilor.

Are o biserică și o școală.

Este udată de pîraiele: Jigalia, Dodești și Șipotul.

Vite: 2189 vite mari cornute, 2175 oĭ, 50 caĭ și 167 porcĭ.

Jigalia, *sat*, în partea de S. a com. Jigalia, pl. Mijlocul, jud. Fălciu, așezată pe șes și parte pe coasta dealuluĭ despre V., prin care trece pîrîul Jigalia.

Are o populațiune de 89 familiĭ, sau 423 suflete, din cari 89 contribuabilĭ. Locuitorĭ sunt răzeși și se ocupă cu cultura viilor și a livezilor.

Are: o școală, înființată în 1886, frecuentată de 12 elevĭ; o biserică vechie, cu un preot.

Jigalia, *pîrîu*, izvorește din com. cu același nume, pl. Mijlocul, jud. Fălciu, trece pe teritoriul com. Găgești, unde spre S. de satul Jurcani și se varsă în dreapta Elanuluĭ.

Jigăile, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în jud. Vilcea, pl. Oltețul-d.-s., com. Slăvești.

475.737

Jigoranceĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*. Vezĭ Găurenceĭ (Pîrîul-), pîrîŭ, com. Dumeşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Jigoreni, *sat*, în partea de V. a com. Ţibăneşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta dealuluĭ Jigorăni, format din desfiinţatul sat Glodeni, maĭ la S. de Jigorăni. Are o suprafaţă de 21 hect. şi o populaţie de 55 fam. saŭ 266 suflete.

Are o biserică de lemn, reconstruită de Ioan Carp la 1813. Catapetezma bisericeĭ datează de la 1695, zugrăvită de un pictor Mihail Zugravul, scris cu litere eline: «*Μιχαὴλ Ζωγραφος* 1695».

Vite: 220 vite marĭ cornute, 37 caĭ, 326 oĭ, 7 capre şi 102 rîmătorĭ.

Jigorenilor (Dealul-), *ramificare* din şirul de dealurĭ ce vin de la N. spre S. din jud. Iaşi şi se întind şi în com. Ţibăneşti, jud. Vasluiŭ; pe coasta acestuĭ deal e aşezat satul Jigorăni, iar pe culme are pădure.

Jijia, *plasă*, în jud. Botoşani, astă-zĭ unită cu plasa Ştefăneşti, numită după rîul Jijia care o străbate de alungul. Se întinde la V. de pl. Ştefăneşti, pe valea Jijia şi dealurile ce o mărginesc de ambele părţĭ. Se mărgineşte la N. cu jud. Dorohoiŭ; la E., cu plasa Ştefăneşti; la S., cu jud. Iaşi, şi la V., cu pl. Tîrgul şi Miletinul.

Se compune din 6 comune:

1. *Comîndăreşti*, cu satele: Comîndăreşti, Pogoreşti, Rădeni, şi Răuseni, în partea de S. a plăşeĭ.

2. *Buimăceni*, cu satele: Albeşti, Buimăceni, Capul-Pădureĭ, Crăciuneni, Petreşti şi Sătrăreni, în centrul plăşeĭ.

3. *Dîngeni*, cu satele: Bivolari, Buhăceni, Buneni-Floriĭ, Buneni-Stihiĭ, Dîngeni, Iacobeni-Vechĭ, Iacobeni-Noĭ şi Strahotinul, în partea de N. a plăşeĭ.

4. *Todireni*, cu satele: Cobiceni, Hlipiceni şi Todireni, la N. de Comîndăreşti.

5. *Truşeşti*, cu satele: Măşcăteni, Hulubul-Vechiŭ, Hulubul-Noŭ şi Truşeşti, la N. de Buimăceni, în centrul plăşeĭ.

6. *Ungureni*, cu satele: Durneşti, Iepureni, Sapiveni, Ungureni-Jianul şi Vicoleni, la N.-V. de Dîngeni.

Pămîntul este de calitate bună, prielnic pentru agricultură.

Dealurĭ. De ambele părţĭ ale Jijieĭ se întind coline şi dealurĭ întretăiate de văĭ şi pîriiaşe; ele aŭ direcţia de la N. la S., maĭ cu seamă cele din stînga, şi se terminâ în apropiere de Jijia.

In dreapta Jijieĭ avem următoarele dealurĭ: Dealul-de-la-Lutărie, Dealul-de-la-Steag şi Dealul-de-la-Vie, în com. Ungureni; Dealul-Strahotinuluĭ, în com. Dîngeni; Dealul-Frăsineilor, al-Hulubuluĭ, al-Moriĭ, al-Prisecii saŭ Colţuşoruluĭ, al-Rădiuluĭ şi al-Vieĭ, în com. Truşeşti; al-Răusenilor, al-Vieĭ, al-Comîndăreştilor, Topala şi Pungeni, în com. Comîndăreşti.

In stînga sunt:

Holmul-de-la-Vie, în com. Dîngeni; Cotoaca, Guranda, în com. Truşeşti; Holmul, Hîngirăul şi al-Bucelor în com. Buimăceni; Misir, Geamălăul, în com. Todireni; Ciurgăul, Mihăiasa, al-Pogoreştilor, Cracalia, în com. Comîndăreşti.

Văile. Cea maĭ mare vale este a Jijieĭ, care străbate plasa în tot lungul săŭ, apoĭ Valea-Drîsleĭ, Sicna, etc.

Rîurĭ. Jijia e cel maĭ însemnat rîŭ; udă toate comunele acesteĭ plăşĭ: Ungureni, Dîngeni, Truşeşti, Buimăceni, Todireni, şi Comîndăreşti.

Primeşte în dreapta: Pîrîul-Ciobanuluĭ, în com. Dîngeni; Drislea, în com. Truşeşti; Pîrîul-Cociugenilor, în com. Buimăceni; Sicna, la Todireni şi Pîrîul-Livezilor, în com. Comîndăreşti.

In stînga: Pîrîul-Banuluĭ, al-Hriţculuĭ şi Moroaica, în com. Dîngeni; pîrîul Albeşti, în com. Buimăceni; al-Ruşilor, Durducul şi Hulturul, în com. Comîndăreşti.

Sunt 40 iazurĭ.

Suprafaţa plăşeĭ e de 39950 hect.

Producţiunĭ. Cerealele, finéţele şi imaşele, ocupă cea maĭ mare parte din teritoriul plăşeĭ; pădurĭ şi viĭ sunt puţine. Din 39950 hect. întinderea plăşeĭ, 20000 hect. o ocupă semănăturile, 1948 hect. pădurile, din carĭ 409 hect. ale Statuluĭ, iar restul de 17593 hect. îl ocupă finéţele, imaşele şi locurile satelor.

Sunt 1086 stupĭ cu albine.

Pădurile se exploatează şi produc lemne pentru construcţie şi pentru foc.

Sunt 7 morĭ de apă şi 8 de aburĭ.

Comerciul se face cu cereale, vite, băuturĭ şi lemne; piéţele de desfacere sunt: Botoşani, Sulița şi Ştefăneşti.

Drumurĭ. Are cîte-va şosele care o întretae de-a curmezişul, precum şoseaua Botoşani-Ştefăneşti care trece prin Truşeşti, apoĭ Botoşani-Săveni prin Dîngeni. Calea ferată Dorohoĭ-Iaşi trece prin Jijia.

Populaţiunea. Numărul familiilor e de 2525. Sunt 10035 suflete, din carĭ 2268 contribuabilĭ.

Administraţia. Plasa Jijia e unită în administraţie cu plasa

Ştefăneşti. Are 6 comune cu 6 primarî şi ajutoarele lor.

In privinţa sanitară şi judiciară, e reunită tot cu plasa Ştefăneşti.

Are: 19 biserică, cu 12 preoţi şi 27 cîntăreţi; 7 şcoale mixte, conduse de 6 învăţătorî şi frecuentate de 285 băeţi şi 10 fete.

Jijia, *rîu*, izvoreşte din fîntîna Bălăneasa, din pădurea de pe moşia Hilişeul-Curt, com. Hilişeul, pl. Coşula, jud. Dorohoiu. Acest rîu pleacă în formă de mic pîrîiaş, a cărui volum de apă se tot măreşte treptat în cursul său prin alte pîrîiaşe ce primeşte pe dreapta şi stînga sa; această formă mică o păstrează pînă la intrarea sa în Iezer saŭ Lacul-Dorohoiului, prin care trece de alungul şi prin mijlocul luî, formînd un curent ce se poate observa destul de bine cînd timpul e liniştit şi apa Iezerului e lină. La eşirea din Iezer, volumul apeî fiind maî mărit, începe a se însemna maî mult în formă de rîuşor. Pentru aceasta unîî geografî, îî daŭ obîrşia de la Lacul-Dorohoiului. Eşind din lac, trece pe alăturea cu oraşul Dorohoiul, prin partea de E., şi se lasă în jos spre S., prin mijlocul judeţului udînd satul Hilişeul-Curt: atinge în Valea-Ţiganului o mică parte a satuluî Hilişeul-Gafencu şi partea S. a satuluî Hilişeul-Vîrnav, de unde îndreptîndu-se maî spre S. traversează lacul Dorohoiul şi partea de N.-E. a oraşului Dorohoiul; distanţa de la obîrşia Jijieî pînă la oraşul Dorohoiul este aproximativ de 20 kil. De aicî îndreptîndu-se cam spre E. traversează partea de N. a satuluî Broscăuţi şi partea de V. a satelor Carasa şi Miclăuşeni, de unde luînd direcţiunea spre E. udă pe o distanţă de 20 kil. satele Corlăteni, Vlădeni (Fandolica), Tăuteşti (Podul-luî-Stamate), Bărzeşti şi Plopeni-Micî situate pe malul drept al rîuluî, şi satele: Dimăcheni, Mateeni, şi Mîndreşti, situate pe malul drept. Străbate cătunele satului Plopeni-Marî, apoî, continuînd a curge în direcţiunea S.-E., udă satele Vicoleni-Micî, Vicoleni-Marî, Dîngeni, de unde schîmbă direcţiunea cam spre S., Guhăceni şi Cruceştî situate pe malul stîng şi satele Sapireni, Iepureni, Iacobeni, Strahotin şi Hulubul situate pe malul drept. La satul Iacobeni Jijia trece în jud. Botoşani, apoî de la satul Truşeştî, continuă cam spre S.-E., trece aproape de satul Măşcăteni (malul drept) Albeşti şi Buimăceni, malul stîng Şetrăreni, Crăciuneni, Jumătăţeni şi Todireni (malul drept). La Todireni primeşte pe malul drept rîul Sicna. Continuă în aceeaşî direcţie (S.-E.), udînd satele Hipliceni, Cobiceni, Răuseni, Comîndăreşti, Rădeni luî-Buzilă, Ghiţeşti, Buhăeni, Şoldani şi Vlădeni (malul drept) şi satele Pogoreşti, Stolniceni, Glăvăneşti, Andreeşeni, Spineni, Epureni şi Iacobeni (malul stîng.) La S. satuluî Vlădeni primeşte rîul Miletinul. De la Comîndăreşti pînă la Andreeşeni rîul Jijia formează hotar între judeţul Botoşani şi Iaşi, iar de la Andreeşeni spre S. curge în judeţul Iaşi.

De la Comîndăreşti-Stolniceni pînă la Vlădeni-Gura-Miletinuluî, lărgimea văeî variază între 1 kil. şi 2 kil. şi jumătate, continuînd această lărgime pînă în dreptul satelor Ţigăneşti, malul stîng şi Rădiul-Mitropolieî malul drept, unde se uneşte cu şesul Prutuluî. De la gura Miletinuluî pînă în şesul Prutuluî udă satul Ţigănaşi, pe malul stîng şi trece în apropierea satelor: Movileni, Larga, Epureni, Ţipilleşti, Rădiul Mitropolieî, pe malul drept. De aci rîul Jijia continuă a şerpui în şesul Prutuluî pe sub malul drept, formînd maî multe cotiturî printre satele: Cîrpiţi, Sculeni, Luceni, Icişeni, Cotul-luî-Ivan, Chisărăi, Medeleni, Lăzăreni, Golăeşti, podul Jijieî, Bosia, de la Minzăteşti, malul Prutuluî, Coada-Stînceî, Ungheni, Cristeşti, Ţutora şi Chipureşti, la N.-V. căruia se întruneşte cu rîul Bahluiul. Continuă a curge, cînd prin mijlocul şesului cînd pe sub malul drept printre satele: Osoiul, Moreni, Prisecani, Costuleni şi Măcăreşti, de unde trece în judeţul Fălciu. De la E. satuluî Costuleni şi pînă în dreptul satuluî Măcăreşti, rîul Jijia formează hotar între judeţul Iaşi şi Fălciu, apoî continuînd în direcţia spre S.-E. formează maî multe coturî în şesul Prutuluî, lăsînd în stînga la o depărtare de la 1 pînă la 2 kil. satele: Colţul-Cerneî, Sălăgeni, Cotul-Bucureşti, Grozeşti, Copăceni, Zberoaia şi Scoposeni, situate pe malul drept al Prutuluî; iar pe dreapta lasă la 1 kil. satul Bohotin, în dreptul căruia primeşte rîul Bohotinul; apoî se varsă în rîul Prut, la N.-E. de pichetul No. 8 între coturile Popina şi Paisa.

In cursul său Jijia primeşte maî multe pîraie, dintre care cele maî principale le primeşte în jud. Iaşi, şi anume: Miletinul, Jijioara, Larga, Puturoasa, Răchita, Rădiul, Tătarca, Mocra, Covasna şi r. Bahluiul în dreapta sa; iară în stînga: Ciocanul, Puturosul, Capul-Dealuluî, Cara-Gheorghe, Suricea, Turcul, Boseni, Puturosul, Uluci, Şipotile şi Fundoaea.

Apa Jijeî e maî mult de o coloare gălbuie turbure, din cauza straturilor de pămînt hle-

ios ce-i formează albia; în unele părți se găsesc și straturi nisipoase; are multă compoziție vegetală din cauza arborilor și a plantelor acuatice ce cresc pe marginele apei și prin mlaștinele permanente formate prin vărsările lui; ceea-ce dă apei coloarea cam verzie în timpul secetos.

Apa acestui rîu e foarte scăzută în vremuri de secetă, iar în timp zlotos are așa abondență de apă în cît ține din matcă și acopere șesurile din valea sa, avînd aspectul unui fluviu și producînd în acel timp mari pagube recolteĭ sămănăturilor și finațelor. Aceasta provine din cauză că pe toată lungimea văeĭ pe unde curge riul, atît pe dreapta cît și pe stînga se află nenumărate văi și pîrîiașe cari duc apele lor ce curg de pe dealuri prin topirea omătului și prin căderea ploilor, în valea rîului. Această vale fiind mult mai plană n'are scurgerea repede, în cît apele se strîng în volum mare și de aice revărsăturile se produc adesea-orĭ.

In general malurile rîului sunt micĭ, fiind că cea mai mare parte a cursului său este pe loc șes; unde curentul apeĭ este mai repede, și panta șesului mai ridicată, malurile sunt la înălțime de 2—3 m., formate prin mîncăturile de apă; în unele locurĭ pe unde terenul este mai ridicat, pe acolo înălțimea malurilor se ridică de la 4—6 m.

Jijia este de mare folos populațiunei, căci procură apă animalelor domestice, pune în mișcare morĭ pentru măcinat și produce pește pentru hrană.

Producțiunele acestui rîu sunt: peștĭ, racĭ și chișcarĭ; scoicĭ sunt atît de multe, în cît se poate zice că este hrana zilnică a locuitorilor ce trăesc prin satele de pe valea Jijieĭ. Mai produce prin unele localități păduri întregĭ de stuh, care se întrebuințează pentru acoperitul caselor și la diferite trebuințĭ de ale gospodărieĭ rustice.

Valea întinsă și frumoasă prin care curge riul Jijia, este locuită; pe întinsele sale șesurĭ se află: sate, locurĭ de cultură întinsă, finațe și imașurĭ pe carĭ se cresc cu multă înlesnire cîrdurĭ de vite marĭ cornute, oĭ și caĭ.

Lățimea văeĭ în toată întinderea eĭ variază între 5 și 10 kil., iar a rîului de la 2 la 4 și chiar 8 m. spre gura eĭ.

Jijia, *vale*. Vezĭ Jijia, rîu.

Jijila, *com. rur.*, în jud. Tulcea, plasa Măcin, situată în partea vestică a județului, la 90 kil. spre V. de orașul Tulcea, capitala județului, și în partea N. a plășeĭ, la 6 kil. spre N. de orașul Măcin, reședința plășeĭ.

Are o populație de 310 familiĭ, saŭ 1005 suflete; o școală mixtă, fondată în 1880 de locuitorĭ, frecuentată de 95 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe și Sf. Dumitru, zidită la 1859 de Maiestrul Alexie cu părîntele Mihaĭ și cu locuitorĭĭ, cu un preot și un cîntăreț.

Calitatea pămîntului e bună.

Se mărginește la N. cu com. Văcăreni; la S. și S.-V., cu orașul Măcin, despărțindu-se prin dealurile Cheia și al-Pricopanului; la S.-E., cu com. Greci; la E., cu comuna Balabancea, de care se desparte prin dealul Piscul-Inalt-și-Țuțuiat și cu com. Luncavița, despărțindu-se prin dealul Pietrosul.

Dealurile carĭ brăzdează comuna sunt: Cheea, cu vîrful Sărăria (109 m.), la S.; Culmea-Pricopanului, cu vîrful Sulucul (364 m.), la S.-E.; dealul Piscul-Inalt-și-Țuțuiat, la E., precum și Pietrosul, cu Vîrful-Chitliș (97 m.); Sevastin, Dealul-Milcovului, Dealul-Cărărilor, la N.; Dealul-Știubeiului, Piscul-Dascălului, prin interior, spre S.-E.; Orliga (110 m.), Aganim, Baranga (20 m.), la S.-V. Movilele sunt naturale ca Movila-lui-Moș-Staicu (30 m.), Lazăr Nadoleanu, (45 m.), la V.

Apele care o udă sunt: valea Jijila, prin mijloc, trecînd și prin sat; afluențiĭ săĭ sunt: Valea-Popei, Valea-Largă, Vasilica, Valea-Bostanelor, Valea-Grecilor, la S.; Valea-lui-Bran și Valea-Nucarilor, la N.; Girlița-Coticerului la S.-V.; Privalul-Coticerului, la V., care străbate grindul Zgamira-Mare și al-Coticerului. Bălțĭ sunt: Balta-Ilenilor, Somora, Rotunda, Tinosul, Baghia, Spinăul, Zmeoaica, Opinca, toate la V., avînd o întindere de 500 hect.; balta Jijila, de peste 600 kil., la N.; conține pește, al căruĭ venit e al statuluĭ.

Suprafața comuneĭ e de 1854 hect., din carĭ 110 hect. ocupate de vatra satuluĭ, restul al locuitorilor; numaĭ bălțile sunt ale statuluĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 112 pluguri; 898 boĭ și vacĭ, 296 caĭ, 1711 oĭ, 41 capre, 292 rîmătorĭ.

In com. sunt 6 comercianțĭ.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 3000 leĭ anual.

Căĭ de comunicație: Șoseaua națională Tulcea-Isaccea-Măcin, ce trece prin sat, drumurĭ comunale la Văcăreni, Măcin, Greci și Luncavița.

Se zice că acest sat a fost fondat de Tătarĭ, acum vre-o 200 de anĭ, cînd aŭ fost goniți de Ruși din Crimeea. Romînii, carĭ aŭ venit aci, se numeaŭ

Dicieni din Dicia saŭ Dacia, după cum arată şi un dicton al lor: Dician cu coporan (sucman), «coporan cu chiotirĭ». Ruşiĭ în războaiele lor cu Turcii, luaŭ pe Romînĭ şi-ĭ duceaŭ în Basarabia; însă pe la 1817 ne maĭ putînd suferi dominaţiunea lor, eĭ fugîră unul cîte unul, veniră în Dobrogea, fundară sate între care şi Jijila, de unde aŭ făcut pe Tătarĭ să plece în altă parte.

Jijila, *baltă*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comunelor rurale Văcăreni şi Jijila (acesteia aparţinîndu-ĭ puţin); maĭ poartă şi numele de balta Gărvan, de la satul Gărvan, care este aşezat nu departe de dînsa; este situată în partea N.-V. a plăşeĭ, în cea vestică a comuneĭ Văcăreni şi cea nordică a comuneĭ Jijila; este formată de o mare vărsare anterioară a Dunăreĭ, cu care comunică direct prin Gîrla-luĭ-Coca şi a-Combreĭ şi indirect prin alte maĭ multe braţe; în partea nordică se desface Balta-Lăţimeĭ, care devine apoĭ Gîrla-Lăţimeĭ; se ridică spre N. şi apoĭ se încovoae ca o potcoavă, spre a se devărsa în Gîrla-Mare, şi prin aceasta în gîrla Luncaviţa; prin Gîrla-Lăţimeĭ, primeşte apele bălţilor Stanimirul, Mocanul, Combra şi Plosca; în partea de E., Dealul-cu-Monumentul, Bugeacul şi al-Cărărilor, îşĭ trimet ultimele lor ondulaţiunĭ; tot pe malul estic, care este uscat pe cînd cel vestic este mărginit de stuf băltos, se află ruinele cetăţueĭ Gherma, satul Jijila; în Jijila se varsă pîrîul Jijila; are o formă dreptunghiulară, cu o întindere de aproape 10 kil. pătraţĭ, (saŭ 1000 hect.), din carĭ 150 hect. numaĭ aparţin comuneĭ Jijila; conţine peşte bun şi în mare cantitate, care se exportă prin comunele Văcăreni, Jijila, în Măcin, Brăila şi Galaţi; pe malul săŭ de E., merge drumul comunal Măcin-Jijila-Azaclîul.

Jijila, *pîrîă*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comunelor rurale Văcăreni şi Jijila; îşĭ ia naştere din poalele de N.-V. ale dealuluĭ Piscul Inalt-şi-Ţuţuiat; se îndreaptă spre N., avînd o direcţie generală de la S.-E. spre N.-V., şi, după un curs de 12 kil., se varsă în balta Jijila, în partea despre E., lîngă satul Jijila, pe care îl udă spre N.; cursul săŭ este repede cît-va timp şi apoĭ se încetineşte; o mică distanţă de la izvorul săŭ curge prin pădurĭ, şi apoĭ printre numeroase dealurĭ, ca: Pietrosul, Piscul-Roşu, Milcovul, Sevastinul, Piscul-Dascăluluĭ, Ştubeiul, etc.; brăzdează partea N.-V. a plăşeĭ, pe cea S.-V. a comuneĭ Văcăreni şi pe cea N. a comuneĭ Jijila; basînul acestuĭ pîrîŭ este destul de însemnat, avînd o întindere 14 kil. pătraţĭ (saŭ 1400 hect.), coprinzînd cîte o însemnată parte din teritoriul comunelor Jijila şi Văcăreni; acest basin este cuprins între dealurile Pricopanuluĭ, Cheea, Sărăria, Aganim şi Orliga la S., şi între dealurile Cărărilor, Milcovuluĭ, Sevastin, Pîetrosul şi Chitlis la N; afluenţiĭ săĭ ceĭ maĭ însemnaţĭ sunt: Valea-luĭ-Brau, pe dreapta şi Valea-Popeĭ, Valea-Largă, Vasilica, al-Bostanelor şi al-Grecilor pe stînga; de-alungul rîuluĭ Jijila merge drumul comunal Jijila-Greci; este tăĭat de drumul judeţean Măcin-Isaccea, şi de drumurile comunale Jijila-Văcăreni, Jijila-Măcin şi Jijila-Luncaviţa.

Jijioara, *pîrîŭ*, izvoreşte din marginea de S. a jud. Botoşani, trece în jud. Iaşi prin partea N. a plăşeĭ Bahluiul, printre rîul Bahluiul şi pîrîul Milcinul; udă o parte din teritoriul comunelor: Cepleniţa şi Şipotele; trece în plasa Copoul şi formează iazurĭ în com. Gropniţa; se varsă apoĭ în rîul Jijia lîngă Movileni, aproape de satul Larga, după ce primeşte maĭ mulţĭ afluenţĭ.

Jijioara, *iaz*, format de pîrîul Jijioara, pe teritoriul satuluĭ Potîngeni, com. Movilenĭ, pl. Copoul, jud. Iaşi; e bogat în stuh şi papură.

Jilava, *sat*, face parte din com. Jilava-Merlari, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat pe un deal la S. de Bucureşti, între Filaretul şi rîul Sabarul. Prin mijlocul satuluĭ trece şoseaua naţională Bucureşti-Giurgiŭ. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 2268 hect., cu o populaţie de 1195 locuitorĭ.

D-l Petrovici-Armis are 1596 hect. şi locuitorii 672 hectare Proprietarul cultivă 1096 hect. (500 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă 495 hect. (26 sterpe, 151 izlaz).

Aci se fac anual 2 tîrgurĭ: unul la Dumineca-Mare şi altul la 21 Iulie.

Are: o biserică, cu hramul Sf. Impăraţĭ, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; 1 şcoală de băeţĭ şi de fete, frecuentate de 23 elevĭ şi eleve şi cu întreţinerea cărora statul şi comuna cheltuesc anual 2113 leĭ. Localul şcoaleĭ s'a construit de judeţ.

Maĭ are 1 moară cu apă şi 1 pod stătător.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ şi 2 hangiĭ.

Numărul vitelor mari e de 755 și al celor mici de 759.

Locuitorii în mare parte sunt Sîrbi și se ocupă în special cu cultura legumelor.

Jilava, *sătuc,* jud. Brăila, la 8 kil. de satul Nazîrul, aproape de hotarul despre com. Tudor-Vladimirescu. Vatra satului este de 9 hect., cu 20 case. Populația este de 18 fam. saŭ 120 sufl. dintre carî 61 bărbați și 50 femei.

Vite sunt: 40 caĭ, 140 vite mari cornute, 6 oĭ și 42 rîmătorĭ.

Jilava, *sătuc,* la S.-E. de com. Hurgueți, pe moșia Ciorani, jud. Brăila, la 8 kil. spre E. de satul Gurgueți, pe ramificația vîlcelei Jilava din com. Romanul. Vatra satului este de 1 hect., cu 3 case și 18 suflete.

Vite sunt: 30 vite mari cornute, 10 caĭ și 4 rîmătorĭ.

Jilava, *cîmpie,* jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Pietrari-d.-j., pe care se face bîlciŭ.

Jilava, *moșie,* în jud. Brăila, pendinte de com. Gurgueți. Are o suprafață de 1800 hect., dînd un venit de 20000 leĭ.

Jilava, *pădure,* în jud. Ilfov, pl. Sabarul, în întindere de 500 hect., proprietatea d-nului Petrovicĭ-Armis.

Jilava, *vale cu pîriŭ,* în jud. Tecuciŭ, pl. Nicorești, com. Țepul, continuare a văeĭ Mățuluiul; curge spre S.-E., și se varsă în Berheciŭ, în partea de S.-E. a comuneĭ.

Jilava, *vîlcea îngustă,* jud. Brăila, străbate com. Romanul, de la N. spre S., adîncindu-se și lățindu-se spre S., mai cu seamă unde dă în Valea-Ianca, la V. de movila Dudăul. Această vîlcea trece pe lîngă satul Romanul prin partea de V. Are o ramificație care trece spre V. de com. Gurgueți, pe lîngă tîrla Jilava din acea comună.

Jilava, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Ilfov, pl. Sabarul, com. Jilava, pe linia București-Giurgiŭ, pusă în circulație la 1 Noembrie 1869. Se află între stațiile Filaret (8.6 kil.) și Sintești (4.1 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mării, de 67m.31. Venitul acesteĭ stații pe anul 1896 a fost de 57389 leĭ și 80 banĭ.

Jilava, *fort,* în jurul Bucureștilor. Vezĭ cuvîntul București, § Fortificațiile.

Jilava-Merlari, *com. rur.,* jud. Ilfov, pl. Sabarul, situată la N. de București, între Viile-Filaretuluĭ și rîul Sabarul, la 10 kil. de București. Stă în legătură cu căt. Crețești și Virtejul prin șosele vecinale.

Se compune din satele: Jilava, Merlari și Odăile, cu o populație de 1807 suflete, din carî 354 contribuabilĭ; locuesc în 457 case.

Se întinde pe o suprafață de 3178 hect. D-nul Petrovicĭ-Armis și d. G. Diamandi aŭ 2096 hect. și locuitorii 1082 hect.

Proprietarii cultivă 1371 hect. (75 izlaz, 650 pădure). Locuitorii cultivă 790 hect. (42 sterpe, 250 izlaz).

Budgetul com. e de 7512 leĭ la venituri și de 7445 leĭ la cheltuelĭ.

Are: 2 bisericĭ (la Jilava și Merlari); 2 școale, 1 de băeți și 1 de fete; 1 moară de apă; 1 pod stătător.

Numărul vitelor mari e de 947 (270 caĭ și iepe, 2 armăsarĭ, 443 boĭ, 150 vacĭ și viței, 29 bivolĭ, 53 bivolițe) și al celor micĭ, de 2137 (193 porcĭ și 1944 oĭ).

Locuitorii posedă; 247 pluguri, 194 care cu boĭ, 53 căruțe cu caĭ; 263 care și căruțe.

Locuitorĭ împroprietăriți 149; neîmproprietăriți 287.

Comerciul se exercită de 8 cîrciumarĭ și 2 hangiĭ.

Jilavele, *com. rur.,* în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, situată în partea despre N.-V. a plășeĭ.

Teritoriul acesteĭ comune se întinde, din rîul Ialomița, spre N., între comunele: Armășești, Bărbulești și com. Sălcille, din jud. Prahova, pe o suprafață de 5640 hect., din carî 400 hect. pădure și 750 hect. loc băltos. Se compune din 2 moșiĭ: Jilavele, cu 4990 hect., pe care se află și satul Moldoveni, și moșia Slătioarele, ambele proprietăți particulare.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 442 locuitorĭ; neîmproprietăriți sunt 84.

Teritoriul com. este udat de rîul Ialomița și de pîrăele Sărata și Ghighiul și are lacurile: Jilavele, Slătioarele, Ochiul-Bouluĭ, Rodeanul, Ratca, Cricovelul, Țiganca și Brotăcei.

Se compune din satele: Jilavele, Slătioarele, cu reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în Jilavele.

Are o populațiune de 770 familiĭ, saŭ 2694 suflete: 1345 bărbați și 1349 femeĭ; 2670 Romînĭ, 3 Grecĭ, 12 Bulgarĭ, 6 Germanĭ și 3 Turcĭ; 2685 creștinĭ ortodoxĭ, 6 catolicĭ și 3 mahomedanĭ; 793 agricultorĭ, 6 meseriașĭ, 18 comercianți, 8 cu profesiuni libere, 45 muncitorĭ și 28 servitorĭ. Știŭ carte 242 persoane.

Are: 2 școlĭ, una de băeți, condusă de un învățător retri-

buit de stat şi comună şi una de fete, condusă de o învăţătoare, şi ambele frecuentate de 63 elevi şi eleve; 2 biserici, deservite de 2 preoţi şi 4 dascăli.

Vite: 372 cai, 2383 boi, 3949 oi, 7 capre, 17 bivoli şi 392 porci.

Budgetul com. e de 8630 lei, la venituri şi de 8920 lei, la cheltueli.

Jilavele, *sat*, în judeţul Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, situat în partea de N.-V. a plăşeĭ şi d'alungul maluluĭ de V. al laculuĭ Jilavelor.

Este format din două sate: Jilavele-d.-s. şi Jilavele-d.-j., carĭ s'aŭ unit prin înmulţirea număruluĭ locuitorilor.

Aci este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o şcoală primară de băeţĭ, cu un învăţător şi o şcoală de fete, cu o învăţătoare; o biserică, deservită de 2 preoţi şi 2 dascăli.

Vite: 316 cai, 1800 boi, 3093 oi, 3 capre, 10 bivoli şi 285 porci.

In acest sat se fac două tîrguri anuale, unul la Sf. Ilie (20 Iulie) şi altul la Pogorîrea Sf. Duh.

Jilavelor (Heleşteul-), *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pe teritoriul comuneĭ Jilavele, situat în partea de E. a satuluĭ cu acelaşĭ nume.

Jilăvi, *vechie plasă* a judeţuluĭ Ialomiţa, care avea 11 sate.

Jilţul, *vale*, în jud. Gorj, pl. Jiul, cătr. Orzul, com. Urdari-d.-s.; în această vale curge pîrîul Jilţul, al căruĭ ţărm stîng este format de Dealul-Caselor.

Jilţul-Mare, *pîrîŭ*, în jud. Gorj, pl. Jiul, curge despre N. din sus de com. Bălboşi, de la N.-V. la S.-E., trece pe marginea despre E. a comuneĭ Ohaba, urmează cursul în jos, spre com. Calapărul-d.-j., şi se varsă în Jiŭ la com Broşteni.

Jilţul-Mic, *pîrîaş*, curgînd despre N. de com. Ursoaia din jud. Mehedinţi intră în Gorj prin dreptul cătunului Artanul al com. Raci; trece pe marginea despre E. a acestuĭ cătun; străbate comuna Raci, spre S.; trece pe marginea despre V. a cătunuluĭ Baniul şi se uneşte, din sus de com. Borăscu, cu Jilţul-Mare.

Acest pîrîaş curge în tot timpul anuluĭ.

Jingulești, *lac*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda, în spre V., pe o frumoasă poiană; conţine caracudă măruntă, ce se consumă de locuitorĭ.

Jinurul, *munte*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Andreaşi; se desface din Vîrful-Alunuluĭ, în partea de S.; e acoperit cu pădurĭ.

Jinurul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s.; se desface din dealul Măgura-Căpăţiniĭ; brăzdează partea de V. a comuneĭ Slobozia, întinzîndu-se printre pîraele Coţatcul şi Valea-Cireşuluĭ; e acoperit cu păşunĭ şi pădurĭ.

Jipa, *tîrlă*, jud. Brăila, la S. satuluĭ Nazîrul, care unită cu tîrla Alexe formează tîrla Pătrana.

Jipeşti, *sat*, jud. Brăila, lîngă hotarul de E. al com. Perişorul despre comuna Urleasca, la 7 kil. spre N.-E. de satul Perişorul; înfiinţat la 1850 de familia Jipa; are 10 case, cu 12 familiĭ, saŭ 62 suflete; vite: 33 caĭ, 159 vite marĭ cornute, 200 oĭ şi 54 rîmătorĭ.

Jirăul-de-la-Olt, *insulă*, în Olt, jud. Romanaţi, cu o pădure de 30 hect., aparţinînd com. Izlazul.

Jirlăul, *braţ*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, în insula Balta, pe teritoriul comuneĭ Tonea.

Jirlăul, *braţ* saŭ *canal*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, situat spre S. şi lîngă oraşul Călăraşi. Se maĭ numeşte şi Gîtul-Iezeruluĭ. Prin acest braţ lacul Călăraşi comunică cu Borcea. Cînd apele Borceĭ cresc, curg în lacul Călăraşi şi cînd descresc, apa se reîntoarce în Borcea.

Peste acest braţ este un pod stătător.

Jirnovul, *pîrîŭ*, ce vine de aproape de Glavacioc, jud. Vlaşca, şi dă în Drîmbovnicul aproape de comuna Gratia; trece prin satul Sîrbeni.

Jirovul, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., la 40 kil. de oraşul Turnul-Severin. Satul formează comună cu cătunele: Croicea, Mărul-Roşu, Puşcaşul şi Valea-luĭ-Udriştea, avînd peste tot 1500 locuitorĭ, din carĭ 221 contribuabilĭ; locuesc în 300 case.

Locuitorĭĭ posedă: 60 plugurĭ, 114 care cu boĭ, 6 căruţe cu caĭ; 120 stupi.

Are: 2 bisericĭ, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 22 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1265 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 980 leĭ.

Vite: 800 vite marĭ cornute, 21 caĭ, 760 oĭ şi 650 rîmătorĭ.

Este situată pe văĭ şi în apropiere de apa Motruluĭ, pînă

în care hotarul ei se întinde. Prin comună trece șoseaua Strehaia-Broșteni-Baia-de-Aramă.

Jirovul. Vezi Girovul, *sat*, jud. Neamțu.

Jiruluĭ (Dealul-), *vale*, începe de la Golășeĭ, com. Bujorul, jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, trece prin com. Băneasa și se finește la Cruceanca, în jud. Tutova.

Jitărieĭ (Dealul-), *deal*, jud. Suceava, pe care stă parte din satul Topile.

Jitia, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, pe malul stîng al rîuluĭ R.-Sărat.

E situată în partea de V. a județuluĭ, la 43 kil. spre N.-V. de orașul R.-Sărat, și în partea de mijloc a plaiuluĭ, la 16 kil. spre S.-V. de com. Dumitrești, reședința pl. Comune învecinate sunt: Bisoca, la 9 kil.; Chiojdeni, la 12 kil. și Dănulești, la 22 kil.

Se mărginește la N. cu com. Nerejul, din jud. Putna, de care se desparte prin munții Orul și Stejicul; la S., cu Chiojdeni; la V., cu Bisoca, de care se desparte prin Dealul-Măgureĭ.

E brăzdată la E. de munțiĭ: Dealul-Chiojdenilor, Șelăriile, Scorușul, Măgădanul, Budaia și Piatra-Jidovuluĭ; la N., de Măgura, Vîrful-Măgureĭ, Furul-Mare, Furul-Mic, Ștejicul, Monteorul, Neculele, Pietrile-Feteĭ; la V. de Dealul-Roșu, Purcelul, Toporașul, Omul, Schitul, Piatra-Mițeĭ, Crucea-Hoțuluĭ, Pucioasele-Marĭ, Pucioasele-Micĭ, Feticiul; la S., de Ulmușorul, Sările și Dinul.

Rîurile principale sunt: R.-Sărat, curgînd de la V. la E., și afluenții săĭ: Rîmnicelul, Corbul, Săritoarea, Așița, Tocitoarea, Furul, Purcelul, Apa-Roșie, Ștejicul, Pucioasele, Păcurele, la N.; Săratul, Pardoșul, Sărățelul, la S. Lacurĭ: Lacul-din-Plaiŭ, Lacul-din-Dealul-Săreĭ, Busuiocul și Lițolul.

Cătunele carĭ compun comuna sunt: Jitia-din-Deal, reședința, în mijlocul com.; Jitia-din-Vale, la E.; Dealul-Săreĭ, la V.; Măgura, Vintileasca și Neculele, la N.

Suprafața com. este de 13230 pog., din carĭ 2030 hect. ale locuitorilor (800 hect. vatra satelor) și 11200 hect. ale particularilor.

Are o populație de 420 familiĭ, saŭ 1869 suflete, din carĭ 476 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una, în com. Jitia, cu hramul Sf. Dumitru, zidită în 1783 de locuitorĭ și deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; a doua, în cât. Neculele, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1863, se zice, de arhiereul Filofteiŭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; 2 școlĭ, una în cătunul de reședință, fondată în 1878 de comună; a doua în cât. Neculele, cedată comuneĭ de proprietarul Menelas Germani, ambele conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate de 61 elevĭ.

Comuna are: 550 hect. arabile, 450 hect. imaș, 6000 hect. pădure, 500 hect. fînețe și 200 hect. neproductive.

Locuitoriĭ posedă: 48 plugurĭ; 4 morĭ de apă; 284 boĭ, 395 vacĭ, 20 caĭ, 110 țepe, 5 măgarĭ, 3800 oĭ, 2600 capre și 89 rîmătorĭ.

Sunt în comună: 1 cojocar, 1 potcovar, 9 cherestegiĭ, 8 herăstrae.

Comerciul e activ și constă în importul colonialelor, spirtoaselor, instrumentelor agricole, și în exportul vitelor și al lemnelor. Transportul se face prin gara Sihlea, la 24 kil. spre E. Sunt 15 comercianțĭ.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Rîmnicul-Băbeni-Dumitrești-Jitia; drumul spre Bisoca; spre Andreași, pe culmĭ; spre Valea-Sălcieĭ și Buda.

Budgetul com. e de 2682 leĭ, 43 banĭ, la venitură și de 2602 leĭ, 55 banĭ, la cheltuelĭ.

Jitia, *moșie*, în jud. R.-Sărat plaiul Rîmnic, com. Jitia, pe care se află întinsa pădurea Jitia-Poiana-Măruluĭ.

Jitia-din-Deal, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul de reședință al com. Jitia, așezat spre E., pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat; are o întindere de 120 hect., cu o populație de 82 familiĭ, saŭ 375 suflete, din carĭ 71 contribuabilĭ; are o biserică și o școală.

Jitia-din-Vale, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul com. Jitia, așezat pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat, la 300 m. spre E. de cătunul de reședință; are 100 hect. întindere, cu o populație de 77 familiĭ, saŭ 320 suflete.

Jitia-Poiana-Mărului, *pădure*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; ține de circumscripția VII silvică, ocolul Băbeni; are o întindere de 7000 hect., din carĭ 3000 hect. ale Statuluĭ, 4000 ale particularilor; esențe: 4500 hect. ale Statuluĭ și 13000 brad, molift, fag, paltin, ulm și frasin.

Jitiana, *nume* ce purta maĭ nainte *banatul* Craioveĭ, (Oltenia).

Jitianul, *pod de fier*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Balta-Verde, peste rîul Jiul, în dreptul satuluĭ Braniștea, lîngă Craiova.

Jiul, *plasă*, situată în partea S.-V. a județului Gorj. Și-a luat numirea de la rîul Jiul care o străbate în toată lungimea sa. Se mărginește: la N. cu pl. Ocolul; la V. cu județul Mehedinți, la S. cu jud. Dolj; la E. cu pl. Gilortul cu care se atinge prin comunele: Valea-luĭ-Ciine, Groșerea, Bibești, Săulești și Petrești-d.-j.

Solul plășeĭ, destul de productiv, este mai mult șes, încins la V. și E. de niște lanțurĭ de dealurĭ, dintre carĭ, cel din stînga Jiuluĭ este ramură din Dealul-luĭ-Bran, iar cele din dreapta sunt ramificațiĭ ale dealuluĭ Bujorăscu.

In plasa Jiuluĭ sunt 20083 hect. pădure.

Este udată de la N. la S. de rîul Jiul, care o desparte în două părțĭ, cu 13 comune în stînga și 19 comune în dreapta.

Afară de rîul Jiul, teritoriul acesteĭ plășĭ mai este udat de următoarele rîurĭ:

Tismana, Jilțul-Mare, Șușița, Dîmbova, Cioiana și Gilortul, în partea cea mai de jos a plășeĭ și pe întinderea care formează limita între Gorj și Dolj.

Șosele: Șoseaua națională Filiași-Petroșani, intră în această plasă mai la S. de comuna Brănești, trece prin comunele: Brănești, Izvoarele, Plopșorul, Pesteana-d.-s., Rovinari și Poiana, de unde intră în plasa Ocolul.

Șoseaua vecinală care pleacă din jud. Dolj, intră în această pl. la cătun Gura-Șușița și trece prin următoarele localităț̆ĭ: Ionești, Ulmeni, Baniul, Turburea-d.-j. și de Mijloc, Murgești, Gîrbovul, de unde se desparte în două, o ramură apucînd spre Borăscu, iar alta continuînd a merge către N. trecînd prin: Strîmba, Stejarul, Urdari-d.-j. și de Sus, Pesteana-d.-j., Valea-cu-Apă, Fărcășești, Zătreni, Zătreni-Bîrnicĭ, Roșia, de unde, mai la N., intră puțin în plasa Ocolul. Șoseaua vecinală care pleacă din com. Pesteana-d.-s., trece prin: Rășina, Țicleni, Tunși, apoĭ merge către N.-E. și intră în plasa Amaradia.

Șosele comunale sunt: șoseaua com. care pleacă din comuna Temișani, trece prin Roșia și se termină la Rovinari; șoseaua comunală care pleacă din com. Borăscu și trece prin Domnești, unde se desparte în două: o ramură merge la Racĭ, alta trece prin Ohaba și se termină la Bolboși; șoseaua comunală care pleacă din com. Plopșorul și trece prin piscurile Dala, Costești și, la Groșerea, intră în pl. Gilortul; șoseaua comunală care pleacă din comuna Brănești, intră în plasa Gilortul mergînd spre Valea-luĭ-Ciine.

In plasă este o judecătorie de ocol cu reședința în com. Pesteana-d.-s.

Spre E. de com. Borăscu în valea zisă a Siliștеĭ, se văd la suprafața pămîntuluĭ ruine, temeliele uneĭ clădirĭ (zid de cărămidă). Se zice că a fost aci beciul luĭ Dosofteiu, mai spre E. locul viilor sale și puțin spre S. se văd adîncăturĭ în pămînt, unde a avut heleștae. Pe o altă vale numită a Domneștilor, există urmele uneĭ alte clădirĭ mai mică, de piatră, despre care se zice că ar fi fost locuită de o Doamnă (de aci numele localităț̆eĭ de Domnești) fugită din cauza războaelor.

La gura acesteĭ văĭ, puțin mai spre N., unde este acum cătun Baniul (ce aparține comuneĭ Calapărul-d.-s.), se zice că a locuit Banul acesteĭ Doamne, de la care ar fi rămas și numirea localităț̆eĭ de Baniul.

Tot la E., în săpăturile șoseleĭ ce are direcțiunea spre com. Gîrbovul, s'aŭ găsit 30 monede de argint, avînd în relief efigiile și inscripțiile, unele ale Imperatoruluĭ Optim Traian, iar altele pe ale luĭ: Romulus, Remus și Faustina-Augusta.

Tot pe locul unde s'aŭ găsit monedele, se vedeaŭ cărbunĭ și pămînt ars, care atestă urme de foc, iar alăturĭ s'a descoperit două schelete omenești, numaĭ atinse se prefăceaŭ în pulbere.

Asemenea monede, s'aŭ mai găsit și prin brazdele plugarilor în diferite locurĭ, însă risipite.

Asemenea locurĭ istorice mai sunt în comunele: Strîmba, Urdari-d.-s. și Valea-cu-Apă.

Această plasă are 32 comune și anume: Rovinari, Moi, Vlăduleni, Bălțeni, Pesteana-d.-s., Rășina, Plopșorul, Țicleni, Piscurile, Izvoarele, Costești, Broșteni, Brănești, toate pe partea stîngă a Jiuluĭ; iar: Roșia, Timișani, Fărcășești, Valea-cu-Apă, Urdari-d.-s., Urdari-d.-j., Strîmba, Gîrbovul, Murgești, Turceni-d.-s., Turceni-d.-j., Ionești, Racĭ, Bolboși, Ohaba, Borăscu, Calapărul-d.-s., Calapărul-d.-j. și Stolojani, toate pe partea dreaptă a rîuluĭ Jiul.

Este populată de 7154 familiĭ, saŭ 29031 suflete, din carĭ 6536 contribuabilĭ.

Are 24 școale, frecuentate de 847 copiĭ.

Jiul, *rîu*, jud. Gorj și Dolj. Basinul acestuĭ rîu coprinde basinurile Motruluĭ, Gilortuluĭ și Amaradieĭ, adică tot teritoriul coprins între: Dunăre, Munțiĭ-Vulcanilor și șira Parîngului, căcĭ toate izvoarele acestor munțĭ întrunindu-se în pîrae și gîrle, se varsă în Jiu, pe ambele părțĭ. Izvorește prin două ramurĭ în

munții Transilvaniei. Una din ramurî iese din muntele Oslea și din muntele Sturul (piscurî ale munților Mehedinților). Altă ramură, numită Jiul curge în direcție contrarie cu cea d'întîiŭ ramură, Pătrunde în Romînia pe la pasul Lainicî, printre munții Cerdețul și Ardicul, formînd prea frumosul defileŭ al Lainicilor, lung de 29 kil.

Curge mai întîiŭ către S., trece pe la schitul Lainicî, apoî ia direcțiune S.-V. de la Bumbești-de-Jiî până la confluența sa cu Tismana, unde schimbînd brusc direcția, se îndreaptă către S.-E., până la vărsarea sa în Dunăre.

De la frontieră până la Bumbești, curge în regiunea munților. La origină, albia sa variază între 35 și 70 m. Pe alocurea numaî trece peste aceste mărimî, albia este stîncoasă, iar repeziciunea curentuluî, în unele localități din munțî, atinge chiar 5 m. pe secundă.

De la Bumbești intră în regiunea dealurilor, albia i-se lărgește ast-fel că, până la eșirea din județ, lărgimea albieî se menține între 3 și 8 kil.; de la Vădeni la 4 kil. La N. de Tîrgul-Jiuluî, spre comuna Romanești, această lărgime are aproape 10 kil. Albia este pietroasă și rămîne astfel până aproape de eșirea din județ. Pe la Pești și Broșteni, fundul începe a deveni nisipos. Lărgimea medie a riuluî în această regiune atinge 100 m., adîncimea 1 m., 50—2 m.; iar vitesa până la 1 m. pe secundă.

Comunele și cătunele ce udă în regiunea dealurilor, după eșirea sa din defileul de la Bumbești-de-Jiî, sunt pe dreapta: Porceni, Simbotinul, Turcinești, Roșia, Ciaurul, Birnici, Pești-d.-j., Docoreni, Gîrbovul, Murgești, Turceni-d.-j.; pe stînga: Bumbești-de-Jiî, Cîineni, Vădeni, Tîrgul-Jiul, Romanești, Iași, Poiana, Rovinari, Moi, Bălteni, Pești-d.-s., Plopșorul, Izvoarele, Broșteni și Brănești, unde părăsește județul Gorj, spre a intra în județul Dolj.

Mijloacele de trecere în jud. Gorj sunt:

In regiunea munților: 2 podurî de lemn, unul în jos de mănăstirea Lainici, lung de vre-o 40 de m., între kil. 98—99, cel-l'alt în sus de mănăstire, între kil. 100 — 101, lung de vre-o 55 m.

In regiunea dealurilor găsim podurî de lemn în următoarele localități: Turcinești-Vădeni, Tîrgul-Jiul-Slobozia, Iași-Ciaurul, Poiana-Roșiă, Rovinari-Roșia și Pinoasa, Bălteni și Poenele; un pod umblător în dreptul cătunuluî Cocoreni, pendinte de Pești-d.-s.; la Gîrbovul-Vălenî, pod de lemn, la Turceni-d.-j.-Broșteni, pod umblător, la Ionești-Brănești, pod de lemn.

Afluenții Jiuluî în jud. Gorj sunt pe stînga: Gioiana, Amaradia și Sadul; iar pe dreapta: Jîlțul-Mare, Susița, Cartiul, Simbotinul și Porceni.

Jiul intră în județul Dolj pe la Țințăreni (în pl. Jiul-d.-s.). Formează puțin limita de E. a pl. Dumbrava-d.-s., și pl. Ocolul. Intră în pl. Jiul-de-Mijloc curgînd pe limita despărțitoare de E. a acesteî plășî din spre pl. Ocolul până în dreptul com. Secuiul. De aci se îndreptează direct spre S. formînd limita despărțitoare în partea de E. a plășeî Jiul-de-Mijloc cu plasa Jiul-d.-j., până în apropiere de com. Murta. De la această com. formează limita de E. a plășeî Balta cu plasa Jiul-d.-j. Se varsă pe malul stîng al fluviuluî Dunărea în fața insuleî Copanița.

Până la anul 1879, Jiul, din dreptul com. Comoșteni se îndrepta spre S.-E., trecînd prin comuna Bechet în fața căreia se și vărsa. Această schimbare a cursuluî Jiuluî a provenit din cauza nisipurilor tîrîte de dînsul precum și de vînturile cele marî carî determinaŭ stabilirea dunelor. In dreptul com. Zăvalul, formează o cascadă înaltă de 2 m. La vărsarea sa în Dunăre se află o mică deltă în formațiune. Toată această regiune este presărată de dune, carî nu aŭ putut fi stabilite de cît prin plantațiune de dafinî și salcîmî.

Afluenții pe dreapta primește din pl. Jiul-d.-s.: riul Motrul, pîriul Racovița și Almăjelul; din com. Filiași: Pîriul-Berbeșuluî; din com. Argetoaia, pîraele Fratoștița și Salcia. In plasa Dumbrava-d.-s., în fața com. Breasta, primește pe malul drept riul Obedeanca.

Apoî intră în plasa Jiul-de-Mijloc, de unde se încarcă pe dreapta cu pîraele Valea-Hoțuluî și Prodila, ce-î vin din com. Podari. Pîriul Drănicul îî vine din com. Drănicul.

Pătrunde în pl. Balta, pe care o udă prin partea de E. Are în fața comuneî Gingiova un vad de trecere pentru luntre. In com. Comoșteni are peste dînsul un pod stătător.

In pl. Jiul-d.-s. primește la com. Țințăreni riul Gîlortul. Din com. Tatomirești se încarcă pe stînga cu Valea-Bîrloguluî, cu Pîriul-Bîrloguluî format din izvoare și cu Valea-Rea ce se varsă într'însul la comuna Brădești. Din comuna Brădești primește pîriul Almăjelul. In această comună este un pod umblător peste riul Jiul. Din com. Almajul primește pîriul Almajul.

La eșirea din plasa Jiul-d.-s.

pătrunde în plasa Ocolul, de unde se încarcă, în comuna Cernelele (satul Troaca), cu rîul Amaradia.

Din com. Balta-Verde primește lacul Bîzdîna, ce-ĭ aduce apele pîrîiașelor Circea, unit cu Făcăile. Balta Jitia se scurge în Jiul, aducîndu-ĭ apele pîrîului Șerca. Balta-Popeĭ se scurge în rîul Jiul, pe la V. satuluĭ Popoveni. Pîrîul-Popovenilor se scurge în rîul Jiul, trecînd prin V. satuluĭ Popoveni.

Udă com. Preajba și comuna Malul-Mare, de unde se încarcă cu pîrîul Lamușul și cu apele bălților: Giltaele, Balta-Bisericeĭ și Balta-Nicola ce-ĭ aduce apele pîrîuluĭ Bănesele.

Intră prin partea de V. a com. Ghindeni și Secuiul, de unde se încarcă cu pîrîul Siliștea.

La eșirea din com. Secuiul pătrunde pe teritoriul plășeĭ Jiul-d.-j., pe care o udă cu direcția de la N.-S. prin partea de V. Intră în comuna Adunați-de-Giormane, din care se încarcă cu Pîrîul-Gioroculuĭ. Pîrîul Jiețul se varsă în Jiul, tot pe teritoriul acesteĭ comune.

Udă comuna Rozîștea, de unde primește apele bălțeĭ Ochiul,încărcată cu apele bălților: Strîmba, Metița-Lungă, Trestina, Jiețul și Ochiul. Udă com. Murta, de unde se încarcă cu balta Brebenilor.

Udă com. Căciulătești, de unde se încarcă cu pîrîul Predești.

Udă com. Sadova, de unde primește pîrîul Sadova.

Trece prin com. Grindeni, de unde se încarcă cu apele lacurilor: Săratele, Răscruciul și Lungile.

De la Craiova și pănă la Lainicĭ, o șosea județeană și o alta comunală, urmează fie-care mal al rîuluĭ.

Intre Craiova și Filiași șoseaua județeană este însoțită de o porțiune din calea ferată Craiova-Severin, care are un pod de fier peste acest rîŭ între stațiile Filiași și Butoești.

La com. Balta-Verde, puțin maĭ la S. de Craiova, este un pod de fier peste Jiu, în dreptul satuluĭ Braniștea, al șoseleĭ naționale și al linieĭ ferate Craiova-Calafat. Tot în aceiași com. se află podul linieĭ ferate numit Bucovățul, în marginea cătunuluĭ Mofleni.

Valea rîuluĭ Jiul este foarte productivă și populată. Ea este coprinsă între două malurĭ înalte din care cel maĭ înalt este țărmul stîng.

Jiul-Bătrîn, *baltă*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Jos, com. Grindeni.

Jiul-de-Jos, *plasă*, situată în S.-E. jud. Dolj, pe malul stîng al Dunăreĭ și de-alungul maluluĭ stîng al Jiuluĭ.

Forma sa se poate asemăna cu un drept-unghiŭ foarte alungit de la N. la S.

Se mărginește la N. cu o parte din jud. Romanați și cu pl. Ocolul, începînd din dreptul com. Leul (Romanați), pănă în dreptul com. Giormanele. La S., se mărginește cu Dunărea de la jud. Romanați pănă în Jiul. La E. se mărginește cu jud. Romanați, din com. Leul, pănă în Dunăre, iar la V. cu pl. Jiul-d.-mj., de la com. Adunați-de-Giormane, pănă în dreptul com. Padea, iar de aci cu pl. Balta pănă în Dunăre, despărțindu-se prin rîul Jiul.

Terenul acesteĭ plășĭ este accidentat de prelungirile dealuluĭ Prisaca, din pl. Ocolul. Pe malul drept al Jiuluĭ se găsesc în această pl. cîte-va ondulațiunĭ, prelungirĭ ale dealuluĭ Radovan. Aci, ca în maĭ toate plășile, se găsesc numeroase movile, ridicate de oamenĭ, din timpurile vechĭ și moderne.

Această pl. este udată de Dunăre la S. și de Jiul pe limita de V. Inainte, Jiul se vărsa la Bechet, iar acum se varsă între pl. Jiul-de-Jos și Balta, în dreptul insuleĭ Copanița.

In această pl. se găsesc numeroase bălțĭ, între carĭ se numără: Giormanele, legate între ele printr'un mic pîrîŭ și comunicînd cu Jiul; Balta-Luminoasă, formată prin revărsările Jiuluĭ; lacul Rădanul, format din revărsările Dunăreĭ; lacurile: Mirșolea și Stegăroaia, Lacul-Lung, Preduțul, Lacul-Galeșuluĭ, Balta-Bretenilor, Logofățul și Trestina.

Plasa e formată din 13 comune și anume: Adunați-de-Giormane, Bechetul, Căciulătești, Călărașul, Damian, Gioroculu-Mare, Grindeni-Locusteni, Mirșani, Murta, Piscul, Rozîștea și Sadova.

Reședința plășeĭ este în com. Căciulătești, cătr. Dobrești.

Populațiunea plășeĭ e de 5236 familiĭ, saŭ 22339 suflete: 11870 bărbațĭ și 10469 femeĭ; locuesc în 5462 case și bordee.

Intinderea totală a plășeĭ este de 78435 hectare.

Are: 33 biserică, deservite de 27 preoți; 16 școale, din carĭ: 10 mixte, 3 de băeți și 3 de fete, conduse de 12 învățătorĭ și 5 învățătoare și frecuentate de 545 băeți și 144 fete.

Locurĭ însemnate în pl. sunt: Bechetul, tîrgușor, reședința subprefecturĭ pl. Jiul-de-Jos. Este port comercial; aci se luptară Turcĭĭ cu Rușĭĭ la 1828. Lîngă com. Căciulătești, de-a stînga Jiuluĭ, se află Casa-Albă, loc însemnat prin multe măgurĭ și risipiturĭ de cetate. Sadova, mănăstire; Sadova, sat, unde s'a dat o luptă însemnată între

Turcĭ și Austriacĭ, la anul 1784; se văd aci ruine antice. La confluența Jiuluĭ cu Dunărea se vede vechea cetate Acridava.

Jiul-de-Mijloc, *plasă*, situată în centrul județuluĭ Dolj, pe malul drept al Jiuluĭ.

Se mărginește la N.-V. cu pl. Dumbrava-d.-s., de la comuna Breasta până la Ciutura; la S., cu plasa Balta, de la comuna Cerătul până la comuna Padea; la V., cu plasa Dumbrava-d.-j., de la comuna Ciutura până la com. Perișorul, iar de la această com. până la com. Cerătul, se mărginește cu plasa Băileștĭ spre S.-V.; la E. se mărginește cu plasa Ocolul, de la comuna Breasta până la com. Secul, iar de aci cu plasa Jiul.d.-j.

Cam prin centrul săŭ, această plasă este accidentată de dealul Radovan, cu prelungirile sale: Dealul-Gabruluĭ, Rupturi, Palilula, Vîrvorul, Scumpeștĭ, Lipovul, Dealul-Robuluĭ, etc.

Este udată de rîul Jiul, ce face limita de E. de la com. Padea până la com. Breasta (S.-V.), trece pe lîngă comunele: Bucovățul, Podarĭ, Livezile, Glodul, Foișorul, Drănicul și Padea și primește pe teritoriul plășeĭ pîrîul Leamna (dreapta) ce trece prin satul Leamna. Maĭ este udată de rîul Dăsnățuiul, cu afluentele săŭ din stînga, Dăsnățului-Mic. Dăsnățuiul curge de la N. spre S., făcînd limita către plasa Băileștĭ, de la com. Intorsura până la com. Cerătul.

Este formată din 14 comune și anume: Bucovățul, Calopărul, Cerătul, Ciutura, Drănicul, Foișorul, Glodul, Intorsura, Lipovul, Livezile, Padea, Podarĭ, Segărcea și Vîrvorul.

Reședința plășeĭ este în com. Segărcea.

Intinderea totală a plășeĭ e de 69542 hect., cu o populație de 5762 familiĭ, saŭ 23045 suflete: 11870 bărbațĭ și 11175 femeĭ; locuesc în 6104 case și bordee.

Are: 21 bisericĭ, deservite de 21 preoțĭ; 17 școale, din carĭ 15 mixte, 1 de băețĭ și 1 de fete, conduse de 15 învățătorĭ și 2 învățătoare.

Locurĭ însemnate în această plasă sunt: Segărcea, în care se află reședința sub-prefectureĭ Jiul-de-Mijloc. In această comună a avut loc o luptă între Romînĭ și Tătarĭ, pe Dealul-Robuluĭ.

Cetatea, urmă de cetate de pămînt, făcută de Romanĭ și înconjurată de șanțurĭ. La Lipovul se văd urmele uneĭ cetățĭ de pămînt, precum și a unuĭ drum vechiŭ ce duce de aci la Cetățuia din com. Cerătul.

Bucovățul, sat pe malul drept al Jiuluĭ, are o mănăstire fondată de Pîrvul Clucerul din Craiova; în casele mănăstireĭ este o închisoare publică și un stabiliment de tăbăcărie al statuluĭ, unde lucrează condamnațiĭ și lucrătorĭ angajațĭ.

Lîngă Leamna, com. Bucovățul, pe marginea rîuluĭ, se găsesc treĭ izvoare cu ape minerale, numite La-Treĭ-Fîntînĭ.

Căile de comunicație în această plasă sunt: calea ferată Craiova-Calafat; șoseaua județeană Craiova - Podarĭ - Radovan - Calafat; șoseaua județeană Craiova-Podarĭ-Segărcea-Bistreț.

Jiul-de-Sus, *plasă*, jud. Dolj, numită astfel de la cursul superior din acest județ al rîuluĭ Jiul, care udă această plasă.

Forma acesteĭ plășĭ se poate asemăna cu un trapez, ale cărui laturĭ paralele sunt îndreptate de la N.-E. spre S.-V. și ale cărui laturĭ neparalele sunt îndreptate de la N.-V. spre S.-E.

Se învecinește la E. cu pl. Amaradia, începînd din dreptul com. Căpreni și pînă în dreptul com. Mălăeștĭ, din pl. Ocolul; iar de la com. Mălăeștĭ și pînă în dreptul com. Izvorul, limita către această plasă este formată de rîul Amaradia.

Din dreptul com. Izvorul și pînă în dreptul com. Ișalnița, hotarul către pl. Ocolul este format de o linie convențională. Limita de N.-V. este formată de o linie convențională, care începînd din dreptul com. Căpreni și pînă la com. Poiana, desparte această plasă de jud. Gorj. De la com. Poiana și pînă la com. Țînțăreni, hotarul către jud. Gorj este format de rîul Gilortul. De la com. Țînțăreni și pînă la com. Țiul, limita de V. către jud. Mehedințĭ este formată de o linie convențională.

Limita de S. către pl. Dumbrava-d.-s., este formată de o linie convențională cu direcțiunea de la V. spre E. până la com. Raznicul, iar de aci se lasă spre S.-E. până la com. Predeștĭ, unde ia direcția spre N.-E. până la com. Ișalnița.

In privința reliefuluĭ, terenul pl. se poate împărți în 2 regiunĭ: regiunea Văeĭ-Jiuluĭ, în partea de V. și regiunea dealurilor, în partea de E., întinzîndu-se cu direcțiunea de la N.-V. spre S.-E. In regiunea de E., dealul cel maĭ însemnat este Icleanul, care merge pe limita despărțitoare între această plasă și pl. Amaradia și care se continuă prin Dealul - Chicioareĭ, care desparte afluenții din dreapta rîuluĭ Amaradia de ceĭ din dreapta rîuluĭ Jiul. Apoĭ, de-a dreapta și de-a stînga rîuluĭ Jiul, sunt o mulțime de dealurĭ, precum: Almăjelul, Brădeștĭ, Argetoaia, Teascul, Racovița, Macrea și alte dealurĭ maĭ micĭ.

Plasa este udată de rîul Jiul și de afluentul său de pe stînga, Gîlortul.

Înainte de toamna anului 1892, cînd s'a făcut noua împărțire administrativă, pl. Jiul-d.-s. era unită cu pl. Dumbrava-d.-s. și cuprindea 33 comune.

Astă-zĭ e despărțită de această plasă și cuprinde singură 16 com.: Almajul, Argetoaia, Brădești, Braloștița, Fratoștița, Mihăița, Poiana, Răcari, Salcea, Scăești, Tatomirești și Țîntăreni.

Reședința plășeĭ este în com. Filiași.

Căile de comunicație ale acesteĭ plăși sunt: calea ferată Severin-Filiași-Craiova; calea ferată Filiași-T.-Jiŭ; șoseaua națională Craiova-Severin; șoseaua comunală Filiași-Bodăești și alte șosele comunale carĭ leagă comunele între ele.

Întinderea totală a plășeĭ e de 67423 hect., cu o populație de 5893 familiĭ, saŭ 24580 suflete; locuesc în 6111 case și bordee.

Are: 31 biserici, deservite de 22 preoți; 19 școlĭ, din carĭ 13 mixte, 3 de băeți, 3 de fete, conduse de 15 învățători și 5 învățătoare și frecuentate de 935 copiĭ (794 băeți și 141 fete).

Vite sunt: 15751 vite marĭ cornute, 1366 caĭ, 3 măgarĭ, 27836 oĭ, 1665 capre și 1518 porcĭ.

Jiului (Valea-), *vale*, trece pe la S. de com. Obîrșia, pl. Oltul-d.-j.-Balta, jud. Romanați, cu direcția paralelă cu Dunărea. Vine din spre Jiŭ, conținînd o mică apă, pe care, la Obîrșia, se află o moară, iar la Vădastra, insula explorată de Bolliac, și recunoscută ca locuință a oamenilor din epoca de pleatră, carĭ ca și semințiile lacustre ale Elveției, aŭ trăit în timpurĭ foarte întunecate pentru istorie, și-și căutaŭ adăpost în insule înconjurate cu apă mocirloasă. Puținele date ce avem de aceste populațiunĭ ni le oferă uneltele rămase de la ele, carĭ sunt azĭ în Muzeul Național.

Jivanului (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Intorsura, ce se varsă pe malul drept al rîuluĭ Jiul și peste care trece limita de E. către com. Lipovul.

Jivului (Valea-), *vale*, în jud. Vîlcea, pl. Oltețul-d.-j., com. Benești, spre N.-V. com., la 700 m. Se varsă în rîul Pește ana pe teritoriul com. Știrbești.

Jăcneĭ (Piscul-), *pisc*, de-asupra dealuluĭ cu acelașĭ nume, pe moșia Zamostia, com. Zamostia, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Jidovina, *deal*, pe moșia Cristinești, com. Ibănești, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Jidovina, *trup de pădure*, în jud. Neamțu, pl. Piatra Muntele, com. Vînători-Dumbrava-Roșie, situată în partea pădureĭ Săvinești, pe proprietatea statuluĭ, și în legătură cu trupul numit Lutăria.

Jidovineĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvorește de pe dealul cu acelașĭ nume, de pe moșia Suharăul, com. cu acelașĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Jîmbești. Vezĭ Zembrești, *sat*, jud. Neamțu.

Jîrlăul, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., pe lacul cu acelașĭ nume. Este așezată în partea de S. a județuluĭ, la 28 kil. spre S.-E. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea de S. a plășeĭ, la 11 kil. spre S.-E. de com. Bălăceanu, reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Slobozia-Galbenul, la 4 kil.; Vișani, Nisipuri, Galbenul, la 7 kil.; Drogul, la 6 kil.; Ciineni, la 11 kil.

Se mărginește la N. cu Drogul și Galbenul, despărțit prin lacul Jîrlăul; la E. cu Vișani; la S., cu Nisipuri; la V., cu Pîrîiți (jud. Buzăŭ).

N'are dealurĭ, ci numaĭ icĭcolea cîte-va movile.

Are 89 puțurĭ. La E. e udată de rîul Buzăul.

Pîrîul Galbenul, o parte din pîrîul Valea-Bouluĭ, o udă la N., vărsîndu-se în întinsul lac Jîrlăul, care ocupă N. comuneĭ.

Suprafața com. e de 3000 hect., din carĭ 105 hect. vatra com., 2476 hect. ale locuitorilor și 275 hect. ale particularilor.

Populația com. e de 393 familiĭ, saŭ 1452 suflete: 752 bărbați și 700 femeĭ; 590 căsătoriți, 788 necăsătoriți, 74 văduvĭ.

Sunt 467 contribuabilĭ. Știŭ carte 156 persoane.

Are: o biserică, cu hramul Sf. Ierarch Nicolae și Intrarea în biserică, zidită în 1864 de obștea locuitorilor, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală mixtă, fondată în 1874 de Stat condusă de 1 învățător și frecuentată de 120 elevĭ.

Are o suprafață de 3000 hect., din carĭ: 2000 hect. arabile, 400 hect. imaș, 200 hect. pădure, 400 hect. neproductiv (baltă).

Locuitoriĭ posedă: 295 plugurĭ, 4 mașinĭ de semănat, 1 de treerat; 539 boĭ, 253 vacĭ, 334 caĭ, 204 ĭepe, 847 oĭ, 163 rîmătorĭ.

Comerciul se face de 20 persoane.

Căile de comunicaţie sunt: drumul Rîmnicul-Sărat-Făurei, trecînd prin Bălăceanu-Galbenul-Jîrlăul-Nisipuri; spre Vişani-Cîineni; spre Drogul; spre Pîrliţi (jud. Buzău).

Budgetul com. e la venituri de 6240 lei, iar la cheltueli, de 6234 lei, 40 bani.

Jîrlăul, *lac,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Jîrlăul, întinzîndu-se şi în com. Galbenul şi Drog; are o întindere de 750 hect., ale statului; conţine peşte ce se vinde în Rîmnicul-Sărat şi în Buzău.

Jîrlăul, *pădure,* jud. R.-Sărat. Vezi Brădeanca.

Jlenilor (Balta-), *lac,* în jud. Tulcea, plasa Măcin, pe teritoriul comunelor urbane Măcin şi Jijila, situat în partea N.-V. a judeţului, a plăşei şi a oraşului Măcin şi cea V. a comunei Jijila; printr'o gîrliţă comunică cu Dunărea, iar prin alta cu balta Jijila: are o întindere de 120 hect.; este înconjurată cu stuf de toate părţile; conţine peşte.

Jlenucul, *lac,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comunei urbane Chilia-Veche, aşezat în partea N.-V. a plăşei şi în cea V. a comunei; are 20 hect. întindere, şi este înconjurat de toate părţile cu stuf; este format de gîrla Pardin, cu care comunică prin o gîrliţă.

Joiţa, *sat,* face parte din com. rur. Popeşti-Bicul, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la V. de Bucureşti, între rîurile Dîmboviţa şi Ciorogîrla. Stă în legătură cu cătunul Cosoba prin o şosea vecinală. Aci e reşedinţa primăriei.

Se întinde pe o suprafaţă de 1950 hect., cu o populaţie de 826 locuitori.

D-l Gr. Cerchez are 1275 hect. şi locuitorii 675 hect. Proprietarul cultivă 830 hect. (18 sterpe, 77 izlaz, 350 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul, afară de 8 hect. cari sunt rezervate pentru izlaz.

Are: o şcoală mixtă, frecuentată de 13 elevi şi 7 eleve; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi; 1 moară cu apă; 3 poduri stătătoare.

Comerciul se face de 7 cîrciumari şi 1 hangiu.

Numărul vitelor mari e de 658 şi al celor mici de 448.

Joiţa, *vîrf de munte,* din Culmea-Joiţei, plaiul Loviştea, jud. Argeş; are o înălţime de 1960 m. d'asupra nivelului Mării-Negre.

Joiţa, *mine de aramă,* numite şi Oenele, jud. Mehedinţi. (Vezi Baia de-Aramă, mină).

Joiţa, *vale,* izvoreşte din munţii de sub Cetăţuie, com. Predealul, pl. Peleşul, jud. Prahova şi se varsă în rîul Prahoviţa, pe malul stîng.

Joiţa, *vălcea,* între comunele Călineşti şi Mavrodinul, pl. Tîrgului, jud. Teleorman; prin această vale trece şoseaua vecinală Mavrodinul-Călineşti.

Joiţa (Valea-), *izvor de apă minerală,* în cătunul Predealul, com. Predealul, pl. Predealul, jud. Prahova, în apropiere de gara Predealul, pe proprietatea M. S. Regelui şi a Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti.

Această apă este clară, sărată la gust şi degajă acid carbonic. Ea are o densitate de 1,0298 la 20° Celsius şi conţine 45 gr. 040 materii solide în litru. Materiile solide se compun din clorure, iodure şi carbonate. Substanţa dominantă este clorura de sodiu, iar cea caracteristică iodura de sodiu. Sărurile magneziane sunt în mai mare cantitate de cît cele calcare. Au fost analizate la anul 1871.

Joldeşti, *sat,* în partea de E. a comunei Fîntînele, pl. Siretul, jud. Botoşani, pe şesul din stînga Siretului, udat de pîrîul Vorona-Mare, care formează iazul Joldeşti, în sat. Moşia are o suprafaţă de 899 hect. Satul este locuit de 180 familii, saŭ 822 suflete.

Are: 1 biserică, cu 1 preot şi 2 cîntăreţi; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 55 şcolari.

Prin acest sat trece şoseaua ce vine pe stînga Siretului şi se uneşte cu şoseaua judeţeană Botoşani-Fălticeni.

Vite: 197 vite mari cornute, 37 cai, 190 oi şi 44 porci. Sunt 241 stupi cu albine.

In satul Joldeşti, aŭ fost războiŭ între Ştefan-cel-Mare şi Petru-Aron pentru domnia Moldovei, în ziua de Joia-Mare, la 12 Aprilie 1457, învingînd Ştefan pe Aron.

Joldeşti, *iaz,* în jud. Botoşani, satul Joldeşti, com. Fîntînele, pl. Siretul, format din pîrîul Vorona-Mare, ce vine din Poiana-Lungă; are moară de apă.

Jora, *sat,* în partea de N.-V. a com. Buznea, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, situat între dealurile: Găvanul şi Dealul-Viei, în marginea pîrîului Bahluieţul, lîngă Tîrgul-Frumos.

Are o populaţie de 31 familii, saŭ 178 suflete; două mori de apă.

Vite: 57 vite mari cornute, 15 cai, 212 oi și 22 rîmători.

Jorăști, *com. rur.*, în jud. Covurluiu, pl. Prutul, la 65 kil. de Galați, pe valea Covurluiului-cu-Apă sau a Jorăștilor și pe dealuri. Se limitează la N. cu jud. Tutova; la E. cu Bălinteștii și Băneasa; la S.-E. cu Bujor și la V. cu Vîrlezi și Crăești. Apa ce o udă e Covurluiul-cu-Apă. E formată din trei cătune: Lunca, Jorăști și Zîrnești, cu o populație de 451 familii, sau 1769 suflete, din cari 325 contribuabili. Știu carte 214 persoane.

Sătenii din Jorăști sunt răzași, iar cei din cele-l'alte cătune, foști clăcași împroprietăriți.

Pămîntul e nisipos. Pe Valea-Jorăștilor sunt și bălți cu sălcii numeroase. Suprafața totală a teritoriului este de 6274 hect., din cari: 4389 arabile, 264 sterpe ripoase, 138½ vii, 46 fînețe, 394 imaș, 962 păduri și restul vetrele satelor.

Proprietății mari sunt: Lunca, Huleștii și Roșia. Statul posedă moșiile: Zîrnești, Perișeni și Chișteala.

Are 3 biserici: una în Jorăști, cu hramul Sfinții Împărați, zidită în 1840—41 de obștea satului; a doua, cu hramul Sf-ții Trei-Ierarhi, tot în Jorăști, construită în 1816 prin stăruința căminarului V. Cernat; a treia cu hramul Sf. Nicolae, în Lunca, zidită în 1881 de proprietarul Ioan Plesnilă. Întreaga comună formează o parohie, cu catedrala Sf. Împărați, 1 preot paroh, un preot-ajutor și 4 cîntăreți. Bisericile din Jorăști se bucură de pămîntul rural din Zîrnești, unde au fost două mănăstiri, azi desființate.

Este o școală mixtă, frecuentată de 37 elevi.

Locuitorii posedă 5059 capete de vite.

Budgetul com. e de 5040 lei la venituri, iar la cheltueli, de 4878 lei.

Jorăști, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Biliești.

Este situată pe malul Putnei, în cîmpia Focșanilor, spre E. și la 5 kil. de acest tîrg, și la 6 kil. de reședința sub-prefecturei.

Se compune din trei cătune: Jorăști, unde e primăria comunei, Mîndrești și Rădulești, cu o populație de 264 familii, sau 980 suflete, din cari 191 contribuabili; locuesc în 210 case. Știu carte 137 persoane.

Are: 3 biserici, una parohială, cu hramul Sf. Nicolae în Jorăști; a doua filială, cu hramul S-ții Voevozi, în Vînători și a treia, cu hramul S-ții Împărați, în Mîndrești; o școală mixtă, frecuentată de 47 copii.

Vite: 426 boi, 384 vaci, 96 cai, 2 capre și 206 porci.

Budgetul comunei e la venituri de 5452 lei, 55 bani și la cheltueli, de 5413 lei, 52 bani.

Locuitorii posedă: 91 pluguri de lemn și o moară de apă.

In comună sunt: 5 cîrciumari; 1 băcan.

Moșia pe care să află satul a fost dată zestre împreună cu altele din ținutul Putnei, hatmanului Alexandru-Mavrocordat, de către socrul său, Domnul Alexandru Moruzzi al Moldovei.

Jorăști, *sat*, reședința com. cu același nume, jud. Covurluiu, pl. Prutul. Are: 308 familii, sau 1431 suflete; 2 biserici; o școală.

Jorăști, *sat*, în jud. Putna, com. cu același nume, pl. Biliești. Este situat pe malul Putnei, în cîmpia ce se întinde de la Focșani, spre E.

Are: 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae; o școală mixtă, frecuentată de 29 copii.

Jorăști, *parohie*, în jud. Putna, pl. Biliești, comuna cu același nume, formată din cătunele: Jorăști, Vînători și Mîndrești.

Jorăștilor (Valea-), *vale*, pe teritoriul com. cu același nume, pl. Prutul, jud. Covurluiu; începe de aproape de Bujor și e străbătută de pîrîul Covurluiul-cu-Apă.

Joriștea, *pîrîu*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Valea-Sălcieî; izvorește din culmea Cîmpulungeanca, din Virful-Cumetrei; udă V. comunei, și se varsă, după un curs repede de 4 kil., pe partea dreaptă a rîului Cîlnăul.

Jorovlea, *poiană*, în pădurea Jorovlea, com. Copălăul, jud. Botoșani.

In această poiană a existat pînă la anul 1870 satul Jorovlea, ai cărei locuitori se ocupau mult cu cultura viilor și pomi roditori. Arendașul moșiei de pe atunci, reuși să alunge de aicî pe locuitori, sub cuvînt că fiind în mijlocul pădurii ar strica pădurea; le luă locurile cari erau date la 1864 și le dete altele în satul Copălăul.

La anul 1873, risipi și biserica cu învoirea proprietarului, Principele Gr. M. Sturdza, și o vîndu locuitorilor din Cernești, com. Zlătunoaia. Se zice că această biserică ar fi fost schit de călugări în vechime.

Jorovlea, *deal cu pădure*, în partea de S.-V. a comunei Copălăul, pl. Siretul, jud. Botoșani.

Joseni, *sat vechiŭ,* desființat, pe valea pîrîuluĭ Joseni, com. Deleni, pl. Coşula, jud. Botoşani.

Joseni, *cătun* al comuneĭ Piclele, jud. Buzăŭ, cu 680 locuitorĭ şi 161 case.

Joseni, *sat,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, situat pe valea pîrîuluĭ Topoliţa.

Are o întindere de 400 hect., cu o populaţiune de 60 familiĭ, saŭ 246 suflete, din carĭ 41 contribuabilĭ.

Vite: 30 boĭ, 26 vacĭ, 39 juncĭ, 200 oĭ, 8 caĭ şi 20 rîmătorĭ.

Joseni (Gioseni), *fost schit* de călugărĭ, în jud. Tecuciŭ, satul Corni-d.-j., com. Corni.

Joseni, *moşie,* în judeţul Buzăŭ, com. Piclele, cătr. Joseni, proprietate moşnenească cu 150 hect., din care: 50 arabile, 50 pădure, 30 izlaz şi 20 viĭ şi livezĭ.

Joseni, *moşie,* în judeţul Buzăŭ, com. Piclele, cătr. Joseni, numită şi Joseni-Monteorul; are afară de pămîntul dat împroprietăriţilor, 800 hect. arăturĭ, viĭ, livezĭ, izlaz şi pădurea Florica.

Joseni, *numire* ce se mai dă *pîrîuluĭ* Sărăţelul-Berciĭ, saŭ Sărăţelul-Joseni, jud. Buzăŭ.

Joseni, *pîrîŭ,* format din Pîrîul-Doamneĭ şi Pîrîul-Curţeĭ, jud. Botoşani, pl. Coşula, com. Deleni; udă partea de E. a satuluĭ Deleni, trece prin Valea-Tulbureĭ şi se varsă în iazul Gurgueta.

Joseni, *văl cea,* în jud. Tecuciŭ, satul Corni-d.-j., unde a fost odinioară mănăstirea cu acelaşĭ nume.

Judele, *văl cea,* jud. Olt, pe care curge pîrîul cu acelaşĭ nume; ĭese din dealul Vedeĭ, curge către E., taie cătr. Jugarul şi dă în Vedea, pe dreapta eĭ.

Jugarul, *cătun,* pendinte de comuna Optaşi, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe rîul Vedea, în centrul comuneĭ. Are o populaţiune de 500 locuitorĭ; o biserică, zidită la 1832, cu hramul Toţi-Sfinţiĭ. Aci se află localul de primărie şi şcoala.

Jugastrul, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Gura-Motruluĭ.

Jugastruluĭ (Dealul-), *deal,* jud. Dolj, pl. Doljul-d. j., com. Virtopul, înalt de aproape 100 m., şi acoperit cu fineţe.

Jugălia, *deal,* situat pe teritoriul com. Comani, pl. Siul-d.-j., jud. Olt. Are direcţiunea N.-S. şi o lungime de 1 kil. Pe el se cultivă cereale.

Jugălia, *vale,* jud. Romanaţi, spre E. de Dealul-Savuluĭ; trece pe la S. de com. Enoseşti şi Piatra şi se termină în Olt. Şoselele şi liniile ferate aŭ 4 podurĭ peste dînsa.

Jugălioara, *vale,* jud. Romanaţi, spre E. de Dealul-Saruluĭ. Curge în direcţie paralelă cu valea Jugălia şi se termină în valea Oltuluĭ. In această vale sunt 2 podurĭ: al linieĭ ferate şi al şoseleĭ Corabia-Piatra (Olt).

Jugravi, *sat,* face parte din comuna rurală Dozeşti, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Are o populaţiune de 269 locuitorĭ. Cade cam în centrul comuneĭ, lîngă rîul Geamăna. Are o biserică de zid, fondată la 1828 de enoriaşĭ, cu îndemnul Diaconuluĭ Anghel Zugravul.

Jugureanul, *com. rur.,* pl. Călmăţuiuluĭ, jud. Brăila, aşezată pe malul drept al Călmăţuiuluĭ, la o depărtare de 68 kil. de capitala judeţuluĭ. Se mărgineşte la E. cu com. Ulmul; la V., cu com. Ruseţul; la N., cu Surdila-Găiseanca şi la S., cu com. Ciocile. Suprafaţa com. e de 2700 hect., cu o populaţie de 164 familiĭ, saŭ 745 suflete; din carĭ 103 contribuabilĭ.

Are o biserică în bună stare, zidită la 1843 de reposaţiĭ fraţiĭ Chiriacescu; 1 şcoală mixtă frecuentată de 24 băeţĭ şi o fată, înfiinţată la 1865.

Săteni împroprietăriţĭ din 1864 sunt 83 şi neîmproprietăriţĭ 60.

Sunt 2 debite; 3 cîrciumĭ; o moară.

Locuitorĭĭ posedă 995 vite marĭ cornute, 439 boĭ, 373 vacĭ, 42 taurĭ, 134 viţeĭ, 7 bivolĭ şi bivoliţe, 324 caĭ, 1396 oĭ şi 378 rîmătorĭ.

Drumurile carĭ pornesc din com. sunt: la Vizirul, spre E., trecînd prin com. Ulmul şi Fleasca (34 kil.); la Ciocile, spre S. (14 kil.); la Ruşetul, spre V., pe la Cărămizi (5 kil.); spre gara Făureĭ, la N.; la Brăila, spre N.-E.

Jugureanul, *sat,* jud. Brăila, pe muchea platoului de S. a jud., la 68 kil. spre S.-V. de oraşul Brăila.

Suprafaţa satuluĭ e de 45 hect., cu o populaţie de 164 familiĭ; saŭ 745 suflete; locuesc în 183 case.

Vezi Jugureanul, com. rur.

Jugureanul, *moşie,* pendinte de com. Jugureanul, jud. Brăila; are o suprafaţă de 2700 hect., dînd un venit de 34600 leĭ.

Jugureni, *com. rur.*, în jud. Buzău, pl. Tohani, între rîul Nișcovul și valea Finteasca, la 47540 m. de orașul Mizil. Limitele sale sunt: la N. începînd de la cât. Glodul, com. Tisăul, merge pe albia rîului Nișcovul, până la cătunul Valea-Unghiului, de unde urcă în piscul Pietrosul pe hotarul județului Prahova; la V., se lasă pe hotarul Prahovei pe Valea-Rășniței până la biserica Zidului; la S., din Valea-Rășniței o ia pe drumul ce desparte moșia Datcoiul-Marghiloman de Datcoiul-Bălăgel, apoi pe valea Bobocî urcă puțin în sus și apucă pe valea Bășinești până în muntele Zăvoiul; la E., începe din muntele Zăvoiul, urcă în pădurea Arhimandrita și pe Valea-Sărîi dă în rîul Nișcovul în dreptul cătunului Glodul. Suprafața sa e de 1850 hect., din care 340 arabile, 760 pădure, 140 fineață, 75 izlaz, 76 livezî, 210 vie și 249 sterp. Proprietățî mai însemnate sunt: Archimandrita, Cîrnul, Lunceni (statului) și Jugureni a moșnenilor Jugureni, împărțiți în șapte cete: Butoiul, Ciocîrdie, Ciupeloi, Gavriloi, Jugureni, Luscănești și Pietrari. Terenul este accidentat, avînd mai multe dealurî acoperite cu viî și pădurî. Din minerale are sare și fier.

Căî de comunicație are: Jugureni-Tohani-Mizil, șoseaua Jugureni-Fințești și vechiul drum al Bucovului, care lega plaiul Buzău cu capitala jud. Săcueni; Jugureni-Cislăul prin Lapoș.

Comuna e formată din 2 cât.: Jugureni și Marginea-Pădurii (Nuci-Ghidici) cu o populație de 1160 sufl., din carî 228 contrib.

Are o școală, frecuentată de 52 elevî și 10 eleve; 2 bisericî, cu 2 preoți, 2 cîntăreți și 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul Sf. Niculae.

Sunt 5 cîrciumî.

Vite sunt: 324 boi, 52 vacî, 25 viței, 22 caî, 14 țepe, 38 mînjî, 320 oi, 20 capre și 149 porcî.

Jugureni, *cătun* de reședință al com. Jugureni, jud. Buzău, cu 730 loc. și 189 case.

Jugureni, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, cât. și com. Ulieștî.

Jugureni, *moșie*, în jud. Buzău, com. Lapoșul, cât. Valea-Unghiului, proprietatea moșnenilor Jugureni; are 200 hect., din care 150 hect., pădurea Podiacul, iar 48 hect., livezî, curăturî și fineață.

Jugureni, *moșie* a moșnenilor, în jud. Buzău, com. Jugureni; are 660 hect., din care 370 hect., pădure, iar 290 hect., arături, viî, fineață și izlaz.

Jugureni (Dealul-), *deal*, în jud. Buzău, com Jugureni, acoperit cu viile moșnenilor, începînd din Dealul-Drăgăicei și continuînd până în muchea Mălinul.

Jugureni-Cîineasca, *moșie*, în jud. Buzău, com. Jugureni, fostă proprietate a statului, pendinte de Sfinții-Apostoli; are 46 hect. arătură, viî și livezi.

Jugureni-Cîrnul, *moșie*, în jud. Buzău, com. Jugureni, proprietate a statului, pendinte de schitul Cîrnul; are 34 hect. fineață, viî și pădurea Cîrnul, de 23 hectare.

Jugureni și Căldărușa, *moșie* a statului, jud. Buzău, pendinte de S-ții Apostoli, constînd din două trupurî: Jugureni-Cîineasca, din comuna Jugureni și Căldărușa, din com. Cilibia.

Jugurul, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Argeșelul, la S. de Cîmpulung, la 10 kil. de acest oraș, situată pe valea Jugurul.

Se compune din 3 cătune: Jugurul, Valea-din-Dărăt și Valea-Ituluî. Se mărginește la N. cu com. Mățăul; la S., cu com. Drăghiciul; la E., cu com. Boteni și la V., cu com. Schitul-Goleștî și Poenarî.

Are o populație de 210 fam., saŭ 885 suflete, din carî 175 contribuabilî. Locuesc în 175 case.

In comună sunt livezî întinse de prunî și pădurî de fag și stejar.

Locuitoriî sunt parte moșnenî, iar parte s'aŭ împroprietărit după legea din 1864, pe moșia d-lor C. Moraît și N. Fotino. Proprietarî în comună sunt: Mănăstirea Catolică, Al. Manolescu, M. Ferechidi, N. Fotino și frații Ștefănescu.

Comuna se întinde pe o suprafață cam de 2100 hect.

Are două bisericî: una vechie, ruinată, și alta de zid, învelită cu șiță, fondată de locuitoriî comuneî și deservită de 2 preoți și 1 dascăl; o școală, frecuentată de 44 elevî.

Budgetul com. e la veniturî de 1687 leî și la cheltuelî, de 1616 leî.

O șosea vecinală leagă comuna de com. Mățăul și Botenî.

Locuitoriî se ocupă mult cu fabricarea varuluî.

In Jugurul se află în dealurî cărbunî de pămînt și un izvor de apă feruginoasă.

Jugurul, *sat*, face parte din com. rur. cu același nume, jud. Muscel. Are o populație de 135 familiî, saŭ 745 suflete; 418 bărbați și 327 femeî.

Aci sunt: reședința comuneî, școala și biserica.

Jugurul, *pădure,* jud. Muscel, com. Jugurul, pl. Argeșelul, în întindere aproximativă de 1500 hect. Se învecinește la N. cu Valea-lui-Bad; la S., cu comuna Drăghiciul; la V., cu comuna Poenari și la E., cu livezile din valea Jugurul.

Jugurul, *vale,* pe care se află situată comuna Jugurul, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Izvorește din coastele dealului Picora, comuna Mățăul; udă comunele Jugurul și Drăghiciul și se varsă în Riul-Tîrguluĭ la comuna Mihăești. Această vale în timpul verei, mai ales cînd este lipsă de ploaie, seacă.

Julești-din-Deal. Vezĭ Giuleștidin-Deal *sat,* jud. Roman.

Julești-din-Vale. Vezĭ Giuleștidin-Vale, *sat,* jud. Roman.

Julfeni, *trup de sat,* în județul Neamțu, com. Petricani (vechea comună Petricani-d.-j.), pl. de Sus-Mijlocul; se mai numește și Lieștĭ.

Jumătatea, *pichet vechiŭ de frontieră,* pe Dunăre, în pl. Borcea jud. Ialomița.

Jumătățeni, *sat,* în partea de S. a com. Buimăceni, pl. Jijia, jud. Botoșani, pe țărmul drept al Jijieĭ, cu o suprafață de 350 hect. și o populație de 25 familiĭ, saŭ 112 suflete, din carĭ 20 contribuabilĭ.

Vite sunt: 16 boĭ și vacĭ, 10 caĭ, 28 oĭ, 8 porcĭ. Locuitoriĭ posedă 10 stupĭ cu albine.

Junculuĭ (Vîrful-), *munte* înalt, jud. Buzăŭ, făcînd hotar între com. Bălănești, Boziorul, Colțĭ și Sibiciul-d.-s.; are pădure și fineață.

Junculuĭ (Vîrful-), *numire* dată uneĭ părțĭ din *pădurea* statuluĭ Ulmetul, jud. Buzăŭ, com. Boziorul, avînd ca 210 hect. și situată pe Vîrful-Junculuĭ.

Jungheți, *trup,* din moșiile moșnenilor, jud. Teleorman, com. Malul, pl. Teleormanuluĭ, lipit cu un alt trup, numit Girțămănești.

Jupîneasa, *munte,* jud. Muscel, proprietate a moșnenilor Slăniceni. În acest munte este o stînă unde se fabrică brînză. Numele săŭ vine, se zice, de la o jupînească din comuna Jupînești (Muscel), căcĭ în vechime aveaŭ și moșneniĭ Jupînești parte în acest munte.

Jupîneasa, *vale,* la Vestul com. Poiana-Seciurile, pl. Amaradia, jud. Gorj.

Jupînești, *com. rur.,* jud. Gorj, pl. Gilortul, la N. com. Vierșani, E situată pe șes, coastă și vălcele, pe malul stîng al riuluĭ Gilortul, sub dealul Cuimea-Gilortuluĭ în partea despre V. Se compune din 2 cătune: Cula și Jupînești.

Are o suprafață de 1456 hect., din carĭ, 456 hect. pădure, 400 hect. arabile, 450 hect. fînețe, 20 hect. vie, 21 hect. livezĭ de prunĭ și 9 hect. izlaz; o populație de 158 familiĭ, saŭ 1085 suflete, din carĭ 130 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt parte moșnenĭ și parte împroprietărițĭ după legea rurală. Eĭ posedă: 21 de plugurĭ, 4 căruțe cu caĭ, 95 care cu boĭ; 320 vite marĭ cornute, 8 caĭ, 376 oĭ, 18 capre, 58 rîmătorĭ; 32 stupĭ.

Budgetul com. e de 1416 leĭ la venitурĭ, iar la cheltuelĭ, de leĭ 1394.

Comunicația în această com. se face prin șoseaua județeană care trece în partea eĭ de V. printre apa Gilortul și Dealul-Boia și prin alta comunală, care o pune în comunicație cu cătunul săŭ Pîriul-Boia, iar la S. cu comuna Vierșani.

În comună sunt: 9 puțurĭ și 3 fîntînĭ.

Are: 1 școală de băcțĭ, înființată la 1842 și frecuentată de 36 elevĭ și 3 eleve; 2 biserici de lemn, una făcută de locuitorĭ la 1796, iar a doua la 1818; ambele sunt deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Jupînești, *com. rur.,* pl. Riul-Doamneĭ, jud. Muscel, la S.-V. de Cîmpulung, la 32 kil. de acest oraș. Este situată pe țărmul drept al riuluĭ Doamna.

Se compune din 2 cătune: Jupînești și Mesteceni. Se mărginește la N. cu com. Leicești; la S., cu com. Dîrmonești; la E., cu com. Coșești, de care se desparte prin rîul Doamna și la V., cu jud. Argeș, de care se desparte prin Valea-Țînceĭ și Muchea-Pauleștei.

Are o populație de 197 familiĭ, saŭ 882 suflete: 457 bărbațĭ și 426 femeĭ, din carĭ 190 contrib. Locuesc în 192 case.

Vite sunt: 30 caĭ, 400 vacĭ. 100 oĭ, 600 capre și 800 porcĭ.

În jurul vetreĭ comuneĭ, atît spre N. cît și spre S. sunt o grăzĭ cu prunĭ. În partea despre V. sunt dealurĭ și văĭ cu livezĭ și cu pădurĭ de stejarĭ, fagĭ, plopĭ și tufărișurĭ de alunĭ.

În jurul și prin centrul com. sunt următoarele dealurĭ: Boboci, Zăpodiele, Dealul-Crucеĭ, Dealul-cu-Livezile, Buștenetul, Ripa-Hoțuluĭ, Trămișelul, Flămoaia, Tufele, Dadul, Țeapănul și altele.

Rîul Doamna udă partea de E. a com. Jupînești, pe toată laturea și în el se varsă vîlcelele: Tîrguluĭ, Fîntînei, Turburi, Biserícei, Bîrzotei, Nanul, Călugărul și Dadul.

In partea de V., o udă Valea-Aninoasa, în care se varsă văile: Meșișuluĭ, Capanuluĭ și Epureluĭ, Valea-Purcărcată și Valea-Țîncei, care desparte com. Jupînești de jud. Argeș. Toate aceste văĭ izvorese din raionul comuneĭ și n'aŭ apă pe ele de cît primăvara și în timpurĭ ploioase. In centrul comuneĭ sunt lacurile: Lacul-fără-Fund și Dascălul.

Pe rîul Doamna sunt 2 morĭ și 3 herăstrae. Intre comunele Jupînești și Coșești este un pod de lemn, peste rîul Doamna, construit în anul 1890.

Locuitorĭĭ sunt moșneni, afară de cei din cătunul Mesteceni, carĭ sunt numaĭ căminașĭ pe moșiile moșnenilor. Intreaga comună are cam vr'o 325 hect. arabile, 250 hect. livezĭ pe dealurĭ și văĭ, vr'o 1600 hect. pădure, tufișurĭ, rîpĭ și locurĭ neproductive și cam vr'o 130 hect. zăvoaie și prunduriĭ pe lîngă rîul Doamna.

Are 2 șosele: una comunală, care trece prin centrul comuneĭ de la N. la S. și se leagă spre N. cu com. Leicești și la S. cu cătunul Valea-Nandreĭ (com. Dîrmonești) și alta vecinală ce merge din centrul comuneĭ la pod și se leagă la E. cu com. Coșești.

In partea despre V. a comuneĭ este un troian de piatră cam neagră zguritâ ce se numește Pietrile-de-Jidovĭ.

Are: 2 bisericĭ, una de zid, fondată la anul 1844 de Postelnicul Ioniță Bărbuceanu și cu ajutorul comuneĭ, și a doua, vechîe, de lemn, fondată la 1742 de jupîn Nicolae Grecul și Nicolae Ceaușul, după cum se vede scris pe pisanie; sunt deservite de 2 preoțĭ și 2 dascălĭ. Școala există aci din vechime și chiar în timpul fanarioților se învăța cu plată într'un bordeiŭ. Maĭ toțĭ locuitoriĭ bătrînĭ știŭ carte veche. In timpul luĭ Alexandru Ghica s'a construit local de școală de gard, care a servit pînă la anul 1873, cînd s'a construit localul actual de zid de către locuitorĭ prin contribuție. Este condusă de un învățător și o învățătoare și frecuentată de 40 elevĭ și 22 eleve.

Jupînești, *cătun* de reședință al com. cu acelașĭ nume, pl. Gilortul, jud. Gorj.

Are o suprafață de 1336 hect., din carĭ 411 hect. pădure, 465 hect. arabile, 420 hect. fînețe, 15 hect. vie, 16 hect. livezĭ de prunĭ și 2 hect. izlaz. Are o populație de 136 familiĭ, saŭ 956 suflete, din carĭ 112 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 16 plugurĭ, 64 care cu boĭ, 4 căruțe cu caĭ, 265 vite marĭ cornute, 8 caĭ, 376 oĭ, 18 capre și 58 rîmătorĭ; 32 stupĭ.

In cătun se găsesc 9 puțurĭ.

Are: 1 școală de băeți înființată la 1842 și frecuentată de 39 elevĭ; 2 bisericĭ, una fondată la 1796, și a doua la 1818.

Jupînești, *sat*, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, com. rur. Cireșul; are 32 case.

Jupînești, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelașĭ nume, jud. Muscel. Are o populație de 177 familiĭ, saŭ 178 suflete: 402 bărbațĭ și 382 femeĭ.

Este așezat pe malul drept al rîuluĭ Doamna. Prin sat trec torențiĭ: Fîntîneĭ, Turbureĭ, Biserícei și Bîrzoteĭ, carĭ toate se varsă în iazul ce-l formează rîul Doamna pe țărmul drept.

Aci sunt: reședința comuneĭ, școala și două bisericĭ.

Este legat de cel-l'alt cătun, Mesteceni, prin o șosea.

Jurcani (Brăiteni, saŭ Grozești), *sat*, în partea de S. a com. Găgești, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, așezat pe șes, în dreapta pîrîuluĭ Elanul, pe o suprafață de 2752 hect., din carĭ 584 hect. proprietatea locuitorilor.

Are o populație de 94 familiĭ, saŭ 439 suflete, din carĭ 94 contribuabilĭ; o biserică, zidită în anul 1823, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o mănăstire, construită din noŭ de către d-na Zoe M. Botez, proprietara uneĭ părțĭ din moșie. Parte din locuitorĭ sunt răzeșĭ.

Jurcani. Vezĭ Iurcani, moșie, jud. Neamțu.

Jurilovca, *com. rur.*, jud. Tulcea, în partea de S.-E. a jud. și pl. Babadag, pe malul vestic al laculuĭ Razelm.

Se mărginește la N. cu com. Enișala, Caraman-Chioĭ și lacul Razelm; la V., cu com. Calnî-Bugeac; la S., cu lezerul Golovița și la E., cu Marea-Neagră.

Solul este șes; cea maĭ mare parte e acoperită de baltă și stuf. In partea de N. sunt dealurile: Buiuc, Orman-Bair și Caraman-Chioi-Bair, al căruĭ vîrf, Jurilovca, are 84 m.; sunt acoperite cu pădurĭ, parte cu livezĭ și pășunĭ.

Sunt numeroase movile artificiale, între 8—10 m., carĭ aŭ servit ca puncte de orientare.

E brăzdată la V. de valea Milcel-Alceac.

Bălțĭ sunt: lacul Razelm, la E., cu malurile înalte și stîncoase; Golovița, la S., cu ma-

lurile joase. Venitul lor aparţine Statului.

Este formată dintr'un singur sat, Jurilovca, aşezat pe malul de N. al lacului Golovița.

Intinderea com. afară de bălţi, e de 1300 hect., din carĭ 150 hect. vatra satuluĭ; restul e al locuitorilor. Statul are numaĭ bălţile. Populaţia, formată de lipoveni şi evreĭ, este de 476 familiĭ, saŭ 2372 suflete, din carĭ 438 contribuabilĭ.

Are: o biserică, zidită în 1881, de comunitatea lipovenească, care aparţine secteĭ, cu 2 preoţĭ, 1 diacon şi 2 cîntăreţĭ; treĭ şcolĭ, una fondată de stat în 1890, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 62 elevĭ; lipovenii aŭ 2 şcolĭ ale lor.

Locuitorii posedă: 39 pluguri; 53 caĭ şi iepe, 14 boĭ, 186 vacĭ.

Comerciul e activ şi constă în export de peşte şi în import de coloniale, maĭ cu seamă băuturĭ spirtoase pentru lipovenĭ; sunt 11 băcanĭ, 3 circiumarĭ, 12 pescării.

Budgetul com. e la venitурĭ de 4750 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4624 leĭ.

Sunt drumurĭ comunale la Caraman-Chioi şi la Paşa-Cîsla spre Canli Bugeac, şi o şosea judeţeană: Babadag-Jurilovca.

Jurilovca, *vîrf de deal,* în judeţul Tulcea, plasa Babadag, pe teritoriul comuneĭ Jurilovca; este un punct culminant şi înaintat spre S. al dealuluĭ Caraman-Chioi-Bair, situat în partea E. a plăşeĭ şi N. a comuneĭ, la 3 kil. spre N. de Jurilovca şi la $2^1/_2$ kil. spre N.-V. de Caraman-Chioi, trecînd pe culmea lui şi hotarul lor; are 84 m. înălţime, punct trigonometric de observaţie de rangul I-iŭ, dominînd asupra satelor Caraman-Chioi şi Jurilovca, precum şi asupra drumurilor ce le uneşte; este acoperit numaĭ cu verdeaţă şi finețe.

Jurubeşti, *cătun,* al com. Lopătari, jud. Buzăŭ, cu 290 locuitorĭ şi 68 case.

Juvitul, *iaz,* în partea de E. a satuluĭ Schinetea, com. Dumeşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

K

A se căuta toate cuvintele începînd cu această literă, la lit. **C (Ch)**.

L

La-Cetate, *ruine,* dintr'o vechie cetate, în ocolul comunei Gradiștea, pl. Oltețul-d.-s., județul Vîlcea, unde, se zice, ar fi fost o cetate Dacă.

La-Cruce, *pisc,* pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaților, printre gîrlele Drajna și Teleajenul, com. Drajna-d.-s., pl. Teleajenul, jud. Prahova.

La-Fîntînă, *izvor de apă feruginoasă,* îndestul de concentrată, pe valea Teleajenului, jud. Prahova, la poalele mănăstirei Suzana.

La-Glod, *izvor de apă minerală,* situat pe deal, lîngă gara Cîmpina, com. Poiana, plaiul Prahova, județul Prahova. Apa-i este sărată. Se vizitează de bolnavi.

La-Gropi, *deal,* în jud. Vasluiu, pl. Crasna, com. Micleşti, numit astfel pentru-că acolo se află două gropi artificiale, una mai mare, avînd un diametru cam de 8 m., iar alta mai mică ca de 4 m. cu o adîncime de 5—6 metri.

Despre aceste gropi, se zice că sunt făcute de pe timpul năvălirilor Turcilor și Tătarilor, și că într'însele oamenii își asiguraŭ productele pentru hrană, fiind pe atunci codrii mari în această localitate.

La-Gropi, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Răcăciuni, proprietatea moștenitorilor colonelului Pisoski, cu o întindere de aproape 140 hect. și supusă regimului silvic.

La-Ilieşti, *localitate,* în jud. Prahova, pl. Teleajenul, comuna Drajna-d.-j., ceva mai la vale de Valea-Stăneștilor, unde se găsesc stîncî de sare, acoperite cu un mic strat de pămînt.

La-Livadă, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadișa, cu o întindere de 623 hect. și supusă regimului silvic.

La-Mori, *izvor de apă sărată* și *iod,* situată în com. Cornul, pl. Prahova, jud. Prahova, pe proprietatea principelui N. G. Bibescu. Acest izvor este pe munte, în centrul comunei, aproape de calea ferată.

Tot în com. Cornul, pe locul moșnenilor, pe munte, mai este și un izvor de apă sulfuroasă, care a fost analizată.

La-Morminte, *pisc înalt,* în județul Prahova, în partea de E. a comunei Cerașul, plasa Teleajenul.

La-Numărătoare, *platoŭ,* ridicat în spre S.-V. de com. Horezul, jud. Vîlcea, parte loc de pășune și parte acoperit cu păduri de diferite esențe.

Acest platoŭ face parte din moșia Romani.

La-Lacuri, *pădure,* în județul Buzăŭ, com. Mlăjetul, cătun. Valea-Lupului; are 140 hect. ale moșnenilor d'avălmași; face un corp cu pădurea Mardale.

La-Martin, *pîrîiaș,* ce izvorește din muntele Ceahlăul, județul Neamțu; este situat în drumul pe unde călătoriî se urcă pe munte, spre S.-V. de locul numit Fundul-Schitului; primește ca afluent pîrîiașul Serafim, drept în locul unde drumul ce vine de la schitul Durăul, urmînd curgerea pîrîiașului La-Martin în sus, părăsește valea acestui pîrîŭ pentru a se îndrepta spre stînga, unde sunt stîncele Gardurile.

La-Piatra, *carieră de piatră* renumită, com. Poiana, pl. Pra-

hova, jud. Prahova. Piatra din această carieră a servit la canalizarea rîului Dîmbovița în București.

La-Preda, *izvor cu apă minerală* (pucioasă), com. Muerească-d.-j., plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

La-Rîpă, *loc,* pe lunca Cricovului, unde a fost cătun Braniștea, din com. Haimanalele, pl. Filipești, jud. Prahova. Aci pîrîul Neagra se varsă în rîul Cricovul-Dulce.

La-Sărata, *localitate,* în jud. Vîlcea, pl. Horezul, com. Oteșani, unde sunt mine de sare, neexploatate, recunoscute de stat și puse sub pază.

La-Sărătură, *loc,* în centrul com. Aricești, pl. Podgoria, jud. Prahova, lîngă primărie, unde se presupune a fi sare, și pe care loc nu crește nicî un fel de plantă.

La-Sărături, *localitate,* în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Apostolache, unde sunt mine de sare încă neexploatate și păzite de oameni puși înadins de guvern. In timpul verei oamenii întrebuințează apa la facerea băilor.

La-Schit, *peșteră,* jud. Vîlcea, com. Cheia, plaiul Cozia.

La-Schit, *locuință izolată,* jud. Vîlcea, la 1 kil. mai sus de Cozia, unde se văd ruinele unei biserici, zidită se zice, de Radu-Negru. Aci, se crede, a fi fost un schit de călugărițe.

La-Stînă, *pisc,* pe muntele cu același nume, com. Filipești-de-Pădure, pl. Filipești, jud. Prahova, la poalele căruia e pădurea proprietarului.

La-Strîmtoare, *localitate,* pe rîul Telejenelul, com. Măneciul-Ungurenî, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, unde se găsește cărbunî de pămînt.

Laba, *pădure,* numită și Pădurea-Labei, în com. rur. Secul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Labuștea, *deal,* pe moșia Călinești, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu.

Labuștеana, *vale,* pe moșia Călinești, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu.

Laceni sau **Mărăcineni,** *sat,* cu 40 familii, sau 240 suflete, jud. Argeș, pl. Cotmeana; face parte din com. rur. Broșteni-Roșani. Are o biserică cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, avînd un preot și un cîntăreț.

Lacovištea, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, lîngă satul Slobozia.

Lacrița-de-Jos, *fost sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, comuna Pielești.

Lacrița-de-Sus, *fost sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești.

Lacrița-Mare, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești, cu o populație de 529 suflete: 237 bărbați și 292 femei. Locuesc în 56 case de zid și 58 bordee.

Este situat spre S.-E. de satul Pielești și se învecinește la E. cu com. Golfinul (Romanați); la V. cu urbea Craiova; la N. cu com. Robănești și la S. cu Coșoveni-d.-s.

Știu carte 52 persoane.

Are o școală mixtă, ce funcționează din 1888, întreținută de comună și frecuentată de 38 copii; o biserică de zid, în tinda căreia se găsește următoarea inscripțiune:

Această sfîntă biserică a fost ridicată de obștea locuitorilor și marele Paharnic, proprietarul moșiei Lacrița, Nicolae Oteteleșeanu, la anul 1848, Maiu 17.

Are hramul Sf. Nicolae, și e deservită de un preot și un cîntăreț.

In sat sunt: 3 cizmarî; 2 dulgherî; 2 tinichigii; 3 circiumî.

Lacrița-Mică, *sat* împrăștiat, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești, cu 386 suflete: 199 bărbați și 187 femei. Locuesc în 29 case și 36 bordee. Copiii din sat urmează la școala mixtă din satul Lacrița-Mare, ce este la 2 ½ kil.

Lacul, *sat,* jud. Argeș, pl. Gălășești, face parte din com. rur. Stănislăvești.

Lacul, *cătun,* al com. Odăile, jud. Buzău, cu 170 loc. și 34 case.

Lacul, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Vololac; are 99 case.

Lacul, *numire vechie a comunei și cătunului* Mărgărițești, jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s.

Lacul, *baltă,* pe teritoriul com. Vlădești, pl. Riurile, jud. Muscel, din care izvorește Valea-Lacului, care străbate cătunul Vlădești-d.-s. și se varsă în rîul Bratia.

Lacul, *baltă,* pe teritoriul com. Năneștî, jud. Putna, în întindere de 30 hect.; conține pește mult.

Lacul, *deal,* în partea de N. a com. Micleștî, pl. Crasna, jud. Vasluiu.

Pe podișul luĭ se află un lac format din apa omătuluĭ și a ploilor.

Lacul, *pîrîu*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Solonțul, care iese din balta cu același nume și se varsă în pîrîul Solonțuluĭ.

Lacul, *pîrîu*, jud. Bacău, pl. Trotuș, com. Grozești, care se varsă în Pîrîul-Sărat.

Lacul, *pîrîu*, izvorește de sub Dealul-Mare, din pădurea Goeștilor, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iași, curge dealungul satuluĭ Goești, și, după ce primește în dreapta afluenții: Captarilor, Rădiul, Brezila, Gorganul, Șepte-Cenĭi, Vătroaca și Ulucilor, iar pe stînga Sneamănul, Imașul, Budancea, Lupul, Perĭ, Bostanul și Șipotele, carĭ toate izvoresc de pe Valea-Goeștilor, com. Sîrca, se varsă în iazul Lunganilor, pe care-l și formează.

Lacul, *pîrîu*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Andreași; izvorește din culmea Laculuĭ; udă com. în partea de S.; se varsă după un curs repede și spumos în Valea-Neagră, maĭ jos de cătunul Rîmna, al com. Andreași.

Lacul, *vale*, udă partea de S. a com. Sîmbureștĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, și se varsă în pîrîul Brănila.

Lacul-Buților, *lac*, în jud. Ilfov, pădurea Vlăsiei. P'aci era în vechime drumul pe care se transporta vinul dela Dealul-Mare (jud. Prahova) la Bucureștĭ.

Lacul-Cocoruluĭ (Rățoiul), *sat*, face parte din com. rur. Aprozi-Negoești, jud. Ilfov. Se întinde pe o suprafață de 750 hect., proprietatea D-neĭ Elena C. Cornescu, cu o populație de 45 locuitorĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 57 și al celor micĭ de 470.

Lacul-cu-Butucĭ (Meledicul), *lac*, jud. Buzău, com. Mînzălești, cât. Bîscenĭ, pe moșia Meledicul.

Lacul-cu-Peperig, *lac*, jud. Mehedinți, pl. Cloșani, com. Ponoarele; în hrisoave e ca punct între hotarele: Baraiacul, Ponoarele și Mărășești.

Lacul-cu-Pește, fost *lac*, jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Strehaia, situat pe vîrful unuĭ deal.

Lacul-de-la-Poiana-din-Deal, *lac*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca, cât. Dealul-Sărel; are apă limpede și curată; conține multĭ păstrăvĭ.

Lacul-din-Poiană, *lac*, în jud. Buzău, com. Mînzălești, cât. Bîscenĭ, d'asupra laculuĭ Meledicul, despărțite prin drumul de la cătunul Trestioara la cătunul Grunjul.

Lacul-din-Poiană, *lac*, în jud. Buzău, com. Mînzălești, cât. Bîscenĭ, între Balta-Trestioareĭ și Lacul-din-Poiană; dintr'însul se formează izvorul Săratul, care se scurge în pîrîul Sturdza, în fața dealuluĭ Corbul.

Lacul-Doamneĭ, *lac*, în jud. Vîlcea, situat în Dealul-Ocneĭ, spre S.

In lac se află un fel de pămînt moale, care se crede a fi provenit de la un vulcan. De jur împrejur e înconjurat cu dealurĭ. Se zice că ar fi fost aci o biserică ce s'ar fi scufundat în pămînt.

Lacul-Dulce, *lac*, la S.-V. de com., situat pe stînga șoseleĭ Brăila-Rîmnicul, jud. Brăila. E format din apele carĭ se scurg din orașul Brăila. Pe țărmul laculuĭ se află abatorul orașuluĭ.

Lacul-fără-Fund, *lac*, în mijlocul com. rur. Busești, pl. Cerna, jud. Mehedinți.

Lacul-Hoților, *lac*, la N.-N.-V. de moșia Răteasca, jud. Teleorman; formează hotarul despărțitor al proprietăților rurale ale locuitorilor în direcțiunea dintre moșiile Sfințești și Drăgănești.

Lacul-luĭ-Băban, *com. rur.*, în pl. Marginea-d.-s., jud. R.-Sărat, pe rîul Rîmna.

Este așezată în partea de N. și V. a județuluĭ, la 35 kil. spre N.-V. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea de V. a plășeĭ Marginea-d.-s., la 15 kil. spre N.-V. de com. Plăinești, reședința plășeĭ. Comunele cele maĭ apropiate de dînsa sunt: Dealul-Lung, la 3 kil.; Odobasca, la 7 kil.; Bordești, la 8 kil.; Dumitrești, la 10 kil.; Popești, la 11 kil.; Dragosloveni, la 12 kil.; Cotești, la 12 kil., și Urecheștĭ, la 13 kil.

Se mărginește la N. cu comunele: Dealul-Lung și Odobasca, de carĭ se desparte prin Dealul-Plopuluĭ și pîrîul Peleticul; la E. cu comunele: Urecheștĭ și Dragosloveni, de care se desparte prin Dealul-Măgura; la S. cu com. Bordești, de care se desparte prin dealul Costandoiul.

Este o comună din regiunea dealurilor și vecină cu aceea a munților. Este brăzdată de ur-

mătoarele culmi: Dealul-Măgura, în partea despre E.; Dealul-Stînciĭ, care se întinde prin mijlocul comuneĭ; Dealul-Constandoiul, în partea despre S.; Dealul Caliţa, ce se desface din Dealul-Constandoiul, spre E.

Văile principale, carĭ străbat comuna sunt: Valea-Rîmna, ce se întinde de la V. la E.; Valea-Peleticul, la V.; Valea-Caliţeĭ, la S.

Principalele rîurĭ sunt: rîul Rîmna, care o udă prin mijloc de la N.-V. la S.-E.; Caliţa, care o udă în partea de S. şi se varsă în Rîmna; Peleticul, care o udă în partea de N.; Stoichiţa, format din ploĭ, care o udă prin mijloc; Bălăneşti, în partea de V., Petre, în spre S.; Constandoiul, la E.; Groapa-Tufiĭ, la E.; Chivul, la N.; Petroasa, la N. In com. sunt şi 38 puţurĭ.

Se compune din următoarele cătune: Lacul-luĭ-Băban, cătunul de reşedinţă, numit şi Constandoiul, aşezat în partea de N. a comuneĭ, pe rîul Rîmna; Gura-Caliţiĭ, în partea de E. a comuneĭ, la 5 kil. 240 m., la confluenţa pîrîuluĭ Caliţa cu rîul Rîmna; Groapa-Tufiĭ, spre N., la 2 kil. şi 860 m., la poalele dealuluĭ Constandoiul; Poenele, în partea de N. a comuneĭ, la 2480 m. spre N. de cătunul de reşedinţă; Bălăneşti, în partea de V. a comuneĭ, la 1280 m. spre V. de cât. de reşedinţă, pe pîrîul Bălăneşti; Cocoşari, în partea de S. şi V., la 200 m. spre V. de cât. de reşedinţă, pe pîrîul Bălăneşti.

Suprafaţa comuneĭ este cam de 6026 hect., din carĭ 130 hect. ocupate de vatra comuneĭ, 939 hect. ale locuitorilor, 2750 ale proprietăţeĭ particulare şi restul, de 2207 hect., ale statuluĭ (pădurĭ).

Are o populaţie de 437 familiĭ, saŭ 1617 suflete: 801 bărbaţĭ şi 816 femeĭ; 654 căsătoriţĭ, 859 necăsătoriţĭ, 104 văduvĭ.

Sunt 437 contribuabilĭ.

Are: 3 bisericĭ, întîia, cu hramul Sf. Nicolae, a doua, cu hramul Sf. Archangelĭ Mihail şi Gavriil, şi a treia, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 150 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 69 pluguri; 180 boĭ, 235 vacĭ, 20 caĭ, 20 ieşe, 1722 oĭ, 25 capre şi 300 rîmători.

Comerciul se face de 18 persoane.

Căile de comunicaţie sunt nişte simple drumurĭ: spre Odobasca şi Dealul-Lung; spre Dragosloveni-Plăineşti-Rîmnicu-Sărat; spre Bordeşti-Dumitreşti; spre Coţeşti şi spre Urecheşti.

Budgetul com. e de 6315 leĭ, 91 banĭ la venitурĭ iar la cheltuelĭ, de 6235 leĭ, 21 banĭ.

Lacul-luĭ-Băban, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul de reşedinţă al com. Lacul-luĭ-Băban.

Lacul-luĭ-Băban, *lac*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Lacul-luĭ-Băban, cât. Costandoiul.

Conţine peşte care se vinde şi se consumă în localitate.

Lacul-luĭ-Dragne, *semn de hotar*, pe moşia Neaga, com. Socetul, jud. Teleorman, în partea de S.-E., spre rîul Vedea; desparte această moşie de Vatra-Schitului-Dodeşti.

Lacul-luĭ-Vintilă-Vodă, *lac*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, comuna Bisoca; s'a format, se zice, în timpul Domnitoruluĭ Vintilă-Voevod, printr'o scufundătură; pe lac se află muşchĭ cu brazĭ, carĭ plutesc; are o întindere de 2 hect.; conţine ştiucă, care se consumă în com.

Lacul-luĭ-Vintilă-Vodă, *pădure*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca; ţine de circumscripţia Băbeni, a ocoluluĭ silvic Băbeni; esenţe principale: stejar şi brad.

Lacul-Lung, *baltă*, formată din revărsările Prutuluĭ, jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Folteşti.

Lacul-Mare (Valea-Porcului), *lac*, în jud. Buzăŭ, com. şi cât. Păltineni; începe de sub vîrful muntelui Cătiaşul şi se scurge în pîrîul Nehoiul.

Lacul-Mare, *iaz*, pe Valea-Covurluiuluĭ-Sec, între com. Vîrlezi şi Bujorul, jud. Covurluiŭ, servind de hotar al ambelor comune.

Lacul-Mare, *lac*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Odobasca, cât. Podul-Laculuĭ, numit şi Urecheşti-d.-s.; are o întindere de 1 1/2 hect.; conţine crap, ştiucă şi caracudă, care se vînde şi se consumă în com. şi în localităţile vecine; este situat pe un platoŭ saŭ podiş.

Lacul-Popiĭ, *numire a unei părţi din comuna* Mărăcineni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Lacul-Raţeĭ, *pădure*, situată în raionul com. Boghesti, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ.

Lacul-Rezii, *com. rur.*, situată în pl. Balta, jud. Brăila, pe malul drept al luncеĭ Călmăţuluĭ,

la o înălțime de 15—18 m. și la S. de Lacul-Rezii. Se învecinește la N.-E. cu Pîrlita; la V., cu Insurățeî; la N., cu Vizirul; la S., cu Bertești-d.-j. și Mihaiŭ-Bravul; la S.-V., cu Cioara-Doicești. Suprafața com. este de 5900 hect. și are forma unuĭ trapez regulat. Are o populație de 222 familiĭ, saŭ 886 suflete, din carî 176 contribuabilî.

Are: 2 bisericĭ, construite de locuitorî la 1740, cu 2 preoțî, 2 cîntărețî și 2 paracliserî; 1 școală de băeți, înființată la 1859, frecuentată de 60 elevî; 1 școală de fete, înființată la 1877, frecuentată de 5 fete; 1 moară de aburî.

Vite: 472 boĭ, 455 vacĭ, 20 taurĭ, 188 viței, 705 caĭ, 11 măgarĭ, 4455 oĭ, 281 rîmătorĭ și 45 capre.

Drumurĭ: la Pîrlita, spre N.-E., pe sub deal și peste vîroagă și pîrîŭ, (5 kil.); la Bertești-d.-j., spre S.-E., pe deal, pe lîngă Movila-Lungă (9 kil.); la Mihaiŭ-Bravul, spre S.-E., pe lîngă punctul Căprăria (13 kil.); la Cioara-Doicești, spre S.-V. pe la căt. Padina și Corcanul (17 kil.); la Insurățeî, spre V., drumul drept (6 kil.); la Vizirul, spre N., pe lîngă punctul Rubla și apoĭ pe șosea, în care drum se afla un pod județean, (13 kil.); la Brăila, spre N.-V. (49 kil.)

Lacul-Rezii, *sat*, pe muchea platouluĭ, în partea de N. a com. cu același nume, jud. Brăila, pe hotarul de E. al com., la 49 kil. spre S. de orașul Brăila.

Suprafața vetreĭ satuluĭ e de 38 hect., cu o populație de 111 familiĭ, saŭ 395 suflete; locuesc în 75 case.

Are: o școală mixtă, înființată la 1876, întreținută de stat, frecuentată de 26 elevî și eleve, cu un bun local propriŭ de zid; o biserică, cu un preot, un cîntăreț și un paracliser.

Vite sunt: 150 caĭ, 3 asinĭ, 280 vite cornute, 100 oĭ, 10 capre și 110 rîmătorĭ.

Lacul-Rezii, *lac*, jud. Brăila, situat la N. de com. cu același nume, în Valea-Călmățuiuluĭ, la S. de vîroaga Puturosul.

Lacul-Rezii, *moșie* particulară, jud. Brăila, pendinte de com. cu același nume; are o suprafață de 7800 hect., dînd un venit de 44000 leĭ.

Lacul-Roșu, *lac*, în com. rur. Bălăcița, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Lacul-Roșu, *lac*, între munții Retivoiul și Turcul, com. Predealul, plasa Peleșul, jud. Prahova.

Lacul-Roșu, *munte* la E. de com. Predealul, pl. Peleșul, jud. Prahova. Acest munte, împreună cu munții Susaiul, Retivoiul, Coștila, Unghia-Mică, Jumătate din Lacul-Roșu, Fața-Găvaneĭ, Vîrful-luĭ-Drăgan, aparținea din timpurile cele maĭ vechĭ familieĭ Dudescu.

Astăzĭ se stăpînește de M. S. Regele Carol I, și a fost cumpărat împreună cu toți munții de maĭ sus, în Maiŭ 1892, de la Manuk-Bey.

Jumătate-din-Lacul-Roșu aparține d-luĭ G. G. Cantacuzino.

La 1794, Medelnicerul Constantin Filipescu, vinde văruluĭ săŭ Dinu Cantacuzino Paharnicul, treĭ munțĭ adică partea luĭ de moștenire de la 6 munțĭ Jepi-d.-s., Jepi-d.-j., Petricica, Piraele, Sorica, Vîrful-luĭ-Găvan, Lacul-Roșu și Luncile din Prahova, carĭ, după cum spun documentele, se vor împărți frățește cu copiiî fratelui săŭ, Stolnicul Răducanu Filipescu.

Lacul-Roșu, *vîrf de deal*, jud. Prahova, pl. Prahova, com. Valea-Lungă.

Lacul-Roșu, *mlaștină*, între piscurile Jepi și Piatra-Arsă, jud. Prahova. Alăturĭ cu acest lac se află cîțî-va bolovanĭ simetric dispușĭ avînd săpat pe eĭ: crucĭ, cifre și diferite semne. Se zice că acolo, în vremurile de demult, își ascundeaŭ haiduciĭ comorile.

Lacul-Roșu (Muntele-), *pădure*, particulară supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia Lacul-Roșu, pendinte de com. Sinaia, plaiul Peleșul, jud. Prahova.

Lacul-Sărat, *sat*, pe malul de S.-V. al Laculuĭ-Sărat, comuna Chiscani, jud. Brăila, la 3 kil. spre N.-V. de Chiscani, înființat la 1879 cu ocazia împroprietăririeĭ. Suprafața satuluĭ e de 65 hect., cu o populație de 61 familiĭ, saŭ 300 suflete; locuesc în 59 case.

Știŭ carte 84 persoane.

Are o școală mixtă, înființată la 1882 de com. și frecuentată de 18 elevî și 8 eleve.

Vite: 32 vite marĭ cornute, 150 caĭ, 530 oĭ și 10 rîmătorĭ.

Lacul-Sărat, *stațiune balneară*, jud. Brăila, la 5½ kil. la S.-V. de orașul Brăila și la 5 kil. la N. de Dunăre. Localitatea ține de com. Chiscani și e legată de orașul Brăila prin o șosea bună. Vara, în timpul sezonuluĭ, transportul vizitatorilor se face cu tramvaiul electric saŭ cu trăsurĭ.

Longitudine E. Gr. de 27°,58'. Latitudine N., de 45°,16'. Altitudinea e de 25 m.

Localitatea prezintă un șes lin între două dealuri și de cîți-va ani s'au făcut frumoase plantațiuni.

Lacul-Sărat e format din 2 basinuri, din care unul mai mare, cu o formă aproape pătrată, legat printr'un gît cu unul mai mic oval. Intinderea totală a lacului e de 2 kil. Ca adîncime, apa lacului atinge în anii ploioși 1,20 m., iar în anii secetoși numai 20—50 c. m. adîncime.

Istoricul. — La 1861, Ministerul de finanțe însărcinează pe Inginerul G. Budeanu ca să facă un studiu asupra acestei stațiuni, unde se duceau oamenii și făceau băi, fără nici o indicație sau ordonanță.

Primele băi date de medici încep a se face prin 1870 și urmară până în 1872 cînd, zicese, lacul a secat.

In 1878, Lacul-Sărat ia loc printre stațiunile balneare și începe a fi vizitat de numeroși bolnavi, care se grămădesc vara cu toată lipsa de localuri, și stau cei mai mulți în Brăila, de unde vin să facă cură.

Lacul-Sărat, trecut sub Ministerul Domeniilor, în 1879, comitetul permanent al județului, cere autorizație de la acest Minister ca să învoiască construirea locuințelor pentru bolnavi, de către particulari, însărcinînd în acelaș timp pe d-l dr. Bernard cu facerea unei complecte analize.

Numele Lacului-Sărat însă răspîndindu-se ca fiind eficace pentru mai multe boli, Ministerul Domeniilor însărcină în 1883 pe d-rul Sergiu și pe d-nii d-rii Felix și Bernard, să facă analiza apei și nămolului, ceea ce se și făcu, cît și să studieze și să avizeze asupra modului de organizare a unei stațiuni balneare în acea localitate.

In urma studiilor făcute și a rapoartelor depuse, de doctorii și inginerii, Ministerul Domeniilor apreciind însemnătatea Lacului-Sărat, construește în 1886 un stabiliment pentru băi, și un cazino; ambele construcții se fac în lemn. Stabilimentul are 32 cabine pentru băi calde, iar cazinul are un salon mare și e compus din 2 etaje. Toate aceste construcții au necesitatea de a fi refăcute. In 1888 se construește un pavilion pentru muzică. Pentru a încheia cu descrierea acestui lac, vom adăuga că s'a întîmplat în 1872 și în 1887, ca din cauza secetei mari, să sece. Dar secarea nu a fost totală, și nici nu poate fi vr'o dată temere de așa ceva. D-l Gr. Ștefănescu, directorul Biroului Geologic, însărcinat în acel an de Ministerul Domeniilor, face un minuțios studiu asupra acestei cestiuni și conchide că, grație mulțimei și situației izvoarelor din malurile și matca Lacului-Sărat, acesta nu poate seca nici odată definitiv.

Clima. — Observațiunile s'au început a se face de d-l St. C. Hepites încă de la 1879, iar de la 1881 se fac de dirigintele Stațiunei meteorologice de la Brăila.

In Februarie 1900, d-l St. C. Hepites a dat la lumină o lucrare foarte complectă și de valoare, asupra Climei Brăilei. Această lucrare e rezultatul tutulor observațiunilor meteorologice de la 1879 până la 1898. Observațiuni regulate s'au făcut numai de la 1879—1881 și de la 1888—1898.

Temperatura anuală mijlocie e de 10°,5. Anii 1897 și 1898 au fost cei mai călduroși; Temperatura mijlocie în timpul verei e de 22°. Vara este anotimpul cel mai puțin variabil. Temperaturile mijlocii extreme în timpul verei au fost 21° în 1893 și 23°,5 în 1890.

Sunt în mijlociu 98 zile de vară; prima zi e la 11 Maiu, iar ultima la 7 Octombre.

Umezeala relativă a aerului anuală e de 72%, iar vara este de 63%.

Mijlocia în tot timpul verei a zilelor de ploaie e de 16 zile.

Mijlocia anuală a presiunei atmosferice: 759,0 mm; iar mijlocia în tot timpul verei e de 757,2 mm.

Direcțiunile dominante ale vîntului sunt N.-E. și S.-E., cu o frecuență mijlocie în timpul verei pentru direcțiunea S.-E., de 18. Vîntul predominant e cel de NN.-E., care e crivățul.

Repartiția vînturilor, în timpul verei în mijlociu N = 11, NE = 10, E = 8, SE = 18, S = 12, SW = 10, W = 6, NW = 12 și Calm = 13.

Cerul este în mare parte senin. Nebulozitatea mijlocie în timpul verei e de 3.9; în timpul verei, în termen mijlociu, avem 48 zile senine, 32 zile noroase și 12 zile acoperite.

Geologia. — Făcînd parte din basenul Dunărei, regiunea Lacului-Sărat e formată din aluviuni moderne, constituind un platou întins, pe o depresiune a solului quaternar, format el însuși din löess, argil galben, mai mult sau mai puțin nisipos, cu sau fără concrețiuni. La sondagiile făcute s'a văzut că terenul e compus din straturi de nisip alternîndu-se cu argile, ceea-ce explică și faptul că în 1878, vara, fiind ploi multe, în casele locuitorilor chiar, din comunele Slujitori-Albotești și

Filiul, din apropiere, izvora apă dulce şi Lacul-Sărat crescuse foarte mult.

După d-nii Gr. Ştefănescu şi inginerul Bochet, apele Laculuĭ vin din regiunea muntoasă saliferă, din spre N., prin diferite crăpături ale rocelor acestor regiuni, cum şi din apele ploilor saŭ zăpezeĭ care nu contribesc în a altera cîtuşĭ de puţin calitatea apeĭ, ci din potrivă încă, diluază prea marea concentrare a mineralelor. Ca probă că apele vin din spre N. e faptul că toate puţurile săpate la S. aŭ o apă dulce, bună chiar de băut, iar cele săpate la N. aŭ apa amară şi sărată. Apele laculuĭ nu vin în pînză, ci vin în fişiĭ maĭ mult saŭ maĭ puţin late, şi la diferite nivele.

Fauna.—Fauna Laculuĭ-Sărat se compune din nişte insecte micĭ, foarte numeroase, care la anumite epoce se observă în număr de milioane, — micĭ gîndăceĭ carĭ apar şi dispar, înmulţindu-se cu multă uşurinţă şi carĭ probabil sunt crustaceĭ.

Flora din prejurul laculuĭ s'a studiat de Prof. dr. Brîndză şi de Prof. dr. Grecescu, carĭ aŭ determinat maĭ multe specii, precum: Salicornia, Herbacea L. Chenopodium Glaucum, L. Lepigonum Marginatum Koch. Constituirea nămoluluĭ ar fi datorită putrefacţiuneĭ acestor animale şi plante, după cum vom vedea la descrierea nămoluluĭ. Plantele propriŭ zise ale Laculuĭ-Sărat sunt plante aquatice şi produc nămolul. D-l dr. Bernard le-a determinat ast-fel: Rupia rostelata, Spirogra elongatum, Furfula Latifolia.

Proprietăţi fizice.—Apa Laculuĭ-Sărat este limpede, cu un gust amar, greţos şi foarte sărat. Concentraţiunea variază, cînd e scăzută; are o consistenţă siropoasă, iar în aniĭ ploioşĭ este maĭ diluată de cît pănă la saturaţie; aceasta denotă mineralizaţiunea mare a acesteĭ ape; pusă pe piele, apa produce o iritaţie care merge pănă la usturime şi inflamaţie. Atmosfera e încărcată cu gazurĭ şi sărurĭ, iar apa degajează un miros de ouă clocite, care e al hidrogenuluĭ sulfurat.

Temperatura apeĭ variază, iar acea a nămoluluĭ este maĭ scăzută ca a apeĭ.

Densitatea este mare. D-l dr. Apostoleanu observă cu drept cuvînt că densitatea apeĭ joacă un rol foarte important, de oarece în diferitele lunĭ din sezon variază, aşa în anul 1888, în Maiŭ, densitatea a fost de 3^0—5^0 B, în Iunie de 5^0—8^0 B, în Iulie de 8^0—10^0 B. şi în August de 7^0—11^0 B.

Analisa himică.—Iată rezultatul analizeĭ făcută de d-l dr. Bernard în 1885:

Clorură de sodiu, Iodură de sodiu, Sulfat de sodiu, Hiposulfit de sodiu, Carbonat de sodiu, Iodură de magneziu, Clorură de calciu, Clorură de magneziu, Sulfat de calce, Fosfat de calce, Fosfat de sodă, Fosfat de alumină, Azotate alcaline, Crenat de fĭer, Apocrenate, Formiate, Acetone, Malate de sodiu.

In 1888, d-l Carnot, directorul Laboratoruluĭ de himie al Şcoaleĭ de Mine din Paris, a găsit:

Clorur de sodiu . .	26,600
» de calciu . .	0,317
Sulfat de sodiu . . .	24,404
Sulfat de magneziu .	6,225
Bicarbonat de calciu .	0,461
Peroxid de fĭer . . .	0,010
Silice	0,020
Total	58,037

Nămol.—Nămolul de la Lacul-Sărat e bogat în substanţe minerale şi în principiĭ organice diferite, avînd o grosime de 20—40 c. m. şi aşezat pe un strat de nisip fin, sub care se află un alt strat de argilă.

Coloarea nămoluluĭ e neagră şi e format din argilă amestecată cu nisip, precum şi din plantele aquatice şi insectele ce vieţuiesc, după cum am văzut, în apa laculuĭ şi împrejurul luĭ şi care se descompun.

Nămolul analizat conţine 41% principiĭ minerale, şi 39% m. organice; este unsuros la pipăit.

Cataplasmele cu nămol puse pe părţile bolnave în timpul zileĭ şi nopţeĭ, după ce bolnavul a făcut baia, activează foarte mult efectele terapeutice.

D-l dr. Bernard analizînd nămolul a găsit:

Acid formilic, Acid glutanic, Acid oleic, Acid geinic, Clorofilă, Resorcină, Pirocatechină, Cerină, Acid butiric, Acid propilic, Acid apocrenic, Sulfat de sodiu, Sulfat de potasiu, Sulfat de protoxid de fĭer, Fosfor de aluminiu, Fosfat de calciu, Sulfur de potasiu, Sulfur de sodiu, Bisulfur de fĭer, Clorur de sodiu, Hiposulfit de sodiu, Hidrogen sulfurat, Hidrocarbo-sulfurat, Fosfat de sodiu, Carbonat de sodiu, Carbonat de calciu, Sulfat de Magneziu, Sulf încă necombinat, Azotite, Amoniacale, Acetat de sodiu.

Acest nămol se prezintă incomparabil superior ca constituţiune şi ca aplicaţiune, sub punctul de vedere terapeutic, în faţa nămolurilor aşa zise mineralice, atît feruginoase cît şi fosfatice, saŭ parţial organice şi mineralice, precum şi superior nămolurilor de pe continent, exploatate prin multe staţiunĭ prin ajutorul terenurilor de turbă fermentate artificial, în prezenţa apelor minerale de diferite compoziţiunĭ.

Phytoplasma Laculuĭ-Sărat

(nămolul) de consistența untului, este compusă din proteină și proteide dedublate până la formarea hydrogenului sulfurat, carbo-oxy-sulfiduluĭ și a tio aminelor, pe lingă alțĭ compușĭ zymogeneticĭ formațĭ, carĭ împreună caracterizează destul de vădit această aflare sui-generis, după cum ne demonstrează studiul asupra phytoplasmeĭ lacurilor din regiunea Valea-Dunăreĭ.

Iată care sunt similarele Laculuĭ-Sărat: Nauheim, Franzensbad, Saint-Aman, Pystian, Dax, Acqui, Limanul de la Odessa, Treuczin, Teplitz, Lippick, ș. a.

Comparînd limanul Odeseĭ cu Lacul-Sărat avem:

Sărurĭ totale	*Sărurĭ solubile*
Hadjibey Liman 42%	2,856, din care 2,492 cl. de s.
Koujalnik Liman 50%	3,584, din care 2,980 cl. sodiŭ
Lacul-Sărat 42%,	din care 26,600 cl. de sodiu.

Aplicațiunĭ terapeutice.—Apa și nămolul se pot aplica la următoarele afecțiunĭ:

I. Scrofuloza cu toate variatele eĭ forme, manifestațiunĭ și complicațiunĭ, cum e:

a) Limfatismul; *b)* Stărĭ scrofuloase; *c)* Stărĭ scrofuloase grave; *d)* Morbul luĭ Pott; *e)* Tumorĭ albe.

Tuberculoasele osoase se vindecă radical.

II. Reumatizm. După scrofula, contingentul cel maĭ mare îl daŭ reumatizmele, așa: *a)* Reumatismul nodos cu forme foarte grave; *b)* Reumatizmul muscular în toate regiunile; *c)* Reumatizmul poli-articular chronic.

III. Sifilisul.

IV. Boalele sistemuluĭ nervos.

V. Boalele uteruluĭ, anexelor și tumorĭ intra-abdominale.

VI. Boalele de piele.

Contra-indicațiunĭ. — Stărĭ febrile, procesele inflamatorĭĭ acute și sub-acute, tuberculoza pulmonară, cardiopatiĭ, diabet, nefrite, guta propriŭ zisă, gușa esoftalmică și nevrose.

Boale de piele cu dispozițiunĭ la inflamațiunĭ.

Modul întrebuințăreĭ apeĭ și nămoluluĭ. — 1. In băĭ recĭ luate în lac, însoțite de ungerĭ cu nămol și uscare la soare.

2. In băĭ calde, luate în căzĭ simple, cu apă, saŭ amestecate cu nămol în diferite proporțiĭ.

3. In dușurĭ recĭ saŭ de apă caldă minerală.

4. In aplicațiunĭ topice de nămol pe părțile bolnave.

5. In apă minerală luată intern.

Temperatura băilor calde variază foarte mult, așa e între 20°—32°, după diferitele afecțiunĭ și constituția bolnavuluĭ.

Durata băeĭ asemenea variază foarte mult după etatea și natura boaleĭ; în genere, cu cît se stă maĭ puțin în baie, cu atît ea e maĭ eficace.

Durata tratamentuluĭ: 25—30 băĭ, după indicațiile medicale.

Escursiunĭ.—In apropiere se află o imensă și frumoasă grădină, numită la «Monument», unde se fac plimbărĭ; de asemenea, malul Dunăreĭ și orașul Brăila atrag zilnic pe vizitatorĭ.

Sezonul începe la 1 Maiŭ și ține până la 1 Septembrie.

Statistica de mișcarea bolnavilor:

In 1885 aŭ fost 688 vizitatorĭ.
» 1886 » » 627 »
» 1887 » » 855 »
» 1888 » » 937, plus 150 ce veneaŭ din Brăila pentru a face băĭ, plus 119 soldațĭ trimișĭ de Ministeriul Domeniilor și 51 eleve din Azilul «Elena Doamna», în total 1277 vizitatorĭ.
In 1895 aŭ fost 2699 vizitatorĭ.
» 1896 » » 1586 »
» 1897 » » 2082 vizitatorĭ.
» 1898 » » 3703 »

Se află aci un Azil pentru bolnavĭĭ săracĭ, format din 2 barace, întreținute de caritatea publică.

Minist. Domeniilor arendează stațiunea cu 57000 leĭ anual.

Lacul-Sărat, *lac,* la 1 kil. spre N. de Batogul, jud. Brăila, pe o vale lungă de aproape 3 kil., ce se întinde de la E. spre V. Lacul este situat în partea de E. a văeĭ, avînd o lungime ca de 2 kil. și o lățime de 500 m. Apa din el și nămolul aŭ cam aceeași compoziție ca a Laculuĭ-Sărat de lîngă Brăila. Mulțĭ sătenĭ bolnavĭ, carĭ nu aŭ mijloace a se duce la Lacul-Sărat de lîngă Brăila, fac băĭ recĭ aci și se vindecă.

Lacul-Sărat, *lac,* jud. Brăila, pendinte de com. Movila-Miresei, situat spre E. de com.; are o suprafață de 50 hect. și conține în disoluțiune substanțe minerale.

Lacul-Sec, *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Agășul, din șira Runcul Stînelor, situat lîngă satul Goioasa și d'a dreapta Asăuluĭ.

Lacul-Trestiatul, *trup de pădure,* a statuluĭ, în întindere de 35 hect., pendinte de com. Apostolache, pl. Podgoria, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Ursoaia (41 hect.), Vîrful-Pietreĭ (12 hect.), Valea-Păcureĭ (150 hect.) și Răcorelele (17 hect.), formează pădurea Apostolache.

Lacul-Turculuĭ, *sat,* făcînd parte din com. rur. Balta-Doamneĭ, pl. Cîmpul, jud. Prahova. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae și Sf. Filofteia, făcută de locuitorĭ la anul 1871.

Lacul-Țiganuluĭ, *lac,* în jud. Mehedințĭ, plaiul Cloșanĭ, satul Padeșul; ține de com. rur. Ne-

goești; este situat între hotarul jud. Mehedinți despre Gorj.

Lacul-Verde, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucșești; are o întindere de 600 hect. și este supusă regimului silvic.

Lacul-Verde, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Muntelui, com. Podurile; are o întindere de 320 hect. și este supusă regimului silvic.

Lacul-Verde, *pădure*, în județul Mehedinți, pl. Cloșani, com. rur. Iupca.

Lacul-Vîrful-Manteĭ, *lac*, în jud. Buzău, com. Cătina, cât. Lera, situat în vîrful munteluĭ Manta; are o frumoasă pozițiune.

Laculuĭ (Culmea-), *șir de munți*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Andreași, pe care o brăzdează în partea de mijloc; se întinde printre afluenții riurilor Milcovul și Rîmna; vîrful principal este Piscul-Laculuĭ, înalt de 820 m. și acoperit cu pădurĭ.

Laculuĭ (Groapa-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Andreași; brăzdează comuna în partea de S. și desfăcîndu-se din Culmea-Laculuĭ, se întinde printre pîrîul Valea-Neagră și afluentul său pîrîul Lacul; este acoperit cu fînețe și pădurĭ.

Laculuĭ (Pîrîul-), *pîrîaș*, în com. Șerbești, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu; izvorește din culmile despre E. a dealurilor Stînca și Șerbești; curge spre S.-E., traversînd șoseaua județeană Piatra-Bozieni între kil. 15—16; apoĭ se îndreaptă maĭ mult către E., trecînd pe la locurile izolate Eleșești, în josul cărora se unește pe dreapta cu pîrîul Broșteni, dînd naștere unuĭ pîrîŭ, numit Căluișul.

Laculuĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Vîlcea, com. Al-nul, pl. Oltețul-d.-s. După ce udă centrul comuneĭ, avînd direcția de la V. spre E., se varsă în rîul Oltețul, puțin maĭ sus de școală.

Laculuĭ (Podul-), *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, cât. com. Odobasca. Este așezat în partea de E. a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Oreavul, la 587 m. spre E. de cât. de reședință, Odobasca. Are o întindere de peste 200 hect., cu o populație de 45 fam., saŭ 207 sufl.; o biserică.

Laculuĭ (Podul-), *lac*, jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Odobasca.

Laculuĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Cernătești, formînd un mic basin al izvoarelor: Cîrstianul, Ionică și Nucul, care, după ce se reunesc aci, merg să se scurgă în Valea-Moroianuluĭ, sub numele de Valea-Laculuĭ.

Laculuĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Vintilă-Vodă, cât. Sîrbești, acoperită de pădure.

Laculuĭ (Valea-), *vale*, izvorește din lacul cu acelașĭ nume, com. Vlădești, jud. Muscel și se varsă în rîul Bratia, lîngă moara d-luĭ I. Arsenescu.

Laculuĭ (Valea-), saŭ **Laculuĭ-Draculuĭ**, *vale*, jud. Vîlcea, unde sunt mulțime de bălțĭ, situate într'un crîng des și stufos.

Lacurile, *schit*, ruinat, pe loc plan, în partea de N.-V., în Codriĭ-Delenilor, com. Deleni, j. Botoșani.

Este înființat de Iordache Cantacuzino, vel Visternic, la anul 1724, după cum se constată din inscripția săpată în piatră deasupra ușeĭ pridvoruluĭ:

«Această sîntă biserică aŭ făcut-o și înfrumusețat-o Iordache Cantacuzino vel Visternic într'o slavă cu hramul sîntuluĭ și de minunĭ făcătorul Neculaĭ, la anul 7232 (1724) de la Adam, Iunie 29».

Călugării acestuĭ schit se zice că aveaŭ stăpînire peste o parte de loc numită astă-zĭ Valea-Mitoculuĭ și Găinăria, precum și pe o parte de pădure pe lîngă Bahluiŭ unde aveaŭ și o moară de apă pe Bahluiŭ, căreia i-a rămas numele și astă-zĭ de Moara-Călugăruluĭ.

In urmă li s'aŭ luat locurile de proprietarĭ și eĭ aŭ părăsit schitul.

Lacurile, *sat*, jud. Argeș, pl. Topologul, pendinte de com. rur. Alimănești-Ciofrîngeni. Are 215 familiĭ; o biserică cu hramul Sf. Dumitru, cu un preot și un cîntăreț; o școală prim. rur.

Lacurile. Vezĭ Deleni, sat, com. Deleni, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Lacurile, *numire vechie* a *com. și cătunului* Gologanul, pl. Margînea d.-j., jud. R.-Sărat.

Lacurile, *munte*, în jud. Neamțu, com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele, situat între moșia Almașul și mănăstirea Horaița.

Lacurile, *munte*, în partea de V. a com. Teșila, plaiul Peleșul, jud. Prahova, ce servește de pășune vitelor.

Lacurile, *pisc*, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Se întinde dela N. la E. și servește pentru cultură.

Lacurile, *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, în partea de V. a com., vîrf al

culmeĭ Războiuluĭ; are o înălțime cam de 892 m.; este înalt și ascuțit, ca o piramidă, avînd o poiană întinsă pe care se află 3 micĭ lacurĭ; e gol.

Lacurile, *vale*, în jud. Buzăŭ, cät. Beceni; începe din moșia Drăcșeneasa și se scurge în pîrîul Ocea.

Lacurile-cu-Rusul, *trup de pădure*, a statuluĭ, pendinte de com. Teșila, plaiul Peleșul, jud. Prahova, care împreună cu trupurile: Gilma, Carabanul-cu-Boia, Rusul-d.-j., Prislopul, Podurile și Vîrful-Negrașuluĭ, formează pădurea Teșila, care are o întindere de 5000 hect.

Lada, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, situată la E. plășeĭ, pe partea stîngă a rîuluĭ Teleormanul. Se învecinește la N. cu moșiile din com. Deparați-Hirlești; la V., cu hotarul moșieĭ Statuluĭ Capul-Luncĭĭ și la E., cu hotarul Cătălina, din jud. Vlașca.

Are un cătun, numit Obîrtul, situat în partea de V. a rîuluĭ Teleormanul, despărțit numaĭ printr'un mic șanț, la o distanță de 100 metri și care nu figurează în nicĭ o nomenclatură.

Intinderea comuneĭ, cu moșiile situate pe dînsa, este cam de 789 hect. 145 hect. pămînt și 12 hect. pădure aparțin moșnenilor din această comună; 31 locuitori se găsesc împroprietăriți după legea rurală pe o întindere de 120 hect.

Populațiunea comuneĭ este de 137 familiĭ, saŭ 324 suflete, din carĭ 142 contribuabilĭ.

Terenul com. este parte șes, parte mlăștinos.

Are o școală, frecuentată de 11 elevĭ; o biserică vechĭe, cu 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh.

Vite sunt: 1229 oĭ, 98 caĭ, 476 vite marĭ cornute, 181 porcĭ și 36 capre.

Drumurile de comunicațiune sunt: șoseaua mixtă Lăceni-Tătărești; la E., șoseaua vecinală la cătunul Scurtul-Mare din județul Vlașca; la V., șoseaua vecinală la Ciolănești-din-Vale. Pe aci era vechiul drum numit al-Olaculuĭ, care prin unele locurĭ a dispărut fiind cotropit de arăturĭ.

Comuna Lada este una din cele maĭ vechĭ din țară. Din hrisoave și alte acte se poate vedea că are o vechime de aproape 400 de anĭ.

In secolul trecut făcea parte din pl. Cilnișteĭ, jud. Vlașca.

Lada, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Teleorman, aparținînd maĭ multor proprietarĭ, precum și moștenilor din comună. Are maĭ multe trupurĭ, dintre carĭ Brumești-d.-j. și Brumești-d.-s., sunt cele maĭ principale.

Lacci, *vîrf de munte*, al Vranceĭ, jud. Putna.

Lagărul (Ciupa-), *sat*, cu 158 suflete, jud. Argeș, pl. Gălășești, com. rur. Teiul.

Lagărul, *loc*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bărsănești, situat la gura pîrîuluĭ Caraclăul, unde se zice ca ar fi esistat un sat numit Mogoșești, ale căruĭ urme d'abea se maĭ văd.

Lagul, *deal*, în com. rur. Băsești, plaiul Cerna, jud. Mehedinți, numit și Dealul-Laguluĭ.

Lahani, *moșie*, particulară, în com. Zmulți, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ. Din partea de N. a acesteĭ moșiĭ, izvorește pîrîul Suhuluĭul-Sec.

Laia, *pădure*, pe moșia Drăcșani, a decedatuluĭ maior I. Vlădoianu, jud. Teleorman, donată Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Lainici, *schit*, jud. Gorj, pl. Novaci, la 14 kil. de Bumbești, în Defileul-Lainicilor, în mijlocul uneĭ frumoase poeni. A fost zidit de Cocoana Paianca din cătunul Porceni. Are 1 stariț, 7 călugărĭ, 1 diacon și 1 paraclisier. Statul înscrie în budget pentru întreținerea acestuĭ schit, 1325 leĭ anual.

Lainici, *picket* cu No. 8, jud. Gorj, situat pe malul sting al Jiuluĭ.

Lainicilor (Defileul-), *trecătoare*, în munțiĭ Carpați, județul Gorj, prin care rîul Jiul deschide o linie de comunicație cu centrul Olteniei. La cîți-va kil. la V., vechiul drum al pasuluĭ Vulcan unește, peste plaiŭ (1628 m.), Transilvania cu Oltenia. Defileul-Lainicilor înfățișează poate crăpătura cea maĭ strîmtă și cea maĭ sălbatecă din cîte posedă munțiĭ noștri. Fractura prin care rîul 'și duce apele prezintă o variată succesiune de sinuozităț care 'l turmentează cursul și schimbă, la fie care pas, tabloul oferit ochiuluĭ. Acest fenomen se produce neîncetat în tot drumul de 29 kil. dintre Fruntarie și Bumbești, cît ține defileul. Ceĭ doĭ părețĭ, care închid lateral valea, sunt atît de încătușațĭ, în cît, rare-orĭ, se găsește spațiul suficient între picioarele lor, pentru cursul rîuluĭ și lărgimea șoseleĭ, așa că această lărgime a trebuit să se cucerească mecanicește asupra stîncilor. Coastele defileuluĭ sunt în general pietroase cu colțĭ stîncoșĭ; icĭ-colo, formele se rotunjesc și se acopăr cu pășune și pădure. In două locurĭ: la

Lainici și la Meri, stîncele dispar și valea se deschide. Șoseaua trece de două orĭ Jiul pe pod în susul și în josul Lainicilor.

Lainicul, *pîrîŭ* și *vale*, jud. Dolj, plasa Jiul-d.-s., comuna Poiana; se varsă pe dreapta rîuluĭ Cocorova.

Laița, *pădure* de stejar, pe moșia Stroești, jud. Suceava.

Laiul, saŭ **Băiceni-de-Sus,** *sat*, jud. Suceava, așezat pe țărmurile pîrîuluĭ Recea.

Vatra satuluĭ ocupă 60 fălcĭ, cu o populație de 105 familiĭ, saŭ 275 suflete, din carĭ 107 contribuabilĭ. Moșia e proprietatea obșteĭ locuitorilor din Stroești și Laiul, cărora a fost lăsată danie prin testament de defuncta proprietară Smaranda Costin.

Pădurile aparțin școalelor din Tîrgul-Frumos (160 fălcĭ); iar 40 fălcĭ cultivabile, 2 cărciume și 14 pogoane vie, sunt ale școaleĭ și bisericeĭ din Stroești. Întinderea moșieĭ, afară de pădure, locurile bisericeĭ și școaleĭ, e de 300 hect., din carĭ 100 cultivabile, 100 finaț și restul imaș și teren neproductiv. Școala și biserica din Stroești servesc și acestuĭ sat. Drumurile principale sunt: la Hrămănești (8 kil.), la Todirești (3 kil.), și la Cucuteni (6 kil.).

Lala, *mahala*, în pl. Motrul-d.-s., com. rur. Broșteni, jud. Mehedinți.

Laloșelul, *pîrîŭ*, care se varsă în rîul Laloșul, la E. com. Făurești, pl. Oltețul-d.-j., jud. Vîlcea.

Laloșul, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltețul-d.-j., compusă din 4 cătune: Laloșul, Dobriceni, Portărești și Mologești. Și-a luat numele de la pîrîul Laloșul ce curge prin ea. S'a înființat pe la 1848 de proprietarul moșieĭ, marele clucer St. Gănescu.

Este situată pe valea Oltețuluĭ și pe vîlceaua Laloșul, la 70 kil. de Rîmnic și la 20 kil. de reședința plășeĭ.

Are o populație de 434 familiĭ, saŭ 1800 suflete, din carĭ 317 contrib.; locuesc în 412 case.

Are 2 bisericĭ, una în cătunul Laloșul, făcută de proprietar în unire cu preotul Pătru Ioniței, la 1858 și a doua în cătunul Mologești, făcută de Protopopul Ștefan, la anul 1828.

Școala datează în com. dela 1868. Clădirea e bună, proprietatea doamneĭ Ecaterina Grigorie Lahovarĭ. E frecuentată de 8 copiĭ (6 băeți, 2 fete).

In com. sunt: 2 olarĭ, 5 dulgherĭ și 2 rotarĭ.

Vite sunt: 27 caĭ, 297 boĭ, 73 vacĭ, 1217 oĭ și 213 capre.

Locuitoriĭ, în număr de 197, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiile D-lor Ștefan Gănescu, C. I. Dobriceanu, C. G. Băbeanu, Petre Obogeanu și Principeluĭ G. B. Știrbeiŭ, dîndu-li se 623 hect.

In com. e o moară cu aburĭ.

Comuna se întinde pe o suprafață de 350 hect.

Are o singură șosea care trece de la N. spre S. și intră în jud. Romanați, înlesnind comunicația cu com. Făurești spre N. și Știrbeiul de Romanați, spre S.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la suma de 1900 leĭ anual.

E brăzdată de Dealul luĭ-Bucică și udată de Valea-Plopeasa, Moșia e proprietatea D-neĭ Ecaterina Gr. Lahovarĭ, născută Văcărescu. Locurile din jurul comuneĭ sunt: Dobriceni, Știrbeiul, Făurești și Rîmnești.

Laloșul, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelașĭ nume, pl. Oltețul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populațiune de 678 locuitorĭ; o școală, frecuentată de 6 elevĭ; o biserică, zidită la 1858. E situat în centrul com. și este udat la V. de rîul Oltețul. Aci e reședința com.

Laloșul, *deal*, la S. de com. Făurești, pl. Oltețul-d.-j., jud. Vîlcea.

Laloșul, *deal*, în raionul com. Laloșul, pl. Oltețul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 33 hect., 50 arĭ vie.

Laloșul, *pîrîŭ*, jud. Vîlcea, izvorește din dealul Comarnicele, udă com. Laloșul la N., și la cătunul Dobriceni se varsă în rîul Oltețul.

Laloșul, Gonița, Portărești-Dobriceni, *pădurĭ* particulare, supuse regimuluĭ silvic, pendinte de com. Laloșul, jud. Vîlcea.

Lalu (Valea-luĭ-), *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul com. Pardoși, în partea de N. a com., pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Valea-luĭ-Lalu, la 1 kil. spre N.-V. de cătunul Ernatica, reședința com., și la poalele dealuluĭ Ernatica. Are o întindere de 27 hect., cu o populațiune de 41 familiĭ, saŭ 174 suflete, din carĭ 34 contribuabilĭ; o biserică, cu 1 preot, 1 cîntăreț și 1 diacon.

Lalu (Vîrful-luĭ-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. N. Măgiașul, cătunul Bădîrlegiul, ramificație din muntele Stănila.

Lalul, *munte*, jud. Muscel, la N. de Cîmpulung, între munții Pojorîta și Dragoș, aproape de sorgintea rîuluĭ Bughea.

Lamba, *deal*, cu direcția de S.-E.,

jud. Prahova, pl. Filipești, com. Dițești. Pe el sunt plantate vii, pruni, nuci și meri. Parte servă de pășune pentru vitele loc.

Lamba, *pădure,* pe moșia Cervenia, pl. Marginea, jud. Teleorman.

Lambești, *sat,* în jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Stoiceni-Pleșoiul.

Lamburlu-Culac, *vale,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Gîrlița; se desface din poalele de S.-E. ale dealului Gîrlița; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S. spre N., mergînd pe la poalele orientale ale dealului Gîrlița și brăzdînd partea de V. a pl. și cea centrală a com.; taie drumul comunal Gîrlița - Cuiugiuc, și, după un drum de 2½ kil., se deschide în valea Cuiu-Iuc, pe stînga sa, ceva mai sus de deschiderea acesteia în iezerul Gîrlița; malurile sale sunt în general acoperite cu tufăriș, iar pe malul stîng se găsește și o mică pădurice.

Langa, *sat,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești, cu 245 locuitori și 42 case, construite mai toate din zid și avînd fiecare grădina ei. Copiii din sat urmează la școala mixtă din satul Pielești, care este la 3 kil. Are o biserică de zid, în ruină, cu hramul Sf. Dumitru, în tinda căreia se găsește inscripția ce arată că a fost fondată la 1844 de proprietarul satului, Dumitru Geanoglu.

Satul este așezat pe Valea-Lungă, de unde și numele lui. Se învecinește la E. cu com. Cîmpeni; la V., cu com. Ungureni; la N., cu com. Boleasa, din jud. Romanați și la S. cu Pielești.

Langa, *moșie,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești.

Langa, *pîriu,* izvorește de pe moșia Concești, com. Hudești, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiu, și se varsă în pîriul Conceasca, pe moșia Concești.

Langa, *vale,* în jud. Buzău, com. Vintilă-Vodă, cât. Bodinești; începe din Dealul-Cocii și dă în rîul Slănicul, servind cît-va și ca limită a moșiei Vintilă-Vodă.

Lapoșul, *com. rur.,* în jud. Buzău, plaiul Buzău, situată între muntele Fintîna - Hoților, rîul Cricovul și rîul Nișcovul, la 38 kil. de capitala jud. Limite: la N., începînd din muntele Fintîna-Hoților, hotarul trece prin pădurea Piscupeasca, pe culmea munteluĭ Stîna - Bătrînă și, prin pădurea Butuceanca (din com. Șingerul, jud. Prahova) ajunge la izvorul Călugărul; la V., se lasă pe valea Călugărul pînă la cîrciuma Sofronia, unde dă în rîul Cricovul, merge puțin pe Cricovul la vale, pînă în hotarul Mirești, în Drumul-Plaiuluĭ; la S., din Drumul-Plaiuluĭ, se îndreptează spre Podul-Ștefuluĭ, trece prin Marginea-Pădureĭ (moșia Runceni), ajunge în virful dealuluĭ din pădurea moșnenilor Jugureni și de aci în pădurea Arhimandrita; la E., din pădurea Arhimandrita, trece rîul Nișcovul pe la Glodul, apoĭ prin muntele Vîrful-Gloduluĭ merge pe lîngă partea de E. a com. Pietricica, de aci în Dealul-Chiriaculuĭ, la Mesteceni, apoĭ continuă drept spre N. pe plaiu și urcă în muntele Fintîna-Hoților.

Suprafața comuneĭ e de 1380 hect., din care 300 arabile, 620 pădure, 152 fineață, 75 izlaz, 141 livezi, 1 vie și 91 sterp. Proprietățĭ mai însemnate sunt: Lapoșul, Jugureni - Moșnenilor, Jugureni, un codru înfundat al moșnenilor Fințești și Vatra-Schitului-Pietricica.

Terenul este accidentat, com. fiind așezată într'o pozițiune frumoasă.

Comuna e formată din cât.: Pietricica, Lapoșul, Lăpoșelul și Valea-Unghiului, cu o populație de 1210 locuitorĭ, locuind în 284 case. Sunt 227 contribuabilĭ.

Meseriașĭ sunt: 3 lemnarĭ, 3 rotarĭ, 6 butnarĭ, 1 cizmar, 2 fierarĭ și 1 pietrar.

Are o școală în cât. Lapoșul, frecuentată de 37 copiĭ; 3 bisericĭ, cu 3 preoți, 3 cîntăreți și 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul Sf. Gheorghe. Comerciul se face în com. de 19 persoane.

Vite: 390 boi, 207 vacĭ, 62 viteĭ, 3 bivolițe, 9 caĭ, 27 țepe, 11 mînjĭ, 580 oĭ, 130 capre și 450 porcĭ. Sunt 100 stupĭ.

Căi de comunicație are: vechiul drum al plaiuluĭ Buzău: Cizlăul - Buda - Lăpoșelul - Jugureni; Lapoșul-Cizlăul peste muntele Stîna-Bătrînă și Plaiul-Ungurului și drumul Tisăul-Lapoșul pe valea rîuluĭ Nișcovul, peste muntele Glodul.

Comuna Lapoșul prezintă un deosebit interes prin diferitele legende ce se păstrează aci, relative la Doamna Neaga și prin mulțimea localităților care poartă numele eĭ. Acestea sunt: Biserica Doamneĭ Neaga, căzută în ruine; Puțul Doamneĭ Neaga, acum părăsit, păstrîndu-se încă colacul; Aleea Doamneĭ Neaga, pe care se plimba de la Cetatea de la Buda pînă pe dealul Chiriacal, văzîndu-se însă oare-care urme de nivel și șoseluire; Poiana Doamneĭ Neaga cu frumoasa sa poziție; Teiul - Ciobanuluĭ, etc. Afară de acestea mai e de văzut schitul Pietricica. Comuna e vechie; înainte de anul 1560

se găsesc hrisoave, care o menționează. Cătunul Lăpoșelul se spune că s'a fondat pe la 1750 de unul Deșliu, proprietarul acesteĭ moșiĭ, cu coloniĭ aduse. Cât. Brădeanul e fondat de treĭ familiĭ din Laposi, însărcinate cu paza pădureĭ, carĭ maĭ în urmă s'aŭ stabilit aci; iar cât. Valea-Unghiuluĭ de cîți-va moșneni din com. Jugureni, carĭ s'aŭ mutat pe partea de moșie ce li s'aŭ cuvenit și s'a alipit în urmă de com. Lapoșul.

Lapoșul, saŭ **Porcărețul**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, situat nu departe de malul drept al rîuluĭ Trotușul, la o depărtare de 3 kil. de satul Dărmănești. Are o populație de 80 familiĭ, saŭ 305 suflete; o biserică, clădită la 1821 de locuitorĭ, cu 2 cântăreți. Tot aci se află ruinele schitului Lapoșul.

Vite: 29 caĭ, 355 vite cornute, 16 capre și 100 porcĭ.

Lapoșul, *cătun de reședință*, al com. Lapoșul, jud. Buzăŭ, cu 630 loc. și 150 case. E despărțit în două prin Izvorul-Sărat, avînd sub-diviziunea Brădeanul.

Lapoșul, *schit*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, pe teritoriul satuluĭ Lapoșul. Schitul era de călugărĭ și biserica de lemn. Maĭ tîrziŭ, pe la 1823, a fost clădită, în locul celeĭ de lemn, o biserică de zid ce servea ca biserică de mir, care în urma unuĭ incendiŭ a rămas în ruină.

Lapoșul, *plaiŭ*, în munțiĭ Vranceĭ, jud. Putna, întinzîndu-se din Sboina până la Mușa.

Lapoșul, saŭ **Lăpușul**, *șirĭ de munțĭ*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, de prin comunele: Brusturoasa, Agașul, Comănești și Dărmănești, care începe în Carpațiĭ Moldovenĭ la piciorul de munte al Obrejesculuĭ, ramificîndu-se în treĭ plaĭurĭ, dintre care unul merge spre satul Lapoșul, al doilea spre Dărmănești și al treilea spre Leloaia. Plaĭurile aŭ direcția de E. și brăzdează tărîmul dintre Ciobănușul și Uzul, prezintînd vîrfurile: Chinul, Lapoșul, Leloița, Chîrîcelul, Bocna-Mare, Bocna-Mică, Goanța și Tașbuga.

Lapoșul, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, din șira cu acelașĭ nume, îmbrăcat cu pădurĭ de fagĭ și brazĭ.

Lapoșul, *ramificație de munțĭ*, în com. Nerejul, jud. Putna, făcînd parte din munțiĭ propriŭ zișĭ Vrăncenĭ și conținînd sare la poale. Pe acest munte se află pădurea loc. din com. Nerejul, în întindere de 500 de hectare.

Lapoșul, *moșie*, a statuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești. Ținea maĭ înainte de Episcopia din Roman. Este situată între moșiile Comănești și Dărmănești, pe ambele malurĭ ale Trotușuluĭ.

Lapoșul, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Lapoșul, în întindere de 1260 hect., din care 360 hect. s'aŭ dat locuitorilor împroprietăriți din com. Lapoșul și Lăpoșelul; restul de 900 constă din arăturĭ, (230 hect.), pădure (500), apoĭ livezĭ, izlaz și fineață.

Lapoșul, *numire*, dată uneĭ *părțĭ din pădurea* statuluĭ Bradul-cu-Sforile, ce se întinde în teritoriul com. Lapoșul, jud. Buzăŭ.

Lapoșul, saŭ **Dărmăneasca**, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, care curge pe teritoriul satuluĭ cu acelașĭ nume. Își are obîrșia în muntele Lapoșul și se varsă în Trotușul d'a dreapta.

Lapoșul, *pîrîŭ*, ce curge pe teritoriul com. Nerejul, jud. Putna; izvorește din muntele cu acest nume, curge de la N.-V. și se varsă în Zăbala, formînd hotarul despărțitor între muntele Nărujenilor și com. Nerejul.

Lapoșul-de-Jos, *munte*, aparținînd de la 1814 încoace satelor: Nerejul, Spulberul și Paltinul, jud. Putna.

Lapoșul-de-Sus, *munte*, al satelor Năruja și Nistorești, jud. Putna.

Lapoșul-Mare, *pisc*, pe muntele Lapoșul, jud. Putna.

Lapoșul-Mic, *pisc*, pe muntele Lapoșul, jud. Putna.

Larga, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomița, între comunele Ciulnița și Poiana, întinzîndu-se din rîul Ialomița spre S., pe cîmpul Bărăganuluĭ.

Teritoriul com., cu o suprafață de 8975 hect., din carĭ 92 hect. pădure pe lunca rîuluĭ Ialomița, coprinde patru moșiĭ: Cruțeasca-d.-s., de 745 hect., proprietate a maĭ multor locuitorĭ moșneni; Cruțeasca-d.-j., de 1110 hect., proprietate tot a maĭ multor locuitorĭ moșneni; Ivănești, de 1120 hect. și Larga de 6000 hect., ambele proprietăți particulare.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriți pe moșie 82 locuitorĭ; neîmproprietăriți se maĭ găsesc 43.

Se compune din satele: Larga

și Ivănești și din cătunele (tîrlele): Puțul-din-Grînd, Saclele, Arpagiul, Capul-Moșiei (moșia Ivănești), Drumul-Olaculuĭ, Pîrloagele, Țențul, Dropioiul, Bîrjăvoaia, Puțul-Nou, Tărăboanca și Capul-Moșiei (moșia Larga). Reședința primăriei și a judecătoriei com. este în satul Larga.

Populațiunea com. este de 217 familiĭ, saŭ 988 suflete, din carĭ: 232 agricultorĭ, 5 meseriașĭ, 6 comercianțĭ, 6 profesiunĭ libere, 176 muncitorĭ și 5 servitorĭ. Știŭ carte 293 persoane.

Are: două școlĭ primare rurale mixte, conduse de 2 învățătorĭ, frecuentate de 58 elevĭ și 14 eleve; două bisericĭ, una în satul Ivănești, cu un preot și doĭ dascălĭ, și a doua în Larga.

Vite: 500 caĭ, 1500 boĭ, 45 bivolĭ, 700 oĭ și 248 porcĭ.

In partea de S. a teritoriuluĭ com. trece calea ferată București-Fetești.

Larga, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Dofteana, situat pe un șes larg, ce se întinde d'a stînga Trotușuluĭ și pe pîrîul cu acelașĭ nume, la 3 kil. de satul Dofteana. Are o populație de 115 familiĭ, saŭ 502 suflete; o casă boierească; o biserică, clădită în 1790 de Costache și Maria Ghica, în unire cu preotul Bartolomeiŭ, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 3 cîrciumĭ.

Vite: 8 caĭ, 312 vite cornute 49 porcĭ și 48 capre.

Pe teritoriul cătunuluĭ se găsesc 3 herestrae de apă.

Larga. Vezĭ Sănduleni, sat, jud. Bacăŭ.

Larga, *sătuc*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Milești, situat la 3 kil. de satul Milești-d.-s. Are 9 familiĭ, saŭ 38 suflete.

Larga, *cătun*, al com. Mușeteștĭ, plaiul Novaci, jud. Gorj, situat la N. Mușeteștilor, pe o culme de deal, numită Culmea-Largeĭ.

Are o întindere de 350 hect., din carĭ: 40 hect. arabile, 70 hect. fînețe, 2 hect. vie, 3 hect. pomet, 228 hect., izlaz și pădure și 7 hect. vatra satuluĭ, cu o populație de 50 familiĭ saŭ 150 sufl., dintre carĭ 39 contrib.

Are 1 biserică cu 1 cîntăreț și slujită de preotul de la Mușetești.

Locuitoriĭ posedă: 10 pluguri, 25 care cu boĭ; 100 vite marĭ cornute, 10 caĭ, 500 oĭ, 113 capre și 60 rîmătorĭ.

Cătunul e udat în partea de V. de pîrîul Amaradia.

Comunicația cu cît de reședință se face prin drumurĭ ordinare.

Larga, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de comuna cu acelașĭ nume, situat pe țărmul drept al rîuluĭ Ialomița și pe muchea coasteĭ de N. a cîmpuluĭ Bărăganul.

Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Populațiunea satuluĭ este de 108 familiĭ. Are o școală mixtă; o biserică.

Vite: 200 caĭ, 810 boĭ, 30 bivolĭ, 500 oĭ și 128 porcĭ.

Larga, *sat*, jud. Iași, com. Movileni, pl. Copoul. Are o întindere de 2148 hect., cu o populație de 102 familiĭ, saŭ 468 suflete; o biserică, zidită la 1861, cu un preot și un cîntăreț. In vechime a fost o altă bisericuță de lemn în partea de N. a satuluĭ, unde și pînă astă-zĭ se vede o moviliță, înălțată pe locul unde a existat Sfînta-Masă.

Vite: 925 vite marĭ cornute, 353 oĭ, 43 caĭ și 48 rîmătorĭ.

Larga, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Văilor, com. rur. Strîmtul, cu 50 case.

Larga, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Iași, pl. Copoul, com. Movileni, pe linia Iași-Dorohoiŭ, pusă în circulație la 1 Iunie 1896.

Se află între stațiile Movileni (8.6 kil.) și Vlădeni (10.6 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mărĭ, de 39 m. 24. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 16592 leĭ, 41 banĭ.

Larga, *iaz*, jud. Iași, com. Movileni, pl. Copoul; are o întindere mare și e bogat în pește.

Larga, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Sănduleni.

Larga, *deal*, în partea de V. a com. Stănilești, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, situat între dealurile Miclea și Redul.

Larga, *munte*, în județul Gorj, plaiul Novaci, situat în direcție N. de la com. Novaci, între munțiĭ: Tîmpele, Salanele și pîrîul Frumușeĭ de la frontieră.

Larga, *deal*, în județul R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda; se desface din dealul Poiana-Păruluĭ; brăzdează partea de V. a comuneĭ, întinzîndu-se printre pîr. Valea-Largă și afluentul săŭ pîr. Buda; este acoperit cu fînețe.

Larga, *japse*, jud. Brăila situată în ostrovul Iapa; începe din iezerul Begul și dă în iezerul Iagara.

Larga, *moșie*, jud. Bacăŭ, plasa Trotușuluĭ, com. Doftana, proprietatea luĭ G. Ghica-Comănășteanul; făcea trup din moșia Comănești.

Larga, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl.

Trotușului, com. Doftana, proprietatea d-lui G. Ghica. Are o întindere de aproape 7500 hect. Într'însa domină bradul. Este supusă regimului silvic. Vre-o 50 hect. din această pădure sunt proprietatea clăcașilor.

Larga, *pîriŭ*, jud. Bacău, plasa Trotușul, com. Doftana, care curge din muntele Ursoaia, udă satul Larga și se varsă în Trotușul, d'a stînga.

Larga, *pîriaș*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Sănduleni, care curge prin valea cu același nume. Își are obîrșia la localitatea numită a-Funduluĭ și se varsă în pîrîul Turluiul.

Larga, *pîriŭ*, izvorește de sub dealul Larga, de pe moșia Iepureni, com. Rădiul-Mitropoliei, pl. Copoul, jud. Iași; curge de la V. spre E.; intră pe moșia Larga, com. Movileni, din această plasă, și după ce se unește cu Pîrîul-Plochilor și Pîrîul-Bahnei, formează iazul din vatra satuluĭ Larga, de unde apoĭ trece în șesul Jijieĭ, vărsîndu-se în pîrîul Jijioara, la locul numit Șanțul-Mic.

Larga, *pîriŭ*, care udă teritoriul com. Tăcuta, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ; izvorește din fundul pădureĭ Focșasca, curge de la V. spre S. și se varsă în iazul Sturdza.

Larga, *vale*, între dealurile Dumnezeul și Dealul-Cailor, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iași; este întinsă și bogată în pășunĭ.

Larga, *vale*, jud. Tecuciŭ, începe din satul Huțul, merge spre N., avînd de o parte și de alta o pădure seculară, proprietatea d-lui Dimitrie Sturdza. Pe dînsa se află drumul ce duce din Huțul la Ghilăvești. Cu cît merge spre N. se îngustează maĭ mult, numindu-se Lărguța.

Largă (Valea-), *cătun*, al com. Sărulești, jud. Buzăŭ, cu 250 locuitorĭ și 60 case, sub-divizat în două: Valea-Largă-d.-j. și Valea-Largă-d.-s.

Largă (Valea-), *sub-divizie a cătunului* Vîpereștĭ, din com. Vîpereștĭ, jud. Buzăŭ.

Largă (Valea-), *sat*, în județul R.-Sărat, pl. Orașul, cătr. com. Broșteni, așezat în mijlocul comuneĭ, pe pîrîul Valea-Largă, la 7 kil. spre V. de cătr. de reședință, Broșteni.

Largă (Valea-), *lac*, jud. Buzăŭ, comuna Vipereștĭ, pădurea Valea-Largă.

Largă (Valea-), *șfoară de moșie*, a moșnenilor Colțeni, pe izvorul Valea-Largă, jud. Buzăŭ, avînd cam 12 hect. fineață și pădure. Pe aci e poeticul drum de la Bisca, peste muntele Hînsarul, la Sf. Gheorghe.

Largă (Valea-), *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Vipereștĭ, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; are 1050 hect. din care 1002 pădure mare; începe din hotarul Ciuteĭ și merge pînă în Tisăŭ.

Largă (Valea-), *pîriŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda; izvorește din culmea Cîlnăuluĭ, piscul Spidele; are o direcție de la V. la E.; udă com. în partea de mijloc; primește pe stînga pîrîul Spidele, iar pe dreapta pîraiele Titila și Buda; trece prin cătunul de reședință și se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, în sus de com. Deduleștĭ; are pe dînsa 4 morĭ.

Largă (Valea-), *pîriŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, comuna Broșteni; izvorește din culmea Scorușuluĭ, dealul Poarta-Scorușuluĭ; curge de la S.-V. la N.-E.; udă com. în partea de V.; primește pe stînga pîrîul Ciocănelul, iar pe dreapta, pîrîul Grozoaia; trece prin cătr. Valea-Largă, și se varsă în rîul Milcovul, ceva maĭ sus de cătr. Priveghiul, și în fața cătunuluĭ Mănăstirea Mira (jud. Putna).

Largă (Valea-), *pîriŭ*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ rurale Jijila; izvorește din poalele nordice ale dealuluĭ Checa; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S. spre N., brăzdînd partea nordică a plășeĭ și pe cea vestică a comuneĭ; curge pe la poalele dealuluĭ Sărăria, și, după un curs de 2 kil., se deschide în valea pîrîuluĭ Jijila, în fața dealuluĭ Milcovul, nu departe de satul Jijila; malurile sale sunt joase și acoperite cu florĭ.

Largă (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, comuna Vipereștĭ, cătr. Ghiocul; izvorește din Piatra-Cizlăuluĭ și se scurge în rîul Buzăul, în fața munteluĭ Sarealuĭ-Buzăŭ.

Largă (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Mărăcineni, cătr. Căpățineștĭ; începe din Moșia-Călugărească și dă în rîul Buzăul.

Largă (Valea-), *vale*, jud. Prahova; izvorește de la N.-V. de com. Comarnicul, pl. Peleșul, curge de la V. spre S. Servește în parte de limită între com. Comarnicul și Sinaia și se varsă în rîul Prahova, pe malul drept, tot în raionul com. Comarnicul.

Largî (Vîrful-Văeĭ-), *munte*, în

42275. Mare Dicționar Geografic. Vol. IV.

jud. Buzău, com. cät. Colți, pietriș și sterp.

Largul, *com. rur.*, în jud. Buzău, pl. Cîmpuluĭ, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Călmățuiul, la 41,5 kil. de Buzău. Limitele sale sunt: la N., apa Strîmba, care o desparte de moșia Ciorani; la V., hotarul moșieĭ Mărgineanca; la S., hotarul moșieĭ Macoveiul și la E., hotarele moșiilor Rușețul și Vizireanul, din jud. Brăila. Suprafața sa este de 4250 hect., din care 3127 arabile, 673 fînețe, 100 izlaz și 350 loc sterp.

Comuna e formată din cät. Largul, Sătuceni și Scărlătești, cu o populație de 810 locuitorĭ, locuind în 162 case.

Proprietățĭ maĭ însemnate are: Bărbuleasca, Largul-Banuluĭ, Lărgeanca, Largul, Rușețul și Sătuceanca. Terenul e șes, avînd oare-care ondulațiunĭ făcute de malurile rîuluĭ Călmățuiul, de cîte-va movile, presărate pe suprafața sa și de alveolele viroagelor, ce stagnează în partea de N. Fertilitatea sa e mijlocie, avînd multe zmîrcurĭ și pămînt nisipos, maĭ ales între pădurea Macoveiul și rîul Călmățuiul. Cultura principală e porumbul și orzul. Are o cășerie și 2 stîne. Comerțul constă în desfacerea cerealelor, pe care le transportă la gara Cilibia, pe drumul Largul-Caragele-Cilibia. Maĭ are și un alt drum ce o pune în comunicație cu com. Padina, pe lîngă pădurea Macoveiul.

Bud. com. e de 3432 leĭ, 80 b.

Are o școală în cät. Largul, frecuentată de 27 elevĭ; o biserică, S-ții Voevozĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Vite sunt: 480 boĭ, 415 vacĭ, 244 viței, 2 bivolĭ, 152 caĭ, 164 țepe, 71 mînjĭ, 2820 oĭ, 7 asinĭ și 197 porcĭ.

Largul, *cătun* de reședință al com. Largul, jud. Buzău, cu 710 locuitorĭ și 140 case.

Largul, *moșie*, în jud. Buzău, com. Largul, avînd 580 hect. Posesorul eĭ a dăruit jumătate mănăstireĭ Banul și jumătate mănăstireĭ Mărgineanul, de unde s'aŭ născut două moșiĭ: Largul-Banuluĭ și Largul-Mărgineanuluĭ saŭ Mărgineanca.

Largul, *moșie*, în jud. Buzău, com. Largul, proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Banul; are 300 hect., din care 250 arabile și 50 hect. loc sterp, nisip, bălțiș, etc.

Largul, *moșie*, în jud. Buzău, com. Largul, proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Mărgineanu; are 280 hect.; se arendează împreună cu moșia Rușețul din jud. Brăila, cu care formează un corp de 1370 hect.

Largului (Gura-), *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Călugăreni, situat pe stînga pîrîuluĭ cu același nume.

Are o populație de 132 familiĭ, saŭ 420 suflete.

Comis. Mihalic de Hodociŭ zice că în apropierea acestuĭ sat și a rîuluĭ Bistrița, din sus de Pîrîul-Vîrlanuluĭ, pe moșia Hangul, se găsește cărbune de pămînt rișinos, de formația cea maĭ vechîe (Houille Coal, Fasrig Harzige-Steinkohle), de o calitate mult maĭ bună de cît acea ce se găsește la Comănești, Baia, Casca și Joldănești.

Largului (Pîrîul saŭ Gura-), *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Călugăreni, situat la gura pîrîuluĭ cu același nume; are o populațiune de 78 familiĭ, saŭ 308 suflete.

Largului (Pîrîul-), *pîrîu*, în jud. Neamțu, format către obîrșia sa din pîrîașele Bulatan, Bargilele și Coroi. Curge în spre S. prin o vale frumoasă, pe cuprinsul com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, udînd satele: Coroi, Gălbăzeni, Brînzeni și vărsîndu-se pe stînga rîuluĭ Bistrița, între satul Poiana-Largului și Gura-Largului. In tot cursul săŭ parcurge niște terenurĭ vrednice de studiat, pentru că din malurile sale, pe alocurea înalte, se scot lespezĭ de piatră, în a cărora straturĭ se află tablă, ce se întrebuințează la scris și la acoperitul caselor.

Afluenții ce primește acest pîrîŭ, sunt: Pîrîul-Drituluĭ, Mogorogea, Arșița, Tane.

Se maĭ numește și Gura-Largului.

Lasca, *pîrîaș*, ce izvorește din muntele Ceahlăul, jud. Neamțu. Se află situat, în trecerea de la Poiana-sub-Ponoară, spre S., la 40 minute pe jos de schitul Ceribuc, într'o afundătură de codru întunecos, ce n'are altă cărare de cît hățiașul turmelor, printre colnice și stîncĭ poncie.

Lata, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Pribegi, situat la 15 kil. de satul de reședință, la capul de N. al moșieĭ Pribegi.

Numirea vechîe a satuluĭ a fost Sărata și apoĭ Dîmboviceanul.

Vite sunt: 100 boĭ, 400 oĭ și 50 caĭ.

Lata, *canal*, în jud. Brăila, care se desparte din Dunărea-Vapoarelor, din dreptul satuluĭ Gropeni, curge în jos pe lîngă satul Tichilești, printre canalul Minoaie și Dunărea-Vapoarelor, cu care se unește la Piscul-Lupuluĭ,

de unde se desparte de Dunărea-Vapoarelor, curge pe lîngă satul Chiscani și, mai jos de cătunul Vărsătura, se unește iarăși cu Dunărea-Vapoarelor.

Lata-Sărată, *vale*, care se întinde din jud. Buzău spre S., până la satul Miloșești, jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, apoi se curbează spre E. și din dreptul satului Murgeanca, merge iarăși spre S. până în rîul Ialomița.

Lungimea acestei văi este de 30 kil. și adîncimea de 7 metri.

Această vale a fost albia unui afluente al rîului Ialomița, care a dispărut.

Pe această vale este lacul Strachina, după numirea căruia se mai numește și valea.

Lată (Piatra-), *pisc*, al munteluĭ Istrița, com. Pietroasa-d.-s., jud. Buzău.

Latinislav, *japse*, în jud. Brăila, situată în Ostrovul-Popeĭ, la S. de Toporașul; începe din partea stîngă a Vîlciuluĭ.

Latinul, *com. rur.*, în jud. Brăila, pl. Vădeni, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăul. Se mărginește la V. cu Buzăul; la S., cu Gurgueți; la N., cu Măxineni (R.-Sărat) și la E., cu Cotul-Lung. Suprafața sa este de 3800 hect., cu o populație de 157 fam., saŭ 601 suf., din carĭ 97 contrib.

S'aŭ împroprietărit 74 loc. în 1864 și 100 în 1878; 46 sunt neîmproprietăriți.

Are 1 biserică zidită la 1865, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 cimitir în centrul com.; 1 școală mixtă, în cîmp, la 1 kil. de sat, frecuentată de 26 elevĭ.

Budgetul com. e de 2980 leĭ, 40 banĭ și cheltuelile de 2935 leĭ, 75 banĭ.

Prin com. trece șoseaua județeană Brăila-Focșani, în lungime de 5 kil. Peste apa Buzăuluĭ, în dreptul satuluĭ, e un pod construit de jud. Brăila și R.-Sărat.

Drumurĭ: la Cotul-Lung, traversînd șoseaua Brăila-Focșani spre N.-E. (10 kil.); la Nazîrul, pe șoseaua Brăila-Focșani, spre E. (14 kil.); la Roman, spre S. (12 kil.); la Gurgueți, spre S. (4 kil.); la Brăila, spre E. (26 kil.). Com. e împărțită în două: Latinul-Vechiŭ, înființat la 1836, aĭ cărui locuitorĭ din cauza revărsării Buzăuluĭ s'aŭ mutat mai spre E., formînd com. Latinul-Noŭ la 1861 și Latinul-Noŭ.

Latinul, *sat*, în jud. Brăila, compus din 2 sate, ambele în partea de N.-V. a com. Latinul, pe malul drept al rîuluĭ Buzăŭ. Latinul-Vechiŭ, este așezat dealungul țărmuluĭ drept al rîuluĭ Buzăul, iar Latinul-Noŭ, la 3 kil. spre S. de Latinul-Vechiŭ. Este așezat pe șoseaua Brăila-Focșani, unde se află un pod, peste rîul Buzăul, la 26 kil. spre V. de orașul Brăila. Are o biserică, construită la 1865, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 2 paracliserĭ; o școală mixtă, înființată la 1865, întreținută de stat, frecuentată de 26 elevĭ.

Suprafața satuluĭ vechiŭ este de 30 hect., iar a celuĭ noŭ de 68 hect. Populația ambelor sate este de 157 familiĭ, saŭ 601 suflete; 315 bărbați și 286 femeĭ.

Vite sunt: 120 caĭ, 530 vite cornute, 1430 oĭ și 17 rîmătorĭ.

Latinul, *moșie*, proprietate a statuluĭ, jud. Brăila, pendinte de com. cu același nume, pe care se află com. Romanul și numaĭ partea de S. a com. Latinul; are o întindere de 2500 hect., dînd un venit de 40000 leĭ.

Latinul, *pădure*, pendinte de com. cu același nume, pl. Vădeni, jud. Brăila, situată pe malul sting al Buzăuluĭ; are o întindere de 15 hect.; esență: salcie.

Latoca, *insulă*, în brațul Sf. Gheorghe, jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. Beș-Tepe, situată în partea centrală a pl. și nordică a comuneĭ; este formată de brațul Sf. Gheorghe și de un alt braț mai mic, numit Dîrnoiul; are o lungime de $2^1/_2$ kil. și o lățime medie de 1 kil.; întinderea totală e de 300 hect.; este acoperită numaĭ cu stuf, care servă locuitorilor pentru învelitul caselor.

Latorița saŭ **Lotrița**, *rîu*, în jud. Vîlcea. Izvorește dintre munțiĭ Paringul și Bora, de la locul numit Benga, vecin cu jud. Gorj. Curge printr'o vale îngustă și adîncă, de la V. la E. și se varsă în Olt, mai sus de Mălaia. Lărgimea medie a albieĭ sale este de 10 m., iar a apeĭ, de 3 m. Fundul conține bolovanĭ. Are ca afluenți: valea Rudăreasa, pe stînga și valea Repedea, pe dreapta.

Latorița, *pîrîu*, în jud. Gorj, pl. Novaci. Curge din partea de E. a munteluĭ Urda și se varsă în Lotru, la Mălaia; primește pe dreapta izvoarele: Cioara, Bălescul, Galbenul, Sgoiul și Curmătura; iar pe stînga izvoarele: Coasta Beugheĭ, Zenegușa, Purul și Pietrimanul.

Laza, *com. rur.*, în partea de S. a plășeĭ Racova, jud. Vasluiŭ, la 12 kil. de orașul Vasluiŭ și la 21 kil. de Pungești, reședința plășeĭ; situat pe valea Racoveĭ, și pe dealurile din dreapta și din stînga pîrîuluĭ Racova. Este formată din satele: Laza, Sauca, Oprișița, Polincu, Lin-

gurari, Pocana-Rîşniţa şi Bejeneşti, pe o suprafaţă de 6481 hect., din care: 4498 hect. ale Statuluĭ, cu 1114 hect. pădure, iar 1983 hect. ale locuitorilor, carĭ posedă 148 hect. vie. Are o populaţie de 830 familiĭ, saŭ 2397 suflete.

Prin mijlocul comuneĭ trece pîrîul Racova şi calea judeţeană Vasluiŭ-Pungeşti.

Are: 3 biserici cu 4 preoţi şi 6 eclesiarcĭ; o şcoală; o moară cu vaporĭ; 4 circiumĭ.

Comerciul se face de 7 persoane.

Vite: 1501 vite marĭ cornute, 1114 boĭ, 50 capre, 97 caĭ şi 609 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e de 3588 leĭ la venitурĭ şi de 3367 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 64 plugurĭ şi 120 care cu boĭ, 10 plugurĭ şi 12 căruţe cu caĭ.

Sunt 340 stupĭ cu albine.

Laza, *sat*, în centrul com. Laza, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, situat între dealurile: Hîrşova spre V. şi Mijlocul, spre E., pe o suprafaţă de 2749 hect., din care 656 hect. sunt ale locuitorilor, cu 114 hect. pădure, iar restul e proprietatea Statuluĭ, căruia aparţine moşia. Are o populaţie de 209 fam., saŭ 840 sufl. o şcoală, înfiinţată în anul 1868, frecuentată de 50 elevĭ; o biserică, făcută de locuitorĭ la 1760, cu 1 preot şi 2 eclesiarcĭ.

Vite: 256 vite marĭ cornute, 500 oĭ, 12 capre, 57 caĭ şi 190 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 26 plugurĭ şi 56 care cu boĭ, 5 plugurĭ şi 4 căruţe cu caĭ; 80 stupĭ.

Statul a înfiinţat aci o fermă model.

Laza, *deal*, spre E. de com. Laza, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Laza, *pîrîŭ*, jud. Vasluiŭ, izvoreşte din dealul Fundul-Lazeĭ, curge de la N. spre S., trece prin satul Laza şi se varsă în stînga pîrîuluĭ Racova.

Lazana, *baltă*, pe moşia Ghireni-Tăutul, com. Coţuşca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ; conţine peşte.

Lazaroi, *picket*, jud. Neamţu, pe graniţa Transilvanieĭ, situat pe pîr. Bolohaniş, între picketele Brateş la N.-V., şi Bolohaniş la S.-E.

Lazăr, *pisc*, jud. Vîlcea, com. Mitrofani, din pl. Oltul-de-Jos.

Lazmahale, *sat*, jud. şi pl. Constanţa, căt. com. rur. Techir-Ghiol. Este situat în partea de S. a pl. şi cea de N. a com., la 5 kil. spre N.-V. de căt. de reşedinţă, Techir-Ghiol, în valea Carsi-dere saŭ Hazi-diuliuc. Este închis la N.-V. de dealul Lazmahale cu movila Cemenli-Iiul (53 m.), la S.-V. de dealul Orta-Burum-Bair şi la E. de dealul Denis-Islasi-Bair, cu movilele Sara-Iuc (49 m.) şi Lazmahale (41 m). Suprafaţa sa este de 2693 hect., din carĭ 61 hect. ocupate de vatra satuluĭ şi grădinĭ. Populaţia este de 48 familiĭ, saŭ 168 suflete. Prin sat trec drumurile: cel judeţean Constanţa-Mangalia, pe la 1 kil. spre E. de sat precum şi altele maĭ micĭ spre Anadol-Chioi, Hagidiuliuc şi Agigea.

Lazmahale, *deal*, în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Techir-Ghiol şi anume pe acela al căt. saŭ Lazmahale. Se întinde de la vîrful Cioinac-Iuc pînă la Valurile-luĭ-Traian şi calea ferată Constanţa-Cernavoda, cu o direcţiune generală de la S.-V. către N.-E. Are o înălţime medie de 50 m. şi este situat în partea de N. a pl. şi cea de S. a com. Este acoperit cu păşunĭ.

Lazul, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-Sus, com. Terpeziţa, cu 472 locuitorĭ, 90 case şi 36 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Terpeziţa, ce este la 3 kil.

Lazul, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul, com. rur. Valea-Boereasca. Are 95 case; o şcoală, dăruită de D-na Sevastiţa Gărdareanu şi care poartă numele tatăluĭ d-sale, Pantele Colibăşeanu.

Lazul, *numire*, ce se maĭ dă *satuluĭ* Onceşti-Noĭ, comuna Onceşti, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciŭ.

Lazul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti, căt. Cocirceni şi Valea-Iepeĭ, ramificaţie din Muntele Pănătăul, parte arabil, parte fineaţă.

Lazul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Nehoiaşul, avînd ramificaţia Dealul-Lazuluĭ.

Lazul, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Blăjani, avînd culminaţia Vîrful-Lazuluĭ, cu o înălţime de 498 metri. Face hotar despre com. Vadul-Soreştilor. Are vederĭ întinse, frumoase şi variate.

Lazul, *deal*, jud. Gorj, pl. Gilortuluĭ, în partea de V. a com. Pegeni. Are direcţia N.-S. din dreptul com. Horezani d.-s.; se termină la com. Căpreni-de-Dolj printr'o poiană ce se numeşte Buda. Este acoperit de pădure mare şi mică.

Din acest deal se desparte un crac în partea dreaptă a pî-

rîului Lazul, care este acoperit de vie, livezi de prunĭ și pădure. Între aceste două dealurĭ, curge pîrîul Lazul, care se varsă în pîrîul Plopul, în com. Căpreni-de-Dolj, luîndu-și naștere dintr'o mică întindere de loc șes ce se numește Poenile-lui-Dobre.

Lazul, *deal,* în jud. Gorj, pl. Jiului, com. Urdari-d.-s., spre S. de comună; începe din Valea-lui-Dan, merge paralel cu vatra satului, în direcțiune S.-V. până în cătunul Artanul.

Lazul, *munte,* jud. Prahova, pl. Prahova, com. Breaza-d.-s., din care iaŭ naștere văile: Lazului, Căruntei și Racherița. Cade în partea de N. a cât. Breaza-d.-s.

Lazul, *pîrîŭ,* izvorește din partea de V. a satului Pîhnești, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, trece prin sat și, în partea de S., se varsă în pîrîul Fundătura.

Lazul, *pîrîŭ,* în com. rur. Smadovița, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Lazul, *vale,* în jud. Gorj, pl. Olcului, com. Urechești, spre N.-E. de cătunul Tilvești, al com. Cîrbești; începe din dealul Viilor-Vechĭ (Dealul Bran); se întinde d'alungul satului și se termină la extremitatea satului spre N. în Valea-Amaradiei; este formată de dealurile Ștefan și al-Sulițeĭ.

Lazul-Cheeĭ-dintre-Izvoare, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Valea-Muscelului; are 50 hect., din care 14 arabile, restul pădure; e proprietatea moșnenilor Sibiceni.

Lazul-Mare, *deal,* în com. rur. Șovarna-d.-j., plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Lazul-Mic, *deal,* în com. rur. Șovarna-d.-j., plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Lazul și Crișani, *moșie* a statuluĭ, pl. Dumbrava-d.-s., com. Terpezița, jud. Dolj, arendată anual cu 6200 leĭ.

Lazuluĭ (Dealul-), *deal,* jud. Buzăŭ, ce începe de la cătunul Benga, com. Mărunțișul și se întinde până în Valea-Vieĭ, com. Pătârlagi, pe malul drept al rîuluĭ Buzăul.

Lazuluĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Buzăŭ, com. Mărunțișul, cât. Zăhărești, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul.

Lazuluĭ (Muchia-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul, cât. Plăișorul, culminație a dealuluĭ Lazul; servă ca hotar.

Lazuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Calvini, cât. Bisceni-d.-j.; începe din muntele Lazul și dă în rîul Bisca-Chiojduluĭ.

Lazuluĭ (Valea-), *vale,* izvorește din muntele Lazul, plaiul Breaza, comuna Breaza-d.-s., plaiul Prahova, jud. Prahova, curge de la V. spre E. și se varsă în rîul Prahova, tot în raionul com. Breaza-d.-s.

Lazuluĭ (Vîrful-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Păltineni, ramificație din muntele Cătiașul, în cătunele Curmătura, Nehoiul și Păltineni; are pădure și fînețe.

Lazuluĭ (Vîrful-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Calvini, cât. Bisceni-d.-j.

Lazurile, *com. rur.,* plasa Dealul-Dîmbovița, jud. Dîmbovița, situată pe cîmpie, la 8 kil. spre S.-E. de Tîrgoviște, pe șoseaua județeană Tîrgoviște-Bilciurești-Butimanu. În raionul acesteĭ comune sunt cincĭ movile istorice din timpul vechilor războaie. Are o populație de 740 locuitorĭ; o biserică; o școală. Spre V. și S. de Lazurĭ se întinde pădurea Văcăreasca.

Lazurile, *deal,* în jud. Gorj, plaiul Vulcan, jud. Gorj, situat la E. și în marginea comuneĭ Godinești; se prelungește de la E. la V., pe o întindere aproximativă de 2½ kil.; este acoperit cu viĭ și prunĭ; e proprietatea locuitorilor.

Lazurile, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Rucărul, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel; are o întindere de 100 hectare.

Lazurile, *deal,* jud. Muscel, comuna Dragoslavele, plaiul Dîmbovița.

Lazurile, *pisc,* pe creasta șiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung și lat com. Costești, pl. Horezul, jud. Vilcea. Acest șir de dealurĭ se prelungește pe toată partea de E. a comuneĭ, în stînga rîuluĭ Costești.

Lăcătușul, *pîrîŭ,* ce izvorește din ramurile munților Hălauca, com. Pipirigul, pl. de Sus-Muntele, jud. Neamțu; se varsă pe stînga pîrîuluĭ Pipirigul, puțin către V. satuluĭ Pipirigul.

Lăcătușuluĭ (Izvorul-), *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Rușiavățul; începe din Muscelul-Țigan și dă naștere văeĭ Rușiavățul.

Lăceanca, *moșie,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, proprietatea

moștenitorilor D. Ștefanopolu; are o întindere de 2852 hect.

Lăceni, *com. rur.*, la extremitatea de E. a plășeĭ Tîrgului, jud. Teleorman, situată pe valea Teleormanului.

Suprafața eĭ, dimpreună cu moșia de pe dînsa, este de 3400 hect. Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt în număr de 132, pe o întindere de 496 hect.

Terenul este mai mult șes și solul de bună calitate. Are și 52 hect. viĭ.

Populațiunea comuneĭ este de 275 familiĭ, saŭ 1021 suflete, dintre carĭ 203 contribuabilĭ.

Vite: 591 vite marĭ cornute, 219 caĭ, 7 măgarĭ, 2076 oĭ, 19 capre și 322 porcĭ.

Budgetul com. e de leĭ 2861 la venitur și de leĭ 2834, banĭ 32 la cheltuelĭ.

Are o școală, condusă de un învățător și frecventată de 49 elevĭ; o biserică cu doĭ preoțĭ și doĭ cîntărețĭ.

Pe apa Teleormanului sunt două morĭ de măcinat.

Căile de comunicațiune sunt: șoseaua mixtă spre com. Tătărești și spre Alexandria; șosea vecinală spre com. Măgura, din jud. Vlașca.

Pe teritoriul acesteĭ comune, în partea despre S., se varsă pîrîul Clănița în riul Teleorman. Aci, la împreunarea acestor cursurĭ de apă, s'a format o întinsură de lacurĭ și de mlăștinĭ.

Asupra originieĭ acesteĭ comune se găsesc documente din care rezultă că aci a fost sat locuit prin secolul al XVI-lea. In secolul trecut făcea parte din județul Vlașca, pl. Cîlnișteĭ.

Lăcoviștea, *vălcea* zmîrcoasă, rezervată ca loc de fînețe, jud. Prahova, pl. Cricovul, com. Pucheni-Marĭ, unde crește papură și țiperig, și care se lărgește mult spre S.-E.

Aproape de capătul eĭ despre V. se află un plop foarte gros și bătrîn, pe care cîte-va generațiĭ de oamenĭ așa l'aŭ pomenit. Locul dinprejurul săŭ, un mic platoŭ frumos, se numește Locul-de-la-Plop.

Lăculețe (Loculeț), *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, com. Glodeni. In raionul acestuĭ sat, pe malul stîng al Ialomițeĭ, la 10 kil. spre N. de Tîrgoviște, pe șoseaua națională Tîrgoviște-Pucioasa, se află instalată Pudrăria statuluĭ cu acelașĭ nume. In virtutea uneĭ legĭ din Aprilie 1880, statul Romîn a concedat la 7 Ianuarie 1881 societățeĭ «Dallemagne et Müller» dreptul exclusiv al fabricațiuneĭ pulbereĭ în tot regatul. Durata concesieĭ era fixată la maximum 15 anĭ, în care timp nicĭ o altă fabrică, fie privată fie publică, nu putea funcționa în țară.

Concesionarĭĭ eraŭ îndatoraț a produce în timpurĭ normale o cantitate anuală de 150000 de kilogr. de diferite pulbere, iar în timp de războiŭ 500000 de kilograme.

Statul pentru trebuințele armateĭ se obliga a cumpăra 100000 kilogr. pe fie-care an, în condițiunile fixate printr'un caet de sarcinĭ.

Pentru instalarea fabricieĭ, statul cedă gratuit un teren de 300000 m. p., iar mai tîrziŭ concesionariĭ cumpărară un alt teren alăturĭ de aceeașĭ întindere. Fabrica începu a funcționa în luna luĭ Maiŭ, 1883 sub direcția mai întîiŭ a d-luĭ Müller și în urmă a d-luĭ Arendt, căpitan în retragere al armateĭ belgiane, care a funcționat pănă la rescumpărarea fabriceĭ de către stat în anul 1888.

Fabricarea pulbereĭ de către concesionarĭ se urmă fără întrerupere pănă la 15 Noembrie 1886, data ultimeĭ și celeĭ mai grave exploziunĭ din cele nouă ce s'aŭ întîmplat în 3 anĭ de exploatare. In urma acesteĭ explozĭĭ, fabricarea pulbereĭ fiind întreruptă, statul răscumpără fabrica care începu să funcționeze la 21 Maiŭ 1888 sub administrația Ministeruluĭ de Războiŭ. Această rescumpărare costă pe stat suma de 2083301 leĭ, 57 banĭ.

Veniturile acesteĭ fabricĭ, de la 1888 pănă în prezent (1900), aŭ fost în total de 8242411 leĭ, 80 banĭ, din care scăzîndu-se chelt., în sumă de 5191470 leĭ, banĭ 98, precum și amortizarea în aceștĭ 12 anĭ a capitaluluĭ de rescumpărare: 1499977 leĭ, 13 banĭ, rămîne pentru aceștĭ 12 anĭ un beneficiŭ de 1550963 leĭ, 69 banĭ, ceea ce dă anual un beneficiŭ net de 129246 leĭ, 95 banĭ.

Accidente. In ceĭ treĭ anĭ de exploatare de către concesionarĭ, de la 1883—1886, s'aŭ întîmplat nouă explozĭĭ care aŭ cauzat moartea a 14 lucrătorĭ și rănirea a 6 lucrătorĭ. Iar în ceĭ 12 anĭ de exploatație de către stat, de la 1886—1898, nu s'aŭ întîmplat de cît 5 explozĭĭ care aŭ omorît un lucrător și aŭ rănit doĭ.

Actualmente pudrăria de Lăculețe nu mai produce de cît pulbere de vînat și de mine, de oare-ce statul a instalat o nouă fabrică de pulbere fără fum la Dudești lîngă București.

Lăculețe, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Dîmbovița, com. Doicești, căt. Dolani, pe linia Tîrgoviște-Pucioasa, pusă în circulație la 1 Ianuarie 1890. Se află între stațiile: Doicești (3.5 kil.) și Pu-

cioasa (7 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mării e de 338m,67. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 31389 lei.

Lădești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măldărești, pl. Cerna-d.-s., jud. Vilcea. Are o populație de 307 locuitori.

Lăganului (Pădurea-), *pădure*, făcînd parte din pădurile de pe moșia Belitori, jud. Teleorman, proprietatea d-lor M. Sutzu, Gr. Lahovari și L. Paciurea.

Lăicăi saŭ **Cremenea**, *sat*, făcînd parte din com. rur. Lăicăi-Runceasa, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Este situat pe ambele maluri ale riului Dîmbovița și are o populație de 113 fam., saŭ 605 suflete. Aci este reședința com.

Locuitorii acestui cât. s'aŭ împroprietărit la anul 1864.

Are o biserică de zid, clădită la anul 1790, de Popa Ivan și Nițu Mătăsaru, deservită de un preot și un dascăl; o școală, frecuentată de 44 copii.

In partea de V. a cât. Lăicăi este o mică mlaștină cu apă sărată.

Lăicăi-Runceasa (Cîrciuma-de-Piatră), *com. rur.*, în jud. Muscel, pl. Argeșelul, la S.-E. de Cîmpulung, la 22 kil. de acest oraș. Este așezată pe ambele maluri ale riului Dîmbovița și a altor piraie și văi.

Se compune din două cât.: Lăicăi și Runceasa și se mărginește la N. cu com. Cetățeni-din-Vale, la S. cu com. Gemenea (jud. Dîmbovița), la E. cu com. Micloșani și la V. cu com. Văleni.

Are o populație de 190 familii, saŭ 989 suflete, din cari 183 contribuabili; locuesc în 244 case. Știu carte 129 persoane.

Locuitorii pe lîngă agricultură, se mai ocupă cu facerea scîndurilor și transportul lor în țară pe la bîlciurile anuale și săptămînale.

Are: 2 biserici, la Lăicăi și Runceasa, deservite de 2 preoți și 2 dascăli; o școală, într'un local spațios, construit în 1867 de D-l Didiță Izbășescu și locuitorii.

In com. nu sunt carieri de piatră, dar prin coaste și rîpi se găsește piatră foarte bună de construcție.

Vite: 550 boi și vaci, 540 oi, 210 capre, 52 cai și 450 porci.

Budgetul com. e la venituri de lei 1972,59 și la cheltueli, de lei 1162,50.

Riul Dîmbovița trece prin mijlocul com. și apoi intră în jud. Dîmbovița pe la hotarul com. cu Micloșani și Gemenea, din Dîmbovița.

Pe riul Dîmbovița, în raionul com., sunt: 1 piuă, 2 morî și 1 herăstrău.

In riul Dîmbovița, în cercul com., se varsă următoarele girle, pe dreapta: Valea-Poduluĭ, Valea-Ghermaneĭ, Văleanca, Răscăcească și Valea-Tunuluĭ, iar pe malul sting: Valea-Mițoĭ, Valea-Ursuluĭ și Valea-Minciunești lor.

In com. sunt: multe livezi cu pruni; dealurile: Olaruluĭ, Ogoruluĭ și Muchea Micloșanilor; păduri mari compuse din fag și puțin carpen și, mai în depărtare, munți, între cari cităm Marginea-Domnească, unde se zice că ședeaŭ uniĭ Domni vara cîte-va zile.

Locuitorii din cât. Runceasa sunt moșneni; ceĭ din cât. Lăicăi, în număr de 103, s'aŭ împroprietărit, după legea rurală din 1864, pe moșia Domniței Elisa Filipescu (Vulpe). Proprietarii mari în com. sunt: Domnița Filipescu, Izbășescu, Nițâ I. Popa, Petre Nicolae și Ion I. Bîrtea.

Com. se întinde pe o suprafață de 1150 hect.

Prin com. trece șoseaua județeană care leagă orașul Tîrgoviștea cu orașul Cîmpulung; șoseaua vecinală care leagă com. Lăicăi cu com. Cetățeni-din-Vale, și alte multe drumuri nepietrite.

Legenda zice că aci, pe Dealul-Olaruluĭ, la locul numit Piscul, s'ar fi bătut Radu-Negru cu Tătariĭ.

In urma trădăreĭ, Tudor Vladimirescu, în drumul săŭ de la Cîmpulung la Tîrgoviște, pornit fiind sub escortă numeroasă peste muscele, a conăcit la Circiuma-de-Piatră.

Lălești, *com. rur.* și *sat*, în jud. Tutova, pl. Tutova, spre N.-V. de Bîrlad, pe pîriul Tutova. Se împarte în 2 părți, în Lălești-Boerești și Lălești-Răzăși. Are o populație de 1514 suflete; știu carte 126 persoane; locuesc în 165 case. Formează o comună (com. Lălești cu cătunele: Onești, Fulgul, Călimănești, Fîntînele, Simzînești, Cristești și Tupilați).

Are 82 hect. vii, din cari 37 nelucrătoare și 7,75 hect. livezi cu pruni.

Are o școală primară de băeți. In toată com. sunt 3 biserici.

Comerciul se face de 11 persoane. Șoseaua jud. Bîrlad-Bacăŭ, trece prin această com. (prin Fîntînele).

Lălăști, *trup de moșie*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Girovul, situat pe lîngă moșiile Averești, Girovul, Botești.

Se mai numește și Leleștî.

Lămășeni, *sat*, pe moșia cu acelaș nume, jud. Suceava, com. Rădășeni, la 8800 m. de Fălticeni. Partea E. a satului, fiind

pe moșia fostului proprietar Cichirdic, poartă numele de Lămășeni-Cichirdic; iar cea de V., se numește Lămășeni-Secară, pentru același cuvînt.

E așezat pe văile și dealurile Copăcelul, Prodana și al Izvorului. Are 179 case, populate cu 219 familii, saŭ 814 suflete, din carĭ 200 contribuabilĭ. Vatra satului ocupă 84 fălcĭ, 51 prăjinĭ.

Moșia e proprietatea d-lor G. Ciudin și G. Văsescu și are 522 fălcĭ, 16 prăjinĭ. Improprietăriții de la 1864 sunt 19 pălmașĭ și 149 codașĭ, stăpînind 287 fălcĭ și 56 prăjinĭ. Are două bisericĭ, una în Lămășeni-Cichirdic, cu hramul sf. Constantin și Elena, zidită de Anastasia Cichirdiceasa în 1850, deservită de un preot și 2 cîntărețĭ și a doua, cu hramul Sf. Nicolae, de lemn, deservită de un preot și doĭ cîntărețĭ; o școală rurală mixtă, cu un învățător plătit de stat, înființată în 1864, frecuentată numaĭ de 19 elevĭ din 41 băeți și 34 fete cu etatea de școală.

Drumurile principale sunt: la Rădășeni (1 kil.); la Sasca (6 kil.) și la Rotopănești (3 kil.).

Într'o mărturie dată de locuitorii din Bosancea și Lămășeni egumenului M-reĭ Slatina în 7231 (1723), Iunie 20, se arată că ceĭ ce întemeiaŭ livezĭ de pomĭ pe moșie aveaŭ dreptul să le treacă moștenire copiilor, nepoților și strănepoților, numaĭ cît timp aceștia locuiaŭ în sat. Fetele măritate în alte sate n'aveaŭ dreptul a moșteni livezile părintești.

In 1803, Lămășeni-Răzășeștĭ se ocupaŭ cu lucrul pămîntuluĭ, poame și aveaŭ loc de mijloc; număraŭ 100 liuzĭ, plătind bir 1490 leĭ anual.

Lămășeni, *pădurice*, de diferite esențe, pe moșia cu același nume, jud. Suceava. Prin această pădurice trecea drumul ce lega Suceava cu Baia. Se zice că pe aci și-a făcut trecerea oastea luĭ Ștefan-Vodă și a altor Domnĭ.

Lămășeni-Cichirdic. Vezĭ satul Lămășeni, jud. Suceava.

Lămășeni-Săcară. Vezĭ satul Lămășeni, jud. Suceava.

Lămoteșți, *sat*, făcînd parte din com. rur. Lămoteșți-Gălbinași pl. Negoești, jud. Ilfov. Este situat la N. de Gălbinași, pe țărmul stîng al rîuluĭ Dîmbovița. In mare parte locuitoriĭ acestuĭ sat sunt țigani.

Se întinde pe o suprafață de 559 hect., cu o populație de 943 locuitorĭ.

Bisericeĭ Sf. Vinerĭ din București aparțin 250 hect. și locuitorilor 309 hect.

Epitropia bisericeĭ cultivă prin arendașiĭ săĭ 233 hect.; restul este izlaz. Locuitoriĭ cultivă 297 hect., rezervînd 12 hect. pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Impărați, cu 1 preot și 1 cîntăreț. Comerciul se face de 7 persoane.

Numărul vitelor marĭ e de 491 și al celor micĭ, de 457.

Lămoteșți, *sat*, în jud. R.-Sărat, plasa Orașul, cătunul comuneĭ Mîndrești, așezat în partea de S. a comuneĭ, la 2 kil. spre S. de cătunul de reședință, Mîndrești-Vechĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Milcovul. Are o întindere de 38 hect., cu o populație de 102 familiĭ, saŭ 419 suflete, din carĭ 98 contribuabilĭ. Știŭ carte 28 persoane. Are o biserică, cu 1 preot și 1 cîntăreț; o școală.

Lămoteșți-Gălbinași, *com. rur.*, pl. Negoești, jud. Ilfov, situată la S.-E. de București, lîngă rîul Dîmbovița, la 29 kil. de București. Stă în legătură cu com. Frumușani și Vasilați prin șosele vecinale.

Se compune din satele: Gălbinași, Lămoteșți, Moara-Nouă și Ștefănească, cu o populație de 1434 suflete, din carĭ 275 contribuabilĭ; locuesc în 258 case și 14 bordee.

Se întinde pe o suprafață de 2194 hect.

Mošt. d-neĭ S. Rasti, biserica Sf. Vinerĭ din București, Statul și moșt. I. Alexiu, aŭ 1575 hect. și locuitoriĭ 619 hect. Proprietariĭ cultivă 1395 hect. (67 izlaz, 112 pădure). Locuitoriĭ cultivă 600 hect., iar 19 le rezervă pentru izlaz.

Budgetul comuneĭ e de 3562 leĭ la veniturĭ și de 3177 leĭ la cheltuelĭ.

Are 2 bisericĭ (la Gălbinași și Lămoteșți); 1 școală mixtă; 1 heleșteŭ; 1 moară cu apă; 2 mașinĭ de treerat.

Aci se face în Septembrie, fie-care an, tîrg de vite și alte.

Vite: 283 caĭ și iepe, 2 armăsarĭ, 282 boĭ, 288 vacĭ și viteĭ, 47 taurĭ, 27 bivolĭ, 38 bivolițe, 16 capre, 1105 oĭ și 453 porcĭ.

Locuitoriĭ posedă: 126 plugurĭ: 69 cu boĭ, 57 cu caĭ, 185 care și căruțe: 100 cu boĭ, 57 cu caĭ.

Comerciul se face de 12 persoane.

Locuitorĭ împreprietăriți sunt 113 și neîmproprietăriți, 261.

Lănărici, *baltă*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Ișalnița, în S.-V. comuneĭ. Are o suprafață de 8 pogoane și o adîncime de $3^1/_2$ m.

Lăngești, *sat*, cu 80 familiĭ, jud. Argeș, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Bumbueni; are o biserică, cu hramul Adormi-

rea, deservită de un preot, un cîntăreț și un paracliser.

Lăpoșelul, *cătun,* al com. Lapoșul, jud. Buzău cu 230 locuitori și 54 case.

Lăpticul, *munte,* jud. Dîmbovița, de la Moroeni în sus, în dreapta Ialomiței. Spre E. de Lăpticul este muntele Furnica, ce servă de limită între jud. Dîmbovița și Prahova.

Lăptoacele, *ramură de dealuri,* jud. Neamțu, ce se detașează aproape perpendicular spre V. din culmea Tarcăului, pînă în pîriul Tarcăul, între pîriiașul Mălăeștea la N. și Lăptoacele la S.

Lăptoacele, *pîriiaș,* ce izvorește din culmea Tarcăului, comuna Pingărați, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu și se varsă pe dreapta pîriului Tarcăul, între Dealul-Butucilor și Dealul-Lăptoacele.

Lăptuțoaea, *vechiu numire a satului* Brătia, com. Frumușica, pl. Cîmpul, jud. Ialomița.

Lăpușani, *sat,* făcînd parte din com. rur. Leicești, plaiul Nucșoara, jud. Muscel. Cade între muchea dealului Stroișorul și malul sting al rîului Doamna.

Populația lui e de 131 locuitori. Locuitorii acestui cătun s'au împroprietărit pe moșia d-lui C. Crasan.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 dascăl.

Lăpușani, *pădure,* supusă regimului silvic, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 500 hect., cu un masiv des și compus din fag, stejar și mesteacăn.

Se învecinește la N. cu pădurea Retevoești; la S., cu pădurea Corbul-Pădureț; la V., cu Stroești și la E., cu Bălilești-Golești.

Lăpușata, *com. rur.,* pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, compusă din 4 cătune: Zărnești, Săruleștí, Bereștí și Mijați. S'a înființat cam de vr'o 200 anĭ.

Este situată pe dealurile: Zărnești, Săruleștí și Bereștí și pe văile: Țiganilor, Popeasa, Geamăna, la 55 kil. de reședința județuluĭ și la 32 kil. de a plășeĭ. Pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Cerna, e o întinsă luncă care e cel maĭ productiv pămînt al comuneĭ.

Intinderea totală a comuneĭ e de 328 hect.

Are o populație de 1428 familiĭ, saŭ 1853 suflete, din carĭ 523 contribuabilĭ; locuesc în 490 case și 2 bordee.

Are 4 bisericĭ: una în Zărnești, zidită la 1868; a doua în Săruleștí, zidită la 1841; a treia în Bereștí, zidită la 1885 a patra la Mijați, zidită la 1842.

Școala datează în comună de 30 anĭ. E frecuentată de 30 copiĭ.

Știŭ carte 215 persoane.

Meșteșugarĭ sunt: 20 dulgherĭ, 15 rotarĭ, 2 cizmarĭ, 30 croitorĭ și 5 cojocarĭ.

Vite sunt: 74 caĭ, 364 boĭ, 292 vacĭ, 8 bivolĭ, 128 capre, 456 oĭ și 497 porcĭ.

Pe rîul Cerna, în raionul comuneĭ, sunt 4 morĭ.

Locuitoriĭ sunt moșneni, afară de 25, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia d-luĭ Lascu, cărora li s'aŭ dat 29 hectare.

In com. se află Măgura-luĭ-Mircea-Vodă.

Gîndacĭ de mătase se cultivă. Stupĭ cu albine sunt 134.

In toată comuna sunt: 10320 merĭ, 7539 perĭ, 6564 nucĭ, 9672 cireșĭ, 705 gutuĭ; iar livezile daŭ cam 12000 care fîn

Budgetul comuneĭ e de 6584 leĭ la venitурĭ și de 4703 leĭ la cheltuelĭ.

Prin Lăpușata trece șoseaua județeană, care o pune în comunicație cu Tîrgul-Horezul și de aci spre V., prin Fometești cu Tîrgul-Jiul. Maĭ e o șosea vecinală care pune în comunicațiune comuna Lăpușata cu Romanești și maĭ departe se unește cu șoseaua după rîul Oltețul.

Se mărginește la E. cu com. Roești și Modoia; la V., cu comuna Roșiile și Romanești; la N., cu com. Broșteni și la S., cu com Măldărești.

E brăzdată de dealurile: Ciocîlteilor, Roșiilor, Bălanul, Bereștí, Săruleștí, Lăpușoiul, Zărnești și udată de rîul Cerna și de văile: Ruginoasa, Popeasa și Valea-Țiganilor.

Lapușata, *deal,* în raionul com. Lăpușata, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 21 hect. vie.

Lăpușoiul, *deal,* județul Vîlcea. Vezĭ Bălanul.

Lărgășeni, *sat,* făcînd parte din comuna Negulești, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ. E situat la S. comuneĭ, la 8½ kil. de Negulești.

Are o populațiune de 45 familiĭ, saŭ 129 suflete; locuesc în 44 case.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, făcută de vornicul Costache Conache la 1785, după cum se vede dintr'un pomelnic. In clopotniță se află o piatră frumoasă, pe mormîntul luĭ Gavril Conache și a familieĭ sale.

Pe clopot se află inscripția:

Auzĭ Doamne glasul robilor tăĭ Gavriil și soțieĭ sale Maria.

Lărgeanca (Marincea), *moşie*, în jud. Buzău, com. Largul; are 1150 hect., arături, stufiş şi nisipuri.

Lărgeanca, *moşie*, în jud. Buzău, com. Largul, cu 600 hect., mai toate arabile; mai înainte forma un singur corp cu Lărgeanca-Marincea.

Lărguţa, *sat*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Săndulenî, situat pe pîrîul cu acelaşî nume. Are o populaţie de 29 familiî, saŭ 114 suflete, Ungurî; o biserică catolică, clădită de locuitorî în 1889.

Vite sunt: 3 caî, 84 vite cornute şi 19 porcî.

Lărguţa, *pîrîŭ*, jud. Putna, format pe teritoriul comuneî Cîmpurile şi care, după ce udă această comună, se varsă în pîrîul Cremineţul.

Lărguţa, *vale*, continuare a văiî Larga, în raionul com. Găiceana, jud. Tecuciŭ. Continuă spre N. până în satul Ghiloveşti; aicî se desparte în două: Valea-Arinoasa, spre N.-V. şi Valea-Ghiloveştilor spre N., continuînd în jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Caşinul.

Lărguţa şi Dălmaciul, *pădure*, pe teritoriul comuneî Gura-Văiî, com. Cîmpurile, jud. Putna, în întindere de 800 fălcî, aparţinînd locuitorilor răzaşî din comuna Cîmpurile.

Lăscoi, *moşie* nelocuită, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Perieţi, proprietate a locuitorilor moşneni; are 200 hect., din carî 8 hect. pădure.

Lăscoi, *pădure*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Pribegi; formează cu pădurea Pribegeanca un trup de 300 hect., avînd ca esenţe: stejar, ulm, salcie, plop, anin şi jugastru.

Lăstarul, *trup de pădure*, a statuluî (4 hect.), care împreună cu trupul Durducul-Mare, Durducul-Mic şi Palanga, formează pădurea Aricestî, com. Aricestî, pl. Filipeştî, jud. Prahova.

Lăstarul (Munţiî-Barbul), *pădure*, a statuluî, jud. Buzău, pendinte de mănăstirea Văcăreştî, pe moşia Bădeni-Miluiţi; are 752 hect.

Lăstoaia, *deal*, în jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-j., pe teritoriul com. Faraoani.

Lăstuni, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, cătunul com. Dumitreştî; este reşedinţa pl.; situat în partea de N. a com., la poalele dealuluî Lăstuni, pe pîrîul Lăstuni, la 5 kil. spre N. de cât. de reşedinţă, Dumitreştî-d.-j.; are o întindere de 800 hect., cu o populaţie de 72 familiî, saŭ 311 suflete, din carî 53 contribuabilî; are o biserică; este situat într'una din cele mai frumoase poziţiunî din tot plaiul Rîmnicul.

Lăstuni, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Dumitreştî, se desface din culmea dealuluî Lupanul, merge printre pîraiele Lăstuni şi Tinoasa, brăzdînd partea de N. a com.; este acoperit cu păduri întinse.

Lăstuni, *moşie*, a statuluî, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Dumitreştî, acoperită cu păduri întinse.

Lăstuni, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Dumitreştî; izvoreşte din dealul Lăstuni, udă partea de N. a com., trece prin cât. Lăstuni, şi se varsă în pîrîul Tinoasa, mai sus de cât. Tinoasa.

Lăstunilor (Stînca-), *stîncă*, în jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. T.-Ocna; face parte din muntele Cărbunari, de la poalele căruia începe Podul-Lăstunilor peste Trotuş, pe unde se merge la Moineştî şi Palanca.

Lăstunul, *colină*, între comunele Breaza şi Vispeştî, jud. Buzău, ramificaţie în partea de N. a munteluî Istriţa; pe coastele sale aŭ început a se stabili cîţiva locuitorî.

Lătăi, *com. rur.*, în partea de E. a pl. Coşula, jud. Botoşani. Se întinde pe Valea-Miletinuluî şi dealurile carî mărginesc acest pîrîŭ de ambele părţi. E formată din satele Lătăi şi Prăjeni. Are o întindere de 3789 hect., din carî 3575 hect. proprietate mare şi 215 hect. ale locuitorilor; o populaţie de 160 familiî, saŭ 640 suflete, din carî 120 contribuabilî; locuesc în 150 case. E udată de pîrîul Miletinul şi Prăjanul şi are şi 3 iazurî.

Are 2 bisericî, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 40 elevî.

Vite: 735 boî şi vacî, 54 caî, 6000 oî şi 160 porcî. Sunt 80 stupî cu albine.

Budgetul com. e de 3140 leî la venitură şi de 3140 leî la cheltuelî.

Lătăi, *sat*, în centrul com. Lătăi, jud. Botoşani, aşezat pe loc podiş, cu o suprafaţă de 967 hect. şi o populaţie de 70 familiî, saŭ 280 suflete.

Aci este reşedinţa com. Lă-

tăi. Are o biserică, zidită de Vasile Crupenschi, care se zice că ar fi și întemeietorul satuluĭ Lătăi; biserica e deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Vite: 288 vite marĭ cornute, 24 caĭ, 330 oĭ și 85 mascurĭ. Sunt 120 stupĭ cu albine.

Lăteni, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Bordușeani, situat pe malul stîng al Borceĭ, la 5 kil. spre N. de satul de reședință, de care se desparte prin satul Bordușeani-Micĭ.

Numirea vechĭe a acestuĭ sat a fost Bozeni. Are o școală mixtă.

Populațiunea satuluĭ este de 30 familiĭ.

Vite sunt: 120 boĭ, 50 caĭ, 200 oĭ, 25 bivolĭ, 5 asinĭ și 100 porcĭ.

Lăturoasa, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Cloșani, com. rur. Bala-d.-s.; are 71 case.

Lăturoasa, *deal*, în com. rur. Bala-d.-s., pl. Cloșani, jud. Mehedinți.

Lățești, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Schineni, pe Pîrîul-Sărat, spre S. de satul Schineni. Are 388 locuitorĭ și 114 case.

Lățimea, *grind* saŭ *loc ridicat* de asupra stufișuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ Pisica și anume pe acela al cătunuluĭ Azacliul, situat în partea N. a plășeĭ și V. a comuneĭ; pleacă de pe malul Dunăreĭ, unde e așezat satul Azacliul; se întinde spre E. fiind o continuațiune E. a grindurilor Zătoaca și Vîlcanul; comunică cu Grindul-Oalelor, trece pe lîngă bălțile Bălășești și Plosca, și se termină pe malul stîng al gîrleĭ Lățimea, de unde se desface Gîrla-Mare; are o formă neregulată, cu o întindere de 200 hect., acoperită numaĭ cu nisip; de-alungul și prin mijlocul luĭ merge drumul comunal Garvan-Azacliul.

Lățimea, *gîrlă*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. Văcăreni, și anume pe acela al cătunuluĭ Garvan; se desface din balta Jijila, din partea N.; se îndreaptă maĭ întîiŭ spre N., se îndoaie apoĭ în formă de potcoavă și se îndreaptă spre S. pănă lîngă satul Garvan pe care-l udă, și unde se varsă după 7 kil. de curs în Gîrla-Mare, pe dreapta; în ea se varsă și balta Lățimea; între două ramurĭ ale sale se află și ruinele cetățeĭ Bisericuța; în îndoitura sa se întindă dealul Bugeacul, la picioarele căruia se află un monument comemorativ al debarcăreĭ trupelor ruse în Dobrogea, în războiul de la 1877—78.

Lăunele, *sat*, face parte din com. rur. Simburești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 140 locuitorĭ.

Lăunele, *gîrlă*, izvorește din jud. Argeș, străbate com. Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, intră în com. Simburești și se varsă în Cungrea-Mare.

Lăunele-de-Jos, *com. rur.*, jud. Argeș, pl. Oltul, la 34 kil. de com. rur. Tigreni, reședința subprefectureĭ, și la 20 kil. de Pitești. Se compune din 6 sate: Albenești, Dealul-Scorușuluĭ, Gura-Momaia, Lăunele-d.-j., Rădeni și Surdeni, avînd peste tot 198 familiĭ, saŭ 889 suflete. Are: 2 bisericĭ în Lăunele-d.-j. și Rădeni, din care una zidită la 1830 de proprietarul Mihalache Lahovari și a doua maĭ nouă, zidită de Grigore Furduescu; o școală primară rurală.

Budgetul com. e de 2892 leĭ la venitурĭ și de 3519 leĭ la cheltuelĭ.

Vite: 600 boĭ și vacĭ, 24 caĭ, 1200 oĭ, 70 capre și 100 rîmătorĭ.

Lăunele-de-Jos, *sat*, cu 100 fam., jud. Argeș, pl. Oltul, pendinte de com. rur. cu același nume. Are o biserică și case marĭ boerești, zidite la 1830 de proprietarul Mihalache Lahovari. Biserica, cu hramul S-ții Voevozĭ, are un preot și un cîntăreț.

Lăunele-de-Sus, *com. rur.*, pe apa Congrea, jud. Argeș, pl. Oltul, la 27 kil. de com. rur. Tigveni, reședința subprefectureĭ, și la 17 kil. de Pitești. Se compune din satele: Bărbăleni, Lăunele-d.-s., Linia-Dobrești și Coteni, avînd peste tot 160 familiĭ, saŭ 870 suflete, din carĭ 181 contribuabilĭ. Are: 2 bisericĭ, în Bărbăleni și în Lăunele-d.-s.; o școală primară rurală.

Budgetul com. e de 1872 leĭ la venitурĭ și de 2391 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 400 boĭ și vacĭ, 18 caĭ, 310 oĭ, 30 capre și 300 rîmătorĭ.

Lăunele-de-Sus, *sat*, cu 100 familiĭ, jud. Argeș, pl. Oltul, pendinte de com. rur. cu același nume; are o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, deservită de doĭ preoți și doĭ cîntăreți.

Lăunelui (Dealul-), *deal*, la V. de com. Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Direcția luĭ e de la N. spre S. și are o lungime de 5 kil.

Serveşte parte pentru cultură, parte pentru păşunarea vitelor.

Lăzăreasca, *sub-divizie a com. rur.* Balta, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Lăzărescu, *iaz,* pe moşia Zahoreni, com. Avrămeni, pl. Başeul, jud. Dorohoiu.

Lăzăreni (Cilibiul), *sat,* jud. Iaşi, pl. Braniştea, com. Golăeşti, situat pe malul drept al Jijiei şi pe coasta dealuluĭ Golăeşti. Are o populaţie de 53 fam., saŭ 267 suflete; o biserică, făcută de boerul Cilibiu, cam pe la 1700, cînd s'a înfiinţat şi satul, cu un preot şi un cîntăreţ; casele proprietăţeĭ; o moară pe apa Jijieĭ.

Vite: 248 vite marĭ cornute, 160 oĭ, 47 caĭ şi 44 rîmătorĭ.

Lăzăreşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Moşoaia.

Lăzăreşti, *cătun,* jud. Gorj, plaiul Novaci, com. Tetila, situat la E. comuneĭ de reşedinţă.

Are o întindere de 269 hect. din carĭ: 100 hect. arabile, 90 hect. fineţe, 75 hect. pomet, 4 hect. vie, 90 hect. pădure şi 8 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 58 fam., saŭ 116 sufl., din carĭ 40 contribuabilĭ.

Are 1 biserică, deservită de preotul şi cîntăreţul cătunuluĭ de reşedinţă.

Locuitorii posedă: 15 plugurĭ, 30 care cu boĭ; 239 vite marĭ cornute, 115 oĭ, 20 caĭ, 34 capre şi 250 rîmătorĭ.

Comunicaţia cătunuluĭ cu comuna sa de reşedinţă şi cu cele-l'alte cătune, se face prin drumurĭ ordinare.

In cătun se găsesc: 2 puţurĭ şi 3 fîntînĭ.

Lăzăreşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Schitul - Goleşti, pl. Riurile, jud. Muscel. Aci este reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 144 familiĭ, saŭ 605 suflete; o biserică. Calea ferată Goleşti - Cîmpulung trece prin mijlocul satuluĭ. Pe la V., trece apa Bughea, care se varsă în rîul Tîrgul la S. de acest cătun. Se desparte de cătunul Burneşti, prin Rîul-Tîrguluĭ.

Lăzăreşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bărăşti-de-Cepturĭ, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Este situat pe dealul Ceptura. Are o biserică fondată la anul 1743, de un oare-care Andreiŭ Ionescu.

Lăzeĭ (Dealul-), *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, de pe teritoriul com. Bogdăneşti, care formează valea Varniţa.

Lăzureşti, *sub-divizie* a *satuluĭ* Poiana, com. cu acelaşĭ nume, pl. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ.

Leadova, *pîrîŭ,* ce udă com. Spineşti, plasa Vrancea, jud. Putna, şi se varsă în Zăbala, de a stînga eĭ.

Leahul, *lac,* format din pîrîul Neaunul şi din izvoarele luĭ propriĭ, jud. Botoşani, situat în partea de E. a com. Feredieni, pl. Coşula. Are o suprafaţă de 74 hect. Comunică cu iazul Nacul prin pîrîul Nacul, şi se scurge în Miletin, prin pîrîul Leahul. E bogat în peşte şi stuh.

Leahul, *pîrîŭ,* începător de pe moşia Zvorîştea, comuna Zvorîştea, plasa Berhometele, judeţul Dorohoiu, de la rîpa Pîrlitura, din pădurea de lîngă satul Buda; se varsă în rîul Siretul.

Leamna saŭ **Cerul,** *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul, arendată cu 3700 leĭ anual.

Leamna, *rîŭ,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s. Izvoreşte din dealul Guardiniţa-Radovan, trece pe la Bucovăţ şi se varsă pe dreapta rîuluĭ Jiul, pl. Jiul-de-Mijloc, în faţa oraşuluĭ Craiova.

Leamna-de-Jos, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul de-Mijloc, com. Bucovăţul, cu 341 suflete: 158 bărbaţĭ şi 183 femeĭ. Locuesc în 90 case şi 2 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Bucovăţul, ce este la 2 kil. depărtare.

Leamna-de-Jos, *pădure* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul. Impreună cu Bucovăţul şi Leamna-d.-s., are 7000 hect. Este amenajată. Esenţe: cerĭ, stejarĭ şi gîrniţe.

Leamna-de-Sus, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul.

Leamna-de-Sus, *pădure* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul. Impreună cu cea din Leamna-d.-j., şi cea din Bucovăţ, are o întindere de 7000 hect. Este amenajată. Esenţe: cerĭ, stejarĭ şi gîrniţe.

Leani-Patac, *pîrîaş,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul, de pe graniţă, care se scurge d'a stînga Caşinuluĭ.

Leaota, *munte,* între jud. Dîmboviţa şi judeţul Muscel. Acest munte înclină spre Rucărul, din jud. Muscel şi spre rîul Ialomiţa,

din jud. Dîmbovița. Predomină mai ĭ pe toți munții din apropiere.

Leaotul sau **Iazul-Moruzzi**, *canal*, jud. Prahova, ce se desparte de rîul Prahova, dela com. Nedelea, pl. Filipești; intră în pl. Tîrgșorul, pe la cât. Țigănia, trece prin centrul acestuĭ cătun, la V. de penitenciarul Tîrgșorul și de mănăstirea Tîrgșorul; face mai multe zigzaguri la V. și E., intră pe teritoriul com. Tîrgșorul - Vechiŭ; trece spre E. de această comună, la V. de Negoești și Popești; intră în pl. Crivina, trece pe la com. Brazi, Bătești, Pucheni-Mari și Petroșani, și, intrînd în plasa Cîmpul, se varsă iarăși în rîul Prahova, între comunele Buda-Palanca și Olari.

Lebăda, *deal*, de natură pietroasă, în partea de E. a com. Slobozia-Secătura, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Lebădoiul, *lac*, la E. com. Stăncuța, jud. Brăila, aproape de Dunărea-Veche. Comunică la S. cu lacul Zatna și la N. cu Țărmuroiul, prin privalul Vidroiul.

Lebădul, *lac*, în pădurea satuluĭ Cirjoaia, com. Băiceni, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Lebedea, *cătun*, situat între satele Oglinzi și Brusturi, din jud. Suceava și com. Răucești, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu; are vr'o 8 case, cu 28 locuitorĭ, țigani lingurari.

Se mai numește și Lingurari.

Lebedea, *deal*, jud. Suceava, comuna Drăgănești, parte acoperit de păduri, parte de tufăriș, poiene și tufiș.

Lebediul, *lac*, în lunca dintre cât. Podul-Pitaruluĭ și Cucueți, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov; conține mult pește.

Leca, *com. rur.*, pl. Siretul-d.-j., jud. Bacău, situată în valea pîrîuluĭ Răcătăul. Este alcătuită din 7 cătune: Ungureni sau Leca, reședința, Bibirești, Tociloasa, Slobozia, Zlătarĭ, Varnița și Bota.

In vremurĭ, Zlătari-Răzeși de aci făceau parte din jud. Tecuciŭ, ocolul Polocinuluĭ.

Cătunul Tociloasa se chiema mai înainte Doroșanul; iar cât. Varnița este de curînd alipit.

Această comună a purtat numele de Bibirești până la 1887 cînd, după moartea luĭ G. Leca, și-a schimbat numele în Leca.

Teritoriul comuneĭ se mărginește la E. cu comunele Obîrșia și Mărăști (pl. Bistrița-d.-s.), la V. și N. cu com. Botești și la S. cu comunele Milești și Părincea. O scaldă pîrîul Răcătăul, care, pe la V. comuneĭ, se încarcă cu pîrîașele Recea și Varnița pe dreapta și cu pîrîașul Ungureni, mărit de Bălașul, pe stînga.

Are o populațiune de 432 familiĭ, sau 1823 suflete: 1761 Romînĭ, 27 Izraeliți, 31 Ungurĭ, 3 Italienĭ și 1 Bulgar; 1489 agricultorĭ, 5 meseriași, 2 industriași, 7 comercianți, 8 profesiuni libere, 30 muncitorĭ și 40 servitorĭ. Știŭ carte 139 bărbați și 29 femeĭ. Contribuabilĭ sunt 324.

Are o școală mixtă, care funcționează din 1889 în satul Ungureni, întreținută de stat și frecuentată de 25 copiĭ; 2 bisericĭ, una în Bibirești și alta în Ungureni, deservite de 1 preot și 3 cîntăreți.

Sunt 4 circiumĭ.

După legea rurală din 1864 s'au improprietărit 166 locuitorĭ, cărora li s'au dat și 40 prăjinĭ pămînt în țarină.

Budgetul comuneĭ e la venitur de leĭ 3316, banĭ 50 și la cheltueli de leĭ 1911, banĭ 84.

Intinderea totală a teritoriuluĭ comuneĭ este de 3873 hect.

Proprietar mare este Ion G. Leca, cu o moșie de 2857 hect., dînd un venit anual de 40000 leĭ. Restul pămîntuluĭ este împărțit între vechiĭ răzeșĭ și foștiĭ clăcașĭ. Pădurile ocupă 800 hect. In comună sunt 2 morĭ.

Vite sunt: 118 caĭ, 1007 vite marĭ cornute, 313 porcĭ, 12 capre și 438 oĭ. Stupi cu albine sunt 87.

Comuna este străbătută pe de o parte de calea vecinală Leca-Părincea-Nănești-Pîncești; iar pe de alta de calea județeană Valea-Răcătăul-Botești, care trece prin satul Bibirești.

Distanțele: la Bacău, capitala districtuluĭ, 22 kil.; la com. Părincea, reședința plășeĭ, 5 kil.; la com. Botești, 7 kil.; la com. Milești, 8 kil.; la com. Obîrșia, 20 kil.; la com. Mărăști, 16 kil.

Leca. Vezĭ Ungureni, sat, jud. Bacău.

Lecani, *mahala*. Vezĭ Fălciul, comună, jud. Fălciuluĭ.

Leceni, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Dumbrava, com. rur. Bălțați-d.-j.; actualminte poartă numele de Ursoaia.

Leești, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Slobozia, așezat în partea de V. a comuneĭ, pe malul sting al pîrîuluĭ Izbașa.

Lefești, *cătun*, pendinte de com. Talpa-Ogrăzile, pl. Glavacioculu, jud. Vlașca, proprietate mănăstirească.

Lefter, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Rasa, situat spre N.-V. de satul de reședință. Mai poartă numirea și de Piscul-Perișcani. In 1887 se găseaŭ aci numaĭ 9 familiĭ romînĭ.

Lefteriul, *suburbie*, în Focșani, capitala jud. Putna.

Leghiul, *pîrîŭ*, în jud. Neamțu, com. Vînători-Neamțu, pl. de-Sus-Mijlocul; izvorește din ramificația despre S.-E. a munteluĭ Procovul; străbate șoseaua Vînători-Pipirig, între kil. 13—14 și se varsă pe stînga pîr. Ozana.

Lehacea, *sat*, făcînd parte din com. Giurgioana, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ. Situat pe ambele laturĭ ale văiĭ cu acelașĭ nume. Aicĭ este reședința com., la 6 kil. spre S. de Podul-Turculuĭ.

Are o populație de 127 familiĭ, saŭ 431 suflete.

Copiiĭ merg la școala din Bălănești.

Are o biserică, cu hramul Sfinților Voevozĭ, deservită de un preot și 2 cîntărețĭ. Este făcută de bîrne în 1806, cu spesele obștieĭ satuluĭ. S'a reparat la 1848 și 1891. Se întreține de locuitorĭ.

Teritoriul satuluĭ este de 244 hect.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeșĭ.

Lehacea, *vale cu pîrîŭ*, jud Tecuciŭ, străbate satul cu acelașĭ nume, de la E. la V., și se varsă pe stînga Berheciuluĭ, la V. de satul Lehacea.

Lehliul, *com. rur.*, în jud. Ialomița, plasa Cîmpuluĭ, situată în partea cea mai de S. a plășeĭ, în apropiere de pl. Borca.

Teritoriul, comuneĭ are o suprafață de 6320 hect, din carĭ 200 hect. pădure și coprinde două moșiĭ: Săpunari saŭ Odaia-Potropopuluĭ, cu 3500 hect. este proprietate a statuluĭ; înainte de secularizare depindea de mănăstirea Radu-Vodă din Bucureștĭ; și a fost arendată pe periodul 1883—93 cu 27650 leĭ: Lehliul, cu 4300 hect., proprietate particulară.

Dupe legea rurală din 1864, sunt împroprietărițĭ pe moșie 147 locuitorĭ; în 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 17 locuitorĭ, neîmproprietărițĭ maĭ sunt 139.

Teritoriul comuneĭ este brăzdat de valea Săpunari, pe marginea de E. a satuluĭ Lehliul și pe care este lacul, ce poartă numele satuluĭ.

Se compune din satele: Lehliul și Săpunari, cu reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în Lehliul.

Populațiunea comuneĭ este de 668 familiĭ, saŭ 2100 suflete: 1058 bărbațĭ și 1042 femeĭ; 2045 Romînĭ, 30 Grecĭ, 10 Bulgarĭ și 15 Ungurĭ; 697 agricultorĭ, 15 meseriașĭ, 28 comercianțĭ, 10 cu profesiunĭ libere, 20 muncitorĭ și 65 servitorĭ. Știŭ carte 171 persoane.

Are: 3 școlĭ, una de băeți, una de fete și o școală mixtă; 2 bisericĭ, cu 3 preoțĭ și 4 dascălĭ.

Vite: 900 caĭ, 809 boĭ, 3100 oĭ, 30 capre, 105 bivolĭ, 4 asinĭ și 575 porcĭ.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 8949 leĭ anual.

Pe partea de S. a teritoriuluĭ comuneĭ trece calea ferată Bucureștĭ-Feteștĭ, avînd stația Lehliul.

Lehliul, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, com. cu acelașĭ nume, situat pe partea de V. a văiĭ Săpunari și a laculuĭ Lehliul.

Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Are o populație de 193 familiĭ romînĭ; o școală de băeți și una de fete; o biserică, deservită de doĭ preoțĭ și doĭ dascălĭ.

Aicĭ este o mare fabrică de măcinat.

In sat se ține un tîrg săptămînal, Dumineca.

Vite sunt: 500 caĭ, 500 boĭ 1800 oĭ, 20 capre, 40 bivolĭ, 4 asinĭ și 470 porcĭ.

Lehliul, *stație de dr.-d.-f.* pe linia Bucureștĭ-Ciulnița, pusă în circulație la 17 Noembrie 1886. Este situată la 5 kil. spre S.-E. de satul Lehliul, jud. Ialomița, pl. Cîmpul, între stațiile Sărulești (16 kil.) și Dîlga (14 kil.). Lîngă această stație este o pădure de stejar, cu numele Lehliul. Înălțimea d'asupra nivelului mărĭĭ de 47'''37.

Venitul pe 1896: 352435 leĭ, 90 banĭ.

Lehliul, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pe valea Săpunari și lîngă satul Lehliul.

Lehliul, *pădure*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, com. Lehliul; are o suprafață de 200 hect., populată cu stejarĭ.

Lehnești - Maghistan, *sat*, în partea de S.-E. a com. Movila-Ruptă, pl. Ștefănești, jud. Botoșani, pe țărmul drept al Prutuluĭ, cu o suprafață de 687 hect., și o populație de 90 familiĭ, saŭ 412 suflete, din carĭ 94 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietărițĭ la 1864.

Are: 1 biserică, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ; 1 moară de apă pe Prut; 1 carieră de var.

Vite sunt: 40 caĭ, 240 oĭ și 47 porcĭ.

Sunt 40 stupĭ cu albine.

Lehneşti-Răzeşi, *sat*, pe ţărmul Prutuluĭ, com. Movila Ruptă, jud. Botoşani, pe moşia răzăşească; formează o continuare cu satul Lehneşti-Maghistan, în partea sa de N., iar în partea de S. se prelungeşte Lehneşti-Rîşca.

Satul Lehneşti-Răzeşi e foarte vechiŭ şi numele săŭ l'a împrumutat şi celor-l'alte sate, Lehneşti-Rîşca şi Lehneşti-Maghistan.

Suprafaţa moşieĭ e de 558 hect. Are o populaţie de 48 familiĭ, saŭ 218 suflete, din carĭ 70 contribuabilĭ. Pe moşie se află cîte-va viĭ ale locuitorilor răzaşi în întindere de 8 hect.

Are o şcoală, condusă de 1 învăţător, plătit de judeţ şi frecuentată de 48 copiĭ.

Vite: 160 vite marĭ cornute 30 caĭ, 220 oĭ, şi 37 porcĭ. Sunt 45 stupĭ.

Lehneşti-Rîşca, *sat*, în marginea de S.-E. a com. Movila-Ruptă, jud. Botoşani, situat pe ţărmul Prutuluĭ şi formînd o continuare cu satele Lehneşti-Maghistan şi Lehneşti-Răzaşi. Moşia a fost proprietate a statuluĭ, astă-zĭ e înstrăinată. Are o suprafaţă de 529 hect. şi o populaţie de 75 familiĭ, saŭ 316 suflete.

Vite: 204 vite cornute, 64 caĭ, 300 oĭ şi 50 mascurĭ.

Are o mică rachită la Prut şi 2 morĭ de apă.

Lehniţa, *vale*, în jud. Ilfov, între cât. Gruiul şi Hanul-Mihaiŭ-Viteazul. Este acoperită cu semănăturĭ. Se pĭerde între rîul Dîmboviţa şi rîul Argeşul.

Leica, *vechiŭ pichet*, cu No. 69, către Moldova, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Maluri; azĭ e locuinţă izolată.

Leica, *baltă*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Hînguleşti şi Maluri şi jud. Putna, pl. Bilieşti, com. Călieni; este formată de pîrîul Leica; are o întindere de 100 pogoane; conţine ştiucă, crap, caracudă, lin, somn, racĭ, bîban şi scoicĭ, care se vînd şi se consumă în comune şi în localităţile vecine.

Leica, *pîrîŭ*, ce se formează din vine şi ploĭ, pe teritoriul com. Hînguleşti, jud. R.-Sărat, pl. Marginea; trece prin cătunul Hînguleşti, unde formează balta Leica, apoĭ prin comuna Maluri; ĭese din acest judeţ şi merge de se varsă în rîul Putna, lîngă comuna Maluri, jud. Putna.

Leiceşti (Păcioiul), *com. rur.* jud. Muscel, plaiul Nucşoara, la S.-V. de Cîmpulung şi la 29 kil. de acest oraş. Se compune din 4 cătune: Leiceşti, Corbul, Lăpuşani şi Priseaca şi se mărgineşte: la N., cu comuna Retevoeşti; la S., cu comuna Coşeşti; la E., cu comuna Vlădeşti şi Goleşti şi la V., cu judeţul Argeş.

Are o populaţie de 253 familiĭ, saŭ 979 suflete, din carĭ 168 contribuabilĭ; locuesc în 220 case.

Are 2 biserică (în cătunul Leiceşti şi Lăpuşani); o şcoală rurală mixtă.

Locuitorĭĭ, pe lîngă agricultură se ocupă cu rotăria şi olăria.

Vite sunt: 398 boĭ şi vacĭ, 317 porcĭ, 259 capre, 108 caĭ şi ĭepe, 162 oĭ.

In jurul comuneĭ sunt grădinĭ cu pruniĭ şi altĭ pomĭ, puţină cîmpie cu finețe şi cereale şi dealurĭ cu pădurĭ, compuse din stejar, fag, anin, mesteacăn, plop şi alun.

Rîul Doamna udă această comună dela N. spre S.; pe el se află, în cercul comuneĭ, o moară şi un herăstrăŭ cu 2 pînze.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de 1367 leĭ şi la cheltueli de 1324 leĭ.

Locuitorĭĭ aŭ pămînt, parte prin moştenire dela părinţĭ, parte s'aŭ împroprietărit pe moşiile d-lor I. C. Păltineanu, C. Crasan şi pe moşia statuluĭ Corbul-Pădureţ.

Comuna se întinde pe o suprafaţă aproximativă de 1375 hect., din carĭ 375 hect. arătură şi finețe, iar 1000 hect. pădure cu izlaz.

Leiceşti, *sat*, făcînd parte din comuna rurală cu acelaşĭ nume, jud. Muscel. Este situat între dealul numit Muchea-Satuluĭ şi ţărmul stîng al rîuluĭ Doamna.

Aci este reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 637 locuitorĭ.

Biserica din Leiceşti, deservită de 1 preot şi 1 dascăl, s'a zidit la anul 1868, cu ajutorul d-nilor: I. C. Păltineanu, Pr. Nicolae, Stoica Popescu.

Şcoala, care datează din anul 1869, se frecuentă regulat de 22 elevĭ. Cu întreţinerea eĭ statul cheltueşte anual 1296 leĭ.

Locuitorĭĭ satuluĭ aŭ pămînt, parte din moştenire, parte s'aŭ împroprietărit pe moşia d-luĭ I. C. Păltineanu.

Pe rîul Doamna, în dreptul satuluĭ e o moară. Dela E. spre V. este străbătut de 4 vîlcele carĭ se varsă în rîul Doamna pe ţărmul stîng.

Leiculeşti (Stupina-Barbu), *cătun*, al comuneĭ Tisăul, jud. Buzăŭ, cu 250 locuitorĭ şi 57 case.

Leiculeşti, *moşie*, în jud. Buzăŭ, cătunul Tisăul, com. Leiculeşti, proprietate a moşnenilor Leiculeşti; are 180 hect., din carĭ

23 arabile, 15 livezĭ, restul pădure, crîng și rîpĭ goale.

Leineşti, *cîmpie,* numită și Cîmpia-Leineștilor, în com rur. Prunișorul, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți.

Lela, *trup de sat,* în jud. Neamțu, pl. de-Sus-Mijlocul, com. Uscați.

Leleasca, *sat,* face parte din com. rur. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 450 locuitorĭ. Cade în partea de E. a comuneĭ. Are o biserică, zidită la anul 1870; o școală.

Leleasca, *deal,* brăzdează com. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, de la N. la S. și are o lungime de 4 kil. Pe o parte din acest deal se cultivă grîŭ și porumb, iar parte este acoperită cu pădure.

Leleasca, *vale,* udă partea de E. a com. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. In ea se varsă vîlcelele: Toasca, Tătărescu, Cuptorul-Mic și Frasinul. Această vale, împreunîndu se cu valea Cerbul, la hotarul com. Oteștĭ-d.-s., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, formează gîrla Cungrea-Mică.

Leleĭ (Gîrla-), *gîrlă,* cu apă formată de apa Jijieĭ, pe șesul Jijieĭ, com. Bohotinul, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Leleşti, *com. rur.,* jud. Gorj, plaiul Vulcan, spre N. de com. Slobozia și la 11 kil. de T.-Jiul, capitala districtuluĭ. Se compune din cătunele: Leleștĭ, Frățeștĭ-d.-s. și Frățeștĭ-d.-j.

E situată pe o mică culme, avînd o suprafață de 532 hect., din carĭ: 360 hect. arabile, 42 hect. pădure, 121 hect. fînețe și livezĭ cu prunĭ.

Are o populație de 466 familiĭ, saŭ 1350 suflete, din carĭ 428 contribuabilĭ.

Are: o școală, frecuentată de 52 elevĭ; 4 bisericĭ, cu 2 preoți și 4 cîntărețĭ; 6 morĭ; 1 joagăr; 85 fîntînĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură se ocupă și cu lemnăria, iar ceĭ din cătunul Leleștĭ lucrează mult cojocăria.

Eĭ posedă: 160 pluguri, 65 care cu boĭ, 7 căruțe cu caĭ; 404 vite marĭ cornute, 700 oĭ, 103 capre, 40 caĭ și 186 rîmătorĭ.

Venitul comuneĭ este de leĭ 1190, iar cheltuelile sînt de leĭ 1184, banĭ 92.

Comuna este udată, de Pîrîul-Satuluĭ, care trece prin cătunul Leleștĭ și de rîul Șușița-Seacă care îĭ udă hotarul în partea de V.

E pusă în comunicație la N. cu comuna Dobrița, iar la S., cu comuna Slobozia prin Urseței.

Leleşti, *cătun* de reședință al comuneĭ cu același nume, plaiul Vulcanul, jud. Gorj. E situat pe o mică culme, pe o întindere de 192 hect., din carĭ: 118 hect. arabile, 42 hect. pădure, 28 hect. fînețe și prunĭ și 4 hect. vie.

Are o populație de 320 familiĭ, saŭ 680 suflete; 1 școală, frecuentată de 52 elevĭ; 2 bisericĭ, 1 de lemn făcută la 1847 și alta de zĭd, făcută la 1875, cu 2 preoți și 4 cîntăreți.

Locuitoriĭ posedă: 55 pluguri, 25 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ; 146 vite marĭ cornute, 240 oĭ, 35 capre, 14 caĭ și 62 porcĭ.

In cătun se mai află: 2 morĭ, 1 joagăr pe apa Pîrîul-Satuluĭ, 57 fîntînĭ.

Leleşti. Vezĭ Lălești, trup de moșie, jud. Neamțu.

Leleşti, *deal,* jud. Gorj, cătunul Leleștĭ, situat în partea de E.

Lelia, *sursă de apă minerală,* în jud. Vîlcea, Valea-Tiseĭ, basinul Olăneștilor, în care predomină ca substanțe fixe: Iodur de magneziŭ și de sodiŭ, (concentrate 0,050), bromur de sodiŭ și de magnesiŭ, bicarbonat de calce și de magneziŭ, hiposulfit de sodă (slab), sulfat de calce și de magneziŭ, aluminiŭ oxid și siliciŭ.

Această sursă dă în 24 ore pănă la 2500 vedre.

Mai toate sursele minerale de la Olănești conțin iodure, însă cea mai principală este sursa Lelia, căcĭ conține cantități concentrate de iodur de sodiŭ și de magneziŭ.

Leloaia, *sat,* jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, com. Comănești, situat pe malul drept al Trotușuluĭ, la 2 kil. 380 m. de satul Comănești. Are o populație de 190 familiĭ, saŭ 682 suflete; o biserică, clădită de locuitorĭ pe la 1750, reparată mai în urmă și acum deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 9 cîrciumĭ.

Vite: 33 caĭ, 605 vite marĭ cornute, 173 porcĭ și 84 capre.

Pe teritoriul comuneĭ se află 2 morĭ și 5 herestrae de apă.

Leloaia, *vîrf de munte,* județul Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comănești, de pe teritoriul satuluĭ Leloaia.

Leloaia, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, com. Comănești, care izvorește din Fundul-Leloiței și și se varsă în Trotuș, pe malul săŭ drept, la V. de satul Leloaia, după ce face hotarul moșieĭ Comănești, la N.

Leloiţa, *vîrf de munte,* jud. Ba-

căŭ, pl. Munteluĭ, com. Comănești, din șira Lapoșuluĭ.

Lemnarița, *privat*, jud. Brăila, com. Bertești-d.-s., între canalurile Munușoaia și Vilciul; unește privalul Baicul cu Vijiiala.

Lenculești, *sat*, jud. Argeșul, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Gălășești.

Lentea, *pîriŭ*, izvorește din județul Dîmbovița, și servește de hotar între comuna Birzești, pl. Argeșelul, jud. Muscel și com. Boțești, din jud. Dîmbovița. În el se varsă pîrîul Uliul, și văĭcelele Rădăcina-Mică, Rădăcina-Mare și Catrina.

Lentul, *movilă*, jud. Brăila, numită și Hotarul-Șuțuluĭ, pe vechiul drum Brăila-Șuțești, la 9 kil. spre E. de satul Șuțești; servă de hotar între com. Domnița și com. Suțești.

Leonte (Pîrîul-luĭ-), *pîriŭ*, jud. Suceava; izvorește din Bitca-Țibiliculuĭ și se varsă în Bistrița (2 kil.).

Leonte (Seciul-luĭ-), *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Goidești, cât. Poeana-cu-Rugĭ, pe malul sting al rîuluĭ Bisca-Mare, în poalele munteluĭ Cursele, între Lespezi și izvorul Gura-Mileĭ. Pe aci e drumul la muntele Penteleul. Are o frumoasă poziție.

Leontinești, *com. rur.*, județul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., așezată în valea Tazlăuluĭ-Sărat și pe podișele dealurilor. Este alcătuită din 4 cătune: Leontinești, primărie, Șesurile, Poarta saŭ Poarta-Leontinești și Dianca saŭ Dealul-Dianca.

Maĭ înainte (1873) era compusă numaĭ din 2 cătune: Leontinești și Șesurile. Aceasta din urmă are o biserică foarte vechie. Inscripția slavonă după o piatră mormîntală de aci, tradusă, sună ast-fel:

«Această piatră o făcu și înfrumusețâ Kneaghina Tofana panuluĭ, saŭ Euthimie fost mare Căminariŭ. A reposat în zilele Evsevioșuluĭ Domnitor Ion Antonin Voevod în anul 7183 Sept. 5 (1675)».

Populațiunea com. e de 237 familiĭ, saŭ 805 suflete: 783 Romînĭ, 1 Bulgar, 5 Ungurĭ și 16 Izraeliță; 90 agricultorĭ, 9 meseriașĭ, 6 comercianțĭ, 19 profesiunĭ libere, 50 muncitorĭ și 10 servitorĭ. Locuesc în 229 case. Știŭ carte 75 persoane. Sunt 186 contrib.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de aproape 1000 hectare. Pădurile (Podurile, Schitul-Vechiŭ, Răzeși de Leontinești) ocupă o suprafață de 360 hect.

Are o școală mixtă, care funcționează din 1886, în satul Leontinești, frecuentată de 35 copiĭ; 3 biserici, cîte una în satele Leontinești, Șesurile și Dealul-Dianca, deservite de 3 preoți și 6 cîntăreți.

Se mărginește la N. cu com. Solonțul, la E. cu com. Ardeoani, la S. cu com. Bucești și la V. cu com. Măgirești.

Dealurile care brăzdează comuna sunt: Leontinești și Dianca, din care izvorește pîrîașul cu același nume, care se scurge în Tazlăul-Sărat, pe dreapta.

Vite sunt: 66 caĭ, 496 vite marĭ cornute, 172 porcĭ, 27 capre și 328 oĭ.

Stupĭ de albine sunt 60.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de leĭ 6213, banĭ 32 și la cheltuelĭ de leĭ 3726, banĭ 41.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de șoseaua națională Bacăŭ-Moinești și de căĭ vecinale spre comunele vecine.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 42 kil.; la com. Moinești, 8 kil.; la com. Ardeoani, 5 kil.; la com. Măgirești, 5 kil.; la com. Bucșești, 3 kil.; la com. Solonțul, 10 kil. și la com. Scorțeni, reședința plășeĭ, 14 kil.

Leontinești, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s. și reședința com. cu același nume, situat pe un podiș format de dealul cu același nume. Are o populație de 121 familiĭ, saŭ 473 suflete; o școală mixtă, frecuentată de 16 copiĭ; o biserică, clădită în 1840 de locuitorĭ, cu ajutorul preotuluĭ Constantin Scorțeanu, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 18 caĭ, 250 vite marĭ cornute și 45 porcĭ.

Leontinești, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Leontinești, făcînd parte din șira dealurilor ce despart rîul Tazlăul-Mare de rîul Trotușul.

Leorda, *com. rur.* și *sat*, jud. Mehedinți, pl. Văilor, la 49 kil. de orașul T.-Severin. Satul formează com. singur. Are o populație de 600 locuitorĭ, din carĭ 84 contribuabilĭ; locuesc în 128 case.

Are o biserică, cu 1 preot și 1 cîntăreț; o școală, deschisă în 1892, condusă de 1 învățător, frecuentată de 40 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 16 plugurĭ, 26 care cu boĭ, 5 căruțe cu caĭ; 26 stupĭ.

Această comună se leagă cu șoseaua județeană Turnul-Severin-Tîrgul-Jiuluĭ printr'o șosea comunală.

Budgetul com. e la venitурĭ de 981 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 552 leĭ.

Vite: 200 vite marĭ cornute, 19 caĭ și 210 rîmătorĭ.

Leorda, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Mun-

telui, com. Vasiești, situat pe dealul cu același nume, d'a stînga Trotușului, la 1 kil. de satul Vasiești (școală). Are o populație de 105 familii, saŭ 492 suflete; o biserică, zidită de locuitori la 1807, cu 1 preot și 1 cîntăreț; 3 cîrciumĭ.

Vite sunt: 13 caĭ, 253 vite cornute, 43 porcĭ și 56 capre.

Leorda, *sat*, în centrul comuneĭ Costinești, pl. Tîrgul, jud. Botoșani, pe valea Leorda și pîrîul Bucecea, cu o suprafață de 1697 hect., și o populație de 178 familiĭ, saŭ 503 suflete, din carĭ 192 contribuabilĭ. Locuitoriĭ sunt Romînĭ, veniți, se zice, din Austro-Ungaria, și se numeaŭ Leordeni, de unde a rămas și numele satuluĭ.

Aicĭ e reședința primărieĭ. Are 2 bisericĭ, cu 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, condusă de 1 învățător plătit de Stat și frecuentată de 45 băeți și 27 fete.

Vite: 490 vite cornute, 70 caĭ, 1838 oĭ, 23 capre, 14 bivolĭ și 220 porcĭ.

In partea de E. a satuluĭ se află o stație a căeĭ ferate Botoșani-Dorohoiu. Are 5 morĭ de apă pe pîrîul Bucecea.

In com. se află 5 cîrciume, 8 comercianți și 18 meseriași.

Leorda, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Botoșani, pl. Tîrgul, căt. Costinești, pe linia Vereștĭ-Botoșani, pusă în circulație la 1 Noembrie, 1871. Se află între stațiile Bucecea (9 kil.) și Botoșani (15 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ de $146^{m},33$. Venitul acesteĭ stațiĭ pe 1896 a fost de 38284 leĭ, 81 banĭ.

Leorda, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bîrsănești, care formează valea Horoza.

Leorda, *deal*, jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, la V. com. Vasiești, cu urme de întăriturĭ.

Leorda, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, com. Vasiești, care iese de sub dealul cu același nume, de la localitatea numită Pantelimon și se varsă în pîrîul Urminișul.

Leordeĭ (Valea-), *vale*, prin care curge pîrîul Bucecea, în satul Leorda, com. Costinești, pl. Tîrgul, jud. Botoșani.

Leordeni, *com. rur.* și *stație de cale ferată*, jud. Muscel, pl. Podgoria. Vezĭ Leurdeni.

Leordețul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Budești, izvorăște din dealul Cornițelor, udă partea V. a com., și se varsă în pîrîul Cîrceiul, lîngă cătunul Cîrcelul, al comuneĭ Budești.

Leordișul, *pădure*, foioasă, supusă regimuluĭ silvic, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul d.-s., com. Bucșești, a răzeșilor din comună. Are o întindere de aproape 75 hect.

Leordișul, *pîrîu*, județul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucșești, care se varsă în pîrîul Cernul.

Leordișuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvorește din Rădiŭ, com. Tătărușĭ, jud. Suceava. Purtînd la început numele de Pîrîul-Racilor, trece în comuna Drăgușeni și după un curs de 3 kil. 600 m. se întoarce din noŭ în com. Tătărușĭ, luînd numele de Leordișul și Căpriana și se varsă în pîrîul Mătioaĭa. Are de tributarĭ: Mîngălăria și Oița.

Leoști, *sat*, în partea de S. a comuneĭ Rusca, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, situat pe valea pîrîuluĭ Nemțeni, pe o suprafață cam de 80 hect. și cu o populație de 55 familiĭ, saŭ 243 suflete, din carĭ 54 contribuabilĭ. Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeșĭ. Numirea satuluĭ vine de la vechiul proprietar Leoa, care a cumpărat de la Nastea, nepoata luĭ Mih. Buză și de la Marina, fata Husuluĭ, o bucată de pămînt pe Sărata, partea ce este despre Elan, acest loc numindu-se Leoști. (Uricul luĭ Ștefan-cel-Mare din 1502). Are o biserică făcută la 1640 de preotul Gavril Crețu. In privința fundăreĭ acesteĭ biserici se zice că preotul Crețu poseda 115 stînjenĭ de moșie și a avut și treĭ fete: Solonia, Agripina și Ioana, pe carĭ măritîndu-le, li-a împărțit moșia. Preotul supravețuind, după moartea fiicelor sale, carĭ n'aŭ lăsat copiĭ, s'a retras în codru la distanță de 1 kil. de sat, spre N. și a făcut biserica cu hramul Sf. Dumitru, dîndu-ĭ numirea de schit, iar moșia a donat-o neamurilor: Cășescu, Buznescu și Dărăscu, din carĭ se trăgeaŭ soții fiicelor luĭ, cu îndatorire de a purta de grijă schituluĭ.

Pămîntul se află și astăzĭ stăpînit de urmașiĭ acestor treĭ familiĭ, iar actul de danie, scris în limba slavonă, se păstrează de răzeșĭ.

Leoști, *sat*, în partea de S. a comuneĭ Crasna, plasa Crasna, jud. Fălciŭ, lipit de satul Crășnășeni, de care se desparte printr'un drum; situat pe coasta colineĭ Lohan-Crasna, într'o vale deschisă spre V., numită valea Leoști, pe o suprafață cam de 2129 hect. și cu o populație de 108 familiĭ, saŭ 380 suflete, din carĭ 59 contribuabilĭ. Are o biserică, făcută la 1807. Prin sat

trece pîrîul Leoşti. Locuitorii sunt răzeşi vechi.

Leota, *munte,* plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, spre E. de com. Rucărul şi Dragoslavele, şi în jud. Dîmboviţa, situat la hotarul spre Transilvania. Vezi Leaota.

Leoteasca, *pîrîu,* judeţul Buzău, începe din lacul Stîlpul, com. Stîlpul şi din viroagele ce se formează în jurul şoselei, udă com. Cioranca şi se scurge în pîrîul Sărata sub numele de Apa-Pîţigoiul, puţin mai la N. de cât. Movila-Banului, pe moşia Bughianca.

Leoteşti, *com. rur.,* pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi. Se compune din: Leoteşti (368 loc.), unde e şi primăria; Belgunul (248 loc.), Mirila (238 loc.) şi Teişul (375 loc.). E situată în Valea-Olteţului, pe rîurile Burluiul şi Genge, unde trece linia ferată şi şoseaua Slatina-Craiova, la 5 kil. de Balş şi la 31 kil. de Caracal.

Altitudinea terenului d'asupra nivelului mării este de 160 m. Comuna vine în apropiere de Dealul-Saruluĭ şi mai e străbătută şi de şoseaua despre malul sting al Olteţului.

Are o populaţie de 306 familiĭ, saŭ 1228 suflete: 594 bărbaţi şi 636 femeĭ; 569 căsătoriţi şi 659 necăsătoriţi. Ştiŭ carte 85 persoane.

Sunt 236 contribuabilĭ.

Are: o şcoală primară mixtă, cu un învăţător, frecuentată de 73 elevi; 2 biserici, Sf. Dimitrie (1862) în Leoteşti şi Cuvioasa Paraschiva în Teişul (1882), deservite de 2 preoţi şi 4 cîntăreţi; 10 stabilimente comerciale.

Vite mari sunt 842, vite mici 1313 şi rîmători 317.

Budgetul comuneĭ e de 4116 leĭ la veniturĭ şi de 4097 leĭ la cheltuelĭ.

Lepşa, *cătun,* în jud. Putna, com. Tulnici, din pl. Vrancea. Pe teritoriul acestuĭ cătun se află muntele Bodeşti, la poalele căruia se află straturĭ de sare.

Are o populaţiune de 86 suflete; locuesc în 13 case.

In sat sunt fabricĭ de cherestele de calităte superioară şi mai ales aşa numiţiĭ dulapĭ de Lepşa.

Lepşa, *pichet,* la graniţa Transilvanieĭ, jud. Putna.

Lepşa-Mare, *pîrîu,* pe teritoriul comuneĭ Tulnici, jud. Putna. Izvoreşte din Poiana-Vranceĭ, de sub Stînişoara, se întîlneşte cu Lepşa-Mică, care izvoreşte de sub Piscul-Paltinuluĭ şi vine la vale de se varsă în Putna, sub numele Macradiul.

Lepşeĭ (Fundul-). Vezi Fundul-Lepşeĭ, jud. Putna.

Lepşiĭ (Piscul-), *munte,* al satuluĭ Tulnici, jud. Putna.

Lepşuleţul, *pîrîu,* format pe teriul com. Tulnici, jud. Putna. Izvoreşte din Lacul-Vulturuluĭ, de sub muntele Zboina-Neagră şi se varsă în Lepşa, la deal de schitul Lepşa. Se găseşte în el, la o adîncime mică, păcură.

Lera, *cătun,* al com. Cătina, jud. Buzăŭ, cu 480 locuitorĭ şi 123 case.

Lera, *moşie,* jud. Buzăŭ, comuna Cătina, cât. Lera, proprietatea moşnenilor Lereni; are 350 hect., din care 89 hect. pădurea numită Manta şi Fundul-Leriĭ.

Lera, *pîrîaş,* în jud. Buzăŭ, com. Cătina, începe de la muntele Vîrful-Manteĭ şi se scurge în rîul Bîsca-Chiojduluĭ, în cătunul Lera.

Lereasca, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, cât. Valea-Lupuluĭ, proprietate în mare parte a moşnenilor Lupeşti saŭ Lereni, avînd 580 hect., din care 52 arături, 100 pădure, 50 fîneaţă, 230 izlaz, 10 livezi şi restul sterp.

Lereĭ (Fundul-), *pădure* moşnenească, pe moşia Lera, com. Cătina, jud. Buzăŭ.

Lereĭ (Vîrful-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Cătina, cât. Lera, acoperit cu pădure.

Lereni, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti, situat pe costiţa dealuluĭ Turluianul.

Lereni, *cătun,* în jud. Teleorman, pl. Teleorman, com. Urlueni. Aci sunt stabiliţi o parte din moşneniĭ din comuna Urlueni. Acest cătun a fost sat mare şi populat, de oare-ce îl găsim trecut în nomenclaturile din secolul trecut printre comunele însemnate ale judeţuluĭ, făcînd parte din pl. Cotmeneĭ, judeţul Teleorman.

Lereni, *mahala,* în com. rur. Şovarna-d.-j., plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Lerescu (Hotarul-), *numire* dată *sforilor de moşiĭ,* din jud. Buzăŭ, coprinse pe teritoriul ce începe în com. Pătîrlagi, din rîul Buzăul, trece peste valea Balosinul şi urcă în Vîrful-luĭ-Bălan, se dirige spre E., pe slemnea Pătîrlăgeĭ, pănă în Vîrful-Manteĭ, de unde se lasă pe Valea-Rea, pănă dă în rîul Buzăul.

Proprietate moșnenească în devălmășie a moșnenilor din com. Pătârlagi și Valea-Musceluluĭ. Are cam 1250 hect. arături, fîneață, livezĭ, izlaz și pădurea Balosinul.

Lereşti, *com. rur.,* în jud. Muscel, plaiul Dîmbovița, la N. de Cîmpulung, la 5 kil. de acest oraș, situat pe țărmul sting al rîuluĭ Tîrgul.

Se împarte în Lerești și Lerești-d.-s., avînd o populație de 137 fam. saŭ 1284 suflete: 641 bărbațĭ și 642 femeĭ, din carĭ 300 contrib.; locuesc în 285 case.

Are: o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, zidită la anul 1860 de locuitoriĭ com.; o școală, frecuentată de 31 copiĭ.

Vite sunt: 56 caĭ, 175 boĭ, 280 vacĭ, 160 porcĭ, 12600 oĭ.

Se mărginește la N. cu culmea-Carpaților, pe care sunt munții: Iezerul-Mic, Iezerul-Mare, Piscanul, Bătrîna, Plaiul-luĭ-Pătru și Frîcea; la S., cu com. Voinești, Valea-Foiĭ; la V., cu Bughea și la E., cu com. Nămăești, și munțiĭ Rucăruluĭ, între carĭ sunt munțiĭ: Păpușa, Grădișteanu, Găinațul-Mare, Găinațul-Mic, Piscul-Caluluĭ, Moșoroaele-Marĭ, Moșoroaele-Micĭ, Dobriașul-Mic și Strîmtul.

In partea de N.-V. sunt munțiĭ: Tărîțoasa, Cătunul, Nanul, Văcarea, Băratul, Portăreasa, Zănoaga, Huțuba și Pojorîta. Sunt acoperiți cu păduri de fag, brad, mesteacăn, etc. Pe fie-care din acești munți se găsesc stîne, unde se fabrică brînză, unt și urdă.

Locuitoriĭ com. se ocupă maĭ mult cu fabricarea cherestelei și creșterea vitelor.

In com., care a fost proprietatea Basarabilor, se văd ruinele uneĭ vechĭ citadele, pe care poporul o numește Cetatea-Tătărească. Aci se văd ruine din palaturile Basarabilor, zidite, se crede, din secolul XIII.

Rîul Tîrgul, care izvorește chiar din raionul acesteĭ com., din muntele Bătrîna, străbate com. de la N. spre S. și în el se varsă pe partea dreaptă rîul Rîușorul și rîul Cuca, izvorînd amîndoĭ acești afluenți tot din cercul com. Pe acest rîŭ funcționează 25 herăstrae, carĭ produc anual 250000 capete tinichele și ca la 8000 lăturoĭ. In interiorul com. rîul pune în mișcare 2 morĭ și 1 piuă.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2089 leĭ și la cheltuelĭ, de 2041 leĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriți la 1864.

Proprietarĭ marĭ în com. sunt: frații Lerești, frații Negulicĭ, Grigore Balotă și comunitatea catolică din Cîmpulung.

O șosea comunală traversează com. de la S. la N., iar prin partea de S. trece șoseaua națională Cîmpulung-Frontieră.

Lereşti-de-Jos. Vezĭ Lerești, jud. Muscel.

Lereşti-Pelcani, *sat,* făcînd parte din com. rur. Chilia, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 251 locuitorĭ.

Lerişani, *sat,* jud. și pl. Argeșuluĭ; face parte din com. rur. Valea-Danuluĭ; are 73 fam., saŭ 147 suflete.

Lerul, *pîrîiaș,* în partea de N.-E. a com. Urlueni, jud. Teleorman. Se varsă în rîul Cotmeana, în dreptul com. Malul.

Lesele, *deal,* în partea de N. a com. Bodești, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, pe care e așezat satul Borosăștĭ.

Lespedea, *mahala,* face parte din com. rur. Turcești, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea. Cade la E. comuneĭ și este udată de pîrîul cu acelașĭ nume. La E. are dealurĭ, prin centru pometurĭ și la S. locurĭ arabile. Are o biserică, cu hramul Sf. Vocvozĭ, care a fost clădită maĭ în vale, dar la 1878 s'a strămutat aci.

Lespedea, *girlă,* jud. Prahova, com. Vilcănești, plaiul Vărbilăul. Izvorește din raionul com. Vilcănești, de la locul numit Vîrful-Gligorile, se întîlnește cu girlele Cozmina și Sărata, și împreună se varsă în rîul Mislea.

Lespedea, *vale,* izvorește din spre comuna Cireșiul, trece prin mahalaua Lespedea și se varsă în rîul Tîrîia, în raionul com. Turcești, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea.

Lespezile, *com. rur.,* situată în centrul plășeĭ Siretul-d.-s., jud. Suceava, spre E. și la 36 kil. de Fălticeni. Se mărginește la E. cu jud. Iași; la V., cu com. Tătărușĭ; la S., cu com. Păscani și la N., cu com. Dolhasca.

E formată din satele: Tîrgul Lespezi, Heciul, Hîrtoapele, Bidilița, Stolniceni, Slobozia, Sirețelul, Berezlogiĭ-Cornul și Brăteni, cu reședința în Tîrg.

Are o populație de 1870 familiĭ, saŭ 6015 suflete: 2995 bărbațĭ și 3020 femeĭ (451 izraeliți). Sunt 1407 contribuabilĭ.

Are: 7 biserici, deservite de 7 preoți și 8 cîntăreți; 1 școală rurală de băeți, una de fete și 5 mixte, frecuentate de 254 elevĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 37691 leĭ, 67 banĭ, iar la cheltuelĭ de 37552 leĭ, 38 banĭ.

Vite sunt: 193 caĭ, 838 boĭ,

784 vacĭ, 4394 oĭ, 70 capre şi 1038 porcĭ.

Altitudinea com. de la nivelul mărĭĭ variază între 339—340 m. E udată de pîraĭele Heciul, Probota, Sireţelul, Bodeşti, Gherghina, Bidiliţa şi de rîul Siretul. Suprafaţa teritoriuluĭ com. e de 7938 fălcĭ, din carĭ: 4269 cultivabile, 1972 pădure şi restul imaş, ape şi locurĭ neproductive.

Improprietăriţĭ după legea din 1864, sunt 26 fruntaşĭ, 272 pălmaşi şi 292 codaşĭ, stăpînind 2009 fălcĭ şi 26 prăjinĭ.

Lespezile, *tîrguşor*, pe moşia Sireţelul, com. Lespezi, jud. Suceava, numit astfel de la lespezile marĭ de piatră ce se găsesc în malul şi în albia Siretuluĭ, ce trece pe lîngă partea dreaptă a tîrguluĭ. Are o populaţie de 441 familiĭ, saŭ 1357 suflete: 742 bărbaţĭ şi 795 femeĭ (300 izraeliţĭ); locuesc în 323 case.

Sunt 311 contribuabilĭ.

Vatra tîrguluĭ ocupă 44 fălcĭ. Moşia are o întindere de 224 fălcĭ, din carĭ 180 fălcĭ sunt imaş şi pădure şi restul cultivabile. E reşedinţa pl. Siretul-d.-s.

Are o biserică; o şcoală rurală de băeţĭ şi una de fete; o fabrică de sticlărie.

Drumurĭ principale sunt: la Heciul (staţia C. F. Păşcani-Iaşi, 1500 m.), la Sireţelul (2 kil.), la Dolhasca (10 kil.) şi la Stolniceni (4 kil.).

Lespezile saŭ **Lespezi**, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Girleni, aşezat aproape de Fîntînelele, pe Bistricioara, nu departe de Podul-Lespezilor de pe Bistriţa, la 1 kil. de com., unde e primăria şi şcoala. Aci se află limita superioară a Ciangiilor de pe şesul Siretuluĭ.

Populaţia sa este de 228 familiĭ, saŭ 881 suflete: 137 Romînĭ, 79 Ungurĭ, 6 Germanĭ, 16 Ţiganĭ şi 3 Evreĭ. Locuesc în 215 case.

Are o biserică, construită în 1884 de locuitorĭ, deservită de preotul din Racila şi de 1 cîntăreţ. Ungurii aŭ zidit în 1886 o biserică catolică, în care serviciul divin se face de către 1 preot catolic din Bacăŭ.

Vite sunt: 31 caĭ, 507 vite cornute, 177 oĭ şi 133 porcĭ.

Sunt 40 stupĭ cu albine.

Lespezile, *sat*, făcînd parte din com. Homocea, pl. Berheciu, jud. Tecuciŭ, situat spre N., la 3 kil. şi 380 m. de reşedinţa com. şi la 43 kil. de Tecuciŭ.

Are o populaţie de 137 familiĭ, saŭ 669 suflete, din carĭ 114 contribuabilĭ; locuesc în 132 case.

Are o şcoală mixtă, înfiinţată la 1879, frecuentată de 44 elevĭ (34 băeţĭ şi 10 fete); o biserică, cu hramul Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ. Lîngă biserica actuală, tot pe deal, în partea de E., a fost un schit de călugărĭ, ale căruĭ urme se văd şi azĭ.

In sat se face un bîlciŭ la 8 Septembrie, pentru cumpărărĭ, schimburĭ de vite şi alte unelte de gospodărie. La acest bîlciŭ vin şi locuitorĭ din jud. Putna.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ de la 1864.

Satul îşĭ trage numele de la lespezile de piatră ce se găsesc pe deal, în partea de E. şi în albia uneĭ ripĭ secĭ care străbate satul.

Lespezile, *cătun*, cu 88 loc., jud. Argeş, plasa Topologul, făcînd parte din com. rur. Fedeleşoiul.

Lespezile, *moşie*, proprietatea statuluĭ, în jud. Tecuciŭ, com. Homocea. Are o întindere de 392 hect., pămînt arabil.

Lespezile, *pădure*, proprietatea statuluĭ, în jud. Tecuciŭ, com. Homocea. Are o suprafaţă de 300 fălcĭ, cu trupurile Dealul-Cioara (200 fălcĭ) şi Lunca-Chiosul (100 fălcĭ).

Lespezile, *vîrf de munte*, în stînga rîuluĭ Argeş, spre frontiera Transilvanieĭ, jud. Argeş, plaiul Loviştea.

Lespezile, *munte*, în jud. Dîmboviţa, plaiul Dîmboviţa-Ialomiţa, de la Moroeni în sus, în stînga. Între Lespezile şi muntele Răteiul se află apa Drăteiul, pe care sunt herestrae de tăiat scîndurĭ.

Lespezile, *munte*, la N. de com. Nucşoara, plaiul Nucşoara, jud. Muscel. Vezĭ Galbina.

Lespezile, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja, din culmea Oituzuluĭ, situat lîngă muntele Piciorul-Borvizuluĭ, despărţind com. Hîrja de com. Tîrgul-Trotuşul.

Lespezile, *munţi*, aĭ statuluĭ, comuna Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, formaţĭ numaĭ din lespezĭ de piatră.

Lespezile, *numire*, ce se mai dă *moşieĭ* Ciura, din com. Amarul, jud. Buzăŭ; mai înainte ţinea de schitul Lespezile.

Lespezile, *trup de moşie*, jud. Vîlcea, în întindere de 65 hect. 4697 m. p., vîndut de vecĭ locuitorilor. Vezĭ Dosul-cu-Morile.

Lespezile, *ripă* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Breaza, formată de stîncĭ, în apropiere de izvorul Stîrcul, servind de hotar.

Lespezile, *loc izolat și stîncos,* în jud. Buzău, com. Goidești, pe malul rîuluĭ Bîsca-Mare, în drumul Penteleuluĭ, sub muntele Cursele și în apropiere de Ghenunea-Draculuĭ.

Lespezile, *localitate,* în jud. Prahova, căt. Podul-Neaguluĭ, com. Comarnicul, plaiul Peleșul, unde este schitul Lespezile, fondat la anul 1661 de jupîn Pîrvu Cantacuzino, vel Logofăt cu tatăl său Drăghiciu, vel Spătar. S'a reparat la anul 1862.

Lespezile, *vale,* izvorește din raionul com. Valea-Lungă, plaiul Prahova, județul Prahova și se varsă în Valea-luĭ-Dan, tot în com. Valea-Lungă.

Lespezile, *loc izolat,* în apropiere de com. Govora, plasa Ocolul, jud. Vilcea, unde legenda zice că ar fi fost un războiu între Dacĭ și Romanĭ, și unde se văd chiar ruine Romane.

Lespezile, *vălcea,* izvorește din malul numit Ghermani, comuna Văleni, pl. Argeșelul, jud. Muscel; se împreună în centrul com. cu vălcelele: Săroaca, Muscelul și Brădulețul și se varsă în rîul Dîmbovița la E., de com. Lăicăi. Seacă în timpurĭ secetoase.

Lespezile (Valea-), *localitate,* în jud. Prahova, com. Cerașul, pl. Teleajenul, unde se găsesc izvoare cu apă ce conțin pucioasă în mare cantitate.

Lespezilor (Dealul-), *deal,* în jud. Vilcea, com. Titireciul, pl. Ocolul, numit ast-fel fiind că e ripos și pe unele locurĭ format din lespezĭ de piatră; la 2½ kil. spre E. de vatra satuluĭ.

Lespezilor (Podul-), *pod,* pe Bistrița, pl. Bistrița-d.-s., com. Girleni, jud. Bacău, care duce la com. Racova și se găsește pe calea națională Bacău-Piatra-Neamțu.

Leșculeasa, *vechea numire a cătunuluĭ* Agudul și a moșieĭ Liseștĭ, din comuna Vernești, jud. Buzău.

Leșile, *sat,* făcînd parte din com. rur. Creața-Leșile, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat la V. de Creața, pe valea Mostiștea.

Se întinde pe o supraf. de 568 hect., cu o populație de 272 loc.

D-l V. Gugiu are 425 hect. și locuitorĭĭ 143 hect. Proprietarul și locuitorĭĭ cultivă tot terenul. Are o biserică, cu hramul Sf. Impărațĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 1 heleșteu; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 1 circiumă.

Numărul vitelor marĭ e de 265 și al celor micĭ, de 768.

Acest sat, se zice, s'a înființat pe la anul 1843, de Paharnicul Petrache Caribolu, fost proprietar pe acel timp.

Leșile (Leșile-Negrași), *sat,* jud. Argeș, pl. Cotmeana, pendinte de com. rur. Bărlogul; are 41 case și 200 locuitorĭ.

Leșile-Negrași, *sat.* Vezĭ satul Leșile, jud. Argeș.

Leșile (Măgura-cu-), *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca.

Leșilor (Pîrîul-), *pîrîu,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., com. Fîntînelele, care șerpuește la poalele Pisculuĭ-luĭ-Stan și în apropiere de care se află ape minerale părăsite.

Letca-Nouă, *com. rur.,* pl. Neajlovuluĭ, jud. Vlașca, situată în valea dintre Glavaciocul și Călnișteа, unde cea dintiiu dă în cea de a doua, pe un loc șes, la 40 kil. de Giurgiu, și la 15 kil. de com. rur. Obedeni.

Această proprietate aparține Seminaruluĭ Nifon, făcută dar, cu alte moșiĭ, de răposatul Nifon, Mitropolit Primat al Romînieĭ.

De la 1856, de cînd a cumpărat-o P. S. S. Mitropolitul Nifon, i s'a dat numirea de Letca-Nouă; se numea pănă la 1831, cînd aparținea baronuluĭ Meitani, Șăinești.

Suprafața totală a moșieĭ, afară de ce s'a dat locuitorilor, este de 3000 hect.

S'a dat la 1864, la 250 locuitorĭ foștĭ clăcașĭ, suprafața de 750 hect.

Aci este un petic de pădure, în lunca Glavaciocului, de 850 hectare.

Arenda anuală a moșieĭ este de 32000 leĭ.

Are o populație de 1259 suflete, din carĭ 227 contribuabilĭ; o biserică de zid, făcută la anul 1860 de Mitropolitul Nifon, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ și care ține de parohia Rușiluĭ-Asan; o școală mixtă, cu un învățător și frecuentată de 43 băeți și 2 fete.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 5277 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 3890 leĭ.

Aci este un han mare de zid, case, pătule și magaziĭ bune și îndestulătoare. Locuitorĭĭ aŭ case bune.

Prin această comună trece șoseaua județeană ce vine din jud. Argeș, trece pe la Rușiĭ-luĭ-Asan și apoĭ prin com. duce la Cămineasca și de aci la Giurgiu.

Aci este valea Buzelina saŭ Măcești, care desparte com. de Dușani aĭ Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Trece pe aci și valea Milcovățul, care dă în Călnișteа.

Letca-Vechie, *com. rur.*, jud. Vlașca, pl. Călnișteа, situată pe coasta dreaptă a văeĭ Glavaciocul pe piscul dealuluĭ. Aparține familieĭ Filipescu (Vulpache). Este situată în mijlocul județuluĭ Vlașca, în marginea de N. a plășeĭ, la extrema eĭ, la 42 kil. de București, la 38 kil. de Giurgiŭ și la 7 kil. de Ghimpați.

Are o suprafață de 3255 hect. S'a dat la 1864, la 230 locuitorĭ, fost clăcașĭ, o suprafață de 461 hect.

Are o populație de 1268 suflete, din carĭ 287 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Sf. Împărați Constantin și Elena, constituind singură o parohie, cu un preot și 2 dascălĭ; o școală mixtă, condusă de un învățător și frecuentată de 19 copiĭ.

Vite sunt multe, în special boĭ și caĭ, oĭ, capre și rîmătorĭ și puținĭ bivolĭ.

In această comună sunt mulțĭ țiganĭ carĭ vin iarna acasă, iar vara o petrec în orașe, de ordinar în București, ca salahorĭ la case saŭ pe la șosele ca lucrătorĭ.

Locuitorĭĭ de aci, ca și ceĭ din Letca-Nouă, se ocupă mult cu transportul de lemne, din pădurile ce se explotează în vecinătate: Dușanĭ, Rușiĭ-luĭ-Asan, Babele și Letca.

Se află aci: o moară de foc cu două pietre, situată în vale; case bune și grădină pentru arendaș care servă și proprietățiĭ; magaziĭ, pătule bune și îndestulătoare; un han mare de zid la marginea satuluĭ ce este pe drumul București-Alexandria.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3768 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 2754 leĭ.

Are pădure de cer și gîrniță, în suprafață de 806 hect., rămînînd pămînt cultivabil, 2055 hect.

In josul satuluĭ trece apa Glavaciocul, care o desparte de Dușaniĭ Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Letea, *com. rur.*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., situată în regiunea șesurilor Bistrițeĭ și Siretuluĭ, la S.-E. și la 5 kil. de orașul Bacăŭ. Este alcătuită de 8 cătune: Letea, reședința, Arămești, Șerbănești, Radomireștid.-s. (Doctorul) Radomireștid.-j. (Alcaz) Domnița-Maria, Cremina și Chișăta saŭ Chișata.

Domnița-Maria este un sat noŭ, format de însurățeĭ la 1880; iar în vechime mai eraŭ Osebiți-Floci, Ciineni și Bunești.

Moșia Letea cu Siliștile era stăpînită de mănăstirea Precista din Bacăŭ, coprinzînd și colțul Sud-Estic al orașuluĭ; acum este domeniŭ al Statuluĭ.

Se mărginește la N. cu com. Săucești; la S., cu comunele Ruși și Dealul-Noŭ; la V., cu orașul Bacăŭ; la E., cu com. Ruși, dincolo de apa Bistrițeĭ și cu com. Buhociul, de care se desparte prin rîul Siretul.

In com., la locul numit Matca-Vechĭe, se vărsa Bistrița în Siret; cu vremea și-a schimbat cursul tocmaĭ la Galbeni, 18 kil. mai jos.

Populațiunea com. e de 415 familiĭ, saŭ 1561 suflete: 1507 Romînĭ, 37 Ungurĭ și 17 Izraeliți, toți de protecțiune romînă; 1008 agricultorĭ, 3 comercianți, 4 cu profesiunĭ libere, 160 muncitorĭ și 26 servitorĭ.

Sunt 382 contribuabilĭ.

Are două școlĭ, una în satul Letea, care funcționează din 1866, și a doua în Chișata, care funcționează din 1890. Sunt întreținute de Stat și frecuentate de 63 copiĭ. Are o biserică, în satul Letea, cu un preot și un cîntăreț; 14 circiumĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 211 locuitorĭ, cu 832 fălcĭ pămînt în țarină. In 1879 s'aŭ dat, la 141 însurățeĭ, 213,67 hect. pămînt în împroprietărire.

Teritoriul com. are o întindere de 4100 hect. Proprietarĭ sunt: Iunius I. Lecca, cu o moșie (Radomirești) de 798 hect.; Smaranda I. Ventura, cu o moșie (Șerbănești) de aproximativ 500 hect.; moștenitoriĭ luĭ Goroveĭ, cu o parte de moșie; Nic. Bibire, cu o moșie de 41,62 hect., pămînt productiv; apoĭ tot Iunius Lecca, cu o parte de moșie de 46.93 hect.

Viile ocupă 23 hect., în totalul pămînturilor de cultură, 1264 hect.

In com. se află o fabrică de hîrtie, înființată de o Societate Romînă, la 17 Ianuarie 1881 (vezĭ Letea, sat).

Vite sunt: 83 caĭ, 1290 vite marĭ cornute, 422 porcĭ, 2 capre și 1164 oĭ. Sunt 173 stupĭ de albine.

Budgetul com. e la venitурĭ de leĭ 15367, banĭ 17 și la cheltuelĭ, de leĭ 5342, banĭ 65.

Teritoriul com. este străbătut de calea județeană Bacăŭ-Părincea, pe stînga Bistrițeĭ, iar pe dreapta, de calea națională Focșani-Bacăŭ și de calea ferată cu aceeași destinație.

Distanțele: la Bacăŭ capitala districtuluĭ, 5 kil.; la Părincea, 20 kil.; la Valea-Seacă, reședința plășeĭ, 19 kil.; la com. Buhociul, 6 kil.; la com. Săucești, 5 kil.; la com. Dealul-Noŭ, 5 kil.; la com. Ruși, 3 kil.

Letea, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j. și reședința com. cu același nume, situat pe malul stîng

al rîuluĭ Bistrița, în fața satuluĭ Cremenea din aceeașĭ comună. Are o populație de 132 familiĭ, saŭ 568 suflete; o școală mixtă; o biserică, clădită în 1867 de locuitorĭ; 3 cîrciumĭ.

Vite sunt: 12 caĭ, 400 vite marĭ cornute și 117 porcĭ.

Prin legea din 18 Martie 1883, s'a acordat primeĭ societățĭ pentru fabricarea hîrtieĭ, 150 hect. pădure anual, în curs de 40 anĭ, din pădurile statuluĭ, Vadurile și Tarcăul, jud. Neamțu spre a extrage din ele materialul trebuincios la fabricarea hîrtieĭ. S'a dat un teren de 10 hect. de pe moșla statuluĭ, Letea, pe care s'a construit fabrica. Fabrica de hîrtie se găsește d'a dreapta rîuluĭ, lîngă satul Cremenea, la $2^1/_2$ kil. de orașul Bacăŭ. S'a dat și concesiunea de 12 anĭ pentru furnitura cu hîrtie autorităților statuluĭ și scutirea de impozite directe către stat pe timp de 12 anĭ. Prin jurnalul consiliuluĭ de Miniștrĭ No. 52, de la 26 Iulie 1889, s'a accordat avantagiile legeĭ industriale, scutirea de vamă pentru mașinĭ, pentru materiĭ prime și reducerea taxelor de transport pe căile ferate. Cînd s'a înființat fabrica, statul a garantat un împrumut de 600000 leĭ la Casa-de-Depunerĭ, care să servească drept capital de exploatare. La 1889, cînd i s'a acordat avantagiile legeĭ industriale, fabrica avea un capital de 2400000 leĭ și întrebuința 150 lucrătorĭ pe zi.

Letea, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, cătunul comuneĭ Satul-Noŭ, așezat în partea centrală a plășeĭ și la S.-V. comuneĭ, pe grîndul și în insula cu același nume, la $3^1/_2$ kil. spre S.-V. de reședință. Intinderea sa este de 120 hect. Populația este de 89 familiĭ, saŭ 334 suflete, toțĭ Ruși Lipovenĭ, carĭ se ocupă cu pescăria în bălțile răspîndite pe teritorlul satuluĭ. In apropiere se află și pădurea Letea, care, împreună cu pădurea de la Cara-Orman, constitue una din curiozitățile Delteĭ Dunărene. Pădurea aparține Statuluĭ, folosindu-se și locuitoriĭ de ea.

Letea, *insulă*, jud. Tulcea, cuprinsă între brațul Sulina, brațul Chilia și Marea-Neagră. Este împărțită în două părțĭ neegale, cea maĭ mică, de la V., aparținînd plășeĭ Tulcea, iar cea maĭ mare, E., aparținînd plășeĭ Sulina. Are o întindere de 1500 kil. pătrațĭ (150000 hect.) și este semănată cu o mulțime de lacurĭ, a căror întindere este de 40000 hect., de grindurĭ (pămînt ferm), ce ocupă 10000 hect. Restul este acoperit cu stuf Pe ea sunt situate: comuna urbană Chilia-Vechie și satele Satul-Noŭ, Sfiștovca, Periprava, Letea, Pardina, Satul-Noŭ și Ciatal-Chioi.

Letea, *grind*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ rurale Satul-Noŭ, situat în partea V. a comuneĭ și în cea E. a plășeĭ; are o întindere de 450 hect.; lasă spre E. maĭ multe fășiĭ de uscat saŭ grindurĭ, ca: Farul, Sulina, Arinĭ, etc.; pe el se află situat satul Letea; este în mare parte acoperit cu semănăturĭ, iar parte este neproductiv.

Letea, *punct trigonometric* de observațiune, în insula Letea, jud. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, lîngă cătunul Letea; are 12 m. înălțime, este artificial, și domină asupra satuluĭ Letea.

Letea-cu-Siliștele, *moșie*, a statuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Letea; are o întindere de 500 hect., dînd un venit de 8330 leĭ.

Letești, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul, cu o populație de 36 familiĭ, saŭ 125 suflete.

Locuitoriĭ se ocupă parte cu plutăria și parte cu agricultura.

Leț (Piscul-luĭ-), *unul dintre piscurile muntelui* Bourul, jud. Suceava.

Leța, *pîrîŭ*, jud. Iași, curgînd pe teritoriul satuluĭ Aroneanu și, care unindu-se cu pîr. Bursucăria, ce izvorește dintre dealurile satuluĭ Cotul-luĭ-Ivan, comuna Stînca, se varsă în iazul numit Gura-Frînculuĭ.

Lețcana saŭ **Lețcani**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., com. Racova, așezat pe piriul cu același nume, ceva maĭ la N. de satul Racova.

Are o populație de 50 familiĭ, saŭ 260 suflete; o biserică, cu un preot și un cîntăreț.

Vite sunt: 4 caĭ, 110 vite marĭ cornute, 117 oĭ și 51 porcĭ.

Acest sat înainte făcea parte din ocolul Bistrița, al județuluĭ Neamțu.

Lețcana, *pîrîŭ*, care vine din județul Roman și se varsă în Bistrița d'a stînga, după ce a udat com. Racova, pl. Bistrița-d.-s., jud. Bacăŭ.

Lețcani, *sat*, în partea de S.-V. a com. Tăuteștĭ, pl. Copoul, jud. Iași, situat pe un podiș, în partea stîngă a rîuluĭ Bahluiul, podiș prin mijlocul căruia trece șoseaua națională Iași-Podul-Iloaeĭ. Este izolat cu totul de comună și se află la o depărtare de 10 kil. de orașul Iași.

Are o populație de 66 familii, saŭ 150 suflete.

Vite: 130 vite marĭ cornute, 248 oĭ, 24 caĭ și 50 rîmătorĭ.

Leţcani, *fost sat* răzășesc, jud. Suceava, între com. Cristești și Drăgușeni, desființat, ca și altele, de Vodă Mihaiŭ Sturza, care cu forța a răsluit și răzășiile mărindu-și trupul moșieĭ luĭ, Cristești. Răzășiile ar fi fost căpătate de la Ștefan-cel-Mare, în urma luptei de la Războeni. Biserica din Leţcani este și acum în satul Homița.

Leţcani, *deal,* jud. Suceava, pe coastele căruia a fost maĭ înainte satul cu același nume.

Leţcani-Vechĭ saŭ **Bogonos,** *sat,* în partea de N.-E. a com. Cucuteni, pl. Stavnicul, județul Iași, așezat pe partea stîngă a șesuluĭ Bahluiuluĭ, lîngă calea națională Iași-Podul-Iloaeĭ, pe o întindere de 638 hect., cu o populație de 34 familiĭ saŭ 188 suflete.

Vite: 442 vite marĭ cornute, 1204 oĭ, 30 capre, 30 caĭ și 72 rîmătorĭ.

Leuca, *vale,* izvorește de la N. muntelui Clăbucetul-Baiuluĭ, jud. Prahova. Are o direcție de la S.-V. spre N.-E. și se varsă în Prahovița, aproape de Valea-Rișnoaveĭ.

Leuceşti, *sat,* jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Urluești-Băbeni.

Leucuşani, *numire* ce se da în vechime *satuluĭ* Leucușeni, din Moldova, com. Gherăești, jud. Roman.

Leucuşeni, *sat,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Gherăești, spre S.-E. de satul Gherăești, la 2 kil. de el și alăturea de satul Săbăoani. Este așezat pe platoul ce separă basinul Moldoveĭ de al Sîretuluĭ. Are 84 familiĭ, saŭ 295 suflete, din carĭ 64 contribuabilĭ; locuesc în 71 case. Sunt 150 vite marĭ cornute. Se cultivă aci mult cartofiĭ.

Acest sat datează din secolul al XIV-lea, căcĭ un document de la Ștefan-Vodă, fiul luĭ Bogdan și nepotul luĭ Alexandru-cel-Bun, din 12 Aprilie 1458, ne arată că a fost făcut danie de moșul saŭ Alexandru-cel-Bun, împreună cu un alt sat, Dragomirești, din jos de Roman, Mitropolieĭ de la tîrgul Romanuluĭ. Această danie este reîntărită din nou, maĭ tîrziŭ, Mitropolieĭ de Roman, de către Ștefan-cel-Mare, la 20 Aprilie 1488, la care dată se numea Leucușani. Pe la 1400 se numea Leucușouți.

Leucuşeni-Dimitriu saŭ **Leucuşeşti-luĭ-Lînă,** *sat,* pe moșia cu același nume, com. Ciumulești, jud. Suceava. Așezat pe coasta N. a dealuluĭ Antilești, are o populație de 83 familiĭ, saŭ 289 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ; locuesc în 74 case.

Vatra satuluĭ ocupă 5 fălcĭ, 25 prăjinĭ. Moșia, proprietatea moștenit. deced. A. Dimitriu, e în întindere de 190 fălcĭ, din carĭ 130 fălcĭ cultivabile, 22 fălcĭ pădure, 35 fălcĭ fînaț și restul sterp.

Imiproprietăriții în 1864 sunt 14 fruntași, 12 pălmași și 34 codași, stăpînind 91 fălcĭ, 25 prăjinĭ.

Are o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, zidită în 1844, de Vasile Dimitriu, ajutat de obștea sătenilor, deservită de preotul din Ciumulești și de 2 cîntărețĭ. Școala din Ciumulești servă și acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Fălticeni (10 kil.) și la Cîmîrzani (3 kil.).

In 1830, Leucușeștiluĭ-Lînă aveaŭ 25 liuzĭ, plătind 304 leĭ bir anual, la carĭ se adăugeaŭ breslașiĭ ot tam, 2 liuzĭ, plătind 24 leĭ.

Leucuşeşti-Softa, saŭ **Leucuşeşti-Pisoschi,** *sat,* pe moșia cu același nume, com. Ciumulești, jud. Suceava. Așezat pe coastele dealurilor Țarina-Mare și Horaița, are 48 case, populate cu 49 familiĭ, saŭ 201 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 4 fălcĭ, 55 prăjinĭ. Parte din moșie e a d-luĭ Emanuel Morțun și parte a familieĭ Softa. Are o întindere de 207 fălcĭ, din carĭ: 76 fălcĭ cultivabile, 24 fălcĭ pădure, 68 fălcĭ fînaț și restul imaș, mlaștine și locurĭ neproductive.

Imiproprietăriții în 1864 sunt 8 fruntași, 10 pălmași și 30 codași, stăpînind 61 fălcĭ, 55 prăjinĭ. Aceleași drumurĭ sunt ca și la Leucușești-Dimitriu.

In 1803, Leucușești-Pisoschi număra 20 liuzĭ, plătind 236 leĭ bir anual.

Leucuşouţi, *numire,* ce se da, pe la 1400, *satuluĭ* Leucușeni, din Moldova, comuna Gherăești, jud. Roman.

Leul, *com. rur.,* întinsă la V. pl. Ocolul, jud. Romanați, formată din Leul-Mare-d.-s., (2000 locuitorĭ) și Leul-Mic-d.-j. (1400 locuitorĭ), situată pe șoseaua Caracal-Craiova, la 29 kil. de Caracal, și lîngă hotarul jud. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mărĭĭ este de 178 m. Un grup de măgure înconjoară satul.

Are o populație de 857 familiĭ, saŭ 3400 suflete, din carĭ 667 contribuabilĭ.

Are o școală primară, condusă de un învățător, și frecuentată de 72 copiĭ; 4 biserici, Sf. Nicolae (1820), Adormirea Maicei-Domnului (1785), Sf. Gheorghe (1820) și Sf. Dumitru (1872), cu 7 preoți și 8 cîntăreți.

Vite marĭ sunt 2602, vite micĭ, 899 și rîmătorĭ, 914.

Comuna Leul este vestită în județ prin mărimea și vechimea sa.

Leul-Mare-de-Sus, *sat*, în care se află primăria com. Leul, jud. Romanați; are 2000 locuitorĭ.

Leul-Mare și Leul-Mic, *vălcele*, com. Cucueți, pl. Oltul-de-jos, jud. Olt.

Leul-Mic-de-Jos, *cătun*, al com. Leul, pl. Ocolul, jud. Romanați, spre V. și cam la 2 kil. de Leul-Mare; are 1400 locuitorĭ.

Leulești, *cătun*, al com. Bîrzeiul-de-Gilort, pl. Amaradia, jud. Gorj, situat pe văĭ și dealurĭ.

Are o suprafață cam de 500 hect., din carĭ 82 hect. cultură, 2 hect. vie, 4 hect. prunet, iar restul de 412 hect., pădure, fînețe și tufărîș și cea maĭ mare parte rîpos și plin de arbuștĭ.

Are 1 biserică cu 1 cîntăreț; serviciul se face de preotul de la comună.

Locuitorĭĭ sunt moșneni; sunt 49 familiĭ, saŭ 240 suflete, din carĭ 40 contribuabilĭ.

Eĭ posedă: 10 pluguri, 25 care cu boĭ; 11 caĭ, 82 rîmătorĭ, 161 vite marĭ cornute, 45 oĭ și 75 capre.

Comunicația în cătun se face prin șoseaua comunală care o leagă la N. cu comuna sa Bîrzeiul-de-Gilort, iar la S. cu Bîrzeiul-de-Pădure.

In cătun se găsesc 2 puțurĭ și 6 izvoare.

Leului (Dealul-), *deal*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, la N.-V. comuneĭ. Se lasă din dealul Cerătul și desparte cursul superior al pîrîului Leului de apa Nistoiul. E înalt de aproape 50 stînjenĭ și acoperit cu viĭ și fînețe. Formează puțin din limita de V. a com. către com. Băcești, din jud. Gorj.

Leului (Dealul-), *deal*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Slăvuța, din care izvorește pîrîul Slăvuța.

Leului (Stînca-), *codru*, proprietatea statuluĭ, pendinte de mănăstirea Sf. Gheorghe, com. Boziorul, jud. Buzăŭ; are 43 hect., maĭ toate pădure; în localitate se numește și Stîna-Leului.

Leului (Valea-), *vale*, spre S.-V., de com. Scărișoara, pl. Ocolul, jud. Romanați; se termină în Valea-Oltului.

Leurda, *plaiŭ*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, cät. Cacova.

Leurda, *vale*, care udă partea de S. a com. Urși, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, și se varsă în gîrla Cungrișoara, tot în raionul com. Urși.

Leurda, *vale*, la N. de com. Bordeni, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Leurdeanca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Topoloveni, pl. Podgoria, jud. Muscel, în întindere de 100 hect. Esențe: stejar, fag, carpen, jugastru, plop și anin.

Leurdeanca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Leurdeni, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Leurdeanul, *deal*, jud. Muscel, com. Leurdeni, pl. Podgoria.

Leurdeanul, *munte*, jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, cät. Stănila, acoperit de pădure și fineață.

Leurdeanul, *deal*, în raionul com. Ogretinul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure.

Leurdeanul, *pisc*, jud. Prahova, com. Drajna-d.-s., plaiul Teleajenul, pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaților, printre Drajna și Ogretinul. Servă de pășune pentru vite.

Leurdeanul, *pisc* înalt, în partea de S.-E. a com. Cerașul, pl. Teleajeanul, jud. Prahova. Servă pentru pășune în timpul verei, fiind împropriŭ orĭ-căreĭ culturĭ.

Leurdeĭ (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Nehoiașul, care începe din vîrful munteluĭ Stănila și se scurge în riul Bîsca-Rozileĭ, în fața cătunuluĭ Bîsceni.

Leurdeni, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, situată la E. de București, între oraș și forturĭ, la 9 kil. de București. Se împarte în 2 trupurĭ: Leurdeni-Romînĭ și Leurdeni-Sîrbĭ.

Stă în legătură cu Popești-Conduratu și Glina prin șosele vecinale.

Se întinde pe o suprafață de 1875 hect., împreună cu moșia Cula, populată de 486 suflete, din carĭ 96 contribuabilĭ; locuesc în 103 case.

Familia Efr. Germani are, afară de moșia Cula, 800 hect. și locuitorĭĭ, 275 hect. Proprietara cultivă 640 hect. (105 sterpe,

35 izlaz, 20 vie). Locuitorii cultivă 225 hect. (10 sterpe, 20 izlaz, 20 vie).

Improprietăriții sunt 65 locuitorĭ și neîmproprietăriți, 25.

In com. e o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ; 1 școală mixtă, frecuentată de 5 elevĭ și 3 eleve; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 2 circiumĭ.

Vite sunt: 102 caĭ și ĭepe, 174 boĭ, 99 vacĭ și viteĭ, 12 taurĭ, 8 bivolĭ și bivolițe, 20 capre, 79 porcĭ și 633 oĭ.

Locuitorii posedă: 84 plugurĭ: 82 cu boĭ și 2 cu caĭ; 107 care și căruțe: 78 cu boĭ, 20 caĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1946 leĭ și la cheltuelĭ de 1886 leĭ.

Leurdeni, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Podgoria, la 70 kil. spre S. de Cîmpulung, situată între dealurĭ și viĭ și pe malul stîng al riuluĭ Argeș, la 16 kil. de reședința subprefecturei.

Se compune din 4 cătune: Circiumărești, Leurdeni-d.-s., Leurdeni-d.-j. și Moara-Mocanuluĭ, și se mărginește la N. cu com. Glîmbocelul; la S., cu com. Rătești, jud. Argeș, de care se desparte prin riul Argeș; la E., cu com. Ciulnița și la V., cu com. Goleștĭ-Badiĭ.

Are o populație de 304 familiĭ, saŭ 1272 sufl., din carĭ 250 contrib.; locuesc în 287 case.

Are 2 bisericĭ, la Leurdeni-d.-s. și Leurdeni-d.-j., deservite de 2 preoți și 4 dascălĭ; 1 școală, înființată la 1837.

Locuitorii s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moșiile N. Crețulescu, Catinca și Alexandru Golescu, în 4 categoriĭ. Proprietarĭ marĭ în comună sunt: Nic. Crețulescu și N. Gussi.

Vite sunt: 51 caĭ, 300 boĭ, 200 vacĭ, 934 oĭ, 293 porcĭ, 5 bivolĭ și 8 capre.

Budgetul com. e la venitурĭ de 4430 leĭ și la cheltuelĭ de 3893 leĭ.

Spre N. este înconjurat de dealurĭ cu viĭ și de pădurĭ cu stejar, fag și gîrniță; iar celelalte părțĭ sunt acoperite de livezĭ de prunĭ, merĭ, nucĭ și cireșĭ.

Riul Argeș udă partea de S. a comuneĭ.

Șoseaua națională București-Pitești și calea ferată, mergînd aproape paralel, trec prin comună de la V. spre E. Alte 3 șosele comunale pleacă din șoseaua națională, trec prin comună, spre riul Argeș, peste care este un pod de lemn, legînd com. Leurdeni cu com. Cătеasca-Popești, din jud. Argeș.

La anul 1712, Carol XII, regele Suedieĭ, a trecut prin Leurdeni, în drumul săŭ spre Pitești.

Leurdeni, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Muscel, pl. Podgoria, căt. Leurdeni, pe linia Chitila-Pitești, pusă în circulație la 13 Septembrie 1872. Se află între stațiile Găești (16.3 kil.) și Goleștĭ (14.1 kil.) Înălțimea d'asupra nivelului mării de 217m,04. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 150670 leĭ, 05 banĭ.

Leurdeni, *fort*, în jurul Bucureștilor, jud. Ilfov.

Leurdeni, *deal*, în raionul comuneĭ cu același nume, plasa Podgoria, jud. Muscel, pe care se cultivă 40 hect. vie.

Leurdeni-de-Jos, *sat*, făcînd parte din com. rur. Leurdeni, pl. Podgoria, jud. Muscel. Este situat în partea de E. a comuneĭ, pe malul stîng al riuluĭ Argeș. Are o populație de 98 familiĭ, saŭ 395 suflete: 201 bărbați și 194 femeĭ.

La nordul satuluĭ sunt dealurĭ marĭ acoperite cu viĭ și pădurĭ. Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, clădită la anul 1861 de N. Crețulescu și Alecu Pitaru.

In raionul acestuĭ cătun este și stația căeĭ ferate, Leurdeni.

Leurdeni-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. rur. Leurdeni, pl. Podgoria, jud. Muscel. Aci este reședința comuneĭ.

Are o populație de 124 familiĭ, saŭ 502 suflete: 255 bărbați, 247 femeĭ.

E situat în centrul comuneĭ pe malul stîng al riuluĭ Argeș. In partea de N. a satuluĭ sunt dealurĭ acoperite cu pădurĭ și viĭ.

Are o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ-Domnuluĭ, fondată la 1835 de răposatul Iordache Golescu. La 1887, focul a distrus o și s'a rezidit de locuitoriĭ comuneĭ.

Are o școală de băeți și fete, condusă de un învățător și o învățătoare, cu întreținerea cărora statul cheltuește 2484 leĭ anual; e frecuentată de 120 copiĭ.

Știŭ carte 176 bărbați și 72 femeĭ.

Pe la N. satuluĭ trece șoseaua națională București-Pitești și calea ferată, carĭ merg aproape paralel prin cătun.

Leurdeni-Sîrbi. Vezĭ Leurdeni, jud. Ilfov.

Leurdețul, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Goidești, cătunele Fundata și Plaiul-Nuculuĭ, a moșnenilor în devălmășie.

Leurdișul, *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Valea-Muscelului; izvorește

din Vîrful-Pătîrlagiĭ; se unește cu izvorul Brăduleţul și amîndouă unite dau naștere pîrîuluĭ Valea-Muscelului.

Leurdoasa, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia, cu o populație de 381 suflete: 184 bărbați și 197 femeĭ. Locuesc în 58 case și 22 bordee. Copiiĭ din sat urmează la școlile din satul Argetoaia-d.-s., ce este la 4 kil. 200 m.

Leurdoasa, *deal* (400 m.), jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia, din care izvorește pîrîul Leurdoasa.

Leurdoasa, *pîrîŭ* și *vale,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia, ce curge prin satul Leurdoasa. Izvorește din dealul Leurdoasa.

Leuriĭ (Dealul-), *munte,* în comuna Mădeĭul, jud. Suceava.

Lezunţul-Mare saŭ **Leşunţul,** *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Grozești; izvorește din muntele Măgura-Caşinuluĭ, se încarcă d'a stînga cu pîrîul Lezunţul-Mic, udă localitatea Huta și se varsă d'a dreapta Oituzuluĭ la satul Ferăstrăul.

Lezunţul-Mare, *munte,* județul Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Grozești.

Lezunţul-Mic, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Grozești, de lîngă muntele Lezunţul-Mare.

Lia, *pisc,* între com. Bîrzești și Vulturești, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Libicești, *mahala,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. Pluta.

Lichireşti, *vechĭe plasă,* în jud. Ialomița, cu 16 sate. Această plasă, împreună cu pl. Ciocănești, a format, în 1832, pl. Borcea.

Lichireşti, *vechĭe numire a orașului* Călărași, jud. Ialomița.

Lichireşti, *moșie* nelocuită, a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, în jud. Ialomița, pl. Borcea, spre V. de orașul Călărași. Teritoriul orașuluĭ a făcut parte pănă la 1852 din această moșie, cînd s'a cumpărat 1714 pog. de la Eforie, din carĭ 1357 pog. formează domeniul orașuluĭ; pe 357 pog. se află vatra orașuluĭ Călărași.

Lichitişteni, *sat,* făcînd parte din com. Vultureni, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ. Este situat la N.-E. de com., la 4½ kil. Prin sat curg pîraiele: Sarica, la S. și Lichișteni, la N.

Are o populație de 52 familiĭ, saŭ 210 suflete, carĭ locuesc în 50 case. Copiiĭ din sat merg la școala din satul Vultureni.

Teritoriul satuluĭ este de 724 hect. Locuitoriĭ, foștĭ clăcași și împămînteniți la 1864, stăpînesc 124 hect., iar proprietariĭ 600 hect.

Locuitoriĭ cultivă 555 hect., iar satul ocupă 9 hect.

Vite sunt: 95 boĭ, 75 vacĭ, 4 taurĭ, 22 caĭ, 6 bivolĭ, 156 oĭ și 14 capre. Sunt 200 stupĭ cu albine.

Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri de fĭer și 22 de lemn.

In sat se află o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, de lemn. Materialul de lemnărie a fost dăruit de Alexandru Sturdza de la vechĭa biserică din tîrgul Găiceana, care era în locul celeĭ actuale. Pe icoane și pe străniĭ se găsesc datele de 1774 și 1778, carĭ arată data cînd s'a făcut biserica din tîrgul Găiceana.

Lichişteni, *pîrîŭ,* curgînd pe teritoriul com. Vultureni, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ, de la N. spre V.; se varsă în partea stîngă a Berheciuluĭ, după ce a udat satul cu acelașĭ nume.

Licina, *vale,* în jud. Constanța, pl. Silistra, pe teritoriul com. rur. Cîlnia, jud. Constanța; se desface din poalele de N.-V. ale dealuluĭ Canlĭ-Dere; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune de la S.-E. spre N.-V., mergînd printre dealul Darna și o prelungire a dealuluĭ Canlĭ-Dere, brăzdînd partea de N. a pl. și cea de V. a com.; după un drum de 4 kil., trecînd prin păduriĭ și tufărișurĭ, se deschide pe malul dobrogean al Dunăreĭ, la 800 m. maĭ sus de deschiderea văeĭ Cîlnia în Dunăre; malurile sale sunt înalte și rîpoase din pricina dealurilor carĭ o string de aproape; taie 2 drumurĭ comunale: Bugeac-Cîlnia și Galița-Cîlnia.

Licoi, *fost sat,* pe moșia Vîrbocenĭ-Blestematele, în jud. Buzăŭ, com. Cărpinișteа, spart în timpul ciumeĭ luĭ Caragea; urmele se văd încă.

Licoi, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Mărgăriteşti, la poalele dealuluĭ Licoi, pe pîrîul Hîrboca.

Licoi, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Racovițeni, situat în partea de V. a com., la hotarul județuluĭ, către Buzăŭ; este acoperit cu păduriĭ.

Licoi, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com.

Cărpiniștea, căt. Valea-Hotarului; are 500 hect., din care 36 pădure.

Licura, *deal*, la N. de com. Ocnele-Mari, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, unde a fost un războiŭ, numit Cîrjalia, cu Turcii, cari aŭ dat foc bisericei de la Căpățîna, de pe acest deal, la anul 1802.

Licurei(Culmea-), *culme de deal*, în jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Ocnele-Mari, pe care se află ocnele vechi, părăsite, cari datează din timpul lui Adrian și cari aŭ fost mai în urmă căutate de împărații pentru a scoate sare ca să alimenteze pe locuitorii din Moesia inferioară și Dacia răsăriteană. Originea lor se sue mai sus de Adrian.

Licuriciul, *com. rur.* și *sat*, în partea de E. a com. Cărbunești, pl. Gilortul, jud. Gorj.

Este situat pe valea Licuriciul. Are o suprafață de 1000 hect., din cari 200 hect. arabile, 20 hect. prunet, 15 hect. vie, iar 765 hect. pădure, tufăriș și rîpe.

Are o populație de 240 familii, saŭ 1222 suflete, din cari 200 contribuabili.

Locuitorii posedă: 20 pluguri, 40 care cu boi; 210 vite mari cornute, 10 cai, 150 oi, 45 capre și 100 rîmători. Sunt 43 stupi cu albine.

Are: 2 biserici, una făcută în 1790, iar a doua în 1820; sunt deservite de 1 preot și 2 cîntăreți.

Budgetul com. este de 1181 lei la venituri și de 1117 lei, 81 bani, la cheltueli.

Este udată de apa Negreana, peste care, în partea despre N., pe șoseaua vecinală care traversează satul, este un pod de lemn pe piloți, iar altul, în partea de S. în marginea satului.

Comunicația în com. se face prin șoseaua vicinală care o leagă la N. cu Cărbunești și la S. cu Negreni; cu Frumușei, Serada, Pîrîul-Boia și Jupînești, e legată prin drum de care.

In com. se găsesc 4 puțuri și 15 izvoare.

Licuriciul, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, situată pe partea stîngă a văiĭ Tinoasa.

Se învecinește la N. cu com. Antonești; la S., cu valea și pîrîul Tinoasa; la E., cu valea și cu Pîrîul-Ciineluĭ, care o desparte de com. Călinești, iar la V. cu teritoriul com. Dulceanca.

Populația com. este de 215 familiĭ, saŭ 986 suflete, din cari 163 contribuabilĭ.

Are: o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 46 elevĭ; o biserică cu un preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Vite: 282 vite marĭ cornute, 51 caĭ, 1935 oĭ și 160 porci.

Budgetul com. este de leĭ 2852,20, la venitură și de leĭ 2849,52, la cheltuelĭ.

Solul este mai mult humos și puțin accidentat, priincios pentru orĭ-ce cultură.

Suprafața com., c u a moșiilor și a pădurilor aflate pe dînsa, este de aproape 4000 hect. Proprietar principal este Eforia Spitalelor Civile din București, care posedă trupurile de moșie numite Zbîrglezele și Lixandra. Din aceste moșiĭ, 2040 hect. sunt pămînt arabil, 1650 hect. acoperite cu pădure, iar restul de 253 hect. izlaz și fînețe. Eforia posedă și viĭ pe o întindere de 23 hect. Ambele pădurĭ s'aŭ dat acum cîțĭ-va anĭ în exploatare. Intr'însele se găseaŭ arborĭ groșĭ, cu osebire stejar și alte esențe, în grosime pănă la 60 cm.; parte din pădure este lăstar. Proprietățile locuitorilor, date după legea rurală, ocupă 450 hect., împărțite între 88 locuitorĭ, cari mai posedă și 61½ hect. viĭ.

Locuitoriĭ aŭ multe căzane pentru fabricarea rachiuluĭ de prăștină.

Căĭ de comunicațiune sunt spre com. Antonești la N., spre com. Dulceanca la V. și la com. Călinești, la E., dincolo de Valea-Ciineluĭ, pe șosele vecinale.

In partea de S. a com., peste pîrîul Tinoasa, se află o măgură, căreia locuitoriĭ îĭ zic Măgura-Cimitiruluĭ și care servă ca semn de hotar al pămînturilor delimitate locuitorilor; o a doua măgură se găsește la E. com. și poartă numele de Măgura-Zamfireĭ.

Măgura-Cimitiruluĭ are o înălțime de 5 m., iar baza eĭ are 125 m. în periferie. Măgura-Zamfireĭ este de 6 m. înălțime și are o periferie de 120 m.

Cea mai mare parte din locuitorĭ sunt bulgarĭ, stabiliți aci de pe timpul răzmeriților și pribegiilor. Eĭ își păstrează încă limba, portul și obiceiurile. De cîțĭ-va anĭ însă asimilarea cu elementul romîn a început să fie mai vădită.

Licuriciul-Zbîrglezele, *pădure*, în jud. Teleorman, pe moșia Licuriciul, proprietate a Eforiei Spitalelor Civile din București.

Licuriciul, *vale*, com. Licuriciul, jud Gorj. Are direcțiunea N.-S.-E. și este coprinsă între dealul Serada la E. și dealul Negrenilor la V. Își are originea mai sus de com. Licuriciul și dă în valea Gilortuluĭ mai jos de Negreni. Pe această vale curge pîrîul Negreana ce urmează direcția dealuluĭ, avîndu-și obîrșia mai sus de Licu-

riciul; trece pe lîngă satul cu același nume și se varsă în Amaradia, la Hurezani-de-Sus. In timp de secetă este seacă; în timpuri ploioase devine mare.

Lidii (Valea-), *pîriu*, udă com. Tătarul, trece în raionul com. Gornetul-Cricovul, pl. Cricovul, jud. Prahova, unde se varsă în rîul Cricovul-Sărat.

Lidvul, *pisc de munte*, jud. Suceava, acoperit parte de pădure de fag și parte de fineț, între Rișca-Mare și Slătioara, com. Bogdănești.

Liești, *com. rur.*, jud. Tecuciu, pl. Bîrlad, formată din 2 cătune: Liești și Șerbănești, situate pe ambele părți ale șoseleĭ naționale Tecuciu-Galați, pe o întindere de 4 kil., cu reședința com. în satul Liești.

Intreaga comună este situată pe un frumos platou, avînd o înălțime de 16 m. deasupra nivelului Bîrladului, în partea de S. a jud., la 27 kil. de Tecuciu și la 7 kil. de Ivești, reședința sub-prefecturei.

Hotarul comuneĭ este: la N., o linie convențională ce pleacă din malul Siretului, merge spre E. pe lîngă moșia d-luĭ Nicolescu, dă în gîrla Bîrlovița, pînă face o cotitură spre S., se ridică pe deal pe șoseaua comunală, trece prin sat, se ridică tot spre E., trecînd Nisipurile, Dumbrava, Călmățuiul, pînă ajunge în matca Geruluĭ; spre E., pîriul Gerul, în linie aproape dreaptă, de la N. spre S., pînă în moșia d-luĭ Verone; la S., o linie de învoeală începe din matca Geruluĭ, trece pe moșia d luĭ Gheorghiadi, merge prin pădurea Hanul-Conachi, pînă ajunge în malul Siretului, la locul numit Chităroaia; la V., rîul Siretul, care intră în raionul comuneĭ la punctul numit «la Morel», merge spre S. pînă la Odaia-Popeĭ, apucă spre E. pînă la Coardele, iar de aicĭ spre S.-V. pînă la Călieni (jud. Putna) și Chităroaia, unde trece în com. Fundeni, făcînd o curbă spre V.

Răzeșiĭ satuluĭ Liești trec peste hotarul natural, care e Siretul în partea de V., avînd proprietăți și dincolo de Siret pînă în rîul Putna (jud. Putna), care în vechile hotărniciĭ se identifica cu numirea Ruginosul, după cum se aude și astăzĭ între locuitorĭ.

Terenul e aproape șes. În partea de E. se ridică vre-o cîteva dealurĭ, care o brăzdează de la N. spre S. Cel maĭ însemnat este Dealul-Călmățuiuluĭ.

Apele care udă comuna sunt: Siretul, în partea de V., formînd și limita între jud. Tecuciu și Putna. Gîrla-Bîrlovița, care pleacă din Siret, curge în direcția N.-S.-E., șerpuește prin vechiul sat Liești și se varsă în Bîrlad, în raionul satuluĭ. Bîrladul, în partea de V. curge în direcția N.-S. și se varsă în Siret în raionul acesteĭ com. Călmățuiul în partea de E. a com., curge de la N. spre S., avînd o albie adîncă. Gerul, care formează limita de răsărit a com., curge în direcția N.-S. și formează o vale frumoasă, acoperită cu fineață.

Populația com. este de 934 familiĭ, saŭ 3763 suflete, din carĭ 843 contribuabilĭ; locuesc în 885 case. Știu carte 450 bărbați și 120 femeĭ.

Teritoriul com. este de 7512 hect., și 62 ariĭ. Locuitoriĭ din Liești, carĭ sunt vechĭ răzeșĭ, stăpînesc 1646 hect.; vechiĭ clăcașĭ din Șerbănești și o parte din Lieștĭ stăpînesc 1194 hect., iar proprietarul 7672.

Vite sunt: 263 caĭ, 7 taurĭ, 125 epe, 1768 boĭ, 1328 vacĭ, 4 catîrĭ, 7 bivolĭ, 4103 oĭ și 43 capre.

Locuitoriĭ posedă 558 plugurĭ de fer, 14 de lemn, 14 cazane de făcut rachiŭ; iar proprietariĭ aŭ: 4 mașinĭ de secerat, 2 mașinĭ de bătut porumb, 4 mașinĭ de semănat, cum și 2 morĭ de foc, una în Lieștĭ și cea-l'altă în Șerbănești.

Sunt 3 biserică, una în Lieștĭ și două în Șerbănești, deservite de 4 preoțĭ și 4 cîntăreți; 3 școlĭ, 2 în Lieștĭ, una de băeți și una de fete, și o a 3, mixtă în Șerbănești. Școala de băeți din Lieștĭ s'a înființat, la 1865 și e frecuentată de 96 copiĭ. Școala de fete s'a înființat la 1881 și se frecuentă de 29 eleve. Școala din Șerbănești s'a înființat la 1881, și e frecuentată de 42 elevĭ.

Veniturile ca și cheltuelile com. sunt de 9953 leĭ, 29 banĭ.

Comerciul se face de 18 persoane.

Pe teritorul comuneĭ, în partea de E., se află o fișie de pămînt nisipos care începe din comuna Torcești și continuă pînă în pădurea Hanul-Conachi, în direcție N.-S.; d-l Gr. Ștefănescu, în cartea-ĭ de geologie, zice că aicĭ a fost apă; locuitoriĭ aŭ făcut plantațiuni de plopĭ și sălcĭĭ.

Locuitoriĭ din Lieștĭ sunt vechĭ răzeșĭ; iar ceĭ din Șerbănești sunt parte răzeșĭ, parte împroprietăriți la 1864.

Căile de comunicație sunt: Șoseaua națională Tecuciu-Galați, care trece prin mijlocul satelor Lieștĭ și Șerbănești; calea ferată Ivești-Hanul-Conachi, care formează limita de E. a satelor;

șoseaua județeană Liești-Lungocul și Călieni (jud. Putna) care unește satul Șerbănești cu Călieni prin un pod de vase umblător. Aicĭ se află prima baterie a forturilor Nămoloasa-Focșani.

Intreaga com., la 1881, se află situată pe deal în urma inundațiilor Siretuluĭ și Bîrladuluĭ. Ea prezintă un aspect plăcut, avînd străzĭ drepte și largĭ, case maĭ igienice și bine făcute, în mare parte învelite cu tablă și șindrilă.

Locuitoriĭ desfac produsul muncеĭ lor la tîrgul Ivești, iar toamna la Galați; transportul se face pe șoseaua națională, cu carele cu boĭ saŭ cu căruțe cu caĭ.

Se mărginește la N. cu com. Bucești, de care se desparte printr'o stradă largă numită Hățașul; la S., cu com. Fundeni; la V. cu rîul Siret și la E. cu jud. Covurluiŭ, de care se desparte prin rîul Gerul.

Liești, *sat,* în jud. Neamțu, com. Petricani. Vezĭ Julfeni.

Liești, *sat,* făcînd parte din com. cu acelașĭ nume, jud. Tecuciŭ. E situat pe un platoŭ, între rîul Bîrlad, la V. și calea ferată, la E., avînd o pozițiune frumoasă. Aicĭ este reședința comuneĭ. Satul actual datează de la 1881, strămutat din vale.

Are o populație de 590 familiĭ, saŭ 2355 suflete, carĭ locuesc în 569 case.

Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, făcută de obștia satuluĭ la 1886, sub îngrijirea preoților Vasile și Ștefan Ciuntu, carĭ aŭ condus lucrarea până la sfîrșit. Biserica este mare, încăpătoare, avînd o catapeteazmă de un aspect frumos, lucrată cu artă. Este deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Sunt 2 școlĭ, una de băețĭ, și a doua de fete, întreținute de stat. Școala de băețĭ se frecuentă de 96 elevĭ, iar cea de fete de 29 eleve.

Satul datează din secolul al XV-lea.

In vechime era situat tot pe deal, în locul unde se află astăzĭ; aceasta se dovedește prin urmele bisericeĭ ce se vede și astăzi la «Vadul-Păușeștilor», spre S.

Din cauza deselor invaziunĭ Tătărești și Turcești, fiind-că pe aicĭ era drumul spre Moldova, locuitoriĭ s'aŭ strămutat pe vale în unghiul ce-l face Siretul cu Bîrladul.

Aicĭ aŭ stat pănă la anul 1881. Eĭ s'aŭ întins din malul Bîrladuluĭ pănă în al Siretuluĭ pe ambele laturĭ ale gîrleĭ Bîrloviția. Aicĭ și-aŭ făcut o biserică pe malul Siretuluĭ, biserică care era aproape să fie dărîmată de Siret; locuitoriĭ văzînd că biserica va cădea de pe malul Siretuluĭ aŭ luat o parte din lemnăria aceștia și aŭ dus-o la satul Negrea, care pe la 1866 depindea de com. Lieștĭ.

Maĭ înainte eĭ făcuseră o altă biserică, în mijlocul satuluĭ, pe malul gîrleĭ Bîrloviția. Construcția de gard, are o vechime, se zice, de 100 anĭ. Cu strămutarea satuluĭ la 1881, ea a fost părăsită, și astăzĭ e ruinată. Satul de pe vale nĭ se înfățișează ca o grădină frumoasă, avînd diferițĭ pomĭ fructiferĭ și viĭ și străbătută de șos. comunală care duce la Siret.

La anul 1881 o revărsare mare a Siretuluĭ, unită cu Bîrladul, a făcut că nu numaĭ satul Lieștĭ, dar și Bucești, Vulturenĭ, Blăjerĭ d.-j. și Șerbănești să se ridice pe deal, unindu-se aproape toate.

Liești, *sat,* în jud. Tutova, pl. Pereschivul, spre S.-V. de Bîrlad. Formează o comună (com. Liești) cu cătunele: Huștiul și Ciorăști, avînd o populație de 1106 suflete, din carĭ 190 contribuabilĭ; locuesc în 242 case.

Teritoriul com. este foarte deluros. Se cultivă viea pe o suprafață de 367 hect., 50 ariĭ, livezile cu prunĭ pe o întindere de 50 ariĭ.

Are o școală primară de băeți; 2 biserici. Comerciul se face de 5 persoane.

Bud. com. e de 7973 l., 63 b.

Liești, *deal,* pe a căruia coastă de V. se află satul Știoborăni, iar pe cea de E. satul Bălțați, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Se întinde de la N. din dealul Popeștilor, continuă spre S., străbate teritoriul com. Știoborăni, și apoĭ se termină în Valea-Crasneĭ, pe teritoriul com. Vinețești, din jud. Fălciŭ.

Liești, *lac,* spre V. de satul Gugești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, unde odinioară a fost sat, din a căruĭ urme se văd și astăzĭ ruinele bisericeĭ. Vechiĭ locuitorĭ aĭ aceluĭ sat s'aŭ strămutat în satul Gugești de astăzĭ.

Liești, *trup de moșie* particulară, în raionul satuluĭ Tătărești, com. Corni, jud. Tecuciŭ.

Liești, *pîrîŭ,* izvorește de sub dealul Lieștĭ și al Rîșcaneĭ, udă valea dintre aceste două dealurĭ, trece prin satul Bălțați, com. Știoborăni, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ și se varsă în pîrîul Vinețești, com. cu același nume.

Liești-Miclesculuĭ, *mahala,* făcînd parte din com. Lieștĭ, jud. Tecuciŭ, situată între șoseaua națională și rîul Bîrlad, despărțind satul Lieștĭ, de Șerbănești, prin o șosea.

Locuitorii îi mai zice și Păușești.

Ligureşti, *cătun*, al com. Coți, jud. Buzău, cu 90 locuitori și 24 case.

Liiceni, *cătun*, al com. Drăghiceni, pl. Ocolul, jud. Romanați, așezat pe coasta unuĭ deal, la 5 kil. spre E. de Caracal și aproape de șoseaua Caracal-Craiova. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ mării este de 140 m. Are 60 familiĭ, saŭ 262 suflete; o biserică, Adormirea-Maicei Domnuluĭ (1852), cu un preot și doĭ cîntăreți.

Liliacul. Vezĭ Arămești-Boerești, sat, jud. Roman.

Liliaculuĭ (Muchia-), *colină*, în jud. Buzău, com. Cindești, căt. Sătucul, ramificație din movila Cerbul, acoperită cu izlaz. E punct trigonometric.

Lilieci, *sat*, făcînd parte din com. rur. Cătunești-Mĭineasca, plasa Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat la S. de Cătunești.

Se întinde pe o suprafață de 824 hect., cu o populație de 385 locuitorĭ.

Fraților Dumba aŭ 586 hect. și locuitoriĭ 238 hect. Proprietariĭ cultivă 500 hect. (30 izlaz, 56 pădure). Locuitoriĭ cultivă 228 hect. (10 izlaz).

Comerciul se face de 3 persoane. Are 1 heleșteŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 337 și al celor micĭ de 941.

Satul s'a înființat la anul 1795 de Nedelcu Logofătul.

Lilieci, *sat*, făcînd parte din com. rur. Frunzinești, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov. Cade spre E. de Frunzinești.

Se întinde pe o suprafață de 2094 hect. (împreună cu Frunzinești, Orasca și Pițigaia), din carĭ D-l N. D. Amira are 1850 hect. și locuitoriĭ (împreună cu ceĭ din Frunzinești, Orasca și Pițigaia), aŭ 244 hect.

Proprietarul cultivă 1372 hect. (100 sterpe, 35 izlaz și 343 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Populația satuluĭ e de 104 suflete.

Comerciul se face de 1 circiumar.

Numărul vitelor marĭ e de 96 și al celor micĭ de 371.

Lilieci, (Siliștea-Satului saŭ **Liliecii-Țigănimeĭ)**, *loc*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Gioseni, unde în vechime era un sat, care avea curte boierească și o biserică. Acum 100 de anĭ satul Gioseni era pe acest loc, de unde a trebuit să se mute din cauza stricăciunilor făcute prin răvărsările Siretuluĭ.

Lilieci, *deal*, în jud. Prahova, com. Ceptura, pl. Cricovul, pe vîrful căruia e un platoŭ, care a aparținut uneĭ Doamne Neaga. Dovadă că acolo a fost o casă, un palat domnesc, o cetățuie saŭ altceva, este că se vede și pănă azĭ o aleie de lilieci, din grădina aceluĭ palat.

Liliecilor (Dealul-), *colină*, în jud. Buzău, com. Niculești, căt. Merei, pe malul drept al rîuluĭ Slănicul; face hotar despre com. Vintilă-Vodă; e acoperită de pădure măruntă.

Lilieşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Țintea, pl. Filipești, jud. Prahova. Are o biserică, fondată la anul 1848.

Limba-Capreĭ, *iezer*, în jud. Brăila, com. Ciacîrul, la N. de privalul Mucuroaea, între iezerele Peștiĭ-Romînești și Peștiĭ-Turcești.

Limba-Gogiĭ, *deal*, acoperit cu viĭ și livezĭ, în partea de V. a satuluĭ Costuleni, com. Costuleni, pl. Branișteа, jud. Iași.

Limbari, *pădure*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Fundul-Răcăciuni, de pe la izvoarele pîrîuluĭ Răcăciuni.

Limbășelul, *vale*, jud. Prahova, formată din diferite micĭ vîlcele, carĭ-și iaŭ naștere din apropierea gărei Predealul și munteluĭ Susaiul; curge de la N. spre S. și se varsă în pîrîul Azuga, pe țărmul drept, tot în raionul com. Predealul.

Limbĭ (La-Treĭ-), *pescărie*, însemnată, în jud. Tulcea, pl. Sulina, com. rur. Sf. Gheorghe (saŭ Chidrilez=Catîrlez), se află așezată pe o ridicătură împărțită în alte 3 micĭ, care aŭ forma unor limbĭ; această ridicătură se află în grîndul Zaton-Vechiŭ, coprins între gîrla Zaton-Vechiŭ, și Marea-Neagră; este formată din maĭ multe colibe unde staŭ pescariĭ.

Limboești, *sat*, jud. Tutova, pl. Simila, com. Vlădești pe pîrîul Horoeta, spre N. de satul Vlădești. Are 195 locuitorĭ și 55 case.

Limpede (Lacul-), *lac*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca, situat în partea de V. a com., pe muntele Măgura-cu-Leșile; are o întindere de ½ hect. Își conține păstrăvĭ și caracudă, ce se consumă în localitate.

Limpedea, *luncă*, jud. Bacău,

pl. Bistrița-d.-j., com. Osebiți-Mărgineni, din dreapta Bistriței și în dreptul satului Gheraești.

Limpedea, *girtă*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Osebiți-Mărgineni, care este un braț al Bistriței, de pe malul său drept; la naștere mai sus de satul Gheraești, unindu-se iar cu Bistrița mai jos de acest sat.

Limpegiorul, *pîriŭ*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Tazlăul; se varsă în stînga pîrîului Tazlăul; apa sa este minerală și servește pentru băi.

Limpezelul, *izvor*, udînd com. Cărbunești, pl. Podgoria, jud. Prahova, se vărsă în gîrla Lopatna.

Limpezișul, *cătun*, al comunei Cioranca, jud. Buzău, cu 240 locuitori și 65 case; e format din însurățeî.

Limpezișul, *numire* ce se mai dă *unei părți din moșia* Glavești, din corpul Bădeni-Miluiți, jud. Buzău.

Limpezișul, *baltă*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Rasova, și anume pe acela al cătunului său Vlah-Chioi; este mai mult o prelungire sudică a bălții Vederoasa, și se continuă spre S. cu stufăroasa baltă Sarpul; este așezată între dealurile: Alimanul la V. și Vlah-Bair la E.; pe malul său V. este așezat satul Aliman, iar pe cel E. satul Vlah-Chioi; are o întindere de 250 hect., acoperită în cea mai mare parte cu stuf; conține pește ce se consumă în localitate.

Linești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Vulturești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Linieri, *mahala*, com. rur. Salcia, pl. Podgoria, județul Prahova.

Lingura, *pîriŭ*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Cîndești; izvorește din ramura dealurilor Dragva, și se varsă pe partea dreaptă a pîrîiașului Dragva.

Lingurari, *sat*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, situat la 2 kil. de satul Luncani. Are o populație de 23 familiĭ, saŭ 77 suflete.

Lingurari, *sat*, în partea de S. a com. Laza, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta dealuluĭ Izvorul, pe o suprafață de 137 hect. și cu o populație de 40 familiĭ, saŭ 248 suflete, țigani lingurarĭ.

Lingurari, *sat* noŭ, în partea de N. a comuneĭ Țibănești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Are o suprafață de 19 hect. și o populație de 65 familiĭ, saŭ 337 suflete.

Vite: 260 vite marĭ cornute, 14 caĭ, 44 capre și 54 rîmătorĭ.

Lingurari. Vezĭ Bărtălușul, sat, com. Puiești, jud. Tutova.

Lingurari, *loc*, pe dealul cu acelașĭ nume, com. Valea-Gloduluĭ, jud. Suceava, populat cu vre-o 40 de bordeie de Țiganĭ nomazĭ.

Lingurari, *ramură de dealurĭ*, ce se detașează de la hotarul com. Tazlăul, jud. Neamțu (între pîrîiașele Pîrîul-Radului și Carpenul), pe teritoriul com. Cîndești, formînd în parte, cu culmile despre E.-S., hotarul despre jud. Bacău.

Lingurari, *deal*, ramificare a șirului de deal, ce se întinde din jud. Iași, în jud. Vasluiŭ, pl. Funduri, com. Țibănești. Pe culmea luĭ e pădure.

Lingurari, *deal*, în jud. Suceava, com. Valea-Gloduluĭ, prelungire a Dealuluĭ-Rotărieĭ, parte arabil, parte îmbrăcat în pădure.

Lingurari saŭ **Bulgaria**, *iaz*, spre S. de satul Șetrăreni, com. Cîrniceni, pl. Turia, jud. Iași; pe lîngă malurile luĭ sunt grădinărĭĭ de zarzavaturĭ, de unde și numele luĭ de Bulgăria.

Lingurari, *pîriŭ*, ce curge prin com. Brătești, pl. Fundul, jud. Roman. Izvorește din marginea de N. a plășeĭ, curge de la N. la S., trece printre satele Averești-d.-s. și Izvorul și la S. de acest din urmă se varsă în pîrîul Brăteasca, pe dreapta.

Lingurari, *pîriŭ*, jud. Suceava; izvorește din Balta-cu-Arinĭ, de pe Dealul-Rotărieĭ, udă teritoriul com. Valea-Gloduluĭ și Siliștea, pe o lungime de 3 kil. și se varsă în Șomuzul-Mic.

Linia, *sat*, cu 57 fam., pe apa Șimniculuĭ, jud. Argeș, pl. Topologul; face parte din com. rur. Budești.

Linia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Boteni, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Este situat pe malul stîng al riuluĭ Argeșelul, avînd o populație de 102 locuitorĭ.

Linia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Poiana, jud. și pl. Prahova.

Linia, *sat*, com. rur. Obislavul, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea.

Are o populaţie de 386 locuitorĭ.

Linia, *mahala*, în com. rur. Dragoteştĭ, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Linia, *deal*, acoperit cu pădure, în jud. Roman, pl. Moldoveĭ, com. Hălăuceştĭ, spre N. de satul Hălăuceştĭ.

Linia, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 12 hect., pe malul Prutuluĭ, com. Costuleni, pl. Braniştea, jud. Iaşĭ.

Linia-Biserĭceĭ, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, com. rur. Cremenarĭ-Moşneni.

Linia-Boerească, *mahala*, în com. rur. Degeraţi, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Linia-Costeĭ, *mahala* saŭ *cătun*, jud. Vlaşca, com. Talpa-Băţcoveni, din pl. Glavaciocul.

Linia-Cuca, *sat*. Vezĭ Cuca, jud. Argeş.

Linia-Dănicelĭ, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Dănicelĭ.

Linia-de-Jos, *mahala*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Retezul.

Linia-de-la-Deal, *sat*, judeţul Argeş, pl. Cotmeana, com. rur. Găujanĭ.

Linia-de-peste-Vale, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, com. rur. Dănicelĭ.

Linia-de-Sus, *mahala*, în jud. Mehedinţi, com. rur. Retezul, plaiul Cloşani.

Linia-Dealuluĭ, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Bărsoiul; are o biserică.

Linia-din-Deal, *sat*. Vezĭ Curteanca, jud. Argeş.

Linia-din-Deal, *sat*, făcînd parte din com. rur. Vîrleni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vilcea. Are o populaţiune de 354 locuitorĭ; o biserică, fondată la anul 1882.

Linia-din-Vale, *sat*, făcînd parte din com. rur. Dobrotinetul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Are o populaţiune de 295 locuitorĭ. Este situat pe valea Oltuluĭ. Are o biserică reparată la 1857 de răposatul dr. Ernest de la Pomeray.

Linia-Dobreşti, *sat*, cu 30 familiĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, pendinte de com. rur. Lăunele-d.-s.

Linia-Hanuluĭ, *sat*, cu 302 loc. jud. Argeş, pl. Oltuluĭ; face parte din com. rur. Bălceşti.

Linia-luĭ-Ciuculete, saŭ **Linia Poduluĭ**, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, com. rur. Cremenarĭ-Flămînda. Aĭcĭ este o trecătoare cu pod plutitor peste rîul Oltul.

Linia-Mare, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, pendinte de com. rur. Uda-d.-s.

Linia-Mare saŭ **Creţuleşti**, *sat*, cu 359 suflete, jud. Argeş, pl. Piteşti, com. rur. Crucişoara. Are o biserică, cu hramul Sf. Theodor, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Linia-Mare, *sat*, com. rur. Rîjleţul-Vieroş, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 564 locuitorĭ. La S. cătunelor Linia-Mare şi Bărăneşti este o biserică zidită pe la 1800 de Diţă Moţ, cu locuitorĭĭ din comună, şi reparată la 1879, de preotul Dimitrie Moţescu şi enoriaşĭ.

Linia-Mare, *sat*, com. rur. Albeşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Linia-Mare, *deal*, lung de 3 kil. com. Rîjleţul-Vieroş, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, cu direcţiunea de la N. la S.

Linia-Moţeşti, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, com. rur. Dobreşti.

Linia-Păltineanu, *sat*, făcînd parte din com. rur. Butimanul, pl. Znagovul, jud. Ilfov. S'a înfiinţat la anul 1852 de către fostul proprietar al moşieĭ Luccanca, Const. Păltineanu. Locuitorĭĭ sunt toţĭ din cătunul Butimanul.

Este aşezat pe loc şes, d'asupra văeĭ Luicăneasca şi udat de la V. spre E. de apa Coadele-Znagovuluĭ.

Are o populaţie de 225 suflete.

Locuitorĭĭ s'aŭ împroprietărit la anul 1864, pe moşia d-luĭ A. Vanĭcu, dîndu-li-se 112 hectare.

Numărul vitelor marĭ e de 145 şi al celor micĭ, tot de 145.

In sat sunt 6 fîntînĭ, afară de fîntîna Izvorul-Tămăduireĭ.

Linia-Poduluĭ. Vezĭ Linia-luĭ-Ciuculete, jud. Argeş.

Linia-Surpatelor, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Olanul.

Linia-Tomeşti, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Dobreşti.

Linia-Ţigani, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Bărbăteşti; are 44 familiĭ.

Linia-Ţigănia, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, com. rur. Drăguţeşti-Săpunarĭ.

Linseşti, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, spre V. de satul Oniceni, la 2 kil. de el. Este aşezat pe deal şi în apropiere de pîrîul Sacalusul. Are 41 familiĭ, saŭ 182 suflete, din carĭ 43 contribuabilĭ; locuesc în 45 case. Are o biserică de lemn. Se lucrează olăria.

Sunt 296 vite marĭ cornute.

Lintea, *cătun*, al com. Copăcioasa, pl. Amaradia, jud. Gorj, la E. com. de reşedinţă şi situat pe o colină.

Are o întindere de 315 hect., din carĭ: 60 hect. arabile, 105 hect. fineţe, 104 hect. vie, 23 hect. izlaz şi vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 104 familiĭ, saŭ 409 suflete, din carĭ 102 contrib.; 1 biserică, deservită de 1 preot şi un cîntăreţ.

Locuitoriĭ posedă: 18 pluguri, 30 care cu boĭ; 80 vite marĭ cornute, 259 oĭ şi 140 rîmătorĭ; 20 stupĭ.

În cătun se găsesc: 4 fîntînĭ; 3 teascurĭ de vin.

Linteşti saŭ **Bascovele**, *sat*, cu 40 familiĭ, saŭ 180 suflete jud. şi pl. Argeşul, com. rur. Bascovele. Aicĭ este mănăstirea Bascovele saŭ Bascovul, întemeiată de Şerban-Vodă-Cantacuzino şi redusă acum la biserică de mir. Afară de schit maĭ este aicĭ şi o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, cu un preot şi un cîntăreţ.

Linteşti, *deal*, spre E. de com. Oporelul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, cu direcţia spre S., avînd o lungime de 400 m.

Linţeĭ (Vîrful-), *deal*, în jud. Buzăŭ, com. Sibiciul-d.-s., ramificaţie din muntele Pănătăul; servă de hotar despre com. Pănătăul, între comunele Begul şi Valea-Fîntîneĭ.

Lipănescu. Vezĭ Meteleul-Lipănescu.

Lipăneşti, *sat*, com. rur. Boldeşti, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o biserică, fondată din temelie la 1810, cu cheltuiala D-lor Costache Ion şi Sultana Lipănescu, foştĭ proprietarĭ.

Aci e reşedinţa com.

Lipcăneasa, *numire* ce purta în vechime *parte din moşia* Viişoara, jud. Teleorman, ce îĭ maĭ zicea şi Vlănicuţeanca. Cu aceste două numirĭ se găseşte trecută în actele de hotărnicie.

Lipcăniţeĭ (Dealul-), *deal*, pe moşia Darabani, com. Darabani, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Lipia, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Sărăţeĭ, situată la V. oraşului Buzăŭ, la 8½ kil. Limita la N., începe de la Lacul-cu-Zălogĭ (Vîrful-Baloşi), de unde se lasă în Valea-Ciobănoaia, întîlneşte hotarul moşieĭ Ilieasca, pe care merge pănă dă în hotarul moşieĭ Bănceasca; la E., din hotarul moşieĭ Bănceasca, continuă pe hotarul moşieĭ Simileasca, pănă în pădurea Crîngul (oraşul Buzăŭ); la S., începe de la Crîngul şi, pe hotarul moşieĭ Stîlpul, merge pănă în marginea căt. Odăile (com. Mereĭ), apoĭ, pe hotarul moşnenilor Mereeni, printre diverse sforĭ de moşiĭ şi viĭ, ajunge la căt. Valea-Puţuluĭ; la V., continuă pe slemnea dealuluĭ Chilmiziul, care o desparte de proprietatea moşnenilor Grăjdăneni şi urcă în vîrful Baloş la Lacul-cu-Zălogĭ.

Suprafaţa sa e de 2241 hect., din care 1135 arabile, 204 pădure, 16 fineaţă, 143 izlaz, 104 livede, 523 vie şi 116 loc sterp. Afară de o mică sfoară de moşie a statuluĭ, tot teritoriul este al moşnenilor, despărţit în treĭ părţĭ: Mirceşti, Noceşti şi Băncesti. Fie-care din aceste trupurĭ s'a sub-divizat în nenumărate sforĭ, după cetele de moşnenĭ formate maĭ în urmă, aşa că maĭ la fie-care pas eştĭ într'o nouă proprietate. Pămîntul e şes şi fertil; în partea de N. are dealurĭ acoperite de viĭ, livezĭ şi pădure. E pusă în contact cu comunele: Buzăŭ, Mereĭ, Gura-Sărăţeĭ, Valea-Teancului, prin drumurĭ naturale; iar cu şoseaua naţională, prin calea comunală Lipia-Crăcănată, prin căt. Odăile.

Com. e formată din cătunele: Ciobănoaia, Lipia, cu sub-diviziunile: Hoizanul şi Saragelele, Nenciul cu sub-diviziunile: Ceauş-Tatu şi Valea-Puţuluĭ, avînd o populaţie de 2310 locuitorĭ, din care 429 contribuabilĭ; locuesc în 496 case.

Vite sunt: 696 boĭ, 219 vacĭ, 144 viţeĭ, 183 caĭ, 59 ţepe, 7 capre şi 665 porcĭ. Stupĭ sunt 30.

Meseriaşĭ sunt: 7 lemnarĭ, 68 butnarĭ, 4 croitorĭ, 6 cizmarĭ, 8 fierarĭ, 2 cojocarĭ.

Are o şcoală de băeţĭ, frecuentată de 66 elevĭ şi una de fete, cu 44 eleve. Biserică sunt 4, cu 3 preoţĭ, 4 cîntăreţĭ şi 2 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Nicolae. Circiumĭ 10. Casele sunt confortabile şi curate.

Com. e foarte vechie şi în secolul XVI exista. Pe la 1590 era locuită de cetele de moşnenĭ din Silişte: Drăgosteştĭ, Mirceştĭ, Zmedeştĭ şi Arcăneştĭ. În timp de învaziĭ a fost pustiită, dar locuitoriĭ, care se re-

trăgeaŭ în pădurile de pe muntele Căpreanu, revencaŭ îndată ce se stabilea ordinea. De la 1812, a fost ferită de întîmplări nenorocoase și așa a putut prospera.

Se vede că locuitorii de pe aci n'aŭ avut tot-dea-una bună reputație. Cuvîntul «lipian» servă în jud. Buzăŭ, pentru a închipui pe omul: șiret, minciunos, înșelător, fără scrupule.

Lipia (Moșești), *cătun* de reședință al com. Lipia, jud. Buzăŭ, cu 1780 locuitorĭ și 371 case. De dînsul se alipesc cătunașele Hoizanul și Sarageleie.

Lipia, *sat*, în jud. Ilfov, pl. Znagovul, făcînd parte din com. rur. Lipia-Bojdani. E situat la S. de Gruiul, pe malul drept al rîuluĭ Ialomița. Locul coprins între sat și rîul Ialomița este zmîrcos. La S. se mărginește cu pădurea Balta-Neagră.

Suprafața totală a satuluĭ e de 1507 hect., cu o populație de 752 locuitorĭ.

Statul are 1177 hect. și locuitorii 330 hect. Statul cultivă prin arendași săĭ 660 hect. (7 sterpe, 60 izlaz, 450 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Comerciul se face de 6 persoane.

Numărul vitelor marĭ e de 335 și al celor micĭ de 592.

Lipia (Poporul), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Merei, proprietate a moșnenilor din com. Merei. Are 764 hect., din carĭ 200 arabile, 52 izlaz, 43 pădure, despărțită în sforile: Scoarța, Nisipoasa, Lespezile și Chilmiziul, 345 vie, 26 livezĭ, restul sfoara Bărbuleanca și locurĭ sterpe.

Lipia (Mărcuța), *sfoară de moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Lipia.

Lipia-Bojdani, *com. rur.*, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situată la marginea de N. a județuluĭ, la N. și la 46 kil. de București, lîngă rîul Ialomița.

Se compune din satele: Bojdani, Bîra, Coadele, Dobroșești, Fundul, Ghermănești, Gruiul, Lipia, Șanțul și Turbați, cu o populațiune de 5242 locuitorĭ (împreună cu călugării de la mănăstirea Căldărușani), din carĭ 870 contribuabilĭ; locuesc în 1211 case și 9 bordee.

Suprafața totală a com. e de 12948 hect. Proprietatea e a statuluĭ, care posedă 9970 hect. și locuitorii, carĭ aŭ 2979 hect. Statul cultivă prin arendașiĭ săĭ 5957 hect. (423 hect. izlaz, 3540 pădure și 50 sterpe). Locuitorii cultivă tot terenul.

Are 8 biserici: la Bojdani, Coadele, Dobroșești, Ghermănești, Gruiul, Lipia, Turbați și mănăstirea Căldărușani. Această comună, cu pămînt fertil, cum e acela de pe malurile Ialomițeĭ, e una din comunele rurale din județ din cele maĭ îmbelșugate.

Vite sunt: 745 caĭ și iepe, 6 armăsarĭ, 1447 boĭ, 719 vacĭ, 116 viței, 9 bivolĭ, 62 capre, 3620 oĭ și 374 rîmătorĭ.

Locuitorii posedă: 386 pluguri; 281 cu boĭ și 105 cu caĭ; 660 care și căruțe: 437 cu boĭ și 223 cu caĭ.

Comerciul se face de 33 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Improprietăriți sunt 874 locuitorĭ și neîmproprietăriți, 521 locuitorĭ.

Budgetul com. e de 12858 leĭ la venitură și de 11674 leĭ la cheltuelĭ.

Lipia-Bojdani, *moșie*, a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Căldărușani, jud. Ilfov, arendată cu 14100 leĭ anual, împreună cu trupul Brînzeasca, afară de Surlari și Heleșteul, lăsate în folosința mănăstirei.

Lipianca, *numire*, care se maĭ dă *moșieĭ* Bălaia, din jud. Buzăŭ, com. Gherăseni.

Lipianca, *sfoară de moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Tăbărăști, cătunul Gălbinașul; are o întindere de 130 hect.

Lipicul, *sat*, cu 50 familiĭ, saŭ 120 suflete, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Săpata-d.-s.; are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot.

Lipienĭ (Sforile-Moșnenilor-), *moșie*, în jud. Buzăŭ, cătunul Tăbărăști; are 450 hect. posedate în devălmășie de Moșneniĭ Lipienĭ, din cătunul Lipia și Valea-Teancului.

Lipitoarea, *vîrf de munte*, din culmea Joiței, în plaiul Loviștea, jud. Argeș, cu o înălțime de 1964 m. d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ-Negre.

Lipitorilor (Lacul-), *lac*, în jud. Buzăŭ, com. Măgura, cătunul Unguriul, conținînd pești și lipitorĭ.

Lipnița, *com. rur.*, pl. Silistra-Nouă, jud. Constanța.

Este situată în partea de V. a județuluĭ, la 101 kil., spre V., de orașul Constanța, capitala districtuluĭ și în cea de N. a plășeĭ, la 20 kil. spre N.-E. de orașul Ostrov, reședința ocoluluĭ. Comunele învecinate sunt: Cîlnia, la 5 kil., spre N.-V.; Ghiuvegea, la 5 kil., spre S.-E.; Satul-Mare, la 8 kil., spre N.;

Oltina, la 8 kil., spre N.-E.; Garvan, la 7 kil., spre S.-V.; Girlița, la 10 kil., spre V.

Se mărginește la N. cu com. rur. Satul-Nou, de care se desparte prin valea Coșlugea și adiacenta ei, valea Iroftie; la E., cu comunele: Oltina, Caranliq și Ghiuvegea, despărțindu-se de cea d'întîiu prin lacul Oltina, bălțile Ciamurlia și Iortmac, de cea d'a doua, prin valea Ghiuvagea, iar de cea d'a treia prin valea Dermen-Ceair; la S., cu com. rur. Garvan, de care se desparte prin dealurile Sîrt-Iol-Bair și Curdeli; la V., cu comunele Girlița și Cîlnia, separîndu-se de cea d'întîiu prin dealul Scorci, de cea de a doua prin culmea Coșlugea.

Relieful soluluĭ este accidentat de culmea Coșlugea, cu ramificațiunile sale. Movilele sunt numeroase artificiale, și aŭ servit odinioară ca locurĭ de înmormîntare, ca puncte de observare și orientare; toate sunt acoperite cu iarbă.

Văĭ sunt numeroase; însă prea puține aŭ apă și aceasta numaĭ în timpul ploilor, toamna și primăvara, și după topirea zăpezilor.

Pe teritoriul comuneĭ se află iezerul Oltina, la N.-E., a căreĭ parte meridională, care acoperită în bună parte cu stuf și insule plutitoare, formate de iarbă și plante acuatice, aparține comuneĭ; conține pește ce se consumă în localitate; este prelungit la S. cu două bălțĭ: Ciamurlia și Iortmac ce aŭ malurile ridicate și sunt acoperite în toată întinderea lor cu stuf.

Se compune din două cătune: Lipnița, reședința, așezată în partea S., pe valea Lipnița, închisă și dominată la S. și E. de dealul Sîrt-Iol-Bair, iar la V., de movilele Caragia și Almalî-Cula; sat strîns, cu un aspect plăcut. Coșlugea, în partea N. a comuneĭ, pe valea Ghiol-Ceair, la 3 kil., spre N.-V. de reședința, dominat la V. de dealul Coșlugea, la E. de dealul Curt-Orman, are un aspect maĭ frumos ca precedentul, avînd case bine zidite și înconjurate cu grădinĭ și livezĭ. Suprafața totală a comuneĭ este de 5073 hect., din carĭ 329 hect. vetrele celor 2 sate, iar restul împărțit între stat cu proprietarĭĭ, carĭ posedă 728 hect. și loc. carĭ aŭ 4016 hect.

Populațiunea este de 302 familiĭ, saŭ 1272 suflete: 677 bărbațĭ, și 595 femeĭ: 614 necăsătoriți, 552 căsătoriți, 24 văduvĭ, 2 divorțați; 1272 cetățenĭ romînĭ: 1268 ortodoxĭ, 3 protestanți, 1 mahomedan; 681 agricultorĭ și meseriașĭ, 2 comercianți.

Sunt 468 contribuabilĭ.

Are două bisericĭ, una în cătunul Lipnița, cu hramul Sfinților Împărați, și a doua în cătunul Coșlugea, cu hramul Sfînta Treime; sunt deservite de 2 preoți, și 2 cîntăreți. Este și o geamie.

Școlĭ sunt două, rurale mixte, cîte una în fie-care cătun, conduse de 2 învățătorĭ și 2 învățătoare și frecuentate de 96 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 127 plugurĭ, 234 care și căruțe, 127 grape de fier; 1 moară cu aburĭ și 5 morĭ de vînt.

Sunt peste 3400 capete de vite, maĭ cu osebire oĭ.

Budgetul comuneĭ e de 5673 leĭ la venitur și 4484 leĭ la cheltuelĭ.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Ostrov-Medjidia, care trece prin sat; apoĭ drumurĭ vecinale și comunale, care unesc cătunele între ele și cu satele învecinate ca: Oltina, Cișla, Garvan, Cuingiuc, Girlița, etc.

Lipnița, *sat*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, căt. de reședință al com. Lipnița, așezat în partea de N. a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ, pe valea Almalîcul saŭ Lipnița; are o întindere de 2103 hect., din care 121 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu o populație de 237 familiĭ, 675 suflete, în maioritate Romînĭ, care locuesc în 125 case.

Lipova, *com. rur.*, jud. Vasluiŭ, la 43 kil. de orașul Vasluiŭ și la 7 kil. de Pungești, reședința plășeĭ. Are forma unuĭ dreptunghiŭ, fiind înconjurată de maĭ multe dealurĭ, carĭ în părțile de S., V. și N., formează hotarele sale, iar în partea despre E., se prelungește un șes, care la satul și com. Dragomirești din jud. Tutova, se unește cu șesul Tutoveĭ.

Comuna se compune din următoarele sate:

Lipova-Răzeși, de care țin micele cătune: Petrășcani, Valea-Satuluĭ, Henteștĭ, Popusocul și Popești;

Valea-Caselor, de care țin cătunele: Valea-Măruluĭ, Costișa și Drăcoaia;

Valea-Moșneaguluĭ;

Mijlocul.

Toate aŭ o întindere de 3088 hect., din care 499 hect. păduri și 1360 loc de cultură, fînaț, imaș, ale proprietățeĭ, iar 1299 hect., ale locuitorilor, și 43 hect. viĭ și livezĭ.

Are o populație de 355 familiĭ, saŭ 1209 suflete; are 2 bisericĭ, cu 1 preot și 1 cîntăreț; un schit lipovenesc; o școală; o moară de apă; 1 iaz; 1 circiumă.

Vite: 298 vite marĭ cornute, 7 bivolĭ, 710 oĭ, 25 capre, 95 caĭ și 136 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e la veni-

turĭ de 2172 leĭ, 87 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 2089 leĭ, 86 banĭ.

Locuitoriĭ posedă: 37 pluguri și 36 care cu boĭ, 10 pluguri și 22 căruțe cu caĭ.

Sunt 90 stupĭ cu albine.

Lipova, *pîrîŭ*, ce vine din jud. Vasluiŭ, intră în jud. și plasa Tutova, pe la com. Dragomirești; udă această com. și se varsă în pîrîul Tutova, de a stînga, din jos de satul Dragomirești.

Lipova - Mănastireĭ (Valea - Hogeĭ), *sat*, în partea de N. a com. Doagele, plasa Racova, jud. Vasluiŭ, situat parte pe coasta dealuluĭ cu acelașĭ nume, iar parte pe șes. Are o suprafață de 1166 hect., din care 429 hect. pădure și 278 loc de cultură, fînaț și imaș, ale locuitorilor.

Are o populație de 125 familiĭ, saŭ 561 suflete.

In Lipova este o biserică, cu 1 preot și un eclesiarc. Această biserică s'a zidit la 1840 de către Toma Cozma și pănă la secularizare a fost schit în care locuiaŭ 60 călugărĭ, cu 1 egumen și cînd era pendinte de mănăstirea Neamțuluĭ. După secularizare, acest schit a fost prefăcut în ospiciŭ pentru săracĭ și de la 1871 strămutîndu-se ospiciul la Răchitoasa, în jud. Tecuciŭ, a rămas ca simplă biserică de mir. Dependințele, zidul și clopotnița, sunt aproape în ruine.

Este o școală, înființată în 1882, întreținută de comună și frecuentată de 20 elevĭ.

Vite: 281 vite marĭ cornute, 769 oĭ, 5 capre, 36 caĭ și 32 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 8 pluguri și 46 care cu boĭ, 12 căruțe cu caĭ; 97 stupĭ.

Lipova-Răzeși, *sat*, în partea de E. a com. Lipova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, situat pe un platoŭ ce se prelungește spre N., pănă aproape de culmea dealuluĭ Racova, ce desparte com. Lipova de Girceni.

De acest sat țin și micele cătune: Pătrașcani, Valea-Satuluĭ, Hențiștĭ, Popusocul și Popeștĭ. Se întinde pe o suprafață de 886 hect., din care 71 hect. pădure și 100 hect. loc de cultură, fînaț, imaș, ale proprietățeĭ, iar 715 hect. ale locuitorilor răzeșĭ carĭ posedă și 40 hect. viĭ și livezĭ.

Are o populație de 233 familiĭ, saŭ 689 suflete.

Este reședința comuneĭ; și are o școală, înființată în anul 1869, frecuentată de 32 elevĭ; o biserică, făcută de lemn de stejar la 1834, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o circiumă.

In partea de E. a satuluĭ, este un platoŭ, numit Patrașcani, ce, se zice și-a luat numele de la Pătrașcu, un logofăt al luĭ Ștefan-cel-Mare.

Spre S. de sat, aproape de pîrîul Lipova, este și astăzĭ o fîntînă, numită Fîntîna-Doamneĭ, iar spre V. de fîntînă este locul numit Beciul-Doamneĭ, se zice că atît fîntîna cît și beciul, sunt făcute de pe timpul luĭ Ștefan-cel-Mare. In locul acestuĭ beciŭ, pe la 1883, niște locuitorĭ, săpînd, la o adîncime cam de ½ stînjen, n'aŭ dat de cît de nășip; bătrîniĭ însă spun că dacă s'ar săpa maĭ adînc, s'ar da de urmele beciuluĭ.

Vite: 164 vite marĭ cornute, 7 bivolĭ, 390 oĭ, 38 caĭ și 36 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 18 pluguri și 25 care cu boĭ, 6 pluguri și 12 căruțe cu caĭ; 66 stupĭ.

Lipovanul, *iaz*, pe moșia Costești, com. Costești, pl. Tîrgul, jud. Botoșanĭ.

Lipovanuluĭ (Iazul-), *iaz*, în suprafață de 12 hect., pe moșia Hătcăuțĭ, com. Mitocul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Lipovățul, *com. rur.*, în partea de S. a plășeĭ Crasna, județul Vasluiŭ, la 19 kil. de orașul Vasluiŭ și de 42 kil. de Codăești, reședința plășeĭ, situată pe dealurĭ, văĭ și șesurĭ, între comunele: Deleni, Munteni-d.-j., orașul Vasluiŭ și com. Orgoești din jud. Tutova.

E formată din satele: Lipovățul, Corbul, Bolboca și Zizinca, pe o întindere de 6916 hect., din care 1876 hect., acoperite de pădurĭ și 3106 hect. pămînt de cultură, fineț, imaș, aparțin statuluĭ, iar 1935 hect. sunt ale locuitorilor.

Are o populație de 569 familiĭ, saŭ 1741 suflete, din care 73 familiĭ Ruși romanizațĭ și 4 familiĭ Evreĭ; 3 bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ și 3 cîntărețĭ; o școală; o moară; 4 circiumĭ.

Comerciul se face de 6 persoane.

Vite: 707 vite marĭ cornute, 304 oĭ, 77 caĭ și 285 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 2320 leĭ la venitură și de 2275 leĭ, 23 banĭ la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 117 pluguri cu boĭ și 1 cu caĭ; 260 care cu boĭ și 19 căruțe cu caĭ; 180 stupĭ.

Lipovățul, *sat*, în centrul com. Lipovățul, pl. Crasna, județul Vasluiŭ, situat pe coasta dealuluĭ Făgădăul, spre S.-E., pe coasta dealuluĭ Suceveni, spre S.-V. și pe coasta dealuluĭ Lipovățul, spre N.-V.; pe o suprafață de 3126 hect., din care 673 hect. loc de cultură, fînaț,

imaș și 1393 hect. pădure, proprietatea statuluĭ, iar 1060 hect. ale locuitorilor.

Are o populație de 292 familiĭ, saŭ 1234 suflete.

Este reședința comuneĭ; are o școală, înființată în 1868, frecuentată de 45 elevĭ; 2 bisericĭ, deservite de 2 preoți și 2 cîntăreți, din care una e ziditá de călugării greci, pe la 1860, iar a doua este de lemn, avînd o vechime de peste 400 anĭ, și despre care se zice că a fost construită de un cioban.

Sunt 2 circiume.

Moșia este proprietatea statului.

Vite: 385 vite mari cornute, 250 oĭ, 40 caĭ și 150 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 64 pluguri și 100 care cu boĭ, 1 plug și 10 căruțe cu caĭ; 120 stupĭ.

In acest sat s'a așezat Bogdan-Vodă, cu o parte de oaste moldovenească, în războiul ce a avut cu Alexandru-Vodă, fiul luĭ Iliaș, care era ajutat de Leșĭ, pentru a relua scaunul domnieĭ.

De aicea Bogdan, a purtat prin codrĭ din loc în loc oastea leșească, până în apa Bîrladuluĭ; apoĭ lăsîndu-se în jos, în Valea-Crasneĭ, de-a stînga rîuluĭ Bîrlad și acolo dîndu-se bătălia, Bogdan a fost învins.

Lipovățul, *deal*, se întinde de la V. la N., între satele Lipovățul și Corbul, com. Lipovățul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Lipovățul, *vale*, se întinde de la S.-V. spre N.-E., printre dealurile: Sucevenĭ, Fundoaia, Făgădăul și Zizinca, com. Lipovățul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; are o lungime cam de 9—10 kil.; prin ea trece pîrîul Butnariul.

Lipoveni, *sat*, în jud. Neamțu, com. Siliștea, pl. Bistrița, numit astfel din cauza populațiuneĭ sale primitive, carĭ era compusă din Lipovenĭ aduși și așezați aci de către Ștefan-cel-Mare.

Lipoveni, *fost sat*, în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta, pendinte de com. Bordușani. Urmele acestuĭ sat se maĭ văd între satele Lăteni și Bordușani-Micĭ.

Lipoveni. Vezĭ Cristești, *sat*, com. Cristești, jud. Botoșani.

Lipovenilor (Gîrla-), *gîrliță*, în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. Moru-Ghiol, și anume pe acela al cătun. Dunăvățul-d.-s.; se desface din brațul Sf. Gheorghe, ceva maĭ spre E. de satul Moru-Ghiol; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la E.-V. la S.-E., brăzdînd partea de E. a pl. și a com.; se varsă în girla Dunăvățul, ce-va maĭ sus de satul Dunăvățul-d.-s.; are o lungime de 3½ kil.; e puțin adîncă și curge numaĭ prin stuf.

Lipovul, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, la 30 kil. de Craiova și la 9 kil. de reședința plaseĭ, Segîrcea.

Este așezată pe șesul Dăsnățuiuluĭ, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Dăsnățuiul și în apropiere de Dealul-Robuluĭ, renumit pentru viĭ, de pe lunca Dăsnățuiuluĭ.

Se învecinește la E. cu com. Cerătul, despărțită prin linia de hotar; la V., cu com. Intorsătura, despărțită prin pădurea Domeniuluĭ Coroaneĭ, numită Rădulea; la N., cu cătunul Sălcuța, din com. Calopărul, despărțită prin liniĭ de hotar.

Limita linieĭ de N. începe de la E. proprietățeĭ Statuluĭ, Radovanul, merge spre E. prin capătul de N. al proprietățeĭ d-luĭ Nicolae Romanescu, al moșiilor d-luĭ Ștefan Vlădoianu și Domeniuluĭ Coroaneĭ prin Valea-Rea, până în drumul Craioveĭ.

Limita linieĭ de S. începe de la E. proprietățeĭ Eforieĭ Spitalelor Civile și merge în linia dreaptă până în proprietatea d-luĭ Vîrvoreanu.

Limita linieĭ de E. merge pe lîngă proprietatea d-luĭ Geblescu, a statuluĭ Malaica, pe drumul Craioveĭ, până în Valea-Rea.

Limita linieĭ de V. începe din proprietatea d-luĭ Amza Protopopescu, merge pe lîngă proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile și pe lîngă a statuluĭ Radovanul, până ajunge în Valea-Rea.

Se mărginește la N. cu Dealul-Robuluĭ, acoperit cu viĭ, pădurĭ de gîrniță și cer, cu izlaz pentru pășunatul vitelor. Înălțimea dealuluĭ este de 70 m.

Com. este udată de rîul Dăsnățuiul, care izvorește din Piscul-Negru, din jud. Mehedinți, atinge teritoriul com. la E. cătunul Radovanul, merge drept spre E. până în Malaica, pendinte de com. Cerătul, apoĭ se îndreptează spre S. și se varsă în Balta-Popeĭ, între comunele Cîrna și Plosca. In drumul săŭ prin com., desparte cătunele Lipovul-d.-s. de cătunele Lipovul și Calomfirești. In dreptul celor două d'întîiŭ cătune se află cîte un pod.

Se compune din treĭ cătune: Lipovul, în centru, care este și cătunul de reședință; Lipovul-d.-s., la 2 kil. 260 m. de cătun. de reședință, așezat pe Valea-Dăsnățuiuluĭ; Calomfirești, la N. de Lipovul, și chiar alăturĭ de el.

In vechime com. se numea Lipovul-Unguresc; s'a fondat

de niște romîni Ardeleni din Lipova, la anul 1815, de unde și numele com. de Lipovul, iar pentru că emigranții erau numiți de sătenî Ungurenî, com. a primit numele de Unguri. Mai pe urmă s'a fondat cătunul Lipovul-Romînesc, care înainte se numea Țuțuroaele și era așezat puțin mai la V. de actuala vatră. Calomfirești a fost fondat la anul 1880 de însurățeî. Reședința a fost atît în Lipovul-Ungurenî, cît și Lipovul-Romînesc și în Intorsura, cînd aceasta făcea parte ca cătun din com. Lipovul.

In cât. Lipovul-Romînesc se văd siliștele cătunului Țuțuroaele, ce făceaŭ parte din această com. In apropiere de aceste siliște se află măgura, numită Măgura-Băldăluiuluĭ.

Spre E. apeĭ Dăsnățuiuluĭ se află un șanț ce duce la Cetățuia, din com. Cerătul.

Populația comuneĭ este de 1644 suflete, carĭ locuesc în 173 case și 196 bordee.

După legea rurală din 1864 sunt 168 impământeniți, iar după legea din 1879 sunt 135 însurățeĭ.

In cât. Lipovul de-Sus se văd urmele uneĭ cetățĭ de pământ; de asemenea se găsesc în toată com. urme de cetățĭ, movile, gropĭ adîncĭ, etc.

In cât. Lipovul se află o biserică de cărămidă, două schiturĭ, din carĭ unul de cărămidă, despre care se zice că este făcut de haiducĭ și care azĭ este ruinat cu totul și un alt schit de lemn făcut de locuitorĭ. In Lipovul-de-Sus, lîngă schit, se află cimitirul satuluĭ.

Este o școală mixtă în Lipovul, ce funcționează din 1883, condusă de un învățător și întreținută de com. și de administrația Domeniuluĭ Coroaneĭ. Are $8^1/_2$ hect. țarină. Localul e construit cu cheltueala Domeniuluĭ Coroaneĭ.

Suprafața comuneĭ este de 11783 pog., din care 9731 pog. arabile, 60 fînețe, 640 izlaz, 30 loc sterp și 601 pădure.

Moșiile de pe teritoriul comuneĭ sunt:

1. Parte din domeniul Segîrcea al Coroaneĭ, cu o suprafață de 5600 pog. pămînt arabil și cu un venit de 90000 leĭ. Înainte aparținea statuluĭ, iar acum Coroaneĭ.

2. Proprietatea statuluĭ Radovan, numită și Căluiul, arendată anual cu 9950 leĭ.

3. Proprietatea d-luĭ N. P. Romanescu, care are 450 pog. arabile și aduce arendă anuală de 6000 leĭ.

4. Proprietatea d-luĭ Ștefan Vlădoianu cu o arendă anuală de 8000 leĭ și o suprafață de 450 pog. arabile.

5. Delimitarea locuitorilor din Lipovul, cu o suprafață de 1278 pog.

6. Delimitarea locuitorilor din Lipovul-de-Sus, cu 398 pog.

7. Delimitarea locuitorilor din Calomfirești, cu 1485 de pog. In total, un venit de 94830 leĭ, dați pentru cele 3 delimitărĭ, carĭ aparțin locuitorilor.

Pădurĭ: Rădulea, în com. Lipovul, proprietatea Domeniuluĭ Coroaneĭ, are o suprafață de 108 hect.; Lunca-din-Vale, tot pe Domeniul Coroaneĭ, de 37 hect.; Radovan, pădurea statuluĭ, de 75 hect.; Lipovul-de-Sus, cu 15 hect., se găsește în cât. cu același nume și aparține d-luĭ Romanescu. Pădurea d-luĭ Vlădoianu are o suprafață de 15 hect. Aceste pădurĭ sunt compuse mai ales din: gîrniță, cer, stejar, ulm, corn, frasin, jugastru; predomină stejarul și gîrnița.

Viile aŭ o întindere de 183 hect. și dau vin roșu; se găsesc pe moșia Domeniuluĭ Coroaneĭ și pe aceea a d-luĭ N. P. Romanescu.

In școala comuneĭ se lucrează lînă, in, cînepă, în atelierul de funiĭ; tot în școală se află un atelier de lemnărie și unul de fierărie.

Sunt 2 morĭ pe rîul Dăsnățuiului, una a d-luĭ Alexie Ursu și una a d-luĭ P. I. Olteanu.

In comună se află o stînă la care se adună oile locuitorilor din Lipov.

In Calomfirești se află un cizmar și un fierar. In Lipovul, un zidar, 1 cizmar și 4 fierarĭ.

Comerciul se face în com. de 8 persoane.

Venitul anual al com. e de leĭ 3271, banĭ 72; iar cheltuelile, de 2468 leĭ.

Lipovul, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Lipovul, cu reședința primărieĭ. Are 758 suflete: 394 bărbați și 364 femeĭ. Locuesc în 91 case și 81 bordee. Știŭ carte 33 persoane. Are o școală mixtă, ce funcționează din 1883 și este întreținută de comună și de administrația Domeniuluĭ Coroaneĭ, care a cheltuit 12000 leĭ cu construirea localuluĭ. E condusă de un învățător și frecuentată de 29 băeți și 5 fete din Lipovul, 19 băeți și 8 fete din Calomfirești și 11 din Lipovul-d.-s.

Are o biserică de zid, cu hramul Sf. Dumitru; treĭ ateliere, unul de fierărie, altul de lemnărie și unul de fringhierie.

Meseriașĭ sunt: 4 cizmarĭ, 4 fierarĭ și 1 zidar.

Sunt 3 circiumĭ.

Lipovul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Lipovul, cu o suprafață de 450 pog.

și cu venitul anual de 8000 lei, aparținînd d lui Ștefan Vlădoianu. Pe dînsa se găsește și pădure de vr'o 15 hect.

Lipovul-de-Sus, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc com. Lipovul, cu 244 suflete: 124 bărbați, 120 femei. Locuesc în 37 case construite din cărămidă și din paiente și 33 bordee.

Aci se află un schit ruinat, o cetățue de pămînt, siliștea numită Țuțuroaele, precum și Măgura-Băldăluiului și Măgura-Iepei.

Circiumi sunt 2.

Lipovul-Radovanu, *moșie*, a Statului, situată pe teritoriul comunei Intorsura, plasa Balta, jud. Dolj. Pînă la secularizarea averilor mănăstirești, moșia aparținea mănăstirei Căluiul, din jud. Romanați. Se arendează cu 9950 lei anual.

Lipovul-Romînesc, *fost sat*, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Lipovul, jud. Dolj, situat ceva mai spre V. de actuala vatră. Se mai numea Țuțuroaele.

Lipovul-Ungureni, *nume* ce purta mai nainte *com.* Lipovul, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc.

Lipșea, *pîrîu*, izvorește din muntele Clăbucul, jud. Bacău, plasa Trotușul, com. Mănăstirea-Casinul, curge spre S. și intră în jud. Putna. In cursul său superior face hotar între Transilvania și jud. Bacău, în colțul de S.-V. al județului.

Lisa, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Marginea, la extremitatea de V., între valea Dunărei și gura văii Duhna, la punctul unde aceasta dă în Valea-Călmățuiului.

Se învecinește la N. cu Piatra, la S. cu com. Vînători, la E. cu com. Viișoara și la V. cu valea Duhna.

Din dealurile din partea dreaptă a văii Duhna curg abundente izvoare de apă, cari dau naștere unui pîrîiaș cu numele Duhna, din a cărui apă cultivatorii de zarzavaturi se servesc pentru irigațiunea pămîntului.

Pîrîul Călmățuiul udă partea despre N. a comunei, formînd limita despre comunele Piatra, Viișoara și Vînători.

Pămîntul este de o fertilitate excepțională. Din baltă se scoate o cantitate însemnată de pește. Numeroase turme de oi vin aci la iernatic. Balta conține multă papură și trestie, iar viile dau vin mult și bun.

Pe teritoriul acestei com. se găsesc bogate cariere de pietriș. Cea mai importantă este cea de pe valea Duhna, pe coasta dealului din stînga. De aci se scoate pietriș pentru șosele. Locuitorii numesc această vale Strîngea.

Suprafața comunei este de 5315 hect., dintre cari proprietatea d-nei Zoe Slătineanu ocupă o întindere de 4480 hect. pămînt arabil, iar restul de 400 hect. este baltă, stufiș, izlaz și fînețe.

Locuitori împroprietăriți sunt în număr de 145, posedînd o întindere de 350 hect. Pe dealul numit Geroasa locuitorii au 98 1/2 hect. vii, cari produc vin foarte bun.

Populația comunei este de 276 familii, sau 1025 suflete, din cari 159 contribuabili.

Are: o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 44 elevi; o biserică, cu 2 preoți și 2 cîntăreți; o moară cu aburi.

Vite sunt: 258 cai, 587 vite cornute mari, 2265 vite mici și 153 porci.

Budgetul comunei e de lei 3565, bani 88, la venituri și de lei 2922, bani 49, la cheltueli.

Căi de comunicațiune sunt: la S. spre com. Vînători, spre Viișoara la E. și spre Piatra la N.; pe șosele vecinale și pe calea mixtă Turnu-Măgurele-Zimnicea.

La S., pe partea dreaptă a șoseleî, se află măgura Buga-Brîncoveanul precum și resturile unei întăriturî de pămînt.

Măgura Buga are o înălțime de peste 10 m., iar ocolul ei la bază este cam de 300 m.

In partea de V., la depărtare de cîți va kil., se află vechiul drum al Alexandriei, numit și Drumul-Poștei, pe care se comunică și astăzi.

Lisa, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Marginea, proprietatea d-nei Zoe Slătineanu. La fixarea granițelor românești, se găsește citată această moșie de Dionisie Fotino, ca hotar despre Dunăre. Pe la 1741 era tot proprietatea familiei Slătinenilor.

Lișteștî, *vechie numire a cătunului* Agudul, com. Vernești, jud. Buzău.

Lișteștî-Agudul (Leșculeasa-Voinească), *moșie*, în jud. Buzău, cât. Vernești, com. Agudul, zisă și Păstoaica; are 230 hect., mare parte arabile.

Lișcoteanca, *moșie*, jud. Brăila, pendinte de com. Filiul; e împărțită în trei. Proprietatea D-lui Al. Lenș-Filipescu, cu o suprafață de 1150 de hect. și 12000 lei venit; a Eforiei Spitalelor Civile din București, 2000 hect., cu 21000 lei venit; a moștenitorilor Satnoeni, 90 hect. și 1800 lei venit.

Lişcoteanca-Cărămidari, *tîrlă,* jud. Brăila, la 3 kil. spre N.-E. de satul Filiul, în partea de E. a com. Filiul, situată pe muchea platoului de N. a judeţului. Vatra sa e de 8 hect., cu 38 case, populate de 138 suflete.

Vite: 220 vite cornute, 90 caĭ, 630 oĭ şi 25 porcĭ.

Lişcoteanca-Satnoeni, *sat,* jud. Brăila, la 4 kil. spre N.-E. de satul Filiul şi la 1 kil. spre E. de Lişcoteanca-Cărămidari, tot pe muchea platoului de N.

Are o populaţie de 27 familiĭ, saŭ 105 suflete. Vatra satului e de 12 hect.

Vite: 649 vite marĭ cornute, 140 caĭ, 626 oĭ, şi 60 rîmătorĭ.

Lişcovul, *pîrîŭ,* izvoreşte din com. Schineni, jud. Tutova, curge de la N.-V. spre S.-E., udă teritoriul com. Schineni şi Blăgeşti şi se varsă în pîrîul Elanul, de a dreapta, pe teritoriul jud. Covurluiŭ.

Lişiţarul, *tezer,* jud. Brăila, situat la S.-E. de ţezerul Şerbanul şi curgînd în Titcovul.

Lişna-cu-Sfîrcăuţi, *sat,* pe moşia cu aceeaşi numire, com. Suhărăul, pl. Prutul-de-Sus, jud. Dorohoiŭ, cu 172 familiĭ saŭ 611 suflete.

Proprietatea este a erezilor defunctului Anastase Başotă şi Institutului Başotă de la Pomîrla.

Are o biserică, cu hramul Sf. Mihail şi Gavril, cu 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser; este de zid, făcută de sătenĭ în 1810, şi refăcută în 1843 de Başotă, proprietarul moşieĭ, dîndu-ĭ şi al doilea hram, Sf. Anastase.

Sătenii împroprietăriţi aŭ 386 hect. 69 arĭĭ pămînt, iar proprietatea moşieĭ 1446 hect. 52 arĭĭ cîmp şi 143 hect. 22 arĭĭ pădure.

Iazurĭ sunt 2, între carĭ acel numit al-Răchiţilor, în suprafaţă de 11 hect. 46 arĭĭ, cu peşte şi racĭ.

Sunt 4 pog. de vie.

Drumurĭ principale: acel de la Dorohoiŭ la Darabani şi acel de la Herţa la Săveni.

Hotarele moşieĭ sunt: Suhărăul, Mlenăuţi şi Havîrna.

Lişteava, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni, cu 871 suflete: 412 bărbaţi şi 459 femeĭ. Locuesc în 86 case şi 74 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Grîndeni, ce este la 2 kil.

Acest sat are siliştea Vişa, care este pe moşia Sadova.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, care are în tindă următoarea inscripţiune:

Această Sfîntă şi Dumnezeiască biserică ce se prăznueşte cu hramul Sf. Erarch Nicolae Sf. M. M. Dumitru şi M. M. Gheorghe, s'a început la 23 Maiŭ 1883 şi s'a terminat la 27 Aprilie, 1885 în zilele M. S. Regelui Carol I, şi a Reginei Elizabeta a Romînilor şi în zilele I. P. S. S. Mitropolitului Primat Calinic Miclescu, P. S. S Episcopului de Rîmnic Iosif Bobulescu şi S. S. Protoereul judeţului Dolj, Ştefan Amzulescu. Majestatea Sa Regele Carol I dintr'un sentiment de înaltă generozitate a bine-voit a contribui la această clădire cu mijloacele băneşti şi a dăruit maĭ multe odoare şi un clopot, interesîndu-se mult la acest act de bine-facere administratorul Domeniului Coroaneĭ, Ioan Kalinderu. Aŭ maĭ contribuit la această Sfîntă clădire toţĭ locuitorĭĭ din Lişteava, precum şi alte persoane din satele vecine, încredinţîndu-se supravegherea lucrărilor de construcţie S. S. Preotului D. Iliescu. Sfetcu Sfetcu, Nicolae I. Lazăr, Marin Negrilă şi Stoian Radu Lazăr sunt întîitorĭĭ şi osîrduitorĭĭ acestuĭ sfînt locaş.

La E. de satul Lişteava se văd ruinele unuĭ sat numit Ogrîn, lîngă care este o frumoasă fîntînă.

In sat sunt 2 fierărĭĭ.

Lişteava, *lac,* jud. Teleorman, la N. com. Traian, format din apele Dunăreĭ, cînd se revarsă. Pe timp de secetă seacă cu desăvîrşire.

Lişteava, *vîlcea,* jud. Teleorman, com. Traian, lungă de aproape 2 kil. Se întinde de la N.-E. spre S.-E., la Dunăre, din dreptul com. pînă la muchea dealuluĭ din dreptul comuneĭ Ciuperceni.

Lişteghia, *lac,* jud. Brăila, pe hotarul de S. al com. Vizirul, aproape de Dunărea-Veche; comunică cu ţezerul Lupoiul prin privalul Ozinca.

Litcovul, *cătun,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, cătunul comuneĭ Cara-Orman, situat în partea V. a plăşeĭ şi S.-V. a comuneĭ, la 8 kil. spre S.-V. de cătunul de reşedinţă. Este maĭ mult o adunătură de 7—8 colibe de pescarĭ ruşi, în care locuesc 8 familiĭ cu 42 suflete. Este situat în parte S.-V. a grinduluĭ Cara-Orman, în marginea întinseĭ pădurĭ cu acelaşĭ nume, la 300 m. depărtare de malul stîng al gîrleĭ Litcovul. Un drum comunal îl uneşte cu căt. de reşedinţă, Cara-Orman.

Litcovul, *punct trigonometric de observaţie* de rangul al 3-lea, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, situat în partea apusană a plăşeĭ şi a comuneĭ, lîngă gîrla Litcovul; are o înălţime de 1.80 m.

Litcovul, *grind* saŭ loc ridicat deasupra stufuluĭ înconjurător, jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman; este maĭ mult o prelungire S.-E.

a mareluĭ grind Cara-Orman, pe care e aşezat satul cu acelaşĭ nume; în partea de N. are puţină pădure de stejar, o continuaţie a întinseĭ pădurĭ Cara-Orman; restul e acoperit cu nisip, presărat cu vre-o 6 lacurĭ; este înconjurat numaĭ cu stuf; are o întindere de 80 hectare.

Litcovul, *gîrlă,* jud. Tulcea, în Delta Dunăreĭ, şi anume în ostrovul Sf. Gheorghe, cuprins între braţele Sulina şi Sf. Gheorghe; se desface din lacul Gorgova; se îndreaptă spre E., apoĭ spre S., face hotarul între pl. Sulina şi Tulcea; udă teritoriile comunelor Cara-Orman şi Moru-Ghiol; primeşte lacul Litcovul; are o lungime de 25 kil.

Litcovul, *lac,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. Cara-Orman, situat în partea V. a plăşeĭ şi a comuneĭ; are o întindere de 30 hect. şi conţine peşte; se scurge în gîrla Litcovul.

Litcovul, *lac,* în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Beş-Tepe, situat în partea centrală a plăşeĭ şi cea nordică a comuneĭ; a fost făcut de o revărsare a apelor din lacul Cara-Suhat, la nordul căruia se află; este înconjurat numaĭ cu stuf; are o întindere de 15 heet. şi conţine peşte care se consumă în localitate.

Liteni, *com. rur.,* jud. Suceava, situată la N.-E. plăşeĭ Şomuzul, la 27 kil. de Fălticeni. Se mărgineşte la E. cu com. Fîntînele (jud. Botoşani), de care se desparte prin Suceava şi rîul Siretul; la V., cu com. Dolheşti; la S., cu com. Dolheşti şi Tudora din jud. Botoşani, de care se desparte prin Siretul; la N., cu com. Siliştea. Are forma unuĭ poligon neregulat înclinat spre albia Siretuluĭ.

Se compune din satele: Liteni. Rotunda şi Corni, cu reşedinţa în satul Liteni. Are o populaţie de 652 familiĭ, saŭ 2870 suflete, din carĭ 598 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ; 2 şcoale rurale mixte, frecuentate de 89 elevĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 7021,90 leĭ şi la cheltueli de 7015,30 leĭ.

Vite sunt: 188 caĭ, 650 boĭ, 604 vacĭ, 1931 oĭ, 14 capre şi 279 porcĭ.

Altitudinea com. de la nivelul mărĭĭ variază între 335—345 m.

E udată de rîul Siretul şi de pîraele: Humăria, Liteni, Bucşa, Ciobăniţa, Şomuzul-Mic, Ghidale, Tulburea, Humăria, Recea, Pietrosul şi al-Maştieseĭ.

Moşia e proprietatea d-lor Gh. şi Al. Vîrnav Liteanu şi are o suprafaţă de 3777 fălcĭ, din carĭ 2390 cultivabile, 1020 pădure, 159 fînaţ şi restul prundiş şi loc neproductiv.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt: 73 fruntaşĭ, 242 pălmaşĭ şi 68 codaşĭ, stăpînind 921 fălcĭ.

În comună sunt: 2 morĭ de apă, una cu vaporĭ; o căsăpie; o fabrică de spirt; un pod de fier al C. F. peste Suceava şi altul de lemn stătător peste Siretul.

Locurĭ maĭ însemnate în comună sunt: Vercicani, unde sunt urmele unuĭ pod de piatră şi o fîntînă despre care se zice că ar fi făcute de Ştefan-cel-Mare.

Liteni, *sat.* Vezĭ Ulmeni-Vechĭ, sat, com. Belceştĭ, pl. Bahluiul, jud Iaşi.

Liteni, *sat,* pe moşia şi în com. cu acelaşĭ nume, jud. Suceava. Aşezat pe spinările şi coastele dealurilor Liteni, Bucşa şi Humăria şi pe şesul drept al Siretuluĭ, are 386 case, cu 414 familiĭ, din carĭ 369 contribuabilĭ.

Vatra satului ocupă 152 fălcĭ, 64 prj.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt 38 fruntaşĭ, 152 pălmaşĭ şi 43 codaşĭ, stăpînind 565 fălcĭ, 60 prăjinĭ.

Are: o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită de Teodor V. Liteanu, în 1782, deservită de 2 preoţĭ şi 3 dascălĭ; o şcoală rurală mixtă, înfiinţată în 1865, condusă de un învăţător plătit de stat, şi frecuentată de 50 elevĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Valea-Gloduluĭ (8 kil.); la Rotunda (3 kil.); la Corni (6 kil.) şi la Vorona (8 kil.)

În 1803, Liteni, a banuluĭ Iordache Vîrnav, avea 74 liuzĭ, plătind 1124 leĭ bir anual, fiind şi 18 liuzĭ de ceĭ fără bir.

Liteni, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Suceava, pl. Şomuzul, com. Liteni, pe linia Păşcani-Burdujeni, pusă în circulaţie la 15 Decembrie 1869. Se află între staţiile Dolhasca (11.6 kil.) şi Vereşti (12.9 kil.) Înălţimea d'asupra nivelului mărĭĭ e de 225m40. Venitul acesteĭ staţiĭ pe 1896 a fost de 67866 leĭ, 88 banĭ.

Liţa, *com. rur.,* la extremitatea de S.-V. a plăşeĭ Călmăţuiul, jud. Teleorman, pe partea stîngă a rîuluĭ Oltul, între comunele Odaia şi Segarcea-din-Vale, la 6 kil. de capitala judeţuluĭ.

Pîrîul Siul care vine din jud. Olt, se varsă în rîul Oltul, în dreptul com. Liţa.

Suprafaţa com. este de 5580 hect., din carĭ: 4500 hect. arabile, 30 hect. pădure şi 180 hect. izlaz, fineţe şi nisipişte, proprietatea fraţilor Nic. şi C. Dumba.

Locuitorĭ improprietăriţĭ sunt 280, pe 950 hect.

Viile locuitorilor și ale proprietarilor moșieĭ ocupă o întindere de 197 hect.

Pămînturile de muncă, atît ale moșieĭ cît și ale locuitorilor, sunt situate parte pe loc șes, parte pe vălcele și dealurĭ.

Pe teritoriul com., la S.-E., se află gara Lița, întîia stațiune de la Turnu-Măgurele a linieĭ ferate Costești-Măgurele.

Populațiunea com. este de 2329 suflete, din carĭ 361 contribuabilĭ.

Are: o școală, întreținută de stat, frecuentată de 25 elevĭ; o biserică, construită de proprietarĭ, deservită de 3 preoți și 2 cîntărețĭ.

Vite sunt: 517 caĭ, 23 măgarĭ, 1126 vite marĭ cornute, 4117 vite micĭ și 378 porcĭ.

Budgetul com. e de 9011 leĭ, 25 banĭ, la venitur și de 6019 leĭ, 67 banĭ, la cheltuelĭ.

Satul unde se află acum comuna este de mult timp întemeiat. In timpul ocupațiuneĭ turcești, acest sat se numea Piscul și intra în zona cetățiĭ turcești a Turnuluĭ (Turkissi-Kule), dacă vom ține seama de modul cum s'aŭ regulat hotarele țărĭĭ la 1741.

După Dionisie Fotino acest hotar «mergea de la apa Hîrlăuluĭ (numît astă-zĭ Siul) spre Dunăre pănă la moara Pașeĭ, ce este la satul Piscul și tot pe apa Hîrlăuluĭ pănă unde se varsă în Olt; de aci trece dincolo de rîul Oltul, din jos de Romanați, pănă la gîrla ce se desparte din Olt sub numele de Oltișor și se varsă în Dunăre, iar din jos de Izlaz se face Dunărea hotar».

Satul Pisculuĭ, despre care se menționează aci, făcea parte din jud. Olt și se întindea pănă aproape de Dunăre.

Pe parte din teritoriul com. Lița, spre N.-E., pănă în hotarul moșieĭ Dracea, trece Drumul luĭ-Traian care este bine conservat pe aci.

Calea județeană Turnul-Slatina străbate comuna în toată lungimea, punînd-o în legătură cu com. Segarcea-din-Vale. Cu com. Segarcea-din-Deal, com. Lița se unește prin șosea vecinală.

Lița, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiuluĭ, proprietatea fraților Dumba.

Lița, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Teleorman, pl. Călmățuiuluĭ, com. Lița (Segarcea-din-Deal), pe linia Roșiori-T.-Măgurele, pusă în circulație la 12 Sept. 1887. Se află între stațiile Salcea (16.7 kil.) și T.-Măgurele (7.6 kil.) Înălțimea d'asupra nivelului mărĭ e de 89m04. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 4093 leĭ, 80 b. Această stațiune a purtat maĭ întîiŭ numirea de Segarcea pănă în anul 1889; dar fiind că era situată pe proprietatea Lița, i s'a dat numele de Lița, după cererea proprietarilor moșieĭ. Incărcărĭ nu se fac maĭ de loc în această stațiune, fiind foarte apropiată de stațiunea T.-Măgurele și de port.

Lița, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Miclăușeni, spre S.-S.-E. de satul Miclăușeni, la 5 kil. de el. Este așezat pe deal și alăturea cu satul Dolješti, așa că pare a forma un sat cu acesta. Dinpreună cu satul Butea, are 380 familiĭ, saŭ 1744 suflete, din carĭ 391 contribuabilĭ; locuesc în 420 case.

Liuzi, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j. și reședința com. Liuzi-Călugăria. Are 232 familiĭ, saŭ 948 suflete, maĭ toți Ungurĭ; o școală mixtă; 2 biserici de ritul catolic; 3 circiumĭ.

Vite sunt: 36 caĭ, 494 vite marĭ cornute și 221 porcĭ.

Liuzi-Călugăra, *com. rur.*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., situată pe dealurile din dreapta Bistrițeĭ și alcătuită din 4 cătune: Liuzi, reședința, Corhana, Osebiți și Negelul.

Pe teritoriul com. se află obîrșia pîrîuluĭ Negel, lîngă satul cu același nume, și un podiș format de dealurile Hedeșca și Sănislăul.

Se mărginește la E. cu secția Domnița-Maria din com. Letea; la S., cu com. Dealul-Noŭ și la V. și N., cu com. Călugăra-Mare.

Liuzĭ se numeaŭ străiniĭ, în genere de rit catolic, aduși de peste hotar de către proprietariĭ de moșiĭ și de administratoriĭ mănăstirilor închinate, care se foloseaŭ de munca lor pe un timp oare-care. Eĭ eraŭ scutițĭ de dărĭ.

Populațiunea com. e de 492 familiĭ, saŭ 1878 suflete, din carĭ 76 Romînĭ și 1802 Ungurĭ, toțĭ de protecțiune romînă; locuesc în 502 case.

Sunt 405 contribuabilĭ; 7 circiumĭ.

După legea rurală din 1864 s'aŭ împroprietărit 386 locuitorĭ, cu 1275 fălcĭ și 11 prăjinĭ de pămînt.

Are: o școală mixtă care funcționează din 1886, întreținută de Stat, și frecuentată de 13 băeți; 2 biserici de rit catolic, una în satul Liuzi, clădită la 1851 de locuitorĭ, și a doua pe un deal, în afară de teritoriul com., zidită tot de locuitorĭ în 1698; amîndouă sunt deservite de un preot.

Vite sunt: 48 caĭ, 681 vite marĭ cornute și 246 porcĭ.

Budgetul com. e la venitură de 6327 lei, 43 bani și la cheltueli de 2736 lei, 25 bani.

Întinderea com. e de 1805 hect. Pădurea Găuriciul ocupă 1002 hect., iar viile, 67.17 hect. Totalul pămînturilor de cultură este de 627.77 hect.

Se găsesc cariere de pîeatră în valea Negeluluĭ.

Este legată cu comunele vecine prin căĭ comunale. Distanța la Bacău, capitala districtuluĭ, este de 8 kil. iar la Valea-Seacă, reședința plășeĭ, de 22 kil.

Liuzi-Călugăra este astă-zĭ rămasă la o parte de căile principale de comunicație; înainte șleahul cel mare, drumul Petricicăĭ, care unea Țara de sus cu Țara de jos, trecea pe teritoriul acesteĭ com.

Livada, *sătuc*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Bogdana, situat pe valea pîrîuluĭ Bogdana.

Livada-Săcuenilor, *vatra desființatului sat* răzășesc Săcueni, jud. Suceava.

Livada-de-la-Vârbilău, *moșie* a statuluĭ. Vezĭ Gura-Vitioareĭ.

Livada - Doamneĭ, *livadă* cu pomĭ fructiferĭ, jud. Bacău, pl. Trotușul, situată la V. de curtea mănăstireĭ Cașinuluĭ. Numele său vine probabil de la faptul că Ștefan Gheorghiță avea aicĭ la mănăstire loc de reședință. Dovadă despre aceasta este găzduirea ce a dat Patriarchuluĭ de la Constantinopole, Macarie.

Livadă (La-). Vezĭ satul Dolhasca, jud. Suceava.

Livadea, *com. rur.*, jud. Prahova, plaiul Vărbilăul. Este situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Vărbilăul, la 38 kil. de Ploești.

Se compune din două cătune: Livadea și Podul-Ursuluĭ, cu o populație de 126 familiĭ, saŭ 749 suflete, din carĭ 105 contrib.; locuesc în 138 case.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, fondată în anul 1867, cu cheltuiala Preotuluĭ Marin și a altor enoriașĭ; e deservită de 1 preot.

Locuitoriĭ sunt parte moșnenĭ, parte s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiĭ particulare și pe ale statuluĭ, din care li s'aŭ dat 147 hect.

Vite sunt: 7 caĭ, 175 vacĭ, 108 boĭ, 201 oĭ și 116 porcĭ.

Pe rîul Vărbilăul, în raionul com. sunt 8 morĭ.

Stupĭ cu albine sunt 37.

Comerciul se exercită în comună de 3 persoane.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ sunt de 1800 leĭ anual.

Stă în legătură printr'o șosea cu comunele: Bertea, Stefești și Strîmbeni.

E brăzdată de dealurile: Vîrful-Gureșuluĭ, Vîrful-Foișoruluĭ și Via-Cațaonuluĭ, toate acoperite cu pădure.

E străbătută de rîul Vărbilăul și de maĭ multe izvoare micĭ.

Livadea, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 100 hect., pendinte de com. Gura-Vitioareĭ, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Misleanca (250 hect.), formează pădurea Gura-Vitioareĭ.

Livedea-Domnească, *loc izolat*, între com. Boldești și Scăeni, pl. Podgoria, jud. Prahova, servind de hotar între aceste com.

Livadea, *sat*, făcînd parte din com. rur. Olănești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 114 locuitorĭ.

Livedea, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, face parte din com. Ciulnița și este situat pe muchea coasteĭ Bărăganuluĭ, pe țărmul drept al rîuluĭ Ialomița, în dreptul satuluĭ Slobozia.

Livedea-din-Pietrarĭ, Valea-Orbuluĭ, Albești și **Grindeanul**, *moșiĭ* ale statuluĭ, foste pendinte de Schitul-Dintr'un Lemn, situate în com. Pietrari-d.-s., pl. Ocolul, jud. Vîlcea, se arendează cu 560 leĭ anual.

Livedea-din-Vălsan, jud. Argeș, pl. Topologul, com. Urlueștĭ, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureștĭ, pendinte de schitul Fedeleșoiul.

Livegioara, *pichet de graniță*, pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinți.

Liveni, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Cordăreni, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiu, format din două cătune: Liveni-Sofian, cu 31 familiĭ și Liveni-Vîrnav, cu 54 familiĭ.

Proprietatea moșiilor este a Domnilor N. Sofian și Scarlat Vîrnav.

Are două bisericĭ: una pe partea Sofian, cu hramul Sf. Nicolae, făcută de zid în 1834 de actualul proprietar și a doua pe partea Vîrnav, cu hramul Sf. Treĭ-Ierarhĭ, de lemn și lipită, făcută de către sătenĭ în 1754; sunt deservite de 1 preot, 2 cîntărețĭ și 2 pălămarĭ.

Sătenĭĭ împroprietăriți aŭ: pe partea Sofian 23 hect., 63 ariĭ, pămînt, iar proprietarul 581 hect., 47 ariĭ cîmp; pe partea Vîrnav 75 hect., 19 ariĭ, ale locuitorilor și 148 hect., 95 ariĭ, ale proprietățeĭ.

Între acaretele de pe moșie pe partea Sofian sunt două ra-

toșe marĭ de zid, unul la drumul Rădăuți-Dorohoiŭ și altul la drumul Săveni-Herța.

Pîrîul ce trece pe moșie este Ibăneasa, ce formează și iazul cu același nume.

Drumurĭ principale: acel de la Rădăuți la Dorohoiŭ și acel de la Săveni la Herța.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Cristinești, Dămileni, Suhărul-Șopoteni, Cracalia, Trestiana și Popeni-Bașota.

De însemnat aci este familia Vîrnav, distinsă în vechime.

La 1746, Iunie în 8, Ioan Vîrnav, Căpitan de Dorohoiŭ, în unire cu Demetrie Sberea, Căpitanul-Mare, fac hotarnicia moșieĭ Văculești, după ordinul luĭ I. N. Mavrocordat-Vodă.

La 1782, Iunie 9, Dimitrie Vîrnav-Vel-Clucer, formează hrîsovul prin care C. D. Moruzzi-Vodă hărăzește Episcopieĭ de Huși, toată vatra tîrguluĭ Huși, cu locul din prejur, proprietate Domnească.

Liveni-Mitropolieĭ, *sat* vechiŭ, pe moșia cu același nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Bașeul, com. Manoleasa cu 52 familiĭ, saŭ 200 suflete. Pe această moșie s'a făcut nouă împroprietărire în 1878, formîndu-se satul Stînca-luĭ-Ureche, saŭ Liveni-Noĭ, cu 105 familiĭ, saŭ 408 suflete pe malul Prutuluĭ.

Proprietatea e a statuluĭ, iar înainte de secularizare a fost a Mitropolieĭ din Iași, dăruită de Antonie Mitropolitul.

Săteniĭ împroprietăriți aŭ 600 hect. 09 ariĭ pămînt; iar statul are: 421 hect., 07 ariĭ cîmp, 93 hect., 09 ariĭ pădure de stejar și 5 hect., 73 ariĭ luncă de lozie, pe malul Prutuluĭ.

Se mai află pe moșie o livadă mică cu fructiferĭ și ½ pogon de vie.

Ape principale sunt două: Novacul și rîul Prutul, ce curge pe hotar.

Drumul mare este acel de la Rădulești spre Ștefănești.

Hotarele moșieĭ cu: Prutul, Șerpenița, Flondora, Avrămeni și Mitocul.

Liveni-Noĭ. Vezĭ Liveni-Mitropolieĭ, *sat*, jud. Dorohoiŭ.

Liveni-Sofian. Vezĭ Liveni, *sat*, jud. Dorohoiŭ.

Liveni-Vîrnav. Vezĭ Liveni, *sat*, jud. Dorohoiŭ.

Livezeni, *numire* dată uneĭ *părți* din *cătunul* Chiojdul-din-Bîsca, jud. Buzăŭ.

Livezeni, *com. rur.*, în jud. Muscel, pl. Rîurile, la S. de Cîmpulung, situată pe țărmul stîng al rîuluĭ Tîrgul. De la Livezeni la Cîmpulung sunt 25 kil. Drumul e șoseluit.

Se compune din 2 cătune: Livezeni și Hîrtiești și se mărginește la N. cu comunele: Băilești și Stîlpeni; la S., cu com. Țițești; la E. cu com. Voroveni și la V., cu Băjești.

Are o populație de 124 familiĭ, saŭ 700 suflete, din carĭ 123 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una fondată de Postelnicul Lazăr, la anul 1813, și a doua fondată la 1534. In apropierea acesteĭ bisericĭ se văd ruinele uneĭ case care, se zice, a fost ale aceleĭ familiĭ ce a făcut biserica. De asemenea se văd niște lovituri prin zidul bisericeĭ ca de ghiulele de tun, despre care se zice că sunt din timpul Turcilor și ca ar fi fost chiar caĭ închișĭ în biserică pe timpul unuĭ războiŭ. Aceste bisericĭ sunt deservite de 1 preot și 1 dascăl.

Școala, cu întreținerea căreia statul cheltuește 1242 leĭ anual, se frecuentă de 45—48 elevĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de leĭ 1490,34 și la cheltueli de 1321 leĭ.

Vite sunt: 186 boĭ, 126 vacĭ, 93 viteĭ, 4 caĭ, 96 porcĭ și 10 oĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriți, după legea din 1864, pe moșia statuluĭ, Rădești.

Intreaga com. are 323 hect.

Livezeni, *sat*, făcînd parte din com. cu același nume, jud. Muscel.

Livezeni (Poșta-), fostă *stație de poștă*, cea din urmă până la Cîmpulung, acum loc izolat, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, com. Hîrtiești.

Livezeni-Bulea și Letreșul, *păduri* particulare, supuse regimuluĭ silvic, pe moșia Măldărești-d.-s., pendinte de comuna Măldărești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Livezile, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc. Situată pe costișa dealuluĭ-Viilor și pe malul drept al rîuluĭ Jiul, la 10 kil. de Craiova. Se învecinește la N. cu com. Podari; la S., cu com. Glodul; la E., cu com. Malul-Mare și la V., cu com. Vîrvorul. Limita de N. începe din punctul numit Purceaua, cu direcția la V.-E., taie vălceaua numită Găina, se îndreptează spre E. până la punctul numit Țapa. De aci, făcînd o curbă spre N., trece apa Jiuluĭ învecinîndu-se cu moșia com. Preajba, de unde începe limita linieĭ de V. cu direcția de la N.-S., trecînd înapoĭ apa Jiuluĭ și făcînd o curbă spre E., până la punctul numit Măgăreți. Din acest punct face o curbă spre S., până la punctul numit Balta-Iepura (moșia Malul-Mare). De la Balta-

Iepura începe limita linieĭ de S., făcînd o curbă spre V., trece pîrîul Şuviţa pănă la punctul numit Peret, de unde, în linie dreaptă, spre V., taie şoseaua judeţiană Craiova-Bistreţ, trece Dealul-Biserice, Valea-Giambaşului, şoseaua judeţeană Craiova-Calafat pănă la punctul movila Conacul-luĭ-Cioc, unde începe linia de V. cu direcţia de la S.-N., pănă la punctul Purceaua, de unde am plecat.

Comuna Livezile cuprinde cătunele: Livezile, Gura-Văeĭ şi Vîrîţi. Cătunul Livezile este aşezat în centru. La S. vine cătunul Gura-Văeĭ; iar spre E.-N.-E. cătunul Vîrîţi, în care se găseşte un fel de pămînt numit Glod. Inainte cuprindea şi cătunul Măgăreţi, care azĭ este coprins în cătunul de reşedinţă Livezile.

Populaţia com. se urcă la 1051 suflete.

Are o biserică în cătunul Vîrîţi, o şcoală mixtă, în căt. de reşedinţă Livezile, şcoală care funcţioneazăă din 1860, fiind întreţinută de comună şi de stat, condusă de un învăţător şi frecuentată de 54 băeţĭ şi 6 fete.

Vite marĭ cornute 218, oĭ 170, capre 40, caĭ 36 şi porcĭ 84.

După legea din 1864, sunt 121 locuitorĭ împroprietăriţĭ şi după cea din 1878, sunt 18 însurăţeĭ.

Intreg teritoriul comuneĭ este de 5200 pog., dintre carĭ: 2600 pog. pămînt arabil, 500 pog. pămînt fineaţă, 100 pog. izlaz, 200 pog. lac şi teren sterp şi 180 pog. pădure.

Moşia se numeşte Livezile, aparţinînd d-luĭ D. P. Arsenie, iar restul pămîntuluĭ arabil este al locuitorilor.

Pădurĭ sunt: pe moşia Livezile, în întindere de 400 hect. şi în căt. Gura-Văeĭ, în întindere de 500 hect.

Viile în întindere de 41 hect., se găsesc pe moşia locuitorîlor, producînd vin negru.

Transportul productelor se face cu carele pe şoseaua judeţeană Craiova-Bistreţu. Prin com. trece şi calea ferată Craiova-Calafat. Calea naturală Glodul-Livezile-Vîrîţi are 3 kil. şi calea naturală Livezile-Vîrvorul, 5 kil.

Budgetul com e la venitur̆ de 3631,59 leĭ, şi la cheltueli de 2475 leĭ.

Terenul comuneĭ este accidentat în partea de V. de dealurile: Dealul-Viilor şi Dealul-Ursăĭ, de 40 m. înălţime, acoperite cu viĭ, de Dealul-Biserice, cu o înălţime de 80 m., de Dealul-Nucilor, de 60 m., toate acoperite cu pădurĭ.

Piscurĭ sunt: Piscul-luĭ-Drăcuş, Piscul-Ursăĭ, Piscul-Sloveanuluĭ, Piscul-Chircă şi Piscul-Lozanul.

Pe teritoriul comuneĭ se află: Platoul Ştefăneştilor; Rîpa-Roşie, Rîpa-Cucoaneĭ şi Rîpa-Viilor. In partea de E. teritoriul este şes.

Comuna este udată de apa Jiuluĭ şi de lacurile: Viteanuluĭ, Lacul-Feteĭ, Lacul-luĭ-Botin, Lacul-Porculuĭ şi Lacul-Logofătuluĭ, carĭ nu aŭ scurgerĭ şi se formează din ploĭ.

Bălţĭ: Balta-Virîţeĭ, Balta-Mare, în întindere de 15 hect., conţind şi peşte. Spre N. de căt. Vîrîţi este Balta-Biserice-cu-Trestie, Balta-Ochiuluĭ.

Izlazurĭ: Glodul-Mare şi Glodul-Mic. Poiene: Poiana-Lozanuluĭ şi Poiana-Brumar. Fîntînĭ: Valea-Biserice, Sîrboaica, Fîntana-Rezbelelor şi Crovîştea.

Livezile, *sat*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile, cu reşedinţa primărieĭ. Are 400 suflete: 213 bărbaţĭ şi 187 femeĭ. Locuesc în 111 case şi 15 bordee. Are o şcoală mixtă, care funcţioneazăă din 1860, fiind întreţinută de stat şi com., şi frecuentată de 54 băeţĭ şi 6 fete: 25 băeţĭ şi 3 fete din Gura-Văeĭ şi 29 băeţĭ şi 3 fete din Livezile.

Livezile, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Dolj, pl. Ocolul, căt. Podari, pe linia Craiova-Calafat, pusă în circulaţie la 1 Decembrie, 1895. Se află între staţiile Craiova (11.6 kil.) şi Sălcuţa (13.8 kil.) Inălţimea d'asupra niveluluĭ mărĭ e de 71m62. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 26899 leĭ, 85 banĭ.

Livezile, *deal*, acoperit cu livezĭ, în com. Jupineşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, între valea Purcăreaţa şi jud. Argeş.

Livezile, *iaz*, jud. Botoşanĭ, la 50 metri deasupra şesuluĭ Jijieĭ, spre V. de satul Răuseni, în valea Livezilor, pe coasta de E. a dealuluĭ Răuseni, com. Comîndăreşti; are o suprafaţă de 150 hect., conţine peşte şi stuh.

Livezile, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile, în întindere de 2000 pog., cu venitul anual de 40000 leĭ. Aparţine d-luĭ D. P. Arsenie. Are pe dînsa pădure şi stîne de oĭ.

Livezile, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile, cu o întindere de 400 hectare.

Livezile-de-Sus, *moşie* particulară, cu pădure, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Podari, în întindere de 1300 pog. arabile, aducînd un venit anual de 27000 leĭ, d-luĭ Ştefan Filipescu.

Livezile-de-Sus, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Podari, pe moșia Livezile-d.-s. Are o întindere de 225 hect. Aparține d-luĭ Ștefan Filipescu. Este compusă din: carpeni, jugastrĭ, ulmĭ, plopĭ, cerĭ și girnițe.

Livezile-de-Sus, *mahala,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com Podari.

Livezilor (Dealul-), *deal,* în partea de E. a satuluĭ Soleștĭ, com. Soleștĭ, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; se întinde de la dealul Rădiul până ce se întâlnește cu Dealul-Mănăstireĭ și Dealul-Pietrărieĭ.

Livezilor (Dealul-), *deal,* se întinde spre E. de satul Hușeni, com. Ivănești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Pe sub poalele acestuĭ deal trece Pîrîul-Balicăĭ.

Livrintul, *pădure,* în jud. Muscel, pl. Rîurile, com. Vlădești, în întindere de 400 hect., având o vegetațiune activă, un masiv destul de des și compus din fag, stejar, anin și mesteacăn.

Livrintul, *vîrf de deal,* în jud. Muscel, pl. Rîurile, com. Capul-Pisculuĭ.

Lixandra, *pădure,* jud. Teleorman, pe moșia Licuriciul, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureștĭ.

Lîsă-Balcă, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. Slava-Rusească; se deschide din culmea dealurilor Babadaguluĭ Carada-Bair; se lungește spre S., având o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V.; brăzdează partea estică a plășeĭ și a com.; se întinde printre dealurile Lîsă-Hară și Hribescoĭ-Hară și se termină în valea rîuluĭ Slava-Rusă; printr'însa merge drumul județean Babadag-Slava.

Lîsă-Hară, *culme de deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadaguluĭ, pe teritoriul com. Slava-Rusească; se desface dintr'un vîrf al dealuluĭ Orman-Bair (250 metri); se întinde spre S., având o direcțiа generală de la N.-E. spre S.-V.; brăzdează partea estică a plășeĭ și pe cea nordică a com.; ramificațiunile luĭ sudice se termină în valea rîuluĭ Slava-Rusească; la poalele luĭ se află situat și satul Slava-Rusească; se află situat printre văile Hribeșcoi-Balcă și Lîsă-Balcă; pe la poalele sale estice trece drumul județean Babadag-Slava; are o înălțime de 212 m. și este acoperit cu păduri și pășunĭ.

Locheștĭ, *fost pichet de graniță,* platul Cloșanĭ, jud. Mehedinți.

Locul-Frumos, *munte,* pe teritoriul moșieĭ Borca, com. Mădeiul, jud. Suceava.

Locul-Frumos, *vîrf,* al munteluĭ Olănești (757 m.), jud. Vîlcea.

Locul-Războiuluĭ, *loc,* pe moșia Ionășeni, către satul Vîrful-Cîmpuluĭ, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, județul Dorohoiŭ, unde a urmat lupta între Moldovenĭ și Leșĭ, în 1499.

Locusteni, *com. rur.,* pl. Jiul-d.-j., jud Dolj, la 45 kil. de Craiova și la 52 kil. de reședința plășeĭ, Căciulătești, situată pe loc șes.

Se învecinește la E. cu com. Dobrești, din jud. Romanați; la V., cu com. Murta; la N., cu com. Mărșanĭ și la S., cu com. Damian.

Se compune din patru cătĭ.: Brabeți, Braniștea, Dăneți, care este cătĭ. de reședință și Locusteni. Cătunul de reședință este cel maĭ despre E.; la V. de acesta se află cătunul Braniștea, la o depărtare de 1 ½ kil.

La S.-E. de Braniștea este cătĭ. Locusteni, la 5 kil. de cătĭ. Dăneți; iar la S.-E. de cătĭ. Locusteni se află cătĭ. Brabeți, la 3 kil. de cătunul Dăneți.

Sunt în comună cinciĭ biserici. Două sunt în cătĭ. Dăneți: una fondată de Florea Popa Nicolae cu alțĭ sătenĭ și terminată la anul 1835, cu hramul Sf. Ion; ceal altă biserică, fondată la anul 1832 de către Tuță Durău și alțĭ locuitorĭ, cu hramul Sf. Nicolae. Biserica din cătĭ. Braniștea, cu hramul Sf. Nicolae, s'a zidit de Stăvărache Cojocaru din Craiova, împreună cu alțĭ sătenĭ. Cea din cătĭ. Locusteni, cu hramul Adormirea-Maiciĭ-Domnuluĭ este făcută de paharnicul Radu Locusteanu, Hagi Stoian și ciți-va sătenĭ, la anul 1710. Biserica din cătunul Brabeți, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, este făcută de preotul Constantin Sachelarie și de alțĭ locuitorĭ, la anul 1845.

Sunt două școliĭ mixte: una în cătĭ. Dăneți și a doua în cătĭ. Brabeți. Cea din cătunul Dăneți cuprinde două secțiĭ: una de băeți și a doua de fete. Este întreținută de stat și de com., funcționează din anul 1838 și e frecuentată de 75 elevĭ din Dăneți, 21 din Braniștea și 5 din Locusteni. E condusă de un învățător. Localul e construit de către com.

Școala din Brabeți funcționează din 1890; este întreținută de com. și frecuentată de 65 copiĭ.

Populația com. este de 2655 suflete; locuesc în 68 case și 812 bordee.

După legea rurală din 1864 sunt 31 locuitorĭ împămînteniți.

Suprafața com. este de 7158 pog., din care 6848 pog. arabile sunt împărțite între moșiile: Dăneți, Brabeți, Braniștea și Locusteni, aparținînd locuitorilor.

Viile de pe moșiile mai susnumite, produc vin alb.

Sunt 8 circiumĭ în Dăneți, 2 în Brabeți și 2 în Locusteni.

Comerciul se exercită în com. de 23 persoane.

Budgetul com. e de 5954.19 lei la venitură și de 5707,34 la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute 318, oĭ 460, caĭ 18, capre 6 și porcĭ 71.

Locusteni, *com. rur.*, pl. Mijlocul, jud. Vilcea, compusă din treĭ cătune: Locusteni, Contea și Risipiți.

Este situată pe rîul Oltețul și pe valea Risipiți, la 100 kil. de capitala județuluĭ și la 70 kil. de reședința plășeĭ.

Are o populație de 807 suflete, care locuesc în 193 case.

In fie-care cătun este cîte o biserică.

Vite sunt: 20 caĭ, 80 boĭ, 150 vacĭ, 60 capre, 250 oĭ și 200 porcĭ.

Sunt 30 stupĭ cu albine.

Pe rîul Oltețul, în raionul comuneĭ, este o moară de măcinat.

Locuitorĭĭ din Locusteni și Contea sunt moșnenĭ; ceĭ din Risipiți s'aŭ împroprietărit în 1864 (în număr de 56), cînd lĭ s'aŭ dat 140 hect. în moșia Risipiți, fostă a Episcopieĭ de Rîmnic și în alte moșiĭ particolare.

Pe Valea-Mănăstireĭ se văd ruinele unei vechĭ mănăstirĭ.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 1200 leĭ anual.

Este străbătută de șoseaua județeană, care merge la Craĭova.

E brăzdată de dealurile: Rusulești, Contea, Risipiți, Pesteniția, Strîmba și Artanul și udată de văile: Strîmba, Artanul, Pesteniția, Măluroasa, Mănăstirea, carĭ curg în timpurĭ ploioase și se varsă în Oltețul.

Locusteni, *sat*, com. Locusteni, pl. Jiul-d.-j., jud. Dolj, spre S. de satul Braniștea, la 3 kil. de satul de reședință, Dănești.

Are o biserică de zid, fondată la 1710 de Paharnicul Radu Locusteanu, Hagi Stoian și de ciți-va sătenĭ, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ.

Locusteni, *sat*, face parte din com. rur. Locusteni, pl. Mijlocul, jud. Vilcea. Are o populație de 170 locuitorĭ. Este situat pe dealul Locusteni. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, avînd de ctitor familia Locusteanu. Locuitorĭĭ sunt moșnenĭ.

Locusteni, *deal*, în raionul com. Locusteni, pl. Mijlocul, jud. Vilcea, pe care se cultivă 53 hect. vie.

Locusteni, *moșie* particulară, comuna Locusteni, pl. Jiul-d.-j., jud. Dolj.

Loghinul, *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Drăgugești.

Logofătul-Mateiŭ, *localitate*, în com. Mărgineni-d.-j., pl. Filipești, jud. Prahova.

Logrești-Birnici, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Gilortul, la N. com. Tîndălești, situată pe șes și pe coasta cu același nume, în partea stîngă a rîuluĭ Amaradia. Logrești-Birnici e formată dintr'un singur sat.

Are o suprafață de 1500 hect., din carĭ: 490 hect. pădure, 500 hect. arabile, 408 hect. fînețe, 28 hect. vie, 20 hect. livezĭ de prunĭ și 54 hect. izlaz.

Are o populație de 170 familiĭ, saŭ 628 suflete, din carĭ 160 contribuabilĭ.

Locuitorĭĭ sunt împroprietărițĭ după legea rur. din 1864.

Sunt aci 2 bisericĭ de zid, una făcută de Anghel Logrescu, în anul 1822, și a doua, făcută de popa Ion din Tîndălești, la 1843; deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 50 plugurĭ, 100 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 395 vite marĭ cornute, 235 oĭ, 21 caĭ și 113 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de leĭ 1276, banĭ 67, la venitură, și de leĭ 1061, banĭ 69, la cheltuelĭ.

Comunicația în com. se face prin șoseaua vecinală ce vine de la S., din com. Tîndălești, și duce spre Logrești-Moșneni.

In comună se mai află: 1 moară de aburĭ, 7 puțurĭ și 3 fîntînĭ.

Logrești-Moșneni, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Gilortuluĭ, la N. com. Logrești-Birnici, compusă din cătunele: Logrești-Moșneni și Tîrgujani.

Situată pe șes și coasta cu același nume, și pe ambele țărmurĭ ale rîuluĭ Amaradia, are o suprafață de 500 hect., din carĭ: 100 hect. pădure, 250 hect. arabile, 100 hect. fînețe, 10 hect. vie, 25 hect. livezĭ de prunĭ și 15 hect. izlaz.

Are o populație de 159 familiĭ, saŭ 697 suflete, din carĭ 154 contribuabilĭ; 4 bisericĭ de lemn, deservite de 2 preoți și 4 cîntărețĭ; 1 școală frecuentată de 21 elevĭ.

Locuitorĭĭ sunt moșnenĭ și se ocupă în general cu agricultura și creșterea vitelor. Eĭ posedă: 62 plugurĭ, 82 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ; 255 vite marĭ

cornute, 26 caĭ, 345 oĭ, 33 capre și 184 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de leĭ 1011, la venitурĭ, și de leĭ 920, banĭ 30, la cheltuelĭ.

Comunicațiunea în comună se face prin șoseaua vecinală ce vine de la Logrești-Bîrnici, străbate comuna, puind-o în comunicație cu Strîmba și Pojarul.

In comună se găsesc: 6 puțurĭ și 8 fîntînĭ.

Logrești-Moșneni, saŭ **Ciobănești**, *cătun* de reședință al comuneĭ cu același nume, jud. Gorj, pl. Gilortuluĭ.

Are o suprafață de 300 hect., din carĭ: 80 hect. pădure, 150 hect. arabile, 60 hect. fînețe, 2 hect. vie, 4 hect. livezĭ de prunĭ și 4 hect. izlaz; o populațiune de 90 familiĭ, saŭ 417 suflete, din carĭ 78 contribuabilĭ; 2 bisericĭ de lemn, făcute de locuitorĭ la 1739, din carĭ una refăcută la 1823; bisericĭ deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ. Eĭ posedă: 38 pluguri, 50 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ, 155 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 200 oĭ, 20 capre și 98 rîmătorĭ.

In cătun se maĭ găsesc: 2 puțurĭ și 5 fîntînĭ.

Lohanul, *deal*, jud. Fălciŭ. Se întinde de la N. prin centrul județuluĭ și se lasă spre S. printre pîraiele Crasna și Lohanul. In partea de V. a orașuluĭ Huși formează o ridicătură înaltă, pe unde se crede că a fost stăpînirea veche a Hanilor tătărești. In mare parte este acoperit cu păduri. Se spune că acest deal se afla din vechime în posesiunea unuĭ Han tătăresc care exploata silitra ce se găsea pe coastele și văile dealuluĭ și pentru care lucrare se întrebuințaŭ pănă la 1000 de oamenĭ. Acest produs care se transporta în Constantinopole satisfăcea cu abondență trebuințele Imperiuluĭ Otoman. De la Hanul tătăresc, locul trecu în posesiunea negutătorilor turcĭ carĭ plăteaŭ o arendă Impărățieĭ; maĭ tîrziŭ părăsindu-se lucrarea mineĭ de silitră, stăpînirea loculuĭ deveni fără a țărĭĭ și de atuncĭ încetară cu totul exploatarea minelor de silitră.

In tot timpul stăpînireĭ străinilor, locuitorii numeaŭ partea de loc a dealuluĭ din care se scotea silitra, Locul-Hanuluĭ, saŭ Locurile-Hanuluĭ.

Lohanul, *iaz*, în suprafață de 10 hect., format de valea pîruluĭ cu același nume, pe teritoriul com. Tîrzii, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Lohanul, *șes*, în suprafață de 128 hect., întinzîndu-se de la N. la S., între dealul Lohanul și satele Petirlești, Tîrzii și Pihna, pe teritoriul com. Tîrzii, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. Se termină la confluența pîrîuluĭ Lohanul cu pîrîul Crasna, din sus de satul Sodolul.

Lohanul, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, izvorînd din dealul cu același nume; curge printre dealurile Lohanul și Crasna, spre V. de orașul Huși și paralel cu pîrîul Crasna, cu care unindu-se la Gura-Văeĭ-Crasna, se varsă în rîul Bîrladul.

Lohanuluĭ (Valea-), *vale*, întinzîndu-se între dealurile Lohanul și Crasna, din sus de orașul Huși și terminîndu-se în șesul Bîrladuluĭ, jud. Fălciŭ. Este udată de pîrîul Lohanul. Pe această întinsă vale se află așezate maĭ multe sate.

Loizoaia, *sat*, comuna Popouți, județul Botoșani, la N. de orașul Botoșani, pe valea pîrîuluĭ Sicna, cu o suprafață de 410 hect., din carĭ 72 ale sătenilor, și cu o populație de 22 familiĭ, saŭ 81 suflete, din carĭ 15 contribuabilĭ.

Are 1 iaz pe Sicna și 1 moară de apă.

Pe moșia Loizoaia se află o fabrică de spodiu, care produce pănă la 700000 kgr. făină de ciolane, care se expediază în Germania pentru fabricarea zahăruluĭ.

Vite: 58 vite marĭ cornute, 200 oĭ și 14 porcĭ.

Loloești, saŭ **Băbeni**, *cătun*, al com. Popîndelești, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat lîngă rîulețul Tesluiul, la 2 kil. spre S. de satul Popîndelești, aproape de unde Tesluiul intră în pl. Ocolul, și spre V. de Dealul-Mueriĭ. Altitudinea terenuluĭ este de 180 m. d'asupra nivelului mărĭĭ. Are 162 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Adormîrea-Maiceĭ-Domnuluĭ.

Loloiasca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Tomșani, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Lomul, *insulă*, în fața orașuluĭ bulgar Lom-Palanca, pl. Cîmpul, jud. Dolj.

Lomul, *vale*, formată din Lomul-Mare și Lomul-Mic, udă partea de E. a com. Păroși, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt și se varsă în rîul Plapcea-Mare.

Lopatna, *lac*, pe teritoriul com. urb. Chilia-Vechie, pl. Sulina, jud. Tulcea; se desface din brațul Sulina, în dreptul mileĭ No. 24; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; brăzdează par-

tea V. a plășeĭ și cea S. a com.; are o lungime de 14 km.; primește scurgerea lacurilor Triozone și Calelovata și se varsă în canalul prin care comunică lacurile Matita și Babina; e înconjurată cu stuf și conține pește.

Lopatna, *ostrov*, jud. Brăila; se mărginește la E. cu Dunărea-Măcinului, și în cele-l'alte părți cu Balta; se află pe teritoriul com. Chischani; are o suprafață de 36 hect., acoperită cu pădure de salcie.

Lopătari, *com. rur.*, jud. Buzău, plaiul Slănicului, pe ambele maluri ale rîului Slănicul, la 59 kil. de orașul Buzău. Limite: la N., hotarul începe de la muntele Piatra-Secuiului, urcă pe coastele munteluĭ Neharnița, prin muntele Chilmiziul și coboară în izvorul Oprii, urcă pe la capătul de N. al luncei Odoboala, în muntele Măceșul și de aci pe plaiu în sus, ajunge în Vîrful-Măluțelului, la punctul Bahna-Măluțelului, de unde începe a se îndrepta în muchia Urzicările; la E., din Urzicării, se coboară în pîrîul Sturdza (Jghiabul), pe care merge pînă în gura văei Hățașul-Oilor, apoĭ o ia pe vale urcînd în muchia Podul-Caluluĭ, apoĭ pe la N. de cătunul Buștea (com. Mînzălești), continuînd în jos plaiul, se lasă pe izvorul Rugina, pe care merge cît-va și urcă în muchia Trestioara, de unde coboară în Balta-Trestioareĭ, și pe izvorul Sărata în jos, pînă în rîul Slănic, lăsînd la stînga moșia Meledicul; trece rîul Slănicul și urcă în muntele Cerchezul, zisă și Dealul-Petricăeĭ; la S., din muntele Cerchezuluĭ, continuînd plaiul, urcă în muntele Mociarul; la V., din muntele Mociarul, trece pe la Piscul-cu-Oale și se dirige spre Bolovanul-Greuluĭ, de unde urmînd albia rîuluĭ Slănicul, trece pe la Malul-Roșu, Ploștina și ajunge la Piatra-Mortatuluĭ, unde părăsește albia rîuluĭ Slănic; apoĭ trece pe la Măciuca-Mare, și ajunge în valea izvoruluĭ Secuiul.

Suprafața comuneĭ e de 9145 hect., din carĭ: 64 curățurĭ, 6220 pădure, 647 fineață, 1185 izlaz, 12 livezĭ, și 1107 sterp. Toată comuna formează o singură proprietate: Lopătăreasca, a cetelor de moșneni: Lăbești-Berhulești, Vilcani, Burducești, Cîrligești, Popa-ăl-Mare și Popa-ăl-Mic. Terenul e foarte muntos, acoperit de vaste și seculare pădurĭ, în care sunt 22 herăstrae pe apa Slănicul, unde se tae scîndurĭ, mai cu seamă la Terca, Runcul și Clajna.

Pămîntul este bogat în minerale precum: sare, gips, fier și ape sulfuroase. Se face aci un activ comerț cu objectele de lemnărie, care se transportă în orașul Buzău și chiar în părțile de cîmp ale țăreĭ; mai renumite sunt grînzile de Lopătari.

Comuna e formată din cătunele: Brebul, Chiorăști, Clajna Jurubești-Lopătari, cu sub-divizia Cărpinișul și Luncile, cu sub-diviziile: Runcurĭ și Terca, cu o populație de 1250 suflete, din carĭ 212 contribuabilĭ; locuesc în 309 case.

Are o școală frecuentată de 37 copiĭ; o biserică, cu 1 preot, 1 cîntăreț și un paracliser.

Meseriași sunt: 5 lemnarĭ, 7 butnarĭ, 1 cizmar și treĭ fierarĭ.

Vite sunt: 357 boĭ, 83 vacĭ, 25 viței, 56 caĭ, 122 țepe, 30 mînjĭ, 1400 oĭ, 568 capre și 57 porcĭ. Stupĭ sunt 48.

În comună se află: 13 morĭ, 4 pive și 1 dîrstă.

Budgetul com. e de 1850,45 leĭ.

Comuna e vechĭe. Din actele de proprietate rezultă că are o vechime de peste 400 anĭ. După tradiție ar fi întemeiată de-odată cu Negru Vodă. Cătunele, carĭ o compun, existaŭ în 1800; cel maĭ nouŭ e Luncile, început de Radu Roșiorul, la 1810.

Lopătari, *cătun* de reședință, al com. Lopătari, jud. Buzău, cu 350 locuitorĭ și 87 case. Are sub-divizia Cărpinișul.

Lopătari, *ape minerale*, în jud. Buzău, com. și căt. Lopătari, pe malul drept al rîuluĭ Slănicul; conțin în abundență: pucioasă, fier și sare amară.

Lopătăreasca, *moșie*, în jud. Buzău, com. Lopătari, a moșnenilor în devălmășie, formată din întregul teritoriŭ al com. Lopătari.

Lopătăreasca-Șelării, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, căt. com. Bisoca. Se numește Lopătăreasca, pentru că pînă în 1864 aparținea com. Lopătari, plaiul Slănicul, jud. Buzău. Are una din cele maĭ frumoase poziții din plaiul întreg. Este așezat între munțĭ înaltĭ ca Plăieșul și Carîmbul, pe valea limpedeluĭ pîrîŭ Recea-Moldovanul, pe o întindere de 170 hect., cu o populațiune de 38 familiĭ, saŭ 186 suflete, din carĭ 41 contribuabilĭ. Se află la 4 kil. 136 m. spre V. de Bisoca.

Lopcea, *siliște*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Maglavitul.

Lorinca, *pîrîŭ*, izvorește din poalele munteluĭ Lepșa, com. Tulnicĭ, jud. Putna, dă în Pîrîul-Stoguluĭ saŭ Mușata, se împreună cu pîrîul Poiana-Măruluĭ, trece prin Valea-Măruluĭ și

se varsă în Putna, sub Dealul-Mesteacănului.

Lostunului (Piatra-), *munte*, în jud. Buzău, com. Colți, pe malul drept al văeĭ Colților, format din plăcĭ orizontale, puțin înclinate spre S.-E., prezintînd aspectul cel maĭ pitoresc.

Lostuța, *pîriŭ*, afluent al Bistriței, în jud. Suceava, com. Mădeĭul.

Loșnița, *pîriŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni, izvorește din Dealul-Roșu, udă partea de N. a com., trece printre Dealul-Roșu și Culmea-Lupan, și se varsă în rîul Turburea, după un curs cam de 8 kil.; este repede, și primăvara devine torent periculos.

Loșnița, *vale*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, în partea de N. a com. Chiojdeni; munții înalți o închid, iar în fundul eĭ urlă zgomotos pîrîul Loșnița.

Lotrișorul, *rîuleț*, izvorește din muntele Priporul, com. Călinești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, trece prin com., prin locurĭ nepopulate și se varsă în valea Călinești, tot în raionul com. Acest rîuleț își schimbă matca dintr'un loc într'altul. Are de afluent Pîrîul-Culmeĭ.

Lotrița, *rîŭ*. Vezĭ Latorița, jud. Vîlcea.

Lotrul, *rîŭ*, jud. Vîlcea, cel maĭ însemnat dintre rîurile ce se varsă în Olt. Izvorește din munțiĭ Mîndrul și Slăvoiul (culmea Paringul); curge maĭ întîiŭ către N. pînă la poalele munteluĭ Tîmpa, de unde se îndreptează către E. și apoĭ către N.-E., formînd frontiera între Austria și Rominia; în urmă se îndreaptă către S.-E. pînă la com. Malaia, după care la direcția către E. și se varsă în Olt, lîngă satul Golotreni, pendinte de com. Călinești, plaiul Cozia.

Lungimea totală a Lotruluĭ e aproape de 80 kil., iar direcția generală a cursuluĭ său este îndreptată în genere de la V. spre E. Lărgimea medie a apeĭ este de 20 m.; adîncimea variază de la $0^{m}\cdot75$ la $1^{m}\cdot50$; iar iuțeala curentuluĭ este de $2^{m}\cdot50$ pe secundă.

Lărgimea albieĭ de la origină și pînă la Malaia este de 30 m., iar de aci pînă la vărsarea sa în Olt este de la 70-100 m. Fundul albieĭ conține pĭetriș. Valea Lotruluĭ e puțin populată, productivă și viabilă.

Udă com: Voineasa, Malaia, Silištea, Brezoiul și Lotreni. De la podul stabil de la Lotreni (Golotreni) pînă la Brezoiul, se află o șosea comunală, iar de aci în sus drum de care. Peste Lotru e un pod de lemn lung de 110 m. care stabilește comunicația între Rîmnic și Sibiŭ.

Lotrul primește o mulțime de afluenți, dintre carĭ ceĭ maĭ principalĭ sunt: Lotrița, Voineasa și Pușcoiul saŭ Păscoaia.

Loviștea, *plaiŭ*, jud. Argeș, format din vechiul și desființatul plaiŭ Ariful și din plaiul Loviștea. Este cel maĭ septentrional plaiŭ din tot județul și se mărginește la N. cu Culmea-Făgărașuluĭ, care desparte acest plaiŭ și Țara-Romînească de Transilvania; la V., cu rîul Oltul, care îl desparte de jud. Vîlcea; la E., cu rîul Vălsanul, care îl desparte de jud. Muscel și la S. cu o linie convențională care pleacă de la satul Jiblea pe Olt și merge pînă la satul Brădetul pe Vălsan, despărțindu-l de plășile Topologul și Argeșul.

Acest plaiŭ, afară de micĭ piraĭe și văĭ, este udat în tot lungul său de la N. la S. de rîurile Oltul, Topologul, Argeșul și Vălsanul, care curg aproape paralel și despart plaiul în proporțiunĭ aproape egale.

In plaiul Loviștea se află celе maĭ înalte virfurĭ din județ, formate de culmele Făgărașuluĭ Comarniculuĭ, Joițiĭ, etc.

Intinderea totală a plaiuluĭ este de 282546 pog., din carĭ: 63033 pog. cultivabile, 178449 pog. pădure și 41044 pog. neproductive.

Coprinde 17 com. rur., formate din 55 sate și cătune, avînd: 3994 case populate cu 18642 suflete, din carĭ 3073 contribuabilĭ; 52 de biserici.

Reședința plaiuluĭ Loviștea este în com. rur. Șuicĭ.

Are maĭ multe mănăstirĭ și schiturĭ, între care celе maĭ însemnate sunt: Berislăvești, Brădetul, Ostrovul, Roboia, Scăueni, Stănișoara, Turnul, Văleni și altele.

Locurĭ istorice sunt: Cetatea luĭ Vlad-Țepeș de la satul Căpățîneni, Cetatea-luĭ-Radu-Negru de la satul Ariful, izvoarele termale și recentele descoperirĭ de ruine de băĭ romane de la Bivolari.

Budgetul plășeĭ e de 48679 leĭ, la venitурĭ și de 40215 leĭ, la cheltueli.

Plaiul Loviștea produce multă cherestea de brad și de stejar, tăiate în mulțimele de herestrae hidraulice după rîurile Topologul, Argeșul și Vălsanul.

Statul posedă în acest plaiŭ 7 moșiĭ, avînd un venit anual de 42696 leĭ, precum și 90812 pog. pădure.

Loviștеanca, Nemoiul și Seciul, *pădurĭ* particulare, supuse regimuluĭ silvic, ținînd de com.

Nisipi, plasa Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Lozanei (Valea-), *vale,* care se întinde de la N.-V. spre S.-E., printre Dealul-Mănăstirei și Dealul-Pietrăriei, com. Solești, pl. Crasna, jud. Vasluiu.

Lozia, *baltă,* formată din vărsarea Prutuluĭ și a Jijieĭ, la E. de satul și com. Costuleni, pl. Brănișteа, jud. Iași.

Lozinca, *sat,* făcînd parte din com. Onceștĭ, pl. Stănișești, jud. Tecuciu. Are o populație de 28 familiĭ, saŭ 100 suflete; locuesc în 26 case.

Este situat la N. comuneĭ.

Lozna, *com. rur.,* în partea de E. a plășeĭ Berhometele, jud. Dorohoiu, formată din satele: Călinești, Lozna cu Ruși-Străteni și Talpa, cu reședința primărieĭ în satul Lozna. Are: 411 familiĭ, saŭ 1618 suflete; 2 bisericĭ, cu 1 preot, 2 cîntăreți și 2 pălămarĭ; 1243 hect. 90 ar. pămînt sătesc; 1647 hect. 02 ar. cîmp și 1111 hect. 38 ar. pădure, proprietăresc; 3 iazurĭ și 4½ pogoane de vie.

Budgetul com. e de leĭ 3962 la venitur̆ și de 3823 leĭ la cheltueli.

Vite mar̆ cornute 744, oĭ 1300, capre 6, caĭ 113, porcĭ 380. Stupĭ sunt 280.

Lozna, *sat,* pe moșia cu același nume, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu, la care se află alipit și sătucul Ruși-Străteni. Are o populațiune de 347 familiĭ saŭ 1322 suflete.

Proprietatea moșieĭ este a dlor Ilie C. Ciolac și Grig. M. Holban.

Biserica, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, cu 1 preot, 2 cîntăreți și 1 pălămar, este de zid făcută în 1864, de Spătarul M. Holban.

Săteniĭ înproprietăriți aŭ 732 hect. 39 ar. pămînt; iar proprietariĭ, 925 hect. 20 ar. cîmp și 1002 hect. 54 ar. pădure, în care domină fagul și stejarul.

Sunt 3 iazurĭ; cel maĭ mare, numit Holban are o întindere de 1½ hectar.

Pîraĭele principale ce trec pe moșie sunt: Bahna și Ghilia.

Drumurile cele maĭ însemnate sunt: acela de la Mihăileni la Dorohoiu, acel de la Călinești la Dorohoiu și calea națională Mihăileni-Botoșani.

Hotarele moșieĭ cu: Șendriceni, Cobîla, Haniĭ, Talpa, Călinești, Buhaiul, Dersca și Vițcani.

Lozova, *sat,* în jud. Covurluiu, pl. Siretul, com. Brănișteа, format de însurățeĭ la 1879. Maĭ înainte a existat aiceĭ același sat cu același nume, dar, din cauza asupririlor, locuitoriĭ aŭ emigrat la Galați, formînd mahalaua nord-vestică a acestuĭ oraș, numită Lozoveni.

Suprafața teritoriuluĭ satuluĭ e de 89 hect., cu o populație de 25 familiĭ, saŭ 89 suflete, locuind în 21 case.

Lozova, *baltă,* formată de pîrîul cu același nume, la N.-V. de com. Brănișteа, pl. Siretul, jud. Covurluiu, lungă de 4 kil. și lată de 1 kil.; conține pește de diferite speciĭ, stuf și papură.

Lozova, *pîrîŭ* și *vale,* jud. Covurluiu; are apă numaĭ pe timpurĭ ploioase; se varsă în gîrla Bîrlăzelul, apoĭ în Siret la V. de Șerbești.

Lozova, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Balabancea; izvorește din dealul Pîrlita; se îndreaptă spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-E. la S.-V., udînd partea centrală a plășeĭ și nordică a com., și, după un curs de 5 kil., numaĭ prin pădurĭ, se varsă în rîul Taița.

Lozova-Țipești, *moșie* a statuluĭ, în jud. Covurluiu, com. Brănișteа, pl. Siretul, fostă pendinte de Episcopia Romanuluĭ, împreună cu moșia Brănișteа, de 5698 hect. 7850 m. p. (din carĭ 486 pădure); se arendează cu 75000 leĭ anual.

Lozovița, *vale,* pe care e așezat satul Costache-Negri, com. Tulucești, pl. Siretul, jud. Covurluiu.

Luca, *pîrîŭ,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Ulmetul. Se varsă în rîul Cerna.

Lucaci, cel maĭ înalt *pisc* al munților Șîrbeĭ (1777.6 m.), din com. Neagra-Șaruluĭ, jud. Suceava.

Lucauțul, *munte,* jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița. Vezĭ Brînduș̆ele.

Lucavița, *sat,* în partea de S. a com. Mamornița, pl. Herța, jud. Dorohoiu, așezat pe malul drept al pîrîuluĭ Mamornița, pe loc ponoros, limitrof cu Bucovina. În partea de E. a satuluĭ se întinde o catenă de marĭ dealurĭ. Are o populație de 84 familiĭ, saŭ 224 suflete.

Proprietatea moșieĭ este a maĭ multor locuitorĭ.

Bisericĭ sunt două, una pe deal, cu hramul Sf. Gheorghe, făcută în 1861, de Gh. Manovarde, este de lemn și tencuită; a doua, în Valea-Satuluĭ, cu hramul Sf. Mihaĭl și Gavril, s'a zidit din

lemn în 1794, de Iordachi Chiriac.

Sătenii împroprietăriți au 93 hect. 09 ar. pămînt; iar proprietarii: 578 hect. 61 ar. cîmp și 100 hect. 25 ar. pădure, mai mult tufiș.

Pîrîul principal ce curge pe moșie este Ruginosul, numit astfel pentru că, atît pe malurile lui cît și pe mlaștinele ce formează, se vede o pătură de coloare roșie-ruginoasă. Pe hotar curge pîrîul Molnița.

Hotarele moșiei sunt cu: Bucovina, Mamornița, Slobozia și Pasatul.

Lucăcești, sau **Titești,** *sat,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, reședința com. Valea-Arinilor, situat d'a dreapta pîrîuluĭ Tazlăul-Sărat, pe deal și aproape de drumul ce duce de la Bacău la Moinești. Are o populație de 160 familiĭ, sau 636 suflete; o școală mixtă, frecuentată de 14 copiĭ; o biserică, clădită în anul 1857 de locuitorĭ, cu 1 preot și 2 cîntăreți; 6 circiumĭ.

Vite sunt: 15 caĭ, 343 vite marĭ cornute, 113 capre și 18 porcĭ.

Lîngă acest sat se află un schit, numit Lucăcești sau Tazlăul.

Lucăcești, *moșie,* a statuluĭ, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Valea-Arinilor, în întindere de 12000 hect., arendată anual cu 4000 leĭ. Aparținea mai înainte mănăstireĭ Bistrița (Neamțu).

Lucăcești, *pădure,* a statuluĭ jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Valea-Arinilor, cu o suprafață de 11944 hect. Mai înainte ținea de mănăstirea Bistrița (jud. Neamțu). O parte dintr'însa are plan de exploatare; regimul adoptat e codrul regulat. Arboriĭ sunt ceĭ mai mulți rășinoși.

Lucăcilă, *munte,* în sus de Moroeni, jud. Dîmbovița, în partea stîngă a rîuluĭ Ialomița.

Luceanca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Butimanul-Luceanca, plasa Znagovul, jud. Ilfov. Cade spre S. de Butimanul, pe calea jud. București-Tîrgoviște, între pădurile Deșloaica și Păduroaica.

S'a înființat la anul 1840, după cum spun locuitoriĭ, de către fostul proprietar D. C. Faca. Locuitoriĭ din acest sat sunt aduși de acest proprietar parte din Butimanul și parte din satul Lucieni, jud. Dîmbovița.

Are o biserică, clădită în anul 1844, de către fostul proprietar Const. Faca. Serviciul divin se face de preotul din Butimanul. Se întinde pe o suprafață de 383 hect., cu o populație de 187 locuitorĭ.

Dl. A. Vanicu are 277 hect. și locuitoriĭ 106 hect. In corpul moșiei sunt 125 hect. pădure. Pentru izlaz s'au rezervat peste 20 hect. Locuitoriĭ cultivă 100 hect. (6 sterpe).

Comerciul se face de 2 circiumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 159 și al celor micĭ de 143.

Luceni, *sat,* jud. Iași, pl. Braniștea, pe malul stîng al rîuluĭ Jijia, la 2 kil. de satul Cîrpiți, din com. Stînca, așezat pe șes, avînd spre E. o pădure. Are o populație de 59 familiĭ, sau 274 suflete; o biserică, cu 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh.

Vite: 239 vite marĭ cornute, 225 oĭ, 50 caĭ și 146 rîmătorĭ.

Luceni-Băcăloaeĭ, *sat,* în jud. Iași, pl. Braniștea, com. Stînca, pe malul stîng al Jijieĭ, cu o populație de 16 fam., sau 90 sufl.

Vite: 79 vite marĭ cornute, 16 oĭ, 7 caĭ și 32 rîmătorĭ.

Luceni-Sturzoaeĭ, *sat,* jud. Iași, pl. Braniștea, com. Stînca, pe malul stîng al Jijieĭ, în jos de satul Luceni-Băcăloaeĭ; cu o populație de 9 familiĭ, sau 60 suflete.

Vite marĭ cornute 47, oĭ 189, caĭ 9 și rîmătorĭ 38.

Luchie, *cătun* (tîrlă), pe cîmpul Bărăganul, în jud. Ialomița, pl. Borcea, com. Călărași-Vechĭ.

Lucia, sau **Săratul-Secĭi,** *lac,* în jud. Teleorman, com. Seaca.

Lucia, *privaĭ,* jud. Brăila, începînd din Dunărea-Vechĭe și curgînd la V. privaluluĭ Brisceata.

Lucieni, *com. rur.,* jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, situată pe malul Dîmboviței, spre S. de Tîrgoviște, pe șoseaua județeană Tîrgoviște-Găești, jud. Vlașca. Este așezată pe loc șes. In raionul său se găsește Malul-Obreja. Peste Dîmbovița este un mare pod de lemn, făcut și întreținut de județ. Se compune din șapte cătune: Lucieni-Ungureni, Mislea, Rîncăciovul, Geangoești, Mogoești, Cotul-Morii și Lucieni-Pămînteni, cu o populație de 2222 locuitorĭ.

Are cincĭ biserici; o școală, cu doĭ învățătorĭ, plătiți de stat.

Se mărginește la E. cu com. Văcărești și Colanul; la V., cu Ludești și Butoiul; la N., cu Dragomirești și Colanul și la S. cu Șuța-Seacă și Cobia. Se desparte mai de toate comunele prin pădure. Se leagă cu Colanul și Șuța-Seacă prin șosea județeană, iar cu cele-l'alte prin șosele vecino-comunale și drumurĭ practice.

Lucieni (Udații-Micĭ), *cătun,* al com. Albești, jud. Buzău, cu 240 loc. și 42 case.

Lucieni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Hîrtieşti, jud. Muscel, pl. Argeşelul. Mai înainte se numea Valea-Vacii.

Locuitorii săi s'aŭ împropietărit pe moşiile proprietarilor, carî aŭ posedat pămîntul din vechime.

Lucieni, *numire* ce se mai dă *moşiei* Văleanca, saŭ Tufele-Cotunei, din jud. Buzăŭ, com. Albeşti.

Lucieni, *pădure*, supusă regimului silvic, jud. Muscel, pl. Argeşelul, com. Hîrtieşti, cât. Lucieni, în întindere aproximativă de 150 hect., proprietatea d-lui Anton Vlădescu. Este situată pe coasta dreaptă a rîuluî Argeşelul şi e populată cu fagî, şi puţinî paltinî, aninî şi mesteacănî.

Lucieni-Ungureni, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, com. Lucieni.

Luciul, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Cîmpuluî, situată pe ambele malurî ale rîuluî Călmăţuiul, la 36 kil. de Buzăŭ. Hotarul, la N., începe din hotarul moşieî Movila-Oii, pe care merge până dă în hotarul moşieî Bilhacul; la E., se lasă din hotarul Bilhacul peste apa Strîmba, învecinîndu-se cu hotarul moşieî Mărgineanca-Ruşeţul (com. Largul) până dă în hotarul moşieî Macoveiul; la S., se învecineşte cu hotarul moşieî Macoveiul şi parte din moşia Căldăreşti; la V., din hotarul Căldăreşti, ia pe hotarul moşieî Caragelele, pe care urcă, trecînd rîul Călmăţuiul, până în hotarul moşieî Movila-Oii.

Suprafaţa sa este de 4552 hect., din carî: 3772 hect. arabile, 27 hect. pădure, 83 hect. fineaţă, 510 hect. izlaz şi 160 sterp. Are o singură moşie, Luciul şi pămîntul locuitorilor.

Terenul e şes, puţin băltos, pe alocurea cu sărăturî şi multe nisipurî.

Comuna e formată dintr'un singur cât., Luciul, avînd o populaţie de 910 suflete, din carî 15 contribuabilî; locuesc în 145 case.

Are: o şcoală frecuentată de 20 elevî şi 4 eleve; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; 4 circiumî; o moară cu aburî; o căşărie şi 2 stine.

Comerţul constă în desfacerea cerealelor, care se transportă la gara Cilibia. Căî de comunicaţie n'are, afară de drumul natural Albeşti-Largul, prin Luciul.

Vite sunt: 321 boî, 576 vacî, 168 viţeî, 4 bivolî, 4 bivoliţe, 329 caî, 281 iepe, 62 mînjî, 3400 oî, 9 asinî şi 273 porcî.

Meseriaşî sunt: 1 lemnar, 4 fierarî, 1 maşinist şi 1 brutar.

Comuna e vechie. Dionisie Fotino o menţionează. Numirea eî vine din faptul, că pe teritoriul săŭ este o baltă, ale căreî margini sunt acoperite de stuf, iar al căreî mijloc e curat. Mijlocul poartă numele de Luciul-Bălţeî şi de Lumina Luciuluî. Locurile din apropiere s'aŭ numit: Locul de la Luciŭ şi de aci întreaga comună a primit acest nume.

Luciul, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată la extremitatea de N. a plăşeî, limitîndu-se cu judeţul Brăila.

Teritoriul comuneî are suprafaţă de 10560 hect., din carî 3000 hect. băltiş şi se întinde spre V., din Dunăre până în teritoriul comuneî Ţîndăreî şi spre N., din teritoriul comuneî Gura-Ialomiţeî până în judeţul Brăila, unde se limitează cu comuna Mihaiŭ-Bravul.

Moşia aparţine Eforieî Spitalelor Civile din Bucureşti şi unuî proprietar particular, cu care stăpîneşte în devălmăşie.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriţî pe moşie 166 locuitorî; neîmproprietăriţî se mai află 98.

Comuna este udată de Dunăre, de rîul Ialomiţa, de lacurile: Coşcovata, Torna, Ţuiburile, Plăviile şi de braţul Filip.

Se compune dintr'un singur sat, situat pe coasta de V. a laculuî Coşcovata. Numirea veche a acestuî sat a fost Zmeul, sat care era situat mai spre S. de actualul pe locul numit Biserica-Vechie.

Aicî este reşedinţa primărieî şi a judecătorieî comunale.

Are o populaţie de 210 familiî, saŭ 1007 suflete: 502 bărbaţî şi 505 femeî; 1004 Romînî, 1 Grec, 2 Bulgarî; 238 agricultorî, 6 meseriaşî, 6 comercianţî, 5 cu profesiuni libere, 38 muncitorî şi 11 servitorî. Ştiŭ carte 108 persoane.

Sunt 132 contribuabilî.

Are: o şcoală mixtă, frecuentată de 37 elevî şi condusă de un învăţător, retribuit de judeţ şi comună; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălî.

Vechiul drum, ce duce din Călăraşi la Brăila, trece prin Luciul.

Luciul, *baltă*, în com. Luciul, jud. Buzăŭ, avînd marginile acoperite cu stuf, şi mijlocul curat (luciŭ); conţine peşte.

Luciul, *movilă*, înaltă, în jud. Buzăŭ, com. Luciul.

Luciul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Luciul, cu 4280 hect., mare parte

arabile, 12 hect. pădure, restul izlaz, fineață, bălțiș, sărături și sterp.

Luciul, *apă,* jud. Ilfov, pl. Znagovul, com. Butimanul. Se formează din ploĭ și micĭ izvoare, și udă partea de N. a cât. Luceanca. Se întîlnește la cât. Ulmeni, com. Poenari, cu apa numită Coadele-Znagovuluĭ. In drumul său formează două micĭ heleștae: unul în moșiaLuceanca, avînd o suprafață de 50 ariĭ și al doilea în moșia Păscăneanca, avînd aceeași întindere.

Luciul, *pîrîŭ,* izvorește din balta Luciuluĭ, pe moșia Hîrlău, jud. Botoșani, trece în comuna Bădeni, jud. Iași, unde se varsă în stînga rîuluĭ Bahluiul, în dreptul Dealuluĭ-Bisericeĭ.

Luciuluĭ (Balta-), *baltă,* pe moșia Hîrlău, jud. Botoșani, din care izvorește pîrîul Luciul.

Ludași, saŭ **Ludașul,** *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băsăști, situat în valea Tazlăuluĭ-Mare, la 1½ kil. de satul cu școala Băsăști. Are 135 familiĭ, saŭ 525 suflete; o biserică, clădită de locuitorĭ, cu 2 cîntăreți și deservită de preotul din satul Băsăști; 3 cîrciumĭ.

Vite sunt: 13 caĭ, 279 vite cornute, 26 porcĭ și 6 capre.

Ludași, *moșie,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băsăști, în întindere de 292 hect., proprietatea Episcopuluĭ de Buzăŭ, Climescu, dînd un venit de 3465 leĭ anual.

Ludași saŭ **Ludașul,** *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băsăști, de pe teritorjul moșieĭ Ludașul. Este format din două pîrîașe: Jghiabul și Vărăria, se încarcă cu Drăcoaia și se varsă d'a stînga Tazlăuluĭ-Mare.

Ludăneasca, *cătun,* pendinte de comuna Prestnicul-d.-s. saŭ Răzmirești, plasa Marginea, jud. Vlașca, proprietate a d-luĭ V. Cristopolu.

Moșia se întinde pe o suprafață de 890 hect. Este estimată de Creditul Fonciar Rural din București la suma de 180000 leĭ.

Venitul anual este de 10600.

S'aŭ împroprietărit la 1864, 54 locuitorĭ, pe o suprafață de 162 hect.

Are o biserică, cu 1 preot și 2 dascălĭ.

Ludeasa, *munte,* la N. com. Rîmești, plaiul Horezul, jud. Vilcea, între munții Piscul-Lung și Bolca.

Ludeasa, Romani, Bolca și Brăduleț, *păduri* particulare, supuse regimuluĭ silvic, pe moșia Romani, com. Rîmești, pl. Horezul, jud. Vilcea.

Ludeasca, *pîrîŭ,* jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul, izvorește din com. Buhăești, intră în com. Bîrzești, formează maĭ multe gîrle sub ramificațiunea dealuluĭ Ludești-Budăiŭ; apoĭ în dreptul satuluĭ Bîrzești, tae oblic șesul Bîrladuluĭ, făcînd maĭ multe cotiturĭ și se varsă în rîul Bîrladul, aproape de podul peste apa Bîrladuluĭ, ce leagă calea Bîrzești cu calea Vasluiŭ-Roman.

Ludești, *com. rur.,* jud Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, spre S.-V. de Tîrgoviște, situată pe loc șes, între văile și dealurile: Valea-Potopuluĭ, Piscul-Mătușeĭ-Cali, Piscul-Miloș, Piscul-Cenușarul, Piscul-Ostreĭ și Piscul-Tîlmaș. Prin raionul com. curg pîrîul Potopul și pîrîașul Potocelul. Are și un lac numit Lacul-Bărbătescu.

Se compune din treĭ cătune: Scheiul, Telești și Ludești, cu o populație de 2370 locuitorĭ. Pe teritoriul eĭ se află pădure multă, și arborĭ fructiferĭ maĭ cu seamă prunĭ.

Are: treĭ bisericĭ; o școală, condusă de un învățător, plătit de județ; cincĭ morĭ de apă; 14 velnițe cu cazane pentru fabricat țuica.

Se învecinește: la E. cu Butoiul și Dragomirești; la V., cu Bogați; la N., cu Boțești și la S., cu Hulubești. De Bogați se desparte prin deal și Valea-Strîmbuluĭ, precum și prin pădure; de Hulubești, prin cîmpie; de Butoiul, prin Valea-Puturoaseĭ și Valea-Butoiuluĭ, precum și prin pădure, și de Boțești, tot prin pădure. Numaĭ cu Hulubești se leagă prin șosea vecinală, iar cu cele-l'alte prin potecĭ și drumurĭ practice.

Are treĭ marĭ pădurĭ: una de 167500 ariĭ, a doua de 105000 ariĭ și a treia de 100000 ariĭ.

Ludești-Budăiul, *deal,* ramificare a dealuluĭ ce străbate com. Bîrzești, pl. Stemnicul, jud. Vasluĭ. Se întinde de-a dreapta rîuluĭ Bîrlad. Ramificarea Moreĭ se întinde de-a stînga aceluĭ rîŭ. Aceste ramificărĭ poartă deosebite numirĭ: la satul Munteneștĭ poartă numele de Ruginoasa și Mereĭ; la Bîrzești: Rădiul-Ludeștiĭ Preda și Bîrzești; la satul Tăcmănești: Tăcmănești, Deleștĭ; Moreĭ și Arvinte; la sat. Brăhășoaia: Floroaia și Arvinte, Buciuna (acoperit cu pădurĭ de fagĭ) și Bobîlcea; la sat. Cănțălărești: Dealul-Plopuluĭ și la Dobroslovești: Ciușmeleĭ-Făunoaia, Zamfireĭ și Moreĭ; în fine la satul Ludești-Budăiul, ramificarea poartă numirea de maĭ sus.

Ludeşti-Budăiul, cu parte din Codrul, *sat*, jud. Vasluiŭ, în partea de N.-E. a comuneĭ Bîrzeşti, situat pe coasta de E. a ramificaţiuneĭ dealuluĭ cu acelaşĭ nume.

Are o suprafaţă de 700 hect. şi o populaţie de 30 familiĭ, saŭ 150 suflete.

Vite: 120 vite marĭ cornute, 26 caĭ, 70 oĭ, 15 capre şi 39 rîmătorĭ.

Ludişorul, *pădure*, a statuluĭ în întindere de 25 hect., jud. Muscel, plaiul Nucşoara; ţine de munţiĭ mănăstireĭ Cîmpulung, care fac parte din comunele Corbişori şi Berevoeşti.

Ludul, *cătun*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com rur. Comăneşti.

Ludul, *mahala*, com. rur. Crăgueşti, pl. Motrul-de-sus, jud. Mehedinţi.

Luica (Luica-Cotroceni), *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Negoeşti, situată la N. de lacul Luica, înconjurat de dealurĭ frumoase, la 44 kil. de Bucureşti. Stă în legătură cu com. Nana, prin o şosea vecinală.

Se întinde pe o suprafaţă de 2628 hect., cu o populaţie de 975 suflete, din carĭ 176 contribuabilĭ; locuesc în 103 case şi 23 bordee.

Statul are 2000 hect. şi locuitorĭĭ 628 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 1700 hec. (100 sterpe, 20 izlaz). Locuitorĭĭ cultivă 588 hect. (30 izlaz şi 10 vie).

Budgetul com. e de 2413 leĭ la venitурĭ şi 2298 leĭ la cheltuelĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 3 preoţi şi 2 cîntăreţi; o şcoală mixtă, frecuentată de 19 elevĭ şi 8 eleve.

Vite sunt: 600 caĭ şi ţepe, 200 boĭ, 332 vacĭ şi viţeĭ, 30 bivolĭ, 40 bivoliţe, 15 capre, 300 porcĭ şi 800 oĭ.

Dintre locuitorĭ, 193 sunt plugarĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 92 pluguri, 42 cu boĭ, 50 cu caĭ; 100 care şi căruţe: 35 cu boĭ, 65 cu caĭ.

Improprietăriţĭ sunt 159 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ, 41.

Comerciul se face de 6 persoane.

Luica (Luica-Mihaiŭ-Vodă), *sat*, făcînd parte din com. rur. Mitreni-Clăteşti, jud. Ilfov, pl. Olteniţa, situat la extremitatea plăşeĭ, spre pl. Negoeşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 3599 hect. (împreună cu satul Mitreni), cu o populaţie de 126 locuitorĭ. Statul are 3000 hect. şi locuitorĭĭ (împreună cu ceĭ din Mitreni) aŭ 599 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 2610 hect. (90 hect. sterpe, 100 hect. izlaz, 200 hect. pădure). Locuitorĭĭ aŭ 100 hect. izlaz.

Numărul vitelor marĭ e de 164 şi al celor micĭ, de 35.

Luica, *baltă*, jud. Ilfov, cu o formă triunghiulară. Îşĭ ia naştere din locurile băltoase, numite la Tufaniĭ-luĭ-State şi se varsă în rîul Argeş, spre N. de com. Curcani. Între balta Luica şi rîul Argeş este un pod de lemn, pe şoseaua judeţeană Bucureşti-Olteniţa.

Luica, *moşie* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Cotroceni, jud. Ilfov, care se arendează cu 27350 leĭ anual.

Luica-Cotroceni. Vezi Luica, jud. Ilfov, pl. Negoeşti.

Luica-Mihaiŭ-Vodă. Vezi Luica, jud. Ilfov, pl. Olteniţa, com. Mitreni.

Luica-Mitreni, *moşie*, a statuluĭ, jud. Ilfov, pendinte de mănăstirea Mihaiŭ-Vodă, care, împreună cu Potcoava a mănăstireĭ Negoeşti, se arendează cu 55200 leĭ anual.

Luicăneasca, *vale*, pe care se află com. Butîmanul, jud. Ilfov, pl. Znagovul.

Lumaşul, *deal*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Coşoveni-d.-j., pe costişa căruia este aşezată com.

Lumaşul, *moşie*, a statuluĭ, situată pe teritoriul comuneĭ Coşoveni-d.-j., jud. Dolj, pl. Ocolul. Pînă la secularizarea averilor mănăstireştĭ, moşia aparţinea mănăstireĭ Sadova.

Se arendează cu 11350 leĭ anual.

Lumaşul, *pădure*, a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Coşoveni-d.-j. Are o întindere de 150 hect. şi este compusă din: gîrniţă, arţar, stejar şi lemn ciinesc.

Lumaşul, *pîrîŭ* şi *vale*, jud. Dolj, pl. Ocolul. Izvoreşte din fîntîna Călugăra, din dreptul şcoaleĭ com. Coşoveni-d.-j. Udă comuna prin partea de V. şi apoĭ pătrunde în com. Malul-Mare, pe teritoriul căreia se şi varsă în rîul Jiul.

Lumina, *grind*, saŭ loc ridicat de asupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ Cara-Orman, situat în partea centrală a plăşeĭ şi de E. a comuneĭ; se desface din grindul Cara-Orman; se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S. spre N.; spre V. de el este lacul Puiuleţul, iar spre E., lacul Puiul; în capătul

de N. se află punctul trigonometric cu acelaşĭ nume; partea de S. poartă numele de Grindul-Lurul, care e tăiat de drumul comunal Cara-Orman - Ivancea, numit şi Drumul-luĭ-Mamut; are o întindere de 100 hect.; acoperit cu nisip.

Lumina, *punct trigonometric de observaţie* de rangul al 3-lea, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, în partea centrală a plăşeĭ şi cea de E. a comuneĭ, situat la extremitatea de N. a grinduluĭ cu acelaşĭ nume; are o înălţime de 17 m. şi domină asupra grinduluĭ Lumina, şi a lacurilor Puiul şi Puiuleţul.

Luminele, saŭ **Dealul-Luminelor**, *sat*, cu 526 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Deduleşti-Vărzari; are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, cu 2 preoţĭ, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Luminele, *coastă*, jud. Buzăŭ, com. Breaza, ramificaţie din muntele Istriţa, în faţa căt. Pisculeni, com. Tisăul; servă ca hotar despre com. Pietroasa-d.-s.

Luminoasa, *deal* şi *baltă*, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, com. rur. Gogoşi.

Luminoasa, *lac*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Bechet, ce se formează din revărsările rîuluĭ Jiul. Se află la V. comuneĭ, avînd o suprafaţă de 30000 m. p. Lungimea Laculuĭ, de la N. la S., este de 300 m. şi lăţimea de la V. spre E., de 100 m.

Luminosul, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Vărăşti.

Lumnicul, *com. rur.*, jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., la 32 kil. de oraşul Turnul - Severin, situată pe valea pîrîuluĭ Cerveniţa, în stînga, la poalele dealuluĭ Lumnicul. Se mărgineşte: la E. şi N., cu com. Ruptura; la S. cu com. Cremenea şi la V., cu com. Degeraţi.

Formează com. cu Lumnicul-d.-s., avînd peste tot 500 locuitorĭ, din carĭ 86 contribuabilĭ; locuesc în 100 case.

Locuitorĭĭ posedă: 16 plugurĭ, 27 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ; 60 stupĭ.

Prin comună trece o şosea, care începe din şoseaua naţională de la Prunişori şi duce la Degeraţi-Lumnicul-Ruptura.

Are o biserică, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 848 leĭ, iar la cheltuelĭ de 384 leĭ.

Vite: 400 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 300 oĭ şi 340 rîmătorĭ.

Pîraĭe mai principale în com. sunt: Cerneviţa, Ciurila, Deseragi, Lumnicul. Are o fîntînă numită Fîntîna-Turculuĭ, în apropierea căreia se află aşa numitul Bordeiul-Turculuĭ.

Lumnicul, *deal*, com. rur. Degeraţi, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Lumnicul-de-Sus, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., ţine de com. rur. Lumnicul.

Lunca, saŭ **Moşneniĭ-din-Deal**, *sat*, cu 60 familiĭ, jud. Argeş, pl. Cotmeana, face parte din com. rur. Mărghia; are o biserică, cu hramul Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Lunca, saŭ **Lunca-Asăul**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti, situat pe malul stîng al Trotuşuluĭ, maĭ jos de confluenţa acestuĭ rîŭ cu pîrîul Asăul, la 720 m. de satul Asăul. Are o biserică, cu 2 cîntăreţĭ, clădită la 1815, fost schit.

Lunca, saŭ **Lunca-Moineşti**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moineşti, situat pe dealul Osoiul şi Lunca şi în valea pîrîuluĭ Moineşti. Are 33 familiĭ, saŭ 142 suflete; 2 circiumĭ.

Vite sunt: 9 caĭ, 66 vite marĭ cornute, 25 porcĭ şi 96 oĭ.

Lunca, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., reşedinţa com. Filipeni, situat pe pîrîaşul Dunăvăţul, la poalele dealuluĭ Dobrianu. Este locuit de niştе emigraţi din Bucovina, veniţi în ţară pe la 1820 şi carĭ aŭ fost împroprietăriţi pe moşia luĭ Aga Grigorie Rosetti. Pe cînd com. Filipeni se afla alipită de jud. Tecuciŭ, satul era situat pe dealul Dobrianul, al căruĭ nume îl purta.

Are o populaţie de 246 familiĭ, saŭ 1032 suflete; o şcoală rurală; o biserică cu hramul Schimbarea-la-Faţă, clădită de locuitorĭ la 1848, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ; 4 circiumĭ, o moară condusă de aburĭ şi una de apă, o fierărie şi treĭ tîmplărиĭ.

Vite sunt: 44 caĭ, 566 vite marĭ cornute, 68 porcĭ şi 51 capre.

Lunca, saŭ **Filipea**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Tîrgul - Valea - Rea, situat d'a dreapta Tazlăuluĭ-Mare, la ½ kil. de şcoala din satul de reşedinţă. Are 27 familiĭ, saŭ 95 suflete. Vite marĭ cornute sunt 36 şi porcĭ, 10.

Lunca, *sat*, în centrul com. Zlătunoaia, pl. Miletin-Tîrgul, jud. Botoşani, aşezat în stînga pîrîuluĭ Sicna, la poale de deal.

Are o suprafață de 147 hect. al locuitorilor și o populație de 45 familiĭ, saŭ 215 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ.

Vite: 85 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 400 oĭ, 30 mascurĭ; 30 stupĭ.

In vechime satul se maĭ numea și Codrovița.

Lunca, *cătun*, al com. Vintilă-Vodă, jud. Buzaŭ, cu 400 locuitorĭ și 98 case. Are sub-divizia Reghinarĭ.

Lunca, *sat*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prut, com. Iorășți; are 61 familiĭ, saŭ 236 suflete; o biserică.

Lunca, *cătun*, care împreună cu Satul-Mare, formează satul Dobrănăuți saŭ Hapîi, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Lunca, *cătun*, alĭpit la satul Mogoșești, comuna Buda, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ

Lunca, *căt.*, care, împreună cu cătunul Satul-Mare, formează satul Pilipăuți, com. Pilipăuți, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Lunca, saŭ **Lunca-Banuluĭ**, *sat*, în centrul com. Lunca-Banuluĭ, pl. Prutul, jud. Fălciŭ. Este situat pe coasta de E. a dealuluĭ Prutul, ridicat cam la 10 m. de la nivelul rîuluĭ și pe o suprafață neregulată, prezintînd diferite ridicăturĭ.

Se zice, că satul, din vechime, a fost așezat pe vale în șesul Prutuluĭ, lîngă luncă, care se stăpînea de un boer, numit Banul, de unde i s'a zis și Lunca-Banuluĭ. Din cauza inundațiilor, locuitoriĭ s'aŭ ridicat în anul 1840 din acest sat și aŭ înființat satul de astăzĭ, pe costișa dealuluĭ.

Are o populație de 46 familiĭ, saŭ 160 suflete, din carĭ 35 contribuabilĭ și se întinde pe o suprafață cam de 1000 hect.

Locuitoriĭ din vechime aŭ fost proprietarĭ răzeșĭ; azĭ însă moșia nu maĭ e a lor.

Aicĭ este: reședința primărieĭ; o biserică care a fost făcută în 1840, odată cu înființarea satuluĭ cel nou.

Această localitate care se află la 10—12 kil. în jos de satul Stănilești, are și ea o mare însemnătate în războiul urmat între Ruși și Turcĭ la 1711.

Iată privitor la aceasta o descriere a cronicaruluĭ Ion Neculcea:

«Iară împăratul (Petru) era în Gura Prutețuluĭ, la casele Banuluĭ. Decĭ aŭ socotit și aŭ scris luĭ Ianoș general (care se afla jos în Gura-Sărățeĭ) să se ridice la noapte să vie înapoĭ la obuzul luĭ. Decĭ Ianoș general, cum a văzut scrisorile Impăratuluĭ, că-ĭ scrie să se întoarcă înapoĭ, cum aŭ înoptat, la treĭ ceasurĭ de noapte aŭ și purces înapoĭ; iar Turciĭ auzind huetul carelor și-aŭ făcut spaimă și aŭ început să fugă; iară un pașă a zis viziruluĭ că vuetul se pare că se duce, iar nu vine. Decĭ fiind un Bulucbașă, de neamul săŭ Sîrb, turcit de la Bosna, anume Colceag, și-l trimăsese să meargă să vadă, și cum s'aŭ dus aŭ și luat limbă că fuge obuzul; și așa aŭ încetat Turciĭ de a fugi și vîrtos aŭ început a trecere Prutul toată noaptea.

«Decĭ obuzul luĭ Ianoș general, întru acea noapte aŭ mers cu pace și aŭ sosit pănă în ziuă la obuzul împăratuluĭ în Gura-Prutețuluĭ la casele Banuluĭ. Iar Turciĭ a doua zi, Duminică dimineața în luna luĭ Iulie 7 zile veneaŭ carĭ cum puteaŭ, în puterea cailor; atuncĭ aŭ scos Moscaliĭ afară din obuz, vr'o patru miĭ de Moscalĭ, maĭ în jos pe lîngă balta Prutețuluĭ, ca treĭ patru pistrele de săgeată și aŭ eșit și Moldoveniĭ în potriva celor patru miĭ de Moscalĭ, alăturea maĭ despre cîmp și cu Dumitrașco-Vodă, și cu puținteĭ Donți și Cazacĭ, alăturea cu Moscaliĭ. Decĭ Turciĭ aŭ și început întîiŭ cu Moldoveniĭ a-și da palme și aŭ se hărăți; iară pănă aŭ început Turciĭ a se îngloti, staŭ oare-ce bine și bieții Moldovenĭ.

«Iară apoĭ glotindu-se Turciĭ mulțime, nu maĭ puteaŭ să ție războiul, că Turciĭ aveaŭ tot foc și caĭ buniĭ.

«Atuncĭ Turciĭ văzînd că Moldoveniĭ aŭ dosit la obuz, aŭ început a dare năvală asupra celor 4000 de Moscalĭ, ce eraŭ afară din obuz, și a Donților; decĭ așa le daŭ năvală cît se păreaŭ că or trece Turciĭ cu caĭĭ peste dînșiĭ: iară Moscaliĭ îĭ sprijineaŭ tare din foc.

«Decĭ pănă în sară întru acea zi Duminică tot veneaŭ Turciĭ vîrtos din jos și se așezase pe coastă la deal, iară Tătărîmea tot trecea în sus spre Hușĭ drept pradă pre la Bejeniĭ, ca lupiĭ; cum ar trece niște lăcuste așa treceaŭ de mulțĭ.

«Eară obuzul cel mare Moschicesc aŭ tot venit la un loc să se împreune cu obuzul Impăratuluĭ și n'aŭ putut într'acea zi să ajungă ce numaĭ pănă la Stănilești, aŭ venit. Eară Impăratul văzînd că nu maĭ vine obuzul cel mare, pedestrimea tare s'a îngrijat.

«Și îndată s'a ridicat Impăratul cu obuzul luĭ de acolo, de lîngă casele Banuluĭ și aŭ purces noaptea în sus prin întuneric de nu se vede mîna și aŭ mers toată noaptea și pănă în ziuă aŭ ajuns la Stănilești sub

deal. Iară de focurile Turcilor și a Tătarilor era cuprinsă toată costișa până pe sub pădure, tot cîmpul acela până în Huși; iar Turcii și Tătarii de la focuri, auzeaŭ hreamătul obuzuluĭ și nîminea nu se clinteaŭ de la focuri ca cum ar fi niște oameni morți până în revărsatul zorilor, de începuse a se lumîna de ziuă, Luni, atuncĭ s'a întîmpinat Impăratul cu toată greimea pedestrîmeĭ ce era la obuzul luĭ Repnin general în sat în Stănilești.»

Din descrierea cronicaruluĭ Ioan Neculcea rezultă foarte lămurit că pe teritoriul satuluĭ Lunca-Banuluĭ s'aŭ început prima hartă a războiuluĭ și, după retragerea Impăratuluĭ din această localitate, cîmpul lupteĭ s'a schimbat în satul Stănilești, în sus de acolea, unde s'aŭ strîns la un loc cele treĭ obuzurĭ ale armateĭ Ruseștĭ. (Vezĭ Gura-Sărățeĭ, sat, jud. Fălciŭ).

Lunca (Pojarul), *sat*, făcînd parte din comuna rur. Văleni, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Este situat la vestul comuneĭ.

Lunca, *sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători-Neamțul, situat spre V. de Cetatea-Neamțuluĭ, pe valea pîrîuluĭ Nemțișorul.

Are o întindere de 518 hect., cu o populațiune de 91 familiĭ, saŭ 376 suflete; 1 biserică, cu 1 preot și 2 dascălĭ; 2 morĭ de apă.

Sunt 91 contribuabilĭ.

Vite: 283 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 20 porcĭ.

Lunca, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați, situat pe valea rîuluĭ Bistrița, în dreptul kil. 69 al șoseleĭ Piatra-Prisăcani, la 4 kil. de orașul Piatra.

Este reședința com. Se maĭ numește Lunca-Strîmbuluĭ.

Lunca, *cătun*, în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Năruja. Este situat pe pîrîul Zăbala, lîngă Poienița.

Are o populațiune de 118 suflete, locuind în 20 case.

Lunca, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com Oniceni, pe malul drept al rîuluĭ Bîrladul și aproape de vărsarea pîrîuluĭ Șipotul în Bîrlad. Este așezat pe vale, într'un loc jos și la 3 kil. de satul Oniceni. Are 58 familiĭ, saŭ 226 suflete, din carĭ 51 contribuabilĭ; locuesc în 60 case.

Sunt 290 vite marĭ cornute.

Se lucrează aci rotării.

Lunca, *numire*, ce se da înainte *satuluĭ* Muntenilĭ-Văleni, din jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni.

Lunca, *sat*, făcînd parte din com. Găiceana, jud. Tecuciŭ. E situat în partea de S. a com., pe lunca dealuluĭ Pietroasa.

Are o populație de 41 familiĭ, saŭ 162 suflete, locuind în 58 case.

Lunca, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Hălărești. Are 240 loc. și 58 case.

Lunca, Codrul, saŭ Valea-Apeĭ, *sat*, pe moșia și în com. Drăgușeni, jud. Suceava. E legat de satul de reședință cu care formează aproape un singur sat.

Are o populație de 153 familiĭ, saŭ 602 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ; locuesc în 143 case.

Vatra satuluĭ ocupă 65 fălcĭ. Școala și biserica din Drăgușeni servă și acestuĭ sat.

Pe timpul luĭ Mihail Sturdza, satul Lunca era maĭ la deal și se numea Codrul.

Lunca, Bîtca, saŭ Plopi, *sat*, pe moșia și în com. Pășcani, jud. Suceava. Așezat pe țărmul drept al Siretuluĭ, la 7 ½ kil. de tîrgul de reședință, e străbătut de bălțile: Șarlăul, Balta-Domnească, Tăoanca, Rusoaia și Balta.

Are o populație de 260 familiĭ, saŭ 991 suflete, din carĭ 232 contribuabilĭ; locuesc în 250 case. Vatra satuluĭ ocupă 94 fălcĭ, 67 prj.

Improprietăriți la 1864 sunt 90 pălmași și 57 codași, stăpînind 582 fălcĭ, 52 prj.

Are o școală rurală mixtă, înființată în 1886, condusă de un învățător plătit de stat, și frecuentată de 36 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, adusă de la Gulia, fiind dăruită satuluĭ Lunca de un egumen al Mănăstireĭ Probota, pe la 1788, Maiŭ (data s'a găsit săpată pe o ușe de stejar de la biserica vechie ce se păstrează încă). Între 1870—1880 s'a zidit actuala biserică de N. R. Roznovanu, ajutat de sătenĭ. E deservită de un preot și 2 cîntărețĭ și împroprietărită cu 17 fălcĭ.

Lunca, *cătun*. Vezĭ Ciocîrlești, sat, com. Valea-Satuluĭ, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Lunca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Șerbănești, pl. Milcovul, jud. Vîlcea. Are o populațiune de 141 loc.: 72 bărbați și 69 femeĭ.

In cătun, pe proprietatea locuitorilor, se află un izvor cu apă sulfuro-feruginoasă.

Are o școală, frecuentată de 21 copiĭ.

Lunca, *sat*, com. Ocnele-Marĭ, pl.

Ocolul, jud. Vîlcea. E situată la N.-V. comuneĭ între com. Titireciul și Vlădești.

Lunca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bujoreni, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are o populațiune de 205 locuitorĭ: 105 bărbați și 100 femeĭ. Cade la N. comuneĭ, la 2 kil. de satul Olteni, cătde reședință.

Lunca-Asăul, sau **Asăul**, *schit*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Comănești de pe teritoriul satuluĭ Lunca, care avea o bisericuță de lemn, clădită la 1750 de Monahul Vasile Bantu, cu vre-o 10 călugărĭ, prin anul 1863.

Lunca, *mahala*, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, com. rur. Buseștĭ.

Lunca, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Teșila, plaiul Peleșul, jud. Prahova.

Lunca, *moșie*, în jud. Covurluiu, pl. Prutul, com. Jorăști.

Lunca, *pădure* de răchită și de lozie, pe malul Siretuluĭ, moșia Grămești, com. Grămești, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu, în suprafață de 22 hect.

Lunca, *pădure*, în întindere de 60 hect., proprietatea statuluĭ, jud. Muscel, pe proprietatea Cîlcești, com. Mihăești, pl. Riurile, pendinte de mănăstirea Cîmpulung.

Lunca, *pădure*, situată în partea de S. a satuluĭ Torcești, com. cu acelașĭ nume, jud. Tecuciu. Are o suprafață de 1266 hect. și aparține d-luĭ Mihail Balș.

In partea de S. a pădureĭ, pe rîul Bîrlad, se află un iaz, avînd o moară sistematică cu apă și vaporĭ.

Lunca, *pădure*, situată la E. de satul Blăjeri-d.-s., jud. Tecuciu, com. Torcești. Are o suprafață de 450 hect. și aparține d-luĭ Mihail Balș.

Lunca, *pădure*, a statuluĭ, în jud. Tecuciu, com. Barcea, lîngă rîul Bîrladul.

Lunca, *pădure* de stejar și ulm, în jud. Suceava, com. Stolniceni.

Lunca, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, com. Vînători-Neamțul, pl. de Sus-Mijlocul; izvorește din ramura munților Oglinzĭ și se varsă lîngă satul cu acelașĭ nume, pe stînga pîrîuluĭ Nemțișorul.

Lunca, *tufărie*, în suprafață de 119 hect., pe șesul Bîrladuluĭ, teritoriul com. Tîrzii, jud. Fălciu, pl. Crasna.

Luncă (La-), *vechiu pichet*, cu No. 59, spre hotarul Moldoveĭ, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Maluri; han destul de vizitat pe drumul Focșani spre comunele Maluri, Măicănești, Măxineni-Brăila.

Lunca-Banuluĭ, *com. rur.*, jud. Fălciu, în partea de E. a plășeĭ Prutul, situată pe șesul dintre Prut și Pruteț și pe dealul ce se ridică în partea de V. Se mărginește la N. cu com. Stănilești; la V., cu com. Vetrișoaea; la E., cu rîul Prutul și la V., cu Ivănești și Todireni. Este formată din 7 sate: Bumbata, Condrea și Focșa, care sunt așezate pe șes, și Bălteni, Pojorăni, Lunca și Hîrtopul, care sunt așezate pe coasta dealuluĭ Prutul, pe proprietățĭ boerești. Are o suprafață cam de 3392 hect., din carĭ: 310 hect. sunt ale locuitorilor, iar 3082 hect. ale proprietarilor de moșiĭ. Populația com. e de 181 familiĭ, sau 665 suflete, din carĭ 136 contribuabilĭ.

Partea com. despre E., pe șes este acoperită maĭ mult cu bălțĭ și lunceĭ, producînd mult cerbărit; în partea de V. este traversată de Dealul-Prutuluĭ, care ia diferite numirĭ, după localitățile pe unde trece; pe el se află țarinele sătenilor. Viea se cultivă numaĭ pe 5 hect. Pe deal, pe partea sudică, se află 2 movile.

Vite: 600 vite marĭ cornute, 60 caĭ, 100 porcĭ și 6000 oĭ. Budgetul com. e la venituri de 2010 l., și la cheltuelĭ, de 2000 l.

Lunca-Bălteni, *pădure*, cu o întindere cam de 320 hect., proprietatea statuluĭ. Se află între satele: Bălteni-Rîpi și Brodocul, din com. Brodocul, pl. Stemnicul, jud. Vasluiu. Prin ea trece șoseaua comunală Brodocul-Bălteni.

Lunca-Bîrcul, *pădure* particolară, supusă regimuluĭ silvic, pe moșia Ulmetul, com. Ulmetul, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Lunca-Bîrnoveĭ, *sat*, jud. Iași, com. Ciurea, pl. Codrul, spre N. de satul Ciurea, situat pe costișa estică a Dealuluĭ-luĭ-Vodă și pe cea de la V. a dealuluĭ Lunca, precum și în valea formată de aceste două dealurĭ.

Are o populațe de 71 fam. sau 357 suflete.

Vite: 553 vite marĭ cornute, 232 capre, 21 caĭ și 119 rîmătorĭ.

Lunca-Cetățueĭ cu Zane, *sat*, jud. Iași, pl. Codrul, com. Galata, situat pe platoul dealuluĭ Cetățuia și care, împreună cu satul Zane, are o populațiune de 59 fam., sau 185 suflete

Numărul vitelor e de 239 cap., din carĭ: 196 vite marĭ cornute, 7 caĭ și 36 rîmătorĭ.

Lunca-Corbuluĭ, *com. rur.*, jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 27 kil. de com. rur. Costești, reședința subprefecturei, și la 26 kil. de Pitești. Se compune din satele: Căulești, Corbești și Crestusești, având peste tot 135 familiĭ, saŭ 674 suflete, din carĭ 120 contrib.

Are o biserică; o școală primară rurală; 4 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 920 leĭ și la cheltuelĭ, de 873 leĭ.

Vite sunt: 420 boĭ și vacĭ, 70 caĭ, 1235 oĭ, 16 capre și 230 rîmătorĭ.

Prin comună curge apa Cotmeana.

Lunca-din-Vale, *pădure*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Lipovul, în întindere de 37 hect., pe Domeniul Coroaneĭ. Compusă din gîrnițe, care predomină, apoĭ cerĭ, stejarĭ și jugastri.

Lunca-fără-Zăpadă, *loc izolat*, în jud. Buzaŭ, căt. Nehoiașul, com. Gura-Siriuluĭ, la poalele dealuluĭ Piciorul-Baliĭ, pe malul drept al rîuluĭ Buzaŭl, numit ast-fel, căcĭ pe aci se scurge izvorul termal de la Poiana-Berbeculuĭ, care nu permite zăpeziĭ a se prinde.

Lunca-Frasinuluĭ, *luncă* frumoasă și fertilă, situată pe albia rîuluĭ Cerna, jud. Mehedinți; se cultivă de locuitorĭĭ Cloșani și Orzești, carĭ aŭ întemeiat aci aproape un sat, avînd și morĭ de măcinat pe apa Cerna.

Lunca-Frumoasă, *cătun*, al com. Pîrscovul, jud. Buzaŭ, cu 1200 locuitorĭ și 210 case. Are sub-diviziile Curcănești, Pîrjolenĭ și Tăciulenĭ.

Lunca-Frumoasă, *moșie*, în jud. Buzaŭ, com. Pîrscovul.

Lunca-Gîrtiĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bădeni-Ungurenĭ, jud. Muscel, plaiul Dîmboviței.

Are o populație de 54 locuitorĭ.

Locuitorĭĭ săĭ aŭ fost clăcașĭ și s'aŭ împroprietărit pe moșia Costea Ion.

Lunca-Huțanilor, *pădure*, pe moșia și com. Pomîrla, jud. Dorohoiu, pl. Prutul-d.-s.

Lunca-Mare, *cătun*, ținînd de com. Vladimirul, jud. Gorj, pl. Gilortul, situat parte pe șes, parte pe coastă și ambele părțĭ ale pîrîuluĭ Deșul.

Are o suprafață de 763 hect., din carĭ: 200 hect. pădure, 300 hect. arabile, 240 hect. fînețe, 10 hect. vie, 10 hect. livezĭ de pruni și 3 hect. izlaz.

Are o populație de 200 familiĭ, saŭ 300 suflete, din carĭ 169 contribuabilĭ; 1 biserică de lemn, făcută de locuitorĭ la anul 1802.

Locuitorĭĭ sunt moșneni. Eĭ posedă: 40 plugurĭ, 60 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 220 vite marĭ cornute, 13 caĭ, 861 oĭ, 100 capre și 124 rîmătorĭ.

Comunicația în acest cătun se face printr'o șosea comunală, care îl pune în legătură cu com. sa Vladimirul.

În cătun se găsesc 9 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Lunca-Mare, *sat*, făcînd parte din com. rur. Șotrile, pl. Prahova, jud. Prahova. Are o populație de 204 suflete; o biserică, fondată la anul 1845, de Sărdarul Grigorie Negru.

Lunca-Mare, *moșie*, în jud. Buzaŭ, com. Nehoiașul, căt. Bădîrlegiul, de vr'o 200 hect., din care 15 arabile, 26 fineață, 100 pădure și 60 izlaz.

Lunca-Mare, *pădure*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischiĭ, satul Mlecănești, în întindere de 89 hect. Aparține bisericeĭ S-teĭ Treimĭ din Craiova. E populată cu cerĭ, stejarĭ, alunĭ și gîrnițe.

Lunca-Mîndrișcăi, *numire veche* a *satuluĭ* Mîndrișca, jud. Putna.

Lunca-Molnița, *platoŭ*, jud. Dorohoiu, pl. Herța, com. Pilipăuți, începînd de la hotarul drumuluĭ comunal Lunca-Herța și întinzîndu-se pînă la vatra satuluĭ Molnița.

Lunca-Pescaruluĭ, *munte*, jud. Bacaŭ, pl. Trotușul, com. Hîrja, situat la E. de muntele Cernica.

Lunca-Plopilor, *pîrîu*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Greci; izvorește din poalele sudice ale dealuluĭ Secarul (303 m.), se îndreaptă spre apus, printre dealurile Secarul, Piatra-Marieĭ și Piatra-Ascuțită; udă partea răsăriteană a plășeĭ și pe cea S.-E. a comuneĭ; trece prin pădurea satuluĭ Greci, și, în dreptul satuluĭ Greci primește pe dreapta Valea-Grecilor; amîndouă unite poartă numele de apa Calistrieĭ; pînă la unirea cu Valea-Grecilor, are o lungime de 7 kil.; primește pe dreapta văile: Crucile, Dictovul și Rahova.

Lunca-Plopuluĭ, *trup de pădure*, a statuluĭ, pe moșia Săvinești, jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa, cu o întindere de 26 hect.

Lunca-Poduluĭ, *șes*, care se întinde în partea de E. a satuluĭ și comuneĭ Rășești, pl. Podoleni, jud. Fălciu, numit ast-fel de la

podul ce din vechime se afla peste Prut.

Lunca-Saculuĭ, *pădure*, a statuluĭ, în jud. Iaşi, pl. Stavnic, com. Mogoşeşti.

Lunca-Stăneştilor, *trup de pădure* a statuluĭ, în întindere de 440 hect., jud. Vîlcea, care, împreună cu trupurile Gîrbovul (350 hect)., Stupina (380 hect). şi Cernişorul (350 hect)., formează pădurea Rîmeşti-Stăneşti, situată în comunele Şuşani şi Lungeşti, pl. Oltul-d.-j.,

Lunca-Strîmbuluĭ. Vezĭ Lunca, *sat*, în jud. Neamţu, com. Pîngăraţi.

Lunca-Ţuguiaţilor, *luncă*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Hînguleşti, numită aşa de la o ridicătură de pămînt numită Ţuguia saŭ Ţuguiata, pe care şi-aŭ zidit la început casele locuitoriĭ din comuna Maluri, de frica revărsăriĭ pîrîuluĭ Leica. Chiar comuneĭ Maia i s'a dat întîĭ numirea de Ţuguiaţi; numele de Maluri i s'a dat maĭ în urmă, de la situaţia eĭ pe malurile rîuluĭ şi a bălţeĭ Leica.

Luncani, *com. rur.*, jud. Bacăŭ pl. Tazlăul-d.-s., situată pe pîrîul Trebişul. Se compune din 4 cătune: Luncani, reşedinţa, cu secţia Pîrîul-Gloduluĭ, Tocila, Lingurari şi Chetrosul saŭ Pietrosul.

Se învecineşte: la E. cu com. Mărgineni-Munteni; la S., cu com. Nadişa; la V., cu com. Slobozia-Luncani şi la N., cu secţia Pălădeşti, din com. Girleni.

Teritoriul com. este străbătut în lungul săŭ, de la V. spre E., de pîrîul Trebişul şi udat, în diferite direcţiunĭ, de pîrîaşele: Tocila, Drăcosul, Slatina, şi Chetrosul.

Dealurile care ondulează tărîmul sunt: Chicerea şi Căpăţîna, acoperite cu pădurĭ, apoĭ, Tocila şi Pleşa şi în fine Piscul-Stîneĭ şi Dealul-Mănăstireĭ, acoperite cu viĭ.

In Condica Liuzilor găsim această com. cu numele de Luncani-Răzeşi, şi făcînd parte din ocolul Bistriţa-d.-j.; iar după împărţirea administrativă făcută în urma Regulamentuluĭ Organic se afla în ocolul Bistriţa.

Populaţiunea se compune din 257 familiĭ, saŭ 1007 suflete: 994 Romînĭ, 7 Ungurĭ şi 6 Izraeliţĭ; 290 agricultorĭ, 3 meseriaşĭ, 8 comercianţi, 15 cu profesiunĭ libere, 10 muncitorĭ şi 13 servitorĭ. Locuesc în 254 case. Sunt 225 contribuabilĭ.

Are o şcoală mixtă care funcţionează de la 1857 în satul Luncani, frecuentată de 20 copiĭ; o biserică, cu un preot şi 2 cîntăreţi; 7 circiumĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 47 locuitorĭ cu 128 fălcĭ pămînt în ţarină. In 1879, s'aŭ dat la 31 însurăţeĭ, pămînt în împroprietărire din secţiile Luncani-Pîrîul-Gloduluĭ.

Intinderea teritoriuluĭ com. este de 2644 hectare, şi totalul pămînturilor de cultură de 531,96 hect. Moşiile sunt: Pîrîul-Gloduluĭ, Luncani, în parte a Statuluĭ, şi Chetrosul, a spitaluluĭ din Bacăŭ; restul pămînturilor aparţin locuitorilor răzeşi şi foştĭ clăcaşĭ. Pădurĭ particulare supuse regimuluĭ silvic, sunt Tocila şi Chicera, ambele ocupînd 167 hectare; şi pădurea Statuluĭ de 1083 hectare.

Pe teritoriul acesteĭ com. se găsesc: iazurĭ cu peştĭ şi racĭ; izvoare cu apă sulfuroasă şi izvoare cu apă sărată, din care în vechime se extrăgea sare prin evaporaţie.

Viĭ sunt pe o întindere de 37.98 hectare, care în 1890 aŭ dat 30.40 hectolitrĭ vin negru şi 1124.80 hectolitrĭ vin alb.

Vite sunt: 43 caĭ, 602 vite marĭ cornute, 171 porcĭ şi 45 oĭ.

Sunt 40 de stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 4773, banĭ 51 şi la cheltuelĭ, de leĭ 2394, banĭ 25.

Comuna este străbătută de şoseaua Bacăŭ-Moineşti.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 14 kil.; la com. Mărgineni-Munteni, 9 kil.; la com. Fîntînele, 8 kil.; la com. Slobozia-Luncani, 2 kil.; la com. Scorţeni, reşedinţa plăşiĭ, 14 kil.

Luncani, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j. şi reşedinţa comuneĭ cu acelaşĭ nume, situat d'a stînga rîuluĭ Trebişul, între dealurile: Tocileĭ, Pleşa şi Chicerea. Cuprinde o secţie, Pîrîul-Gloduluĭ, spre satul Tocila. Are o populaţie de 149 familiĭ, saŭ 565 suflete; o şcoală mixtă, frecuentată de 19 copiĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ, care până la secularizarea mănăstiriĭ a fost schit de călugărĭ.

Vite sunt: 33 caĭ, 103 vite marĭ cornute şi 123 porcĭ.

Satul este format din case dese, frumoase şi bine întreţinute. Pe teritoriul satuluĭ sunt: iazurĭ cu peştĭ şi racĭ şi o moară de apă.

Luncani, *sat*, făcînd parte din com. rur. Boteni, jud. Muscel, pl. Argeşelul. Este situat pe malul drept al rîuluĭ Argeşelul, în faţa satuluĭ Linia. Are o populaţie de 139 locuitorĭ.

Luncani, *moşie* a statuluĭ, jud.

Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani.

Luncani, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, care aparține mănăstirii Pîngărați, jud. Neamțu, pl. Piatra, com. Pîngărați, și care azi este a Statului. Intinderea-i este de 1083 hect.; este amenajată și s'a adoptat ca regim crîngul compus.

Luncași, *cătun*, al com. Zărnești-de-Călnău, jud. Buzău, cu 100 locuitori și 22 case.

Luncași, *numire*, ce se dă *părței de N. a satului* Hălăucești, jud. Roman.

Luncași-de-la-Puțul-lui-Parlat, *cătun*, al com. Cernătești, alipit de cât. Cernătești, jud. Buzău.

Luncașilor (Valea-), *vale*, izvorește din raionul comunei Păușești-Măglași, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, și se varsă în rîul Rîmnic, tot în raionul acestei comune.

Luncavăciorul, *rîu*, jud. Vîlcea. Izvorește, din Plaiul-Ursanilor, din 2 sorginți, Fîntîna-Pîrvului de sub Jarostea, și Furcitura; udă partea de N.-E. a com. Horezul, se îmbucă cu rîul Rîmeștilor sau Bălănești lor, în capul unei mici peninsule și, în unire cu acesta, se varsă în rîul Luncavățul, la locul numit Trăistari.

Luncavățul, *rîu*, jud. Vîlcea. Izvorește din munții Vaideenilor și anume din Căpățîna, Ursul și Balota; curge de la N. către S. până la com. Vaideeni, iar de aci la vale se îndreptează către S.-E., apoi către E., până în dreptul comunei Horezul, de unde apucă spre S.-S.-E. și în fine către S.-E.; se varsă în Olt, între comuna Marcea și satul Slăvitești, pendinte de com. Șirineasa.

Cursul său are o întindere de 60 kil.

De la origină și până la Vaideeni, Valea-Luncavățului este strimtă și adîncă, iar de aci înnainte se lărgește treptat și are până la 1 kil. lărgime. Este populată, productivă și viabilă numai de la Horez în jos, fiind-că de aci începe șoseaua comunală, care duce de la Horez la Dăești și la Slăvitești, în Valea-Oltului.

Lărgimea albiei Luncavățului variază de la 8—12 m.; iar iuțeala curentului, e, în medie, 1,50 m. pe secundă. Țărmurile au o înățime de la 1,50—2 m., iar fundul conține pietriș pe toată întinderea cursului.

Peste Luncavăț sunt 3 poduri de lemn: la Măldărești (12 m. lungime), la Dăești (16 m.) și la Slăvitești (20 m.).

Acest rîu trece prin comunele: Vaideeni, Măldărești, Oteșani, Cărstănești, Ursi, Popești, Dăești și Șirineasa.

Se încarcă pe stînga, în josul Tîrgului-Horezul, cu Valea-Ursanilor și Valea-Rîmeștilor.

Luncavița, *com. rur.*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, situată în partea de V. a județului, la 55 kil. spre V. de orașul Tulcea, capitala jud. și în partea de N.-V. a pl., la 18 kil., spre V. de orașul Isaccea, reședința plășei.

Se mărginește: la N., cu Basarabia, de care se desparte prin Dunăre; la S., cu com. Balabancea, de care se desparte prin valea Luncavița-Mare, dealul Gogoncea și com. Greci; la V., cu com. Văcăreni; la N.-V., cu com. Pisica și la E. cu Isaccea.

Dealurile cari o brăzdează sunt numeroase și în general acoperite cu păduri. De asemeni sunt pe teritoriul com., mai multe movile, dintre cari: Movila-Mare (82 m.) a fost ocupată de Turci în războiul de la 1877—78; Milanul, la N.-V., lîngă gîrla Ciulinețul, păstrează urmele unei vechi cetăți, numite a Milanului; se găsesc aci bani din timpul Romanilor.

Apele cari udă comuna sunt abundente și mari. Avem: Dunărea, la N. și N.-E., pe o întindere de 10 kil.; gîrla Ciulinețul cu afluenții săi Cătana și Nevestelnița, la V.; Valea-Ciaruluĭ, Valea-Plopilor, Valea-Turianuluĭ, la E.; Valea-Drăghiculuĭ; rîul Luncavița.

Bălțile sunt semănate pe teritoriul său, în partea de N.; sunt mari și abundă în pește.

Cătunele, cari formează comuna, sunt două: Luncavița, cătunul de reședință, așezat pe malul sting al pîrîuluĭ Luncavița, aproape de confluența luĭ cu rîul Ciulinețul; Rachel, așezat la 3 kil. spre E. de pîrîul Valea-Bozuluĭ.

Intinderea com. este de 3118 hect., din cari: 58 hect. ocupate de vetrele satelor (42 hect. Luncavița, 16 hect. Rachel); 1958 hect. ale locuitorilor (1747 hect. în Luncavița, 211 hect. în cât. Rachel); 1100 hect. ale Statuluĭ (800 hect. în Luncavița și 300 hect. în Rachel).

Din acestea sunt: 1000 hect. ocupate cu păduri ale statuluĭ, 690 hect. izlazuri (din cari 400 ale statuluĭ și 290 hect. ale locuitorilor), 1017 hect. neproductive (bălți, stuf, etc. ale statuluĭ).

Populația în ambele cătune este de 380 familiĭ, sau 1780 suflete, Romîni, din cari 380 contribuabili.

Are: 2 biserici, una în cât.

Luncaviţa, cu hramul Sf. Dumitru, zidită de locuitorĭ la 1827, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; a doua, în cătunul Rachel, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1859 tot de locuitorĭ, cu un preot şi un cîntăreţ; 2 şcoli, una, în cătunul Luncaviţa, fondată la 1880 de locuitorĭ, frecuentată de 110 copiĭ, a doua, în cătunul Rachel, fondată la 1885, tot de locuitorĭ, şi frecuentată de 34 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 80 pluguri, 2 maşinĭ de secerat şi una de vînturat; 1000 boĭ şi vacĭ, 600 capre şi oĭ, 500 caĭ şi 500 rîmătorĭ.

Comerciul este activ şi constă în export de coşurĭ, cereale, tutun, peşte, porcĭ, lînă, lemne, vin şi în import de coloniale, măsline, orez, lipscănĭĭ, etc.

Budgetul com. e de 5540 leĭ, 68 banĭ la venitурĭ şi de 5412 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: şoseaua judeţeană Tulcea-Isaccea-Măcin, care trece prin com. şi e întreţinută de stat; apoĭ 5 drumurĭ comunale, carĭ merg la: Măcin, Galaţi, Greci, Ţiganca şi Teliţa.

Luncaviţa, *sat*, jud. Tulcea, pl. Isaccea, cătun de reşedinţă al com. Luncaviţa, situat în partea de N.-V. a pl. şi a com., pe malul drept al pîrîuluĭ Luncaviţa, aproape de confluenţa sa cu pîrîul Ciulineţul.

Se mărgineşte la N. cu fluviul Dunărea; la S., cu com. Greci; la V., cu com. Văcăreni şi Pisica; la E., cu cătun. Rachel. E brăzdat de dealurile Piscul-Roşu, Oltoiul, Chitlăul, Piscul-Inalt-şi-Ţuţuiat. Gîrla Ciulineţul la N., cu afluenţiĭ săĭ: Valea-Nevestelniţeĭ, rîul Luncaviţa, unit cu văile Puţul-Popeĭ, Valea-Codruluĭ, Valea-Ascunsă, Valea-Stupineĭ şi Luncavicioara, udă satul. Bălţile Crapîna, Milanul, etc., conţin mult peşte.

Întinderea satuluĭ este de 2588 hectare, din carĭ: 42 hectare ocupate de vatra satuluĭ, 1747 hect. ale locuitorilor, 800 hect. ale Statuluĭ. Are o populaţie de 280 familiĭ saŭ 1340 suflete; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 103 elevĭ; o biserică, fondată în 1827, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Luncaviţa, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. Luncaviţa. Izvoreşte sub forma a două micĭ pîraĭe: Luncaviţa-Mare, care îşĭ ia naştere din Dealul-Caduluĭ (poalele apusane), se îndreaptă la apus; Luncaviţa-Mică, care izvoreşte din Dealul-Teilor, se îndreaptă spre N.-E., şi se întîlneşte cu cel d'întîiŭ la locul numit Podulluĭ-Trandafir, de unde o ia spre N. sub numele de Izvorul-Morilor, (din cauza numeroaselor morĭ ce le pune în mişcare), trece prin satul Luncaviţa şi prin stuf, merge de se varsă în gîrla Ciulineţul, pe dreapta, nu departe de satul Luncaviţa. Malurile sale sunt înalte în general. Pînă aproape de satul Luncaviţa, poziţiunile ce el străbate sunt foarte frumoase. Basinul săŭ are 15000 hectare întindere.

Afluenţiĭ ceĭ maĭ însemnaţĭ sunt toţĭ pe stînga: Luncavicioara, Valea-Ascunsă, Valea-Codruluĭ, Valea-Corbuluĭ, Puţul-Popeĭ. Fiind-că conţine tot-d'auna apă, pune în mişcare peste 15 morĭ şi fertilizează cîmpiile pe unde trece.

Luncaviţa-Mare, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea. Vezĭ Luncaviţa, pîrîŭ.

Luncaviţa-Mică, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea. Vezĭ Luncaviţa, pîrîŭ.

Luncavicioara, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncaviţa; se desface din dealul Piscul-Inalt-şi-Ţuţuiat; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la N. spre S., brăzdînd partea N.-V. a plăşeĭ şi cea sudică a com.; curge prin dealurile Gogoncea şi Piscul-Inalt, numaĭ prin pădurĭ şi poziţiunĭ din cele maĭ frumoase; cursul săŭ face o mulţime de cotiturĭ, şi, după un drum de 5 kil., după ce s'a unit pe dreapta cu Valea-Ascunsă, merge de se deschide în rîul Luncaviţa (saŭ Izvorul-Morilor) maĭ jos de Moara-luĭ-Trandafir.

Luncei (Dealul-), *deal*, jud. Iaşi, care se întinde din şesul uneĭ micĭ luncĭ, în partea de E. a dealuluĭ Chiscovul, luînd direcţia de la S. spre N., pînă în com. Cepleniţa, unde se şi sfîrşeşte. Pe podişul şi coastele despre V. ale acestuĭ deal, sunt ogoarele de cultură ale locuitorilor Cotnăreni, iar poalele despre E., ce se lasă în şesul Bahluiuluĭ, servesc pentru fînaţurĭ.

Luncelor (Dealul-), *pîrîaş*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bistricioara; izvoreşte din ramura munţilor Măgura-Heghesuluĭ, şi se varsă pe dreapta pîr. Bistricioara, în apropierea poduluĭ ce este peste acest pîrîŭ, în dreptul kil. 119 al şoseleĭ Bistricioara-Prisăcani.

Lunceni (Grăjdna - Panteliimon), *cătun*, al com. Grăjdana, jud. Buzăŭ, cu 250 locuitorĭ şi 58 case.

Lunceni-Nisipoasa, *moşie*, în

jud. Buzău, com. Grăjdana, cu 1037 hect., din care 984 pădure, restul curături și livezi.

Luncetul, *munte,* în jud. Argeș, plaiul Loviștea, în dreapta rîului Argeșul.

Luncile, *cătun,* al com. Lopătari, jud. Buzău, cu 270 locuitori și 69 case; are sub-divizia Runcuri.

Luncile, *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătun. com. Jitia. Este situat în partea de E. a com., pe rîul Rîmnicul, la poalele Dealului-Vacii, și la confluența pîrîului Săritoarea cu Rîmnicul, la 2 kil. de cătun. de reședință, Jitia.

Luncile - D'intre - Prahove, *munte,* în jud. Prahova, com. Predealul, pl. Peleșul, pe care medelnicerul Constantin Filipescu, la 1794 l'a vîndut vărului său, Dinu Cantacuzino Paharnicul.

Luncoasa, *vale,* în jud. Buzău, com. Meteleul, cătun. Arcani, pe care sunt întinse pășuni de oi.

Lunga, *sat,* pe moșia și în com. Broșteni, jud. Suceava. Înșirat pe țărmul stîng al Bistriței, are 18 case, populate cu 71 suflete.

Improprietăriți în 1864 sunt 1 fruntaș, 6 pălmași și 9 codași, stăpînind 51 fălci, afară de ceī cu cîte 10 prăjinī.

Biserica și școala din Crucea servesc și acestuī sat. Un singur drum îngust îl leagă cu Crucea și Cojoci.

Lunga, *baltă,* jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, la S. de Balta - Pașeī. Are o întindere aproximativă de 15 hect. și conține pește. Se scurge în Dunăre numaī cînd sunt apele marī.

Lunga, *insulă,* în Dunăre, jud. Ilfov. S'a numit astfel de la forma eī lungăreață. Se întinde de la E. spre V.

Lunga, *prival,* în jud. Brăila, unind Filipoiul cu partea de S.-E. a îezeruluī Pațiul.

Lunga, *prival,* în jud. Brăila, unind privalul Dimuleasa cu Dunărea, la N. de îezerul Misailă.

Lunga, *îezer,* în jud. Brăila, situat în partea de N.-E. a ostrovuluī Coroțișca, unde se unește Filipoiul cu privalul Lunga.

Lunga, *îezer,* în jud. Brăila, situat în ostrovul Iazul, la S.-E. de îezerul Somnorosul, între Vîlciul și Bîndoiul.

Lunga, *movilă,* în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, com. Sălcioara, situată în cîmp, pe malul drept al pîrîuluī Valea-de-la-Humă; are formă lungăreață, o înălțime de 18 metri și a servit ca punct trigonometric Statuluī major austriac, la ridicarea hărțeī Valahieī, precum și Statuluī major romîn; este acoperită cu verdeață.

Lunga, *vale,* în jud. Tecuciū, întinzîndu-se din satul Slobozia-Blăneasa spre S.-E., pînă la com. Negrilești.

Lunga, *vale,* în jud. Tecuciū; începe din satul Țepul, continuă spre S. pînă în partea de S. a satuluī Țigănești, com. cu acelașī nume.

Lungana, *vale,* în jud. Vlașca, proprietatea Stănești, pl. Marginea, începe din fundul aceleī proprietățī și se varsă în siliștea satuluī, la locul numit Pîrjolea; din aceasta se ramifică alte două văī: Valea-Țiganuluī și Valea-luī-Bălan.

Lungani, *sat,* în partea de N. a com. Voinești, pl. Stavnicul, jud. Iași, situat pe valea formată de dealurile Lungani și Hrințoaia. Are o populație de 72 familiī, saū 341 suflete; o biserică făcută la 1814, cu un cîntăreț.

Se împarte în două: partea de S. se numește Lungani-d.-j. și are o suprafață de 506 hect., proprietatea Epitropieī Sf. Spiridon din Iași; iar partea de N., se numește Lungani-d.-s., și are o întindere de 456 hect. În sat se fabrică olăria brută.

Vite sunt: 307 vite marī cornute, 212 oī, 14 caī și 22 rîmătorī.

Lungani, *sat,* în centrul com. Sirca, pl. Cîrligătura, jud. Iași, situat la îmbucătura pîrîuluī Lacul în pîrîul Ciorbolea. Are o întindere de 900 hect., cu o populație de 103 familiī, saū 422 suflete. Este reședința com. și are: o biserică zidită în 1826, cu un preot și 2 cîntareți; casa comunală; casele proprietățeī; o moară de apă și una de aburī.

Vite: 577 vite marī cornute, 51 caī, 962 oī și 211 porcī.

Lungani, *sat,* făcînd parte din com. rur. Gura-Bouluī, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 200 locuitorī.

Lungani, *deal,* la poalele căruia e situat satul Lungani, com. Voinești, pl. Stavnicul, jud. Iași.

Lungani, *pîrîū,* izvorește din

partea de S.-V. a satuluĭ Lungani, com. Voinești, pl. Stavnicul, jud. Iași, trece prin mijlocul satuluĭ și se unește cu pîrîul Bahna, la Lunca-Pălădoaeĭ.

Lungași, *fost sat,* între satele Crețești și Buzești, pe Lohan, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. Moșia, care face parte astăzĭ din trupul moșieĭ Crețești, a fost a Episcopieĭ de Huși, agonisită de Episcopul Inocentie.

Lungașul, *leser,* în jud. Brăila, între canalul Pașca și Lacul-Popeĭ, la N. com. Stăncuța.

Lungeĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Birlești, izvorește de sub dealurile: Norocelul și Rădiul, prin două izvoare, carĭ, împreunîndu-se formează iazurile: Norocelul-Poșteĭ și Lungeĭ; se varsă în stînga Bahluiuluĭ.

Lungeĭ (Podișul-), *podiș,* în jud. Iași, com. Belcești, pl. Bahluiul; începe din hotarul despre com. Ceplenița și se întinde spre S. pînă aproape de satul Spinoasa, com. Birlești, pe o întindere de aproape 5 kil.

Lungeni (Piscul-Lungeni), *sat,* cu 19 loc., jud. Argeș, pl. Pitești, com. rur. Slătioarele.

Lungeni, saŭ **Broșteni-de-Jos,** *sat,* pe moșia și în comuna Broșteni, jud. Suceava. Așezat pe țărmul stîng al Bistrițeĭ și udat de pîrăele: Caseĭ și alluĭ-Sfîrbie, are 35 case, populate cu 35 familiĭ, saŭ 150 suflete, din carĭ 30 contribuabilĭ.

Improprietăriți în 1864 sunt: 2 fruntașĭ, 13 pălmașĭ și 6 codașĭ, stăpînind 788 fălcĭ, afară de ceĭ cu cîte 10 prj.

Drumul județean de la Fălticeni la Broșteni trece pe aci. Biserica și școalele din Broșteni servesc și acestuĭ sat.

Lungeni. Vezĭ satul Broșteni, jud. Suceava, com. Broșteni.

Lungești, *com. rur.,* în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., înființată, se zice, pe la anul 1697, cînd Const. Brîncoveanu a zidit schitul Mamul.

Este situată pe valea rîuluĭ Mamul, la 60 kil. de capitala jud. și la 10 kil. de a pl. Se mai numește și Mamul, după numele rîuluĭ.

Are o populație de 221 familiĭ, saŭ 1025 suflete, din carĭ 40 familiĭ de Țigani; locuesc în 210 case. Sunt 185 contrib.

Are: 2 biserici, Schitul-Mamul și a doua de lemn, fondată de starița schituluĭ, pe la anul 1700, și de alțĭ ctitorĭ; o școală, înființată la 1864, instalată într'una din camerile schituluĭ, frecuentată de 17 copiĭ.

Vite sunt: 33 caĭ, 232 boĭ, 99 vacĭ, 15 capre, 643 oĭ și 560 porcĭ.

La 1864, s'aŭ împroprietărit 100 locuitorĭ cu 550 hect. și 7 ca însurățeĭ, cu 26 hect., pe proprietatea statuluĭ.

In coprinsul com. Stănești, limitrofă cu Lungești și în apropiere, se află maĭ multe șanțurĭ în formă de redute. In zilele luĭ Mihaiŭ-Viteazul, s'a bătut aci, cu Turcii, Stroe Buzescu, al căruĭ corp se află înmormîntat în mănăstirea Stănești.

Teritoriul com. este de 550 hectare.

Șoseaua comunală, care pornește din marginea com. Stănești, trece prin această comună și prin com. Fumureni.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1987 leĭ și la cheltuelĭ, de 1237 leĭ.

E brăzdată de: Dealul-Seciuluĭ, Dealul-Mare, Dealul-Avel, Dealul-Mijlociŭ și udată de văile: Seciuluĭ, Cernișorul, Mursa, Bălșoara, Sila și Valea-Rea, și de rîul Mamul, care trece prin centrul comuneĭ.

Lungești, *cătun,* al com. Trestia, jud. Buzăŭ, cu 20 locuitorĭ și 6 case.

Lungești, *sat,* în jud. Tutova, pl. Corodul, lîngă pîrîul Jeravățul, spre S.-E. de Bîrlad. Formează comuna Lungești, cu cătt. Miroasa.

In toată comuna este o populație de 650 suflete, din carĭ 123 contribuabilĭ; 150 case; o școală primară de băeți; 3 bisericĭ.

Este compus din 3 mahalale: Lungești-Vechĭ spre V., Brădești, în centru și Birzoești, spre E.

Lungești, *deal,* jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., în raionul com. Lungești, pe care se cultivă 119 hect. vie.

Lungești, *vîlcea,* formată pe teritoriul cătt. Ungurei, com. Titulești, pl. Șerbănești, jud. Olt, cu direcția de la V. la E.; se varsă în Dorofteiŭ.

Lungești-Vechĭ, *partea stîngă din satul* Lungești, jud. Tutova.

Lungociul, *sat,* pendinte de com. Fundeni, jud. Tecuciŭ, situat pe valea Siretuluĭ, la N. de Fundeni și la $2^1/_2$ kil. de reședința com.

Are o populație de 100 familiĭ, saŭ 338 suflete, locuind în 94 case.

Satul este adesea-orĭ expus inundațiilor Siretuluĭ, maĭ cu seamă că rîul Putna se varsă

în Siret, în partea de V. a satuluĭ.

In partea de S. a satuluĭ, lîngă biserică, se află un pod de fier peste Siret, avînd 5 picioare. Podul s'a făcut de Ministerul de războiŭ în folosul fortificaţiilor Nămăloasa-Focşani. Uneşte satul Lungociul cu Năneşti (jud. Putna), fiind pe o şosea care vine din pădurea Hanul-Conachi. In sat este o biserică, cu hramul Adormirea - Maicei - Domnuluĭ, zidită la 1846 de Logofătul Costache Conachi, după cum ne arată inscripţia ce se află de-asupra uşeĭ. Se întreţine de locuitorĭ, avînd şi 8 fălcĭ de pămînt arabil.

Locuitorĭĭ sunt împroprietăriţĭ la 1864.

Satul se maĭ numea în vechîme şi Călienii-Ghicăĭ.

Vechiul sat a fost maĭ spre N. şi s'a mutat la locul unde se află azĭ, din cauza deselor inundaţiunĭ.

Lungul, *prival*, jud. Brăila, care pleacă din privalul Dimuleasa, din dreptul tîrleĭ Braga-Bună, spre N. se uneşte cu canalul Stuparița, la hotarul dintre com. Chiscani şi Tichileşti.

Lungul, *ostrov*, în valea Dunăreĭ, în dreptul satuluĭ Pueni, pl. Margineĭ, jud. Vlaşca.

Lungulani, *mahala*, în com. rur. Susița, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Lungulani, *mahala*, în com. rur. Almăjelul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Lungueşti, *sat*, cu 100 fam., jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Uda-d.-j., are o biserică cu hramul Sf. Nicolae, cu un preot şi un cîntăreţ.

Lunguleţi, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Bolintinul, situată pe cîmpie, pe malul drept al rîuluĭ Dîmbovița, peste care sunt şi două podurĭ în raionul comuneĭ. Se află la o mică distanţă spre S.-V. de gara Ghergani. Moşia Lunguleţi (Şanţurile) a fost lăsată de mitropolitul Dositeiŭ Filitis ca din venitul eĭ să se trimeată tinerĭ Romînĭ la învăţăturĭ în străinătate. Veniturile acesteĭ moşiĭ se administrează de o epitropie compusă din descendenţiĭ familieĭ Filitis.

De la Lunguleţi, Dîmbovița începe a avea două mătcĭ saŭ albiĭ: matca vechie şi matca nouă. Din Matca-Nouă se despart două braţe: Dîmbovița, care trece canalizată prin Bucureşti, şi Ciorogîrla, care, tot aşa de canalizată şi mare ca Dîmbovița, merge de se varsă în Sabarul, saŭ Răstoaca. Pe Matca-Vechîe nu maĭ este apă. Aci la Lunguleţi, sunt Şanţurile saŭ stăvilarele Dîmbovițeĭ, unde, în caz de inundaţiunĭ, se abate apa Dîmbovițeĭ, ca să nu curgă toată prin Bucureşti spre a face înecăciunĭ.

Are o populaţiune de 2760 suflete; 5 uliţĭ; 3 bisericĭ; 1 şcoală; 1 moară de aburĭ. Se învecineşte: la E. cu Slobozia-Moara; la V., cu Sărdanul; la N., cu Conteşti şi la S. cu Poiana-Lungă-de-Sus. De Slobozia-Moara şi Conteşti se desparte prin Dîmbovița, iar de Sărdanul şi Poiana-Lungă prin cîmpie. Cu Slobozia-Moara şi Sărdanul se leagă prin şos. naţională Bucureşti-Titu-Piteşti, iar cu cele-l'alte com., prin drumurĭ simple, parte şoseluite şi parte neşoseluite.

Lunguleţul, *lezer*, jud. Brăila, situat în ostrovul Bregoloiul, la E. de lezerul Măioasa, cu care comunică prin privalul săŭ.

Lunguleţul, *lezer*, jud. Brăila, situat în partea S. a ostrovuluĭ Franţa; comunică la V. cu lezerul Pravăţul şi la E. cu lezerul Şerban prin Văsiul.

Lungulița, *baltă*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, spre S.-S.-E. de Tinoasa, în întindere aproximativă de 35 hect.; conţine peşte; scurgere nu are.

Lunguţa, *baltă*, pe şesul dintre Pruteţ şi Prut, în partea de S.-V. a com. Stănileşti, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, lîngă satul Răducani, şi între bălţile Răducosul, Albul şi Ulmul.

Lupa, *deal*, jud. Tecuciŭ, situat la E. de pădurea Dorasca, şi întinzîndu-se spre S., pînă în valea cu acelaşi nume; la împreunarea drumuluĭ ce vine din Tecuciŭ cu cel ce vine din Drăgăneşti, se află un han.

Lupa, *trup de moşie*, fostă proprietate a statuluĭ, situat în raionul com. Barcea, pl. Bîrladul, jud. Tecuciŭ.

Lupa, *trup de pădure*, a statuluĭ, în întindere de 60 hect., pendinte de com. Bălteni, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, care, împreună cu trupurile Coscova şi Vedița, formează pădurea Recea.

Lupa, *pîrîŭ*, izvoreşte din partea de N.-E. a com. Brebul, pl. Prahova, jud. Prahova, şi se varsă în rîul Doftana, la S. de com. Brebul. Serveşte de limită naturală între comunele Telega şi Brebul.

Lupa, *vîlcea*, care străbate partea de N.-E. a com. Coteana, pl. Siul-d.-s., jud. Olt; se împreună cu Jidul şi formează pîrîul Brebenelul, care dă în Dîrjov.

Lupa, *vale*, în jud. Gorj, în Cîmpul-Mare al com. Albeni. Își are originea în proprietatea Bengești și se termină în Gilort; pe dînsa curge un torent care se varsă în Gilort, în dreptul comunei Bîrzeiul-de-Gilort.

Lupanului (Culmea-), *șir de munți* și *dealuri*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul; se desface din Culmea-Alunului și anume din Vîrful-Alunului; brăzdează partea E. a plaiului și teritoriile comunelor Dealul-Lung, Andreași, Jitia și Dumitrești; se întinde printre rîul Rîmnicelul, afluent al rîului Rîmnicul-Sărat, d'alungul lui și printre afluenții rîului Rîmna, despărțind astfel basinurile lor; are ca vîrfuri principale: Dealul-Furului, Lăstuni și Turculețul; din el se desfac următoarele culmi: Dealul-Lung din Dealul-Furului, printre pîraiele Valea-Neagră și Peleticul, dealul-Peleticul, printre pîraiele Peleticul și Tinosul, dealul Tinosul, printre pîrîul Tinosul și afluentul său pîrîul Lăstuni, dealul Lăstuni; se oprește în dealul Turculețul; este acoperit cu păduri întinse și fînețe bogate.

Lupașcul, *pîriiaș*, format pe teritoriul comunei Cîmpurile, jud. Putna; se varsă în Șușița.

Lupașculuĭ (Tufele-), *pădure*, a statuluĭ, în jud. Buzău, com. Cilibia, care face un corp cu pîlcul Cotul-Căldărușeĭ, de 48 hect.

Lupăneceștĭ, *cătun*, al com. Ghizdăvești, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, situat pe un teren șes și nisipos, între Ghizdăvești și Loreni. Este unul din satele cele mai învadate de nisip, care spre S. se întinde în mari coline. Prin plantațiunĭ întinse de salcîmĭ abia s'a putut reuși să se pună o stavilă acestuĭ aprig devastator. Are o populație de 30 familiĭ, saŭ 109 suflete. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mărĭĭ este de 140 m.

Lupăria, saŭ **Trăisteni**, *sat*, în partea de N.-E. a com. Bădeni, pl. Bahluiul, jud. Iași, pe o suprafață de 466 hect., cu o populație de 98 familiĭ, saŭ 387 suflete.

E proprietatea caseĭ Spitalelor Sf. Spiridon din Iași.

Vite: 701 vite mari cornute, 44 caĭ, 1551 oĭ și 114 rîmători.

Lupăria, *pădure* de fag (80—100 fălcĭ), în jud. Suceava, între dealurile Pietrișul și Osoiul, com. Valea-Gloduluĭ.

Lupăria, *deal* și *vale*, în partea de N. a moșieĭ Deleni, com. Deleni, jud. Botoșani.

Lupăria, *deal* și *vale*, pe moșia Călinești, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu.

Lupăria-Sărăcineasca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Țigănești, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat spre N. de Ciolpani, pe malul stîng al rîuluĭ Ialomița format și din două trupurĭ: Lupăria și Sărăcineasca. Între Lupăria și Ciolpani e un pod de lemn peste rîul Ialomița.

Se întinde pe o suprafață de 364 hect., avînd și o populație de 128 locuitorĭ.

D-niĭ A. Penescu și A. Simonide aŭ 278 hect. și locuitoriĭ, 86 hect.

Proprietariĭ cultivă 140 hect. (138 pădure).

Numărul vitelor mari e de 57 și al celor micĭ de 164.

Lupeasca, *vălcea*, ce se formează în partea de N. a com. Valea-Merilor, pl. Mijlocul, jud. Olt; curge către S.-V. prin cât. Popești și după ce primește vălceaua Șoimul, pe stînga, taie Dealul-Sting și se varsă în Plapcea.

Lupeni, *sătuc*, în jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Mănăstirea-Cașinul.

Lupeni, *sat*, pe moșia Hudești, com. Hudești-Marĭ, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiu, cu 259 familiĭ, saŭ 1026 suflete.

Proprietatea moșieĭ este astă-zĭ a fraților Gheorghe, Ilie și Ion Ciolac, cumpărată de la Căpitanul Iancu Lățescu-Boldur, eredele defunctuluĭ Hatman Costache Lățescu-Boldur.

Biserica, cu hramul Sf. Mihaĭl și Gavrĭl, cu 2 preoți, 2 cîntăreți și 2 pălămarĭ; este zidită în 1800, apoĭ reparată în multe rînduri; în ea este mormîntul defunctuluĭ Iordache C. Lățescu Boldur, fost general în armata moldovenească.

Școala primară, la care este și un curs de muzică vocală ecleziastică, e condusă de 2 învățători și frecuentată de 80 elevĭ. Localul este mare, de zid, cu 2 rînduri, avînd de-asupra ușeĭ tabla titulară de metal, cu inscripția următoare:

«Scoala Costăchească, înființată la 1861, de frații: Teodor, Iorgu și Ioan Costache Lățescu-Boldur, după dispozițiile testimentale a răposatului Hatman, părintele domnielor-sale».

Pentru întreținerea școaleĭ este lăsat un legat de 300 galbenĭ pe an, care se dă din venitul moșieĭ, după testamentul din 27 Ianuarie 1857.

Sătenĭĭ împroprietăriți aŭ 452 hect., 57 arĭ pămînt; iar proprietatea moșieĭ, 5699 hect., 16

arîĭ cîmp şi 2005 hect. 67 arîĭ pădure.

Intre acaretele moşieĭ, afară de coşerele şi hambarele de păstrat productele agricole, maĭ sunt: ratoşe, velniţă mare, grajdurĭ de vite, iazurĭ formate pe cursul Başeuluĭ, în număr de 3, numite: Calul-Alb, în suprafaţă de 45 hect.; Iazul-Astinoaeĭ, de 28 hect. şi Iazul-Velniţeĭ, de 32 hect.

Vie se află pe o întindere de 18 pog.

Piraiele maĭ marĭ carĭ trec pe moşie sunt: Başeul, Răstoaca şi Ţurcani.

In pădure se găseşte mult vînat ca: căprioare, porcĭ sălbaticĭ, vulpĭ, ĭepurĭ, etc.

Piatră calcarică bulgăroasă se află pe Valea-Ţurcanilor şi se estrage pentru trebuinţele locale.

Drumurile principale: Dorohoiŭ-Lişna, care trece prin Lupeni şi duce la Darabani-Rădăuţi; acel de la Darabani, care trece prin Baranca şi pe malul Prutuluĭ şi duce la Oroftiana, Herţa şi Mamornița şi acel de la Comăneşti, care duce la Săveni.

Moşia se mărgineşte cu: Darabani, Concești, Girbeşti, Havîrna, Mlinăuţi, Suharăul, Comăneşti, Oroftiana şi rîul Prutul.

Lupeni, *mahala,* în com. rur. Menţi-din-Faţă, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Lupeni, *pîrîŭ,* izvoreşte din ponorul de sub Pădurea-Lupenilor, curge prin satul Lupeni, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s., com. Hudeşti-Marĭ, şi se varsă în stînga pîrîuluĭ Başeul.

Lupeşti, *com. rur.,* în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, la 100 kil. de Galaţi, com. cea maĭ extremă a jud. Covurluiŭ. Se limitează la N.-V. cu com. Epureni şi Obîrşeni (jud. Tutova); la S., cu cât. Şipotele (com. Bereşti) şi la E. cu Măluşteni. La Lupeşti e fundul Horinceĭ. Comuna e udată de pîrîul Horincea cu afluenţiĭ săĭ, pîrîiaşele Recea şi Minzăteşti. Treĭ cătune fac parte din ea: Minzăteşti, Lupeşti (reşedinţa) şi Ghereasca. De la Minzăteşti la Lupeşti, sunt 4 kil.; de la Lupeşti la Gherasca, 5 kil.; de la Minzăteşti la Gherasca, 7 kil. Se zice că satele Lupeşti şi Minzăteşti datează de peste 200 anĭ; Ghereasca, fiind schit călugăresc, în urma secularizăreĭ, a devenit proprietatea statuluĭ.

Are o populaţie de 425 familiĭ, saŭ 1496 suflete, din carĭ 259 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, una cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, în Lupeşti, care datează de v'o 160 anĭ; a doua, cu hramul Sf. Nicolae, în Minzăteşti, de 152 anĭ; şi a treĭa, cu hramul Sf. Gheorghe, în Gherasca, înfiinţată de vr'o 83 anĭ. Comuna Lupeşti, împreună cu cât. Şipotele din com. Bereşti, formează o parohie, cu catedrala Adormirea, avînd 1 preot paroh, 1 preot ajutor şi 5 cîntăreţi. Este o şcoală mixtă, în reşedinţa comuneĭ, frecuentată de 15 elevĭ.

Ştiŭ carte 115 persoane.

Vite sunt: 356 boĭ, 198 vacĭ, 67 juncĭ, 7 junce, 44 gonitorĭ, 31 gonitoare, 78 minzĭ, 74 minzate, 62 viţeĭ, 608 oĭ, 46 capre, 31 berbecĭ şi 25 caĭ.

Natura terenuluĭ e argiloasă-calcaroasă, humoasă şi nisipoasă. Suprafaţa întreguluĭ teritoriŭ al comuneĭ este de 1950 hect., din carĭ: arabile 1022 hect. 21 ar.; pădure, 472 hect.; imaş, 60 hect. 50 ar.; fîneaţă, 77 hect.; viĭ, 140; livezĭ, grădinĭ de zarzavaturĭ, vetrele satelor şi pămînt sterp, 170. Din acestea: 715 hect. aparţin proprietăţeĭ marĭ şi 1235 hect. 75 arîĭ proprietăţeĭ micĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 4310 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4152 leĭ.

In cuprinsul comuneĭ sunt numaĭ căĭ comunale şi vecino-comunale, dintre carĭ cele maĭ însemnate sunt cele ce duc spre Măluşteni, spre cât. Pleşea (jud. Tutova), spre Prodăneşti, Bîrlad şi Gherasca.

Lupeşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Piteşti, facînd parte din com. rur. Hinţeşti-Zmeura.

Lupeşti, *sat,* şi reşedinţa com. cu acelaşĭ nume, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ. Are 160 familiĭ, saŭ 640 suflete; o biserică; o şcoală.

Lupeşti, *cătun,* al com. Bumbeşti-Piţicul, jud. Gorj, la V. com. şi lîngă apele Cernădia şi Baia-de-Fier.

Are o populaţie de 18 familiĭ, saŭ 44 suflete, din carĭ 12 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 4 pluguri; 10 care cu boĭ; 122 vite marĭ cornute, 35 caĭ, 154 oĭ, 15 capre, şi 27 rîmători.

Comunicaţia în cătun se face prin şoseaua judeţeană T.-Jiul-Rîmnicul-Vîlcea.

Lupeşti, *deal,* în com. rur. Bărboiul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi, pe care este aşezat satul Bărboiul.

Lupoaia, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., la 45 kil. de oraşul Turnu-Severin. Situat pe două văĭ: pe valea pîrîuluĭ Lupoaia şi pe a pîrîuluĭ Radovani, satul formează

com. cu satele Rîpa și Valea-Mănăstirei de pe Valea-Motruluĭ.

In întreaga com. sunt 1200 loc., din carĭ 180 contribuabilĭ; locuesc în 260 case.

Locuitoriĭ posedă: 51 plugurĭ, 82 care cu boĭ, 8 căruțe cu caĭ; 60 stupĭ.

Sunt 2 bisericĭ, cu 1 preot și 4 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 22 elevĭ și 4 eleve.

Vite: 600 vite marĭ cornute, 21 caĭ, 50 oĭ și 400 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 2311 leĭ, iar la cheltueli de 1395 leĭ.

Prin comună trece șoseaua Negoești-Glogova-Lupoaia-Piostina.

Dealurĭ maĭ principale în comună sunt: Dealul-Radovanuluĭ, Cervenia și Dealul-Becherilor. Apele care udă această comună sunt: rîul Motrul și pîrăiele Lupoaia și Radovanul, carĭ unite se varsă în Motru. Tot de această comună țin și mahalalele Udrariul și Lupoița.

Lupoaia, *cătun*, al com. Colți, jud. Buzău, cu 40 locuitorĭ și 14 case.

Lupoaia, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătun al com. Dumitrești, așezat pe partea de N. a comuneĭ, la poalele dealuluĭ Lupanul.

Lupoaia, *munte*, la E. de com. Bătrînĭ, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Lupoaia, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, com. Dichiseni, în insula Balta.

Lupoaia, *locuință izolată*, lîngă com. Crușovul, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, unde se face bîlciu la 26 Octombrie.

Lupoaia, *pădure*, în jud. Buzău, com. Lapașul, situată pe dealul Corduna (500 hect.).

Lupoaia, *pădure*, situată pe deal și văĭ, la S. de com. Ciuperceni, pl. Ocolul, jud. Gorj. Are o suprafață de 170 hect., proprietatea comunei Ciuperceni.

Lupoaia, *vale*, în jud. Covurluiu, pl. Zimbrul, com. Bursucani, înfundată spre E. și deschisă spre V., în apropiere de satul Bursucani. Din fundul acestei văĭ ia naștere o apă mică în forma unuĭ pîrîiaș, care contribuie și ea la formarea Suhuluiuluĭ-Sec. Valea, maĭ înainte acoperită cu pădure, e azĭ loc de imaș.

Lupoaia, *vale*, jud. Gorj. Se întinde din partea despre S. a com. Ciuperceni, din șoseaua județeană T.-Jiul-Severin, pl. Ocolul spre S., pe o întindere de 3 kil., pînă în hotarul jud. Mehedinți, com. Brădețul, lăsînd spre E. dealul Lupoaia și spre V. dealul Bujorescu.

Lupoaia, *vălcea*, situată pe teritoriul com. Corbul, pl. Mijlocul, jud. Olt. Se formează din dealul Muchia-Osiceĭ, curge către S., paralel cu Osica și se varsă în Vedea, pe dreapta eĭ.

Lupoaica-Stavropoleos, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 650 hect., pendinte de com. Moreni, pl. Filipești, județul Prahova.

Lupoaiele, *trei movile*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, spre N. de satul Pribegi.

Lupoaiele, *vălcea*, izvorește de la N. din moșia d-luĭ Kalinderu, com. Colonești, pl. Vedea-d.-j., curge spre S., apoĭ se îndreptează spre E., formînd piscul de la Gura-Lupoaieĭ; se varsă în rîul Vedița.

Lupoița, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Văilor, com. rur. Roșiuța.

Lupoiul, *cătunaș*, al com. Pănătăul, jud. Buzău, cu 20 locuitorĭ și 7 case.

Lupșa, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., la 30 kil. de orașul Turnul-Severin, situată pe vale și deal. Se mărginește: la E. cu com. Samarinești și Imoasa; spre S., cu comunele Severinești și Căzănești; spre V., cu com. Ciovîrnășani, iar spre N., cu com. Fiorești și Broșteni. Satul Lupșa formează com. cu Lupșa-d.-s. și mahalalele Seliștea și Izvorul. În întreaga com. sunt 1400 suflete, din carĭ 223 contribuabilĭ; locuesc în 285 case.

Locuitoriĭ posedă: 75 plugurĭ, 120 care cu boĭ, 10 căruțe cu caĭ.

Are 2 bisericĭ, cu 3 preoțĭ și 4 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 24 elevĭ.

Vite: 600 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 600 oĭ și 500 rîmătorĭ.

Budgetul com. este la venitурĭ în suma de 1167 leĭ, iar la cheltuelĭ în suma de 764 leĭ.

Are o șosea comunală ce o leagă cu comunele vecine.

Dealurile maĭ principale din com. sunt: Dealul-Bătrîn, Dealul-Boeresc, Dealul-Tînăr, Dealul-Floareĭ, Piscul-Țiganuluĭ, Caucele și Broșteni.

Văĭ maĭ principale sunt: Valea-Seliștеĭ, Valea-Mare, Valea-Floareĭ, Valea-Izvoruluĭ și Valea-Lupșeĭ. Pîrîul Lupșa curge prin comună.

Lupșa, *deal*, în com. rur. Cloșani,

plaiul Cloșani, jud. Mehedinți, parte loc de muncă, parte acoperit cu pădurĭ.

Lupșa, saŭ **Valea-Roșie**, *vale* în com. rur. Lupșa, pl. Motrul-de-Sus.

Lupșa-de-Jos, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Lupșa, cu 76 case.

Lupșa-de-Sus, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Lupșa, cu 182 case.

Lupșani, *com. rur.*, jud. Ialomița, situată în partea cea maĭ de N.-V. a plășeĭ Borcea, avînd la N. pl. Cîmpuluĭ, la S., comuna Ulmul, la E., com. Plevna și la V., jud. Ilfov.

Teritoriul comuneĭ are o suprafață de 10,850 hect. și coprinde 9 moșiĭ, din carĭ 5 sunt proprietățĭ particulare, iar 4 sunt ale statuluĭ și anume: Valea-Seacă saŭ Culcați-Nucet, cu 1600 hect., din carĭ 1500 hect. loc de cultură și 100 hect. izlaz, foastă a mănăstireĭ Nucetul; Culcați-Răzvan, cu 1000 hect., din carĭ 50 hect. izlaz și 950 pămînt de cultură, foastă a bisericeĭ Răzvan din București; Lupșani, cu 3500 hect., din carĭ 400 hect. izlaz, 100 hect. bălțiș și 3000 hect. loc de cultură, foastă a Mitropolieĭ din București; Bărăganul, cu 900 hect., din carĭ 20 hect. pădure, foastă a mănăstireĭ Cernica.

După legea rur. din 1864, sunt împroprietărițĭ 102 locuitorĭ; în 1878, s'aŭ maĭ împroprietărît 30; neîmproprietărițĭ se maĭ află 325 locuitorĭ.

Se compune din satele: Lupșani, Valea-Seacă și Hoinari și din cătunul Tîrla-Martoiul, cu reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în Lupșani.

Pînă la 1 Aprilie 1891, de această comună, ținea și satul Valea-Rusuluĭ, care, de atuncĭ, împreună cu satul Valea-Mare, a format com. Plevna.

Are o populație de 427 familiĭ, saŭ 2261 suflete; o școală mixtă, frecuentată de 50 elevĭ și 12 eleve; 2 bisericĭ, cu 3 preoțĭ și 4 cîntărețĭ.

Vite sunt: 1742 boĭ, 850 caĭ, 3380 oĭ și 62 bivolĭ.

Budgetul com. e de 8101 leĭ la venitурĭ și de 11804 leĭ la cheltuelĭ.

Lupșani, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. cu același nume, situat pe coasta de V. a Văiĭ-Căpitanuluĭ și pe țărmul laculuĭ Lupșani.

Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Are o populație de 213 familiĭ, saŭ 932 locuitorĭ; o școală mixtă, frecuentatăde 50 elevĭ și 12 eleve; o biserică, construită la 1843, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Spre N. de sat, la 3 kil., trece calea ferată București-Feteștĭ.

Luptători, *sat*, făcînd parte din com. rur. Tăriceni, pl. Oltenița, jud. Ilfov. Este situat la N. de Tăricei, pe malul drept al gîrleĭ Mostiștea. Se întinde pe o suprafață de 1628 hect. proprietatea însurățeilor, din carĭ 165 rămîn sterpe.

Are o populație de 203 suflete.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 153 și al celor micĭ, de 270.

Luptelor (Movilele-), *trei movile*, pe șesul Siretuluĭ, moșia Virful-Cîmpuluĭ, com. cu același nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, rămase se vede pe urma vre-unuĭ războiŭ.

Lupueni, *sat*, cu 23 familiĭ, în jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Groși.

Lupuești, *mahala*, din com. rur. Roșiile, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 253 locuitorĭ; o biserică, făcută de I. Catalistru și reparată de D. M. Roșianu, în anul 1875.

Lupul, *ostrov*, în jud. Brăila, lung de la N. spre S. de 8 kil. și lat de 800 m., format de canalul Lata și de Dunărea-Vapoarelor. Străbate com. Gropeni și Tichilești. Se maĭ numește și Calia saŭ Coada-Lupuluĭ.

Lupul, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, insula Balta; se întinde pe teritoriul comunelor Tonea și Roseți-Volnași.

Lupul, *pădure* particulară, situată pe moșia Mogoșoia, com. Bucoveni, pl. Znagovul, jud. Ilfov, supusă regimuluĭ silvic; cade în linia de centură a forturilor din jurul capitaleĭ.

Lupuluĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Suceava, numit și al Bogdăneștilor, de-a stînga pîrîuluĭ Seaca, între comunele Boroaia și Bogdănești.

Lupuluĭ (Drumul-), *drum*, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, între comunele rurale Cataloi și Beș-Tepe; pornește din Cataloi, se îndreaptă maĭ întîĭ spre N.-E., taie șoseaua națională Tulcea-Babadag-Constanța, pe la kil. 11; lasă la stînga Valea Candonuluĭ, urcă Valea-Puturosuluĭ pînă la poalele Dealuluĭ-Rediĭ; de aci o ia spre E. pe la poalele sudice ale Dealuluĭ-Mare și ale vîrfuluĭ săŭ, Tulcea; taie văile Tulcea și Valea-Mare, lasă la stînga movila Iacob Mogh, taie

valea Sari-Ghiol, pe la S. de satul Malcoci și dă în șoseaua județeană Tulcea-Mahmudia, la 3 kil. spre S.-E. de Malcoci; taie apoĭ o mulțime de căĭ comunale, ce unesc Tulcea și Malcoci, cu comunele Sari-Ghiol, Agi-Ghiol și Sari-Chioi.

Lupuluĭ (Groapa-), *vale*, în jud. Buzău, com. Monteorul, începînd de sub plaiul Chilmiziului și scurgîndu-se în valea Păcureĭ, lîngă șoseaua de la mina de păcură.

Lupuluĭ (Piscul-), *pisc*, în jud. Muscel, pl. Podgoria, com. Vrănești.

Lupuluĭ (Pîrîul-), *pîrîu*, în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, ce curge prin Transilvania avînd însă confluența sa, cu pîrîul Agăpioasa, pe granița romînă.

Lupuluĭ (Pîrîul-), *pîrîu*, în raionul com. Gohorul, jud. Tecuciu. Curge în direcția N.-S., străbate șoseaua națională și calea ferată și se varsă în gîrla Pătrășcana, o formațiune a Bîrladuluĭ. Acest pîrîu, în timpul vereĭ, seacă.

Lupuluĭ (Poiana-), *ramificație din muntele* Predealul-Buzăuluĭ, jud. Buzău, ce se lasă parte spre Viperești, parte spre com. Tisău, cătr. Halești.

Lupuluĭ (Valea-) (Hărhădăul), *cătun*, al com. Mlăjetul, jud. Buzău, cu 340 locuitorĭ și 60 case.

Lupuluĭ (Valea-), *sub-divisie* a *cătunuluĭ* Berca, din com. Pîclele, jud. Buzău.

Lupuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Mărunțișul, cătr. Poenele Izvorește din colina Poenele și se scurge în rîul Bisca-Chiojduluĭ, între cătunele Poenele și Țoca.

Lupuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul, cătr. Valea-Lupuluĭ; începe de la Mardale și se varsă în rîul Buzăul; albia sa e mare, și humoasă, anevoiasă de umblat.

Lupuluĭ (Valea-), *vale*, pleacă din com. Cîlcești, plaiul Vulcan, jud. Gorj, de la N. la S., pe o întindere de 1 ½ kil., lăsînd spre V. Dealul-Plaiuluĭ și spre E., Dealul-Petrișul.

Lupuluĭ (Valea-), *vale*, între dealurile Recea, din com. Boznea, pl. Cîrligătura, din jud. Iași și com. Strunga, din jud. Roman.

Lupuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Muscel, ce ia acest nume după ce primește ca afluenți Valea-Rea, Valea-Fundăturilor, Valea-luĭ-Epure, ce izvorește dintre dealul Repegușuluĭ și Dealul-cu-Drumurile, com. Rădești, pl. Rîurile. Curge de la E. spre V. și se varsă în Rîul-Tîrguluĭ.

Lupuluĭ (Valea-), *vale*, izvorește în pădurea Corbi, trece pe la N.-E. de com. Stănești, plaiul Nucșoara, jud. Muscel și se varsă în rîul Doamna, pe malul stîng.

Pe această vale a fost în vechime situată comuna Stănești unde se văd și azĭ ruinele caselor.

Lupuluĭ (Valea-), *vale*, izvorește din raionul com. Valea-Lungă, plaiul Prahova, jud. Prahova și se varsă în Valea-luĭ-Dan, tot în com. Valea-Lungă.

Lupuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Tecuciu, com. Gohorul. Cuprinsă între dealurile: Chetroiul, Gera și Pătrășcana, la E. și Gohorul și Ireasca, la V.

Lupuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rurale Balabancea și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Țiganca; se desface din Dealul-Grecilor, din dreptul izvoruluĭ Valea-Crucelar, se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la V. spre E., brăzdînd partea vestică a plășeĭ și a com.; e coprinsă între Dealul-Teilor și Dealul-Știubeiului, făcîndu-și drumul prin păduri seculare de teĭ; se unește, după o lungime de 3 kil., cu Valea-Lungă; amîndouă se deschid în Valea-Țigăncei.

Lupuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Broșteni. Izvorește de la N. comuneĭ, trece pe la N. cătunuluĭ Vițelul și se varsă în rîul Cerna, tot în raionul com. Broșteni. Curge în timpurĭ ploioase.

Luruiul, *grind* sau *loc* ridicat d'asupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, situat în partea de V. a plășeĭ și în cea S.-E. a comuneĭ; el este o prelungire sudică a grinduluĭ Lumina, prin care comunică cu Grindul - Roșu; are o întindere de 5 hect., acoperite cu nisip; comunică cu grindul Cara - Orman; este străbătut de un drum comunal, numit Drumul-luĭ-Mamut.

Luta-Mare, *insulă* în Dunăre, jud. Teleorman, în dreptul comunelor Viișoara și Suhaia, mai jos de pichetul militar Mariașul.

Luta-Mică, *insulă*, jud. Teleor-

man, puţin mai în josul Dunăreĭ de cît Luta-Mare. Pe ţărm este pichetul No. 2.

Lutele-Marĭ şi Lutele-Micĭ, *munţi*, la nordul jud. Muscel, între rîul Dîmboviţa şi frontieră.

Lutele-Marĭ şi Lutele-Micĭ, *păduri*, ale statuluĭ, în întindere de 1308 hect., ţinînd de munţiĭ mănăstireĭ Cîmpulung, carĭ fac parte din com. Corbişori şi Berevoeşti, pl. Nucşoara, jud. Muscel.

Lutul-Alb, *cătun*, jud. Brăila, pendinte de com. Scorţarul-Vechiŭ, lîngă lacul cu acelaşĭ nume, situat la V., la 10 kil. de comună. Populaţia sa e de 181 suflete.

Lutul-Alb, *lac*, jud. Brăila, situat la S. V. de com. Scorţarul-Vechiŭ, cu o suprafaţă de 30 hect. Apa sa conţine substanţe minerale. Numele său vine de la pămîntul albicios al fundului.

Lutul-Alb, *moşie*, jud. Brăila, pendinte de com. Scorţarul-Vechiŭ, proprietatea d-luĭ C. D. Suţu (1600 hect.).

Lutul-Roşu, *vîrf de munte*, în munţiĭ propriĭ, zişĭ aĭ Vranceĭ, pe teritoriul cătunuluĭ Tulnici, jud. Putna.

Lutuluĭ-Alb (Valea-), *vale*, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Beş-Tepe; începe din poalele nordice ale dealuluĭ Cairaci; se îndreaptă spre N., avînd o direcţie generală de la S. spre N.; are niște maluri înalte, formate din humă amestecată cu cretă; străbate partea răsăriteană a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ; taie în două, de la S. la N., satul Beş-Tepe în mijlocul căruĭa se uneşte pe stînga cu văile Chiorculac şi Turia, şi cîte-şĭ trele unite, ocolesc spre apus vîrful cel înalt (242 metri) al dealuluĭ Beş-Tepe, străbat viile satuluĭ Beş-Tepe şi o mică mlaştină, şi se termină cu gîrla Dîrnoiul, pe dreapta.

Luţca, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Carol I-iŭ, spre N. de satul Carol I-iŭ şi spre N.-E., la 7 kil. de oraşul Roman. Este aşezat pe gîrla Luţca şi pe malul drept al rîuluĭ Siretul. Are o populaţie de 106 familiĭ, saŭ 237 suflete, din carĭ 109 contribuabilĭ; locuesc în 82 case. Sunt 180 vite marĭ cornute.

Are un pod umblător pe rîul Siretul, peste care trece şoseaua judeţeană, ce duce de la Roman la tîrguşorul Bîra. Este legat cu oraşul Roman prin şosea.

Luţca, *gîrlă*, curge prin pl. Moldova, comunele Hălăuceşti, Mircești, Răchiteni, Agiudeni, Tămăşeni, şi Carol I-iŭ, jud. Roman. Ia naştere de la N.-E de satul Hălăuceşti. Curge de la N. spre S. trece pe la V. de satul Răchiteni, udînd satele Agiudeni, Tămăşeni şi Luţca şi la S. de acest sat se varsă în rîul Siretul de-a dreapta. Cursul acesteĭ gîrle este aproape paralel cu acel al rîuluĭ Siretul şi albia sa nu este separată de albia Siretuluĭ prin niciĭ o ridicătură, aşa că apele lor, în timpurile ploioase, se împreună, dînd naştere la inundaţiunĭ. Această gîrlă primeşte pe dreapta, la Agiudeni, pîr. Ciorgul şi la Tămăşeni, pîrîul Berendisul. Formează în cursul său multe bălţĭ.

Luţoaia, *cătunaş* izolat, pe moşia Ipoteşti, com. Cucoreni, pl. Tîrgul, jud. Botoşani.

Luţoaia, *pisc*, la E. com. Mateeşti, plaiul Olteţul-d.-s., jud. Vilcea.

M

Maadem-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Istrului, pe teritoriul com. rur. Potur şi anume pe acela al cătunului său Hamamgi; este o prelungire orientală a dealului Haidin; are o direcţiune de la S. la N., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi cea sud-estică a com.; vîrful principal, movila Hamamgi, are 127 m. şi e punct trigonometric de observaţie de rangul al 2-lea; pe la poalele sale răsăritene merge şoseaua naţională Tulcea-Babadag-Constanţa, iar cele nordice se termină în pîrîul Beidaut; este acoperit cu fîneţe şi păşunĭ.

Macaria, *munte,* la N. com. Radoşi, plaiul Novaci, jud. Gorj, situat între munţiĭ: Florile-Albe, Tărtărăul, Tăuzul, Setea-Mare, Coasta-Crainiculuĭ, în partea dreaptă a apeĭ Gilortuluĭ.

Macmora-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Para-Chioi şi anume pe acela al cătunuluĭ său Calaigi; se desface din ramificaţiile orientale ale dealuluĭ Siran-Culac-Bair; se îndreaptă spre E., avînd o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., şi brăzdind partea de S. a plăşeĭ şi cea centrală a com.; satul Para-Chioi e aşezat la poalele sale N.-E., iar satul Calaigi la cele E.; are o înălţime de 168 m. şi domină satele de maĭ sus, valea Ghiuvenli-Ceair, ce merge pe la poalele sale E., şi drumul comunal Calaigi-Para-Chioi; este acoperit cu puţine pădurĭ ce sunt resturĭ din întinsele pădurĭ de odinioară şi cu tufărişurĭ şi semănăturĭ.

Macoveanca, *vechie numire a cătunului şi moşiei* Arcani, din jud. Buzău, com. Meteleul.

Macoveanca, *numire* dată uneĭ *sfoĭ de moşie,* din com. Mlăjetul, jud. Buzău, situată pe lunca Cîncaruluĭ; are 39 hect., fîneaţă şi pădure.

Macoveiul, *vechie numire a com.* Padina, jud. Buzău.

Macoveiul (Macoveanca, Padina), *moşie,* în jud. Buzău, com. Padina, cu 15350 hect., din care 1335 s'au dat împroprietăriţilor în 1864; e cea maĭ mare proprietate din jud. Buzău.

Macoveiul, *două trupurĭ de pădure,* pe moşia Macoveiul, jud. Buzău, avînd una (Pădurea-Mică) 340 hect. şi a doua (Pădurea-Mare), 410 hect.

Macradiul, *vîrf de munte,* pe teritoriul com. Tulnici, pl. Vrancea, jud. Putna.

Macuc, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Oltina; se desface din dealul Ciacal; se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., dealungul maluluĭ drept al Dunăreĭ, brăzdind partea de N. a plăşeĭ şi cea N.-E. a com.; lasă spre E. prelungirile numite Colburgina şi Tuna-Orman; este presărat cu cîte-va movile; printre vîrfurile sale, cel maĭ înalt este Oltina, care are o înălţime de 140 m.; este acoperit cu fîneţe, şi la poale cu tufărişurĭ; pe muchia sa merg drumurile comunale Oltina-Beilicul şi Mirleanul-Oltina.

Madona-Dudu, *moşie,* în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Maglavit, aparţinînd bisericeĭ din Craiova, Madona-Dudu, de la care şi-a luat numele. Are pădurĭ pe dînsa. Pămîntul acesteĭ moşiĭ precum şi acela al locuitorilor era ameninţat de nisipul ce-l aducea vîntul de la Dunăre. Epitropia

bisericeĭ a luat măsurĭ de apărare prin plantațiuni și astfel s'a reușit a se opri întinderea nisipuluĭ pe pămîntul arabil. Pe moșie se găsesc stîne.

Madona-Dudu, *pădure*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Maglavit, pe moșia Madona-Dudu. Este compusă din plopĭ și salcîmĭ.

Madved, *pichet de graniță*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșanĭ.

Maganuluĭ (Dealul-), *munte*, în jud. Suceava, com. Neagra-Șaruluĭ, avînd 1201.7 m. altitudine.

Magarul, *schit* de călugărĭ, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Zorleni, la cîțĭ-va kil. de cătunul Bujoreni, așezat pe vîrful unuĭ deal, în mijlocul pădureĭ la o jumătate oră departe de cătunul Bujoreni. Legenda acesteĭ mănăstirĭ este următoarea: Un mocan care păștea oile pe locul unde este astăzĭ mănăstirea, avea printre oĭ ca de obicelŭ și cîțĭ-va măgarĭ. El observă că unul dintre măgarĭ părăsea în fie-care zĭ turma și mergea sub umbra unuĭ mare stejar ce era în vîrful dealuluĭ, făcînd cu capul semnul crucii. In urma acesteĭ împrejurărĭ mocanul vinde oile și cu banĭĭ ce primise pe ele, zidește mănăstirea pe locul unde era bătrînul stejar, din care făcu icoane Maicii Domnuluĭ, iar mănăstireĭ i dede numele de mănăstirea Magarul.

Magazia, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Crăcăoanĭ, situat pe valea pîrîuluĭ Cracăul, într'o poziție pitorească.

Are o populațiune de 45 familiĭ, saŭ 213 suflete: 114 bărbați și 99 femeĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și exploatarea terenurilor (vărărĭĭ, cariere, exploatarea pădurilor).

Magazia, *sat*, făcînd parte din com. Buda, jud. Tecuciŭ, la 2 kil. de reșede. com.

Are o suprafață de 137 hect., 50 arĭĭ, și o populație de 18 familiĭ, saŭ 70 suflete; locuesc în 20 case.

Locuitoriĭ, foștĭ clăcașĭ, poartă acest nume de la magaziile ce le aveaŭ arendașiĭ statuluĭ aicĭ, înainte de împărțirea pămîntuluĭ. Satul s'a înființat la 1878.

Magazia, Cetatea-Vechie saŭ **Tătărească**, *urmele unei cetăți vechĭ*, situată pe culmea unuĭ deal foarte înalt, la E. de com. Crîmpoaia, pl. Șerbănești, jud. Olt, lîngă apa Vedea.

Aŭ o suprafață de 600 m. p.

Imprejurul ruinelor, locuitoriĭ, arînd, aŭ găsit fragmente de arme și instrumente vechĭ, de o mărime cu totul neobișnuită azĭ: săgețĭ, pinteni de o mărime colosală și altele.

D-l D. Ghioceanu, afirmă că săpînd în malul Vedeĭ, a găsit, între altele, fosile, un craniŭ uman de o mărime extraordinară și o măsea, care are o mărime de 20 c. m. în lungime și un diametru de 8 c. m. în grosime.

Maghera, *sătuc*. Vezĭ Vîrful-Cîmpuluĭ, sat, jud. Dorohoiŭ.

Maghera, *pîrîă*, izvorește din dealul Goroveiul, trece prin sătișorul Maghera, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, și se varsă în Siret.

Magherești, *com. rur.*, în partea de N. a plășeĭ Amaradia, jud. Gorj, la V. com. Secelul, așezată pe coastă și pe ambele țărmurĭ ale pîrîuluĭ Sănătorea, la 25 kil. de Tîrgul-Jiul, capitala județuluĭ. E formată din 2 cătune: Magherești-din-Deal și Magherești-din-Vale.

Are o suprafață de 1200 hect. din carĭ: 340 hect. arabile, 625 hect. fînețe, 88 hect. vie, 41 hect. pomet, 90 hect. izlaz și pădure, 16 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 243 familiĭ saŭ 867 suflete, din carĭ 225 contribuabilĭ; o școlă, înființată la anul 1888, frecuentată de 25 elevĭ; 2 biserice, una fondată la anul 1843, și a doua la 1820, de către locuitorĭ și ambele deservite de 1 preot, 2 cîntărețĭ și 2 paracliserĭ.

Locuitoriĭ posedă: 22 pluguri, 39 care cu boĭ; 520 vite marĭ cornute, 1114 oĭ, 199 rîmătorĭ; 36 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la venituri de leĭ 1624, banĭ 49, iar la cheltueli, de leĭ 1227, banĭ 80.

Apele ce udă această comună sunt: Sănătoarea și Blahnița.

Comunicația se face pe șoseaua comunală, care străbate comuna și care o pune în comunicație la N. cu Turbați și la S., cu Bobi, printr'un drum ordinar, care pleacă din Magherești-din-Vale, trece prin Magherești-din-Deal și intră în Turbați.

In comună sunt: 3 puțurĭ și 11 fîntînĭ.

Magherești-din-Deal, *cătun* de reședință al comuneĭ Magherești, jud. Gorj, pl. Amaradia.

Are o suprafață de: 700 hect., din carĭ: 180 hect. arabile, 315 hect. fînețe, 45 hect. viĭ, 21 hect. pomet, 90 hect. izlaz și pădure și 9 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de: 125 familiĭ, saŭ 444 suflete, din care 115 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Locuitorii posedă: 12 pluguri, 20 care cu boi; 260 vite mari cornute, 5 cai, 557 oi, 74 rimători; 16 stupi cu albine.

Maghereşti-din-Vale, *cătun*, al comunei Maghereşti, jud. Gorj, situat la N. cătunului de reşedinţă şi pe costişe. Are o suprafaţă de 500 hect., din cari: 160 hect. arabile, 270 hect. fineţe, 43 hect. vii, 20 hect. cu pomet, 7 hect. vatra satului, şi o populaţie de 118 familii, saŭ 423 suflete, din cari 110 contribuabili. Are 1 biserică, cu 2 cîntăreţi şi 1 paracliser, deservită de preotul de la cătunul de reşedinţă.

Locuitorii posedă: 10 pluguri, 19 care cu boi; 260 vite mari cornute, 7 cai, 557 oi şi 75 rimători; 20 stupi.

In cătun se mai găsesc: 5 fîntîni şi 5 teascuri de vin.

Maghernița, *pîrîiaș*, în judeţul Neamţu, com. Vinători-Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul. Izvoreşte din muntele Procovul, lîngă schitul cu acelaşi nume, curge pe la E. de mănăstirea Neamţul, traversînd, aproape de vărsarea sa, pe partea dreaptă a pîrîului Nemţişorul, şoseaua Vînători-Mănăstirea-Neamţul, între kil. 13—14.

Magivia, *pădure*, supusă regimului silvic, pe moşia Magivia din Cîmpulung, plaiul Nucşoara, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 400 hect., populată cu mesteacăn, fag, anin şi plop.

Această pădure se află la marginea oraşului Cîmpulung, situată pe coaste repezi, parte desvelite de stratul vegetal, în cît ameninţă localităţile din apropiere, din cauza pîraielor, cari, pe timpuri ploioase cară nisip, pietriş şi bolovani.

Se învecineşte la N. cu proprietatea d-lor Lerescu; la S., cu Gruiul; la E., cu Rîul-Tîrgului şi la V. cu rîul Bughea.

Maglavitul, *com. rur.*, pl. Cîmpul, jud. Dolj, la 76 kil. de Craiova, şi la 14 kil. de reşedinţa plăşei, oraşul Calafat.

Se află situat pe loc şes, înconjurată de plantaţiile bisericei Madona-Dudu, din Craiova.

Se mărgineşte la N. cu com. Hunia; la S., cu com. Poiana; la V., cu Dunărea şi la E., cu com. Moţăţei. Se desparte de aceste comune prin plantaţii şi locuri agricole.

La N. se află dealul Golenţi. Tot aicî, nu departe de Dunăre, se găseşte Măgura-Popei.

Către Dunăre se găsesc cîteva micî înălţimi, numite hotare, făcute de locuitori; între acestea sunt: Hotarul-Popei, Hotarul-Voinei, Hotarul-Listor, Hotarul-Sîrbului, Hotarul-Porcului, Hotarul-din-Sud şi Hotarul-Cailor.

In comună sunt două bălţi, în apropiere de Dunăre: una numită Maglavitul, cu o suprafaţă de 400 m. p., este îngustă, avînd o lungime cam de 300 m., şi-şi are scurgerea în Dunăre; a doua, numită Golenţi, puţin mai mică de cît precedenta, se scurge tot în Dunăre. Ambele bălţi conţin peşte.

Pe limita sa de V. curge fluviul Dunărea, cu îndreptarea N.-E. spre S.-V. Pe Dunăre, în E. comunei, se găsesc cîte-va ostroave.

Micî rîuri intermitente izvoresc din dealul ce desparte comuna Maglavitul de Dunăre şi se varsă în balta Maglavitul.

Se zice că, pînă la 1819, comuna se găsea pe locul, pe care se află; la anul 1821 s'a mutat sub dealul despre V., iar la 1828, din nou s'a zidit pe locul unde se găseşte azî.

Se compune din cătunele: Maglavitul, Golenţi şi Comani. Cătunul de reşedinţă este Maglavitul. Inainte cuprindea şi cătunul Hunia, azî com. rur. deosebită.

Are o populaţie de 3938 suflete; 2 biserici de cărămidă făcute de locuitori, una în cât. Maglavitul şi a doua în cât. Golenţi, ambele avînd cîte 1 preot şi 1 cîntăreţ; treî şcolî, două în cătunul Maglavitul, din cari una de băeţi şi una de fete, şi a treia în Golenţi, mixtă. Şcoala de băeţi din Maglavitul funcţionează din anul 1833, iar cea de fete, din anul 1880. Şcoala mixtă din Golenţi funcţionează din anul 1885.

Suprafaţa teritoriului comunei este de aproape 6500 pog., din cari: 3896 pog. arabile, în cătunul Maglavitul şi 2332 în Golenţi.

Una din moşiile de pe teritoriul comunei este proprietatea de 20223 pog., din cari vr'o 3000 pog. nisipuri, a bisericei Madona-Dudu din Craiova, care se compune din 3 trupuri: Maglavitul, Hunia şi Golenţi.

O altă moşie e Poeni, ce aparţine azî locuitorilor din comuna Maglavitul.

In com. sunt plantaţii de salcîmi şi de plopi, pe o întindere cam de 2000 pog., proprietatea bisericei Madona-Dudu. Toate plantaţiile sunt amenajate.

Viile aŭ o întindere de 206 hect., aparţin locuitorilor şi se găsesc pe pămînturile date în anul 1864.

In com. Maglavitul se găsesc morî de apă şi de vînt, unele pe proprietatea Madona-Dudu, iar altele pe delimitările locuitorilor din 1864.

Comerciul se exercită în comună de 30 persoane.

Budgetul comunei e la venituri de 11718,26 lei şi la cheltueli, de 11490,45 lei.

Afară de calea judeţeană Craiova-Calafat, com. Maglavitul mai este străbătută de calea vecinală Maglavitul-Cetatea, lungă de 6 kil. şi de calea vecinală Maglavitul-Calafat, trecînd prin cătunul Golenţi, com. Basarabi, până la schela Calafat.

In comună se găseşte siliştea numită Lopcea.

Maglavitul, *sat,* în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Maglavitul, reşedinţa primăriei. Are o populaţie de 3136 suflete: 1572 bărbaţi şi 1564 femei. Locuesc în 530 case şi 50 bordee.

Sunt două şcoli primare: una de băeţi, care funcţionează din 1853, şi a doua de fete, ce funcţioneaza din 1880. Ambele şcoli sunt întreţinute de com., şi frecuentate de 160 băeţi şi de 32 fete.

Are o biserică de cărămidă, fondată de locuitori, cu hramul Sf. Nicolae şi deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

In sat sunt: 30 meseriaşi: cizmari, timplari, dulgheri; 2 băcănii; 17 cîrciumi.

Maglavitul, *lac,* în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Maglavitul, cu o suprafaţă de 30000 m. p., lung de 100 m. şi lat de 300 m. Se varsă în Dunăre. In lac se scurg o mulţime de piraie intermitente. Conţine peşte.

Magula, *sat,* făcînd parte din com. rur. Tomşani, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Mahala, *sat,* în jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, com. Viforîta. Este situat lîngă oraşul Tîrgovişte, despărţit prin apa Ialomiţei.

Mahala, *sat,* în jud. Dorohoiu, pl. Herţa, pe moşia Herţa, com. Movila.

Are 80 familii, saŭ 400 suflete.

Proprietatea moşiei este a d-luĭ Panaite Cazimir, avînd părţi şi d-nele Maria Buşilă şi Patica Bordeanu.

Sătenii împroprietăriţi aŭ 105 hect., 27 arii pămînt; iar proprietarii moşiei: 832 hect., 16 arii cîmp, 37 hect., 24 arii pădure şi 12 pogoane de vie.

Pîrîul ce trece pe moşie este Izvorelul.

Hotarele moşiei sunt cu: Tîrnăuca, Herţa, Pilipăuţi şi Ibăneşti.

Mahalaua (Biserica-de-Zid), *mahala,* în centrul com. Turceşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea. Aci e şcoala com. Are o biserică de zid, făcută în zilele împăratuluĭ Nicolae Pavlovicĭ şi cu blagoslovenia Prea S. S. părintele Episcop Neofit, şi cu cheltuiala preotuluĭ Popa Negoiţă.

Mahalaua-Mare, *mahala,* în jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Govora.

Mahalaua-Poşteĭ, *sat,* pe rîul Argeş, jud. şi pl. Argeşul, făcînd parte din com. urb. Curtea-de-Argeş.

Mahale-Orman-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ese-Chioi; se desface din dealurile Bulgarieĭ; se îndreaptă spre E. într'o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E.; străbate teritoriul neutru, coprins între hotarul politic şi drumul Silistra-Varna; intră în jud. Constanţa pe la pichetul No. 9; brăzdează partea de V. a plăşeĭ şi pe cea de S.-E. a com.; lasă spre E. dealul Saban-Bair; pe la poalele sale de S. merge drumul Silistra-Varna; are 166 m. înălţime; este acoperit mai tot cu finete şi în unele locuri cu păduri.

Mahale-Orman-Ceair, *pîrîŭ,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ese-Chioi; izvoreşte din poalele de N.-E. ale dealuluĭ Mahale-Orman-Bair, brăzdînd partea de V. a plăşeĭ şi a com.; se îndreaptă spre V., cu o direcţiune generală de la V. spre E.; intră în teritoriul bulgăresc al com. Ese-Chioi, şi, după un curs de 5 kil., făcut numaĭ prin pădurĭ, se varsă în pîrîul Hamazli-Ceair, pe dreapta, ceva mai spre V. de pichetul No. 7, numit Griviţa.

Mahîrul, *baltă,* azĭ potmolită, jud. Vlaşca, com. Arsache; produce finete şi păşune; este situată în albia Dunăreĭ, în dreptul satuluĭ Slobozia, pe proprietatea Paraipanul.

Mahmudia, *comună urbană,* în jud. şi pl. Tulcea, situată în partea de E. a judeţuluĭ, între dealul Beş-Tepe şi Dunăre, la 29 kil. spre S.-E. de oraşul Tulcea, capitala districtuluĭ, şi în parte E. a plăşeĭ, a căreĭ reşedinţă este.

I s'a dat acest nume după sultanul turcesc Mahmud V, care a făcut aci o geamie; numele cel vechiŭ era Beş-Tepe-Românească spre deosebire de Beş-Tepe-Turcească, care astăzĭ poartă numaĭ numele de Beş-Tepe.

Numaĭ partea S., adică pămîntul ferm, prezintă accidente de teren; încolo, restul e un şes în-

tins, acoperit cu stuf și întretăiat de girle și bălți.

Dealurĭ sunt: Beș-Tepe, de 242 m., unul din cei mai înalți din plasă, la V., pietros și acoperit cu verdeață; dealul Cairacile, de 118 m., la S., pietros și acoperit cu pășunĭ; Hîrtopul, la S.-E., 88 m., stîncos; Moru-Ghiol, la S.-E., lutos și acoperit cu pășunĭ. In stufuĭ cel întins sunt ridicăturĭ artificiale, după care ochiul planează pe o mare întindere; așa avem punctele trigonometrice: Marchel, lîngă brațul Sf. Gheorghe, 2 m. înălțime; Șondul No. 1, pe brațul Sulina, la N.-E., 3 m., 7; Șondul No. 2, pe girla Șondul, la N.-V., 2 m. 5; ele aŭ servit statuluĭ major romîn pentru ridicarea planurilor mareĭ hărți a Dobrogeĭ.

Ape sunt: Brațul Sulina, care udă comuna la N., pe o întindere de 10 mile (18 kil. de la mila 21—31); brațul Sf. Gheorghe, la S., pe o întindere de 12 kil. Intre ele se află o mulțime de girle, carĭ stabilesc comunicarea între ele și bălți; așa avem: girla Marchel, lîngă brațul Sf. Gheorghe, unind lacurile Cara-Suhat și Uzlina; girla Șondul la N., care stabilește o legătură între brațul Chilia și Sf. Gheorghe. Cele mai însemnate bălți sunt: Gorgova, cel mai mare lac din întreaga deltă a Dunăreĭ (500 hect.), la mijlocul comuneĭ, alimentat de brațul Sulina, și scurgîndu-se în brațul Sf. Gheorghe prin girla Litcovul; în el se mai scurg și lăcușoarele Poparnicul, Cutinețul-Mare, Cutinețul-Mic (90 hect. împreună); lacul Fortuna (400 hect.), la N.-V., se scurge în girla Șondul; lacul Cara-Suhat (100 hect.), la V., se scurge în girla Marchel, ca și lacul Marchel (50 hect.); lacul Pestrițele și Ghiolul-Petreĭ, la E. (80 hect.); Cruglicul (40 hect.), la N., se scurge în girla Șondul; Mazîlul (30 hect.), la N.-E., izolat; lacul Obretinul (450 hect.), la E., (aparținînd comuneĭ Cara-Orman). Lacurile ocupă o întindere de 920 hect. și dinpreună cu girlele 1500 hect.; ele conțin pește bun și căutat.

Comuna are reședința în orașul Mahmudia, așezată pe malul drept al brațuluĭ Sf. Gheorghe, și la poalele dealuluĭ Beș-Tepe. Mai are cătunele: Cara-Suhat, la V., pe malul sting al brațuluĭ Sf. Gheorghe, la 3 kil. spre N.-V. de reședință. Gorgova, pe malul drept al brațuluĭ Sulina, între milele 29—30, la 12 kil. spre N.-E. de reședință, în apropiere de lacul Gorgova, de la care și-a luat numele.

Intinderea totală a comuneĭ este de 25000 hect., din carĭ numaĭ 3818 hect. pămînt solid, restul stuf și apă. Din cel ferm, 231 hect. sunt ocupate de vatra orașuluĭ Mahmudia, 20 hect., de vetrele satelor Cara-Suhat și Gorgova, 1815 hect. ale locuitorilor cu drepturĭ (de sub Turcĭ); 473 hect. date de stat locuitorilor, 1300 hect. ale statuluĭ, 60 hect. acoperite cu viĭ.

Populațiunea orașuluĭ Mahmudia, în maioritate compusă din Ruși, este de 245 familiĭ, saŭ 1215 suflete, din carĭ: Ruși-Lipovenĭ, 112 familiĭ, cu 553 sufl.; Romînĭ, 71 familiĭ, cu 378 suflete; Turcĭ-Tătarĭ, 34 familiĭ, cu 146 suflete; Evreĭ, 18 familiĭ, cu 89 suflete; Bulgarĭ, 7 familiĭ, cu 47 suflete; Armenĭ, 2. Populația cătunelor Cara-Suhat și Gorgova este de 58 familiĭ, saŭ 240 suflete, din carĭ: Ruși-Lipovenĭ, 56 familiĭ, saŭ 235 suflete; Romînĭ, 2 familiĭ, saŭ 5 suflete. In total, comuna Mahmudia are 301 familiĭ, cu 1455 suflete, din carĭ: 955 ortodoxĭ, 5 catolicĭ, 340 lipovenĭ, 170 mahomedanĭ și 90 mozaicĭ.

Sunt 310 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă 215 plugurĭ de fier, un număr însemnat de vite, mai cu seamă oĭ; mulțĭ din eĭ sunt pescarĭ; 38 sunt cultivatorĭ de viĭ.

Are: o școală mixtă, fondată de stat în 1879, cu 10 hect. pămînt, condusă de 2 învățătorĭ și frecuentată de 109 copiĭ; o biserică, cu hramul Aducerea moaștelor Sf. Nicolae, cu filiala Gorgova și Cara-Suhat, cu 1 preot și 1 cîntăreț, fondată de locuitorĭ în 1864; o geamie, fondată în 1853 de sultanul Mahmud, cu 3 hogĭ, o biserică a lipovenilor bespopoștĭ; una lipovenilor nămolecilor; o sinagogă; un oficiŭ telegrafo-poștal, fondat în 1878 și al căruĭ venit pe 1896—97 a fost de leĭ 1581,46.

In com. sunt: 10 băcăniĭ, 5 circiumĭ și 2 cafenele.

Budgetul comuneĭ e la venitură de leĭ 10702, 36 banĭ, și la cheltuelĭ, de 10680 leĭ, 30 banĭ.

Căile de comunicație sunt: șoseaua județeană Tulcea-Mahmudia, apoĭ drumurĭ comunale ce duc la comunele și satele apropiate, Moru-Ghiol — Dunavăț — Sf. Gheorghe (Cadîrlez), Beș-Tepe — Malcoci — Prislava; la Sari-Nasuf; la Sari-Ghiol — Agi-Ghiol — Congaz — Babadag.

Comuna Mahmudia este foarte vechie. In epoca romană, se numea Cetatea-Crucĭi. Chiar și azĭ se găsesc ruine din vechea cetate, așezate pe un virf al dealuluĭ Beș-Tepe, d'asupra Dunăreĭ. Locuitoriĭ, carĭ aŭ făcut săpăturĭ, aŭ găsit oale marĭ de pămînt, în care se păstrau producte; s'a mai găsit și o mitră de arhiereŭ și un po-

licandru de aur. In timpul dominațiunei turcești s'a numit Beș-Tepe-Romînească spre deosebire de cea turcească, ce există și azi la poalele V. ale dealului Beș-Tepe. Din cauza nesiguranței și năvălirilor turcești și căzăcești, satul, era dese-ori părăsit, de locuitori, cari numai după plecarea Turcilor se întorceau înapoi. Lucrurile aŭ mers așa până în anul 1854, cînd Sultanul Mahmud V, zidind o biserică, i-a dat numele său, și l'a ridicat la rangul de tîrg. De atunci a devenit un orășel prosper, pe care, la 1877, chiar Turcii l'aŭ respectat.

Mahometcea, *sat,* în jud. Constanța, pl. Hîrșova, căt. com. Calfa, situat în partea E. a plășei și cea meridională a comunei, la 8 kil. spre S.-V. de căt. de reședință, Calfa. Se întinde în valea Mahometcea, pe malul drept al pîriului Mahometcea, fiind închis la N. de dealul Mahometcea-Bair, cu vîrful său Mahometcea-Iuc, care are 212 m. înălțime. Suprafața sa este de 1856 hect., dintre care 4 hect. sunt ocupate numai de vatra satului și de grădini. Populația sa, în maioritate Turci, este de 64 familii, saŭ 260 suflete. Din partea S.-E. a satului pleacă un drum comunal spre Cundjea; din partea N.-E. pleacă un altul spre Calfa; din partea N.-V. pleacă unul Haidar, iar din partea V. pleacă un drum, care se bifurcă în două ramuri, una ducînd la Cara-Pelit și alta la Dulgherul.

Mahriul, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașului, căt. comunei Odobasca, așezat în partea de N. a comunei, la poalele dealului Mahriul și pe pîriul Mahriul, la 438 m. spre N. de cătunul de reședință, Odobasca. Are o întindere cam de 200 hect., cu o populație de 45 familii, saŭ 240 suflete, din cari 50 contribuabili.

Mahriul, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașului, com. Odobasca; se desface din Dealul-Nuculuĭ; se întinde d'alungul pîriului Mahriul, despărțind acest pîriŭ de riul Rîmna; brăzdează partea de V. a comunei; e acoperit cu pășuni și păduri ce sunt exploatate în mare parte.

Mahriul, *pîriŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașului, com. Odobasca; izvorește din Dealul-Nuculuĭ; curge dealungul dealului Mahriul; udă partea de N. a comunei, trecînd prin căt. Mahriul, și, după un curs cam de 8 kil., se varsă în riul Rîmna, pe dreapta luĭ, mai sus de cătunul Odobasca; valea sa e frumoasă, malurile-i înalte, dîndu-i un aspect pitoresc.

Maia (Maia-Catargiului), *com. rur.,* jud. Ilfov, pl. Mostiștea, situată la N.-E. de București, pe țărmul drept al riului Prahova, unde acest riŭ formează mari zigzaguri, la 52 kil. de București. Este așezată la extremitatea județului Ilfov, între județele Ialomița și Prahova. In partea de N.-E. are dealuri frumoase. Stă în legătură cu com. Fierbinți și Rădulești prin șosele vecinale.

Se întinde pe o suprafață de 2102 hect., cu o populație de 1175 suflete, din cari 219 contribuabili; locuesc în 267 case.

D-na Ecat. B. Catargiŭ și Principele G. Bibescu aŭ 1295 hect. și locuitorii 807 hect. Proprietarii cultivă 955 hect. (150 izlaz, 2 vie, 188 pădure).

Locuitorii rezervă pentru izlaz 102 hect.

Aci se face tîrg în fie-care an, la 15 August.

Budgetul comunei e la venituri de 4828 lei, iar la cheltueli, de 4801 lei.

Are: 2 biserici, una cu hramul Adormirea și a doua cu hramul Sf. Treime, deservite de 2 preoți; 2 școale, una de băeți și alta de fete, frecuentate de 22 elevi și 10 eleve.

La Maia este un institut de fete, fondațiune a D-nei Barbu Catargiŭ.

In raionul comunei sunt: 2 heleștele.

Vite sunt: 152 cai și iepe, 415 boi, 378 vaci și viței, 4 tauri, 72 bivoli și bivolițe, 168 porci și 904 oi.

Dintre locuitori, 275 sunt plugari, 52 aŭ diferite profesiuni.

Locuitorii posedă: 105 pluguri: 85 cu boi, 20 cu cai; 194 care și căruțe: 147 cu boi, 47 cu cai.

Improprietăriții sunt 194 locuitori și neimproprietăriți, 91.

Comerciul se face de 4 circiumari și 1 hangiŭ.

Maia-Catargiului. Vezi Maia.

Maican (Valea-luĭ-), *vale,* trecînd prin moșiile Ciolănești-Baldovinești și Beuca și pierzîndu-se în valea Beuca. Este aproape paralelă, până la jumătate, cu valea numită a Pietrișului.

Maicași, *baltă,* în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Oancea și Vlădești, formată de vărsăturile Prutului; avînd o întindere de vr'o 600 fălci și conținînd stuf, fîn și puțin pește.

Multe din bălțile aceste nu se formează direct din Prut, ci una din alta. Cînd apa e mare, formează aproape o singură masă de apă, conținînd pește; în timp de secetă seacă cele

mai multe din ele și servesc de pășune vitelor.

Maicile. Vezi Schitul-Orășeni, com. Cristești, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Maicilor (Suhatul-), *loc izolat,* în jud. Buzău, com. Glodeanul-Sărat, unde s'a format acum cât. Florica.

Maioreasca, Ferburia, Turnelul, Biserica-Mavrodolul, Bulija, Jianca și **Tabacul,** *trupuri mici de păduri,* toate în întindere de 25 hect., situate în comuna Valea-Mare, pl. Riul-Doamnei, jud. Muscel.

Malacul, *cătun,* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Rasa.

Malagenilor (Dealul-), *deal,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Rasova; se desface din vîrful numit Movila-Arnăutului; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S. spre N., brăzdînd partea de V. a comunei și a plășei; are o înălțime de 33 m., dominînd prin înălțimea sa satul Rasova, valea Ciairul-din-Mijloc, Dunărea (brațul Veriga) și un drum comunal ce duce de la Rasova la Ivrinezul-Nou; malurile Dunărei, lîngă care se stîrșește, sunt înalte și ripoase; pe muchia lui merge drumul comunal Rasova-Talașman.

Malaia, *com. rur.,* jud. Vilcea, plaiul Cozia, compusă din 4 cătune: Malaia, Voineasa, Ciungetul și Seliștea, cu reședința în cătunul Malaia. Afară de cătunul Ciungetul, care e situat pe apa Latorița, cele-l'alte cătune sunt situate pe albia rîului Lotrul, la 60 kil. de capitala județului și la 58 kil. de a plaiului.

De această comună țin munții: Gerea, Briota, Smeurătul, Cocora, Groapa, Mălaia, Tirnovul, Repezile, Fratoșițeanul, Plaiul-Poenilor, Măileasa, Runculețul, Galbina, Voinești și Dealul-Negru.

Lotrul, cu afluenții săi: Valea-Păscoaia, Mălaia, Latorița, Repedea, Măileasa, Voinești, Vătaful, Rudarul, Ursul și Runcul, udă com. Malaia.

Are o populație de 276 familii, saŭ 790 suflete: 400 bărbați și 399 femei, în care intră și 5 familii de Țigani. Locuesc în 295 case.

Sunt 215 contribuabili.

Are 4 biserici, în fie-care cătun cîte una.

Școala datează în Malaia de la 1890; mai 'nainte a fost la Voineasa. Clădirea e nouă, proprietatea comunei. E frecuentată de 12 copii.

Locuitorii se ocupă cu agricultura și mai mult cu păstoria și sunt moșneni.

Vite sunt: 75 cai, 46 boi, 57 vaci, 564 capre și 2756 oi.

Sunt 103 stupi cu albine.

In raionul comunei e o pivă; 1 fierăstrău; 6 mori.

Budgetul com. e la venituri de 1554 lei și la cheltueli, de 1409 lei.

Malaia, *sat,* făcînd parte din com. rur. Malaia, plaiul Cozia, jud. Vilcea. Are o populație de 280 suflete și o biserică clădită de moșneni.

Malaia, *culme de munte,* jud. Vilcea, care pornește din Culmea-Plătănești-lor și de care se detașează aproape de muntele Vîrful-Mare (1095 m.). Se îndreaptă către S., despărțind pîrîul Voineasa, afluent din stînga al Lotrului superior, de rîul Puștcoiul. Piscurile sale cele înalte sunt: Vîrful-Vătafului, Moldovișul (859 m.), Vîrful-Ursului, muntele Malaia (996 m.) și Armeanul.

Malaia, *munte,* al culmei cu acelaș nume (996 m.), jud. Vilcea. Cade la S. de Piscul-Ursului și e udat de rîul Lotru, în partea de S.

Malaia, *trecătoare* cu piciorul, în Transilvania, jud. Vilcea, pl. Cozia.

Malaica, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Cerătul, cu 186 suflete: 92 bărbați și 94 femei. Locuesc în 12 case și 28 bordee. Copiii din sat urmează la școala mixtă din satul Cerătul, ce este la 1½ kil. depărtare.

Malaica-Slătioarele și **Cerătul,** *moșie* a statului, jud. Dolj, plasa Jiul-de-Mijloc, comuna Cerătul, în întindere de 214 hect., aducînd un venit anual de 6150 lei.

Malamucul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Hătcărăul, plasa Cîmpul, jud. Prahova. Are o populație de 438 suflete și o biserică, fondată la 1870.

Malcaveți, *numire* ce se mai dă de locuitorii *cătunului* Săltănești, com. Priseaca, plasa Oltul-d.-j., jud. Olt.

Malceanul, *lac,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Jurilofca, situat în partea E. a plășei și a comunei, lîngă malul mării, de care e despărțit prin o bandă de nisip, și aproape de iezerul Bazelur, cu care comunică; are 300 hect. întindere și conține sare.

Malcoci, *com. rur.*, în județul și pl. Tulcea, situată în partea E. a județului, la 7 kil. spre E. de orașul Tulcea, capitala județului, și în partea N.-E. a pl., la 18 kil. spre V. de orășelul Mahmudia, reședința plășei.

Trei părți din cinci, a teritoriului com. sunt șesuri acoperite cu stuf; partea ridicată d'asupra nivelului Dunării este formată din mici dealuri și văi, parte acoperite cu tufăriș, parte servind de izlaz saŭ pășune; cea mai mare parte este arată saŭ cultivată, iar o parte este acoperită cu pădure. In partea de N., numită Balta, se găsesc pășuni întinse. Dealurile sunt întinse, mici, variind între 115 – 150 m.; mai însemnate sunt: Iacob-Mogh (148 m.), la V.; Derven-Tepe (116 m.), la E.

Apele, care udă comuna sunt: Dunărea și anume brațul Tulcea, care la mila No. 45 se desparte în cele 2 brațe: Sulina și Sf. Gheorghe, cari o udă la N.; Valea-Mare, care se varsă în balta Malcoci, o udă la V.; valea Sari-Ghiol, la S. și valea Sofulac la E.

Bălți sunt 11, din cari 2 sunt mai principale: Tătăreni, la N.; Malcoci, la V., cu 150 hect. întindere; conține stuf, papură și pește, al căror venit aparține statului.

Cătunele cari formează com. sunt: Malcoci, cät. de reședință, la V., lîngă balta Malcoci; Prislava, la N.-E., pe malul drept al brațului Sf. Gheorghe, la 3 kil. de cătunul de reședință; Iolganul, cu 12 case, pe brațul Sulina, la 10 kil. spre N.-E. de cät. Malcoci.

Intinderea comunei este de 3970 hect., din cari 51 hect. ocupate de vetrele satelor (Malcoci și Prislava); 700 hect. ale statului (anume pădurile și bălțile), iar restul de 3719 hect., ale locuitorilor.

Are o populație de 237 familii, saŭ 1269 suflete din cari: Romîni, 100 familii, cu 496 suflete; Bulgari, 3 familii, cu 5 suflete; Ruși-Lipoveni, 28 familii, cu 148 suflete; Germani și Austriaci, 105 familii, cu 617 suflete; Ovrei, 1 familie, cu 3 sufl.

Are: 2 școli, una privată, a comunității germane, fondată în 1879 de locuitorii germani, frecuentată de 60 elevi; a doua mixtă, fondată în 1879 de stat, frecuentată de 40 elevi; două biserici, una catolică, fondată în 1880 de Germanii catolici din cătunul Malcoci, cu 1 preot; a doua ortodoxă, în cät. Prislava, zidită în 1859 de locuitori, și deservită de un preot și un cîntăreț.

Locuitorii posedă: 70 pluguri; 2 mașini de secerat, 389 boi, 612 vaci și 286 cai.

Comerțul e destul de activ, constînd în importul de coloniale, cafea, zahăr, etc. și în export de cereale și pește.

Sunt 2 circiumi; 6 mori de apă.

Budgetul comunei e de 4809 lei la venituri și de 4643 lei la cheltuelĭ.

Căile de comunicație sunt: Șoseaua județeană Tulcea-Mahmudia, ce trece prin cät. Malcoci; drumuri comunale spre cät. Prislava și Iolganul; spre Sari-Ghiol, Agi-Ghiol și Moru-Ghiol.

Satul Malcoci e fondat în 1845 de coloniștii germani veniți din Rusia. Cătunul Prislava este vechiŭ; a fost ruinat de arderi și năvăliri ale Cerchezilor și Turcilor; s'a reinființat în 1884. Se mai văd încă și urme vechi de un pod ce se zice că ar fi fost aruncat peste brațul Sf. Gheorghe, lîngă Prislava.

Malcoci, *sat*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, cät. com. Haram-Chioi, situat în partea de S.-E. a plășei și în cea de N.-E. a com., la 5 kil. spre N.-E. de cătunul de reședință, Hairam-Chioi și la un kil. spre E. de satul Sarapcea-Caraicl. Este așezat pe valea Criclc-Ceair, la extremitatea sa de N., fiind închis la S. de către dealul Ciali-Perde, cu vîrful saŭ Ciali-Perde, care are 176 metri înălțime. Suprafața sa este de 2557 hect., dintre care 13 hect. sunt ocupate de grădini și de vatra satului.

Populațiunea sa, compusă aproape numaĭ din Romîni și Bulgari, este de 10 fam., saŭ 88 sufl.

Drumuri comunale pleacă la satele învecinate: la N.-E. spre Beeter; la E., spre Baș-Punar; la S., drumul se desparte în două, unul apucînd la S.-E. și ducînd la Bairam-Dede și cel'alt, apucînd la S.-V. și ducînd la Demircea; către S.-V. un drum duce la Schender.

Malcoci, *sat*, în jud. și pl. Tulcea, cät. de reședință al com. Malcoci, situat în partea de N.-E. a plășei, și în cea de N.-V. a com., într'o vale, nu departe de balta Malcoci, la poalele dealului Derven-Tepe. Se mărginește la N. cu cät. Pardina; la E., cu cät. Prislava; la V., cu orașul Tulcea; la S., cu com. Agi-Ghiol și Sari-Ghiol. E udat la V. de Valea-Mare. Intinderea sa este de 2031 hect., din cari 21 hect. ocupate de vatra satului, 120 hect., grădinele locuitorilor, 700 hect. de păduri ale statului; restul aparțin locuitorilor. Populația sa este de 115 familii, saŭ 652 suflete, compusă din Germani în maioritate, din Bulgari, Ruși și Romîni. Formează com. cu cät. Prislava și Iolganul.

Malcoci, *punct trigonometric*, de rangul al 2-lea, pe malul drept al riului Chilia, jud. Tulcea, situat în partea de N. a plăşeĭ Tulcea şi a com. Malcoci; are o înălţime de 6 m., dominînd braţul Chilia şi drumul Satul-Nou Pardina.

Malcoci-Ghiol, *lac*, în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. Malcoci, în partea de N. a plăşeĭ şi a com., nu departe de sat; are o formă dreptunghiulară şi o întindere de 115 hect.; e înconjurat cu stuf şi conţine peşte.

Malcoci-Mezarlic, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Hairam-Chioi, şi anume pe acela al satului Demircea; este îndreptat de la N. către S.-E. şi se întinde de la Sudul satului Demircea, trecînd pe la $^1/_2$ kil., pe la V. de satul Cial-Margea, pînă în dreptul şi la V. satului Calfa-Chiol; se întinde paralel la V. văeĭ Docuzaci; este stîncos, ceea-ce face ca şi malul văeĭ pe întinderea acestui deal să fie mai mult saŭ mai puţin stîncos; are 170 metri înălţime şi este situat în partea de S. a plăşeĭ şi cea de S.-V. a com.; este acoperit cu păşuni.

Maldărul, *com. rur.*, în jud. Olt, pl. Vedea-d.-j., compusă din 4 cătune: Bărăşti, Batareni, Mărunţei şi Gueşti. Toată com. se întinde pe o suprafaţă de 885 hect.

Are o populaţiune de 260 familiĭ, saŭ 1570 suflete, din carĭ 195 contribuabilĭ; locuesc în 310 case. Ştiŭ carte 123 persoane.

Este situată pe Valea-Vediţeĭ, la 25 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 8 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are 3 bisericĭ, una în Bărăşti, ruinată; a doua în Mărunţei, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1833 de preotul Stan Mărunţelu şi Diaconul Radu, şi reparată la 1849 şi a treia în cât. Gueşti, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită la 1865 de preotul Constantin Duhovnicul şi soţia sa Maria. Aceste bisericĭ sunt deservite de 2 preoţi.

Şcoala există în com. de la 1883 şi e frecuentată de 29 copiĭ.

Locuitoriĭ sunt moşneni, afară de 2, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 cu cîte 4 hect. pe moşia d-luĭ Constantin Pantazi. Dintre eĭ, 20 se ocupă cu brutăria, rotăria şi dulgheria.

Vite sunt: 42 caĭ şi iepe, 275 boĭ, 90 vacĭ, 38 capre, 2500 oĭ şi 150 porcĭ.

Comerciul se exercită de 2 circiumarĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1650 leĭ şi la cheltueli, de 1210 leĭ.

O şosea înlesneşte comunicaţia acesteĭ com., la N. cu com. Colonești şi la S., cu com. Corbul.

La V. e brăzdată de dealurile: Ţundroaieĭ, pe care se află Măgura-Nemţilor şi Dealul-Risuluĭ; iar la E., de dealul Teiul. Locurĭ şese are: Poiana Lungă şi Cavalul.

E udată de Valea-Vediţeĭ şi de Teiul la E.; de Valea-Ulmuluĭ, la V. şi de Valea-Risuluĭ, care serveşte de hotar între comunele Maldărul şi Optaşi.

Se mărgineşte la N. cu com. Colonești; la S., cu com. Corbul; la E., cu jud. Argeş şi la V., cu com. Optaşi.

Malicia, *trup de sat*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Vadurile, situat pe dreapta riuluĭ Bistriţa.

Malinul, *vale*, ce trece prin com. Cruşovul şi Brastavăţul, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi. Se termină în valea Oltuluĭ, unde se maĭ numeşte şi Valea-Draculuĭ. La Cruşov se află peste ea 2 podurĭ.

Maliţa, *munte*, plaiul Nucşoara, jud. Muscel, pe linia graniţeĭ. Muchiile sale se contopesc cu muntele Valea-Lungă şi Movrea şi formează un singur şir ce se continuă sub numele de muntele Basa.

Malomnicul-Canton, *pădure* a statuluĭ, cu 2000 pogoane, în com. rur. Firia, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Malovăţul, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., la 12 kil. de oraşul Turnul-Severin, situată pe valea apeĭ Pleşuva. Satul formează comună cu satul Putinei, avînd o populaţie de 1245 suflete, din carĭ 187 contribuabilĭ; locuesc în 260 case.

Locuitoriĭ posedă: 66 plugurĭ, 107 care cu boĭ, 4 căruţe cu caĭ; 165 stupĭ cu albine.

Prin această comună trece şoseaua judeţeană Turnul-Severin-Bujorescul-Tirgul-Jiuluĭ.

Are o biserică, cu hramul Buna-Vestire, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 4 circiumĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1659 leĭ, iar la cheltueli, de 882 leĭ.

Vite: 497 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 598 oĭ şi 697 rîmătorĭ.

In comună se află o fabrică de cărămidă şi ţiglă.

Este udată de pîraiele Pleşuva şi Topolniţa, la a căror întîlnire, la satul Putinei, se află un pămînt fertil ce serveşte numaĭ pentru grădinăriĭ.

Maltezi, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de

com. Stelnica, situat pe malul stîng al brațuluĭ Borcea, parte pe coastă, parte pe luncă și la 600 m. spre N. de satul de reședință.

Are o biserică, zidită la 1872, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ.

Malul, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, situată pe partea stîngă a rîuluĭ Ialomița și la extremitatea de E. a plășeĭ, la 97 kil. de Călărași, capitala județuluĭ.

Se compune din satele: Malul, Cioara și Broșteni-Vechĭ, avînd reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în satul Malul.

Teritoriul comuneĭ, cu o suprafață de 10450 hect., din carĭ 70 hect. pădure, se întinde din rîul Ialomița, spre N., între comunele: Fundul-Crăsani, Grindul și Broșteni-Noĭ. Cuprinde treĭ moșiĭ: Broșteni-Noĭ și Rogozul, de 4350 hect., proprietate a statuluĭ, și care a fost, înainte de secularizarea mănăstirilor, a bisericeĭ Sf. Gheorghe-Nou din București și este arendată cu 93000 leĭ; Malul, de 4000 hect., și Cioara, de 2000 hect., proprietățĭ particulare.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 222 locuitorĭ; după legea din 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 6 locuitorĭ; neîmproprietărițĭ maĭ sunt 91 locuitorĭ.

Are: treĭ școlĭ primare mixte, în fie-care sat cîte una; treĭ bisericĭ, în fie-care sat cîte una, deservite de 2 preoțĭ și 4 dascălĭ.

Populațiunea comuneĭ este de 370 familiĭ, saŭ 1092 suflete, din carĭ: 391 agricultorĭ, 3 meseriașĭ, 11 comercianțĭ, cu 6 profesiunĭ libere, 13 muncitorĭ și 26 servitorĭ. Știŭ carte 177 persoane.

Vite: 530 caĭ, 320 boĭ, 3200 oĭ, 14 capre și 630 porcĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 5026 leĭ și la cheltuelĭ, de 5087 leĭ.

Malul, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ. Este situată în partea de N.-V. a plășeĭ și județuluĭ, la 90 kil. de capitala județuluĭ, pe Valea-Cotmeneĭ și e compusă din 4 cătune: Malul saŭ Mălureni, Brabeți, Zuvelcați și Afrimești.

Pîrîul Cotmeana udă toată laturea de E. a acesteĭ com., avînd de afluent un pîrîiaș, cu numele Lerul, care izvorește din jud. Olt, maĭ sus de com. Urlueni.

Cătunul de reședință, Malul, este situat pe coasta Văeĭ Cotmeneĭ, în partea de E.; Brabeți în Valea-Cotmeneĭ, maĭ spre V. de cătunul de reședință, la 200 m.; Zuvelcați, tot pe deal, maĭ spre V. de Brabeți, la 500 metrĭ; iar Afrimești, pe Valea-Cotmeneĭ, maĭ spre N.-V. de cătunul Malul, la 600 metrĭ.

Comuna Malul se învecinește la E. cu șoseaua județeană Roșiori-Urlueni și cu cîmpia numită Burdea; la V., cu com. Buzești din jud. Olt, de care e despărțită prin pîrîul și Valea-Cotmeneĭ; la S., cu com. Cioceștĭ-Mîndra și la N., cu com. Urlueni.

Se întinde cu proprietățile și în jud. Olt. Dinpreună cu moșiile aflate pe dînsa, are o suprafață de 820 hect., din carĭ 500 hect. pămînt arabil și 50 hect. pădure aparțin d-lor I. Cruțescu și căpitan T. Alexandrescu, iar restul este al diferiților moșneni.

Sunt 33 locuitorĭ împroprietăriți după legea rurală, pe o întindere de 120 hect.

Are o populație de 156 familiĭ, saŭ 820 suflete, din carĭ 172 contribuabilĭ; o școală frecuentată de 15 elevĭ; o biserică, în cătunul Malul, deservită de un preot și doĭ cîntăreți; o piuă de bătut abale.

Aci se țin patru bîlciurĭ anuale, la 15 August, la 8 Septembrie, la Înălțare și la Pantelimon.

Numărul vitelor din com. este de 1976 capete: 323 vite marĭ cornute, 62 caĭ, 1425 oĭ și 166 porcĭ.

Terenul este mediocru, mare parte fiind nisipos. Cultura orzuluĭ și ovăzuluĭ reușește cu deosebire. Sunt 2 hect. livezĭ de prunĭ.

Budgetul com. e de 4138 leĭ, 36 banĭ, la venitурĭ și de 3985 leĭ, 37 banĭ, la cheltuelĭ.

Șoseaua județeană Roșiori-Urlueni unește com. Malul cu comunele Urlueni și Cioceștĭ-Mîndra, printr'o ramură de șosea vecinală cam de 800 metrĭ.

Satul Malul și cătunele luĭ sunt foarte vechĭ; făceaŭ parte din pl. Cotmeneĭ și eraŭ înconjurate de satele Lereni și Tomești pînă la 1836. Maĭ în urmă com. Malul a fost întrunită cu com. Urlueni, pînă la 1876.

Pe locul numit La-Bordee, din această com., se văd urmele unuĭ altar, care probează că acolo a fost biserică și, probabil, sat.

Malul, *com. rur.*, compusă din cătunele Malul-d.-s. și Malul-d.-j., jud. Vlașca, pl. Marginea, situată pe malul Dunăreĭ, spre V. de Giurgiŭ, la 14 kil. de acest oraș, și la 12 kil. de Stănești, reședința plășeĭ.

Are o biserică, făcînd parte din parohia Arsache, clădită la 1847 de stat, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o școală mixtă frecuentată de 83 copiĭ.

Budgetul com. e de 6605 leĭ la venitурĭ și de 4094 leĭ la cheltuelĭ.

S'a împroprietărit, în 1864, după legea rurală, un număr de 215 locuitorĭ, pe o suprafață de 675 hect.

Vite sunt: 860 boĭ și vacĭ, 200 bivolĭ și bivolițe, 180 caĭ, 750 oĭ și 450 rîmătorĭ.

Prin acest sat trece șoseaua Giurgiŭ-Zimnicea.

E udată de Gîrla-Mare, în josul satuluĭ și la lacul Jianca, care se află în valea Dunăreĭ; ambele se pescuesc.

Elești-ul din mijlocul satuluĭ servă de adăpătoare vitelor.

Sunt 6 circiumĭ; 3 cazane de făcut rachiŭ din prăștina de vin.

In această comună, atît în 1854 cît și în 1878, în timpul războaelor dintre Ruși și Turcĭ, aŭ fost aci bateriĭ care se întindeaŭ până la Slobozia.

Malul, *sat*, jud. Ialomița, situat în partea de E. a plășeĭ Cîmpuluĭ, pendinte de comuna cu același nume. Se află pe țărmul stîng al riuluĭ Ialomița, pe coasta malului, după care și-a luat numele. Vechea numire însă este Podul-luĭ-Drăgan.

Are o populație de 94 familiĭ; o școală mixtă, frecuentată de 53 elevĭ; o biserică, deservită d' 1 preot și 2 dascălĭ.

Vite sunt: 150 caĭ, 100 boĭ, 5 capre, 700 oĭ și 200 porcĭ.

Pe partea de N. a satuluĭ, d'asupra coasteĭ, trece calea județeană Slobozia-Urziceni.

Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Malul, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni, situat aproape de gura pîrîiașuluĭ Almașul, în dreapta șoseleĭ județene Dobreni-Moinești.

Malul, *suburbie*, a orașuluĭ Cîmpulung, jud. Muscel. Dela 1844 coprinde și vechile suburbiĭ: Curelarĭ și Ocheștĭ.

Malul, *pădure*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pe teritoriul com. Malul; formează un trup de 60 hect. cu pădurea Grindul, și e populată cu stejarĭ, salcĭĭ și plopĭ.

Malul-Alb, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bujoreni, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 75 suflete: 40 bărbațĭ, 35 femeĭ Cade la S.-E. comuneĭ pe malul Oltuluĭ. Este situat la 1 ½ kil. de cătunul Olteni, reședința comuneĭ, unde e școala.

Malul-Alb, *deal*, pe stînga riuluĭ Bîrlad, la N. de satul Drăgănești, com. Barcea, jud. Tecuciŭ. Aci a fost satul Răstoaca. După distrugerea acestuia, s'a înființat satul Drăgănești, maĭ spre S.

Malul-Baștelĭ, *munțĭ*, la V. de com. Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul, jud. Prahova, coprinșĭ între pîraiele: Brusturelĭ-lor (N.) și Orațiele (S.).

Malul-Cerbuluĭ, *deal*, jud. Muscel, com. Dragoslavele, plaiul Dîmboviței.

Malul-cu-Gaură, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Bălăcești, cătunul Fața-luĭ-Nan. Aci, în 1821, șĭ-aŭ găsit azilul mulțĭ refugiațĭ.

Malul-cu-Sare, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Goidești, cătunul Fundata; conține multă sare; face hotar despre com. Trestioara.

Malul-de-Jos, *cătun*, jud. Vlașca, pendinte de com. Malul, pe proprietatea domeniuluĭ Giurgiŭ, d'asupra bălțiĭ cu același nume.

In 1878, cu ocazia războiuluĭ Ruso-Romîno-Turc, în fața acestuĭ sat, o șalupă rusă care voia să împedice un vapor turcesc fu lovită de un obuz turcesc, și locotenentul rus care o conducea fu rănit și abia putu scăpa în not.

Aci, la 1882, s'a dat de stat, pentru 28 locuitorĭ însurățeĭ și 1 biserică, suprafața de 164 hect. pămînt.

Malul-de-Jos, *baltă*, pe proprietatea domeniuluĭ Giurgiŭ, jud. Vlașca.

Malul-de-Răsună, *pisc* înalt, pe dealul Ciocracul, jud. Prahova, com. Drajna-d.-s., plaiul Teleajenul.

Malul-de-Sus, *cătun*, jud. Vlașca, pendinte de com. Malul, pe proprietatea Paraipanul, d'asupra bălțiĭ cu același nume.

Malul-de-Sus, *baltă*, jud. Vlașca, pe proprietatea Paraipanul; conține peștĭ și racĭ.

Malul-Lupuluĭ, *numire*, ce se maĭ dă *cătunuluĭ* Brebul-Mănăstireĭ, jud. Prahova, plaiul Prahova, com. Brebul.

Malul-Mare, *com. rur.*, în jud. Dolj, pl. Ocolul, la 11 kil. de Craiova.

Este așezată pe un mic șes, pe stînga riuluĭ Jiul.

Se învecinește la N. cu com. Preajba, de care se desparte prin moșia Chintescul; la S., cu com. Seculul, de care se desparte prin moșia Cetelor-de-Moșneni; la V., cu Livezile, pl. Jiul-d.-j., de care se desparte prin riul Jiul și la E. cu com. Coșoveni-d.-s. și Coșoveni-d.-j.

Teritoriul com. este accidentat în partea de V. de malurile

și rîpele rîuluĭ Jiul, ce sunt înnalte de 30 m. aproximativ și carĭ sunt acoperite cu iarbă de pășunat. In partea de E. a comuneĭ este Valea-Lumașuluĭ.

Este udată de rîul Jiul ce trece prin V. eĭ, cu direcțiunea N.-S. și de pîrîul Lumașuluĭ, ce curge prin Valea-Lumașuluĭ, cu direcțiunea E.-V., venind din com. Coșoveni-d.-j., și se varsă pe malul stîng al rîuluĭ Jiul. Jiul se revarsă primăvara și toamna. Pîrîul Bănesele izvorește pe teritoriul com. Coșoveni-d.-j., trece în com. Malul-Mare și se varsă în balta Nicola.

Lacurĭ sunt: Gîldaele, Balta-Biserecĭ, ce comunică cu Gîldaele, și balta Nicola, în care se varsă pîrîul Bănesele. Toate se scurg în rîul Jiul.

Se compune din 2 sate: Malul-Mare, reședința, și Malul-Mic.

Satul Malul-Mare era maĭ înainte așezat pe malul drept al rîuluĭ Jiul și se numea Ciulnița. De la 1845, în urma stăruinței proprietaruluĭ de pe atunceĭ Dincă Zătreanu, din cauza revărsării rîuluĭ careĭ pricinuia marĭ stricăciunĭ, s'a strămutat pe malul stîng. Malul-Mic se numea înnainte Flămînda.

Are: o biserică, deservită de preotul din com. Preajba; o școală mixtă, ce funcționează din 1890 și e întreținută de stat, și frecventată de 53 copiĭ.

Populația comuneĭ este de 699 suflete: 358 bărbați și 341 femeĭ. Locuesc în 62 case și 100 bordee.

După legea rurală din 1864, sunt 149 locuitorĭ împroprietăriți.

Suprafața comuneĭ este de 2805 hect., din care: 2635 pămînt arabil, 20 hect. izlaz, 50 hect. fîneață și 80 hect. pădure. Moșiĭ se găsesc în satele: Malul-Mare, aparținînd d-luĭ N. Cîncea și locuitorilor și Malul-Mic aparținînd d-lor C. și G. Dăbuleanu și locuitorilor.

Pădurea Opritura, de pe moșia Malul-Mare, are o întindere aproximativă de 60 hect. și aparține d-luĭ N. Cîncea.

Pădurea Opritura, de pe moșia Malul-Mic, în întindere aproximativă de 20 hect., aparține d-luĭ C. Dăbuleanu. Se compune din: cerĭ, arțarĭ, jugastri, păducelĭ, frasinĭ, plopĭ și ulmĭ.

Ville, în întindere de 400 hect., aparțin locuitorilor din satul Malul-Mare, din comunele Coșoveni-d.-j. și Coșoveni-d.-s., din Preajba și din Craiova. Se găsesc cîte-va hect. și pe moșiile d-lor Cîncea, C. Dăbuleanu și locuitorilor.

Circiumĭ sunt 4.

Transportul se face cu carele pe șoseaua județeană Craiova-Bechet, ce trece prin centrul comuneĭ, pe o lungime de 7 kil. Este legată cu satele Preajba, Livezile și Ghindeni, printr'o potecă de car.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2151 l. și la cheltuelĭ, de 1800 l.

Malul-Mare, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, grămadă, cu reședința primărieĭ. Acest sat înainte se găsea pe malul drept al rîuluĭ Jiul; azĭ se află situat pe malul stîng al acestuĭ rîŭ, unde s'a mutat — de la 1845 — prin stăruința răposatuluĭ proprietar Dincă Zătreanu — din cauza revărsărilor Jiuluĭ, cînd suferea marĭ stricăciunĭ. Cînd acest sat se afla pe malul drept al rîuluĭ Jiul, se numea Ciulnița; de la strămutare (1845) s'a numit Malul-Mare, de la malul stîng al rîuluĭ Jiul, care este înalt.

Populația comuneĭ se urcă la 509 suflete, din carĭ: 257 bărbați și 252 femeĭ.

Locuesc în 44 case și 73 bordee.

In sat este o școală mixtă, ce funcționează din 1890, Octombrie, și e întreținută de stat.

Malul-Mare, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, pe care se găsește pădure. Aparține d-luĭ N. Cîncea.

Malul-Mic, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, cu 190 suflete, locuind în 19 case și 27 bordee. Copiiĭ urmează la școala mixtă din satul Malul-Mare, care se află la ½ kil.

Malul-Mic, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, satul Malul-Mic, pe care se găsește pădure. Aparține d-lor G. și C. Dăbuleanu.

Malul-Podurilor, *deal,* în raionul comuneĭ Cetățeni-din-Deal, plaiul Dîmboviței, jud. Muscel.

Malul-Roșu, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bălănești, jud. Olt, pl. Siul-d.-s. Are o populațiune de 170 suflete. E situat în partea de V. a comuneĭ, lîngă malul Oltuluĭ. S'a numit astfel pentru că în apropiere e un deal al cărui pămînt e șes.

Malul-Roșu, *sat,* face parte din com. rurală Ceptura, jud. Prahova, pl. Cricovul. Are o populațiune de 220 suflete.

In cătun se găsesc foarte mulți cărbunĭ de pămînt, carĭ aŭ început a fi exploatați de locuitorĭ.

Malul-Roșu, *deal,* cu vĭĭ, pe teritoriul com. Bălănești, lîngă Olt, pl. Siul-d.-s., jud. Olt.

Malul-Roșu, *teren neproductiv,* jud. Teleorman, pe moșia Belitori, unde este și o ruscă foarte repede pe care se comunică de

la cătunul Dulceni la comuna Belitori, și din drumul despre comuna Pîrlita pe lîngă eleșteul format din apele pîrîului Urluiului și din izvoarele Maluluĭ-Roșu.

Malul-Roșu, *pisc de deal*, situat pe domeniul Giurgiu, jud. Vlașca, în dreptul stației vapoarelor de la Smîrda. Aci se face cărămidă bună, terenul fiind argilo-nisipos.

Malul-Spart, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bolintinul-din-Vale, jud. Ilfov, pl. Sabarul. Este situat la V. de Bolintinul, pe malul drept al rîului Argeșul.

Se întinde pe o suprafață de 750 hect., cu o populație de 1033 suflete.

Statul posedă 312 hect. și locuitorii 438 hect. Statul și locuitorii cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maicii-Domnului, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 18 elevi și 4 eleve, întreținută de județul și comuna.

Comerciul se face de 2 circiumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 680 și al celor micĭ, de 250.

In dreptul cătunului Malul-Spart este un pod stătător peste rîul Argeșul.

Malul-Țiglăului, *deal*, în jud. Suceava, com. Giurgești.

Malul-Ursului, *munte*, jud. Prahova, pl. Peleșul, com. Predealul, acoperit cu păduri de brad și molift. Aci s'a înființat la anul 1888 o fabrică de cherestea, de către răposatul N. Schender.

Malul-Ursului, *loc izolat*, în jud. Prahova, plaiul Peleșul, între Poiana-Hoțului, muntele Clăbucetul-Taurului, Valea lui-Vlad și rîul Prahovița.

Malul Vieĭ, *locuință izolată*, în cercul comunei Berevoești, plaiul Nucșoara, jud. Muscel.

Legenda spune că pe Ripile Turnului, Negru-Vodă și-a așezat oștirea și s'a bătut cu Tătarii, carĭ eraŭ așezați la Malul-Vieĭ, spre N., unde voiaŭ să zidească cetate (se văd acolo grămezĭ de zidurĭ). Negru-Vodă nevrînd să-ĭ lase, Tătariĭ aŭ așezat oștirea lor în localitatea numită și astăzĭ Bătaia și d'acolo (distanță cam de 1 kil.) aŭ început bătălia.

Malul-Vînăt, *sat*, cu 40 familiĭ, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Merișani.

Malul-Vînăt, *sat*, făcînd parte din com. rurală Homoriciurile, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Maluluĭ (Fata-), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Goidești, cătunul Ploștina. Are 1100 hect., din care 500 pădurea Ploștina, restul izlaz, fîneață și sterp.

Maluluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvorește din partea de N.-V. a satuluĭ Godinești, jud. Tecuciŭ, desparte Godinești-d.-s. de Godinești-d.-j. și se varsă în Reprivăț, în raionul acesteĭ comune.

Maluluĭ (Valea-), *vale*, izvorește dela E. de com. Corbșorĭ, plaiul Nucșoara, jud. Muscel, formează Valea-luĭ-Vișan, împreună cu Valea-Meilor și Izvorul-Puturos, carĭ se varsă în rîul Doamneĭ, la comuna Corbșorĭ.

Malurile, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea d.-j., pe pîrîul Leica.

Este așezată în partea de N. a județuluĭ, la 43 kil. spre N.-E. de orașul Rîmnicul Sărat, și în partea de V. a plășeĭ, la 8 kil. spre N.-V. de comuna Măicănești, reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Hînguleștĭ, la 5 kil.; Rîmniceni, la 6 kil., și Obilești, la 15 kil.

Se mărginește la N. cu Malurile, despărțită prin pîrîul Leica; la S., cu Rîmniceni; la V., cu Obilești; la E. cu Nănești, din jud. Putna.

Rîul Leica o udă la N., unde formează balta Leica.

Se compune din cătunele: Maluri, reședința, la N.; Botești, la S.-E.

Suprafața comuneĭ e de 1500 hect., din care 54 hect. vatra comuneĭ, 290 hect. ale loc. și 1156 hect. ale particularilor.

Are o populație de 143 familiĭ, saŭ 605 suflete; o biserică cu hramul Sf. Nicolae, zidită de biv-vel serdar Costache Robescu și soția sa, sub domnia luĭ Șuțu și soțieĭ sale Eufrosina, și cu blagoslovenia lui kir Costandie, Episcop de Buzăŭ, avînd 17 pogoane pămînt, și 250 leĭ subvenție și fiind deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, fondată în anul 1866 de comună, condusă de 1 învățător și frecuentată de 52 elevĭ și la care urmează și copiiĭ din cătunul Malurile, al comuneĭ Călieni (jud. Putna).

Locuitoriĭ posedă: 71 plugurĭ, 331 boĭ, 202 vacĭ, 80 caĭ, 127 țepe, 1318 oĭ și 168 rîmătorĭ.

Comerțul e activ și constă în importul de coloniale, instrumente agricole și spirtoase, și în exportul de cereale și vite. Transportul productelor se face prin stația Gugești, la 26 kil. spre V.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Focșani-Brăila, trecînd prin Hînguleștĭ și Măicănești; calea spre Rîmniceni, și calea Obilești-Bogza-Voetin-R.-Sărat.

Budgetul com. e de 2028 lei, 31 bani, la venituri și de 2026 lei, 88 bani, la cheltueli.

Malurile. Vezi Răcătăul, sat, jud. Bacău.

Malurile, *sat,* jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița-Dîmbovița, com. Șerbănești-Podurile.

Malurile, *sat,* în jud. R.-Sărat, plasa Marginea-d.-j., cătunul de reședință al comunei Malurile, așezat în partea de N. a comunei, pe malul drept al pîrîului Leica, pe o întindere de 40 hect. Are o populațiune de 108 familii, sau 451 suflete; o biserică; o școală.

Malva și **Malvensis,** (Colonia et Dacia): Colonia Maluese (Malva, Malvensis). Se poate identifica geograficește cu Celeiul de azi, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, unde și sunt urmele unei cetăți întărite.

Malva a fost reședința procuratoruluĭ și prin urmare capitala Daciei Malvensis, una din cele treĭ diviziunĭ financiare ale provinciei romane Dacia de la Marcu-Aureliŭ încoace. (Vezi Gr. Tocilescu, *Dacia înainte de Romani,* pag. 243, 244).

Mamaia, *sat,* în jud. și pl. Constanța, cătunul comunei Cicracci, situat în partea E. a plășeĭ și cea S.-E. a comuneĭ, la 8 kil. spre S.-E. de cătunul de reședință Cicracci, în apropierea Mării și pe marginea N. a laculuĭ Sirt-Ghiol și a laculuĭ Mamaia, fiind dominat de movila Mamaia, la N., și de movila Cogea-Ali, la V. Suprafața sa este de 1112 hect., din care 35 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ și de grădinĭ.

Are o populație de 26 familiĭ, saŭ 114 suflete, compusă din: Turcĭ, Bulgarĭ, Germanĭ, și Romînĭ. Casele sunt marĭ, frumoase, bine îngrijite și așezate regulat pe ambele părțĭ ale drumurilor comunale ce trec prin sat și care sunt: un drum comunal de la Anadol-Chioi la Cara-Coium, care străbate satul în întregime de la S. spre N. și un alt drum care vine de la satul Cogea-Ali, intră prin partea S.-V. a satuluĭ și se întîlnește cu cell'alt drum.

Mamaia, *movilă,* în jud. și pl. Constanța, com. Cicracci, la hotarul cătunelor Mamaia și Cara-Coium. Are 34 m. și este acoperită cu verdeață.

Mamaia, *lac,* în jud. și pl. Constanța, com. Cicracci, situat între Mare, lacul Sirt-Ghiol și satul Mamaia. Maĭ înainte făcea parte din marele lac Sirt-Ghiol, de care este despărțit printr'o limbă de pămînt îngustă. În mijlocul acestuĭ lac este un mic ostrov, cu o întindere de 8 hect.

Mamele, *deal,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Șiriul, și anume pe acela al cătunuluĭ Arabagi; se întinde printre Valea-Ciocanuluĭ, care este la V. și printre dealul Jocus-Bair care este la E. și ține de la movila Groapa-Săpată pînă la movila Saazli-Iuiuc; are o înălțime de 155 m., îndreptîndu-se de la N.-V. către S.-E.; e situat în partea centrală a plășeĭ și cea de N. a comuneĭ; este acoperit cu pășunĭ și verdeață în partea S.-V. și cu pădurĭ în partea N.-E.

Mametcea saŭ **Mahometcea,** *sat,* în jud. și pl. Constanța, cătunul com. Hasancea, situat în partea N. și puțin V. a plășeĭ, și cea S. a comuneĭ, la 5 kil. maĭ spre S. de cătunul de reședință Hasancea. Este așezat la unirea văeĭ Abdulah-Derasi cu valea Cuan-Dere, fiind închis: la N., de dealul Mametcea; la V., de dealul Erdec-Cara-Chioi și la S.-E., de dealul Cuan-Derasi-Bair, și fiind dominat de virful Mahometcea-Iol-Tepe, care are 82 de m. și este situat la N. satuluĭ. Suprafața sa este de 2456 hect., dintre carĭ 81 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și de grădinĭ. Populațiunea satuluĭ, în maioritate compusă din Turcĭ și Tătarĭ, este de 67 familiĭ, saŭ 317 suflete.

Drumurĭ comunale pleacă spre Abdulah, spre Hagi-Diuluc, spre Hasancea.

Mamina, *heleșteŭ,* în jud. Ilfov, com. Berceni-Dobreni, pl. Sabarul, care-și ia cursul chiar din localitate, udînd o parte din moșie și o parte din comuna Dobreni-Cîmpurelul, vărsîndu-se în rîul Sabarul.

Curge în zigzagurĭ, avînd p'alocurĭ o lărgime de 3 m. Conține pește.

Mamornița, *com. rur.,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, formată din tîrgușorul Mamornița și satele: Bănceni, Cotul-Boianuluĭ, Cotul-Hotinuluĭ Horbova, Lucavița, Mamornița, și Streanga, cu reședința primărieĭ în tîrgușorul Mamornița.

Are o populație de 547 familiĭ, saŭ 2158 suflete; 4 bisericĭ, deservite de 1 preot, 5 cîntărețĭ și 3 pălămarĭ; 1 școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 65 elevĭ; 1159 hect. pămînt sătesc; 2978 hect. 96 ariĭ cîmp și 465 hect. 46 ariĭ pădure, ale proprietarilor de moșiĭ, și 4 ½ pogoane de vie.

Budgetul comuneĭ e de 5080

lei la venituri și de 5072 lei, la cheltueli.

Locuitorii posedă: 1157 vite mari cornute, 400 oi, 50 cai, 700 porci; 73 stupi cu albine.

Mamornița, *tîrgușor*, în județul Dorohoiu, com. Mamornița, pl. Herța, așezat la poalele unor înălțături de dealuri, pe podișul înclinat ușor către șesul Prutului.

După trecerea Bucovinei la Austria, stabilindu-se hotarul, se înființă aicea trecătoarea și se stabili autoritățile administrative din partea ambelor țări limitrofe.

Prin neîncetata adunătură de locuitori și negustători, provocată de specule și cîștigurile ce se făceau cu trecerea în Bucovina a vitelor, cerealelor și al altor obiecte, precum și cu aducerea de acolo a articolelor manufacturiere necesare Rominiei, se făcu începutul înființărei tîrgului.

Proprietarul moșiei de atunci văzînd folosul ce ar putea trage proprietatea prin înființarea unui tîrg, stărui de scoase hrisovul de la Constantin D. Moruzzi-Vodă, pentru recunoașterea tîrgului; și după sporirea locuitorilor tîrgoveți se făcu înscrisul de învoială între proprietar și ei, și se stabiliră drepturile și îndatoririle de bezmănări între ambele părți. Acest înscris a fost reînoit la 1856.

Populația tîrgului în care intră și a satului Mamornița, se ridică la 99 familii, saŭ 497 suflete, între care sunt vre-o 50 familii de Evrei.

Casele tîrgoveților sunt toate numai cu un rînd; puține din ele sunt de zid, cele-l'alte făcute de vălătuci.

Are: o biserică și o școală în satul Mamornița; 2 sinagoge, 3 belferii; biroŭ telegrafo-poștal; biroŭ vamal; cazarmă pentru o companie de dorobanți; cîte-va ateliere de: ciubotărie, croitorie, cojocărie și lemnărie.

Tîrgul are 3 strade: a Vămei, a Feredeului și a Hahamului; pe cea dintîi trece șoseaua județeană Herța-Mamornița și duce la frontieră, la 1½ oră de aicî.

Pîrîul Mamornița curge pe laturea tîrgului despre Bucovina (Austria).

In fie-care Duminică este zi de tîrg, unde se adună locuitorii de prin satele vecine chiar și din Bucovina, pentru vînzări și cumpărături de diferite articole.

Locul ocupat de vatra tîrgușorului este în suprafață de 28 hect. și 64 arî.

Mamornița, *sat*, în jud. Dorohoiu, pl. Herța, în partea de N.-V. a com. Mamornița, situat pe malul drept al pîrîului Mamornița, limitrof cu Bucovina, pe unde se află și trecătoare în Austria.

Proprietatea moșiei este a mai multor persoane ce o stăpînesc în părți osebite.

Biserica, cu hramul Sf. Nicolae, cu 1 cîntăreț și 1 pălămar, este de lemn, făcută din vechime de familia Stroicî, și reparată în 1857. Școala condusă de 1 învățător este frecuentată de 65 elevi.

Sătenii împroprietăriți aŭ 28 hect., 64 arî pămînt, iar proprietarii moșiei 229 hect. 15 arî cîmp, și 4½ pog. vie.

Pîrîul ce curge pe hotar este Mamornița.

Drum principal, cel ce merge la Godinești și Lucavița.

Hotarele moșiei sunt cu: Bucuvina, Lucavița, Horbova și tîrgușorul Mamornița.

Tradiția populară e că numirea satului și a moșiei vine de la o jupîneasă, vestită prin binefacerile sale; se numea Ornița, și fiind bătrînă respectată, i se zicea mamă. Lumea nevoiașă alerga la Mama-Ornița, de unde apoi prin lepădarea lui a, a rămas Mamornița.

Satul și moșia din vechime aŭ fost mult mai întinse. Prin luarea Bucovinei partea cea mai mare a rămas în Austria; iar pe partea rămasă în Rominia s'a înființat acest mic sat.

Mamornița, *trecătoare* spre Bucovina (Austria), și *biroŭ vamal*, în jud. Dorohoiu, pl. Herța, com. Mamornița. De acest biroŭ țin și sucursalele: Rădăuți și Molnița.

Produsul vamal de la acest punct a fost în 1889—90, de lei 23780, bani 35 și în 1896—97, de lei 25311, bani 25.

Mamornița, *pîrîu*, izvorînd din pădurea de pe moșia Lucavița, com. Mamornița, pl. Herța, jud. Dorohoiu, și vărsîndu-se în Prut, la Sanihău, după ce formează o parte a hotarului despre Bucovina.

Mamul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mădulari, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 260 suflete: 136 bărbați, 124 femei.

Mamul, *schit*, situat la N. de com. Strejești-d.-s., pl. Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați.

Mamul, *mănăstire*, așezată în mijlocul unui loc larg din Valea-Mamului, jud. Vîlcea, pe Olt, cale de 3 ore de Drăgășani. Valea, atît în sus și în jos de mănăstire, este bine populată.

Mănăstirea la început a fost

făcută de lemn. Actuala biserică s'a înființat de Constantin Brîncoveanu-Voevod, în al optulea an al domniei sale, după cum se vede din următoarea pisanie, de d'asupra ușei bisericei:

Această sfîntă și Dumnezeească biserică ce se chiamă Mamul, unde se prăznuește hramul sfîntului și făcătorului de minuni Nicolae, Archiepiscopul de la Mira-Lichia, care mai înainte pe alți ctitori fiind făcută de lemn; iar după ce Dumnezeŭ a miluit cu domnia Țării Românești a scaunului strămoșesc pre bunul, credinciosul și iubitorul de Christos Domnitorul Constantin Basarab Voevod; și dintre Dumnezeească rîvnă întîmplîndu-se cu trecerea a veni și la această mănăstire; pus'a în gînd să zidească și această mănăstire și la al 7-lea an din Domnia Măriei-Sale a lost întru ajutor pe Dumnezeŭ și sfîntul Nicolae

Început-a a zidi din temelie până în desăvîrșit cu toate cele din lăuntru podoabe ale ei, precum se vede: Întru slava lui Dumnezeŭ și întru lauda Părintelui nostru și de minuni făcătorul Archiepiscop Nicolae, spre veĭnica pomenire a Măriei-Sale și a părinților. Care s'a săvîrșit la al 8-lea an al domniei Măriei-Sale.

Leat 7204 (1696).

Se crede că primiĭ ctitori ai schitului Mamul sunt boeriĭ Buzești, generalii lui Mihaiŭ și proprietariĭ acestei moșiĭ. Constantin Brîncoveanu, cumpărînd moșia Mamul-Fumureni, aŭ dăruit'o, împreună cu Mirila și parte din Dranoveți, schitului Mamul.

Azĭ mănăstirea este redusă la biserică de mir și se administrează de un preot îngrijitor.

La 1821, în urma luptei de la Zăvideni, Turcii se retraseră în această mănăstire, cu scop de a tăia drumul eteriștilor, conduși de N. Ipsilanti și Caravia.

Mamul, *rîŭ*, izvorește dintre dealurile Drăganul și Gușoeni, com. Mădulari, pl. Cerna, jud. Vîlcea, și, după ce udă comunele: Fumureni, Lungești și Stănești, intră în jud. Romanați, vărsîndu-se în Olt, aproape de com. Colibași. Curge de la N. către S.-E.

Mamul-Fumureni, *moșie* a statului, situată în comunele Lungești și Fumureni, pl. Olt, jud. Vîlcea, fostă pendinte de mănăstirea Mamul; se arendează cu 5030 leĭ anual.

Mamul-Fumureni, *pădure* a statului, în întindere de 2022 hect., situată în com. Lungești, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, și formată din pădurile: Fumureni (1322 hect.) și Mămulețul, Silea, Valea-Rea (700 hect.).

Mamura, *cătun*, al com. Strejești-d.-j., pl. Olteț-Oltul-d.-j., jud. Romanați, situat spre V. de Strejești-d.-j., la 4 kil., lîngă Olt, unde se întinde și o pădure mare numită Mamura.

Are o populație de 25 familiĭ, saŭ 90 suflete; o biserică, cu hramul S-ții Apostolĭ (1852), cu un preot și 2 cîntăreți.

Mamuslu, *ruinele unuĭ sat*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, com. Cara-Omer, la 1 kil. mai spre S.-E. de cât. Calfa-Chioi.

Mamuslu-Bair, *deal*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, com. Cara-Omer și cătunele Calfa-Chioi și Cerchez-Chioi; se desface din dealul Mezarlic-Bair, îndreptîndu-se spre S. și avînd o direcție de la N.-V. către S.-E.; se întinde în apropierea satului Calfa-Chioi și pe la ruinele Mamuzli, pe la E. de satul Cerchez-Chioi și se continuă cu dealul Iuiuc-Bair; are 180 metri înălțime și este situat în partea de S.-V. a plășeĭ și a com.

Mamut (Drumul-luĭ-), *drum*, situat în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, în partea de V. a plășeĭ și cea de S. a comuneĭ; duce de la Cara-Orman la malul sting al brațului Sf. Gheorghe, de-a-lungul grinduluĭ Cara-Orman.

Mamut-Cuius, *com. rur.*, jud. Constanța, pl. Medjidia, situată în partea centrală a județului, la 47 kil. spre V. de orașul Constanța, capitala districtului, și în partea centrală a plășeĭ, la 14 kil. spre S. de orășelul Medjidia, reședința eĭ, pe valea Chioi-Deresi saŭ Cești-Culac.

Se mărginește la N. cu com. urb. Medjidia și Cernavoda și com. rur. Tortoman; la E. cu com. Biulbiul; la S. cu com. Carataci și Chioseler; iar la V. cu com. Cocargea, Enige și Cochirleni.

Solul e destul de accidentat, prin numeroase dealurĭ și prin movile artificiale. Prin unele părțĭ sunt poziținĭ frumoase, mai cu seamă pe drumul de la Medjidia la Adam-Clissi.

Văile, numeroase, sunt mai toate secĭ, și n'aŭ apă de-cît numaĭ primăvară și toamna în timpul ploilor. Balta Cara-Susan-Medjidia se află la N. comuneĭ.

Este formată din șapte cătune: Mamut (Mahmut)-Cuius, reședința, în partea centrală, în valea Cești-Culac; Idis-Ciunes, spre V., la 2½ kil. spre V. de reședință, pe valea Idris-Culac; Caciamac, spre S., la 7 kil. spre S. de reședință, pe valea Caciamac-Dere; Peștera, în partea centrală, la 5 kil. spre N.-V. de reședință, în valea Peștera; Mircea-Vodă, spre N., la 13 kil. spre N. de reședință, lîngă balta Cava-Dere; Amzali-Tepe, tot spre N., la 9 kil. spre N.-V. de reședință, pe valea

Ghiaur-Amzalî; Saida, spre E., la 6 kil. spre N.-E. de reşedinţă, în valea Acargea-Dere.

Suprafaţa totală a com., una din cele mai mari a judeţului, este de 26263 hect., din carî 114 hect. ocupate de vetrele celor 7 sate cu grădiniile şi 514 case ale lor; restul se împarte între locuitorî, carî aŭ 16431 hect., şi statul, cu proprietarî, carî aŭ 9718 hect.

Populaţiunea, compusă din Romînî, Turcî, Tătarî şi Bulgarî, este de 453 familiî, saŭ 2103 suflete, din carî 435 contribuabilî.

Are: o biserică; 4 geamiî, 2 în cât. de reşedinţă şi cîte una în cătunele Azamlî şi Caciamac, cu 4 hogî; 2 şcoale rurale mixte, una în cătunul de reşedinţă, înfiinţată de stat în 1884, frecuentată de 24 elevî, a doua în cât. Peştera, înfiinţată de proprietar, d-l Remus Opranu, fostul prefect al judeţului Constanţa; 4 şcolî musulmane.

Locuitorîi posedă: 307 pluguri (299 cu boî, 8 cu caî); 335 care şi căruţe (32 cu boî, şi 303 cu caî); 4 maşinî de trecrat cu abur; 2 maşinî de semănat; 22 maşinî de secerat; 3 maşinî de bătut porumbul; 13 grape de fier; 3 trioare; 1128 caî, 2777 boî, 42 bivolî, 23 asinî, 430 rîmătorî, 24061 oî şi 60 capre.

Comerţul este foarte activ; se face prin gara Medjidia, la 16 kil. spre N.-V., şi constă în import de manufactură, coloniale, instrumente agricole, şi în export de cereale şi vite cu produsele lor.

Budgetul com. e la venitură de 13371 leî, şi la cheltueli, de 7863 leî.

Căî de comunicaţie: calea judeţeana Medjidia-Cuzgun, ce trece prin satul Peştera, apoî nenumărate drumurî comunale ce unesc cătunele între ele şi satele vecine: Cocargea, Adam-Ciissi, Enige, Copadia, Cochirleni, Biulbiul, Emdec-Cara Chioi, etc.

Satele Mircea-Vodă, Peştera, Saidice, Amzalî, sunt înfiinţate în urma războiului; populate mai cu osebire de Romînî coloniştî, prosperă necontenit.

In comună, pe muchiile dealurilor Perdea-Culac-Bair şi Amzalî-Bair, se găsesc urmele valului mic de pămînt, anterior celuî numit al-luî-Traian.

Mamut-Cuius, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, cătun de reşedinţă al com. Mamut-Cuius, situat în partea de S. a pl. şi cea de E. a com., pe valea cu acelaşî nume; are o întindere de 4939 hect., din carî 15 hect. ocupate de vatra satuluî, cu 128 case; populaţia, în maioritate turco-tătară, este de 139 familiî, saŭ 611 suflete.

Mamuzli, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cătunul com. Cara-Omer, situat în partea de S.-V. a com., la 10 kil. spre V. de cât. de reşedinţă Cara-Omer şi la 1 kil. spre S. de satul Calfa-Chioi. Este aşezat în valea Calfa-Chioi şi închis în partea de N.-E. de dealul Mezarlic-Bair, în partea de E. de dealul Albî-Chioi şi în partea de S. de dealul Manuslu-Bair. Suprafaţa sa este de 115 hect., dintre carî 4 hect. ocupate de grădinî şi de vatra satuluî. Populaţiunea satuluî, în maioritate compusă din Turcî, este de 24 familiî, saŭ 124 suflete.

Drumul comunal Dere-Chioi-Bairam-Dede trece prin mijlocul satuluî, de la S. spre N.; cel de la Docuzaci la Cara-Omer trece tot prin mijlocul satuluî, aproape perpendicular pe cel d'întîiŭ; de aci mai pleacă un drum comunal spre Calfa-Chioi.

Mamuzli-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Cara-Omer şi anume pe acela al cătunuluî saŭ Mamuzli; se întinde de la N.-V. către S.-E. printre valea Calfa-Chioi şi dealurile Mezarlic-Bair la N., Albî-Chioi la E. şi Mezarlic-Bair la S.; este situat în partea de S.-V. a plăşeî şi a comuneî.

Manaful, *cătun,* jud Vlaşca, format de 80 locuitorî însuraţeî, împroprietăriţî la 1882, cărora li s'aŭ dat, lipit cu Tangîrul, o suprafaţă de 464 hect., în care se cuprinde şi 10 hect. pentru şcoală şi biserică.

Manaful, *pădure,* pe proprietatea statuluî Manaful, pendinte de com. Tangîrul, pl. Cîlniştea, jud. Vlaşca, în suprafaţă de 300 hect.; ţine de ocolul silvic Ghimpaţî.

Manasia, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluî, situată spre E. şi în apropiere de Urziceni.

Teritoriul com., în suprafaţă de 2288 hect., din carî 355 hect. pădure, se întinde din rîul Ialomiţa spre N., între comunele Alexeni, Girbovi şi Urziceni, şi cuprinde două moşiî particulare.

După legea rurală din 1864 sunt împroprietăriţî 191 locuitorî; neîmproprietăriţî se mai află 52 locuitorî.

Pe teritoriul com. curge rîul Ialomiţa şi pîrîul Sărata.

Com. se compune dintr'un singur sat, situat pe malul stîng al

pîriului Sărata, la 2 kil. spre E. de Urziceni, de care se desparte prin Valea-Plopului. Spre E. de satul Manasia se aflaŭ, mai înainte, două sate: Ulaiți și Răcorești, carî, din cauză că eraŭ supuse la dese inundațiunî, aŭ fost strămutate în satul Manasia, care are o posițiune mai ridicată și mai apărată de inundațiunî.

Are o populație de 309 familiî, saŭ 1081 suflete, din carî 243 contribuabilî. Știŭ carte 541 persoane.

Sunt două bisericî, deservite de 2 preoți și 2 dascălî; o școală primară mixtă, frecuentată de 43 elevî și 7 eleve.

Vite sunt: 314 caî, 800 boî, 2300 oî, 15 bivolî și 755 rîmătorî.

Budgetul com. e la veniturî de 4541 leî și la cheltueli, de 4218 leî.

Prin com. trece calea județeană Slobozia-Urziceni.

Se cultivă aci mult tutun de calitate bună.

Manasia, *cătun,* al com. Aldeni, jud. Buzăŭ, cu 180 locuitorî și 38 case.

Manasia, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Aldeni, formată din două sforî: Manasia și Căldărușea, foste proprietăți a statuluî, acum particulare; are 260 hect., din carî 40 hect. pădure, apoî arăturî, livezî, vie și izlaz.

Manasia, *pădure,* în jud. Ialomița, pl. Cîmpul, pe teritoriul com. Manasia, în suprafață de 200 hect. și cu următoarele esențe: ulm, arțar, salcie și plop.

Manasiești, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Slătioara, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Este situată cam în centrul com., la poalele de N. ale dealuluî Măgura și e udată de Valea-Putînciuluî.

Manasul, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Roești, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Manca-Tepe-Dermen, *vîrf de deal,* în jud. Tulcea, pl. Istrului, pe teritoriul com. rur. Casimcea, și anume pe acela al cătunuluî săŭ Cuciuc-Chioi; este vîrful cel mai înalt al dealuluî Arman-Tepe, situat în partea V. a plășeî și în cea S.-V. a comuneî; prin el trece hotarul celor două județe; are 137 m., dominînd pîriul Casimcea și valea Terzi-Chioi (din jud. Constanța); pe la poale trece drumul comunal Cuciuc-Satis-Chioi; este acoperit cu verdeață.

Mancinița, *baltă,* jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, la S.-E. de comună și la E. de balta Lunga, în întindere aproximativă de 250 hect. Conține pește.

Cînd sunt apele marî, comunică cu Lunga și prin această cu Dunărea.

De Mancinița țin: Lacul-luî-Guță, spre V.; balta Oproaica, Lacul-luî-Dumitru-Stoian și Lacul-Ieniî, spre S. și alte vărsăturî, cu o întindere aproximativă de 90 hect.

Manciucul, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, care se întinde prin comunele Bogdănești și Grozești.

Manciul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Pîrlita-Sărulești, pl. Negoești, jud. Ilfov. Este situat spre S. de Pîrlita.

Se întinde pe o suprafață de de 675 hect., coprinzînd un heleșteŭ, și are o populație de 108 locuitorî.

Familia Pleșoianu are 605 hect. și locuitorii 70 hect. Proprietarii cultivă 417 hect. (114 sterpe, 24 izlaz, 50 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Comerțul se face de 2 cîrciumarî.

Numărul vitelor marî e de 143 și al celor micî de 475.

Manciului (Movila-), *movilă,* în jud. Buzăŭ, com. Glodeanul-Cîrlig, servind ca hotar al mai multor moșiî și tot de o dată al comunelor: Glodeanul-Sărat, Glodeanul-Cîrlig, Glodeanul-Siliștea, Brădeanul și Zmeeni; de la dînsa se încrucișează mai multe drumurî în părțile de cîmp ale județuluî.

Manciului (Movila-), (Ghighianca), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Brădeanul, fostă proprietate a statuluî, pendinte de mănăstirea Ghighiul, acum particulară; are 225 hect., mai toate arabile.

Mandachie, *cătun,* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de comuna Dichiseni.

Mandocești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Tetoiul, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populație de 138 suflete.

Mandrea, *pădure,* de 1000 pogoane, dinpreună cu cele de pe Dealul-Mueriî, jud. Romanați, pl. Ocolul.

Mandrea, *șes* mare, între apa Tesluiuluî și a Oltețuluî, spre V. de satul Polopinul, jud. Romanați, pl. Ocolul.

Manea, saŭ **Cracul-Dealul-Manea,** *loc,* în jud Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Mariești, renumit pentru minele de aramă ce posedă, numite Băroaia, formate din galeriî, ale

căror răsuflătorĭ sunt eşite pe suprafaţa craculuĭ Manea.

Aceste mine aŭ fost redeschise de Austriacĭ în 1710, apoĭ la 1830 de către Hagi-Moscu. In urmă părăsindu-se, aŭ fost redeschise la 1885 de către principele Nicolae Bibescu, în asociaţiune cu o societate franceză.

Manea, *vălcea,* care se formează spre E., pe teritoriul com. Mierleşti, pl. Siul-d. s., jud. Olt, taie dealul şi dă în Iminog, pe stînga luĭ, în cătunul Moşteni.

Maneasa, *riŭ,* jud. Mehedinţi; izvoreşte din muntele Maneasa şi se varsă în Cerna; conţine păstrăvĭ.

Manei (Vîrful-), *deal,* în partea de N. a com. Bordeni, pl. Prahova, jud. Prahova, acoperit cu pădure.

Manga, *sat,* jud. Dîmboviţa, plaiul Dîmboviţa-Ialomiţa, cătun al comuneĭ Pietrari.

Mangaci, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cătunul comuneĭ Cavaclar, situat în partea V. a plăşeĭ şi cea N. a comuneĭ, la 3 kil. spre N. de cătunul de reşedinţă, pe ambele malurĭ ale văiĭ Mangaci saŭ Cavaclar; are o întindere de 3523 hect., din carĭ 32 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu o populaţie de 45 familiĭ, saŭ 200 suflete compusă în maioritate de Bulgarĭ şi Tătarĭ.

Mangalia, *plasă,* jud. Constanţa. Şi-a luat numele de la reşedinţa sa, oraşelul Mangalia.

Este situată în partea de S. şi de E. a judeţuluĭ. Diagonalele cele maĭ marĭ sunt: de la S.-V. la N.-E., adică de la vîrful Musait-Beĭ până la malul Măriĭ lîngă lacul Techir-Ghiol, măsurînd 112 kil.; şi de la N.-V. la S.-E., adică de la vîrful Chioseler pînă la movila Ilanlîc-Tepe, pe malul Măreĭ, lîngă hotarul Bulgarieĭ, măsurînd 98 kil. Lărgimea medie, de la S. de satul Abdulah la movila Buiuc-Tepe-Hoşcadîn, e de 54 kil.

Se mărgineşte la N. cu plăşile Constanţa şi Medjidia; la V., cu plasa Silistra-Nouă; la E., cu Marea-Neagră; iar la S. cu Bulgaria.

Solul este în general puţin accidentat; dealurile aŭ ondulaţiunĭ marĭ, văile sunt largĭ şi puţin adîncĭ, iar succesiunea dintre dealurĭ şi văĭ se face încet, prelungindu-se în pante spre Mare. Face parte din terăţa danubiană-balcanică şi terăţa marină, maĭ mult din cea d'întîiŭ de cît din cea d'adoua. Dealurile lipsiţĭ de arborĭ saŭ pădurĭ, presăraţĭ cu movile, numaĭ în partea S. şi S.-E., formează văĭ prăpăstioase cu posiţiuni frumoase. Principalele culmĭ saŭ sisteme de dealurĭ ce o brăzdează sunt: Docuzacĭ, la S.-V., între văile Docuzacĭ şi Afighiuca, cu vîrful Movila Mare (200 m.); Ghiuvenli-Bair, la N.-V., între văile Afighiuca şi Mangaci, cu vîrful Ghiuvenli (155 m.); Enghez, cu vîrful Eriduler (145 m.), la N., între văile Mangaci şi Edil-Chioi; Taprai-Sari, cu vîrful Edil-Chioi (103 m.), la N., între văile Elibe-Chioi şi Musurat; Cara-Omer, cu vîrful Cara-Omer (158 m.), prin partea centrală, între văile Afighica şi Chiragi; Sirti-Bair, cu vîrful Hoşiuc (102 m.), tot în partea centrală, între văile Edil-Chioi şi Chiragi; Muraci-Bair, cu vîrful Cara-Omer II (153 m.), în partea S., între văile Afighiuca şi Chiragi; Tatlîgeac, cu vîrful Taşli-Iuc (90 m.), la N. între Mare, lacurile Tatlîgeac şi Tuzla şi între văile Musurat şi Ascilar; Culmea Mangaliei, cu vîrful Copucci (82 m.), între lacurile Tatlîgeac şi Mangalia, Mare şi între văile Gheringec şi Cheragi; Ilanlîc, în partea E., ca şi precedenta, cu vîrful Hagilar (101 m.), între Mare, lacul Mangalia, valea Cheragi şi valea Ilanlîc.

Dealurile din culmile de maĭ sus sunt acoperite cu semănăturĭ întinse şi fineţe bogate. Movilele sunt maĭ numeroase de cît în orĭ-ce plasă a judeţuluĭ, grupate în mare număr în partea S.-E. şi maĭ cu osebire în jurul Mangalieĭ şi satuluĭ Hagilar; ele aŭ servit fie ca locurĭ de înmormîntare, fie ca puncte de observare saŭ de orientărĭ.

Marea-Neagră o udă la E., pe o lungime de 35 kil., de la lacul Tuzla până la movila Ilanlîc; malul său este în general înalt şi ripos şi pe alocurea cam stîncos, lîngă Mangalia şi satul Tuzla.

Lacurile sunt: Tuzla, la N. (aproape 1200 hect.) de formă lunguiaţă, primind pîrîul Musurat; lacul Tatlîgeac (300 hect.) spre E., primind pîrîul Gheringec; lacul Cumarova (300 hect.), tot spre E., şi lacul Mangalia (900 hect.) spre S.-E. Aceste lacurĭ sunt formate de Mare, pe cînd odinioară ţărmul Măriĭ se întindea maĭ spre V. de cît cel actual. Nivelul lor e maĭ sus de cît acela al Mării, însă felul apeĭ, felul peştilor, moluştelor şi plantelor ce cresc în ele sunt identice; actualmente ele ocupă fundul unor văĭ ale căror malurĭ sunt înalte în general şi stîncoase, maĭ cu seamă ale laculuĭ Mangalia carĭ sunt foarte înalte şi conţin într'însele grote şi peşteri cu stalactite şi stalagmite. Lacurile produc peşte, al cărui venit aparţine statuluĭ.

Văile nu sunt tocmaĭ numeroase, dar sunt marĭ și largĭ; nu conțin apă de cît foarte rar și aceasta din cauza lipseĭ de pădurĭ și a terenuluĭ calcaros care absoarbe și puțina cantitate de apă ce cade toamna precum și acea provenită din topirea zăpezilor. Principalele sunt: valea Cheragi saŭ Mangalia, cu malurĭ înalte și stîncoase, deschizîndu-se în lacul Mangalia, în partea S.; valea Ilanlîc la S., deschizîndu-se în Mare; valea Mangalia, deschizîndu-se în Mare, la S.-E.; valea Tatligeac, terminîndu-se în lacul Tatligeac, la E.; văile Docuzaci și Afighiuca la S.-V., cu malurĭ înalte, pe alocurea stîncoase; văile Mangaci Safular la N.; văile Osmancea și Omurcea, cu malurĭ înalte și rîpoase, la N.-E. Pîraie avem două: Musurat, la N, vărsîndu-se în lacul Tuzla și Gheringec, la E. care se varsă în lacul Tatligeac.

Plasa Mangalia este formată dintr'o comună urbană, Mangalia, reședință, port la Mare, la S.-E. și din 16 comune rurale: Agemler, la N., pe valea Agemler, cu cătunele Agemler, Clonairisa și Sofular; Azaplar în centru, pe valea Azaplar, cu cătunele: Azaplar, Cara-Chioi, Erebiler, Musta-Facĭ; Cara-Omer la S.-V., pe valea Cara-Omer cu cătunele Cara-Omer-Calfa-Chioi, Caulicicur, Cerchez-Chioi, Danlu-Chioi, Docuzaci, Ghiuvenli, Mamuslu, Cavaclar; la N.-V., cu cătunele Cavaclar și Mangaci; Cazîl-Murat la V., pe valea Borungea, cu cătunele Cazîl-Murad, Bechter, Merdivenli-Punar și Terzivedi; Chiragi, la S.-E., pe valea Chiragi-Cu, cu cătunele Chiragi, Acargea, Cadi-Chioi, Casimcea, Deliuruci, Hoșcadîn, Nalbant și Popucci-Valali; Edil-Chioi, la N., pe valea Edil-Chioi, cu cătunele: Edil-Chioi, Amzacea, Enge-Mahale și Uzunlar; Enghez, la N.-V., pe valea Sofular, cu cătunele Biiuc-Enghez, Cuciuc-Enghez și Casiccĭ; Gheringec, la E., pe pîrîul cu acelașĭ nume, cu cătunele: Gheringec, Ascilar, Baș-punar, Copucci și Haĭdar-Chioi; Musurat, pe pîrîul Musurat, la N.-E., cu cătunele: Musurat, Buiuc-Muratan, Charli-Chioi, Cuciuc-Muratan, Ciat-Malar și Urlu-Chioi; Osmancea, la N., pe valea Osmancea; Osman-Facĭ, tot la N., pe valea Elibe-Chioi, cu cătunele Osman-Facĭ, Abdulah și Ebe-Chioi; Sari-Ghiol, la S.-E., pe valea Chiragi-Cu, cătunele Sari-Ghiol, Acbași, Agilar, Caracicula, Cerige, Ilanlic, Mustegep; Tatligeac, la E., lîngă lacul Tatligeac, cu cătunele Tatligeacul-Mare și Tatligeacul-Mic; Topraisar, în partea centrală, pe valea Topraisar; Tuzla, la N.-E., pe malul S. al laculuĭ Tuzla, cu cătunele Tuzla, Perveli și Mangea-Punar.

Suprafața pl. este de 130342 hect., din care: 3088 hect. ocupate de teren neproductiv; 2519 hect. vetrele satelor carĭ aŭ 3445 case, 569 hectare bălțĭ, mlaștinĭ și drumurĭ și 127254 hect. loc productiv; din acestea 55523 hect. aparțin statuluĭ și proprietarilor, iar 71731 hect. aparțin locuitorilor împămînteniți.

Populațiunea plășeĭ Mangalia este de 3872 familiĭ, saŭ 16581 suflete: 8842 bărbațĭ, 7739 femeĭ; 9130 necăsătoriți, 6958 căsătoriți, 482 văduvĭ, 11 divorțațĭ; cetățenĭ romînĭ 14701, supușĭ străinĭ 1839, nesupușĭ niciuneĭ protecțiĭ 41; ortodoxĭ 4781, catolicĭ, etc., 1553, mahomedanĭ 10219, mozaicĭ 2, de alte religiĭ 26; agricultorĭ, meseriașĭ, etc. 3745, industriașĭ 30, cu profesiĭ libere 409, comercianți 110.

Are: 5 biserici, deservite de 5 preoți, 5 dascălĭ și 4 cîntăreți; 42 moschee și geamiĭ; 23 case de rugăciunĭ pentru celelalte religiunĭ; 6 școale mixte, frecuentate de 261 elevĭ.

Plasa Mangalia este bogată în teren arabil, cultivabil, în pășunĭ și izlazurĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1486 pluguri cu boĭ și 456 pluguri cu caĭ; 929 care cu boĭ și 1326 căruțe cu caĭ; 5 mașinĭ de treerat cu aburĭ, 23 mașinĭ de semănat, 186 mașinĭ de secerat, 47 mașinĭ de bătut porumbul, 1 trior, 262 grape de fier, 36 mașinĭ de vînturat; 3 morĭ cu aburĭ și 81 de vînt.

Vite: 222 armăsarĭ, 3951 caĭ, 3581 țepe, 1105 mînzĭ, 153 taurĭ, 8322 boĭ, 9943 vacĭ și viței, 77 bivolĭ, 104 bivolițe, 81 malacĭ; 142 asinĭ, 5 catîrĭ, 8230 berbecĭ, 86279 oĭ, 35982 mieĭ, 127 țapi, 343 capre, 168 iezĭ, 1076 porcĭ, 961 scroafe.

Sunt 30 industriașĭ: lemnarĭ, fierarĭ, tîmplarĭ, etc; 110 comersanți; 41 circiumarĭ.

Comerciul constă în importul manufacturilor, colonialelor, țesăturilor, etc. și în exportul vitelor, lineĭ și orzuluĭ. El se face numaĭ prin Constanța și Medjidia.

Budgetul comunelor e la venitурĭ de 72436 leĭ, iar la cheltueli de 28894 leĭ.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Constanța-Mangalia; apoĭ drumurile marĭ: Mangalia-Tuzla; Mangalia-Medjidia; Mangalia-Cuzgun; Mangalia-Bairam-Dede; Mangalia-Cara-Omer; diferite drumurĭ vecinale și comunale, care unesc toate satele între ele.

Mangalia, *com. urb.*, jud. Constanța, pl. Mangalia.

Este situată în partea de S.

a județului, la 43 kil. de orașul Constanța, capitala districtului, și în partea de E. a plășei, a căreĭ reședință este. Satele învecinate cu ea sunt: Buiuc-Tatligeac, la 9 kil.; Cuciuc-Tatligeac, la 10 kil. (ambele ale comuneĭ Tatligeac) spre N.; Ascilar, la 7 kil.; Gheringec, la 9 kil.; Copucci, la 9 kil. (toate ale comuneĭ Gheringec), spre N.-V.; Cara-Aci-Culac, la 4 kil.; Hagilar, la 7 kil.; Acbașĭ, la 19 kil.; Sarĭ-Ghiol, la 11 kil., spre V., și satul Ilanlic, la 7 kil., spre S.

Forma teritoriului este aceea a unuĭ trapez neregulat cu baza spre Mare; lungimea luĭ e de 33 kil., iar întinderea totală e de 5080 hect., saŭ 50 kil. p.

Se mărginește la N. cu com. rur. Tatligeac; la V., cu satele Ascilar, Haidar-Chioi și Copucci (cătune ale comuneĭ Gheringec), despărțindu-se prin dealurile Ascilar și Baș-Punar; la E., cu Marea-Neagră și la S. cu cât. Cara-Aci-Culac și Hagilar (ale com. Sarĭ-Ghiol), despărțindu-se prin lacul Mangalia.

Solul e în general puțin accidentat; ramificațiunile și ondulațiunile estice ale culmeĭ Mangalia îĭ brăzdează teritoriul. Dealurile principale sunt: Baș-Punar (82 m.), la V.; Ascilar (64 m.), la N.-V., cu vîrfurile Sîrt-Iuiuc (63 m.) și Coiu-Iuiuc (64 m.), dominînd valea Mangalia și drumul Mangalia-Constanța; Mangalia, cu vîrful Mangalia (32 m.), prin interiorul comuneĭ, dominînd lacul Mangalia, orașul Mangalia și drumurile ce duc de la Mangalia la Constanța, la Medjidia și la Cara-Omer. La E. și la N. comuneĭ, între Mare și șoseaua județeană Constanța-Mangalia, se întinde un șes numit Cumarova, continuat spre S. cu șesul Mangalieĭ, ambele puțin ridicate de la nivelul Mărieĭ, presărate cu movile și avînd 2 iezere; ele se întind și la V. șoseleĭ de maĭ sus. Dealurile sunt acoperite cu finețe și semănăturĭ, iar șesurile cu iarbă pentru pășunat, avînd pe malul Mărieĭ și largĭ bande de nisip.

Movile sunt numeroase, maĭ mult de cît în orĭ-ce parte a județuluĭ, căcĭ pe un spațiŭ relativ mic (cam de 500 hect.) se găsesc peste 150 movile, grămădite în două marĭ grupurĭ, unul la N., și altul la N.-V. orașuluĭ, cel d'întîiŭ avînd 45 movile, cel-l'alt 38 movile; cele-l'alte sunt răspîndite în diferite direcțiunĭ maĭ cu osebire în partea de V.; printre ele sunt Chereșli-Iuc (43 m.), la N. de oraș; Badalar (67 m.), la N.-V., Miustegep (59 m.), la V., Sirĭ-Iuc (63 m.) și Coim Iuc (64 m.), la N.-V., pe hotar; sunt artificiale și aŭ servît probabil de loc pentru înmormîntare.

Văĭ sunt puține și neînsemnate, avînd apă numaĭ în timpul ploilor și primăverei. Principalele sunt: valea Mangalia, prin interiorul comuneĭ, deschizîndu-se în șesul Mangalia; printr'însa trec drumurile carĭ duc la Constanța și Medjidia; valea Baș-Punar, la V., pe hotar tălată de drumurile ce duc de la Mangalia la Cuzgun și la Cara-Omer, deschizîndu-se în lacul Mangalia. Bălțĭ sunt numeroase, din carĭ maĭ principale sunt: Lacul Mangalia, la S., pe hotar, avînd malurile înalte și stîncoase; întinderea sa totală este de peste 300 hect.; este acoperit cu stuf în partea de V. de băile sulfuroase; forma luĭ este lungureață și cu multe întorsăturĭ; odiniŏară a comunicat cu Marea și forma un port și adăpost de corăbiĭ (al orașuluĭ vechiŭ Calatis) maĭ bun de cît Constanța chiar. Iezerul Mangalia (120 hect.), la 2 kil. spre N. de oraș, este acoperit tot cu stuf; Cumarova (68 hect.), iarăși acoperit cu stuf, la 7 kil., spre N.-E.; alte patru maĭ micĭ formate de Mare, care cu timpul s'a retras lăsînd urme și pe aicĭ.

Marea-Neagră, pe o distanță de 10 kil., udă teritoriul săŭ în partea de V.; malul săŭ este înalt de la Mangalia și pînă la iezerul Mangalia, ripos și stîncos; în cele-l'alte părți, la S., pînă la lacul Mangalia, iar la N., pînă dincolo de lacul Cumarova, este jos și acoperit cu largĭ bande de nisip. În dreptul Mangalieĭ, accesul corăbiilor este împiedicat de ruinele unuĭ dig saŭ zid al Genovezilor carĭ formaseră aci un fel de port, distrus cu timpul fiind lăsat în părăsire.

La un sfert de oră spre S. de oraș, întîlnim băile sulfuroase de pe malul lacului Mangalia, puțin apreciate încă, din cauza lipseĭ de confort, stabiliment balnear, etc.

Comuna Mangalia este formată din orașul Mangalia și două cătune: Cumarova la N., lîngă lacul cu acelașĭ nume, la 4 kil. spre N. de oraș; Două-Maiŭ, sat de curînd format, pe malul lacului Mangalia, lîngă băile sulfuroase, la 2 kil. spre V. de oraș.

Suprafața comuneĭ este de 5080 hect., din carĭ 1223 hect. ale locuitorilor, 3857 hect. ale statuluĭ și proprietarilor.

Populațiunea comuneĭ este de 320 familiĭ, saŭ 1304 suflete, din carĭ 342 contribuabilĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 46 plugurĭ; 98 care și căruțe; 9 mașinĭ de secerat; 25 grape de fier; 5 mașinĭ de vîntura; 5

morĭ de vînt; 413 caĭ, 401 boĭ, 6 bivolĭ, 7065 oĭ, 14 capre, 38 porcĭ.

Sunt în Mangalia 19 industriașĭ (fierarĭ, lemnarĭ etc.); 31 comercianțĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 31291 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 26948 leĭ.

Are: 2 bisericĭ, cu hramul Sf. Nicolae și Sf. Gheorghe, cu 2 preoțĭ, 2 paracliserĭ și 2 cîntărețĭ; 3 geamiĭ, cu 3 hogĭ; o școală rurală mixtă, condusă de 2 învățătorĭ și frecuentată de 95 elevĭ; un biroŭ telegrafo-poștal, fondat în 1878 și al cărŭĭ venit pe 1896-97 a fost de leĭ 6618, caĭ 28.

Portul pe Mare este puțin visitat de oare-ce nu oferă adăpost vaselor și nu este situat într'o regiune tocmaĭ bogată. Sunt căĭ județene la Constanța, Medjidia, Cuzgun, Cara-Omer; drumurĭ vecinale la satele învecinate.

Orașul Mangalia este așezat pe ruinele vechiuluĭ port Calatis al Grecilor; a avut mare înflorire în timpul Grecilor și al Genovezilor, maĭ tîrziŭ.

Mangea-Punar, *sat*, în județul Constanța, pl. Mangalia, cât. com. Tuzla, situat în partea de E. a plășeĭ și cea de N. a comuneĭ, la 12 kil. spre N.-V. de cât. de reședință, lîngă lacul Mangea-Punar. Are o întindere de 3020 hect., din carĭ 29 hect. ocupate de vatra satuluĭ. Populația, în maioritate compusă din Tătarĭ, este de 15 familiĭ, saŭ 75 suflete, carĭ locuesc în 15 case

Mangiurești, *tîrlă*, jud. Brăila, la 7 kil. spre N. de satul Batogul, lîngă hotarul com. Batogul despre Ionești-Berlești, în fața satuluĭ Berlești. Are o suprafață de 5 hect., cu o populație de 12 familiĭ, saŭ 53 suflete.

Vite sunt: 15 caĭ, 75 vite marĭ cornute, 260 oĭ și 30 rîmătorĭ.

Mangul, *trup de pădure*, al statuluĭ, situat în comuna Bărbătești, pl. Horezul, jud. Vîlcea, în întindere de 390 hect., formînd, împreună cu trupul Deluțelul, pădurea Dobriceni.

Manii (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bisca, începînd din munțele Stevia și vărsîndu-se în pîrîul Siriul, între Valea-Cocoșuluĭ și Valea-Carpeluĭ.

Manolache, *sat*, jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, situat pe țărmul stîng al rîuluĭ Dîmbovița. Face parte din com. rur. Bobești-Bălăceanca. Pămîntul său e băltos.

Suprafața satuluĭ e de 431 hect., cu o populațiune de 165 locuitorĭ.

Epitropia bisericeĭ Doamna-Bălașa are 300 hect. și locuitoriĭ, 131 hect.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 137 și al celor micĭ, de 469.

Manolache, *vale*, se formează pe teritoriul com. Mierlești, pl. Siul d.-s., jud. Olt, taie dealul, udă cât. Catanele și apoĭ, unîndu-se cu Popa-Florea, dă în Iminog, pe stînga iuĭ.

Manole, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Turcoaia; se desface din dealul Sacole; se întinde spre S., avînd o direcțiune generală de la N. spre S., brăzdînd partea de V. a plășeĭ și cea de S. a comuneĭ; este despărțit de dealurile: Iglicioara-Mare, Iglicioara-Mică și Gorgorul printr'o vale prin care trece drumul comunal Turcoala-Satul-Noŭ; are 179 m. și este acoperit cu finețe.

Manole, *pîrîŭ*, izvorește din dealul Podișul; curge prin satul Băsești, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ; trece în com. Urdești și se varsă în pîrîul Elanul, aproape de satul Giurcani.

Manolea, saŭ **Platonești**, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, jud. Suceava, com. Uidești. Așezat de-a lungul pîrîuluĭ Platonița, are o populație, în maioritate compusă din Lipovenĭ, de 146 familiĭ, saŭ 763 suflete, din carĭ 173 contribuabilĭ. Locuesc în 200 case.

Vatra satuluĭ ocupă 24 fălcĭ.

Are: o școală rurală mixtă, înființată în 1891, condusă de un învățător și frecuentată de 45 elevĭ; o biserică lipovenească de lemn, cu hramul la Procove (1 Octombrie) și 2 schiturĭ, unul de călugărĭ, cu hramul St. Nicolae, cu 33 călugărĭ și altul de călugărițe, cu hramul Sf. Visarion (6 Iunie), cu 44 călugărițe. Schitul de călugărĭ are în juru-i o grădină de legume și pomĭ roditorĭ de 9 fălcĭ și 51 prj., un iaz și o morișcă, iar cel de călugărițe, 3 fălcĭ grădină și vre-o 30 chiliĭ.

Moșia e proprietatea statuluĭ, fostă a mănăstireĭ Probota. Are o suprafață de 800 fălcĭ, din carĭ 360 fălcĭ cultivabile, 400 fălcĭ pădure, 30 fălcĭ fînaț și restul neproductiv.

Improprietăriți în 1864, sunt 27 fruntașĭ, 23 pălmașĭ, 25 codașĭ și 16 cu cîte 10 prj., stăpînind toți 316 fălcĭ. În 1878 s'aŭ maĭ improprietărit 16 însurățeĭ cu cîte 3 fălcĭ.

Drumurĭ principale sunt: la

Uideștĭ (2 kil.), la Țolești (3 kil.), la Dolhești (6 kil.), și la Fălticeni (14 kil.).

Satul Manolea și-a luat numele, se zice, de la postelnicul Sandu Manole, care s'a călugărit sub numele de Sava Monahul. El a dăruit satul Platonești mănăstireĭ Probota, la 25 Maiŭ, 7251 (1743).

Locuitoriĭ Lipoveni din Manolea și din cele-l'alte sate lipovenești din județ sunt, se zice, descendenți din ceĭ 100000 robĭ descălicați de Ștefan-cel-Mare după prădăciunile făcute în Polonia, în 1498, în urma lupteĭ din Codriĭ-Cozminului.

Iată ce scria d-l Nadejdin în raportul sĕŭ, din 1846, către guvernul rusesc, privitor la lipoveniĭ din această localitate:

Cea maĭ vechiă dintre toate coloniele rascolnicilor din Moldova se socotește acea de la Manole (Manoilovca). Un sat mare compus din lipoveni popiștĭ, situat cam la 12 kil. de orășelul Fălticeni, reședința ținutului Sucevei. Aicĭ rascolniciĭ aŭ o biserică, construită în onoarea acoperămîntului Născătoareĭ-de-Dumnezeŭ, și afară de ea maĭ sunt încă treĭ schituri călugărești, două de bărbați și unul de femeĭ. În timpul actual la biserică este un popă rus fugar, anume Alexie, în vîrstă de peste 50 anĭ, cu femeie și cu copiĭ vrîsnicĭ; iar în schituri igumenește starițul Joiliu, originar se pare dintre lipovenii indigeni. Altă biserică rascolnică este în Iași în suburbia de peste Bahluiŭ. Acolo de asemenea înainte erau popĭ deosebiți, fugiți din Rusia, dar acum nu sunt. În celel'alte localități de lipoveni sunt numaĭ rogatorie, dintre carĭ cele maĭ însemnate sunt în orașele: Tîrgul-Frumos, Hîrlăŭ, Vasluiŭ, în satul Lipoveni, lîngă orașul Botoșani, și în satul Bratloŭ (Brătești), între Tîrgul-Frumos și Manole, cam la 25 kil. de amîndouă. Așa dar în timpul actual în toată Moldova predomină popa Alexie de la Manole; de acea este și foarte bogat, are o casă frumoasă, umblă într'o caleașcă de Viena cu 4 caĭ, iar pe fiiĭ luĭ aduși vrîsnicĭ din Rusia, 'i-a însurat aicĭ și 'i-a introdus în negustorie cu proprille luĭ capitaluri.

Eŭ am visitat în persoană principalele grupe ale Lipovenilor de aicĭ, și în Manole, care se poate numi centrul și Mitropolia răscolnicismuluĭ în Moldova, am găsduit destul de îndelung. După poziționca loculuĭ sĕŭ ca este o adevărată cavernă, ascunsă într'un codru des, în fundul unuĭ văĭ ripoase. Pămîntul pe care se află satul cu toate apartamentele luĭ, este proprietatea mănăstireĭ Probota, închinată, cum se zice aci, adică dată cu toate averile în proprietatea Sfîntuluĭ Mormînt, în Ierusalim, de unde se și administrează, adică se dă în arendă în profitul Patriarhieĭ, prin un monah trimis de patriarhul cu titlul de exarh. Locuitoriĭ din sat se socotesc maĭ mult de o sută de familiĭ, carĭ trăesc în case deosebite, construite după maniera rusească, cu toată fisionomia icĭelor (caselor țărănesci) din satele Velico-Ruse.

Biserica se înalță în mijlocul satuluĭ, ea există din vechime, dar nu de mult o aŭ construit-o măreț și înfrumusețat cu banĭ trimiși din Moscova, fiind-că bogășiĭ de aci, după asigurarea însuși a Lipovenilor, sunt către credință și servesc Mameieĭ, iar nu luĭ D-zeŭ. Însă ultima imputare nu cade asupra Manolenilor, căci între dînșiĭ nu este nicĭ un bogat. Sunt numaĭ gospodarĭ maĭ mult sau maĭ puțin cuprinși, în numărul cărora primul loc se cuvine bătrînuluĭ Athanasie Zaharov, care mĭ-a dat ospitalitatea în casa sa.

Acest Athanasie, prin figura sa cea imposantă, prin mintea naturală și prin influența morală asupra coreligionarilor sĕĭ, mĭ-a amintit pe Mihail Teodorovul din Bucovina. El, ca și acela, este un cărturar mare, și citește nu numaĭ cărțile vechĭ bisericești, ci și cele nouă lumești, se înțelege rusești, de cuprinderea morală și istorică; eŭ am văzut la dînsul multe cărți de aceste și însumi am fost martor, cum el le ceteа, iară răscolniciĭ adunați, în numărul lor și starețul Joilu, egumenul schiturilor Manole, îl ascultaŭ cu o respectoasă atențiune, maĭ ales cînd el, oprindu-se, le explica verbal despre patriarchiĭ, mitropoliții țării și chiar despre marĭĭ knezĭ ruseștĭ. Cu toate acestea, poate chiar din cauză că el era așa de familiar cu cărțile presei lumești civile, nu am observat la el vre-o particulară afecțiune pentru bigotismul rascolnic. Despre obiectele religioase el a vorbit cu mine foarte puțin și cu mare moderațiune; despre popa Alexeiu s'a exprimat foarte defavorabil, numindu-l interesat; încă și către egumenul schiturilor se arăta fără niciĭ o stimă, ba încă cu un fel de dispreț. Însă trebue să adaog și aceea, că monachiĭ de azi, pe cît se vede, toțĭ sunt dintre indigeniĭ localĭ, și nu merită maĭ mult. Eĭ sunt niște oameni simplĭ, grosolanĭ, inculțĭ, chiar arare orĭ ceva cărturarĭ, și pe lîngă aceea trăesc într'o mizerie extremă. Două din schiturile lor, unul de bărbați și altul de femeĭ, despărțite unul de altul prin un gard învechit, se află lîngă sat, iar al treilea este izolat în pădure, în depărtare ca la 3 kil., ele nu sunt de cît niște grupe de vizuinĭ, maĭ de tot în pămînt, întunecoase și murdare, în care sunt cuibăriți cîte cîțĭ-va bărbați sau muleriĭ. Într'o vizuină de aceste eŭ am găsit pe însuși superiorul, care se ocupa cu meșteșugul lăcătușerieĭ, care este meseria luĭ, deculț și numaĭ în cămașă. Și pentru dreptul de a viețui în aceste vizuinĭ și a se folosi cu niște micĭ părticele de pămînt prin prejurul lor, unde își pun cîte-va straturĭ de legume, atît monachiĭ cît și monachiele, sunt impușĭ cu dăjdile în profitul proprietățeĭ; impozitul acesta este astă-zĭ de 3 carboave de individ. Extrema lor mizerie nu le permite a se ridica nicĭ intelectualmente, nicĭ moralmente.

De necaz eĭ nu se ferese de băutură, unde o găsesc și de aceea foarte adesorĭ îĭ întîlnești zbuciumîndu-se public într'o stare cu totul neconvenabilă vocațieĭ monahale. Aceasta s'a întîmplat chiar cu starițul Joliŭ, carele de față cu mine abia s'a ținut de la Athanasie la vizuina sihastrică. Ce se atinge de Popa Alexiŭ, el de-și are conduită bună, adică nu este bețiv, dar la cărțĭ este tot așa de ignorant, ca și Joliŭ, întru aceasta m'am convins din conversația ce am avut cu dînsul. De aicea se înțelege nestima către dînsul a unuĭ cărturar ca bătrînul Athanasie; și din ast-fel de simț către persoanele, care după chemarea lor, trebue să fie conducătorĭ aĭ credinței, firește se explică și acea răceală către credință, pe care am observat-o la bătrîn, și care în generațiunea junĕ se manifestă încă maĭ puternic și maĭ clar.

De exemplu, fiul luĭ Athanasie, numit Malafeĭ, junc foarte deștept, carele de și abea îĭ înfrîcează mustețile, este deja vătaf la Manole, s'a arătat înaintea mea ca un perfect liberton, maĭ, maĭ ateŭ.

Episcopul Melchisedec scrie în 1870:

În comuna Manole sunt 120 de familiĭ lipovenești, care compun în total 668 individĭ: aŭ biserica lor și un

popă; se crede că aceştĭ Lipoveni sunt dintre cei mai vechĭ ce s'aŭ stabilit în Moldova, pe la mijlocul veacului al 18-lea. Protoereul judeţului Suceava, spune despre Lipovenii din judeţul său numaĭ atîta în genere, că ei sunt staroverĭ după propriele lor arătărĭ. Nu putem dar decide cu exactitate, ce anume secte lipoveneşti sunt în Manole. În apropiere de Manole sunt treĭ schiturĭ, unde petrec călugării şi călugăriţile lor. Cel mai însemnat este schitul său chinovia Lipovenilor popişti de aicĭ, care numără 67 indivizĭ, din care 46 călugărĭ şi 21 călugăriţe. Chinovia are două biserici, una dedicată sfîntului Nicolae, iar a doua Înălţărei cinstitei crucĭ. Secţia femeiască se desparte de cea bărbătească prin un gard; călugăriţele frecuentează acelaşĭ biserică. Această mănăstire are un rol însemnat în afacerile lipoveneşti din Romînia; prin ea se întreţine comunicaţiunea afacerilor lipoveneşti din Romînia, Turcia şi Rusia cu ierarchia lipovano-austriacă de la Fîntîna-Albă. Starcţii acestei mănăstirĭ poartă titlul de archimandriţĭ. Unul anume Varsanufiĭ, fost archimandrit la Manole pe la anul 1861, şi zelos apărător al pseudo-ierarchiei austriace, în anul 1870, s'a unit cu ortodoxia în Rusia şi se află acum petrecător la mănăstirea omopistă Pocrovsky, din gubernia Cernigovului. De şi majoritatea este popistă, nu lipseşte în Manole nicĭ partidul nepopist; el are un schit al său propriŭ, situat în marginea unei păduri nu departe de Manole. Acolo trăesc vre-o 7 călugărĭ care nu aŭ nicĭ o relaţiune bisericească cu bisericile şi popiĭ, nicĭ cu călugării ceĭ l'alţĭ, de la Manole.

În 1803, «Lipovenii ot Manole, a M-reĭ Probota, avea 40 liuzĭ, plătind bir 1172 leĭ anual; lucraŭ pămîntul, oare-şĭ care negustorie şi aveaŭ loc în destul».

Manolea (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Manolea, pendinte de com. Comarnicul, plaiul Peleşul, jud. Prahova.

Manoleasa, *com. rur.*, în partea de S.-E. a plăşeĭ Başeul, jud. Dorohoiŭ, la 65 kil. de oraşul Dorohoiŭ, formată din satele: Boldul-Răzeşti, Domoşani (Hriţeni şi Manoleasa), Flondora, Hriţeni (Pancul şi Stroici), Liveni-Metropoliei (Stînca-Liveni-Noĭ), Stroicul, Şerpeniţa, Tescureni (Bajura-Timuş) şi Volovăţul (Iacovachi şi Stroici), cu reşedinţa primărieĭ în Flondora. Are o populaţie de 566 familiĭ, saŭ 2155 suflete; 4 bisericĭ, deservite de 4 preoţĭ, 5 cîntăreţĭ şi 4 pălămarĭ; o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 62 elevĭ; 1404 hect. 61 arĭ pămînt sătesc; 8634 hect. 08 arĭ cîmp şi 266 hect., 39 arĭ, pădure, proprietăreştĭ; 14 iazurĭ şi 15 pogoane vie.

Budgetul com. e de leĭ 8569, banĭ 95, la venitură, şi de leĭ 6280, banĭ 57, la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute 2133, oĭ 5104, capre 6, caĭ 764, catirĭ 12, porcĭ 1044; stupĭ cu albine 250.

Manoleasa-Prut. Vezĭ Domoşeni, *sat*, com. Manoleasa, jud. Dorohoiŭ.

Manoleşti, *sat*, cu 24 familiĭ moşnenĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Groşi.

Manoleşti, *sat*, în partea de N.-E. a com. Curteşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, şi spre V. de oraşul Botoşani, cu o suprafaţă de 194 hect. şi o populaţie de 28 familiĭ, saŭ 110 suflete.

Vite: 59 boĭ, 34 vacĭ, 18 caĭ şi 13 porcĭ.

Manoleşti (Muscelul, Cătunul-de-la-Biserică), *cătun*, al com. Valea-Muscelului, jud. Buzăŭ, cu 120 locuitorĭ şi 31 case; are sub-divizia Drăgulineşti.

Manovarda, *deal*, pe moşia Buda, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Manta, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, căt. Lera, între Piatra-Romeĭ, Vîrful-Lereĭ şi Măgura; are fineţe întinse.

Manta, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, căt. Lera; face un corp cu Fundul-Lereĭ, de 80 hect., pe moşia Lera.

Manta, *vale*, în jud. Vîlcea, udă partea de S. a com. Pietrarĭ d.-s., serveşte de limită între această com. şi Pietrarĭ-d.-j., şi se varsă în riul Otăsăul.

Manta-cu-măgură, *numire* ce se mai dă *muntelui* Manta, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bisca.

Manta-Roşie, *vale*, între dealurile Cetăţuia şi Vişanul, din com. Galata, jud. Iaşi; începe de la podgoria Doĭ-Perĭ şi se termină în şesul Frumoaseĭ, de pe teritoriul oraşului Iaşi.

Manteĭ (Lacul-din-Vîrful-), *lac*, în jud. Buzăŭ, com Cătina, căt. Lera, situat pe vîrful muntelui Manta.

Manţul, *sat*, în partea de N.-V. a com. Tăbălăeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, situat pe valea cu acelaşĭ nume; are o populaţie de 4 familiĭ, cu 12 suflete.

Manul, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., com. rur. Izvorelul.

Prin acest sat trece şoseaua comunală care pune în legătură şoseaua Dumbrăvii cu calea ferată prin gara Timna.

Maraloiul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiştea, căt. com. Cîineni, aşezat în partea de N. a com., pe malul stîng al riului Buzăul, la 7½ kil. spre N.-E. de cătunul

de reședință, Stăvărești. Are o întindere de 13 hect., cu o populațiune de 60 familii, saŭ 266 suflete, din carĭ 58 contribuabilĭ. Până în anul 1865, cînd s'a alipit la Ciineni, ținea de com. Amara.

Marcadeul, *munte* al satuluĭ Tulnici, pl. Vrancea, jud. Putna.

Marcadeul, *pădure,* în întindere de 4000 fălcĭ, situată pe teritoriul com. Tulnici, pl. Vrancea, jud. Putna, aparținînd locuitorilor din com. Tulnici, care o exploatează în devălmășie.

Marcanul, *pîrîŭ,* izvorește din fîntîna Marcanul, de pe moșia Grivița, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ; curge prin valea cu acelașĭ nume; formează iazul Odaia de pe Păltiniș; trece pe teritoriul com. Bivolul, și spre S., se varsă în pîrîul Volovățul.

Marcea, *com. rur.,* jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., compusă din 3 cătune: Marcea, Ioneștĭ-Govoriĭ și Prodănești. Este situată la 25 kil. de capitala județuluĭ și la 23 kil. de a plășeĭ.

Până la 1885, comuna s'a numit Ioneștĭ-Govoriĭ, dar fiind că se făceaŭ multe greșelĭ în corespondența oficială a com. s'a schimbat numirea, prin decret regal, din Ioneștĭ-Govoriĭ în Marcea.

Are o populație de 262 familiĭ, saŭ 965 suflete, din carĭ 350 contribuabilĭ; locuesc în 271 case.

Sunt 2 bisericĭ: una în cât. Marcea, a doua în cât. Ioneștĭ-Govoriĭ, reparată la 1836 de locuitorĭ; o școală, înființată la 1860, și frecuentată de 39 băeți și 28 fete, din 95 copiĭ în vîrstă de școală.

S'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiile statuluĭ Marcea și Ioneștĭ Govoriĭ, 167 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 550 hect. pămînt.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ sunt de 2485 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Marcea, Corbeanca, Guguianca, în partea de E. Scundul și udată de văile cu acelașĭ nume, și de rîul Oltul.

Se mărginește cu comunele: Băbeni, (la N.); Ioneștĭ-Minculuĭ, (la S.); Scundul, (la V.) și cu județele: Oltul și Argeșul, de care se desparte prin rîul Oltul, care, în dreptul com. Marcea, formează două insule marĭ.

Marcea, *sat,* făcînd parte din com. rur. Marcea, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Marcea, *moșie* a statuluĭ, jud. Vîlcea, fostă pendinte de mănăstirea Cozia.

Marcea, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 850 hect., situată în com. Ioneștĭ-Govoriĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Marchel, *gîrlă,* în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ urbane Mahmudia; ese din lacul Cara-Suhat, din partea de N. a luĭ; se îndreaptă spre E., avînd o direcție generală de la V. spre E.; face maĭ multe cotiturĭ, mergînd numaĭ prin stuf; primește apele laculuĭ Marchel; trece nu departe de brațul Sf. Gheorghe, se încrucișează cu altă gîrlă, și, după un curs de 11 kil., se varsă într'un lac vecin de lacul Isacovul, pe teritoriul comuneĭ rurale Cara-Orman (Sulina), brăzdînd astfel partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ; are malurĭ joase, e puțin adîncă și conține puțin pește.

Marchel, *punct trigonometric,* situat în partea de N. a județuluĭ, a plășeĭ Tulcea și a comuneĭ urbane Mahmudia, pe malul sting al brațuluĭ Sf. Gheorghe și lîngă gîrla Marchel; are 2 m. înălțime, domînînd brațul și niște micĭ cherhanale de lîngă el.

Marcociul, *deal,* acoperit cu viĭ, livezĭ și ogoare, în partea de S. a satuluĭ Costulenĭ, pl. Branîștea, jud. Iași, și pe coasta căruia se află și o parte din sat.

Marcoșul, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Calvini, cât. Bîsceni-d.-s.; are 750 hect., mare parte pădure.

Marcoșul, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Calvini, cât. Bîsceni-d.-s.; începe de sub Vîrful-Miuluĭ și se scurge în rîul Bîsca-Chiojdului.

Marcoteții, *culme de dealurĭ,* jud. Bacăŭ, plasa Bistrița-d.-j., care se întinde între comunele Fundul-Răcăciuni și Răcăciuni, pe la Vestul lor și în spre com. Gropile. Este acoperită cu pădurĭ și are cariere de piatră.

Marcul, *deal,* se prelungește din com. Berezeni, de a lungul teritoriuluĭ comuneĭ Bozia, plasa Prutul, jud. Fălciŭ, printre dealurile: Copăceana și Belciugul, terminîndu-se la S., pe teritoriul satuluĭ Bogdănești, în șesul Prutuluĭ.

Marcul, *iaz,* pe valea cu acelașĭ nume, format din pîrîul Marcul, pe teritoriul satuluĭ Bozia, com. Bozia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Marcul, *pîrîŭ,* curge prin Valea-Marculuĭ, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, formează iazul cu acelașĭ nume, pe moșia Bozia, com. Bozia, iazul de lîngă satul Odaea-Bog-

dana și iazul de lîngă satul Bogdănești și apoĭ trece în jud. Tutova.

Marcul, *vale,* care se întinde de la N. la S., între dealurile: Marcul și Copăceana, pe teritoriul satuluĭ Bozia, pl. Prutul, județul Fălciŭ și pe care se află 3 iazurĭ: Marcul, Odaea-Bogdana, de lîngă sat, și Bogdănești.

Marculuĭ (Movila-), *movilă,* jud. Brăila, la 3 kil. spre E. de satul Chioibășești, servind de hotar între com. Chichinețul și Iazul, din jud. Ialomița.

Marculuĭ (Movila-), *movilă,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, formînd hotarul dintre moșia Iazul și Chichinețul, din jud. Brăila.

Mardalele, *cătun,* al com. Gropșani, pl. Olțețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat aproape de vărsarea apeĭ Frăția în rîul Geamartaluiul. Coprinde și satul Dragoșinul (36 loc.). Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mărĭ este de 190 m.

Mardalele, *pădure,* în jud. Buzău, com. Mlăjetul, cătr. Valea-Rea, făcînd un corp cu pădurea La-Lacurĭ.

Mare (Dealul-), *deal,* ce se întinde prin com. Richitoasa, jud. Tecuciŭ, străbate raionul comuneĭ Burdusaci, paralel cu pîrîul Zeletinul și se termină la satul Oprișești și la satele din prejur. In fața Oprișeștilor, pe acest deal, se află biserica și cimitirul.

Mare (Dealul-), *deal,* în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ urbane Tulcea; formează un sistem aparte în legătură nedepărtată cu Culmea-Isacceĭ; brăzdează partea de N. a pl. și cea de S. a orașuluĭ; are direcția V.-E.; lasă spre N. Dealul Carierĭĭ și spre S. dealurile Caira-Deșlĭ, Redĭ, Imalac, Ciatal-Tepe; orașul Tulcea e așezat pe ultimele sale ondulațiunĭ către Dunăre; vîrful săŭ, Tulcea, are 204 m., dominînd orașul Tulcea; este traversat de drumurĭ comunale, ce duc din Tulcea spre Agi-Ghiol, Sabangea, San-Ghiol și în lung de Drumul-Lupuluĭ; este acoperit cu finețe și semănăturĭ.

Mare (Dealul-), *deal* mare, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Nicolițelul; se desface din dealul Nicoțelul; se întinde spre E. în direcția S.-V. spre N.-E., dealungul văeĭ pîrîuluĭ Telița; la poalele luĭ de N.-V. este așezat satul Nicolițelul; la cele de N. și de N.-E. se găsesc viile Ocheașe și Sarica; are un vîrf de 259 m., dominînd Nicolițelul; este tăiat de Valuluĭ-Traian și de drumul comunal Nicolițelul-Telița; e acoperit cu pădurĭ.

Mare (Fața-), *munte,* în jud. Buzău, com. Gura-Teghii, între muntele Tega și muntele Podul-Caluluĭ. La E., se lasă pe sub muntele Podul-Grecilor, pînă în rîul Bisca-Mare. Are maĭ multe culminațiĭ, dintre carĭ maĭ însemnată este Vîrful-Monteoruluĭ. E acoperit de pădure de brad și fag, avînd și puțin izlaz.

Mare (Groapa-), *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dumitrești; este așezat în partea de V., a comuneĭ, pe lacul Groapa-Mare, de la care și-a luat și numele.

Mare (Movila-), *colină,* în jud. Buzău, com. Cărpinișteа, cătr. Izvorul-Dulce; aci sunt ruinele uneĭ biserici, care, se zice, a fost arsă de Turcĭ, împreună cu toțĭ oamenĭĭ ce se aflaŭ înăuntru în timpul serviciuluĭ divin.

Mare (Movila-), *movilă* mare, în jud. Buzăŭ, com. Luciul, care, împreună cu movila Popina din sat, formează baza triunghiuluĭ de movile ale căror unghiŭ îl face Movilele-cu-Cruce (treĭ în rînd) de lîngă moară; e o mică abatere din seria movilelor ce începe din muntele Istrița și formează apoĭ o nouă serie, care ese din com. Luciul pe la Movila-Grecilor și trece prin cătr. Scărlătești, moșia Rușețul și continuă pînă în Brăila.

Mare (Ostrovul-), *insulă,* în Dunăre, cu 115 hect. pădure, ținînd de com. Celeiul, din jud. Romanați.

Mare (Ostrovul-), *insulă,* în Dunăre, cu 100 pog. pădure, ținînd de com. Izlazul, din jud. Romanați.

Mare (Valea-), *vale,* județul Gorj, comuna Bîrzeiul-de-Pădure, avînd direcție N.-S., coprinsă între dealul Licuriciul, la V. și dealul Pojarul, la E. Își ia naștere maĭ sus de Bîrzeiul-de-Pădure, și se termină maĭ jos de Gilcești. Prin ea curge pîrîul cu acelașĭ nume, urmînd direcția văeĭ, care n'are apă de cît numaĭ în timpurĭ ploioase, și care dă în Amaradia, aproape de Colțești. Pe această vale trece șoseaua comunală, care pune în legătură Bîrzeiul-de-Pădure, Scrada, Gilcești, legîndu-se cu șoseaua vecinală de pe valea Amaradieĭ.

Mare (Valea-), *vale,* jud. Muscel, plaiul Dîmboviței, izvorește

din dealul Poiana-de-Hotori, udă comuna Valea-Mare, și se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, de la vale de Calea-Pĭetroasă.

Mare (Valea-), *vale*, jud. Muscel, pl. Rîurile, com. Vlădești; izvorește de sub piscul numit Țifla-Corbului și se varsă în Valea-Mică, la locul zis Intîlnîturile.

Mare (Valea-), *vale*, ia naștere din com. Prahovița-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova, și se varsă în rîul Prahovița, tot în com. Prahovița-d.-j.

Mare (Valea-), *vale*, în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Malcoci, servind de hotar între com. și orașul Tulcea; se desface din poalele nordice ale Dealului-Mare; o ia spre N., trece pe la V. de satul Malcoci, și după 7 kil. de drum se deschide în balta Malcoci; pe vale merge drumul comunal Malcoci-Agi-Ghiol.

Marele, *pîrîă*, vine din Bucovina și trece pe moșia Grămești, jud. Dorohoiu, pl. Berhometele, com. Grămești.

Mareșoaia, *pădure*, în jud. Buzău, com. Tisăul, căt. Valea-Caprei; se întinde între Piatra-Cizlăului și Năeni-Proșca; are 30 heet.

Mareșul, *com. rur.*, jud. Argeș, pl. Pitești, la 13 kil. de com. rur. Bascovul-Flești, reședința sub-prefecturei, și la 18 de Pitești. Se compune din 3 sate: Frățești, Gradiștea și Mareșul. Are o populație de 922 suflete; 2 biserici, una de zid în Gradistea, și a doua de lemn în Mareșul, deservite de 3 preoți, 2 cîntăreți și 2 paracliseri; o școală primară rurala.

Budgetul com. e de 2398 lei la venituri și de 1720 lei la cheltueli.

Vite sunt: 153 boi și vaci, 20 cai, 2 bivoli, 240 oi, 35 capre și 32 rîmători.

Mareșul, *sat*, cu 450 suflete, jud. Argeș, pl. Pitești; face parte din com. rur. cu același nume. Aici este reședința primăriei. Are o biserică de lemn, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Mareșul, *cătun*, jud. Brăila, lîngă gara Făurei, în hotarul despre com. Surdilele, în suprafață de 7 hect. Are o populație de 15 familiĭ, saŭ 75 suflete; o băcănie; o brutărie; o măcelărie.

Parte din acest sat este pe teritoriul com. Surdila-Greci, iar parte pe Surdila-Găiseanca.

Vite sunt: 25 cai, 30 vite marĭ cornute, 30 oi și 20 rîmători.

Mareșul, *tîrlă*, jud. Brăila, la 4 kil. spre N.-V. satului Vădeni, pe canalul viroagei Sireței, de pe moșia Zlatia, aproape de ruptura Hogioaia. Aci este armanul arendașului, avînd 2 case.

Mareșul, *braț* (prival), în jud. Ialomița, insula Balta, pl. Ialomița Balta, com. Dudești.

Marga, *com. rur.* și *sat*, jud. Mehedinți, plaiul Cerna, la 32 kil. de orașul T.-Severin, situată pe valea Topolnița. Satul Marga formează comună cu satele Călinești și Șoroca.

Comuna toată are o populație de 916 suflete, din carĭ 154 contribuabilĭ. Locuesc în 260 case.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 3 cîntăreți.

Locuitorĭĭ posedă: 20 pluguri, 2 căruțe cu caĭ, 20 care cu boĭ; 202 stupĭ cu albine.

O șosea comunală o leagă prin satul Șoroca cu șoseaua Severin-Balta-Bala-de-Aramă.

Budgetul com. e la venitur de 972 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 729 leĭ.

Vite: 460 vite marĭ cornute, 20 caĭ, 400 oĭ, 400 capre și 500 rîmătorĭ.

Marga, *mahala*, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, com. rur. Băsești.

Margarita, *vale*, izvorește din dealurile de E. ale com. Urși, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, și se varsă în girla Cungrișoara, tot în raionul com. Urși.

Marghia, *com. rur.*, pe pîriul cu același nume, jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 14 kil. de com. rur. Costești, reședința sub-prefecturei, și la 49 kil. de Pitești. Se compune din 2 sate: Lunca și Mărghia, cu o populație de 160 familiĭ, saŭ 846 suflete.

Are: 3 biserici, una în satul Lunca și două în satul Marghia, deservite de 3 preoți, 3 cîntăreți și 2 paracliseri; o școală primară rurală.

Vite sunt: 462 boi și vaci, 42 cai, 6 bivoli, 2200 oi, 43 capre și 397 rîmători.

Budgetul com. e la venituri de 1670 lei, iar la cheltueli, de 1661 lei.

Marginea, *plasă*, situată în partea de S. a jud. Vlașca. Se pare că 'și-a luat această numire fiindcă este în marginea județului Vlașca. Inainte de 1828, adică atunci cînd Giurgiu era raia turcească, această plasă era împărțită în două și anume: Balta, cu 15 sate și Slobozia, cu 10 sate.

La 1831, cînd s'a făcut harta Ţăreĭ, după ordinul Generaluluĭ Kiseleff, s'a introdus şĭ aceste două plăşĭ cu alte sate în un singur raion al plăşeĭ cum se află astăzĭ, avînd ca reşedinţă a subprefectureĭ, satul Hodivoaia. De atuncĭ ast-fel constituĭtă, poartă numele de plasa Marginea.

Se mărgineşte spre E. cu judeţul Ilfov, începînd din marginea comuneĭ Gostinari şĭ pănă în marginea pădureĭ Pruntul, unde începe Comana, ce ţine de plasa Cîlnişteа. Spre S. se învecineşte cu Bulgaria, avînd de limită naturală vierul apeĭ Dunărea, conform tratatuluĭ de la Adrianopole, începînd din dreptul Gostinaruluĭ şĭ pănă la Petroşani. Hotarul acesta se păzeşte de grănicerĭ saŭ dorobanţĭ, carĭ aŭ 16 punte de staţiune saŭ pichete. Se învecineşte la V. cu judeţul Teleorman, începînd de la gura rîuluĭ Vedea în sus pănă la comuna Grosul. Spre N., se mărgineşte cu plasa Cîlnişteа, începînd din comuna Grosul, şĭ trecînd prin Cucuruzi, Ciolanul şĭ pe la Răsuceni, pe din sus de Frăteşti, Daia, Frasinul, Băneasa, Petroşani, Pueni şĭ Pruntul.

Suprafaţa acesteĭ plăşĭ este de 137370 hect., cu o populaţiune de 54000 locuitorĭ.

Se compune din 29 comune cu 52 cătune şĭ anume:

1. *Arsache,* cu cătunele: Arsache (Paraipani) şĭ Băbaiţa.

2. *Bălănoaia,* cu cătunele: Bălănoaia, Coşoveni, Nazîrul, Onceşti, Turbatul şĭ Cantemir.

3. *Băneasa-Sf. Gheorghe,* cu cătunele: Băneasa şĭ Sf.-Gheorghe.

4. *Braniştea,* cu cătunul Braniştea.

5. *Bujorul,* cu cătunul Bujorul.

6. *Cacaleţi,* cu cătunul Cacaleţi.

7. *Chiriacul,* cu cătunele: Beĭul, Chiriacul şĭ Moşteni-Călărăşenĭ.

8. *Ciolanul-Pangal,* cu cătunul Ciolanul-Pangal.

9. *Cucuruzul,* cu cătunul Cucuruzul.

10. *Dăiţa,* cu cătunul Dăiţa.

11. *Frasinul,* cu cătunul Frasinul.

12. *Frăteşti,* cu cătunele: Daia şĭ Frăteşti.

13. *Găojani,* cu cătunele: Găojani şĭ Petrişul.

14. *Gogoşari,* cu cătunele: Gogoşari-Noĭ şĭ Gogoşari-Vechĭ.

15. *Gostinul,* cu cătunele: Gostinul-Hagiul şĭ Gostinul-Mănăstirea.

16. *Grosul,* cu cătunele: Grosul şĭ Poenarĭ-Grosul.

17. *Hodivoaia,* cu cătunele: Hodivoaia şĭ Vierĭ.

18. *Malul,* cu cătunele Malul-d.-s. şĭ Malul-d.-j.

19. *Oinacul,* cu cătunul: Oinacul.

20. *Pietrele,* cu cătunele: Meletia şĭ Pietrele.

21. *Petroşani,* cu cătunul Petroşani.

22. *Pueni,* cu cătunele: Pruntul-Comeneĭ şĭ Pueni.

23. *Putineiul,* cu cătunul Putineiul.

24. *Răsuceni,* cu cătunele: Gostieni saŭ Asan-Aga, Răsuceni-d.-j. şĭ Răsuceni-d.-s.

25. *Slobozia,* cu cătunul Slobozia.

26. *Stăneşti,* cu cătunele: Ghizdarul şĭ Stăneşti.

27. *Toporul,* cu cătunul Toporul.

28. *Trestenicul-d.-s.,* cu cătunele: Trestenicul-d.-s. şĭ Ludăneasca.

29. *Trestenicul-Popeşti,* cu cătunele: Trestenicul-Grăjdăneşti, Trestenicul-Popeşti şĭ Trestenicul-Tomuleşti.

Plasa Marginea este compusă din două marĭ platourĭ, unul care începe din malul Dunăreĭ şĭ merge pănă sub coastele dealuluĭ Dunăreĭ, plecînd de la Frasinul, pe la Daia, Frăteşti, Onceşti, Stăneşti, şĭ mergînd pănă în dreptul Hodivoaleĭ, unde începe a se pierde şĭ al doilea platoŭ, care pleacă din Petroşani, sue pe la Gogoşari şĭ coprinde în el şĭ cîmpul Burnazuluĭ pănă la Gros il şĭ Chiriacul.

Aceste două platourĭ sunt străbătute de văĭ şĭ gîrle şĭ de Dunăre, la S. Dunărea, care face limită ţăreĭ, a judeţuluĭ şĭ a plăşeĭ, şĭ care are o mulţime de vărsăturĭ şĭ bălţĭ în platourĭ, din carĭ cele maĭ principale sunt: Comasca, Cama, Canalul Sf. Gheorghe, Veriga şĭ altele maĭ micĭ. Apa Vedea o limitează la V. Cîte-va vîlcele carĭ se varsă în Vedea o străbat, din care maĭ principală este Valea-Morilor, ce se găseşte cu sfîrcul în cîmpia Burnazul şĭ se varsă în Dunăre, între Malul şĭ Slobozia. O mică vîlcea îşĭ are scurgerea în Teleorman după ce şĭ-a luat naştere din sus de Grosul, acesteia i-se zice: Valea-pe-Baltă.

In Cîlnişteа daŭ apele văĭlor: Ciolanul, Cablanul, Scumpia, Urdeşiul şĭ Lazul. Apoĭ maĭ sunt văile Frăsinetul, Daia, Onceasca, Valea-Miuluĭ, care toate se scurg în platoul Dunăreĭ.

Bălţĭ principale avem, începînd de la V. spre E.: Petroşani, Găojani-Petrişul, Paraipani, Malul-de-Sus, Malul-de-Jos, Mahîrul, Cioroiul, Frasinul, Băneasa, Gostinul şĭ Pietrele. Cele maĭ întinse sunt: Pietrele, Petroşani, Băneasa şĭ Gostinul. Din aceste bălţĭ se scoate cantităţĭ marĭ de peşte şĭ racĭ.

In această plasă sunt o mulţime de insule saŭ ostroave, din care mare parte sunt acoperite cu pădurĭ de salcie;

cele mai mari sunt: Marotinul, în dreptul Braniștei; Ostrovul-Lung, în dreptul Gostinului-d.-j.; Cioroiul, în dreptul Giurgiului; Pîrgosul-Dinul și Chilbotinul pe domeniul Giurgiului, în dreptul Maluluĭ, Batinul, în dreptul Petroșanilor; Regalul și Mocanul, în dreptul Smîrdeĭ; Lungul, în dreptul Puenilor; Coria, în dreptul Fruntuluĭ; Insula Sf. Gheorghe, în fața carantineĭ Giurgiului. Cele cu pădurĭ sunt: Bălanul-Guțiul, Turbatul, Grindul-Penciuluĭ, Bășicuțele, Măgura-de-Nisip, Zotunul saŭ Cama, Ramadanul, Borunul, Stîrcea, Mocanul, Regalul, Dinul, Batinul, Grindul, Comasca, Zlotunul, Ienechioiul, Pueni saŭ Călugăreasca și Pruntul-Comaneĭ.

Dealurĭ principale sunt: Stănești-Onceasca, Daia Frățești, Frasinul, Băneasa și Pietrele. Mai sunt încă cîte-va măgurĭ însemnate ca: Măgura-de-Nisip, din jos de Lacul-Mahiruluĭ și măgura Gogoșari, pe proprietatea Toporul.

Un vast șes se prezintă în această plasă pe partea de V. a eĭ; începe despre Stănești și Chiriacul la E., duce spre V., pînă în hotarul plășeĭ și se întinde din marginea pl. Cîlnișteа pînă în coastele Dunăreĭ spre Paraipani. Această cîmpie are numirea de Burnazul.

In plasa Marginеĭ sunt cele mai întinse pășunĭ din tot jud. Vlașca, cele mai multe și mai bune vite: boĭ, bivolĭ, caĭ, oĭ și rîmătorĭ pășunează în cîmpiile Burnazului saŭ în ostroavele Dunăreĭ. Cîmpiĭ de cultură cu pămînt fertil face ca pl. Marginea să fie cea mai productivă din județ. Se produce fîn cu prisos pentru nutrirea pe iarnă a vitelor din această plasă.

Din numărul de 29 comune ce constitue această plasă, 24 din ele cultivează viĭ și aŭ pometurĭ îndestulate. Suprafața viilor este de 1956 hect., în care intră și 585 hect. de vie ce sunt pe proprietatea orașuluĭ Giurgiŭ. Ceea ce face aproape jumătate din întinderea de 4042 hect. de viĭ, ce sunt în întregul județ.

In această plasă se cultivă: in, cînepă și gogoșĭ de mătase cu abundență. In special în satele din spre E. de plasă, cum: Frasinul, Gostinul, Băneasa, Pruntul, Pîetrele și Pueni se fac rogojinĭ din papură de baltă, care se vînd la Giurgiŭ, Bucureștĭ, Oltenița și la Alexandria, din jud. Teleorman.

Statul posedă 20 pădurĭ de sălciĭ în suprafață de 3588 hect.; 5 pădurĭ de stejar și de alte esențe foioase, în suprafață de 5266 hect.

Statul posedă 8 proprietățĭ, aducînd un venit anual de leĭ 364600; Eforia Spitalelor Civile, 5 proprietățĭ, producînd un venit anual de leĭ 189000.

Particularĭĭ posedă un număr de 12 pădurĭ în suprafață de 13600 hect., aducînd un venit anual de 80000 leĭ.

Casele publice, ca: Eforia Spitalelor, Doamna Bălașa, posedă 800 hect.

Numaĭ în 2 comune din plasa Marginea — exceptînd orașul Giurgiŭ (vezĭ acest cuvînt) — se face bilciŭ în fie-care an, adică: la com. Arsache, la 26 Iulie, bilciŭ fără obor, și la com. Frățești, bilciŭ cu obor de vite, la 9 Martie și 23 Aprilie. Apropierea satelor acesteĭ plășĭ de orașul Giurgiŭ a făcut să nu fie trebuință de mai multe bilciurĭ.

Sunt multe morĭ cu aburĭ; afară de cele 4 morĭ din Giurgiŭ, mai sunt alte morĭ: la Petroșani, Vierĭ, Paraipani, Slobozia, Răsuceni și Chiriac.

Căĭ de comunicație sunt:

Dunărea, care servă la transportarea bucatelor din întregul județ, avînd două punțĭ de încărcare, la Petroșani și Giurgiŭ (Smîrda).

Linia ferată București-Giurgiŭ, care în această plasă are gara Giurgiŭ, stațiile Smîrda, Frățești și Băneasa, are un parcurs de 28 kil. în această plasă pînă la marginea eĭ la hotarul Comaneĭ despre Băneasa, unde începe pădurea;

Șoseaua națională, care duce la București prin Daia și trece în pl. Cîlnișteа la Crucea-de-Piatră, cu o lungime de 23 kil.;

Șoseaua, ce duce la Zimnicea, prin Slobozia, Malul, Paraipani și Petroșani, cu o lungime de 32 kil.;

Șoseaua județeană, care duce la Alexandria prin Putinei, și are o lungime de 32 kil.;

Șoseaua județeană, care duce la Pitești, trecînd prin Ghizdarul și Toporul. In fine șoseaua, care duce prin mijlocul județuluĭ spre Tîrgoviște și care trece prin Bălănoaia și Ciolanul.

S'aŭ improprietărit 283 însurățeĭ, luînd o suprafață de 1628 hect.

Reședința subprefecturei e în Giurgiŭ.

Are o judecătorie de ocol care are sub juridicțiunea sa, afară de satele acesteĭ plășĭ, orașul Giurgiŭ și comunele: Comana, Dadile, Gradiștea și Brănișteni, din plasa vecină.

In plasa Marginea sunt: 34 de școlĭ, din carĭ 4 de fete, iar cele-l'alte 30 sunt mixte, conduse de 10 învățătoare și 24 învățătorĭ; 21 parohiĭ, cu 47 bisericĭ, 30 preoțĭ și 80 cîntăreți.

Marginea, *plasă*, jud. Teleorman, compusă din 25 comune rurale și 2 urbane. La E., începînd de la Dunăre, se limitează cu jud. Vlașca, urmînd o linie curbă pe cîmpia Burnazului, pînă în hotarul com. Cacaleți (Vlașca), pe unde se întind multe din moșiile jud. Teleorman. De la Cacaleți limita plășei ia direcțiunea spre N.-V. către com. Plelea, de unde apoi apucă pe cursul riului Teleorman pînă la com. Lăceni, din pl. Tirgului. Hotarele comunelor Lăceni, Călinești, Mavrodinul și Bogdana formează limita de la N. și N.-V. a plășei; de aci limita urmează cursul piraielor Urluiul și Călmățuiul pînă la com. Voivoda, de unde merge în linie dreaptă pînă la Dunăre, între hotarele comunelor Cioara și Vînători. La S., Dunărea formează limita plășei ca și a județului.

Afară de laturea de N., toată plasa este udată de ape. La S., Dunărea cu bălțile ei. Riurile Teleorman și Vedea udă toate comunele înșirate pe partea despre E.; piraiele Urluiul și Călmățuiul, comunele despre V. și N.

Poziținea acestei plăși este numai de cîmp, întretăiată de diferite văi, vîlcele și cursuri de apă care-i dau aspectul cel mai plăcut. Cîmpiile mai întinse sunt: a-Burnazului, care începe dintre comunele Beiul, Conțești și Bragadirul și merge pînă în Vlașca; Cîmpia-Găuriciului, Bragadirul și altele mai mici. Prin cultura întinsă ce se face în această plasă și prin frumoasele ei poziținni, merită numele ce i s'a dat de Grădina-Teleormanului.

Comunele rurale ale acestei plăși sunt: Adămești, Atîrnați, Beiul, Bragadirul, Brînceni, Cervenia, Conțești, Fintinele, Furculești, Frumoasa, Găuriciul, Lisa, Nanovul, Năsturelul, Piatra, Plelea, Poroschia, Zmirdioasa, Spătărei, Suhaia, Storobăncasa, Țigănești, Vînători, Viișoara și Voivoda, cu o populațiune de 38891 locuitori, din cari 8254 contribuabili.

Comune urbane sunt două: Alexandria, cu o populațiune de 11503 suflete, din cari 4543 contribuabili; Zimnicea, cu o populațiune de 4961 suflete, din cari 1193 contribuabili.

Aceasta plasă este întrunită cu pl. Călmățuiului, avînd un singur sub-prefect. Reședința este la Alexandria.

Vite sunt: 12263 cai, 341 măgari și catiri, 21662 vite mari cornute, 70462 vite mici și 8224 porci.

Plasa Marginei a purtat și în vechime acelaș nume. In catagrafia Domnitorului C. Mavrogheni, în secolul trecut, o găsim compusă din satele Ulmeni, Piatra, Voivoda, Lisa, Viișoara, Străini, Fintinelele, Zimnicele, Malul-Roșu, (Herasca sau Năsturelul de astăzi), Gorganul, Bragadirul, Cătunească, Scăești, Șoimul, Brînceni, Țigănești, Zmîrdioasa și Bujoreni.

Marginea, *sat*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Grozești, situat pe malul sting al Oituzului și la poalele munteluĭ Coșna.

Marginea, *sătuc*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Uscați.

Marginea, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Mesteacănul.

Marginea, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Buhuși, renumit pentru cărămidăriile ce se fabrică în localitate; cu marginile sale formează hotarul com. și al jud. despre jud. Roman.

Marginea, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-de-Sus, com. Heleștieni, spre S.-V. de satul Heleștieni, la 500 m. de el. Este așezat pe deal.

Are o populație de 89 familii, sau 418 suflete.

Se lucrează olăria. Sunt 161 vite mari cornute.

Marginea, *sat*, făcînd parte din com. Gălceana, jud. Tecuciu, situat la V. comunei.

Are o populație de 36 familii, sau 144 suflete, cari locuesc în 34 case.

Satul este întemeiat o dată cu satul Pietroasa.

Marginea, *numire*, ce se mai dă *cătunului* Bordeni-Mici, din com. Bordeni, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Marginea, *munte*, la N. de com. Rimești, pl. Oltul-de-Jos, jud. Vîlcea, între muntele Ursul și Petriceaua. Servește de suhat pentru vitele mari.

Marginea, *deal*, întinzîndu-se, de la N. la S., între satele Tîngujei și Griești, com. Tîngujei, pl. Fundeni, jud. Vasluiu.

Marginea, *pădure* particulară, supusă regimului silvic, în întindere de 160 hect., pe moșia Muntele-Marginea, com. Rimești, jud. Vîlcea.

Marginea, *pîriu*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Uscați; izvorește din dealul Muncelul (ramura Rădenilor); curge pe la satul cu acelaș nume; se varsă pe stînga pîriului Valea-Albă, traversînd șoseaua Girovul-Tupilați, între kil. 28—29.

Marginea - Cîrligului, *munte*, jud. Dîmbovița, în sus de Moroeni, pe dreapta Ialomiței.

Marginea-de-Jos, *plasă*, în jud. Rîmnicul-Sărat, în partea de N.-E. a județului.

Se mărginește la N. cu județele Putna, Tecuciŭ și Covurluiul, de care se desparte prin rîul Siretul; la E., cu jud. Brăila, de care se desparte prin rîul Buzăul; la S., cu pl. Gradiștea și la V., cu pl. Marginea-d.-s. Este o plasă de cîmp; n'are alte locurĭ ridicate de cît malul rîuluĭ Rîmnicul și cîte-va movile risipite ĭcĭ și colo.

Rîul Rîmnicul o udă la V., trecînd prin comunele Ciorăști, Slobozia, Mihălceni, Mărtinești, Rîmniceni și Măicănești. Rîul Siretul o udă la E., trecînd prin comunele Corbul și Măxineni. La S. e pîrîul Buzăelul. Lacurĭ sunt: Leica, la N.; Puturosul și Măxinenĭ, la E.

Este formată din următoarele comune rurale: Hînguleștĭ și Maluri, la N.-V.; Mărtinești, Ciorăști și Slobozia-Mihălceni, la V.; Rîmniceni și Gulianca, în centru; Corbul și Măxineni, la E.; Măicănești, la N. Reședința plășeĭ este în com. Măicănești.

Are o suprafață de 67315 hect., cu o populație de 4200 familiĭ, saŭ 20055 suflete.

Comerciul constă în importul de coloniale, spirtoase, instrumente agricole și în exportul de cereale și vite. Transporturile se fac prin gările linieĭ ferate Rîmnicul-Focșani și prin acelea ale linieĭ Tecuciŭ-Galați, carĭ se află în apropiere.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Vîrteșcoiul-Focșani-Brăila; apoĭ calea județeană Rîmnicul - Măicănești și numeroase drumurĭ vecinale între comune.

Marginea-de-Sus, *plasă*, în județul Rîmnicul-Sărat, în partea de mijloc a județuluĭ. S'a numit astfel, căcĭ maĭ înainte se afla așezată la marginea județuluĭ spre jud. Putna. Se mărginește la N. cu pl. Orașuluĭ și județul Putna; la V., cu plaiul Rîmnicul; la S., cu plășile Rîmnicul-d.-s. și Gradiștea; la E., cu pl. Marginea-d.-j. Face parte din regiunea dealurilor și din regiunea cîmpuluĭ. Este brăzdată în partea de V. de dealurile: Turculețul, Măgura-Căpățînĭĭ, Jinurul, Coțatcul, Trăisceni, Peleticul, Costandoiul și Măgura; în partea de E. e șes întins, presărat de cîte-va movile. La S. este balta Robescu saŭ Voetinul. Face parte din basinul Rîmneĭ și al Slîmniculuĭ. Rîmna intră în plasă pe la com. Lacul-luĭ-Baban; udă comunele Bordești, Dragosloveni, Plăinești, Slobozia-Ciorăști, Gologanul, și primește ca afluențĭ: Oreavul unit cu Cîrceiul și Calița. Slîmnicul o udă prin mijloc, trecînd prin comunele Slobozia, Sihlele și Bogza; are ca afluențĭ pîrîul Coțatcul și Dulcea, unit cu Slobozia.

Plasa Marginea-de-Sus este formată din următoarele comune: Lacul-luĭ-Baban, Urecheștĭ, Popești la N.; Slobozia și Voetinul, la S.; Bogza, Gologanul și Slobozia-Ciorăști, la E.; Bordești, Dragosloveni, Plăinești, Sihlele, la mijloc. Reședința este în com. Plăinești.

Suprafața sa este de 60529 hect., cu o populațiune de 4440 familiĭ, saŭ 24400 suflete. Producțiunile plășeĭ sunt: la V. pădurile și viile; la E., cerealele. Comerciul constă în importul de coloniale, instrumente agricole și în export de vite, cereale și vin.

Căile de comunicație sunt: Calea ferată și șoseaua națională Rîmnicul-Focșani, calea județeană Plăinești-Dumitrești, și căĭ vecinale între comune.

Marginea-Domnească, *munte*, în raionul com. Pucheni, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Este situat în partea de N. a com., între munțiĭ Orlea și Vaca și spre jud. Dîmbovița. Aci este o stînă în care se fabrică diferite brînzeturĭ.

Marginea-Domnească, *munte*, la N. de com. Lăicăĭ-Runceasa, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Legenda spune că era obiceiŭ ca aci în toțĭ aniĭ să șeadă unĭĭ din domniĭ țăreĭ cîte-va zile, în timpul vereĭ.

Marhonda, *sat*, spre E. de satul Bosia, com. Bosia, pl. Braniștea, jud. Iași, situat pe șesul dintre Jijia și Prutul. Are o suprafață de 98 hect. și o populație de 14 familiĭ, saŭ 80 suflete.

În mijlocul satuluĭ se află o baltă mare, formată din vărsarea Prutuluĭ, numită Marhonda.

Vite: 70 vite marĭ cornute, 275 oĭ, 16 caĭ și 23 rîmătorĭ.

Maria, *sursă de apă minerală*, în Valea-Tiseĭ, jud. Vîlcea, basînul Olănești, în care predomină ca substanțe fixe: Iodur de Magneziŭ (foarte senzibil); Bromur de Magneziŭ (urme); Clorur de sodiŭ; Bicarbonat de calce; Bicarbonat de Magneziŭ; Hiposulfit de sodă; Hiposulfit de Magneziŭ; Clorur de Magneziŭ; Oxyd d'Aluminiu; Silicie.

Acest izvor dă pănă la 300 vedre în 20 ore.

Marian, *vale*, la S.-V. de satul Ciocile, jud. Brăila. Aci se zice

că a fost mai înainte satul Ciocile, care s'a retras unde este astăzi, din cauza zmîrcurilor de pe acele locuri.

Marianca saŭ **Balomireasca**, *moşie*, în jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, com. Teiul, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti; se arendează anual cu 800 lei.

Mariaşul, *pichet militar*, pentru paza frontierei, pe marginea Dunărei, în dreptul com. Vinători, jud. Teleorman.

Marin (Valea-lui-), *vale*, izvoreşte din pădurea statului Valea-Căldărei, străbate partea de N. a cät. Vlădeşti-d.-s., pl. Riurile, jud. Muscel, şi se varsă în rîul Bratia, între hanul şi moara d-lui D. Micescu.

Marina, *sat*, în jud. şi pl. Argeşul, făcînd parte din com. rur. Flămînzeşti.

Marinache, *cătun* (tîrlă), pe cîmpul Bărăganul, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Frăţileşti.

Marincioaica, *insulă* în Dunăre, de 80 pog.; ţine de com. Hotarul, jud. Romanaţi.

Marineşti, *vechie numire* a *cät.* Muscelul-Ţiganul, din com. Rusăvăţul, jud. Buzău.

Marineşti, *sat*, pendinte de com. rur. Slăvuţa, pl. Amaradia, jud. Dolj, la 5 kil. spre S.-E. de Slăvuţa, cătunul de reşedinţă al com., de care se desparte printr'un deal.

Are o populaţie de 47 familii, saŭ 193 suflete, carî locuesc în 48 case; o biserică, construită din lemn, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de preotul şi de cîntăreţul bisericei parohiale din Slăvuţa.

Marineşti, *moşie* particulară, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Slăvuţa. Aparţine locuitorilor. Pe dînsa se află pădure.

Marineşti, *pădure* particulară, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Slăvuţa, în întindere de 190 hect. Aparţine locuitorilor. Se compune din gîrniţă şi cer, care predomină, apoi din arţar şi frasin.

Mariţa, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Tîrgului, ţinînd de com. Bivolita. Are o populaţie de 115 suflete. Se mai numeşte şi *A fumaţi*.

Mariţa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Recea, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 301 suflete; 2 biserici. Se zice că un oare-care Ion Urşanul, vătaf de plaiŭ, a fertat pe locuitorî de bir ca să-şi facă biserică. Acest Ion Urşanul se zice că a făcut în acest chip vr'o 40 de biserici, pe la anul 1714.

E udat de rîurile Mariţa şi Maricioara şi de Pîrîul-Popilor.

Mariţa, *trup de pădure*, a statului, în întindere de 10 hect., situat pe domeniul şcoalei de agricultură de la Strîhareţi, dincolo de Valea-Mucrei, com. Cireşovul, jud. Olt; loc plăcut de petrecere al orăşenilor Slătinenî, în zilele de sărbători, mai ales la Paştî.

Mariţa, *rîŭ*, izvoreşte de sub muntele Piatra-Albă, trece prin centrul cät. Mariţa, com. Recea, pl. Horezul, jud. Vîlcea, se uneşte cu rîul Maricioara, care izvoreşte de la Piscul-Ţiganului şi se varsă în rîul Cerna, la com. Fometeşti.

Mariţei (Dealul-), *deal*, în partea de S.-E. a com. Covasna, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ. La poalele acestuî deal a fost din vechime satul Varna, în fundul Văeî Mărturieî. Tot acî se află localitatea numită Biserica-Vechie.

Mariuţa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Hagieşti-Mariuţa, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat la E. de Hagieşti, pe valea Mostiştea.

Se întinde pe o suprafaţă de 2279 hect., cu o populaţie de 617 locuitorî.

D-niî C. Vernescu, Sp. Gazoti, d-na Alex. Brezoianu aŭ 1882 hect. şi locuitoriî, 397 hect. Proprietariî cultivă 1440 hect. (200 sterpe, 90 izlaz, 152 pădure). Locuitoriî cultivă 350 hect. (15 hect. sterpe, 32 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 2 preoţî şi 2 cîntăreţî; 2 heleştaie; 2 poduri. Comerciul se face de 4 circiumarî.

Numărul vitelor marî e de 808 şi al celor micî, de 1200.

Mariuţa saŭ **Chirculescu**, *cătun*, pendinte de com. Ruşi-luî-Asan, jud. Vlaşca. Are o suprafaţă de 500 hect., din care 60 locuitorî, împroprietăriţi la 1864, aŭ luat 145 hect. Este şi o branişte de 1 hect. şi jum. situată pe loc şes. Venitul anual al moşieî e de 12000 leî.

Marmura, *nume* ce purta în vechime *comuna* Nedeia, pl. Balta, jud. Dolj.

Marmura, *deal*, în partea de N.-E. a satuluî şi com. Pohotinul, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, din

care se scoate peatră. O parte este acoperit cu vii și pădure, iar pe poale se face cultură de cereale.

Marmurile, *baltă*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Nedeia.

Marotinul, *ostrov*, în Dunăre, în jos de satul Braniștea, județul Vlașca.

Marotinul, *vale*, jud. Ilfov, pl. Oltenița, prin care balta Mostiștea comunică cu Dunărea.

Marotinul-de-Jos sau **Ghimpați**, *com. rur.*, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, formată numai din satul cu același nume. E situată pe un teren șes, în dreptul dunelor ce face nisipul în colțul de N.-V. al plășei, la 18 kil. de Caracal și la 38 kil. de Corabia. Înălțimea solului d'asupra nivelului mării este de 138 m.

Are o populație de 147 familii, sau 705 suflete, din cari 121 contribuabili; o școală primară, cu 1 învățător, frecuentată de 34 elevi; o biserică, cu hramul S-ții Voevozi, clădită la 1795 de Stoica Boruzescu; 2 cîrciumi.

Budgetul comunei e la venituri de 1931 lei, iar la cheltueli, de 1854 lei.

Vite mari cornute 279, vite mici 900 și rimători 140.

Marotinul-de-Sus, sau **Galeșul**, *com. rur.*, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, formată numai din satul cu același nume, situată aproape de hotarul jud. Dolj, pe un teren șes și nisipos, fiind-că împrejurul comunei vin dunele ce nisipul formează aci. Se află la 25 kil. de Caracal și la 41 kil. de Corabia. Altitudinea terenului d'asupra nivelului mării este de 138 m.

Are o populație de 250 familii, sau 1013 suflete, din cari 186 contribuabili; o școală primară, frecuentată de 34 elevi; o biserică, cu hramul Cuv. Paraschiva (1864), cu 1 preot și 2 cîntăreți; 2 cîrciumi.

Vite mari cornute 676, vite mici 695 și rimători 425.

Budgetul comunei e de 1771 lei la venituri și de 1650 lei la cheltueli.

In spre E. de sat este conacul unui mare proprietar, St. Geblescu, a cărui moșie se întinde spre S.

Se mai află spre N. măgura Gunoiul-Badisei, într'o vale unde a fost silițe de sat, Măgura-Turculuĭ și Teiul Moții; la S., Grindul-Tursanului și lacul Galeșul, între hotarul comunei și al moșiei Mîrșanilor (com.).

Marsilieni, *com. rur.*, în județul Ialomița, pl. Ialomița-Balta, este situată pe partea dreaptă a rîului Ialomița, între comunele Albești și Bordușele.

Teritoriul comunei, cu suprafața de 5700 hect., din cari 125 hect. pădure, se întinde din rîul Ialomița, spre S., pe cîmpia Bărăganul și coprinde două moșii: Dilga-Mică, de 600 hect., proprietate a șapte săteni moșneni, și Dilga-Mare, de 5100 hect., proprietate particulară.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriți pe moșie 48 locuitori; neîmproprietăriți mai sunt 140.

Se compune din satele: Marsilieni, Dilga-Mică și Neamțul și din cât. Grumuzea, cu reședința primăriei și a judecătoriei comunale în Marsilieni.

Are o populație de 206 familii, sau 1108 suflete; o școală mixtă, frecuentată de 51 elevi și 20 eleve; o biserică, cu un preot și doi dascăli.

Vite: 949 boi, 567 cai, 4468 oi, 50 capre, 32 bivoli, 15 asini și 459 porci.

Budgetul com. e de 4110 lei la venituri, iar la cheltueli, de 6461 lei.

Pe partea de S. a comunei, trece calea ferată București-Feteștí, care are pe teritoriul comunei stația Dilga-Mare.

Marsilieni, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. cu același nume, situat la 3½ kil. de rîul Ialomița, pe lunca rîului și coasta Bărăganului.

Vechea numire a satului este Dilga-Mare.

Populațiunea comunei este de 136 familii.

Are o școală mixtă, condusă de un învățător și frecuentată de 51 elevi și 20 eleve; o biserică, deservită de un preot și doi dascăli.

Vite sunt: 589 boi, 289 cai, 3349 oi, 35 capre, 32 bivoli, 15 asini și 228 porci.

Martalogi, sau **Urziceștí**, *sat*, jud. Argeș, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Martalogi-Ciobani. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot și un cîntăreț.

Numirea acestui sat probabil că vine de la vechiile miliții județene ce existaŭ în veacul al XVII-lea, sub numele de Martalogi și care aŭ existat pînă la 1716, cînd le-a desființat Nicolae Mavrocordat, ca o măsură mai mult fiscală, de oare-ce Martalogi eraŭ scutiți de orí-ce dări către stat.

Martalogi-Ciobani, *com. rur.*, pe rîul Cotmeana, jud. Argeș, pl. Cotmea, la extremitatea de S. a județului, despre județele Oltul și Teleorman, la 21 kil.

de com. rur. Coteşti, reşedinţa subprefecturei, şi la 30 kil. de Piteşti. Se compune din 2 sate: Ciobani şi Martalogi, avînd împreună 180 fam., cu 730 suf.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, cu un preot şi un cîntăreţ; o şcoală primară rurală.

Budgetul com. e de 1397 leï la veniturï şi de 1266 leï la cheltuelï.

Vite sunt: 960 boï şi vacï, 58 caï, 9 bivolï, 1885 oï, 6 capre şi 320 rîmătorï.

Marteï (Dealul-), *deal*, în jud. Suceava, com. Pleşeşti, parte cultivabil, parte pădure.

Martineşti, *numire* ce se mai dă *cât.* Şurpanul, com. Mirceşti, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Martinul, *sat*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Berzunţul, situat pe dealul cu acelaşi nume, nu departe de pîrîul Berzunţul. Are o populaţie de 37 familiï, saŭ 188 suflete; o biserică; 2 circiumï. Vite sunt: 13 caï, 113 vite marï cornute, 10 porcï şi 13 capre.

Martinul, *munte*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Hîrja, situat spre V. de satul Hîrja şi acoperit cu pădure.

Martinul, *munte*, în jud. Buzău, com. Mînzăleşti, între munţiï Furul-Mare şi Muscelusea; face hotar despre com. Lopătari; are pădure şi fineaţă.

Martinul, *munte*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca, numit şi Şelăriile-Martin, în partea de S. a comuneï; este acoperit cu pădurï şi cu păşunï întinse; vara se fac aci stîne de oï.

Martinul, *pîrîu*, în jud R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, considerat ca unul din izvoarele rîuluï R.-Sărat; izvoreşte din muntele Martinul, udă N. comuneï, şi se varsă în Rîmnic, pe stînga luï.

Martiria, *numire*, dată de călugăriţele schituluï Sf. Gheorghe înaltelor şi stîncoaselor *piscurï* din com. Boziorul, cât. Nucul, jud. Buzău, situate puţin mai la S. de schit. Muntele Martiria, servă ca hotar despre comuna Colţi; e acoperit de pădure.

Martoiul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de comuna Lupşani.

Martologul, *pîrîu* şi *vale*, com. Băeşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vilcea. Valea izvoreşte dela N.-E. comuneï Băeşti, şi se varsă în pîrîul Dobricea.

Marvila, *sat*, făcînd parte din com. Corbasca, pl. Berheciŭ, jud. Tecuciŭ. Este situat pe un deal, pe malul stîng al Siretuluï, la 6 kil. de reşedinţa comuneï.

Are o populaţie de 68 familiï, saŭ 246 suflete, locuind în 64 case; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, care s'a făcut la 1863 de monahul Lavrentie din schitul Pogleţul, după cum se adevereşte prin inscripţia ce se află deasupra uşeï. Satul a fost situat mai pe vale, unde se văd şi astăzi cîte-va ridicăturï de pămînt; mai pe urmă s'a ridicat pe deal.

Aicï intră Siretul în jud. Tecuciŭ. Pîrîul Pogleţul, care curge la N. de sat, formează hotarul între jud. Tecuciŭ şi Bacău.

Masa-de-Piatră, *localitate*, în partea de N.-E. a com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, unde se află o mică vînă cu apă de pucioasă, pe valea Bisca-cu-Cale.

Masa-Domnească, *stîncă*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul, înaltă de 2 m., pe care se zice că ar fi mîncat Stefan Gh. Voevod, după întoarcerea sa din Ardeal, unde se dusese fugărit de Turcï, trecînd cu ciţi-va oamenï prin Beciurile-Domneştï.

Masa-lui-Traian, saŭ **Masa-luï-Mihaiŭ-Viteazul**, *lespede de piatră*, în forma uneï mese rotunde, ce se află pe marginea Oltuluï, jud. Vilcea, din jos de mănăstirea Turnul, care ţine de judeţul Argeş. Legenda populară zice că la această masă s'ar fi aşezat Mihaiŭ-Viteazul în mijlocul căpitanilor săï, înainte d'a intra cu oştile sale în Transilvania. Această legendă a inspirat poetuluï Bolintineanu una din cele mai frumoase balade ale sale:

Ca un glob de aur luna străluceа,
Şi pe-o vale verde, oştile dormea.
Dar p'un vîrf de munte stă Mihaiŭ la masă
Şi pe d'albaï mînă fruntea luï se lasă.

Asemenea şi răposatul T. Aman a fost inspirat de această legendă în cunoscutul săŭ tabloŭ, cu acelaşi subiect ca balada poetuluï.

Mascul, *nume de sat vechiŭ*, desfiinţat. Vezï Păuşeşti, sat, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Masloşul, *deal*, situat la E. comuneï Godineşti, jud. Gorj, plaiul Vulcan; se prelungeşte de la E. spre V. pe o întindere de 5 kil.; e proprietate a locuitorilor comuneï Godineşti; e acoperit de viï şi prunet.

Mastacănul, *com. rur.*, situată

în partea despre N. a plăşeĭ Bistriţa, jud. Neamţu, între rîul Bistriţa şi ramurile Carpaţilor de pe hotarul Transilvanieĭ.

Terenurile sale sunt accidentate, prezintînd dealurĭ măreţe şi văĭ profunde, printre carĭ domină culmea formată de munţiĭ Gosmanul, Tarcăul, Viţioana-Mare, Porfirul, Nechitul şi Neguleşti.

Această comună este formată din cătunele: Mastacănul, Neguleşti, Bălanul, Smîrea, Margina, Portăreşti, Schitul-Nechitul şi Şovoaia, cu o populaţie de 1559 fam., saŭ 2951 sufl.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1864 sunt: 39, carĭ trăesc şi-şĭ stăpînesc singurĭ locurile lor; 55 stăpînesc locurile ca urmaşĭ aĭ celor împroprietăriţĭ; 1 loc a fost părăsit de către un împroprietărit şi se stăpîneşte de către comună.

Agricultură se face pe o întindere de 463 hect.

Imaşul (suhatul) are o întindere de 1400 hect. şi nutreşte un număr de 2849 vite.

In Mastacănul sunt 3 biserici, cu 8 deservenţi; o şcoală.

Budgetul comuneĭ e de 5322 leĭ, 14 banĭ, la veniturĭ şi de 4896 leĭ, 85 banĭ, la cheltuelĭ.

Comunicaţia cu satele vecine se face: prin un drum care duce din satul Mastacănul în satul Borleşti, făcînd legătură cu şoseaua judeţeană Roznovul-Tazlăul (între kil. 30—31); prin un drum de la satul Mastacănul, trecînd prin satul Şovoaia la satul Gura-Mastacănuluĭ, făcînd legătură cu şoseaua Roznovul-Borleşti (între kil. 25—26); prin un drum de la Neguleşti la Borleşti (şi la satul Iapa prin alt drum); prin un drum de la satul Mastacănul, ce trece prin satul Portăreşti şi Bălanul, şi se uneşte cu şoseaua Roznovul-Borleşti, în dreptul kil. 24.

Mastacănul, *sat,* în jud. Neamţu, com. Mastacănul, pl. Bistriţa, situat pe valea pîrîuluĭ Măstăcănoasa, la 25 kil. de oraşul Piatra.

Are o populaţie de 190 familiĭ; 1 biserică, cu 1 preot şi 2 dascălĭ; o şcoală, frecuentată de 37 elevĭ.

In apropiere de acest sat se află izvoare cu apă minerală (borviz).

Mastacănul, *sat,* în jud. Neamţu, com. Dragomireşti, pl. de Sus-Mijlocul, situat în drumul care pleacă dintre kil. 17—18 al şoseleĭ Girovul-Tupilaţi şi duce prin satul Bornişul şi Hlăpeşti, la Talpa.

Mastacănul, *ramură de dealurĭ,* pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, ce se întinde despre E. satuluĭ Duşeşti, com. Serbeşti, din dreptul kil. 19 al şoseleĭ Girovul-Tupilaţi, prin comuna Dragomireşti, formînd în mare parte hotarul dintre această com. şi com. Şerbeşti şi Birgăoani. La E. de satul Mastacănul se ramifică: o culme apucă în spre N. făcînd legătură cu ram. Uscaţilor şi alta în spre S.-E. se întinde pe cuprinsul com. Bîrgăoani.

Mastacănul, *moşie,* în judeţul Neamţu, com. Dragomireşti, pl. de Sus-Mijlocul, formînd cu marginile sale limita comuneĭ despre com. Şerbeşti şi Birgăoani.

Este proprietatea d-luĭ A. Crivăţ, căruia îĭ aduce un venit anual de 6500 leĭ.

Mastacănul, *moşie,* în judeţul Neamţu, com. Mastacănul, pl. Bistriţa.

Mastacănul, *pîrîŭ,* în jud. Neamţu, com. Mastacănul, pl. Bistriţa; izvoreşte din ramurile despre N. de schitul Nechidul, dintre munţiĭ numiţĭ Alunişul şi Nechitul, prin valea cărora curge pînă aproape de satul Mastacănul; trece apoĭ printre satele Şovoaia (în dreapta) şi Portăreşti (în stînga), străbătînd, în dreptul satuluĭ Gura-Mastacănuluĭ, şoseaua judeţeană Roznovul-Tazlăul, între kil. 25—26, după care se varsă pe dreapta rîuluĭ Bistriţa.

Mastacănuluĭ (Gura-), *sătuc,* în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Mastacănul, situat pe valea rîuluĭ Bistriţa, sub şira dealurilor ce se întind paralel cu acest rîŭ, în drumul şoseleĭ jud. Dobreni-Moineşti, la al 26-lea kil.

Mata, *deal,* pe care se află aşezat satul Şelari, com. Valea-Mare, plaiul Dîmboviţa, judeţul Muscel.

Matac, *fost pichet de graniţă,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Mataraua, *sat,* făcînd parte din com. rur. Hagieşti-Mărĭuţa, jud. Ilfov, pl. Mostiştea. Este situat la N. de Hagieşti, lîngă valea Mostiştea, pe locurĭ smîrcoase.

Se întinde pe o suprafaţă de 788 hect., cu o populaţie de 296 locuitorĭ.

D-l C. Athanasiu are 625 hect. şi locuitoriĭ 163 hect. Proprietarul cultivă 450 hect. (50 sterpe, 125 pădure). Locuitoriĭ rezervă pentru izlaz 14 hect.

Are o biserică, cu hramul Intîmpinarea Domnuluĭ; 1 moară cu apă; 1 maşină de treerat; 1 heleşteŭ; 1 pod.

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 243 şi al celor micĭ, de 548.

Matca, *com. rur.*, în jud. Tecuciŭ, pl. Nicorești, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Corozelul, la 6 kil. de capitala județuluĭ și la 21 kil. spre E. de a plășeĭ.

Are o populație de 510 familiĭ, saŭ 2260 suflete; locuesc în 594 case.

Sunt treĭ bisericĭ, două de zid și una de gard. Cea de zid cu hramul Sf. Nicolae, s'a făcut la început de gard, pe moșia Odaia, fostă răzășia locuitorilor; în 1830 s'a reparat și în 1872 s'a făcut de zid; a doua, tot de zid, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, s'a făcut la 1833, cu spesele obștești, din lemn și la 1837 s'a refăcut de zid; a treia, cu hramul S-ților Voevozĭ, s'a făcut de gard, în 1825 cu ajutorul locuitorilor și la 1860 s'a reparat; sunt deservite de 3 preoțĭ și 5 cîntărețĭ. Școala, care datează din anul 1864, e frecuentată de 65 elevĭ.

Vite sunt: 620 boĭ, 489 vacĭ, 360 caĭ, 1016 oĭ, 15 capre, 3 taurĭ, 890 porcĭ.

Sunt 420 stupĭ cu albine.

Intinderea terenuluĭ cultivabil e de 6124 hect.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la suma de 5350 leĭ.

E brăzdată în partea de E. de dealurile: Găvanul, Iepureasa, Gîlțul, Cierul-luĭ-Goroveiŭ, Dealul-luĭ-Vede, Stan, Cuichilă, Croitorul, Mănăilă și Chicerea.

E udată de rîul Corozelul, care trece prin centru, de la N. la S.

Maĭ sunt și cîte-va lacurĭ: Lacul-Troianuluĭ, al-Porculuĭ și al-Ferăstrăuluĭ, care în timpul verei seacă. In partea de V. se află valea Rărîul.

Șoseaua județeană înlesnește comunicația cu orașul Tecuciŭ.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeșĭ.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Se mărginește la N. cu com. Țigănești și Corodul; la S., cu com. Puțenĭ; la E., cu jud. Covurluiŭ și la V., cu orașul Tecuciŭ.

Matca, *cîmpie,* pe care este așezat satul Balașoeni, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Numele-ĭ vine de acolo că matca rîuluĭ Argeșul, în timpiĭ vechĭ a fost pe aci, dovadă cantitatea mare de nisip ce se află pe această cîmpie.

Matca, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dănulești, izvorînd din dealul Pleșești; udă partea de N. a com. și se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, pe dreapta.

Matca, *pîrîŭ,* ce trece prin comunele: Bicleșul, Albulești, Valea-Morculuĭ, Piria, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți, și trece în jud. Dolj, pe la com. rur. Argetoaia, vărsîndu-se în rîul Jiul.

Matei, *sat,* în jud. Argeș. Vezĭ Schitul-Matei.

Matei - Basarab saŭ **Valter-Mărăcineanu,** *cătun,* pendinte de com. Iepurești, proprietate a statuluĭ, situată în pl. Cilnișteĭ, jud. Vlașca. S'a înființat cu ocazia împroprietăririeĭ însurățeilor la 1882.

Aicĭ s'a dat pentru 50 locuitorĭ, două școlĭ și o biserică, suprafața de 281 hect.

Mateiașul, *munte* de piatră, calcaroasă, cu vîrful Sturul saŭ Piatra-Nămăeștilor, în fața Nămăeștilor, jud. Muscel. Un kil. aproape între vîrful Sturuluĭ și văile vecine. In apropiere de el este Peștera-Mateiașuluĭ, a căreĭ adîncime neobicinuită nu e cercetată de cît de îndrăzneții vulturĭ.

Vîrful Sturuluĭ, cu înfățișarea luĭ mărcață, ridică frumusețea pozițiuneĭ Nămăeștilor.

Pe lunca Argeșuluĭ, la locul numit Valea-luĭ-Bragă și pe Mateiașul s'aŭ găsit numeroase dovezĭ de războaie ale trecutuluĭ: ghiulele, oase de oamenĭ, coșciuge de piatră. Acestea sunt probe neîndoelnice că pe aceste locurĭ s'a vărsat sînge în maĭ multe rîndurĭ. Legenda spune că numele munteluĭ se trage de la Matei Corvin, care ar fi dat p'aci bătăliĭ. Poate că în frămîntările urmate între Țepeș și Turcĭ, să fi trecut și Mateiaș Corvin prin aceste locurĭ, de și istoria nu pomenește de cît numaĭ de trecerea peste pasul Bran a luĭ Ion Corvin, vrăjmașul luĭ Vlad Dracul.

Mateiașul, *munte,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Crăcăoani, situat lîngă Cracăul-Negru, în legătură cu muntele Rotunda.

Mateiașul, *pădure* supusă regimuluĭ silvic, com. Dragoslavele, plaiul Dîmboviței, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 150 hect. cu un masiv rar. Se învecinește la N. cu Pravățul; la S., cu Lunca-Gîrtiĭ; la E., cu rîul Dîmboviței și la V., cu Nămăești.

Mateiașuluĭ (Peștera-), *peșteră,* în jud. Muscel. Vezĭ Mateiașul, munte.

Mateiașuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* se varsă în rîul Dîmboviței, pe partea dreaptă, în raionul com. Bădeni-Ungurenĭ, plaiul Dîmboviței, jud. Muscel.

Mateieni, *sat,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Coșula, com. Dimăcheni, cu 74 familiĭ, saŭ 165 suflete.

Proprietatea moșieĭ este a răposatuluĭ Ioan Docan, luată prin cumpărătură, iar din vechime a

fost a mănăstirei Dragomirna din Bucovina, până în anul 1785, cînd s'a vîndut.

Biserica, cu hramul S-ţii Treĭ-Ierarhĭ, deservită de 1 cîntăreț și 1 pălămar, este mică de lemn și tencuită; făcută în 1828, de spătarul Grigore Manole Varlam, fost proprietar.

Sătenii împroprietăriți aŭ 157 hect., 54 arĭ; iar proprietarul moșiei, 1095 hect., 99 arĭ, cîmp și 71 hect., 61 arĭ, pădure.

In sat sunt: 5 iazurĭ; o livadă; 4 pogoane de vie.

Rîul Jijia curge pe hotar. Drumurĭ principale sunt: acel ce duce prin Vlădeni în jos pe Jijia și acel ce duce la Botoșani și la Dorohoiŭ prin Dimăcheni.

Hotarele moșiei sunt cu: Dimăcheni, Vlădeni, Corlăteni și Nicșeni.

Mateiești, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-s. Numele săŭ vine de la un Mateiŭ, primul locuitor ce s'a stabilit aci și care a avut 3 feciorĭ: Anghel, Barbu și Modre, cum și un ginere, I. Călărașu, după numele cărora s'aŭ numit ulițele: Călărășești, Modrești, Bărbulești și Anghelești.

Formată numaĭ din satul cu acest nume, este situată pe valea rîuluĭ Tîrlia, între dealurile Măgura și Cireșiul, la 56 kil. de Rîmnic și la 18 kil. de Horezul.

Are o populație de 230 familiĭ, saŭ 855 suflete, moșneni, din carĭ 189 contribuabilĭ. Locuesc în 240 case.

Are 4 bisericĭ: Cuvioasa-Paraschiva, reparată la anul 1859 și în urmă la 1869, de Costache Dumitru; a doua, Sf. Împărați, reparată la 1868 de ctitorii D. Codreanu, P. Ienciu, Al. Popa Vlăduțu, M. Modrescu și alțiĭ; a treia, Sf. Mihaĭl și Gavriil, fondată la anul 1836 de Simion D. Popa Ilie și alțiĭ și a patra, Nașterea-Sf.-Ion-Botezătorul, zidită la anul 1862 de D-lor Ioniță Diaconescu, Preotul T. Neamțu și alțiĭ.

Școala datează în comună de la 1890. Clădirea e bună, proprietate a comuneĭ. E frecuentată de 12 copiĭ.

Vite sunt: 6 caĭ, 35 iepe, 230 boĭ, 62 vacĭ, 100 oĭ, 30 berbecĭ, 52 porcĭ și 25 scroafe.

Loc. desfac vitele la tîrgurile din Rîureni și Ginguleștĭ; cerealele, la Tîrgul-Horezul și la Craiova.

Pe rîul Tîrlia, în raionul comuneĭ, sunt 4 morĭ.

In partea de V. a comuneĭ este Piscul-Turcilor, unde se zice că ar fi locuit de demult Turcĭ, fiind în pămînt și rămășițe de zidurĭ, iar puțin maĭ spre V. se ridică înălțimea numită Măgura, de unde se vede, la E., jumătate pl. Horezul, la S. jumătate pl. Olteţul și la V. jumătate pl. Novaci, din jud. Gorj.

Suprafața comuneĭ e de 1050 hect., din carĭ 350 hect. vatra satuluĭ.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 1200 leĭ anual.

Șoseaua județeană, ce trece prin mijlocul Mateieștilor pe Valea-Tîrlieĭ, înlesnește comunicația la N. cu com. Greci și la S. cu com. Turcești.

Comuna este brăzdată de dealurile: Carantina, Măgura și Cornățelul (la V.), Filipul, Comoara și Seaca (la E.). Cele d'întîiŭ treĭ formează un lanț ce se prelungește din hotarul comuneĭ Greci (la N.), până în hotarul comuneĭ Turcești (la S.); iar cele treĭ din urmă formează un șir paralel cu cel d'întîiŭ, întinzîndu se în aceeași direcțiune, spre E.

E udată de vălcelele: Ursoaia, Odăilor, Baldovinul și Seaca, și de rîul Tîrlia, care trece prin centru.

Se mărginește cu com. Turcești, Alunul, Corșorul (jud. Gorj), Greci și Cireșul.

Călugării Macarie, Tudosie, Nectarie, Ieromonahul Iosif și Banul Manolache, cărora aparținea moșia și satul Mateieștĭ, aŭ dăruit părțile lor mănăstireĭ Horezul, la anul 7208 (1700).

Mateieștĭ, saŭ **Lunca,** *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Săndăleni, situat d'a dreapta Tazlăuluĭ-Mare, maĭ jos de satul Tisa. Are o populație de 15 familiĭ, saŭ 67 suflete.

Vite marĭ cornute 20 și oĭ 34.

Mateieștĭ, *numire*, ce se dă uneĭ *părțĭ* din *comuna* Stîlpeni, jud. Muscel.

Mateieștĭ, *vechie numire a cătunuluĭ* Mierea, jud. Buzăŭ, com. Gura-Nișcovuluĭ.

Mateieștĭ, *deal*, în raionul com. Mateieștĭ, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 30 hect., 50 arĭ, vie.

Mateieșul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, situat spre S.-V. com. Căiuțul; este acoperit cu pădure.

Matievă-Hară, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. Slava-Rusă; se desface din dealul Carada-Bair; se întinde spre S., într'o direcție generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și a comuneĭ; are o înălțime de 264 m.; pe partea nordică este acoperit cu pădurĭ, iar pe poalele sudice cu finețe și sămănăturĭ.

Matioaia, *fost sat,* pe pîrîul cu același nume, jud. Suceava, desființat de Mihaiŭ Sturdza-Vodă, care a strămutat pe locuitorĭ în Homița.

Matioaia, *pădure,* de diverse esențe, jud. Suceava, com. Cristești.

Matioaia, *pîrîă,* jud. Suceava, numit la obîrșie Homița, de la satul din care-și începe cursul. Indată ce trece în com. Tătărușĭ, primește numele de Matioaia. După un curs de 4 kil., 200 m., în dreptul satuluĭ Uda, primește pe Leurdișul și Călugăra și-și schimbă numele în Pîrîul-Mare. Curge încă 3 kil., și, trecînd pe moșia Heciul, ia numele de Conțasca. După un curs de încă 6 kil., udînd com. Lespezi și Păștcani, se varsă în Siret, din sus de satul Lunca. Apa sa învîrtește 4 morĭ în com. Tătărușĭ, 2 în com. Lespezi, 4 morĭ și 2 piue în com. Păștcani. Are de tributarĭ din stînga pîraiele: Poșta, Satuluĭ și Călugăra, iar din dreapta pîrîul Bodești.

Matița, *sat,* făcînd parte din com. rur. Păcureți, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o populație de 723 suflete; o biserică, fondată la 1800 și reparată la 1886 de loc.

Cătunul se mai numește de locuitorĭ și Ochișorul.

Matița, *lac,* jud. Tulcea, în partea N. a pl. Sulina, și cea E. a com. urb. Chilia-Vechie; este format de gîrla Lopatna, ce-ĭ aduce apa din brațul Sulina; comunică cu bălțile: Babina, Rosca și Mehei; e înconjurat cu stuf; are 300 hect. întindere și conține pește în abundență.

Matița, *moșie,* pe care s'aŭ împroprietărit, la 1864, parte din locuitoriĭ com. Păcureți, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Matița, *rîă,* format din gîrlele: Turburea și Apa-Dulce, ce izvoresc: prima din dealul Zimbroaia și a doua din dealurile comuneĭ Drajna d.-j., pl. Teleajenul, jud. Prahova. Ambele se împreună din jos de căt. Sărari, com. Predealul. Matița curge prin com. Surani, de la N. la S., și se varsă în gîrla Lopatna, între comunele Podeni-Noĭ și Păcureți din pl. Podgoria.

Pe o parte din gîrla Matița este situată com. Păcureți.

Matorățul, *culme,* jud. Mehedinți, lîngă T.-Severin, numită și Culmea-Matorățuluĭ, ce se termină de o dată la Dunăre, lăsînd loc de trecere numaĭ pentru calea ferată și șoseaua națională.

Matraca, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, măt. com. Colanul, situat lîngă Tîrgoviște, la 2 kil. de bariera București, lîngă suburbia Sîrbi și aproape de șoseaua județeană Tîrgoviște-Lazuri-Bilciurești-Butimanul.

Matruca, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Bolintinul, măt. com. Mărunțișul.

Mața, *baltă,* în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Rogojeni, aproape de Rădianul, de care se desparte prin stufăriș. Mața se află în spre com. Cîrja, iar Rădianul, spre Blăgești (jud. Tutova), și amîndouă aproape de Vădeni.

Mațul, *numire* ce se dă *cătunuluĭ* Ghițeasca, com. Negreni, pl. Vedea d.-j., jud. Olt.

Mavra, *moșie,* jud. Buzăŭ, com. Mănești, măt. Reghinești; are 400 hect., din carĭ 100 hect. pădure, apoĭ livezĭ, izlaz, curăturĭ și locurĭ sterpe. Numită astfel după numele fostuluĭ proprietar generalul Mavru. Localnicii o numesc Mamvra și Reghinești.

Mavrodinul, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Tîrgului, situată pe Valea-Vede, la punctul unde se împreună pîraiele Tinoasa și Cîineasca, și la confluența lor în rîul Vedea. Este pusă între două dealurĭ, Dealul-Ganeĭ, la V. și Dealul-Viilor, la N.

Se mărginește la N. cu comunele Alexandria și Călinești; la N.-E., cu Valea-Zbîrglezeĭ; la S., cu hotarele moșiilor Ploscad.-j. și Spătărei; la S., cu com. Adămești și cu moșia Șovărăști.

Terenul comuneĭ este accidentat. Dealurile din spre văile Vedeĭ, Tinoaseĭ și Cîineluĭ domină comuna; iar la S. sunt dealurile acoperite de pădurĭ spre com. Nanovul; încolo tot pămîntul este șes.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de maĭ multe văĭ și vălcele: Valea-Tîrnaveĭ, ce-și are începutul pe moșia Mavrodinului; Valea-Calului împreunată cu Valea-Crucilor; Valea-Zbîrglezeĭ, a-Stupiniĭ și a-luĭ-Hasan-Aga, la N.-E. spre moșia Bleoturile; Valea-Țigăncei, la N., între moșiile Alexandria și Călinești; Valea-Frînculuĭ, Valea-luĭ-Lazăr și alte vălcele.

Sunt și cîte-va lacurĭ de puțină importanță: Lacul-Bălțatuluĭ, la N. spre Alexandria, al-Cazacilor, al-Berzeĭ și Stejaruluĭ, la N.-E. comuneĭ și al-Lixandreĭ, la V.

Măgurĭ sunt multe pe teritoriul comuneĭ; Măgura-Chială, a-Mireĭ, a-Sanduluĭ, a-Vizuinelor, a-Ciocănelului, a-luĭ-Stoica și a-luĭ-Stoian sunt înșirate, cu

măgurile: Flocoşanca-Mare şi Flocoşanca-Mică şi Tîrnava, în partea despre Valea-Nanovului; măgura Cioaca, la S.-V.; Săpata şi Micul, spre Valea-Zbîrgiezeĭ; Măgura-cu-Ştubeiul, tot spre Valea-Nanovuluĭ şi hotarul moşieĭ Mavrodinul; Măgura-Ursarilor, la N.-E.; Măgura-Roşie, şi a-Mătuşeĭ, la E. şi în fine Măgura-cu-Pietriş, la V.

Populaţiunea comuneĭ este de 283 familiĭ, saŭ 971 suflete, din carĭ 249 contribuabilĭ.

Are o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 19 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoţi, 1 cîntăreţ şi 1 paraclis er.

Vite sunt 4154 capete, din carĭ 722 vite marĭ cornute, 399 caĭ, 7 măgarĭ, 2423 oĭ, 42 capre şi 561 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 6169, banĭ 23, la venitur şi de leĭ 5856, banĭ 74, la cheltuelĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ în 1864, aŭ fost 140, pe o întindere de 970 pogoane.

Moşia Mavrodinul formează corpul principal din întinsul domeniŭ al baronuluĭ Theodor Nicolicĭ de Rudna, senator în Camera magnaţilor din Ungaria, consilier aulic şi fost ataşat pe lîngă guvernămîntul Bosnieĭ şi Herzegovineĭ.

Acest domeniŭ are maĭ multe corpurĭ. In comună sunt casele proprietăţiĭ, precum şi întreaga instalaţiune a economatuluĭ moşieĭ. Cultura pămîntuluĭ se face sistematic; creşterea vitelor este foarte îngrijită, astfel că serveşte de model multor agricultorĭ.

Munca agricolă se face parte în învoelĭ cu locuitoriĭ din Mavrodinul şi din comunele învecinate, parte cu vitele şi uneltele proprietăţiĭ.

Căĭ de comunicaţie are: spre com. Buzescul, peste Vedea, în calea judeţeană Roşiori-Alexandria; spre com. Nenciuleşti şi spre com. Călineşti, peste valea Joiţeĭ. Pe aci era maĭ de demult drumul Piteştilor, pe valea Teleormanuluĭ.

La marginea satuluĭ spre N.-V., se văd ruinele uneĭ biserici, zidită de Domnitorul Nicolae Mavrogheni, în secolul trecut.

Satul Mavrodinul avea în secolul trecut numirea de Repezi şi făcea parte din plasa Teleormanuluĭ-d.-j. Numirea de Mavrodinul i s'a dat în a doua decenie a secolului al XI-lea, de cînd datează şi renumitul tîrg care a ţinut pănă la anul 1879. Pe lîngă dînsul maĭ eraŭ două sate, Saelele şi Fundătura, carĭ s'aŭ desfiinţat.

Tîrgul Mavrodinuluĭ s'a format parte din locuitoriĭ băştinaşĭ aĭ celor două sate, parte din Bulgariĭ carĭ aŭ părăsit Şiştovul, pe timpul războiuluĭ de la 1812. După arderea acestuĭ oraş, Bulgariĭ maĭ avuţĭ s'aŭ strămutat pe la Viena, Bucureşti şi în alte oraşe marĭ; ceĭ maĭ săracĭ aŭ trecut la Zimnicea, unde nu aŭ putut sta mult, din cauza persecuţiuniĭ Turcilor.

Pe atuncĭ parte din moşia de azĭ a Mavrodinuluĭ era proprietatea baronuluĭ de Sachelarie. Emigranţiĭ bulgarĭ din Zimnicea aŭ trecut la Mavrodinul, unde plăteaŭ 6 leĭ clacă şi dijmă 1/20 şi aŭ contribuit mult la prosperarea tîrguluĭ ce se înfiinţase acolo.

Tîrgul Mavrodinuluĭ era renumit în toată ţara. El se ţinea la Rusaliĭ, odată cu tîrgul Moşilor din Bucureşti. Aci veneaŭ neguţătorĭ din toate părţile ţăriĭ şi din străinătate, cu felurite mărfurĭ pentru aprovizionarea locuitorilor din jud. Teleorman şi din judeţele învecinate.

Nemulţumiţĭ de condiţiunile ce le impunea proprietarul moşieĭ, coloniştiĭ Bulgarĭ, maĭ ales la punerea în aplicaţiune a Regulamentuluĭ Organic, se plînseră generaluluĭ Kiseleff. Acesta nu le luă în consideraţie plîngerea şi le propuse să meargă ca coloniştĭ, în condiţiunĭ avantagioase, în Basarabia.

Bulgariĭ nu primiră să părăsească ţara şi atuncĭ interveni combinaţiunea ca să cumpere moşia Biciieni a Mitropolieĭ, unde se stabiliră, dimpreună cu alţĭ locuitorĭ din Zimnicea şi din alte părţĭ şi formară oraşul Alexandria.

Vechiul tîrg al Mavrodinuluĭ a mers apoĭ degenerînd din ce în ce, maĭ ales cu înmulţirea mijloacelor de comunicaţiune, iar în anul 1879, se desfiinţă aproape cu totul, trecînd la Alexandria.

Comuna Mavrodinul a fost întrunită, pănă la 1876, cu com. Nenciuleşti.

Mavrodinul, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, căt. com. Ghergani. La acest sat, precum şi la altele vecine, Boanga şi Stăneşti, aŭ fost lupte între Romînĭ şi Turcĭ pe timpul luĭ Mihaiŭ-Viteazul (1595—1599). In apropiere este o pădure cam de 10,000 arĭ.

Mavrodinul, *tîrlă,* la 1 kil. spre S.-E. de satul Ulmul, jud. Brăila, aproape de hotarul despre com. Fleaşca, pe muchia platouluĭ de pe ţărmul drept al Călmăţuiuluĭ. Vatra tîrleĭ e de 7 hect., cu 6 case şi 28 loc.

Vite sunt: 10 caĭ, 70 vite cornute şi 70 rîmătorĭ.

Mavrodinul, *întins domeniŭ,* jud.

Teleorman, proprietate a baronuluĭ Theodor Nicolicĭ de Rudna. Este compus din maĭ multe corpurĭ: Bleoturile, Mavrodinul, Repezi, Comăneşti, Bărbăteşti şi Adămeşti.

Intinderea luĭ este de peste 12000 hect., din carĭ aproape 1600 hect. pădurĭ.

Acest domeniŭ se intinde la N. spre moşiile Călineşti şi Alexandria, pănă aproape de jud. Vlaşca; la N.-E., pănă la trupul de moşie Zbîrgleaza-Licuriciul a Eforieĭ Spitalelor; la V., pănă la moşia Viesparul saŭ Părul-Rotund a statuluĭ; la S.-V., pănă la moşiile Plosca-Castrişoaeĭ a statuluĭ şi la Spătărei; la S. pănă la moşia Şovăreşti saŭ Adămeşti şi la S.-E. pănă la moşiile Nanovul (ce-ĭ maĭ zice şi Tîrnava), Lăceni şi Măgura, aproape iarăşĭ de jud. Vlaşca, de unde am plecat.

Pe la inceputul secoluluĭ al XIX-lea, moşia Mavrodinul era proprietatea baronuluĭ de Sachelarie; după acea a trecut în posesiunea principeluĭ Serbieĭ, Mihaĭl Obrenovicĭ, de la care s'a transmis rudeĭ sale, actualul proprietar, baronul Nicolicĭ de Rudna.

Pe acest vast domeniŭ, care la 1885 s'a maĭ mărit şi cu trupul Bleoturile, sunt treĭ sate marĭ: Mavrodinul, Nenciuleşti saŭ Vătăşani şi Buzescul.

Mavromolul, *sat,* în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Cuca, cu 25 familiĭ, saŭ 118 suflete.

Mavromolul, saŭ **Cuca-Mică,** *moşie* a statuluĭ de 60 hect., în com. Cuca, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Mavromolul, *moşie,* a statuluĭ, de 160 hect. (osebit de pădurea, de 357½ hect.), în com. Firţăneşti, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, arendată anual cu 3000 leĭ.

Maxenul, *com. rur.*, în judeţul Buzaŭ, pl. Cîmpuluĭ, situată între pîrîiaşele Negreasca şi Rusiavăţul la 12 kil. de Buzaŭ. Limita, la N., incepe din moşia Muşeteasca, de la Iazul-Răsucit, trece apa Strîmba-Mănească, şi pe hotarul moşieĭ Negreasca, merge în apa Viforita; la V., din apa Viforita o ia pe hotarul moşiilor Gherăşeni şi Sudiţi; la Sud, continuînd încă puţin pe apa Viforiteĭ. Se mărgineşte cu hotarul moşiilor Trestianca, Lipianca (Bălaia), Cată-Cal, Zmeeni, Sălcioara, Bărbuleanca şi Moisica-Banul, pănă în rîul Rusiavăţul, merge cît-va pe riŭ în jos, apoĭ pe hotarul moşieĭ Albeştĭ, pănă la movila Ciovlicul; la E., incepînd din movila Ciovlicul, se urcă pe hotarul moşiilor Bentul, Iliasca (Poenăreasa), Gălbinaşul şi Muşeteasca, unde dă în apa Strîmba, la Iazul-Răsucit.

Suprafaţa sa este de 2492 hect., din care 1475 arabile, 189 pădure, 260 fineaţă, 510 izlaz şi 58 loc sterp.

Proprietăţĭ sunt: Maxenul-Vîrtoapele, Vîrtoapele-Banuluĭ şi pădurea Maxenul-Ştuculeasa, toate ale statuluĭ.

Terenul e şes, dar nu tocmaĭ fertil, din cauza multor ape, viroage, smîrcurĭ şi sărăturĭ, de care e acoperit.

Comuna e formată dintr'un singur cătun, Maxenul. Are o populaţie de 900 suflete; o şcoală frecuentată de 57 elevĭ; o biserică, cu 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; 6 circiumĭ; o moară cu aburĭ; 2 stîne. Comuna Maxenul e formată după 1812, din oamenĭĭ stabiliţĭ de Episcopie pe moşia sa Maxenul-Vîrtoapele. Episcopia, în 1817, le-a zidit biserica, ce s'a reînoit în 1855 tot cu spesele eĭ.

Vite sunt: 432 boĭ, 312 vacĭ, 102 viţeĭ, 123 caĭ, 220 iepe, 63 mînzĭ, 1100 oĭ şi 450 porcĭ.

Căĭ de comunicaţiune are: şoseaua Maxenul-Buzaŭ prin Ţinteşti şi şoseaua Maxenul-Zmeeni.

Maxenul (Ştuculeasa-), *pădure* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, jud. Buzaŭ, com. Maxenul; are 135 hect.

Maxenul-Vîrtoapele, *moşie* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, în jud. Buzaŭ, com. Maxenul; are 760 hect. arăturĭ, izlaz, smîrcurĭ şi sărăturĭ, afară pe pădurea Maxenul.

Maximeşti, *sat,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Birgăoani, formînd marginile sale hotarul despre com. Mărgineni.

Are o intindere de 105 hect. 7 arĭ, cu o populaţie de 67 suflete. Vite: 32 capete.

Maxinca, *lac,* jud. Tulcea, situat în partea N.-V. a pl. Sulina, şi cea de V. a comuneĭ urbane Chilia-Vechie, format de braţul Tătarul, cu care comunică prin 2 gîrliţe; e înconjurat cu stuf; are 20 hect.; conţine peşte.

Maxutul, *sat,* în partea de S.-E. a com. Deleni, pl. Coşula, jud. Botoşani, situat pe partea de E. a dealuluĭ Pietrăria şi în partea de N. a oraşuluĭ Hîrlăul.

Are o populaţie de 92 familiĭ, saŭ 460 suflete, din carĭ 143 contribuabilĭ; 1 biserică, zidită la 1842 de către Pulheria şi Iorgu Ghica, proprietarĭ.

Vite sunt: 300 boĭ şi vacĭ, 10 caĭ, 110 oĭ, 38 porcĭ.

Moşia Maxutul este o parte din Deleni şi are o intindere

de 5562 hect., din carĭ 5367 hect. a proprietaruluĭ, cu 4296 hect. pădure, și 195 hect. ale locuitorilor. Sunt 20 hect. viĭ.

Mazale (La-), *loc*, jud. Teleorman, la S.-V. orașuluĭ Zimnicea, unde era altă-dată vama și carantina.

Mazanaia, *munte*, în jud. Suceava, com. Broșteni, având 1339.9 m. altitudine.

Mazanariul, *pîrîŭ*, în jud. Tecuciŭ, com. Buda, izvorește din dealul cu același nume, ia direcțiunea spre E. și se varsă în Zeletin, maĭ jos de pîrîul Salahorul.

Mazălul, *lac*, situat în partea de N.-E. a jud. și pl. Tulcea, com. urb. Mahmudia; este izolat, fiind înconjurat numaĭ cu stuf; are cam 80 hect., și conține pește.

Mazgava, *vîrf de munte*, din Culmea-Cozieĭ, jud. Argeș, pl. Loviștea, cu o înălțime de 2156 m. d'asupra nivelului Mărĭĭ Negre.

Mazîli, *sat*, făcînd parte din com. rur. Fîntînelele, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o biserică, fondată în anul 1786 de frațiĭ Bozieni și reparată la anul 1866.

Măcăi, *com. rur.*, pe apa Topologuluĭ, jud. Argeș, pl. Oltul, la 24 kil. de com. rur. Tigveni, reședința subprefectureĭ, și la 19 kil. de Pitești. Se compune din satele: Curuești, Măcăi, Sinești și Stănicei, având peste tot 140 familiĭ, saŭ 666 suflete.

Are 2 biserică vechĭ și o școală primară rurală.

Vite: 190 boĭ și vacĭ, 9 caĭ, 159 oĭ, 28 capre și 305 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 2720 leĭ la venitурĭ, și de 3583 leĭ, la cheltuelĭ.

Măcăi, *sat*, cu 261 suflete, jud. Argeșul, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. cu același nume. Aci este și reședința primărieĭ.

Măcărăul, *trup de moșie*, nelocuit, în suprafață de 457 hect., ocupat maĭ mult de pădure, pendinte de com. Chiriacul, pl. Marginea, jud. Vlașca, așezat în coasta despre E. a satuluĭ Chiriacul.

Se arendează odată cu Gubavia; ambele aŭ fost, înainte de secularizare, ale Mitropolieĭ, și acum aparțin statuluĭ. Arenda anuală pentru amîndouă este de 8900 leĭ.

Pădurea de tufan este în suprafață de 400 hect., și ține de ocolul silvic Giurgiu.

Măcărești, *sat*, în jud. Iași, formînd marginea de S. a com. Costuleni și a pl. Branișteа, situat pe șesul dintre Prut și Jijia, cu o populație de 190 familiĭ, saŭ 763 suflete. Are o biserică; o școală, înființată la 1860, frecuentată de 31 elevĭ.

Vite: 866 vite marĭ cornute, 851 oĭ, 103 caĭ și 199 rîmătorĭ.

Măcelarul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Suhatul, pl. Negoești, jud. Ilfov. Situat la E. de Suhatul și înconjurat de pădurĭ marĭ. Se întinde pe o suprafață de 850 hect., cu o populație de 77 locuitorĭ.

Tot pămîntul aparține statuluĭ, care cultivă prin arendașiĭ săĭ 400 hect.; restul de 450 hect. este pădure.

Numărul vitelor marĭ e de 129 și al celor micĭ, de 443.

Măcelarul, *cătun*, aparținînd comuneĭ urbane Cîmpina, pl. și jud. Prahova. Are o populațiune de 133 locuitorĭ (64 bărbați și 69 femeĭ).

Măcelarul (Malul), *izvor de apă minerală*, jud. Prahova, situat pe coastă, în apropiere de centrul orașuluĭ Cîmpina, pe izlazul locuitorilor. Apa sa conține pucioasă și e bună pentru reumatizm, scrofulă, etc.

Măcelarul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 325 hect., județul Ilfov, pl. Negoești, com. rur. Suhatul.

Măceșul, *cătun*, al com. Valea-Muscelului, jud. Buzăŭ, cu 120 locuitorĭ și 33 case.

Măceșul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Lopătarĭ, cu 1355 m. înălțime; are pășunĭ bune și o stînă.

Măceșul, *pîrîŭ*, jud. Gorj. Izvorește din muntele Pietrile-Șipotuluĭ și se varsă în Gilort, în mijlocul cătunuluĭ Novaci-Rominĭ, din com. Novaci.

Măceșul-de-Jos, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Balta, la 54 kil. de Craiova și la 5 kil. de reședința plășeĭ, Măceșul-de-Sus.

Situată pe marginea de N. a bălțeĭ numită Balta-Măceșuluĭ.

Se învecinește la N. cu o curea de moșie, numită Masa-Lăzărețtilor; la E., cu o curea numită Codrul, cu com. Gîngiova și Nedeia; la V., cu Măceșul-de-Sus și cu com. Cîrna; la S., cu Bulgaria, de care se desparte prin Dunăre.

Limita linieĭ de N. începe de la o movilă mare, numită Ciuta, despre V., merge drept spre E., pînă în drumul Nedeeĭ, ce duce la Craiova; de aci începe

limita de E., care merge tot pe drumul Nedeei, îndreptîndu-se cam spre S.-E. până la movila de la Grindul-Caluluĭ, de unde apucă spre S. până la Movila-Vaceĭ ce este în marginea șoseleĭ ce duce la Nedeia; apoĭ, spre S.-V., intră în terenul băltos, trece pe la movila Piscul-Cucului, Măgura-cu-Dor, Tufaniĭ, Gagiuluĭ, de unde se îndreptează spre S. până la Dunăre.

Limita linieĭ de S. este formată de Dunăre.

Limita linieĭ de V. începe de la N., din măgura Ciuta, merge spre S. până dă în delimitările locuitorilor din com. Măceșul-de-Sus; de aci apucă spre E. și iar spre S., până în șoseaua ce duce la com. Goicea-Mare; apoĭ spre V. și spre S. intră în terenul băltos, trecînd pe la Stupărie, Grindul-Rosteĭ, al-Bercenilor, al-luĭ Petru-Văcarul, al-luĭ Ceoacă și Gîrla-Torneĭ, până la Dunăre.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 6600 pog., din carĭ 4100 pog. arabile, 300 pog. fineață, 1790 pog. izlaz, păpurișe, trestie și teren sterp, 350 baltă și lac, 60 pog. pădure.

Moșia se numește Măceșurile, și are 2130 pog. pămînt arabil, afară de cel dat clăcașilor la 1864, care este aproape de 2000 pog. Aduce un venit de 85000 leĭ și aparține Așezămintelor Brîncovenești.

Pădurea Zăvoiul, de 30 hect., situată la S. de com. pe marginea Dunăreĭ, este compusă numaĭ din salcie și aparține Așezămintelor Brîncovenești.

Viile aparțin locuitorilor, și se găsesc pe delimitările lor de la 1864; aŭ o întindere de 218 pog. și produc vin roșu de bună calitate.

Se află și o carieră de piatră în Dealul-Viilor, ce este întrebuințată la împietritul șoselelor.

Terenul com. este șes. La N. de com. (2 kil.) se ridică un șes înalt, formînd o coastă cam de 10 m., numită Valea-Mare, și pe care sunt sădite viĭ, carĭ se întind până la Jiŭ.

Spre S., de com., cam la 500 m., se află Balta-Mare, cu o suprafață de peste 70 pog., care comunică cu Nedeia, spre E., prin balta numită Cravița și se întinde spre V. în com. Cîrna, luînd numele de Balta-Cîrneĭ. Maĭ spre S. se află balta Zglavociul, care comunică cu balta Nedeia prin Gîrla-Torneĭ, peste care se află un pod stătător și cu Balta-Cîrneĭ prin gîrla Țigleanul. Spre S. de Zglavociul sunt bălțile: Dobroaica, Salceĭ, Oaieĭ, Terpezița, Puturoasa-Mare și Puturoasa-Mică, carĭ comunică cu Dunărea prin gîrla Inurașiuluĭ, peste care se află un pod. Toate aceste bălțĭ sunt alimentate de Dunăre prin gîrla Nedeia, care alimentează balta Nedeia și aceasta pe cele-l'alte. Toate conțin peștĭ și scoicĭ.

Această comună la început s'a numit Măceșul-Sîrbesc, pentru că era locuită de Sîrbĭ. Apoĭ s'a numit Măceșul-de-Jos, pentru că este situată pe un șes și pentru a se deosebi de Măceșul-de-Sus, care este situat pe un loc maĭ înalt.

Se compune dintr'un singur cătun, numit Măceșul-d.-j.

Are o populație de 1693 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, făcută din zid și acoperită cu tinichea; o școală mixtă, ce funcționează din 1852, este întreținută de stat și frecuentată de 45 băeți și 11 fete.

După legea rurală din 1864, sunt 233 împămînteniți.

Insurățeĭ de pe moșia statuluĭ Goicea-Mare și carĭ locuesc în această com., sunt în număr de 6.

Case sunt 285, iar bordee, 59.

Se află în com. un atelier de tîmplărie și 3 ateliere de fierărie. Meseriașĭ sunt 21, din carĭ: 10 cojocarĭ, 5 cizmarĭ, 3 fierarĭ, 2 lemnarĭ și 1 dogar.

Se fac funiĭ, sacĭ și coșurĭ, precum și rogojinĭ; locuitoriĭ avînd papură în apropiere.

Locuitoriĭ desfac cerealele la schela Copanița (Gighera). Vitele și producțiunea industrieĭ lor le desfac la orașul Craiova, precum și la bîlciurile din Segărcea, Gingiova și Bălești.

Transportul se face cu carele până la schelă; de la schelă le încarcă pe vase plutitoare, maĭ ales pe șlepurĭ și șeicĭ. Până la schelă merg pe șoseaua vecinală Măceșul-Gighera.

O cale comunală unește com. cu com. Goicea-Mare, avînd o lungime de 12 kil. O altă cale o unește cu Nedeia, avînd o lungime de 5 kil. O cale comunală o unește cu com. Măceșul-d.-s., avînd o întindere de 4 kil.

Circiumĭ sunt 7, în care se vînd și obiecte de băcănie.

Budgetul com. e la venituri de leĭ 3243,31 și la cheltueli, de leĭ 3013,24.

Măceșul-de-Jos, *sat*, jud. Dolj, pl. Balta, formînd com. Măceșul-d.-j.

Măceșul-de-Mijloc, *parte din satul* Măceșul-d.-s., jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceșul-d.-s. A fost sat deosebit în vechime, cînd comuna era maĭ mică.

Măceșul-de-Sus, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Balta, la 51 kil. de Craiova. Aci se află reședința plășeĭ.

E situată pe loc șes, avînd o mică vălcea spre S.

Se învecinește la E. cu com. Gingiova; la V., cu com. Goicea-Mare; la N., cu com. Segîrcea, pl. Dumbrava-d. j ; la S., cu comuna Măceșul-d.-j.

Populațiunea comunei este de 2279 suflete, din carî 198 bărbați și 1081 femeî.

După legea rurală din 1864, sunt 295 împămînteniți, iar după cea din 1879 sunt 14 însurățeî.

Locuitoriî posedă 360 vite cornute, 500 oî, 50 capre, 25 porcî, 30 caî.

Are o biserică, fondată de Neagoe Ciobanu și Năstase Chintescu, la anul 1825, reparată la anul 1882 de maî mulți locuitorî. In tinda bisericeî se vede următoarea inscripțiune:

Această sfîntă și Dumnezeiască biserică ce să prăznuește hramul Sf. Nicolae, Sf. Paraschiva și Sf-ții Voevozî, s'a zidit din temelie prin ostenelile d-luî Neagoe Ciobanu și s'a isprăvit prin cheltuelile d-luî Năstase Chintescu, din zilele prea Înălțatuluî nostru Domn Ion Grigore Dumitrie Ghica Voevod, cu sfințenia prea Sf. S. Episcop Neofit Rîmnicul Noulu-Severin și s'a săvîrșit la leatul de la Christos 1825, Noembrie 1, iar la leatul 1883 s'aŭ făcut reparație, s'aŭ făcut picioarele și s'aŭ zugrăvit din noŭ prin îndemnul și stăruința a maî mulțî locuitorî.

Are o școală mixtă, ce funcționează din anul 1882, și este întreținută de stat.

Pe teritoriul comunei se găsesc două movile numite: Joimărița și Ciuta

Suprafața teritoriuluî comunei este de 2489 pogoane, din carî: 256 pogoane ocupate de vatra satuluî și 2233 pogoane pămînt arabil.

Moșiî sunt Măceșurile și Cîrna. Măceșurile aŭ o întindere de 2130 pogoane arabile, și aduc un venit de 85000 leî. Aparțin spitaluluî Brîncovenesc.

Moșia Cîrna de 2700 pogoane arendată cu 81350 leî, s'a dat în loturî.

Fineață se află pe moșia Cîrna pe o îndindere de 500 pogoane și pe Măceșurile, pe 200 pogoane.

Viile de pe moșiile locuitorilor, ocupă o suprafață de 314 pogoane.

Budgetul comuneî e la venitur de 3751,18 leî, și la cheltueli de 3462,38 leî.

O cale comunală străbate comuna de la V. spre E., unind-o cu Gingiova (10 kil.), și spre V. cu Goicea (9 kil.); o cale comunală vecinală străbate comuna de alungul săŭ, unind-o spre N. cu Segîrcea (18 kil.); o cale comunală vecinală, ce duce spre S., la Măceșul-d.-j., e lungă de 4 kil.

Măceșul-de-Sus, *sat*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceșul-d.-s., reședința primărieî și a sub-prefecturei.

Măceșul-Sîrbesc, *nume*, ce purta în vechime *com.* Măceșul-d.-j., jud. Dolj, pl. Balta, cînd era locuită de Sîrbî. Maî tîrziŭ i s'a zis Măceșul-d.-j., fiind că este așezată pe un șes jos și ca să se deosebească de Măceșul-d.-s., ce este așezat pe un șes înalt.

Măceșurile, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceșul d.-j., în întindere de 2130 pogoane. Aparține spitaluluî Brîncovenesc, aducînd un venit anual de 85000 leî. Are 200 pogoane fineață.

Măcieșuluî (Culmea-), *munte*, în jud. Suceava, între com. Baia și Sasca, împădurat în păduri de brazî.

Măcin, *plasă*, în jud. Tulcea, ocupînd partea de V. a luî.

Și-a luat numele de la orașul Măcin, reședința sa.

Se mărginește la N. cu jud. Covurluiŭ și cu Basarabia, de care se desparte prin Dunăre; la E. cu pl. Isaccea; la S., cu pl. Hîrșova (jud. Constanța); la V., cu jud. Brăila, despărțită tot prin Dunăre.

La E. e regiunea dealurilor, cu culmile Pricopanul (320 m.) saŭ Dealul-Măcinuluî, Piscul-Înalt-și-Țuțuiat, Grecî (420 m.), cel maî înalt din județ, Pietrosul, Dicadnel-Bair, etc. Movile sunt numeroase, unele naturale, altele artificiale.

Dunărea o udă la V., pe o lungime de 80 kil. dinpreună cu afluenții săî, Picineaga saŭ Al-Orman; Apa-Calistrieî, Cerna, la S., și apoî gîrlele formate de Dunăre, precum și bălțile: Jijila, Crapina, Popina, Lățimea, Mocanul la N., Iglița și Carcaliul, la V.; ele conțin pește și mult stuf.

Intinderea plășeî este cam de 110000 hect., din carî 2500 ocupate de vetrele comunelor sale, 28000 hect. ocupate de bălți și stuf, 40000 hect. ocupate de teren arabil, și restul de dealurî, pădurî, izlazurî, etc.

Are o populație de 6000 familiî, saŭ 18000 suflete, din carî: 10500 Romînî, 2400 Bulgarî, 2500 Turcî, 2800 Ruși-lipovenî; restul de alte naționalități (Grecî, Armenî, etc.)

Este formată din 12 comune rurale și anume:

1. *Măcinul*, comună urbană, reședința plășeî, pe Dunăre, avînd și cât. Ghecetul.
2. *Carcaliul*, lîngă Dunăre, la V.
3. *Cîrjelarî*, cu cătunele: Cîrjelarî, Iaila, Sopunar, Hazanlar și Homurlar, la S., pe riul Picineaga.
4. *Cerna*, la E.
5. *Coium-Punar*, cu cătunele:

Coium-Punar, Ai-Orman și Canat-Calfa, la S., pe rîul Ai-Orman și la poalele dealuluĭ Ghiun-Ghiurmeș.

6. *Greci*, la E.

7. *Jijila*, la N.-V., lîngă balta Jijila.

8. *Picineaga*, la S.-V., lîngă Dunăre.

9. *Pisica*, cu cătunele: Pisica și Azacliul, pe Dunăre, la N.

10. *Satul-Nou*, la S.-E., pe pîrîul Cerna.

11. *Turcoaia*, cu cătunele: Turcoaia și Iglița, la V., pe Dunăre.

12. *Văcăreni*, cu cătunele: Văcăreni și Garvanul, la N., lîngă bălțile Jijila și Lățimea.

In 1895 s'a cultivat în total 28767 hect., din care 911 hect. vii, care aŭ dat 4651 hectol. vin.

Drumurĭ sunt: Șoseaua județeană Tulcea-Isaccea-Măcinul, drumul județean Măcin-Babadag, Măcin-Satul-Nou-Ostrov, și multe drumurĭ comunale ce unesc comunele între ele.

Această plasă era maĭ înainte maĭ mare, căcĭ cuprindea orașul Isaccea, comunele rurale Luncavița și Balabancea, ce s'aŭ dat plășeĭ Isaccea. Plasa Măcinul e formată din vechiul ținut cu acelașĭ nume.

Măcin, *com. urb.*, în jud. Tulcea, plasa Măcin, situată în partea V. a județuluĭ, la 60 kil. spre V. de orașul Tulcea, capitala districtuluĭ, și în partea V. a plășeĭ, a căreĭ reședință este.

Se mărginește la N. cu cât. Azacliul (al comuneĭ Pisica) și com. Jijila; la S., cu com. Carcaliul; la S.-E., cu com. Satul-Nou, Greci și Jijila, despărțită prin Dealul-Grecilor și al-Măcinuluĭ; la V., cu județul Brăila, de care se desparte prin Dunăre și canalul Măcinuluĭ.

Relieful săŭ aparține maĭ mult regiuneĭ șesuluĭ, afară de partea E., care aparține regiuneĭ dealurilor, și unde se găsesc dealurile: Culmea-Măcinuluĭ saŭ Pricopanul, cu vîrful Sulucul (364 m.), unul din cele maĭ înalte din plasă și din județ; dealul Cheea, cu vîrfurile Sărăria (109 m.) și Dealul-Vițelaruluĭ (99 m.), acoperit cu fineță, la N.; dealul Aganim, la N.-V., acoperit cu verdeață; dealul Carcaliul (90 m.), la S., cu fineță; Dealul-Grecilor, la S.-E., cu pășunĭ.

Partea V. și N. aparține regiuneĭ șesuluĭ, care este acoperită cu bălțĭ și stuf, și din care se ridică grindurile cu pășunĭ saŭ nisip: Combra, Coia, Ghecetul, Spinăul, Coada-Spinăuluĭ, Baghia, Pietrosul, Grindul-Oaeĭ, Clecea-Mare, Otlogul și Somova, cel maĭ însemnat; toate sunt situate în partea N.-V. a județuluĭ și a orașuluĭ, avînd o suprafață totală de 700 hect.

Apele sunt: Canalul-Măcinuluĭ saŭ Dunărea-Veche, care o udă în partea de V. și S.-V.; Dunărea, care o udă la N.-V.

Văĭ: Valea-Văleanuluĭ la E. de oraș, se deschide în balta Carcaliul; Valea-Sulucuĭ la E. Afară de acestea maĭ sunt un mare număr de gîrle ce brăzdează partea N.-V. și carĭ pun în legătură lacurile cele abundente cu Dunărea și Canalul-Măcinuluĭ; acestea sunt: Privalul-Măcinuluĭ, la S., Gîrlița-Coticeruluĭ, Somova, Piatra-Feteĭ, la V. și S.-V., Gîrla-Combreĭ și Coia la N.

Bălțĭ sunt numeroase, maĭ toate situate în partea N.-V. și înconjurate cu stuh: Coia, Stanimîrul, Balta-Oaeĭ, Porcilor, Ilenilor și Somova; aŭ o întindere de 350 hect., și conține pește ce se consumă în localitate. La S. se află balta Carcaliul.

Orașul are o pozițione frumoasă și strategică, pe platoul unuĭ mic deal, pe care s'a construit o fortăreață, ca să apere acest mult încercat oraș; strade înguste dar curate se întretaie în toate sensurile, case micĭ cu aspect vesel, zidite în stil oriental, se prelungesc pînă pe malul Dunăreĭ. Ghecetul, un mic cătun, situat în partea de V., la unirea Dunăreĭ-Vechĭ cu cea nouă, în fața Brăileĭ, este punct de trecere în țară.

Orașul are o întindere de 250 hect. Populațiunea este de 900 familiĭ, saŭ 3360 suflete: 2192 Romînĭ, 391 Bulgarĭ, 540 Turcĭ, 18 Ruși, 99 Greci, 16 Armenĭ, 102 de alte naționalități.

Are: două școlĭ primare, una de băeți și una de fete, conduse de 2 institutorĭ și 2 institutoare; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae și alte 2 micĭ, deservite de 3 preoți și 3 cîntăreți; un biroŭ telegrafo-poștal, înființat în 1878 și al căruĭ venit pe 1896–97 a fost de leĭ 10171, banĭ 20.

Comerciul e activ. Mișcarea năvilor: 894 vase cu 32928 tone (429 romîne, restul străine). Importă coloniale și manufacturale, exportă cereale, vin, pește și vite.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 48339 leĭ și la cheltuelĭ de 48334 leĭ.

Drumurĭ: Căile județene Măcin-Isaccea, Măcin-Ostrov, Măcin-Babadag și alte drumurĭ comunale.

Este format pe ruinele vechiuluĭ oraș roman Arubium saŭ Axiopolis. A suferit soarta comună a Dobrogeĭ: cînd liniștit, cînd asediat saŭ jefuit de barbarĭ și Turcĭ. Are un viitor comercial, fiind așezat pe Dunăre, exportînd produsele cele bogate ale părțeĭ V. ale Dobrogeĭ.

A fost aci un biurou vamal care s'a desființat la 1 Aprilie 1886.

Măcișeni, *com. rur.*, în jud. Covurluiu, pl. Zimbrul, la 65 kil. de Galați. Se mărginește la N. cu Smulți; la E., cu Bălenî; la S.-V., cu Cudalbi. Are treî cătune: Măcișeni (reședința), Corni și Urlești. Măcișeni e așezat pe valea cu același nume pe care curge o ramură a pîriului Gerul (ce începe chiar din acest sat); Corni se găsește pe Valea-Smulților, pe unde curge Suhuluiul; iar Urlești ceva mai sus de Corni.

Locuitorii, toți foștî clăcași, sunt în număr de 418 familii, saŭ 1523 suflete.

Suprafața teritoriului com. Măcișeni este de 7220 hect., din carî 4504 hect. ale proprietățeî marî și restul al sătenilor.

Proprietățî marî sunt treî, carî aŭ aceleași numirî ca și cătunele comuneî. Pămîntul e mai mult arabil și de pășune; pădurî sunt vr'o 357½ hect. la Măcișeni și 286 la Corni; vii sunt 86½ hect.

Vite sunt: 6 taurî, 901 boî, 372 vacî, 24 juncî, 2 junce, 6 gonitorî, 1 gonitoare, 12 mînzațî, 19 mînzate și 6 viței, 3 armăsarî, 74 iepe, 79 caî, 18 berbecî, 582 oî, 42 capre.

Sunt 6 circiumî, 2 prăvăliî cu manufactură, 2 morî cu aburî, 16 mașinî agricole.

Budgetul com. e la venitur de 5620 leî, iar la cheltueli de 5489 leî, 18 banî.

Are 2 bisericî, una cu hramul Sf. Voevozî în Corni, zidită în 1844 de sătenî, împreună cu arendașul de pe atuncî, Iordache Balaban; a doua, cu hramul Sf. Nicolae, în Urlești; ambele bisericî aŭ pămînt rural; întreaga comună formează o parohie, cu 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 4 cîntăreți.

Măcișeni, *sat* și reședința comuneî cu același nume, pl. Zimbrul, jud. Covurluiu, așezat pe Valea-Măcișenilor, pe care curge o ramură a pîriului Gerul. Întinderea teritoriului este de 3028 hect., din carî 454 ale proprietățeî micî și restul ale proprietățeî marî.

Măcișeni, *moșie* particulară, de 2574 hect., în com. cu același nume, jud. Covurluiu.

Măcișenilor (Valea-), *vale*, pe care e situat satul cu același nume, jud. Covurluiu.

Măciuca, *com. rur.*, jud. Vilcea, pl. Cerna-d.-j., compusă din 6 cătune: Maciuceni, Oveselul, Popești, Botorani, Ciocănari și Bocșea.

E situată pe malul stîng al riuluî Cerna, la 64 kil. de capitala județuluî și la 22 kil. de a plășeî. La început, această comună se afla situată pe Valea-Năvrăpeseî și cu timpul s'a mutat pe ramificațiunile Dealuluî-Cărămizii.

Are o populație de 505 familiî, saŭ 2189 suflete, din carî 372 contrib.; locuesc în 530 case.

Sunt 4 bisericî la Măciuceni, Bocșa, Botorani și Popești.

Școala datează în comună de la 1834.

Locuitorii se ocupă, pe lîngă munca cîmpuluî, cu rotăria, tîmplăria și comerțul vinuluî. Produsul munceî lor îl transportă la Drăgășani, Craiova, Caracal, etc.

Vite sunt: 25 caî, 570 boî, 800 vacî, 100 capre, 1200 oî, 5 bivolî.

Locuitorii toți sunt moșneni.

Comuna, cu izlaz cu tot, are 1900 hect.

Budgetul comuneî e la venitur de 8524 leî, și la cheltueli, de 8334 leî.

Se mărginește la N. cu comuna Zăvideni; la S., cu comuna Drăganul; la E., cu comuna Gușoeni și la V., cu rîul Cerna.

Stă în comunicație cu comunele din plasa Olteț-ul-d.-j., prin șoseaua județeană ce duce la Drăgășani.

Dealurî sunt: Măciuca, Bocșa, Ciocanul, Botorani, Ivăneștilor, Văraticilor, și văî: Năvrăpeseî, Beica, Valea-luî-Stîngă; piscurî: Sulița, Lunga și Viilor; fîntînî: Coman, Piciora, Lupului.

Măciuca, saŭ **Dealul-luî-Stîngă**, *deal*, pl. Cerna d. j., jud. Vîlcea. Cade în partea de N. a comuneî cu același nume. Poalele sale de S. sunt udate de Valea-luî-Stîngă.

Măciuca, *pădure* particulară, supusă regimuluî silvic, pendinte de com. Măciuca, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Măciucașul, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, de pe teritoriul com. Hîrja.

Măciucașul, *pîriŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Hîrja, care izvorește din Runcul-Alb, cel mai de aproape de trecătoarea Oituzul, și se varsă în Oituzul, d'a dreapta.

Măciuceni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măciuca, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 447 locuitorî. Este la distanță de 1½ kil. de cătunul Oveselul, reședința comuneî.

Măclanul, *vîrful* dealuluî Bobicești, com. Opăriți, jud. Prahova.

Din coastele acestuî deal izvorește pîriul Valea-Stupineî.

Măcișenilor (Dealul-), *deal,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Bîra, la V. de tîrgușorul Bîra.

Măcrești, *sat,* jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul, com. Buhăești, în partea de E., situat pe valea cu aceeași numire.

Are o suprafață de 540 hect. și o populație de 52 familii, saŭ 156 suflete; o biserică, făcută la 1833 de d. Gr. Crupenski; 26 vite mari cornute, 120 oi, 15 cai și 10 rimători.

Măcrești, *cătun.* Vezĭ Tatomirești, sat.

Măcrina, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Grădiștea, pe malul drept al rîuluĭ R.-Sărat.

Este situată în partea de mijloc a județuluĭ, la 13 kil. spre E. de orașul R.-Sărat, și în partea N. a plășeĭ, la 25 kil. spre N. de comuna Grădiștea-d.-s., reședința plășeĭ. Se învecinește cu comunele: Pueștĭ, la 3 kil.; Nicolești, la 3 kil.; Ștubeiul, la 5 kil., și Boldul, la 11 kil.

Se mărginește la N. cu comuna Pueștĭ, despărțită prin rîul Rîmnicul; la E., cu comuna Ciorăști; la S., cu comuna Boldul și la V., cu Ștubeiul.

Este o comună de cimp, terenul fiind accidentat numaĭ de malurile Rîmniculuĭ și de cîte-ya movile.

Rîul R.-Sărat o udă în partea de S., curgînd de la V. la E.

Maĭ sunt și 26 puțurĭ.

Cătunele carĭ o compun sunt: Măcrina, reședința, la E., Plopi, în spre V., și Hoinari, la S.-V.

Suprafața comuneĭ e de 2000 hect., din carĭ 50 hect. vatra comuneĭ, 550 hect. ale locuitorilor, și 1400 hect. ale particularilor.

Are o populație de 180 familiĭ, saŭ 817 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită de obștia locuitorilor în 1869, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală de băeți, fondată în 1876 de locuitorĭ, condusă de 1 învățător și frecuentată de 38 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 150 plugurĭ; 180 boĭ, 60 vacĭ, 167 caĭ, 101 țepe, 404 oĭ, 106 rîmătorĭ.

Comerțul constă în importul de coloniale, instrumente agricole și țesăturĭ, și în exportul de cereale. Transportul se face prin gara orașuluĭ R.-Sărat.

Sunt 3 circiumĭ.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Rîmnicul-Mălcănești (Bolboaca), ce trece prin Obîdiți-Măcrina-Ciorăști; spre Vilcele; spre Boldul Balta-Albă; spre Pueștĭ-Bălești; la cătunul Foteul, al comuneĭ Ștubeiul.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 2821 leĭ, 58 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 2625 leĭ, 25 banĭ.

Măcrina, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Grădiștea, cătunul de reședință al comuneĭ Măcrina, așezat în partea de E. a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ R.-Sărat. Are o întindere de 30 hect.; o populație de 120 familiĭ, saŭ 567 suflete, din carĭ 118 contribuabilĭ; o biserică, cu 1 preot și 1 cîntăreț; o școală.

Măcrișul, *cătun* (tîrlă), pe cîmpul Bărăganul teritoriul comuneĭ Ciulnița, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Măcrișul, *loc isolat,* în jud. Buzăŭ, com. Zmeeni, face hotar între moșiile: Zmeeni, Brebeanca și Glodeanul-Cîrlig.

Măcrișul, *munte,* jud. Gorj, plaiul Vulcan, com. Valari, spre N.-V. de comună, populat cu pădure de fag.

Mădeiul, *com. rur.,* în jud. Suceava, pl. Muntele, situată la V. și la 66 kil. de Fălticeni. Se mărginește la E. cu com. Mălini și Sabasa, de carĭ se desparte prin Preluca-luĭ-Rareș, Culmea-Migovanuluĭ, Gemeni, și culmea Gherghea; la N.-V., cu comuna Broșteni, hotărnicindu-se prin Bistrița, pîriul Cătelușa, Măguricea, Culmea-Hăciugosuluĭ și pîriul Neagra-Broștenilor; la S., cu comuna Borca și Transilvania, hotărnicindu-se prin Bistrița, pîriul Chiriacul, Vîrful-Seculuĭ, Vîrful-Găineĭ și Culmea-Slopățuluĭ.

Se compune din satele: Mădeiul, Pîriul-Cîrjeĭ, Frasini, Haleasa și Neagra-Mădeiuluĭ, cu reședința în Mădeiul.

Are o populație de 317 familiĭ, saŭ 1180 suflete, din carĭ 376 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot și 4 cîntărețĭ; o școală rurală mixtă. 6 circiumĭ.

Vite sunt: 21 caĭ, 176 boĭ, 574 vacĭ, 3988 oĭ, 6 capre și 196 porcĭ.

Budgetul zecimelor comuneĭ are la venitурĭ 7390 leĭ și la cheltuelĭ 7360 leĭ, iar al drumurilor 1160 leĭ la venitурĭ și 1060 leĭ, la cheltuelĭ.

În comună se află o schelă pe Bistrița, numită Balta-Popiĭ.

E udată de Bistrița și de pîraiele: Neagra, Haleasa, Lostuța, Mădeiul, Chiriacul, Pîriul-Cîrjeĭ, Puciosul, Pietroasa și Cătelușa.

Munțiĭ principalĭ sunt: Bîtca-Comoriĭ, Gemeni, Măguricea și Arșița-Rea.

Moșia face parte din Domeniul Coroaneĭ și anume din Ocolul I silvic Mălini, fostă a mănăstireĭ Slatina.

Întinderea teritorială a comuneĭ e de 2562 fălcĭ și 76 prăjinĭ, din carĭ numaĭ 109 fălcĭ

cultivabile, iar restul munți acoperiți de păduri, pășuni și stinci sterpe.

Improprietăriți în 1864 sunt 59 fruntași, 78 pălmași și 55 codași, stăpînind 426 fălci și 12 prăjini; 13 însurăței posedă 39 fălci.

Singura cale de comunicație din comună e șoseaua Fălticeni-Dorna, ce străbate comuna în tot lungul ei.

In Mădeiul se află izvorul cu apă minerală: Pucioasa, de pe malul drept al pîrîului Neagra-Broștenilor, între pîraiele Ortoaia și Ortoița, la 20 m. de șoseaua județeană. Izvorește pe o suprafață de 30—40 m. pătrați. Apa e curată și foarte abundentă, așa că formează un pîrîu. Mirosul e foarte tare și se simte de departe. Pucioasa se depune pe pietre, lemne și pe suprafața apei în formă de fulgi gălbui. Se mai numește și Pucioasa de-la-Văcărie, fiind-că la cîți-va pași se află fabrica renumitei brînză de Broșteni. La vre-o 3 kil. de aci, mai în sus pe Neagra, se află fîntîna cu burcut (apă feruginoasă, borviz) numită Burcutul-lui-Mircă.

La gura pîrîului Puciosul se mai află un alt izvor de apă pucioasă.

Prin pădurile și rîurile Mădeiului sunt tot felul de vînaturi de munte.

Mădeiul, *sat,* pe moșia Borca, com. Mădeiul, jud. Suceava. Așezat pe țărmul drept al Bistriței, are o populație de 127 familii, saŭ 500 suflete, din carî 127 contribuabilî; o biserică cu hramul Sf. Arhangheli, zidită în 1858, deservită de un preot și 2 cîntăreți, lîngă care mai este o alta de lemn vechie, în care nu se oficiază; o școală rurală mixtă, înființată în 1865, condusă de un învățător plătit de stat, frecuentată de 30—35 elevi și avînd un local propriu, frumos și încăpător clădit și înzestrat cu atenanțe și toate cele necesare pentru învățămînt de Administrația Domeniului Coroanei.

Vatra satului ocupă 126 fălci și 15 prj. Improprietăriți în 1864 sunt 24 fruntași, 25 pălmași și 20 codași, stăpînind 282 fălci.

Tradiția arată ca primi descălicători ai satului Mădeiul pe doi călugări Mateiu și Chiriac, de la care și-a luat numele satul și pîrîul Chiriac. Biserica satului ar fi făcută pe locul schitului ce dînșiî aveaŭ de gînd să întemeieze aci. Nu departe dînșiî puseseră începutul chiliilor.

In anul 1803, Pîrîul-Cîrjei-Mădeiul a mănăstirei Slatina avea 65 liuzi, carî plăteaŭ bir 1308 lei anual, locuitorii avînd aceeași ocupație ca și astăzi.

Mădeiului (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Suceava, izvorește de sub Bîtca-Găinei și se varsă în Bistrița, udînd com. Mădeiul pe o lungime de 7 kil. Are de tributarî din stînga Pîrîul-Chilieî și Pîrîul-Maluluî, iar din dreapta Pîrîul-Străjei, mărit cu Străsoci.

Mădîrjac, *sat,* jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Popești, pe partea de S. a Dealuluî-Mare, în marginea județului spre Vasluiŭ, lîngă pîrîul Șacovățul și înconjurat de păduri. Are o populație de 68 familii, saŭ 240 suflete; o biserică.

Satul se află pe moșia Popești.

Vite: 213 vite marî cornute, 18 caî, 3 oî și 88 rîmătorî.

Mădîrjești, *sat,* în marginea despre N.-E. a comunei Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iași, situat o parte la îmbucătura pîrîului Ciorbolea și o parte lîngă izvorul Mădîrjești. Prin partea de S. a satului, și paralel cu rîul Bahluiul, trece șoseaua națională și calea ferată Tîrgul-Frumos-Podul-Iloaei.

Are o întindere de 1200 hect.; o populație de 41 familiî, saŭ 145 suflete; o biserică; o moară de apă.

Proprietatea aparține Epitropiei Spitaluluî Sf. Spiridon din Iași.

Vite: 186 vite marî cornute, 20 caî, 493 oî și 91 rîmătorî.

Mădîrzăul, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluî, com. Măgirești, situat pe coasta podișuluî cu același nume, la o depărtare de 1 kil. și 750 m. de satul Măgirești (școală).

Are o populație de 9 familiî, saŭ 39 suflete, dintre care maioritatea lucrează la exploatarea păcureî. In cătun se găsește ozocherită (ceară de pămînt) și izvoare sărate.

Mădîrzăul, *pîrîiaș,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluî, de pe teritoriul comunelor Magirești și Solonțul, care izvorește din lacul cu același nume și se varsă în pîrîul Solonțuluî.

Mădulari, *com. rur.,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., compusă din 6 cătune: Hălești, Dimulești, Bănțești, Iacovile, Mamul și Bălșoara. Este situată pe dealurile: Bălșori, Iacovile și Hălești și pe văile Mamul și Beica, la 90 kil. de capitala județuluî și la 30 kil. de a plășeî.

Are o populație de 438 familiî, saŭ 1857 suflete, din carî 348 contribuabilî; locuesc în 429 case.

Locuitorii toți sunt moșneni.

Pe lîngă agricultură, locuitorii se mai ocupă cu butnăria. Ei desfac produsul muncei lor la Drăgășani, Slatina, Craiova, Caracal, Uda, Drăgănești.

Sunt două biserici, una în cătunul Mamul și a doua în cât. Dimulești, fondate cam pe la anul 1741. S'au reparat pe la anul 1850 de obștea comunei. Ambele sunt de lemn.

Școala datează în comună de 20 ani. Localul e bun, proprietatea comunei. E frecuentată de 28 copii.

Vite sunt: 35 cai, 250 boi, 205 vaci, 104 capre și 1590 oi.

Stupi cu albine sunt 155.

O șosea comunală îi înlesnește comunicația spre N. cu com. Măcica și spre S. cu com. Ușurei, Șușani și Rîmești, spre Romanați.

Budgetul comunei e la venituri de 3140 lei și la cheltueli, de 2609 lei.

E brăzdată de dealurile: Bălșori, Nuculuĭ, Corendi, Gliganuluĭ, Icovile, Hăleștĭ, Scorușul și Rogojini și udată de văile: Mamul și Beica, Vălceaua-luĭ-Duță și Sătăroaia. Locurile din jurul comunei sunt: la E., valea Bălșori; la V. Valea-Rogojinei; la N., pădurea statuluĭ Drăganul, zisă și Episcopia; la S., pădurea Otetelișanu și Șușani.

Se mărginește cu com. Drăganul, Gușoeni, Bateșani, Ușurei, Fumureni și Crețeni.

Mădulari, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Cerna d.-s., compusă din 4 mahalale: Valea-Orliĭ, Obîrșia, Școala și Gănțulești. Este situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Cernișoara, la 60 kil. de capitala județuluĭ și la 12 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 246 familiĭ, saŭ 813 suflete, din carĭ 235 contribuabilĭ; locuesc în 246 case.

Sunt 4 bisericĭ: 2 în Valea-Orliĭ, fondate, una la 1774 și alta la 1829; a treia în Obîrșia, fondată la anul 1802 și a patra în mahalaua Școaleĭ, fondată în anul 1830.

Școala datează în comună de mai bine de 40 de anĭ.

Locuitorii toți sunt moșnenĭ, agricultorĭ, desfăcînd produsul muncei lor parte la Craiova, parte la Rîmnic.

Vite sunt: 21 caĭ, 270 boĭ, 292 vacĭ, 166 oĭ, 33 capre.

O șosea comunală îi înlesnește comunicația spre N. cu com. Oteșani și spre S., cu comuna Armășești.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 1031 leĭ anual.

Se mărginește la E. cu com. Cîrstănești; la V., cu com. Bălteni; la N., cu Oteșani, Măldărești și Pojogi și la S., cu com. Ulmetul și Armășești. De la N. la S. este udată de rîul Cernișoara, în care se varsă pîraiele: Stăiculești, Racoviță, Ursul și Pană. De jur împrejur este înconjurată de dealurĭ, văĭ, poenĭ încîntătoare, precum: Fagul-cu-Ghiare, Priporul-Roșu, Dealul-Dogarul, Vîrful-cu-Dor, Bogdan, Dumbrava, Valea-Pilșuluĭ, Butilă, Valea-Nisipurilor, dealul Roșița, Romani, etc.

Mădulari, *deal*, în raionul com. Mădulari, pl. Cerna, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 168 hect. vie.

Măgaruluĭ (Valea-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din 1883, jud. Prahova, pl. Peleșul, com. Comarnicul, pe moșia Comarnicul.

Măgaruluĭ (Valea-), *vale*, izvorește de la limita de E. a jud. Dîmbovița, curge de la V. spre E. și se varsă în rîul Prahova, pe malul drept, în raionul com. Comarnicul, pl. Peleșul, jud. Prahova.

Măgădani, *cătun* al com. Colțĭ, jud. Buzăŭ, cu 50 locuitorĭ și 16 case.

Măgădanuluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jîtia, așezat în partea de E. a com., pe culmea Lupanuluĭ; are o înălțime de 870 metri; e acoperit cu pădurĭ și pășunĭ.

Măgăreț, *fost sat* deosebit, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile, acum unit cu satul de reședință Livezile.

Măgioara, *pîrîŭ*, izvorește din mlaștinele saŭ bălțagele din partea de N. a desființatuluĭ sat Lacurile, din com. Deleni, jud. Botoșani, și se varsă în stînga Bahluiuluĭ.

Măgirești, *com. rur.*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, situată parte pe șesul Tazlăului-Sărat în locul unde rîul cotește spre E. și parte pe costișele dealurilor dintre cele două Tazlăurĭ.

Se compune din 7 cătune: Măgirești, primărie, Stănești, Prăjești, Șesurile, Tazlăul și Mădărzăul.

In Condica Liuzilor (1803), găsim Măgirești aparținînd răzeșilor, și în Statistica din 1873, com. este trecută numaĭ cu cele dintîiŭ treĭ cătune: Măgirești, Stănești și Prăjești.

Pe teritoriul comuneĭ, la V. satuluĭ Măgirești, sunt niște șanțurĭ și niște grămezĭ de bolovanĭ, așezate în fața unuĭ punct de apărare. Se crede că acestea s'aŭ făcut de către Ruși la 1848 și că armata rusă ar fi staționat cît-va aci.

Se mărginește: la N. cu com. Solonțul; la S., cu comunele: Podurile și Valea-Arinilor; la V., cu com. Valea-Arinilor și la E., cu com. Leontinești.

Pîrîul Ruja încărcat cu pîrîiașul Stăneasa, șerpuește printre dealurile Mădărzăul, Chimnetele, Frasinul, al-Vieĭ, Piatra Crăpată, Stănești, Chișcul-luĭ-Iordache, Prăjești, și udă satele Stănești, Măgirești și Șesurile.

Are o populație de 416 familiĭ, saŭ 2079 suflete, din carĭ 379 contribuabilĭ; o școală mixtă, care funcționează din 1865 în satul Măgirești, întreținută de stat și frecuentată de 20 elevĭ; 3 bisericĭ, cîte una în satele: Măgirești, Stănești și Prăjești, deservite de 3 preoți și 5 cîntăreți.

In com. sunt: 316 agricultorĭ, 5 meseriașĭ, 2 industriașĭ, 7 comerciantĭ, 27 cu profesiunĭ libere, 118 muncitorĭ și 20 servitorĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 78 locuitorĭ, cu 213 falcĭ și 33 prăjinĭ pămînt.

Teritoriul com. are o întindere de 2400 hect. Proprietarĭ marĭ sunt moștenitorii defunctuluĭ Emanuel Crupenschi, posedînd o moșie de 1300 hect.; Const. Mafteiŭ, avînd 40 hect. și Societatea romînă pentru exploatarea păcureĭ, posedînd 45 hect.

Pădurile (Stănești și Răzeși-de-Măgirești) ocupă o suprafață de 1840 hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 799 hect.

Maĭ sunt pe teritoriul com.: 2 izvoare de apă minerală, din carĭ unul conține multă pucioasă; izvoare sărate în cătunul Mădărzăul; păcură care se exploatează de către Societatea Romînă; ozocheritā; chihlibar pe teritoriul cătunuluĭ Stănești; 2 fabricĭ de petroleŭ; 3 morĭ de apă; 1 piuă de bătut sucmane.

Vite sunt: 131 caĭ, 1049 vite cornute, 87 capre, 546 oĭ și 305 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 6332 leĭ, 13 banĭ, și la cheltuelĭ, de 4858 leĭ, 6 banĭ.

Teritoriul com. este străbătut pe la S. de șoseaua județeană Bacaŭ-Moinești-Ocna și de căĭ vecinale și comunale spre: Solonțul, Valea-Arinilor și Leontinești.

Distanțele: la Bacaŭ, capitala districtuluĭ, 43 kil.; la com. Moinești, reședința plășeĭ, 8 kil.; la com. Leontinești, 5 kil.; la com. Podurile, 7 kil.; la com. Solonțul, 4 kil.; la com. Valea-Arinilor, 4 kil.

Măgirești, *sat*, în jud. Bacaŭ, pl. Munteluĭ, reședința com. cu acelașĭ nume, situat pe pîrîul Ruja. Are o populație de 200 familiĭ, saŭ 898 suflete; o școală mixtă, frecuentată de 10 elevĭ; o biserică, clădită de locuitorĭ la 1822, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 5 circiumĭ; o fabrică de petroleŭ.

Vite sunt: 67 caĭ, 536 vite cornute, 8 capre și 133 porcĭ.

Măguleasca, *pădure* a statuluĭ, în jud. Buzaŭ, com. Vispești; face un corp cu Bordușești.

Măgura, *com. rur.*, în jud. Buzaŭ, pl. Pîrscovul, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzaul, la 26 kil. de orașul Buzaul.

Limitele sale sunt: la N., rîul Buzaŭ, coprinzînd porțiunea de la gura izvoruluĭ Puturosul, com. Vipereștĭ, și pînă la podul de Palanca (Izvorul-Palanca); la E., în sus pe izvor și pe hotarul despărțitor al moșiilor: Palanca și Ghiculești (Palanca-d.-j.), urcînd în piscul Vîrful-Cerbuluĭ; la S., din Piscul-Cerbuluĭ, slemnea munților Ciolanul, trecînd la Crucea-Ciobanuluĭ și Crucea-luĭ-Pavel, pînă în vîrful Cetățuca; la V., din vîrful Cetățueia, pe hotarul pădureĭ statuluĭ Valea-Largă, apoĭ pe hotarul moșieĭ Picleanca, întîlnind izvorul Puturosul, al căruĭ curs formează hotar pînă la vărsarea sa în rîul Buzaŭl.

Suprafața comuneĭ e de 5936 hect., din carĭ 695 locurĭ arabile, 3218 pădure, 327 fînețā, 751 izlaz, 148 livezĭ, 10 vie și 787 sterp.

Proprietăți însemnate sunt: Ciuta-Vernescu, Ciuta-Moșnenilor-Ciuteni, Ciuta-Fințești, Palanca, Picleanca și proprietățile statuluĭ: Măgura și Unguriul.

Terenul este accidentat de multe dealurĭ și coline ce se ridică pe malul drept al rîuluĭ Buzaŭl și care culminează în Muntele-Ciolanuluĭ.

E avută în substanțe minerale și maĭ cu seamă în ape, din care maĭ însemnate sunt: apele sulfuroase de la Nifon și Ciuta, apoĭ Ciuciurele de la Unguriul, cu apă potabilă, cea maĭ renumită din județ, Fîntîna-de-la-Elizeŭ, etc. De deosebită importanță este cariera de la Ciuta, unde se găsește, în imense depozite, piatră de construcțiunĭ de o calitate superioară; apoĭ maĭ sunt gisemente de gips, urme de sare, lignită, etc.

Se compune din 3 cătune: Ciuta, Măgura și Unguriul, avînd fie-care maĭ multe cătunașe cu sub-diviziunĭ.

Are o populație de 2270 suflete; o școală în com. Măgura, frecuentată de 45 elevĭ și 2 eleve; 3 bisericĭ, în cătunele Măgura, Unguriul și Ciuta, deservite de 3 preoți, 3 cîntăreți și 3 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Nicolae, pe lîngă care

se mai adaugă schitul Nifon, unde s'a instalat un spital rural. Tot aci se află și băile sulfuroase Nifon, acum părăsite.

Circiumi sunt 14.

Comuna e vechie; se găsesc hrisoave din 1558, care menționează de satele Măgura și Unguriul.

Vite: 422 boi, 148 vaci, 100 viței, 2 bivoli, 3 bivolițe, 17 cai, 9 țepe, 6 mînzi, 1270 oi, 76 capre și 150 porci.

Stupi sunt 36.

Se fac 3 tîrguri: două în comuna Măgura, la 29 Iulie și la 6 August și unul în cât. Ciuta, la 21 Noembrie.

Căi de comunicație: șoseaua județeană Buzău-Frontiera; un important vad peste rîul Buzău, unde se află un pod umblător și luntre, în cazul cînd rîul vine mare, vad prin care se pune în comunicație cu com. Pîrscovul și cu șoseaua județeană Rușiavățul-Buzău; șoseaua Măgura-Nifon și alte drumuri naturale.

Măgura, *com. rur.*, jud. Vlașca, compusă din cătunele: Măgura-Lăceanca-Gurueni, Măgura-Buduească, Vitănești, și Găvănești; situată în extrema V. a județului și a plășei Cîlnișteа, pe văile Cleniția și Teleorman, la unirea lor, la 65 kil. de București, la 47 kil. de Giurgiu și la 36 kil. de Ghimpați, reședința plășei.

Are o populație de 2860 suflete, din cari 638 contribuabili.

Sunt: 2 școli, una în cât. Măgura, de băeți, zidită la 1861 de răposata Safta Catrișoaia, fosta proprietară, și frecuentată de 31 elevi și a doua, de fete, în com. Buduească, frecuentată de 8 eleve.

Șase biserici: la Măgura-Buduiasca, Măgura-Lăceanca, Gurueni, Braniștea, Vitănești și Găvănești, constitue parohia Măgura-Lăceanca. Sunt deservite de 3 preoți și 9 cîntăreți.

Mai are 9 circiumi, o moară pe apă.

Budgetul comunei e la venituri de 6084 lei și la cheltueli, de 4758 lei.

Teritoriul comunei este udat de rîul Cleniția ce vine din Negreni și se varsă în Teleorman la Lăceanca.

Măgura, *cătun*, jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Bleici.

Măgura, *cătun* de reședință al com. Măgura, jud. Buzău, cu 950 locuitori și 226 case. Are sub-diviziile: Bradul (Pășești), Schitul-Nifon și Băile.

Măgura, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mierlești, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat la N. comunei, pe ambele maluri ale rîului Iminogul.

Are o populație de 400 locuitori, din cari 60 împroprietăriți după legea rurală; o biserică, zidită la 1783 și reparată la 1880 și avînd de ctitori pe preotul Drăgoi, Maria preoteasa și Stoian diaconul.

Vite: 150 boi, 80 vaci, 57 cai și țepe, 250 oi și 47 rîmători.

Măgura, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mihăești, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 509 locuitori.

In sat este o biserică cu următoarea inscripție:

Acest sfînt Amvon la care se prăznuește hramul Sf. Ioan Botezătorul, din temelie s'a zidit și clopotnița la leat 1844, în zilele Domnului nostru Gheorghe Bibescu-Voevod și s'au înfrumusețat cu zugrăveală, de ctitorii Gheorghe Ioan, Ioan Ereu, etc.

Copiii din sat urmează la școala din cât. Mihăești, care este la 1 kil. depărtare.

Prin mijlocul satului trece calea ferată Drăgășani-Rîmnicul și șoseaua națională Rîmnicul-Rîul Vaduluĭ.

Măgura, saŭ **Buduiasca**, *cătun*, jud. Vlașca. Vezĭ Budăiasca.

Măgura, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Cireșul, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Măgura, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. rur. Greci.

Măgura, *schit*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, la V. de Tîrgul-Ocna, pe un podiș al muntelui cu același nume, cu un loc de arătură, fînețe, o livadă și un faz. Biserica și chiliile sunt de zid, toate în partea despre Tîrgul-Ocna, cu o vedere frumoasă în spre oraș și spre întreaga vale a Trotușului. Se zice că biserica ar fi clădită de Constantin Racoviță-Voevod, la 1756. Pe clopotul cel mic se află însemnat anul 1757. Acest schit este întreținut de Epitropia spitalului Sf. Spiridon din Iași. Se administrează de un superior și este locuit de 3 călugări. Inscripția care este pe frontonul bisericeĭ a fost făcută de egumenul Grigore, care s'a întemeiat mai mult pe tradiții, de cît pe documente sigure. Din această inscripție reiese că s'ar fi clădit aci 2 biserici înainte de sfîrșitul sec. al XVII-lea, din care s'aŭ constatat urme în poiana de lîngă actuala biserică și într'un loc alăturat cu aceasta. Printre ctitori se citează un anume Cantemir și pe Mihaiŭ Racoviță.

Măgura, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Ber-

zunțul, din șira Măgura Berzunțuluĭ.

Măgura, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moinești, cu izvoare de ape sărate.

Măgura, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, cătr. Valea-Rea, acoperit de pădure și fineață.

Măgura, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Brăești, format din stîncĭ acoperite de pinĭ și mesteacănĭ.

Măgura, *munte,* la N. de orașul Cîmpulung, jud. Muscel, din poalele căruĭa izvorește canalul ce străbate orașul.

Măgura, *ramură de munțĭ,* ce se detașează din piscul Ceahlăuluĭ, spre hotarul Transilvanieĭ, jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul. Formează legătură cu dealul Arșița-Zableĭ. Se maĭ numește și Hegheșul.

Măgura, *ramură de munțĭ,* jud. Neamțu, plasa de Sus-Mijlocul, com. Filioara, situată în vecinătatea mănăstirilor Văraticul și Agapia.

Are piscurile cele maĭ însemnate: Ciungi, Dealul-Mare, Poiana-Țigănceĭ, Piatra-luĭ-Moș-Aron și Ciardacul.

Măgura, *munte,* jud. Putna, situat între rîurile Putna și Milcovul, din sus de orașul Odobești. La poalele munteluĭ sunt așezate renumitele podgoriĭ de la Odobești. Vîrful cel maĭ înalt este la Titila, d'asupra schituluĭ Taroi.

Măgura, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; se desface din culmea Lupan; brăzdează partea de N. a comuneĭ, întinzîndu-se printre pîrîul Necule și Rîmnicelul; este acoperit cu pădurĭ seculare; în timpul vereĭ se fac aci stîne de oĭ, unde se fabrică cașcaval.

Măgura, *culme de munțĭ,* jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; se desface din Dealul-Roșu; se întinde în partea de V. a comuneĭ, printre pîraiele Rîmnicelul și afluentul săŭ Cerbul.

Vîrful principal este Măgura-Ganea, înalt de 900 m. și acoperit cu pășunĭ și pădurĭ.

Măgura, *șir de dealurĭ,* în jud. R.-Sărat; brăzdează partea de E. a com. Odobasca din plasa Orașuluĭ; intră în pl. Margineaд.-s., întinzîndu-și ramificațiunile prin comunele Urechești și Popești; se întinde pe o lungime de 18 kil.; înălțimea variază între 650—320 m.; este acoperit cu pășunĭ la N. și mijloc, cu viĭ și semănăturĭ, la S.

Măgura, *unul* dintre *piscurile muntelui* La-Coarne, jud. Suceava, com. Bogdănești.

Măgura, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Scorțeni, de pe teritoriul satuluĭ Pustiana. De aci s'a scos maĭ înainte păcură.

Măgura, *deal,* pe moșia Ibănești, com. Ibănești, pl. Prutuld.-s., jud. Dorohoiŭ, pe muchia căruia, în partea de S.-V. a satuluĭ, se ridică cel maĭ înalt pisc din tot județul.

Acest deal are circumferință de 4460 m. Terenul este compus din nisip, lut și piatră. Suprafața cam trunchiată are 1115 m. împrejur. Aicĭ se văd urmele bine cunoscute ale uneĭ cetățuĭ în formă rond-ovală, cam de 90 m. lungime, ĭar șanțul dinprejur are o adîncime de 3 m. în partea S.-E. Intrarea în cetățue se presupune a fi fost despre S.-E., pe unde se cunoaște că începe urma de drum la vale către sat.

Maĭ spre N. de cetățue, la o mică depărtare, se vede o altă ridicătură de pămînt, ce poartă numirea de Straja, despre care tradiția spune că ar fi servit ca stație de veghere pentru cetate.

Tot pe muchia dealuluĭ, cam la 800 m. de cetate, este o altă ridicătură de pămînt, numită Movila-Mare, în circumferință la bază de 111 m., cu o înălțime de 9 m., de pe care se vede toată suprafața din circumferința cetățueĭ. Legenda zice că pe acest loc ar fi fost din vechime o mănăstire, de aceea și dealul în partea aceasta se numește Dealul-Mănăstireĭ.

Sub Dealul-Măgureĭ, în partea S.-E. de satul de astăzi Ibăneasa, se află localitatea numită Seliștea-Veche, unde se zice că a fost satul vechiŭ, pe care loc se văd urmele bisericeĭ; se găsesc resturĭ de hîrburĭ, cărămizĭ și fierăriĭ.

Măgura, *movilă,* jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Băiceni, pe coasta căreia e situat satul Coasta-Măgureĭ.

Măgura, *deal* mare și *punct de observațiune,* în jud. Mehedinți, com. Negoești, cătunul Padeșul, plaiul Cloșani.

Măgura, *deal* mare, în jud. Mehedinți, com. rur. Mărești, plaiul Cloșani.

Măgura, *deal,* cu direcția S.-E., jud. Prahova, pl. Filipești, com. Dițești.

Pe deal sunt plantate viĭ, prunĭ, nucĭ și merĭ; parte din ele, fiind

distruse de filoxeră, servă de păşune.

Măgura, *deal,* la V. com. Poiana, pl. Prahova, jud. Prahova. Are o poziţiune frumoasă şi este acoperit cu crîng, pădure şi livezĭ pentru păşunatul vitelor.

Măgura, *deal,* se desface de la N. din dealul Făstîci, com. Cozmeşti, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ, se întinde prin com. Coşeşti, pl. Racova, unde prin înălţimea luĭ predomină toate locurile din împrejurimĭ; din el se desfac culmile: Dealul-Mare şi Coşca.

Măgura, *deal,* în partea de V. a com. Girbeşti, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ. Ţine de comuna Ţibăneşti. Are direcţiunea de la N. la S. şi înălţimea cea maĭ mare o atinge la locul numit Cetatea. Acest deal, privit din valea despre E., are aspectul unuĭ munte. La partea de S. a luĭ are un pisc în forma uneĭ movile. Este acoperit cu pădurĭ.

Măgura, *deal,* în partea de N.-V. a com. Hirşova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, acoperit cu pădure; are o înălţime mare; de pe vîrful luĭ se vede toate localităţile dimprejur.

Tradiţiunea zice că, în timpul războiuluĭ din Valea-Racoveĭ, Ştefan-cel-Mare alesese acest loc ca punct de observaţie, unde se văd şi până astăzĭ urmele unor şanţurĭ şi a uneĭ subterane, numită de popor Beciul-luĭ-Ştefan-Vodă.

Măgura, *deal,* în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d. s., com. Mihăeşti, care, împreună cu Carantina şi Cornăţelul, formează un lanţ ce se prelungeşte din hotarul com. Greci la N., până la hotarul com. Turceşti la S. Coama acestuĭ lanţ serveşte de limită între com. Mateeşti, jud. Gorj, şi com. Alunul.

Măgura, *deal,* la N. com. Stroeşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, care o desparte de com. Slătioara. Partea de S. a dealuluĭ este prevăzută de o mulţime de rîpĭ. Pe coasta de S. se găseşte multă peatră de var.

Măgura, *deal,* în jud. Vîlcea, plaiul Horezul. Brăzdează com. Slătioara, de la E. la V. In rîpile şi în partea de S. a Măgureĭ se găseşte piatră de var. In partea de N.-V. a Măgureĭ sunt 2 izvoare cu apă sulfuroasă, pe carĭ locuitoriĭ le numesc Glod.

Măgura, *baltă* mare, în centrul cătunuluĭ Măgura, com. Mihăeşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, formată de valea Boalca, care străbate com. Mihăeşti dela V. spre S.-E. şi se varsă în Olt. Malurile sale, aproape de confluenţă, sunt mlăştinoase.

Măgura, *izvoare cu apă minerală,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca. Sunt 2 izvoare a căror apă conţine următoarele substanţe: sare amară şi pucioasă în mare canditate, apă, magnezie carbonică, gips, magnezie cu micĭ depozite de sare, etc.

Măgura, *localitate,* în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Noĭ, numită şi Bordeiul-de-Sare, unde se găseşte sare în mare cantitate.

Măgura, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Măgura, fostă în vechime a luĭ Radu Desculţul, dăruită luĭ de Basarab-Voevod, însă gresind Domnuluĭ, şi-a răscumpărat capul cu această moşie. Mircea-Voevod, fiul luĭ Radu, printr'un hrisov din 1558, Iunie, o dărueşte Episcopieĭ, fixîndu-i hotarele din apa Buzăul pe Tocileasa în sus până în Predeal, până la Cetăţue şi până în Tocileasa. Măgura, ca proprietate a Episcopieĭ, avea 2260 hect, din care 280 arabile, 150 fineaţă, 170 izlaz, 74 livezĭ şi pădure; trecînd la Stat, după ce s'a dat împroprietăriţilor din 1864 cam 483 hect., restul s'a încorporat cu moşia Unguriul, dînd naştere moşieĭ Măgura Unguriul.

Măgura, *pădure* particulară, în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Bogdăneşti. Este populată cu stejarĭ, fagĭ, carpenĭ şi brazĭ. Are o întindere de 715 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Măgura, *pădure* foioasă, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moineşti, cu o întindere de 220 hect. şi supusă regimuluĭ silvic.

Măgura, *pădure,* jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, cătunul Valea-Rea; face cu Dosul-Văeĭ-Rele un corp de 400 hect.; proprietarĭ: moşniiĭ Vălirenĭ, apoĭ Tănăseştiĭ şi Jitieniĭ.

Măgura, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 550 hect., jud. Ilfov. Vezĭ Hotarele.

Măgura, *pădure,* supusă regimului silvic, proprietatea moşnenilor Dragoslovenĭ, pendinte de com. Dragoslavele, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, în întindere de 100 hect.

Măgura, *pădure,* pe Domeniul Coroaneĭ, com. Bicazul, moşia cu acelaşĭ nume, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; se uneşte cu pă-

durea Smida; se arendează cu 30000 leĭ anual.

Pe coprinsul acesteĭ moşiĭ sunt 16 herăstrae.

Măgura, *trup de pădure,* a statuluĭ, în întindere de 35 hect., pendinte de com. Prahoviţa, pl. Prahova, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Feţele-Grîuluĭ (175 hect.) şi Irmăneşti (200 hect.), formează pădurea Valea-Pietreĭ.

Măgura, *podiş,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Ocna, format de muntele Măgura-Ocneĭ, avînd înălţimea de peste 500 metri.

Măgura-Albă, *trup de pădure* a statuluĭ, jud. Vîlcea, plaiul Horezul, care, împreună cu muntele Netedul şi Dosul, are 1625 hect. şi formează pădurea Costeşti, de care maĭ aparţin trupurile Padina-Seacă, Alunul şi Piraiele.

Măgura-Berzunţuluĭ, *şiră de munţi,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Berzunţul, a căreĭ zare hotăreşte com. Berzunţul spre com. Doftana.

Măgura-Brăteştilor, *munte,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Birsăneşti, în care se află un loc numit Piatra-Galbenă.

Măgura-Budoiasca, *trup de moşie,* fost al statuluĭ, în judeţul Teleorman. A fost vîndut, în 1889, cîtor-va locuitorĭ din oraşul Alexandria.

Măgura-Caşinuluĭ. Vezĭ Măgurişul, vîrf de munte, jud. Bacău.

Măgura-cu-Cîntarul, *pichet de graniţă,* pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinţi.

Măgura-cu-Leşile, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; se desface din muntele Stepcul-Mare; se întinde printre rîul Rîmnicelul şi afluentul său Pîrîul-Necule; brăzdează partea de N. a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ; vara se fac aci stîne cu oĭ.

Măgura-Domesniculuĭ, *ramură de munţi,* jud. Neamţu. Vezĭ Domesnicul.

Măgura-Lăceanca, *cătun,* jud. Vlaşca, pl. Cîlniştea, com. Măgura, situat la vărsătura Cleniţeĭ în Teleorman.

Este proprietatea statuluĭ, rămasă de la V. Paapa. Suprafaţa moşieĭ, împreună cu trupurile, este de 6350 hect., din carĭ 450 hect. pădure, compusă din trupurile Tăioasa, de 300 hect., şi Caraghiozul, de 150 hect. Se arendează anual, împreună cu trupurile, cu 65000 leĭ.

Are: o şcoală zidită de V. Paapa, frecuentată de 31 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Ion Botezătorul.

S'aŭ împroprietărît în 1864, în toate cătunele de pe această proprietate, 402 locuitorĭ; cărora li s'aŭ dat 1206 hect. pămînt. (Vezĭ com. Măgura).

Măgura-Lăceni saŭ **Lăceanca,** *trup de moşie,* jud. Teleorman, pe pîrîul Teleorman. Făcea parte pînă la 1875 din com. Măgura care e în judeţul Vlaşca şi care pe atuncĭ figura ca com. în pl. Tîrguluĭ din judeţul Teleorman. Se învecineşte la E. cu rîul Teleorman; la V., cu moşia Măgura-Buduiasca, fostă proprietate a statuluĭ. O mică parte se întinde şi în jud. Teleorman.

Măgura-luĭ-Moş-Mihaiŭ-Anghel, *urme de cetate,* jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Cioroiaşul, în N.-E. com., în plaiul de vĭĭ, numit Braniştea. Pe acolo se găsesc pietre marĭ, cărămizĭ carĭ, se zice, datează din timpurĭ vechĭ.

Măgura-Mare, *măgură,* situată în partea de N. a com. Seaca-Belciugatele, pl. Şerbăneşti, jud. Olt; e acoperită cu semănăturĭ.

Măgura-Mare, *măgură,* în jud. Teleorman, com. Belitori, la V.; are 14 m. înălţime şi 60 m. ocol la bază.

Măgura-Mare, *măgură,* judeţul Olt, pl. Şerbăneşti, com. Mihăeşti-d.-j., situată la 1 kil. spre E. Are o înălţime cam de 6 m., şi o circonferinţă la bază de 45 m. Din vîrful eĭ se poate vedea toată comuna.

Măgura-Mare, *măgură,* judeţul Olt, pl. Siul-d.-j., pe teritoriul com. Bălăneşti, la 600 m. spre S. Are o circonferinţă la bază de 235 m. şi o înălţime cam de 12 m. Împrejurul eĭ s'aŭ găsit diferite scule: suliţĭ, săgeţĭ, pintenĭ şi alte obiecte de fier. Se zice că ar fi făcută de Tătarĭ, dar maĭ probabil e că s'a ridicat de Geţĭ saŭ Dacĭ.

Măgura-Mică (Moviliţa), *numire,* dată unei părţi din *moşia* Găvăneşti, jud. Buzău, pe care s'aŭ împroprietărit însurăţeiĭ în 1881, dîndu-li-se cam 150 hect., pe malul stîng al rîuluĭ Buzău, din care 10 pentru şcoală şi cimitir.

Măgura-Mică, *vechie numire a cătunului* Moviliţa, din comuna Găvăneşti, jud. Buzău.

Măgura-Neagră, *munte,* între

Mădeiul și Broșteni, județul Suceava.

Măgura-Ocneĭ, *munte*, județul Bacău, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotuș, care are forma uneĭ potcoave și are un podiș în partea sa culminantă. Este situat d'a dreapta Trotușuluĭ, acolo unde acesta se unește cu Slănicul. Din partea despre N., pe coasta sa, se află carière de piatră, iar pe vîrf, în spre Tîrgul-Ocna, se află schitul Măgura.

Măgura-Ocnelor, *pădure*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotuș, compusă din 4 trupurĭ: Schitul, Stîna, Aurul și Căpriorul, proprietatea Caseĭ Sf. Spiridon din Iași. Are o întindere de 146 hect. și este amenajată.

Măgura-Șomuzuluĭ. Vezĭ Șomuzul, ramură de munțĭ, jud. Neamțu.

Măgura-Unguriul, *moșie* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, în jud. Buzău, com. Măgura. Are cam 2050 hect., din carĭ 1062 pădure, apoĭ fînețe, livezĭ, zăvoaie cu cătină, locurĭ sterpe și cam 200 hect. arabile, carĭ s'au dat în loturĭ locuitorilor.

Măgura-Urzicari, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 300 hect., pendinte de com. Vărbilăul, pl. Vărbilăul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Valea-Bisericeĭ (200 hect.), formează pădurea Vărbilăul.

Măgureĭ (Vîrful-), *deal*, în partea de V. a com. Vărbilăul, pl. Vărbilăul, jud. Prahova, acoperit cu pădure, printre care se află și petice de poenĭ.

Măgureĭ (Vîrful-), *munte* (1208.3 m. alt.), jud. Suceava, com. Mălini.

Măgurelele, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Podgoria, situată lîngă rîul Teleajenul, pe șoseaua Ploești-Bratocea.

Se compune din 4 cătune: Coada-Maluluĭ, Măgurelele, Protosinghelul și Zamfira.

Are o școală, înființată la 1858. Localul e proprietatea comuneĭ.

Măgurelele, *com. rur.*, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situată pe deal, la S. de București, lîngă rîul Sabarul, la 10 kil. de București.

Se compune din satele: Dumitrana, Filipescu, Ghermani și Otetelișanu, cu o populație de 1351 locuitorĭ, carĭ trăiesc în 285 case.

Se întinde pe o suprafață de 2095 hect.

Institutul Otetelișanu, Frații Ghermani și statul, aŭ 1400 hect. și locuitoriĭ 695 hect. Proprietariĭ cultivă 1008 hect. (73 sterpe, 166 izlaz, restul vie și pădure). Locuitoriĭ cultivă 579 hect. (38 sterpe, 62 izlaz, restul vie).

Comuna are 279 contribuabilĭ cu un budget de 4839 leĭ la venitурĭ și 4810 leĭ la cheltueli.

In comună sunt 3 biserici, la Dumitrana, Ghermani și Otetelișanu; 2 școale mixte; 1 heleșteŭ; 1 moară cu apă; 7 podurĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 856 (189 caĭ și epe, 16 armăsarĭ, 304 boĭ, 176 vacĭ și viteĭ, 11 taurĭ, 11 bivolĭ și 149 bivolițe) și al celor micĭ de 3869 (4 capre, 69 porcĭ, 3796 oĭ).

Dintre locuitorĭ 310 sunt plugarĭ, 15 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 194 plugurĭ: 140 cu boĭ, 54 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 170 care și căruțe: 142 cu boĭ, 28 cu caĭ.

Improprietăriți 166 locuitorĭ, și neîmproprietăriți, 168.

Comerciul se face de 8 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Răposatul boer I. Otetelișanu a lăsat, prin testamentul din 1876, ca, după încetarea din vieață a soțieĭ sale, moșia sa Măgurele, castelul său de aci și prea frumosul parc ce-l înconjoară, să servească unuĭ institut de fete Romînce «cărora li se va da o creștere și educație de bune mume de familie, fără pretenție saŭ lux; prisosul ce va rămînea după budgetul anuluĭ se va capitaliza spre a da zestre acelor fete, care nu va fi nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puțin de 200 galbenĭ uneia». Această avere o administrează acum Academia Română și în acest scop s'a transformat frumosul castel din Măgurele într'un local pentru institut de fete, care s'a inaugurat la deschiderea anuluĭ școlar 1894—95, cînd a început să funcționeze prima clasă cu 15 eleve. Următoriĭ patru anĭ aŭ maĭ fost primite cîte 15 eleve, astfel că organizarea Institutuluĭ s'a săvîrșit abia în anul școlar 1898—99, cînd eraŭ cinci clase secundare cu cîte 15 eleve, cu totul 75 eleve. De aicĭ înainte s'aŭ primit cîte 16 eleve de fie-care clasă, decĭ 80 în cele cinci clase.

Școala e de caracter special. Elevele primesc pregătirea ce se dă în școlile secundare de fete și fac în acela-și timp practică în toate ramurile gospodărieĭ casnice, precum și în croitorie, atît în cea de albiturĭ, cît și în cea de haine. Cheltuelile Institutuluĭ aŭ fost prevăzute în budgetul anuluĭ 1900—901 în suma de 77614 leĭ, 80 b. Pînă acum aŭ ieșit din Institut 30 de absolvente, prima serie de 15 în Iulie 1899, iar a doua serie în Iulie 1900.

După niște documente păstrate parte în Archivele statuluĭ, parte la Episcopia de Rîm-

nic, Măgurele aŭ fost moșia de zestre a Doamneĭ Stanchiĭ și aŭ trecut în urmă la Domnița Ilinca, fiica luĭ Nicolae-Vodă Petrașcu și nepoata luĭ Mihaiŭ-Vodă Viteazul, care le-a lăsat fiiuluĭ săŭ Șerban-Vodă Cantacuzino.

Aicĭ, la moșia sa Măgurelele, a ținut Mihaiŭ-Vodă Viteazul consiliŭ de războiŭ maĭ 'nainte de a fi luat hotărîrea să dea pept cu Sinan-Pașa la Călugăreni.

Măgurelele, *com. rur.*, jud. Teleorman, pl. Călmățuiul, situată la extremitatea de S.-V. a plășeĭ, pe malul stîng al Dunăreĭ, lîngă orașul de reședință, T.-Măgurele. Are un mic cătun, Bulgarul, format din prisosul de însurățeĭ.

Satul Măgurelele se află pe șesul dintre oraș, gară și viile din dealul Suroaia. Cătunul e situat pe o limbă de pămînt ce înaintează spre lunca Dunăreĭ, la o mică depărtare de comună, în partea de S.

Dunărea, cu insulele și lunca eĭ, com. Flămînda, orașul de reședință T.-Măgurele și moșia pînă în riul Oltul, formează limitele comuneĭ, care se găsește pe domeniul statuluĭ Turnul.

Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt 247, cărora li s'aŭ dat 1067 hect.

Sunt 292 hect. viĭ, situate, cea maĭ mare parte, în valea Turnuluĭ, la 3 kil.; o parte pe dealul Suroaia și o parte, în vale, la N. comuneĭ.

Partea de S. a comuneĭ este udată de Dunăre, începînd din dreptul pichetuluĭ de frontieră No. 3 și Balta-Berceluiuluĭ.

Are o populație de 395 fam., saŭ 1840 sufl., din carĭ 340 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu transportul cerealelor de la magaziĭ, la portul Turnul-Măgurele.

Cultura viilor se face pe o scară întinsă, iar din Balta-Berceluiuluĭ se recoltează mult stuf și papură.

Are: două școlĭ, una de băețĭ, frecuentată de 37 elevĭ și a doua de fete, frecuentată de 15 eleve; o biserică, deservită de 3 preoți și 3 cîntărețĭ; o moară cu aburĭ; două instalațiunĭ micĭ de săpunărie și de tăbăcărie.

Vite sunt: 205 caĭ, 655 vite marĭ cornute, 1030 vite micĭ cornute și 83 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e de 5699 leĭ, 48 banĭ, la venitur și de 5687 leĭ, 55 banĭ, la cheltuelĭ.

Căile de comunicațiune sunt: șoseaua județeană Turnul-Zimnicea care străbate comuna și ia direcțiunea pe sub Dealul-Viilor și de acolo la cătunul Ciuperceni și la com. Traian. Din această șosea, despre orașul Turnul, se ramifică o linie la magazia de mărfurĭ de la gară și o alta spre orașul Turnul.

Pe teritoriul comuneĭ trece și parte din șoseaua națională Turnul-Alexandria, șoseaua Turnul Port și calea ferată.

Tot din raza comuneĭ pornesc la N. maĭ multe drumurĭ care se unesc cu șoseaua națională Turnul Alexandria și cea județeană Turnul-Roșiorĭ.

Începînd din malul bălțiĭ Berceluiuluĭ spre V., pararel cu țărmul Dunăreĭ și pînă în Olt, s'a construit un dig pentru apărarea orașuluĭ Turnul-Măgurele și a uneĭ părțĭ din comună de inundațiunile Dunăreĭ.

In cătunul Bulgarul, pe o înălțime, se văd încă întăriturile unde se afla așezată una din bateriile ruseștĭ care bombardaŭ Nicopoli în războiul din anul 1877.

Măgurelele, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măgurelele, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Măgurelele, *fort*, în jurul Bucureștilor, jud. Ilfov.

Măgurelele-Filipescu, *sat*, jud. Ilfov, pl. Sabarul. Vezĭ Filipescu.

Măgurelele-luĭ-Asan, *sat*, jud. Ilfov. Vezĭ Ghermani.

Măgurelele-luĭ-Otetelișanul, *sat*, jud. Ilfov. Vezĭ Otetelișanu.

Măgureni, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Filipești, situată pe malul stîng al pîrîuluĭ Prahovița și pe malul drept al riuluĭ Prahova, la 20 kil. de Ploești, capitala județuluĭ, și la 6 kil. de Filipești, reședința plășeĭ.

Se compune din 4 cătune: Măgureni, Cocorăști-Capliĭ, Păroasa și Năvăcești, pe o întindere de 2050 hect. și cu o populație de 574 familiĭ, saŭ 2590 suflete, din carĭ: 473 contribuabilĭ. Locuesc în 560 case.

Sunt două bisericĭ, din care una în cătunul Măgureni, cu hramul Sf. Treime, avînd ca ctitor pe Păuna Spătăreasa, fondată în anul 7179, după cum se vede din următoarea inscripțiune:

«Această sfîntă și Dumnezeiască biserică ridicatu-s'aŭ din temelie întru lauda sfinteĭ și de viață făcătoare nedespărțite Troițe adevărateĭ Dumnezeirĭ, de robiĭ luĭ Dumnezeŭ Păuna Spătăreasa a răposatuluĭ Drăghiciŭ Cantacuzino bivvel Spătar și feciorĭ eĭ: Pîrvu, Constantin, Șerban, Grigorașcu Cantacuzinescĭ; domnind Creștinul Io Antonie Voevod, mesița August în 20, 7179 (1671).

A doua biserică e în cătunul Cocorăști, fondată la anul 1826 de Grigore Caribolu. Ambele biserici sunt deservite de 4 preoți.

Școala există în comună de

vre-o 40 anĭ şi este frecuentată de 65 băeţĭ şi 30 fete.

Lîngă biserica din cătunul Cocorăşti sunt nişte ruine vechĭ ale uneĭ biserici, ce ar fi existat zice-se, pe timpul luĭ Negru-Vodă.

Locuitorii, în număr de 398, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşiile proprietarilor Costache Cantacuzino şi Constantin Caribolu, din care li s'aŭ dat 1624 hect.

Vite sunt: 231 caĭ, 20 ţepe, 634 boĭ şi vacĭ, 5 bivolĭ, 16 capre, 1089 oĭ şi 721 porcĭ.

Comerciul se exercită în comună de 12 cîrciumarĭ.

Budgetul e la veniturĭ de 7439 leĭ şi la cheltuelĭ, de 6278,88 leĭ.

Prin Măgureni, trece calea ferată şi calea naţională Ploeşti-Predeal şi două şosele: una care traversează cătunul Măgureni, legînd comunele: Călineşti, Edera şi Proviţa şi a doua, care traversează cătunul Cocorăşti, legîndu-l de comuna Călineşti şi de oraşul Cîmpina.

Aceste două din urmă şosele sunt plantate cu teĭ încă de pe la anul 1830 de către Caimacamul Const. Cantacuzino, fostul proprietar al moşiĭ Măgureni, care aparţine astăzĭ D-luĭ George Gr. Cantacuzino.

E brăzdată de dealurile Ghimelia şi Mateiasca, care aparţin proprietaruluĭ, avînd pămînt bun, şi servind de livezĭ.

Afară de rîul Prahova şi pîrîul Prahoviţa, comuna Măgureni este străbătută de văile: Bouluĭ, Murelor, Rudeĭ, Purcăreaţa, Seaca şi Plopuluĭ.

Se mărgineşte la N. cu comunele Cîmpina şi Prahoviţa, la S. cu comuna Călineşti, la E. cu comuna Floreşti şi la V. cu comuna Iederile.

Locuitorii se ocupă pe lîngă agricultură cu fabricarea varuluĭ şi a cărămideĭ. Sunt: 13 fabricanţĭ de var şi 25 fabricanţi de cărămidă. Se fabrică în comună multă ţuică şi vin. Sunt foarte mulţĭ pomĭ roditorĭ.

Măgureni, *com. rur.*, la extremitatea de V. a plăşeĭ Tîrguluĭ, jud. Teleorman, limotrofă cu jud. Olt, situată pe valea Bratcovuluĭ, şi străbătută în toată lungimea de pîr. cu acelaşĭ nume.

Se învecineşte la S.-E. cu com. Măldăeni, de care nu e depărtată de cît numaĭ cu vre-o 500 m.; la E. cu comuna Scrioaştea; la N. cu comuna Bălţaţi; la V. cu comunele Mihăeşti-d.-s. şi Mihăieşti-d.-j., din judeţul Olt. Comuna Măgureni poartă şi numirea de Ciocanul.

Din pîrîul Bratcov şi din izvoare s'a format un eleşteŭ care se numeşte Moruşul.

Intinderea comuneĭ, cu moşia aflată pe dînsa e de aproape 2500 hect., dimpreună cu locurile împroprietăriţilor de la anul 1864. Din acestea d-nul N. Butculescu posedă 1183 hect. arabile. Locuitorii împroprietăriţĭ sunt în număr de 267, pe o întindere de 1108 hect. Pe porţiunea delimitată locuitorilor se găseşte şi 93½ hect. de vii, iar pe a proprietăţeĭ 5 hect.

Populaţiunea comuneĭ este de 432 familiĭ, saŭ 1507 suflete, din carĭ 326 contribuabilĭ.

Vite: 869 vite marĭ cornute, 156 caĭ, 16 măgarĭ, 1808 oĭ, 15 capre şi 353 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 4423, banĭ 5 la veniturĭ şi de leĭ 4147, banĭ 79, la cheltuelĭ.

Are o şcoală, cu un local propriŭ, frecuentată de 24 elevĭ; o biserică, deservită de 3 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Drumurile sunt: spre Mihăeşti-d.-j. din jud. Olt, spre comuna Bălţaţi, prin Măldăeni, şi spre oraşul Roşiorĭ-de-Vede, prin şosele vecinale.

Măgureni, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, situat pe ţărmul sting al braţuluĭ Borcea şi spre E. în apropiere de oraşul Călăraşi. A purtat înainte numele de Creţeni.

Formează astăzĭ o parte a oraşuluĭ Călăraşi, purtînd numirea de mahalaua Măgureni.

Măgureni, *sat*, jud. Ilfov, pl. Sabarul. Vezĭ Floreşti-d.-s.

Măgureni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măgureni, pl. Filipeşti, jud. Prahova, cu o populaţie de 1761 locuitorĭ.

Măgureni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Creţeni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. E coprins între pîrîul Negropiţa şi dealul Cotroceni. Are o populaţie de 185 locuitorĭ; o biserică, reparată la 1888 de Firtat Diţă şi fiiĭ săĭ.

Locuitorii acestuĭ cătun s'aŭ împroprietărit la 1864.

Măgureni, *curea de moşie*, în jud. Dolj, pl. Balta, com. Greceşti, aparţinînd moşnenilor Măgureni.

Măgureni (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din 1883, pe moşia Muntele-Măgureni, pendinte de com. Proviţa-d.-j., jud. Prahova.

Măguricea (Vîrful-Măguriceĭ), *cătun*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunţişul, cu 140 locuitorĭ şi 31 case.

Măguricea, *munte*, în jud. Suceava, între Mădeiul şi Broşteni, avînd 1235 m. alt.

Măguricea, *munte*, în jud. Su-

ceava, comuna Mălini, 981 m. altitudine.

Măguricea, *deal,* în jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Bogdănești, ce se înalță în dreapta Trotușului și pe coasta căreia se află Satul-Nou.

Măguricea, *deal,* care trece prin mijlocul com. Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vilcea, având direcția de la E. la V. Din partea de S. a Măguricei, izvoresc ape sărate pe cari locuitorii le numesc Glod sau Moarea.

Măguricea, *podiș,* în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, care este format de dealul Căputeanul și de vîrful Măguricea; are locuri arabile în întindere de 120 hect.

Măguricea - Petroiul, *moșie* a statuluĭ, jud. Muscel; acum vîndută de veci. Vezi Grădiștea.

Măgurile, *munte,* în jud. Dîmbovița, de la Moroeni în sus în stînga, pe matca Ialomițeĭ. Între Măgurile și muntele Raciul curge riulețul Valea-Raciuluĭ, pe care sunt herăstrae de tăiat scînduri.

Măgurile, *deal,* pe teritoriul com. Drăgănești, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe malul stîng al Oltuluĭ, în partea de S.-E. a com. S'a numit ast-fel, fiind-că pe cîmpia ce se întinde spre E. de acest deal, pe Boianul, sunt situate 5 măguri.

Măgurile, *vale,* izvorește din pădurea Cărbunarul sau Măgura, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel, și se varsă în rîul Dîmbovița, pe malul stîng, în raionul com. Cetățeni-din-Vale.

Măgurilor (Dealul-), *deal,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, ce se lasă din dealul Rădinești (jud. Gorj), se continuă prin Dealul-Viilor. In tot lungul lor aceste două dealuri despart valea rîuluĭ Plosca de a afluentuluĭ său Ploscuța. Tot din acest deal se lasă Piscul-Scroafeĭ.

Măgurișul sau **Măgura-Cașinuluĭ,** *vîrf de munte,* în jud. Bacău, pl. Trotușul, 600 m. înălțime, situat pe limita comunelor Hîrja și Mănăstirea-Cașinuluĭ și la E. de muntele Runcul-Alb.

Măgurița, *vîrf de munte,* în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, de pe teritoriul com. Moinești.

Măgurița, *vale,* în jud. Vlașca, situată în pl. Marginea, pe proprietatea Oncească-Coșoveni a Eforieĭ Spitalelor Civile.

Măicănești, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, plasa Marginea-d.-j., pe ambele maluri ale rîuluĭ Rîmna.

Si-a luat numele de la moșia Măicănești; locuitorii îĭ zice și acum ca înainte și Bolboaca, de la o baltă, — bolboacă, — făcută de Rîmna.

Este așezată în partea de N. a jud., la 40 kil. spre N.-E. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea de N. a plășeĭ, a căreĭ reședință este. Comunele învecinate sunt: Gulianca, la 10 kil.; Hîngulești, la 13 kil.; Măxineni și Cioroești, la 15 kil.

Se mărginește la N. cu com. Nănești (jud. Putna), la E. cu Corbul, la V. cu Rîmniceni și la S. cu Gulianca.

Este o com. de cîmp, ne având alt accident de teren de cît malurile Rîmniculuĭ.

Rîul Rîmnicul-Sărat o udă prin mijloc, de la S.-V. la N.-E., formînd la Estul com. niște mlaștinĭ; mai sunt și 10 puțurĭ (5—10 metri adîncime).

Cătunele carĭ compun com. sunt: Măicănești sau Bolboaca, reședința, în mijloc, Tătarul la V., Belciugul la N., Grădinile-Gîrlești și Cringeni la E.

Suprafața com. este de 7920 hect., din carĭ 155 hect. vatra com., 378 hect. ale locuitorilor, 7345 hect. ale particularilor.

Are o populație de 490 familiĭ, sau 2050 suflete.

Sunt aci: 2 bisericĭ: una în cătunul Bolboaca, de scînduri, fondată de locuitorĭ, cu hramul Adormirea Maiciĭ Domnuluĭ, deservită de 2 preoți și 2 cîntareți; a doua în cătunul Tătarul cu hramul Cuvioasa Paraschiva, zidită la 1842 de Ioniță Tătăranu, deservită de 2 preoți și 2 cîntareți; 2 școlĭ: una de băeți, fondată în 1885 de com., condusă de 1 învățător și frecuentată de 97 elevĭ; a doua, de fete, fondată tot de com. în 1885, condusă de o învățătoare, și frecuentată de 38 eleve; 10 băcănii, 17 cîrciumĭ, o marchidănie, 2 cafenele.

Comuna are: 5488 hect. arabile, 2200 hect. pădure, 42 hect. vii, 10 hect. fînețe, 25 hect. neproductiv.

Locuitorii posedă: 220 plugurĭ; o moară cu aburĭ; o mașină de semănat; o mașină de secerat.

Vite sunt: 933 boĭ, 625 vacĭ, 297 caĭ, 357 iepe, 3 măgărĭ, 3621 oĭ, 3 capre și 246 rîmătorĭ.

In com. sunt: 4 cojocarĭ, 2 potcovarĭ, 3 tîmplarĭ, 5 bogasierĭ, 2 brutarĭ, 2 cizmarĭ, 1 croitor, 2 dogarĭ, 2 fierarĭ, 1 rotar.

Comerciul e activ și constă în importul de coloniale, haine gata, vinurĭ și în exportul de cereale și vite. Transportul se face prin stația Hanul-Conachi (jud. Tecuciŭ), la 11 kil. spre E.

Căile de comunicație sunt: 1. calea județeană Rîmnicul-Măicănești; 2. calea județeană Focșani-Măicănești-Brăila; 3. spre Gulianca; 4. Ciorăști; 5. Obilești; 6. Corbul; 7. Măxineni.

Budgetul com. e la venituri de 21417 lei, 54 bani, și la cheltueli, de 20957 lei, 54 bani.

Măicănești saŭ **Bolboaca**, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Margineadins., cătunuluĭ de reședință al comuneĭ Măicănești, așezat în mijlocul comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat.

Are o întindere de 75 hect., cu o populație de 276 familiĭ, saŭ 1205 suflete, din carĭ 222 contribuabilĭ; o biserică; o școală de băeți și una de fete.

Măicănești, *pădure* particulară, situată pe moșia Băneasa, com. Băneasa, jud. Ilfov, supusă regimuluĭ silvic; cade în linia de centură a forturilor din jurul capitaleĭ.

Măinești, *cătun*, al com. Balș, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat pe valea și țărmul drept al Oltețuluĭ, la 4 kil. spre S. de Balș și aproape de gara cu același nume. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ este de 180 m.

Are o populație de 28 familiĭ, saŭ 121 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, zidită în anul 1810, și acum deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Mălaele, *vale*, în județul Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, începe din dealul cu Mălaele, udă partea de N. a căt. Tega și dă în Bîsca-Rozileĭ, lîngă chioșcul luĭ Persescu.

Mălaiuluĭ (Valea-), *vale* mare, jud. Buzăŭ, com. și căt. Pîclele.

Mălăeștea, *pîrîiaș*, pe moșia Tarcăul, jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați; izvorește dintre culmea Tarcăuluĭ și ramura Lăptoacele, vărsîndu-se pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Tarcăul, față în față cu Pîrîul-Pietriĭ, afluent din stînga al aceluiașĭ pîrîŭ.

Mălăeștea, *culme de deal*, pe moșia Tarcăul, pl. Piatra-Muntele, județul Neamțu. Se desface din nodul format de ramurile Harmanul, Tarcăul și Murgociul, în direcțiune V.-E., legîndu-se cu ramura Cernegura (Munții-Doamneĭ), spre partea despre S.

Mălăești, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Ocolul, la 13 kil. de Craiova.

Situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Amaradia, între Dealul-Muereĭ și Dealul-Mare.

Limitele comuneĭ sunt: la E. com. Murgașiul și Vulpeni, jud. Romanați; la V. Ișalnița și Almajul; la N. Goești și la S. Izvorul.

Terenul comuneĭ este accidentat în partea de E. de Dealul-Muereĭ, iar în partea de V. de Dealul-Mare, amîndouă acoperite cu semănăturĭ. Înălțimea lor nu trece de 200 m.

Este udată de rîul Amaradia, ce curge printre cătunele Milești-d.-j., Milești-d.-s., Fîntînele, la E.; iar Mălăești, la V. Are un pod pe dînsul între satele Mălăești și Fîntînele.

Inainte de împărțirea administrativă din 1892, comuna Mălăești făcea partea din pl. Amaradia și coprindea 6 sate: Mălăești-d.-j., Mălăești-d.-s., ce s'aŭ unit azĭ și compun satul Mălăești, Milești-d.-j. saŭ Duțulești, Milești-d.-s., Mogoșești și Zlătarul.

Azĭ comuna coprinde 4 sate: Milești-d.-j., Milești-d.-s., sat, cu reședința primărieĭ, Fîntînele și Mălăești.

Satele Milești-d.-j. și Fîntînele sunt așezate spre N. de satul de reședință, iar satul Mălăești spre V.

Populația comuneĭ este de 2211 suflete, din carĭ 1015 bărbați, și 996 femeĭ.

După legea rurală din 1894, s'aŭ împămîntenit 417 locuitorĭ.

Are 2 bisericĭ: una în satul Milești-d.-j., fondată de Mateĭ Milescu și reparată din temelie de George Diculescu la 1852; a doua în satul Mălăești, fondată de George Rozoiŭ și Ioachim Monacul la 1822 și reparată de Ștefan Romăneanu, de la care are și un venit anual de 60 leĭ.

Ambele sunt de zid și sunt deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Sunt 2 școlĭ mixte, una în satul Mălăești și a doua în satul Milești-de-Jos. Sunt întreținute de stat. Funcționează din 1834. Învățătorul din Mălăești este retribuit de comună, iar cel din Milești-d.-j., de stat.

Localurile școalelor sunt de zid, în bună stare și construite de comună. Sunt frecuentate: școala din căt. Mălăești de 23 elevĭ, iar cea din Milești-d.-j., de 43 elevĭ.

Suprafața comuneĭ este de: 7379 pog. arabile, 1466 pog. fineață, 986 pog. izlaz, 208 teren sterp și 797 pădure.

Moșiile se numesc:

1. Milești-d.-s., aparținînd bisericeĭ Sfinteĭ Treimĭ din Craiova.

2. Milești-d.-j., aparținînd d-luĭ Lazăr Dumitriu.

3. Mălăești, aparținînd d-neĭ Alexandrina Nicolaŭ, căreia i-a rămas moștenire de la Ștefan Romăneanu.

4. Fîntînelele, aparținînd d-luĭ N. Popp.

In fie-care moșie aŭ parte și locuitoriĭ.

Pădurĭ sunt: pe moșia bisericeĭ Sfînteĭ Treimĭ, în întindere de 76 hect.; pe moșia Milești-d.-j., în întindere de 95½ hect., aparținînd d-luĭ Lazăr Dumitriu; pe moșia Fîntînelele, 123 hect.; aparținînd d-luĭ N. Popp; pe moșia Mălăești, 103½ hect. aparținînd d-neĭ Nicolaŭ.

Restul de pădure aparține sătenilor.

Sunt 6 circiumĭ.

Șoseaua județeană Căpreni-Craiova, trece prin centrul comuneĭ, pe o lungime de 3500 m.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 4369,27 leĭ și la cheltuelĭ, de 4120,77 leĭ.

Mălăești, *com. rur.*, în partea de N.-V. a pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Se întinde pe o suprafață de 4582 hect., cu o populație de 200 familiĭ, saŭ 763 suflete, din carĭ: 200 contribuabilĭ.

Este formată din 3 sate: Mălăești, Poșta Elanul și Tupilați.

Are: o școală; 3 bisericĭ; 24 hect. de vie; 143 hect. pădure și 2 îazurĭ.

Vite marĭ cornute 774, caĭ 60, oĭ 770 și porcĭ 41.

Mălăești, *com. rur.*, în jud. Prahova, plaiul Vărbilăul. Este situată pe valea riuluĭ Vărbilăul, la 20 kil. de capitala jud. și la 26 kil. de reședința plaiuluĭ.

Se compune din 7 cătune: Coțofenești, Mălăești-d.-s., Mălăești-d.-j., Dumbrăvești, Plopeni, Țipărești și Sfîrlăneanca.

Are o populație de 614 familiĭ, saŭ 2900 suflete, din carĭ 449 contribuabilĭ. Locuesc în 730 case.

Sunt 7 bisericĭ, în fie-care cătun cîte una, dintre carĭ cea maĭ vechĭe e cea din cătunul Mălăești-d.-j., fondată la 1816 de locuitoriĭ satuluĭ; 3 școale: una, în cătunul Coțofenești, ce datează din 1882; a doua, în cătunul Dumbrăvești, funcționînd din 1888 și a treia, în cătunul Plopeni, înființată la 1864, și frecuentată de 111 băeți și 9 fete.

Vite sunt: 57 caĭ, 38 țepe, 624 boĭ, 271 vacĭ, 92 viței, 116 capre, 754 oĭ și 311 porcĭ.

In raionul com. sunt 8 morĭ pentru măcinat; 3 pe apa Teleajenuluĭ și 5 pe apa Vărbilăul.

Locuitoriĭ, în maĭoritate, sunt moșneni; 41 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia moșnenilor, cărora lĭ s'aŭ dat 82 hect.

Toată com. are o suprafață de 2882 hect.

In anĭ productivĭ se fabrică în com. pînă la 12000 decalitri țuică.

Sunt două cariere de piatră: una în Mălăești-d.-s., numită Colțul-Pietreĭ și a doua în cătunul Mălăești-d.-j., numită Pe-Valea-Varuluĭ.

Comerciul se exercită în com. de 10 circiumarĭ.

Budgetul e la venitурĭ de 6804,37 leĭ și la cheltuelĭ de 5105,42 leĭ.

Șoseaua Ploești-Slănic străbate com. în lungul eĭ.

E brăzdată la N.-V. de dealul Mălăești. E udată de la N. spre S. de rîul Vărbilăul; iar de la N.-V. spre S.-E. de gîrla Cozmina.

Mălăești, *cătun*, al com. Cernătești, jud. Buzăŭ, cu 310 locuitorĭ și 64 case; are sub-diviziile: Ungureni și Vlădeni.

Mălăești, *sat*, în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, situat spre E. de satul de reședință, Milești-d.-s. Are o populație de 759 suflete; o școală mixtă, ce funcționează din 1834 și e frecuentată de 23 băeți; o biserică de zid, fondată la 1822 de George Rozoiŭ și Ioachim Monacul, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ și avînd un venit de 60 leĭ anual, lăsat de Ștefan Romăneanu, care a reparat-o; 2 circiumĭ.

Mălăești, *sat*, în partea de N. a com. Mălăești, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelașĭ nume, pe o suprafață de 1145 hect., cu o populație de 120 familiĭ, saŭ 380 suflete, din carĭ 120 contribuabilĭ. Este reședința com. Are o școală, înființată în 1880, frecuentată de 20 elevĭ; 2 bisericĭ, una vechĭe, a locuitorilor, făcută la 1790 și a doua, de curînd făcută de proprietar, deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Pe teritoriul satuluĭ sunt 2 îazurĭ.

Mălăești, *sat*, în partea de E. a com. Gropnița, pl. Copoul, jud. Iași.

Are o populație de 87 familiĭ, saŭ 348 suflete, în care intră și locuitoriĭ din vechiul sat Misești; o biserică, zidită la 1857 de proprietar.

In fața satuluĭ se află îazul Mălăești, format din pîrîul Jijioara, la eșirea luĭ din îazul Bulbucani și Gropnița.

Vite sunt: 214 vite marĭ cornute, 1419 oĭ, 57 caĭ și 145 rîmătorĭ.

Moșia e proprietatea d-luĭ V. Pogor.

La 7116 (1608), fugind din Iași, Constantin, fiul luĭ Irimia-Vodă, dimpreună cu o parte din boerĭĭ Țăreĭ, aŭ fost fugăriți pînă în acest sat, de către oastea luĭ Mihăluș, fiul luĭ Simeon-Vodă, unde prinzîndu-le carele cu bagaje, le-aŭ jefuit.

Mălăești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Rîfovul, pl. Crivina, jud. Prahova. Are o populație de 326 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Intrarea-în-Biserică.

Mălăești, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, aparținînd d-neĭ Alexandrina Nicolaŭ. Are pădure pe dînsa.

Mălăești, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, în întindere de 103 ½ hect. Aparține d-neĭ Alexandrina Nicolaŭ. E populată cu cerĭ și girniță.

Mălăești-de-Jos, *fost sat deosebit,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, cînd com. Mălăești făcea parte din pl. Amaradia. Azĭ este unit cu vechiul sat Mălăești-d.-s., cu care împreună compune actualul sat Mălăești.

Mălăești-de-Jos, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mălăești, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova. Are o populațiune de 601 locuitorĭ. Aci e reședința comuneĭ. Are o biserică, fondată la anul 1816 de locuitorii cătunuluĭ. La anul 1892 s'a reparat de preotul Sava Eremia, parohul respectiv.

Mălăești-de-Sus, *fost sat deosebit,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești. Astăzĭ este unit cu vechiul sat Mălăești-d.-j., cu care împreună compune satul Mălăești.

Mălăești-de-Sus, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mălăești, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova. Are o populație de 345 locuitorĭ. Acest cătun se mai numește și Drumul-cel-Mare. Are o biserică, fondată la anul 1865 de obștea locuitorilor, din banĭ adunațĭ și după îndemnul preotuluĭ Grigore Oprescu.

Mălăețul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Frînceștĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Vilcea. Are o populație de 251 locuitorĭ. Cade la N.-V. comuneĭ și este situat sub coasta dealuluĭ cu acelașĭ nume. Este la 1 ½ kilm. de satul Frînceștĭ, reședința comuneĭ. Are o biserică zidită la anul 1806, avînd de ctitor pe jupîn Radu Simionescu.

Mălăețul, *deal,* la V. com. Frînceștĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Vilcea. La poalele acestuĭ deal este situat cătunul Mălăețul.

Mălăișteanul, *pisc de deal,* pe moșia Probotești, jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, com. Tîrnauca.

Mălărișca, *sat,* în jud. Mehedințĭ, plaiul Cerna, com. rur. Gornenții.

Măldăieni, *com. rur.,* la extremitatea de V. a pl. Tîrgului, jud. Teleorman, situată pe valea Brateovuluĭ, la 4 kil. de Roșiorĭ și la 46 kil. de Turnul-Măgurele.

Se învecinește la N. cu comuna Măgureni saŭ Ciocanul, de care este în apropiere. La S., se învecinește cu orașul Roșiori-de-Vede; la E., cu com. Scrioaștea și la V., cu comuna Mihăești-d.-j., din județul Olt.

Este situată între ambele coaste ale văiĭ Brateovuluĭ; prin mijlocul eĭ curge pîrîul cu acelașĭ nume. Are o poziție pitorească, dominînd de pe înălțimile eĭ toate comunele de pe Valea-Vezĭi, precum și orașul Roșiorĭ.

Teritoriul comuneĭ Măldăieni coprinde cam 3253 hect. Din acesta, 1886 hect. pămînt arabil aparțin proprietaruluĭ, d. general George Manu, iar pe restul de 1367 hect. sunt împroprietăriți 343 locuitorĭ din această comună.

Afară de terenul pentru cultură, care e foarte productiv, mai sunt și viĭ (60 hect.) pe locurile proprietățiĭ, cît și pe ale sătenilor.

Are o populație de 649 familiĭ, saŭ 2582 suflete, din carĭ 446 contribuabilĭ; o școală, la un loc cu primăria, frecuentată de 31 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoți, 2 cîntăreți și 1 eclesiarh, 9 morĭ de măcinat, mișcate de vite.

Sunt 1089 vite marĭ cornute, 427 caĭ, 35 măgarĭ, 4684 oĭ, 6 capre și 300 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 6099, banĭ 14 la venitur și leĭ 5528, banĭ 71 la cheltuelĭ.

Căile de comunicațiune ale comuneĭ sunt: spre E. șoseaua vecinală la Roșiorĭ; la N.-V., cîțĭ-va metrĭ de șosea la Măgureni și în fine, șoseaua vecinală la hotarul județuluĭ spre comuna Mihăești-d.-j., din județul Olt.

Pe la N.-E. comuneĭ trece Drumul-luĭ-Traian, căruia locuitorĭĭ îĭ zic Troianul și ale căruĭ urme se disting bine în această parte.

In vechime, comuna purta numirea de Moldoveni.

Măldăieni, *moșie,* jud. Teleorman, proprietate a d-luĭ general George Manu. Se mărginește la N. cu moșia Ciocanul saŭ Măgureni; la V., cu moșia Rața saŭ Tolceasca, a locuitorilor din comuna Băsești și cu moșia Băsești a statuluĭ; la S., cu sfoara de moșie zisă Mitropolia și la E., cu moșia Scrioaștea, tot a d-luĭ general Manu.

Are o întindere de 2253 hect., carĭ se cultivă de proprietar. Pămîntul dat locuitorilor după legea rurală ocupă o întindere de 1367 hect., avînd pe dînsul 343 locuitorĭ împroprietăriți.

Măldăreşti, *com. rur.*, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, compusă din 2 cătune: Măldăreşti şi Lădeşti. E situată pe dealul Măldăreşti şi pe Valea-Cerneĭ, la 50 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 42 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 178 familiĭ, saŭ 715 suflete, din carĭ 228 contribuabilĭ.

Sunt în comună 2 bisericĭ, în fie-care cătun cîte una. Despre cea din Măldăreşti, reparată la 1882, se zice că a fost zidită de un hoţ, Dragu, cu enoriaşiĭ.

Şcoala datează aci de la 1880. Clădirea e proprietatea comuneĭ. Se frecuentează de 24 copiĭ.

Locuitorĭĭ, moşneniĭ, se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor. Eĭ aŭ 23 caĭ, 87 boĭ, 83 vacĭ, 2 capre, 108 oĭ, 172 porcĭ.

In timpĭ prielnicĭ se fabrică aci pănă la 2500 decal. ţuică.

Teritoriul comuneĭ e de 800 hect.

Şoseaua Otetelişul-Slăviteşti pune în comunicaţie această comună cu comunele Lăpuşata, Roeşti şi Ciumagi.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 1870 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Dinul, Dealul-Mare, Roeşti, Măldăreşti, Lăseşti şi Groapa-cu-Cărbunĭ, unde se spune că a fost o comoară, şi udată de văile: Geamăna, Pîetroasa şi Ruginoasa.

Se mărgineşte la E. cu com. Cermegeşti, Coeni şi Roeşti; la V., cu comuna Roşiile; la N., cu Lăpuşata şi la S. cu Ciumagi.

O parte din moşia Măldăreşti a aparţinut luĭ Macarie Ieromonahul, ce se numea şi Mihalcea Măldărescu; acesta a dăruit-o mănăstireĭ Horezul, la anul 7224 (1716).

Măldăreşti, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Horezul, compus din 2 cătune: Măldăreşti-d. s. şi Măldăreşti-d.-j. Este situată pe valea rîuluĭ Luncavăţul, la 48 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 3 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 280 familiĭ saŭ 1350 suflete, din carĭ 202 contribuabilĭ. Locuesc în 280 case.

Sunt 2 bisericĭ: 1 în cătunul Măldăreşti-d.-s., foarte vechie; a doua în cătunul Măldăreşti d.-j., cu următoarea inscripţie:

Această sf. biserică, cu hramul Sf. Marele Mucenic Dimitrie, fiind fondată din vechime de către pitarul Dumitrache Măldărescu, de sunt acum 3 secole de anĭ; care devenind în ruină s'a prenoit în acest an, 1888, după cum se vede, atît prin stăruinţă cît şi spesele d-luĭ G. Rădulescu zis şi Bojete; cu osebire că aŭ mai ajutat şi parte din enoriaşi şi alţĭ pioşĭ creştinĭ, cu bine-cuvîntarea prea Sf. Episcop al Eparhieĭ Rîmnicul-Noul-Severin, D. D. Ghenadie, în zilele Alteţeĭ Sale Carol I.

Locuitorii desfac produsul munceĭ lor (agricultura şi transportuĭ varuluĭ) la Tîrgul-Horezul şi în judeţele Dolj şi Romanaţi.

In termen mijlociu se fabrică cam 2000 decalitri ţuică anual.

Pe rîul Luncavăţul, în raionul comuneĭ, sunt 7 morĭ.

Vite sunt: 40 caĭ, 250 boĭ, 320 vacĭ, 16 bivolĭ, 45 capre, 65 oĭ şi 200 porcĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moşneni. 130 din locuitorĭ s'aŭ împroprietărit la anul 1864 pe moşia altor moşneni, cu 369 hect.

Şcoala datează în comună de 1842. Clădirea e bună, proprietatea comuneĭ. Se frecuentează de 10 copiĭ.

Vatra satuluĭ are 98 hect.; iar cu izlaz cu tot 2002 hect. pămînt.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 1900 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Măgura şi Brostinul, şi udată de pîraiele: Cupa, Crîngul Orliĭ şi Cîrstianĭ. In tot raionul comuneĭ sunt 50 de fîntînĭ cu apă de băut.

Se mărgineşte cu com. Tomşani, la E.; Stroeşti şi Slătioara, la V.; proprietăţile mănăstireĭ Horezul, la N., şi Oteşani la S.

Măldăreşti, *sat*, făcînd parte din com. Negueşti, pl. Berheciuluĭ, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, la S., şi de 4 kil. de reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 50 familiĭ, saŭ 177 suflete.

In acest sat este o biserică cu hramul Adormirea Maiciĭ Domnuluĭ, făcută la anul 1800, Maiŭ 9. Această dată o întîmpinăm în Penticostariŭ; tot aci ni se arată că satul pe la 1800 se numea Bejănăriţa şi mai în urmă a luat numele Măldăreşti. Biserica se întreţine de locuitorĭ avînd şi 87 stînjenĭ de pămînt dăruiţĭ de Ioan Iconomu la 1802.

In biserică se găsesc multe cărţĭ greceştĭ şi slavone, pe care se văd datele de 1803 şi 1807.

Măldăreşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Zăvoeni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 175 locuitorĭ. E situat la E. comuneĭ, la 1 kil. de satul Zăvoeni, unde este reşedinţa comuneĭ.

E udat de Valea-Şneafuluĭ şi de rîul Cerna.

Are o biserică, reparată la 1869.

Măldăreşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măldăreşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Măldăreşti, *deal*, jud. Vîlcea, la S. E. de muntele Slătioara, prelungire a culmeĭ Gurguiata. Din-

tre acest deal și Dealul-Stroeștilor ia naștere rîul Cernișoara. Din Dealul-Măldăreștilor se prelungește Dealul-Cărămiziĭ.

Măldărești-de-Jos, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măldărești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Are o populație de 784 locuitorĭ.

Măldărești-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măldărești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Are o populațiune de 288 loc. Aci e reședința comuneĭ și școala.

Măleanca, *vechie numire a moșieĭ* Clinciul-Jitianul, jud. Buzăŭ, com. Vernești.

Mălina, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, com. Gorganul, pl. Podgoria, avînd 225 hect. împreună cu trupurile: Urlucea, Dealul-Săracilor și Gorganul. Esențe dominante: stejarul, fagul și carpenul.

Mălina, *pîrîiaș*, ce străbate valea cu acelașĭ nume, trece pe la E. de Șendreni (Serdarul), com Fiești, jud. Covurluiŭ, și, după ce formează balta Mălina, se varsă în Siret.

Mălinești, *schit*. Vezĭ Gîrceni, sat, jud. Vasluiŭ.

Mălini, *com. rur.*, jud. Suceava, pl. Moldova-d.-s., situată în partea V. a plășeĭ, la 17 kil. de Fălticeni.

Se mărginește la E. cu com. Brădățelul; la V. cu comunele Broșteni și Sabasa; la S., cu jud. Neamțu și com. Boroaia, Bogănești, Baia și Sasca și la N., cu Bucovina.

Forma-ĭ teritorială este aceea a unuĭ poligon neregulat, înclinat spre albiile Moldoveĭ și Bistrițeĭ.

E compusă din satele: Mălini, Piraia, Suha, Vălenĭ, Dolia, Drăceni și Găinești, cu reședința în satul de la care și-a luat numele.

Populația com. e de 1462 familiĭ, saŭ 5572 suflete, din carĭ 1094 contribuabilĭ.

In comună sunt: 28 stolerĭ, 6 dulgherĭ, 6 rotarĭ, 3 dogarĭ, 6 fierarĭ, 5 zidarĭ (pietrarĭ), 4 cojocarĭ și 26 sumănarĭ (abagiĭ).

Are 4 biserică, deservite de 4 preoți și 7 cîntăreți; o mănăstire, Slatina; o școală rurală de băeți, una de fete și două mixte.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 24560,10 leĭ și la cheltueli de 24536,10 leĭ.

Vite sunt: 348 caĭ, 1100 boĭ, 1117 vacĭ, 3321 oĭ și 790 porcĭ.

Altitudinea comuneĭ de la nivelul Mărîiatinge, în vîrful munteluĭ Bivolul-Dolia, 1534.3 m.

E udată de rîul Moldova și de pîraiele: Suha-Mare, Suha-Mică și afluențiĭ lor: Nemțișorul, Siga, Arșița-Nemțișoruluĭ, Valea-Colibeĭ, Hartoneasa, Pîrîul-Roșu, Tabăra, Pojorîta, Primatarul, Bursunarul, Chetroasa, Malaiul, Butnarul, Pietroni, Ionel, Dohotariul, Frasinul, Celariul, etc.

Munțiĭ principalĭ din comună sunt: Bivolul-Dolia (1534.3 m.), Băișescul (1346 m.), Poiana-Lungă (1340.1 m.), Muncelul, (1308.4 m.), Vîrful-Goiĭ (1298.4 m.), Obcina-Rea (1295.7 m.), Vîrful-Măguriĭ (1208.3 m.), Clădita-Mare (1073. m), Obcina-Ciumernii (1060.7 m.), Arșița-Băișescu (1042.9 m.), Rangul (1019.2 m.), Cucuișul (1017.1 m.), Pietrișul-Mare (1000.5 m.), Măguricea (981 m.), Calul (976.9 m.), Vîrful-Pojoriteĭ (975 m.), Arșița-Popiĭ (969 m.), Plaiul-Bătrîn (921.8 m.), Pahomie (888.2 m.), Crucea-Tomiĭ (862.5 m.) și Bitca-Popiĭ (608.2 m.).

Moșia face parte din Domeniul Coroaneĭ (Ocol. I silvic), fostă a mănăstireĭ Slatina.

Suprafața teritorială a comuneĭ e de 20948 fălcĭ, din carĭ 15156 pădure, 300 cultivabile, 4992 fînaț și restul sterp.

Improprietăriți în 1864 și 1881 sunt: 78 fruntașĭ, 550 pălmașĭ și 439 codașĭ, stăpînind 3496 fălcĭ.

Localități maĭ însemnate în comună sunt: Mănăstirea Slatina, Tabăra, Poiana-Doamneĭ, Ieslele și instalațiile forestiere din Găinești și Ieslele.

Afară de fabricele din Găinești și Iesle maĭ sunt în com. 3 herăstrae (2 pe Suha-Mare și una pe cea Mică); 8 morișteː 2 pive; 11 cărciumĭ și 10 dughene.

Maĭ 'nainte, satele Drăceni și Găinești formaŭ o comună a parte, numită Găinești.

Alexandru Lăpușneanu înzestră mănăstirea Slatina, zidită de el, cu moșia sa Mălini, moșia pe care mănăstirea o stăpîni pînă la secularizarea averilor mănăstirești.

Mălini, *sat*, pe moșia și în com. cu acelașĭ nume, jud. Suceava, așezat pe un frumoș podiș dintre pîr. Suha-Mare și Suha-Mică.

Are o populație de 181 familiĭ, saŭ 733 suflete, din care 126 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 211 fălcĭ.

Improprietăriți în anul 1864 și 1881 sunt 9 fruntașĭ, 123 pălmașĭ și 53 codașĭ, stăpînind 633 fălcĭ.

Are o biserică, zidită în 1858 cu cheltueala statuluĭ, și stăruința Arh. Calinic Miclescu, cu hramul Sf. Voevozĭ, improprietărită cu 25 ½ fălcĭ și înzestrată de Administrația Domeniuluĭ Coroaneĭ. E deservită de doĭ preoți și 2 cîntăreți.

Sunt 2 școlĭ, una de băeți înființată în 1865, condusă de un învățător plătit de stat, e frecuentată de 65—70 școlarĭ; a doua de fete, înființată în 1889, cu o învățătoare plătită de stat, e frecuentată de 35—40 eleve.

Ambele școale aŭ localurĭ proprĭĭ, în cele mai bune condițiunĭ igienice și didactice, construite de Administrația Domeniuluĭ Coroaneĭ, care le-a înzestrat cu atenanțe, ateliere, gimnastică, mobilier, aparate didactice, bibliotecĭ, în sfîrșit cu tot ce are nevoe o școală.

Drumurĭ principale sunt: la Fălticeni (17 kil.), la Broșteni (54 kil.) și la Drăceni (6500 m.).

Nu se știe data înființărĭĭ satuluĭ; tradiția însă spune că exista și înaintea luĭ Lăpușneanu și că purta numele de Stănilești. Se maĭ spune că de teritoriul comuneĭ Mălini ținea și satul Valea-Seacă din Bucovina.

In 1803, «Suha-Mălinĭ, a mănăstireĭ Slatina, număra 170 liuzĭ, plătind bir 2668 leĭ anual; locuitorĭĭ lucraŭ pămîntul avînd loc în destul; eĭ făceaŭ și dranițăa».

Mălinul, *deal,* în jud. Buzăŭ, com. și cătĭ. Jugureni, cu poalele stîncoase, iar culmea arabilă. Este o continuare a dealuluĭ Jugureni și face ca satul așezat pe panta sa să aibă aspectul unuĭ frumos amfiteatru.

Mălĭia, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, ramificație din muntele Fețele-Sîriuluĭ, între Tătărățul, Curul-Munteluĭ și Crasna, acoperit de pădure și izlaz, proprietate a moșnenilor Chiojdenĭ.

Mălosul, *sat,* jud. Vasluiŭ, pl. Racova, com. Lipova, spre V. de satul Valea-Caselor, situat parte pe șesul Lipoveĭ, parte pe coastele dealurilor despre S. și N., pe o întindere de 1229 hect., din carĭ 45 hect. pădure și 813 hect. loc de cultură, fînaț, imaș, ale proprietățeĭ, iar 371 hect. sunt ale locuitorilor.

Are o populație de 99 familiĭ, saŭ 322 suflete.

Locuitorĭĭ posedă: 6 plugurĭ și 4 care cu boĭ, 1 plug și 2 căruțe cu caĭ; 60 vite marĭ cornute, 180 oĭ, 15 capre, 19 caĭ, 30 rîmătorĭ; 58 stupĭ cu albine.

Mălureanul, *munte* mare, la N. com. Nucșoara, jud. Muscel.

Mălureni, *sat,* cu 560 loc., făcînd parte din com. rur. Mălureni-Bădiceni, jud. și pl. Argeșul.

Mălureni, *mahala,* făcînd parte din orașul Tecuciŭ, jud. Tecuciŭ, situată pe malul stîng al Bîrladuluĭ, la E. orașuluĭ.

Mălureni, *numire* dată uneĭ *părțĭ* din *cătunul* Ciocîrlia, jud. Buzăŭ, com. Scurtești.

Mălureni, *loc izolat,* jud. Tecuciŭ, pe malul Bîrladuluĭ, la N. de Tecuciŭ, între rîul Bîrladul și șoseaua ce duce la orașul Bîrlad. Aicĭ a fost sat, aĭ căruĭ locuitorĭ s'aŭ mutat în Mahalaua-Perĭĭ, din orașul Tecuciŭ.

Mălureni-Bădiceni, *com. rur.,* pe apa Vălsanuluĭ, jud. Argeș, pl. Argeșuluĭ, la 14 kil. de Curtea de Argeș, reședința subprefectureĭ, și la 25 kil. de Pitești. Se compune din 4 sate: Bădiceni, Bohari, Mălureni și Toplița, avînd peste tot 504 familiĭ, saŭ 2055 suflete.

Are 4 biserică și 2 școlĭ primare rurale.

Budgetul comuneĭ e de 4032 leĭ la venitурĭ și de 4071 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 1405 boĭ și vacĭ, 30 caĭ, 160 oĭ, 500 capre și 520 rîmătorĭ.

Mălurile, *cătun,* jud. Putna, com. Călieni, cu 182 locuitorĭ și 32 case. Numit astfel de la poziția sa pe malurile bălțeĭ Leica.

Măluroasa, *vale,* izvorește după teritoriul comuneĭ Benești, și se varsă în rîul Pesceana pe teritoriul comuneĭ Stîrbești, pl. Oltețul d.-j., jud. Vîlcea.

Măluşelul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești, între munțiĭ Martinul și Curcubeta-Mare, servind ca hotar despre jud. R.-Sărat.

Măluşelul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, considerat ca unul din izvoarele rîuluĭ R.-Sărat; izvorește din muntele Omul, udă partea N. a comuneĭ, și se varsă în rîul R.-Sărat.

Măluşteni, *com. rur.,* în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, la 98 kil. de Galați. Una dintre comunele extreme N. ale jud. Covurluiŭ. Se mărginește la N. cu județul Tutova; la V., cu comuna Țuțcani; la S., cu Prodănești și Berești și la V., cu Lupești.

Un singur sat răzășesc formează această comună, care e cea mai mică din județ.

Are o populație de 215 familiĭ, saŭ 900 suflete, din carĭ 151 contribuabilĭ.

Terenul Măluștenilor e ridicat, aproape muntos și împodobit cu arborĭ fructiferĭ. Natura soluluĭ e mai mult nisipoasă și chiar pe vîrful dealuluĭ dintre

Măluşteni şi Ţuţcani, nisipul e foarte mare.

Vii sunt în întindere de 128½ hect.

Vite sunt 585 capete.

Veniturile com. se urcă la 2186 leĭ, cheltuielile la 2134 leĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită în 1814 de vornicul Iordache Liga. Parohia Măluşteni are 1 preot şi 2 cîntăreţi.

Este o şcoală mixtă, frecuentată de 52 elevĭ.

Drumurile vecinale sunt cele ce duc la Lupeşti, Ţuţcani şi Rînzeşti.

Măluştencile se ocupă mult cu cultura gîndacilor de mătase şi lucrează inul şi cînepa.

Măluşteţul, *ramură de munţi,* ce face parte din Grupa Grinţieşului, situat pe teritoriul com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, între Pîriiaşul-Roşenilor şi pîrîul Călugăreni.

Mămăruţa, *deal,* în partea de S. a satuluĭ Munteni-d.-s., com. Munteni-d. s., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; pe coasta luĭ e aşezată o parte a satuluĭ.

Mămuleţul, Silea şi Valea-Rea, *trupurĭ de pădure* ale satuluĭ, situate în comuna Lungeşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vilcea, în întindere de 700 hect., formînd, împreună cu trupul Fumureni, de 1322 hect., pădurea Malul-Fumureni.

Mănăileasa, *moşie* a satuluĭ, cu o pădure pe 160 pog., pendinte de mănăstirea Bistriţa, com. Grădinele, pl. Balta-Oltul-d.-j.

Are o populaţie de 50 familiĭ, saŭ 236 suflete. Moşia are un venit anual de 13000 leĭ.

Mănăileasa, *pîrîŭ,* izvoreşte din munţiĭ com. Malaia, plaiul Cozia, jud. Vilcea, şi se varsă în rîul Lotrul.

Mănăilesele, *munte,* jud. Gorj, la N.-E. de Bora, lîngă Lotrul; face parte din comuna Cernădia.

Mănăileşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Genuneni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vilcea. Are o populaţie de 483 locuitorĭ; o biserică, zidită la anul 1776, care are următoarea inscripţie:

† Această sfîntă biserică unde se prăznueşte hramul Sf. Nicolae s'a zidit din temelia la locu 1776 ... icoanele de robul luĭ D-zeŭ, Gheorghe Dumitraşcu, Barbu, etc.

Se crede însă, după inscripţia de pe clopot, care este: «Radu Venea l'aŭ făcut de pomană 1797», că această biserică s'a făcut de Radu, zis şi Radu Ungureanul.

Locuitoriĭ satuluĭ sunt moşnenĭ.

Mănăileşti, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 480 hect., situată în pl. Ocolul, jud. Vilcea.

Mănăstioara, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Zăbrăuţul.

Este situată pe Dealul-luĭ-Ciolan, ce face parte din Dealul-Mare, pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Zăbrăuţul, la 4 kil. de sub-prefectura plăşeĭ şi la 32 kil. de capitala judeţuluĭ.

Se compune din următoarele cătune: Ciolăneşti, Ghimiceşti şi Mănăstioara (unde e şi primăria comuneĭ).

Are o populaţie de 276 familiĭ, saŭ 1029 suflete, locuind în 872 case.

Are o biserică filială, cu hramul Adormirea în Mănăstioara şi una filială cu hramul S-ţiĭ-Voevozi în Ghimiceşti; 2 comercianţĭ; 3 fierarĭ; 7 rotarĭ; 13 fabricanţĭ de rachiŭ de prune.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3437.48 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3429.89 leĭ.

Vite sunt: 180 boĭ, 182 vacĭ, 79 caĭ, 186 oĭ, 6 capre şi 161 porcĭ.

Mănăstioara, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, cătunul comuneĭ Ulieşti.

Mănăstioara, *cătun,* în jud. Putna, com. cu acelaşi nume, pl. Zăbrăuţi, situat în faţa cătunuluĭ Ghimiceştĭ, pe pîrîul Zăbrăuţul şi maĭ jos de Fitioneşti.

Are 1 biserică parohială, cu hramul Adormirea.

Mănăstioara, *deal,* jud. Suceava, com. Valea-Glodului. Se zice că aci ar fi fost o mănăstire de călugărĭ, ale căruĭ ultime urme aŭ fost şterse pe la 1876 de către proprietarul moşieĭ, spre a face loc de cultură. Astăzĭ se văd încă cîţĭ-va arborĭ roditorĭ, o fîntînă şi rămăşiţe de zidirĭ.

Mănăstioara. Vezĭ schitul Brana, jud. Suceava.

Mănăstioara. Vezĭ satul Adămoaia, jud. Suceava.

Mănăstioara-Doamneĭ, *sat,* în centrul com. Curteşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, cu o populaţie de 119 familiĭ, saŭ 477 suflete, din carĭ 83 contribuabilĭ.

Are o suprafaţă de 401 hect., din carĭ: 131 arătură, 93 hect. fineţe, 82 hect. imaş şi 94 hect. pădure.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu facerea odgoanelor de teiŭ, pentru carĭ aceştĭ meseriaşĭ locuesc maĭ

multă vreme în pădure prin colibi; sunt și 4 comercianți.

Are o biserică de lemn, făcută se zice de călugări și deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 1 școală, condusă de 1 învățător plătit de județ și frecuentată de 25 băeți și 2 fete.

Vite: 200 boi și vaci, 15 cai și 26 porci.

Aici se zice că în vechime era mănăstire de călugări, și că pe locul satului de astă-zi erau păduri. Mănăstirea ar fi fost întreținută de o Doamnă, de unde și numele mănăstirei de Mănăstirea-Doamnei, de unde în urmă și satul a luat numele mănăstirei.

Se știe cum orașul Botoșani era apanagiul Doamnei, împreună cu toate veniturile tîrgului și deci e de crezut că mănăstirea a fost înființată și întreținută de o Doamnă.

Legenda atribue întemeerea ei Domniței Maria, fiică ori nepoată a lui Ștefan-cel-Mare, care a hărăzit și loc mănăstirei, care a existat până la anul 1789, cînd călugării s'au împrăștiat în diferite părți, iar locul ce aparținea mănăstirei a trecut la mănăstirea Agafton și biserica în urmă se transformă în biserică de mir, fiind și locuitori mai mulți cari venise și se așezase pe lîngă servitorii mănăstirei.

Mănăstioarei (Dealul-), *prelungire a dealului* Poduri, din jud. Suceava, com. Șoldănești. E în apropiere de Ciorsaci. Aci se spune că ar fi fost o dată un schit, pendinte de mănăstirea Solca. Locul Sf. mese se cunoștea pănă acum cît-va timp.

Vezi în «Uricariul» de Teodor Codrescu, vol. XVI, pag. 48, hrisovul de la Antioh Constantin Voevod 7213 (1705), Iunie 9, prin care se dăruește satul Ciorsaci cu a zecea parte din tot venitul lui, etc., etc., mănăstirei Solca.

Mănăstirea, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Oltenița, situată la S.-E. de București, lîngă balta Mostiștea, la 87 kil. de București. Stă în legătură cu com. Chiseletul prin o șosea vecinală.

Se compune din satele: Mănăstirea și Coeni, cu o populație de 1974 locuitori, din cari 349 contribuabili, locuind în 355 case și 2 bordee.

Are o biserică și 2 școale mixte.

Improprietăriți sunt 253 locuitori și neîmproprietăriți mai sunt 169.

Suprafața totală a comunei e de 7291 hect.

Familia Efrem Germani are 6100 hect. și locuitorii 1191 hect. Proprietarul cultivă 1750 hect. (300 izlaz, 150 pădure, 3900 necultivate din cauza bălților, văilor, viroagelor, etc.). Locuitorii cultivă tot terenul (317 izlaz).

Budgetul com. e de 6376 lei la venituri și de 6050 la cheltueli.

Dintre locuitori, 399 sunt plugari, 8 industriași, 4 au diferite profesiuni.

Locuitorii posedă: 282 pluguri: 23 cu boi, 259 cu cai; 277 care și căruțe: 25 cu boi, 252 cu cai.

Vite sunt: 896 cai și iepe, 3 armăsari, 196 boi, 573 vaci și viței, 19 bivoli, 70 bivolițe, 215 capre, 734 porci și 3276 oi.

Comerciul se face de 10 cîrciumari și 1 hangiu.

Mănăstirea, (Verbila-Ungureni), *cătun*, în județul Buzău, com. Mărunțișul, cu 160 locuitori și 51 case.

Mănăstirea (Cornățelul), *sat*, în jud. Ilfov, pl. Oltenița, făcînd parte din com. rur. cu același nume. Este situat la S.-E. de București, lîngă balta Mostiștea. Servește de limită între jud. Ilfov și jud. Ialomița. Este reședința primăriei.

Se întinde pe o suprafață de 6761 hect. și cu o populație de 1204 locuitori.

Are o biserică cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoți și 1 cîntăreț; o moară cu aburi; o școală, frecuentată de 21 elevi și 4 eleve.

Casa răposatului Efrem Germani are 6100 hect. s,i locuitorii 661 hect., din cari rezervă pentru izlaz 175 hect.

Aci se văd niște ruine vechi.

Mănăstirea, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Dagîța, spre N. de satul Dagîța. Are o populație de 92 familii, sau 476 suflete, din cari 92 contribuabili, locuind în 108 case; o biserică de lemn; 120 vite mari cornute.

Se mai numea și Rucșeni.

Mănăstirea, *vechie numire a cătunului* Odăile, jud. Buzău, com. Odăile, după un schit ce a fost mai înainte aci, transformat acum în biserică de mir.

Mănăstirea, *schit*, pe capul dealului-Mănăstirei, în partea de N. a com. Grumăzoaia, pl. Mijlocul, jud. Fălciu. Vezi Grumăzoaia, com.

Mănăstirea, *vale*, jud. Vilcea, pl. Mijlocul, com. Locusteni. O urmă de mănăstire se vede pe valea cu acest nume.

Mănăstirea-Cașinul, *com. rur.*, jud. Bacău, pl. Trotușul, așezată în valea pîriului Cașinul. Este compusă din 7 cătune, situate

de-a lungul rîului și anume: Dezrobiți, Mănăstirea-Cașinului cu secțiile: Sărățelul, Vrancea, Herăstrăul și Pîrvulești, apoĭ Suseni și Lupeni.

Și-a luat numele de la Mănăstirea-Cașinului, zidită aci de Ștefan Gheorghiță Voevod.

In «Statistica» din 1874, com. se găsește alcătuită din secțiile: Blegani, Cotul-Ferăstrăul, Haloșul, Mănăstirea-Cașinului, Podul-Vranceĭ și Suseni.

Se mărginește la V. cu Transilvania; la N., cu comunele Grozești și Bogdănești; la E., cu com. Cașinului și la S. cu comunele Cîmpurile și Soveja, din jud. Putna.

Teritoriul său se întinde pe valea rîului Cașinului, încărcat cu afluenții Cuciurul, Haloșurile și Călăsăurile și este străbătut de șirele Cașinului, d'a stînga rîului și de ale Zăbrăuților d'a dreapta lui, cu vîrfurile: Clăbucul, Runcul, Zboina-Mare și Zboina Neagră, Măgura, Ursoiul, Cărpinișul și Cuciurul.

Are o populație de 687 familiĭ, saŭ 2509 suflete, din carĭ: 1645 agricultorĭ, 105 meseriașĭ, 4 industriașĭ, 12 comercianțĭ, 4 avînd profesiuni libere, 20 muncitorĭ și 4 servitorĭ.

Sunt 549 contribuabilĭ.

Are: o școală mixtă care funcționează din 1865, instalată în casele mănăstireĭ, frecuentată de 29 copiĭ; o biserică, fostă mănăstirea Cașinului, deservită de 2 preoți, 2 cîntărețĭ și un eclesiarh; 9 circiumĭ; 1 fabrică de petrol; 2 piue pentru sucmane.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 538 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 1672 fălcĭ și 40 prăjinĭ pămînt în țarină. In 1879 s'aŭ dat, la 307 însurățeĭ, 445 fălcĭ pămînt în împroprietărire.

Teritoriul com. are o întindere de peste 20000 hect. Proprietar mare este statul cu o moșie, Inconjurătoarea-Mănăstireĭ, de 5561 hect., careĭ aduce un venit anual de 23500 leĭ. Statul maĭ are pădurile: Lărguța, Sahostrul, Chiva și a Cașinului, care singură este de 17700 hect., întinzîndu-se și în com. Cașinul. Totalul pămînturilor de cultură este de 1937 hect.

Pămîntul com. este bogat în păcură; posedă izvoare cu apă sulfuroasă, 5 izvoare cu apă sărată, piatră de construcție și piatră de var.

Vii sunt pe o întindere de 662 hect.

Vite sunt: 176 caĭ, 1712 vite cornute, 47 capre, 1147 oĭ și 437 porcĭ.

Stupĭ de albine sunt 160.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 12893, banĭ 67 și la cheltuelĭ de 5835, banĭ 6.

Comuna este străbătută de o cale vecinală care duce la Cașinul și la Onești.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 65 kil.; la Tîrgul-Ocna, reședința plășeĭ, 29 kil.; la com. Cașinul, 8 kil.; la com. Grozești, 30 kil.; la com. Bogdănești, 23 kil.

Mănăstirea-Cașinul, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, și reședința com. cu același nume, situat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Cașinul și între munțiĭ Ursoiul și Zboina.

Are o populație de 687 familiĭ, saŭ 2509 suflete; o biserică, în locul Mănăstireĭ-Cașinul; o școală mixtă.

Vite: 1711 vite marĭ cornute, 179 caĭ, 47 capre și 437 porcĭ.

Treĭ secțiĭ din acest sat se numesc Herăstrăul, Sărețelul-Vrancea și Pîrvulești.

Mănăstirea-Doamneĭ, *fostă mănăstire*. Vezĭ Mănăstirea-Doamneĭ, sat, în com. Curteștĭ, pl. Tîrgul, jud. Botoșani.

Mănăstirea-luĭ-Baluș. Vezĭ Balușul, schit, com. Rădeni, jud. Botoșani.

Mănăstirea - Neamțuluĭ. Vezĭ Neamțul, *mănăstire*.

Mănăstirea-Predealul, *izvor de apă minerală*, lîngă mănăstirea Predealul, pe muntele Clăbucetul-Tauruluĭ, pendinte de com. Predealul, plaiul Peleșul, jud. Prahova, aparținînd Domeniuluĭ Coroaneĭ. Se află pe un loc muntos, în apropiere de gara Predealul, și conține iod și fier.

Apa sa a fost analizată în anul 1871 de un medic al batalionuluĭ 1 de geniŭ și este bună pentru combaterea reumatizmuluĭ.

Mănăstireanul, *iaz*, în suprafață de 315 hect., pe cursul pîrîuluĭ Bașcul, pe moșia Ștubeieni, com. cu același nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Bașcul.

Mănăstireĭ (Codrul-), *pădure*, de stejar, fag și mesteacăn, la N. satuluĭ Negoteștĭ, jud. Suceava. Intr'o poiană din această pădure ar fi fost maĭ înainte un schit, al cărui călugărĭ aŭ făcut biserica din Negoteștĭ.

Mănăstireĭ (Dealul-), *deal*, la E. de com. Stîlpeni, pl. Rîurile, jud. Muscel. Se desparte de dealul Valea-Popeĭ, din aceeași comună, prin Rîul-Tîrgului. Este acoperit cu pădurĭ populate cu stejarĭ, fagĭ, plopĭ, carpenĭ, ulmĭ, frasinĭ, aninĭ și alte esențe. Coastele luĭ sunt acoperite cu întinse livezĭ de prunĭ.

Mănăstireĭ (Dealul-), *altă nu-*

mire a *dealului* Lazul din com. Mărunțișul, jud. Buzău; o ramificație a sa trece prin cătunul Benga și culminează într'un frumos platou.

Mănăstirei (Dealul-), *deal*, se întinde la E. satului Solești, com. Solești, pl. Crasna, jud. Vasluiu. Și-a luat numele de la o mănăstire ce se afla pe coasta estică a lui, unde se zice că ar fi fost și satul Solești, strămutat de proprietar în locul unde este acum.

Mănăstirei (Dealul-), *deal*, la V. de satul Deleni, pl. Crasna, jud. Vasluiu, acoperit cu vii și livezi.

Mănăstirei (Iazurile-), *iazuri*, situate în partea de E. a com. Poiana-Lungă, pl. Siretul, jud. Botoșani.

Mănăstirei (Piscul-), *loc izolat*, în jud. Buzău, com. Măgura, cătunul Unguriul, unde se zice că ar fi fost în vechime schitul Unguriul.

Mănăstirei (Pîrîul-), sau **Ripa-Galbenă**, *pîrîu*, izvorește din partea nordică a satului Deleni, pl. Crasna, jud. Vasluiu; ia direcțiunea spre S., primește pîraiele: Giurgea și Bilahoiul, după care se îndreaptă în direcțiunea de S.-E. și se varsă în rîul Bîrladul.

Mănăstirei (Valea-), *localitate*, în jud. Prahova, pl. Cricovul, com. Ceptura, unde se zice că a fost o mănăstire, ale cărei urme se văd până azi.

Mănăstireni, *com. rur.*, situată în partea de N. a pl. Tîrgul, jud. Botoșani, compusă din satele: Călugăreni, Mănăstireni, Mîndrești, Onțeni și Valea-Grajduluĭ.

Are o suprafață de 8720 hect., din carĭ 7416 proprietățĭ marĭ și 1306 ale locuitorilor, și o populație de 512 familiĭ, saŭ 1983 suflete, din carĭ 568 contribuabilĭ, locuind în 519 case.

Teritoriul com. este deluros și udat de Jijia în partea de N. și de maĭ multe iazurĭ și pîraie. Pămîntul este negru-argilos și productiv în cereale, care se cultivă pe o întindere de 3435 hect.

Are 3 biserici, deservite de 2 preoțĭ și 6 cîntăreți; 4 școli mixte, conduse de 4 învățători și frecuentate de 92 elevĭ; 10 circiumĭ; 13 meseriașĭ; 1 moară de apă.

Vite sunt: 1936 boĭ și vacĭ, 300 caĭ, 6 bivolĭ, 3922 oĭ, 7 capre și 340 rîmătorĭ.

Prin această comună trece șoseaua județeană Botoșani-Săveni.

Budgetul com. e la venitură de 10365 leĭ, 60 banĭ și la cheltueli, de 9852 leĭ, 90 banĭ.

Mănăstireni, *com. rur.*, județul Vîlcea, pl. Oltul d.-s., compusă din 3 cătune: Coșani, Dezrobiți și Rudari. Și-a luat numele de la Mănăstirea-dintr'un-Lemn, înființată, după cum se vede, din hrisoave, la anul 1633.

Este situată pe valea rîuluĭ Otăsăul, între două dealurĭ: Arsanca și Mateiŭ-Petcu, la 10 kil. de reședința județuluĭ și la 15 de a plășeĭ.

Are o populație de 238 familiĭ, saŭ 1025 suflete, din carĭ 247 contribuabilĭ, locuind în 260 case și 13 bordeie.

Sunt 3 bisericĭ: 2 în Mănăstirea-dintr'un-Lemn și 1 în cătunul Dezrobiți.

Vite sunt: 9 caĭ, 193 boĭ, 176 vacĭ, 76 capre.

Pe rîul Otăsăul, în raionul comuneĭ, sunt 2 morĭ.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la anul 1864, pe 601 hect. pămînt.

Vatra satuluĭ are 250 hect., iar toată com., împreună cu izlazul, 601 hect.

Șoseaua care începe din șoseaua Bistrița-Horezul, trece prin centrul comuneĭ și cea după apa Otăsăul îĭ înlesnește comunicația cu com. Surpatele.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 1500 leĭ anual. Moșia statuluĭ s'a vîndut în loturĭ la 69 locuitorĭ.

E brăzdată de dealurile: Arsanca și Petcul și udată de văile: cu-Nisip, Tăbăcia, afară de Otăsăul, care o udă de la N. spre S.

Se mărginește la E. cu com. Mihăești, la V. cu com. Frînceștĭ, la N. cu Surpatele și la S. cu Băbeni.

Mănăstireni, *sat*, în centrul com. Mănăstireni, pl. Tîrgul, jud. Botoșani, pe Valea-Grajduluĭ, cu o populație de 91 familiĭ, saŭ 196 suflete, din carĭ 91 contribuabilĭ.

Este reședința primărieĭ comuneĭ Mănăstireni.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 27 elevĭ; 2 circiumĭ și 3 meseriașĭ.

Vite: 388 vite marĭ cornute, 78 caĭ, 1591 oĭ și 90 rîmătorĭ.

Sunt 40 stupĭ cu albine.

Mănăstireni, sau **Mănăstirea-Țuțcani**, *sat*, în jud. Covurluiu, pl. Horincea, com. Țuțcani, la 1½ kil. de reședința comuneĭ.

Are 305 suflete și o biserică.

In privința înființăreĭ acestuĭ sat, legenda zice că un anume

Ţuţcu, întemeetorul satului Ţuţcani, a căsătorit pe sora sa Chindia cu un grec Polihronie şi, fiindcă din această căsătorie nu s'a născut nicĭ un copil, Chindia a făcut o mănăstire mică de maicĭ, pe locul care vine pe coasta văeĭ despre Lişcovul, dăruind partea sa de moşie călugăriţelor. Acestuĭ aşezămînt ĭ-a rămas numele de Mănăstirea-Ţuţcani. Cu timpul, mănăstirea s'a desfiinţat şi fiind-că maĭ mulţĭ răzăşĭ aŭ luat pămînt acolo, s'a înfiinţat satul cu acelaşĭ nume. Se zice că în mijlocul mănăstireĭ este o piatră, pe care stă scris tot istoricul acestor împrejurărĭ, dar e cufundată adînc în pămînt, din cauză că biserica a fost prefăcută de treĭ orĭ.

Mănăstireni, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Ciocăneşti-Mărgineni.

Mănăstireni-Frînceşti, *pădure* a statuluĭ, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. Surpatele, în întindere de 1872 hect., formată din trupurile: Melcera (601 hect.), Muchia-Căprăreţul (450 hect.) şi Culmea Dealuluĭ-Stejeretul saŭ Mitul (821 hect.).

Mănăstiricea, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Şopotul, grămadă, cu 292 suflete, 150 bărbaţĭ, 142 femeĭ. Locuesc în 63 case. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Şopotul, ce este la 3500 m.

Are o biserică de zid, cu hramul Sf. Nicolae, fondată în 1828 de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Acest sat, înainte de anul 1882, făcea parte din com. Gogoşul.

Mănăstirioara, *numire vechie* dată *pădureĭ* Scărişoara, de pe moşia Bădila-Carp, jud., Buzăŭ, com. Pîrscovul, cătr. Bădila.

Măncoi, *sat*, făcînd parte din com. rur. Deduleşti-Vărzari, pl. Topologul, jud. Argeş.

Măndica, *pîrîŭ* şi *vale*. Izvoreşte din jud. Ialomiţa şi se varsă în Valea-Bulumezi, jud. Ilfov, spre E.

Măneasa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Crăpăturile, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, situat la 2 kil. de cătr. Ţepeşti, unde e şcoala. Are o biserică, care s'a reparat la anul 1885.

Măneasa, *munte*, situat la V. de muntele Oslea, pl. Vulcanul, jud. Gorj. Este acoperit de iarbă, pe care o pasc vitele locuitorilor com. Pocruia, a căreĭ proprietate este. Pe dînsul se află şi 2 stîne.

Măneciul-Pămînteni, *com. rur.*, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Se zice că s'a înfiinţat pe la 1632 de către Postelnicul Mănică, care locuia aci, pe acea vreme. Din acte vechĭ se constată că locuitoriĭ acesteĭ comune aŭ fost moşnenĭ şi că şĭ-aŭ vîndut moşia azĭ a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, Spătaruluĭ Mihaiŭ Cantacuzino.

Este situată lîngă rîul Teleajenul, la 40 kil. de Ploeşti şi la 10 kil. de reşedinţa plaiuluĭ.

Are o populaţie de 370 familiĭ, saŭ 1777 suflete, din carĭ 260 contribuabilĭ; locuesc în 370 case.

Meseriaşĭ sunt: 13 dulgherĭ, 16 şindrilarĭ, 2 cojocarĭ, 2 rotarĭ, 3 zidarĭ şi 1 croitor. Produsul munceĭ îl desfac în comună şi prin comunele vecine.

Este o biserică, fondată la anul 1841, cu următoarea inscripţie:

In zilele Prea Înălţatuluĭ Domn al Ţăreĭ-Romîneşti, Alexandru Ghica, la anul 1841, s'a construit această sfîntă biserică, cu hramul Adormirea Maĭceĭ-Domnuluĭ, prin ajutorul mănăstireĭ Sinaia, a Egumenuluĭ Paisie, a D-luĭ Manta Ion şi a enoriaşilor sătenĭ.

Biserica e deservită de un preot.

Şcoala funcţionează în com. de la 1889. Localul e proprietatea comuneĭ. Este frecuentată de 28 băeţĭ şi 2 fete.

S'aŭ împroprietărit la 1864, 207 locuitorĭ, cărora lĭ s'aŭ dat 822 hect.

Vite sunt: 63 caĭ, 359 boĭ, 118 vacĭ, 113 viţeĭ, 1300 oĭ, 20 capre şi 677 porcĭ.

In raionul com., pe rîul Teleajenul, sunt: 2 morĭ; 2 pive; un herăstrăŭ.

Toată comuna are o suprafaţă de 1422 hect.

Stupĭ cu albine sunt 71.

Pămîntul nu prea prieşte cultureĭ. Dintre pomĭ roditorĭ sunt 88 merĭ, 72 perĭ, 132 cireşĭ, 176 nucĭ. Livezile daŭ pînă la 136000 kgr. fin.

Comerciul se exercită în comună de 3 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3884 leĭ, 43 banĭ, şi la cheltuelĭ, de 3236 leĭ, 96 banĭ.

Prin com. trece şoseaua judeţeană Ploeşti-Bratocea, care îĭ înlesneşte comunicaţia cu comunele: Izvoarele şi Măneciul-Ungureni.

E brăzdată de dealurile: Gilma şi Telşul şi de piscurile: Piscul-Caluluĭ, Piatra-Vladeĭ şi Muchia-Mare, acoperite cu pădure mărunţă de stejar. Maĭ sunt poienĭ de fineaţă pe Valea-Mare şi Căcîcea.

E udată de gîrlele: Secuianca, Valea-Mare, Căcîcea şi Văiuga.

Măneciul-Ungureni, *com. rur.*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul. Este cea mai din spre N. din plaiul Teleajenul. Populațiunea dintru început s'a alcătuit din oameni veniți din Săcelele Transilvaniei. Inmulțindu-se populația, com. s'a separat în Măneciul-Ungureni, la N., formată excluziv din locuitori mocani din Transilvania și Măneciul-Pământeni, la S.

Se compune din 6 cătune: Gheaba, Făcăeni și Valea-Largă, așezate pe loc șes; Chicioreni, situat pe Dealul-Chiciorenilor; Plăețul, la poalele munteluĭ Clăbucetul, coprins între Teleajenul și Telejenelul și satul Teleajenul, situat spre N., aproape de vama Bratocea, pe valea riuluĭ Teleajenul.

Are o populațiune de 473 familiĭ, saŭ 2022 suflete, din carĭ 370 contribuabilĭ. Locuesc în 473 case.

Sunt 2 bisericĭ: una în cătunul Gheaba, fondată în anul 1882, și a doua în Valea-Largă (de lemn), fondată în anul 1829, și reparată în 1890. Tot de comuna Măneciul-Ungureni țin mănăstirile Susana și Cheia. Susana e așezată la poalele muntelui Bobul-Mare, aproape de vărsarea pîriiașului Stanca în Teleajen, și Cheia așezată pe malul drept al pîriiașuluĭ Timpa, la poalele munteluĭ Zăganul. Ambele se întrețin de stat.

Școala este frecuentată de 46 băeți și 5 fete.

Locuitoriĭ, carĭ aŭ vite, se ocupă cu scoaterea butucilor de fag și brad de prin pădurile vecine, din carĭ se fac șindrilă și tinichele; iar pălmașiĭ se ocupă cu munca cîmpuluĭ.

Meseriașĭ sunt: 10 dulgherĭ, 3 zidarĭ, 3 rotarĭ, 1 cizmar, 1 brutar și 6 croitorĭ.

Produsul munceĭ îl desfac la tîrgul săptămînal de Duminica, ce se ține în comună și mai cu osebire la oamenii din sat.

Comerciul se exercită în comună de 6 cîrciumarĭ.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la anul 1864 pe moșia Eforieĭ și a statuluĭ.

Vite sunt: 40 caĭ, 8 iepe, 328 boĭ, 346 vaci, 34 capre, 2220 oĭ și 410 porcĭ.

In raionul comuneĭ sunt 36 morĭ și pive situate pe gîrlele: Telejenelul, Teleajenul, Stancea, Mogoșul, Rudele, Piatra-Duduluĭ, Valea-Bereĭ, etc.

Apă minerală este la mănăstirea Cheia, între pîrîul Bratocea și Valea-Bereĭ. Ea nu coprinde de cît 149 miligrame de substanțe solide în litru. Aceste substanțe se compun din carbonate alcaline și carbonate de calce și magneziŭ. Nu conține nicĭ sulfate, nicĭ azotate, nicĭ materiĭ organice.

Un litru de apă conține aproximativ:

Carbonate alcaline	0,068	0,149
» de calciŭ	0,040	
» magneziŭ	0,041	

Din localitățile numite La-Moara-de-la-Podecĭ în dreptul Giureștilor, și de la Piatra-Mică mai sus de Podul-Gioarșteĭ, se scoate piatră pentru construcțiĭ și podurĭ. La locurile numite Strîmtoare și La-Cheia-în-Rîpă, pe valea Teleajenuluĭ, sunt cărbunĭ de pămînt.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de leĭ 6551,19 și la cheltuelĭ, de 3934,34 leĭ.

Șoseaua județeană Ploești-Bratocea înlesnește comunicația între comuna Măneciul-Pămînteni și vama Bratocea.

E brăzdată de dealurile: Dosul-Făcăenilor, Groapa-Izvoranilor și Dealul-Chiciurenilor. Poienĭ sunt: Boulețuluĭ, Molivișuluĭ, Orațiele, Merilor, Popeĭ, Poiana-Hoțuluĭ, De-la-Varnițe, Cotulluĭ-Iepure, Rogozuluĭ, Cruceĭ, Mogoșul, Ardeleĭ, Rudile, Ciumernicul, Schitul-Cheia, Pridvala, Buzoianul, Rotundă, Lungă și De-la-Frasin.

In partea de E. e udată de rîul Teleajenul, în care se varsă văile: Telejenelul, Săcuianca, Seaca, Țapul, Molivișul, Orățiele, Brustureilor, Popeĭ, Carpenul, Bobul, Stancea, Mogoșul, Ciumernicul, Valea-Neagră, Babeșul, Bratocea, Berca, Timpa, Rudele, Pridvala, Brădetul, Iepurele, Peleșul, Monteorul, Alticioarele, Rea și Dumitru.

Se mărginește la N. cu munții Clăbucetul; la S., cu com. Măneciul-Pămînteni; la E., cu munții Poiana-Lungă și Poiana-Mare.

In comună trecea o vechie șosea, numită Șoseaua-Tătărască, din care se văd urme pe Pîrîul-Gîlmeĭ, apoĭ pe valea pîrîuluĭ Telejenelul, unde se cunoaște foarte bine, avînd pietroaie aranjate cu o dibăcie admirabilă. Mai în sus se cunoștea încă urme din ea, dar s'a acoperit de copacĭ secularĭ.

Măneciul-Ungureni, *sat*, jud. Prahova, com. Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul.

Măneciurile, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureștĭ, fostă pendinte de mănăstirea Sinaia, jud. Prahova, în întindere de 11141 hect., din carĭ 10258 hect. suprafață împădurită și 883 hect. pămînt arabil și fînețe.

Moșia are un venit anual de 9042 leĭ.

Mănești, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, plaiul Slănic, situată pe ambele malurĭ ale riuluĭ Slănicul, la 50½ kil. de Buzăŭ.

Limitele sale sunt: la N., din Dealul-Țintei și pe hotarul județului despre Rîmnic, prin plaiurile muntelui Bisoca, se întinde spre Muchia-Bădiculuĭ și de aci în Dealul-Ciuculuĭ; la V., se lasă din Ciucul pe Valea Ciomegelor, până la vărsătura eĭ în Slănic, trece Slănicul și suie pe Izvorul-Porcului, până în Dealul-Bumbaruluĭ, continuă plaiul spre Poiana-Ascunsă, până ese la dealul Bercioĭ, se întinde spre Altoaia, apoĭ tot pe plaiŭ ajunge în hotarul Cociĭ, atinge Muchia-Bulercii și se lasă în riul Slănic, în fața movilei din com. Sîrbești; la E., trece Slănicul și de la movilă urcă pe Muchia-Fundului, se lasă pe valea despre Bisocuța până dă în izvozul Bisoca, urcă în Ripa-Albă și de aci la Dealul-Țintei.

Suprafața com. este de 2186 hect., din care: 236 arabile, 520 pădure, 381 fineață, 236 izlaz, 18 livezĭ, 1 vie și 749 sterpe.

Proprietățĭ mai însemnate sunt: Mavra, Reghinești, apoĭ Mănești, a cetelor de moșneni: Beșliĭ, Apostariĭ și Ciomagiĭ.

Terenul e accidentat, avînd numaĭ coline, dealurĭ și văĭ, și puțin fertil; totuși e avut în substanțe minerale, precum: sferoxiderit, sare, lignită, urme de păcură, apoĭ straturĭ cu psilodonĭ, etc.

Comuna e formată din cătunele: Apostari, Beșliĭ, Reghinești, Valea-Ciomegeĭ și Valea-Cotoreĭ, cu o populație de 900 locuitorĭ, din carĭ 143 contribuabilĭ.

Are două bisericĭ, în cătunele Beșliĭ și Valea-Ciomageĭ, cu 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 2 paraclisĕrĭ; catedrala e cea cu hramul Sf. Mihail și Gavril.

Vite: 100 boĭ, 80 vacĭ, 30 viteĭ, 6 caĭ, 7 iepe, 3 mînzĭ, 800 oĭ, 101 capre, 75 porcĭ.

Meseriașĭ sunt: 2 lemnarĭ, 3 rotarĭ, 2 butnarĭ, 2 căruțașĭ, 1 cizmar, 2 fierarĭ și 2 cojocarĭ.

Căĭ de comunicație n'are de cît șoseaua Lopătari-Săpoca, dar și aceasta se întrerupe prin multele cotiturĭ ale riuluĭ Slănic.

Istoricul acesteĭ comune e de o deosebită importanță prin tradiția locală, ce se păstrează identic și în comunele Lopătari și Minzălești și care poate aduce un nou element în înțelegerea etimologieĭ cuvîntuluĭ Beșliul. Reproducem tradiția:

In timpiĭ vechĭ locuiaŭ aci Tătariĭ. Negru-Vodă cu treĭ căpitanĭ: Beșliu (?), Goidea și Lopătarea i-aŭ alungat și aŭ împărțit pămîntul luat de la dînșiĭ astfel: Căpitanuluĭ Beșliu s'a dat teritoriul comunelor Minzălești și Mănești, luĭ Goidea, teritoriul com. Goidești, iar luĭ Lopătărea teritoriul com. Lopătari. Beșliu s'a stabilit în com. Mănești, în cătunul care îĭ poartă numele pînă astăzĭ, unde a zidit o biserică și o cetate, pe care Vintilă-Vodă numaĭ le-a reparat. Ultima parte a tradiției pare probabilă, căcĭ a fost imposibil luĭ Vintilă, în scurta sa domnie, să facă acele construcțiuni colosale, să fortifice piscurile a patru munțĭ, etc. (Vezĭ Vintilă-Vodă). Dintre bătrîniĭ Beșliĭ, a fost bine cunoscut pe la începutul secoluluĭ Ioan Beșliu. Fiiĭ sĕĭ aŭ început să se împrăștie, din carĭ cauză se găsesc azĭ maĭ multe localităților cu numele de Beșliĭ. Dacă se admite opiniunea că Beșliĭ aŭ fost un corp de armată, e probabil că la licențierea eĭ, oamenii carĭ o compuneaŭ, să se fi retras și stabilit în aceste locurĭ.

Mănești, *com. rur.*, în jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, situată spre N.-V. de Tîrgoviște, pe ambele malurĭ ale Dîmboviței și în apropiere de șoseaua Tîrgoviște-Cîmpulung.

Se compune din patru cătune: Mănești, Drăgăești-Pămînteni, Drăgăești-Ungureni și Gheboeni, avînd peste tot o populație de 2500 locuitorĭ.

Aceste cătune sunt situate între dealurĭ și văĭ, carĭ se numesc: Dealul-Ciuteĭ, Piscul-luĭ-Păun, Chiliile, Dumbrava, Tudora și Tîmpa; iar văile sunt: Valea-Dîmboviței, Valea-Mică și Valea-Ianoșița. Riul Dîmbovița trece prin centrul com., avînd de afluenți pîraiele: Ianoșița, Tisa și Vileelul.

La Drăgăești cea maĭ mare parte din locuitorĭ se ocupă cu olăria.

Are: 5 bisericĭ; o școală; 5 morĭ de apă; 1 herestrău de tălat scîndurĭ.

Prin cătunul Gheboeni trece șoseaua județeană Tîrgoviște-Cîmpulung.

Se învecinește: la E. cu Șotînga, la V. cu Boțești, la N. cu Tătărani și Izvoarele și la S. cu Dragomirești. De Șotînga se desparte prin Dealul-Ciuteĭ, acoperit cu pădure; de Boțești, prin dealul Tîmpa, îmbrăcat tot cu pădure; de Tătărani, Izvoarele și Dragomirești, prin o mică cîmpie. Se leagă cu Izvoarele și Dragomirești prin șoseaua județeană, iar cu cele-l'alte comune prin drumurĭ aproape impracticabile.

Are două pădurĭ marĭ: una de 86650 arĭi și alta de 16000 arĭi.

Mănești, *com. rur.*, în jud. Prahova, pl. Filipești. Data înființăreĭ sale nu se poate preciza cu siguranță. D-l Theodor Văcărescu, proprietarul moșieĭ, posedă niște vechĭ documente de

pe la 1500, ale moșiei Mănești, și se crede că datează cu mult înainte de acest an.

La anul 1624, a avut loc aci o luptă între călărașii de la Ploești, Mănești și Gherghița, răsculați în contra lui Alexandru Coconul, fiul lui Radu-Mihnea.

In jud. Prahova, afară de slujitorii polcovnicești ai jud., la Mănești era o căpetenie cu 20 slujitori.

La niște săpături pe cari le-a făcut d. T. Văcărescu în 1880, la temeliile vechilor case boerești, spre a le preface, a găsit îngropate în pământ bombe pline și spărturi mari de granate cum se întrebuințau de artilerie din secolele al XVI-lea și al XVII-lea.

D'asupra satului, la V., există o movilă înaltă, în suprafață ca de 8 hect., dar pe care depresiunea solului rezultată cu timpul, o arată a fi fost și mai întinsă, și prin forma și situațiunea ei, a excitat în diferite rînduri curiozitatea geologului și arheologului.

Această destul de însemnată ridicătură de pământ, izolată în mijlocul cîmpului plan și egal, înconjurată, despre E., către Tîrgșorul-Vechiu și Ploești, de un șanț prin care se scurg izvoare de apă, nu pare a fi formată acolo de natură, ci de mînă de om și această bănuială ar putea fi întărită de obiectele găsite la diferite cercetări și săpături întreprinse succesiv de d-nii Cezar Boliac, A. Odobescu, Gr. Tocilescu, precum: hîrburi, monede vechi și chiar unelte preistorice de silex, din cari unele se află în posesiunea d-lui T. Văcărescu.

Incontestabil că avem a face cu una din numeroasele stațiuni preistorice de care Țara este plină. Cîoburile de vase, cum și idolașii de lut, vîrfurile de săgeți de silex, ne duc în epoca neolitică saŭ a pietrei lustruite.

Comuna este situată la 16 kil. de capitala județului și la 8 kil. de reședința plășei, pe malul drept al iazului luat din riul Prahova, care începe din com. Măgureni și se varsă în Cricovul-Dulce, la com. Cocorăști.

Se compune din 4 cătune: Mănești, Coada-Izvorului, Gura-Crivățului și Comănacul, avînd o populațiune de 247 familii, saŭ 1028 suflete, din cari 181 contribuabili. Locuesc în 246 case.

Sunt 3 biserici: două în Mănești și una în Coada-Izvorului.

Aceste biserici sunt deservite de 2 preoți.

Biserica din centrul com. Mănești s'a construit prin cheltuiala d-lor Theodor și Radu T. Văcărescu, în stil bizantin, după planul arhitectului Gottereau aprobat de d-l Lecomte de Nouy. Picturile murale sunt de pictorul N. Vermont. A doua biserică, de lemn, se află la cimitirul com. A treia biserică din cât. Coada-Izvorului, cu hramul Adormirea Maicii Domnului, s'a construit din temelie, la 1828, de d-l Doctor Silivestru și preotul Popa Andronache și s'a reparat la 1845 de coconul Dem. Mănescu.

E vrednic de însemnat în cât. Mănești, minunatul castel al d-lui T. Văcărescu, una din construcțiunile cele mai frumoase de acest fel, din Țară; în interioriul castelului pe lîngă prețioase obiecte de artă, sunt picturi murale interesante cu referință la scene din viața strămoșilor Văcărești din timpii cei mai vechi pînă azi.

Tot pe teritoriul acestei com. spre V., în direcția Tîrgoviștei, pe muchia dealurilor cari despart Valea-Cricovului-Dulce de Valea-Ialomiței, la un punct pe care țăranii îl numesc, din vechime, Cetățuia-lui Mihnea-Vodă, d. profesor Tocilescu a descoperit urmele unei cetățui întărite, de categoria celora pe cari poporul le numește: Jidovii, și cari, după toată probabilitatea, trebuesc să fie atribuite locuitorilor anteriori dominațiunei romane, de sigur Dacilor. Cetățuia ocupă un loc foarte bine ales din punctul de vedere milităresc; cioburi de vase, instrumente de silex, cum și puține obiecte de metal dovedesc că stațiunea a fost lung timp ocupată.

Intre movila de mai sus și cetățuie, trece limesul roman, cunoscut de popor sub numele de Brazda-lui-Novac. Acest limes, care a fost cercetat cu deamănuntul de d. profesor Gr. Tocilescu, pleacă de la Hinova (lîngă Dunăre, la S. de Turnul-Severin), trece prin Craiova, pe la Puntea-de-Greci, prin Mănești, pe lîngă gara Ploești, și se finește la cel l'alt cap al Dunărei, la Tufești, 20 kil. spre S. de Brăila. Acest limes roman datează, după părerea d-lui Tocilescu, din epoca dominațiunei romane asupra cîmpiilor Țărei-Romînești, anterioară cuceririlor lui Trajan, între Vespasian și Trajan, (a se vedea: Gr. G. Tocilesco, Fouilles et recherches archéologiques, Bucarest, 1900).

Locuitorii se ocupă cu agricultura, afară de cei din Coada-Izvorului, cari fabrică var alb, pe care-l desfac la orașul Ploești.

In raionul com. sunt 2 mori de măcinat, pe iazul ce trece pe lîngă com.

Locuitorii, în număr de 166, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia d-lor Theodor Văcărescu, N. I. Niculescu și a statului,

numite Mănești, Comănacul și Băltița-Starița, din care li s'aŭ dat 692 hect.

Vite sunt: 56 caĭ și iepe, 210 vacĭ, 370 boĭ, 20 capre, 1250 oĭ și 250 porcĭ.

Școala, într'un local, care e proprietatea com., e frecuentată de 65 băeți și 9 fete.

Toată com. se întinde pe o suprafață de 1454 hect.

Comerciul se exercită în com. de 6 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 4868.67 leĭ și la cheltuelĭ, de 4856.94 leĭ.

In raionul acesteĭ com. sunt 4 șosele: una în direcțiunea tîrgului Filipești; una în direcțiunea com. Vlădeni; a treia spre cât. Coada-Izvorului; și a patra spre cât. Gura-Crivățului.

Pe teritoriul com. este movila de care s'a vorbit maĭ sus, în suprafața de 8 hect., care a fost în parte plantată cu viță pe care a distrus o filoxera și s'a replantat cu viță americană altoită.

Afară de gîrla Cricovul-Dulce, com. maĭ e udată de valea numită Crivățul.

Se mărginește cu comunele: Vlădeni, Tîrgșorul-Nou, Tîrgșorul-Vechiŭ, Cocorăști și Gheboaia.

Mănești, *sat,* jud. și pl. Argeșul, cu 50 familiĭ, făcînd parte din com. rur. Zărnești-Cacaleți.

Mănești, *sat,* cu 100 suflete, făcînd parte din com. rur. Cuca, jud. Argeș, pl. Oltul. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, cu 2 preoți și un cîntăreț.

Mănești, *sat,* cu 41 familiĭ, facînd parte din com. rur. Drăganul-Bascovel, județul Argeș, plasa Pitești.

Mănești, *numire,* ce se maĭ dă *cătunuluĭ* de reședință Beșliĭ, jud. Buzăŭ, com. Mănești.

Mănești, *sat,* făcînd parte din com. Berevoești-Ungureni, plaiul Nucșoara, jud. Muscel. Este situat pe malul sting al rîuluĭ Bratia.

Are o populație de 26 familiĭ saŭ 111 suflete.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit pe moșia statuluĭ Cîmpulungeanca din care lĭ s'aŭ dat 103 hect. pămînt pentru cultură.

Mănești, *sat,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani. A făcut parte maĭ înainte din desființata com. Boiștea.

Mănești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mănești, pl. Filipești, jud. Prahova.

Mănești, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Mănești, cât. Beșliĭ și Apostarĭ, proprietate moșnenească; are 300 hect. din carĭ 100 pădurea Beșloaica, restul arabil, fineață și izlaz.

Mănești, *moșie,* situată pe lîngă moșia Bălășeni (Grași), jud. Neamțu, com. Petricani, pl. de Sus-Mijlocul.

Mănești, *pădure,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, are o întindere de 5325 pogoane, cuprinzîndu-se și acele de pe moșiile: Nemțișorul, Secul și Vînătorĭ.

Mănești, *pîrîŭ,* jud. Prahova, plaiul Teleajenul; udă com. Poșești și se varsă în gîrla Zeletinul.

Mănești, *șes,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Brătila, pe care se zice că ar fi fost în vechime un tîrgușor avînd și biserică.

Mănești (Schitul-), *numire veche de sat,* dată satuluĭ Blebea din com. Petricani, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu.

Mănetul, *pîrîŭ,* jud. Muscel, pl. Rîurile, com. Mihăești, format din 2 izvoare: unul izvorește dintre Plaiul-luĭ-Ivan și Dealul-Vlădeanuluĭ și altul dintre Plaiul-luĭ-Ivan și Dealul-Vacilor. Ambele se împreună la capul Plaiuluĭ luĭ-Ivan și formează pîrîul Mănetul, care se varsă în gîrlița Priboaia.

Mîngălăria, *deal,* între satele Golgofta și Iezerul, jud. Vasluiŭ, pl. Rahova, comuna Ivănești.

Mîngălăria, *pîrîŭ,* jud. Fălciŭ, pl. Podoleni. Izvorește din pădurea cu același nume, curge prin satul Răducăneni și marginea de V. a tîrgușoruluĭ, cu același nume și se varsă în pîrîul Bohotinul.

Mîngălăria, *vale,* formată din prelungirea dealuluĭ Mîngălăria, com. Ivănești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Mănicea, *sat,* făcînd parte din com. rur. Zătreni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populație de 157 locuitorĭ.

Mănicea, *vălcea,* spre S. com. Zătreni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, între piscul Gănești (limita) și Manicea.

Mănicești, *sat,* cu 49 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Oltuluĭ, făcînd parte din com. rur. Scheiul. Are o biserică, cu hramul Sfinții Voevozĭ, cu 1 preot și 1 cîntăreț.

Mănicești, *sat,* cu 381 locuitorĭ, pe rîul Argeș, jud. și pl. Argeș,

făcînd parte din com. rur. Baiculești. Aicĭ era maĭ înainte stație de caĭ de poștă între Pitești și Curtea-de-Argeș.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, cu 1 preot și 1 cîntăreț.

Mănicești, *moșie*, jud și pl. Argeș, cu o întindere de 1181 pogoane, din care 940 pogoane pădure, proprietatea statuluĭ, fostă pendinte de Episcopia de Argeș, și aducînd o arendă anuală de 2910 leĭ.

Pe moșie se află: o moară, case, han, magaziĭ, povarnă, etc.

Mănioaia, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Costișa, situat pe valea rîuluĭ Bistrița. Se maĭ numește Mărienești.

Măntești, *sub-divizie a cătunuluĭ* Ruginoasa din jud. Buzăŭ, com. Brăești.

Mănucul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Tonea.

Mănucul, *numire*, ce se maĭ dă *satuluĭ* Cacomeanca, pl. Borcea, jud. Ialomița.

Mănulești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Simbureștĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Mănulești, *deal*, pe care este situat cătunul Mănulești, jud. Olt, com. Simbureștĭ, pl. Oltul-d.-s. Are direcția de la E. spre V. și este acoperit cu viĭ și pădure. Printre acest deal și Tonești, curge rîul Cungrea-Mare.

Mănușoaia, *ramificațiune* a Dunăreĭ, coprinsă între ostrovul Iapa și Mărăcine, jud. Brăila.

Mâra, *munte*, jud. Muscel, plaiul Dîmboviței, formînd linia de despărțire între rîurile Dîmbovița și Argeșelul, împreună cu munțiĭ: Draxinul, Țefeleica, Preajma, Munțișorul, Căpitanul, Plăișorul, Pravățul, Altămușul și Mateiașul.

Măraşul, *tîrle*, jud. Brăila, situate la E. com. Stăncuța, pe malul drept al Vilciuluĭ, între viroaga Coltăneasa și privalul Zatna. Aŭ 166 locuitorĭ.

Mărăcineanca, *vechie numire* a *satuluĭ* Bărbătescul, com. Alexeni, pl. Cîmpul, jud. Ialomița.

Mărăcineanul, *partea* de S. a *satuluĭ* Osman, jud. Brăila, unde s'aŭ așezat împroprietăriții de la 1879.

Mărăcinele, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d. j., com. Tîncănăul. Are o populație de 433 suflete: 233 bărbați și 200 femeĭ. Locuesc în 79 case și 19 bordee.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Tîncănăul, ce este la 2 kil.

Are o biserică de zid, cu hramul Sf. Nicolae, fondată în 1869 de Chirea Bușu, Lepădatu Petcu, Sanda Berceanu și Ioan Ciliciu, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Sunt 2 circiumĭ.

Mărăcinele, *fost sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuța.

Mărăcinele, *ostrov*, jud. Brăila, coprins între Dunăre la V. și între Mănușoaia la E. și situat la S. de ostrovul Crăcănelul și la N. de ostrovul Vaca.

Mărăcinele, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Tîncănăul, satul Mărăcinele.

Are un venit anul de 31966 leĭ. Aparține bisericeĭ din Craiova Madona-Dudu. Are pădure pe dînsa.

Mărăcinele, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com Tîncănăul, satul Mărăcinele. Are întindere de 965 hect. și e compusă din gîrniță. Este amenajată.

Mărăcineluĭ (Valea-), *vale*, în raionul com. Dobrești, pl. Podgoria, jud. Muscel, care, după ce udă partea de N. a comuneĭ, se varsă în apa Cîrcinovul.

Mărăcineni, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Sărata, situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Buzăul, la 4½ kil. de orașul Buzăul.

Limita la N., începe din rîul Buzăul puțin maĭ jos de Morile-Călugărești, trece pe la Natima și Valea-Caluluĭ, urcă pe colina Grindul, trece Valea-Blăjanilor, urcă pe Movila-Săpată, apoĭ pe la capul moșiilor Căpățînești, Cîrlovoaia și Mărăcineni, dă în albia rîuluĭ Cilnăul, în dreptul cât. Gîrbovi; la E., merge pe Cilnăŭ în jos pînă în rîul Buzăul, trece Buzăul și o ia pe apa Aretei (hotar despre Vatra-Episcopiei), apoĭ pe hotarul moșieĭ Simileasca-Banul; la S., continuă pe hotarul com. Simileasca, pe marginea proprietăților Binceasca și Clinciurile, pînă în Moara-Nemțească; la V., trece iazul, apoĭ prin Crivina trece rîul Buzăul, urcă puțin pe Crivină pe lîngă moșia Săpoca și ajunge la Morile-Călugărești, com. Cîndești.

Comuna e formată din cătunele: Căpățînești, Cîrlovoaia, Mărăcineni, Mătești, Potoceni-d.-j. și Potoceni-d.-s., avînd o populație de 2150 locuitorĭ, din carĭ 358 contribuabilĭ. Locuesc în 447 case.

Are: 2 şcoale, una în cât. Mărăcineni şi a doua mixtă, în cât. Măteşti, frecuentate de 89 elevi şi 6 eleve; 3 biserici, în cât. Mărăcineni, Măteşti şi Potroceni, deservite de 3 preoţi, 3 cântăreţi şi 2 paraclisieri. Catedrala e cea cu hramul Sf. Nicolae. Circiumi sunt 13.

Suprafaţa com. este de 5438 hect. din cari: 3760 hect. arabile, 305 hect. pădure, 96 hect. fineaţă, 302 hect. izlaz, 1 hect. livezi, 14 hect. vie şi 960 hect. sterp, constînd din prundul riului Buzăul, Iazul-Morilor, etc.

Proprietăţile mai însemnate sunt: Căpăţineşti, Cîrlovoala, Mărăcineni, Măteşti, Potroceni-d.-s. şi Potroceni-d.-j.

Terenul e şes, accidentat puţin în partea de N. prin mai multe dealuri şi cîte-va movile; e priincios agriculturei, care se face pe o mare întindere.

Afară de piatră pentru fabricarea varului, în com. mai sunt: 15 mori pe apa Buzăŭ, 1 moară de aburi, o stînă pe moşia Mărăcineni şi o fabrică de petrol unde se destilează păcura ce se extrage din com. Piclele.

Comerciul constă în desfacerea cerealelor, în transporturi şi în procurare de alimente oraşului Buzăul. Nu mai puţin însemnat e şi comerciul făcut de grădinari, mai cu seamă cei din Potoceni, cari cultivă peste 150 hect. zarzavat, pe care îl desfac parte în Buzăŭ, parte în Brăila, Galaţi, etc.

Căi de comunicaţie: şoseaua naţională Buzăŭ-Focşani, şoseaua judeţeană Mărăcineni-Ruşavăţul, şoseaua comunală Mărăcineni-Soreşti (com. Blăjani) şi alte drumuri naturale. Până a nu se face podul de fier peste rîul Buzăŭ (anul 1866), unul din cele mai însemnate ale Ţării, avînd 536 m. lungime, locuitorii erau nevoiţi a trece cu podul saŭ cu luntrile pe călători, din care cauză erau scutiţi de dări. Mulţi din aceştî podari se ocupă azi cu pescuitul.

Vite: 632 boi, 160 vaci, 80 viţei, 6 bivoli, 65 cai, 74 iepe, 12 mînji, 2080 oi, 122 capre, 1 asin şi 386 porci.

Locuitorii posedă 46 stupi cu albine.

Meseriaşi sunt: 7 lemnari, 2 croitori, 3 cizmari, 4 fierari, 3 maşinişti, 3 cojocari şi 3 vărari.

Budgetul com. e de 8213 lei.

Pe la începutul secolului al XIX-lea, com. Mărăcineni avea pe teritoriul său satele: Căpăţineşti, Mărăcineni I, Mărăcineni II şi Greci-de-Buzăŭ; cele-l'alte s'aŭ format după 1828, mai cu seamă din Bulgarii ce aŭ fugit împreună cu armatele ruseşti. Pe timpul lui Mateiŭ Basarab, Mărăcineni era un sat însemnat, de oare-ce într'un proces al mănăstirei Vintilă-Vodă, s'aŭ luat de aci 12 boeri martori: Mihaiŭ Cîrşotea, Necula Botoşanul, Sava lui Avram, Vasilache Nedelcu, Manea Bondrea, Mircan Ceauşul; apoi Lupşea Dvornicul, Azmega, Vetrea şi Dragotă. Satul Greci de la Buzăŭ se menţionează încă din secolul al XVI-lea. Din documentele aflate în familia Greceanu, rezultă că ar fi fost patria lui Radu-de-la-Greci. In scurt timp el s'a subdivizat în treî: Potoceni, Puţintei şi Greci-de-la-Buzăŭ. Numirea de Greci e uitată azi cu desăvîrşire, fiind înlocuită cu Potoceni-d.-j. In 1806, Mărăcineni a fost fortificat de generalul rus Camensky, care se retrăsese cu trupele aci, contra căruia a venit Şapan-Oglu cu Turcii, cu care ocaziune a ars până în pămînt oraşul Buzăŭ.

Mărăcineni, *com. rur.*, judeţul Muscel, pl. Rîul-Doamnei, situată la S.-V. de Cîmpulung, la 46 kil. de acest oraş şi la 22 kil. de reşedinţa judecătoriei de ocol şi a subprefecturei.

Este situată pe un deal frumos, care predomină Valea-Argeşului, pe malul drept al rîului Doamna, unit cu rîul Tîrgului, şi se mărgineşte la N. cu com. Ciumeşti, la S. cu oraşul Piteşti, la E. cu pl. Podgoria şi la V. cu jud. Argeş.

Se compune din 2 cătune: Mărăcineni şi Gropeni.

Are: o biserică, deservită de 1 preot şi 1 dascăl; o şcoală, frecuentată de 37 băeţi şi 19 fete.

Budgetul comunei e la venituri de 2705 lei şi la cheltueli de 1726 lei.

Locuitorii aŭ primit pămînt prin împroprietărire la 1864.

In comună se află locul numit Cărămidăria pentru-că aci se fabrică pe an 3—6 milioane cărămizi.

Prin partea de E. a comunei, trece calea naţională Piteşti-Frontieră şi calea ferată Goleşti-Cîmpulung, avînd pe teritoriul com. Halta-Gropeni.

La 3 kil. mai spre S. de Mărăcineni, rîul Doamna se varsă în rîul Argeş, pe malul sting.

Mărăcineni, *sat*, judeţul Argeş. Vezi Lăceni.

Mărăcineni, *cătun* de reşedinţă, al com. Mărăcineni, jud. Buzăŭ, cu 520 locuitori şi 108 case.

Mărăcineni, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşi nume, jud. Muscel, plasa Argeşelul.

Mărăcineni, *sătişor*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., comuna Tîmboeşti; e mai mult o sub-divizie a cătunului Mărăcini.

Mărăcineni, *moșie,* în jud. Buzău, com. Mărăcineni, de 1200 hect., din carĭ 800 hect. arabile, 120 hect. crivină, 35 hect. grădini de zarzavat și restul prund.

Mărăcineni și Colibași, *proprietăți* ale statuluĭ, pendinți de Vatra-Mănăstireĭ, pl. Riurile, jud. Muscel, aŭ 407 hect. loc arabil și 1734 hect. pădure. Se arendează cu 10450 leĭ anual.

Mărăcini, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul Timboești. Este așezat în partea de E., pe un deal, la 1½ kil. spre E. de cât. de reședință, Timboești. Are o întindere de 277 hect. și o populație de 171 familiĭ, saŭ 534 suflete, din carĭ 190 contribuabilĭ.

Mărăcini, *cătun,* al com. Mizil, jud. Buzău, cu 90 locuitorĭ și 22 case; are subdivizia Teișanul.

Mărăcini, *sub-diviziе* a *cătunului* Botești, jud. Buzău, com. Pănătăul.

Mărăcini (Teișanul), *moșie,* în jud. Buzău, com. Mizil, având 412 hect., mai toate arabile și pustine înnecăturĭ făcute de apa Năeanca.

Mărăcini, *pîrîu,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni; izvorește din Dealul-Chiojdenilor; udă partea de V. a comuneĭ, și se varsă în riul Motnăul, pe dreapta luĭ.

Mărăcini, *vale* însemnată, în județul Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul comuneĭ rurale Gorleci; începe de la punctul numit Cișla-la-Țîrca, îndreptîndu-se către V.; se întinde printre dealul la Țîrca (spre N.) și șesul Porumbiștea și Dealul-Cîlîbiuluĭ (spre S.); după un drum de 3 kil. se deschide în Valea-Pietrișuluĭ, puțin maĭ spre N. de Movila-Cînstituluĭ; este situată în partea N.-V. a pl. și de cea de E. a com.; este străbătută în lungime de drumul comunal Groapa-Ciobanuluĭ-Haidar și în cruciș de drumul Gîrleci-Balgiul.

Mărăscu. Vezĭ Mărăști, *sat,* județul Bacău.

Mărăscu, *moșie,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Năneștĭ, proprietatea d-luĭ Caton Lecca.

Mărășeni, *sat,* în partea de N.-E. a com. Brodocul, pl. Stemnicul, județul Vasluiŭ, pe malul stîng al riuluĭ Bîrlad, pe o suprafață de 800 hect., din care 102 hect. pădure, proprietatea statuluĭ.

Are o populație de 62 familiĭ, saŭ 286 suflete; o biserică deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, zidită la 1832 de către locuitorul Ioan Moreșanu, de la care se zice că ar fi luat numele și satul.

Vite: 120 vite marĭ cornute, 549 oĭ, 8 caĭ, 29 rîmătorĭ.

Locuitorĭi posedă 120 stupĭ cu albine.

Mărășești, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la 68 kil. de orașul Turnul-Severin, situată pe valea apeĭ Brebina.

Satul Mărășești formează comună cu satele: Bratilovul și Stănești, avînd o populație de 900 suflete, din carĭ 124 contribuabilĭ. Locuesc în 258 case.

Locuitorĭi, pe lîngă agricultură, se ocupă și cu facerea șindrileĭ.

Prin această comună trece șoseaua Baia-de-Aramă-Brebina-Mărășești-Obîrșia.

Are: o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, și frecuentată de 28 elevĭ.

Locuitorĭi posedă: 9 pluguri, 4 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ; 600 vite marĭ cornute, 5023 oĭ, 1757 capre, 201 caĭ, 360 rîmătorĭ; 360 stupĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 665 leĭ, iar la cheltueli, de 664 leĭ.

Dealurĭ maĭ însemnate în această comună sunt: Măgura, Ocheanul, Măcișul, Bîrîiacul, Rechichișul, Măgura-Icorbieĭ, Dealul-Ocnelor, Fruntea-Mărășeștilor și Rugetul. Din acestea, Măgura și Ocheanul intră în regiunea munților, avînd înălțimĭ predominante.

Văile poartă tot aceleași numirĭ ca și dealurile, iar pîraiele sunt: apa Brebina, ce vine de la Obîrșia, și pîraiele ce primește: Băroaia, Măgura, Valea-Iepeĭ, Valea-Scroafeĭ, Valea-Satuluĭ, Rîchichisul, Valea-Hoter și Valea-Ibrateĭ.

În partea de V., sunt minele Băroaia și localitatea Buriceni, unde se văd grămezĭ de piatră, de zgură de aramă și niște șanțurĭ făcute în pămînt.

Mărășești, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Șușița. Este situată pe malul Siretuluĭ, la o jumătate ceas în jos de Huipești și la 19 kil. de capitala județuluĭ.

Înălțimea comuneĭ d'asupra nivelului Mărĭĭ-Negre e de 70 metrĭ.

Are o populație de 500 familiĭ, saŭ 1717 suflete, din carĭ: 418 agricultorĭ, 12 meseriași, 8 industriași, 59 comercianți, 10 avînd profesiunĭ libere, 98 muncitorĭ și 46 servitorĭ. Locuesc în 321 case.

Știŭ carte 295 persoane (213 bărbați, 82 femeĭ).

Sunt 380 contribuabili.

Are o biserică parohială, cu hramul Adormirea; o şcoală de băeţi şi una de fete, frecuentate de 55 băeţi şi 13 fete; un biurou telegrafo-poştal, înfiinţat la 1895 şi al cărui venit pe anul 1896—97 a fost de lei 5886, b. 90; o staţie de cale ferată.

Budgetul comunei e la venituri de 15582.59 lei şi la cheltueli, de 15550.55 lei.

Locuitorii posedă: 1 maşină de semănat, 2 de secerat, 3 de treerat cu aburi, 1 de bătut porumb, 50 pluguri de lemn, 40 de fier şi 2 mişcate de abur, 1 scarificator, 11 grape de fier, 6 tăvălugurĭ, 9 rariţe, 2 trioare, 1 moară de abur şi 2 de apă; 504 boi, 367 vaci, 54 cai, 3645 oi, 10 capre şi 130 porci; 190 stupi.

In comună sunt: 13 cîrciumari, 5 băcani, 1 bufegiŭ, 1 brutar, 2 comercianţi de cereale, 6 cizmari, 3 croitori, 3 fierari, 2 rotari, 1 hotelier şi 1 restaurator.

Mărăşeşti, *staţie de-dr.-d.-f.*, jud. Putna, pl. Şuşiţa, com. Mărăşeşti, pe linia Focşani-Mărăşeşti-Bacău, din care s'a pus în circulaţie linia Mărăşeşti-Bacău la 13 Septembre 1872, şi la 13 Iunie 1881, linia Focşani-Mărăşeşti. Este şi staţie finală a liniei Mărăşeşti-Tecuciŭ-Galaţi. Se află pe linia Focşani-Bacău, între staţiile Putna-Seacă (7.8 kil.) şi Puieşti (14.7 kil.) şi la 11.5 kil. de Cozmeşti, staţia vecină de pe linia Mărăşeşti-Tecuciŭ. Înălţimea d'asupra nivelului Mării de 66 m. 84. Venitul acestei staţii pe anul 1896 a fost de 503812 lei, 80 bani.

Mărăşeşti, *moşie*, jud. Putna, aparţinînd d-lui Ulysse Negroponte, care în exploatarea ei întrebuinţează pluguri cu aburi şi maşinele cele mai noi şi mai sistematice, posedînd şi 1 atelier de fierărie şi 1 de lemnărie, pentru unelte agricole.

Această moşie aparţinea în 1827 logofătului Iordache Catargiu.

Mărăşeşti, *trecătoare*, peste graniţă, în jud. Mehedinţi, plaiul Closani, com. rur. Mărăşeşti, ce duce, peste apa Cerna şi muntele Cupănul, în Banat, la satul Ruşca.

Mărăşeşti, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Avrămeşti, spre S. de satul Avrămeşti.

Este compus din două părţi: Mărăşeşti-Boereşti şi Mărăşeşti-Răzăşi, avînd o populaţiune de 367 locuitori şi 107 case.

Are o fabrică de spirt.

Mărăşti, *com. rur.*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., situată între pîrîul Berheci, la E. şi afluentele său Dunăvăţul, la V.

Teritoriul său este brăzdat de dealurile: Palanca şi Măgura la E., Runcul, Blidariul, Bobeica, Bîtca şi Viea-Popei la V., zarea Glodişoarele la N., dealul Clenciul la S.

Se compune din 3 cătune: Mărăşti-d.-s. sau Valea, reşedinţa, Mărăşti-d.-j. sau Satul-d.-j. şi Bălaia.

Pe la 1803, Mărăşti răzăşeştĭ se găseau în judeţul Tecuci, ocolul Berheci.

In Statistica din 1874, se găseşte compusă din 5 cătune: Bălaia, Godovani, Mărăşti, Satul-d.-j. şi Valea.

Se mărgineşte la E. cu com. Glodurile, la S. cu com. Filipeni, la V. cu com. Boteşti şi la N. cu secţia Glodişoarele, com. Odobeşti, şi cu com. Obîrşia.

Teritoriul comunei are o întindere de 1002 hect., împărţită în proprietăţi mici ale răzeşilor.

Are o şcoală mixtă în satul Mărăşti-d.-s., fondată în 1861 şi frecuentată de 27 copii; 2 biserici, una în Mărăşti-d.-s. şi a doua în Mărăşti-d.-j., deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţi; 4 circiumi.

Are o populaţie de 343 familii, sau 1399 suflete, din cari 522 agricultori, 11 meseriaşi, 3 comercianţi, cu 10 profesiuni libere, 18 muncitori şi 6 servitori.

Sunt 328 contribuabili.

Vite sunt: 84 cai, 838 vite cornute, 215 porci, 77 capre şi 399 oi.

Stupi cu albine sunt 60.

Budgetul comunei e la venituri de lei 4208, bani 76 şi la cheltueli, de lei 1894, bani 23.

Proprietari sunt: D. Hertanu, cu 52,30 hect., Spiridon Hertanu, cu 78,28 hect.; En. Hertanu, cu 60,87 hect.; Sp. Dimitriu, cu 74 hect.; P. Hertanu, cu 56,55 hect.; N. Roman, cu 56,55 hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 707 85 hect.

Viile aŭ o întindere de 24.07 hect.

Teritoriul comunei este străbătut de calea vicinală Obîrşia-Mărăşti-Lunca, lungă de 8 kil.

Distanţele: la Bacău, capitala districtului, 30 kil.; la com. Filipeni, 6 kil.; la com. Boteşti, 23 kil.; la com. Gloduri, 3 kil.; la com. Obîrşia, 4 kil.; la com. Odobeşti, 8 kil. şi la Secueni, reşedinţa plăşei, 12 kil.

Mărăşti sau **Mărăscul,** *sat*, în jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Năneşti, situat între pîraiele Corniţelul şi Dieneţul, la 2½ kil. de Năneşti. In vechime se numea Slobozia-Mărăşti.

Are 15 familii, sau 65 suflete.

Vite: 9 caĭ, 28 vite cornute și 11 porcĭ.

Mărăști, *cătun*, în jud. Putna, pl. Zăbrăuți, com. Răcoasa, situat lîngă pîrîul Răcoasa, la locul unde dă în Șușița.

Are o populațiune de 425 suflete, carĭ locuesc în 125 case; o biserică filială, cu hramul Sf. Nicolae.

Mărăști-de-Jos, saŭ **Satul-de-Jos**, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Mărăști, așezat în valea pîrîuluĭ Dunăvățul, la $1^1/_2$ kil. de satul Mărăști-d.-s.

Are o populație de 114 familiĭ, saŭ 430 suflete; o biserică, făcută de locuitorĭ la 1868; o circiumă.

Vite: 27 caĭ, 264 vite marĭ cornute și 32 porcĭ.

Mărăști-de-Sus, saŭ **Valea**, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., și reședința com. Mărăști, situat pe sdnga pîrîuluĭ Dunăvățul.

Are o populație de 143 familiĭ, saŭ 573 suflete; o școală mixtă; o biserică, clădită de T. Sturdza în 1848; 3 circiumĭ.

Vite: 40 caĭ, 386 vite marĭ cornute, 64 capre și 102 porcĭ.

Mărăței, *trup* (mahala), din orașul Piatra, jud. Neamțu, situat între muntele Petricica și rîul Bistrița.

Maĭ înainte a fost sat în proprietatea familieĭ Lățescu.

Are: o biserică, deservită de 2 preoțĭ și 3 eclesiarhĭ; 2 școlĭ, una de băețĭ, și a doua de fete; 2 fabricĭ de bețe de chibrituri dintre carĭ una face și cue pentru cizmărie; 2 fabricĭ de sucmane; 2 dubălărĭĭ; o fabrică de turnătorie; o fabrică de săpun; o fabrică de pantofărie; o fabrică de postav.

Mărăței, *trup de sat*, în județul Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Doamna, situat la bariera despre S. a orașuluĭ Piatra.

Are o populație de 13 familiĭ, saŭ 51 suflete: 34 bărbațĭ și 17 femeĭ.

Mărceni, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Dumbrava, com. rur. Albulești.

Mărceni, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul, situat între malul drept al pîrîuluĭ Bicazul și ramura munteluĭ Piciorul-Frăsineĭ.

Mărcești, *com. rur.*, în jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, situată la S.-E. de Tîrgoviște, pe malul stîng al Ialomițeĭ, pe loc șes și aproape de vărsătura pîrîuluĭ Piscovul în Ialomița.

Se compune din 2 cătune: Mărcești și Pîslari, cu o populație de 1231 locuitorĭ.

Are: 4 ulițe; o biserică; o școală.

Teritoriul com. produce cereale multe. Locuitorĭĭ posedă multe vite.

Mărcești se învecinește: la E. cu Gheboaia, de care se desparte prin Piscovul; la V., cu Băleni-Romînĭ, de care se desparte prin rîul Ialomița; la N., cu Rățoaia cătun. com. Hăbeni și la S., cu Cornățelul și Dobra, despărțindu-se tot prin Ialomița.

Are o pădure de peste 80000 arĭĭ.

Mărcești, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Grumăzești. Vezĭ Mircești.

Mărcești saŭ **Mircești**, județul Bacăŭ.

Mărculeasa, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, pe hotarul Prahoveĭ; are 125 hect., proprietatea moșnenilor Cătinenĭ și Chiojdenĭ.

Mărculeasca, *trup din moșia* Sfințești, jud. Teleorman, proprietate a principeseĭ Elena Masalsky.

Are o întindere de 950 hect.

Mărculești, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomița, între comunele Sudiți și Cosîmbești.

Teritoriul comuneĭ, cu o suprafață de 6650 hect., din carĭ 450 hect. pădure, se întinde din rîul Ialomița, spre S., pe cîmpul Bărăgan și coprinde două moșiĭ: Mărculești-Pisculești și Mărculești-Tutungiul.

După legea rurală din 1864, sunt înproprietăriță pe moșie 99 locuitorĭ, cărora lĭ s'aŭ dat $773^3/_4$ pogoane; neînproprietăriță se maĭ află 124 locuitorĭ.

Se compune din satele: Mărculești și Morile și din cătunele (tîrlele): Tutungiul, Scorduf, Cealicul și Movila-Popiĭ.

Reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale este în satul Mărculești.

Are o populație de 230 familiĭ, saŭ 1087 suflete, din carĭ 313 agricultorĭ, 4 meseriașĭ, 4 comercianțĭ, 7 cu profesiunĭ libere, 99 muncitorĭ și 40 servitorĭ; o școală primară mixtă, frecuentată de 42 elevĭ și 13 eleve; o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ.

Știŭ carte 158 persoane.

Budgetul com. e la venitură de 3645 leĭ și la cheltuelĭ, de 4084 leĭ.

Vite: 311 caĭ, 633 boĭ, 620 porcĭ, 7 bivolĭ, 2850 oĭ, 14 asinĭ și 16 capre.

Pe partea de S. a teritoriuluĭ comuneĭ, trece calea ferată Bu-

cureşti-Feteşti, cu staţia Mărculeşti.

Mărculeşti, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, situat pe ţărmul drept al rîuluĭ Ialomiţa. Spre S., se înalţă coasta Bărăganuluĭ.

Se învecineşte spre E. cu satul Sudiţi şi spre V. cu satul Gimbăşeni.

Maĭ înainte satul a purtat numirea de Pisculeşti.

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o populaţie de 115 familiĭ; o şcoală primară mixtă, frecuentată de 42 elevĭ şi 13 eleve; o biserică, construită la 1844, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Vite: 211 caĭ, 341 boĭ, 70 porcĭ, 750 oĭ şi 10 capre.

Mărculeşti, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, cät. Mărculeşti, pe linia Ciulniţa-Feteşti, pusă în circulaţie la 1 Iulie 1887. Se află între staţiile Ciulniţa (12.2 kil.) şi Elena (15.2 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului Mării de 33.59 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 57790 leĭ. 10 banĭ.

Mărculeşti (Brăgoiul), *cătun,* al com. Bălăneşti, jud. Buzău, cu 200 locuitorĭ şi 50 case.

Mărculeşti, *moşie,* în jud. Buzău, com. Bălăneşti, cät. Mărculeşti şi Cozieni, proprietatea moşnenilor Mărculeştĭ; are o întindere de 320 hect., din care 92 hect. pădure, formată din două sforĭ: Binza şi Turburea; resturĭ cu arăturĭ, izlaz, fineţe, livezĭ şi loc sterp.

Mărculeşti, *pădure,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul com. Mărculeşti; are o suprafaţă de 550 hect. populată cu stejar, ulm, plop, salcie, anin şi jugastru.

Mărcuşul, *cătun,* al com. Dobriceni, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat la 4 kil. spre N., pe malul stîng al Olteţuluĭ. Este punctul cel maĭ de N. şi cel care ne prezintă cea mai mare altitudine d'asupra nivelului Mării (347 m.) din tot judeţul.

Are o populaţie de 100 familiĭ, saŭ 400 suflete; o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Mărcuşul, *suburbie,* a oraşuluĭ Cîmpulung, jud. Muscel; coprinde Bărbuşa şi se întinde spre Apa-Sărată şi Vişoiul, şi toată partea de sub Măţăul şi Flămînda, dincolo de rîŭ.

Mărcuţa (Balamucul), *sat,* în jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, făcînd parte din com. rur. Pantelimonul-Dobreşti. E situat spre S.-V. de Pantelimonul, pe malul drept al rîuluĭ Colintina. În partea de N. este înconjurat de dealurĭ frumoase.

Are o populaţie de 86 suflete.

Suprafaţa totală a satuluĭ e de 58 hect., carĭ s'aŭ cumpărat de locuitorĭ în 44 loturĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, fostă mănăstire de călugărĭ, zidită la anul 1587 de Jupîn Dan-vel-Logofăt.

La anul 1668, Jupineasa Vişana, nepoata luĭ Dan, a închinat-o metoch sfinteĭ Mitropoliĭ (Mitropolit era chĭr Tudosie), care a învelit-o şi i-a făcut casele.

La 1733, în zilele luĭ Grigore Ghica Voevod, s'a reparat şi i s'a făcut clopotniţă, uşĭ şi fe restre, zugrăvind-o pe din năuntru şi pe din afară.

Din zidul care înconjoară această mănăstire, abia se maĭ văd urme. Are aspectul uneĭ cetăţĭ. Odinioară această mănăstire era punct întărit şi în legătură cu Curtea-Vechĭe din Bucureşti.

La 1821, Sava aflînd despre venirea Turcilor s'a întărit provizorĭŭ în mănăstirea Mărcuţa. Pînă maĭ acum vre-o cîţĭ-va anĭ se vedeaŭ la porţĭ nişte găurĭ sistematice, probabil pentru aruncat cu arme.

Astăzĭ, fosta mănăstire este redusă la biserică de mir şi satul cheltueşte cu întreţinerea eĭ 1742 leĭ anual, administrîndu-se de un preot îngrijitor.

Aci se află şi institutul de alienaţĭ, întreţinut de Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti, cu 190 paturĭ.

Comerciul în sat se face de 8 circiumarĭ.

Mărcuţa, *lac,* în jud. Ilfov, format de gîrla Colintina, pe moşia Mărcuţa, comuna Pantelimonul.

Mărcuţa, *pădure* particulară, în jud. Ilfov, situată pe moşia Mărcuţa, com. Pantelimonul, pl. Dîmboviţa. E supusă regimuluĭ silvic pentru-că cade în linia de centură a forturilor din jurul Capitaleĭ.

Mărgărităreşti, alt *nume* al *com.* Mărgăriteşti, jud. R.-Sărat.

Mărgăriteşti, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe pîrîul Hîrboca.

Este aşezată în partea de V. a judeţuluĭ, la 22 kil. spre N.-V. de oraşul R.-Sărat, şi în partea de V. a pl., la 21 kil. de com. Zgîrciţi, reşedinţa plăşeĭ.

Este o comună din regiunea dealurilor. E brăzdată la V. de culmea Cîmpulungeanca, dealul Cărpinești și Homocioaia, la E. de prelungirile dealului Cărpinișul.

Rîul Hîrboca o udă prin mijloc, de la N. spre S. La E. trece pîrîul Cărpinișul; la V., se află lacul Mărgărițești, cam în mijlocul com. Mai sunt 4 puțuri și 30 fîntîni.

Se mărginește la V., cu Cîmpulungeanca; la E., cu Pardoși; la S., cu Valea-Rațeĭ; la V., cu Dimiana (jud. Buzău), de care se desparte prin dealul Cîmpulungeanca.

Cătunele carĭ o formează sunt: Mărgărițești, reședința, la N.; Șchiopeni, la S.

Are o populație de 151 familiĭ, saŭ 648 suflete; 2 biserică, una cu hramul S-ții treĭ Ierarchi, zidită în 1841 de Mărgăritescu și locuitorĭ și a doua, cu hramul S-ții Voevozi, zidită în 1878 de preot și locuitorĭ, și ambele deservite de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, fondată în 1888 de comună, condusă de un învățător și frecentată de 30 elevĭ.

Suprafața com. este de 2215 hect., din carĭ: 114 hect. vatra comuneĭ, 1305 hect. ale locuitorilor și 800 ale particularilor. Din acestea, sunt: 1105 hect. arabile, 500 hect. imaș, 350 hect. pădure, 6 hect. viĭ, 25 hect. fînețe și 10 hect. neproductive.

Locuitorii posedă: 40 pluguri; 213 boĭ, 134 vacĭ, 8 caĭ, 15 îepe, 1655 oĭ, 6 capre și 141 rimătorĭ.

Comerciul constă în importul de coloniale, țesăturĭ, și în exportul de cereale și lemne; transportul se face prin gara R.-Sărat.

Căĭ de comunicație sunt drumurile vecinale: spre Cîmpulungeanca-Valea-Sălcieĭ; spre Valea-Rațeĭ; spre Pardoși-Grebănul-Zgirciți-R.-Sărat.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 1185 leĭ și 24 banĭ.

Mărgărițești, *com. rur.*, județul Romanați, pl. Olțețul-Oltul-d.-s., situată pe malul drept al Olțețuluĭ, la 6 kil. spre S. de Balș și la 25 kil. de Caracal. Se compune numaĭ din satul cu același nume, care se maĭ numește și Mărgărițărești.

Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Mărĭĭ este de 160 m.

Are o populație de 183 familiĭ, saŭ 783 suflete, din carĭ 143 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Sf. Voevozi (1829), cu 1 preot și 2 cîntăreți; 3 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1711 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 1667 leĭ.

Vite marĭ 371, vite micĭ 812 și rimătorĭ 150.

Mărgărițești, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătr. de reședință al comuneĭ Mărgărițești.

Are o întindere de 1100 hect., și o populație de 69 familiĭ, saŭ 292 suflete, din carĭ 70 contribuabilĭ; o biserică; o școală.

Mărgăriți, *cătun*, al com. Beceni, jud. Buzău, cu 170 locuitorĭ și 39 case.

Mărgăriți, *moșie*, în jud. Buzău, com. Beceni, avînd cam 500 hect., din care 107 pădurea Bodea și Valea-Crînguluĭ; restul e arătură, fînață, livezĭ și puțin loc sterp.

Mărgeni, *cătun*, al com. Brîncoveni, jud. Romanați, pl. Olțețul-Oltul-d.-s., situat spre E., la 5 kil. de Brîncoveni, lîngă Olt, unde se află și un pod volant peste acest rîu, și unde albia Oltuluĭ are o altitudine de 113 m. 80 d'asupra nivelului Mării. Are o populație de 70 familiĭ, saŭ 270 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe (1866), cu 1 preot și 2 cîntăreți.

Mărghia, *sat*, jud. Argeș, plasa Cotmeana, cu o populație de 100 familiĭ, făcînd parte din comuna rurală cu același nume. Are două biserică, una cu hramul Adormirea și a doua cu hramul Sf. Nicolae, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 1 paraclisier.

Mărghia, *moșie*, jud. Argeș, pl. Cotmeana, com. Mărghia, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București, pendinte de schitul Tîtiriciul din jud. Vîlcea. Are o întindere de 2756 pog., din care 500 pog. pădure și o arendă anuală de 3100 leĭ.

Mărghia, *pîrîŭ*, în jud. Argeș, pl. Cotmeana, care, după ce udă satul cu același nume, se varsă în rîul Cotmeana, aproape de satul Lunca-Corbuluĭ.

Mărgineanca, *nume* ce se dă *moșieĭ* pe care este așezată o parte din com. Roșiori, județul Brăila.

Mărgineanca saŭ **Piscul-Liliecii,** *colină*, jud. Muscel, com. Racoviță, pl. Rîul-Doamneĭ. Pe colină se văd niște ruine. La poalele sale sunt treĭ marĭ fîntînĭ, un vast heleșteŭ de pește, maĭ mulțĭ arborĭ de grădină și liliecĭ, precum și sălciĭ vechĭ și marĭ, dispuse în formă de grădinĭ patru-latere.

Mărgineanca (Mărgineanul-Sărata, Văleanca), *moșie*,

jud. Buzău, parte în com. Albești, parte în com. Mihăilești, proprietate a statului, pendinte de mănăstirea Cotroceni. Are 470 hect., din care 2 hect. pădure, restul mai tot arabil.

Mărgineanca, (Mărgineanul-Sărata), *moșie,* în jud. Buzău, com. Mihăilești, cât. Mărgineanu, fostă proprietate a statului, pendinte de mănăstirea Mărgineanu, azi particulară. Are 1820 hect., mai toate arabile.

Mărgineanca (Misleanca), *moșie,* în jud. Buzău, com. Mihăilești, proprietate a statului pendinte de mănăstirea Mislea. Are cam 700 hect., mai toate arabile. Se mai numește și Cufuritul-Mănăstirei-Mislea, Colțăneni, Colțica, etc. La început făcea un singur corp cu Mărgineanca-Sărata, care a fost dăruită mănăstirei Mărgineanul.

Mărgineanca, *moșie,* în județul Buzău, com. Largul. Vezi Largul mănăstirei Mărgineanul.

Mărgineanca, sau **Țintea,** *pădure* a statului, în întindere de 900 hect., pendinte de comuna Țintea, pl. Filipești, jud. Prahova.

Mărgineanul, *lac,* în jud. Buzău, com. Mihăilești, cât. Mărgineni. Se formează în localitate și se scurge în lacul Colțăneni. Conține mult pește.

Mărgineanul, *pîriu,* jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Sinești, izvorește de sub Dealul-Mare, din Fîntînele-Stăvărăcheștilor, trece prin vatra desființatului iaz Signeanul, până la Fîntîna-Vătafului, unde mai primește pîrîul Ion-Nichită; apoi se îndreaptă spre N., pe lîngă satul nou Bocnița și se varsă în pîrîul Obrijanca, la Podul-lui-Cristea.

Mărgineni, *com. rur.,* jud. Neamțu, situată în colțul despre S.-E. al plășei de Sus-Mijlocul, pe văile și podișele ce se întind între stînga rîului Bistrița și hotarul jud. Roman.

Teritoriul acestei comune este străbătut în direcțiune N.-S. de o întinsă ramură de dealuri numită tot Mărgineni, din care se detașează alte deiușoare precum: Movila, Țintila.

Comuna este formată din satele: Mărgineni, Hoisești, Istrinești și Hîrțești.

Are o populație de 657 familii, sau 2756 suflete: 1382 bărbați și 1374 femei, din cari 607 contribuabili.

Dintre locuitorii împroprietăriți în 1864 sunt: 194 cari încă trăesc și-și stăpînesc singuri locurile lor; 159 cari stăpînesc locurile ca urmași; 6 stăpînesc locurile altora; 98 indivizi sunt, cari de și însurați și cultivatori de pămînt n'au nici un fel de împroprietărire precum nici putința de a moșteni ceva pe urma părinților lor legiuiți.

Din 5571 hect., întinderea totală a comunei, 2272 hect. sunt ocupate de agricultură.

Imașul are o întindere de 271 hect., nutrind un număr de 4945 capete de vite.

Sunt 4 biserici, deservite de 4 preoți și 7 dascăli; 4 mori de apă, 3 fierării.

Budgetul com. e de 8044 lei la venituri și de 7901 lei, 29 bani, la cheltueli.

Comunicațiunea cu satele vecine se face prin o rețea de drumuri, din care: șoseaua Mărgineni, Bahna, Izvoarele; Mărgineni-Jidești-Dochia; Mărgineni-Hoisești; Hîrțești-Mărgineni-Bălușești; Hîrțești-Bîrcul.

Mărgineni, *com. rur.,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., situată pe marginea rîului Cerna și dealul Papa, la 80 kil. de capitala județului și la 20 kil. de a plășei.

Se compune din 3 cătune: Glugești, Blăjani și Puești.

Are o populație de 348 familii, sau 954 suflete, din cari 160 contribuabili; locuesc în 348 case.

Sunt aci: 2 biserici una în cât. Glugești și a doua în cât. Blajani; o școală.

Locuitorii sunt moșneni și se ocupă pe lîngă agricultură și cu rotăria. Ei desfac produsul muncei lor la Craiova.

Vite sunt: 13 cai, 146 boi, 60 vaci, 15 capre, 150 porci și 305 oi.

Toată comuna, cu izlaz cu tot, are 150 hect.

Veniturile și cheltuelile comunei se urcă la 887 lei anual.

Se învecinește la N. cu com. Drăganul; la S., cu Bătășani; la E. și N., cu Valea-Rogojina; la V., cu rîul Cerna; la E., cu Piscul-Lunguluĭ și vîlcelele: Papa, Rogojina, Călina, etc.

Mărgineni, *cătun* al com. Mihăilești, jud. Buzău. Se împarte în două: Mărgineni-d.-s., și Mărgineni-d.-j., avînd 520 locuitori și 120 case.

Mărgineni, *sat,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Mărgineni, situat pe valea pîriiașului cu același nume, la 18½ kil. de orașul Piatra.

Are o întindere de 2802 hect. 80 arii, și o populație de 350 familii, sau 1558 suflete, din cari 350 contribuabili.

In sat se află: reședința comunei; o școală, frecuentată de 69 elevi; o biserică, deservită de 1 preot și 2 eclesiarhi; 2 mori de apă; o fierărie.

Vite sunt: 480 boĭ, 270 vacĭ, 1180 de oĭ, 110 caĭ, 300 rîmătorĭ, 300 juncĭ.

Mărgineni, *sat,* pendinte de com. Bălțați, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe gîrla Plapcea și Valea-Popii, în partea de N. și în apropiere de cătun. Slobozia.

Are 3 biserici: una zidită la 1876 de Ion Diaconul, cu hramul Sf. Voevozi; a doua, cu hramul Sf. Ion Botezătorul, clădită la 1854, de mai mulți ctitorĭ; și a treia, cu hramul Intrarea-în-Biserică, zidită la 1821, de mai mulțĭ preoți și reparată la 1883.

Mărgineni, *mănăstire,* în județul Prahova, pl. Filipești, com. Haimanalele, fundațiune a familieĭ Cantacuzinești, devenită apoĭ mănăstire închinată călugărilor din muntele Sinaĭ. Constantin Cantacuzino, prin căsătoria sa cu domnița Ilina și Pană Filipescu cu domnița Ancuța, amîndouă fiice ale luĭ Șerban-Basarab Voevod devenind și eĭ membrii aĭ acesteĭ familiĭ, aŭ prefăcut-o și înfrumusețat-o.

Zestrea eĭ s'a maĭ adăogat atît de urmașiĭ și rudele Basarabilor cît și de alțĭ particularĭ, precum și din cumpărăturile făcute de unĭĭ dintre egumenĭ, iar maĭ vîrtos de Arhimandritul Cornilie, cel din urmă egumen romîn. Toate acestea se dovedesc maĭ mult din actele mănăstireĭ, cu anĭĭ 7062, 7151 și 7166.

In toamna anuluĭ 1727, Nicolae Mavrocordat închină, prin hrisovul său, din anul 7235, această mănăstire domnească, la muntele Sinaĭ.

După trecere de 4 anĭ, temîndu-se poate că Domniĭ următorĭ vor desființa această închinare, călugăriĭ străinĭ maĭ luară încă o carte din partea unora dintre rude (Ion Rosetti, C. Brezoianu, C. Dudescu, Pîrvu Cantacuzino, etc.) și aceștia daŭ cartea cu anul 7239, în mîinile egumenuluĭ Cozma, cu care închină și eĭ atît mănăstirea Mărgineni, cît și schitul Vărbila.

Mănăstirea Mărgineni avea la secularizare 22 moșiĭ, cu un venit de 874200 leĭ vechĭ anual.

E vrednic de văzut clopotnița, tîmpla altaruluĭ, pavimentul și ornamentele dinăuntru și din afară, toate de marmoră, și cîțĭ-va sfinți și domnĭ zugrăviți înăuntrul bisericeĭ.

Această mănăstire servea și ca loc de închisoare pentru condamnațĭ politicĭ.

Istoricul Nicolae Bălcescu, fiind și el încurcat în conspirația colonelului Cîmpineanu, fu închis în mănăstirea Mărgineni, din ordinul Domnitoruluĭ Alexandru-Vodă Ghica. Peste puțin venind la tron Vodă-Bibescu, fu scos din închisoare și începu, împreună cu profesorul A. Treb. Laurian, publicarea cunoscutuluĭ «Magazin Istoric pentru Dacia» care urmă regulat în anĭĭ 1845, 1846 și 1847.

Mărgineni, *penitenciar,* jud. Prahova. Vezĭ comuna Haimanalele.

Mărgineni, *munte,* în jud. Argeș, pl. Loviștea.

Mărgineni, *ramură de dealurĭ,* ce se întinde în șiră bifurcată, de la satul Hoisești și Mărgineni, jud. Olt, spre N., printre satele Jidești, Dochia, Bălușești, Itrinești, formînd un semicerc încovăiat spre E.

Mărgineni, *deal* în raionul com. Mărgineni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 66 hect. vie.

Mărgineni, *pîrîtaș,* în jud. Neamțu, izvorește din niște dealurĭ situate pe moșia Zidești; pl. Piatra-Muntele, com. Girovul, pe lîngă satul cu acelașĭ nume, în josul căruia se unește pe stînga cu pîrîiașul Hoisești, după care apoĭ formează iazul de la Plopești, pe teritoriul com. Mărgineni, pl. de Sus-Mijlocul; de la acest îaz, pîrîiașul Mărgineni se numește Plopești, și sub acest nume curge pe lîngă satul Podoleni, traversînd aproape de vărsarea luĭ pe stînga pîrîuluĭ Căluiușul șoseaua căeĭ ferate Buhuș-Piatra.

Mărgineni - de - Jos, *com. rur.,* în jud. Prahova, pl. Filipești. Este situat lîngă rîul Prahovița, la 20 kil. de capitala județuluĭ și la 4 kil. de a plășeĭ.

Are o populațiune de 325 familiĭ, saŭ 1808 suflete, din carĭ 215 contribuabilĭ, locuind în 332 case; o biserică, fondată la anul 1857 de Dimitrie Dorobanțul, deservită de un preot; o școală, frecuentată de 38 băeți și 2 fete.

Pe lîngă agricultură, peste 210 locuitorĭ maĭ sunt lucrătorĭ de șosele, 30 albierĭ și 20 jugarĭ. Produsul munceĭ îl desfac la orașul Ploești.

S'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia Mărgineni-d.-j., 133 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 348 hect.

Vite sunt: 43 caĭ și îepe, 137 vacĭ, 205 boĭ, 459 oĭ și 257 porcĭ.

Toată com. se întinde pe o suprafață de 1113 hect., cu izlaz, loc arabil și pădure.

In termen mediŭ, viile daŭ anual 1500 decal.

Comerciul se exercită în com. de 6 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3850 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3700 leĭ.

O şosea comunală înlesneşte comunicaţia între Tîrgul-Filipeşti şi Mărgineni-d.-s.

In partea de S.-V. e brăzdată de dealurĭ acoperite cu viĭ.

Afară de rîul Prahoviţa, care udă partea de V. a com., maĭ sunt vîlcelele: Ciocăneasa, Gomoiul, Valea-Lungă, Băncila şi Logofătul.

Se mărgineşte cu comunele: Mărgineni-d.-s., Filipeşti-de-Tîrg şi Diţeşti.

Mărgineni-de-Jos saŭ **Olari** şi **Brătăşanca**, *trupurĭ de moşiĭ* ale statuluĭ, judeţul Prahova, pendinţĭ de mănăstirea Mărgineni.

De la 1891 s'aŭ vîndut de veciĭ locuitorilor.

Mărgineni-de-Sus, *com. rur.*, în jud. Prahova, pl. Filipeşti. Este situată pe loc şes, pe malul stîng al pîrîuluĭ Prahoviţa, la 19 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 3 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

La început com. a fost situată pe malul drept al Prahoviţeĭ, dar în urma înundaţieĭ de la 1864, distrugîndu-se maĭ multe case, locuitoriĭ s'aŭ strămutat pe stînga Prahoviţeĭ, pe un loc maĭ ridicat.

Se compune din 3 cătune: Mărgineni-d.-s., Brătăşanca-Ungureni şi Olari, avînd o populaţiune de 187 familiĭ, saŭ 800 suflete.

Biserica, fondată la 1861, are următoarea înscripţie:

Acest sfînt locaş s'aŭ ridicat din noŭ la anul 1861 cu osîrdia şi cheltuiala Dumnealor: Părinteluĭ Arhimandrit Macarie, egumenul mănăstireĭ, Apostol Asachi, Const. Anagnostiade, Costache Petre şi Anghelichĭ Duca, şi cu ajutorul de muncă al locuitorilor sătenĭ, spre eterna pomenire a tuturor.

Biserica e deservită de un preot, plătit de stat şi de enoriaşĭ.

Are o şcoală frecuentată de 44 băeţĭ şi 6 fete.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 şi 1879, cînd li s'aŭ dat 147 hect. din moşia statuluĭ, acum vîndută în loturĭ.

Vite sunt: 78 caĭ şi iepe, 221 boĭ, 70 vacĭ, 21 capre, 778 oĭ şi 145 porcĭ.

Toată com. are o suprafaţă de 799 hect.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă şi cu olăria, pe care o desfac la oraşele Ploeşti, Cîmpina şi Tîrgovişte.

Se cultivă gîndacĭ de mătase. Stupĭ cu albine sunt 20.

Pămîntul e prielnic cultureĭ. Pomi roditorĭ sunt foarte mulţĭ.

Comerciul se exercită în comună de 4 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 5326 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4201 leĭ anual.

In partea de V., comuna e brăzdată de două dealurĭ: Bogdan şi Duchi, pe malul drept al pîrîuluĭ Prahoviţa, maĭ înainte plantate cu viĭ; acum filoxerate, servesc de păşune pentru vite.

Afară de rîul Prahoviţa, care udă partea de V. a comuneĭ, maĭ e străbătută de văile: Staura, Valea luĭ-Dan, Valea cu-Luntrea, Valea-Turculuĭ, Ţiparuluĭ, Cacova, Cescăneasa şi Despina.

Se mărgineşte cu comunele: Haĭmanalele, Dîrmoneşti şi Mărgineni-d.-j.

Două şosele comunale o leagă cu comunele Dîrmoneşti şi Mărgineni-d.-j.

La anul 1821, Duca, comandantul corpuluĭ de oştire din Ploeşti, primind poruncă de la Ipsilante să plece cu oştirea spre Tîrgovişte şi să îngrijească de proviziuni pentru 1500 călăreţĭ, porni, poposind la Băicoiŭ şi punînd strejĭ la Mărgineni, spre a-ĭ da de veste de cele ce s'ar putea întîmpla în urma plecăreĭ luĭ.

Sava, unul din căpitaniĭ oştireĭ greceşti, se întări în mănăstirea Mărgineni, deja ocupată de Arnăuţiĭ luĭ Farmache, sub cuvînt că acea mănăstire îĭ putea servi ca cetate de apărare, scriind luĭ Duca să vină cu oşteniĭ luĭ pe la Mărgineni, ca să meargă împreună la Tîrgovişte.

Duca, care-l bănuia, refuză.

Mărgineni-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mărgineni-d.-s., pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Mărgineni-de-Sus, *deal*, jud. Prahova, pl. Filipeşti, com. Mărgineni, pe care se cultivă 38½ hect. vie.

Mărgineni-Luncani, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Slobozia-Luncani, situat pe Dealul-Grigorenilor.

Are o populaţie de 74 suflete; o cîrciumă; 5 caĭ, 30 vite marĭ cornute şi 9 porcĭ.

Mărgineni-Munteni, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., aşezată în valea rîuluĭ Bistriţa şi a pîrîuluĭ Trebişul.

Se compune din 4 cătune: Mărgineni-Munteni, reşedinţa, Mărgineni-Unguri, Valea-Buduluĭ, în stînga Trebişuluĭ, şi Gherăeşti, în dreapta Bistriţeĭ.

După Statistica din 1875, se găsea în comună, un cătun cu numele Negreni.

Se învecineşte la N. şi N.-V. cu secţiile Fîntînelele şi Trebişul, pendinte de com. Fîntînelele, de care se desparte prin pîrîul Cîrligata, şi cu teritoriul comuneĭ

Luncani, de care se desparte prin pîrîul Frumosul; la S.-V., cu satul Bărăți, pendinte de comuna rurală Osebiți-Mărgineni; la S., cu teritoriul orașului Bacău, pe unde curge pîrîul Negelul; la E., se întinde pînă în malul drept al Bistriței, care o desparte de com. Săucești.

Are o populație de 385 familii, saŭ 1498 suflete, din carî 558 agricultorî, 12 meseriași, 2 industriași, 16 comercianți, 10 avînd profesiuni libere, 25 muncitorî și 64 servitorî.

Sunt 332 contribuabili.

Sunt două biserici: una ortodoxă, în secția Mărgineni-Munteni, de lemn, și care are o icoană adusă din Trapezunda la 1615, după cum arată inscripția ei, și a doua, catolică, în secția Mărgineni-Unguri, ambele deservite de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală mixtă, înființată în 1868, și frecuentată de 55 copiî; 9 cîrciumî.

Vite sunt: 27 caĭ, 535 vite cornute, 266 porcî și 826 oĭ.

Viea lucrătoare ocupă o întindere de 62½ hect. și cea nelucrătoare, 3 hect.

Teritoriul comunei este de 407 fălcî.

În 1865, s'aŭ împroprietărit 110 locuitorî, cărora li s'aŭ dat 312 fălcî și 22 prăjinî.

Moșia, în afară de teritoriul comunei, este proprietatea Colonelului Sandu Crupensky și fraților Brăescu, cu o întindere de 760 hect. și cu venit aproximativ de 22000 leî anual și a lui D. Frunză, care are 71,50 hect. pămînt productiv, cu un venit de 2200 leî anual.

Pădurea din această comună se numește Pîrîul-Adînc și ocupă o întindere de 103 hect.

Budgetul comunei e la venitur de leî 11965, banî 47 și la cheltueli de leî 6758, banî 61.

Distanțele: la orașul Bacău, 5 kil.; spre Fîntînelele, 5 kil.; spre Luncani, 9 kil.; spre Girleni, reședința plășeĭ, 10 kil. și spre Osebiți Mărgineni, 2 kil.

Pe la Mărgineni-Munteni trece calea județeană Bacău-Moinești-Ocna și o cale comunală care o leagă cu Osebiți-Mărgineni.

Mărgineni-Munteni, *sat,* jud. Bacău, pl. Bistrița, com. cu același nume, așezată pe stînga pîrîului Trebișul.

Are o populație de 150 familiĭ, saŭ 580 suflete, locuind în 140 case.

Are o biserică vechie, zidită la 1432, în care se găsesc 2 pietre de marmură cu o inscripție în versurĭ grecești trimetre iambice, și cu mărcile ambelor Țărĭ-Romîne. În traducere sună ast-fel:

Pămîntul Moldavilor ascunde corpul Smaragdei Doamna și soția principelui Mateĭ, fiul lui Gligore Ghica; s'a făcut catapiteazma și s'a înmormîntat la 1776 în biserică. Smaragda, soția lui Mateĭ Ghica care a domnit în Muntenia la 1752 și s'a strămutat în Moldavia unde a domnit pînă la 1756. În același mormînt maĭ tărziŭ (1795) s'a înmormîntat Maria, nora menționatei Doamne, iar apoĭ bărbatul eĭ Grigore, tot aci sunt îngropate două nepoate ale Doamnei Smaragda, fiica lui Grigore și Maria.

Biserica este deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. În sat se maĭ află primăria; o școală mixtă; 4 cîrciumî.

Vite: 15 caĭ, 315 vite marĭ cornute, 432 oĭ și 117 porcî.

Mărgineni-Pîrliți, *numirea vechie a cătunului* Mărgineni-d.-j., pl. Filipești, jud. Prahova.

Mărgineni-Unguri, *sat,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., com. Mărgineni-Munteni, așezat lîngă satul Secătura, din com. Fîntînelele, pe pîrîul Trebișul.

Are o populație de 631 locuitorî, toți Ungurenî; o biserică catolică, zidită de comună la 1889; 3 cîrciumî.

Vite sunt: 9 caĭ, 188 vite marĭ cornute, 116 oĭ și 101 porcî.

Distanța la cătunul cu școala și primăria este de 150 m.

Măricești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Rusănești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, la 1½ kil. de cătun. Afînata, reședința comuneĭ.

Are o populație de 237 locuitorĭ, 102 bărbați, 135 femeĭ.

Cade în partea de V. a comuneĭ. E înconjurat de dealurĭ și udat de pîrîul Omorîcea.

Mărinesii (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni, izvorește din pădurea Brînzeĭ, curge în direcțiune N.-S. pe moșia Almașului și se varsă maĭ la E. de schitul Almașul în pîrîul Almașul.

Mărinești, *numire vechie a satului* Mănioaia, jud. Neamțu, din com. Costișa, pl. Bistrița.

Mărmureni, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, pe pîrîul Mărmureni, spre V. de satul Oniceni și în apropiere de el.

Are o populație de 56 familiĭ, saŭ 242 suflete; o biserică de zid; 450 vite.

Locuitorîĭ se ocupă cu facerea de frînghiĭ, roate și oale.

Mărmureni, *pîrîŭ,* ce udă com. Oniceni, pl. Fundul, jud. Roman; curge de la N. la S.; trece prin satul Mărmureni și la S. de acest sat se varsă în rîul Bîrlad, pe stînga.

Mărtinești, *com. rur.,* în pl. Mar-

ginea-d.-j., jud. R.-Sărat, pe rîul R.-Sărat.

Este așezată în partea de mijloc a județuluĭ, la 28 kil. spre N.-E. de orașul R.-Sărat, și în partea de V. a pl., la 16 kil. spre S.-V. de com. Măicănești, reședința plășeĭ.

Se învecinește cu comunele: Obilești, la 7 kil.; Slobozia-Mihăilenĭ, la 8 kil.; Ciorăști, la 10 kil. și Bălești, la 11 kil.

Se mărginește: la N. cu com. Obilești; la V., cu Bogza; la S., cu Slobozia-Mihălceni; la E., cu Rîmniceni și Gulianca.

Este o comună de cîmp, neavînd alt accident de teren de cît malurile rîuluĭ R.-Sărat, și icĭ-colea cîte-va movile.

Rîul R.-Sărat o udă prin mijloc, de la S. la N., și afluentul său Viroaga-Vijiitoare, la S.; Lacul-Negru se află la V. comuneĭ.

Se compune din cătunele: Mărtinești, reședința, în mijloc; Tătăranul, la E.; Vijiitoarea, la S.

Suprafața com. e de 4932 hect., din carĭ 100 hect. vatra comuneĭ, 728 hect. ale locuitorilor și 4104 hect. ale particularilor. Din acestea: 3712 hect. arabil, 952 hect. îmaș, 108 hect. pădurĭ, 40 hect. fînețe, 20 hect. neproductiv.

Are o populație de 314 familiĭ, saŭ 1247 suflete; 2 bisericĭ, una în căt. Mărtinești, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, zidită în 1875 de cnoriașĭ prin stăruința preotuluĭ Nicolae Pamfilie, deservite de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser și a doua, în căt. Tătăranul, cu hramul sf. Nicolae, zidită în 1859 de Tănase Pană, Costache Tătăranul și locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; o școală, fondată în 1878 de comună, condusă de 1 învățător și frecuentată de 103 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 175 plugurĭ; 1120 boĭ, 720 vacĭ, 196 caĭ, 244 Iepe, 3709 oĭ, 6 capre, 2 măgarĭ și 428 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de coloniale, instrumente agricole, spirtoase, haine gata și export de cereale și vite. Transportul se face prin gara Sihlea, la 22 kil. spre V.

Căile de comunicație sunt căĭ vecinale: spre Cucul; spre Nămoloasa (Putna); spre Bălești-Voetinul-R.-Sărat; spre Cioreștĭ; spre Măicănești și spre Obilești.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5525 leĭ, 64 banĭ, și la cheltuelĭ de 3647 leĭ, 92 banĭ.

În această comună, alăturĭ de căt. Mărtinești, se zice că s'a întîmplat o ciocnire între Ruși și Turcĭ între anii 1785—1790. Rușiĭ, venind din pădurea Crîngul-Meiuluĭ (com. Bogza), aŭ scos pe Turcĭ din întăriturĭ, ĭ-aŭ bătut, ĭ-aŭ gonit peste Lacul-Negru și spre rîul R.-Sărat; o parte din Turcĭ s'aŭ înecat cu caĭ cu tot.

Mărtinești, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cătunul de reședință al com. Mărtinești, pe rîul R.-Sărat. Are 20 hect. și o populație de 103 familiĭ, saŭ 428 suflete, din carĭ 119 contribuabilĭ. Are o biserică și o școală.

Mărtinești, *numirea veche a satuluĭ* Giurgioana, com. Giurgioana, jud. Tecuciŭ.

Mărtinești, *moșie*, proprietatea locuitorilor răzășĭ din satul Giurgioana, jud. Tecuciŭ.

Mărturia, *vale* și *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, com. Covasna. Valea se întinde de la Dealul-Mariței și pănă la confluența pîrîuluĭ cu pîrîul Covasna. În fundul acesteĭ văĭ se zice că ar fi existat din vechime satul Covasna.

Mărțești, *sat*, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din comuna rurală Săpata-d.-j.

Mărul, *cătun* al comuneĭ Saca, jud. Gorj, pl. Gilortul, la N.-E. comuneĭ Logrești-Bîrnicĭ, situat pe ondulațiunea și văĭceaua cu același nume.

Are o suprafață de 241 hect., dintre carĭ 109 hect. pădure, 70 hect. arabile, 45 hect. fînețe, 10 viĭ, 4 hect. livezĭ de pruni și 3 hect. izlaz.

Populația satuluĭ este de 64 familiĭ, saŭ 249 suflete, din carĭ 59 contribuabilĭ, ocupîndu-se cu agricultura și creșterea vitelor.

Locuitoriĭ sunt moșneni, și posedă: 20 plugurĭ, 35 care cu boĭ; 200 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 86 oĭ, 36 capre și 121 rîmătorĭ.

Este udat de pîrîul Mărul.

Comunicația, pănă la reședința com. se face printr'un drum ordinar, iar de aci prin șoseaua comunală care dă în șoseaua vecinală la Logrești-Moșneni.

În cătun sunt: 1 puț și 7 fîntînĭ.

Mărul, *pîrîŭ*, jud. Gorj, ia naștere din Dealul-Muereĭ și formează valea cu același nume între Dealul-Muereĭ și Dealul-Mărul; curge spre S. pănă la com. Logrești-Moșneni, unde dă în Amaradia.

Mărul-Roșu, *cătun*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Girovul; are 80 case.

Mărului (Dealul-), *deal*, pe coasta căruia e așezată o parte a satuluĭ Drăgești, com. Bo-

rășt, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ.

Mărului (Poiana-), *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, căt. com. Jitia, la S.-V., pe poalele munteluĭ Ulmușorul.

Mărului (Poiana-), *schit*, în plaiul Rîmnicul, com. Jitia, jud. R.-Sărat, este așezat pe un deal înconjurat de o frumoasă pădure seculară, cale de o zi de orașul Buzăŭ și Rîmnicul-Sărat; drumul e foarte greŭ, de la schitul Vintilă-Vodă (în județul Buzăŭ), nu se poate merge de cît călare saŭ cu carul cu boĭ. Schitul se află la hotarul dintre jud. Buzăŭ și Rîmnicul-Sărat, cu o poziție din cele maĭ plăcute. Mănăstirea a fost fundată în timpul luĭ Alexandru Pavlovicĭ I, împăratul Rusieĭ (timpul ocupăreĭ principatelor de Rușĭ). Inscripțiunea părînd interesantă, o dăm acĭ:

Cu bună voință a Tatăluĭ, și cu ajutorul Fiuluĭ și cu lucrarea Sf. Duh, s'a urzit biserica aceasta întru slavă a tutulor sfinților la 1810, Maiŭ 17, în zilele Pravoslavnicului împărat Alexandru Pavlovicĭ al Rusieĭ, cu blagoslovenia episcopuluĭ Constandie de Buzăŭ, cu stăruința starețuluĭ Theodosie II, cu ajutorul pravoslavnicilor creștinĭ, s'a isprăvit și s'a sfințit la 1811, Septembrie 8 zile.

În curte este o biserică maĭ vechie, cum arată inscripția:

Cu bună voință a Tatăluĭ și cu ajutorul Fiuluĭ și cu lucrarea Sf. Duh, s'a isprăvit biserica aceasta întru slavă a tutulor sfinților la 1781 de starețul Mateĭ și cu ajutorul pravoslavnicilor creștinĭ.

Însă biserica aceasta nu este zidită din temelie, ci numaĭ reparația uneĭ alteia, fundată în 1464 de starețul Vasile, care se zice că este întîiul întemeietor al schituluĭ Poiana-Mărului, în care după vremĭ aŭ fost și monahĭ și femeilor nu le era permisă intrarea, pînă acum vre-o 25 anĭ, ca și în schiturile din muntele Athos. Mănăstirea se administrează de un stareț, ajutat de un consiliŭ economic și altul duhovnicesc; monahĭ sunt 16; maĭ toțĭ bătrînĭ și infirmĭ.

A fost un loc de exil pentru afacerĭ politice pe timpul Regulamentuluĭ Organic. Cezar Boleac a fost aci închis maĭ mult timp.

Mărului (Valea-), *vale*, situată în raionul com. Hurueștĭ, jud. Tecuciŭ.

Mărunta saŭ **Mărițua**, *ruinele uneĭ cetățĭ vechĭ*, jud. Olt, plasa Siul-d.-s., com. Mărunțeĭ, situată pe valea Oltuluĭ, la V. comuneĭ. Se văd și azĭ urme de zidărie de la cetate, cum și niște olane de pămînt ars, în forma uleiuluĭ, de 1 m. lungime și 0,30 m. în diametru, carĭ aŭ servit la apeductele cetățeĭ. Aceste apeducte aŭ avut maĭ multe direcțiunĭ. Unele aŭ pornit despre N. de la o cișmea vechie, ce se află în com. Viișoara, la V., lîngă curtea defunctuluĭ Evloghie Gheorghief, unde se găsesc și azĭ fărămăturĭ de acele olane și pietre de formă cubică. Altele aŭ plecat despre E., de la căt. Gildaele, de sub deal, unde azĭ se află lacul Slătinile. Aci s'aŭ găsit asemenea tuburĭ, la fel cu cele din cetate și cu cele de la Viișoara, avînd tot direcțiunea către V. la cetatea Mărunta. Nu se știe sigur, dacă această cetate e de origină getă, dacă saŭ romană. Pare a fi contimporană cu cele de la Gîlmee, Magazia-de-la-Crîmpoaia și Cetatea-de-la-Roșiorĭ, cu carĭ pare a fi format un cadrilater între Olt, Dunăre și Vede. Vezĭ Piscul-luĭ-Șarpe.

Mărunta, *pădure*, a statuluĭ, jud. Ilfov, pl. Oltenița, în întindere de 35 hect., care, împreună cu trupurile: Tufele-Greculuĭ și Cotroceanca-de-Baltă, formează pădurea Căscioarele.

Mărunțeĭ, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Siul-d.-s., situată pe Valea-Iminoguluĭ și dealul Oltuluĭ, la 28 kil. de Slatina, capitala județuluĭ și la 12 de reședința plășeĭ.

Se compune din 2 cătune: Mărunțeĭ, reședința comuneĭ și Gildaele, cu o populație de 149 familiĭ, saŭ 577 suflete, din carĭ 140 contribuabilĭ; locuesc în 150 case.

Meseriașĭ sunt: 4 zidarĭ și dulgherĭ, 2 cizmarĭ și 1 cojocar. Eĭ desfac produsul munceĭ lor în comună și pe piețele de la Caracal, saŭ gările cele maĭ apropiate ale căeĭ ferate.

Are o biserică, Comani-Noĭ, zidită la 1859 și reparată de locuitorĭ în 1892, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paraclisier.

Copiiĭ frecuentă școala din com. Viișoara.

Moșia e parte a statuluĭ și parte a d-luĭ M. Dumitrescu, care are cam 175 hect. arabile și 10 hect. vie. Statul are peste 1000 hect., din carĭ 759 hect. arabile și 250 hect. luncă: sălcĭĭ și plopĭ.

S'aŭ împroprietărit la 1864, pe proprietatea statuluĭ, 119 loc., cărora lĭ s'aŭ dat 349 hect.

Viile ocupă o suprafață de 63 hect.

Întinderea com. este de 1737 hect.

Locuitoriĭ posedă: 100 boĭ, 40 vacĭ, 40 caĭ și iepe, 1065 oĭ și 118 porcĭ.

Comerciul se exercită în com. de 3 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venitură de 2448 lei și la cheltueli, de 2340 lei.

O șosea comunală leagă cătunele între ele și com. cu șoseaua județeană Slatina-Turnul-Măgurele.

Teritoriul com. e brăzdat de un singur deal, din malul Oltului, numit Coasta-Viilor, pentru-că mai înainte era acoperit cu vii. Sunt 3 vâlcele, cari vin numai din ploi și din topirea zăpezilor.

In partea de N., lîngă șoseaua județeană, se află un lac, numit Slatinele, și la E. de cât. Gildaele sunt 3 măguri: Gura-Bouluĭ, lîngă lacul Dragomir, și altele 2 mai mici, fără numiri speciale. La V. de Mărunței, se află ruinele cetățeĭ cu acelaș nume.

Pământul e mai mult șes și puțin nisipos; parte deluros, negru și productiv.

Com. se învecinește: la N.-V. cu Viișoara; la E., cu Boianul; la S., cu com. Comani, și la V. cu rîul Oltul.

Mărunței, *sat*, făcînd parte din com. rur. Maldărul, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Are o populațiune de 65 familiĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae și Ioan Botezătorul, zidită «în zilele Prea Luminatului Domn Alex. Ghica, mitropolit fiind părintele Grigorie, la anul 1833, de popa Stan Mărunțelu și diaconul Radu».

Mărunței, *sat*, reședința com. rur. Mărunței, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe valea Oltuluĭ, la 1 kil. de cătunul Gildaele.

Are o populațiune de 334 locuitorĭ.

Vite sunt: 42 boĭ și vacĭ, 10 bivolĭ, 23 caĭ și țepe, 685 oĭ, 60 porcĭ.

Moșia e proprietatea statuluĭ, pe care o arendează anual cu 40000 leĭ.

Mărunței, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bărăști-de-Cepturi, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Este situat pe valea rîuluĭ Elul.

Mărunțișul, *com. rur.*, în jud. Buzău, plaiul Buzău, situat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Buzăul, la 51 1/2 kil. de orașul Buzăul.

Limita, la N., începe din Dealul-de-la-Valea-Vieĭ, com. Pătîrlagi, pe care coboară până în rîul Buzăul; la Crucea din lunca Pătîrlăgi (moara Butoeștilor), trece rîul, urcă pe malul Dîrsteĭ, până ajunge în muntele Podul-Roșu; la E., începe din Piatra munteluĭ Podul-Roșu, hotar despre moșia moșnenilor Sibiceni, o ia pe scursura apeĭ, prin pădure până la malul Chilielor, apoĭ, continuînd slemnea maluluĭ, ajunge în muchia Gogoșuluĭ, de unde se dirige spre mănăstirea Cîrnul; la S., începînd de la Cîrnul, se lasă pe pîrîul Tega, printre cătunele Cuculești și Tega până în rîul Buzăul, urmează puțin în jos albia Buzăuluĭ până la gura rîuluĭ Bisca-Chiojduluĭ, trece Buzăul și o ia pe Bisca-Chiojduluĭ în sus, până la gura insuleĭ Brădulețul; la V., apucă pe insula Brădulețul până în vîrful Piscul-Strîmpt, urcă pe muntele Poenari, atinge puțin moșia Bîsceni și continuă pe plaiŭ până în Dealul-de-la-Valea-Vieĭ.

Suprafața sa e de 3278 hect., din care 1025 hect. arabile, 1156 hect. pădure, 265 hect. fîneață, 413 hect. izlaz, 198 hect. livezĭ, 2 hect. vie și 219 hect. loc sterp.

Proprietățĭ mai însemnate, afară de pământul locuitorilor, sunt: Mărunțișul, Valea-Seacă și Benga, ale statuluĭ, Mărunțișul-Jitianul și Poenele, particulare, apoĭ Mărunțișul-Sibiesc, al cetelor de moșnenĭ: Sibieștĭ, Rîpenĭ și Poenarĭ.

Terenul e muntos, totuși are părțĭ accesibile culturеĭ, în special porumbuluĭ.

Din minerale, are păcură în abondență în cătunul Cuculești, care se exploatează sistematic din 1882, apoĭ urme de sare, gips și fier în formă de pirită.

Locuitorĭĭ se ocupă, pe lîngă agricultură, și cu rotăria, facerea de sănĭ, căruțe, etc.

Comerciul constă în desfacerea acestor producțiunĭ și a țuicеĭ.

Tîrgurĭ anuale are: Duminica Florilor, Duminica tuturor sfinților, 6 August (la Mărunțișul), 14 Septembre (Poenĭ) și 21 Noembre (Zăhărești).

Căĭ de comunicație: șoseaua Buzăul-Frontieră, Cîzlăul-Chiojdul, prin Gura-Bîsceĭ și alte drumurĭ naturale.

Vite sunt: 609 boĭ, 198 vacĭ, 88 viței, 19 caĭ, 12 țepe, 5 mînjĭ, 1300 oĭ, 181 capre și 546 porcĭ. Stupĭ sunt 55.

Comuna e formată din cătunele Benga, Cuculești, Gura-Bîsciĭ, Măguricea, Mănăstirea, Mărunțișul, Poenele, Valea-Seacă și Zăhărești, cu o populație de 2120 locuitorĭ, din care 403 contribuabilĭ, locuind în 515 case.

Meseriașĭ sunt: 5 lemnarĭ, 34 rotarĭ, 1 croitor, 2 cizmarĭ, 2 fierarĭ, 1 cojocar, 2 boeangiĭ și 2 brutarĭ.

Budgetul com. e de 3196.56 leĭ anual.

Are o școală, în cătunul Mărunțișul, frecuentată de 91 elevĭ și 2 eleve; 4 bisericĭ, una în Mărunțișul, două în Poene și una în Zăhărești, deservite de 5 preoțĭ, 3 cîntărețĭ și 4 paraclisерĭ; 7 cîrciumĭ.

Comuna e nouă; la începutul

secolului nu exista de cît cătunul Poenele și citi-va Țiganĭ, în cătunul Benga, ai mănăstirei Verbila. Cele-l'alte sate s'aŭ format între 1830—1860, iar Benga, din însurățeiĭ împropietăriți pe moșia Benga saŭ Verbila.

Mărunțișul, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Bolintinul, situată pe cîmpie, la o mică distanță spre S.-V. de com. Titul. Prin raionul comunei trece pîrîul Răstoaca, peste care sunt două poduri.

Se compune din 4 cătune: Tomșani, Mărunțișul, Poșta și Matracaua, cu o populație de 900 locuitorĭ și 2 biserici.

Se învecinește: cu Titul spre N.-E.; Costești, spre N.-V.; cu Crovul, spre S.-E. și Argeșul spre S.-V., despărțindu-se prin cîmpiĭ și unindu-se cu Titul și Costești prin șosele comunale, iar cu Crovul prin drumurĭ practice neșoseluite.

In apropiere de Mărunțișul este și o mică pădure de 3500 arii.

Aicĭ a fost maĭ nainte vreme stație de caĭ de poștă pe drumul București-Pitești.

Mărunțișul, *cătun* de reședință al com. Mărunțișul, jud. Buzăŭ, cu 160 locuitorĭ și 51 case.

Mărunțișul, *numire* ce se maĭ dă *cătunului* Prahovița-d.-j., com. cu același nume, jud. și plaiul Prahova.

Mărunțișul, *fost metoh* al Episcopieĭ Buzăŭ, jud. Buzăŭ, com. Mărunțișul, azĭ biserică de mir.

Mărunțișul (Crețuleasca, Sturzea), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunțișul, cătunele Mărunțișul, Măguricea și Cuculești. Are 850 hect., din carĭ 420 hect. pădure, restul arăturĭ, livezĭ și fineață.

Mărunțișul, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunțișul, în întindere cam de 830 hect., arăturĭ, livezĭ, fineață, izlaz și sterp. Proprietate în devălmășie a moșnenilor Sibieștĭ și Poenarĭ.

Mărunțișul-Valea-Seacă, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunțișul, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopia Buzăŭ; are o întindere cam de 470 hect., din carĭ 95 hect. loc arabil, crivină, pietriș și izlaz, iar 374 hect. pădure.

Măsălii, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Sudiți.

Măscuri, *sat*, în jud. și pl. Tutova, spre N.-N.-V. de Bîrlad. Formează singur o comună (com. Măscuri). Are o populație de 358 locuitorĭ, din carĭ 78 contribuabilĭ, locuind în 95 case; o biserică; 2 cîrciumĭ.

Se cultivă viea pe o suprafață de 42,50 hect., din carĭ 15,50 nelucrătoare, iar pruniĭ, pe o suprafață de 50 arii.

Budgetul com. e de 1388 leĭ, 41 banĭ.

Măseaua, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești, împrejurul schituluĭ Găvanul, gol și stîncos.

Măstacănul, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Bălușești, spre N.-E. de satul Bălușești și la 3 kil. de el.

Are o populație de 34 familiĭ, saŭ 179 suflete, din carĭ 37 contribuabilĭ, locuind în 39 case.

Sunt 61 vite marĭ cornute.

Măstăcani, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, în partea N. a lacului Covurluiŭ, față în față cu Folteștĭ și la 40 kil. de la Galați.

Se mărginește: la E. cu Prutul, avînd în față satul basarabean numit Vadul-luĭ-Isac și cu cătunul Brănești, com. Vlădești; la V., cu Cuca; la S., cu Folteștĭ; și la N. cu cătunul Roșcanĭ, com. Vlădești.

Apele ce udă comuna sunt: lacul Covurluiŭ, în părțile de N. și S.; bălțile Pestrițele, Pîrîturile, Carusul și Vlașca, situate pe șesul Prutuluĭ și formate prin vărsăturile sale; pîrîul Covurluiŭ și pîrîașul Părul saŭ Valea-Părului.

Este formată din treĭ cătune: Măstăcani, reședința, Chiraftei, și Drăguleștĭ saŭ Țolica, depărtate de reședința com., a doua ca vre-o 300 m. și a treia cu 2 kil.

Locuitoriĭ se împart ast-fel: la Măstăcani, răzeșĭ; la Chiraftei, foștĭ clăcașĭ împroprietăriți; la Drăculeștĭ, simplĭ servitorĭ aĭ proprietățeĭ marĭ.

Are o populație de 545 familiĭ, saŭ 2225 suflete, din carĭ 378 contrib., locuind în 518 case.

Sunt 2 biserici: în Măstăcani și Chiraftei, ambele cu hramul Sf. Voevozĭ. Cea din Măstăcani zidită din 1802—1805 de către răzașiĭ localĭ; cea din Chiraftei construită în 1822 de familia A. Codreanu, proprietarul moșieĭ; după noua așezare a parohiilor, com. Măstăcani, formînd o parohie, cu catedrala Sf. Voevozĭ din reședință, i s'a fixat un preot paroh, un preot ajutor și 4 cîntărețĭ.

Sunt 2 școlĭ, una de băeți și a doua de fete, ambele în reședința comuneĭ; școala de băeți e frecuentată de 80—85 elevĭ; școala de fete de 20—25 eleve.

Teritoriul comuneĭ este: la Măstăcani, șes și vale; la Chiraftei maĭ mult dealurĭ și la Drăculești, platoŭ ridicat și șes al Prutuluĭ.

Solul, afară de şesul Prutului, unde e negru-băltos, e încolo nisipo-argilos, şi pe alocurea amestecătură de prundiş mic.

Suprafaţa com. e de 5005 hect., din carî: arabile 2582, vii 194, fineaţă 225, bălţi şi stufărie 129, imaş 385, vetrele satelor 243, pădure 991, tufăriş 257. Din acestea: 3735 hect. aparţin proprietăţeî marî şi 1260 proprietăţeî micî. Proprietatea mare e reprezintată prin moşiile Chiraftei şi Drăculeşti.

Pe lîngă plugărie, creşterea vitelor şi cultura viilor, locuitoriî se mai ocupă şi cu pescăria, facerea rogojinelor, cosirea stufuluî şi cărăuşia.

Circiumî sunt 4. Meseriaşî se află: 2 croitorî, 2 cojocarî, 4 dogarî, 2 tîmplarî şi mai mulţî fierarî. Puţine femeî lucrează inul, mai multe cînepa. Locuitoriî posedă 150 pluguri, din carî 16 sistematice.

Budgetul comunal e la venituri de 13489 leî, 94 banî, şi la cheltueli de 13251 leî, 89 banî.

Comuna este străbătută de: calea judeţeană Galaţi-Bujor-Bîrlad, care trece pe moşia Chiraftei, pe o lungime de vr'o 3 kil.; de calea Galaţi-Fălciu, prin moşia Drăculeşti, tot pe o lungime de vr'o 3 kil.

Măstăcani, *sat,* răzăşesc şi reşedinţa comuneî cu acelaşî nume, jud. Covurluiu. Intinderea moşieî e de 859 hect. Are o populaţie de 368 familiî, saŭ 1558 suflete, locuind în 341 case; o biserică; două şcoli. Vezî comuna Măstăcani.

Măstăcănoasa, *numire vechie* ce se dă şi azî de către loc. băştinaşî, *pîrîului* Mastacănul.

Măstăneşti, *moşie,* pe care pe la 1600 s'a înfiinţat satul Apostolache, din pl. Podgoria, jud. Prahova.

Măstăneşti, *deal,* jud. Prahova, pl. Podgoria, situat la N. de com. Apostolache. Are direcţia de la V. spre E. Pe el se cultivă vie.

Măşcaşul, *pîrîu,* jud. Bacău, pl. Munteluî, care curge de la V. spre E. pe limita teritoriilor comunelor Dărmăneşti şi Doftana şi se varsă pe dreapta Trotuşuluî.

Măşcăteni, *sat,* pe şesul din dreapta Jijieî, în partea de S. a comuneî Truşeşti, plasa Jijia, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 1363 hect., din carî 570 hect. pădure, în partea de S.-V., şi cu o populaţie de 67 familiî, saŭ 266 suflete, din carî 50 contribuabilî.

Are o biserică, cu 2 preoţî şi 3 cîntăreţî; 2 circiumî; 3 comercianţî şi 4 meseriaşî.

Vite: 255 vite marî cornute, 67 caî, 1125 oî şi 25 porcî.

Măşcăteşti, *sat,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, comuna Dobreni, situat în valea formată de dealul cu acelaşî nume, din ramura Balauruluî, despre E.

Are o populaţie de 5 familiî, saŭ 15 suflete; o biserică, fondată de Ştefan-Vodă; 28 vite.

Satul formează un trup cu satul Căşăria.

Măşcăteşti, *pîrîiaş,* ce izvoreşte din dealul cu acelaşî nume, ramura despre E. a Balauruluî, jud. Neamţu, curge prin satul Căciuleşti, com. Căciuleşti, pl. Piatra-Muntele, şi se varsă pe dreapta pîrîuluî Cracăul.

Mătasea, *lac,* în jud. Ialomiţa, insula Balta, pl. Borcea, pe teritoriul comunelor: Socariciul şi Jegălia.

Mătăcina, *cătun,* în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Valea-Sărei.

Are o populaţie de 100 suflete, carî locuesc în 22 case.

Mătăsari, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, la 57 kil. de oraşul Turnul-Severin. Este situată pe vale şi se mărgineşte: la N. cu com. Brădeţul; la E., cu cât. Buhorelul de com. Dragoteşti; spre S., cu com. Dragoteşti şi Cozmăneşti; iar spre V., cu comunele: Tehomirul, Miculeşti şi Runcurelul.

Satul Mătăsarî formează com. cu satele: Croici şi Mătăsarî-d.-s., avînd peste tot 1300 locuitorî, din carî 200 contribuabilî, locuind în 260 case.

Locuitoriî posedă: 28 pluguri, 46 care cu boî, 6 căruţe cu caî; 80 stupî.

Prin comună trece şoseaua Ploştina-Niculeşti-Mătăsari.

Are 2 biserici, deservite de 2 preoţi şi 4 cîntăreţi; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 35 elevî.

Vite: 640 vite marî cornute, 22 caî, 400 oî şi 465 rîmători.

Budgetul comuneî e la venituri de 1304 leî, iar la cheltueli, de 790 leî.

Dealurî mai principale în comună sunt: Dealul-Sterpeî, Bohorelul, Croici, Dealul-Mic şi Dealul-Călugăruluî.

Pîrîiaş este: Jilţul, ce se varsă în Jiul, iar văî sunt: Valea-Mare şi Valea-Arşiţeî.

Mătăsari-de-Jos, *sat,* cu 82 case, în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, este reşedinţa com. Mătăsari.

Mătăsari-de-Sus, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, com. rur. Mătăsari, cu 94 case.

Mătăsarul, *com. rur.*, în jud. Dîmbovița, pl. Cobia, situată parte pe cîmpie și parte pe deal, la cîți-va kil. spre E. de Găești.

Prin raionul comunei curge rîul Răstoaca peste care este un pod.

Se compune din 4 cătune: Mătăsarul, Odaia-Turculuĭ, Creţulești și Pănești, cu o populație de 1425 locuitori.

Are 2 biserici; o școală; o moară de aburi și una de apă.

Cîmpia din apropierea com. poartă numele de Lunca-Mătăsaruluĭ.

Se învecinește: la E., cu com. Podulești; la V., cu Cojocarul; la N., cu com. Sperieteni și la S. cu Mogoșani, despărțindu-se de toate aceste comune prin cîmpiĭ și prin păduri și unindu-se prin șosele vecino-comunale.

Mătăsarul, *stație de dr.-d.-f.*, în jud. Dîmbovița, pl. Cobia, cät. Mogoșani, pe linia Chitila-Pitești, pusă în circulație la 13 Sept., 1872. Se află între stațiile Titu (10.4 kil.) și Găești (11.3 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mărei de 163m.09. Venitul acesteĭ stații pe anul 1896 a fost de 34279 leĭ 70 banĭ.

Măteşti, *cătun,* al com. Mărăcineni, jud. Buzău, cu 520 locuitorĭ și 108 case; are sub-divizia Ungureni.

Măteşti, *moșie,* în jud. Buzău, com. Mărăcineni, cät. Măteşti. Are cam 1120 hect., din carĭ 800 hect. arabile, 14 grădinĭ de zarzavat, apoĭ prund și izlaz.

Mătița, *moșie,* a statuluĭ, jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Păcureți, fostă pendinte de Episcopia Buzăului.

Aduce un venit anual de 3400 leĭ.

Mătorățul, *deal,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., ținînd de com. rur. Bresnița. Pe aci, se zice, că ar fi fost un drum roman ce ducea peste munțĭ în Austria.

Mătuleşti, *mahala,* în com. rur. Bălăcița, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Mățara, *cătun,* al com. Colți, jud. Buzău, cu 120 locuitorĭ și 24 case. Se ia adesea împreună cu Muscelul-Cărăimănesc.

Mățăreĭ (Vîrful-), *munte,* stîncos, acoperit de puțină pădure, în jud. Buzău, com. Colți; servă ca punct de hotar între plaiurile Buzăul și Pîrscovul.

Măţăul, *com. rur.*, în jud. Muscel, pl. Dîmbovița, la S.-E. și la 5 kil. de Cîmpulung, situat pe un deal înalt și frumos, care predomină orașul Cîmpulung.

Se compune din 5 cătune: Mățăul, Călulești, Chiliile, Cocenești și Suslănești, cu o populație de 1194 locuitorĭ, din carĭ 199 contribuabilĭ.

Radu-Basarab, a fondat la Mățăul un ospiciŭ de nenorociți, pentru adăpostirea orbilor, șchiopilor, girbovilor, ologilor, etc., înzestrîndu-l însuși cu moșia Mățăul și scutind populația acestor nenorociți de orĭce dăjdiĭ de peste an.

Se mai spune că Mățăul era locul de pedeapsă al celor răĭ. Ceĭ vinovați aci se expatriaŭ și se executaŭ din ordinul Domnilor.

Are o școală mixtă, frecuentată de 60 copiĭ; 4 biserici, deservite de 2 preoți și 4 dascălĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2296 leĭ și la cheltuelĭ, de 2265 leĭ.

O șosea, care se bifurcă din șoseaua județeană Tîrgoviștea-Rucăr, pleacă de la com. Văleni, pl. Dîmbovița, trece prin Mățăul și coboară în orașul Cîmpulung.

Este cam izolată de alte comune vecine. D'aci scoborĭ spre N. la Cîmpulung, spre S. la Jugurul și Poenari, spre V. la Godeni și spre E. în apa Argeșelul.

La 1831, ivindu-se în Țară boale epidemice, Mățăul servi de carantină pentru orașul Cîmpulung, așezîndu-se aci custozĭ chiar dintre orășanĭ.

Măţăul, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu același nume, pl. Dîmbovița, jud. Muscel.

Măţăul, *pisc,* (1050 m.), în jud. Muscel, la S.-E. de Cîmpulung, pe un masiv îngust, între Rîul-Tîrguluĭ și rîul Argeșelul. Acest masiv se termină aproape de confluența rîuluĭ Argeșelul cu Rîul-Tîrguluĭ și prezintă o șea largă la S. de Nămăești, prin care trece șoseaua Cîmpulung-Rucăr-Frontieră.

Piscul Mățăul este situat pe culmea dintre Argeșelul și Rîul-Tîrguluĭ și este legat cu Cîmpulung printr'o șosea care se prelungește prin valea pîrîuluĭ Jugurul spre Mihăești, iar cu valea Argeșeluluĭ comunică prin drumurĭ de care.

Măţăul, *deal,* pe care se află situată com. cu același nume, jud. Muscel, între rîul Argeșelul și Rîul-Tîrguluĭ.

Acest deal predomină toată partea de S. a orașuluĭ Cîmpulung.

Măţăul, *moșie,* în jud. Buzău, com. Tohani, cät. Gura-Vadului; are cam 400 hect., din care 40 arabile, 36 izlaz, restul vie.

Măţcani, *pădure,* în jud. Bacău şi Tecuciu, întinzîndu-se spre S., pe lîngă satul Corbasca pînă la Gherdana.

In dreptul satuluĭ Gherdana, sub rădăcinele arborilor seculari, s'aŭ găsit resturĭ de animale, de arme şi cărămizĭ. Pădurea, împreună cu moşia, a fost a luĭ Duca-Vodă. De la el a trecut la vistiernicul Ilie Catargiŭ şi maĭ pe urmă la Constantin Balş care a făcut şi schitul Pogleţul.

Măţiona, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Breaza, cătr. Bădeni. Incepe din muntele Istriţia, de la Fîntîna Gherolului şi se varsă în pîrîul Pietroasa în capul viilor, la Puţul-cu-Salcie, din com. Pietroasa-d.-s. In timp de ploae e foarte violentă, aduce stîncĭ întregĭ şi cauzează multe pierderĭ mălurenilor.

Măxineni, *com. rur.,* în judeţul R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., pe malul drept al rîuluĭ Siretul.

Este aşezată în partea de E. a jud., la 50 kil. spre N.-E. de oraşul R.-Sărat, şi în partea de E. a plăşeĭ, la 15 kil. spre E. de com. Măicăneşti, reşedinţa plăşeĭ.

Comunele maĭ apropiate sunt: Gulianca, la 10 kil. şi Corbul, la 10 kil.

Se mărgineşte: la N., cu com. Corbul; la E., cu Măxineni (jud. Covurluiŭ); la S., cu Gurgueşti (jud. Brăila), şi la V., cu Gulianca.

Este o com. de cîmp.

Rîul Siretul o udă la E., de la N.-V. la S.-E., formînd Balta-Măxinenilor; rîul Buzăul la S., de la S.-V. la N.-E.; pîrîul Buzăelul, la V. Are şi 24 puţurĭ.

Cîte-va case sunt aşezate la gura Buzăuluĭ şi poartă numele de Sîrbeşti.

Suprafaţa com. este de 7073 hect., din carĭ 73 hect. vatra com., 1000 hect. ale locuitorilor şi 6000 hect. ale particularilor.

Are o populaţie de 362 familiĭ, saŭ 1393 suflete; o biserică, numită Schitul-Măxineni, cu hramul Naşterea Sf. Ioan Botezătorul, zidită în 1638 de Mateiŭ-Basarab, întreţinută de Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti, deservită de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, fondată în 1878 de com., condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 90 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este mediocră, terenul fiind acoperit cu mlaştinĭ întinse. Com. are: 2250 hect. arabile, 900 hect. imaş, 25 hect. pădurĭ, 42 hect. viĭ, 3303 hect. neproductiv (mlaştinĭ).

Locuitorĭĭ posedă: 260 plugurĭ, 2 maşinĭ de semănat; 1 de trecrat, 1 de secerat, 1 moară cu aburĭ; 305 boĭ, 426 vacĭ, 243 caĭ, 227 iepe, 2491 oĭ, 291 rîmătorĭ.

Meseriaşĭ sunt: 1 potcovar, 2 tîmplarĭ, 2 geamgiĭ.

Comerciul constă în importul coloniilelor, instrumentelor agricole şi în exportul cerealelor şi vitelor. Transportul se face prin staţia Independenţa (jud. Covurluiŭ), la 8 kil. spre E. Sunt 14 comercianţĭ.

Căile de comunicaţie: calea judeţeană Vîrteşcoi-Focşanĭ-Măxineni-Brăila; la Corbul; spre Gulianca-Ciorăşti-R.-Sărat.

Budgetul com. e la venitурĭ de 4420 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4311 leĭ.

Măxineni, *fost sat,* şi *comună,* în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, lîngă Piscul, desfiinţat de cîţĭ-va anĭ, din cauza inundaţiilor Siretuluĭ (vezĭ Independenţa, com.). Se compunea din cătunele Măxinenĭ, Brăina şi Viorica.

Din acest sat a fost originar răposatul Ioan Maxim, născut la 1825, mort la Bucureşti, la 2 Iunie 1877, fost profesor distins de limba latină la liceul Sf. Sava din Bucureşti şi membru al Academieĭ Romîne. Era fiul preotuluĭ C. Maxim.

Măxineni, (Măxinul), *sat,* făcînd parte din com. rur. Greci-Grădiştea, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat la E. de Grădiştea, între valea Pociovaliştea şi pădurea Grădiştea.

Se întinde pe o suprafaţă de 535 hect., coprinzînd şi un heleşteŭ, şi are o populaţie de 234 locuitorĭ.

Moştenitorĭĭ defunctuluĭ G. H. Tudorache aŭ 435 hect. şi locuitorĭĭ, 100 hect. Proprietarĭĭ cultivă 210 hect., (40 sterpe, 50 izlaz, 135 pădure). Locuitorĭĭ cultivă tot terenul, afară de 10 hect., carĭ rămîn sterpe.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 17 elevĭ şi 4 eleve.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 133 şi al celor micĭ, de 263.

Măxineni, *schit,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Măxinenĭ, fondat în 1638 de Mateĭ-Basarab. Este întreţinut de Eforia Spitalelor Civile şi a rămas numaĭ biserică de mir.

Măxineni, *moşie* a statuluĭ, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Independenţa, fostă pendinte de mănăstirea Bistriţa. Are 3562 hect., din carĭ 37 hect. pădure şi 37 1/2 viĭ. Se arendează cu 50000 leĭ anual.

Măxineni, *moşie,* de 1300 hect., jud. Brăila, proprietatea Eforieĭ

Spitalelor Civile, ocupînd partea de V. a com. Cotul-Lung.

Măxinenilor (Cotul-), *vechiŭ pichet*, cu No. 95, la hotarul către Moldova, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Măxineni; azĭ e han pe drumul spre Corbul.

Măzănăeşti, *loc*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, comuna Podurile, pe care se află satul Valea-Soaseĭ, coprinzînd şi siliştea satuluĭ Podurile.

Măzărarul, *sat*, cu 47 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, făcînd parte din com. rur. Bălceşti.

Mecea, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Ciorteşti, pl. Mijlocul, jud. Vilcea.

Are o populaţie de 519 locuitorĭ, 257 bărbaţĭ şi 262 femeĭ.

Este situat pe valea şi dealul cu acelaşĭ nume.

Are o biserică, fondată la anul 1809 şi reparată la anul 1855.

Mechiaua (Hiotul), *sat*, făcînd parte din com. rur. Corbeanca, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat la N. de Tămaşi, între Valea-Călugăruluĭ şi pădurea Vlăsieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 768 hect. cu o populaţie de 168 locuitorĭ.

D-l A. Vasiliu şi Gr. Cireşanu aŭ 670 hect. şi locuitoriĭ, 98 hect. Proprietarĭĭ cultivă 250 hect. (20 hect. izlaz, 400 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 104 şi al celor micĭ, de 274.

Mecica, *ostrov* pe Dunăre, jud. Vlaşca, pl. Marginea, pendinte de com. Arsache, pe proprietatea Paraipani.

Meculeşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Găvana-Valea-Rea, jud. Argeş, pl. Piteşti.

Are o populaţie de 30 familiĭ, saŭ 136 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Medeleni, *sat*, jud. Iaşi, pl. Braniştea, com. Golăeşti, situat pe malul Prutuluĭ şi înconjurat de pădurĭ.

Are o populaţie de 41 familiĭ, saŭ 139 suflete; o biserică, făcută la 1798, de obştia locuitorilor, avînd un eclesiarc.

Vite: 164 vite marĭ cornute, 22 oĭ, 30 caĭ şi 37 rîmătorĭ.

Medeleni, *sat*, făcînd parte din com. Godineşti, jud. Tecuciŭ. Situat la N. comuneĭ, la 3 kil. de reşedinţă.

Are o populaţie de 48 familiĭ, saŭ 195 suflete, locuind în 47 case; o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită de Stolnicul Ioan Tacu, la 1820.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864.

Media, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 250 hect., ţinînd de munţiĭ mănăstireĭ Cîmpulung, carĭ fac parte din com. Corbşorĭ şi Berevoeşti, plaiul Nucşoara, jud. Muscel.

Mediasca, *pîrîŭ*, jud. Suceava. Izvoreşte din pădurea Huhurezul, sub numele de pîrîul Subţirelul, trece prin satele: Mesteceni, Movileni şi Negoteşti, de unde ia numele de Pîrîul-Mare, îşĭ continuă cursul prin satul Ruşi, de unde i se zice Mediasca şi se varsă în Moldova. Lungimea sa e de 6 kil.

Are de tributarĭ din stînga pîraiele: Movileni, Cucoşeni, Tătăreni, Stîneĭ şi Găvanul, iar din dreapta pîraiele: Ruşi şi Focşa.

Medjidia, *plasă*, ocupînd partea de V. şi centrală a jud. Constanţa.

Şi-a luat numele de la reşedinţa sa, orăşelul Medjidia saŭ Mejidie.

Diagonalele sale cele maĭ marĭ sunt de la N. la S., de la vîrful Erchesec, la vîrful Cangagi, şi de la V. la E., de la vîrful Cuzgun la movila Islam-Tepe

Se mărgineşte la N. cu plasa Hîrşova, iar la E. cu plasa Constanţa, la S. cu plasa Mangalia, iar la V. cu jud. Ialomiţa, despărţindu-se din fluviul Dunărea.

Relieful soluluĭ e în general accidentat. Maĭ cu osebire în partea de V., pe malul Dunăreĭ, dealurile şi văile se succed. Dealurile în general stîncoase şi pietroase, nu numaĭ că împiedică bătrînul fluviŭ de a se îndrepta spre Mare, dar îl împing spre N. şi chiar spre N.-V., lungindu-ĭ cursul cu vre-o sută kil. pănă ce se varsă în Mare.

Plasa Medjidia ţine de terasa dunăreană, şi este despărţită în două jumătăţĭ prin depresiunea Cara-Su, ce merge de la Cernavodă, prin Medjidia, la Constanţa. Dealurile, carĭ brăzdează plasa, formează maĭ multe sisteme, carĭ, de şi staŭ în legătură unele cu altele, păstrează însă fie-care caracterul săŭ deosebit. Acestea sunt: în comuna Vlah-Bair, la V., între bălţile Vederoasa şi Baciul, cu vîrful Vlah-Chioi (155 kil.); în comuna Rasova, coprinsă între Dunăre, bălţile Vederoasa şi Cochirleni şi văile Ghiordungi şi Peştera, cu vîrful Mulciova (158 kil.), la V.; în Cochirleni,

cu vîrful Hoşu-Iuc (127 m.), la V., între Dunăre lacurile Cochîrleni, Caru-Su şi valea Peştera; în comuna Cernavoda, cu vîrful Defcea (126 m.) la V., între Dunăre, lacurile Purcăreţi Ramadan, Cara-Su şi valea Tileriun; în Tortoman, la N., între Dunăre, lacurile Domneasca şi Ramadan (cu Purcăreţi şi Tileriun) şi între văile Tileriun şi Siliştea, cu vîrful Tortoman (166 m.); în comuna Taş-Punar, între Dunăre şi văile Boazgic şi Siliste, cu vîrful Alah-Bair (204 m.), la N.; în Docuzol, la N.-E., între văile Cara-Su, Docuzol şi Chiostel, cu vîrful Docuzol (109 m.), prin partea centrală a plăşeĭ; în comuna Hagi-Cabul, cu vîrful Caratai (100 m.), între văile Chiostel, Cara-Su şi Ciobanul, în spre E.; în comuna Medjidia, în partea centrală, cu vîrful Idris-Cîrnos (127 m.), între văile Cara-Su şi Acangia-Dere; în Biulbiul, cu vîrful Cuciuc-Biulbiul - Sud (131 m.), la S.-E. între văile Acăngia şi Ghiordungi-Orman; în comuna Omer-Bei-Bair, cu vîrful Cogea-Iuc (147 m.) la S., între văile Ghiordungi şi Enige; în Enige, cu vîrful Borungea (162 m.) şi Adam-Clissi (158 m.) pe care se află monumentul de la Adam-Clissi, între văile Urluia, Ghiordungi şi Enige, în partea S.-V. a comuneĭ.

Toate dealurile carĭ compun aceste sisteme sunt de natură pietroasă, mai cu seamă cele de lîngă Dunăre, ridicîndu-se în formă de zid de asupra eĭ. Sunt acoperite cu fineţe şi păşunĭ, semănăturĭ, şi lipsite de pădurĭ, din care cauză domneşte o mare uscăciune.

Dunărea udă plasa la V., de la Rasova şi pînă aproape de satul Boazgic, din plasa Hîrşova, pe o lungime de 30 kil.; direcţiunea cursuluĭ său este de la S.-V. spre N.-E.; lărgimea sa nu întrece nicăirĭ 1500 m.; adîncimea variază între 12—14 m.; malul său drept, dobrogean, este înalt, stîncos, ajungînd la 100 m. aproape de Cernavoda. Un pod de fier al căeĭ ferate Bucureşti - Constanţa leagă cele două malurĭ ale sale, lîngă Cernavoda. (Vezĭ Podul Carol I.) Formează maĭ multe insule, unele acoperite cu nisip, altele cu pădurĭ de sălcĭĭ; principale sunt, începînd de la S.-V. spre N.-E.: Ostrovul - Lung, Hinogul, Troina, Seimeni, Cernavoda şi Seimeni-Micĭ. Pîrîul care servă de scurgere şi în acelaşĭ timp de alimentaţiunea lacului Cara-Su, cînd apele Dunăreĭ vin marĭ, o udă la V.

Văile carĭ o brăzdează sunt: Ghiordungi, unită cu valea Enige şi Iusu-Funar, la V., deschizîndu-se în lacul Baciul; valea Urluia, la V., deschizîndu-se în balta Vederoasa; Rasova şi Caramancea, deschizîndu-se în Dunăre, la V.; Valea-Peşterei unită cu Acangi-Dere şi Ichingi-Dere, prin partea centrală; valea Cara-Su, prin mijlocul plăşeĭ, trecînd prin Medjidia, şi deschizîndu-se în balta Cara-Su şi care formă odinioară drumul Dunăreĭ către Mare; valea Tibrinul, formată din văile Tortoman şi Dere-Chioi, şi deschizîndu-se în lacul Tibrinul, brăzdînd partea de N. a plăşeĭ; Siliştea sau Taş-Punar, în partea de N., deschizîndu-se în lacul Domneasca; Boazgic, care conţine apă, în partea de N., formînd un pîrîŭ, care o udă în partea de N., şi se varsă în Dunăre; văile: Docuzol, Chiostel-Hagi-Cabul, Ciobanul şi Medjidia, adiacente ale văeĭ Cara-Su, care o brăzdează în partea centrală şi cea estică.

Plasa Medjidia e formată din două comune urbane şi 13 rurale. Cele urbane sunt:

Medjidia, reşedinţa eĭ, în partea centrală, în valea Cara-Su; Cernavoda, pe malul drept al Dunăreĭ, la locul de unde începe valea Cara-Su, la V. Ea este capul linieĭ ferate Cernavoda-Constanţa.

Comunele rurale sunt:

1. *Alacapi*, la E., pe valea Cara-Su, cu cătunele: Alacapi, Chiostel şi Docuzol;

2. *Biulbiul*, la S.-E., pe valea Biulbiul, cu cătunele: Buiuc-Biulbiul, Cuciuc-Biulbiul, Ende-Cara-Chioi şi Turc-Murfat;

3. *Cara-Baci*, la S., pe valea Borungea, cu cătunele: Cara-Baci, Cangagi-Beşoul şi Cangagi;

4. *Caratai*, la E., pe valea Caratai, cu cătunele: Caratai şi Agi-Cabul;

5. *Chioseler*, la S.-V., pe valea Borungea, cu cătunele: Chioseler şi Borungea;

6. *Cocargea*, în partea centrală, pe valea Cocargea, cu cătunele: Cocargea şi Susus-Alibei-Ceair;

7. *Cochirleni*, la V., pe malul nordic al lacului Cochirleni, cu cătunele: Cochirleni şi Ivrinez;

8. *Enigea*, la S.-V., pe valea Enigea, cu cătunele: Enigea, Adam-Clisi, Arabagi, Ius-Fanar, Mulciova, Polucci şi Talaşman;

9. *Mamut-Cuius*, în partea centrală, pe valea Peştera, cu cătunele: Mamut-Cuius, Caci-Amac, Idris-Cuius, Mircea-Vodă, Peştera, Saidia şi Turc-Amazli;

10. *Rasova*, la S.-V., pe malul drept al Dunăreĭ, cu cătunele: Rasova şi Vlah-Chioi;

11. *Seimeni*, la N.-V., pe malul drept al Dunăreĭ, cu cătunele: Seimeni-Marĭ şi Seimeni-Micĭ;

12. *Taş-Punar*, la N., pe va-

lea Taș-Punar, cu cătunele: Băltăgești, Chior - Cesme - Romîn, Chior-Cesme-Tătar și Saragea;

13. *Tortoman*, la N.-E., pe valea Tortoman, cu cătunele: Tortoman, Azizie, Celebi-Chioi, Deocea, Derin - Chioi, Făcria, Geabacul și Satul-Nou.

Are o populație de 4258 familii, saŭ 18499 suflete.

Intinderea totală a plășeĭ este de 143200 hect., din carĭ 1411 hect. ocupate de vetrele satelor, 71486 hect. cultivabile, 61522 hect. necultivate, 4225 hect. izlaz, 97 hect. vie, 3500 hect. păduri și tufărișurĭ.

Locuitoriĭ posedă: 2455 plugurĭ cu boĭ, 70 plugurĭ cu caĭ; 767 care cu boĭ, 2478 căruțe cu boĭ; 8 mașinĭ de treerat cu aburĭ, 4 mașinĭ de semănat, 148 mașinĭ de secerat, 66 mașinĭ de bătut porumbul, 473 grape de fier, 33 mașinĭ de vînturat, 23 diferite alte mașinĭ agricole; 6 morĭ cu aburĭ, 1 cu apă, 32 de vînt; 1 fabrică de apă gazoasă și 2 de dărăcit lînă; 150 armăsarĭ, 3620 iepe, 3402 caĭ, 1046 mînzĭ; 107 taurĭ, 8936 boĭ, 7634 vacĭ, 3013 viteĭ; 93 bivolĭ, 141 bivolițe, 38 malacĭ; 167 măgarĭ; 7246 berbecĭ, 98950 oĭ, 41358 mieĭ; 101 țapĭ, 804 capre, 301 iezĭ; 1345 porcĭ, 1484 scroafe; 69 stupĭ cu albine.

Sunt 12 bisericĭ, deservite de 13 preoțĭ, 8 dascălĭ și 16 paraclisĭerĭ; 22 geamiĭ cu 18 hogĭ și vre-o 4—5 case de rugăciunĭ ale locuitorilor protestanțĭ; 19 școale, din carĭ 2 de băețĭ, 2 de fete, cîte una în Medjidia și Cernavoda, și 18 școale mixte, frecuentate de 611 băețĭ și 254 fete.

Sunt 854 puțurĭ în cătune și 11 pe cîmp.

Comerciul constă în importul de manufacturĭ, instrumente agricole, etc. și în export de cereale, finețe, animale și lînă; sunt 344 comercianțĭ, din carĭ 120 cîrciumarĭ. Comerciul se face pe Dunăre, prin orașul Cernavoda și satul Rasova, iar în interior, pe calea ferată Cernavoda - Medjidia - Constanța. In Medjidia se mai fac și două tîrgurĭ de vite.

Căile de comunicație sunt: plutirea pe Dunăre cu porturile Cernavoda, Rasova și oprirea la Seimeni; pe lacurĭ, cu luntrele; calea ferată Cernavoda-Mircea-Vodă-Medjidia - Constanța; drumurile marĭ saŭ județene: de la Medjidia la Mulciova; la Boazgic; la Cernavoda și Rasova; la Cara-Murat; la Biulbiul; la Alacapĭ; de la Biulbiul la Mulciova; în fine, drumurile comunale și vecinale carĭ brăzdează în diferite direcțiunĭ teritoriul plășeĭ.

In plasă s'aŭ găsit nenumărate valurĭ romane (Traian); sunt urme de cetățĭ romane (Tropæum, Axiopolis), de monumente (cel de la Adam-Clissi), etc.

Medjidia, *com. urb.*, în jud. Constanța, pl. Medjidia.

Este situată în partea centrală a județuluĭ, spre V. de orașul Constanța, și în cea centrală a plășeĭ Medjidia.

Se învecinește cu comunele: Caratai, la 10 kil. spre N.-E.; Alacapĭ, la 11 kil., spre S.-E.; Mamut-Cuius, la 12 kil., spre S.; Tortomanul, sat, la 12 kil., spre N.-V.; Murfatlar, la 15 kil., spre S. - E.; Cernavoda, la 25 kil., spre V.

Se mărginește la N. și N.-V. cu com. Tortomanul, despărțindu-se prin dealurile: Docuzol-Bair, Panaghir și valea Cilibi-Chioi; la S., cu com. Biulbiul și Mamut-Cuius, despărțindu-se de cea d'întîiŭ prin dealurile Vaivasin-Bair și Tabia-Franțuzească, de cea d'a doua prin valea Caralic-Ceair și dealul Congaz-Bair; la V., cu cătunul Alibei-Ceair (al comuneĭ Cogarcea), despărțindu-se prin dealul Docuzol-Bair și Medjidia-Bair.

Relieful soluluĭ e puțin accidentat de dealurile: Docuzol-Bair (93 m.), la N.-V.; Panaghirul cu vîrful Panaghirul (97 m.), la N.-V.; Ali-Bei-Ciair-Bair (85 m.), la V., întinzîndu-se pînă lîngă Medjidia; Tabia-Franțuzească, cu vîrful Medjidia saŭ Caiacic (111 m.), la S. și în partea centrală; Vai-Vasin-Bair (117 m.), la S.-V.; Cara-Chioi-Bair (120 m.), la S.-E.; Endec-Cara-Chioi, cu vîrful Endec-Cara-Chioi (112 m.), la E.; Docuzol-Bair cu vîrful Chiostel (58 m.), la N.-E.; Medjidia prin centrul com., pe lîngă valea, balta și orășelul Medjidia (91 m.). Toate aceste dealurĭ sunt în general acoperite cu verdeață, semănăturĭ și finețe; odinioară eraŭ acoperite și cu păduri frumoase. Printre movile puțin numeroase (12) însemnăm Panaghir-Iuc (97 m.) la N.-V. și Ali-Bei-Ceair-Iuc (121 m.) la S.-V., artificiale; azĭ acoperite cu verdeață, aŭ servit odinioară ca puncte de orientare.

Comuna este udată de pîrîul Docuzol în partea de E., care se varsă în balta Cara-Su, de lîngă Medjidia, pe dreapta; apoĭ balta Cara-Su saŭ Medjidia, care începe de la Cernavodă și se sfîrșește dincolo de satul Chiostel printr'o mlaștină; și a servit ca loc de scurgere al apelor Dunăreĭ.

Văĭ sunt: Cilibi-Chioi la V.; Docuzol-Ciair, la N.-E.; Biringi-Medjidia-Dere, prin partea centrală; Ichiugi - Medjidia - Dere, continuată spre V. cu valea Cazalic-Dere, prin partea S.; Vaivasin-Dere, pe la S.-E. comuneĭ.

Este așezată pe panta dealuluĭ cu acelaș nume, de o parte și de alta a valurilor luĭ Traian, în mijlocul unuĭ cîmp întins, pe care vara pasc numeroase turme de oĭ și vite cornute. In interiorul sĕŭ, orașul prezintă strade regulate, bine pavate.

Comuna are o suprafață de 4266 hect. și o populație de 645 familiĭ, saŭ 2449 suflete.

Contribuabilĭ: 736.

Are o biserică, cu hramul Sf. Apostolĭ Petru și Pavel, întemeiată de locuitorĭ în 1872, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț, 1 paracliser; 6 geamiĭ, cu 6 hogĭ; 2 școlĭ, una de băeți și a doua de fete, frecuentate de 128 elevĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 6 mașinĭ de secerat, 5 morĭ de bătut porumbul, 34 grape de fier, 2 decosiĭ, 48 plugurĭ, 124 care și căruțe.

Vite sunt: 305 caĭ, 804 boĭ, 45 bivolĭ, 4 asinĭ, 5450 oĭ, 62 porcĭ.

Afară de industria domestică nu avem în com. de cît două morĭ de aburĭ, 1 fabrică de apă găzoasă și 2 fabricĭ de dărăcit lînă.

Comerciul este activ, căcĭ orașul se găsește în centrul uneĭ regiunĭ bogate în semănăturĭ și finețe. Calea ferată Cernavoda-Medjidia-Constanța și o mulțime de drumurĭ o deservesc. Se fac două bîlciurĭ anuale, carĭ încep de la 15 Iunie și 15 Octombre și țin cîte 10 zile, în ele se fac schimbul de cereale, vite, etc. cu coloniale, manufacturĭ, mașinĭ de tot felul, etc.

Sunt 125 comercianțĭ, dintre carĭ 6 hangiĭ și 26 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 71200 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 53636 leĭ.

Căile de comunicație sunt numeroase; fiind centrul geografic și agricol al județuluĭ, pleacă dintr'însa numeroase drumurĭ în diferite direcțiĭ: calea ferată Cernavoda-Medjidia-Constanța, cu stația Mircea-Vodă; căĭ județene la: Hîrșova, Cara-Murat, Constanța, Mangalia, Cuzgun-Ostrov, Cernavoda; căĭ comunale și vecinale la satele și cătunele maĭ apropiate.

Orașul Medjidia e fundat de către sultanul Abdul-Medjid, al căruĭ nume îl poartă.

Prin ea trec valurile de pămînt ale luĭ Traian.

A fost mult încercată în timpul războaielor de la 1829, 1853 și 1877.

Medjidia, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Constanța, pl. Medjidia, com. Medjidia, pe linia Cernavoda-Constanța, pusă în circulație la 4 Octombrie 1860. Se află între stațiile Mircea-Vodă (10 kil.) și Murfatlar (18 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mărĭĭ de 11,28 m. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 151375 leĭ, 55 banĭ.

Meeni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Popești, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populațiune de 479 locuitorĭ, 214 bărbați și 265 femeĭ. Este situat la S.-V. comuneĭ, la poalele dealuluĭ Modoaia și udat de rîul Luncavățul și de Valea-Popeĭ. Are o școală, frecuentată de 10 copiĭ; o biserică, fondată la 1835 și reparată de locuitorĭ la anul 1863.

Megina, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul com. rur. Cerna, prelungire vestică a dealuluĭ Daiman-Bair; se îndreaptă spre V., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V. și brăzdează partea centrală a plășeĭ și pe cea N.-V. a comuneĭ; poalele sale orientale se sfîrșesc pe malul drept al văeĭ Megina; se ridică pînă la o înălțime de 250 m.; este acoperit în cea maĭ mare parte cu pădurĭ, iar pe poale cu pășunĭ și livezĭ; pe la poale trece și drumul comunal Cerna-Greci.

Megina, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Cerna; își ia naștere din poalele V. ale dealuluĭ Daiaman-Bair; curge maĭ întîĭ spre S., apoĭ spre S.-V., avînd o direcție generală de la N.-V. spre S.-E.; brăzdează partea E. a plășeĭ și pe cea V. a comuneĭ; udă poalele meridionale ale dealuluĭ Megina, de la care și-a luat numele și după un curs de 4 kil., se varsă în pîrîul Cerna, pe dreapta, lîngă satul Cerna, pe care îl udă; pe valea-ĭ merge drumul comunal Cerna-Greci.

Mehedia. Vezĭ Chicerea, deal, com. Zăpodeni, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ.

Mehedia, numele unuĭ *sat vechiŭ*, jud. Vasluiŭ. Vezĭ Zăpodeni, sat.

Mehedinți, *județ*, la extremitatea V. a Țăreĭ, în spre Austro-Ungaria.

Județul Mehedinți este cel maĭ despre V. județ al regatuluĭ Rominieĭ, și se mărginește: la N., cu Transilvania de care se desparte prin munțiĭ Carpați; la E., cu județele Gorj și Dolj; la S.-V., cu Serbia, despărțită prin fluviul Dunărea, și într'o cîtva și cu Bulgaria; iar la V., cu Banatul Temișioareĭ, despărțit prin munțiĭ Carpați și apa Cerneĭ.

Marca județuluĭ este o albină, pentru că odinioară se producea multă miere și ceară în acest județ.

Se împarte în treĭ regiunĭ: re-

giunea muntoasă; regiunea deluroasă și regiunea șeasă saŭ cîmpoasă.

Munții județuluĭ aparțin sistemuluĭ de munți mijlocii, căcĭ cea maĭ mare înălțime a lor nu trece peste 2000 de m. Eĭ aŭ urcușurĭ foarte repezĭ, și pereții prea ripoșĭ. Culmea lor nu este abondentă în vegetațiune; cu toate aceasta, în acești munți păsunează vara o mulțime de vite marĭ și micĭ.

Ceĭ maĭ însemnați munți aĭ județuluĭ Mehedinți sunt: Totoaia, înalt de 1993 m., deasupra nivelului Mărei, Virful-Dobreĭ, de 1923 m., Cracul-luĭ-Mihoc, Pietrele-Albe, Olanul-Mare, Olănelul, Oslea, Groapele, Stîna-Mare, Gîrdomanul, Micușa, Rădoteasa, Bulzul, Scărișoara, Mocirlĭul, Balmăjul, Vlăsia, Cracul-Scurt, Frumosul, Măneasa, etc., din care izvoresc o mulțime de pîraie și rîurĭ. Dintre dealurile acestuĭ județ putem cita: Cracul-luĭ-Drăghicean, cunoscut în studiul geologic al județuluĭ Mehedinți, Bujorescul, Brăzișori, Ciovîrnășani, Grădețul, Culmea-Frumoasă și Culmea-Dumbrăviĭ, cu dealul Poroina, etc.

Cîmpiĭ maĭ întinse sunt: a Pătulelor, a Cujmiruluĭ, a Salceĭ, a Scăpăuluĭ, etc.

Apele maĭ însemnate ale județuluĭ sunt: Cerna, Motrul, Bahna, Jidoștița, Topolnița, Coșușteа, Hușnița, Blahnița, Drincea, Iupca, Bulba, Brebina, Pesceana, Cervenița, Jiltul, Susița, etc.

Bălțĭ maĭ principale sunt: Jiana-Mare, Viașul, Gîrla-Mare, Batoți, Pătulele, Gruia, Pistolul, Salcea, Ascunsa, Zătonul.

Insule pe Dunăre, între carĭ maĭ marĭ: sunt Insula-Goluluĭ numită și Insula-Banuluĭ, în dreptul satuluĭ Gura-Văeĭ; insula Șimianul, drept comuna Șimianul; Ostrovul-Corbuluĭ, între Hinova și Batoți, cu o suprafață de 1200 hect. și cu o populațiune de 60 familiĭ, ținînd de com. rur. Batoți; Țigănași; Ostrovul-Mare, cu o suprafață de 2200 hect. și cu 120 familiĭ, ținînd de com. rur. Gogoși; insulele Gîrla, Florentinul, Gomotarnița și altele.

Județul Mehedinți are o suprafață de 1099000 pogoane saŭ 5420 kil. pătrațĭ, dintre care 270000 pogoane sunt acoperite cu diferite semănăturĭ, 36000 cu pădurĭ carĭ aŭ început să se tae în mod sistematic, iar restul acoperit de orașe, sate, drumurĭ, rîurĭ, bălțĭ și alte locurĭ necultivabile.

Are o populațiune de 247223 locuitorĭ.

Județul Mehedinți se împărțea în vechime în 6 plășĭ și 1 plaiŭ, și anume: plaiul Cloșani, cu reședința în comuna urbană Baia-de-Aramă; plasa Motrul-d.-s., cu reședința în com. rur. Stroești; plasa Motrul-d.-j., cu reședința în com. rur. Strehaia, plasa Dumbrava, cu reședința în com. rur. Bicleșul; plasa Blahnița, cu reședința în com. rur. Vînjul-Mare; plasa Cîmpul, cu reședința în com. rur. Cujmirul și plasa Ocolul, cu reședința în T.-Severin. In 1888, Mehedinți se împărțea în 4 plășĭ și un plaiŭ și anume: plasa Motrul-d.-s., cu reședința la Stroești; plasa Ocolul, cu reședința în T.-Severin; plasa Motrul-d.-j.-Dumbrava, cu reședința la Strehaia; plasa Blahnița-Cîmpul, cu reședința în Vînjul-Mare și plaiul Cloșani cu reședința în Baia-de-Aramă. Acum județul Mehedinți se împarte în 8 plășĭ și 2 plaiurĭ: plaiul Cloșani, cu reședința în Baia-de-Aramă; plaiul Cerna, cu reședința în com. rur. Balta; plasa Cîmpul, cu reședința în com. rur. Vînătorĭ; plasa Blahnița, cu reședința în com. rur. Flămînda; plasa Dumbrava, cu reședința în com. rur. Bicleșul; plasa Motrul-d.-j., cu reședința în com. rur. Strehaia; plasa Motrul-d.-s., cu reședința în com. rur. Broșteni; plasa Ocolul-d.-j., cu reședința în com. rur. Prunișorĭ; plasa Ocolul-d.-s., cu reședința în com. urb. T.-Severin și plasa Văilor, cu reședința în com. rur. Slivilești.

Județul Mehedinți are 2 comune urbane: Turnu-Severin și Baia-de-Aramă, și 20 comune rurale.

In regiunea muntoasă se produce porumb, grîŭ, orz, secară, etc., însă în cantitate puțină.

Regiunea dealurilor este acoperită cu viĭ, dînd un vin de o calitate maĭ superioară, maĭ ales pe dealul Orevița și pe Golul-Drinceĭ.

Regiunea cîmpoasă este cea maĭ productivă în cereale dintre cele 3 regiunĭ ale județuluĭ.

In jud. Mehedinți se află o mulțime de animale, atît sălbatice cît și domestice, maĭ cu seamă în regiunea muntoasă. Printre animalele domestice putem cita: boĭ, caĭ, oĭ, capre, bivolĭ, rîmătorĭ, etc.; printre animalele sălbatice: urșĭ, lupĭ, mistrețĭ, cerbĭ, căprioare, capre sălbatice, etc.

In sînul pămîntuluĭ se găsesc diferite minerale, precum: aur, argint, aramă, fier, cărbunĭ, lignită, etc., dar maĭ cu seamă piatră care se întrebuințează la construcțiunĭ, la facerea pietrelor de moară, precum și la fabricarea varuluĭ.

Se găsesc ape minerale în maĭ multe locurĭ, dintre carĭ cele maĭ însemnate sunt: Circiul, Baia-de-Aramă, Balta, etc., carĭ conțin fier, pucioasă și alte minerale.

Se află în județ: 2 fabricĭ de

cărămidă și țiglă, 1 de bere și spirt, 1 de conserve, instalată lîngă oboarele de rîmătorĭ din orașul T.-Severin, mai multe morĭ de măcinat, cu aburĭ și pe diferite ape.

Locuitorĭĭ de la munte se ocupă cu facerea șindrilei, care se vinde în județele Mehedinți, Gorj și Dolj. La Glogova și Sisești se fabrică oale și la T.-Severin se află o fabrică de oale.

Femeile, pe lîngă industria domestică, se mai ocupă și cu creșterea gîndacilor de mătase, și fac diferite pînzeturĭ și marame de o rară frumusețe. La Baia-de-Aramă se fac stofe de o calitate bună. Pe lîngă aceasta, locuitorĭĭ de la munte se ocupă cu dogăria, dulgheria, etc. Ceĭ din com. Șișmanul, în timpul ierneĭ, se ocupă cu facerea rogojinelor.

Comerciul este activ, și constă în import de fier, aramă, bumbac, zahăr, ceaĭ, diferite stofe și coloniale, și în export de grîŭ, secară, porumb, orz, ovăz, meiŭ, rapiță, fasole, etc., animale, precum: vacĭ, oĭ și mai cu seamă rîmătorĭ din ocoalele orașuluĭ T.-Severin.

Toate acestea aŭ fost exportate în Austria, Germania, Franța, Elveția etc., fiind încărcate prin vămile: Severin, Vîrciorova și Gruia. Comerciul mai este activat și de bîlciurile ce se fac în diferite localitățĭ ale județuluĭ, printre carĭ: Bălăcița, Borlățelul, Cleanovul, Corcova, Ciovîrnășani, Jegujani, Lupoaia, Pătulele, Ploștina, Prunișorul, Obîrșia, Strehaia și bîlciurile Severinuluĭ.

Budgetul jud. Mehedinți e la venitură de 6408679 leĭ și 73 banĭ.

Județul Mehedinți are 2 linĭĭ ferate, una venind din Austria, trece pe la Vîrciorova-Turnul-Severin-Balota-Prunișorĭ-Tîmna-Strehaia-Butoești, ieșind din jud. Mehedinți pe la Gura-Motruluĭ, se îndreptează spre Craĭova-București, parcurgînd în jud. Mehedinți o distanță de peste 78 kil. A doua linie este aceea care leagă Vîrciorova cu minele de cărbunĭ ale Bahneĭ fiind cale îngustă. Are o șosea națională, aceea care merge paralel cu calea ferată Vîrciorova - București. Șosele județene sunt: T.-Severin - Bujorescu - T.-Jiul; T.-Severin-Șimianul - Hinova - Calafat; Șoseaua - Dumbrăvĭĭ care începe din dealul Balota și duce pe Culmea-Dumbrăvĭĭ, pînă în satul Cernătești, județul Dolj, unde se leagă cu șoselele acestuĭ județ.

Pe lîngă acestea județul este străbătut de o mulțime de șosele comunale-vecinale și comunale.

Cale de comunicație este și Dunărea, pe care circulă vapoarele, importînd diferite mărfurĭ și exportînd productele județuluĭ, mai cu seamă din porturile Severin, Vîrciorova și Gruia, precum și din alte schele de pe marginea Dunăreĭ.

In județul Mehedinți sunt: 1 liceŭ real, 4 școale urbane de baeți și 4 de fete; 152 școale primare rurale, dintre carĭ 5 de fete. Școlĭ private sunt 6.

Sunt 325 biserică și 4 mănăstirĭ (Strehaia, Gura-Motruluĭ, Topolnița și Baia - de - Aramă) precum și ruinele Vodițeĭ.

Locurĭ istorice sunt: T.-Severin, Grădețul, Strehaia, Gura-Motruluĭ, Straja, Călugăreni, Cloșani, Padeșul, Cetatea, Oreava, Izvorul - Birzeĭ, Govodarva, etc. (Vezĭ aceste numirĭ).

Printre persoanele istorice aparținînd acestuĭ județ cităm pe: Mihaiŭ-Viteazul, despre care se povestește de locuitorĭĭ plășeĭ Motrul-d.-j., că este născut în castelul ale cărui urme se văd și acum în curtea mănăstireĭ Strehaia, în care castel ar fi locuit tatăl săŭ și unde Mihaiŭ-Viteazul a ridicat mănăstirea Strehaia, care a fost terminată de Mateiŭ-Basarab. Tudor Vladimirescu, crescut în com. Glogova, a funcționat ca vătaf de plaiŭ la Cloșanĭ. Stîndardul revoluțieĭ din 1821 l'a ridicat în Padeșul. Lupu Mehedințeanul, din com. rur. Negomirul, vornicul Socol din Socolești, postelnicul Udrești, Mircea Ciobanul din Podoleni și alțiĭ.

Mehedinți, *sat*, făcînd parte din com. rur. Podeni-Noĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o biserică, fondată la 1861 de protopopul Nicolae Protopopescu.

Mehedinului (Valea-), *vale*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Slobozia, cu o lungime de 400 m. și cu direcțiunea N.-S.

Mei, *lac*, jud. Vlașca, pl. Marginea, com. Arsache, pe proprietatea Paraipani.

Meia, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Turcești, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o poziție frumoasă, înconjurată de dealurĭ, locurĭ de fînețe, locurĭ arabile și viĭ.

Meidan-Chioi, *com. rur.*, jud. Tulcea, pl. Isaccea, situată în partea V. a județuluĭ, la 90 kil. spre S.-V. de orașul Tulcea, reședința districtuluĭ, și în partea S.-E. a plășeĭ, la 35 kil. spre S. de orașul Isaccea, reședința plășeĭ.

Forma sa este acea a unuĭ romb neregulat; lungimea sa e de 38 kil. și întinderea, de 951 hect.

Se mărgineşte la N. cu com. rur. Nicoliţelul, de care se desparte prin dealurile Gîrliţa şi Izvorul; la E., cu com. Teliţa; la S., cu com. Alibei-Chioi şi cătunul Islam-Geaferca; iar la V., cu com. Balabancea, despărţită prin dealul Boclogea.

Este formată dintr'un singur cătun, aşezat spre S.-E., pe ambele maluri ale pîrîului Burtea.

Întinderea comunei este de 951 hect., din cari 43 hect. ocupate de vatra satului, 747 hect. ale locuitorilor şi 161 hect. păduri şi izlazuri, ce aparţin statului şi locuitorilor.

Populaţia comunei, în maioritate compusă din Romîni, este de 208 familii, saŭ 1114 suflete.

Are o şcoală, fondată la 1879 de locuitori, condusă de un învăţător şi frecuentată de 67 elevi; o biserică, cu hramul Sf. Voevozi, zidită la 1844 de către locuitori, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 5 meseriaşi; 5 mori de apă; 2 circiumi.

Dealurile ce brăzdează teritoriul comunei sunt: Dealul-luĭ-Salciŭ, la S., păduros şi pietros; Muchia-Babeĭ-Rada, la V. (250 m.), acoperit cu păşuni; Piscul-Părului, la N. (190 m.), acoperit cu vii şi păşuni; Dealul-luĭ-Putină (160 m.), la V., acoperit cu păduri; Ţuguiata, la V. (404 m.), din vîrful căruia se poate vedea Brăila, Tulcea şi Dunărea, pietros şi acoperit cu păduri; Fundul-Burţiĭ (263 m.), la N.-E., păduros în parte; Eni-Ormange-Tepe (259 m.), la S.-E.; Dealul-Bostănăriilor (271 m.), la E.; Muchia-Boclogea, la V.; Dealul-Izvoruluĭ şi Dealul-Gîrliţeĭ la N., acoperite cu păduri.

Apele care o udă sunt: valea Boclogea, ce izvoreşte din locul numit Podul-Inalt, şi o udă la V.; afluentul săŭ valea Burtea ce trece prin sat, cu maluri puţin ridicate prin mijloc; Valea-Cişmeliĭ, afluent al pîrîului Accadîn la S.; valea Stupari, afluent al văiĭ Boclogea la V.

Locuitoriĭ posedă: 5 morĭ de apă; 200 plugurĭ; 650 boĭ, 250 vacĭ, 400 caĭ, 600 oĭ şi 100 rîmătorĭ. Sunt 5 meseriaşi (dogarĭ, rotarĭ şi fierarĭ).

Comerciul e puţin activ şi constă în import de coloniale, lipscăniĭ, instrumente de fier, etc., şi în export de cereale şi vite.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2806 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2799 leĭ, 36 banĭ.

Căile de comunicaţie sunt: drumurĭ comunale ce duc la Nicoliţelul-Isaccea, la Balabancea, Acadîn şi Alibei-Chioi, Posta-Tulcea.

Comuna este fondată cam pe la 1823 de către familiile romineştĭ Tuslăreştiĭ, Butuceştiĭ, Sendreştiĭ şi Mutileştii, ce aŭ venit din satul Simcilieni, din plasa Hîrşova, fugînd de persecuţia Turcilor.

Meila, *pîrîŭ*, jud. Muscel, se varsă în rîul Bratia, pe teritoriul cătunuluĭ Bratia, comuna Berevoeşti-Pămînteni, din care şi izvoreşte.

Meileşti, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-j., com. Vasilaţi. Aci e o fîntînă, care, se zice, datează din timpul luĭ Mircea-Vodă.

Meilor (Valea-), *vale*, se uneşte cu Izvorul-Puturos la N. de de com. Corbşori, plaiul Nucşoara, jud. Muscel, şi, după ce se împreună cu Valea-luĭ-Vişan, se varsă în rîul Doamna, în raionul comunei Corbşori.

Meişoarele, *sat*, făcînd parte din com. rur. Micloşani, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Meiţa, *numire* ce se mai dă *cătunuluĭ* Coada-Izvoruluĭ, com. Mănesti, pl. Tîrgşorul, jud. Prahova.

Meiuluĭ (Crîngul-), *pădurice*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Bogza, în partea de E., situată pe moşia Bogza. Are o întindere de 165 hect., populată cu stejar, ulm, jugastru şi frasin. A fost teatrul războiuluĭ dintre Ruşĭ uniţĭ cu Austriacĭi contra Turcilor, la anul 1789.

Melcera, *trup de pădure*, al statuluĭ, situat în com. Surpatele, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, în întindere de 601 hect., formînd, împreună cu trupurile Muchia-Căprăreţul (450 hect.) şi culmea dealuluĭ Stejeratul saŭ Mitul (821 hect.), pădurea Mănăstireni-Frăncesti.

Melcioaia, *mahala*, în com. rur. Busul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Melea, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiul, com. Urdari-d.-s., începînd din şoseaua vecinală de la N. comuneĭ şi terminîndu-se la S., în hotarul comuneĭ; este acoperit cu pădure.

Meledicul, *localitate, cu izvoare de apă minerală*, în com. Lopătari, pe Valea-Slăniculuĭ, plaiul Pîrscovul, în partea muntoasă a jud. Buzăŭ.

Sunt la Meledic mai multe sorginţi şi puţurĭ cu ape minerale foarte însemnate. Se află la 620 m. altitudine, avînd o longitudine E. Gr. de 26°.20′ şi o latitudine N. de 45°.10′.

Localitatea are o poziţiune foarte frumoasă şi higienică; e înconjurată de vii, păduri tinere, arborĭ fructiferĭ şi de o bogată

vegetaţie, şi va ajunge să ocupe un loc de frunte printre staţiunile Ţăreĭ.

Numele Meledic, maĭ înainte Menedic, un cuvînt slav, a căruĭ însemnare este: loc de repaos, este vechiŭ şi e probabil că această localitate e de mult cunoscută, de oare-ce s'aŭ aflat multe urme de monede romane.

Astăzĭ Meledicul este proprietatea d-luĭ Ştefănescu-Savigny, iar maĭ înainte făcea parte din bunurile mănăstireĭ Vintilă-Vodă, pănă la secularizare. Ştim că s'a proectat o linie ferată Mizil-Boboci-Meledic. Apele aŭ un debit foarte mare şi aŭ fost analizate în 1872 de dr. Trausch, apoĭ în 1895 de D-l dr. Bernard.

Apele aparţin sistemuluĭ eocenic şi miocenic, formate din marne, argile, marne argiloase şi nisipoase, calcarurĭ şi gipsurĭ.

Apele din grupa *a* sunt genetice din masivul săreĭ miniere, pe cînd cele-l'alte aŭ ca geneză sarea gemă.

Apele aceste ca şi similarile lor din diferitele localităţi din Ţară, regiunile S.-E. şi N.-E. a Carpaţilor noştri, apare aproape exclusiv şi tot-dea-una însoţite de petroleŭ şi după extragerea petroleuluĭ, în localităţile unde se află în cantităţĭ de a fi exploatabil, apar apele iodo-cloro-alcaline.

Apele din grupa *d* şi *e* aŭ de origină straturĭ masive şi abundente limonitice, sferosiderite, siderite, carbonate, fosfatice şi arsenicale.

Clasificarea Izvoarelor. La Meledic sunt 32 izvoare şi 4 puţurĭ. D-l dr. Bernard care a făcut un studiŭ complect asupra acestor ape la 1895, le clasează în 5 grupe ast-fel:

Grupa a) 5 izvoare clorurosodice simple, care izvoresc direct din sarea gemă, din care:

1. 2 izvoare la Podul-luĭ-Robin, cu un debit de 100 litrurĭ pe minut;

2. 3 izvoare la N. platouluĭ Meledic, cu un debit de 30 litrurĭ pe minut.

Grupa b) 12 izvoare clorurosodice iodurate, ce izvoresc din greziile petrolifere şi argilurile salifere cenuşiĭ, din care:

1. 6 sunt la N. Munteluĭ-Pătule, din care 3 aŭ fost analizate şi numite Maria, Constantin şi Miţa. Aŭ un debit total de 40 litrurĭ pe minut;

2. 4 puţurĭ de petrol părăsite sunt analizate;

3. 2 izvoare la Trestioara; toate cu apă iodată cu un debit de 25 litrurĭ pe minut.

Grupa c) 7 izvoare clorurosodice slab sulfuroase, ce izvoresc din argile sulfuroase piritoase, din care:

1. 1 izvor la Malul-Babeĭ, cu 25 litrurĭ pe minut:

2. 4 izvoare, cu un debit de 35 litrurĭ pe minut, aŭ fost analizate;

3. 2 izvoare numite Richard de la Poiana-Vîlculuĭ, cu 18 litrurĭ pe minut, aŭ fost analizate.

Grupa d) 2 izvoare sulfuroase simple hepatice, ce izvoresc din calcarurile argiloase verziĭ, din care:

1. Un izvor numit Tinca, are un debit de 15 litrurĭ pe minut, a fost analizat; 1 alt izvor cu un debit tot de 15 litrurĭ;

Grupa e) 10 izvoare feruginoase alcaline cloro-sodice, ce izvoresc de la piciorul munteluĭ Podul-Calului şi provin din un conglomerat format de cuarţite. Din aceste izvoare aŭ fost analizate:

1. 1 la localitatea numită Luturile-Roşiĭ.

2. 1 la localitatea numită Arinul-luĭ-Stan-Cincu.

3. 1 la localitatea numită Ulucul-din-Sat.

4. 1 la localitatea numită Scrofusul-Brezeŭ.

Toate daŭ un debit de 300 litrurĭ pe minut. Apele nu sunt captate.

Apele iodo-cloro-sodice se află în 2 izvoare şi 3 puţurĭ artificiale, sondate şi captate pe locul numit Piscul-Păcurilor.

Meledicul (Lacul-cu-Butucĭ), *lac*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, cătunul Băsceni; conţine peşte.

Meledicul (Ot-Menedicul), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, cătunul Bîsceni, fostă a statuluĭ, formează un corp cu moşia Dosul-Sălcieĭ de 280 hect., din care 54 hect. sforile de pădure: Padina şi Pătulul, 40 hect. arabile, 130 hect. fineaţă, 6 hect. livede, restul izlaz şi munţĭ de sare în formaţiune.

Meleg-Havaş, *munte*, situat pe hotarul Transilvanieĭ, între muntele Bîtca-de-Piatră, de care se desparte prin pîrîul Bratoş şi muntele Curmătura-Lazaroĭ; face parte din grupa munţilor Ciucul-Tarcăul.

Meleşcani, *sat*, făcînd parte din com. Vultureni, jud. Tecuciŭ, situat pe vale la N.-E. comuneĭ, la 4 kil. şi 250 m. de Vultureni.

Aicĭ se află o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, făcută de fostul proprietar Ştefănache Abaza.

Meletie, saŭ **Jarcaleţi**, *cătun*, pendinte de com. Pîetrele, pe proprietatea statuluĭ Pîetrele, pl. Marginea, jud. Vlaşca, situată la E. linieĭ ferate Giurgiŭ-Bucureşti, în dreptul staţieĭ Băneasa. Satul s'a fondat la 1852, de Arhimandritul Meletie, fost curator al moşiilor ce aparţineaŭ

mănăstirei Căscioarele. Acesta a făcut la 1864 o biserică de zid, care e acum deservită de 1 preot și 1 dascăl. Depinde de parohia Pietrele.

Aci s'aŭ împroprietărit, în 1864, 105 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat o suprafață de 315 hect. (Vezĭ com. Pietrele).

Melicioaia (Ion Melic), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Tisăul, cătr. Sfîntul-Gheorghe-Noŭ; are 430 hect., din care 310 hect. pădure, 40 hect. arabile, 30 hect. fineață, 4 livede, restul izlaz și sterp.

Melinești, *com. rur.*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, situată în partea de V., la 29 kil. de Craiova, pe loc șes și pe malul rîuluĭ Amaradia, la poalele dealurilor Valea-Muereĭ și Odoleni. Șesul se numește Drumul-Mare și Muerișul.

Se mărginește la N. cu com. Bodăești, la S.-E. cu com. Amărăști și Godeni, de care se desparte prin rîul Amaradia, iar la V. cu com. Brădești.

Limita linieĭ de N. începe din valea Boia, merge spre E. trecînd prin hotarul com. Bodăești. Limita liniilor de S. și V. merge din dealul Șertul spre E. pe rîul Amaradia.

Terenul com. este accidentat de dealul Valea-Muereĭ și de dealul Odoleni.

E udată de rîul Amaradia, ce merge de la N. spre S., avînd un pod la Gura-Ploștеĭ și la punctul Muerișul. Pe teritoriul com. primește pe stînga rîul Plosca ce se varsă în Amaradia la Gura-Ploștеĭ, avînd vad în acest punct. Pe dreapta, Amaradia primește pîrîul Boul, ce se varsă în Amaradia, la punctul numit Spineni. Pîrîul Muerișul se varsă în Amaradia la punctul numit Dosul-Mare.

Comuna se compune din 7 cătune: Almăjelul, Drumul-Mare, Muerișul, Odoleni, Popești-Melinești, Valea-Muereĭ, Valea-Muereĭ-d.-j.

Populațiunea com. este de 1527 suflete.

După legea rurală din 1864 sunt 17 împămînteniți.

Sunt 4 biserici: una în cătr. Odoleni, fondată și reedificată de locuitorĭ la 1880, cu hramul Sf. Voevozĭ; a doua, în cătr. Valea-Muereĭ, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, fondată la 1883; a treia biserică în cătr. Muerișul, cu hramul Sf. Nicolae, fondată și reedificată la 1872 de către locuitorĭ; iar a patra în cătr. Valea-Muereĭ-d.-j. fondată și reedificată la 1858 tot de locuitorĭ, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ.

Are o școală mixtă, condusă de o învățătoare și funcționînd de la 1869, este întreținută de stat și de com.

Suprafața comuneĭ este de 1500 hect., din carĭ: 737 hect. pămînt arabil, 196 hect. fineață, 250 hect. izlaz, 67 hect. lac și teren sterp, 250 hect. pădure.

Moșiile de pe teritoriul com. se numesc: Muereșul, Odoleni și Valea-Muereĭ. Întinderea lor este de 737 hect. Venitul lor este de 9000 leĭ. Aparțin moșnenilor și proprietarilor particulari.

Viile, în întindere de 50 hect., aparțin locuitorilor.

Peste Rușetul, în cătunul Almăjelul al moșnenilor, se află pădurea Rușetul, cu o întindere de 247 hect.

In cătr. Odoleni se află o pădure, tot a moșnenilor, de 3 hect.

Pe lîngă agricultură, parte din locuitorĭ se mai ocupă și cu cizmăria, dulgheria, rotăria, zidăria și cojocăria.

Afară de calea județeană, com. Melinești mai este străbătută de o cale comunală, lungă de 1 ½ kil. și de o șosea vecinală, lungă în com. de 600 m. ce duce la Amărăști.

Potecĭ unesc cătr. Drumul-Mare cu Odoleni, și cătr. Muerișul cu Valea-Muereĭ-d.-j.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3155,98 leĭ și la cheltuelĭ, de 2573,27 leĭ.

Vite: 635 vite marĭ cornute, 52 caĭ, 1239 oĭ, 315 porcĭ, 157 capre.

Memeșul, *loc*, în jud. Covurluiŭ, com. Pechea, pl. Siretul, nu departe de cătr. Oasele (com. Cuca), unde se zicea că ar fi fost un războiŭ între Ungurĭ și Turcĭ.

Menedicul, *vechia numirea mănăstireĭ* Vintilă-Vodă, j. Buzăŭ.

Menți-din-Dos, *com. rur.*, în județul Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., la 66 kil. de orașul Turnul-Severin. Este formată dintr'un singur sat, situat pe valea apeĭ Jiltul.

Are o populație de 600 locuitorĭ, din carĭ 104 contribuabilĭ, locuind în 130 case; o biserică deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 30 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 22 pluguri, 50 care cu boĭ, 4 căruțe cu caĭ; 70 stupĭ cu albine.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1178 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 691 leĭ.

Vite sunt: 500 vite marĭ cornute, 13 caĭ, 400 oĭ și 500 rîmătorĭ.

Are o șosea care o leagă cu șoseaua Strehaeĭ, prin Menți-din-Față.

Dealurile mai principale din comună sunt: Ohaba, Dealul-

Motrului, Dealul-Circenilor, Dealul-Cioculanilor, numit și Dealul-Găineștilor, al-Popeștilor, al-Căciuleștilor și al-Ghergulestilor.

Văi mai principale sunt: Valea-Menților, a-Scurtului, Valea-Cioclovinei, a-Bisericei, a-Susiței sau Circeni-cei-Mici, Valea-Laculuĭ și Valea-lui-Nat.

In comună sunt: Platoul-Arăturilor, Platoul-Căciuleștilor și Platoul-din-Deal de Fîntîna-Ghirgulestilor, unde se află cimitirul. Multe izvoare cu apă, dintre carĭ: Izvorul-Ghergulestilor, Izvorul-lui-Badea-Mărculescu, Izvorul-Cioclovinei și Izvorul-Găineștilor. Toate aceste izvoare formează pîraie, carĭ se varsă în apa Jiltului, ce vine de la com. Miluta, udă partea de N. a comuneĭ, trecînd în com. Borăscul din județul Gorj, unde se varsă în Jiŭ. In partea de S. com. este udată de riul Motrul.

Se mărginește: la E., cu com. Borăscul-de-Mehedinți; la S., cu com. Strehaia; la V., cu Mențidin-Față și Miluta; iar la N., cu Ohaba, de județul Gorj.

Locuitoriĭ din această com. aŭ și cîte-va heleștae cu pește.

In partea de S., pe Valea-Cioclovinei, într'un pișculeț, se află ruinele unor zidării vechĭ. Legenda e că în acest loc a fost ascunsă o familie de domn ce venise din Valea-Domnească care se afla spre N. de com., situată în jud. Gorj. In apropiere de acest castel s'aŭ găsit oseminte de animale și de oameni, foarte marĭ, pe carĭ oamenĭĭ le numeaŭ oseminte ale uriașilor. In partea de N.-V. a comuneĭ, lîngă hotarul Ohaba, făcîndu-se săpăturĭ de locuitorĭ, s'a găsit fărîmăturĭ de vase vechĭ și niște pietre sculptate.

Menți-din-Față, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., la 55 kil. de orașul Turnu-Severin. Se mărginește: la E., cu cătunul Stîncești, pendinte de comuna Strehaia; la S.; cu satul Comanda, pendinte de com. rur. Strehaia și cu comuna Cernaia; la N., cu comunele Miluta și Menți-din-Dos; la V., cu com. Valea-Rea, despărțită prin pădurea statuluĭ Miluta.

Este situată pe deal, și se compune din cătunele Bădești și Robești. Cătunul Bădești are 2 mahalale: Bădești și Lupești; iar cătunul Robești are 5 mahalale: Ciocheni, Robești, Popești, Păgubești și Sucalani.

Are o populație de 780 locuitorĭ, din carĭ 117 contribuabilĭ, locuind în 145 case; o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 24 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 24 plugurĭ, 55 care cu boĭ, 5 căruțe cu caĭ; 49 stupĭ cu albine. Are o șosea comunală ce dă la Comanda în șoseaua Strehăiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 863 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 602 leĭ.

Vite: 540 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 460 oĭ și 500 rîmătorĭ.

Deal mai principal în această comună este Dealul-Motruluĭ.

Văĭ mai principale sunt: Valea-Motruluĭ, renumită pentru pămîntul săŭ productiv, Valea-Lupilor, a-Revenicelor și a-Bobeștilor.

Cîmpiĭ sunt: Cîmpia-Mierleĭ, a Budărieĭ, a-Pleșcoteĭ și Stîngăcelul.

Ape mai principale sunt: Motrul, care o udă în partea de S., Pîriul-Lupenilor, Revenicelor și Pîriul-Robeștilor.

Mera, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Gîrlele, la 6 kil. de subprefectura plășeĭ și la 18 kil. de capitala județuluĭ.

Se compune din următoarele cătune: Andreiașul, Căpătanul, Mera, unde se află și primăria comuneĭ, Șindrilari-d.-j. și Șindrilari-Reghiul, situate pe cursul Milcovuluĭ, de la Odobești în sus și pînă la Monteorul.

Are o populație de 920 familiĭ, saŭ 3116 suflete din carĭ: 619 agricultorĭ, 28 meseriașĭ, 150 industriașĭ, 34 comercianțĭ, 16 cu profesiunĭ libere, 492 muncitorĭ și 47 servitorĭ, locuind în 646 case.

Știŭ carte 237 persoane.

Sunt 903 contribuabilĭ.

Sunt 4 biserici parohiale: una în cătunul Mera, cu hramul Sf. Împărați; a doua în Căpătanul, cu hramul Sf. Nicolae; a treia în Șindrilari-d.-j., cu hramul Sf. Gheorghe; și a patra în Andreiașul, cu hramul Sf. Apostolĭ. Mai sunt 2 biserici filiale: una în Căpătanul, cu hramul Sf. Botezătorul și a doua în Șindrilari-Reghiul, cu hramul Sf. Nicolae. Școala, mixtă, este frecuentată de 53 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 8491,12 leĭ, și la cheltuelĭ de 8484,45 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 200 plugurĭ de lemn, 9 de fier, 14 morĭ de apă; 495 boĭ, 450 vacĭ, 220 caĭ, 1960 oĭ, 217 capre, 320 porcĭ; 205 stupĭ cu albine.

Via se cultivă pe o întindere de 188,50 hect.

Industria și comerciul se practică de către 12 circiumarĭ, 10 rotarĭ, 7 fierarĭ, 8 dulgherĭ, 15 fabricanțĭ de rachiŭ și 250 dogarĭ.

Pe teritoriul comuneĭ și anume, în cătunele Reghiul și Andreiașul, sunt localități sărate și micĭ izvoare de ape minerale.

Mera, *cătun*, în jud. Putna, pl.

Girlele, com. Mera, așezat pe cursul Milcovuluĭ ca toate satele ce formează comuna, și sunt înșirate pe tot cursul luĭ, de la Odobești până la Monteorul.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Impărațĭ; o școală mixtă.

Mera saŭ **Mira**, *mănăstire*, în jud. Putna, pl. Girlele, comuna Mera, așezată pe malul Milcovuluĭ, pe un tăpșan înalt, la care sue un pripor destul de mare, de la Valea-Milcovuluĭ.

Este înconjurată cu zid.

Mănăstirea Mira a fost începută înainte de anul 1686 de un anume Moțoc, din Odobești, împreună cu Ion Episcopul de Roman, după cum se dovedește dintr'un zapis al femeeĭ luĭ Moțoc, cu data de 1686, Aprilie 25, prin care aceasta dăruește mănăstireĭ Mira, ocina sa în hotarul Virteșcoilor și toate moșiele de pe Milcov. Murind acest Moțoc, precum și părintele Ion Episcopul de Roman și venind la scaunul Moldoveĭ Constantin Cantemir, acesta se apucă să isprăvească mănăstirea, «ca s'o facă Măria Sa mănăstire mare, ce se zice Mănăstirea-Domnească».

Zidirea mănăstireĭ Mira de către Constantin Cantemir e pomenită de maĭ toțĭ cronicariĭ, fără însă a se indica de vre-unul anul clădireĭ. Așa Dem. Cantemir în a sa «Descriptio Moldaviæ» zice: «In radicibus montium Vrancziæ, non procul a Mira, monasterio pictatis b. m. principis Constantini Cantemirii monumento...» (Vezĭ: Nec. Costin, Letopiseț, II², 39 și 52; Nic. Mustea, Letopiseț, III², 39 și Amira, Letopiseț, III², 110).

Mănăstirea cu hramul Sf. Nicolae, zidită dintr'întĭi de lemn, (Cf. Mustea, Letopiseț, III², 33), se îmbogățiĭ curînd prin daniile ce creștiniĭ pravoslavniciĭ începură să-ĭ facă. Așa printr'un zapis datat de la 1688, Decembrie 3, un preot, Ionașcu de la Odobești, dăruește mănăstireĭ Mira 50 fălcĭ de finaț, ca să-l înscrie la pomelnic pe el și pe părințiĭ săĭ. Un alt preot, printr'un zapis datat din 1688, Decembrie 7, avînd numele Ion Ciochină, precum și nepotul săŭ, Postelnicul Nicolae Murguleț, dăruesc o ocină mănăstireĭ Mira. Un alt zapis din 1689, August 22, certifică cumpărătura de ocină și moșiĭ făcută de Serafim Episcopul de Rădăuțĭ, pentru mănăstirea Mira.

Constantin Cantemir înzestră și el în 1689 mănăstirea Mira cu ocinele cumpărate de la sătenii din Odobești. Aceste ocinĭ fură plătite de dinsul cu cîte un zlot de pămînt, după cum se dovedește din cartea acestuĭ Domn din 1689, Maiŭ 3: «Toțĭ locuitoriĭ de pe Milcov, carĭ aŭ moșiĭ prin prejurul sfinteĭ mănăstirĭ Mireĭ, care o am făcut Domnia-mea. Dacă vețĭ vedea cartea Domnieĭ-mele; iar voĭ să căutațĭ să vă luațĭ baniĭ pe moșiĭ, cine cît i se va veni, precum s'aŭ socotit d'aicea. Iată că v'am trimes și baniĭ. Decĭ numaĭ să-ĭ luațĭ să nu maĭ umblațĭ fără de isprave, de cum s'aŭ vîndut locurile și moșiile altă dată, cîte 2 orțĭ, Domnia-mea am maĭ dat cîte 2 potronicĭ, care fac cîte un zlot de pămînt. Decĭ nu maĭ umblațĭ fără ispravă, ci vă luațĭ baniĭ, să nu fie în alt chip. Aceasta vă scriem, Iași, 7197 (1689) Maiŭ 3».

Mănăstirea rămase în această stare, adică construită din lemn, până la a doua domnie a luĭ Antioh Cantemir, care, în anul 1706, reconstrui biserica, făcînd-o de piatră și înconjurînd-o cu un zid înalt. Cronicariĭ sunt toțĭ de acord în această privință.

Nicolae Costin, Letopiseț, II², pag. 52: «Intr'acelaș an (7214) s'aŭ apucat Antioh-Vodă de aŭ zidit mănăstirea de piatră din temelie la Milcov, ce se chiamă Mira, cu zid de piatră prin prejur, unde este mănăstirea de lemn, făcută de tată-săŭ Cantemir-Vodă și aŭ fost ispravnic Cîrstea-Vornicul».

Nicolae Mustea, Letopiseț, II², pag. 33: «Antioh-Vodă întru această a doua domnie a zidit mănăstirea Mira, pe Milcov în munte, care întîĭ era de lemn durată de tată-săŭ Cantemir-Vodă și-i puse numele de Mira, iar el o aŭ zidit de piatră frumoasă și cu zid înalt împrejur».

După reconstruirea mănăstireĭ, Antioh Cantemir puse să se transporte rămășițele tatăluĭ săŭ Constantin de la biserica Sf. Nicolae din Iași la mănăstirea Mira (Cf. Nic. Costin, Letopiseț, II², pag. 39 și Amira, Letopiseț, pag. 110).

Se pare că nicĭ Antioh Cantemir n'a isprăvit cu totul biserica și că ea ar fi fost abia terminată de un arhimandrit grec Calerghi, după cum mărturisește inscripția pusă d'asupra ușeĭ la intrarea din pridvor în biserică. Inscripția este în două limbĭ, greacă și romînă, alăturea. Iată cea romînească:

Această sfîntă și Dumnezelască biserică întru numele sfinților Împărați și întocmaĭ cu apostolii Constantin și Elena, este zidită de Măria-Sa răpusatul Ioan Antioh Constantin Cantemir Voevod la leat 7214 și nesăvîrșind-o, s'a înoit, precum se vede de întru tot cuviosul sfinția sa Arhimandritul Kir Mitrofan Calergi, fiind egumen acestuĭ sfînt locaș, cu cheltuiala și osteneala sfinției sale, pentru mîntuirea sufletuluĭ. Leat 7244 (1736).

Spre a explica prezența acestuĭ egumen grec, trebue să însemnăm că Constantin Cantemir, îndată după fondarea mănăstireĭ sale Mira în anul 1686, spre a asigura trăinicia eĭ și pomenirea sa pe tot-d'a-una, a închinat-o mănăstireĭ de la Vatopedi din muntele Athos. In actul său de închinare se zice, că Țara ajungînd la mare cădere între altele, nu se găsesc nicĭ preoțĭ vrednicĭ, carĭ să întrețină cuvenita rînduială bisericească și mănăstirească, în cît se temea, ca nu cum-va cu timpul să nu se zădărnicească pomenirea luĭ; că din acest motiv și alțĭ-va Domnĭ maĭ înainte de dînsul și-aŭ asigurat durata pomenireĭ prin închinarea mănăstirilor lor, prin care mijloc în acele mănăstirĭ se păstrează buna rînduială dorită. De aceea și el închină mănăstirea sa la Vatopedi și numește îngrijitor la Mira pe un mitropolit titular al Laodichieĭ, anume Grigorie; iar după moartea aceluia, mănăstirea Vatopedi va orîndui egumen pre cine vor voi dintre monahiĭ de acolo, cu condițiе însă, ca egumenul o dată rînduit, mănăstirea să nu-l poată schimba fără consimțimîntul ctitorilor, «căcĭ desele schimburĭ ale egumenilor pustiesc mănăstirile, căutînd care de care să apuce și să se ducă». La fie-care 3 anĭ ctitoriĭ să ia socoteala egumenuluĭ de averea mănăstireĭ și dacă se va găsi că el administrează răŭ, să-l destitue, arătînd mănăstireĭ patroane cauzele și să ceară alt egumen maĭ vrednic. Din veniturile mănăstireĭ închinate, să se dea ajutor și patroaneĭ. Ctitoriĭ clironomĭ să nu-și apropieze nicĭ un lucru din ale mănăstireĭ, ci încă să maĭ adaoge din averea lor.

In anul 1716, mănăstirea avu mult să sufere din partea oștirilor nemțeștĭ de sub conducerea luĭ Frența (Ferenț) și din partea Tătarilor, chemați de Domnul Mihail Racoviță, spre a-l apăra de Austriacĭ.

După împrăștierea oștirilor nemțeștĭ din Odobeștĭ, parte din ele se refugiară la mănăstirea Mira, de unde aŭ eșit cu toțiĭ, gata de războiŭ, cu tobe și cu steagurĭ. Ajunșĭ de Tătarĭ, eĭ rezistară cît-va timp, dar în cele din urmă fură bătuțĭ și siliți să ia fuga: «După risipa cătanelor și a Recuțelor, scrie Niculae Muste, aŭ mers și Mihaĭ-Vodă la mănăstirea Mira și aŭ stricat zidul mănăstireĭ, de porunca Impărățieĭ ce era facut de Antioh Cantemir-Vodă. 'Aprins-aŭ și chiliele și o biserică de lemn, ce era făcută de Cantemir-Vodă cel bătrîn; și ciohodarul Vizirului era tot împreună cu Mihaiŭ-Vodă, că avea poruncă să vadă cum s'or strica acele mănăstirĭ.» (Letop., III², p. 64 și 65).

In mănăstirea Mira, scrie Enache Kogălniceanu, a fost închis starostele Focșanilor, Costache Purice, după mazîlirea luĭ Ioan Mavrocordat. Aflînd boeriĭ că mazîlul Ion-Vodă stăruește pe lîngă Capegi-Basa să trimită oameni de aĭ luĭ pentru a'l scoate pe Purice de la Mira «îndată aŭ răpezit pe ascuns de l'aŭ luat și l'aŭ adus la Neamțu, la mănăstirea Seculuĭ, ținîndu-l acolo pănă aŭ trecut Ion-Vodă Dunărea.» (Letop., III², pag. 212).

Biserica este o imitație a arhitecturiĭ bisericilor domnești vechĭ. Are un pridvor, care la început a fost deschis format din stîlpiĭ cu arcade; dar în urmă un egumen grec a umplut deșerturile printre stîlpĭ, formînd părețiĭ oblĭ, ca la mănăstirea Probota. Biserica deasupra are o cupolă scurtă și groasă. Interiorul biserieĭ este zugrăvit; catepeteazma este modernă.

La mijloc biserica este despărțită printr'un perete deschis în laturea de jos, așezat pe coloane. Pe peretele din urmă sunt zugrăviți ctitoriĭ și donatorii mănăstirei; la dreapta un arhiereŭ, care ține biserica și lîngă dînsul un călugăr. Acesta trebue să fie Arhimandritul Mitrofan, devenit în urmă Arhiereŭ titular; din stînga: Domnitoriĭ Constantin și Antioh-Cantemir, apoĭ boierul Moțoc și soția sa Ursa. D'asupra inscripțieĭ de la intrare este o închipuire prea naivă, o mînă, care ține o învălitoare subțire plină cu capete micĭ de om, care reprezintă sufletele dreptților și deasupra eĭ scrise în semicerc cuvintele Scripturieĭ: «sufletele dreptților sunt în mîna luĭ Dumnezeŭ».

Deasupra porțeĭ a fost o clopotniță de lemn, care a putrezit și a căzut în anul 1882. Clopotul cel maĭ mare a căzut deasupra porțeĭ, unde stă și acum; iar cel mic s'a atîrnat la cerdacul de la cișmea.

Acest cerdac se află în partea despre N. a bisericeĭ și formează o sală mare pentru trapeză la ocaziĭ însemnate. Sub dînsul are o adîncime în pămînt, unde te scoborĭ pe maĭ multe scărĭ de piatră. Acolo este o cișmea, cu o tablă de marmură, pe care este o inscripție, ce arată data cînd s'a făcut, 1800, și pe egumenul, care a făcut-o, Arhimandritul Arsenie. Inscripția este sculptată pe un scut săpat în marmoră, ornat cu florĭ, cu semnul crucieĭ și cu două păsărĭ ieroglife deasupra. E scrisă în grecește. Iată traducerea eĭ în românește:

Cu cheltuiala egumenuluĭ de acum Arhimandritul Arsenie. Pe lîngă altele izvorul de băut pentru pomenirea luĭ fiind, ceĭ ce vor lua din apă aceasta să zică cu toţiĭ din toată inima: Divinitatea să numere cu dreptiĭ pre cel ce adapă pre mulţi cu apă dulce. S'a săvîrşit în anul 1800, iulie 10.

Din ograda bisericeĭ, pe o portiţă în zid, pătrunzĭ într'un loc spaţios, unde a fost livada mănăstireĭ şi viea, care astăzĭ păstrează numaĭ urmele vecheĭ sale culturĭ. Arendaşul parte a prefăcut acest loc în ceair de caĭ, parte în arătură.

Mera, *schit*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Bonţeşti, aşezat în partea de N. pe pîrîul Valea-Mereĭ; la început a fost schit de maicĭ; la anul 1800 s'a stricat, iar maicile aŭ trecut la schitul Coteşti, din com. Coteşti.

Mera, *parohie*, jud. Putna, în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Gîrlele, formată din cătunele Mera şi Milcovelul, avînd 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Împăraţiĭ.

Mera, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Blidare, izvoreşte din Dealul-Perişoruluĭ; udă comuna prin mijloc; trece prin com. Cîrligele, şi se varsă în rîul Milcovul, pe teritoriul comuneĭ Cîmpineanca.

Mera (Inconjurătoarea-Mănăstireĭ-), *moşie*, a statuluĭ, jud. Putna, fostă pendinte de mănăstirea Mera, arendată cu 11750 leĭ anual.

Mera (Inconjurătoarea-Mănăstireĭ-), *moşie* situată în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Gîrlele, jud. Putna, în întindere de 4600 fălcĭ şi arendată locuitorilor comuneĭ. Este proprietatea comuneĭ Mera.

Merchez (Dealul-de-la-), *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, comuna Oltina, cătun. de reşedinţă Oltina; se desface din dealul Ciacal; se întinde spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi cea E. a comuneĭ; lasă spre S.-V. o prelungire care poartă numele de Dealul-de-deasupra-Cîşliĭ; pe la poalele sale E. merge valea Beilic-Ceair; se ridică pănă la o înălţime de 130 m.; la poalele ramificaţiilor sale V. este aşezat satul Oltina; malurile ezeruluĭ Oltina sunt înalte şi ripoase din cauza luĭ; este acoperit cu tufărişurĭ şi fineţe.

Merdevenli-Punar, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cătunul com. Cazîl, situat în partea V. a plăşeĭ şi cea N. a comuneĭ, la 2½ kil. spre N.-V. de cătun. de reşedinţă, Cazîl-Murad. Este aşezat pe valea Mangaci-Ceair, închis la N. de către dealul Cabula-Bair şi dominat despre S. de vîrful Merdevenli-Punar (141 metri).

Suprafaţa sa este de 1540 hect., dintre care 5 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ.

Populaţiunea sa, compusă din Turcĭ şi Bulgarĭ, este de 45 familiĭ, saŭ 106 suflete.

Drumuri comunale pleacă: la N. spre Beşoul, la S.-V. spre Cazîl-Murad, la S.-E. spre Cavaclar, la S. spre Sofular şi la N.-E. spre Copadin.

Merdevenli-Punar, *movilă artificială*, în judeţul Constanţa, plasa Mangalia, pe teritoriul comuneĭ rurale Cazîl-Murad şi anume pe acela al cătunuluĭ saŭ Merdevenli-Punar. Are 141 m. înălţime şi domină satele Cazîl-Murad, Mangaci, Cavaclar şi Merdevenli-Punar. Este acoperită cu verdeaţă.

Merdevenli-Punar-Ceair, saŭ **Merneven-Ceair**, *vale* însemnată, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Cazîl-Murad şi Cavaclar. Este continuarea văeĭ Caula-Ceair care se îndreptează spre N., avînd direcţiune S.-E. către N.-V.; trece prin satul Cazîl-Murad unde primeşte din spre V. valea Ghioghetin-Punar-Ceair, şi se întinde pănă la dealul Bairam-Dede-Bair; este situată în partea de V. a plăşeĭ şi comuneĭ Cavaclar şi în cea centrală a comuneĭ Cazîl-Murad.

Merea, *sat*, în jud. Covurluiŭ, com. Bereşti, pl. Horincea, spre E. de reşedinţa com.

Are o populaţie de 70 familiĭ, saŭ 327 suflete, din carĭ 61 contribuabilĭ, locuind în 72 case; o biserică şi o şcoală.

Merea, *pîrîaş*, ce izvoreşte din pădurea Bazanuluĭ, jud. Covurluiŭ, com. Bereşti, şi se varsă în Chineja, ceva maĭ sus de punctul numit Braniştea, spre S. de Tîrgul-Bereşti. Satul Bereşti e aşezat de o parte şi de alta a văeĭ acestuĭ pîrîŭ.

Merească (Coca-) (Merei), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Niculeşti, com. Podul-Munciĭ, are 260 hect., din care 20 hect. pădurea Fundul-Cociĭ, restul arătură, livezĭ, fineaţă şi izlaz.

Merească (Coca-), *sfoară de moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Niculeşti, com. Podul-Munciĭ, proprietate a statuluĭ, pendinte de schitul Poiana-Măruluĭ; are cam 32 hect. fineaţă şi izlaz.

Meredeul, *pîrîŭ*, numit şi Pîrîul-

Bahnei, jud. Dorohoiŭ, com. Virful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele; începe despre Pădurea-Lozneĭ, trece pe moșia Dobronăuți, și se varsă în Siret.

Merei, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Sărata, la poale de deal, la 12 kil. de Buzăŭ.

Limita la N., începe din Poiana-Chilmiziuluĭ, limitîndu-se cu pădurea Bradul-cu-Sforile din com. Tisăul și merge pe marginea pădureĭ, pînă în com. Valea-Puțuluĭ, care, parte ține de la Lipia, parte de Merei; la E., începe din com. Valea-Puțuluĭ și merge pe hotarul pus între moșiile Poporul-Lipia (Merei) și Poporul-Mocești (Lipia), atinge puțin hotarul com. Simileasca și de aci dă în șoseaua națională la hanul de la Crăcănata; la S., trece pe șoseaua națională de la Crăcănata, trece pînă lîngă gara Monteorul prin moșoroaiele puse de Alecu Ghica, proprietarul moșiei Stîlpul; la V., începînd din gara Monteorul urcă pe șoseaua comunală pînă în viea Brîncoveanuluĭ, apoĭ o ia pe la Drumul-Roșu, prin Piatra-luĭ-Chica-Mercu și de aci, prin dealul Pragul, la Poiana-Chilmiziuluĭ.

Comuna e formată din cătunele: Merei, Odăile și Valea-Puțuluĭ, avînd o populație de 1300 locuitorĭ, din carĭ 270 contribuabilĭ, locuind în 288 case.

Suprafața com. e de 1954 hect., din care 1050 arabile, 137 pădure, 315 izlaz, 25 livezĭ, 340 viĭ și 87 sterp.

Proprietățĭ mai însemnate sunt: Bărbuleanca, saŭ Lipia (a Statului), Nucul, Poporul-Lipia și Tufele-Mereĭ.

Terenul e șes, accidentat în partea de N.-V. de mai multe dealurĭ, acoperite cu viĭ și pădurĭ.

Căĭ de comunicație are: șoseaua națională Buzăŭ-Ploești și șoselele vecinale ce cad perpendicular pe dînsa, precum și vechiul drum al dealuluĭ: Mizil-Sărata-Gura-Nișcovuluĭ prin Merei.

Vite sunt: 300 boĭ, 90 vacĭ, 32 viteĭ, 35 caĭ, 17 țepe, 11 minji, 650 oĭ și 140 porcĭ.

Are: 2 școale de băeți și 1 de fete în cât. Merei, frecuentate de 56 elevĭ și 44 eleve; 2 biserici, una în Merei și a doua în Valea-Puțuluĭ, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 1 paracliser; catedrala e cea cu hramul Nașterea Maiceĭ Domnuluĭ.

Sunt pe teritoriul com: 3 morĭ de aburĭ; 1 fabrică de petroleŭ; 9 cîrciumĭ.

E comună nouă, formată după 1820, de către proprietarii de viĭ care s'aŭ stabilit aci și în jurul cărora s'aŭ mai adunat și alțĭ locuitorĭ. Pe la 1864 se considera încă ca sat anexat Lipieĭ.

Merei, *cătun*, al com. Niculești, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ și 10 case; e alipit de cât. Podul-Munceĭ.

Merei (Tufele-Merei), *cătun* de reședință, al com. Merei, județul Buzăŭ, cu 780 locuitorĭ și 174 case.

Mereĭ (Gura-), *deal*, în județul R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, comuna Bontești; se desface din dealul Perișorul; brăzdează partea de V. a com., din el izvorește pîrîul Mera; e acoperit cu semănăturĭ.

Mereĭ (Tufele-), *vechie numire* a *cătunuluĭ* Merei, jud. Buzăŭ, com. Merei.

Mereilor (Dealul-), *deal*, în partea de N.-V. a plășeĭ Sărata, jud. Buzăŭ; începe din comuna Gura-Sărățiĭ și continuă pînă în com. Valea-Teancului; e renumit prin întinsa cultură a vieĭ.

Merelor (Dealul-), *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., comuna Tețcani, situat la V. comuneĭ. Și-a luat numele de la numeroșiĭ merĭ, cu care coastele sale eraŭ îmbrăcate.

Mereni, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s., situată pe lunca gîrleĭ Eiul și între gîrlele Eiul și Turcul, la 40 kil. de capitala județuluĭ și la 7 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 3 cătune: Valea-Mereni, Richicioara și Delureni, cu o populație de 170 familiĭ, saŭ 785 suflete, din carĭ 148 contribuabilĭ, locuind în 180 case.

Comuna cu izlaz, pădure și pămînt arabil, are peste 500 hect.

Are 3 bisericĭ: una în cât. Mereni, fondată în 1887, a doua în cătunul Richicioara, zidită la 1848 și a treia în cât. Delureni, vechie de aproape 100 anĭ, tus-trele deservite de treĭ preoți; o școală, frecuentată de 31 copiĭ.

În comună sunt: 4 brutarĭ, 10 dulgherĭ și 4 cojocarĭ. Eĭ desfac produsul munceĭ lor mai cu preferință la orașul Pitești.

Majoritatea locuitorilor din comuna Mereni sunt moșneni, 25 s'aŭ împroprietărit după legea din 1864, cu 92 hect. din moșia statuluĭ Ciorica-Profa.

Vite sunt: 15 caĭ, 120 boĭ, 90 vacĭ, 1000 oĭ și 400 porcĭ.

Comerciul se exercită în comună de 2 cîrciumarĭ.

Veniturile și cheltuelile com. Merenĭ, se ridică la suma de 2185 leĭ.

O șosea înlesnește comunicația cu com. Profa, și o șosea comunală, prin interiorul comunei.

E brăzdată de dealul saŭ Coasta-Popii, cu direcția de la S. spre N. și în vîrful căruia e un platoŭ pe care se cultivă cereale.

De la N. spre S., o udă rîul Eiul, iar la V., gîrlița Turcul.

Se mărginește cu comunele: Bărăști-de-Cepturi, Spineni, Profa și Gura-Bouluĭ.

Mereni, *sat*, în preajma comuneĭ Burdujeni, pl. Siretul, jud. Botoșani, cu o populație de 76 familii, saŭ 108 suflete, din carĭ 68 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 28 vite marĭ cornute, 2 caĭ și 5 mascurĭ.

Mereni-Ceoani, *cătun*, pendinte de com. Mereni-d.-j., pl. Glavaciocul, jud. Vlașca. Situat în susul comuneĭ. Este proprietatea fraților Dristorian. Are o suprafață de 1310 hect. S'a dat la 1864, la 110 locuitorĭ, suprafața de 227 hect. Locuitoriĭ aŭ un petic de pădure de 60 hectare.

Moșia are un venit anual de 24000 leĭ.

Pe marginea despre Cîrtojani, curge apa Milcovuluĭ, ce vine din Cîrtojani.

Mereni-de-Jos, *com. rur.*, compusă din satele Mereni-d.-j. saŭ Stefeni și Ceoani, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, situată pe albia rîuluĭ Glavaciocul, la 40 kil. de București, la 32 kil. de Alexandria, la 45 de Giurgiŭ, și de Obedeni, reședința plășeĭ Glavacioc-Neajlov, la 13 kil.

Are o populație de 1872 locuitorĭ, din carĭ 355 contribuabilĭ; 1 biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; 2 școlĭ: una de fete, frecuentată de 38 fete, și a doua de băeți, frecuentată de 59 băeți.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 7487 leĭ și la cheltuelĭ, de 6725 leĭ.

In comună, pe proprietatea statuluĭ Mereni-Stefeni, sunt 910 hect. pădure, care depind de ocolul silvic Ghimpați, și 60 hect. ale fraților Dristorian, pe teritoriul cătunuluĭ Ceoani.

Prin sat trece o șosea care merge la Ruși-luĭ-Asan și de aci la Giurgiŭ prin Letca-Nouă și Cămineasca.

Mereni-Ștefeni saŭ **de-Jos**, *cătun*, pendinte de com. Mereni-d.-j., pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, situat pe valea Glavaciocul, din josul satuluĭ Ceoani, proprietate a statuluĭ, fostă înainte de secularizare a Mitropolieĭ.

Are o biserică; 2 școale comunale; o moară de aburĭ.

Moșia are o suprafață de 3600 hect. și se arendează, împreună cu Tîrnava, cu 59000 leĭ anual. S'aŭ împroprietărit la 1865, 162 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 486 hect. In 1882, s'a dat la 97 însurățeĭ și pentru 2 școale, o suprafață de 557 hect. 12 arĭ.

Aci sunt 3 petece de pădure: Ștefeni (450 hect)., Lacul-Bebuluĭ (435 hect.) și Pătărașcul (25 hect.), care se exploatează în parchete.

Mereni-de-Sus, *com. rur.*, jud. Vlașca, pl. Glavaciocul, în sus de Mereni-Ceoani, proprietate a doamneĭ Smaranda Cristopolu, situată pe valea Glavaciocul, la 45 kil. de Giurgiŭ; la 14 kil. de Obedeni, reședința plășeĭ Glavacioc-Neajlov; la 40 kil. de București; și la 32 kil. de Alexandria.

Are o populație de 1222 locuitorĭ, din carĭ 226 contribuabilĭ; o biserică de zid, pendinte de parohia Mereni-d.-j., deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o școală mixtă, condusă de 1 învățător și frecuentată de 21 copiĭ; 3 cîrciumĭ; case pentru arendaș și pătule îndestulătoare.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3719 leĭ și la cheltuelĭ, de 3414 leĭ.

Suprafața comuneĭ e de 1100 hect. S'a dat la 150 locuitorĭ împroprietăriți, 450 hect.

Moșia are venit anual de 15609 leĭ.

Pe aci trece șoseaua ce duce la Letca-Nouă.

Mereșești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Nemoiul, pl. Oltul-d.-j., jud. Vilcea. Are o populație de 73 familiĭ; o biserică, reparată la 1865.

Merești, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, jud. Suceava, com. Giurgești. Așezat pe frontiera Bucovineĭ.

Are o populație de 77 familiĭ, saŭ 367 suflete, din carĭ 77 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 14 fălcĭ. Moșia e proprietatea d-neĭ Maria G. Ghițescu și are o întindere de 340 fălcĭ, din care 260 fălcĭ cultivabile, 60 fălcĭ pădure, 10 fălcĭ fînaț și restul neproductiv.

Improprietăriții în 1864, sunt 50 fruntașĭ, 20 pălmașĭ și 12 codașĭ, stăpînind 180 fălcĭ.

Un singur drum principal duce la Giurgești (6 kil.).

Biserica și școala din Giurgești servesc și acestuĭ sat.

In 1803, «Merești a Saftiĭ Ursăschioae, avea 29 liuzĭ, carĭ plăteaŭ 328 leĭ bir anual».

Mereţelul, *pîrîŭ*, curgînd cu direcțiunea de la V. spre E., din jud. Mehedinți, în jud. Dolj. Pe malul săŭ drept este așezată

comuna Predelești, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s. Se varsă pe malul drept al rîuluĭ Obedeanca. Are un pod peste dînsul la comuna Predești.

Merezul, *deal,* înalt, în forma unuĭ trunchiŭ de con, jud. Prahova, pl. Cricovul, com. Ceptura, în vîrful căruia e un platoŭ, pe care se găsesc multe hîrburĭ și micĭ bucățĭ de cărămidă, ceea ce probează că aci orĭ a fost vr'un lagăr roman saŭ dac, orĭ vr'un sat vechiŭ.

Merheĭ (Malul-), *lac,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, situat în partea de N. a plășeĭ și S.-V. a comuneĭ; comunică prin balta Duroga cu Velichi Merheĭ; e înconjurat cu stuf; are 100 hect. întindere și conține pește.

Merheĭ (Velichi-), *lac* însemnat, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ urbane Satul-Noŭ și anume pe acela ale cătunuluĭ Letea; are o formă de cimpoiŭ lunguieț, presărat cu 15 micĭ insulețe; are 400 hect. întindere și comunică cu bălțile Malul-Merheĭ, Matița și Roșcata; e înconjurat de stuf și conține pește bun și în abundență.

Meri, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Cobia, căt. com. Dragodana.

Meri, *sat,* făcînd parte din com. rur. Drăgănești, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Meri, *moșie,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Meri-Goala.

Meri-Goala, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, în partea despre centru, situată pe dealurile din Valea-Vedeĭ.

Se compune din două cătune: Meri, reședința, parte pe deal și parte în vale, despre V., și cătunul Goala; acest din urmă cătun e așezat numaĭ pe deal, de-a dreapta rîuluĭ Vedea. Depărtarea între aceste două cătune este de 1 1/2 kil. Sunt puse între două cursurĭ de apă: la E., Zbîrgleaza și la S.-V., Vedea.

Comuna ocupă o poziție frumoasă, pe dealurĭ, carĭ domină toată lunca Vedeĭ și tot spațiul despre Roșiori, șoseaua județeană și despre Alexandria.

Limitele acesteĭ comune sunt: la E. com., Drăgunești și Deleanca; la V. rîul Vedea, care o desparte de Roșiori; la N. cătunul Țigănia, din comuna Drăgănești și la V., cu Valea-Vedeĭ.

Teritoriul comuneĭ, dimpreună cu moșiile aflate pe dînsa, are o întindere de peste 1500 hect. Proprietarĭĭ principalĭ sunt: moștenitorĭĭ Anghel Ivanovicĭ din T.-Măgurele, cu 565 hect. pămînt arabil și 25 hect. pădure, în cătunul Meri și d. G. Antonescu cu 400 hect. pămînt arabil și 150 hect. pădure, în cătunul Goala.

In cătunul Meri sunt 69 locuitorĭ împroprietărițĭ, pe 256 hect. și în cătunul Goala, 50 locuitorĭ, pe 194 hect.

Vii se găsesc sădite numaĭ pe proprietatea Meri, în întindere de 27 hect.

Are: o populație de 142 familiĭ, saŭ 557 suflete, din carĭ 125 contribuabilĭ; o școală în cătunul de reședință Meri, frecuentată de 18 elevĭ și o biserică, deservită de un preot, un cîntăreț și un eclesiarc.

Numărul vitelor din comună este de 2018 capete, dintre carĭ 328 vite marĭ cornute, 98 caĭ, 1522 vite micĭ cornute și 70 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 2228, banĭ 41, la venitурĭ și de leĭ 2221, banĭ 18, la cheltueli.

Căile de comunicațiune ale comuneĭ sunt: o șosea vecinală, care se împreună în partea despre N. cu șoseaua Roșiori-Ciolănești, prin comuna Drăgănești și o altă șosea, vecinală spre com. Dulceanca.

Meri-Petchi, *sat,* jud. Ilfov, pl. Mostiștea, făcînd parte din com. rur. Meri-Petchi-Netezești. Este situat la N. de Nucĭ.

Se întinde pe o suprafață de 446 hect., din carĭ d-l C. Bantaș, proprietar, are 128 hect. și locuitorĭĭ, 318 hect. Locuitorĭĭ cultivă 228 hect., iar 90 le rezervă pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot.

Numărul vitelor marĭ e de 577 și al celor micĭ, de 1210.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Meri-Petchi-Netezești, *com. rur.,* jud. Ilfov, pl. Mostiștea, situată la N. de București, pe malul stîng al rîuluĭ Ialomița, la 53 kil. de București.

Se compune din satele: Meri-Petchi, Nucĭ, Netezești și Sudiți, cu o populație de 1921 locuitorĭ, carĭ trăesc în 420 case.

Suprafața comuneĭ e de 2026 hect., din carĭ d-niĭ C. Bantaș, C. Deșliu, familia Serghiescu, M. Protopopescu, Zinca Buneasca și Domeniul Coroaneĭ, aŭ 741 hect. și locuitorĭĭ, 1285 hect. Proprietarĭĭ rezervă 86 hect. și locuitorĭĭ 180 hect. pentru fînețe.

Are: 4 bisericĭ; 1 școală mixtă; 1 mașină de treerat cu aburĭ.

Dintre locuitorĭ, 462 sunt plugarĭ, 3 sunt industriașĭ.

Budgetul comuneĭ e de 5570 leĭ la venitурĭ și de 5359 leĭ la cheltueli.

Locuitorii posedă: 220 pluguri: 189 cu boi și 31 cu cai; 305 care și căruțe: 249 cu boi, 56 cu cai.

Comerciul se face de 7 cîrciumari și 2 hangii.

Vite sunt: 229 cai și iepe, 15 armăsari, 901 boi, 570 vaci și viței, 68 tauri, 24 bivoli și bivolițe, 6 capre, 615 porci și 2566 oi.

Meria, *loc*, pe care s'a construit mănăstirea Ghighiul, jud. Prahova, fost al cucoanei Uța-Cantacuzino-Comăneanca, (călugărită mai tîrziu sub numele de Anastasia și înmormîntată în această mănăstire), dăruit mănăstirei Ghighiul, împreună cu moșia Vatra-Mănăstirei-Ghighiul.

Merica saŭ **Măgura-Mericheĭ**, *măgură* și *punct trigonometric de observație*, la S.-E. de Maglavitul, plasa Cîmpul, județul Dolj.

Merieni, *deal*, spre E. de satul Bahnari, com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Pe coasta luĭ e așezată o parte a satuluĭ Bahnari.

Merieni, *deal*, în partea despre V. a com. Tanacul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Se întinde spre S. de Grumăzești, pe d'asupra comuneĭ Munteni-d.-s., pănă aproape de Cordeni, jud. Fălciŭ. Pe coasta sa despre E. e așezată o parte a satuluĭ Tanacul și mai spre S. de acesta, e așezat întregul sat Burghelești.

Meriĭ (Valea-), *vale*, izvorește din coasta pădureĭ Drăghescu, com. Vlădești, pl. Rîurile, jud. Muscel; străbate cătunul Prislopul; trece pe lîngă biserica aceluĭ cătun și se varsă în rîul Bratia.

Merinași, *sat*, cu vre-o 10 case, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Șendrești.

Merișani, *com. rur.*, pe rîul Argeș, jud. Argeș, pl. Pitești, la 8 kil. spre N. de orașul Pitești, și la 12 kil. de com. rur. Băscovul-Fleștiĭ, reședința subprefecturei.

Se compune din 4 sate: Țiganca (Țigănești), Malul-Vînăt, Priba și Valea-Boerească.

Are o populație de 158 familiĭ, saŭ 640 suflete; o biserică de zid, întemeiată de răposatul Tache Zisu, fostul proprietar, deservită de un preot, un cîntăreț și un paracliser.

Tot aicĭ sunt casele boerești, cu un frumos parc, făcute de răposatul Alexandru Tache Zisu.

In Merișani era prima poștă de la Pitești spre Curtea-de-Argeș și Rîmnicul-Vîlceĭ.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 2589 leĭ și la cheltueli, de 1783 leĭ.

Vite sunt: 531 boi și vaci, 9 bivoli, 36 cai, 284 oi, 95 capre și 255 porci.

Astăzi moșia Merișanilor aparține doamneĭ Elena P. Grădișteanu, născută Oteteleșanu.

Merișani, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, la E. plășeĭ, situată pe Valea-Tecuciuluĭ, care o străbate în toată lungimea. Este așezată pe un teren șes, puțin variat prin vălceaua pîrîuluĭ Tecuciul.

Se învecinește: la N., cu comuna Dobrotești (Doagele), de care se desparte prin semnul de hotar numit Cîlțea; la E., cu com. Beuca, de care se desparte prin vîlceaua numită a-Comoriĭ; la S., cu com. Dideștĭ; la V., cu com. Văleni, de care este despărțită prin rîul Vedea și braniștea numită Buzatul.

Intinderea comuneĭ, împreună cu moșiile și pădurile de pe dînsa, este de peste 4100 hect. Din acestea, statul are 1500 hect. pămînt arabil și 220 hect. pădure; d-l C. Colibășanu posedă pe moșia Ciuperceanca 2100 hect. pămînt arabil și 10 hect. pădure; 182 locuitori sunt împroprietăriți după legea rurală pe o întindere cam de 700 hect. Terenul este fertil. Pe lîngă rîurile Vedea și Tecuciul, sunt două eleștale, unul numit al-Georoculuĭ care vine din spre com. Ghimpețeni și cel-l'alt numit Eleșteul-luĭ-Constantin-Crăciun.

Cea mai mare parte din moșia statuluĭ, aproape 1200 hect., este vîndută locuitorilor în loturi.

Populația comuneĭ, cu a cătunuluĭ eĭ, este de 250 familiĭ, saŭ 968 suflete, din carĭ 217 contribuabilĭ.

Are o școală, cu un local propriŭ, frecuentată de 14 elevĭ; o biserică, deservită de un preot, un cîntăreț și un eclesiarc, zidită de boerul Barbu Merișanu, ale căruĭ case în ruină se văd și astăzĭ în mijlocul comuneĭ. Acel boer este înmormîntat în tinda bisericeĭ. Piatra cu inscripțiunea comemorativă a fost spartă pe la 1821 de Turcĭ, carĭ credeaŭ că vor găsi acolo scule prețioase.

Vite: 531 vite marĭ cornute, 151 caĭ, 1768 oĭ și 187 porcĭ.

Ocupațiunea locuitorilor este agricultura și creșterea vitelor, mai cu osebire a oilor. Mulțĭ din locuitorĭĭ vînd laptele oilor, cu brînză și mieĭ în orașele marĭ.

Pe lîngă cultura plantelor făinoase, locuitorĭĭ comuneĭ se mai ocupă și cu grădinăria, cu cultura cînepeĭ, inului și a plantelor leguminoase.

Pe teritoriul comuneĭ sunt 8

hect. vii și ½ hect. livede de pruni.

Budgetul comunei e la venituri de 6255 lei, 70 bani, iar la cheltueli, de 5620 lei, 39 bani.

Prin comuna Merișani trecea vechiul drum al Rușilor, acum desființat; astăzi com. se leagă prin căi vecinale cu comunele Beuca, Dobrotești, Dideși și Văleni, din jud. Olt.

La S. comunei, se află o măgură care se crede că a fost ridicată în timpul ocupațiunei armatelor austriace la 1853. O a doua măgură se află la V. comunei. Amîndouă aŭ înălțime de aproape 10 m.

Satul Merișani este din cele mai vechi ale județului; îl găsim și în nomenclatura comunelor din secolul XVIII, făcînd parte din plasa Mijlocul și formînd un corp cu satul Bobocești. La Salcia și Cotorga eraŭ sate populate, carî s'aŭ desființat; siliștea Salciei se vede încă. Astăzi, acolo se află numai conacul proprietarului, d-nul Colibășanu.

Merișani, *moșie,* a statului, în jud. și plasa Teleorman; făcea parte din averile mănăstirești și îi zicea Merișani-Mitropoliei.

Merișani, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Argeș, pl. Pitești, pe linia Pitești-Curtea-de-Argeș, pusă în circulație în anul 1899. Se află între stația Bascovul (9.6 kil.) și stația Radu-Negru (11.2 kil.).

Merișasca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Creața-Leșile, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Se întinde pe o suprafață de 254 hect., cu o populație de 47 locuitori.

D-l Anton Alexandrescu are 225 hect. și locuitorii 29 hect. Proprietarul cultivă 200 hect. (25 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Numărul vitelor mari e de 34 și al celor mici, de 31.

Acest sat, se zice, s'a înființat cam pe la anul 1832, de Petrache Merișescu, fost proprietar.

Merișescu, *deal,* în raionul comunei Budișteni, pl. Podgoria, jud. Muscel. Pe acest deal se află Schitul-Cotrocenî, zidit pe la anul 1823. Astăzi nu se văd din el de cît ruine.

Merișorul, *munte,* situat pe hotarul despre județul Bacău, în partea despre V. a județului. Face parte din grupa munților Cicul-Tarcău către marginea despre N. a basinului Trotușului.

Din acest munte izvorește pîrîul Asăul și pîrîul Tazlăul-Sărat.

Merișul, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Ploștina, situat pe Valea-Motrului. Are 106 case.

Merișul, *cătun,* aparținînd de com. Pîrlieni-d.-s., pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, cu o populație de 80 loc. (42 bărbați și 38 femei).

Merlari, *sat,* făcînd parte din com. rur. Jilava-Merlari, județul Ilfov, pl. Sabarul. Este situat lîngă rîul Sabarul. Pe aci trece șoseaua națională București-Giurgiu.

Se întinde pe o suprafață de 780 hect., cu o populație de 300 locuitori.

D-l G. Diamandi are 500 hect. și locuitorii, 280 hect. Proprietarul cultivă 275 hect. (75 hect. izlaz, 150 hect. pădure). Locuitorii cultivă 202 hect. (10 sterpe, 60 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și un cîntăreț; o școală, frecuentată de 7 elevi și 3 eleve.

Comerciul se face de 2 cîrciumarî.

Numărul vitelor mari e de 198 și al celor mici, de 229.

Merlari, *trup de moșie,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița Balta, comuna Dormărunt, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, din București, arendată, împreună cu Persica, cu 61750 lei (1893—98).

Merlicești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Vaĭ-de-Eĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populație de 250 locuitorî; o biserică de lemn, fondată la anul 1811 de Nicolae Merlicî.

Meslinul, *insulă* însemnată, jud. Tulcea, din brațul Chilia, situată în partea N. a pl. Sulina, și cea E. a com. urb. Chilia-Vechie; este coprinsă între brațul principal, Cernofca și Balinof; are o lungime de 7 kil. și o întindere totală de 600 hect., neproductive, fiind acoperite numai cu stuf, și supuse inundațiunilor.

Mesteacănul, *sătuc.* Vezî Dobronăuți, sat, com. Virful-Cîmpului, pl. Berhometele, județul Dorohoiu.

Mesteacănul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Cetățeni-din-Deal, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Mesteacănul, *vîrf de deal,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Hîrja, din șira Cașinului, situat la V. de muntele Stanciea.

Mesteacănul, *pădure* particulară, jud. Putna, în întindere de 87 hect., cu trupurile: Ciocîrlia, Coroiul, Lungeasca, Fundul-Leșcanilor și Crucea.

Este situată pe teritoriul comunei Clipicești, pl. Gîrlele.

Mesteacănului (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Bozioru, cătunul Nucul, în pădurea Hînsarul; face hotar despre comuna Gura-Teghii.

Mestecănari, *deal*, pe care stă satul Mesteceni, din com. Ciumulești, jud. Suceava.

Mesteceni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Jupînești, pl. Rîul-Doamnei, jud. Muscel. Cade în partea de N. a satului Jupînești, cu care formează com. cu același nume.

Este străbătut de la V. spre E. de Rîul-Tîrgului, care se varsă în rîul Doamna, după ce trece prin mijlocul satului.

Are o populație de 99 locuitori.

Este așezat pe malul drept al rîului Doamna și legat cu căt. Jupînești prin o șosea comunală.

Mesteceni sau **Movileni**, *sat*, pe moșia cu același nume, comuna Ciumulești, jud. Suceava.

E străbătut de pîraiele Huhurezul și Subțirelul.

Are o populație de 38 familii, sau 158 suflete, din carî 55 contribuabili, locuesc în 36 case.

Vatra satului ocupă 3 fălci, și 60 prăjini.

Moșia care e proprietatea d-lui Emanuel Morțun, cumpărată de la moștenitorii lui Constantin Hîrlescu are o întindere de 65 fălci.

Improprietăriți în 1864, sunt 8 fruntași, 11 pălmași și 24 codași, stăpînind 61 fălci și 24 prăjini.

Biserica și școala din Negotești servesc și acestui sat.

Drumuri principale sunt: la Negotești (1 kil.) și la Cămîrzani (3 kil.).

Satul s'a înființat în urma improprietăririi sătenilor pe la 1866, de către locuitorii din Cămîrzani, cărora li s'au dat pămînt aci.

Mesteceni, *colină* însemnată, jud. Buzău, a cărei coamă începe în com. Tisăul și se termină în com. Lapoșul, cătunul Pietricica. Se zice că pe vîrful ei ar fi fost drumul Doamnei Neaga, de la cetatea Cheea (com. Tisăul) la grădina sa din Lapoșul.

Meșinești, *sat*, pendinte de com. Potcoava, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe malul stîng al gîrlei Plapcea. Are 380 locuitori și o biserică, zidită la anul 1822 de preoții Ioan și Teodor.

Metăva, *grind* sau *loc ridicat* deasupra stufului înconjurător, situat în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe sau Cadîrlez; este situat lîngă malul Mării, în partea S.-E. a plășei și în cea de S.-V. a comunei; este mai mult o prelungire esică a grindului Perișorul; are o direcție de la S.-V. spre N.-E.; se prelungește spre E. cu alte două grinduri mai mici, Grindul-Cerbului și Carasovschi; în partea S., către Mare este acoperit cu nisip; are o formă lungăeață și o întindere de 120 hect., neproductive, fiind acoperite cu nisip și pietriș.

Meteleul, *com. rur.*, în jud. Buzău, pl. Cîmpului, la extremitatea de S. a județului și la 59 kil. de Buzău.

Limitele sale sunt: la N., hotarele de S. ale moșiilor: Rotunda (com. Brădeanul), Călțuna, Udați (com. Albești), Pogoanele și Căldărești; la E., tot Căldărești și moșia Balaciurile din jud. Ialomița; la S., hotarele moșiei Groasa sau Rogoazele, Grindul, Grindașul și Broșteni-Noi (jud. Ialomița); la V., drumul Grindului, limitîndu-se cu capul moșiilor: Cotorca și Frecățeanca (jud. Buzău), pe al cărei hotar merge, pînă dă în hotarul moșiei Rotunda.

Suprafața sa este de 5950 hect., din carî 4983 arabile, 180 pădure, 700 izlaz și 87 sterpe.

Proprietăți mai însemnate sunt: Meteleul-Scutelnici (satul), Meteleul-Lipănesc, Arcani și Dobrogeancea.

Terenul e un vast șes, care amintește Bărăganul Ialomiței. Totuși cultura se face pe o scară întinsă, pămîntul producînd mai cu seamă porumb și orz.

Sunt 2 stîne pe moșiile Scutelnici și Arcani.

Comerciul constă în desfacerea cerealelor, care se transportă la gara Cilibia.

Căi de comunicație sunt: șoseaua Meteleul-Cilibia prin Pogoane; însemnatul drum natural Grindul-Buzăul pe lîngă Meteleul, și altele, carî o pun în legătură cu comunele vecine.

Comuna e formată din cătunele: Arcani, Meteleul-Lipănesc și Meteleul-Scutelnici, cu o populație de 1250 locuitori, din carî 268 contribuabili, locuind în 263 case.

Meseriași sunt: 1 lemnar, 3 rotari, 1 croitor, 2 fierari și 1 cojocar.

Vite sunt: 473 boi, 455 vaci, 276 viței, 276 cai, 173 iepe, 54 mînji, 3200 oi, 18 capre, 4 asini și 361 porci.

Budgetul com. e de 4361,65 lei.

Are o școală, în cătunul Scutelnici, frecuentată de 97 elevi

și 30 eleve; 2 biserici, în cătunele Scutelnici și Lipănești, deservite de 3 preoți, 2 cîntăreți și 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul Nașterea-Maicei-Domnului.

Circiumi sunt 8.

Cătunul Meteleul-Scutelnici datează de pe la 1825. Primii locuitori stabiliți aŭ fost cei aduși de călugării mănăstirei Căldărușani, ca să aibă brațe pentru cultura pămîntului; lis'aŭ acordat atunci mai multe foloase, pe lîngă scutirea de dări, de unde a și rămas numele de scutelnici. Cele-l'alte cătune sunt mai noi.

Meteleul-Lipănesc, *cătun* al com. Meteleul, jud. Buzăŭ, cu 330 locuitori și 62 case.

Meteleul-Lipănesc (Zapa), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Meteleul; are cam 1870 hect., din care 170 hect. pădure; este proprietatea bisericei Sf. Nicolae din Brașov.

Meteleul-Scutelnici, *cătun* de reședință, al com. Meteleul, jud. Buzăŭ, cu 650 locuitori și 140 case.

Meteleul-Scutelnici, *moșie,* în com. Meteleul, jud. Buzăŭ, proprietate a statului, pendinte de Căldărușani; are cam 2130 hect., mai toate arabile, din care 750 s'aŭ dat împroprietăriților.

Meterez (La-), (Zidul-Doamnei-Neaga), *ruine,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Nișcovului, cătunul Mierea, pe Poiana-Ulmeasa, atribuite Doamnei Neaga, care ar fi făcut aicî un schit.

Meterezele, *urme de săpături de șanțuri,* în partea de E. a com. Stănilești, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, pe șesul dintre apa Prutețului și riul Prutul, spre V. de localitățile Impărăteasa și Crăiasa.

Urmele acestor șanțuri, cari merg paralel cu apa Prutului, sunt de diferite întinderi, unele avînd lungimea de 300—500 m.

Se crede că aceste metereze aŭ fost făcute pentru apărarea cuartierului împărătesc, în timpul războiului, urmat între Ruși și Turci, la 1711. (Vezi Stănilești, sat).

Meterezele, *deal,* în com. rur. Degerați, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți; aci se văd redute.

Metericul, fost *pichet de graniță,* în plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Meterizul, *pichet de graniță,* în plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Meterizul-lui-Tudor, *munte,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, din care izvorește pîrîul Ciorovățul. Are o înălțime de 730 m.

Meterizul-Padeșului, *loc* și *redute,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Negoești, satul Padeșul, de unde Tudor Vladimirescu a ridicat pentru prima dată stindardul revoluțiunei din 1821, plecînd cu panduriî săi. Este situat pe cîmpie în apropiere de șoseaua ce duce de la Negoești spre Cloșani.

Meteul, *sat,* pl. Jiul-d.-s., com. Brădești, cu 382 suflete și 105 case.

Copiii din sat urmează la școala mixtă din satul Brădești-d.-s., care este la 4 kil.

Metodica, *munte,* în jud. Neamțu, plasa Piatra-Muntele, în grupa munților Bistriței-Moldovei, situat la N. mănăstirei Bistrița, pe hotarul dintre com. Doamna și Gîrcina.

Metoful, *sat,* cu 200 locuitori, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Slătioarele.

Metohul-Mănăilești, *moșie,* a statului, jud. Vîlcea, fostă pendinte de mănăstirea Bistrița.

Meza, *munte,* jud. Muscel, între riul Dîmbovița și riul Doamna, aproape de hotarul despre Transilvania.

Mezarlîc, *vîrf de deal,* în jud. Mehedinți, pl. Medjidia, com. Taș-Punar, cât. Chior-Ceșme, la 1 kil. spre E. de acest cât., pe culmea dealului Mezarlîc-Bair; are 100 m. înălțime și este acoperit cu verdeață.

Mezarlîc-Bair, *deal,* în județul Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Taș-Punar și anume pe acela al cătunului Chior-Ceșme; se întinde spre V. cătunului, începînd de la vîrful Miulten-Tepe, îndreptîndu-se către N. și avînd o direcțiune de la S.-V. către N.-V.; se întinde printre văile Hagi-Sirt-Dere și Sali-Bei-Dere; este situat în partea vestică a plășei și cea centrală a comunei; are o înălțime de 100 m.

Mezarlîc-Bair, *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. Ghiuvegea și Caranlic; se îndreaptă spre E., avînd o direcție generală de la S.-V. spre N.-E.; se întinde printre Beilic-Ceair și adiacenta sa Cișla-Punar; la poalele sale nordice se află satul Curu-Orman; se ridică la o înălțime de 142 m., dominînd văile de mai sus și satul Curu-Orman; e acoperit cu păduri la V., cu fînețe și semănături

la E.; pe muchia lui se află drumul comunal care duce de la Curu-Orman la Ghiuvegea.

Mezarlîc-Iuc, *movilă*, în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Techir-Ghiol şi anume pe acela al cătunului său Agigea; este vîrful cel mai înalt al dealului Agigea, avînd 38 m. înălţime şi dominînd satul Agigea precum şi Marea, care este la 500 m.; este situată în partea de S.-E. a plăşei şi cea de E. a com.; e acoperită cu păşuni.

Mezarlîc-Sirti, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Cheragi şi anume pe acela al cătunului său Valali; se desface din dealul Egiuiuc; se îndreptează spre S., avînd o direcţiune de la N.-V. spre S.-E. şi se întinde printre văile Acagea şi Daulu-Chioi; are o înălţime maximă de 103 m., pe care o atinge în vîrful Valali, dominînd cătunele Acargea, Valali şi Daulu-Chioi, carî sunt aşezate la S. şi V. de acest deal, la cîte 1 kil.

Este situat în partea de S. a plăşei şi cea de V. a com.

Mezarlîc-Tepe, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Congaz; este unul din vîrfurile cele mai sud-estice ale pietrosului deal Taş-Bair, situat în partea de E. a plăşei şi cea de S. a com., la marginea nord-estică a satului Congaz, cu 48 m. înălţime, dominînd satul Congaz, valea Telita şi drumurile comunale Eni-Chioi-Congaz şi Congaz-Agi-Ghiol; e acoperit cu verdeaţă; la poalele sale sudice se află cimitirul musulman.

Mezarlîc-Tepe, *vîrf*, în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Pazarli şi anume pe acela al cătunului său Ghelingec, care se află cu 1 kil. mai spre N. de acest vîrf; este aşezat pe culmea V. a dealului Ghelingec-Bair şi are o înălţime de 165 m., dominînd satul Ghelingec şi drumurile Ghelingec-Pazarli şi Ghelingec-Dorobanţul (Bilarlar); este situat în partea de N. a plăşei şi a comunei.

Mezdroaia, *nume* ce a mai purtat *com.* Beloţul, din jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Beloţul.

Mezinca (Fîneţul), *vîrf de munte*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuş, din şira Slăniculuî, situat pe stînga Slăniculuî. În sînul său se află ceară de pămînt (ozocheritâ), care se întrebuinţa într'o fabrică ce era zidită anume chiar pe una din coastele sale.

Mica, *sat*, cu 30 familiî, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Biscovul-Fleştii.

Micaia, *munte*, la N.-E. comunei Baia de-Fier, plaiul Novaci, jud. Gorj, despărţit de muntele Piscul, prin izvorul Ungurelul, care se varsă în Olteţ.

Mică (Valea-), *vale*, jud. Muscel, pl. Rîurile; izvoreşte din coasta pădurei Dela-Cruce; străbate satul Vlădeşti-d.-s., şi se varsă în rîul Bratia.

Mică (Valea-) sau **Valea-Lupului,** *vale*, jud. Teleorman, ce-şi ia naştere din apropierea de com. Ciolăneşti-din-Deal, despre partea dreaptă a Văeî-Cîineluî; trece pe lîngă com. Ciolăneşti-din-Vale, prin cîmpul dintre com. Ciurari şi Grădeşti; primeşte în dreapta gura vîlceleî Păucească de la comuna Săceni, cu care formează o singură vale mai largă; se înfundă în valea Tinoasa spre S. de com. Sfinteşti. Pînă în dreptul comunei Butculeşti, poartă numirea de Valea-Petrişuluî, şi numai de aci la vale se numeşte Valea-Mică.

Miceasca, *pădure*, amenajată, compusă din trupurile: Ţuica şi Mălina, pendinte de comuna Micesti, pl. Rîul-Doamneî, jud. Muscel, proprietatea d-neî Elena Gogulescu.

Miceasca, *vale*, pe care se află aşezată com. Micesti, pl. Rîul-Doamneî, jud. Muscel. Izvoreşte din dreptul comunei Jupînesti şi, după ce se împreună cu alte vîlcele, se varsă în rîul Doamna, pe malul drept, în dreptul comunei Colibaşi.

Micesti, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneî, la S.-V. de Cîmpulung, la 42 kil. de acest oraş şi la 14 kil. de reşedinţa subprefecturei.

Este situată pe valea Miceasca, între două dealurî.

Se compune din 3 cătune: Micesti, Păuleasa şi Budeasca, şi se mărgineşte: la N., cu comuna Jupînesti; la S., cu comuna Ciumesti; la E., cu comuna Piscani şi la V., cu jud. Argeş.

Are o populaţie de 1205 familiî, saŭ 1064 suflete, din carî 257 contribuabilî, locuind în 264 case; o biserică, fondată la anul 1846 de locuitorî, deservită de 1 preot şi 2 dascălî; o şcoală, fondată la 1840, pe proprietatea statului Văcărească, şi frecuentată de 45 elevî.

Vite: 170 boî, 90 vacî, 260 oî, 209 porcî, 19 caî şi 180 capre.

Budgetul com. e la venituri

de 1934 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1901 leĭ.

In comună sunt livezĭ, dealurĭ, pădurĭ şi zăvoaie, compuse din sălcĭĭ, plute şi aninĭ.

Rîul-Doamneĭ udă comuna în partea de E. Pe el se află 2 morĭ cu 5 roate.

Parte din locuitorĭ sunt moşneni şi parte s'aŭ împroprietărit prin legea de la 1864, pe moşia statuluĭ Văcărească, astăzĭ a d-lui N. I. Micescu şi pe moşiile d-lor Gogulescu, I. Micescu, I. Băjan, Al. Micescu, Orăscu, Borănescu, a d-neĭ Bădulescu şi pe a statuluĭ Aninoasa-Buliga.

Calea ferată trece prin partea de E. a comuneĭ şi un pod de fier, al căieĭ ferate, leagă com. Micești şi Colibaşi.

Calea naţională Piteşti-Cîmpulung-Frontieră trece pe la E. de comună, precum şi şoseaua care o uneşte cu comuna Purcăreni.

In comuna Micești s'aŭ găsit silexurĭ cioplite, silexurĭ lustruite, cuţite saŭ răzuitoare şi alte obiecte de piatră şi de os, industrie a omuluĭ cuaternar.

D'asupra dealurilor dela Micești, în partea de S.-V. a com., se văd ruine dintr'o vechie cetate a luĭ Mircea-Basarab. D'aci e o privire frumoasă pe Valea-Argeşuluĭ.

Micești, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, jud. Musel.

Micești, *com. rur.* şi *sat,* în jud. şi pl. Tutova, spre N.-V. de Bîrlad, pe pîrîul Studineţul, aşezat la poalele unuĭ deal şi în jurul luĭ.

Are 507 locuitorĭ.

Satul Micești formează o comună (com. Micești) cu cătunele Gheorgheşti, Mănoiul, Fundul-Văeĭ, Dragomăneşti, Burlaci şi Valea-Lupuluĭ.

Are o şcoală primară de băeţĭ; 2 biserici; 8 cîrciumĭ.

Budgetul com. e de 7848 leĭ, 79 banĭ.

Se cultivă pe lîngă cereale: 93 hect. vie (din carĭ 27,50 nelucrătoare) şi 21,50 hect. livezĭ cu prunĭ.

Micești, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, plasa Rîul-Doamneĭ, formată din două trupurĭ: unul în întindere de 2500 hect. şi al doilea, de 75 hectare.

Micești (Pîrîul-), *gîrlă,* izvoreşte din jud. Argeş, şi se varsă în rîul Doamna, jud. Muscel. Serveşte de limită, la N., între com. Ciumeşti şi Micești.

Michia (Vâleanca), *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Trestia, căt. Teişul; are cam 240 hect., din care 80 hect. pădurea Pănătăul, restul arabil, livezĭ şi izlaz.

Miclăuşeni, *com. rur.,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., spre N.-E. de oraşul Roman, la 22 kil. de el pe şosea şi la 12 ½ kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Este formată din satele: Butea, Hîndreşti, Liţca şi Miclăuşeni, cu reşedinţa com. în satul Butea.

Populaţia: 701 familiĭ, saŭ 3203 suflete, din carĭ 368 familiĭ Ungurĭ şi 11 familiĭ Evreĭ.

Are: 3 biserici de zid, din carĭ 1 catolică; 2 şcoale, una de băeţĭ, frecuentată de 11 elevĭ şi a doua de fete, frecuentată de 14 eleve, case marĭ boereştĭ şi un frumos şi întins parc.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 7553,36 şi la cheltuelĭ de leĭ 6943.

Moşia Miclăuşeni aparţine fraţilor Dimitrie şi George A. Sturdza Miclăuşeanu.

Miclăuşeni saŭ **Cenita,** *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, comuna Corlăteni, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Are o populaţie de 77 familiĭ, saŭ 229 suflete; 2 biserici, una cu hramul Sf. Dumitru, şi a doua, cu hramul Sf. Mihail şi Gavril, de lemn şi tencuită.

Proprietatea moşieĭ este a d-lor: Iorgu Hermeziu, D. Duber şi Ilie Moţoc. Din vechime toată moşia a fost a familieĭ Moţoc.

Sătenĭĭ împroprietăriţĭ aŭ 173 hect., 22 arĭĭ pămînt, iar proprietarĭĭ moşieĭ, 720 hect., 39 arĭĭ cîmp şi 8 hect., 59 arĭĭ pădure.

Pe partea Hermeziu se mai află: livadă, 2 pogoane vie şi 2 îazurĭ, din carĭ unul numit alluĭ-Moţoc, în suprafaţă de 20 hect., 77 arĭĭ.

Pîrîale principale ce curg pe moşie sunt: Balina saŭ Putreda şi rîul Jijia ce trece pe hotar.

Drumurĭ: acel de la Dorohoiŭ, ce duce prin Corlăteni la Podul-Stamateĭ şi acel de la Liveni şi Dumeni, pe Valea-Putredeĭ, ce duce la Corlăteni şi Vlădeni.

Hotarele moşieĭ cu: Carasa, Cordăreni, Corlăteni şi Văculeşti.

Insemnat aicĭ este localitatea Siliştea-Vechie.

Familia Moţoc, din vechime a fost proprietară a întregeĭ moşiĭ. Intre vechiĭ boerĭ aĭ Moldoveĭ găsim pe Marele Vornic Moţoc, în serviciul luĭ Alexandru Lăpuşneanu-Vodă; care fugărind pe Joldea logodnicul Domniţeĭ Ruxandra, fiica luĭ Petru Rareş şi pretendent la Domnie, îl prinse la Şipote pe Miletinul, în jud. Iaşi, în luna Septembrie, 1552, şi ducîndu-l înaintea luĭ Lăpuşneanu, acesta-l judecă; după care însemnîndu-l la nas, îl călugări şi-l închise în mănăstire.

Alexandru Lăpușneanu mai tîrziŭ, dîndu-se la răutățĭ și cruzimĭ, ca și predecesorul său Ștefan Petru Rareș-Vodă, care fu ucis de boerĭ, se formă contra-ĭ o conspirație pentru a-l detrona și a pune în locu-ĭ pe Ștefan Tomșa. Între boerii conspiratorĭ se afla și Vornicul Moțoc, care, împreună cu alțiĭ, fugi în Polonia și carĭ fiind descoperiți de Alexandru, n'au putut reuși în planul lor de detronare.

Lăpușneanu, cu concursul Turcilor, făcu mijlocire la regele Poloniei pentru a extrăda pe refugiați. După multe cererĭ, Hatmanul Cracinsky, primi ordinul regal de aŭ mers la Liovul, unde a tăiat capul luĭ Tomșa-Vodă, a luĭ Moțoc-Vornicul, a luĭ Veveriță-Postelnicul și a luĭ Spancioc-Spătarul și i-aŭ îngropat afară din tîrg, la mănăstirea Sf. Onofreĭ.

Miclăușeni, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Miclăușeni, spre N.-N.-E. de orașul Roman, la 22 kil. de el și la 12½ kil. de reședința plășeĭ. Este așezat pe un mic deal. Este reședința com. Miclăușeni.

Are o populație de 163 familiĭ, saŭ 706 suflete, din carĭ 163 contribuabilĭ; o biserică de zid; 2 școale, una de băeți, frecuentată de 11 elevĭ și a doua de fete, frecuentată de 14 eleve.

Aicĭ se găsește parcul și casele familieĭ Sturdza.

Este legat cu orașul Roman prin șosea. În apropiere de acest sat, între el și satul Mircești, pe teritoriul com. Scheea, este un pod de fier pe rîul Siretul, peste care trece șoseaua națională Roman-Iași.

Miclăușeni, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Siretul-d.-s., jud. Roman, com. Miclăușeni. Izvorește la V. de satul Hîndrești; curge de la E. spre V.; trece prin marginea de S. a satuluĭ Miclăușeni și, la S.-E. de acest sat, se varsă în Pîrîul-Stînceĭ, pe stînga.

Miclăușoaia, *sătuc*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Gropile, satul Gropile.

Miclăușul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Goidești, ramificație din masivul muntelui Penteleul, puțin mai jos de muntele Zănoaga, acoperit cu pădurĭ întinse de brad și pășunĭ. Aci pășunează anual pînă la 1800 oĭ. Are o stînă. Laptele se fabrică în cășeria de la muntele Mușea.

Miclăușul, *pîrîŭ*, jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul, com. Oșești; izvorește din dealul Miclăușul; curge spre S.; trece prin satele Oșești și Ruginoasa și se varsă în rîul Stemnicul, tot pe teritoriul com. Oșești, la locul numit Capul-Dealuluĭ.

Miclăușul, *pîrîŭ*, jud. Buzăŭ, com. Goldești, la poalele munteluĭ Penteleul, format din izvoarele ce ies din ramificațiile: Piscunașul și Miclăușul; se scurge în rîul Bisca-Mică, în dreptul Bolovanuluĭ-Mortatul.

Miclea, *deal*, în jud. Vasluiŭ; ia naștere din coama dealuluĭ Bordea; formează valea pîr. Cuțigna; se întinde de la N., paralel cu dealul Bursucul și străbate satul Mircești, în partea de E., iar extremitatea de S., se pleacă treptat, pînă ce se pierde în Șesul-Mic.

Micleasca, *moșie*, la N. de jud. Tecuciŭ, în partea de V. a satuluĭ Țigănești, pe lîngă drumul ce merge la gara Berheciŭ.

Micleasca, saŭ **Păușeasca**, *sfoară de moșie*, în jud. Tecuciŭ, proprietatea d-luĭ Anton Cincu, situată între cătunele Lieștĭ și Șerbănești; se arendează locuitorilor din satul Lieștĭ-Miclesculuĭ. O parte din această moșie, coprinsă între Siret și Vălcica, a fost rescumpărată de locuitoriĭ din Lieștĭ și pe dînsa s'a format satul cu acelaș nume.

Micleștĭ, *com. rur.*, în partea de E. a pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, la 24 kil. de Vasluiŭ și la 12 kil. de Codăești, reședința pl., așezată pe dealurĭ, văĭ și podișe, pe stînga pîrîuluĭ Vasluețul.

E formată din satele: Micleștĭ, Chircești și Popești, pe o suprafață de 4100 hect., din carĭ 615 hect. pădure, 2445 hect. loc de cultură, fînaț și imaș sunt ale proprietățeĭ, iar 1039 hect. ale locuitorilor.

Calitatea soluluĭ variază după poziținea sa, fiind mai productiv pe podișurĭ și văĭ, de cît pe costișe și dealurĭ.

Are o populație de 379 familiĭ, saŭ 1792 suflete; 4 bisericĭ, deservite de 2 preoți și 6 eclesiarhĭ; 1 școală; 1 moară cu aburĭ; 10 iazurĭ; 6 circiumĭ.

Comerciul se exercită de 7 persoane.

Vite: 1182 vite marĭ cornute, 180 caĭ, 3694 oĭ, 12 capre, 5 bivolĭ și 364 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 3147 leĭ, 50 banĭ, la venitурĭ și de 3041 leĭ, 87 banĭ, la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se mai ocupă și cu lemnăria și mai ales cu rotăria rudimentară.

Prin marginea de V. a com., trece pîrîul Vasluețul și șoseaua națională Vasluiŭ-Iași.

Locuitoriĭ posedă: 166 pluguri și 188 care cu boĭ, 16 plu-

gurĭ şi 32 căruţe cu caĭ; 174 stupĭ cu albine.

Micleşti, *sat*, în partea de S. al com. Ţifu, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Şĭ-a luat numele de la vechiul proprietar Miclescu, care se zice că ar fi fost şi fondatorul acestuĭ sătuc. Se află aşezat în aceeaşĭ poziţiune ca şi satul Ţifu, reşedinţa com. şi la 1 kil. de el.

Are o suprafaţă de 641 hect., din care 5 hect. vatra satuluĭ, şi o populaţie de 20 familiĭ, saŭ 90 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a d-luĭ Racoviţă.

Spre V. satuluĭ se află o pădure a proprietăţeĭ, iar pe dealul numit al-Micleştilor, o movilă.

Micleşti, *sat* şi *reşedinţă*, în centrul com. Micleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, situat de o parte şi de alta a Pîrîuluĭ-Chirceştilor. Partea din dreapta pîrîuluĭ este aşezată pe înclinarea E. a podişuluĭ dealuluĭ Văeĭ-Secĭ, iar partea satuluĭ din stînga pîrîuluĭ, e aşezată pe şes şi coasta dealuluĭ Fundătura.

Teritoriul satuluĭ are o suprafaţă de 1458 hect., din carĭ 214 hect. pădure şi 849 hect. loc de cultură, fînaţ şi imaş ale proprietăţeĭ, iar 395 hect. ale locuitorilor.

Are o populaţie de 152 familiĭ, saŭ 759 suflete; o biserică, făcută de vorniceasa Raluca Miclescu, deservită de 1 preot şi 2 eclesiarhĭ; o şcoală, înfiinţată la 1867, frecuentată de 50 elevĭ; o moară cu aburĭ; 4 iazurĭ; 2 circiume.

Locuitorĭĭ posedă: 70 pluguri şi 81 care cu boĭ, 16 pluguri şi 22 căruţe cu caĭ; 512 vite marĭ cornute, 1900 oĭ, 5 capre, 115 caĭ, 168 rîmătorĭ; 77 stupĭ cu albine.

Miclişoaia, *vălcea*, izvoreşte din proprietatea moşnenilor comuneĭ Ioneşti-Minculuĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, curge în lungul proprietăţilor lor prin comună, şi se varsă în Olt.

Micloşani, *com. rur.*, jud. Muscel, plasa Argeşelul, situată la extremitatea de S.-E. a judeţuluĭ Muscel, pe malul stîng al rîuluĭ Dîmboviţa, într'o poziţiune frumoasă.

Este coprinsă între comunele: Vălceni, Lăicăi şi Pucheni.

Se compune din 6 cătune: Copăceni-Marĭ, Copăceni-Micĭ, Meişoarele, Micloşani, Micloşani-Marĭ şi Nicolaeşti. Reşedinţa comuneĭ este în cât. Micloşani-Marĭ.

Mai înainte, această comună aparţinea judeţuluĭ Dîmboviţa, de reşedinţa căruia vine mai aproape, locul fiind şi mai bun pentru transport.

Este situată pe un deal înalt, care predomină toată valea Dîmboviţa, până aproape de Rucărul şi Tîrgovişte.

Are o populaţie de 1059 locuitorĭ; o şcoală frecuentată de 37 copiĭ; o biserică, construcţie nouă, aşezată pe deal, deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

O şosea comunală, care pleacă din şoseaua judeţeană Tîrgovişte-Cîmpulung şi care merge în zigzagurĭ, fiind şi forte repede, înlesneşte comunicaţia între oraşele Tîrgovîştea şi Cîmpulung şi comunele vecine.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1604 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1203 leĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 1207 vite marĭ şi 2419 vite micĭ.

Micloşani, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Micloşani, *deal*, înalt, pe care se află situată comuna Micloşani, jud. Muscel, şi care predomină toată Valea-Dîmboviţeĭ, până aproape de Rucărul şi Tîrgovişte.

Micloşani-Marĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Micloşani, plasa Argeşelul, jud. Muscel.

Micloşi, *vale*, în jud. Gorj, pl. Jiul, com. Bolboşi; începe din hotarul moşieĭ d-luĭ Plopşoreanu; se întinde paralel cu vatra satuluĭ şi se termină în apa Jiţul-Mare. Este formată de ramificaţiile dealuluĭ Dîmba şi pe ea se află pădure.

Micşuneşti, *sat*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Budeşti-Ghicăi, situat pe valea pîrîuluĭ Tatomireşti, la N. dealuluĭ Hîrţeşti. Cu marginile sale de către E.-S., formează limita comuneĭ despre judeţul Roman.

Are o populaţie de 179 familiĭ, saŭ 396 suflete; o biserică, cu un preot.

Vite: 69 boĭ, 56 vacĭ, 67 oĭ, 13 caĭ, 25 rîmătorĭ, 32 juncĭ.

Acest sat a făcut parte din com. Hoiseşti, apoĭ, împreună numaĭ cu satul Hîrţeşti, a format comună a parte, şi astăzĭ aparţine com. Budeşti-Ghicăi.

Micşuneşti, *baltă*, jud. Ilfov, pl. Mostiştea, la N. cu cât. Micşuneşti-Marĭ. Are scurgerea în rîul Ialomiţa. Conţine: lin, roşioară, caracudă, biban, ştiucă, crap şi ciortan. Creşte pe lac trestie şi papură.

Micşuneşti-Grecĭ, *com. rur.*, judeţul Ilfov, pl. Mostiştea, situată la N. de Bucureştĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Ialomiţa, lîngă

balta Micșunești, la 46 kil. de București.

Se compune din satele: Balamuci, Balta-Neagră, Fundul-Danciului, Greci-de-Mijloc, Greci-d.-j., Micșunești-Marĭ și Micșunești-Moara, cu o populație de 1879 suflete, din carĭ 394 contribuabilĭ, locuind în 482 case.

Se întinde pe o suprafață de 5225 hect.

D-nii Gr. Pantely, N. I. Eliad, N. N. Lahovari, S. Mihălescu, D. V. Polizu-Micșunești și statul, aŭ 3613 hect. și locuitoriĭ 1612 hect. Proprietariĭ cultivă 2096 hect. (172 sterpe, 438 izlaz, 3 vie, 903 pădure).

Locuitoriĭ cultivă tot terenul, rezervînd pentru izlaz 303 hect.

Are 5 bisericĭ; 2 școale mixte; 1 moară cu apă; 1 masină de treerat cu aburĭ; 6 heleștaie; 2 podurĭ stătătoare.

Dintre locuitorĭ, 421 sunt plugarĭ, 45 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitoriĭ posedă: 191 plugurĭ: 134 cu boĭ, 57 cu caĭ; 310 care și căruțe: 219 cu boĭ, 91 cu caĭ; 420 caĭ și iepe, 698 boĭ, 584 vacĭ și viteĭ, 10 bivolițe, 8 capre, 462 porcĭ, 1651 oĭ.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ și 5 hangiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 6231 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 6334 leĭ.

In partea de N. a comuneĭ se află o lună, udată de maĭ multe lăculețe, parte lăsată pentru izlaz, parte pentru fînețe și parte pentru cultura zarzavatului.

Micșunești-Marĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Micșunești-Greci, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat la N. de București, pe malul stîng al rîului Ialomița. La N. e balta Micșunești, care are scurgere în rîul Ialomița.

Se întinde pe o suprafață de 961 hect. și are o populație de 484 locuitorĭ.

Aci este reședința primărieĭ.

D-l S. Mihălescu are 607 hect., din carĭ cultivă 379 hect. (125 izlaz, 100 pădure, 3 vie).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 1 helesteŭ; 1 masină de treerat cu aburĭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 412 și al celor micĭ, de 257.

Micșunești-Moara, *sat*, făcînd parte din com. rur. Micșunești-Grecĭ, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat spre V. de Micșunești-Marĭ, pe țărmul stîng al rîuluĭ Ialomița.

Se întinde pe o suprafață de 888 hect., cu o popu'ație de 283 locuitorĭ.

Proprietarul, d-l D. V. Polizu-Micșunescu, are 722 hect., din carĭ cultivă 305 hect. (92 sterpe, 70 izlaz, 255 pădure). Locuitoriĭ au 166 hect. și le cultivă pe toate.

Are o școală mixă, frecuentată de 16 elevĭ și 2 eleve; o moară cu apă; 1 pod stătător. Localul școleĭ s'a oferit gratis de d-l Polizu-Micșunescu.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 1334 și al celor micĭ, de 2121.

Miculești, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Văilor. Este situată între două dealurĭ, pe Valea-Miculeștilor, mărginindu-se: la N., cu comunele Mătăsari și Runcurelul, de care se leagă prin o șosea comunală; la V., cu comunele Ploștina și Roșiuța; la E., cu com. Tehomirul și la S., cu com. Țirioiul. Satul formează comună cu satele Ciorani și Steiani, avînd o populație de 800 suflete, din carĭ: 128 contribuabilĭ, locuind în 180 case.

Locuitoriĭ posedă: 32 plugurĭ, 56 care cu boĭ, 7 căruțe cu caĭ; 400 vite marĭ cornute, 18 caĭ, 400 oĭ, 300 rîmătorĭ, 30 capre; 60 stupĭ cu albine.

Prin com. trece șoseaua comunală Ploștina-Miculești-Mătăsari.

Are 2 bisericĭ, deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 74 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1154 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1134 leĭ.

Dealurile maĭ principale din comună sunt: Dealul-luĭ-Gaspăr, pe care se află Cioaca-Mică, Cioaca-Mare și Cioaca-Țigănceĭ; Dealul-Maluluĭ, al-Sgheabuluĭ, Culmea-Croicilor, Dealul-Caseĭ și al-Gligorescului; iar văĭ printre aceste dealurĭ sunt: Valea-Maluluĭ, a-Sgheabuluĭ și a-Caseĭ. Alte dealurĭ sunt: Dealul-Ploștineĭ, în partea de S., Dealul-Viilor, al-Căsmînegeĭ, piscul Cioaca-Călugăruluĭ, Dealul-luĭ-Ivan, al-Ursuluĭ, al-Ciocîndieĭ, al-Piticuluĭ și al-Zătreneĭ; iar văĭ printre aceste din urmă dealurĭ sunt: Valea-Bisericeĭ, Valea-luĭ-Ivan, a-Ursuluĭ, a-Elești și a-Zătreneĭ.

Ape sunt: Pîriul Jiltul, în care se scurg toate piraiele comuneĭ, și anume: Matca-Văiĭ-Maluluĭ, a-Sghiabuluĭ și a-Caseĭ, care se scurg în Matca-Mătăsarilor; Matca-Zătreneĭ și a-Elești carĭ se scurg în Matca-Miuleștilor, carĭ formează pîriul Jiltul.

In comună se fac 2 tîrguri anuale: Una la 21 Maiŭ și a doua la 6 August, în ziua hramuluĭ biserieĭ. Pe teritoriul acesteĭ comune se găsesc cărbuni de pămînt.

Miculinți, *sat.* Vezĭ Cotul-Miculinți, com. Coțușca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Miculuĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Prahova, curge din muntele Stejeretul, com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, ia direcția S.-V. și se varsă în gîrla Chiojdul, tot în raionul com. Star-Chiojdul.

Mielcești, *cătun,* jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Stoilești.

Mielușei, *sat,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Slăvuța. Are o populație de 359 suflete, din carĭ 198 bărbați și 161 femeĭ; o biserică, de lemn, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Socoteni, care este la 1 kil. depărtare.

Mielușei, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Slăvuța.

Mierea, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici. Are pe dînsa și pădure.

Mierea (Mateeștĭ), *cătun,* al com. Gura-Nișcovuluĭ, jud. Buzăŭ, cu 320 locuitorĭ și 75 case; are sub-diviziile: Adîncata și Bălțați.

Mierea, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici, pe moșia Mierea.

Are o întindere de 100 hect. și e populată cu cer, corn și gîrniță, această predominînd.

Mierea-Birnici, *com. rur.,* în pl. Amaradia, jud. Dolj, așezată pe ambele malurĭ ale riuluĭ Amaradia.

Se mărginește la N. cu com. Slăvuța și Stoina; la S., cu Bodăești; la E., cu Amaradia și la V., cu Valea-Bouluĭ.

Limita de N. începe din E. dealuluĭ Golumbul, coboară în Valea-Văluțeĭ, urcă dealul Slăvuța, coboară în riul Amaradia, urcă dealul Crușețelul, dă în Valea-Verde, urcă dealul Urda, urmînd direcțiunea de la E. la V.

Limita linieĭ de S. începe din Dealul-Golumbuluĭ, cu direcțiunea de la E. la V., coboară în Amaradia și urcă Dealul-Osoiuluĭ.

Limita linieĭ de E. începe din Dealul-Golumbuluĭ, cu direcțiunea de la N. la S., și merge pînă la movila Tarnița.

Limita linieĭ de V. începe din dealul Urda, de unde se terminâ linia de N., coboară valea Miericeana pînă la Amaradia și se întoarce în Dealul-Bouluĭ, la S.

In anul 1873, comuna se împărțea în 8 cătune și anume: Bojinul, Crușețelul, Marinești, Mierea-Birnicĭ, Miericeana, Slănineștĭ, care în vechime se numea și Alumeni, Văluța-d.-j., care se maĭ numea și Dragul, și Văluța. Astăzĭ tot 8 cătune compun comuna și anume: Crușețelul și Miericeana, în dreapta; iar în stînga: Bojinul, Văluța-d. j., Văluța-d.-s. și Putineiul, care este cel maĭ depărtat și unde e reședința primărieĭ. Cât. Mierea-Birnici și Slănineștĭ aŭ casele de-o parte și de alta a riuluĭ.

Terenul com. este accidentat de următoarele dealurĭ: Dealul-Golumbuluĭ, al-Butanuluĭ și al-Crușețeluluĭ, a căror înălțime aproximativă e de 300 m. și carĭ sunt acoperite cu livezĭ de pruniĭ, viĭ și pădure mărunță.

Principalul curs de apă este Amaradia, care udă comuna în direcțiune de la N. la S., trecînd prin mijlocul eĭ. Amaradia se revarsă primăvara și toamna și, cînd plouă mult, chiar și vara. Primește afluenți în stînga pe: Văluța, care se varsă în Amaradia, la satele Crușețelul, Valea-Mare și Mierea.

Peste Amaradia sunt 2 podurĭ: unul la Cruțeștĭ, și al doilea la Mierea; este și un vad la Slănineasa.

La 1874, com. Mierea-Birnici, împreună cu Valea-Bouluĭ, purta numele de comuna Crușețul, cu reședința în cât. Crușețul. Inainte de 1875, cătunul de reședință aŭ fost pe rînd Mierea și Văluța-d.-s.

Are: 4 bisericĭ, făcute de locuitorĭ: una în Văluța-d.-s., cu hramul Sf. Gheorghe; a doua în Văluța-d.-j., cu hramul Intrarea în Biserică; a treia în Mierea, cu hramul S-țiĭ Treĭ-Ierarhĭ și a patra în Slănineștĭ, cu hramul sf. Ion; o școală mixtă, care funcționează din 1875, e frecuentată de 63 copiĭ, și e întreținut de stat; 4 cîrciumĭ.

Populația com. e de 313 familiĭ, saŭ 1293 suflete.

După legea din 1864, sunt împămînteniți 183 locuitorĭ.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 1700 hect., din carĭ 1000 hect. arabile, 75 hect. fînaț și 625 hect. pădure.

Moșiĭ în com. sunt: Văluța-d.-j., Văluța-d.-s., Crușețelul și Putineiul, cu o întindere de 1000 hect. și aducînd un venĭt anual de 21606 leĭ; aparțin d-lor: A. Teodorescu, Nae Murgășianu, G. Bălăcioiŭ și moșnenilor carĭ se găsesc în Văluța și Slănineștĭ.

Păduri sunt: Văluța-d.-s., de 500 hect., Miericeana, de 25 hect. și Mierea-Birnici, de 100 hect.

Viile, aparținînd d-lor Teodorescu și Nae Murgășianu, aŭ o întindere de 25 hect. Sunt și 20 hect. livezĭ de pruniĭ.

Pe moșia d-luĭ Teodorescu se află o moară de aburĭ.

Comuna e străbătută de calea județeană, care leagă Craiova cu N. județului, și de căile comunale. Șoseaua comunală leagă toate cătunele cu cătunul de reședință.

Locuitorii posedă: 581 vite mari cornute, 56 cai, 576 oi, 70 capre și 100 rimători.

Budgetul com. e la venituri de 2022 lei, 78 bani și la cheltueli de 1559 lei, 68 bani.

Mierea-Birnici, *sat,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici, ale cărui case sunt așezate de-o parte și de alta a riului Amaradia.

Are o populație de 83 familii, saŭ 302 suflete; o biserică, cu hramul S-ții Trei-Ierarhi; o circiumă.

Copiii din sat urmează la școala mixtă din satul Crușețul, care este la 1 kil.

Căile de comunicație sunt: șoseaua județeană care leagă Craiova cu N. județului (Căpreni) și șoselele vecinale cari îl pun în legătură la N. cu satul Miericeana și cu cele-l'alte sate ale com. Mierea-Birnici.

Mierea-Moșneni, *sat,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Valea-Bouluĭ.

Are o populație de 1217 suflete: 107 bărbați și 110 femei; o biserică.

Copiii din sat urmează la școala mixtă din satul Bould.-s., care este la 1½ kil.

Satul se chema înainte Mericeana.

Mierea-Moșneni, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Valea-Bouluĭ, satul Mierea-Moșneni.

Miericeana, *sat,* jud. Dolj. Vezĭ Miericica.

Miereanca, *nume,* ce purta mai înainte *moșia* Zăicoiul, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul.

Miericeana. Vezĭ Mierea-Moșneni, sat, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Valea-Bouluĭ.

Miericeana, *moșie* particulară, în satul cu același nume, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici, pe care se află pădure.

Miericeana, *pădure* particulară, în satul cu același nume, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea Birnici, în întindere de 25 hect., populată cu cer și gîrniță, aceasta predominînd.

Miericica, saŭ **Miericeana,** *sat,* pendinte de com. rur. Mierea-Birnici, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat pe malul stîng al Amaradiceĭ, la 3 kil. spre N.-E. de Crușețelul, cătunul de reședință al com.

Are o populație de 30 familii, saŭ 140 suflete.

Șoseaua vecinală leagă cătunul, la S., de Mierea-Birnici, iar la N., de Văluța d.-j.

Mierlari, *numire,* ce se mai dă uneĭ *părți* din *moșia* Urlătorile, jud. Buzăŭ, com. Plescoi.

Mierlari, *numire,* dată *pădureĭ* moșieĭ Clociți, a Eforieĭ Spitalelor, com. Vadul-Soreștilor, jud. Buzăŭ; se mai numește și Pantelimonul.

Mierlele (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimului silvic încă din anul 1883, pe moșia Muntele-Mierlele, pendinte de com. Comarnicul, pl. Pelești, jud. Prahova.

Mierlești, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Siul-d.-s., situată pe Valea-Iminogului, pe amîndouă malurile ale acestuĭ riŭ, la 17 kil. de capitala județului și la 12 kil. de Bărcănești, reședința plășeĭ.

Se compune din 4 cătune: Măgura, Catanele, Moșteni și Schitul-Greci.

Reședința comuneĭ e în cât. Catanele.

Are o populație de 1487 locuitorĭ, din carĭ 302 contribuabilĭ, locuind în 305 case și 12 bordee; 3 bisericĭ: una în Măgura, zidită la 1793, a doua în Moșteni, fondată la 1851, și a treia în Schitul-Greci, fondată la 1830, deservite de 3 preoți, 3 cîntăreți și 3 paracliserĭ; o școală, în cât. Catanele, frecuentată de 13 copiĭ.

Locuitorii sunt parte moșneni; iar 144 sunt împroprietăriți după legea rurală, pe moșia statului, din carĭ li s'aŭ dat 540 hect. 75 arii și 69 sunt împroprietăriți pe moșiĭ particulare.

Teritoriul comuneĭ se întinde pe o suprafață de 6000 hect.

Afară de stat, care posedă moșia Schitul-Greci, cu 2500 hect., din carĭ 2000 arabile și 500 pădure, proprietarĭ mai însemnați sunt: D-nul C. D. Găbunea (900 hect. din carĭ 650 arabile și 250 pădure); d-niĭ D. C. Dimitriu, Alex. N. Dumitrescu și alțiĭ, carĭ posedă și clădirĭ în comună.

Locuitorii posedă: 67 caĭ, 126 țepe, 484 boĭ, 244 vacĭ, 25 capre, 6674 oĭ și 138 porcĭ.

Comerciul se face în comună de 8 circiumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitur de 3218 leĭ, iar la cheltueli, de 3192 leĭ.

Șoseaua comunală vecinală străbate com. de la N. la S. prin centrul săŭ, legînd-o la N. cu Perlești și Bălteni, iar la S. cu Bărcănești și Bilănești, unde dă

în șoseaua județeană Slatina-Turnul-Măgurele.

La V. și la E., raionul comunei e închis între două dealuri, care formează Valea-Iminogului. Aceste dealuri sunt întrerupte de următoarele vălcele, ce se varsă în Iminog: pe dreapta: Răducești și Ceroaica, iar pe stînga Ioan Barbul, a-Biserricei, Popa-Florea, Manolache și Manca.

La S., pe teritoriul comunei, trece Brazda-lui-Novac.

Se învecinește la N. cu Perieți, la E. cu Tîmpeni, la S. cu Bărcănești și la V. cu Coteana.

Mierlești-de-Sus, *cătun*, făcînd parte din com. Perieți, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat la S. și în apropiere cu cătunul Perieți-de-Mijloc, pe coasta și malul stîng al Iminogului.

Are o populație de 316 locuitori, din cari 44 sunt împroprietăriți după legea rurală, pe proprietatea, fostă a d-lui V. Perieteanu și a altora, cu 174 hect.

Aci se află o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, fondată la anul 1810, și avînd următoarea inscripție:

Doamne, cel ce cu puterea Ta proslăvești pe cei ce iubesc podoaba casei Tale și locul Măriei Sfinției Tale, primește și acest sfînt locaș al Tău, care întru cinstea și slava Sf. Erarh Nicolae s'a zidit din temelie de robii lui Dumnezeu: Popa Drăghici, Constantin Oporanu, Drăghici Găbunea și Popa Barbu; dîndu-se gata de roșu, s'a sfințit, avînd numai sfintele icoane. Iar cu anul 1855 s'a tencuit și zugrăvit cu cheltueala preotului Drăghici Duhovnicul și a d-lui Drăghici Găbunea, în zilele prea Înălțatului nostru Domn Barbu Dimitrie Știrbei, fiind episcop prea Sfinția sa Părintele nostru Climent Argeșiu, zugrav Anastasie din Slatina.

Locuitorii posedă: 132 boi, 84 vaci, 44 cai și iepe, 983 oi și 97 porci.

Mierloiul, *munte*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Hîrja, din stînga Oituzului.

Migovanul, *munte*, jud. Suceava, com. Borca, avînd 1499.1 m. altitudine.

Mihai, *pîriu*, jud. Iași, izvorește din mijlocul satului Mogoșești-Frumoasei, com. Mogoșești, pl. Stavnicul, și afară din sat se împreună cu alt pîriu, numit Rotariul.

Mihai-Bravul, *com. rur.*, jud. Brăila, pl. Balta, așezată la V. și la 3 kil., de Dunăre pe malul său stîng.

Se învecinește la N.-E. cu Bertești-d.-s. și Bertești-d.-j.; la V., cu Ciorile; la N., cu Lacul-Rezii și la S. cu Lucul (Ialomița).

Suprafața comunei este de 8800 hect., cu o populație de 218 familii, sau 1138 suflete din cari 172 contribuabili.

Are 2 școli, una de băeți, înființată la 1884, frecuentată de 41 elevi; a doua, de fete, înființată la 1889, și frecuentată de 32 eleve; 3 debite și 4 cîrciumi.

Budgetul comunei e la venituri de 5083 lei, 95 bani și la cheltueli de 5045 lei, 72 bani.

Locuitori împroprietăriți după legea din 1878, sunt 302, și neîmproprietăriți, 60.

Drumuri: la Bertești-d.-s., spre N.-E., pe lîngă Grădiștea (5 kil.); la Luciul (Ialomița) spre S.; la Cioara-Doicești, spre S.-V., printre pogoanele locuitorilor și ale proprietarului (16 kil.); la Lacul-Rezii, spre N., pe la punctul Căprăria (13 kil.); la Vizirul, drept la podul de la Cornul-Maluluĭ, prin Pîrlita-Vizirul (24 kil.); la baltă, spre E., prin Grădiștea și Movila-Viezurilor și apoi peste Dunăre în baltă la Bertești-d.-j. (7 kil.); la Brăila (59 kil.).

Comuna s'a înființat prin împroprietărirea însurăților din 1878 și 1883 și are 6 străzi aliniate.

Mihai-Bravul, *sat*, pe muchia platoului, în partea de E. a com. cu același nume, jud. Brăila, la 59 kil. spre S. de Brăila, înființat la 1879 cu ocazia împroprietăririi.

Suprafața satului este de 192 hect., cu o populație de 167 familii, sau 1007 suflete, din cari: 479 bărbați și 528 femei.

Are 2 școli: una de băeți, înființată la 1883, frecuentată de 41 elevi; a doua, de fete, înființată la 1889 și frecuentată de 32 eleve; 5 cîrciumi, 1 brutărie.

Vite: 460 cai, 1040 vite cornute, 1470 oi și 230 rîmători.

Mihai-Olteanul, *prima gură de ocnă*, deschisă în jud. Prahova, com. Slănicul, plaiul Vărbilăul. Azi se numește Baia-Baciul, căci în locul acelor ocne, în adîncătura de unde s'a scos sare, este apă sărată, ce servă pentru băi. D'asupra acestei ape, în partea despre V., unde se înalță muntele de sare, amestecată cu pămînt, numit Sturii-de Sare, se vede puțul pe unde și din care se extrăgea sare mai înainte.

Sarea de la această ocnă este foarte albă, de o granulare pronunțată, dar n'are o țesătură densă și deci nici puterea de a coprinde într'un mic volum o sărătură puternică.

Mihai-Viteazul, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, situată spre N. de com. Ciocănești-Sîrbi, pe cîmpul Bărăganul.

Este așezată pe proprietatea

statului Ciocănești-Mihai-Vodă, având o suprafață de 14900 hect., fostă pendinte de mănăstirea Mihai-Vodă din București. In partea de S. a moșiei este comuna Ciocănești-Sîrbi și în partea de N. comuna Mihai-Viteazul.

Improprietăriți după legea rurală din 1864 sunt, 103 locuitori. In 1878 s'au mai împroprietărit 40. Neîmproprietăriți mai sunt 137 locuitori.

Teritoriul comunei este brăzdat de văile: Chioveanul, Tinjala, Baba-Ana, Valea-Berzei și Valea-Lupului.

Se compune din satul Mihai-Viteazul, în care este reședința primăriei și a judecătoriei comunale, și din cătunele: Valea-lui-Ichim, Furciturile și Crucea-Giurchi, cu o populație de 326 familii, saŭ 2118 suflete, din carî: 517 agricultorî, 9 meseriașî, 2 industriașî, 10 comercianțî, 145 muncitorî și 35 servitorî.

Are o școală mixtă, frecuentată de 50 elevî și 2 eleve; o biserică, deservită de 3 preoți și 2 dascălî.

Cu știință de carte sunt 136 persoane.

Locuitorii posedă 1200 vite.

Budgetul comunei e la venitură de 5177 leî și la cheltueli, de 6348 leî.

Mihai-Viteazul, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de comuna cu acelașî nume, situat pe cîmpul Bărăganul, spre E. de satul Valea-Mare.

Numirea Mihai-Viteazul i s'a dat după numele moșiei pe care este satul. Mai înainte purta numele de Bărăganul.

Aci este reședința primăriei și a judecătoriei comunale.

Are o școală mixtă, condusă de 1 învățător și frecuentată de 50 elevî și 2 eleve; o biserică, deservită de 3 preoți și 2 dascălî.

Prin sat trece calea ce duce din Călărași la Lupșeani și în plasa Cîmpului.

Mihai-Vodă, *pădure* a statului, în jud. Ilfov, în întindere de 150 hect. Vezî Ogrezeni, pădure.

Mihai-Vodă, *măgură* mare, pe teritoriul com. Crîmpoaia, pl. Serbănești, jud. Olt, în partea de E., lîngă rîul Vedea, servind drept hotar între moșia Ghioca, fostă a banului Bălăceanu, și moșia Mihai-Vodă, azî Ghimpețenî, situată pe malul sting al Vedeî, care a fost, după cum se constată din documente vechî, proprietatea viteazului Domn. O ocolitură a sa limitează toate moșiile vecine.

Legenda spune că această măgură e făcută chiar de Mihai-Vodă, ca semn de hotar, între moșiî. Insă, după mărimea sa, neobicinuită la hotar și, după cum împrejurul eî, prin arăturî, prin săpăturî și în mîncăturile apeî, în malul Vedeî, se găsesc diferite scule: cioburî de olărie veche, bucățî de aur, topoare și ciocane de piatră, etc., se crede că această măgură are o vechime preistorică.

D-l Hristide, de la Șerbănești, conservă un frumos ciocan de piatră găsit aci. Mulți alțî locuitorî aŭ avut ocaziunea să găsească în jurul eî și comorî: oale cu banî vechî, scule și altele.

Mihalache-Grecul, *gîrlă,* jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Moru-Ghiol și anume pe acela al cătunului săŭ Dunăvățul-d.-j.; se desface din gîrla Dunăvățul; se întinde spre E., într'o direcție generală de la N.-V. la S.-E., brăzdînd partea de E. a plășeî și S.-E. a com.; alimentează cu apă dulce gîrla Cerneți care formează lacul Dranovul; are 17 kil. lungime.

Mihalea, *sat,* în jud. Brăila, la 3 kil. spre E. de satul Cotul-Lung, pe țărmul drept al rîuluî Buzăul.

Vatra satuluî e de 7 hect., cu o populație de 63 familiî, saŭ 391 suflete, din care 233 bărbațî și 158 femeî, locuind în 66 case.

Sunt 3 cîrciumî.

Vite: 130 caî, 300 vite marî cornute, 880 oî, 4 capre și 9 rîmătorî.

Mihalea, *moșie* particulară, de 900 hect., jud. Brăila; formează partea de E. a com. Cotul-Lung.

Mihăești, *com. rur.,* în jud. Muscel, pl. Riurile, situată la S. de Cîmpulung, la 18 kil. de acest oraș, și la 6 kil. de Stîlpeni, reședința plășeî. Este așezată pe ambele țărmurî ale Rîuluî-Tîrgului, într'o luncă mare și frumoasă.

Are o formă cam ovală și se mărginește: la N., cu com. Schitul-Goleștî; la S., cu com. Valea-Popeî; la E., cu com. Drăghiciul și la V., cu com. Bălileștî.

Se compune din 4 cătune: Mihăești, Valea-Braduluî, Geabelea și Furnicoși, cu reședința în cât. Mihăești.

Are o populație de 212 familiî, saŭ 780 suflete (399 bărbațî și 381 femeî, din carî 360 contribuabilî); o școală mixtă, care datează din timpul luî Alexandru-Ghica (1834); 3 biserici (în cătunele Mihăești, Valea-Braduluî și Furnicoși).

Locuitorii, pe lîngă agricultură, se mai ocupă cu fabricarea varuluî și cu rotăria.

Locuitorii posedă: 328 boi, 190 vaci, 211 oi, 200 capre, 9 cai și 203 porci.

Comuna se intinde pe o suprafață de 2000 hect., din cari livezile ocupă 225 hect. Cele mai însemnate livezi sunt acelea după dealurile Dobraia și Ruda.

Budgetul com. e la venituri de 2400 lei și la cheltueli, de 1900 lei.

Prin mijlocul com. trece calea ferată și calea națională Pitești-Cîmpulung, cari merg aproape paralel și se intretaie între girlița Drăghiciul și Valea-Rudei.

Este străbătută, de la N. spre S. de Rîul-Tîrgului, care are de afluenți, pe partea dreaptă, girlița Bughea și pîriiașul Valea-Bradului, iar pe partea stînga, Valea-Drăghiciului și pîriiașele Ruda și Văcarea. In partea de V. este girlița Priboaia, care servește de limită între comunele Mihăești și Bălilești și pîriul Mănetul, care izvorește dintre Plaiul-lui-Ivan și Dealul-Vacilor și se varsă în girlița Priboaia.

Pe cursul Riului-Tîrgului sunt 5 mori și 1 herăstrău.

In com. sunt 4 poduri: 2 mici peste Valea-Drăghiciului și 2 mari la satul Furnicoși, peste Rîul-Tîrgului, peste care trece calea ferată și șoseaua națională. Podurile căei ferate sunt de fier, iar ale șoselei, de lemn.

Pe malul drept al Riului-Tîrgului, sunt 3 dealuri mari acoperite cu păduri: Dealul-Vacilor, Plaiul-lui-Ivan și Dealul-Vlădeanului.

Toate pădurile sunt compuse din fag și stejar. Pomii roditori, cei mai mulți pruni, sunt în număr de 12000.

Dintre locuitori, parte sunt moșneni, parte s'au improprietărit după legea de la 1864, pe o intindere de 338 hect., pe proprietățile statului Cîlceasca și Geabelea și pe ale d-lor C. Balotă, Nae Năstăsoiu, Iorgu Arhimandrescu, C. Popescu, N. Iorgulescu și frații Rudeni.

Calea ferată se oprește în această com. la cât. Furnicoși și Mihăești.

Prin Mihăești sunt mai multe izvoare de apă feruginoasă.

Mihăești, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., compusă din 8 cătune: Negreni, Mihăești, Măgura, Rugetul, Arsanca, Stupărei, Tătărani și Capul-Dealului.

E situată pe Valea-Oltului, între rîurile Govora și Bistrița, la 14 kil. de capitala județului și la 10 kil. de a plășei.

Suprafața com. e de 3253 hect.

Are o populație de 1804 locuitori (936 bărbați și 868 femei); 3 biserici: la Mihăești, Măgura și Capul-Dealului; o școală.

Vite: 240 cai, 359 boi, 393 vaci, 4502 oi, 45 capre, 23 asini și 313 porci.

Pe rîul Bistrița, în raionul comunei, sunt 2 mori și o piuă.

Locuitorii s'au împroprietărit la 1864, pe moșia răposatului Ioan C. Brătianu, și pe moșiile Episcopiei Rîmnicul, mănăstirei Cozia și Dintr'un-Lemn.

Veniturile com. se urcă la 3340 lei și cheltuelile, la 2134 lei.

E străbătută de calea ferată Piatra-Rîmnicul-Vîlcea și de șoseaua națională Rîul-Vaduluĭ.

Se mărginește la N. cu comuna Bîrsești, la S. cu Băbeni, la E. cu jud. Argeș, de care se desparte prin rîul Oltul și la V. cu comuna Mănăstireni. E brăzdată de dealurile: Petrișul, al-Pîriului, Rogozul, Curmătura, Arsanca, Căprăreața și Valea-Neagră și e udată la E. de rîul Oltul și de văile: Boalca și Arsanca.

Mihăești, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, pl. Rîurile, jud. Muscel, situat pe malul drept al Riului-Tîrgului.

Aci este reședința comunei.

Are o populație de 200 locuitori; o biserică, deservită de 1 preot și 1 dascăl; o școală mixtă, frecuentată de 44 elevi și 2 eleve.

In partea de V., are 3 rînduri de dealuri mari, acoperite cu păduri.

Mihăești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Albești, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Are o populație de 352 locuitori.

Mihăești, *sat*, pe moșia Rotopănești, jud. Succava, com. Brădățelul. Așezat parte pe țărmurile pîriului Brădățelul, parte pe coasta dealului Rădiul, are o populație de 117 familii, saŭ 514 suflete: 263 bărbați și 251 femei, din cari 136 contrib.

Vatra satului ocupă 11 fălci și 45 prj.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, clădită de frații Mihail și Ioan în 1785, formînd o parohie cu satul Rotopănești, a căruia școală servește și Mihăeștilor.

Improprietăriți în 1864 sunt: 37 fruntași, 32 pălmași și 5 codași (cu cîte 12 prj.), stăpînind 239 fălci și 45 prj.

Drumuri sunt: la Rotopănești (1200 m.) și la Burghinești (2 kil.).

Intr'un ispisoc, din 6973, Aprilie 11, de la Ștefan Voevod se dă Mitropoliei Moldovei satul Mihăești cu mori, iproci, etc. In 7011, Aug. 27, prin alt ispisoc, tot de la Ștefan-Vodă, se întărește stăpînirea Mitropoliei Moldovei pe satul Mihăești. Deci vechimea satului Mihăești întrece epoca lui Ștefan-cel-Mare.

Mihăeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mihăeşti, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s. Are o populaţie de 358 locuitorĭ şi o biserică cu următoarea inscripţie:

«Această sfîntă şi Dumnezeească biserică ce se prăznueşte hramul Sf. Nicolae ce e pe moşia Sf. Episcopiĭ, din temelie se cunoaşte a fi de D-luĭ . . . (lipseşte) şi primind la dărăpănare, din Dumnezeeasca îndemnare s'a sculat d-luĭ Barbu Pleşoianu şi cu d-luĭ Ion Postelnicu, cu toată cheltuiala d-lor de aŭ făcut tîmpla de zid şi aŭ zugrăvit de tot biserica pe din năuntru, împodobind-o cu toate odoarele, în zilele prea înălţatuluĭ Domn Ioan Gheorghe Caragea Voevod, fiind Rîmniculuĭ Episcop Prea O. Sf. Sa părintele Galanteon, 1814, Maiŭ 29.»

Aci e reşedinţa primărieĭ şi şcoala. Cade în partea de N.-V. a comuneĭ.

Mihăeşti, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Muscel, pl. Rîurile, cât. Mihăeşti, pe linia Goleşti-Cîmpulung, pusă în circulaţie la 1 Iulie, 1887. Se află între staţiile Stîlpeni (6.8 kil.) şi Furnicoşi (5.3 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului Mărieĭ: 406.52 m. Venitul acesteĭ staţii pe anul 1896 a fost de 39878 leĭ, 20 banĭ.

Mihăeşti, *moşie* a statuluĭ, situată în com. Mihăeşti, pl. Oltul-d.-s., fostă pendinte de Episcopia Rîmnicul; se arendează cu 19012 leĭ anual, afară de Reboca, care s'a vîndut de veci.

Mihăeşti, *pădure,* în întindere de 240 hect., pe proprietatea statuluĭ Cîlceasca, jud. Muscel, com. Mihăeşti, pl. Rîurile, pendinte de mănăstirea Cîmpulung.

Mihăeşti-de-Jos (Busca), *com. rur.,* jud. Olt, pl. Şerbăneşti, situată pe pîrîul Călmăţuiul (ramura a 2-a), la 53 kil. de capitala judeţuluĭ, şi la 25 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 1270 locuitorĭ, din carĭ 257 contribuabilĭ; 2 biserică: una, cu hramul Sf. Nicolae, clădită de locuitorĭ la anii 1874—78, deservită de 2 preoţĭ şi a doua la cimitirul comuneĭ; o şcoală, frecuentată de 19 copiĭ.

Se zice că această comună s'a înfiinţat pe proprietatea sa, de Costache Cămărăşescu, pe la anul 1800. În vechime s'a numit şi Rusăneşti.

S'aŭ împroprietărit după legea din 1864, 244 locuitorĭ, pe 1200 hect. din proprietatea d-luĭ T. Cămărăşescu.

Vite sunt: 130 caĭ, 115 ţepe, 366 boĭ, 15 vacĭ, 20 capre, 2000 oĭ şi 600 porcĭ.

Teritoriul comuneĭ se întinde pe o suprafaţă de 3100 hect., din carĭ 45,75 hect. viĭ.

Comerciul se exercită de 6 circiumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitură de leĭ 6200 şi la cheltueli, de 4700 leĭ.

Com. Mihăeşti-d.-j. se leagă: la N., printr'o şosea comunală cu Mihăeşti-d.-s.; la S., cu Băseşti din jud. Teleorman; la V., cu Radomireşti, şi la S.-E. cu Roşiori, prin şoseaua judeţeană Caracal-Roşiori.

E străbătută de la N. la S., de pîrîul Călmăţuiul. Pe dealurile care se află de o parte şi de alta a Călmăţuiuluĭ sunt aşezate viile locuitorilor şi izlazul pentru vite. La E. de comună se află o măgură, numită Măgura-Mare, pe lîngă care trece un drum, numit Drumul-Tătarilor.

Din malul stîng, s'a surpat în anul 1861, Dealul-Călmăţuiuluĭ, pe o întindere însemnată, şi de atunci se numeşte Malul-Surpat. Se învecineşte la N. cu Mihăeşti-d.-s., la E. cu Măldăeni şi la S. cu Raţa, amîndouă în judeţul Teleorman, şi la V. cu com. Poiana.

Mihăeşti-de-Sus, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Şerbăneşti, situată pe pîrîul Călmăţuiul şi pe dealurĭ, la 15 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 24 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 2 cătune: Mihăeşti-d.-s. şi Coneşti.

Are o populaţie de 1428 locuitorĭ (794 bărbaţĭ şi 634 femeĭ), din carĭ 265 contribuabilĭ; o biserică, în cât. Coneşti, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Copiiĭ din sat urmează la şcoalele din cât. Mihăeşti-d.-j. şi Roşiori.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 108 locuitorĭ, cărora lĭ s'aŭ dat 450 hect. La Coneşti, maĭ toţĭ locuitorii sunt moşneni, avînd 850 hect.

Vite sunt: 383 boĭ, 89 vacĭ, 24 bivolĭ, 59 caĭ, 1455 oĭ şi 260 rîmătorĭ.

Teritoriul com. se întinde pe o suprafaţă de 1350 hect., din carĭ 35 hect. ocupate de viĭ.

Pămîntul de cultură e maĭ mult şes, prea puţin ondulat de cîte-va vălceluşe; e maĭ mult negru şi bogat în vegetaţie.

Comerciul se face de 7 circiumarĭ.

Budgetul com. e la venitură şi la cheltueli de 10362,40 leĭ.

Este legată la N., printr'o şosea vecinală cu com. Seaca-Belciugata, şi la S., la $^1/_2$ kil., cu com. Mihăeşti-d.-j.

Pîrîul Călmăţuiul străbate comuna de la N.-V. la S.-E., iar de amîndouă părţile se ridică malurile luĭ în formă de dealurĭ, unde sunt situate viile, ţarinile şi izlazul de vite.

Mihăeşti-de-Sus, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, jud. Olt, pl. Şerbăneşti, situat

pe apa Călmăţuiul şi pe dealurĭ. E reşedinţa comuneĭ şi are o populaţie de 980 locuitorĭ, din carĭ 108 împroprietăriţĭ după legea rurală, cu 450 hect. arabile.

Locuitoriĭ posedă: 279 boĭ, 50 vacĭ, 15 bivolĭ, 14 caĭ, 1274 oĭ, 22 capre şi 165 rîmătorĭ.

Mihăiasa, *fost sat,* desfiinţat de vr'o 20 de anĭ, judeţul Botoşani, pl. Ştefăneşti, com. Ringhileşti, pe valea Mihăiasa, în partea de V. a moşieĭ statuluĭ Ciornohalul.

Mihăileanca, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Zilişteanca, cătun. Slobozia; are cam 42 hect., din carĭ: 22 hect. arabile şi 12 hect. pădure şi vie, proprietate a moşnenilor Mihăileştĭ.

Mihăileni, *orăşel,* al treilea în privirea vechimeĭ, judeţul Dorohoĭŭ.

Fondaţia luĭ datează după luarea Bucovineĭ. S'a înfiinţat de proprietarul Mareş, sub Domnirea luĭ Alexandru C. Moruzzi Vodă.

Numirea o are după numele organizatoruluĭ şi proprietaruluĭ săŭ Mihaĭl Grigore Sturdza-Vodă care, în urma hotărîreĭ obşteşteĭ adunărĭ, a dat hrisovul din 1837, prin care hotărî a se părăsi vechea numire ce-ĭ se da: de unĭĭ Tîrgul-Vlădeni, de alţiĭ Tîrgul-Noŭ, şi de a se numi în viitor Mihăileni.

Secţionarea tîrguluĭ este făcută în mahalalele: albă, albastră, galbenă, neagră, roşie şi verde. Stradele traversînd tîrgul pe 5 locurĭ paralele între ele, de la E. spre V., şi pe alte 5 locurĭ tot paralele între ele, de la N. spre S., întretăindu-se între dînsele şi formînd marĭ patrate, sunt îndestulătoare circulaţieĭ. Toate sunt bine aliniate, şi mare parte sunt şoseluite. Cea maĭ însemnată este Strada Principală, numită din vechime Strada-Domnească întretae tîrgul în lung, de la Bariera Botoşanĭ, la Bariera-Trecătoare, şi face parte din calea naţională Botoşani-Mihăileni.

Populaţia tîrguluĭ este de 1260 locuitorĭ, din carĭ 376 creştinĭ de diferite riturĭ şi naţiunĭ şi 884 Evreĭ.

Biserica, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţĭ, 1 diacon, 2 cîntăreţĭ şi 2 pălămarĭ, este de zid, spaţioasă, făcută la 1842, cu cheltuiala proprietaruluĭ tîrguluĭ Mihăileni, Gr. Sturdza-Vodă, sub direcţiunea Banuluĭ Mihalache Mavrodin; este cam în centrul tîrguluĭ, înconjurată cu parapete de lemn şi plantaţie de arborĭ, făcută de cîţĭ-va notabilĭ cetăţenĭ localĭ, şi întreţinută din veniturile caseĭ comunale. Maĭ sunt în orăşel: 1 sinagogă mare, în care se fac toate ceremoniile; 8 şcolĭ de rugăciunĭ; 4 belferiĭ pentru copiĭ maĭ marĭ şi 6 pentru ceĭ maĭ micĭ.

Este capitala plăşeĭ Berhometele. Aci se află: reşedinţa subprefectureĭ, a judecătorieĭ, a perceptorieĭ, biuroul vamal al trecătoareĭ Mihăileni-Sinăuţi; un biuroŭ telegrafo-poştal, al căruĭ venit pe anul fin. 1896—97 a fost de leĭ 8737,02; sediul mediculuĭ de plasă, şi un depozit al regieĭ tutunuluĭ

Stabilimente culturale şi sanitare sunt: 1 şcoală primară, cu 4 clase pentru băeţĭ, cu 2 profesorĭ şi frecuentată de 130 elevĭ, fondată de N. Christescu; 1 şcoală primară cu 4 clase, pentru fete, cu 2 institutoare şi frecuentată de 90 eleve, la care se învaţă şi felurite cusăturĭ, împletiturĭ şi broderie. Întreţinerea acestora se face de stat, com. şi din venitul fondului Christescu. Este un spital cu 12 paturĭ pentru bărbaţĭ şi femeĭ, întreţinut din spesele comunale şi judeţene.

Stabilimente industriale şi comerciale sunt: 1 farmacie, 1 moară de aburĭ cu 4 pietre; 2 valurĭ cu locomotivă; 1 săpunărie, 1 dubălărie; o lumînărie; maĭ multe ateliere de: croitorie, ciobotărie, blănărie, cojocărie, stolerie, rotărie, butnărie, fierărie, ş. a.

Eşirile şi întrările tîrguluĭ se fac pe la barierele: Botoşanilor, Vlădenilor, Sinăuţuluĭ şi a Trecătoareĭ.

Izlazul pentru păşunatul vitelor este de 286 hect., 44 arĭ.

Aşezările locuitorilor sunt făcute cu dreptul de bezmenarĭ, în baza actuluĭ din 1839, ce stipulează drepturile şi datoriile între tîrgoveţi şi proprietar. Aceste îndatoriri reciproce s'aŭ observat pînă la 22 Aprilie 1857, cînd s'a renoit actul pentru 25 anĭ.

Înfiinţîndu-se trecătoare aice şi aşezîndu-se autorităţile respective, se strămutară aci cîţĭva neguţătorĭ şi locuitorĭ, al cărora număr spori apoĭ. In aşa împrejurare, proprietarul de atunceĭ, Mareş, în amintirea distrusuluĭ tîrg Vlădeni de maĭ nainte, ce era pe moşia cu acelaşĭ nume, care acum participă în moşia Piriul-Negru, scoase de la Alexandru Const. Moruzzi-Vodă, hrisovul din 30 Maiŭ 1792, pentru înfiinţarea şi recunoaşterea tîrguluĭ acesta, ce era în formaţiune, prin continua adunătură de comercianţĭ şi alţĭ locuitorĭ.

Marele Logofăt Teodor Balş care devenise proprietar acestor locurĭ, ne avînd coboritorĭ, a donat averea sa luĭ Mihaĭl Gr. Sturdza-Vodă, prin actul din

1840 și pentru care ca recompensă căpătă titlul de Baș-Boer. Noul proprietar decise organizarea tîrgului acesta. Apoĭ strămută în el reședința acestuĭ județ, și după alte dispoziții ce a maĭ luat, a trimes la 1842 pe inginerul Balberitz de a aliniat și demarcat stradele, parcelînd locurile ce s'aŭ dat la tîrgoveți; iar împărțirea unor asa locurĭ și așezarea bezmenarilor s'a făcut prin Banul-Mihalache Mavrodin, persoană prudentă și de mare încredere, ca reprezentant al Domnitoruluĭ Proprietar, la care a dat mult concurs și prefectul de atunci, Spătarul Nicolaĭ Iord. Bucșenescu.

Mihăileni, *trecătoare*, în Bucovina (Austria), și biuroŭ vamal, jud. Dorohoiŭ; se află în marginea tîrgului Mihăileni, la frontiera dintre Romînia și Austria; a produs în anul 1896—97 un venit de 25249 leĭ, 65 banĭ.

Mihăilești, *com. rur.*, în județul Buzăŭ, pl. Tohani, situată pe malul sting al pîrîuluĭ Sărata, la 28 kil. de orașul Buzăŭ.

Limitele sale sunt: la N., hotarele moșiilor din com. Cioranca: Movila-Banuluĭ și Bugheni-Sărata; la E. hotarul moșieĭ Șopîrliga; la S., hotarul moșieĭ Glodeanul-Sărat (Cufuritul) și la V. cu hotarele moșiilor Dulbanul și Miroși, pănă aproape de vărsătura văeĭ Năeanca în Sărata.

Suprafața sa este de 5214 hect., din care 4037 arabile, 12 pădure, 98 fîneață, 659 izlaz și 408 sterpe.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Mărgineanul-Mislii (stat), Doamna-Bălașa, saŭ Răsturnați-Doamneĭ-Bălașa (spitalul Brîncovenesc), Mărgineanul-Sărata, Doamna-Paraschiva saŭ Răsturnați-luĭ-Mișu și Mihăilești (particulare).

Terenul e șes, întrerupt de multe lacurĭ și bălți.

Comuna e formată din cătunele: Colțăneni, Mărgineanul și Mihăilești, cu o populație de 1400 locuitorĭ, din carĭ 255 contribuabilĭ.

Are o școală în căt. Mihăilești, frecuentată de 73 elevĭ și 10 eleve; două biserici, în cătunele Mihăilești și Mărgineanul, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul S-ții Mihail și Gavril.

Circiumarĭ sunt 6.

Are o moară de aburĭ și o stînă pe moșia Mărgineanul-Sărata.

Comerciul constă în desfacerea cerealelor, care se transportă, parte la gara Mizil, parte la Cilibia.

Căĭ de comunicație are: șoseaua județeană Buzăŭ-Urziceni și alte drumurĭ naturale, care o pun în contact cu diferite comune și maĭ cu seamă cu șoseaua vecinală Mizil-Glodeanul.

Vite sunt: 525 boĭ, 369 vacĭ, 52 viței, 155 caĭ, 246 țepe, 20 mînzĭ, 2050 oĭ, 28 capre și 453 porcĭ.

Meseriașĭ sunt: 2 lemnarĭ, 1 croitor și 1 cizmar.

Inceputul com. nu se poate bine preciza; se știe însă că cătunul Mărgineanul exista de aproape 300 anĭ, iar Mihăilești și Colțăneni de pe la 1830.

Mihăilești, *com. rur.*, jud. Vlașca, pl. Cîlnișteа, compusă din cătunele: Mihăilești-d.-j., Mihăilești-d.-s., Tufele, Băneasa și Costieni; situată pe partea dreaptă a riuluĭ Argeșul, la extremitatea de E. a județuluĭ, despre Ilfov.

Se află la 20 kil. de Bucureștĭ, la 42 kil. de Giurgiŭ și la 18 kil. de Ghimpați, reședința plășeĭ.

Comuna constitue singură o parohie cu numele de Mihăilești.

Are o populație de 1892 suflete, din carĭ 385 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, deservite de 2 preoți și 5 cîntăreți; o școală mixtă, cu 4 clase, condusă de o învățătoare și frecuentată de 50 băeți și 11 fete.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3951 leĭ și la cheltuelĭ, de 3898 leĭ.

Mihăilești, *cătun*, jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din comuna rurală Dobrești.

Mihăilești, *cătun*, al comuneĭ Valea-Muscelului, jud. Buzăŭ, cu 30 locuitorĭ și 7 case.

Mihăilești, *cătun* de reședință, al comuneĭ Mihăilești, jud. Buzăŭ, cu 560 locuitorĭ și 124 case.

Mihăilești-de-Jos, *cătun*, pendinte de com. Mihăilești, plasa Cîlnișteа, jud. Vlasca, situată în josul cătunuluĭ Mihăilești-d.-s., care e așezat pe malul drept al Argeșuluĭ.

Are: o școală mixtă; o biserică de zid, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ.

Aci se află un pod pe vase peste rîul Argeșiul.

Mihăilești-de-Sus, *cătun*, pendinte de com. Mihăilești, plasa Cîlnișteа, jud. Vlașca, situat pe partea dreaptă a riuluĭ Argeșul, și lipit cu căt. Mihăilești-d.-j.

Are o biserică, cu hramul Sf. Impărați Constantin și Elena, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o moară cu aburĭ; un han.

Aci se află primăria.

Mihăileţul, *munte*, jud. Suceava, între comunele Şarul-Dorneĭ şi Dorna. Acoperit cu pădure.

Mihăileţul, *pîriŭ*, jud. Suceava, izvoreşte de la Apa-Acră, de sub Piciorul-Scurt, şi se varsă la Coverca, în Călimănelul.

Mihăiţa, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., la 14 kil. de Craiova şi la 30 kil. de reşedinţa plăşeĭ, Filiaşi.

Situată pe loc şes, pe malul drept al Jiuluĭ şi la poalele Dealuluĭ-Roţeĭ.

Se învecineşte la N. cu com. Coţofeni-din-Dos; la S., cu com. Breasta; la V., cu com. Predeşti; iar la E., cu comunele Işalniţa şi Almăjelul.

Terenul comuneĭ este accidentat de dealul Poroina, avînd în comună o înălţime de 200 m., şi acoperit cu fineaţă, pădurĭ şi vii.

In comună se găsesc cîte-va bălţĭ între carĭ: Ochiul-luĭ-Galben, cu o suprafaţă de 35 m., Balta-Gîldaca, Balta-Sfîntă, Bîrvăreaţa şi Mariţa. Balta Gîldaca se scurge în Balta-Sfîntă, aceasta în Ochiul-luĭ-Galben şi împreună în Jiul-Vechiŭ.

Se zice că la anul 1830 un oare-care Mihăiţă, ar fi clădit case pe acest loc, apoĭ alţiĭ l-aŭ urmat şi astfel se puse începutul comunei Mihăiţa.

Se compune din două cătune: Mihăiţa, care este şi cătun de reşedinţă, şi Potmelţul.

Mult timp reşedinţa comuneĭ a fost în com. Coţofeni-din-Dos, pînă la anul 1874.

Are o populaţie de 1036 suflete; două biserici, unul în cătunul Mihăiţa cu hramul Sf. Paraschiva, iar a doua în cătunul Potmelţul, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţi; o şcoală mixtă, ce funcţionează de la anul 1886, condusă de o învăţătoare şi frecuentată de 44 băeţi şi 31 fete; 3 cîrciumĭ; 1 moară cu aburĭ.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ este de 4406 pog., din carĭ: pămînt arabil 2272 pog., fineaţă 251 pog; izlaz 262 pog.; lac şi teren sterp 16 pog; pădure 3017 pog.

Moşia Mihăiţa are o suprafaţă de 1424 pog. pămînt arabil şi aduce un venit de 36000 leĭ. Aparţine d-luĭ D. A. Guran.

Pădurile: Potmelţul, cu o suprafaţă de 179 hect., aparţinînd d-neĭ Eufrosina I. Suliotu, Mihăiţa, cu o suprafaţă de 625 hect. aparţinînd d-luĭ D. A. Guran, sunt populate cu cer, ulm, frasin, jugastru şi gîrniţă, care predomină.

Viile se găsesc pe moşia locuitorilor şi a proprietarilor; produc vin roşu şi alb.

Transportul se face cu carele pe calea comunală.

Comuna este străbătută de o cale comunală vecinală şi de două căĭ comunale.

Budgetul com. e la venitur̆ de 2330,48 leĭ şi la cheltueli, de 2236,76 leĭ.

Locuitorii posedă: 134 vite marĭ cornute, 49 oĭ, 22 caĭ.

Mihăiţa, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Mihăiţă. Aci este reşedinţa primărieĭ. E populat de 831 suflete, din carĭ 431 bărbaţi şi 400 femeĭ. Locuesc în 174 case. Are o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1886; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva.

Mihăiţa, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Mihăiţa; aparţine d-luĭ D. A. Guran şi are pe dînsa pădure şi o moară cu aburĭ.

Mihăiţa, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Mihăiţa, de 625 pog. Aparţine d-luĭ D. A. Guran, şi e populată cu ceri, stejarĭ, ulmĭ, frasinĭ şi gîrniţă, care predomină.

Mihălăşeni, *sat*, jud. Botoşani, pe partea de S.-E. a dealuluĭ, ce se prelungeşte în stînga Başeuluĭ, pînă în valea Hodoroaia, în centrul com. Brăteni.

Are o suprafaţă de 2341 hect. şi o populaţie de 145 familiĭ, saŭ 570 suflete, din carĭ 195 contribuabilĭ.

Aci este reşedinţa primărieĭ comuneĭ Brăteni.

Are o biserică, cu 1 preot şi 2 cîntăreţi; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 40 elevĭ; 1 cîrciumă; 2 morĭ de apă.

Vite sunt: 200 boĭ şi vacĭ, 175 caĭ, 1420 oĭ, 140 porcĭ.

In apropiere de Mihălăşeni a fost satul Serafineşti, care s'a desfiinţat, locuitorii aşezîndu-se în Mihălăşeni.

Mihălceni, *numire vechie* a *cătunului* Vijiitoarea, din com. Mărtineşti, jud. R.-Sărat, numită astfel pentru că mai înainte aparţinea comuneĭ Slobozia-Mihălceni.

Mihălceni-Slobozia, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Margineadi.-j. Vezĭ Slobozia-Mihălceni, com. şi cătun.

Mihoaia, *pîriŭ*, ce curge prin pl. Tîrgul, jud. Tutova; izvoreşte din pădurea Iepureni de lîngă cătun. Bursuci, curge de la V. spre E. şi se varsă în pîriul Elanul, la E. de cătun. Hănăseni.

Mihoreni-Balş, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Tureatca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, cu 71 familiĭ, saŭ 282 suflete.

Proprietatea acesteĭ părţĭ din

trupul întreg al moșiei Mihoreni, este a familiei Balș; din vechime a fost a M-rei Horceca, din Bucovina, până la 1785, când se vîndu întreg trupul moșiei, divizată astăzi în Mihoreni-Balș și Mihoreni-Stavrat, de pe com. Buda, pl. Herța.

Sătenii împroprietăriți aŭ 199 hect. 48 arii pămînt; proprietatea moșiei are 213 hect., 40 arii, cîmp și 71 hect., 61 arii, pădure.

Hotarele moșiei sunt cu: Bucovina, Stoenești, Culiceni, Tureatca și Mogoșești.

Mihoreni-Stavrat, *sat,* pe moșia cu același nume, com. Buda, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ, cu 75 familii, saŭ 273 suflete.

Proprietatea moșiei este a d-lor C. Stavrat și Năstase Brăescu.

Are o biserică, cu hramul Sf. Mihail și Gavriil, de lemn, făcută în 1780 de Dim. Brăescu și Costa Volcinschi.

Sătenii împroprietăriți aŭ 127 hect. pămînt, iar proprietarii, 415 hect., 34 arii cîmp, și 57 hect. 29 arii pădure.

Hotarele moșiei sunt cu: Mogoșești, Becești, Tureatca și Bucovina.

Mihuteşti, *mahala,* în com. rur. Satrucul, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Mijarca, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j., com. rur. Fîntîna-Domnească.

Mijaţi, *sat,* făcînd parte din com. rur. Lăpușata, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Are o populație de 243 locuitori; o biserică, fondată la anul 1842. Este situat la 2 kil. de cât. Sărulești, reședința cu școala.

Mijea, *pădure* a statului, în întindere de 1150 hect., pendinte de com. Morani, pl. Filipești, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile Gruiul (750 hect.) și Ghirdoveni (650 hect.), formează pădurea Moreni.

Mijloceni, *trup de moșie* răzășească, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com Oancea.

Mijlocul, *plasă,* în partea de S. a jud. Fălciŭ, mărginită la N. cu plășile: Crasna și Prutul; la S., cu jud. Tutova; la E., cu pl. Prutul și la V., cu jud. Tutova, de care se desparte prin apa Bîrladului.

Este formată din următoarele 22 comune:

1. *Bărboși,* cu satele: Bărboși și Tăetura-Bărboși, în partea de N.

2. *Băşeşti,* cu satul Bășești, la mijlocul plășei.

3. *Deleni,* cu satele: Deleni, Golășei și Talaba, în partea de Nord.

4. *Dodeşti,* cu satul Dodești, la mijloc.

5. *Găgeşti,* cu satele: Găgești, Giurcani, Grozești și Peicani, în partea de jos a plășei.

6. *Grumăzoaia,* cu satul Grumăzoaia, la N.

7. *Guşiţei,* cu satul Gușiței, la mijloc.

8. *Hoceni,* cu satele: Hoceni, Hoceni-Tîrgușor, Tomșa și Șiștcani-Boerești, în partea de N.

9. *Hurduji,* cu satele: Hurduji-Boerești și Hurduji-Răzeși, la mijloc.

10. *Jigălia,* cu satele: Jigălia și Răștcani, în partea de jos a plășei.

11. *Mălăeşti,* cu satele: Mălăești, Poșta-Elanul și Tupilați, la mijloc.

12. *Oţeleni,* cu satele: Oțeleni și Bagăul, la N.

13. *Schiopeni,* cu satul Schiopeni, la N.

14. *Stoeşeşti,* cu satul Stoeșești, în partea de jos.

15. *Şişcani,* cu satul Șiștcani, la N.

16. *Şuletea,* cu satul Șuletea, în partea de jos.

17. *Tămăşeni,* cu satul Tămășeni, în partea de jos.

18. *Ţiful,* cu satele: Micleștî și Țiful, în partea de jos.

19. *Urdeşti,* cu satele: Cîrpești, Odaia-Sîrbilor, Pogăceni, Popeni, Urdești și Urdești-Tîrgușor, în partea de jos.

20. *Urlaţi,* cu satele: Plotonești și Urlați.

21. *Viltoteşti,* cu satele: Vălenî și Viltotești, în partea de jos.

22. *Vutcani,* cu satul Vutcani, la mijlocul plășei.

Teritoriul plășei este deluros și în mare parte acoperit cu pădurî.

Este brăzdat de mai multe văi, prin carî curg un număr de piraie, ce se varsă, unele spre V., în rîul Bîrladul, și altele spre E., în pîrîul Elanul.

Pîrîul Elanul face hotarul despărțitor, de la N. la S., între această plasă și pl. Prutuluî.

Sunt multe livezî și vii, mai cu seamă prin satele răzășeștî.

Pădurile sunt abundente în lemnăriî de tot felul.

Plasa Mijlocul, unită cu pl. Prutul, se administrează de către un sub-prefect.

Reședința ambelor plășî este în tîrgușorul Fălciŭ.

Mijlocul, *plasă,* în județul Olt. Se mărginește la N. cu pl. Vedea-d.-j., printr'o linie cercuită, care începe de la limita jud., trece pe lîngă com. Guești, Optași, Negreni și se termină la E. de pl. Oltul-d.-j. La S. se mărginește cu pl. Siul-d.-s. și

Șerbănești; la E., cu jud. Argeș, de care se desparte prin rîul și dealurile rîului Vedea, iar la V., cu pl. Oltul-d.-j.

Afară de rîul Vedea, care udă partea de V. a plășeĭ, mai este străbătută de rîurile Plapcea și Negrișoara, care se varsă în rîul Vedea, avînd un curs regulat.

Terenul plășeĭ Mijlocul este mai ridicat către V. și merge înclinîndu-se în partea de E.

Calea ferată Pitești - Slatina străbate partea din centru a plășeĭ Mijlocul. Afară de această are numaĭ șosele comunale și vecinale, carĭ leagă comunele între ele.

Plasa Mijlocul cu reședința în com. Buzești coprinde 11 comune rurale: Bălțați, Bîrceul, Buzești, Corbul, Florul, Icoana, Optași, Potcoava, Sinești, Ursoaia și Valea-Merilor.

Are 8 școale.

Mijlocul (De-Sus-), *plasă*, în partea despre N.-E. a județuluĭ Neamțu, așezată pe văile: Moldoveĭ, Neamțuluĭ, Topoliteĭ, mai mult în regiunea cîmpenească, de cît în partea muntoasă a județuluĭ.

Se mărginește la E. cu jud. Roman, de care în parte (pînă în dreptul com. Uscați), se desparte prin rîul Moldova, iar de aci prin limitele naturale ale satelor: Valea-Albă (com. Uscați), Chiliile, Talpa, Omiceni (com. Talpa), Ruginoasa (com. Bozieni), Climești, Micșunești (com. Budești-Ghicăĭ); la S., cu pl. Piatra-Muntele, trecînd linia de hotar din S. de satele Tărățeni și Cujbeni (com. Pipirigul, margineа jud. Suceava), pe culmea munteluĭ Petru-Vodă, tăind muntele Domesnicul, mai sus de izvorul pîrîuluĭ Crăcăul și prelungindu-se de-alungul culmeĭ Măgura-Văraticuluĭ, printre satele Valea-Arinilor (com. Bălțătești) și Crăcăoani, apoĭ pe culmea dealuluĭ Grindăul, dintre satele Bălțătești și Grindăoani, scoborînd spre S., între satele Grindăoani și Grumăzești, apoĭ pe la S. satuluĭ Poeni (com. Uscați), Unghiul, Dragomirești, Mastacănul (com. Dragomirești), pe la E. satelor Ghigoești (com. Șerbești), la V. satuluĭ Hîrtopul, Măximești (com. Bîrgăoanĭ), și limita com. Mărgineni. La S. se limitează cu pl. Bistrița; la N., cu jud. Suceava.

Este formată din plășile unite: Bistrița-d.-s. și Mijlocul, cuprinzînd la un loc 19 com. (18 rurale și 1 urbană) și anume:

1. *Pipirigul*, cu cătunele: Pipirigul, Plutonul, Băboești, Agăpeni, Cujbeni, Dolhești, Pițilăgeni și Tărățeni, în partea de N.-V. a plășeĭ, între pl. Piatra-Muntele și jud. Suceava.

2. *Vînători*, cu cătunele: Vînători, Nemțișorul, Condreni, Drebuța, Todiriteni, Lunca și comunitățile religioase: Mănăstirea-Neamțuluĭ, Secul, Schitul-Sihlea, Sihăstria, Vovidenia și Procovul, în partea de N. a plășeĭ, între pl. Piatra-Muntele și jud. Suceava.

3. *Neamțul*, com. urb., cu mahalalele: Berăria, Boiștea, Haralambie, Pîrîul-Ursuluĭ, Pometea, Prundul și Țuțueni, în centrul pl. și între comunele Humulești, Vînători, Răucești și Petricani

4. *Răucești*, cu cătunele: Răucești, Sîrbi, Oglinzi, Ghebeni, Lebeda, Munteni, Redeni, Suzeni, Trohinești și Aprodul-Purice, în partea de N. a pl., între com. Neamțul, Petricani, Timișești și jud. Suceava.

5. *Petricani*, cu cătunele: Petricani, Tîrpești, Petricani-d.-s. (Petricani-Agapieĭ), Curechiștea-d.-j., Slobozia, Țolicea, Boiștea, Grași, Blebea (Schitul-Mănești), Fabrica, Ingărești (Sileni), Julfeni (Liești), Mănești, Plopi, Schitul și Tîrgul-Nou, în centrul pl., între com. Humulești, Neamțu, Răucești, Timișești, Uricheni, Păstrăveni, Grumăzești și Filioara.

6. *Timișești*, cu cătunele: Timișești, Preutești, Buzați, Ungheni și Dezrobiți, în partea de N.-E. a pl., între com. Răucești, Petricani, Păstrăveni și jud. Suceava.

7. *Humulești*, cu cătunele: Humulești, Ocea (Ghermănești-Oanceĭ), Topolița, Bejani, Deleni și Țolicea, în centrul pl., între com. Neamțul, Vînători, Filioara, Grumăzești și Petricani.

8. *Filioara*, cu cătunele: Filioara, Agapia, Văraticul, Cehlăești, Filorul, Gropile, Pîrîul-Tîrnoveĭ, Zembești și comunitățile religioase: mănăstirea Văraticul, Agapia și Agapia-Vechie, în centrul plășeĭ, între com. Vînători, Bălțătești, Humulești și Grumăzești.

9. *Bălțătești*, cu cătunele: Bălțătești, Mitocul-luĭ-Bălan, Valea-Arinilor și Valea-Seacă (Valea-Albă), în centru și partea sudică a plășeĭ, între com. Hangul, Vînători, Filioara și Crăcăoani.

10. *Grumăzești*, cu cătunele: Grumăzești, Arsinești, Curechiștea, Hotarul, Joseni, Mărcești, Ruseni, Urși și Hiza, în centrul pl., între com. Petricani, Crăcăoani și Păstrăveni.

11. *Uricheni*, formată din o singură cătună, în partea de E. a pl., între com. Petricani și Păstrăveni.

12. *Păstrăveni*, cu cătunele: Păstrăveni, Rădeni, Davideni, Spiești, Fundătura, Țibucani-d.-j. și Schitul-Țibucanilor, în partea de E. a pl., spre mar-

ginea despre jud. Roman și Suceava, între com. Timișești, Uscați, Urichenî și Grumăzești.

13. *Uscați*, cu cătunele: Uscați, Războeni, Borșești, Marginea, Poenile, Totocști, Lela, Drămești, în partea de E. și centru a pl., între com. Talpa, Dragomirești și Păstrăveni.

14. *Talpa*, cu cătunele: Talpa (Șerbești-luî-Talpă), Hlăpești, Negoești, Tăctura (Tăctura-Borșeni), Homiceni, Chilia și Crăești, în partea de E. a com., spre marginea jud. Roman, între com. Uscați, Bîrgăoani și Bozieni.

15. *Dragomirești*, cu cătunele: Dragomirești, Unghiul, Timpești, Mastacănul, Bornișul (Arămoaia), Negoești, în partea de S. a pl., între com. Uscați, Cîrligi și Bîrgăoani.

16. *Bîrgăoani*, cu cătunele: Bîrgăoani, Ghilăești, Bălănești, Breaza, Certieni, Dîrloaga, Maximești și Vlădiceni, în partea de S. a plășeî, între com. Șerbești, Mărgineni, Bozieni și Talpa.

17. *Bozieni*, cu cătunele: Bozieni (tîrg) și Ruginoasa, în partea de E. a pl., între com. Talpa, Bîrgăoani și Budești-Ghicăi.

18. *Budești-Ghicăi*, cu cătunele: Budești-Ghicăi, Făureî, Clîmești, Micșunești și Tatomirești, în partea de S. a plășeî, spre hotarul jud. Roman, între com. Bozieni, Mărgineni și Bîrgăoani.

19. *Mărgineni*, cu cătunele: Mărgineni, Hoisești, Itrinești și Hîrțești (Deleni și Vîrleni nu mai există ca sate), în partea de S. a pl., între pl. Piatra-Muntele, pl. Bistrița, jud. Roman, com. Dochia.

Teritoriul acesteî plășî prezintă două regiunî: muntoasă și deluroasă; linia despărțitoare între ele ar fi aceea dusă de la satul Bălțătești, spre V. de satul Filioara, pe la mănăstirea Secul, Cetatea-Neamțul, spre Baia (jud. Suceava).

Piscurile de munțî din această plasă sunt mai puțin remarcabile de cît acele din pl. Bistrița și ramurile cele mai importante vin în zona cuprinsă la S. de cursul pîrîuluî Ozana, pînă spre hotarul pl. Piatra-Muntele, între șoseaua jud. Piatra-Roman și jud. Suceava, iar la N. de cursul acestuî pîrîu sunt numaî ramificațiunile munteluî Hălăuca.

Cele maî principale piscurî sunt: Cotnărelul, Petru-Vodă, Pleșa, Procovul, Domesnicul, Stînca-Căprioarelor, Brădițelul, Osoiul, Virful-Fagilor, Sihlea, Cîungi, Dealul-Mare, Ceardacul, Fundul-Românesc, Corogeni, Grindăul, Palanca, Măgura și Oglinzi.

Dintre rîurî: Moldova; dintre pîraie, toate apele carî formează marele basin al Moldoveî și anume: Rîșca (cu afl.), Neamțul (cu Nemțișorul, Ozana și sub-afluenții), Topolița și Valea-Albă (cu afl.), Vlădiceni, Tatomirești, Mărgineni (aceste din urmă, împreună, se varsă în rîul Bistrița).

Este de observat că, în general, panta de înclinațiune a apelor, ce udă această plasă, este de la V. la E.

Agricultura se face pe o întindere de 39004 hect., 39 arîi.

Imașul vitelor are o întindere de 2589 hect. 10 arîi.

Industria e mult mai bine reprezentată în această plasă de cît în pl. Bistrița; numărul fabricelor de țesut fac singurul renume orașuluî Neamțu, mănăstirelor Văratecul și Agapia.

Are o populație de 9922 familiî, saŭ 43420 suflete.

Ape minerale sunt la: Bălțătești, Oglinzi (stațiunî balneară) și Mănăstirea-Neamțul.

Căile de comunicație sunt: șoseaua Bălțătești-Neamțu-Oglinzi-Fălticeni (continuarea șoseleî Piatra-Neamțu); șoseaua Neamțu-Mosca (jud. Suceava), mergînd paralel cu pîrîul Neamțu, pînă la vărsarea acestuia în rîul Moldova; șoseaua Piatra-Bozieni (continuare a șoseleî Piatra-Roman); șoseaua Dragomirești-Tupilați (continuare a șoseleî Girovul-Tupilați); șoseaua Humulești-Mănăstirea-Neamțu și Pipirigul.

Mijlocul, *plasă*, jud. Vasluiŭ, numită ast-fel de la poziținea ce ocupă în centrul județuluî. Se întinde de la N. spre S., din marginea jud. Iași, pînă în marginea orașuluî Vasluiŭ. Situată pe culmile dealurilor și văile ce se întind între pîraiele: Rebrîcea și rîul Bîrladul, la dreapta Dobrovățul și Vasluețul, la stînga.

Se mărginește la N. cu jud. Iași; la S., cu orașul Vasluiŭ; la E., cu pl. Crasna și la V., cu plășile: Fundurile și Stemnicul.

Este formată din 11 comune:

1. *Boreasa*, cu satele: Bereasa, Bolați, Boțoaia, Cîrlești și Răscani.

2. *Bodești*, cu satele: Bodești, Borosăști, Rădiul, Dămăcușul, (Petrești), Scînteia, Tîrgușorul, Borosăști, Tufești-d.-j. și Tufești-d.-s.

3. *Codăești*, cu satele: Codăești (sat și tîrgușor) și Șerbotești.

4. *Dănești*, cu satele: Ciorița, Dănești-Goliei și Dănești-Răzeșî.

5. *Fereștî*, cu satul Fereștî.

6. *Mircești*, cu satele: Mircești și Rădiul.

7. *Șurănești*, cu satele: Dracșani, Ghergheleul și Șurănești.

8. *Tăcuta,* cu satele: Cujba, Focşoaea, Pripoarele, Protopeşti, Ruteni şi Tăcuta.

9. *Telejna,* cu satele: Butucăria, Ciofeni, Cbioaea, Tătărani, Telejna-d.-j. şi Telejna-d.-s.

10. *Valea-Rea,* cu satele: Moara-Domnească, Rotăria-d.-s. şi Valea-Rea.

11. *Zăpodeni,* cu satele: Rotari-d.-j., Rotari-d.-mj. şi Zăpodeni.

Această plasă este deluroasă pe toată întinderea ei. Are mai multe culmi, carĭ toate pleacă din dealul Bordea, ce face hotarul între jud. Iaşi şi Vasluiŭ. Ast-fel e culmea dintre piraĭele: Dobrovăţul şi Cuţigna, care se termină din jos de Tăcuta; culmea dintre pîrîul Cuţigna şi Rebricea, care fiind întretăiată de alte piraĭe, formează diferite alte culmi şi văi, carĭ toate se termină din jos de oraşul Vasluiŭ, la confluenţa pîrîului Vasluĕţul cu rîul Bîrladul; unele pe partea dreaptă în şesul Bîrladuluĭ, altele pe stînga, în valea pîrîului Vasluĕţul.

Poziţiunea deluroasă a plăşeĭ face ca terenul eĭ să fie udat de un număr mare de piraie şi pîrîiaşe ce se strecor printre văile acestor dealurĭ; osebit se găsesc iazurĭ marĭ şi micĭ.

Partea de N. a plăşeĭ este mai rece, fiind dealurile mai înalte şi acoperite cu pădurĭ; partea de S. e mai cîmpeană, avînd şi o cultură mai întinsă de cereale.

Reşedinţa plăşeĭ este în tîrgşorul Codăeşti.

Locuitorii, pe lîngă agricultură se mai ocupă şi cu cultura viilor şi a livezilor, ce sunt mai multe în partea de mijloc a plăşeĭ.

Întinderea teritoriuluĭ e de 35865 hect.

Are o populaţie de 3818 familiĭ, saŭ 13973 suflete; 28 bisericĭ, deservite de 20 preoţi şi 29 eclesiarhĭ; 11 şcoale, frecuentate de 393 elevĭ şi 56 eleve.

Vite: 7118 vite marĭ cornute, 14 bivolĭ, 1008 caĭ, 14351 oĭ, 103 capre, 1526 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă 1460 stupĭ cu albine.

Mijlocul, *sat,* cu 82 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Cremenari-Moşneni.

Mijlocul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Păroşi, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, cu o populaţie de 395 locuitorĭ.

Are o biserică cu următoarea inscripţie:

Zidită în zilele Înălţatului Împărat Alexandru Pavlovicĭ, la leatul 1807, prin osteneala şi toată cheltuiala robilor lui Dzeŭ: Ereŭ George, Ereŭ Badea, Eriţa Maria, Eriţa Stanca, şi cu fiiĭ lor. Şi s'aŭ înfrumuseţat şi cu zugrăveala, după cum se vede, ca să fie spre pomenire veşnică la tot neamul lor, acum în zilele Luminatului Domn Ioan G. Caragea Voevod, la leatul 1817, cu blagoslovenia Sfinţitului Episcop şi stăpîn al nostru, Ioan Argeşianu.

Mijlocul, *cătun,* pendinte de com. Potcoava, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe malul stîng al girleĭ Plapcea. Are 468 locuitorĭ şi o biserică zidită la anul 1855, de Diaconul Toloş.

Aci se află localul de primărieĭ şi şcoala comuneĭ.

Mijlocul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Nisipi, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 190 locuitorĭ şi o biserică, fondată la anul 1861.

E udat de rîul Cerna la S., de Loviştеanca şi Valea-Sălciĭ dela N. la S.

E brăzdată de dealurile Cerna şi Nisipi.

Aci e reşedinţa com. rur. Nisipi. Cade în centrul comuneĭ.

Mijlocul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Stăneşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 259 locuitorĭ: 129 bărbaţi, 130 femeĭ. Cade în partea din mijloc a comuneĭ.

Are o biserică şi o şcoală.

Mijlocul, *makala,* făcînd parte din com. rur. Dejoiul, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 120 locuitorĭ. Aci e reşedinţa primărieĭ. În partea de V. a acesteĭ mahalale, e Dealul-Mare, care în toată întinderea luĭ s'a surpat la 1874.

Mil-vel-Alciac, *vale* însemnată, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ Enisala şi Jurilovca; izvoreşte din poalele sudice ale dealuluĭ Orta-Bair, se îndreptează spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. la S.-E., brăzdînd partea estică a plăşeĭ şi cea sudică a comuneĭ Enisala, pe cea estică a comuneĭ Caraman-Chioi şi cea centrală a comuneĭ Jurilovca; curge prin păduroasele dealurĭ Caramantrivi şi Biuiuc-Orman-Bair, şi, după un curs de 10 kil., se deschide în ezerul Golovîţa, lîngă com. Jurilovca; pe valea sa se întinde drumul comunal Visterna-Jurilovca.

Mil-vel-Culac, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comunelor rurale Cauli-Bugeac şi Ciamurli-d.-j., servindu-le şi ca hotar; se desface din dealul Visterna, din poalele luĭ sudice; se îndreaptă spre S., într'o direcţiune generală de la N. spre S.; merge printre satele Ciamurli şi Cauli-Bugeac; taie cîmpia Tatli-Suhat, şi, după un drum de 6 kil., se deschide în

partea nordică a lezeruluĭ Goloviţa-cel-Mic.

Milanul, *deal* însemnat, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncaviţa, situat în partea nordică a plăşeĭ şi a comuneĭ, la 3 kil. spre N.-V. de satul Luncaviţa. Este de natură stîncoasă; şi are o înălţime de 48 m. După el se zăresc Văcăreni, Garvan, Galaţi şi Dunărea, pe o mare întindere. S'a crezut că pe el ar fi existat un lagăr roman, însă săpăturile de pămînt acum făcute nu în acest scop, ci pentru a scoate piatră pentru case (o carieră), n'aŭ dat peste nicĭ o înscripţie. E maĭ probabil că a fost aci un cordon saŭ bechet (întăritură turcească). Pe la poalele sale nordice curge gîrla Ciulneţul. E acoperit în partea de E. cu semănăturĭ şi în cele-l'alte, cu fineţe.

Milcoiul, *sat,* cu 280 suflete, jud. Argeş, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Milcoiul-Izbăşeşti. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Milcoiul-Isbăşeşti, *com. rur.,* pe apa Topologuluĭ, jud. Argeş, pl. Topologul, la 17 kil. de com. rur. Tigveni, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 22 kil. de Piteşti. Se compune din 5 sate: Ginerica, Isbăşeşti, Milcoiul, Suricariul şi Tepsinari, avînd peste tot: 245 familiĭ, saŭ 1202 suflete, 5 bisericĭ şi o şcoală.

Budgetul comuneĭ e de 4431 leĭ la venitură şi de 5545 leĭ, la cheltuelĭ.

Vite: 366 vite marĭ: 350 boĭ şi vacĭ, 16 caĭ, şi 245 vite mărunte: 50 oĭ, 45 capre şi 150 rîmătorĭ.

Milcovelul, *pîrîiaş,* ce izvoreşte din munţiĭ comuneĭ Mera şi se varsă în Milcov, jud. Putna.

Milcoveni, *sat,* pendinte de com. Buzeşti, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe luncă, în stînga Vedeĭ, la S. de comună. Are 218 locuitorĭ, ceĭ maĭ mulţĭ moşneni.

Milcovul, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Siul-d.-s., situată pe malul stîng al Oltuluĭ şi pe valea luĭ, cum şi pe vălceaua Urlătoarea, la 4 kil. de Slatina, capitala judeţuluĭ, şi la 26 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 4 cătune: Milcovul-din-Deal, unde e şi reşedinţa comuneĭ, Milcovul-din-Vale, Prooroci şi Stejari, cu o populaţiune de 1061 locuitorĭ, din carĭ 242 contribuabilĭ, locuind în 212 case şi 28 bordee.

Se zice că comuna datează de 400 anĭ. Primiĭ săĭ locuitorĭ aŭ fost proprietarĭĭ: Mateiŭ şi Dînu Milcoveanu; iar dintre ţăranĭ: Barbu şi Radu Nedescu, Pătraşcu Nedescu şi alţiĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, afară de 6 Bulgarĭ şi 9 familiĭ de Ţigani, carĭ se maĭ ocupă şi cu alte meseriĭ. Eĭ desfac productul munceĭ lor la tîrgul din Slatina.

Moşia aparţine statuluĭ şi altora, ca d. Dem. A. Polihron, care posedă 400 hect. arabile şi 70 hect. pădure, d. Ştef. P. Cantargief, 500 hect. arabile şi 90 hect. pădure, Biserica Sf. Treĭme din Slatina, etc.

Statul posedă trupurile Sfinţeşti şi Băldeasca, de 325 hect., cu zăvoaele lor: Chirdolul, Pîrloagele şi Urzăreşti.

După legea din 1864, s'aŭ împroprietărit 200 locuitorĭ, pe 513 hect. din moşiile statuluĭ, Sf. Treĭme şi a d-neĭ Birjov.

Viile ocupă o suprafaţă de 40 hect.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 1900 hect.

Are 3 bisericĭ: la Milcovul-din-Deal, la Milcovul-din-Vale şi la Prooroci. Cea din Milcovul-din-Deal nu funcţionează, fiind cam ruinată. Cele-l'alte sunt deservite de 2 preoţi şi 2 paracliserĭ.

Locuitoriĭ posedă: 220 caĭ şi iepe, 200 boĭ, 160 vacĭ, 10 bivolĭ, 1500 oĭ şi 100 porcĭ.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ sunt de 2600 leĭ.

Comerciul se exercită în comună de 4 cîrciumarĭ.

O şosea comunală leagă comuna la N. cu şoseaua judeţeană Slatina-Turnul-Măgurele, iar la S., cu Ipoteşti, Malul-Roşu şi Viişoara. Tot pe aci trece Oltul şi linia ferată Bucureşti-Vîrciorova.

Un singur deal, din malul stîng al Oltuluĭ, numit Icoana, brăzdează comuna, în partea de N.-E.

Văĭ sunt: Vălceaua-Bisericeĭ, Urlătoarea, a-Bouluĭ, a-Cacoveĭ, Băncilă, Trapila şi Suhatul, toate dînd în Olt.

Se limitează la N. cu Slatina, la S. şi E. cu com. Coteana şi la V. cu rîul Oltul.

Pămîntul, pe valea Oltuluĭ, e nisipos, iar pe deal, argilos şi în genere, puţin fertil.

Milcovul, *rîu,* izvoreşte din muntele Fundul-Milcovuluĭ, din Virful-Monteoruluĭ, jud. R.-Sărat. Se îndreaptă spre N. pînă la com. Şindrilari (jud. Putna), de aci spre E. pînă la com. Vîrteşcoi, despărţind pînă aci jud. Rîmnicul-Sărat de Putna, iar de aci intră în jud. Rîmnicul-Sărat. La com. Risipiţi ĭese din acest judeţ, intră în jud. Putna şi se varsă în rîul Putna, la E. de com. Răstoaca. De la comuna Vîrteşcoi, şi-a schimbat cursul;

unde până în sec. al XVIII-lea curgea prin orașul Focșani, acum îl lasă spre N. Udă în drumul său pl. Orașul, trecînd pe lîngă com. Andreiași, Broșteni, Vîrtescoi, Cîmpineanca, Golești, Mîndrești și Risipiți, (R.-Sărat); iar în județul Putna, udă comunele: Odobești, Mera, Pățești, Răstoaca și ocolește orașul Focșani. Are un izvor mare, de unde apa, bolborosind, ĭese în mare cantitate ca dintr'o cofă. Milcovul coprinde apă dulce până la Andreiași, unde intrînd în regiunea de sare, începe și el a fi sărat.

Basinul său este coprins (în județul Rîmnicul-Sărat) între culmile Alunuluĭ, Laculuĭ, Scorușuluĭ, Delcanul, despărțindu-l de basinul Rîmneĭ; acest basin are o întindere de 15000 hect. saŭ 160 kil. pătr., coprinzînd întreaga plasă a Orașuluĭ, cu teritoriile comunelor de mai sus.

Afluenții Milcovuluĭ sunt: Valea-Vulcăneasa, Larga, unită cu Ciocănelul și Grozoaia, Valea-Rea, Pituluș̦a, Badea, Dregi, Seaca, Pietroasa, Faraoanele, Dălhățul, Mera, Dîlgovul, Reghiul, Milcovelul, Arva, etc.

Milcovul, de la Focșani în jos nu aduce bolovani și pietre în cursul său, matca luĭ devine nisipoasă, malurile înguste și cursul apeĭ sale liniștit și atît de lin, pre cît este de furios în regiunea de munte. Inundațiile aŭ acoperit din vechime cu mal de lut și nisip, pămînturile vegetale ce aŭ format fața pămîntuluĭ cultivabil.

Milcovul a jucat un mare rol din punctul de vedere istoric. Cele mai însemnate fapte istorice, carĭ s'aŭ petrecut lîngă Milcov, saŭ în carĭ acest rîŭ se pomenește, sunt următoarele:

La 1473, are loc în apropiere de Milcov, bătălia cunoscută în istorie sub numele de bătălia de la Cursul saŭ Izvorul-Apeĭ, în care Ștefan-cel-Mare a învins pe Radu-cel-Frumos, Domnul Muntenieĭ, fugărindu-l până la cetatea Dîmbovița. Iată cum descrie Grigore Urechie, această luptă:

. . . dacŭ aŭ sosit Ștefan-Vodă la margine, Noembrie în 8, aŭ împărțit steagurile oștiĭ sale, pre Milcov și de alcĭ s'aŭ împreunat cu Radu-Vodă, Noembrie în 18, Joĭ, la locul ce se zice Cursul-Apeĭ și dînd războiŭ vitejește, de ambele părțĭ, s'au bătut acolo până ș̦eara, așĭderea și Vinerĭ și Sîmbătă până în seară; iar noaptea spre Duminică, aŭ lăsat Radu-Vodă toate ale sale în tabără și aŭ fugit cu toată oastea la scamnul său, la Dîmbovița (Letop., I², p. 155—156).

Ștefan-cel-Mare, după ce învinge din noŭ pe Radu-cel-Frumos, mai sus de Rîmnic, trage din Milcov un canal care să serve de hotar între Moldova și Țara-Romînească, adecă cum scrie Urechie:

. . . aŭ despărțit din Milcovul cel mare o parte de pîriŭ, ce vine pre lîngă Odobești și trece de dă în apa Putneĭ și acela până astăzĭ este hotar Țăreĭ-Moldovei și Țăreĭ-Romînești. (Let, I², p. 162, cf. Șincaĭ, Cron. Rom., II², 98).

In 1564 (Șincaĭ pune anul 1563. Chron. Rom., II², 342), Ștefan Tomșa, Domnul Moldoveĭ, învinge la Milcov, pe Domnul Muntenieĭ, Petre Șchiopul. Urechie scrie că această luptă a avut loc între Tomșa și Mircea (Ciobanul), Domnul Muntenieĭ:

Așa Mircea-Vodă, cu toată oastea sa, s'aŭ pornit asupra Tomșiĭ; ce Tomșa prinzînd de veste de sîrg s'aŭ gătit și i-aŭ eșit înainte la Milcov și dînd războiŭ, aŭ bătut pe Mircea-Vodă și de acĭ s'aŭ întors la Iași. (Let., I², 219).

Insă Mircea Ciobanul a domnit de la 1546—1552; deci lupta n'a putut avea loc de cît cu fiul și următorul său Petre Șchiopul, care a domnit de la 1560—1568.

La 1600, a avut loc, lîngă Milcov, lupta dintre Mihaiŭ-Viteazul și Simion-Movilă.

Timp de 380 anĭ, Milcovul a servit, în parte, ca linia de demarcare între cele două țărĭ surorĭ, până cînd la 1859, Domnitorul Cuza a realizat visul tutulor Romînilor, rupînd pentru tot-d'auna stavila care despărțea Moldova de Muntenia și formînd o singură Țară, Romînia.

Milcovul-din-Deal, *sat*, făcînd parte din com. rur. Milcovul, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat în partea de N.-E. a comuneĭ, pe Dealul-Oltuluĭ, numit Icoana. E reședința comuneĭ și are o populație de 300 locuitorĭ, din carĭ 70 contribuabilĭ.

Are o biserică vechĭe, cu hramul Sf. Dumitru, aĭ căreĭ ctitor sunt: Comisul Mateĭu și Ion Polihron.

Vite sunt: 60 boĭ, 100 vacĭ, 30 caĭ, 350 oĭ și 37 porcĭ.

Milcovul-din-Vale, *sat*, făcînd parte din com. rur. Milcovul, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe valea Oltuluĭ, sub mal, și cam la gura vîlceleĭ Biserica, la 1 kil. de reședința comuneĭ.

Are o populație de 275 locuitorĭ, din carĭ 65 contribuabilĭ; o biserică cu hramul Sf. Nicolae, zidită la anul 1875 de către ctitorii D. A. Polihron și alțiĭ, și deservită de 1 preot și 1 dascăl.

Locuitoriĭ posedă: 40 boĭ, 55 vacĭ, 28 caĭ, 250 oĭ și 40 porcĭ.

La N., pe valea Oltuluĭ, se află o măgură aproape de vîlceaua Băncila.

Milcovuluĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Văcăreni și

Jijila; se desface din Dealul-Cărărilor și anume din vîrful Movila-Fuseĭ; se îndreaptă spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-E. la S.-V. și brăzdînd partea de N. a comuneĭ Jijila și a plășeĭ și pe cea de S. a comuneĭ Văcăreni; se întinde printre pîrîul Jijila și afluentul său Valea-luĭ-Bran; din poalele de E. își ia naștere pîrîul Valea-Glodăiuĭ; are o înălțime de 88 m.; punct trigonometric de rangul al 3-lea; pe poalele de N. trece șoseaua județeană Isaccea-Măcin, iar pe la cele de S. drumul comunal Jijila-Greci; este acoperit cu finețe.

Milcovuluĭ (Fundul-), *munte*, în jud. R.-Sărat, pl. Andreiași, în partea de E. a sa de unde izvorește rîul Milcovul; e acoperit cu păduri.

Milea, *pîrîu*, în jud. Buzău, com. Goidești; începe de sub muntele Fața-Viforiteĭ; desparte muntele Penteleul de muntele Cursele și dă în pîrîul Bisca-Mare, la Gura-Mileĭ.

Mileanca, *com. rur.*, în partea de S.-V. a pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiu, formată din satele: Codreni, Ghițcăuți, Mileanca și Tătărășeni, cu reședința primărieĭ în satul Mileanca.

Are o populație de 575 familiĭ, sau 2353 suflete; 2 biserici, deservite de 2 preoți, 4 cîntăreți și 2 pălămari; 1 școală condusă de 1 învățător și frecuentată de 60 elevi; 1309 hect., 3 arii, pămînt sătesc, 6536 hect., 54 arii, cîmp proprietăresc, 10 iazuri și 2 pogoane vie.

Budgetul com. e de 6523 l. la venit. și de 4525 leĭ, la chelt.

Vite marĭ cornute sunt 1686, oĭ 3855, capre 10, caĭ 331 și porcĭ 206; stupĭ cu albine 222.

Mileanca, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Mileanca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiu, cu 362 familiĭ, sau 1812 suflete.

Proprietatea moșieĭ este a d-neĭ Catinca Mișolu, născută Softa, soția defunctuluĭ Manolache Mișolu.

Are 2 bisericĭ, cu 1 preot, 2 cîntăreți și 1 pălămar; una este mică de lemn și tencuită și s'a reparat în mod radical la 1857 de defunctul Mișolu; a doua este nouă zidită de defunctul Gh. Negru, unul din locuitoriĭ fruntașĭ aĭ satuluĭ, care a oferit în acest scop 1000 de galbeni. Școala, condusă de 1 învățător, e frecuentată de 60 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este mai în totalitate bună. Sătenĭĭ împroprietăriți au 812 hect., 05 arĭĭ, pămînt, iar proprietatea moșieĭ 2311 hect., 56 arĭĭ, cîmp.

Are un iaz, numit al Mișoluluĭ, în suprafață de 3 1/2 hect., pe cursul pîrîuluĭ Podriga, ce trece pe moșie.

Drumurile principale sunt: acel de la Rădăuți-Bivolul, ce duce prin Havîrna la Dorohoiu; acel de la Darabani-Conțești, ce duce pe deasupra Tătărășenilor la Slăveni, iar pe la Balinți la Botoșani, și acel ce duce prin Puțureni la Coțușca și Mitocul.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Drăgușeni, Codreni, Darabani, Ghițcăuți, Gîrbeni și Tătărășeni.

La 1763, în Domnia luĭ Grigore Ioan Calimah-Vodă, vedem că între boerĭĭ grecĭ carĭ aŭ fost ridicați în țeare și duși la Constantinopole, era și Spătarul Ștefan Mișolu și Aga Alexa Mișolu (Let., tom. II, pag. 249).

In trecut, se făcea pe această moșie o cultură specială a raseĭ vitelor. Vitele albe și cornute, oile și caĭĭ eraŭ căutate pretutindene pentru frumusețea și calitatea lor.

Tot aicĭ se introdusese printre femeile sătenilor, țesătoria cea mai frumoasa a scoarțelor și pînzăriturilor.

Mileasca, *moșie*, a statuluĭ, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta; formează cu Cocora un trup de 4000 hect., purtînd numirea Cocora-Mileasca și a fost pendinte de mănăstirea Mărgineni și Sf. Gheorghe.

Mileĭ (Plaiul-), *deal* mare, în jud. Buzău, com. Gura-Teghiĭ, între munțiĭ Podul-Grecilor, Tega, Podul-Caluluĭ și Cernatul, acoperit cu fineață și puțin porumb.

Milencaneĭ (Piscul-), *pisc*, pe dealul cu același nume, pe moșia Știubeeni, com. Știubeeni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiu.

Mileni, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița, com. rur. Burila-Mică. A mai purtat și numele de Străini.

Milescu, *munte*, situat la N. com. Racovița, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Pe acest munte, în timpul vereĭ, păsunează vite marĭ și micĭ. Aci se fabrică brînză, unt și urdă. In acest munte, pe valea rîuluĭ Cerna, e o mare cavernă.

Mileștĭ, *com. rur.*, în jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., pe dreapta pîrîuluĭ Răcătăul. Este alcătuită din 5 cătune: Mileștĭ-d.-j., reședința, Mileștĭ-d.-s., Văleni, Valea-luĭ-Drag, sau Dragul și Larga.

Această com., unită cu satele din com. Părincea, ținea mai înainte de jud. Tecuciu.

După Statistica din 1874, com. se compunea din cătunele: Aprodul, Buzduganul (aztăzi alăturat de com. Părincea), Chif-

telnița (din vechime moșia Sturdzeĭ), Mileștĭ-d.-j., Mileștĭ-d.-s., Valea-lui-Drag și Văleni.

Se mărginește la E. cu com. Părincea, la V. cu com. Tămași, la S. cu satul Horgești (com. Gioseni) și la N. cu com. Lecca.

Pe teritoriul com. se găsește Valea-Aproduluĭ, cu urme vechĭ, numite Cetățuia - Buzduganuluĭ, Balta-Aproduluĭ și altele.

Dealurĭ mai însemnate sunt: spre V., dealul Porcariul, spre S. dealul Cucuețul și spre N. și E. dealurile: Piscul-Laculuĭ, Staniștea, Trocinta și Dealul-Corbuluĭ.

Pîrîul Răcătăul primește în această com., pîrîașele Babinilor și Șipotelor.

Are o populație de 241 familiĭ, saŭ 968 suflete, din carĭ: 643 Romînĭ, 320 Ungurĭ și 5 Evreĭ, toțĭ de protecțiune romînă; 576 agricultorĭ, 4 meseriașĭ, 2 comercianțĭ, 9 cu profesiunĭ libere, 192 muncitorĭ și 15 servitorĭ.

Sunt 17 contribuabilĭ.

Are o școală mixtă, care funcționează din 1865 în cât. Mileștĭ-d.-s., frecuentată de 17 copiĭ; 2 bisericĭ: una ortodoxă în satul Mileștĭ-d.-s. și una catolică în satul Văleni, deservite de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ. Case de locuit sunt 238; circiumĭ 3.

Teritoriul com. are o întindere aproximativă de 1920 hect. Proprietar este C. Lecca, cu o moșie de 183 hect., aducînd un venit de 5624 leĭ anual.

Pădurile ocupă 600 hect. Maĭ însemnată este pădurea Mileștĭ; încolo pădurea este măruntă și cu tufărĭș.

Viile ocupă 36,13 hect.

Vite sunt: 90 caĭ, 449 vite marĭ cornute, 544 oĭ și 277 porcĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de leĭ 4459, banĭ 9 și la cheltuelĭ, de leĭ 1468, banĭ 34.

Teritoriul com. este străbătut de calea județeană Bacău-Părincea.

Distanțele: la Bacău, capitala districtuluĭ, 22 kil.; la com. Părincea, reședința plășeĭ, 3 kil.; la com. Tămași, 12 kil.; la com. Lecca, 8 kil.; la com. Gioseni, 18 kil.

Mileștĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Făurești, pl. Oltețul-d.-j., jud. Vălcea. Are o populație de 116 locuitorĭ; o biserică, fondată de Protopopul Ivan Făurescu, la anul 1828.

Mileștĭ, *moșie*, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Smulțĭ, fostă a mănăstireĭ Adam și a statuluĭ, acum cumpărată de răzășiĭ Smulțenĭ. Pe această moșie se află o piatră de marmură înfiptă în pămînt de 1m.50, unde a fost o biserică, Sf. Ioan, și casele luĭ Fotache și Păuna, proprietariĭ primitivĭ aĭ moșieĭ, pe care o hărăzirĭ apoĭ mănăstireĭ Adam.

Mileștĭ-de-Jos, *sat*, și reședința com. Mileștĭ, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., situat pe dreapta pîrîuluĭ Răcătăul, la 670 m. de Mileștĭ-d.-s. Are o populație de 70 familiĭ, saŭ 284 suflete.

Vite: 23 caĭ, 144 vite marĭ cornute și 62 porcĭ.

Mileștĭ-de-Jos, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, așezat spre N. de satul de reședință Mileștĭ-d.-s. Are o populație de 321 suflete; 189 bărbațĭ și 132 femeĭ, locuind în 63 case; o școală mixtă ce funcționează din 1834, frecuentată de 43 băețĭ, din carĭ: 11 din Mileștĭ-d.-s., 20 din Mileștĭ-d.-j. și 12 din Fîntînelele; o biserică, fondată de Mateiŭ Milescu, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ, și care în anul 1852 s'a reparat de răposatul George Diculescu.

Mileștĭ-de-Jos, *pădure* particulară, pl. Ocolul, com. Mălăești, situată pe moșia Mileștĭ-d.-j. Are o întindere de 95½ hect. și e populată cu cer și gîrniță, care predomină.

Mileștĭ-de-Jos, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești. Are pe dînsa pădure.

Mileștĭ-de-Sus, *sat*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Mileștĭ, situat pe dreapta pîrîuluĭ Răcătăul. Are o populație de 44 familiĭ, saŭ 172 suflete; o biserică, clădită de locuitorĭ și de unul anume Toader Spoială, la 1843.

Vite: 12 caĭ, 69 vite marĭ cornute și 56 porcĭ.

Mileștĭ-de-Sus, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, reședința primărieĭ. Are o populație de 639 suflete: 307 bărbațĭ și 332 femeĭ. Locuesc în 153 case.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Mileștĭ-d.-j., care este la 760 m.

Mileștĭ-de-Sus, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, satul Mileștĭ-d.-s., aparținînd bisericeĭ Sf. Treime din Craiova. Pe ea se găsește pădure.

Mileștĭ-de-Sus, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, satul Mileștĭ-d.-s., aparținînd bisericeĭ Sf. Treime din Craiova. Are o întindere de 76 hect. Se găsește pe moșia Mileștĭ-d.-s. și e populată cu cer și gîrniță.

Miletinul, *plasă*, situată în partea

de mijloc a județului Botoșani. Se întinde pe dealurile dintre Sicna și Jijia și pe văile pîraielor Dristea, Cozancea, Ursoaia, Valea-Grajdului și Sicna.

Se mărginește la N.-E. cu pl. Jijia; la V., cu plasa Tîrgul; iar la S., cu plasa Coșula.

Este formată din 5 comune:

1. *Dracșani* cu satele: Cerchejeni, Dracșani, Dracșini, Sulițoaia și Zlătunoaia-Mică, în partea de S. a plășeĭ.

2. *Gorbănești*, cu satele: Blîndești (Gogeasa), Burla (Borcilă), Gorbănești (Bozieni), Silișcani, Soroceni (Uriceni-Herescul), Talpa (Tîlhărești), Tomești-Ciolacul (Tomești-Fotea), Tomești-Virnăvoaia, Urlați (Tomești-Rusetul) și Vînători la N. plășeĭ.

3. *Sulița*, tîrg în centrul plășeĭ, lîngă lacul Dracșani.

4. *Șoldănești*, cu satele: Bărinești, Borcileni, Ionășeni, Socrujeni, Starosilța-Stavri, Starosilța-Radul, Șoldănești, Viforeni-Cerchezul, Viforeni-Cuzeĭ, la E. de Dracșani.

5. *Zlătunoaia*, cu satele: Biznoasa, Cernești, Cociugeni, Iurești, Stănești și Stroești, la S.-E. de Dracșani.

Întinderea plășeĭ e de 39240 hect.

Pămîntul este mai mult argilos, variînd în galben ori negru.

Teritoriul plășeĭ este mai mult deluros. Dealurile ce o străbat fac parte din grupele ce se întind între Sicna și Jijia și aŭ în general direcțiunea N.-V. și S.-E.

Înălțimea cea mai mare o ating dealurile din centrul plășeĭ, numite Țugueta și al-Băbicenilor, în com. Șoldănești.

Alte dealurĭ mai însemnate sunt: Dealul-Mare, Botoaia și Dealul-Turculuĭ, în com. Gorbănești; Buda, Piciorul, Dracșini, Piscul Dracșani, Prihodul, Gornit, Lipoveni și Cerchejeni, în com. Dracșani; Benchiul, al-Biserichiĭ, Badăĭ, Cornișuluĭ, Cozancea, Crucheĭ, Dolina, Luchiĭ, Holmul, Groziĭ numit și al-Țiganilor, Tălpoaeĭ, Valea-Seacă, Vieĭ și Zlătunoaia, zis și al-Biserichiĭ, în com. Zlătunoaia.

Dealurile în general sunt platourĭ întinse.

Văĭ sunt puține și înguste. Mai întinsă este Valea-Sicneĭ în partea de S. a plășeĭ. Alte văĭ mai însemnate sunt: Dristea, Cozancea și Ursoaia, înguste și urmînd direcțiunea dealurilor.

Apele ce udă plasa sunt: Lacul Dracșani, în partea de S. a plășeĭ, în comuna Dracșani, conținînd multă apă, și bogat în peștĭ, racĭ și trestie, și are o suprafață de 1360 hect.; apoĭ pîraiele: Sicna, care izvorește din jud. Dorohoiu, udă plasa Tîrgului, formează mai multe iazurĭ mariĭ, udă partea de S. a plășeĭ Miletinul, intră în lacul Dracșani, ĭese din lac prin valea întinsă numită Valea-Sicneĭ și se varsă în Jijia la Todireni; Ursoaia, care izvorește din com. Mănăstireni și se varsă în Sicna lîngă Sulița; Cozancea, care izvorește din pădurea Cozancea, com. Șoldănești, udă partea de S.-E. a plășeĭ și se varsă în Sicna la Cernești; Dristea, udă comuna Gorbănești, în partea de N. a plășeĭ și se varsă în Jijia la Ionășeni.

Pămîntul plășeĭ e ocupat cu cultura cerealelor, fînețe, imașurĭ și parte cu pădure.

Din suprafața totală de 39240 hect., cerealele ocupă 22280 hect.; pădurile, 6574 hect.; fînețele, 9200 hect.; imașele și locurile satelor 10500 hect.

Are 22 biserichĭ, deservite de 15 preoți și 28 cîntărețĭ; 9 școale mixte, 1 școală de băeți și 1 de fete conduse de 10 învățătorĭ și 2 învățătoare și frecuentate de 450 elevĭ și 90 eleve; 5 morĭ de apă și 3 de aburĭ, 1 fabrică de spirt (velniță).

Are o populație de 3467 familiĭ, saŭ 15963 suflete, din carĭ 3335 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor, iar ceĭ din tîrgul Sulița, parte cu comerțul și industriĭ manuale.

Sunt vr'o 200 meseriașĭ.

Vite: 8943 boĭ și vacĭ, 1573 caĭ, 10000 oĭ, 300 capre, 13 bivolĭ, 2097 porcĭ.

Locuitoriĭ posedă 788 stupĭ cu albine.

Comerciul se face cu cereale, vite, lemne și alte obiecte de consumație, iar piețele de desfacere sunt Sulița și Botoșani. În tîrgul Sulița, în fie-care săptămînă, Luneа, se face iarmaroc.

E străbătută prin centru, de la V. spre E., de șoseaua județeană Botoșani-Ștefănești, prin comunele Gorbănești și Șoldănești; apoĭ de calea Talpa-Sulița, de calea județeană precum și mai multe căĭ vecinale comunale.

Această plasă e unită cu plasa Tîrgului în administrație, subprefectura fiind în Botoșani.

În privința judiciară formează un ocol cu plasa Coșula, judecătoria fiind în orașul Hîrlău.

Serviciul sanitar se face de 1 medic de plasă, 1 vaccinator etc., carĭ fac serviciul și în plasa Tîrgului.

Miletinul, *pîriŭ*, izvorește din pădurea Balta-Arsă, în com. Curtești, jud. Botoșani, curge în direcție de la N.-V. spre S.-E. și udă satele Orășeni, Curtești, Coșula, Copălăul, Chițoveni, Prisecani și Prăjeni pe țărmul stîng și Lătăi pe dreapta. Formează mai multe iazurĭ în cursul săŭ, între carĭ: Lipoveni, Coșula, etc. Intră în jud. Iași prin

partea de N. a plășeĭ Bahluiul, printre comunele: Bădeni și Șipotele, pe la satul Lupăria; apoĭ se lasă prin mijlocul comuneĭ Șipotele, trece printre satele: Onești, Plugari, Chișcăreni, Șipotele, Hîlceni și din jos de satul Vlădeni, se varsă în Jijia.

Primește ca afluenți în jud. Botoșani, în dreapta, pîraiele: Unguroaia cu Alghia și Dumbrava, com. Cristești; Cornaciul cu pîraiele Lingurarilor (Oniaga), Pălăncuța (Țiganilor) și Pîrîul-Cruceĭ, com. Slobozia-Secătura; apoĭ Pîrîul-Lupuluĭ, în com. Coșula; Tulburea cu Stahna și Bahna, com. Flămînzi; Pîrîul-Satuluĭ cu Fetița și Pietricelul, com. Storești; Pîrîul-Vlădenilor cu pîrîul Rădeni, com. Rădeni; Scînteia și Dodolea, în com. Lătăi și Deleni. Pe stînga primește: pîraiele Prăjeni și Novaci. În jud. Iași, după ce formează mai multe iazuri primește afluenții: Stirleuca, Curcă, Mitocul, Comanacul și Prăjeni.

Acest pîrîŭ este de o mare însemnătate economică, căci alimentează cu apele sale un număr de sate și cele mai întinse cîmpiĭ din plasa Bahluiul, carĭ alt-fel ar fi rămas neproductive, din cauza lipseĭ de apă.

Miletinuluĭ (Valea-), *vale*, jud. Botoșani și Iași, prin care curge pîrîul Miletinul. E cea mai întinsă vale din plasa Coșula, jud. Botoșani, pe care o străbate în partea de N.

Miliceștĭ, *sat*, făcînd parte din c. r. Telega, jud. și pl. Prahova.

Militarĭ, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Znagovul, situată la V. de București, la 7 kil., între oraș și forturĭ. Prin mijlocul comuneĭ trece șoseaua județeană București-Oltenița.

Este în legătură cu comuna Roșul prin o șosea vecinală.

Se întinde pe o suprafață de 1182 hect., din carĭ 889 hect. aparțin însurățeilor, 43 hect. d-luĭ I. I. Machedon, iar restul de 250 hect. s'a cumpărat în loturĭ de maĭ mulțĭ locuitorĭ.

Are o populație de 584 locuitorĭ; o școală mixtă, frecuentată de 32 elevĭ și 9 eleve; o fabrică de cărămidă; o moară cu apă.

Vite sunt: 69 caĭ și iepe, 87 boĭ, 34 vacĭ și viteĭ, 3 taurĭ, 14 bivolĭ și bivolițe, 264 oĭ și 56 porcĭ.

Locuitorii posedă: 47 pluguri, 40 cu boĭ și 7 cu caĭ; 65 care și căruțe, 42 cu boĭ și 23 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt 138 și neîmproprietărițĭ, 5.

Comerciul se face de 10 circiumarĭ.

Militarul, *tîrlă*, jud. Brăila, la 3 kil. spre S. de satul Ulmul, pe hotarul dintre com. Ulmul și Fleașca.

Miloramul, *trup de pădure*, al statuluĭ, jud. Vîlcea, pl. Oltul, com. Șușani, în întindere de 125 hect., formînd, împreună cu cu trupurile: Grauri (280 hect.) și Sîrbi (275 hect.), pădurea Șușani-Sîrbĭ.

Milostea, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., compusă din 2 cătune: Sacota și Gueștĭ. E situată pe valea rîuluĭ Tiriia, la 58 kil. de capitala județuluĭ și la 18 kil. de a plaiuluĭ.

Se mărginește cu com. Slătioara, Greci și județul Gorj.

Are o populație de 378 locuitorĭ; 2 bisericĭ; 2 morĭ pe apa Tiriia.

Locuitorii posedă: 40 caĭ, 100 boĭ, 200 oĭ; 30 stupĭ cu albine.

În comună sunt 22 locuitorĭ moșnenĭ; restul s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia statuluĭ Milostea, din care li s'aŭ dat 400 hect. pămînt.

Toată comuna se întinde pe o suprafață de 1750 hect.

Aci se găsesc mulțĭ merĭ, perĭ, nucĭ și cireșĭ; iar livezile daŭ pînă la 1000 care de fîn.

Cînd timpul e prielnic se fabrică în com. 3000 decal. țuică.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 1030 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Sacoti, Pisculata, Muncelul și udată de văile: Bălțoiul, Trifon și Răstoaca.

Milostea, *moșie*, a statuluĭ, situată în com. Milostea, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea, fostă pendinte de mănăstirea Bistrița. Se arendează cu 5610 leĭ anual.

Milostea, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 275 hect., situată în com. Milostea, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea, și formată din trupurile: Bujora cu Taura (175 hect.) și Pădurica (100 hect.).

Miloșeștĭ, *com. rur.*, în jud. Ialomița, plasa Ialomița - Balta, situată spre V. de comuna Smirna și în partea de N. a plășeĭ, la capătul de N. al moșieĭ Andrășești, pe care se află și com. Andrășești.

După legea rurală din 1864 sunt împroprietărițĭ 48 locuitorĭ, neîmproprietărițĭ maĭ sunt 140.

Se compune din satele: Miloșești, Nicolești și Pastrama, cu reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în satul Miloșești.

Are o populație de 1207 locuitorĭ, din carĭ: 300 agricultorĭ, 21 meseriașĭ, 3 industriașĭ, 8 comercianțĭ, 5 avînd profesiunĭ libere, 91 muncitorĭ și 69 servitorĭ.

Are două școlĭ primare mixte, una în satul Miloșești și a doua în Nicolești, frecuentate de 37 elevĭ și 15 eleve; o biserică, deservită de un preot și doĭ cîntăreți.

Vite 475 caĭ, 1112 boĭ, 2136 oĭ și 731 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3362 leĭ și la cheltuelĭ, de 3436 leĭ.

Miloșești, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de comuna cu același nume, situat la N. plășeĭ, spre V. de satul Smirna.

Vechea numire a satuluĭ este Cîlnăenĭ.

Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Populația comuneĭ este compusă din 145 familiĭ romîne, 4 familiĭ ungare, 1 familie greacă și 3 familiĭ de Țiganĭ.

Are o școală mixtă, condusă de un învățător; o biserică, deservită de un preot și doĭ cîntăreți.

Vite: 265 caĭ, 817 boĭ, 1294 oĭ și 512 porcĭ.

Milotina, *vale,* jud. Ilfov și Ialomița, cu o lungime de 8 kil. Începe din jud. Ialomița în direcțiunea de la E. către S. și servă de pășunat. Pe această vale trece un mic pîriŭ, ce poartă numele văiĭ, și care udă com. Obilești-Vechĭ, plasa Negoești, jud. Ilfov.

Milovanul, *sat,* jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-s., com. Pleșoiul. Are o populație de 1200 suflete: 650 bărbați și 550 femeĭ. Locuesc în 404 case. Copiiĭ din sat urmează la școala din satul Pleșoiul, ce este la 2 kil. depărtare.

Are o biserică vechie, fondată de locuitorĭ.

Milovanul, *moșie* particulară, județul Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Pleșoiul.

Miluiți, *cătun,* al com. Grăjdana, jud. Buzăŭ, cu 360 locuitorĭ și 81 case; se subdivide în patru: Miluiți propriŭ zis, Miluiți-Barbu, Miluiți-Ciolanul și Miluiți-Moșnenĭ.

Miluiți, *sub-divisie* a *cătunuluĭ* Linia-Ciolanul din com. Tisăul, jud. Buzăŭ.

Miluiți I, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, cătun. Miluiți, proprietate a statuluĭ; afară de ce s'a dat locuitorilor, statul maĭ posedă încă 90 hect., din carĭ 15 arabile și 75 pădure.

Miluiți II, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, cătun. Miluiți; are 160 hect., din carĭ 9,50 hect. pădurea moșnenilor Săsenĭ.

Miluiți III, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, proprietate a statuluĭ; are 86 hect., din carĭ 74 hect. pădure.

Miluiți IV, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, proprietate a statuluĭ; are 240 hect., din care 220 hect. pădure. Pădurile de pe Miluiți I, III și IV, statul le-a grupat în două: Miluiți I și II, cu o suprafață de 471 hect.

Miluiți-Barbu, *pădure,* a statuluĭ, pendinte de Văcărești, jud. Buzăŭ, face un corp cu Lăstarul, de 752 hect., de pe moșia Bădeni-Miluiți.

Miluiți-Bădeni, *moșie.* Vezĭ Bădeni-Miluiți.

Miluta, *com. rur.,* jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., la 60 kil. de orașul Turnul-Severin. E formată dintr'un singur sat, avînd 560 locuitorĭ, din carĭ 80 contribuabilĭ, locuind în 116 case.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 20 elevĭ; o circiumă.

Locuitoriĭ posedă: 16 pluguri, 30 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ; 36 stupĭ cu albine.

Prin această comună trece șoseaua Văgiulești-Miluta-Mențidin-Dos.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 750 leĭ și la cheltuelĭ, de 493 leĭ.

Vite sunt: 300 vite marĭ cornute, 8 caĭ, 345 oĭ și 200 rîmătorĭ.

Pe teritoriul acesteĭ comune posedă statul moșia cu pădure, cunoscută sub numele de proprietatea statuluĭ Miluta. Este arendată.

Miluta-de-Jos, *pădure,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., făcînd parte din com. rur. Miluta. Această pădure este pe proprietatea statuluĭ Miluta.

Minciunești, *vechie numire* a *cătunuluĭ* Trestioara, com. Trestioara, jud. Buzăŭ.

Minciunești, *numire* ce se dă uneĭ *părțĭ* din *comuna* Lăicăi-Runceasa, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Minea, *cătun,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Dormărunt, situat la 6 kil. spre S.-E. de satul de reședință.

Mineasa, Măneasa saŭ **Șasa,** *riŭ,* jud. Vîlcea, afluent al Oltețuluĭ. Izvorește din Dealul-Berbeștilor, curge de la N. că-

tre S. și se varsă în Oltețul, la com. Testoiul, după ce a udat comunele: Românești, Roșiile, Nenciulești, Crăpăturile, Măneasa și Șerbănești. Acest rîu seacă în timpurî secetoase. Fundul albieî e nisipos.

Mineşti, *cătun*, în jud. și pl. Argeș, făcînd parte din com. rur. Mălureni-Bădicești.

Mingârdoaia, *cătun*, pendinte de com. Buteasca-d.-j., pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, proprietatea d-luî Ap. Grăjdănescu.

Minia-Mijloculuĭ, *sat*, în jud. Argeș, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Bârsoiul.

Minoaia, *ostrov*, în jud. Brăila, coprins între Lata, ramificație a Dunăreĭ, și Minoaia, în dreptul com. Tichitești, din pl. Balta.

Minoaia, *ramificație* a Dunăreĭ, jud. Brăila, trece pe lîngă com. Tichilești și udă partea de V. a ostrovuluĭ Minoaia în toată întinderea sa.

Minţichiĭ (Pdurea-), *pădure*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, la 3 kil. spre S. de satul Sudiți, com. Fundul-Crăsani.

Minzinelele, *izlaz* întins, jud. Teleorman, prin mijlocul căruia curge Călmățuiul. Începe din apropierea com. Voivoda și Piatra și se întinde până la punctul unde se varsă acest pîrîu în baltă, la com. Vlișoara. Loc bun de pășunat, mai ales pentru oi.

Miorcani, saŭ **Hudeşti-Micĭ**, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, com. Hudești-Micĭ, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, cu o populație de 413 familiĭ, saŭ 1809 suflete.

Biserica, cu hramul Sf. Dimitrie, deservită de 1 preot, 2 cîntăreți și 1 pălămar, este de zid, făcută în 1845 de d. Suțu, proprietarul moșieĭ. Școala primară, condusă de 1 învățător, e frecuentată de 40 elevĭ.

Locuitoriĭ împroprietăriți aŭ 1200 hect. 18 ar. pămînt; iar proprietarul moșieĭ 3723 hect. 71 ar. cîmp și 3 iazurĭ, din carĭ unul numit al-Muscaluluĭ, în suprafață de 4 hect., 30 arĭ.

Pîrîul principal ce trece pe moșie este Ghireni.

Piatră calcarică este multă și la suprafața pămîntuluĭ, dar se extrage numaĭ pentru trebuințele locale.

Drumurile principale sunt: acel de la Rădăuți la Ștefănești, numit din vechime Calea-Hotinuluĭ, și acel de la Rădăuți ce duce la Coțușca, Nichițeni și Botoșani.

Hotarele moșieĭ cu: rîul Prutul, com. Miculinți, Ghireni-Tăutuluĭ, Coțușca, Bivolul și Rădăuți.

Localităț de însemnat sunt: Zamca și Stăncuța (v. a. n.).

Mioveanca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Movileni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel; are, împreună cu trupul de pădure Ciumeasca, o întindere de 750 hect.

Mioveanca, *pădure* de diferite esențe, maĭ mult tufan, pe teritoriul com. Mioveni, jud. Muscel, în apropiere de gara Clucereasa. Are o întindere de 772 hect., împreună cu Scărlătoaia și Strîmba.

Este așezată pe coaste cu pante puțin accidentate și cu teren neexpus surpăreĭ.

Mioveni, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, la S. de Cîmpulung, situată pe țărmul stîng al rîuluĭ Argeșelul; la 37 kil. de Cîmpulung, și la 5 kil. de Stîlpeni, reședința plășeĭ.

Se mărginește la N. cu comuna Racovița; la S., cu comuna Colibași; la E., cu pădurea Mioveni și la V., cu rîul Argeșelul.

Biserica, clădită la 1840 de către răposatul Robea Focănescu, pe ruinele uneĭ vechĭ bisericĭ, și care la 1880 s'a maĭ reparat de soția sa Safta; este deservită de 1 preot și 1 dascăl.

Are o școală frecuentată de 38 elevĭ și 2 eleve; 2 morĭ pe rîul Argeșelul.

Vite sunt: 140 boĭ, 120 vacĭ, 80 capre și 100 porcĭ.

In jurul comuneĭ sunt puține viĭ, livezĭ, dealurĭ și pădurĭ, compuse din fagĭ, tufanĭ și carpenĭ.

Rîul Argeșelul udă partea de V. a comuneĭ și în el se varsă, pe țărmul stîng, Valea-Bisericeĭ, Valea-Stanculuĭ și Valea-Iaduluĭ.

Budgetul com. e la venitur de 892 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 844 leĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moșenĭ și parte s'aŭ împroprietărit după legea din 1864. Proprietar mare în comună este d-l Toma Bucșan.

Comuna se întinde pe o suprafață cam de 1000 hect.

Linia ferată Golești-Cîmpulung trece pe la V. comuneĭ. Un pod de fier s'a construit pe rîul Argeșelul în dreptul comuneĭ, pe care trece linia ferată, și unul de lemn pentru comunicația locuitorilor, tot peste rîul Argeșelul.

Mirăeşti, *moșie*, jud. Tecuciŭ, situată la S. com. Liești, proprietatea d-luĭ Gheorghiade.

Mirăul, *izvor mineral*, în jud. Buzăŭ, com. Brăești, pe moșia

Arsenia; izvorește din muntele Piatra-Mirăului, și dă în pîrîul Sărățelul-Bălănești.

Mirăul, *cătun,* pendinte de com. Tangîrul, pl. Călnișteа, jud. Vlașca, proprietatea statului, fostă înainte de secularizare a mănăstirei Sărindarul. Aci s'a împroprietărit la 1860 un număr de 74 locuitorĭ foștĭ clăcașĭ, carĭ aŭ luat 310 hect.

Formează, împreună cu Tangîrul, o comună.

Se arendează împreună cu Tangîrul și Albale cu 14690 leĭ. Are o suprafață rămasă statului de 150 hect.

Are o biserică, cu 1 preot și 1 dascăl, ținînd de parohia Stoenești.

Mirăuțeni, *sat,* în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Rădiul, situat la S.-V. de satul Rădiul și la S. de satul Polobocul, pe valea a două culmĭ eșite din Dealul-Juncanilor. Este înconjurat cu pădurĭ, și udat prin mijloc de pîrîașul cu același nume.

Are o întindere de 150 hect. și o populațiune de 175 familiĭ, saŭ 428 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 40 boĭ, 12 vacĭ, 13 juncĭ, 11 gonitorĭ, 20 minzațĭ, 3 caĭ și 26 rîmătorĭ.

Mircea, *deal,* la V. comuneĭ Bunești, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Legenda spune că Mircea-cel-Bătrîn a poposit aci, pe cînd gonea pe inamiciĭ țăreĭ, și că chiar ar fi voit să zidească aci mănăstirea pe care a zidit-o la Cozia.

Mircea (Movila-luĭ-), *movilă,* pe teritoriul com. Coteana, pl. Siul-d. s., jud. Olt, situat pe platoul dintre vălcelele Purcelul și Fîntîneaua, la N.-E. de Coteana, reședința comuneĭ.

Mircea-Ciobanul, *pisc,* jud. Muscel, com. Priboeni, pl. Podgoria.

Mircea-Vodă, *com. rur.,* jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, situată la 22 kil. spre S.-E. de Tîrgoviște. Pînă la 1887 era cătun al comuneĭ Cazaci. Este o com. nouă, care se maĭ numește Satul-Nouŭ, făcut din tinerĭ însurațeĭ și oamenii carĭ n'aŭ avut pămînt de cultură.

Este situată pe șoseaua națională Tîrgoviște-Bucureștĭ. Se află aproape de gara Nucetul și are o școală condusă de un învățător plătit de Stat.

Mircea-Vodă, *sat,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, căt. com. Mamut-Cuiusul. Este situat în partea de V. a plășeĭ și cea de N.-V. a com., la 12 kil. spre N.-V. de cătun de reședință, Mamut-Cuiusu. Este un sat nouŭ, în valea Bechiraga-Culac, între cele 2 corpurĭ principale ale bălțeĭ Cara-Su.

Este închis la N. de dealul Bechiraga-Bair, iar la S., de către dealul Cara-Durac-Bair, care are niște ramificațiunĭ stîncoase prin apropierea satuluĭ.

Suprafața sa este de 3612 hect., din carĭ 5 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ.

Populațiunea sa, compusă numaĭ din Romînĭ transilvănenĭ, numițĭ mocanĭ saŭ ciobanĭ, pentru că se ocupă numaĭ cu creșterea vitelor și în special a oilor, este de 14 familiĭ, saŭ 60 suflete.

Singur drumul comunal Celebi Chioĭ-Cernavoda trece prin sat. La S., se află ruinele fortuluĭ Acsan-Demir-Tabiasa, fort turcesc.

Mircea-Vodă, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Constanța, plasa Medjidia, com. Tortomanul, pe linia Cernavoda-Constanța, pusă în circulație la 4 Octombrie 1860. Se află între stațiile Saligny (8.2 kil.) și Medjidia (10 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mărĭĭ de $9^{m}.70$. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 18523 leĭ, 25 banĭ.

Mircea-Vodă, *măgură,* în jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Lăpușata.

Asupra acesteĭ măgurĭ, legenda spune: Mircea-Vodă, Domnul Țăreĭ-Romînești, prefăcut în păstor, s'a refugiat aci din cauza multelor războaĭe de pe timpul acela. El șĭ-a ales acel loc, numit și Dealul-Mărarului, fiind maĭ la adăpost și de vînturile furtunoase și de vederea lumeĭ. Acest Domn își păștea turmele pe micele poenĭ de prin prejurul dealuluĭ și putea trece cu mare iuțeală de aci, cînd în partea de E. cînd în cea de V. Maĭ adesea orĭ sta în partea cea înaltă a dealuluĭ, cu tovarășiĭ săĭ, tot păstorĭ.

Acesteĭ înălțimĭ, care are o formă conică, înaltă de 20 metri, i s'a dat numirea de Măgurai-luĭ-Mircea.

In vîrful acesteĭ măgurĭ, acel Domn a ridicat o culă, în formă tripedică, făcută din 3 copacĭ în diametru de 2 metri și înaltă de 40 palme. Acea culă servea luĭ Mircea de observator. De aci putea să vadă peste o întindere foarte mare de pămînt. Craiova o vedea în toată întinderea.

Astăzĭ, suindu-se cine-va pe acea măgură, nu poate vedea decît peste Olt, la Cocorul, jud. Argeș, ca localitate maĭ depărtată, iar Craiova nu se maĭ vede, din cauză că nu maĭ există acea culă.

Legenda maĭ spune că acea culă s'a reînoit din cînd în cînd

şi că acum 50 anĭ s'a refăcut de Lascu, un proprietar vestit.

Locul de unde a venit Mircea nu se ştie, dar că a fost, un Mircea însemnat prin aceste locurĭ, nu rămîne îndoială, căcĭ a rămas chiar zicătoarea printre oamenĭĭ localĭ: «judecă drept cum judeca Mircea oile».

Mirceasca, *moşie* moşnenească, în jud. Buzău, com. Lipia, subdivizată în sforile: Antoneasca, Cocorasca, Colceagul, Dănăileşti, Drăgosteasca, Saragelele şi Slătineanca, după cum s'a subdivizat şi fie-care ceată de moşnenĭ. Are cam 700 hect., mare parte viĭ, apoĭ pădure şi loc arabil.

Mirceasca, *hotar de moşie,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, com. Cireşul.

Acest hotar de moşie şi-a luat numele de la Mircea, Voevodul Ţărei-Romîneşti, şi se stăpîneşte de către un neam de oamenĭ, numiţĭ Basarabĭ.

Mircei (Izvorul-) (Sărăţelul-Mircii, Negoşina), *izvor,* în jud. Buzău, com. Cănești. Incepe din muntele Negoşina, şi se scurge în Sărăţelul-Berciĭ, în com. Policiori, cât. Scorţoasa. Conţine multă sare în disoluţie.

Mircești, *com. rur.,* în jud. Olt, pl. Vedea-d.-j., compusă din 5 cătune: Mircești, Sfîrlogi, Boroeşti, Momaiul şi Şurpanul, saŭ Martineşti.

Comuna cu izlaz cu tot are cam 685 hect.

Are o populaţie de 151 familiĭ, saŭ 950 suflete, locuind în 200 case.

Este situată pe lîngă rîul Eiul şi pe dealul despre E. al rîuluĭ Vedea, la 50 kil. de oraşul Slatina, capitala judeţuluĭ, la 30 kil. de gara Corbul şi la 5 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are 3 bisericĭ: una la Mircești, cu hramul sf. Nicolae, fondată de Nicolae Stoenescu şi Răducanu Martinescu; a doua, în cât. Boroeşti, fondată la 1822 de Ion Drăguşin şi fratele săŭ Voicu Drăguşin, şi a treia, în cât. Momaiul, vechĭe de lemn, sunt deservite de 2 preoţĭ; o şcoală, înfiinţată la 1896, frecuentată de 38 băeţĭ.

Meseriaşĭ sunt: 10 dulgherĭ, 3 rotarĭ şi 3 cojocarĭ. Eĭ desfac produsul muncеĭ lor la Slatina şi gara Corbul.

Cea maĭ mare parte dintre locuitorĭ sunt moşnenĭ: 5 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe 15 hect. în moşia Buricească, vîndută de vecĭ Preotuluĭ Dimitrie Sfîrlogeanu şi altor locuitorĭ din Mircești.

Vite sunt: 60 caĭ, 70 ĭepe, 200 boĭ, 230 vacĭ, 2500 oĭ şi 340 porcĭ.

Şosele sunt: din com. Călugări prin Mircești, către Bărăşti-de-Cepturĭ, şi din Eiul, către com. Vlaici, spre Piteşti.

Spre S., cam la 2 kil. de com. Mircești, pe proprietatea locuitorilor com. Călugări, pe malul despre E. al rîuluĭ Vedea, este dealul numit Ripa-Roşie, din cauză că faţa pămîntuluĭ săŭ e roşie, deal din care curge un mic izvor, ce se numeşte Fîntîna-de-Leac.

Dealurile şi coastele servă maĭ mult pentru păşune.

Budgetul com. e la venitурĭ şi la cheltuelĭ de 1665.17 leĭ.

In centrul comuneĭ se află văl-ceaua Jidova, unde s'a găsit un os de o mărime neobicĭnuită.

Se mărgineşte la E. cu com. Vlaici; la V., cu com. Spineni; la N., cu Bărăşti-de-Cepturĭ şi Mereni şi la S., cu com. Călugări şi Tătuleşti.

Mircești, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Bilieşti. Se compune din cătunele: Mircești, unde e şi primăria comuneĭ, Paraipani şi Răduleşti.

Cătunul Mircești este aşezat pe malul Putneĭ, avînd Răduleşti la E. şi maĭ în apropiere de malul bălţeĭ.

Distanţa comuneĭ de sub-prefectura plăşeĭ e de 6 kil., iar de capitala judeţuluĭ de 9 kil.

Pe teritoriul acesteĭ comune se află o baltă din care se formează o gîrlă, care pune în mişcare maĭ multe morĭ şi care se varsă în Putna.

Are o populaţie de 276 familiĭ, saŭ 1072 suflete: 570 bărbaţĭ şi 502 femeĭ; o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ în cătunul Mircești şi una filială în Răduleşti, tot cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ; o şcoală, zidită de comună şi frecuentată de 23 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3250,86 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2940.50 leĭ.

Vite sunt: 445 boĭ, 395 vacĭ, 84 caĭ, 673 oĭ, 3 capre şi 354 porcĭ.

Moşia Mircești a fost dată zestre, împreună cu altele din ţinutul Putneĭ, hatmanuluĭ Alexandru Mavrocordat, de către socrul săŭ, Domnul Alexandru Moruzzi al Moldoveĭ.

Această moşie aparţinea altădată familieĭ Danu.

Mircești, *com. rur.,* în jud. Roman, pl. Moldova, spre N. de oraşul Roman, la 20 kil. de el şi la 21 kil. de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezată în mare parte pe platoul ce separă basenul Moldoveĭ de al Siretuluĭ.

Se compune din satele: Iugani (Cozmeşti), Mircești şi Teţcani (Steţcani).

Are o populaţie de 385 fa-

milii, saŭ 1429 locuitorĭ, din carĭ 288 contribuabilĭ, locuind în 360 case; 3 bisericĭ de lemn, din carĭ 1 ortodoxă și 2 catolice; o școală mixtă, frecuentată de 16 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 5607 leĭ și la cheltuelĭ, de 5301 leĭ.

Este legată cu orașul Roman prin drum de fer și șosea. Pe teritoriul comuneĭ este gara Mircești.

Locuitoriĭ posedă 1486 vite marĭ cornute.

Mircești, *com. rur.*, în partea de N.-E. a plășeĭ Mijlocul, jud. Vasluiŭ, la 35 kil. de orașul Vasluiŭ, și la 9 kil. de Codăești, reședința plășeĭ, situată mai mult pe o vale, formată din două dealurĭ paralele, care o străbat de la N. la S.

Natura soluluĭ e de 3 calităților, foarte bine deosebite; coastele dealurilor ce o străbat, prezintînd oare-care povîrnișurĭ sunt de natură cleioasă, cu deosebire în partea de V., improprie pentru orĭ-ce cultură, producînd niște arbuștĭ sălbaticĭ; pe platoul de la N. și E. precum și pe cel de V., de natură humos, se cultivă orĭ-ce soiŭ de cereale; dealul estic și parte cel de N., e de natură calcaros, propriŭ pentru cultura viilor ce sunt multe în localitate.

Este formată din două sate: Mircești și Rădiul, pe o suprafață cam de 1859 hect., din carĭ: 57 hect. pădure și 1092 hect. loc de cultură, fînaț și imaș ale proprietățeĭ, iar 770 hect. ale locuitorilor, din care 181/2 hect. acoperite cu viĭ.

Are o populație de 220 familiĭ, saŭ 673 suflete; 2 bisericĭ, deservite de 2 preoți și 2 cîntărețĭ; o școală; 2 morĭ, una cu apă și alta cu vaporĭ; 3 circiumĭ.

Vite: 491 vite marĭ cornute, 79 caĭ, 1433 oĭ, 16 capre și 153 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 1358 leĭ, 18 banĭ, la venitурĭ și de 1349 leĭ, 21 banĭ, la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 51 pluguri și 54 care cu boĭ, 5 pluguri și 8 căruțe cu caĭ.

Mircești, *vechie numire a cătunului* Odăile, com. Merei, jud. Buzăŭ.

Mircești, *vechie numire a cătunului* Nenciul, com. Lipia, jud. Buzăŭ.

Mircești, saŭ **Mărcești**, *sat*, județul Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Bogdana, situat în valea Căiuțuluĭ-Mare, la 8 kil. de satul Bogdana. Este înconjurat de pădurĭ. Are o populație de 26 familiĭ, saŭ 67 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 37 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 3 porcĭ, 60 oĭ și 3 capre.

Mircești, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, pl. Vedea d.-j., jud. Olt.

Mircești, *cătun*, în jud. Putna, plasa Biliești, comuna cu același nume, situat pe malul Putneĭ, avînd Rădulești spre E., în apropiere de malul bălțiĭ.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Voevozĭ; o școală mixtă, construită de comună și frecuentată de 14 copiĭ.

Mircești, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mircești, spre N. de orașul Roman, la 20 kil. de el și la 21 kil. de reședința plășeĭ. Este așezat pe coasta de E. a platouluĭ ce separă basenul Moldoveĭ de al Siretuluĭ.

Are o populație de 167 familiĭ, saŭ 596 suflete, din carĭ 124 contribuabilĭ; o biserică; o școală mixtă, frecuentată de 16 elevĭ; un oficiŭ poștal rural. Este reședința comuneĭ Mircești.

Este legat cu orașul Roman prin linie ferată și șosea. In apropiere de sat e stațiunea de drum de fer Mircești.

Aci a stat multă vreme poetul V. Alexandri, a căruĭ proprietate era satul Mircești; aci a scris el cele maĭ multe din operele sale și tot aci, în Mircești, a murit și s'a înmormîntat la 22 August, în anul 1890, fiind în vîrstă de 69 de anĭ.

Mircești, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul d.-j., com. Săcueni, spre E. de satul Săcueni, pe malul stîng al pîrîuluĭ Poarca. Este așezat pe șes. Are o populație de 105 familiĭ, saŭ 375 suflete.

Locuitoriĭ posedă 160 vite marĭ cornute.

Este legat cu orașul Roman prin șosea.

Mircești, *sat* și *reședință*, în partea de N. a comuneĭ Mircești, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, la 35 kil. de orașul Vasluiŭ, situat pe valea dintre dealurile: Șurănești și Ciomagul, prin care curge pîrîul Recea.

Are o suprafață cam de 860 hect., din care 687 hect. pămînt cultivabil, iar restul e coprins de fineță, imaș și loc steril.

Populațiunea satuluĭ e de 99 familiĭ, saŭ 417 suflete, Romînĭ răzeșĭ, carĭ, după cum spun documentele, se trag din fraților Mircești, ce aŭ avut acest loc în stăpînire, se zice, din timpul Domnuluĭ Ștefan-cel-Mare. In decurgerea timpuluĭ, pămîntul acestor doĭ moșneni, fracționîndu-se din generație în generație, s'a format satul numit maĭ din vechime Mircești-Răzeșĭ.

Are o biserică de lemn, fă-

cută la 1834, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală, înființată la 1868, frecuentată de 34 elevi; o moară de aburi; 2 cîrciumi.

Vite sunt: 362 vite mari cornute, 297 oi, 1 capră, 54 cai și 54 rîmători.

Locuitorii posedă: 53 pluguri și 22 care cu boi, 5 pluguri și 8 căruțe cu cai; 40 stupi cu albine.

Mircești, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Roman, pl. Moldova, comuna Mircești, pe linia Roman-Burdujeni, pusă în circulație la 15 Decembrie, 1869. Se află între stațiile Roman (15.1 kil.) și Hălăucești (4.3 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mării de 233.56. m. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 67307 lei, 15 b.

Mirdărești, *vechie numire* a *satului* Măldărești, com. Negulești, jud. Tecuciu.

Mireni, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, spre N.-V. de Bîrlad. Formează o comună (com. Mireni) cu cătt. Slobozia-Nicăi.

Are o populație de 585 locuitori; o biserică.

Pe teritoriul comunei sunt 24 hect. vie (din cari 1,50 neluerătoare) și 6,50 livezi cu pruni.

Comerciul se face de trei persoane.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 3184 lei, 84 bani.

Mireni, *parte* din *moșia* Albești, com. Buimăceni, pl. Jijia, jud. Botoșani.

Mireși, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Călugăreni, plasa Cricovul, jud. Prahova.

Mirești, *mahala*, în com. rur. Foleștí-d.-s., plaiul Horezul, jud. Vîlcea, la 2 kil. de mahalaua Dosul, unde e școala. Cade în partea de S.-V. a comunei.

Mireșul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Singerul, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Are o populație de 1008 locuitori; o biserică cu următoarea inscripție:

Acest sfînt lăcaș ziditu-s'aŭ și înfrumusețat după cum se vede, întru cinstea sfîntului Erarh Nicolae și a Sf. Mucenic Dimitrie, în zilele prea înălțatului Domn Grigore Ghica Voevod, cu binecuvîntarea Prea O. Sfinției Sale Episcop de Buzaŭ Constandie, cu toată osîrdia și cheltuiala D-lui Bîv vel Stolnic Alecu Văcărescu, cu soția sa Ana, la anul 1823, August.

Mireul, *pîriŭ*, jud. Fălciŭ. Izvorește din valea satului și a comunei Corni, pl. Crasna; curge prin mijlocul satului, și spre S. trece în com. Albești, sub numirea de pîrîul Strașnicul; apoi, unindu-se cu alte piraie, se varsă în stînga rîului Bîrladul.

Miricescu, *numire veche* a *cătt.* Moara-de-Mărăcini, jud. Prahova, com. Bucovul, pl. Cricovul.

Mirila, *cătun*, al com. Leoleștí, pl. Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat la V. pe Dealul-Saruluí și de rîul Burlulul, pe valea pîrîului Genge, unde șoseaua națională Slatina-Craiova se taie cu cea județeană după stînga Olteț-ului. Altitudinea terenului d'asupra nivelului Mării este de 160 m.

Are 60 familii, saŭ 238 suflete.

Aci se află casele proprietărești ale familiei G. Chițu și niște ruine antice.

Pădurea de pe Dealul-Saruluí se numește tot Mirila.

Mirileasa, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiul, com. Fărcășești. Se întinde de la N. spre S.-V. până în Valea-Bourelului, jud. Mehedinți; este acoperit cu pădure.

Mirilei, *vale*, în jud. Vlașca, pl. Cîlnișteа, satul Buteasca.

Miroasa, *sat*, în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Lungești, spre E. de satul Lungești. Are 80 locuitori și 20 case.

Miron (Pîrîul-lui-), *pîriŭ*, (2700 m.), afluent al Sîretului, în jud. Suceava, com. Dolhasca.

Miron, *fîntînă cu apă minerală*, pe coasta pisculuí Miron (dealul Blănarul), în apropiere de satul Tomești, pl. Codrul, jud. Iași, la 7 kil. de Iași.

Această fîntînă se zice că a fost făcută de un posesor al moșiei Tomești, anume Costea Polieny, care, avînd ceair în această localitate, a construit o fîntînă pentru adăpatul cailor.

Mironeasa, *com. rur.*, pl. Stavnicul, jud. Iași. Formează colțul de S.-E. al jud. Iași spre jud. Vasluiŭ. E alcătuită din satele: Mironeasa, Hadîmbul, Schitul-Hadîmbului, Spărieți și tîrgușorul Țibana. Are o populație de 415 familii, saŭ 1846 suflete.

Locuitorii, pe lîngă agricultură, se mai ocupă și cu căraușia pentru transportarea lemnelor și facerea mangaluluí.

Teritoriul com. e deluros, acoperit cu păduri, lunci și huceaguri; din păduri se exploatează lemne pentru foc și diferite trebuințí.

Are: 2 biserici, deservite de 3 preoți, 3 cîntăreți și 1 eclesiarh; o mănăstire și o școală.

Budgetul com. e de 6319 lei,

43 bani, la venituri și de 6182 lei, 38 bani, la cheltueli.

Vite: 992 vite mari cornute, 135 oi, 18 capre, 105 cai, 2 bivoli și 293 rîmători.

Mironeasa, *sat,* în jud. Iași, pl. Stavnicul.

E așezat pe coastele dealurilor Mironeasa și Raclariul, fiind despărțit în două de pîrîul Brusturețul. Are la E. Dealul-Mare și la V. dealurile: Armanul, Cărbunariul și Hanțul, formînd o întărire naturală ca o cetate.

Are o populație de 733 locuitori, cari se ocupă mai mult cu negoțul lemnelor și măngălăria.

Aci se află: reședința comunei; o biserică, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh; o școală, înființată la 1865, frecuentată de 18 elevi.

Moșia Mironeasa a fost a statului pînă la 1886, cînd s'a vîndut, afară de păduri, cari au rămas în proprietatea sa.

Vite: 451 vite mari cornute, 128 oi, 13 capre, 43 cai și 180 rîmători.

Mironeasa, *deal,* în jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Mironeasa. Se întinde de la N. spre S.; străbate prin sat și se termină în șesul Urșiței. Poalele lui sunt udate la E. de pîrîul Urșița și spre V. de pîrîul Brusturețul. Fața e acoperită, parte cu păduri, parte cu locuri cultivabile.

Miroslava, *com. rur.,* în partea de N.-E. a pl. Stavnicul, jud. Iași, așezată pe podișele din dreapta și din stînga rîuluĭ Bahluiul, precum și pe șesul Bahluiului, și formată din satele: Miroslava, Uricani, Proselnici, Cornești, Vorovești, Găureni, Balciul, Iezereni, Dancașul, Ciurbești, Valea-Lupului și Capul-Rădiului, cu o populație de 483 familiĭ, saŭ 2455 locuitorĭ, între carĭ sunt și un număr de Italienĭ colonișt.

In com. sunt viĭ, livezĭ și puține păduri.

Are: 9 bisericĭ, deservite de 4 preoțĭ, 8 cîntărețĭ și 6 eclesiarhĭ; 3 școlĭ, conduse de 3 învățătorĭ și frecuentate de 86 elevĭ.

Budgetul com. e de 18873 leĭ, 23 banĭ, la venitur și de 18779 leĭ, 72 banĭ, la cheltuelĭ.

Numărul vitelor din întreaga comună se urcă la 4531 capete, din carĭ: 2562 vite marĭ cornute, 910 oĭ, 26 capre, 279 caĭ și 754 rîmătorĭ.

Miroslava, *sat,* în centrul com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iași, situat pe coasta nordică a podișuluĭ dintre dealurile: Miroslava la E. și Găureni spre V. Este reședința comuneĭ.

Are o populație de 27 familiĭ, saŭ 166 suflete.

Pe culmea dealuluĭ Miroslava, în marginea satuluĭ, se află biserica și casele proprietățeĭ, zidirĭ frumoase, ce se văd în depărtare de pe șesul Bahluiuluĭ și de la orașul Iași, de la o distanță de 6 kil.; iar în partea despre S. a dealuluĭ se află localul primărieĭ.

Vite sunt: 212 vite marĭ cornute, 27 caĭ și 37 rîmătorĭ.

Miroslava, *deal,* în jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Miroslava, formînd culmea șesuluĭ din dreapta rîuluĭ Bahluiul.

Pe podișul și coasta acestuĭ deal, e situat satul cu același nume.

Miroslava, *iaz,* pe șesul din dreapta rîuluĭ Bahluiul, lîngă satul Uricani, com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iași, format prin iezirea rîuluĭ Bahluiul; are pe el o moară, numită Moara-luĭ-Beldiman.

Miroslava, *pîrîŭ,* jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Miroslava. Izvorește din dealul cu asemenea numire, trece prin valea dintre dealurile Miroslava și Găureni și se varsă în Bahluiŭ.

Miroslăvești, *com. rur.,* situată în partea de S.-V. a plășeĭ Siretul-d.-j., jud. Suceava. Se mărginește la E. cu com. Stolniceni; la V., cu com. Davideni și Păstrăveni, din jud. Neamțu; la S. cu com. Mogoșești și Tupilați, din jud. Roman și la N., cu com. Cristești.

Forma teritorială a comuneĭ este a unuĭ patrulater aproape regulat.

Se compune din satele: Miroslăvești-Năvrăpești, Soci, Ciohoreni, Verșeni și Mitești, cu reședința în cel d'întîiŭ.

Are o populație de 1082 familiĭ, saŭ 4228 suflete, din carĭ 1029 contribuabilĭ; 4 bisericĭ, deservite de 6 preoțĭ și 8 cîntărețĭ; 2 școale mixte, frecuentate de 69 elevĭ.

Budgetul com. e la venitur de 12152.52 leĭ și la cheltuelĭ, de 11542.20 leĭ.

Vite sunt: 294 caĭ, 1462 boĭ, 908 vacĭ, 3008 oĭ, 2 capre și 830 porcĭ.

Altitudinea comuneĭ de la nivelul Mărieĭ variază între 315—335 m.

E udată de rîul Moldova și de micii afluenți: Siliștea, Sohodorul, Gruiul și Rangul.

Moșia e proprietatea succesiuneĭ Prințuluĭ Gr. M. Sturdza, afară de Mitești, care e răzășească.

Suprafața com. e de 4387 fălcĭ, din carĭ 2841 fălcĭ cultivabile, 515 fălcĭ pădure, 705

fălcĭ fînaț și imaș și restul prundiș și locurĭ sterpe.

Improprietăriți în 1864 sunt 285 fruntași, 255 pălmași și 119 codași, stăpînind 2156 fălcĭ.

Drumurile principale: șoseaua națională Roman-Fălticeni (50 kil. până la Fălticeni), la Poșcani (12 kil.) și la Verșeni (6 kil.).

Miroslăveşti, *sat,* jud. Suceava, numit în partea de N. și Năvrăpești, pe moșia și în comuna cu același nume. Așezat pe coastele dealuluĭ ce tărmurește șesul stîng al Moldoveĭ și străbătut de pîraiele Gruiul și Sohodorul.

Are o populație de 395 familiĭ, saŭ 795 suflete, din carĭ 280 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Cuv. Paraschiva, clădită de locuitorĭ (pe atuncĭ răzeșĭ) în 1515, restaurată în 1698, după cum se constă după o inscripție de pe ușe, și deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală mixtă, înființată în 1865, condusă de un învățător plătit de stat, și frecuentată de 45 elevĭ.

Moșia, proprietatea succesiuneĭ Prințuluĭ Gr. M. Sturdza, are 2234 fălcĭ.

Improprietăriți în 1864 sunt: 137 fruntași, 62 pălmași și 34 codași, stăpînind 757 fălcĭ.

In 1803, Miroslăvești, moșie răzășească, avea 43 liuzĭ, carĭ plăteaŭ 748 leĭ bir anual.

Mirosloveni, *cătun,* făcînd parte din com. Albeni, pl. Amaradia, jud. Gorj, situat pe malul stîng al Gilortuluĭ, la N. de cătunul de reședință Albeni, și la S. de Bengești.

Are o suprafață de 455 hect. și o populație de 70 familiĭ, saŭ 300 suflete, din carĭ 64 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 15 pluguri, 36 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ; 25 stupĭ; 284 vite marĭ cornute, 26 caĭ, 230 oĭ, 91 capre și 106 rîmătorĭ.

Comunicația în acest cătun cu com. sa Albeni și com. Bengești, se face prin drum ordinar.

Are 1 biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 4 morĭ pe apa Gilortuluĭ.

Miroși, *com. rur.,* în jud. și pl. Teleorman, situată pe Valea-Burdeĭ, între două dealurĭ. Se mărginește la E. cu com. Rica și Gumești; la V., cu com. Tufeni și Mozăceni; la S., cu com. Surdulești; iar la N. cu moșia Căldărarul saŭ cătunul Adunați, din com. Strîmbeni.

Intinderea comuneĭ, dimpreună cu moșia și pădurea de pe dînsa, este de 3500 hect., din carĭ 3000 sunt pămînt arabil și 200, pădure.

Locuitorĭ improprietăriți sunt 160, pe o întindere de aproape 356 hect.

Solul comuneĭ este parte mlăștinos, parte roșcat.

Populațiunea comuneĭ este de 262 familiĭ, saŭ 1026 suflete, din carĭ 215 contribuabilĭ.

Are o școală, frecuentată de 27 elevĭ; 2 bisericĭ, din care una servă de capelă la cimitir; a doua e întreținută de proprietar, și deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Numărul vitelor din comună este de 3525 capete, din carĭ 617 vite marĭ cornute, 167 caĭ, 2617 oĭ și 124 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de 8874 leĭ, 95 banĭ, la venitурĭ și de 8852 leĭ, 49 banĭ, la cheltueli.

Căĭ de comunicațiune are spre Strîmbeni, prin șoseaua jud. care străbate chiar prin mijlocul comuneĭ, la S.; prin aceeași șosea la com. Surdulești,; iar la V. prin șoseaua vecinală spre com. Bîrla și cele-l'alte comune de pe Valea-Cotmeniĭ.

Stațiunea Miroși a linieĭ ferate Costești-Măgurelele, se află la o depărtare de ½ kil. Proprietarul moșieĭ, d-nul colonel P. Maca, are aci o clădire măreață, cu o grădină și magazĭi de producte.

Cultura cîmpuluĭ și creșterea vitelor se face aci cu deosebită îngrijire.

Pe teritoriul comuneĭ Miroși se țin anual două bîlciurĭ: la Sf. Gheorghe, 23 Aprilie, și la Vinerea-Mare, 14 Octombrie. După vechia împărțire administrativă din secolul trecut, satul Miroși făcea parte din pl. Mijlocul-d.-s.

Miroși (Băjenari-Creţuluĭ), *cătun,* jud. Buzăŭ, com. Amarul, cu 630 locuitorĭ și 135 case.

Miroși, *stație de dr.-d.-f.,* în jud. Teleorman, pl. Teleorman, com. Miroși, pe linia Costești-Roșiori, pusă în circulație la 1 Ianuarie 1887. Se află între stațiile Burdea (14 kil.) și Balaci (8.7 kil.) Înălțimea d'asupra niveluluĭ Mărĭ de 167m.68. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 78724 leĭ și 98 banĭ

Miroși (Vasileasca), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Amarul, cătun. Miroși; are 250 hect., din carĭ 205 hect. arabile, restul fineață și sterp.

Miroși, *moșie* moșnenească, în jud. Buzăŭ, com. Amarul, cătun. Miroși; are 128 hect., din carĭ 75 hect. arabile, restul fineață și sterp.

Miroși, *moșie* și *pădure,* în jud. și pl. Teleorman, proprietatea d-luĭ colonel P. Maca.

Această moșie a făcut parte

din întinsele moșii ale Bălăcenilor, din care o descendentă se găsește căsătorită cu d-nul colonel Maca.

Mirul-Mare, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, la V. munteluĭ Bora, și la N. de com. Baia-de-Fier.

Mirul-Mic, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, la V. munteluĭ Mirul-Mare, și la N. de com. Baia-de-Fier. Se maĭ numește și Meriuțul. E acoperit cu pășune.

Mischi, *com. rur.,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, la 7 kil. de Craiova, situată pe ambele maluriĭ ale rîuluĭ Tesluiul.

Se învecinește la N. cu com. Vulpeni, din jud. Romanați; la S., cu com. Ghercești; la V., cu com. Motoci și la E., cu orașul Craiova.

Se compune din treĭ sate: Mischi, Mlecănești și Munteni. Satul de reședință este Mischi. In vechime com. se numea Ciutureștĭ-Mischi.

Terenul com. este șes.

Este udată de rîul Tesluiul, ce curge prin centrul com., cu direcțiunea de N.-V. spre S.-E. și primește pe malul sting pîrîul Oda. Rîul Tesluiul, are pe dînsul 3 poduriĭ: podul din capul satuluĭ Munteni, podul din dreptul luĭ Dincă Modrea și podul din dreptul Conaculuĭ, în fața căruia se varsă pîrîul Oda în rîul Tesluiul.

Fîntînĭ sunt: Fîntîna-Vilculuĭ, Fîntîna-din-capul-satuluĭ-de-la-Chisar, Fîntîna-Buduroiul, Fîntîna-cu-Lanț, Fîntîna-de-sub-coastă, Fîntîna-de-la-Conac, Fîntîna-de-la-Boier-Ghiță, Fîntîna-de-la-Popești, Fîntîna-de-la-Nuță, Fîntîna-de-la-Primărie, Fîntîna-de-la-Moară și Fîntîna-de-la-Birjar.

Populația com. este de 1680 suflete, carĭ locuesc în 373 case.

După legea rurală din 1860 s'aŭ împămîntenit 160 locuitorĭ.

Are: 2 bisericĭ, una în satul Mischi, fondată de sătenĭ în 1862, cu hramul Sf. Nicolae și a doua în Mlecănești, fondată la 1874 de enoriașĭ, cu hramul Sf. Dumitru, ambele deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, ce funcționează din 1869, frecuentată de 50 copiĭ; 10 cîrciumĭ.

Suprafața com. este de 5010 pog., din carĭ: 4512 pog. arabile, 210 pog. fîneață, 100 pog. izlaz, 10 pog. lac și teren sterp, 178 pog. pădure.

Moșiĭ se găsesc în satul Mlecănești, aparținînd bisericeĭ Sf. Treimĭ din Craiova; în satul Mischi, aparținînd d-luĭ Nicolaidi Alexandru și în satul Munteni, aparținînd sătenilor.

Pădurĭ se găsesc, în satul Mlecănești: Lunca-Mare, în întindere de 89 hect., aparținînd bisericeĭ Sfinteĭ Treimĭ din Craiova, Poiana-Caluluĭ, Lunca-Oprită, în întindere tot de 89 hect., din carĭ 81 sunt amenajate.

Viĭ se află în întindere de 151 hect. și aparțin locuitorilor din Craiova, și sătenilor din Mischi, găsindu-se în satul Mlecănești.

Transportul se face cu carele cu boĭ pe șoseaua comunală ce unește această com., cu orașul Craiova.

Budgetul com. e la venitur de 4515 leĭ și la cheltueli, de 4182.02 leĭ.

Mischi, *sat,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi, reședința primărieĭ.

Are o populație de 701 suflete: 385 bărbați și 316 femeĭ, locuind în 190 case; o școală mixtă, ce funcționează din 1869, frecuentată de 50 copiĭ: 12 din Munteni, 20 din Mischi, și 18 din Mlecănești; o biserică de zid, cu hramul Sf. Nicolae, fondată de com. în 1862; 4 cîrciumĭ.

Mischi, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi, aparținînd d-luĭ Al. Nicolaidi.

Misci, *sat,* jud. Argeș, pl. Gălășești, făcînd parte din com. rur. Mozăceni. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, cu 1 preot și 1 cîntăreț.

Miseşti, *sat,* jud. Iași, pl. Copoul, com. Gropnița, continuitate a satuluĭ Mălăești.

Misihăneşti, *sat,* jud. Roman, pl. Fundul, com. Ciutureștĭ, avînd o populație de 38 familiĭ, saŭ 186 suflete.

Acest sat aparținea maĭ înainte Episcopieĭ de Roman.

Mislea, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, cătunul com. Lucieni. Pe teritoriul satuluĭ este o pădure de 50000 ariĭ.

Mislea, *sat,* făcînd parte din com. rur. Scorțeni, pl. Prahova, jud. Prahova.

Are o populație de 355 locuitorĭ.

In cătun se află un penitenciar instalat în interiorul fosteĭ mănăstirĭ Mislea.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 pe Vatra-Mănăstireĭ-Mislea.

Mislea, *penitenciar* de minorĭ, jud. Prahova, instalat în interiul fosteĭ mănăstirĭ Mislea, unde se deținminoriĭ căzuțĭ în diferite crime și al căror număr variază între una și două sute.

Minorii, pe lîngă că aŭ şcoală aci în toată regula, se ocupă şi cu sculptura, executînd lucrări de artă.

Pănă la intrarea în penitenciar, este o frumoasă şosea cu o alee minunată, avînd pe dreapta un platoŭ încîntător, iar pe stînga un lac bine îngrijit, pe care plutesc cîte-va bărcĭ. Aceasta se datoreşte ofiţerilor şi comandantuluĭ garnizoaneĭ, însărcinaţĭ cu paza arestaţilor.

Mislea, *mănăstire*, jud. Prahova, fondată pe la 1534, de Radu Voevod, care a înzestrat'o cu maĭ multe moşiĭ. Petre Cercel o restaurează din noŭ pe la 1584.

A maĭ fost înzestrată cu alte moşiĭ şi de Comisul Vîntilă, Vornicul Voicu, Spătarul Stroe, Jupîneasa Caplea şi Mihaiŭ-Vodă Viteazul, nepotul fondatoruluĭ, care i-a dăruit Cocorăşti şi Piscani.

Un hrisov al luĭ Radu-Voevod, fiul luĭ Mihnea-Voevod, cu data 7124, ce se află între hîrtiile acesteĭ mănăstirĭ, arată că mănăstirea Mislea era metoh la mănăstirea Paterisa, întemeindu-se pe un alt hrisov al luĭ Gavrĭil Movilă Voevod cu anul 7126.

Mateĭ Basarab, printr'un hrisov din anul 1639, liberează mănăstirea Mislea şi o dă spre locuinţă cĕlugărilor ţăreĭ.

Mănăstirea Mislea avea înainte de secularizare 10 moşiĭ cu un venit de 362000 leĭ vechĭ anual.

Un incendiŭ întîmplat în anul 1883, a distrus biserica cu desăvîrşire, pînă chiar şi pleatra de fundaţiune a eĭ. Azĭ se află acolo un penitenciar.

Mislea-Dulce, *gîrlă*, izvoreşte din cătunul Buştenari, com. Telega, plaiul Prahova, jud. Prahova, şi se varsă în gîrla Sărata, la cătunul Mislea, com. Scorţeni.

Mislea-Gostinari, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 1155 hect., pendinte de com. Gostinari, pl. Sabarul, jud. Ilfov, formată din trupurile Mislea-Gostinari de 626 hect. şi Mislea, de 529 hect.

Misleanca, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 250 hect., pendinte de com. Gura-Vitioareĭ, pl. Teleajenul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Livadea, de 100 hect., formează pădurea Gura-Vitioareĭ.

Misleanca, saŭ **Găgeni-Mislea**, *pădure*, a statuluĭ, jud. Prahova, în întindere de 420 hect., formată din trupurile: Drumul-Băicoiuluĭ, 67 hect.; Găgeanca, 106 hect.; Degeraţi 62 hect.; şi Gura-Cumetriĭ, 185 hect.

Misleanul, *numire vechie* a *satuluĭ* Brătescu, com. Perieţi, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa.

Misolineĭ (Iazul-), *iaz*, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., com. Mileanca, pe cursul Başeuluĭ, moşia Tătărăşeni, în suprafaţă de 64 hect., 45 ariĭ.

Mistreaţa, *lac*, în insula Balta, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa, com. Cegani.

Mistreţul, *lac*, în insula Balta, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Bordușanĭ.

Mişcodani, *mahala*, în com. rur. Negomirul, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Mişina, *munte*, jud. Putna, aparţinînd comuneĭ Năruja. Conţine cantitate însemnată de sare şi e acoperit de pădurĭ de brad şi de fineţe.

Mişina (Muntele-), *pădure* seculară, în întindere de 1750 hect., pe teritoriul comuneĭ Paltinul, pl. Vrancea, jud. Putna, aparţinînd d-lor A. S. Dimitriu şi Ştefan Gheorghiu. Aci funcţionează o fabrică sistematică de cherestea.

Mitărcea, *munte*, plaiul Dîmboviţa, jud. Dîmboviţa, în apropiere de muntele Leaota. Acest munte, împreună cu muntele Pietrele-Albe, coprinde cam 135000 ariĭ pădure.

Mitărcea, *munte*, la hotar, la E. de Rucăr şi Dragoslavele, situat la extremitatea judeţuluĭ Muscel.

Miteşti, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Miroslăveşti, aşezat pe ţărmul stîng al Moldoveĭ.

Are o populaţie de 158 suflete: 81 bărbaţi şi 77 femeĭ.

Locuitorii sunt răzeşĭ, stăpînind 218 fălcĭ.

Biserica şi şcoala din Verşeni servesc şi acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Verşeni (350 m.) şi la Tupilaţi, jud. Roman, (250 m.)

Bătrînii susţin că răzăşiile le aŭ de la Tăutul Logofătul, care căpătase moşia de la Ştefan-Vodă. Unul dintre răzaşĭ, din familia Boereştilor, păstrează încă hrisovul moşieĭ scris în limba slavă pe pergament.

Mititelul, *deal*, jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Măstăcani, dintre pîraiele Valea-Părului şi Covurluiul. Se întinde despre N. şi se termină în lacul Covurluiul, moşia şi satul Chiraftei.

In partea despre E., împreună

cu un alt deal, formează Valea-Părului și despre V., Valea-Pavelucă.

Mitocul, *com. rur.*, în jud. Dorohoiu, pl. Prutul-d.-j., formată din satele: Crasnaleuca, Ghereni-Curt, Hătcăuți (Zoițanul și Panaiteoeĭ) și Bodronul, cu reședința primărieĭ în satul Mitocul.

Are o populație de 753 familiĭ, saŭ 2665 suflete; 3 biserici, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 3 pălămarĭ; o școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 40 elevĭ; 1470 hect. 86 arĭ pămînt sătesc; 9799 hect. 17 arĭ cîmp și 220 hect. 55 arĭ pădure, ale proprietarilor și 8 iazurĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 5977 leĭ și la cheltuelĭ de 5950 leĭ.

Vite marĭ cornute 1450, oĭ 5500, capre 12, caĭ 300 și porcĭ 300.

Mitocul, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, com. Mitocul, plasa Prutul-d.-j., cu o populație de 404 familiĭ, saŭ 1424 suflete.

Proprietatea moșieĭ este a d-luĭ Vasile Calmuschi, proprietar din Basarabia.

Are o biserică, mică, de lemn, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoți, 2 cîntăreți și 2 pălămarĭ, făcută de preotul Ioan Netedu.

Sătenĭĭ împroprietăriți aŭ 752 hect. 3 arĭ pămînt, iar proprietarul moșieĭ: 3093 hect. 54 arĭ, cîmp și 114 hect. 57 arĭ pădure.

Sunt 3 iazurĭ, din care cel maĭ mare, în suprafață de 10 hect., se numește Prodanul.

Pîrîul principal ce curge pe moșie este Ghireni, iar pe hotar curge rîul Prutul.

Peatră calcarică se află în multă cantitate.

Drumurĭ principale sunt: acel de la Rădăuți la Ștefănești; acel ducător la Săveni și acel spre Dorohoiu și Săveni.

Moșia se hotărește cu: rîul Prutul, Liveni-Mitropolieĭ, Tescureni, Hătcăuți, Adășăni și Ghireni-Curt.

Insemnat aicea este: Stîncuța, mare bloc prea frumos de piatră cu poziție înaltă, dominînd asupra maluluĭ drept al Prutuluĭ, la o latură a satuluĭ.

Aicĭ se află multe și marĭ izvoare de apă.

Familia Netedu, din a căreia urmași aŭ viețuit în astă localitate a fost una din cele maĭ vechĭ familiĭ ale Moldoveĭ. Din uricul de la 1392 (6900), Maĭ 30, dat de Roman-Vodă, vitezuluĭ Ionașcu, prin care-ĭ dăruește 3 sate cu moșiĭ pe Siret, anume: Ciursăcăuți, Vladimirăuți și Bucurăuți, se vede pomenit în acel uric între veliții boerĭ de credință și Netedul.

Familia Calmuschi, a actualuluĭ proprietar al moșieĭ, este vechie și distinsă în Moldova, cunoscută sub numirea de Calmășul; însă maĭ în urmă unĭĭ din membriĭ eĭ fiind des în contact cu Leșiĭ, aŭ adăogit la urma numeluĭ terminațiunea «schi» și astfel a devenit din Calmășul, Calmuschi.

Toader Calmășul, boer mazil și proprietar în ținutul Orheiuluĭ din Basarabia, trimese pe fiul săŭ Ioan la școalele înalte din Cracovia; acesta după ce isprăvi cursurile, venind în patrie, fu luat la 1710 de Nicolae Mavrocordat-Vodă și trimes în Constantinopol la fratele săŭ Ioan Mavrocordat, ce era dragoman la Poartă, spre a-l înlesni cu știința ce avea în traducerea și scrierea limbelor europene la lucrările diplomatice. (Let., tom. 3, pag. 189).

Grigorie Mateĭ Ghica-Vodă, venind Domnitor în Moldova la 1727, luă cu sine pe Ioan T. Calmășul și l'a pus în slujbă ca om luminat; apoĭ l'a trimes la Constantinopol ca Terziman al săŭ. Prin așa împrejurărĭ s'a deprins cu toate trebile Impărăției și ale Domnieĭ; iar pe de alta s'a prefăcut familia în Calimah, ajungînd în fine și Domn al Moldoveĭ. (Let., tom. 3, pag. 189, 190).

Ceĭ-l'alțĭ membri aĭ familieĭ rămașĭ între boerii Țăreĭ, și-aŭ păstrat vechia numire. Așa: la 1747, Grigorie Ghica în a treĭa Domnie, făcu pe Dimitrie Calmășul, mare Ban. La 1748, fu rînduit în slujbă de Const. Mavrocordat-Vodă. La 1749, asemenea fu rînduit de Racoviță-Vodă, și la 1753, de Vodă-Ghica.

La 1767, Grigorie Calimah-Vodă, în a doua Domnie, pune în slujbă între alțĭ boerĭ și pe Calmăș-Cîrnul, vel Paharnic.

Mitocul (Șipotele-de-Jos), *sat nou*, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași, înființat în anul 1879, cu locuitorĭ din noŭ împroprietăriții. Situat pe dealul Mitocul (de la care și-a luat numele), în stînga pîrîuluĭ Miletinul; are o populație de 33 familiĭ, saŭ 163 suflete.

Mitocul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Berzunțul.

Mitocul, *parte* din *pădurea* Deleni, jud. Botoșani, împrejurul schituluĭ Hacurile, căruĭa aparține.

Mitocul, *deal*, la N.-E. de satul Bazga, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Mitocul, *deal*, pe care e situat satul Mitocul, com. Șipotele, pl.

Bahluiul, jud. Iași; se zice că, din vechime, pe acest deal ar fi fost un mitoc de maicĭ.

Mitocul, *pîriŭ,* în jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Băiceni; izvorește din coasta dealuluĭ Cetățuia și, împreună cu izvorul mineral Puturosul, se varsă în pîriul Recea.

Mitocul, *pîriŭ,* în jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Șipotele, izvorește dintre dealurile Mitocul și Bărbăcuți; curge prin sat, unde formează iazul Mitocul și apoĭ se varsă în pîriul Miletinul.

Mitocul, *fost schit de călugărĭ,* jud. Tecuciŭ, în partea de V. a Nicorețtilor, lîngă pădurea Catargiul. Astăzĭ acest loc e acoperit cu viĭ.

Mitocul-Borlești, *pădure* a statuluĭ, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Borlești; se arendează cu 4031 leĭ anual.

Mitocul-Dragomirneĭ, *sat,* pe moșia cu acelașĭ nume, com. Adîncata, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ. In vechime se numea Dragomirești.

Satul e despărțit în două, prin săpătura unuĭ șanț ce demarcă linia de hotar dintre Romînia și Bucovina, cîte o parte din sat fiind situată în fie-care din ambele țărĭ vecine.

Proprietatea moșieĭ este a statuluĭ, fostă a mănăstireĭ Dragomirna din Bucovina, și maĭ în urmă a schituluĭ Sofroni.

Are o populație de 161 familiĭ, saŭ 644 suflete.

Biserica, cu hramul S-ta Paraschiva, deservită de 1 cîntăreț și 1 pălămar, este veche, făcută din lemn, de către locuitorĭ.

Săteniĭ împroprietăriți aŭ 351 hect., 87 ar., pămînt; iar statul 286 hect., 44 ar., cîmp și 716 hect., 10 ar., pădure.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Burdujeni, Adîncata, Zvorăștea și Bucovina.

Aci din vechime se afla Mitocul-Mănăstireĭ-Dragomirna.

Mitocul-luĭ-Bălan, *cătun,* jud. Neamțu, pl. De-Sus-Mijlocul, com. Bălțătești.

Mitocul-luĭ-Bălan, *schit,* așezat pe Dealul-Doamneĭ, jud. Neamțu, pl. De-Sus-Mijlocul, com. Bălțătești; pe aci în vechime era drumul care ducea la Ceahlaŭ.

Mitocul - Mănăstireĭ - Dragomirna, *locul* caselor ce mănăstirea avea în satul Mitocul-Dragomirneĭ, com. Adîncata, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ. Asemenea case cu locurĭ avea în vechime fie-care episcopie și mănăstire, pe moșiile dependinte de ele, menite pentru găzduirea clericilor ce vizitaŭ moșiile pentru diferite interese.

Mitreasca, *moșie,* ce făcea parte pînă în anul 1889 din moșia Țigănești, pl Marginea, jud. Teleorman, a fraților D. și C. Butculescu, cînd a trecut în posesiunea d-luĭ N. Popescu; are o întindere cam de 500 hect.

Mitreni-Clătești, *com. rur.,* în jud. Ilfov, pl. Oltenița, situată la S.-E. de București, la 54 kil., în apropiere de rîul Argeș. Stă în legătură cu calea județeană București-Oltenița prin o șosea vecinală.

Se compune din satele: Clătești, Luica și Mitreni, cu o populație de 1182 suflete, locuind în 260 case și 12 bordeie.

Se întinde pe o suprafață de 3915 hect. Eforia Spitalelor Civile și statul aŭ 3000 hect. și locuitoriĭ 915 hect. Proprietariĭ cultivă prin arendașiĭ lor 2610 hect. (90 sterpe, 100 izlaz, 200 pădure). Locuitoriĭ cultivă 815 hect. (100 izlaz).

Are 2 biserici: la Clătești și Mitreni; 1 școală mixtă; 1 mașină de treerat cu aburĭ.

Budgetul com. e de 4416 leĭ la venituri și de 4322 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 580 caĭ și epe, 193 boĭ, 276 vacĭ și viței, 6 taurĭ, 6 bivolĭ, 58 bivolițe, 215 porcĭ și 1320 oĭ.

Locuitoriĭ posedă: 153 pluguri: 79 cu boĭ, 74 cu caĭ; 150 care și căruțe: 83 cu boĭ, 67 cu caĭ.

Improprietăriții sunt 185 locuitorĭ și neîmproprietăriți, 80. Comerciul se face de 6 circiumarĭ.

Mitreni (Mitreni - Fundeni), *sat,* făcînd parte din com. rur. Mitreni-Clătești, pl. Oltenița, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de București, pe șoseaua județeană București-Oltenița, în apropiere de rîul Argeșul.

Maĭ înainte era situat maĭ spre S., dar din cauza rîuluĭ Argeșul, care 'ĭ rodea teritoriul și amenința a-l înunda, s'a mutat spre E. pe o culme maĭ înaltă.

Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 3599 hect. (împreună cu satul Luica), cu o populație de 767 locuitorĭ.

Statul are 3000 hect., din carĭ cultivă prin arendașiĭ săĭ 2610 hect. (90 sterpe, 100 izlaz, 200 pădure). Locuitoriĭ reservă 100 hect. pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoți și 1 cîntăreț; 1 școală mixtă

frecuentată de 21 elevĭ şi 8 eleve.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 617 şi al celor micĭ, de 1350.

Miroaia, *com. rur.*, jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătun. com. Slobozia-Ciorăşti.

Mitrofani, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j. Este situată pe valea rîuluĭ Vedea; la 55 kil. de capitala judeţuluĭ.

Are o populaţie de 469 locuitorĭ, 222 bărbaţĭ şi 247 femeĭ; două bisericĭ.

Locuitoriĭ sunt moşneni; 28 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moşia statuluĭ Drăgăşani, din care li s'a dat 77 hect. pămînt.

Vite sunt: 7 caĭ, 80 boĭ, 20 vacĭ, 9 bivolĭ, 6 capre, 65 oĭ şi 70 porcĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1016 leĭ, şi la cheltueliĭ de 809 leĭ.

E brăzdată de dealurile Oltuluĭ şi Verzeĭ şi udată de văile: Vedea, Cazaculuĭ, Stoicanul, Scoarţa şi Draculuĭ.

Mitrofani, *deal*, în raionul com. Mitrofani, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 258 hect. vie.

Mitrofani, *pădure* a statuluĭ, jud. Vîlcea, pl. Oltul, în întindere de 125 hect. Impreună cu trupurile: Verdea (20 hect.), Zlătărei (216 hect.), Părăseşti (885 hect., Dobruşa (76 hect.) şi Noropiţa (22 hect.), ţine de comunele: Drăgăşani, Ştefăneşti şi Creţeni.

Mitropolia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Dărăşti, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Sabarul.

Aci e reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 322 hect., cu o populaţie de 583 locuitorĭ. D-l G. D. Economu are 102 hect. şi locuitoriĭ 220 hect. Proprietarul şi locuitoriĭ cultivă tot terenul. Locuitoriĭ reservă 60 hect. izlaz şi 8 vie.

Are 1 şcoală mixtă, frecuentată de 15 elevĭ şi 1 elevă.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 367 şi al celor micĭ, de 90.

Mitropolia, *trup de pădure* al statuluĭ, jud. Olt, în întindere de 100 hect. care, împreună cu trupul Zăvoaele-Mărunţei, formează pădurea Drăgăneşti-Mărunţei.

Miuleşti, *sat*, cu 90 familiĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Cremenari-Flămînda.

Miuleşti, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Bolintinul, cătunul com. Crovul.

Miuluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. şi cătunul Calvini, gol şi pietros; de sub ramificaţiile sale începe frumoasa vale Marcoşul.

Miustegep, *fost sat* şi acum *cîşlă*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Sari-Ghiol şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Caraci-Culac, pe marginea laculuĭ Mangalia şi pe malul săŭ cel drept; înainte vreme, constituia singur un sat mare, însă cu timpul, acest sat s'a redus numaĭ la o tîrlă de oĭ, din pricina frigurilor provenite din apropierea laculuĭ Mangalia; este situată în S. plăşeĭ, în partea de N. a comuneĭ şi la 1½ kil. spre V. de cătunul Caraci-Culac.

Mizil, *com. urbană*, în pl. Tohani, jud. Buzăŭ, situată pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Istăul, la 36 kil. de oraşul Buzăŭ, şi la 92 kil. de Bucureşti.

Limitele sale sunt: la N., hotarul moşiilor: Tohăneanca, Măţăul şi Scurta; la E., hotarul moşiilor: moşneniĭ Năeni-Proşca, Săhăteni şi Vintileanca; la S., hotarul moşiilor Schiopoaia şi Baba-Ana; iar la V., hotarul moşiilor: Ghenoaica, Conduratul, Fîntînelele şi Vadul-Săpat.

Suprafaţa sa este de 4480 hect., din carĭ: 3270 hect. arabile, 641 hect. fîneaţă, 432 hect. izlaz, 2 hect. vie şi 135 hect. sterpe.

Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Mizil, Istăul, Fefelei, Cireşianul, Mărăcini, Trestianca, Ulmi, Valea-Dobriĭ, Lungeanca, Porumbarele, Şindrilita şi Ceapa-Mocească.

Terenul e şes şi fertil, ondulat puţin în partea de N. prin cîte-va dealurĭ şi movile.

Comuna e formată din cătunele: Cireşeanu, Fefelei, Mărăcinĭ şi Mizil, cu o populaţie de 5200 locuitorĭ, din carĭ 931 contribuabilĭ.

Meseriaşĭ sunt: 15 lemnarĭ, 9 tîmplarĭ, 10 rotarĭ, 6 butnarĭ, 5 căruţaşĭ, 50 croitorĭ, 197 cizmarĭ, 45 fierarĭ, 6 maşinişti, 196 cojocarĭ, 4 boeangiĭ, 20 brutarĭ, 6 vărarĭ, 2 pietrarĭ, 15 zidarĭ, 3 bărbierĭ şi 7 tinichigiĭ.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 74809 leĭ anual.

Are: două şcoale primare urbane în com. Mizil: una de băeţĭ, frecuentată de 218 elevĭ şi a doua de fete, frecuentată de 102 eleve instalată într'un frumos local zidit de Pr. Cazotti; 3 bisericĭ: 2 în Mizil şi 1 în Fefelei, deservite de 4 preoţĭ, 1 diacon, 4 cîntăreţĭ şi 2 paracliserĭ; 67 cîrciumĭ; 2 morĭ

de aburĭ; 2 căsării; 4 stîne; 1 fabrică de făină și 3 de luminări.

Comerciul constă în desfacerea cerealelor, și a obiectelor lucrate în localitate.

Afară de tîrgul săptămînal, mai are tîrgurile: Duminica-Floriilor, Duminica-Tomiĭ, și mai cu seamă tîrgul Drăgaicei, care, după ce se termină în Buzău, se stabilește în Mizil la 29 Iunie.

Căĭ de comunicație are: Linia ferată București-Roman, șoseaua națională Ploești-Focșani; șoselele vecinale: Mizil-Cotorca și Mizil-Tohani, șoseaua comunală Mizil-Boldești prin Baba-Ana și alte drumuri naturale.

Vite sunt: 650 boĭ, 340 vacĭ, 148 viței, 73 bivolĭ, 86 bivolițe, 375 caĭ, 121 iepe, 62 mînjĭ, 2700 oĭ, 10 capre, 18 asinĭ și 453 porcĭ.

Comuna și-a luat naștere în următoarele împrejurări: Mizilul, în vechime Istăul, a fost proprietate a Domnuluĭ Constantin Brîncoveanu, care își construise un vast palat la via Corbeanca (Dealul-Dumbrăvii) din apropiere și înființase pe proprietatea sa un tîrg de toamnă, embrionul orașuluĭ actual. Nepoata luĭ Brîncoveanu, marea bănească Safta Gr. Brîncoveanu, vîndu Mizilul în 1828 Generaluluĭ Nicolae Mavru, acesta îl dete de zestre ginereluĭ său, marele agă, Ioan Cantacuzino.

In 1866, orașul a ars și Cantacuzino, temîndu-se să nu se spargă tîrgul, a convenit cu soția sa, ca locuitoriĭ, carĭ pînă aci fuseseră embaticarĭ, să se răscumpere, plătind băștinașiĭ embaticul ce se cuvenea pe 30 anĭ în 15; iar ceĭ din nou veniți, după învoială. Condițiunile convenind, locuitoriĭ și-au rescumpărat locurile de case și așa Mizilul a devenit oraș liber. Nu mai puțin vechiŭ e și cătunul Fefelei, unde se stabilise în jurul luĭ Brîncoveanu mai mulțĭ proprietarĭ, boerĭ curtenĭ și boernașĭ, din care cauză ajunsese la oare-care renume. După moartea luĭ Brîncoveanu curteniĭ aŭ încetat de a mai veni aci. Invaziunile și alte împrejurărĭ nenorocite sărăcindu-ĭ, ĭ-aŭ silit a se împrăștia. Cele l'alte cătune sunt înființate după 1830.

Mizil, *oraș* și reședință a com. Mizil, jud. Buzău. Are 4780 locuitorĭ și 830 case. E reședința sub-prefecturei plășeĭ Tohani (acum unită cu pl. Sărata), stațiune comercială și însemnată a căeĭ fierate, la 35 kil. de orașul Buzău și la 93 kil. de gara București și stațiune telegrafo-poștală, al căruĭ venit pe anul 1896—97 a fost de leĭ 15152.

Are 2 școale primare; 2 bisericĭ: Sf. Ioan (catedrală) și Maica-Precista; o farmacie; un spital și o sală de teatru.

Industrie are: multe cojocării, cizmăriĭ și renumite țesăturĭ de scoarțe și chilimurĭ; o importantă fabrică de făină, etc.

Tîrgul săptămînal e Simbăta.

Mizil, *moșie*, în jud. Buzău, com. Mizil, pe care e situat orașul Mizil. Are 1240 hect., cea mai mare parte arabile, apoĭ viĭ, livezĭ, izlaz și puțin loc sterp.

izil, *stație de dr.-d.-f.*, în jud. Buzău, pl. Tohani, com. Mizil, pe linia Ploești-Buzău, pusă în circulație la 13 Septembrie 1872. Se află între stațiile Inotești (7.4 kil.) și Vintileanca (7.4 kil.) Înălțimea d'asupra nivelului Mării de 116m.47. Venitul acesteĭ stații pe anul 1896 a fost de 334681 leĭ și 10 banĭ.

Mizilĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Sutești, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 219 locuitorĭ și o biserică cu următoarea inscripție:

Această sf. biserică din temelie e făcută de robiĭ luĭ D-zeŭ Marin Naglăbeală și Giura Vătășoiul la leatul 1601; iar la leatul 1821, arzîndu-se de Turcĭ, s'a făcut de isnoavă de cetoriĭ enoriașĭ la anul 1822. Dar acum, la leatu 1874, Ghenarie 22, s'a reparat preastolul și s'a tîrnosit, etc.

Micul-Orman, *vale*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Lipnița, și anume pe acela al cătunuluĭ său Coșlugea; se desface din poalele de E. ale dealuluĭ Coșlugea; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la V. spre E., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și pe aceeași a com. și a cătunuluĭ; după un drum de 2 kil. se unește cu văile: Tanasala și Valea-luĭ-Iroftie, pentru a forma împreună valea Coșlugea; malurile sale sunt joase, cel drept fiind acoperit cu verdeață, și malul stîng avînd o pădurice de 18 hect.

Migla, *sat*, în jud. Roman, plasa Fundul, com. Negri, pe malul stîng al rîuluĭ Siretul, spre S. de satul Negri și la 1½ kil. de el.

Are o populație de 57 familiĭ, saŭ 234 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ, locuind în 57 case.

Locuitoriĭ posedă 73 vite marĭ cornute.

Mîineasca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Cătunești-Mîineasca, pl. Mostiștea, jud. Ilfov, situat la V. de Cătunești, pe valea Mostiștea.

Se întinde pe o suprafață de 785 hect., cu o populație de 230 locuitorĭ.

Proprietarul are 600 hect. și locuitoriĭ 185 hect. Proprietarul cultivă 500 hect. (100 pădure).

Locuitorii cultivă tot terenul (8 hect. izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 moară cu apă; 1 heleșteŭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 266 și al celor micĭ, de 511.

Mîndăul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Prahovița-d.-s., jud. și pl. Prahova. Are o populație de 78 locuitorĭ.

Mîndra, *mahala*, în com. Socetul, p. Tîrgului, jud. Teleorman.

Mîndra, *cătun*, în jud. și pl. Teleorman, com. Cîocești-Mîndra. Are o populație de 375 suflete, din carĭ 79 contribuabilĭ.

Mîndra, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiul, proprietatea d-luĭ Zaharia Mavromati.

Mîndra, *vale*, jud. Fălciŭ, în întindere de 140 hect., situată în ramificarea riuluĭ Bîrladul, pe partea de E., spre Valea-Crasneĭ, com. Tîrzii, pl. Crasna. Aci s'aŭ găsit urme de sat și biserică.

Mîndra - Stănișoara (Muntele-), *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureștĭ, fostă pendinte de schitul Cornetul, jud. Vîlcea, pl. Cozia, com. Robești, în întindere de 1127 hect., cea maĭ mare parte golurĭ.

Mîndrești, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, la hotarul către jud. Putna.

Este așezată la N.-E. județuluĭ, la 44 kil. de orașul R.-Sărat, și la 18 kil. de com. Cotești, reședința plășeĭ.

Comune învecinate sunt: Goleștĭ și Gologanul, la 8 kil.; Cîmpineanca, la 9 kil.; Risipiți, la 4 kil.

Se mărginește: la N., cu Jorăștĭ (jud. Putna); la S., cu Risipiți, de care se desparte prin rîul Milcovul; la E., cu com. Răstoaca; la V., cu Focșani (jud. Putna).

Rîul Milcovul o udă la N., de la V. la E., trecînd prin Lunca-Mîndreștilor, unde formează o mică baltă. Sunt și 34 puțurĭ (8—12 m. adîncime).

Se compune din 3 cătune: Mîndrești-Vechĭ, reședința, Mîndrești-Noĭ la V. și Lămotești la S., pe rîul Rîmna.

Suprafața comuneĭ este de 1267 hect., din carĭ 85 hect. vatra satelor, 965 hect. ale locuitorilor și 217 hect. ale particularilor.

Are o populație de 208 familiĭ, saŭ 854 suflete; 2 bisericĭ, una în cătunul de reședință, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1844, de arhiereul Troadus cu călugării mănăstireĭ Sf. Ion din Focșani, a doua în cătunul Lămotești, cu hramul Sf. Nicolae, zidită în 1893 de locuitorĭ, ambele deservite de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, în cătunul Lămotești, fondată în anul 1865 de locuitorĭ, condusă de 1 învățător și frecuentată de 67 elevĭ.

Locuitorii posedă: 60 plugurĭ; 222 boĭ, 225 vacĭ, 19 caĭ, 78 țepe, 855 oĭ și 215 rîmătorĭ.

Comerciul se face în com. de 5 cîrciumarĭ.

Căĭ de comunicație sunt drumurile vecinale: spre Focșani, spre Risipiți și spre Goleștĭ-Plăinești-R.-Sărat.

Budgetul com. e la venitur de 3238 leĭ, 53 banĭ și la cheltueli de 2772 leĭ, 19 banĭ.

Mîndrești, *sat*, pe dreapta Jijieĭ, în partea de N. a com. Mănăstireni, pl. Tîrgul, jud. Botoșani, cu o suprafață de 1487 hect. și o populație de 67 familiĭ, saŭ 271 sufl., din carĭ 67 contribuabilĭ

Vite: 344 vite marĭ cornute, 66 caĭ, 993 oĭ, 5 bivolĭ, 283 mascurĭ.

Locuitorii posedă 110 stupĭ cu albine.

Mîndrești, *sat*, în partea de N. a com. Brehuești, pl. Siretul, jud. Botoșani, cu o suprafață de 1052 hect. și o populațiune de 144 familiĭ, saŭ 687 suflete, din carĭ 168 contribuabilĭ.

Are: 1 biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 1 școală, frecuentată de 36 elevĭ; 1 cîrciumă; 3 meseriașĭ.

Vite: 275 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 340 oĭ și 50 mascurĭ.

Mîndrești, *cătun*, în jud. Putna, pl. Bilieștĭ, com. Jorăștĭ, situat în cîmpia Focșanilor, între Jorăștĭ și Răstoaca.

Are o populațiune de 239 suflete, carĭ locuesc în 44 case; 1 biserică filială, cu hramul S-țiĭ Împărațĭ.

Mîndrești, *sat*, pendinte de comuna Puțenĭ, plasa Nicorești, județul Tecuciŭ, situat la N. comuneĭ.

Are o populație de 160 familiĭ, saŭ 650 suflete, carĭ locuesc în 156 case; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, zidită la 1867, cu spesele Doamneĭ Ecaterina Ghica; o școală mixtă, înființată la 1892, frecuentată de 50 copiĭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Pe lîngă sat trece pîrîul Gerul care formează limita între jud. Tecuciŭ și Covurluiŭ.

Locuitorii sunt răzeșĭ.

Mîndreşti, *fost sat,* pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Mîndreşti, *luncă,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, pendinte de com. Mîndrești; pe ea se află vechiul pichet Mîndrești, cu No. 58, spre Moldova; azĭ aci e un han spre Focșani.

Mîndreşti, *baltă,* jud. Putna, pe teritoriul com. Răstoaca, în apropiere de Focșani, în întindere cam de 25 hect. Conține pește în mare cantitate, iar în stuhăriile eĭ trăesc o mulțime de păsărĭ sălbatice.

Mîndreşti, *moșie,* fără sat, situată lîngă satul Bîrcul, comuna Siliștea, plasa Bistrița, jud. Neamțu, între Hîrțești și Romîni, proprietatea Epitropieĭ Sf. Spiridon din Iași.

Mîndreşti, *moșie,* a statuluĭ, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Mîndrești.

Mîndreşti, *moșie,* jud. Tecuciŭ, com. Puțeni, cu o suprafață de 3220 fălcĭ, din carĭ 900 fălcĭ sunt ale locuitorilor clăcașĭ din satul Mîndrești.

Mîndreşti, *pîrîŭ* și *vale.* Începe din pădurea Bulboasa, de pe teritoriul satuluĭ Chircești, com. Micleşti, (jud. Vasluiŭ); trece în jud. Fălciŭ prin com. Boțești și Gugești, spre S. și ese în valea Crasna, pe teritoriul comuneĭ Tăbălăești, unde se varsă în pîrîul Crasna.

Mîndreşti (Moldoveni-), *moșie* a statuluĭ, pe teritoriul comuneĭ Jorăști, jud. Putna. Această moșie a fost parcelată în loturĭ și vîndută la țăranĭ conform legeĭ din 1889. Terenul vîndut e de 188 hect.

Întinderea cultivabilă e de 220 hect. teren neparcelat, 31 hect. teren arabil, 1976 hect. bălțĭ și fînețe, 33 hect. rezervate pentru ministerul de rezbel pentru instalarea uneĭ herghelĭĭ și unuĭ tîr.

Mîndreşti (Petreşti-), *moșie,* a statuluĭ, pe teritoriul comuneĭ Jorăști, jud. Putna, fostă pendinte de mănăstirea Mera. Se arendează cu 15000 leĭ anual. Are pe dînsa și o pădure de 100 fălcĭ.

Mîndreşti-Noĭ, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, cătun. comuneĭ Mîndrești, așezat la V., pe malul stîng al vechiĭ albiĭ a rîuluĭ Milcovul, în cîmp, la 2 kil. 380 m. spre V. de cătunul de reședință.

Mîndreşti-Vechi, *sat,* în județul R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, cătunul de reședință al comuneĭ Mîndrești, așezat spre E., la hotarul județuluĭ, în cîmp.

Are o suprafață de 46 hect.; o populație de 106 familiĭ, saŭ 435 suflete, din carĭ 87 contribuabilĭ; o biserică.

Mîndrilă (Burcutul-luĭ-), *fîntînă cu apă minerală,* în jud. Suceava, comuna Șarul-Dornĭĭ.

Mîndrilă (Pîrîul-luĭ-), saŭ **Pîrîul-Burtucului** și **al-Spărturei,** *afluent* al Călimăneluluĭ, în jud. Suceava, com. Șarul-Dornĭĭ.

Mîndrişca, *com. rur.,* în județul Putna, pl. Răcăciuni, situată în valea prin care curge pîrîul Valea-Seacă, în apropiere de Păucești, la 18 kil. de sub-prefectura plășeĭ și la 62 kil. de capitala județuluĭ.

Are o populație de 113 familiĭ, saŭ 447 suflete, din carĭ 98 contribuabilĭ; o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 2613,51 leĭ și la cheltuelĭ de 2601,50 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 10 plugurĭ de lemn, 70 de fier, 8 tăvălugurĭ, 4 morĭ de apă, 1 mașină de vînturat; 40 boĭ, 60 vacĭ, 12 caĭ, 200 oĭ și 80 porcĭ.

Industria și comerciul se practică de către 4 circiumarĭ și 2 băcanĭ.

Satul Mîndrișca purta maĭ înainte numirea de Lunca-Mîndrișcăĭ, care ne întîmpină în condica liuzilor, lucrată pentru Domnitorul Moruzzi în 1803. În sec. al XVII-lea, satul purta numirea de Lunca-Mîndrișcăĭ. Așa, Neculcea vorbind de măsurile luate de Logofătul Miron Costin ca staroste de Putna, pentru a stîrpi tîlharĭĭ care se înmulțiseră foarte mult pe vremea luĭ Constantin Cantemir, zice:

Pus-aŭ Miron Logofătul de aŭ lărgit și drumul la Lunca-Mîndrișcăĭ; că fiind drumul strîmpt, nu puteaŭ oamenĭĭ să umble de răul tîlharilor. Și așa cu acestea aŭ început a se maĭ stîrpi tîlharĭĭ; ce de ce omora, de ce se făceaŭ maĭ mulțĭ în zilele acestuĭ Domn. (Letop., II, 234).

Mîndrişca-Cărbuneşti, *pădure,* a statuluĭ, de 929 hect., pe teritoriul com. Mîndrișca, jud. Putna.

Mîndrul, *pichet,* cu No. 11, jud. Gorj, situat pe culmea munteluĭ Tărtărăul.

Se mărginește la N.-V. cu Mîndrul, la E. cu Rîpa-Mare și la S. cu Rîpa-Mică.

Poteca ce se privegheză de acest pichet intră în țară pe la Cursa, apoĭ pe la Mîndrul, urmînd Culmea-Moldovișuluĭ pînă la Vîrful-Moldovișuluĭ, de unde se bifurcă, o parte luînd direcția spre E. pînă la muntele

Cerbul, și apoĭ spre S., până la Hirișești, iar cea-l'altă ramură urmînd Culmea-Moldovișuluĭ, până la muntele Urma-Bouluĭ, de unde iar se bifurcă, una din ramurĭ ducînd la Crasna, iar cea-l'altă urmînd Culmea-Moldovișuluĭ până la Drăgoești.

Patrularea între Mîndrul și Prisloapele se face pe poteca ce trece pe dealul Mîndrul, apoĭ pe partea sudică a munteluĭ Parîngul, pe Cursa-Parînguluĭ, și la Prisloapele, unde e pichetul.

Această potecă poate fi străbătută de animale încărcate. Întreținerea se face cu greutate, din cauză că potecile străbat locurĭ rîpoase, carĭ prin prăbușirile ce aŭ loc cîte odată, fac comunicația foarte anevoioasă.

Mîndrul (Mîndra), *trecătoare*, în Transilvania, jud. Vîlcea. De la această trecătoare și până la Galbenul, cea maĭ apropiată trecătoare, sunt 5 kil.

Mîndruluĭ (Dealul-), *prelungire* a *dealuluĭ* Catelina, jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Cotnari. Începe de la S. și își lasă coastele sale, una spre V., în marginea satuluĭ Cîrjoaia, com. Băiceni, pl. Bahluiul, și alta spre N., în valea Rișcana. Se leagă prin o culme cu dealul Sărata, ce se prelungește prin o linie curbă până în Gura-Cotnaruluĭ.

La sfîrșitul acestuĭ deal despre E. și a dealuluĭ Chiscovul despre S., se află deschizătura numită Gura-Cotnaruluĭ, în fața căreia se află un mic deal, numit Dealul-Furcilor.

Mîngureni, *sat*, cu 146 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Corbi-Mîngureni. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Mînieți, *trecătoare* și *pichet de graniță* despre Transilvania, jud. Prahova, pl. Bătrîni.

Mînjești, *com. rur.*, în partea de S.-E. a pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, la 7 kil. de orașul Vasluiŭ, și la 44 kil. de Codăești, reședința plășeĭ, situată pe dealurile dintre pîraiele Vasluiuluĭ și Crasneĭ. Este formată din satele: Mînjești, Secuia și Dobîrceni-Răzeșĭ; pe o suprafață de 1692 hect. și cu o populație de 215 familiĭ, saŭ 1650 suflete.

Are o școală; o biserică și o circiumă.

Comerciul se face de 5 persoane.

Vite: 658 vite marĭ cornute, 2400 oĭ, 110 caĭ și 134 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 1704 leĭ, 15 banĭ la venitурĭ și de 1681 leĭ, 77 banĭ la cheltuelĭ.

Locuitorii posedă: 52 plugurĭ și 100 care cu boĭ; 2 plugurĭ și 2 căruțe cu caĭ; 100 stupĭ cu albine.

Mînjești, *sat*, în partea de S.-V. a com. Mogoșești, pl. Stavnicul, jud. Iași, situat pe costișa dealuluĭ și a pîrîuluĭ Mînjești.

Are o populație de 96 familiĭ, saŭ 415 suflete; o biserică, făcută din timpurile călugărilor Grecĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală înființată la 1880, frecuentată de 32 elevĭ.

Moșia Mînjești a fost proprietatea statuluĭ, care vînzînd-o a rămas numaĭ cu pădurea ce se află pe ea.

Vite: 526 vite marĭ cornute, 55 oĭ, 260 capre, 30 caĭ și 73 rîmătorĭ.

Mînjești, *sat*, reședința com. Mînjești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta de N.-E. a dealuluĭ Mînjești, pe o suprafață de 1200 hect.

Are o populație de 936 locuitorĭ romînĭ răzeșĭ; o școală, înființată în anul 1881, frecuentată de 45 elevĭ; o biserică, făcută la 1866, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite: 512 vite marĭ cornute, 2000 oĭ, 45 caĭ și 90 rîmătorĭ.

Locuitorii posedă: 40 plugurĭ și 80 care cu boĭ, 2 plugurĭ și 2 căruțe cu caĭ; 100 stupĭ cu albine.

Mînjești, *deal*, pe care e situat satul cu același nume, jud. Vasluiŭ. Se întinde de la N. spre S. Poalele sale se lasă spre rîul Bîrladul și pîrîul Crasna.

Mînjești, *moșie*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Șerbești, situată pe lîngă moșiile Bungești, Trudești, Ghigoești, acum fără sat. În trecut însă a avut sat, precum se dovedește din următorul hrisov, scris de Acsinte Uricariul:

Io Mihaĭ Racoviță Voevod, Bojiio milosti Gaspodar Zemli Moldavskoĭ, Facem știre cu această carte a Domnieĭ Mele, tuturor cuĭ se cade a ști. Iată că aŭ venit înaintea noastră și înaintea a patru sfinți Arhierii aĭ țăreĭ noastre, boerĭ Moldoveneștĭ a marĭ și a micĭ Dumneeĭ Laria jupîneasa răposatuluĭ Ilie Cantacuzino, ce aŭ fost Visternic Mare, și cu mare jalobă aŭ pîrît de față pe călugării de Hangu pentru două sate anume Bălțătești și Mînjești, de la ținutul Neamțuluĭ, zicînd d-neĭ Maria Visterniceasca, cum aceste două sate i-aŭ rămas eĭ de la soțul eĭ Ilie Visternicul, iară luĭ Ilie Visternicul i-aŭ fost drepte ocinĭ și moșiĭ de la părinții și moșiĭ luĭ, precum ne-aŭ arătat și un uric de la veleatul 7116 de la Constantin Movilă Voevod într'acest chip scriind, precum au aceste două sate aŭ miluit din osebita sa milă pe Pătrașcu ce aŭ fost Vornic Mare pentru a luĭ dreaptă slujbă și alta că i-aŭ dat Pătrașcu Vornicu 6 caĭ bunĭ de preț și 600 uzĭ banĭ de s'aŭ dat în treaba Domnieĭ sale și a țăreĭ, ce unde aŭ avut nevoe și greutate. Și pre urmă luĭ Pătrașcu Vornicu le-aŭ ținut aceste sate ginere-său Bucioc-Vornicul,

iară pe urma luĭ Bucioc aŭ căzut aceste sate pe mîna ginerilor săĭ luĭ Șoldan.... și Iordachi cel bătrîn ce aŭ fost Visternic Mare, moșul luĭ Ilie Visternicul, și de atunceĭ sunt vr'o 80 de anĭ și maĭ bine, de cînd stăpînește acele sate tot neamul Cantacuzineștilor din zilele răposatuluĭ Vasile-Vodă și de atîtea anĭ nimeni nu saŭ sculat din călugăriĭ ceĭ bătrînĭ de la Hangul cu această pîră, iată cînd aŭ fost acum în anul trecut s'aŭ sculat Egumenul Anastasie și cu alțiĭ călugărĭ din Hangu și aŭ pîrît la Neculaĭ-Vodă, scoțînd un uric de la răposatul Barnovski-Vodă din veleatul 7135 puind pricină și zicînd precum acele sate Bălțățești și Mînjești sunt a lor drepte ochiĭ, date la mănăstirea Hangul de ctitorul lor răposatul Barnovski-Vodă, și cum că le-aŭ luat Cantacuzineștĭ de la Mănăstire cu mare nedreptate, și cu acea pîră ne cercîndu-se direptatea de a măruntul, i-aŭ luat călugăriĭ satele cu mare strîmbătate. Deceĭ călugăriĭ de Hangu așa aŭ dat seamă înaintea noastră, cum eĭ aflînd la mănăstire acel uric de la ctitorul lor răposatul Barnovski-Vodă, și un ispisoc de întăritură de la răposatul Vasile Vodă din veleatul 7142, și cu acele drese aŭ tras pîră la Domnia sa Neculaĭ Vodă arătînd și ispisocul de judecată de la Neculaĭ Vodă ca să aibă a ținea mănăstirea Hangul acele sate. Deceĭ Dumneeĭ Maria Visternicească așa aŭ dat seamă, precum cu mare strîmbătate i s'aŭ luat acele sate, căcĭ cîte drese aŭ avut de dat răspunsul atunceа la judecată, nu s'aŭ tîmplat la mîna eĭ, fiind date pe mîna ginelului d-sale în Țara Kominească, anume la răposatul Ștefan Hereșede, feciorul răposatuluĭ Constantin Basarabă Vodă, și tîmplîndu-i-se mazilie l'aŭ luat puternica împărăție cu toți feciorĭĭ luĭ de l'aŭ dus la Țarigrad și le-aŭ tăiat capetele tuturor, și luĭ și feciorilor luĭ, și luîndu-le toată avuția aŭ perit și dresele satelor acelor; iară cîți boerĭ sunt în țară bătrînĭ, toți știŭ de strîmbătatea d-sale, și cum i s'aŭ luat acele sate cu mare nedreptate. Intru aceea Domnia Mea văzînd plîngerea eĭ, întîiŭ am luat seama aceluĭ uric de la Barnovski Vodă în care scrie, că și d-sa dacă aŭ stat la domnie aŭ venit înaintea d-sale fecioriĭ luĭ Pătrașcu Logofătul și aĭ luĭ Bucioc Vornicul, care a fost ginere luĭ Pătrașcu Logofătul și arătîndu-ĭ dresele cele de miluire și de cumpărătură a părinților săĭ de la Constantin Movilă Voevod, iară-și le-aŭ dat și de la d-sa ca să-și ție acele sate. Iară după ce s'a zidit mănăstirea Hangul, aŭ făcut d-sa schimbătură cu dînșiĭ, de le-aŭ dat satul Căcăceni de la Hîrlău și satul Miclăușeni de la Dorohoiŭ, din ocinile luĭ Isac Balica Hatmanu, puind pricină că n'aŭ treabă alțiĭ la moșiile Balicăĭ, căcĭ n'a avut feciorĭ din trupul său, după pierirea luĭ, nicĭ alte rude maĭ aproape de cît pe d-sa, fiindu-ĭ unchiŭ Balica Hatmanul, iară satul Bălțățești și Mînjești după ce aŭ făcut schimbătură le-aŭ dat danie mănăstireĭ sale Hangului. Deceĭ dintru această pricină aceluĭ uric cu schimbare a răposatuluĭ Barnovski Vodă cum am aflat din dresele altor Domni maĭ în urmă carĭ se vor pomeni la rînd maĭ jos anume, cum am socotit cu tot sfatul nostru, că mare strîmbătate s'aŭ făcut, de s'aŭ luat acele sate din mîna d-sale Visternicesceĭ, căcĭ măcar că scrie și adivereză d-sa Neculaĭ-Vodă, cu judecata Divanului Domnieĭ sale, de pune pricinĭ din sfînta pravilă pentru danile ce se dau la sfintele biserică saŭ mănăstirĭ, din moșiĭ saŭ dintru alte bucate saŭ lucrurĭ, haine, mutate saŭ nemutate; aceste toate luĭ D-zeŭ le-aŭ dat și sunt neridicate în veciĭ și nimeni nu maĭ poate de aceea să le maĭ scoată de unde s'aŭ închinat. Iar cine ar îndrăzni, orĭ cela ce le-aŭ dat, saŭ fiiĭ luĭ, saŭ rudeniile luĭ, saŭ moșnenĭĭ luĭ să le ceară, să le înstrăineze de la biserică, să se canonească ca furiĭ de sfinte. Carĭ nicĭ noĭ cu tot sfatul nostru nu le călcăm, cĭ le adeverim și le întărim că este așa. Dară încă-mĭ se cade să cunoască județul, și să ieă sama foarte de amănuntul și să cerce să vază fost-aŭ acea danie a răposatuluĭ Barnovschi-Vodă bună și adevărată aŭ ba. De aicĭ dară se cunoaște că precum se află la dresele altor răposațĭ Domnĭ bătrînĭ de la Ștefan-Vodă Gheorghie și de la Gheorghe Ghica-Vodă și de la Istrate Dabija-Vodă și din mărturiа boierilor celor marĭ de pe acele vremĭ, se dovedește dară, cum acea danie și schimbare a răposatuluĭ Barnovschi-Vodă, cu aceste sate ce s'aŭ numit maĭ sus în dresele sale, precum la Domnia răposatului Vasile-Vodă s'aŭ sculat toate rudele a Movileștilor și a luĭ Isac Balica Hatmanul, și aŭ desbătut toate moșiile cîte aŭ fost a Movileștilor și de pre Balica, și de moșiĭ și de cumpărăturĭ, și s'aŭ împărțit între eĭ sine, și într'acele izvoade din împărțeala lor, se află luate și satul Căcăceni și Miclăușeni din mîna acelora cu care aŭ fost făcut schimbătură răposatul Barnovschi-Voevod și le-aŭ ținut pînă la domnia răposatuluĭ Ștefan-Vodă Gheorghe, carele s'aŭ pomenit maĭ sus. Atunceа aŭ venit din țara ungurească în Țară, și altă semințiе a Movileștilor, rudă maĭ de aproape, anume Ileana, fata luĭ Ioan Movileĭ, pe care o luase maĭ pe urmă Miron Costin Logofătul, și a tras pîră, ca cu aceĭ boierĭ, semințiа Balicăĭ, pentru toate moșiile cu cîte s'aŭ fost împărțit eĭ la zilele luĭ Vasile-Vodă aflîndu-se că este semințiа maĭ aproape Balicăĭ de cît ceĭ-l'alțĭ ce luase moșiĭ; căcĭ eĭ aŭ fost nepoțĭ, iară ea a fost fata luĭ Ioan Movileĭ, nepoată de văr primare Balicăĭ. Și fără de nicĭ un răspuns aceĭ boierĭ ce se împărțise între sine cu moșiile Balicăĭ, aŭ dat toate moșiile la mîna Ileneĭ, ca la o moșneancă dreaptă cu zapisul lor și cu izvod iscălit de dînșiĭ de toate satele cîte aŭ fost pre mîna lor, precum era împărțiala lor din veleatul 7150, în care izvod s'aŭ aflat și satele Căcăceni și Miclăușeni precum s'aŭ arătat maĭ sus, care se dovedește maĭ vîrtos dintr'o mărturie de judecată a 4 sfinți răposațĭ arhiereĭ aĭ Țăreĭ noastre, carĭ aŭ fost atuncea: Kir Ghedeon mitropolitul Moldoveĭ, și... Episcopul Romanuluĭ, și Teofan Episcopul de Rădăuțĭ și Serafim Episcopul de Huși, din veleatul 7172 scriind că s'aŭ fost sculat călugăriĭ de Balica cu pîră asupra luĭ Miron Costin Logofătul și asupra jupînesceĭ luĭ, ce s'aŭ numit maĭ sus Ileana, fata luĭ Ioan Movileĭ, cerșind călugăriĭ partea din moșiile Balicăĭ, fiindu-le ctitor, și i-aŭ dat rămași pe călugărĭ, căcĭ acel Meluite Balica ce aŭ zidit mănăstirea aŭ fost venit din țara Munteneaască și aŭ luat pe sora Eremieĭ-Vodă, pe Șeheca, și a luĭ Simion Movilă-Vodă, și moșiile n'aŭ fost de pe Șcheaca Movileaască. De aicĭ dară se cunoaște că acea schimbare a răposatuluĭ Barnovschi-Vodă a fost rea, căcĭ s'aŭ aflat alțiĭ, rude maĭ aproape Balicăĭ de cît D-sa, și le-aŭ luat acele sate ce s'aŭ zis maĭ sus Căcăceni și Miclăușeni din mîna feciorilor luĭ Pătrașcu Logofătul și a luĭ Coste Bucioc Vornicul ce le-aŭ fost dat Barnovschi-Vodă schimb; drept aceea aŭ luat și eĭ satele părinților săĭ înapoĭ Bălțățești și Mînjești cu judecata răposatuluĭ Vasile-Vodă.

Osebit de acestea, pentru alte pricinĭ ce scrie D-sa Neculaĭ-Vodă la ispisocul D-sale cel de judecată, precum să fiie mărturisit și aŭ întărit cu cuvîntul și Sfinția Sa părintele Kir Ghedeon Mitropolitul, lucrurile ce sunt închinate la sfintele lăcașurĭ să nu se maĭ deslipească de la dînsele în veciĭ. Ce Sfinția Sa fiind față aŭ dat seamă că aŭ răspuns și atuncea, că n'a fost cu voia Sf. Sale, nicĭ

mănăstirea Hangul fiind a Țăreĭ, și ales la munte, nu primea ca să se închine la patriarhia de Alixandria, și peste voia sfinției sale s'a făcut cu acea închinăciune.

Așișderea să se fie întrebat și de Sfinția Sa părintele Kir Sava Proiu-Mitropolitul, ca să-și arate și socotința Sf. Sale, și să fie răspuns atuncea, cum că știe de acea strîmbătate ce s'aŭ făcut sf. mănăstiri, și de multe orĭ i s'aŭ jăluit călugării zicînd că li s'aŭ împresurat moșiile, și n'aŭ pe ce să se hrănească. Ci fiind Sf. Sa și acum de față la divan și cetindu-se aceste pricinĭ, la ispisocul D-sale luĭ Neculaĭ-Vodă, decĭ Sf. Sa așa aŭ răspuns, că n'aŭ mărturisit într'acela chip fără cît a zis că, a apucat pe aceĭ boierĭ, ales pe Toderașcu Visternicul, carele ținea acele sate, și nu era boier năpăstuitor, și lulndu-se satele de atîta vreme ținute, de la mîna D-sale Visterniceseĭ cu nedreptate va fi, și nu i s'aŭ ținut nicĭ într'o samă aceste graiurĭ.

Așișderea și pentru Sf. Sa părintele Sava Episcopul de Roman, cum să fie răspuns atuncea cu mai multă osîrdie, și aŭ arătat strîmbătatea ce s'aŭ făcut Sf. mănăstirĭ, și cum că pe cînd era Sf. sa Egumen la această mănăstire, și văzînd-o că s'aŭ pustiit din luătura acelor sate, și cu mare durere de inimă vrea să scornească pîră, dară n'a putut să afle dreptate. De care lucru întrebat-am și Domnia mea pe Episcopul Sava, să mărturisească cu frica luĭ D-zeŭ cum știe cu sufletul său mai dirept; ce Sf. Sa încă aŭ dat samă, cum n'aŭ grăit de aceste, fără cît aŭ mărturisit că pe cînd era Egumen a zis luĭ Ilie Cantacuzino Visternicul, ca să știe cum are sf. mănăstire Hangul uric de la răposatul Barnovschi Vodă, și ispisoc de la răposatul Vasile Vodă, pre Bălțătești și pre Mînjești și va avea odată gîlceavă cu călugării de Hangul. Iară Ilie Cantacuzino i-aŭ răspuns, că deacolo n'are nicĭ o grijă el, că are la mîna luĭ cu ce răspunde călugărilor, iară alta n'aŭ avut mai mult a mărturisit.

Așișderea și ceĭ-l'alțĭ doĭ Episcopĭ cum să fie cu un glas aŭ răspuns atuncea că împotriva sfinților Pravilĭ, și de lăcomie și netemere de D-zeŭ le-aŭ înstreinat acele moșiĭ aceĭ boierĭ de la acea sf. mănăstire; ce fiind față la Divan și acum, aŭ dat samă că de aceste strîmbătățĭ nicĭ știŭ, nicĭ aŭ grăit.

Așișderea și pentru D-lor boerĭĭ ceĭ marĭ, precum întrebîndu-se de D-sa Neculaĭ Vodă, și osebiți cîte unul, și cu toțĭ într'un glas, iară-și să fie răspuns, după socoteala sfinților sale Archiereilor, cum că cu mare strîmbătate s'aŭ luat acele sate de la sf. Mănăstire de le aŭ stăpînit pănă acum. Ce fiind cu toțĭ și D-lor boerĭĭ la Divan, și auzind aceste răspunsurĭ cetindu-se, le-am arătat și noĭ frica luĭ D-zeŭ să grăiască și acum direpT, precum aŭ grăit și atuncea, să nu lățăreaseă; ce D-lor fără nicĭ o tăgadă aŭ dat samă, cum că știea precum este drept, dar chemîndu-i pe rînd Neculaĭ Vodă, și dîndu-le a înțelege, să nu răspunză, împotrivă nicĭ cum la Divan. Decĭ știind acea poruncă n'aŭ avut gură să grăească spre dreptate, ce cum aŭ zis Domnia Sa așa aŭ poftorit și Dumnealor cu toțĭĭ. Iar așa știŭ și cunosc că s'aŭ făcut mare strîmbătate D-sale Marieĭ Visterniceseĭ. Care mai chiar s'aŭ arătat înaintea noastră mărturia de credință: Sfinția-sa părintele Chir Iorest, Episcop de Huși, apoĭ și Hermeziŭ, om bătrîn, diacul de Cămară, că pe cînd eraŭ mai tinerĭ, știŭ cu sufletul lor, că satul Mînjești l'aŭ stăpînit Necolae Stîrcea, osebit de Bălțătești, și avea și curțĭ în sat, trăind acolo din părinții săĭ, și apoĭ scoțînd satul, de lipsă la vînzare, s'aŭ sculat Toderașc Visternicul, tatăl luĭ Ilie Vistiernicul Cantacuzino, și aŭ dat luĭ Niculaĭ Stîrceĭ 500 leĭ, plata pe Mînjești la a treia domnie a răposatuluĭ Ducăĭ Vodă bătrînul.

De aceea dară se vede dreptate, căcĭ de n'aŭ ..... de Hangu. ... cu, Neculaĭ Stîrcea, cum era om scăpătat aŭ putut să vînză satul la mîna altora, dacă aŭ avut călugării strîmbătate. Decĭ așa am socotit cu tot sfatul nostru împreună și cu sfinții Archiereĭ carĭ s'aŭ numit mai sus cum că călugării de Hangu n'aŭ avut nicĭ o treabă în acele sate căcĭ am cercat din boerĭ bătrînĭ și dintr'alțĭ pămîntenĭ, și așa am aflat: că Bucioc Vornicul avînd ginere pe Iordache Vistiernicul cel bătrîn, și pre Șoldaŭ, și acele sate le aŭ fost de zestre de la Bucioc Vornicul, satul Bălțătești luĭ Iordachi Visternicul, iară satul Mînjești luĭ Șoldaŭ și Șoldaŭ iarăși l-aŭ dat de zestre ginere său Miron Stîrceĭ. De la Miron Stîrcea aŭ căzut la mîna fiuluĭ său Neculaĭ Stîrcea și ajungînd la lipsă s'aŭ vîndut luĭ Toderașco Visternicu, precum s'aŭ pomenit mai sus. Iar călugării de Hangu aŭ ținut acele derese a lor tăinuite, nefiind bune; și'aŭ rămas de înaintea noastră și din toată legea țăriĭ, ca să n'aibă în vecĭ treabă cu satul Bălțătești și cu Mînjești, și'aŭ umblat în pîră fără de ispravă, și li s'aŭ luat și deresle acele din mîna lor. Iară d-neĭ Visternicească Maria s'aŭ îndreptat. Decĭ ca să aibă a-și ține satele cu bună pace, precum le-aŭ ținut moșiĭ, și părinții, și dumneĭ cu feciorii săĭ pănă acum, și precum lĭ scriŭ deresele de la Vasile Vodă, și uricul de la Constantin Movilă Vodă; și ca să-ĭ fie de la Domnia mea, dreaptă ocină și moșie, și uric cu tot venitul stătător în vecĭ de vecĭ, și această pîrŭ să nu se mai pirască în vecĭ.

Și precum am aflat cu mare dirept-tate, am iscălit, cu sf. Archiereĭ aĭ țăriĭ noastre, și cu toțĭ boerĭĭ ceĭ marĭ și micĭ din sfatul nostru, că să stea neclătită și nerușăit în vecĭ. Această scriem.

u Iași let 7224, (1716,) Iunie 30. (Sub scris) Io Mihaĭ Racoviță Voevod.

(L. P.)

(Asupra acestuĭ uric, vezĭ lămuririĭ îndeplinătoare: 1. Uricul: Ștefan Voevod 7130 (1622); Radu Mihnea Voevod 7132 (1624); Suret: Miron Barnovschi Movilă Voevod 7235 (1627); Gr. Ghica Voevod 1765; Anaforaua din 1765; în «Uricariul», de Th. Codrescu, pag. 378 — 391, t. V).

Mînjești, *pîrîŭ*, izvorește din culmea dealuluĭ Mînjești, jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Mogoșești, trece prin partea de E. a satuluĭ și mai în jos se împreună cu pîrîul Berească.

Mînjina, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, la 43 kil. de Galați. Se mărginește la V. cu pîrîul Gerul, ce o desparte de com. Călmățuiul (jud. Tecuciŭ), la N. cu Cudalbi, la E. cu cătunele Oasele (com. Cuca) și com. Pechea și la S. cu Hanul Conachi.

E formată dintr'un singur sat, locuit de foștĭ clăcași.

Are o populație de 196 familiĭ, saŭ 800 suflete, din carĭ 406 bărbați și 394 femeĭ; o biserică parohială, cu hramul Sf. Apostolĭ Petru și Pavel, sfințită la 29 Iunie 1883, deservită de un preot și 2 cîntărețĭ; o școală

mixtă, frecuentată de 30 elevĭ; 3 circiumĭ și o prăvălie cu mărfurĭ.

Suprafața teritoriuluĭ com. e de 6239 hect., din carĭ 4234 hect. arabile, 1500 imaș, 415 fînețe, 25 viĭ și 60 vatra satuluĭ; pădure maĭ de loc. Din acestea, 5720 hect. ale proprietarilor marĭ și 514 hect. ale proprietarilor micĭ. Proprietățĭ marĭ sunt: moșiile Mînjina, Negrea - Potîrnichea-Cocoraș și Fîntîna-Geruluĭ.

Pămîntul e maĭ mult șes, cu puține văĭ și ridicăturĭ; este favorabil cultureĭ cerealelor.

Vite: 13 taurĭ, 544 boĭ, 323 vacĭ, 49 juncĭ, 20 junce, 20 gonitorĭ, 5 gonitoare, 46 mînzațĭ, 24 mînzate și 15 viței; 9 armăsarĭ, 68 iepe, 68 caĭ, 2 asinĭ, 18 berbecĭ și 1293 oĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 4426 leĭ și 12 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 4375 leĭ.

Prin comună trece calea vecino-comunală Pechea - Mînjina-Pechea.

Drumul către Mînjina trece prin o vale, numită Potîrnichea.

Prin com. curge pîrîiașul Gologanul, ce formează și Iazul-Mînjineĭ.

Întreaga moșie Mînjina a fost odinioară proprietatea mareluĭ patriot și bărbat de stat Costache Negri. În satul Mînjina s'aŭ ținut multe din conciliabulele bătrînilor noștri patrioțĭ din ambele țărĭ surorĭ (Moldova și Muntenia), carĭ lucraŭ pentru renașterea națională a Romînilor și pentru unire; dar, pentru că cauza redeșteptăreĭ neamuluĭ romîn și a recăștigăreĭ drepturilor de neatîrnare ca Stat cereaŭ sacrificiĭ marĭ, C. Negri, care nu cruța nimica pentru aceasta, fu nevoit a o vinde, și astfel trecu în alte mînĭ. Casa, în care a locuit Costache Negri și în care se țineaŭ sfaturile patrioților ambelor țărĭ romîne, se vede și azĭ în Mînjina.

Mînjina, *moșie* particulară, de 2145 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. cu același nume.

Mînza, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa; izvorește din ramura munților Tarcăul, și se varsă pe dreapta pîrîuluĭ Iapa, aproape de obîrșia acestuĭ pîrîŭ.

Mînzatul, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul; izvorește din ramificațiunile despre E. a ramureĭ munților Hălăuca, spre marginea jud. Suceava și, după un curs scurt, se varsă pe partea stîngă a pîrîuluĭ Pipirigul, aproape de satul Băboești.

Mînzați - Boerești, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Mînzați, spre V. de satul Mînzați-Răzășĭ. Are o populație de 309 locuitorĭ și 76 case.

Mînzați-Răzășĭ, *com. rur.* și *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, spre N. de orașul Bîrlad, pe pîrîul Mînzățelul

Satul formează o com. (com. Mînzați), cu cătunele Ibana și Mînzați-Boerești, cu o populație de 833 locuitorĭ din carĭ 162 contribuabilĭ, locuind în 216 case.

Are 44,75 hect. vie, din carĭ 150 hect. nelucrătoare, și 2,50 hect. livezĭ cu pruni.

Se lucrează puțin olăria.

Comerciul se face de 6 persoane.

Are o școală de băeți și o biserică.

Budgetul com. e de 5347 leĭ și 40 banĭ.

Mînzălești, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, plaiul Slănicul, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Slănicul, la 58 kil. de Buzăŭ.

Limita, la N., începe din muntele Giurgiul și se lasă spre S.-E. prin plaiurile munților: Mușa-Mare, Mușa-Mică, Vetrilele, Neharna, Piatra-Secuiuluĭ, Paltenul, de unde face o proeminență spre E. prin plaiurile: Nerezul, Furul-Mic și Furul-Mare, coboară la Belciul în fundul Rîmnicelului (izvorul Recea), pe care merge pe lîngă Muntele-Martînuluĭ, pînă la Măluțelul și de aci în jos, tot pe Recea, pînă la vărsătura sa în rîul Rîmnicul-Sărat; trece rîul, urcă în dealul Urzicăriile și de aci în muntele Curcubeta-Mare, de unde coboară pînă sub Muchia-Bisericuțeĭ, se lasă pe Izvorul-Coiteĭ, pînă la unirea sa cu izvorul Sărățelul, se abate pe Sărățel în jos pînă la gura izvoruluĭ Bisoca, ia pe Bisoca în sus pînă la hotarul moșieĭ Bisoca, apoĭ prin Piscul-Mîndru, pînă în Vîrful-Socetuluĭ, de unde se lasă pe izvorul Ghizdita, pînă la vărsarea sa în rîul Slănic (lîngă primărie), urcă puțin pe albia Slăniculuĭ și trece pe malul opus, prin Valea-Porculuĭ, pe care merge pînă în vîrful Dosul-Sălcieĭ. La S., hotarul începînd din Dosul-Sălcieĭ, merge în Vîrful-Bumbaruluĭ, în Vîrful - Poeneĭ-Ascunse, la Copaciul-Hoților și de aci se dirige spre Muchia-Ghizuniilor, de unde urcă în muntele Cerchezul; la Piatra-Pigoiuluĭ, se lasă pe plaiul Talnișteа-Vacilor și coboară iar în rîul Slănicul, la punctul numit Lunca-Baliĭ. La V., hotarul începînd de la Lunca-Baliĭ, trece Slănicul, urcă pe izvorul Valea-Sărîĭ, pînă la Crucea din-Posadă, o ia pe plaiŭ, pînă la Curmătura-Trestioareĭ, se lasă în izvorul Rugina, pe care merge pînă în Fundul - Rugînelor, de aci, pe șipotul Brazeuluĭ, pe d'asupra

cât. Buste, urcă în Curmătura-Caluluĭ de unde se lasă în jos, întîlnește pîrîul Sturdza și urcă pe dînsul până la sorgintea sa, apoĭ iar urcă pe la Urzicării în vîrful munteluĭ Măceșul, se lasă de Izvorul-Șterpilor, se abate pe plaiul de V. al munteluĭ Măceșul și ajunge în Lunca-Odoboae; de aci întâlnind, Izvorul-Oprĭĭ, urcă cît-va pe dînsul și se abate pe Izvorul-Lespezilor până la Rîpa-Galbenă, unde întîlnind Izvorul-Secuiuluĭ se lasă pe dînsul până la vărsarea sa în pîrîul Bisca-Mică, apoĭ pe malul stîng al Bîstĭĭ, merge în sus până în muntele Tăietura (Mușa-Albă), de unde se lasă pe Izvorul-Giurgiuluĭ, apoĭ pe plaiul Dealuluĭ-Negru, urcînd în muntele Giurgiul.

Suprafața sa este de 9248 hect., din care 3830 pădure, 460 arabile, 942 fineață, 2877 izlaz, 29 livezĭ, 1 vie și 1109 sterpe.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Jumătate muntele Cireșul și căte-va sforicele ale statuluĭ, Munțiĭ-Giurgiuluĭ, Mușele și Furul (proprietatea Gherman). Meledicul, Poiana-Ascunsă, Bustea și Trestioara, pe lîngă care se adaogă proprietatea moșenilor Mînzălești, subdivizațĭ după moșiĭ în două: Mînzălești și Stamătești, Ichimești, descendințĭ din Nicolae Ichim și Pătulești.

Terenul este muntos și străbătut de nenumărate văĭ și izvoare.

Agricultura se mărginește numaĭ la cultura porumbuluĭ. Are însă fînețe întinse și superioare, precum și pădurĭ seculare, din care cea maĭ mare parte nu se pot exploata. Cele din muntele Giurgiu se exploatează din Transilvania.

E avută în substanțe minerale, precum: fier (pirită), plumb, aramă și chiar aur în muntele Bisoca, apoĭ sare, lignită, urme de petroleŭ, ocru, etc.

Muntele Cireșul este un vast conglomerat de unio, diferite speciĭ de psilodonĭ și alte fosile. Muntele Grunjul nu e de cât o masă de ghips, iar pe Valea-Sghiabuluĭ se găsește foarte multă sîgă, pe carĭ locuitoriĭ o piscează de spoesc casele cu dînsa. Siga, adusă de apă, se găsește pe toată albia rîuluĭ Slănicul, până la vărsarea sa și chiar în rîul Buzăul. Italienii aŭ început să o strîngă, pentru a sculpta statuete. Are în fine sorginți cu apă minerală, precum: Bustea, Săreni, Bisceni, Zghiabul, etc.

Are o școală, în cătunul Gura-Bădiculuĭ, frecuentată de 40 copiĭ; 2 biserici, în cât. Sghiabul, deservite de 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 2 paracliserĭ, catedrala fiind cea cu hramul Mihail și Gavril, schitul Găvanul; 5 circiumĭ, 9 morĭ de apă, 2 făcae, 1 pivă, 4 herăstrae, 1 căsărie în muntele Mușa și maĭ multe stîne.

Vite sunt: 358 boĭ, 196 vacĭ, 65 viței, 26 caĭ, 30 țepe, 3 mînjĭ, 276 oĭ, 257 capre și 196 porcĭ.

Stupĭ sunt 80.

Comuna e formată din cătunele: Bisceni, Bustea, Cireșul, Ghizdita, Gura-Bădiculuĭ, Grunjul, Ichimești (Mînzălești), Plăvățul, Poiana-Vilculuĭ, Zghiabul, Trestioara, Săreni și Valea-Porculuĭ, cu o populație de 1160 suflete, din carĭ 251 contribuabilĭ, locuind în 325 case.

Meseriașĭ sunt: 4 lemnarĭ, 2 rotarĭ, 14 butnarĭ, 1 fierar, 3 cojocarĭ și 2 boeangiĭ.

Dintre cătunele, carĭ compun această comună, Dionisie Fotino menționează numaĭ Mînzălești; se știe însă că și Poiana-Ascunsă, pe la 1740, era locuită și servea adesea ca refugiŭ în timp de invaziĭ. Tradiția locală despre începutul eĭ e identică cu cea de la com. Mănești.

Mînzălești (Ichimești), *cătun* de reședință al comuneĭ Mînzălești, jud. Buzăŭ, cu 220 locuitorĭ și 44 case.

Mînzălești, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești, proprietate a moșnenilor; are cam 2800 hect., din care cam 500 pădure, formată din Valea-Porculuĭ și jumătate muntele Cireșul (cea-l'altă jumătate e a statuluĭ), apoĭ fînețe, livezĭ, izlaz, curăturĭ și loc sterp.

Mînzățești, *sat*, în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Lupești, la 4 kil. maĭ jos de reședința comuneĭ. Are 121 familiĭ, saŭ 546 suflete; o biserică.

Mînzățești, *sat*, în partea de V. a com. Bosia, pl. Braniștea, județul Iași, situat pe coasta despre E. a dealuluĭ Mînzățești, pe o suprafață de 635 hect., e populată cu 78 familiĭ, saŭ 301 suflete, carĭ se ocupă cu agricultura, pescăria, facerea rogojinelor.

Are o biserică, zidită la 1815, de Alexandru Ghica.

Vite: 546 vite marĭ cornute, 550 oĭ, 36 caĭ și 134 rîmătorĭ.

Mînzățești, *pîrîaș*, ce udă satul cu acelaș nume, jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Lupești, și se varsă în Horincea.

Mînzățelul, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Simila, jud. Tutova. Izvorește din com. Mînzați, curge de la N. spre S., udă com. Mînzați și Ibănești și se varsă în pîrîul Simila, pe dreapta, lîngă cătunul Puțul-Olaruluĭ.

Mînzica, *vale*, în jud. Ialomița,

pl. Cîmpul, la mijlocul căĭĭ între satele Ștefănești și Lupșani.

Mînzul, *cătun*, al com. Cilibia, jud. Buzău, cu 290 locuitorĭ și 56 case.

Mînzul, *moșie*, în jud. Buzău, com. Albești.

Mînzul (Slătineanca-), *moșie*, în jud. Buzău, com. Cilibia, cătunul Mînzul. Are 1400 hect., din care 80 pădure, Cotul-Mihalea, restul arabil și sterp.

Mîrcioica, al 5-lea *pichet de graniță* pe Dunăre, începînd de la hotarul Doljului, spre S. de balta Cușnița și în dreptul satuluĭ Vidin din Bulgaria.

Mîrleanul, *com. rur.*, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă.

Este așezată în partea V. a județuluĭ, la 82 kil. spre V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ și în partea N.-E. a plășeĭ, la 37 kil. spre N.-E. de orașul Ostrov, reședința eĭ.

Comunele învecinate cu dînsa sunt: Aliman, la 5 kil., spre S.-E.; Beilicul, la 5 kil., spre S.-V.; Cuzgunul, la 11 kil., spre S.; Oltina, la 10 kil., spre S.-V.; Rasova, la 12 kil., spre N.-E.

Se mărginește la N. cu jud. Ialomița, de care se desparte prin Dunăre; la E., cu comuna rurală Aliman; la S. și V., cu com. rur. Beilicul, de care se desparte prin dealul Cuir-Cuius, valea Mîrleanul, dealul Demircea și malul de V. al întinseĭ bălțĭ Mîrleanul.

Relieful soluluĭ său e puțin accidentat de dealurile: Zbreia (99 m.) la N., și prin interiorul comuneĭ; Cuir-Cuius (121 m.), Demircea (121 m.), la S., pe hotar, avînd prin comună ramificațiile lor nordice. Natura lor este pietroasă maĭ cu seamă spre V., pe malul laculuĭ Mîrleanul.

Movile sunt 3; principala este Drăgaica (108 m.) la N., dominînd Dunărea, satul și lacul Mîrleanul; este artificială și a servit ca punct de observație.

Apele care udă comuna sunt: Dunărea, la N., pe o distanță de 6 kil., avînd malul său de V. jos, iar cel de E. înalt și rîpos; formează ostrovul Hozunada, acoperit cu pietriș și nisip, și a căruĭ parte V. aparține comuneĭ.

Văile sunt numeroase, cu malurĭ ridicate și mult cotite. Cele maĭ însemnate sunt: valea Canasanul la N., se deschide în Dunăre; Valea-Mîrleanul, unită cu valea Ormanul, pe la S. și prin interiorul comuneĭ, se deschide în lacul Mîrleanul lîngă satul Mîrleanul.

Bălțĭ este numaĭ una: balta Mîrleanul, (370 hect.), în partea V., are malurĭ înalte. Maĭ cu seamă cele E. sunt înalte și pietroase. Lacul pe o bună întindere este acoperit cu stuf și comunică cu Dunărea printr'o gîrliță (1 kil. lungime) prin care se alimentează cu apă și pește ce se consumă în localitate.

Este formată dintr'un singur cătun de reședință, Mîrleanul, așezat în partea V. a comuneĭ, pe malul E. al laculuĭ Mîrleanul, puțin înalt și stîncos. Poziționea luĭ este frumoasă, înconjurat de dealurĭ înalte, acoperite cu verdeață și cu viĭ, avînd o deschidere spre V. pe stufosul mal al laculuĭ. Casele sunt frumoase, bine făcute, de zid, și așezate pe 8 uliță.

Are o populație de 230 familiĭ, saŭ 971 suflete, din carĭ 237 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, fundată și întreținută de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 paracliser; o școală mixtă, condusă de 1 învățător, și frecuentată de 20 elevĭ; 1 moară pe apă și 3 de vînt.

Suprafața comuneĭ este de 3556 hect., din carĭ 70 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 950 hect. ale statuluĭ și 2536 hect. ale locuitorilor.

Locuitorĭĭ posedă: 85 pluguri, 150 care și căruțe, 1 trior; 2 mașinĭ de vînturat; 4200 vite, maĭ cu osebire oĭ și boĭ.

Comerciul este activ și se face de 3 comercianțĭ, prin orășelul Ostrovul și gara Cernavoda.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 2718 leĭ, și la cheltuelĭ de 2397 leĭ.

Căĭ de comunicație sunt: un drum județean Cernavoda-Rasova-Oltina ce trece prin sat, apoĭ drumurĭ comunale ce duc la Beilic, Aliman, Demircea, etc.

Mîrleanul, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Gîldăul, situat pe țărmul stîng al Borceĭ, sub coasta Bărăganuluĭ și lipit spre V. de satul de reședință.

Are o populație de 486 locuitorĭ, din carĭ 231 bărbațĭ și 112 femeĭ.

Mîrleanul, *insulă* pe Dunăre, în jud. Ialomița, pl. Borcea, com. Gîldăul, cu pădure și pășune.

Mîrleanul, *pichet* de frontieră, pe Dunăre, în dreptul satuluĭ Gîldăul, pl. Borcea, jud. Ialomița.

Mîrleanul, *deal* însemnat, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor Mîrleanul și Beilicul, brăzdînd partea de S.-V. a căt. Mîrleanul, cea de E. a căt. Beilicul și cea de N. a plășeĭ; este cuprins între lacul

Mîrleanul și Beilicul, valea Demircea și valea Mîrleanul; are 126 m. înălțime, dominînd cele 2 lacuri, cele 2 văi și drumurile comunale ce duc de la Beilicul la Mîrleanul, Demircea și Bac-Cuius; este acoperit cu semănături și finețe.

Mîrleanul, *lac* însemnat, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, situat pe teritoriul comunelor rurale Mîrleanul și Beilicul. Ca toate lacurile de pe malul drept al Dunărei, el trebue să fi fost format de Dunăre în vre-una din marele sale revărsări, mai cu seamă că nivelul apelor sale e același ca al Dunărei; astăzi comunică cu Dunărea printr'un mic braț, lung de 1 kil., larg de vre-o 20 m. și puțin adînc; prin acest braț lacul este alimentat cînd fluviul este în creștere. La S. de el se află un mic lac, acoperit cu stuf, numit Beilicul, care poate fi considerat ca o prelungire a sa, căci limba de pămînt, ce le desparte, este joasă și acoperită dese-orî cînd apele sunt mari. Forma lacului este mai mult lunguiață, cu o direcție generală dela N. la S. Întinderea sa totală este de 360 hect. Malurile sale abia se cunosc din pricină că stufui le acoperă ca o bandă de jur împrejur; ele sunt joase, afară de două locuri, la N. și la S. de satul Mîrleanul, unde sunt înalte și ripoase, pietroase chiar.

Pe maluri vin de se termină ultimile ramificațiuni ale dealurilor Tuna-Orman și Calburgina, la V., Zbreia și Catița, la E.

Satele așezate lîngă lac sunt: Mîrleanul, pe malul N.-E. și Beilicul, lîngă lacul cu același nume, la 1 ½ kil. de lacul Mîrleanul.

Basinul său are o întindere de 25000 hect., și cuprinde teritoriile comunelor: Beilicul, Mîrleanul, Caranlîc, Cuzgun, Cara-Amat, Dobromirul, Enișenlia și Hazarlîcul. Este cuprins între dealurile Tuna-Orman, Calburgina, Macucul, Ciolal, Merchez, Cișla, Distrail, Baș-Punar, Siniv-Bair, Aslama-Bair, Siniv-Iol-Bair, Uzun-Bair, la V.; hotarul Dobrogei spre Bulgaria și dealurile: Ghiol-Punar, Mulver-Acceuci, Imail-Iuc, Echi-Iuiuc-Olceac, Catița și Zbreia, la S.

Văile care brăzdează acest basin sunt: a-Beiliculuĭ, unită cu Valea-luĭ Ghenciŭ, se deschide în lacul Beilicul; Derinea-Ceair, formată din unirea Văeĭ-Cișmeleĭ cu Migedetul numită și Dudutlu-Cucuciu-Alcea; valea Derinea, care la începutul eĭ se mai numește și Gheren-Ceair și primește sub acest nume văile: Babuci-Culac, Teche-Chioi, formată din Iurcuri-Mahala-Ceau, Dobromirul și Medmedi-Culac, apoĭ valea Enișenlia; pe stînga are valea Demircea unită cu valea Voinea-Mare; valea Mîrleanul unită cu valea Orman și Bac-Cuius. Aceste văĭ aŭ apă numaĭ în timpul ploilor.

Peștele din această baltă e același ca cel din Dunăre și se pescuește de locuitorĭ, venitul aparținînd statuluĭ.

Mîrleanul, *vale,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Mîrleanul, Alimanul și Beilicul, formată din treĭ văĭ maĭ micĭ, din carĭ cea maĭ însemnată este Bac-Cuius-Culac, care se consideră ca ramură principală; se desface din ramificațiile vestice ale dealuluĭ Echi-Iuiuc-Olceac, de pe teritoriul satuluĭ Bac-Cuius al com. Beilicul; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-V.; trece prin satul Bac-Cuius, pe la poalele vestice ale dealurilor Uzun-Culac-Bair, Chior-Cuius și Mîrleanul la V. și, după un drum de 12 kil. se deschide în ĭezerul Mîrleanul, spre E., la 1 ½ kil. spre S. de satul Mîrleanul; are pe dreapta, ca adiacentă, valea Orman; pe valea sa merg drumurĭ ce duc de la Mîrleanul la Alimanul, Demircea și Bac-Cuius.

Mîrlogea, *sat,* făcînd parte din com. rur. Apostolache, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Are o populație de 125 locuitorĭ; o biserică, fondată la anul 1825 de Panait Prapogic, și reparată la anul 1858 de Dumitru Caramalîu.

Locuitorii satuluĭ s'aŭ împroprietărit la 1864.

Mîrșani, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., la 47 kil. de Craiova și la 58 kil. de reședința plășeĭ, Căciulătești, situată pe șesul Mîrșani, și compusă dintr'un singur cătun.

Se învecinește la N. cu com. Apele-Viĭ; la S., cu com. Locusteni; la E., cu com. Marotinul-d.-s. și la V., cu cătunul Tîmboești, ce ține de com. Murta.

Hotarul către fie-care comună este format de drumurĭ și numaĭ din distanță în distanță se găsesc movile de hotar, făcute pe marginea drumurilor.

In N. comuneĭ se găsesc o mulțime de lacurĭ carĭ nu aŭ scurgere. Intre cele maĭ însemnate sunt: Lacul-Galeșuluĭ, al-Gugulețtilor și Lacul-Lung, cu o suprafață de 2 ½ hect. fie-care; Lacul-luĭ-Preduț, al-luĭ-Anghel și al-Bădiceilor, de 1 ½ hect. fie-care; Lacul-Ghineștilor, al-Copiluluĭ, al-Femeilor și al-Ustiubelor, de 1 hect. fie-care; toate conțin pește.

Sunt 80 fîntîni, toate cu cumpănă, 66 în comună și 14 afară

pe cîmp. Crucĭ sunt 40, din carĭ 25 în comună şi 15 afară pe cîmp. Pe furcile fîntînilor carĭ sunt maĭ nouă, şi pe ale crucilor se vede scris numele celor carĭ le aŭ ridicat.

Se zice că temelia comuneĭ a fost pusă de treĭ familiĭ venite din cătunul Apele-Viĭ, din care una se numea Mîrşolea, de unde a venit cu modificare numele comuneĭ Mîrşani.

Are o populaţie de 4178 suflete.

Sunt treĭ biserici: una cu hramul Sf. Ioan, a doua cu hramul Sf. Nicolae şi a treia cu hramul Intrarea în Biserică, deservite de 2 preoţi, 3 cîntăreţi şi 3 paraclisieri şi avînd fie-care cîte o inscripţie.

Inscripţia bisericeĭ Sf. Ioan:

Această sfîntă biserică este zidită din temelie în anul 1793, în zilele prea sfinţitului episcop Nectarie, şi în zilele prea Înălţatului Domn Alexandru Moruzzi. Cîtor Mateĭ Burada şi alţiĭ.

Inscripţia bisericeĭ Sf. Nicolae:

Cu ajutorul luĭ D-zeŭ ziditu-s'aŭ din temelie această sfîntă şi Dumnezeească biserică la leatul 1831, unde se serbează hramul Sf. Erarh Nicolae, prin îndemnul şi osteneala acestora şi anume: Radu Diaconu, I. Popa Mitroĭ cu fiiĭ soĭ, Preotul Nicola, Mitran Mărа, Ion Rachieriŭ, Stan Ereu Duhovnicu. Prin dare de bani şi osteneliĭ ajutînd şi ceĭ-l'alţi sătenĭ.

Iar acum la anul 1868 s'a prefăcut amvonul din temelie, turle, acoperişul, iar din noŭ învelit cu tinichea precum şi zugrăveala acestora şi hramul de afară. Prin osteneala şi dare de bani acestora şi anume: Dascălu Ion Cărceanu, Niţă Diaconu Radu Dumitre, Diaconu Petru şi cu ajutorul şi dărĭ de banĭ şi al celor-l'alţi sătenĭ. În zilele prea Înălţatuluĭ nostru Domn Carol I, cărora pomenire să le fie în vecĭ amin. Ion Gugu, Teodor Popescu, Vancea Mitrache, Ilie Diaconu Ion.

Inscripţia bisericeĭ Intrarea-în-Biserică:

Această sfîntă biserică s'aŭ zidit din noŭ în zilele prea Înălţatuluĭ Domn Alexandru Ion I Cuza, cu bine-cuvîntarea Sf. Episcopiĭ Vilcea-Noul Severin D. D. Calinic, luînd săvîrşire în zilele M. S. Carol I, la anul 1868, Noembrie 9, hramul Intrarea în biserică a Maicei Domnuluĭ, cu cheltuiala comuneĭ Mîrşani, ajutînd şi alte comune învecinate şi a celor maĭ de aproape epitropiĭ Dincă Pupezeanu, Dumitru Anghel, Ion Gg. Burada, Ion M. Burada, Radu Urîtu, Ion Cărceanu, Stoian Ghisdavu, Diaconu Stan, Mihaĭ Buţă, Preotul Nistor. Cel dintîiŭ cîntăreţ al bisericeĭ Grigorie popa Ion.

Sunt 2 şcolĭ primare, una de băeţi şi a doua de fete; şcoala de băeţi funcţionează din 1838, are un local de zid construit de comună şi este frecuentată de 115 băeţi; şcoala de fete funcţionează de la 1879, şi este frecuentată de 43 fete.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ este de 2712 hect., din carĭ: 425 hect. ocupate de vatra satuluĭ; 2104 hect. pămînt arabil şi 16 hect. lac.

Moşia Mîrşani este proprietatea moşnenilor.

Viile, în întindere de 166 hect., sunt ale moşnenilor.

Meseriaşi sunt: 9 fierarĭ, 3 tîmplarĭ, 4 cojocarĭ şi 4 cizmarĭ.

Sunt 8 circiumĭ.

O cale comunală străbate comuna pe o lungime de 4 1/2 kil.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3534.50 leĭ şi la cheltuelĭ de 3363.31 leĭ.

Vite: 480 vite marĭ cornute, 750 oĭ şi 35 caĭ.

Mîrşani, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., formînd comuna Mîrşani. Vezĭ acest nume.

Mîrşani, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Mîrşani, în întindere de 2104 hect. arabile. Aparţine cetelor de moşnenĭ, ce se găsesc pe dînsa.

Pe moşie sunt 166 hect. de vie.

Mîrşia, *com. rur.*, jud. Vlaşca, pl. Neajlovul, situată pe Valea-Drîmbovniculuĭ, în jos de Sadina, proprietatea moştenitorilor Răducanu Dumitriu, fostă a familieĭ Bolintineanu.

Este situată la 36 kil. de Bucureşti, la 60 kil. de Giurgiŭ şi la 8 kil. de Obedenĭ, reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din două mahalale: Mîrşia-din-Deal, a d-luĭ R. Dumitriu, azĭ zestrală a d-luĭ C. Nacu şi Mîrşia din-Vale a d-luĭ Nicolae Cioflic; ele nu se despart de cît printr'o linie de hotar.

Suprafaţa ambelor proprietăţĭ este de 2054 hect.

S'a dat la 256 locuitorĭ, în 1864, o suprafaţă de 468 hect.

Este un petic de pădure de 200 hect. spre Purani.

Arenda anuală a ambelor trupurĭ este de 22009 leĭ.

Are o populaţie de 1100 locuitorĭ, din carĭ 212 contribuabilĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător, şi frecuentată de 40 băeţi şi 10 fete; o biserică, zidită de familia luĭ Bolintineanu, ţinînd de parohia Ueşti-Moşteni şi deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3544 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3679 leĭ.

Pe aci trece şoseaua judeţeană ce vine din Glavacioculu-Cîrtojanĭ şi duce spre Bucureşti şi Obedeanca, pe Valea-Drîmbovniculuĭ.

Poetul Dumitru Bolintineanu, s'a născut în acest sat, unde-şĭ avea şi proprietatea Mîrşia.

Mîrţani, *parte* a *comuneĭ* Capul-Pisculuĭ, pl. Riurile, jud. Muscel.

Mîrza, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuţa, cu 489 suflete şi 74 case.

Mîrza, *moșie*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuța, satul Mîrza. Aparține d-luĭ M. Boicescu. Pe dînsa sunt 28 pog. viĭ, 8 ale d-luĭ Boicescu și 20 ale locuitorilor. Se mai găsește și pădure.

Mîrza, *două trupurĭ de pădure*, în întindere de 350 hect., pendinte de com. Apostolache și Singerul, plasa Podgoria, județul Prahova, supuse regimuluĭ silvic.

Mîrza, *pădure*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuța, satul Mîrza, în întindere de 50 hect., aparținînd d-luĭ M. Boicescu. Este populată cu cer, stejar și gîrniță.

Mîrzănești, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Marginea, comuna Pielea. Are o populație de 486 suflete, din carĭ 94 contribuabilĭ.

Mîrzăști, *pîriă*, pe valea Mîrzăști, com. Tăutești, pl. Copoul, jud. Iași. Izvorește de sub pădurea Mîrzăști, se întinde spre E., printre dealurile Mîrzăști și Horlești, pînă la Podul-de-Lut, unde dă în valea și pîrîul Zahorna.

Mîrzea (Vîrful-), *virf de deal*, situat la N. de com. Gornetul-Cuibul, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Mîța, *deal*, continuare a dealuluĭ Popești, jud. Vasluiŭ, com. Micleștĭ, se întinde pe teritoriul com. Știoborăni, în partea-ĭ de N., și se termină aproape de Docolina.

Mîzganul, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 763 hect., pendinte de com. Hîrtiești, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Mlăceni, *sat*, cu 120 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Loviștea, făcînd parte din com. rur. Perișani. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Mlăciĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, cät. Săticul; pe malurile sale se văd marĭ gropĭ, numite ale-Jidovilor.

Mlăcile, *cătun*, al com. Sibiciul-d.-s., jud. Buzăŭ, cu 20 locuitorĭ și 6 case; are sub-diviziile Drăgănoi și Moara-Sibiceanuluĭ.

Mlăcile, *sat*, în jud. Dîmbovița, pl. Dîmbovița-Ialomița, cătunul com. Pietrari.

Mlăjetul, *com. rur.*, în jud. și pl. Buzăuluĭ, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Buzăul, la 61 kil. de orașul Buzăul.

Limita, la N., începe din poalele munteluĭ Vîrful-Oiĭ, continuă cît-va pe izvor, urcă în Vîrful-Ciniilor și se lasă în Poiana-Lazuluĭ, urcă plaiul munteluĭ Leurdeanul, apoĭ, pe izvorul Leurdeĭ, trece pe la Văcăriĭ, atinge cät. Gîrbovi (com. Nehoiașul), la capul dealuluĭ, urcă în Vîrful-Strungilor și se lasă pe valea Napița pînă în rîul Buzăul; la V., continuă pe matca Buzăuluĭ pînă la gura izvoruluĭ Cătlașul, ia pe Cătiașul în sus pînă la Piscul-luĭ-Bălan, de aci în vîrful munteluĭ Măgura, în apropiere de cät. Poenițele (com. Chiojdul), se lasă apoĭ pe slemnea plaiuluĭ pînă în muntele Muscelul; la S., din muntele Muscelul coboară drept pe muche pînă la Malul-Alb, dă în rîul Buzăul și îl trece în dreptul gureĭ Valea-Sibiciuluĭ, la Bordușoaia; la E., în sus pe malul stîng al Văeĭ-Sibiciuluĭ, urcă de la Bordușoaia în Vîrful-Roșiilor, apoĭ în vîrful Fulgoiul, se lasă în vale la Dogărița, de unde apucă pe drumul munteluĭ Goșea și urcă în vîrful Vlădani, de unde se lasă în izvorul Brusturișul, atinge Muscelul-Cărămănesc, la Groapa-Baciuluĭ și urcă iar pe Goșea pînă în vîrf și iar se lasă în vale pînă la Țărușele, de unde ia drumul pînă în Sèciul-Muscelenilor, unde se întîlnește cu Izvorul-Ruginos, cu care coincide pînă în hotarul moșieĭ Colți, unde după ce urcă în muche, se coboară în izvorul Valea-Bouluĭ, apucînd pe acest izvor pînă la vărsarea sa în Valea-Colților, pe care o părăsește ca să urce Vîrful-Pal; de aci se lasă pe plaiŭ, trece pe la lac, urcă vîrfurile: Stermina, Cheea și Coriiul, de unde se coboară iar în Valea-Colților, pe care merge pînă la sorgintea sa sub muntele Valea-Oiĭ.

Suprafața acesteĭ com. este de 3756 hect., din carĭ: 243 hect. arabile, 931 hect. pădure, 186 hect. fîneață, 1230 hect. izlaz, 140 hect. livezĭ, 7 hect. vie și 1019 hect. loc sterp.

Proprietățĭ însemnate sunt: Mlăjetul-Topilele și Trestioara-Ruginoasă, ale statuluĭ; Mlăjetul-Ursoaia, Lereasca și Poenele, particulare; iar Mlăjetul, Gorgăneasa, Stănilă, Hărhădăul, Valea-Rea, Bordușoaia și Păcura, ale cetelor de moșneni: Mlăjetenĭ, Gorgănești, Stănilenĭ, Vălirenĭ și Lupenĭ, numițĭ și Lereștĭ, pe care le posedă singurĭ, saŭ în devălmășie cu statul, saŭ cu particulariĭ.

Terenul com. e muntos, stîncos și sălbatic, totuși are și poziținĭ favorabile culturei și de o plăcută înfățișare. Așa, Valea-Sibiciuluĭ merită a fi văzută nu numaĭ pentru impor-

tanța ei geologică, dar și pentru frumusețea locului.

E avută în minerale și mai cu seamă în ape sulfuroase și feruginoase.

Comuna e formată din cătunele: Chirileşti, După-Piatră, Intre-Sibicee, Mlăjetul, Păcura, Stănile, Topilele, Trestioara, Valea-Lupului, Valea-Rea și Valea-Sibiciului, cu o populație de 3150 locuitori, din carî 433 contribuabili, locuind în 588 case.

Meseriași sunt: 20 lemnari, 4 rotari, 11 butnari, 1 croitor, 1 fierar, 1 cojocar și 1 bocangiu. Se țin anual 4 tîrguri: 8 Septembrie și 8 Noembrie la Mlăjetul; 29 August, la Valea-Sibiciului; 30 Noembrie, la Valea-Lupului.

Căi de comunicație n'are, altele, de cît drumurile naturale.

Vite sunt: 646 boi, 157 vaci, 64 viței, 11 cai, 7 iepe, 4 minzi, 1200 oi, 380 capre și 175 porci.

Stupi sunt 60.

Are o școală frecuentată de 30 elevi; 4 biserici, în Mlăjetul, Stănila, Valea-Lupului și Valea-Sibiciului, deservite de 3 preoți, 3 cîntăreți și 4 paracliseri, catedrala fiind cea cu hramul Nașterea Maicii Domnului; 4 circiumi; 2 mori și 1 făcău.

Budgetul com. e de 2911 lei, 80 bani.

Comuna e vechie. Cătunul Valea-Sibiciului exista la 1640. Dionisie Fotino mai menționează cătunele Mlăjetul și Stănila, înființate cu mult mai înainte.

E demn de vizitat muntele Vîrful-Pietrei, care are în partea de N., mai multe peșteri săpate în piatră unde, după tradiție, ar fi locuit Tătarii și care aŭ servit de ascunzătorî și locuitorilor în timp de invazii.

Mlăjetul, *cătun* de reședință al com. Mlăjetul, jud. Buzăŭ, cu 800 locuitorî și 125 case; are subdivizia Cîncarul.

Mlăjetul, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, proprietatea moșenilor Mlăjetenî; are cam 230 hect., din care 30 hect. arabile, apoî izlaz, livezi, pădure și sterp.

Mlăjetul, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, proprietate a statului, pendinte de Episcopie; are 630 hect. și e formată din trupurile: Corîiul, Topilele, Vîrful-Pinișorului și Vîrful-Sterminei.

Mlăjetul și Topilele, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, proprietate a statului, pendinte de Episcopie; are 800 hect., din care 170 hect. acoperite de curăturî, livezî, izlaz și sterp, iar restul pădurea Mlăjetul.

Mlăjetul-Ursoaea (Macoveanca, Jitianca), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul. Vezî Macoveanca.

Mlecănești, *sat,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi, cu o populație de 492 suflete: 256 bărbați și 236 femeî. Locuesc în 95 case.

Copiiî din sat urmează la școala mixtă din satul Mischi, ce este la 380 m.

Are o biserică cu hramul Sf. Dumitru, fondată de enoriași în 1874; 3 circiumi.

Mlecănești, *moșie* particulară, în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi, aparținînd bisericeî S-teî Treimi din Craiova. Are o pădure pe dînsa, numită Lunca-Mare.

Mlenăuți, *sat,* pe moșia cu același nume, com. Suharăul, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiu. Are o populație de 131 familii, saŭ 491 suflete.

Proprietatea moșieî este a mai multor răzeși. Din vechime, a fost a mănăstireî Solca din Bucovina, dăruită la 25 Iunie 1623 de Miron Barnovski, Hatman și Pircălabul Sucevei. A stăpînit-o mănăstirea pînă la 1785.

Are 2 biserici, deservite de 1 preot, 2 cîntăreți și 2 pălămari, una pe partea proprietaruluî Balasinovicî, cu hramul Sf. Gheorghe, făcută de zid la 1803, de Costache Manole, proprietarul moșieî; a doua pe partea din sus a răzeșilor, cu hramul Sf. Mihail și Gavril, făcută din lemn în 1814, de Ioan Pîrîu, răzeș.

Sătenii împroprietăriți aŭ 120 hect., 30 arî, pămînt, iar proprietarii moșieî, 1074 hect., 15 arî, cîmp și 71 hect., 61 arî, pădure. Vie se află pe moșie în întindere de $3^1/_2$ pogoane.

Drumul principal este acel de la Darabani la Dorohoiu.

Hotarele moșieî sunt cu: Lozna, Havîrna, Hudești și Suharăul.

Moara, *cătun,* jud. Argeș, plasa Pitești, făcînd parte din com. rur. Borlești-Vărzari.

Moara-Cîmpineanului, *numire veche a satului* Pantazi, din comuna Coslegiul, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Moara-Cîmpul-Crucei, *sat,* județul Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia. Are o populație de 169 suflete, 83 bărbați și 86 femeî. Locuesc în 31 case și 12 bordee.

Copiiî din sat urmează la școalele din satul Argetoaia-d.-s., ce este la 1 kil. 500 m. departe.

Moara-Conachi, *sătuc,* județul Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., comuna Filipeni, făcînd trup cu satul Fruntești, care este spre E.

Moara-de-Mărăcini, *mahala*, din com. rur. Bucovul, județul Prahova, pl. Cricovul.

Moara-de-Vînt, *munte* și *punct trigonometric*, jud. Buzău, acoperit de izlaz, pe malul drept al rîului Slănicul. Face limită între comunele: Aldeni, Beciul, Cernătești, Piclele și Pleșcoi.

Moara-din-Groapă, *cătun*, jud. Vlașca, pendinte de com. Patruzecĭ-de-Crucĭ, situat pe dealul drept al Neajlovului, în sus de Vadul-Stanchiĭ.

Proprietatea răposatului Sp. Gazoti, are o suprafață de 600 hect., din care pădure de tufă în întindere de 300 hect. S'a dat la 30 locuitorĭ foștĭ clăcașĭ, în 1864, o suprafață de 90 hect. Aduce un venit anual de 9000 lei.

Are o biserică, deservită de un preot și un dascăl; ține de parohia Patru-zecĭ-de-Crucĭ.

Locuitorĭĭ se ocupă cu facerea de cărbunĭ din lemnele ce se exploatează din pădurile învecinate: Corbi, Vadul-Stanchiĭ, Udeni și Moara-din-Groapă.

Moara-din-Siliște, *sat*, județul Argeșul.

Moara-Domnească, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Dîmboviția, situată la N.-E. de București, lîngă valea Pasărea, la 28 kil. de București.

Se compune din satele: Găneasa, Moara-Domnească și Șindrilița, cu o populație de 1180 suflete, din carĭ 212 contribuabilĭ, locuind în 239 case și 11 bordee.

Se întinde pe o suprafață de 1870 hect. D-l Kotzebue, ginerile răposatului general Mavros, are 1350 hect., și locuitorĭĭ, 520 hect. Proprietarul cultivă 900 hect. (45 izlaz, 5 vie, 400 pădure). Locuitorĭĭ cultivă tot terenul, fără să aibă locurĭ de izlaz.

Proprietarul are case marĭ și un parc frumos.

Are 2 bisericĭ (la Găneasa și Moara-Domnească); o școală mixtă; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 2 heleștae; 2 podurĭ stătătoare.

Vite sunt: 124 caĭ și iepe, 1 armăsar, 379 boĭ, 221 vacĭ și viteĭ, 4 taurĭ, 26 bivolĭ, 36 bivolițe, 65 capre, 73 porcĭ, 975 oĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 4974 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4915 leĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 93 pluguri, 80 cu boĭ și 13 cu caĭ; 198 care și căruțe: 164 cu boĭ și 34 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt 131 și neîmproprietărițĭ maĭ sunt 174.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ și 2 hangiĭ.

Moara-Domnească, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, pl. Dîmboviția, jud. Ilfov. Este situat la V. de Găneasa, pe malul stîng al văiĕĭ Pasărea.

Se întinde pe o suprafață de 1480 hect., cu o populație de 187 locuitorĭ.

D-l Kotzebue are 1350 hect. și locuitorĭĭ, 130 hect. Proprietarul cultivă 900 hect. (45 izlaz, 5 vie, 400 pădure). Locuitorĭĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae; o școală mixtă; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 1 heleșteŭ; 1 pod stătător.

Comerciul se face de 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 114 și al celor micĭ, de 415.

Moara-Domnească, *sat*, făcînd parte din com. rur. Rîfovul, județul Prahova, pl. Crivina, situat pe malul drept al rîului Teleajenul. Are o populație de 332 locuitorĭ.

Moara-Domnească, *sat*, la S. com. Valea-Rea, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, la 9 kil. de Vasluiŭ, situat de o parte și de alta a șoseleĭ naționale, Vasluiŭ-Iași, întinzîndu-se parte pe șes și parte pe ambele coaste ale dealuluĭ ce vine din satul Valea-Rea.

Suprafața satuluĭ e de 2824 hect. din care 274 hect. pădure și 2161 hect. loc de cultură, fînaț, imaș ale proprietățeĭ, iar 386 hect. ale locuitorilor.

Are o populație de 140 familiĭ, saŭ 440 suflete; o biserică, făcută de locuitorĭ, la 1829, deservită de 1 preot și 1 eclesiarh; o moară de apă și una cu vaporĭ; două cîrciumĭ.

Vite: 207 vite marĭ cornute, 819 oĭ, 19 caĭ și 30 rîmătorĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 26 pluguri și 50 care cu boĭ; 1 plug și 2 căruțe cu caĭ.

In partea de N. a satuluĭ, se vede locul unuĭ iaz și urmele îezătureĭ.

Moara-Draculuĭ, *cascadă* înaltă, în jud. Suceava, formată de pîrîiașul Bogolinul, ce se vede la scoborișul cu pluta pe Bistrița, în partea dreaptă, după ce s'a trecut Cheile și Scăricica.

Moara-Grecilor, *sat*, în jud. Vasluiŭ, pl. Crasna, com. Munteni-d.-s., la 5 kil. spre N. de orașul Vasluiŭ, așezat pe șesul din dreapta șoseleĭ naționale Vasluiŭ-Iași.

Teritoriul satuluĭ e de 2298 hect., din carĭ: 1454 hect. arabile, 258 hect. fînaț, 314 hect. imaș, 214 hect. pădure, 10 hect.

vîi şi 45 hect. vatra satuluĭ, ocupat de case, grădinĭ, drumurĭ, etc.

Are o populaţie de 110 familiĭ, saŭ 454 suflete; o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, zidită la 1815 de spătarul V. Miclescu, şi care la 1869 s'a restaurat şi înfrumuseţat de postelnicul Temistocle Bastachi; o moară cu aburĭ; o circiumă.

La marginea de E. a satuluĭ este un iaz cu moară, al proprietăţeĭ.

Vite: 215 vite marĭ cornute, 10 bivolĭ, 251 oĭ, 40 caĭ şi 38 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 56 pluguri şi 60 care cu boĭ; 10 căruţe cu caĭ; 12 stupi cu albine.

Moara-Joreĭ, *parte* din *moşia* Hăneşti, jud. Dorohoiŭ, pl. Başeul, com. Sirbi.

Moara-luĭ-Ciornei, *sat*, în jud. Vasluiŭ, pl. Fundurile, com. Tîngujeĭ, situat pe ţărmul stîng al Şacovăţuluĭ, pe o întindere de 286 hect. şi cu o populaţie de 44 familiĭ, saŭ 133 suflete.

Moşia e proprietatea d-luĭ I. Filipescu.

Moara-luĭ-Enică, *cătun*, al com. Cătina, jud. Buzăŭ.

Moara-Mocanuluĭ, *sat*, făcînd parte din com. Leurdeni, pl. Podgoria, jud. Muscel. E situat în partea de S.-E. a com., lîngă Ciulniţa şi pe malul stîng al rîuluĭ Argeşul.

Are o populaţie de 47 familiĭ, saŭ 210 suflete.

Prin centrul satuluĭ trece calea ferată şi şoseaua naţională Bucureşti-Piteşti, carĭ merg aproape paralel.

Moara-Nouă, *sat*, făcînd parte din com. rur. Lămoteşti-Gălbinaşi, plasa Negoeşti, judeţul Ilfov.

Are o suprafaţă de 416 hect. şi o populaţie de 82 locuitorĭ.

Statul are 355 hect. şi locuitoriĭ, 61 hect.

Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 235 hect. (7 sterpe, restul pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul, fără rezervă de izlaz.

Numărul vitelor marĭ e de 77 şi al celor micĭ, de 48.

Moara-Nouă, *sat*, făcînd parte din com. rur. Ploeştiorĭ, pl. Tîrgşorul, jud. Prahova. Are o populaţie de 108 locuitorĭ.

Moara-Popiĭ, *sat*, în jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, cătunul com. Dragodana.

Moara-Prefectuluĭ, saŭ **Armanul**, *sat*, în partea de S.-E. a com. Cepleniţa, pl. Bahluiul, jud. Iaşi, situat pe coasta dealuluĭ Hulpoiul, numit şi al-Perilor.

Are o populaţie de 41 familiĭ, saŭ 144 suflete.

Vite: 103 vite marĭ cornute, 23 caĭ, 485 oĭ şi 39 rîmătorĭ.

Moara-Săracă (Ţurloaia), *sat*, făcînd parte din com. rur. Căciulaţi, pl. Znagovul, jud. Ilfov. E situat la E. de cătunul Căciulaţi, între valea Pociovalişteĭ şi pădurea Gradiştea.

Se întinde pe o suprafaţă de 728 hect., cu o populaţie de 644 locuitorĭ.

Statul are 325 hect. şi locuitoriĭ, 403 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 200 hect. (restul pădure). Locuitoriĭ rezervă pentru izlaz 25 hect.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 20 elevĭ şi 14 eleve; 1 moară de apă; 1 heleşteŭ; 1 pod.

Comerciul se face de 5 circiumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 446 şi al celor micĭ, de 879.

Moara-Săracă, *moşie*, a statuluĭ, jud. Ilfov, pendinte de mănăstirea Căldăruşani.

Se arendează cu 8800 leĭ anual.

Are şi o pădure de 200 hect.

Moarele-de-Vînt, *suburbie*, în oraşul Bîrlad, jud. Tutova, situată în partea de S.-V. a oraşuluĭ, pe dealul cu acelaşĭ nume.

Moarta, *rîu*, jud. Ilfov, începe din rîul Păltinaşul şi se varsă în rîul Sterpul. Udă moşia Prundul şi are o lungime de 5 kil., curgînd în direcţiunea N.-E.

Moarta, *zăvoiŭ*, jud. Vlaşca, pl. Călniştea, pe malul Argeşuluĭ, pendinte de proprietatea Gradiştea-d.-s. a d-luĭ N. Tătăranu.

Moaşa (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Moaşa, pendinte de com. Strîmbeni, plaiul Vîrbilăŭ, jud. Prahova.

Mocanca, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Deduleşti; izvoreşte din dealul Pleşeşti; udă com. în partea de E. şi se varsă în rîul R.-Sărat, pe stînga luĭ.

Mocani, *sat*, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, situat în drumul ce duce de la tîrgul Buhuşi, prin Cioplani, pe rîul Bosculeasa. Cu marginele sale formează hotarul către jud. Roman.

Mocani. Vezĭ Bărtăluşul, sat, com. Puieşti, jud. Tutova.

Mocani, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., căt. com. Racoviţeni, aşezat în partea de E. a comuneĭ, pe rîul Cîlnăul, la poalele dealuluĭ Mocani, de la care şĭ-a luat numele, la 1 1/2 kil. spre N. de cătunul de reşedinţă, Racoviţeni. Are o întindere de 35 hect., cu o populaţie de 81 familiĭ, saŭ 328 suflete, din carĭ 45 contribuabilĭ; o biserică.

Mocani, *mahala,* în partea de E. a com. Măneciul-Pămînteni, pl. Teleajenul, jud. Prahova, populată cu mocanĭ veniţĭ de dincolo, şi carĭ s'aŭ retras din Măneciul-Ungureni.

Mocani, *tîrlă,* jud. Brăila, la 1 kil. spre V. de satul Batog, pe vîlceaua Batogului, înfiinţată de locuitorĭ transilvăneni. Vatra satuluĭ e de 25 hect. cu o populaţie de 35 familiĭ, saŭ 171 suflete.

Vite sunt: 60 caĭ, 160 cornute, 410 oĭ şi 50 rîmătorĭ.

Mocanilor (Drumul-), *drum,* la N.-E. judeţuluĭ Ilfov. Formează limita între jud. Ialomiţa, începînd dela căt. Sărindarul-d.-j. şi pînă la Drăgoeşti-d.-s., pl. Mostiştea.

Peacest drum treceaŭ primăvara nenumărate turme de oĭ de la baltă la munte.

Mocanul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Pătîrlagele, acoperit de pădure şi izlaz.

Mocanul, *deal,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Podari, înalt cam de 175 m.; este acoperit cu fineţe şi vĭĭ.

Mocanul, *ostrov,* cu pădure de salcie, pe domeniul Giurgiul, jud. Vlaşca, pl. Marginea, proprietatea statuluĭ. Are o suprafaţă de 300 hect. şi ţine de ocolul silvic cu reşedinţa în Giurgiŭ.

In acest ostrov, la 1853, aŭ avut loc lupte între Turcĭ şi Ruşĭ.

Mocanului (Balta-), *lac,* în jud. Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul com. rur. Pisica, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Azaclîul; este situată în partea de N.-V. a plăşeĭ şi în cea de V. a com.; e formată de Dunăre, cu care comunică prin două gîrliţe şi se varsă în balta Lătimea; are 112 hect. întindere şi e înconjurată cu stuf; conţine peşte.

Mocească (Ceapa-), *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Mizil.

Moceşti, *vechie numire* a *cătunuluĭ* Lipia, com. Lipia, jud. Buzăŭ.

Moceşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Iordăcheanu, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o biserică, fondată la 1694 de loc.

Moceşti, *moşie* moşnenească, în jud. Buzăŭ, com. Lipia; are cam 700 hect., arături, vĭĭ, izlaz şi pădure; e sub-divizată, după ramificările vechĭlor cete de moşneni, în următoarele sforĭ: Buzoianca, Culoeşti, Domnia, Filitis, Măroeşti, Pislăreasa, Potopeasa, Turculeasa, Vătăşeasca şi Vetreşti.

Mociarul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Trestioara, căt. Criveleşti, acoperit de pădure, izlaz şi sterp şi avînd multă humă albă.

Mociarul, *lac,* în jud. Buzăŭ, com. Trestioara, pe vîrful munteluĭ Mociarul. Are o suprafaţă cam de 8 hect. şi e înconjurat de pădure de anin şi trestie. Conţine peşte. Merită a fi vizitat pentru frumuseţea loculuĭ.

Mociarul, *pîrîŭ,* în jud. Buzăŭ, com. Trestioara; iese din lacul Mociarul, desparte muntele Pităoiul de muntele Mociarul şi se scurge în rîul Slănicul, în faţa cătunuluĭ Lopătari din com. Lopătari.

Mociarul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Trestioara, căt. Criveleşti; are 620 hect. curăturĭ, fineaţă, livezĭ, pădure şi sterp.

Mocirlele-Leotiĭ, *poiană,* în jud. Muscel, la o înălţime de 2 k'l., înconjurată de toate părţile de înălţimĭ. De la bata acelor înălţimĭ izvoresc o mulţime de izvoare, carĭ favorizînd desvoltarea maĭ abondentă a vegetaţiuneĭ, face ca suprafaţa aceleĭ poenĭ să se acopere de turbă.

Locuitorĭĭ maĭ numesc această localitate şi Căldarea, din cauza formeĭ sale.

Mocra, *pădure,* pe teritoriul satuluĭ Comarna, com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iaşi, proprietatea comuneĭ Iaşi.

Modîrceni, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Tomşani, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Are, împreună cu Bogdăneşti, o populaţie de 350 locuitorĭ (150 bărbaţĭ, 200 femeĭ).

Aci e o biserică, fondată la anul 1810 de Anghel Chiceanu şi alţĭ.

Modîrceni, *vale,* izvoreşte din Dealul-Pietrarilor şi se varsă în rîul Bistriţa, în raionul comuneĭ Tomşani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Modnia, *vale,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Broşteni, izvoreşte de la E. comuneĭ; udă cătunul Giteji şi se varsă în rîul Cerna, între comunele Broşteni şi Lăpuşata.

Modoaia, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., formată din 2 cătune: Modoaia și Groși, situată pe valea rîului Cernișoara, la 45 kil. de capitala județului și la 40 kil. de a plășei.

Are o populație de 595 locuitorĭ, 316 bărbați, 279 femeĭ, locuind în 207 case; 2 bisericĭ, în fie-care cătun cîte una.

Meseriașĭ sunt: 8 lemnarĭ, 3 croitorĭ și 2 cizmarĭ.

Vite: 15 caĭ, 118 boĭ, 70 vacĭ, 48 capre, 30 oĭ, 150 porcĭ.

Locuitorii din cătunul Groși sunt moșneni, iar 79 din Modoaia s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 276 hect. pe moșia statuluĭ Modoaia, fostă pendinte de Episcopia Rîmnicul.

Cînd timpul e prielnic, se fabrică aci pănă la 1000 decalitri țuică.

Toată comuna, cu izlaz cu tot, are 1044 hect.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 600 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Cerneĭ, Luncavățul, Valea-luĭ-Filip, Trașca, Socetul, Valea-Voiciĭ.

Modoaia, *sat,* făcînd parte din com. rur. Modoaia, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o biserică.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864.

Modoaia, *deal,* la Vestul comuneĭ Popești, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are direcția de la N. spre S. și separă comuna Modoaia de comuna Popești.

Modoaia, *moșie* a statuluĭ, fostă pendinte de Episcopia Rîmnicul, situată în comuna Modoaia, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Se arendează cu 1100 leĭ anual.

Modoaia, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 1263 hect., situată în com. Broșteni, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, formată din trupurile: Hotărasca (127 hect.), Aninosul (896 hect.) și Valea-Urzica (240 hect.).

Modorani, *mahala,* în jud. Mehedinți, com. rur. Negomirul, pl. Văilor.

Modreni, *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul comuneĭ Valea-Sălcieĭ, situat în partea de E. a comuneĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Cîlnăul, la poalele dealuluĭ Modreni, la 200 m. spre E. de cătunul de reședință, Valea-Sălcieĭ. Are o întindere cam de 32 hect., cu o populație de 48 familiĭ, saŭ 212 suflete, din carĭ 38 contribuabilĭ.

Modruzeni, *cătun,* în jud. Putna, pl. Șușița, com. Pădureni.

Are o populațiune de 180 suflete, locuind în 55 case.

Modruzești, *fost sat,* în județul Buzăŭ, comuna Vadul-Soreștilor.

Modruzești și **Căprești,** *moșie* a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Vadul-Soreștilor, pendinte de Episcopie. Are 520 hect., cea maĭ mare parte arabile, apoĭ fineață, vieș și pădurea Nănia, saŭ Căpreasca, de 138 hect.

Această moșie a fost dăruită de Dan, marele Voevod, boerului Stroe și luĭ David Mareș. Hrisovul e scris în Argeș, anul... Martie 25. (Condica Episcopieĭ, fila 111). Maĭ tîrziŭ s'a dăruit Episcopieĭ. Mateĭ Basarab iartă pe locuitoriĭ de aci de bir, ca poslușnicĭ aĭ Episcopieĭ. Doĭ țăranĭ aŭ venit la Mateĭ să ceară a fi pușĭ la bir, însă Mateĭ dă hrisovul din 7162, Septembrie, prin care interzice de a se lua bir de la Modruzești.

Modruzul, *deal,* se întinde de la E. la V., în partea de S. a dealuluĭ Schinii-Tesculuĭ, com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, și se termină în șesul Lohanul; pe el se cultivă cereale, pe o suprafață de 122 hect.

Modruzul, *pîrîŭ,* care e scurgerea apelor din valea Modruzul, Struna și Ichim de pe moșia Deleni, pl. Coșula, jud. Botoșani. Curge spre N. și se varsă în Miletin.

Mofleni, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Balta-Verde, situat pe apa Jiuluĭ, la V. de satul de reședință, Braniștea. Are o populație de 338 suflete, 177 bărbați și 161 femeĭ. Locuesc în 75 case. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Braniștea, ce este la 3½ kil. În sat se află: 1 croitor, 1 cizmar și 8 cîrciumĭ.

Alăturĭ de podul Bucovățuluĭ, se găsește o lăptărie model, unde se face unt, brînză albă și caș-caval de bună calitate.

Mofleni, *fost sat* deosebit, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovățul. Azĭ ține de com. Balta-Verde, din pl. Ocolul.

Mofleni, *moșie,* a statuluĭ împreună cu Vîrvorul, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Vîrvorul și pl. Ocolul, com. Balta-Verde. Are o întindere de 266 hect. Se găsește pe dînsa și pădure.

Mofleni, *pădure,* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Balta-Verde, în întindere de 65 hect. Se găsește pe ambele părțĭ ale șoseleĭ județene Craiova-Bucovățul. Este populată cu arțarĭ, cerĭ, frasinĭ și stejarĭ, aceștia predominînd.

Mogândăneni, *cătun,* jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din

com. rur. Richițelele-d.-j. Are o populație de 69 familii, saŭ 284 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de un preot și un cîntăreț.

Mogești, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Cade în partea de N.-V. a comunei și este udată de Valea-Oarbei și de Valea-lui-Stan. Are o biserică.

Mogoi, *vale*, jud. Vîlcea, plasa Ocolul, com. Titireciul, la ½ kil. și spre E. de vatra satului.

Mogorogea, *munte*, în județul Neamțu, pl. Piatra-Muntele, comuna Călugăreni, situat spre satul Coroiul, în ramura munteluĭ Domesnicul și în prelungirea munteluĭ Vîrful-Mare.

Mogorogea, *pîrîiaș*, în județul Neamțu, pl. Piatra-Muntele, comuna Călugăreni; izvorește din dealul cu același nume și se varsă pe stînga pîrîului Hangul, între satele Coroiul și Gălbăzeni.

Mogoșanca, *moșie* a statului, în jud. Teleorman, pl. Margineĭ, com. Furculești. Are o întindere de 250 hect. Se mai numește și Ulmeni-Mogoșanca.

Mogoșani, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, situată pe o cîmpie, numită Cîmpia-Argeșului, la cîți-va kil. spre S.-E. de Găești și lîngă calea ferată București-Pitești-Vîrciorova.

Prin raionul comuneĭ, curge apa Tinoasa și spre S., rîul Argeșul. Are un singur podeț peste apa Tinoasa.

Se compune din patru cătune: Mogoșani, Frăsinei, Puroinica și Tetcoiul, cu o populație de 1400 locuitorĭ.

In comună sunt treĭ bisericĭ; o școală, condusă de un învățător, plătit de stat; o moară de apă.

Se învecinește: la E. cu Costești, la V. cu Cojocarul, la N. cu Mătăsarul și la S. cu com. Grecĭ. De Mătăsarul se desparte prin apa Tinoasa, de Grecĭ prin rîul Argeșul, iar de Cojocarul și Costești prin cîmpie, unindu-se mai cu toate comunele vecine prin șosele vecino-comunale. E situată la ½ kil. spre S. de halta Mătăsarul.

Mogoșani, *cătun*, aparținînd comuneĭ Bobul, pl. Amaradia, județul Gorj, situat la V. comuneĭ Bengești, pe malul drept al rîuluĭ Blahnița.

Are o suprafață de 970 hect., din carĭ: 445 hect. arabile, 381 hect. fînețe, 13 hect. viĭ, 20 hect. pădure mare, 55 hect. pădure mică, 35 hect. pomet, 16 hect. izlaz, și 5 hect. vatra satului.

Are o populație de 76 familiĭ, saŭ 384 suflete, din carĭ 76 contribuabilĭ; o biserică, deservită de preotul de reședință.

Locuitoriĭ posedă: 15 pluguri, 28 care cu boĭ; 263 vite marĭ cornute, 27 caĭ, 754 oĭ, 137 rîmătorĭ, 12 capre; 13 stupĭ cu albine.

Comunicația se face prin drumurĭ ordinare.

Din centrul cătunului pleacă, un drum ordinar numit Bălăceanul.

In sat se găsesc: 1 puț și 2 fîntîni.

Mogoșani, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Susița.

Mogoșanul, *pîrîŭ*, pe moșia Mihoreni, jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, com. Buda.

Mogoșească (Salcia-), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Smeeni.

Mogoșești, *com. rur.*, în partea de S.-E. a plășeĭ Stavnicul, județul Iași, situată pe costișa despre E. și N. a culmeĭ dealuluĭ Bordea, ce înconjură toată plasa în partea despre S.

Se compune din satele: Mogoșești-Frumoaseĭ, Mogoșești-Gălățeĭ, Budești, Mînjești și Vocotești, cu o populație de 462 familiĭ, saŭ 1947 suflete.

Tot pămîntul comuneĭ este deluros, acoperit cu pădurĭ, livezĭ și viĭ; sunt și puține șesurĭ, udate de maĭ multe pîrae.

Are 5 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ, 5 cîntărețĭ și 3 eclesiarhĭ; 2 școlĭ, conduse de 3 învățătorĭ și frecuentate de 101 elevĭ; o moară de vînt, 2 de apă și 2 cariere de piatră.

Prin această comună trece drumul județean Iași-Vasluiŭ, peste Dealul-Bordeĭ. Prin mijlocul eĭ trece drumul comuno-vecinal de la Iași la Vasluiŭ prin satele: Budești, Hadîmbul și Mironeasa, tot peste Dealul-Bordeĭ.

Budgetul comuneĭ e de 9703 leĭ, 47 banĭ, la venitурĭ și de 9681 leĭ, 75 banĭ, la cheltuelĭ.

Vite: 2337 vite marĭ cornute, 320 oĭ, 260 capre, 152 caĭ și 407 rîmătorĭ.

Mogoșești, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-j., situată pe valea Mogoșasca, spre V. de Plapcea-Mare, la 20 kil. de capitala județuluĭ.

Casele răspîndite atît pe vale cît și pe ambele dealurĭ s'aŭ pus la linie încă din timpul luĭ Alexandru Ghica (1834–1842).

Afară de numirea oficială, comuna Mogoșești în partea de N. se mai numește Grajdul, iar în partea de S., Olteni. Statul a dat o parte la însurățeĭ în 1864

și 1879 și parte a vîndut-o în loturi.

Are o populație de 1014 locuitori.

Sunt 3 biserici, deservite de 2 preoți.

Biserica despre S. poartă inscripția următoare:

Această sfîntă și Dumnezeească biserică, ce se cinstește și se prăsnuește hramul Sf. Nicolae s'a ridicat din temelie și s'a înfrumusețat, după cum se vede de robul lui D-zeŭ . . . (lipsește), în zilele prea Luminatului Domn Io Grigorie Ghica Voevod. Insă, după spusa locuitorilor bătrîni, cător al acestei biserici a fost un anume Stroe Ciobanul, care, se zice, a ridicat acest lăcaș, pe locul unde era o altă biserică de lemn în cring.

A doua biserică, din centru, cu hramul Adormirea Maicei Domnului s'a rezidit la anul 1882 și este de lemn. A treia biserică, de la N. comunei, cu hramul Sf. Dumitru și Cuvioasa Paraschiva, s'a zidit la a. 1841.

Are o școală, înființată la 1875, frecuentată de 44 copii.

Locuitorii sunt moșneni; 47 s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 158 hect., și 28 la 1879, dîndu-li-se 140 hect. în moșia statului Clocociovul.

Vite sunt: 57 cai și iepe, 220 boi, 56 vaci, 1500 oi și 20 porci.

Comuna se întinde pe o suprafață de 1914 hect.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 2814 lei, 94 bani.

Comerciul se face de 4 cîrciumari.

O șosea comunală, care merge de la N. la S. și care se întîlnește cu șoseaua națională Slatina-Pitești, înlesnește comunicația între această comună și comuna Constantinești.

E brăzdată de-dealul Plapcea, pe care se cultivă cereale, fiind și cîte-va petece de vie.

De la N. la S., o udă gîrla Mogoșasca, în care se varsă pîraiele: Bechianca, Barbul, Iacovul, Băjasca, Răduca, Sărarul, Pahonțul, Gerul, Grajdul, Basamacul, Gropile, afară de alte multe vîlcele.

Se zice că datează din timpul lui Negru-Vodă. Primul locuitor, spune legenda, ar fi Mogoș, care avea 4 copii (3 băeți și o fată) și din carî aŭ rămas 4 neamurî: Budești, Schiopești, Saraoleștí și Cuingești.

Mogoșești, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Moldova, spre N. de orașul Roman și aproape de extremitatea județului, la 30 kil. de el și la 31 kil. de reședința plășeĭ.

Este formată din satele: Mogoșești și Muncelul-d.-s., cu reședința com. în satul Mogoșești.

Are o populație de 526 familiĭ, saŭ 1797 suflete, din carî 200 fam. de Ungurî și 17 fam. de Evreĭ.

Sunt 4 biserici de lemn: 2 ortodoxe și 2 catolice; o școală mixtă.

Budgetul com. e la venitură de 5227 leĭ, și la cheltuelĭ, de 4957 leĭ.

Mogoșești, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Buda, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ, cu o populațiune de 196 familiĭ, saŭ 799 suflete.

Este situată la poalele pădurei și e formată din cătunele: Mogoșeștĭ, ce formează vatra satului și Lunca, așezată mai jos, lîngă un smîrc.

Proprietatea moșieĭ e a moștenitorilor răposatului Grigore M. Holban. In vechime a fost a mănăstireĭ Holcea din Bucovina, pînă la 1785; iar în urmă a mănăstireĭ Mogoșești.

Are 2 biserici, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 2 pălămarî: una, fostă mănăstire de călugărî, cu hramul Nașterea-Maicei-Domnului, zidită în 1818 de monahul Sava Holban și a doua de lemn, făcută la 1794 de Ignat Bătrînul și restaurată în 1851 de spătarul Mihalache Holban, fost epitrop al mănăstireĭ.

Sătenii împroprietăriți aŭ 321 hect., 8 ar., pămînt, iar proprietarul, 130 hect., 33 ar., cîmp, 286 hect., 44 ar., pădure și 10 pogoane vie.

Drum principal este acel de la Mihăileni la Mamornița, trecînd pe lîngă sat.

Moșia se limitează cu Mihoreni, Buda-Mare și Becești.

Mogoșești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Copăceni-Mogoșești, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S. de București, pe malul sting al rîuluĭ Argeșul. Pămîntul săŭ e mlăștinos în partea de N.

Se întinde pe o suprafață de 656 hect., cu o populație de 371 locuitorĭ.

D-l V. M. de Gravie are 360 hect. și locuitoriĭ, 296 hect. Proprietarul și locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Intîmpinarea Domnului, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 21 copiĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 219 și al celor micĭ, de 232.

Acest cătun se crede a fi întemeiat de la 1814. Mai înainte se zice că ar fi fost așezat în valea Argeșuluĭ, nu departe de locul ce-l ocupă azĭ, și că în urma unuĭ înec mare, locuitoriĭ, pe la anul 1826, și-aŭ așezat casele pe deal.

Poartă numele lui Mogoș-Vor-

nicul, care, după cum se zice, a fost întemeetorul cătunului, pe moșia sa. Nu se știe cu siguranță când a fost întemeiat în vale, dar se constată că de la anul 1824 cătunul a trecut în stăpînirea lui Constantin Bălăceanu și a urmașilor săi, până în timpii mai din urmă.

Despre Mogoș, se povestește că cu înființarea cătunului în vale ar fi zidit niște frumoase case în coasta dealului și după aceea ar fi ridicat și o biserică tot în vale, dar rămășițele acestora nu se mai văd azi. Mogoș-Vornicul, boier de divan, a adus la cunoștință locuitorilor de prin prejur și a veneticilor, că oricine ar avea dorința să se așeze cu familia sa pe moșia lui, va fi scutit de toate dăjdiile către stat, nu va avea nici o supărare din partea verí-căruia și pămînt de hrană în de-ajuns.

Mogoșești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bărăști-de-Vede, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt; este situat la E. comunei și are o populație de 140 locuitorí.

Mogoșești, *sat,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mogoșești, la 30 kil. spre N. de orașul Roman și la 31 kil. de reședința plășei, situat aproape de extremitatea județului, pe malul drept al rîului Siretul.

Este reședința com. Mogoșești.

Are o populație de 164 familií, saŭ 571 suflete, din carí: 100 familií de Ungurí și 2 familií de Evreí.

Sunt 2 biserici de lemn: una ortodoxă și alta catolică. Ungurii din acest sat țin de parohia Hălăucești.

Are un pod umblător pe rîul Siretul.

Se face aci bîlciŭ la 14 Septembrie.

Mogoșești, *numire,* ce se da mai înainte *satului* Volintirești, din jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Heleștieni.

Mogoșești, *mănăstire,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, com. Buda, la 2 ore de Herța și la 1 1/2 ore de Mamorniță, pe un drum cam anevoios.

Biserica bine zidită se înalță între casele egumenești, acele pentru soborul monahal și încăperile pentru institute, toate înconjurate de solidul zid al ogrăzeí; iar de-asupra porței se ridică turnul clopotnițeí. Lîngă acestea se adaugă pe o parte grădina cultivată bine formată, pe de altă parte satul Mogoșești.

Biserica are hramul Nașterea-Maicei-Domnului.

Ștefan Holban, boer, proprietar mare din acest județ, dedat vițeí celibatare, se ocupa cu exploatarea proprietăților sale și cu întinsă apicultură; avînd multe și marí prisecí, chiar și pe moșii străine. Cu așa preocupare, avutul săŭ creștea, vrîsta înainta și aplicarea către devoțiile religioase sporea încă mai mult, determinîndu-l a lua shima monahală, cînd căpătă numele de Sava. Spre complectarea aplicăreí sale pioase, la 1818, pe moșia sa Mogoșești, alese frumoasa poziție într'o înfundătură a dealurilor spre Mihoreni și Culicení și fondează această mănăstire, de care instituții, județul era cam lipsit. După terminare înzestrînd-o abondent cu necesariile oficiului Divin, adună sobor de călugări și solicită de la Chiriarchie, numirea unui Egumen, în care calitate a venit Arhimandritul Athanasie Sevastias, ce în urmă deveni Arhiereul Athanasie Sevastias, după care supuse mănăstirea către Mitropolia din Iași, pentru controlul conducereí și al întreținereí.

Sava Holban prin testamentul săŭ prevedea: cum să se întrețină mănăstirea, soborul și toate ale eí; cum să se întrețină o bolniță (spital) cu 15 paturí, spre vindecarea sărmanilor suferinți, căutîndu-se cu leacurile cuvenite de un doctor învățat, avînd toate cerute de știință și regulă pentru asemenea așezămînt, fără întrerupere vre-o dată; cum să se urmeze cu bisericile de pe toate proprietățile sale; cum să se întrețină o școală la care să se deprindă copiíi sătenilor cu lumina învățăturei; cum hărăzește în nestrămutată proprietate a mănăstireí Mogoșești averea sa compusă: din toate vitele și prisăcile, ce le avea în diferite locurí și din moșiile: Mogoșești, Horbova (Sanihaul), Pilipăuți, Hilișaul, toate în acest județ, și Epureni în jud. Botoșani; cum să se facă biserică la moșiile aceste, carí nu aŭ așa sfinte locașurí. După aceste dispune, ca averea aceasta să se administreze de epitropia ce institue, și nici vr'o rudenie să nu aibă amestec saŭ părtășie la venit; ca moșiile să se arendeze licitativ la locașul Mitropolieí din Iași și administratorul epitropieí să dea seamă controlicește la eforia ce o rînduește.

Dispozițiile acestea mulți ani după moartea fondatorului s'aŭ îndeplinit, dîndu-se regulat la Mitropolia din Iași, seamă de administrare până în anul 1859.

Murind Spătarul Mihalache Holban ce era lăsat epitrop administrator prin testament, crezíi frații Iorgu și Grigore Holban, un timp luară în arendă moșiile mănăstireí; apoí în prevederea legeí de secularizare, puseră stăpînire absolută pe acele moșii.

Ministerul bazîndu-se pe testamentul răposatului monah Sava Holban; pe legea secularizăreí din 1859 și 1863 și pe art. 760 din Codul Calimah, reclamă la 20 Iulie 1867 asupra D. Gr. M. Holban, ca să dea în primirea statuluí mănăstirea Mogoșești cu toate bunurile venite eí de la răposatul monah Sava Holban, și la 29 Aprilie 1868, avocatul statuluí a susținut înaintea Tribunaluluí din Dorohoiŭ, că, după promulgarea legeí de secularizare, urmînd Statul să lămurească averea aferosită de monahul Sava Holban, Mogoșești se stăpînește de d-nul Grig. M Holban, în baza clauzeí din testamentul recunoscut de Guvern prin Hrisovul Domnesc din 26 Aprilie 1847. Că combătînd aplicarea acesteí clauze, ceru restituirea totaleí averí către Stat și tot odată a fi obligat să dea socotelă de administrarea eí de la 1859 până la predare.

Tribunalul a hotărît:

Mănăstirea Mogoșești, în baza testamentuluí fiind persoană juridică, trebue să fie proprietara averei lăsată eí prin testament și acelei venită mai în urmă; că representantul familieí (D. M. Holban) d-nul Gr. M. Holban să administreze averea după dispozițiile testamentuluí și să dea seamă la Curtea de Compturí, con-

form legeĭ respective cu începere de la 1869, pe tot timpul cît a fost și va fi îngrijitor și administrator mănăstireĭ. Că statul este drept și dator a observa și să oblige la dare de seamă pe epitropul de administrația avereĭ. Că pentru îndeplinirea și abaterea sa, poate să fie tras la răspundere.

D-nul Gr. M. Holban, nemulțumit cu așa hotărîre, a recurs la autoritățile superioare, de la carĭ cîștigînd hotărîrea după dorința, în urmă împarți averea cu frații și surorile sale.

Mogoșești, *fost sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, atunci cînd com. Mălăești făcea parte din pl. Amaradia.

Mogoșești, *mahala,* jud. Vilcea, pl. Ocolul, com. rur. Stoenești.

Mogoșești, *deal,* pe care se află așezată com. Copăceni-Mogoșești, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Are o lungime cam de 2 kil. și pe dînsul se cultivă 260 hect. vie.

Mogoșești, saŭ **Dealul-Ciureștilor,** *deal,* jud. Vasluiŭ, pl. Funduri. Este o prelungire a dealuluĭ Mogoșești din jud. Iași; se întinde de la N. spre S., pînă la mijlocul com. Scheia, de unde se ramifică în alte treĭ părți, numite: Dealul-Tauruluĭ, al-Moviliței și al-Muncelului.

Mogoșești, *moșie,* în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Costișa. Se maĭ numește și Lițani; este situată pe lîngă moșiile Bodești-Buhușoaia și Cărmănești.

Mogoșești, *moșie,* a statuluĭ, jud. Olt, fostă pendinte de mănăstirea Clocociovul. Se arendează cu 5200 leĭ anual.

Mogoșești, *pădure,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mogoșești, în întindere de 200 hect.

Mogoșești, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 100 hect., com. Mogoșești, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Mogoșești-Frumoaseĭ, *sat,* în partea de S.-E. a com. Mogoșești, pl. Stavnicul, jud. Iași, situat pe costișa dealuluĭ Chiscul-luĭ-Toader, cu fața spre N.-E.

Legenda spune că numele îĭ vine de la un răzeș, numit Mogoș, care avea în stăpînire acest loc, și în urmă împărțindu-l la treĭ fiĭ aĭ săĭ, s'a întemeiat satele acestea, numindu-se ale Mogoșeștilor, iar numele de Frumoasa i s'a dat după mănăstirea Frumoasa, căreia 'i-a fost închinată moșia, pe timpul călugărilor Grecĭ.

Are o populație de 192 familiĭ, saŭ 824 suflete; o biserică, zidită la 1842, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh; o școală, înființată în 1865, frecuentată de 69 elevĭ.

Moșia aparține statuluĭ. Pe ea se află pădurĭ, livezĭ și viĭ.

Locuitoriĭ posedă: 720 vite marĭ cornute, 47 caĭ, 107 oĭ și 180 rîmătorĭ.

Mogoșești-Gălățeĭ, *sat,* în partea de E. a com. Mogoșești, pl. Stavnicul, jud. Iași, spre V. de satul Mogoșești-Frumoaseĭ, situat pe dealul Gălățeĭ și costișa dealuluĭ Huma.

Are o populație de 85 familiĭ, saŭ 357 suflete; o biserică, făcută de locuitorĭ la 1868, cu 1 cîntăreț.

Moșia Galata e proprietatea statuluĭ. Parte din ea s'a vîndut în 1886.

Vite sunt: 19 caĭ, 302 vite marĭ cornute, 11 oĭ și 65 rîmătorĭ.

Mogoșești-Volintirești, *moșie,* a statuluĭ, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mogoșești, arendată anual cu 15600 leĭ anual.

Mogoșoaia, *sat,* jud. Ilfov, pl Znagovul, făcînd parte din com. rur. Bucoveni. Cade spre N.-V. de București și la S.-E. de Buciumeni, pe malul stîng al rîuluĭ Colintina, unde acesta formează lacul Mogoșoaia.

Prin sat trece șoseaua județeană București-Tîrgoviște.

Suprafața satuluĭ e de 3507 hect., împreună cu Chitila și Odăile, cu o populație de 647 locuitorĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, frecuentată de 16 elevĭ și 7 eleve; 1 pod.

Moșia, fostă proprietate a Principeluĭ N. G. Bibescu, aparține d-luĭ Movilă, care are 2820 hect. și locuitorilor, carĭ aŭ 687 hect. Proprietarul cultivă 1000 hect. (143 hect. izlaz, 1600 hect. pădure, restul necultivabile). Locuitoriĭ cultivă 659 hect. (37 hect. sterpe).

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 238 și al celor mici de 577.

Mogoșoaia, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, cât. Băneasa-Herăstrăŭ, pe linia București-Ciulnița, pusă în circulație la 17 Noembrie 1886. Se află între stațiile București (6.8 kil.) și Pantelimon (9.6 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭ de 82m.57. Venitul acesteĭ stațiĭ a fost de 51635 leĭ, 35 b.

Mogoșoaia, *fort,* în jurul Bucureștilor, jud. Ilfov.

Mogoșoaia, *pădure,* (1600 hect.), jud. Ilfov, pl. Znagovul, fostă proprietate a Principeluĭ N. G. Bibescu.

Mogoșoaia, *gîrlă,* izvorește din

munții com. Teșila, pl. Peleșul, jud. Prahova; curge de la E. spre V. și se varsă în rîul Doftana, pe țărmul sting, în raionul comunei Teșila.

Mogoșul, saŭ **Țuțumeica**, *deal*, în jud. Gorj, plaiul Novaci; se întinde din hotarul Aninișiul, spre S., formînd malul drept al Cioșădiței, pînă în dreptul cătunului Ciocădia, unde se termină.

Mogoșul, *pîrîŭ*, jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Măneciul-Ungureni; izvorește din muntele Fața-luĭ-Gherghel; curge de la N.-V. către S.-E. și se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept.

Mogoșul, *vale*, jud. Vlașca, pe proprietatea Dușani, a Eforiei Spitalelor Civile din București, pendinte de com. Letca-Veche; se varsă în apa Glavaciocul.

Mohorâni, *suburbie*, a orașuluĭ Roman, jud. Roman, situată în partea de V.

Mohoriți, *sat*, făcînd parte din com. Motoșeni, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta estică a dealuluĭ cu acelașĭ nume, la 4 kil. de reședința com. Are o populație de 57 familiĭ, saŭ 255 suflete, carĭ locuesc în 52 case.

Pe dealul Mohoriți se află 4 morĭ de vînt.

Mohorul, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, și în direcție N. de comuna Novaci, situat între munții Urda, Păpușa, Pleșcoaia și Iezerul, pendinte de comuna Pociovalișteа.

Moi, *com. rur.* și *sat*, în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, la S. com. Rovinari, pe șoseaua națională Filiași-Pietroșani și în partea stîngă a Jiuluĭ.

Suprafața comuneĭ, formată dintr'un singur sat, e de 1086 hect. din carĭ: 500 hect. pădure, 60 hect. izlaz, 25 hect. fînețe și 521 hect. arabile.

Are o populație de 100 familiĭ, saŭ 650 suflete; 1 școală, frecuentată de 37 copiĭ; 1 biserică de lemn, fondată de locuitorĭ în anul 1882, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Locuitoriĭ posedă: 40 plugurĭ, 31 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 181 vite marĭ cornute, 11 caĭ, 113 oĭ și capre și 64 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1033 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 936 leĭ.

Comunicația în această comună se face prin șoseaua națională.

Moiasa, *munte*, al com. Cartiul, plaiul Vulcan, jud. Gorj, spre N.-V. comuneĭ, cea maĭ mare parte gol, iar pe vîrf puțin acoperit de brad și fag.

Moiceni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Prahovița-d.-s., jud. și pl. Prahova.

Are o populație de 106 locuitorĭ.

Moimești, *sat*, în partea de S.-E. a com. Rădiul-Mitropoliei, pl. Copoul, jud. Iași, situat pe coasta despre E. a dealuluĭ Moimești. Are o populație de 16 familiĭ, saŭ 94 suflete.

Vite: 379 vite marĭ cornute, 42 caĭ, 1270 oĭ, 6 rîmătorĭ și 11 bivolĭ.

Moimești, *deal*, pe a căruĭ costișă de E. e situat satul Moimești, com. Rădiul-Mitropoliei, pl. Copoul, jud. Iași.

Moimești, *pîrîŭ*, jud. Iași, pl. Copoul, com. Rădiul-Mitropoliei; izvorește din partea de S.-V. a dealuluĭ Moimești, curge spre S., printre dealurile Pițcani și Vulturi, pînă ce dă în valea și pîrîul Zahorneĭ, la Capul-Dealuluĭ.

Moinești, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, așezată pe Podișul-Moinești, format de munțiĭ și de dealurile: Strigoiul, Santa, apoĭ Tașbuga, Măgura, Osoiul, Gavreĭ și Dealul-Mare, ce despart Tazlăul-Sărat de Trotuș.

Se compune din 4 cătune: Tîrgușorul-Moinești, primăria și reședința plășeĭ, Lunca-Moinești, Pîrîul-Moinești și Dealul-Mare.

Moinești încă pe la 1803 (Condica-Liuzilor) îĭ găsim cu moșiĭ răzășești, producînd păcură, despre care dovedesc numeroasele fîntînĭ de păcură părăsite; apoĭ a trecut în stăpînirea Hatmanuluĭ Alex. Mavrocordat și un hrisov domnesc al luĭ Mihaiŭ Sturdza, din 1844, regulează embaticurile.

Se mărginește la N. cu com. Valea-Arinilor; la V. și S., cu com. Văsiești; iar la E., cu com. Podurile. Este străbătută de Pîrîul-Moineștilor și de Urminișul-Mare.

Are o populație de 790 familiĭ, saŭ 3777 suflete; 3 școale, una primară urbană de băeți, care funcționează din 1862, a doua, de fete, care funcționează din 1867 și a treia, școală izraelită; 2 biserici ortodoxe, în Tîrgușorul-Moinești, deservite de 2 preoți și 2 cîntăreți și una catolică; 42 cîrciumĭ.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de aproape 3000 hect. Pădurile: Măgura, Fundul-Gavreĭ, etc., ocupă 2500 hect.

Proprietar mare este «Societatea de comerț și industrie a petroleuluĭ, Moinești-Tazlăŭ-Șolonțul», care are o moșie, Moinești, în întindere de 1700 hect.,

din care 750 pământ productiv. Această moșie dă un venit anual de 34000 lei.

Pe terenul comunei se găsesc 4 izvoare de ape minerale: clorosodice, fier, sulf. Păcură în mare cantitate, se scoate necontenit de mai bine de 100 ani. Sunt 70 fântâni în exploatare pe moșie.

Sunt 15 fabrici de petroleu; una fabrică de luminări de stearină; una fabrică sistematică pentru lemne de construcție; un herăstrău de apă.

După legea rurală din 1864, la 47 locuitori s'au dat 162 fălci și 40 prăjini în împroprietărire.

Vite sunt: 196 cai, 454 vite mari cornute și 208 porci.

Budgetul comunei e la venituri de 45080 lei, 24 bani și la cheltueli de 33786 lei.

Teritoriul comunei este străbătut de calea județeană Bacău-Moinești-Târgul-Ocna. Între acest din urmă oraș și Moinești este o cale ferată, care trece pe malul Trotușului până la Comănești, și de aci la Moinești.

Distanțele: la Bacău, capitala districtului, 47 kil.; la comuna Valea-Arinilor, 4 kil.; la com. Vâsiești, 3 kil.; la com. Podurile, 5 kil.

Moinești, *târgușor,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, reședința com. Moinești, situat pe un podiș al munților Măgura și Osoiul.

Are 665 familiĭ, saŭ 3248 suflete; 2 școli primare urbane, una de băeți și a doua de fete; o școală izraelită; 2 biserici ortodoxe: una cu hramul Sf. Niculae, clădită de locuitori în 1814, și a doua cu hramul Sf. Gheorghe, clădită tot de locuitori în 1862, deservite de 2 preoți și 2 cântăreți; o biserică catolică, clădită de locuitori în 1836, cu 1 cântăreț; un templu evreesc, cu un rabin; cârciumi sunt 40.

In acest târg este reședința sub-prefecturei plășei Munteluĭ, a judecătoriei de pace, și percepția circumscripției.

Se mai află un spital întreținut de județ, cu 10 paturi de bărbați și 9 de femei; o farmacie; un biroŭ telegrafo-poștal; o societate evreiască de economie «Armonia» înființată în 1887. Târgul de aci (12 pe an, cel de la Sf. Gheorghe mai mare) este bine aprovizionat și comerțul constă mai cu seamă în petroliŭ. Sunt aci peste 100 puțuri de păcură.

Vite sunt: 123 porci, 115 oi, 177 cai și 238 vite mari cornute.

Târgușorul a fost înființat în 1781.

Un hrisov al Domnuluĭ Mihaĭ Sturdza de la 1844 a regulat relațiunile dintre târgoveți și proprietarul Moineștilor, care era hatmanul Al. G. Mavrocordat. Din timpul domnieĭ luĭ Mihaĭ Sturdza a luat un mers regulat.

Intinderea târgului este de aproape 100 hect., străbătut de o șosea principală și de 3 stradele.

Moinești, *moșie,* în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Moinești, avută în mine de păcură, cu pământ productiv în întindere de 750 hect., carĭ daŭ «Societățiĭ pentru exploatarea petroleuluĭ», 34000 lei anual.

Moinești, *trup de moșie* răzășească, în jud. Covurluĭu, pl. Prutul, com. Oancea.

Moineștilor (Culmea-), *șirŭ de munțĭ,* ce-și ia naștere din com. Gosmeanul (jud. Neamțu); trece prin muntele Geamăna în jud. Bacău, pl. Munteluĭ; des. parte Asăul de Tazlăul-Sărat, apoĭ trece prin Podișul-Moineștilor, și se continuă spre V. cu munțiĭ Tarnița, Obcina-Berzunțuluĭ, Ursoaia, Oușorul, Drăcoaia și Dealurile-Salinelor. Tot din podiș se ramifică o șiră ce ia direcția spre Onești, până la dealul Perchiul și a treia trece prin Maloiul și Gilea. Acești munțĭ formează o ghebozitate cuprinsă între Trotușul și cele două Tazlăurĭ.

Moineștilor (Podișul-), *podiș,* în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Moinești, format de dealurile Strigoiul și Santa, pe care se află satul Târgușorul-Moinești.

Moiești, *sat,* cu 60 case, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Vârciorova.

Moiești, *trecătoare* peste graniță, spre Temișoara, jud. Mehedinți.

Moisica, *cătun,* al com. Zmeeni, jud. Buzăŭ, cu 330 locuitori și 70 case.

Moisica, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Zmeeni, cât. Moisica; are cam 360 hect., mai toate arabile, apoĭ sărăturĭ și locurĭ sterpe.

Moisica, jud. Buzăŭ. Vezĭ Furul-Mic-Mușica.

Moisica-Banul, *moșie,* foastă a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Zmeeni, cât. Moisica, pendinte de Banul; are 640 hect., arătură, izlaz, sărăturĭ și puțin loc sterp; azĭ e vîndută locuitorilor.

Moisie, *pârîŭ,* jud. Fălciŭ; izvorește din pădurea Lintea și Zgura, din vecinătatea pădureĭ Bârboși; trece prin satul și comuna cu acelașĭ nume și se varsă în balta de la satul Poșta-Elanul.

Moișa, *sat,* pe moșia și în com.

Boroaia, jud. Suceava, așezat pe pîrîul cu același nume și pe podișul dintre pîrîurile Saca și Moișa, cu o populație de 184 familii, saŭ 650 suflete, din carî 327 bărbațî și 323 femeî.

Vatra satuluî ocupă 11 fălcî, 70 prăjinî.

Improprietăriță la 1864 sunt: 14 fruntașî, 23 pălmașî și 26 codașî, stăpînind 234 fălcî; la 1879, 19 însurățeî aŭ mai luat 57 fălcî și în 1889, 8 locuitorî aŭ cumpărat cîte un lot mic de 5 hectare.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, clădită de locuitorî, deservită de 1 preot și 2 cîntărețî; o școală mixtă, înființată la 1892, condusă de un învățător plătit de stat și frecuentată de 45 elevî.

In 1803, Moișa, a Mănăstireî Rîșca, avea 23 liuzî, plătind 328 leî bir anual.

Moișa, *pîriă*, în jud. Suceava, pl. Moldova-d.-j., format din pîraiele Alunișul și Plopul. Udă satul cu același nume și după un curs de 5 kil. se varsă în Rîșca. Are de tributarî din dreapta: Trăstioara, Țiganca, Slatina, Sihastruluî, Arșița, Comorilor, și din stînga Runcul, Luleiî și Bolohănosul. Conține pește.

Moișa-si-Rîșcuța, *șir de munțî*, în com. Bogdănești, jud. Suceava.

Molani, *sat*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Comănești; are 30 case.

Moldova, *plasă*, în jud. Roman, situată în partea de N.-V. a luî. Are forma unuî poligon neregulat cu 5 laturî, din care cea mai mare este cea despre V.

Se mărginește la N. cu jud. Suceava, de care se desparte pe o foarte mică distanță prin rîul Moldova și apoî prin o linie convențională, ce începe din malul rîuluî Moldova, la N. de satul Tupilați și duce spre E., ridicîndu-se puțin către N. pînă în malul rîuluî Siretul, la S. de satul Cozmești (jud. Suceava). La S., se mărginește cu pl. Siretul-d.-j., de care se desparte mai întîiŭ prin o linie convențională trasă drept de la V. către E., din dreptul tîrgușoruluî Bozieni (jud. Neamțu), pînă la N. de satul Corhana și de aleî prin rîul Moldova pînă la vărsare. La V., se mărginește cu jud. Neamțu, de care se separă iarăși prin o linie convențională, ce urmează în linie dreaptă direcțiunea de la N. spre S., începînd puțin mai de la N.-V. de satul Tupilați și pînă în dreptul și la E. de tîrgușorul Bozieni, urmînd în cea mai mare parte culmea dealurilor despre V. a plășeî. La E., se învecinește cu pl. Siretul-d.-s., de care se separă prin rîul Siretul, începînd de la S. de satul Cozmești (jud. Suceava) și pînă la vărsarea rîuluî Moldova în Siret.

Lungimea cea mai mare a plășeî este de 30 kil., socotită de la orașul Roman și pînă la extremitatea de N. a plășeî, dincolo de Hanul-Ancuțeî; iar lățimea cea mai mare o atinge între satele: Văleni și Răchiteni, 10—15 kil.

Pămîntul plășeî Moldova este un platoŭ întins și puțin înalt, care merge ingustîndu-se cu cît se apropie de orașul Roman, mărginit de o parte (spre V.) de rîul Modova și de alta (spre E.) de șesul Siretuluî. La N. este dealul Muncelul, care vine din jud. Suceava și care nu este alt-ceva de cît ultima ramificațiune a munților dintre Siret și Moldova. La S. de satul Muncelul-d.-s., acest deal se pleacă spre a forma un întins platoŭ. Spre V. se mărginește cu o culme de dealurî, care vine din jud. Neamțu și se continuă spre S. prin dealurile: Chicera, Cetățuia, Corhana, Dealul-Călineî și Dealul-luî-Stan, de unde apoî trece în plasa Siretul-d.-j.

Pămîntul eî ca și al plășeî Siretul-d.-j., formînd aproape în total un șes, este cultivabil.

Păduri sunt puține în comparație cu cele-l'alte plășî. Cele mai marî sunt în comunele Văleni, Gherăești și Mogoșești.

Plasa Moldova se compune dintr'o com. urb., Roman, și 15 com. rur. cu 30 sate, și cu o populație de 5894 familiî, saŭ 20986 suflete, din carî 3197 familiî Ungurî și 81 familiî Evreî.

Sunt 5133 contribuabilî.

Are 15 biserică ortodoxe și 18 catolice; 13 școlî rurale, din carî 11 mixte, 1 de băeță și 1 de fete; un oficiŭ poștal rural la gara Mircești.

Locuitoriî, pe lîngă agricultură, se mai ocupă și cu tîmplăria, cojocăria, rotăria, căruțăria și olăria.

Se găsesc morî de apă la Văleni, Moreni și Simionești.

Căile de comunicație a plășeî sunt:

Linia ferată Roman-Pașcani, care străbate această plasă în lungul săŭ de la S. la N., avînd în această plasă 2 stațiunî: la Mircești și la Hălăucești. Ea urmează marginea de E. a platouluî.

Șoseaua națională Roman-Iași și Roman-Fălticeni, pleacă din orașul Roman și merge spre N. pînă în dreptul satuluî Săbăoanî, de unde se desparte în două ramurî: o ramură apucă spre N.-E., trece peste rîul Siretul, p^ un pod de fier, în fața

satului Miclăușeni, trece prin Tîrgul-Frumos la Iași și o altă ramură apucă spre N.-V., trece prin satul Tețcani, pe la E. de satul Botești și pe la V. de satul Nisporești (Zăpodia), pe la Hanul-Anicuței, pe unde și ese din județ, după ce străbate jud. aproape 30 kil. (socotită din orașul Roman). Această șosea este o continuitate a șoseleĭ Bacău-Roman.

Șoseaua județeană Piatra-Iași intră în acest județ la satul Tupilați și se continuă de la V. către E., trecînd în această pl. prin satele: Tupilați, Hanul-Ancuței, Hălăucești și de alcĭ peste Siretul, în pl. Siretul-d.-s. la satul Cogălniceanu. Această șosea trece peste rîul Moldova, la satul Tupilați, pe un pod de lemn stătător; trecerea însă în pl. Siretul-d.-s., între satul Hălăucești și Cogălniceanu, este întreruptă din cauza lipseĭ de pod, așa că acum această trecere se face maĭ în sus, la satul Mogoșești.

Șoseaua vecino-comunală Roman-Mogoșești începe din orașul Roman și merge spre N. legînd între ele satele: Cordunul, Simionești, Săbăoani, Mircești, Hălăucești și Mogoșești, avînd o lungime de 30 kil. Ea urmează de aproape linia drumuluĭ de fier.

Din aceste șosele se desfac apoĭ în dreapta și în stînga altele maĭ micĭ.

O altă șosea vecino-comunală leagă între ele satele din dreapta rîuluĭ Moldova. Ea începe din șoseaua județeană Roman-Piatra, maĭ la V. de satul Dulcești și duce, prin Bretcani și Moreni, la Văleni.

Plasa Moldova este unită în privința administrativă cu pl. Siretul-d.-j., avînd amîndouă un sub-prefect cu reședința în com. Elizabeta-Doamna. (Înaintea unireĭ plășilor reședința subprefectureĭ acesteĭ plășĭ era în satul Săbăoani). Aceste plășĭ așa unite sub administrațiunea unuĭ sub-prefect poartă numele de Plășile-Unite.

În privința judiciară, această pl. depinde de judecătoria de ocol din orașul Roman.

Moldova, *rîu*, afluent al Siretuluĭ. Izvorește în Bucovina din Culmea-Lucineĭ, de sub vîrful Cîrlibaba, la N. de satul Moldova și ceva maĭ spre V. de vîrful Vezul-Velăĭ. Curge spre S.-E. în sens invers cu rîul Suceava care izvorește din acelașĭ loc; udă satele Moldova, Breaza și Fundul-Moldoveĭ, de unde schimbă direcția spre E.; trece pe lîngă orașul Cîmpulung și Gura-Humoreĭ, de unde schimbînd direcția spre S.-E., intră în Romînia pe la Cornul-Luncĭĭ; traversează jud. Suceava pînă la cătunul Preoțești de unde 'și continuă scurgerea către S.-E., formînd limita între jud. Suceava și Neamțu, pînă la pătrunderea sa în jud. Roman, la marginea N. a satuluĭ Tupilați, formînd cît-va limită între cele trei județe: Suceava, Neamțu și Roman; iar d'aci, dirigîndu-se spre S.-S.-E., către orașul Roman, ocolește partea sudică a acestuĭ oraș pentru a se vărsa în Siret, în dreptul com. Cotul-Vameșuluĭ.

Intră în jud. Suceava din Romînia, la 140 m. de locul numit Malul-Moldoveĭ, la cota 397 m.; străbate teritoriul comunelor Mălini (2 kil.), Sasca ($1\frac{1}{2}$ kil.), și Ruși (2 kil.); udă Baia printr'o ramură și un canal lung de 1200 m.; străbate teritoriul comunelor Fîntîna-Mare (3 kil.), Ciumulești (2 kil.), Bogdănești (3 kil.), Boroaia (4 kil.) și Uidești (6 kil.); trecînd în apropierea cătunului Oniceni, udă com. Drăgănești ($8\frac{1}{2}$ kil.), cătunul Șoimărești, în dreapta rîuluĭ; trece pe lîngă com. Drăgușeni (8 kil.), situată pe malul stîng pe o înălțime de 340—350 m. și udă cătunul Preoțești. În apropierea acestuia, rîul Moldova formează limita între județele Suceava și Neamțu pe o lungime de 5200 m. pînă la com. Temișești, pe limita jud. Neamțu; iar d'aci dirigîndu-se către S.-E. continuă a face limita acestor județe, cînd cu o ramură, cînd cu cursul său, pînă în dreptul satuluĭ Păstrăveni, în apropiere de cătunul Spiești, de unde, străbătînd șesul mlăștinos format de bălțile Tînov, Burghei și Chitei, își reia cursul de limită a jud. Suceava și Neamțu, din dreptul punctuluĭ trigonometric 307 m. (Davideni), pînă la pătrunderea sa în jud. Roman.

Intră în jud. Roman la locul numit Valea-Bouluĭ, la marginea N. a satuluĭ Tupilați; d'aci îndreptîndu-se spre S.-E., udă satele: Tupilați, Botești, Munteni-Ghirăești, Pildești, Corhana, Roșiori, Simionești și Cordunul; ocolește pe la S. orașuluĭ Roman, strecurîndu se între acesta și comunele Elizabeta-Doamna, Carol și Cotul-Vameșuluĭ, se varsă în Siret, pe dreapta, la vre-o $3\frac{1}{2}$ kil. maĭ jos de Roman, în dreptul com. Cotul-Vameșuluĭ.

Afluenții maĭ principalĭ aĭ Moldoveĭ sunt:

În Bucovina, primește pe stînga: pîraiele Sadova, lîngă satul Sadova; Moldovița (mărită în dreapta cu pîraiele Rosianul, iar în stînga cu pîraiele Putna, Ciumarna și Drăguța), lîngă satul Vama; pîraiele Dobra și Humoara, lîngă tîrgul Gura-Humoreĭ; iar pe dreapta, pîraiele Suha saŭ Ostra (mărită pe stînga cu pîrîul Cominca, iar pe dreapta cu Brătească saŭ Negrilească), Vornețul, Ivăleni și Suha-Mică,

care izvorește în jud. Suceava.

In jud. Suceava, primește pe dreapta pîraiele: Suha-Mare, Sasca-Mare, Șinca, Bogata, Icobelul, care împreună cu pîraiele Miclăușa și Jerna se varsă în Moldova, la locul numit Plopii-Băeĭ; Rișca, Seaca, Brustul, Sărata și Toplița; pe stînga primește pîraiele: Șomuzul-Mare și Șomuzul-Rece; Midiasca care udă satele Negoești, Ionești și Ruși se varsă lîngă satul Drăgușeni; Hateiul format din cursurile Uidești, Valea-Arinilor și pîrîul La-Izvor, udă com. Drăgușeni formînd Lacul-Moreĭ, iar la eșire lacul Stroești; Cristești format din pîraiele Herești, Drăganul și Luncașul trece prin com. Cristești pe sub podul de piatră al șoselei naționale se varsă în Moldova, în dreptul com. Temișești; Moțca; Boura, format din pîraiele Prisaca, Valea-Tionului și a-Bărganului, după ce se unesc în satul Boureni, trece pe sub un podeț de lemn șoseaua între kil. 185 și 186 de unde prin un șanț de scurgere străbate șesul de la V-ul acesteĭ șosele prin care se varsă în Moldova, în dreptul pădureĭ Costisca-Vasiloaeĭ; pîraiele Soci și Bahna, care unite cu pîrîul Gruiul trece șoseaua națională pe sub un podeț de piatră și prin un șanț se varsă prin mlaștinele Moldoveĭ din dreptul Balta-Birgheĭ.

Din jud. Neamțu, primește pîraiele: Valea-Arinilor și pîrîul Neamțu, mărit pe stînga cu pîrîul Nemțișorul și pe dreapta cu Plotinul, Toplița și Pîrîul-Umbrarilor.

In jud. Roman, Moldova primește pe dreapta: Valea-Albă, ce izvorește din jud. Neamțu; valea Matca-Mare și pîrîul Moreanca, iar pe stînga pîrîul Ciurlicul, maĭ jos de satul Pildești, și Girla-Moareĭ, braț al Moldoveĭ, ce udă com. Pildești în partea de S.

Valea Moldoveĭ este maĭ pretutindenea locuită; dar pe cînd partea de sus în Bucovina nu prieste de cît ovăzuluĭ, porumbuluĭ și fînețelor, cu cît scoborĭ maĭ la vale în Romînia, ea devine maĭ fertilă. O mică parte e acoperită de lunceĭ de loziĭ, răchițĭ și arinĭ.

Începînd de la satul Moldova, șesul prin care curge Moldova nu este maĭ larg de 1 kil. pînă la Gura-Humoreĭ de unde ese din munțiĭ; de aci șesul se maĭ lărgește pînă la 6 kil.

Moldova eșind din regiunea muntoasă a Bucovineĭ, în Romînia, curge în mare parte de-a lungul dealurilor: din dreapta pînă maĭ jos de com. Baia și din stînga pînă la com. Miroslăvești; apoĭ iar pe lîngă dealurile din dreapta pînă la cătunul Roșiori și d'aci pînă în vărsătura sa în Siret.

Lungimea sa totală în Romînia este cam de 100 kil.; și aproape tot atîta în Bucovina. Lărgimea albieĭ variază în partea de sus a Moldoveĭ între 40—60 m.; iar la Roman atinge 200 m.; ca este foarte neregulată și plină de prundiș. Cursul său maĭ cu seamă în Romînia este foarte neregulat, format din maĭ multe brațe carĭ se unesc și se desunesc formînd diferite insule mlăștinoase pînă în dreptul orașuluĭ Roman, de unde are numaĭ un singur braț pînă la vărsătură. Cursul său este torențial pe toată lungimea sa, căcĭ chiar aproape de orașul Roman duce bolovanĭ pînă la 1 kilgr. de greutate.

Basenul său este mărginit la N. de munțiĭ Lerseĭ și spre E. de dealurile ce separă basenul său de basenul Sucevei și Siretuluĭ și care dealurĭ se continuă pînă în dealul Muncelul și de aicĭ prin un platoŭ, care se termină la Roman; iar spre V. de culmea centrală a Bistrițeĭ-Marĭ și de dealurile ce pleacă din aceasta.

Valea Moldoveĭ în tot cursul său în țară este însoțită de șoseaua națională Roman-Cornul-Luncei, bine împietrită și bine întreținută.

Trecerile de pe un mal pe altul cînd apele sunt micĭ se fac prin vaduri. La epoca creșterei apelor trecerile nu se pot face de cît pe podurile de la Pracsia între Fălticeni și Bogdănești și la Temișești între Tîrgul-Neamțuluĭ și Pașcani.

Numele Moldova, pare a fi de origină germano-gotică: mulde = praf. (A. D. Xenopol, «Istoria Romînilor», vol. I, p. 318 și 371 și B. P. Hasdeŭ, «Istoria Critică a Romînilor», vol. I, p. 300).

Unĭĭ cred că 'șĭ-ar fi luat numele de la țara, care pentru frumusețea eĭ fusese numită de Romanĭ Molis Dacia saŭ Molis Davia. («Scrierĭ» de C. Negruzzi, vol. I, p. 194, ediț. din 1872).

Legenda maĭ spune că 'șĭ ar fi luat numele de la cățeaua Molda a primuluĭ descălicător Dragoș. In această privință Marele Vornic Gr. Urechie, ca și altĭ cronicarĭ, scrie:

Oamenĭĭ din Maramureș, venind peste munțiĭ ungurești și peste munțiĭ Moldoveĭ, vînînd fiecare sălbatice, pînă aŭ eșit la apa ce-ĭ zicem Moldova, gonind un zimbru, carele 'l-aŭ și vînat, la locul unde se chiamă satul Boureni, pe acea apă a Moldoveĭ; și aŭ pus nume apeĭ, de-ĭ ziseră Moldova, pre numele uneĭ cățele ce-ĭ ziceaŭ Molda, care atuncĭ gonind zim-

brul, s'aŭ înecat întru acea apă și de pre numele apeĭ se zice acum și țăreĭ Moldova. («Letopis.», vol. I, pag. 131 și Miron Costin, «Letop.», III, pag. 511).

In călătoria ieromonahului Silvestru și Nicodin la 1722, din Mănăstirea Rilovsca (Sf. Nicolae), Moldova se numește «Mulduva».

Moldova-de-Jos, *plasă*, jud. Suceava. Se mărginește la E. cu pl. Siretul-d.-s. și Siretul-d.-j.; la V., cu jud. Neamțu; la S., cu pl. Siretul d.-j. și jud. Neamțu și la N., cu pl. Moldova-d.-s.

Partea vestică este muntoasă, iar cea-l'altă ondulată, ne-având de cît un singur șes, al Moldoveĭ.

Întinderea teritorială a acesteĭ plăși e de 75380 hect., 72 ar., din carĭ numaĭ jumătate sunt cultivabile.

Reședința sub-prefectureĭ e în com. Ciumulești.

Se compune din 6 com. rurale: Ciumulești, Uidești, Drăgușeni, Drăgănești, Boroaia și Bogdănești, carĭ sunt formate din 37 sate.

Are o populație de 4967 familiĭ, saŭ 19314 suflete, din carĭ 9612 bărbațĭ și 9702 femeĭ, locuind în 4556 case.

Sunt 3607 contribuabilĭ.

In această plasă se află mănăstirea Rîșca și schiturile lipovenești din Manolea.

E străbătută de șoseaua națională Roman-Fălticeni și de șoseaua județeană Dumbrăvița-Neamțu.

Ca așezămînt industrial este fabrica de spirt din Drăgușeni și teascurile de uleĭŭ de cînepă din Manolea.

Budgetul comunelor e la venitură de 51546 leĭ și la cheltueliĭ, de 50462 leĭ.

Statul posedă 4 proprietățĭ, aducînd un venit anual de 51684 leĭ, 84 banĭ, avînd și 19649 hect. pădure.

Moldova-de-Sus, *plasă*, în jud. Suceava. Se mărginește la E., cu pl. Șomuzul; la V., cu pl. Muntele; la S., cu pl. Moldova-d.-j. și la N. cu Bucovina. Maĭ mult de jumătate este muntoasă și treĭ părțĭ din teritoriul eĭ e acoperită de pădurĭ, ale căror esențe principale sunt: bradul, fagul, mesteacănul, plopul și stejarul.

Suprafața plășeĭ e de 75698 hect.

Reședința sub-prefectureĭ e la Cornul-Lunceĭ.

Este formată din orașul Fălticeni și 7 com. rurale: Baia, Fîntîna-Mare, Sasca, Brădățelul, Rădășeni, Oprișeni și Mălini, carĭ sunt alcătuite din 21 sate și un oraș.

Are o populație de 6641 familiĭ, saŭ 26251 suflete, din carĭ 12864 bărbațĭ și 13418 femeĭ, locuind în 5763 case.

Sunt 9677 contribuabilĭ.

In plasă se află: mănăstirea Slatina, schitul Preuteștĭ și fostul tîrg Baia, cu Biserica-Albă, Biserica-Săsească și a-luĭ-Petru-Rareș.

E străbătută de șoseaua Cornul-Lunceĭ-Dorna.

Așezăminte industriale sunt: instalațiunile forestiere de pe Domeniul-Coroaneĭ (Găinești și Ieslele), Mălini și multe alte herăstraie de pe moșiile Sasca și Baia, precum și morile: Ciorsaci, Moara-Doftoruluĭ și a-Călugăruluĭ de pe Șomuzul-Mare, și fabrica de spirt de la Baia.

Budgetul comunelor e la venitură de 353850 leĭ și la cheltueliĭ, de 353182 leĭ.

Statul posedă o proprietate aducînd un venit de 8318 leĭ, 95 banĭ; iar teritoriul com. Mălini, face parte din Domeniul-Coroaneĭ.

Moldova-Seacă, *vale*, care se întinde în partea de E. a pl. Siretul-d.-j., jud. Roman. Incepe din sus de orașul Roman și se termină la S. de satul Cotul-Vameșuluĭ. Această vale este fosta albie a rîuluĭ Moldova, care curgea maĭ înainte cu vre-o 2 kil. spre V. de orașul Roman. Este acoperită cu fînețe. Pînă la construirea liniei ferate, această vale era adese-orĭ acoperită cu apă, în timpurile ploioase, prin revărsarea Moldoveĭ.

Moldoveanul, *șir mic de munți*, în jud. Muscel, care pornește din Carpați, avînd direcțiunea aproape perpendiculară pe acesta. Se întinde spre S. printre județele Argeșul și Muscelul, formînd culmea cea maĭ înaltă la N.-V. de pl. Nucșoara. După o cale de 2 ceasurĭ spre S., se bifurcă și ramura Moldoveanul intră în jud. Argeș, iar Galbina merge prin jud. Muscel.

Moldoveanul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca, numit astfel pentru că curge puțin și pe hotarul Moldoveĭ; izvorește din muntele Bisoca; udă partea de V. a comuneĭ și se varsă în rîul R.-Sărat, pe dreapta luĭ; maĭpoartă și numele de Recea-Moldovanul.

Moldoveni, *com. rur.*, lîngă Olt și spre N. de Izlaz, în pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, la 18 kil. de Corabia și la 46 kil. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Mărĭĭ este de 58 m.

Comuna e formată numaĭ din satul cu acelașĭ nume.

Are o populație de 1031 lo-

cuitorĭ, din carĭ 172 contribuabilĭ; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 43 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Ioan, clădită la 1845 de Barbu Știrbeiŭ, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; un pod pe cablu peste Olt; o pădure spre E.; 4 circiumĭ.

Budgetul com. e de 2876 leĭ la venitur̆ĭ și de 2777 leĭ la cheltueli.

Locuitorii posedă: 769 vite mar̆ĭ, 400 vite micĭ și 205 rîmătorĭ.

Moldoveni, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, situată pe partea stîngă a rîuluĭ Ialomița, la extremitatea de V. a plășeĭ, între comunele Bărbulești, Jilavele și com. Dridul, din județul Ilfov.

Teritoriul com. e de 3850 hect., din carĭ 535 hect. pădure și coprinde cincĭ trupurĭ de moșiĭ din carĭ patru aparțin particularilor, iar a cincea, numită Cîrnuleasa, este proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, căruia îĭ aduce un venit anual de 5800 leĭ.

Pe moșie sunt împroprietăriți 383 locuitorĭ; neîmproprietăriți maĭ sunt 293.

Se compune din satele: Moldoveni, Patru-Frați și Pantoiul, cu reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în satul Moldoveni.

Are o populație de 577 familiĭ, saŭ 2168 suflete; două școlĭ mixte, una în satul Patru-Frați și a doua în satul Moldoveni, frecuentate de 92 elevĭ și 13 eleve; două bisericĭ, deservite de treĭ preoți și patru dascălĭ.

Vite: 170 caĭ, 1550 boĭ, 3050 oĭ, 19 capre, 3 asinĭ și 700 porcĭ.

Moldoveni, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. cu acelașĭ nume, situat pe malul stîng al rîuluĭ Ialomița, în apropiere de vărsarea rîuluĭ Prahova în Ialomița.

Aci este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Are o populație de 266 familiĭ; o școală mixtă; o biserică, deservită de un preot și doĭ cîntăreți.

Vite sunt: 100 caĭ, 800 boĭ, 1500 oĭ, 16 capre, 3 asinĭ și 400 porcĭ.

Moldoveni, *sfoară de moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Pietroasa d.-s., a moșnenilor Moldovenĭ. Are o întindere de 64 hect., din care 30 pădure.

Moldovișul, *pisc* (859 m.) al munteluĭ Mălaia, jud. Vilcea, la S.-V. de Piscul-Ursuluĭ și la S. de Piscul-Vătafuluĭ.

Molenta, *pisc*, în partea de S. a satuluĭ Porcărețul, com. Doagele, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Molfa, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. urb. Babadag; se desface din dealul Cula-Cula-Bair; se îndreaptă spre E., brăzdînd partea de E. a plășeĭ și a comuneĭ; se prelungește spre E. cu dealul Calabalîc-Bair; pe la V. curge Valea-Nucelor; are 100 m. înălțime; este tăiat de drumul județean Babadag-Jurilofca; e acoperit cu livezĭ și cu viĭ.

Molidul, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni; izvorește de lîngă poiana Dascălul-Petrea; curge în direcțiune N.-E., apoĭ către S.-V., vărsîndu-se în Pîrîul-Almașuluĭ, în dreptul herăstrăuluĭ, numit Herăstrăul-Molidului.

Moldișul, *pîrîu*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul, com. Măneciul-Ungureni; izvorește de sub Poiana-Mare, curge de la V. spre E. și se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept.

Molna, *șesul* drept al Moldoveĭ, trecînd podul șoseleĭ Cornul-Luncii-Dorna, între Sasca și Mălini, jud. Suceava.

Molna, *pîrîu*, (2 kil.), în jud. Suceava, com. Sasca, care după ce a fost mărit de pîrîul Toplița și un canal din Moldova, se varsă în rîul Moldova.

Molnicioara, *pîrîu*, jud. Dorohoiŭ, pl. Berhometele, com. Tureatca; începe de pe moșia Culiceni, și se varsă în pîrîul Molnița.

Molnița, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, com. Pilipăuți.

Are o populație de 193 familiĭ, saŭ 892 suflete; 2 bisericĭ: una în partea de sus a satuluĭ, cu hramul Înălțarea Domnuluĭ, de zid, făcută în 1816 de Ilie Holban; a doua, pe partea de jos a satuluĭ, cu hramul Sf. Nicolae, făcută în 1820, de Spătarul Iordache Chiriac; ambele sunt deservite de 1 preot, 2 cîntăreți și 2 pălămarĭ.

Sătenii împroprietăriți aŭ 570 hect. 02 arĭ, pămînt, iar proprietatea: 1148 hect. 26 arĭ, cîmp, 25 hect. 78 arĭ, pădure și 4 pog. vie.

Proprietatea moșieĭ este a erezilor defunctuluĭ G. Giurgiovanu și a soțieĭ sale Ecaterina, născută Baron Vasilco.

Pîrîul ce trece pe moșie este Mihăleasca.

Drumurĭ principale sunt: acel de la Mamornița la Darabani, și calea județeană Herța-Mamornița.

Moșia se hotărăște cu: Herța, Hreațca, Bănceni, Știreanga, Pilipăuți, Movila și rîul Prutul.

Familia Giurgiovanu este veche proprietară în Moldova. Așa: St. Giurgiovanu, Ioan Tăutu, Gh. Tomuzeiu și St. Ciurezul, toți proprietarî răzeșî au întemeiat mănăstirea Coribnița din Bucovina, înzestrînd-o cu proprietățî carî s'au stăpînit până la 1785, cînd s'a desființat.

Molnița, *trecătoare.* Vezî Trei-Hotare.

Molnița, *pîriă,* izvorește din pădurea de pe moșia Mogoșești, com. Buda, pl. Herța, jud. Dorohoiu, și, după ce formează pe o parte bună hotarul despre Bucovina, se varsă în Siret, pe moșia Talpa, din sus de sat.

Mologești, *cătun,* al com. Știrbeiu, la 5 kil. spre N., pl. Olteț-ul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat într'o vale, aproape de hotarul județului, pe un teren a cărui altitudine d'asupra niveluluĭ mărĭ este de 220 m. Are 100 de locuitorĭ.

Mologești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Laloșul, jud. Vîlcea, pl. Olteț-ul-d.-j., situat în partea de S. a comuneĭ, și la 2½ kil. de reședința, unde e școala.

Are o populație de 473 locuitorĭ; o biserică, făcută de Protopopul Ștefan, la anul 1823.

Este udat la V. de rîul Olteț-ul.

Molomoțul, sau **Molomocul,** *fost schit,* jud. Prahova, com. urb. Sinaia, fondat de un haiduc vestit, anume Nicolae Grozea, din Brebu.

Nu s'a dat până acum de urma nicĭ unuĭ document, care să ne-aducă vre-o lumină asupra timpuluĭ cînd s'a construit acest schit. Urmele rămase, precum și confirmarea daniilor făcute acestuĭ schit, ne îndreptățesc a crede că aci avem de a face cu o instituțiune religioasă importantă. Locul unde a existat această biserică, d'asupra mănăstireĭ Sinaia, este însemnat printr'o cruce, ce poartă următoarea inscripțiune:

Pentru veĭnica pomenire s'a înălțat această sf. cruce, în locul sfinteĭ și Dumnezeeștеĭ biserică cu hramul Sf. Nicolae, ce s'a ruinat în răzmirița anuluĭ 1788.

La anul 1581, Mihnea-Vodă confirmă mănăstirei Sf. Nicolae, ce se numește Molomoc sau Molomoț, două vadurĭ de moară. La anul 1626, Alexandru, fiul luĭ Radu-Vodă, confirmă daniile făcute acesteĭ mănăstirĭ de Iane Giormănescu și adică 5 pog. de vie, 10 stupĭ, un pahar de argint și un loc.

Dealul pe care a fost zidit acest schit, și pe care s'a construit și mănăstirea Sinaia, se numea pe atuncĭ Molomoțul sau Molomocul și numaĭ maĭ tîrziu i s'a dat numele de Furnica.

Momaia. Vezĭ Bălteni, jud. Argeș.

Momaiul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mircești, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Momiceni, *sat,* pendinte de com. Șerbănești-d.-s., pl. Șerbănești, jud. Olt, situat pe o coastă, în mijlocul Boianuluĭ, la V. de comuna Șerbănești-d.-j.

Moșia, proprietatea principeluĭ Brîncoveanu, are o întindere de 1000 hect. arabile și 500 hect. pădure.

Locuitorĭĭ posedă: 20 boĭ, 15 vacĭ, 6 caĭ, 850 oĭ și 25 porcĭ.

Momoteștĭ, *cătun,* în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., com. Drăgășani.

Monteorul, *com. rur.,* în jud. Buzău, pl. Sărățiĭ, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Sărata, la 14½ kil. de orașul Buzău.

Limita, la N., începe din muntele Chilmiziul, unde se atinge cu cătunul Leiculești (com. Grăjdana), merge în linĭĭ curbe până la Piatra-Barbuluĭ, apoĭ în zig-zagurĭ atinge pădurea Izvoranul și se întoarce iar în hotarul Pietrele-Banuluĭ, pe care continuă până în via Eleșteul (com. Sărata); la V., începînd din via Eleșteul, se curbează în sus și atinge hotarul moșieĭ Sărata-Banul, se lasă în zig-zagurĭ prin viile în otașniță, până în valea Huiubul, merge puțin pe dînsa, urcă muchea și se lasă în pîrîul Sărata, pe albia eĭ, până în hotarul moșieĭ Sărata-Comana, apoĭ pe hotarul acesteĭ moșiĭ până la Dan-Floroiul, de unde o ia pe hotarul moșieĭ Hagi-Moscu, până în hotarul moșieĭ Stîlpul; la S., continuă pe hotarul Stîlpuluĭ până în gara Monteorul; la E., din gara Monteorul urcă în sus prin hotarele moșiilor Petrescu, Handavara, apoĭ direct în drumul Pragului, de unde se curbează și se învecinește cu sforile Mereenilor până în drumul Plaiuluĭ, la Copaciul-cu-Icoana și de aci merge în poiana munteluĭ Chilmiziul.

Comuna e formată din cătunele: Monteorul, Bugheni și Ograzile, cu o populație de 1770 locuitorĭ, din carĭ 333 contribuabilĭ.

Are 2 școale: una de băeți și a doua de fete, frecuentate de 43 elevĭ și 28 eleve, și care, împreună cu primăria, se află instalate într'un frumos local, construit cu cheltuiala răposatu-

lui Gr. Monteoru; o biserică, cu hramul Adormirea-Maicei-Domnului, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; 10 circiumi; o moară cu aburi; o moară de apă cu turbine; 2 fabrici de petroleu, din care cea de la gara Monteorul e una din cele mai însemnate din țară.

Se fabrică aci: vin, țuică, țesături de borangic, etc.

Comerciul constă în desfacere de producțiuni și în transporturi.

Meseriași sunt: 5 lemnari, 1 tîmplar, 1 rotar, 2 butnari, 2 căruțași, 2 croitori, 2 cizmari, 3 fierari, 2 mașiniști și un vărar.

Vite sunt: 220 boi, 82 vaci, 70 viței, 7 bivoli, 28 cai, 12 iepe, 6 mînji, 640 oi, 20 capre și 400 porci.

Sunt 10 stupi cu albine.

Suprafața com. este de 4135 hect., din cari 684 hect. arabile, 2560 hect. pădure, 35 hect. fîneață, 127 hect. izlaz, 42 hect. livezi, 425 hect. vie și 262 hect. loc sterp.

Proprietăți mai însemnate sunt: Monteorul, format din fostele moșii: Hagi-Moscu, Sărata și sforile: Nenciulești, Ogrăzile și Lipia, apoi Sărata-Comana, numită și Iatropolu sau Buzoianca.

Terenul e accidentat la N. Are un șes acoperit de semănături, în partea de S.-E., avută în substanțe minerale și mai cu seamă în păcură, sare, piatră de construcțiuni și ape minerale, între care renumita sorginte de la Murătoarea.

Pe lîngă mina de păcură și instalațiunile necesare, com. are demn de văzut: pe vîrful dealului Pragul, ruinele unei vechi fortificații numită Cetățuea.

In timpul verii sunt vizitate mult apele de la Murătoarea, care dau rezultate bine-făcătoare și sigure suferinzilor.

Căi de comunicație are: șoseaua comunală Monteorul-Gura-Sărății; șoseaua Monteorul-Gara Monteorul și șoseaua comunală Merei, care prin drumuri naturale merge prin cât. Ogrăzile până în com. Monteorul. Afară de acestea, mai sunt: drumul plaiului Chilmiziul, drumul Romînești lor, drumul Neaga din Poiana-Mare la cât. Miluiți și altele.

Această com. s'a înființat în 1885, luîndu-se cât. Sărata-Nenciulești, (azi Bugheni) și Fundul-Sărății (azi Monteorul), de la com. Gura-Sărății, iar cât. Ogrăzile de la com. Merei, mai toate propietatea d-lui Gr. Monteoru, care apoi reunindu-le într'un corp a dat naștere noueĭ com. Monteorul.

Aci se află și stațiunea de băi Sărata. A se vedea acest cuvînt.

Monteorul (Fundul-Sărății), *cătun*, de reședință, al com. Monteorul, jud. Buzău, cu 620 locuitori și 110 case. Are subdiviziunea Seaca, pe moșia Hagi-Moscu.

Monteorul, *stație de-dr.-d.-f.*, în jud. Buzău, pl. Sărata, cât. Monteorul, pe linia Ploești-Buzău, pusă în circulație la 13 Sept. 1872. Se află între stațiile Ulmeni (4 6 kil.) și Buzău (10.6 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mării de 93m.62.

Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 54879 lei, 05 bani.

In jurul acestei gări se află o fabrică de petroleu; o fabrică de derivate ale păcurei, precum: uleiuri, etc., mai multe instalațiuni necesare acestei industrii și o moară de aburi.

De aci pleacă un drum spre băile minerale Sărata.

Monteorul, *munte* însemnat, în jud. Buzău, com. Chiojdul-din-Bîsca, între pîriul Siriul și izvorul Bonțul; are 1388 m. înălțime și e punct trigonometric; din vîrful său se vede orașul Buzăul.

Monteorul, *munte*, în jud. Buzău, com. Goidești, ramificație din muntele Cursele, despărțind muntele Piciorul-Capreĭ de muntele Viforîta.

Monteorul, *munte*, în jud. Buzău, com. Gura-Teghii, formînd un însemnat plaiu între munții: Fața-Mare, Podul-Caluluĭ, Tega și Bîsca-Mare. Are izlaz și puțină pădure.

Monteorul, *munte*, în Lanțul-Alunișuluĭ, jud. Putna, prezintînd vîrfurile: Dealul-Bouluĭ, Dealul-Negru, Titila, Drăguțaia și Secătura-luĭ-Chiriac.

E situat la hotarul Vranceĭ, din spre județul Rîmnicul-Sărat. E proprietatea răzeșilor din com. Nerejul. Conține sare la suprafață.

Monteorul, *moșie*, în jud. Buzău, com. Chiojdul, pe muntele Monteorul. Are 380 hect., din cari 220 hect. pădure și restul izlaz. E proprietatea moșnenilor Codești și Izbășoi.

Monteorul, *moșie*, în jud. Buzău, com. Monteorul. Are 3800 hect., din cari 2600 hect. pădure, 500 hect. arabile, 250 hect. vie și restul livezi și sterp. E formată din moșiile Hagi-Moscu și Sărata.

Monteorul, *pîriu*, în raionul com. Măneciul-Ungureni, plasa Te-

leajenul, județul Prahova; izvorește din Culmea-Clăbucetului, dintre Orățiĭ și Brusturetĭ, mai sus de pichetul Orățiile (cam la 100 m.), și se varsă în riul Teleajenul.

Monteorul, *pîrîiaș,* pe teritoriul com. Nerejul, pl. Vrancea, jud. Putna; izvorește din muntele cu același nume și se varsă în Zăbala; desparte Secătura-lui-Chiriac de Lunca-Nerejului-Mic.

Monumentul, *plantațiune,* jud. Brăila, în întindere de 100 hect., situată la S. de com. Izlazul, la 1 kil. de orașul Brăila.

Se compune în mare parte din salcîmĭ, oțetarĭ și vre-o cîțiva plopĭ bătrînĭ, carĭ indică și azĭ începutul acestei grădinĭ, ce servă ca loc de petreceri orășenilor Brăilenĭ. Aproape de intrare se află o movilă în vîrful căreia generalul rus Chiselef, în timpul administrăreĭ provizoriĭ a principatelor, în 1838, a ridicat un monument de piatră în forma unei piramide patrunghiulare și susținută de patru tunurĭ de tuciŭ.

Acest monument poartă în limba rusă pe patru plăcĭ următoarele inscripțiunĭ: pe placa de E.: «Fortăreața Brăila a fost luată de armata rusă la 6 Iunie, 1828»; pe cea de V.: «Tractatul de Adrianopole, 2 Sept., 1829»; pe cea de S.: «In memoria generalului Chiselef» și pe cea de N.: «Un decret imperial».

Acest monument a fost mult timp îngrijit de bătrînul Alex. Cîmpeanu, plătit de guvernul rusesc. Acesta a făcut primele plantațiunĭ în jurul monumentului, de la care și-a luat numele și grădina. De cîțĭ-va anĭ primăria urbeĭ Brăila a luat sub îngrijirea eĭ această grădină.

Moraetoaia, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, pe proprietatea Cîrstieni, com. Gorganul, pl. Podgoria, jud Muscel, în întindere de 150 hect., populată cu stejar, fag, carpen și frasin.

Moraetoaia, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, com. Voroveni, pl. Argeșelul, jud. Muscel, în întindere de 600 hect.

Morari, *tîrlă,* jud. Brăila, pe mucheа platouluĭ de N. din com. Gurgueți, la 5 kil. spre E. de satul Gurgueți, spre hotarul despre com. Roman.

Vatra satuluĭ e de 1 hect., avînd 7 case, cu 42 locuitorĭ.

Vite: 80 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 590 oĭ și 40 rîmătorĭ.

Morarul, *culme de munte,* lipită de Omul, jud. Prahova, d'asupra căreia este hotarul țăreĭ. Aparține familieĭ Blebea și, împreună cu Urechia, Steiasa-Mare și Seciurile, a fost cumpărată la 1853 de la baronul Barbu Belu, pe prețul de 2900 galbenĭ.

Morarul, *vale,* izvorește de la poalele munteluĭ cu același nume, com. Predealul, plaiul Peleșul, jud. Prahova; curge de la N.-V. către S.-E.; se împreună cu Valea-Clăbucetul-Baiuluĭ, și formează apa valea Cerbuluĭ, ce se varsă în riul Prahova, spre N. de cătr. Bușteni.

Morarul (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din 1883, pe moșia Muntele-Morarul, pendinte de com. Sinaia, plaiul Peleșul, jud. Prahova.

Morăreni, *mahala,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Cernelile.

Morărești, *sat,* jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur Săpata-d.-j. Aci se află reședința primărieĭ și școala.

Morărești, *sat,* cu 304 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Deduleștĭ-Vărzari. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, deservită de un preot și un cîntăreț.

Morăreștilor (Dealul-), *munte,* în jud. Suceava, com. Neagra-Șaruluĭ.

Morăști, *sat,* cu 1448 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Loviștea, făcînd parte din com. rur. Șuicĭ. Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, cu un preot și un cîntăreț.

Morcovești, *moșie* pe care la 1864 s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ din com. Homoriciurile, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Mordana, *cătun,* al com. Cătina, jud. Buzăŭ, cu 90 locuitorĭ și 20 case.

Moreanca. Vezĭ Moreni, pîrîŭ, ce curge prin jud. Roman, pl. Moldova, com. Vălenĭ.

Moreni, *com. rur.,* jud. Prahova, pl. Filipești, situată pe valea riuluĭ Cricovul-Dulce, la 32 kil. de capitala județuluĭ și la 10 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 5 cătune: Moreni, Stavropoleos, Pleașa, Țuiceni și Tisa, cu o populație de 1350 locuitorĭ, din carĭ 222 contribuabilĭ, locuind în 296 case.

Are: două bisericĭ: una în Moreni, fondată la 1868 și a doua, în Tisa, reconstruită în 1893, deservite de un preot; o școală, înființată la 1864, frecuentată de 58 băeți și 3 fete; 2 morĭ.

Locuitorii, pe lîngă agricultură, se mai ocupă cu brutăria, dulgheria, zidăria, fabricarea varului alb, cultura viei și fabricarea gazului.

Locuitorii împroprietăriți după legea rurală din 1864 sunt 96, cărora li s'au dat 529 hect. din moșia Moreni.

Vite sunt: 34 cai și iepe, 139 vaci, 37 oi și 167 porci.

Toată com. are o suprafață de 780 hect.

La locul numit Păcurile, în partea de E. a com., și la Singerișul, în partea de N.-E., sunt izvoare de apă minerală, iar la Puscovul-Prăsazi, în partea de V., se găsește sare în pămînt.

In termen mijlociu se fabrică aci anual 394 hectol. țuică și peste 980 hectol. vin.

Gîndaci de mătase se cultivă în mare cantitate.

Stupi cu albine sunt 36.

Comerciul se exercită în com. de 6 circiumarĭ.

Budgetul com. e la venitur de 4444,58 lei și la cheltuelĭ, de 2746,22 lei.

Șoseaua principală a com. se desparte în patru ramificațiuni și leagă com. Moreni cu Edera, Ghirdoveni, Dițești și Gura-Ocniței.

O altă șosea pleacă din cea principală spre E., la com. Filipești-de-Pădure.

E brăzdată de dealurile: Fața, Cîrlanul și Viișorul, spre E.; Mara, Cîrstianul și Pleșa, spre V. Aceste dealurĭ aŭ direcția V.-E. și sunt acoperite cu viĭ. Afară de aceste dealurĭ mai sunt: Piscul-Lupoaia; Ripa-Țuicanilor, a-Poeneĭ, a-Tronăreseĭ și a-Marichii.

In pădurea statuluĭ Lupoaica-Stavropoleos este Poiana-Stineĭ și a-Scorușuluĭ.

Afară de rîul Cricovul-Dulce, este străbătută de văile: Dobreștilor, Sîngerișul, Păcureĭ, Puscovul, Tiseĭ, Făureasa și Frasinuluĭ.

Se mărginește cu comunele: Dițești și Filipești-de-Pădure, la E.; Ghirdoveni, la S.; Gura-Ocniței (jud. Dîmbovița), la V. și Ederile, la N.

Moreni, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul d.-j., com. Berzunțul, situat între dealurile Prisaca și Moreni, la 2 kil. de satul Berzunțul (școala).

Are o populație de 58 familiĭ, saŭ 295 suflete; o biserică, zidită de locuitorĭ, la 1821, deservită de 2 cîntărețĭ; 2 circiumĭ.

Vite: 26 caĭ, 314 vite marĭ cornute, 22 capre și 50 porcĭ.

Moreni, *sat*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Fîntîna-Banuluĭ. Are o populație de 452 suflete, 240 bărbați și 212 femeĭ, locuind în 74 case și 30 bordee; o școală mixtă, ce funcționează din 1885, frecuentată de 25 băeți; o biserică de zid, fondată de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Moreni, *sat*, în jud. Iași, pl. Brănișteа, com. Prisăcani, situat pe șesul și malul drept al Prutuluĭ, mai în sus de satul Prisăcani.

Are o suprafață de 994 hect., și o populație de 123 familiĭ, saŭ 503 locuitorĭ; o biserică, făcută la 1750, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh.

Moșia este proprietatea statuluĭ.

Locuitorii posedă: 425 vite marĭ cornute, 781 oĭ, 90 caĭ și 199 rîmătorĭ.

Moreni, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Moreni, pl. Filipești, jud. Prahova. Are o populație de 864 locuitorĭ.

Moreni, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni, spre S.-E. de satul Văleni, pe pîrîul Moreanca, la 1½ kil.

Are o populație de 94 familiĭ, saŭ 322 suflete, din carĭ 77 contribuabilĭ; o biserică de lemn.

Locuitorii, pe lîngă agricultură, se mai ocupă cu căruțăria și rotăria; eĭ aŭ 136 vite marĭ cornute.

In apropiere de acest sat este o pădure mare, cunoscută sub numele de Codrul-Morenilor, cu arborĭ secularĭ.

Este legat cu orașul Roman prin șosea.

Moreni, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Fîntîna-Banuluĭ, aparținînd sătenilor.

Moreni, *moșie*, jud. Roman, situată pe lîngă moșia Bozieni.

Moreni, *moșie*, a statuluĭ, jud. Prahova, pl. Filipești, com. Moreni, fostă pendinte de biserica Stavropoleos.

Se arendează cu 800 leĭ anual.

Moreni, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 2550 hect., pendinte de com. Moreni, pl. Filipești, jud. Prahova, formată din trupurile: Mijea (1150 hect.), Gruiul (750 hect.) și Ghirdoveni (650 hect.).

Moreni (cu trupurile), *moșie*, a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Mărgineni, jud. Prahova. Se arendează cu 11077 leĭ anual.

Moreni, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Moldova, com. Văleni, județul Roman; izvorește din județul Neamțu; curge de la V. spre E.; trece prin satele Văleni și Moreni și la E. de acest sat

se varsă în rîul Moldova, pe dreapta. Cursul acestuĭ pîrîŭ fiind repede, şĭ-a săpat o albie adîncă. Pe el sunt morĭ. Mai este cunoscut şi sub numele de Moreanca.

Morii (Coasta-), *ramificaţie* a *muntelui* Tainiţa, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghii, cătunul Nemertea, d'asupra moriĭ de lîngă stabilimentul Bîsca; prin deasa sa pădure se fac plăcute escursiuni.

Morii (Dealul-), *deal*, se întinde prin mijlocul com. Tîngujei, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, între Valea-Vasilicoaeĭ şi şesul Mîndra.

Morii (Pîrîul-), *pîrîŭ*, format din iazul Scobîlţeni, com. Păuşeşti, pl. Cîrligătura, judeţul Iaşi; se varsă în Bahlueţul, lîngă gara drumuluĭ de fier Podul-Iloaeĭ.

Morii (Pîrîul-), *pîrîŭ*, ce curge prin plasa Siretul d.-s., comuna Scheea, jud. Roman; izvoreşte la N. de satul Scheea şi curge de la N.-E. către S.-V.; trece pe la S. de satul Scheea şi puţin mai în jos de acest sat se varsă în rîul Siretul, pe stînga.

Morii (Podişul-), *podiş*, jud. Iaşi, pl. Bahluiul, com. Belceşti, întinzîndu-se pe malul drept al rîuluĭ Bahluiul, spre V. de podişul Ciomagul; străbate moşia în aceiaşĭ direcţiune, începînd din hotarul Hodureĭ, com. Cotnari, şi merge pănă la iazul Şarja, pe o întindere de 1 1/2 kil., avînd forma triunghiulară; de acolo începe Dealul-Ulmiĭ, care nu este alt-ceva de cît o prelungire a sa, unindu-se în partea S. cu podişul Bahluiuluĭ.

Morii (Valea-), *izvor cu apă minerală*, jud. Prahova, com. Breaza-d.-j., căt. Valea-Tîrseĭ, plaiul Prahova, situată pe deal, aproape de şoseaua naţională, aparţine obştei locuitorilor. Apa sa este sărată.

Morile, *sat*, în judeţul Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Mărculeşti, situat pe ţărmul drept al rîuluĭ Ialomiţa, spre N. şi în apropiere de satul Mărculeşti.

Are o populaţie de 71 familiĭ, din carĭ 40 familiĭ Ţiganĭ.

Vite sunt: 20 caĭ, 142 boĭ, 250 porcĭ, 1800 oĭ, 6 bivolĭ şi 7 asinĭ.

Morilor (Dealul-), *deal*, întinzîndu-se de la V. din şesul Balosina, com. Ciorteşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, spre E., unindu-se cu Dealul-Vieĭ şi cu Dealul-Ciorteşti, ce sunt spre E. de satul Ciorteşti; formează hotarul între satele: Şerbeşti şi Ciorteşti, cu satul Dolheşti din jud. Fălciŭ.

Morilor-de-Vînt (Dealul-), *deal*, pe culmea căruia e situat satul Hîrşova-Mănăstireĭ, com. Hîrşova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Morilor (Gîrlele-), *mică gîrle* saŭ *iazurĭ*, jud. R. Sărat. Ies dintr'un rîŭ, trec prin sate, întorc roţile morilor, ce se află pe dînsele, şi se varsă iarăşĭ în rîul din carĭ aŭ eşit. Cele mai însemnate din aceste iazurĭ sunt:

1. *Alevra*, în com. Broşteni.

2. *Bălţaţi*, în com. Bălţaţi, plasa Rîmnicul-d.-s.; se desface din rîul Rîmnicul Sărat, pe dreapta luĭ, trece prin cătunele Bălţaţi şi Rubla, şi se varsă iarăşĭ în Rîmnicul-Sărat; are 2 morĭ pe el.

3. *Deduleşti*, în plasa Rîmnicul-d.-s., com. Deduleşti, pe partea dreaptă a rîuluĭ Rîmnicul-Sărat; se desface din el, udă cătunul Deduleşti, şi se varsă tot în Rîmnicul; are 3 morĭ.

4. *Jideni*, prelungire a celuĭ de sus; udă cătunul Jideni, şi se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat; are 2 morĭ.

5. *Măxineni*, se desface din rîul Siretul; trece prin cătunele Măxineni şi Sîrbeşti, şi se varsă tot în Siret, lîngă gura rîuluĭ Buzăul; are o moară.

6. *Obidiţi*, în plasa Gradiştea; se desface din rîul Rîmnicul-Sărat, din comuna Bălţaţi; trece prin cătunul de reşedinţă; are 3 morĭ.

7. *Sgîrciţi*, în plasa Rîmnicul d.-s.; se desface şi se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, pe dreapta luĭ; are 3 morĭ.

8. *Ştubeiul*, continuaţia celuĭ din comuna Obidiţi; udă cătunul de reşedinţă; are o moară.

9. *Andreaşi*, în plasa Oraşuluĭ, se desface din pîrîul Valea-Largă; are 1 moară.

10. *Mititelul*, în plasa Oraşul, com. Cîmpineanca, este continuaţia celuĭ din com. Vîrteşcoi; are 2 morĭ.

Morilor (Izvorul-), alt *nume* al *pîrîuluĭ* Luncaviţa, jud. Tulcea, numit ast-fel de la 4 morĭ ce se află pe apa sa, dintre carĭ cea maĭ cunoscută este Moara-luĭ-Trandafir, la locul unde se uneşte Luncaviţa-Mare cu cea mică; sub acest nume curge numaĭ prin tufărişurĭ, brăzdînd partea nordică a plăşeĭ Isaccea şi cea centrală a comuneĭ Luncaviţa, trecînd prin sat.

Morilor (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Dolj, pl. Jiul-d. j., com. Roziştea şi Adunaţi-de-Giormane, ce servă de scurgere Bălţilor-Giormanuluĭ, com. Adunaţi-de-Giormane;

pătrunde în com. Roziștea; curge prin partea joasă și vestică a comuneĭ, zisă și Matca-Jiuluĭ și se varsă în Balta-Strîmbă, la punctul numit Copacul luĭ-Trică.

Morilor (Valea-), *alt nume* al *pîrîului* Telița, jud. Tulcea, care ține de la izvorul său, până la confluență cu pîrîul Cilscul, numit așt-fel din cauza a 14 morĭ, așezate pe apa sa; sub acest nume, brăzdează nordul plășeĭ Isaccea, și comunele Telița și Nicolițel; primește pe stînga Valea-Plopila; este tăiată de Valul-luĭ-Traian și de drumul comunal Nicolițel-Cibiul.

Moriștea, saŭ **Ursoaia**, *mahala*, în com. rur. Bala-d.-s., plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Moriștele, *picket de graniță*, pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinți.

Morleveşti, *sat*, pe apa Teleormanuluĭ, jud. Argeș, pl. Pitești, pendinte de com. rur. Albota; are 69 familiĭ, saŭ 200 suflete.

Morloveşti (Gei), *sat*, făcînd parte din com. rur. Păroși, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 240 locuitorĭ și o biserică.

Mormanul, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s.; com. rur. Dedovița.

Morminte (La-), *loc izolat* pe moșia Folești-d.-s., plaiul Horezul, jud. Vîlcea, fost pendinte de mănăstirea Bistrița. S'a vîndut de stat în baza legiĭ de înstrăinare a bunurilor statuluĭ din 6 Aprilie 1889.

Mormintele, *loc*, pe moșia Boldișorul, com. Manoleasa, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ, pe care se văd ridicăturĭ însemnate de-asupra pămîntuluĭ, și sub carĭ, se zice, zac oseminte luptătorilor căzuțĭ într'un războiŭ cu păgîniĭ.

Mormintele, *deal*, la S. de com. Văleni, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Mormintelor (Dealul-), *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Casap-Chioi și anume pe acela al cătunuluĭ său Sari-Iurt; se desface din dealul Haidan; se întinde spre E., cu o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea sudică a plășeĭ și estică a comuneĭ; are 124 m. înălțime, dominînd asupră văeĭ și satuluĭ Saricurt și șoseleĭ naționale Babadag-Constanța; e presărat cu movile și acoperit cu livezĭ.

Mormînt (La-), *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunțișul, cătunul Benga, unde se află îngropațĭ cei căzuțĭ în lupta de la Pătîrlagĭ, dată la 1821 între Turcĭ și Eteriștĭ.

Mormîntul-Crăeseĭ, *loc*, pe moșia Conțești, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s., com. Hudești-Mari, cătunul Alba, în găvanul și coasta văeĭ cu acelașĭ nume. Pe coasta stîngă a pîrîuluĭ, la poalele dealuluĭ din partea de N. a văeĭ, se cunoaște locul săpăturelor făcute, unde la 1808, în timpul ocupațiuneĭ Muscalilor, Ioniță Iamandi, Ispravnicul de Dorohoiŭ și co-proprietarul moșieĭ, a desgropat o catacombă de oseminte de om înconjurate de numeroase podoabe și un schelet de cal. In năuntru, pe partea stîngă s'a dat peste un sicriŭ putrezit ale căruia legăturĭ eraŭ încă neclintite și în care se aflaŭ oseminte de om, învelite în stofă de mătase, putrezite, dar bogate în ornamente de fir și pĭetre scumpe; la cap era o coroană de aur masiv, cu colțurĭ și bătută cu pĭetre scumpe; la stînga sicriuluĭ era scheletul caluluĭ cu ornamente cuvenite seleĭ în aur, din dreapta sicriuluĭ, o tablă mare de aur cu obiecte ce s'aŭ risipit în cenușe la contactul mineĭ; maĭ la fund un vas de argint aurit, ornat cu pĭetre scumpe și în figurĭ; iar pe capacul luĭ un chip de om călare, și toartele făcute în formă de doĭ caĭ sărind în gura vasuluĭ; lîngă acel vas o tablă cu maĭ multe pahare de aur, din carĭ 2 le păstră mult timp d. Iordache Iamandi. Din cauza neînțelegereĭ ivite între fraților Ioan și Iordache Iamandi asupra împărțireĭ acestor obiecte, nu le-aŭ putut tăinui pe toate.

Din toate obiectele găsite, 3 bucățĭ aŭ fost luate de Admiralul Ciceacof, care le-a trimes Impăratuluĭ Alexandru I, cu prosfora din partea țăreĭ; aceste obiecte se pot vedea și azĭ în muzeul imperial al Ermitagiuluĭ, din Petersburg.

Obiectele din Muzeul Ermitagiuluĭ de la Petersburg sunt: o tavă mare rotundă de argint, pe care sunt gravate scene de vînătoare, unele reale, altele mitice; un vas de argint în forma uneĭ micĭ găleți saŭ a uneĭ căldărușe cu toartă mobilă, pe suprafața căreia se văd figure în relief, treĭ scene eroice din mitologia greacă, reproduse cu finețe și gratie; aceste sunt: Hylas, favoritul luĭ Hercule furat de Nymfele de pe rîul Ascanios; Dafne surprinsă scăldîndu-se, de Apolon însoțit de amor, ce sboară cu o faclă în mînă; în fine Leda în pi-

cioare, sărutată de lebăda ce ascunde pe zeul Joie și pe care o susține un amor. Pe buze și la poalele vasului este un ornament de frunze și florĭ; toarta mobilă este săpată cu un șir de boabe. Pe fundul căldărușeĭ se văd niște litere nedescifrabile, însemnate cu punctură (au pointillé). Acest vas are o înălțime de 5½ verșoce (om 231 și o greutate de 9 funzĭ (3 k. 691). Un alt vas mai mare de argint, în parte aurit, în formă de urnă, pe care 'l descria, ca și pe cele-l'alte, d-nul D. Raoul Rochette și Koehne, este înalt de 10 verșoce (om 440) și greŭ de 12 funzĭ (4 k. 908).

Lucrarea în relief, de și foarte fină în amănunțime, este însă mai puțin corectă în desemn, de cît a vasului precedent. Amîndouă însă dovedesc o decadență în arta greco-romană și se par a nu fi mai vechĭ de cît din al doilea secol după Christos. Vasul se poate divide în 3 părțĭ: gîtul saŭ capacul cu toartele, carĭ sunt rezemate jos pe umerii vasuluĭ; pîntecele, și scaunul, cu fundul rotunzit al vasuluĭ. In partea superioară, care este cea mai îngustă, nu se mai vede omul călare, care după descrierea colonelului Alexandru Guriță, orna capacul, a rămas un simplu trunchiŭ cu solzĭ care ese din gîtul vasuluĭ. De fie-care parte, un centaur, purtînd pe umer cîte o oală, își răzima picioarele de dinainte pe buza gureĭ. Umărul vasuluĭ, pe care staŭ picioarele de dinapoĭ, reprezintă în relief o vînătoare de fiare sălbatice, precum este descrisă și în relația profesoruluĭ Săulescu; de o parte 2 vînătorĭ în costum antic și 3 cîinĭ gonesc un porc-mistreț; de cea-l'altă, alțĭ 2 vînătorĭ, din carĭ unul cu glugă (cucullus) pe cap, tînd laturĭ unuĭ cerb și uneĭ ciute. Pe pîntecele vasuluĭ se vede, printre brazĭ saŭ ciparoșĭ, o bătălie între 4 amazoane, din carĭ 3 sunt încălecate pe calĭ cu bogate podoabe și port satîre (bipene) în mînĭ și între 4 ostașĭ grecĭ cu coifurĭ, hlamide și armațĭ cu pale și cu sulițe. Pe fund saŭ împrejurul scaunuluĭ rotund, care este ornat cu pietre, sunt 3 Nereide, șezînd pe monștrĭ marinĭ, adecă: un țap, o panteră și un cal, toate cu coadele de balaur; ele țin în mînĭ vălurĭ umflate de vînt.

Aceste 3 obiecte în carĭ se recunoaște lucrarea greco-romană, prezintă multă analogie cu piesele de orfevrerie ce s'aŭ găsit în mormintele greco-scythice din Crimeea și Rusia meridională. Existența bolțeĭ de la Conțești și a celor-l'alte obiecte de aur, armături și vase, precum și sicriul de lemn ornamentat; stofele decorate cu poleală; coroana cu pietre scumpe; scheletul caluluĭ cu podoabe de aur; în fine chiar și scenele lucrate în bas-relief pe vase, toate aceste îșĭ aŭ semnele lor, în bogatele morminte descoperite pe malurile septentrionale ale Mărĭĭ-Negre, și mai cu seamă în movila Cul-Oba de la Cherĕ, în Curhanul (gorganul) Certamlîc pe lîngă tîrgul Nicopol pe Nipru, și în tezaurul aflat acum în urma luĭ Hohlacĭ, lîngă Novo-Cer-Casc, în țara Cazacilor de Don. Toate aceste comorĭ funerare, în carĭ metalele prețioase și pietrele scumpe abundaŭ, aŭ înfățoșat un curios amestec de obiecte greco-romane, cu bogate unelte și podoabe de un uz și de un stil saŭ barbar saŭ oriental, cărora în lipsă de un termin mai bine apropiat li-saŭ zis Scythice. O însoțire cam analogă cu acelea se recunoaște și în splendidele remășițĭ ale tezaurului de la Pĭetroasa care împodobesc Muzeul nostru național de la Bucureștĭ.

Mormîntul-Jidovuluĭ, *grămadă de pămînt*, între hotarul com. Glogova și Comănești, jud. Mehedințĭ. Vezĭ com. rur. Comănești.

Mormîntul-Tătaruluĭ, *movilă*, prelungită la E.-V. văĕ Lozova, com. Braniștea, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Mormîntul-Uriașuluĭ, *ridicătură de pămînt* pe șesul Jijioareĭ, teritoriul satuluĭ Hilișeul-Curt, către hotarul despre satul Corjeuți, com. Hilișeul, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ. Această movilă are forma lungăreață a unuĭ mormînt, a căreĭ periferie este cam de 100 m. la bază și care are 3½ m. înălțime.

Mormîntul-Uriașuluĭ, *rădicătură de pămînt*, înaltă de 4½ m., largă la bază de 18 m. și lungă de 90 m., cu ambele capete mai ridicate și mai groase; se află lîngă drumul de la Herța la Săveni, pe teritoriul satuluĭ Ibănești, com. Ibănești, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ. Legenda spune că, în vremea de demult, trăia aicea văduva unuĭ uriaș cu un copil al săŭ, și că acel copil, umblînd odată pe cîmp a găsit doĭ oamenĭ de statura oamenilor de astăzĭ, arînd pămîntul cu un plug cu 4 boĭ; el i-a luat, cu plug, cu boĭ, cu tot, în poala cămășeĭ și ĭ-aŭ dus la mamă-sa zicînd: «uĭte mamă, am găsit aceste gîngăniĭ scurmînd pămîntul». Mama sa ĭ-a zis: «lasă-ĭ, dragul mameĭ, că aceștia sunt oamenii carĭ aŭ să trăiască după noĭ». La vîrsta de 7 anĭ, acel copil a murit și mama sa

l'a îngropat în locul ce aztăzĭ se numește Mormîntul-Uriașuluĭ. Pentru ca să-ĭ acopere cadavrul, a cărat țărînă cu poala de la o depărtare de 1 kil.; ĭar locul de unde a luat țărîna fiind adîncit prin săpătură, s'a umplut de apă și se numește Dragulea.

Moroeni, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița-Dîmbovița. Această com. este cea mai depărtată spre N. a jud. și este situată pe ambele malurĭ ale Ialomițeĭ în văĭ și pe dealurĭ. De la această comună, încep munțiĭ ceĭ marĭ aĭ județuluĭ Dîmbovița. In raionul comuneĭ se află suhatul, numit Malăul, precum și dealul Plaiul-Plopilor. Afară de Ialomița prin raionul comuneĭ, curge și pîrîul Rușețul.

Se compune din treĭ cătune: Moroeni, Lunca și Muscelul, cu o populațiune de 1132 locuitorĭ.

Are o biserică; o școală; o moară; o dîrstă; o pivă și 5 herăstrae de tăiat scîndurĭ.

In munțĭ nu departe de comuna Moroeni se află schîturile Peștera și Obîrșia.

Locuitoriĭ se ocupă cu tot felul de țesăturĭ de lînă, cu creșterea vitelor: boĭ, vacĭ, caĭ, multor capre, oĭ și porcĭ.

Pe teritoriul com sunt mulțĭ pomĭ roditorĭ și pădurĭ marĭ și multe.

Pe munțĭ are suhaturĭ întinse, unde pasc tîrle de oĭ și cirezĭ de boĭ și vacĭ.

Se află pietre de var în muntele Brîndușile și în muntele Priporul se află cărbunĭ de pămînt.

Se învecinește: la E. cu com. Talea, plaiul și jud. Prahova; la V., cu com. Runcul; la N. cu culmea și piscurile munților Carpațĭ și la S. cu com. Pietroșița. De Talea și Runcul, se desparte prin dealurĭ ripoase acoperite cu pădurĭ, iar de Pietroșița este nedespărțită, ținîndu-se cam tot una pe albia Ialomițeĭ. Cu Talea și Runcul se leagă prin micĭ potecĭ peste dealurĭ, iar cu Pietroșița prin linie de șosea.

Moroești, *numire* ce se dă uneĭ *părțĭ* din *comuna* Nămăești, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Moroianului (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Aldeni; începe din plaiul Muntele-Vîrful-Mare; primește Valea-Laculuĭ și se varsă în rîul Buzăul, lîngă biserica din cât. Mătești, com. Mărăcineni.

Morotești (Hoinari), *cătun*, pendinte de com. Osmanul, pl. Balta, jud. Brăila, la 4—5 kil. spre V. Populația sa e de 288 suflete.

Morotești, *moșie*, pendinte de com. Osman, pl. Balta, județul Brăila, proprietatea moștenitorilor Maria Niculescu și Al. Chrisoscoleu Suprafața sa e de 4000 hect., aducînd un venit anual de 53000 leĭ.

Mortatul, *munte*, în jud. Buzău, com. Goideștĭ, cât. Fundata; are pădure și izlaz; e ramificația de N. a munteluĭ Războiul.

Mortatul, *pădure* moșnenească, pe moșia Goideștĭ, com. Goideștĭ, jud. Buzău; are 250 hect.

Morteni, *com. rur.*, în jud. Dîmbovița, pl. Cobia, situată pe cîmpie și pe malul drept al rîuluĭ Neajlovul, la S.-V. de Găești.

Se compune din 4 cătune: Morteni, Cacova, Vultureanca și Balomireasa, cu o populație de 1842 locuitorĭ.

Are treĭ bisericĭ; o școală; o moară și o piuă cu aburĭ.

Se învecinește: la E., cu com. Puntea-de-Greci; la V., cu com. Teiul, din jud. Argeș; la N., cu Ioneștĭ și la S. cu com. Mozăceni, tot din jud. Argeș. De Ioneștĭ se desparte prin apa Neajlovul, iar de cele-l'alte prin pădure. Se leagă cu comunele vecine prin drumurĭ fără șosele.

Are o pădure cam de 70000 arĭĭ.

Mortul, *tîrlă*, în jud. Brăila, la S. moșieĭ Brateșul, com. Surdila-Găiseanca, la 6 kil. spre S.

Are o suprafață de 4 hect.; 7 case și 30 locuitorĭ.

Vite sunt: 15 caĭ, 35 vite marĭ cornute, 250 oĭ și 10 rîmătorĭ.

Mortul, *grupă de* mai multe *movile*, la N.-E. tîrleĭ cu același nume, jud. Brăila, com. Surdila-Găiseanca.

Moru-Ghiol, *com. rur.*, în jud. și pl. Tulcea, situată în partea de E. a jud., la 36 kil. spre S.-E. de orașul Tulcea, capitala districtuluĭ și în partea de N.-E. a plășeĭ, la 8 kil. spre S.-E. de orășelul Mahmudia, reședința plășeĭ.

Se mărginește: la N. și la V. cu com. urb. Mahmudia; la E., cu com. Cara-Orman, despărțindu-se prin gîrla Litcovul; la S., cu com. Cadîrlez (Sf. Gheorghe), de care se desparte prin gîrla Cernețul și la V., cu com. Sari-Nasuf, și anume cu cătunul său Bei-Bugeac.

Teritoriul com. este în cea mai mare parte la nivelul Dunăreĭ și chiar al Mărĭĭ, dar mai cu seamă în partea de E., în multe locurĭ, e chiar mai jos de cît nivelul Dunăreĭ, de aceea s'aŭ format băltĭ numeroase și înconjurate cu stuf. Pămîntul fermă saŭ solid ocupă numaĭ a 20-a

parte din tot teritoriul comunei, cam vr'o 2400 hect.; în acest pământ ferm, este dealul Moru-Ghiol (41 m.), la V., de natură pietroasă; dealul Cara-Bair, tot la V. (79 m.), cu pământ arabil.

Movilele sunt numeroase, cu o înălțime de 20—25 metri, cele mai multe artificiale și datînd din vechime; cea mai însemnată este aceia de pe dealul Cara-Bair, de 13 m., săpîndu-se până la 8 m. adîncime, s'au găsit într'însa urme de zid și o chee grea de fier. Lîngă satul Dunăvățul-d.-s., se află Dealul-cu-Cetate, al cărui vîrf, Dunăvățul (25 m.), are la poalele sale ruine de cetate vechie, cum sunt la poalele dealului Cara-Bair ruinele cetății Zaporojenilor, cari avuseseră aci o cetate bogată și întinsă.

Este udată la N. de brațul Sf. Gheorghe, pe o lungime de 32 kil. Dunăvățul, ce pleacă din Dunăre, spre S., udă satele Dunăvățul-d.-s. și Dunăvățul-d.-j., și se varsă în lacul Razelm, prin două brațe. Comunică cu lacul Dranovul prin 3 gîrle: Pietuați, Semnați, Dvațatca, care udă comuna la S.-E.; gîrla Dranovul o udă la E.; Gîrla-Lipovenilor, care este o comunicație a brațului Sf. Gheorghe și gîrla Dunăvățul, la N.; gîrla Priboina, tot la N., e scurgerea loculuĭ Moru-Ghiol în Dunăre; gîrla Cernețul și alte trei micĭ gîrle: Lungul, Sulemanca și Mihalache-Grecul, prin cari gîrla Cernețul comunică cu Dunăvățul, udă com. la E.; gîrla Marchel, la N.-V.; gîrla Litcovul, la E. și N.; gîrla Clinețul, la V.; mai multe micĭ gîrlițe străbat, cari pleacă din lacurĭ și se pierd în stufărĭi.

Bălți sunt numeroase; principalele sunt: balta Moru-Ghiol, lîngă satul Moru-Ghiol, se scurge în Dunăre; două micĭ lacurĭ sărate, tot lîngă satul Moru-Ghiol, spre V. comuneĭ; bălțile Isacovul, Iuslina-Mare și Iuslina-Mică, la E., scurgîndu-se în gîrla Litcovul; întinsul iezer Razelm cu golful Holbina, în care intră o mică peninsulă cu 2 capete numite Cojburunul-Mare și Cojburunul-Mic, la S. și V.; balta Dranovul, la E.

Locul liber este ocupat de stuf, ce acopere o întindere de 20000 hect., cîmpie întinsă, întretăiată de bălți și lacurĭ și în care la marĭ distanțe se ridică cîte un punct mai înalt; așa avem: Paulo (1 m.), la S.-V.; Dranovul-Cherhana (1 m.), la E.; Parvuloc, tot la E. (2,2 m.), Calinova (6 m.), la S.-E.; Dunăvățul-Copac (1 m.) și Cernețul-Florea (1 m.), tot la E., și altele.

Cătunele cari compun com. sunt: Moru-Ghiol, cătunul de reședință, așezat la V., lîngă lacul Moru-Ghiol; Dunăvățul-de-sus, spre E. de cătunul de reședință, pe malul drept al gîrleĭ Dunăvățul, de la care și-a luat și numele; Dunăvățul-d.-j., la 7 kil. spre S.-E. de cătunul de reședință, pe malul gîrleĭ Dunăvățul; Uzlina, spre N., pe malul stîng al brațuluĭ Sf. Gheorghe, la 8 kil. spre N.-V. de cătunul de reședință.

Mai sunt apoĭ așa numitele Cherhanele sau pescărĭi, treĭ așezate pe brațul Sf. Gheorghe, una pe lacul Dranovul, și alta pe lacul Razelm.

Întinderea comuneĭ este de 46000 hect., din cari 2400 hect. pământ ferm, iar restul de 43600 hect. apă, gîrle, bălți și stufurĭ, al căror venit este ale statuluĭ. Din 2400 hect. pământ, 100 hect. sunt ocupate de vetrele celor patru sate; 2160 hect. sunt ale locuitorilor și 45 hect. ale proprietarilor, date în arendă locuitorilor.

Populațiunea comuneĭ în majoritate compusă din Ruși, este de 290 familiĭ, sau 1477 suflete, din carĭ 312 contribuabilĭ.

Are două școlĭ: una în cât. Moru-Ghiol, fondată în 1884 de locuitorĭ, frecuentată de 58 elevĭ; a doua, în cât. Dunăvățul-d.-j., la care urmează și copiiĭ din cât. Dunăvățul-d.-s., care este la 2 kil., fondată la 1892 de locuitorĭ, și frecuentată de 50 elevĭ; 3 biserici: una în cât. Moru-Ghiol, cu hramul Sf. Gheorghe, fondată în 1879 de locuitorĭ, cu 10 hect. pământ, deservită de un preot și un cîntăreț; a doua în cât. Dunăvățul d.-s., cu hramul Acoperămîntul-Maicĭĭ-Domnuluĭ, fondată în 1889 tot de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț și a treia în cât. Dunăvățul-d.-j., zidită în 1894, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Stufuĭ conține papură; bălțile și gîrlele, pește, al cărui venit aparține statuluĭ.

Pădurile se întind de-alungul Dunărĭĭ, pe o lungime de 8 kil. și pe o întindere de 200 hect.; finețele ocupă 400 hect.; pășunele, 2500 hect., și sunt toate aflătoare în stuf, și numaĭ puține pe pământul ferm.

Locuitorĭĭ posedă: 50 plugurĭ și 2 mașinĭ de secerat; 400 boĭ, 250 vacĭ, 350 caĭ, 400 oĭ și 100 rîmătorĭ.

Sunt 3 meseriașĭ, 2 ferarĭ și 1 lemnar, 5 comercianțĭ (2 lipscanĭ, 3 circiumarĭ).

Comerciul este activ și constă în import de coloniale și vinurĭ, și în export de cereale, pește proaspăt și sărat.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 6275 leĭ, și la cheltuelĭ, de 5568 leĭ.

Căĭ de comunicație sunt pe uscat și pe apă; pe uscat sunt drumurile comunale: Mahmudia-Tulcea, la Sari-Nasuf și cât.

Beibugeac-Carailcîl; pe apă, prin stuf şi pe malul Dunărei, este un drum comunal la Cara-Orman şi Cadîrlez.

In această comună sunt zidurĭ carĭ dovedesc urmele coloniştilor romanĭ. După cum arată numele său, comuna a fost la început locuită de Turcĭ şi Tătarĭ, ce aŭ fondat acest sat, cam pe la anul 1860, venind din Crimeea, de sub dominaţiunea rusească, şi primind pămînturĭ în aceste ţinuturĭ ale Dobrogei, găsind acest pămînt bun de cultură, de păşunat, şi neplătind nicĭ o dare către statul turcesc, aŭ locuit comuna şi cătunele eĭ până la 1877, cînd, în urma războiului turco-rus, s'a retras populaţiunea mohametană, rămînînd numaĭ vr-o 30 familiĭ tătăreştĭ, iar satele aŭ fost ocupate de Ruşĭ-Lipovenĭ din comunele învecinate, Cara-Orman şi Uzlina.

Moru-Ghiol, *sat,* în jud. şi pl. Tulcea, cât. de reşedinţă al com. Moru-Ghiol, aşezat în partea de E. a plăşeĭ, şi în cea de V. a com., într'o scobitură a lacului Moru-Ghiol.

Se mărgineşte la N. şi la V. cu com. urb. Mahmudia; la S., cu cât. Dunăvăţul-d.-j.; la S.-V., cu cât. Bei-Bugeac; la E., cu cât. Dunăvăţul-d.-s. şi com. Cara-Orman.

Are o întindere de 1745 hect., din carĭ 30 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 1670 hect. ale locuitorilor şi 45 hect. ale proprietarilor.

Populaţiunea, compusă din Ruşĭ şi Tătarĭ e de 162 familiĭ (30 tătare şi 132 ruse), cu 794 suflete (102 Tătarĭ şi 692 Ruşĭ).

Are o şcoală şi o biserică.

Moru-Ghiol, *deal,* în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. urb. Mahmudia, şi pe acela al cât. Moru-Ghiol; este o prelungire orientală a dealuluĭ Cairacile; se întinde spre E., avînd o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de E. a plăşeĭ şi a oraşuluĭ Mahmudia şi cea de V. a com. Moru-Ghiol; e de natură stîncoasă; are 41 metri înălţime; punct trigonometric de rangul al 3-lea; la poalele de N. se întinde lacul Moru-Ghiol şi satul Moru-Ghiol, iar la cele de S., două micĭ lacurĭ sărate şi cât. Bei-Bugeac (al com. Sari-Nasuf); este acoperit cu păşunĭ şi arăturĭ.

Moru-Ghiol, *lac,* în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Moru-Ghiol, situat în partea de E. a plăşeĭ şi cea de V. a com., la poalele dealuluĭ Moru-Ghiol; pe malul său de S. se află satul Moru-Ghiol; comunică cu Dunărea prin gîrla Priboina; are o întindere de 200 hect., din care jumătate e acoperită cu stuf; conţine peşte, care se transportă la Mahmudia şi al căruĭ venit aparţine statuluĭ.

Moruneşti-de-Jos, *cătun,* al com. Morunglavul, spre S.-E., pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, lîngă rîul Burluiul; are 196 m. altitudine d'asupra nivelului Mărĭi. Are o populaţie de 70 familiĭ, saŭ 260 suflete; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva (1705), deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Moruneşti-de-Sus, *cătun,* al com. Morunglavul, spre N.-E., pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, lîngă apa Burluiul, la o altitudine d'asupra nivelului Mărĭi de 197 m. Are 200 locuitorĭ.

Morunglavul, *com. rur.,* în jud. Romanaţi, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., formată din satul: Morunglavul (802 locuitorĭ) şi 5 cătune, situate pe apa Burluiul: Ghioşanĭ (255 locuitorĭ), Bărăşti (Burluiul, 380 locuit.), Moruneşti-d.-j. (260 locuitorĭ), Moruneşti-d.-s. (200 locuitorĭ) şi Poiana-Mare (288 locuitorĭ). Este situată la 12 kil. de Balş şi la 14 kil. de Caracal, la o altitudine de 198 m. d'asupra nivelului Mărĭi.

Are o populaţie de 558 familiĭ, saŭ 2185 suflete: 1110 bărbaţĭ şi 1075 femeĭ), din carĭ 416 contribuabilĭ; o şcoală primară, condusă de 1 învăţător, şi frecuentată de 41 elevĭ; 4 bisericĭ, din carĭ una în satul Morunglavul, cu hramul Sf. Treime, din 7160 (1652), deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 7 circiumĭ.

Morunglavul, *deal* şi *punct trigonometric* de observaţie, lîngă satul cu acelaşĭ nume, jud. Romanaţi.

Morunul, *pîrîŭ,* în jud. Vîlcea, izvoreşte din poalele dealuluĭ Pleşul şi se varsă în rîul Muereasca, în raionul com. Muereasca-d.-s., pl. Cozia.

Moruşul, *eleşteŭ,* în jud. Teleorman, com. Măgureni, format din revărsările pîrîuluĭ Bratcovul şi alimentat de apa diferitelor izvoare.

Moruzi, saŭ **Leaotul,** *iaz,* derivat din rîul Prahova, din dreptul com. Nedelea, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Mosafirul, *insulă,* în Dunăre, cu 4 hect. pădure, pendinte de com. Celeiul, jud. Romanaţi.

Moscul, *sat* răzăşesc, pe valea Chinejei, com. Bujorul, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, din sus de

Golășei. Are 124 familiĭ, saŭ 594 suflete; o biserică și o școală. Până în 1886, satul Moscul forma comună a parte.

Mosoarele, *suburbie,* a orașului T.-Ocna, pl. Trotușul, jud. Bacăŭ, situată la N.-V., pe dreapta Trotușuluĭ, pe drumul Moineștilor. Are o populație de 64 fam. de Romînĭ, 8 fam. de Ungurĭ și 5 fam. de Evreĭ; o biserică, cu hramul Schimbarea-la-Față, clădită la 1844 de Spiridon Chiriță, Sandu Chiriță și Tănase Negri.

Teritoriul săŭ este bogat în păcură, care se exploatează.

Mosorali, saŭ **Musura,** *pescărie,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, comuna Sfiștofca. Este așezată pe malul Măriĭ, unde cea maĭ de S. gură a brațuluĭ Chilia, se sfîrșește în apa Mării-Negre. Pescariĭ, maĭ toțĭ lipovenĭ, sunt în număr de 22 familiĭ, saŭ 103 suflete.

Mosoroasa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Olănești, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Este situat pe valea cu acelașĭ nume și are o populație de 42 locuitorĭ.

Mosoroasa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Păușești-Măglași, pl. Cozia, jud. Vîlcea, situat la 3 kil. de căt. Coasta, unde e școala.

Mosoroasa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bujorenĭ, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 55 locuitorĭ. Cade la V. de com., la 4 kil. de satul Olteni, reședința com.

Mosoroasa, *trup de moșie,* a statuluĭ, în întindere de 75 hect., în jud. Vîlcea, pl. Cozia, com. Păușești-Măglași, formînd împreună cu trupul Urzicari, pădurea Dosul-cu-Morile.

Mostiștea, *plasă,* jud. Ilfov, contopită cu pl. Dîmbovița de la 1 Aprilie 1882, de la care dată singură plasă, ambele avînd reședința sub-prefectureĭ în com. Pantelimon.

Se compune din 70 sate, carĭ formează 16 comune rurale, și anume: Belciugatele-Cojești, Cătunești-Mîinească, Cringul-Fundulele, Creața-Leșile, Drăgoești-Biținele, Dridul-Sărindarele, Ferbinți-Stroești, Greci-Gradiștea, Hagieștĭ-Mariuța, Ileana-Sulimanul, Maia, Meri-Petchi-Netezești, Micșunești-Greci, Rădulești-Resimnicea, Roșiori, Tămădăul-Dirvari.

Reședința sub-prefectureĭ era maĭ înainte în com. Fierbinți-d.-s.

Teritoriul plășeĭ coprinde partea de E. a jud. și are o populație de 23343 locuitorĭ, din carĭ: 5362 locuitorĭ se ocupă cu plugăria, 147 sunt circiumarĭ, 23 industriașĭ, 416 aŭ diferite profesiunĭ.

Suprafața totală a plășeĭ e de 136284 pogoane. Statul și proprietariĭ aŭ 48882 hect., iar locuitoriĭ 19260 hect. Din acestea, statul cultivă prin arendașiĭ săĭ 32523 hect. (2486 hect. rămîn sterpe, 3546 hect. izlaz, 25 hect. cultura vieĭ, 7302 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă 17314 hect. (406 rămîn sterpe, 1489 hect. izlaz, 51 hect. vie).

La Fierbinți este reședința județuluĭ de ocol.

Are: 48 biserici, deservite de 47 preoți; un biurou telegrafo-poștal; un spital rural cu 18 paturĭ; 6 morĭ cu aburĭ și 11 cu apă; 24 poduri stătătoare; 24 mașinĭ de treerat cu aburĭ.

Vite sunt: 6278 caĭ și îepe, 97 armăsarĭ, 8798 boĭ, 5032 vacĭ, 2231 viteĭ, 257 taurĭ, 192 bivolĭ, 625 bivolițe, 294 capre, 37552 oĭ și 5850 porcĭ.

Comerciul se face de 31 hangiĭ și 116 circiumarĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1897 pluguri cu boĭ și 1211 cu caĭ; 3887 care și căruțe: 2372 cu boĭ și 1515 cu caĭ.

În cuprinsul plășeĭ sunt o baltă și 50 heleștaie.

Și-a luat numele de la valea Mostiștea, care o udă în partea de S.

Pămîntul acesteĭ plășĭ este o cîmpie întinsă, brăzdată de la N.-V. spre S.-E. de maĭ multe văĭ, carĭ fac pămîntul mult roditor și de cîte-va micĭ dealurĭ.

Mostiștea, *lac,* jud. Ilfov, pl. Oltenița și jud. Ialomița, pl. Borcea, lîngă care se află satele: Boșneagul, Ulmul, Nenciulești și Făurei. Acest lac desparte jud. Ialomița de jud. Ilfov. Maĭ poartă numirea de Iezerul. Conține mult pește. Țărmiĭ săĭ în partea de S. sunt mlăștinoși. Se scurge în Dunăre în fața ostrovuluĭ Albina, trecînd pe lîngă com. Mănăstirea, pl. Oltenița, jud. Ilfov.

Mostiștea, *gîrlă,* în jud. Ilfov. Izvorește din partea de N. a județuluĭ, dintre satul Vărăști-d.-s. și Vărăști-d.-j., pl. Dîmbovița, curgînd de la N.-V. spre S.-E.

Comunică cu valea Pasărea printr'un braț, spre N. de mănăstirea Pasărea. Lîngă com. Țăriceni, pl. Oltenița, se varsă în balta Mostiștea și d'aci se scurge în Dunăre în fața ostrovuluĭ Albina.

Are un curs lin și în mare parte e așa de lată că pare a fi o baltă.

Moș-Coman, *vale,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pe teritoriul com. Hagieni, situată pe

coasta Bărăganului, printre viile locuitorilor din Hagieni.

Moșaca, *pădure,* pe moșia Piriul-Negru, com. Dersca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu.

Moșeasca, *moșie,* în jud. Buzău, com. Bălănești, cât. Cozieni; are 60 hect., din carî 35 hect. pădure, proprietate moșnenească.

Moșeasca, *numire* dată unei *părți din pădurea* satului Tihulești-Cozieni, jud. Buzău, com. Bălănești; are cam 54 hect.

Moșești, *vechie numire* a *cătunului* Cozieni-d.-j., jud. Buzău, com. Bălănești.

Moșești, *vechie numire* a *cătunului* Pietrarul, jud. Buzău, com. Trestia.

Moșești-Noi, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Nisipuri, așezat în partea de V. a com., pe malul sting al riuluî R. Sărat, la 5 1/2 kil. spre V. de cât. de reședință, Nisipuri. Are o întindere de 6 hect., cu o populațiune de 66 familii, saŭ 314 suflete, din carî 64 contribuabilî; o biserică și o școală.

Moșești-Vechi, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., cătunul comuneî Nisipurî, așezat în partea de V., pe malul stîng al riuluî Buzăul, la 2 kil. de cătunul de reședință. Are o întindere, de 6 hect. și o populație de 88 familiî, saŭ 386 suflete, din carî 82 contribuabilî; o biserică.

Moșia-Archita, *răzășie,* în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Mastacănul, proprietatea Căpitanuluî Gh. Popescu. Are un venit anual de 400 leî.

Moșia-Episcopieî, *moșie,* ce se întinde spre V. și E. de orașul Roman, jud. Roman, și care aparținea din timpurî vechî Episcopieî de Roman. Ea se întindea, după cum ne arată o hotărnicie veche, pe temeiul căreia C. Racoviță-Vodă, la 10 Septembrie 1752, dă un hrisov domnesc, din hotarul ținutuluî Neamțu, prin tîrgul Roman, spre Siret, până în moșia Ghedinților. Episcopiî luaŭ dijmă din tot venitul eî, din zece una.

Moșia-Tîrgului, *numire* ce se da mai înainte unei *părți* din *încunjurătoarea* orașuluî Roman, jud. Roman, părțeî ce vine din sus de oraș (spre N.) și aceasta spre deosebire de alta, ce venea din jos și care purta numele de Moșia-Episcopieî. Această parte aparținea Domnuluî, căcî din un document de la C. Racoviță-Vodă, din 15 Iulie 1756, se vede că acesta hărăzăște o bucată de loc de 1740 stînjenî din moșia tîrgului, Episcopieî de Roman și cu această ocaziune arată că întreagă această moșie a tîrgului era de 3000 stînjenî, afară de vatra tîrgului.

Moșiasca, *numire,* ce se dă *satului* Vizireni, jud. Brăila, care a fost format de locuitorii veniți din satul Moșiești, din jud. R.-Sărat.

Moșieî (Capul-), *sub-divisie* a *cătunului* Fundenî-Cuculcasa, comuna Fundenî, jud. Buzău.

Moșiilor (Vîrful-), *vîrf de munte,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Solonțul.

Moșna, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., la 32 kil. de Craiova și la 17 kil. de reședința plășeî, com. Șopotul, situată pe costișa dealuluî, numit Fața-Moșneî.

Se învecinește la N. cu com. Răchita și Seaca-de-Pădure; la V., cu Carpenî; la S., cu cât. Știubeiul și la E., cu com. Căciulatul.

Limita linieî de N. începe din moșia statuluî Seaca, din punctul numit Piatra, și merge spre E. până la movila numită Bășica, apoî cu direcțiunea spre S.-E., până în Gura-Moșneî, zisă Leamna.

Limita linieî de S. începe din moșia Geblești și merge până în moșia Căciulatul.

Limita linieî de E. se întinde din moșia statuluî Vilcomul, până în moșia Căciulatul.

Limita linieî de V. ține din moșia statuluî Seaca, până în moșia Geblești.

Terenul comuneî este accidentat de dealul numit Fața-Moșneî. Dealurile aŭ o înălțime cam de 200 m. Sunt acoperite cu semănăturî de grîu, porumb, viî și pădurî.

La anul 1874, com. Moșna era unită cu comunele Răchita și Căciulatul. Azî se compune din două cătune și anume: Caraimanul și Moșna, care este cătunul de reședință.

Are o biserică, fondată la 1735, de Pîrvu Ion Arca și alțiî. Reedificată la 1792 de Mihail Trandafir, etc. A treia oară a fost reedificată, în 1864, de obștea comunelor Moșna și Știubeiul. Biserica e făcută din bîrne, și serbează hramul Sf. Paraschiva.

Este o școală mixtă în cât. Moșna, ce funcționează din 1875 și frecuentată de 28 copiî.

După legea rurală din 1864, sunt 35 locuitorî împămînteniți, iar după cea din 1872 sunt 12 însurățeî, avînd pămînt pe moșia statuluî Seaca-de-Pădure.

Suprafața teritoriuluî comuneî este de 800 hect., din carî:

600 hectare pămînt arabil, 20 hect. fîneață, 20 hect. sterp, 40 hect. păduri și 100 hect. vatra satului.

Moșia de pe teritoriul comunei are o întindere cam de 600 hect. fără pădure și fîneață. Are un venit de 7200 lei și a aparținut d-lor Geblescu, Iacovache și cetelor de moșneni. Azi toată aparține moșnenilor.

Pădurea Moșna de 40 hect. și aparține cetelor de moșneni; e populată cu cer, gîrniță, și ulm, predomnînd gîrnița.

Viile, în întindere de 20 hect., aparțin locuitorilor moșneni, și produc vin roșu.

Transportul se face cu carele pe calea vecinală Breasta-Cleanovul, pe o întindere de 70 kil.

Budgetul com. e la venituri de 1166.40 lei și la cheltueli de 1097.32 lei.

Vite cornute sunt 417, oi 120 și cai 42.

Moșna saŭ **Mojna**, *com. rur.*, în partea de N.-V. a pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, cam la mijloc, și spre N. de orașul Huși.

Se mărginește la E. cu com. Bohotinul și Gura-Bohotinului; la V., cu Ghermănești; la N., cu Răducăneni și la S., cu Cozmești și o parte din Bunești. Situată pe dealurile Cetățuei și Bohotinul și pe valea dintre aceste dealuri, ce înconjoară de toate părțile satul Moșna, din care e formată comuna, avînd deschidere numaĭ în partea de S., pe unde trece Pîrîul-Moșnei.

Suprafața teritoriului comunei e cam de 2210 hect., din carĭ 715 hect. pădure, iar vatra satului de 86 hect.

Are o populație de 552 familiĭ, saŭ 1510 suflete, din carĭ 289 contribuabilĭ; o școală, înființată la 1867, frecuentată de 33 elevĭ; două biserici, din carĭ una vechĭe cam de 200 anĭ, deservite de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Pe teritoriul acestuĭ sat, se află urmele unor șanțurĭ, care străbate localitatea în partea de N.-E., iar în partea de N.-V. se află movila numită Cetățuia. In anii din urmă s'aŭ găsit prin marginea șanțurilor, instrumente de fer agricole, precum secerĭ, sape, ș. a., de forme curioase.

Vite marĭ cornute sunt 586, oĭ 1317, capre 21, caĭ 117 și porcĭ 605.

Moșna, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Moșna, cu reședința primărieĭ. Are o populație de 459 suflete: 239 bărbațĭ și 220 femeĭ, locuind în 121 case; o școală mixtă, ce funcționează din 1874, frecuentată de 25 băețĭ și 3 fete, 19 băețĭ și 3 fete din Moșna, 6 băețĭ din Caraimanul; o biserică, fondată de locuitorĭ satuluĭ și anume: Hamza, Barbu, Arca și alțiĭ la 1735, reparată de Pîrvu la 1792 și reînoită de obștea locuitorilor la 1864; serbează hramul S-țiĭ Voevozĭ și Cuvioasa Paraschiva și e deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Moșna, *sat*, jud. Fălciŭ. Vezĭ Moșna, comună.

Moșna, *loc*, cu rămășițe de cetățue, jud. Fălciŭ. Vezĭ Cetățuia.

Moșna, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, format din piraiele: Cetățueĭ, Răcea și Plochiĭ, carĭ, unindu-se din jos de sat, la Podul-Boeruluĭ, iaŭ numirea de Moșna. Pîrîul după ce primește în ses Pîrîul-Văcĭ-luĭ-Vodă, trece pe teritoriul comunelor Cozmești și Podoleni, unde unindu-se cu piraiele din aceaste comune, numite Cozmești și Podoleni, se varsă în ĭazul de la Gura-Cîlceĭ, de pe teritoriul com. Ghermănești și de aicĭ în bălțile Prutuluĭ.

Moșneanuluĭ (Culmea-), *șirĭ de munțĭ*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, ce se ramifică din culmea Ciculuĭ (Transilvania) și desparte Ciobănușul de Uzul.

Moșneaguluĭ (Valea-), *vale*, se întinde între satele Valea-Caselor și Lipova-Răzeși. Pe această vale e situat satul Valea-Moșneaguluĭ, din com. Lipova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Moșneni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Surpatele, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 169 locuitorĭ, și cade în partea de S.-E. a comuneĭ, la ½ kil. de cât. Surpatele, reședința com. Locuitorĭĭ sunt moșnenĭ.

Are o biserică, numită Colnicul, fondată de Episcopul Clement la 1642.

De la E. spre V. e udat de rîul Otăsăul, în care se varsă valea Petrădaia. La S. are Dealul-Clinese, la poalele căruia se află cetatea Cetatea.

Moșneni, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Florești.

Moșneni, *despărțire* a *comuneĭ* Grădinile, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați.

Moșneni-Albotești, *sat*, pe apa Teleormanuluĭ, jud. Argeș, pl. Pitești, pendinte de com. rur. Albota; are 150 locuitorĭ și o biserică.

Moșoaia, *com. rur.*, pe apa

Teleormanului, jud. Argeș, pl. Pitești, la 9 kil. de com. rur. Biscovul-Flești, reședința subprefecturei, și la 12 kil. de Pitești.

Se compune din satele: Belciul, Ciocănei, Curăturele, Dealul-Lung, Moșoaia, Piscul-Moșului și Cordești, cu o populație de 460 familii, saŭ 1859 suflete, din carĭ 10 familiĭ de Țiganĭ.

Are 3 biserici, din carĭ una foarte vechĭe, deservite de 6 preoți, 3 cîntăreți și 2 paraclisĭerĭ; 2 școlĭ, una de băeți și a doua de fete.

Budgetul com. e de 4445 leĭ la venitурĭ și de 3285 leĭ la cheltuelĭ.

Vite: 600 boĭ și vacĭ, 22 caĭ, 600 oĭ și 200 rîmătorĭ.

Moșoaia, *sat,* în jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. cu același nume. Aci este reședința primărieĭ.

Moșonoaele, *schit* de călugărĭ, în com. Fitionești, pl. Zăbrăuțul, jud. Putna, înființat în 1812 de părintele Dimitrie.

Moșonoaele, *pădure,* în întindere de 1824 fălcĭ, proprietate a statuluĭ, situată pe teritoriul com. Fitionești, pl. Zăbrăuțul, jud. Putna, avînd trupurile: Moșonoaele, Răschitoaia, Petroaia și Repezoaia.

Moșoroaele-Marĭ, *munte,* jud. Mușcel, între comunele Lerești, Nămăești și munțiĭ Rucăruluĭ.

Moșoroaele-Micĭ, *munte,* jud. Mușcel, la S. de Moșoroaele Marĭ.

Moșoroaele-Marĭ și Micĭ, *păduri* ale statuluĭ, în întindere de 1351 hect., jud. Mușcel, făcînd parte din munțiĭ mănăstireĭ Cîmpulung, comunele Corbșori și Berevoești, plaiul Nucșoara.

Moșteni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mierlești, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe valea Iminoguluĭ, între Cătanele și Schitul-Greci.

Are o populațiune de 240 locuitorĭ, din carĭ unĭĭ sunt moșnenĭ, alțiĭ împroprietăriți după legea rurală; o biserică, fondată la anul 1851, aĭ căreĭ ctitorĭ sunt: Preotul Theodor Moștenescu, Preotul Ion Moștenescu și Preoteasa Stanca.

Locuitorĭĭ posedă: 20 caĭ, 16 țepe, 60 boĭ, 35 vacĭ, 250 oĭ și 50 porcĭ.

Moșteni, *cătunaș,* pendinte de com. Dudul, pl. Siul-d.-j., jud. Olt. Are vr'o 45 locuitorĭ, maĭ toțĭ moșnenĭ, carĭ posedă cam 300 hect. arabile și 125 hect. pădure.

Acest cătun e maĭ mult o mahala a cătuneĭ Dudul, situat la N. săŭ.

Moșteni, *mahala,* com. rur. Folești-d.-s., plaiul Horezul, jud. Vîlcea, situat la 1½ kil. de mahalaua Dosul, unde e școala. Cade în partea de S.-E. a comuneĭ, lîngă rîul Bistrița.

Motîlva, *moșie* nelocuită, a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Slobozia, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pe teritoriul com. Pribegi, cu o suprafață de 1400 hect., din carĭ 130 hect. pădure. Se arendează cu 22000 leĭ anual.

Motîlva, *pădure,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Pribegi; formează cu pădurea Rîiosul un trup de 130 hect., populat cu stejar și ulm.

Motnăul, *rîu,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul; izvorește din vîrful Alunuluĭ; udă com. Dumitrești, cătunele Dumitrești-d.-s. și Dumitrești-d.-j., și se varsă în rîul R.-Sărat, pe stînga, după un curs de 30 kil.

Motocani, *moșie,* fără sat, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Rădiul, situată pe lîngă moșiile Branișteа și Polobocul.

Motocești, *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, situat în șesul din stînga Trotușuluĭ și pe coasta dealuluĭ Ciortolomul, la 4 kil. 900 m. de satul Rîpile.

Are o populație de 50 familiĭ, saŭ 180 suflete.

Vite sunt: 10 caĭ, 87 vite marĭ cornute, 4 capre și 30 porcĭ.

Motoci, *com. rur.,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, la 14 kil. de reședința plășeĭ, com. urb. Craiova, situată pe șesul Motoci, de ambele malurĭ ale rîuluĭ Tesluiul.

Se compune din două cătune: Motoci, care este cătunul de reședință, și Urecheștі.

Se învecinește la N. cu com. Mălăești; la S., cu com. Mischi; la E., cu com. Vulpeni și la V., cu com. Izvorul și Florești.

Terenul com. este șes, compus din argilă și nisip.

Este udată de pîrîul Tesluiul, care curge prin com. cu direcția N.-S., și peste care sunt două podețe, unul în cătunul Motoci și al doilea în cătunul Urecheștі. Sunt patru lacurĭ: Lacul-Rațeĭ, al-Corbuluĭ, al-luĭ-Lazăr și al-Dumbrăviței.

Se zice că com. a fost înființată la 1713 de un păstor numit Marin-Motocul, cînd, stabilindu-se cu turma sa aicĭ, a fost urmat și de alțĭ locuitorĭ de prin comunele vecine.

Are o populație de 800 lo-

cuitorĭ, din carĭ 475 locuitorĭ în Motoci și 325 în Urecheștĭ, locuind în 158 case; două bisericĭ: una în cătunul Motoci, cu hramul Sf. Paraschiva, zidită de Bălașa-Teodoru și reedificată de fostul proprietar B. Solomon, la 1853, având 17 pog. date de stat și 150 pog. date de fondatoare și a doua în cătunul Urecheștĭ, cu hramul Nașterea-Maiceĭ-Domnuluĭ, zidită de locuitorĭ și reedificată la 1858 de Marin Greceanu, având 17 pog. arabile, date după legea rurală din 1864, ambele deservite de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă în cătunul Motoci, ce funcționează din 1881, frecuentată de 27 băeți din Motoci și 18 din Urecheștĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 90 locuitorĭ împămînteniți.

Suprafața teritoriuluĭ com. e de 2090 pog., din carĭ: 1600 pog. arabile, 200 pog. fînețĭ și 290 pog. izlaz.

Moșiile de pe teritoriul com. sunt: Motoci și Urecheștĭ.

Moșia Motoci are o întindere de 400 pog., și aduce un venit anual de 700 leĭ. Aparține d-luĭ N. Opran și locuitorilor. Moșia Urecheștĭ are o suprafață de 250 pog., și un venit anual de 5000 leĭ. Aparține d-luĭ G. Cionca. Restul pămînturilor arabil aparține loc. împămînteniți la 1864.

Viile, în întindere de 103 pog., aparțin locuitorilor. Produc vin roșu de bună calitate.

Locuitorii desfac productele lor la tîrgul săptămînal ce se ține Joia în Craiova. Transportul îl fac cu carele pe calea județeană ce duce la Craiova, și care are în com. o lungime de 13 kil.

In com. sunt 31 comercianțĭ, din carĭ 3 circiumarĭ.

Budgetul e la venitурĭ de 3522,90 leĭ și la cheltuelĭ, de 3251,54 leĭ.

Motoci, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Motoci, reședința primărieĭ. Are 475 suflete; o școală mixtă, ce funcționează din 1881, frecuentată de 45 băeți, din carĭ: 27 din Motoci și 18 din Urecheștĭ; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, de zid, având 17 pog. de la stat și 150 pog. dăruite de fondatoare, zidită de Bălașa Teodoru și reedificată la 1853 de fosta proprietară, Bălașa Solomon.

Motoci, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Motoci, în întindere de 400 pog. arabile și cu venit anual de 7000 leĭ, aparținînd d-luĭ N. Opran și locuitorilor.

Motoful, *cătun,* pendinte de com. Cosmești, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca.

Motohani, *culme de deal,* lungă, în jud. Buzăŭ, cât. Cărpinișteа, servind ca hotar despre jud. Rîmnicul-Sărat.

Motoșeni, *com. rur.,* jud. Tecuciŭ, compusă din șapte cătune: Burlugul, Chicerea, Fundătura, Mohoriți, Motoșeni, Negoaia și Țepoaia, situată pe Valea-Zeletinuluĭ și a Dobrotforuluĭ, la 61 kil. de reședința orașuluĭ Tecuciŭ, spre N.

Are o populație de 416 familiĭ, saŭ 520 suflete, locuind în 412 case; 4 bisericĭ: în Chicera, în Burlug, în Țepoaia și în Fundătura, deservite de 3 preoțĭ și 5 cîntărețĭ; o școală, care datează de la 1868, frecuentată de 30 băeți; 4 morĭ de vînt.

Vite sunt: 59 caĭ, 105 boĭ, 100 vacĭ și 278 oĭ.

Stupĭ cu albine sunt 90.

Viea se cultivă pe o întindere de 90 hect., 40 arĭi.

Locuitorii desfac produsul munceĭ lor la tîrgul Podul-Turculuĭ și la orașul Bîrlad.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 2400 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Chicera, Fătăciunele, Burlugul, la E.; Țepoaia, Gornetul, la V. și e străbătută de pîrîul Zeletinul, care trece prin centru.

Se mărginește la N. cu com. Burdusacĭ; la S., cu com. Muncelul; la V., cu com. Crăești; la E., cu jud. Tutova.

Motoșeni, saŭ **Ursa,** *sat,* făcînd parte din com. cu același nume, jud. Tecuciŭ, situat pe partea dreaptă a Zeletinuluĭ, pe coastă.

Aicĭ se află reședința com.

Are o populație de 64 familiĭ, saŭ 226 suflete, carĭ locuesc în 60 case; o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, făcută de cărămidă la 1864, Martie 28, după cum arată inscripția de pe ușorul ușeĭ, cu sprijinul și inițiativa Protoiereuluĭ Ioan Spirescu, și cu concursul locuitorilor, pe locul uneĭ alte bisericĭ de lemn care a ars; o școală, care datează de la 1868 și e frecuentată de 30 băeți.

Satul mai înainte a fost în partea de E., pe malul sting al Zeletinuluĭ, unde se cunosc și astăzĭ urme de construcții vechĭ.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeșĭ.

Motoșești, *vechĭ numire a satuluĭ* Motoșeni, jud. Tecuciŭ.

Mototolești, *cătun,* pendinte de com. Bordeiul-Verde, pl. Balta, jud. Brăila, spre E. și la 5 kil. de comună.

Are o populație de 24 familiĭ, saŭ 109 suflete.

Vite sunt: 54 caĭ, 6 taurĭ, 109 boĭ, 70 vacĭ, 23 rîmătorĭ, 37 viței și 267 oĭ.

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
OLTU - CARPOA

Motroşoaia, *vale,* jud. şi plaiul Prahova, com. Breaza-d.-s.; udă cât. Nistoreşti; are direcţia de la E. spre V. şi se varsă în rîul Prahova; curge numaĭ în timpurĭ ploioase.

Motrul, *com. rur., sat* şi *mănăstire,* jud. Mehedinţi. Vezĭ Gura-Motruluĭ.

Motrul, *rîu,* izvoreşte din munţiĭ Frumosul, Turcineasa şi Boul, dintre judeţele Mehedinţi şi Gorj. Primeşte maĭ multe pîraie, intră pe la locul numit Gura Cheiĭ în satul Motrul-Mare şi se uneşte la Poiana cu Motrişorul (Motrul-Sec) ce este format şi el din 2 pîraie: Capra şi Dobra. De la Poiana işĭ continuă cursul, trecînd prin com. Orzeşti şi satele Văeni şi Padeşul. La satul Apa-Neagră primeşte rîurile Bueba şi Brebina unite. De aci trece prin comunele: Negoeşti, Glogova, Cătunele, Ploştina, Corcova, Strehaia şi se varsă în Jiul, în jud. Dolj, la com. rur. Gura-Motruluĭ, după ce a primit maĭ mulţĭ afluenţĭ ca: Iupca, Coşustea, Husniţa, etc.

Motrul-de-Jos, *plasă,* jud. Mehedinţi, situată în partea de E. a judeţuluĭ. Se mărgineşte la N. cu plasa Văilor şi jud. Gorj; la E., cu jud. Dolj şi Gorj; la S., cu plasa Dumbrava; iar la V., cu plăşile Ocolul-d.-j. şi Motrul-d.-s.

Este formată din 21 comune:

1. *Biltanele,* cu cătunul Biltanele.

2. *Bresniţa,* cu cătunele: Bresniţa, Higiul şi Pîrlita.

3. *Butoeşti,* cu cât. Butoeşti.

4. *Cîrceni,* cu cât. Cîrceni.

5. *Cernaia,* cu cătunele: Cernaia, Vlădăseşti şi Vieşi.

6. *Cosovăţul,* cu cătunele: Cosovăţul, Deleni şi Tîrsa.

7. *Greci,* cu cătunele: Greci, Creţeşti şi Duţeşti.

8. *Grozeşti,* cu cât. Grozeşti.

9. *Gura-Motruluĭ,* cu cătunele: Gura-Motruluĭ, Argineşti, Buicesti, Jugastrul şi Rucoviţa.

10. *Jirovul,* cu cătunele: Jirovul, Coici, Mărul-Roşu, Puşcaşul şi Valea-Udrişteĭ.

11. *Menţi-din-Dos,* cu cât. Menţi-din-Dos.

12. *Menţi-din-Faţă,* cu cătunele: Menţi-din-Faţă, Bădeşti şi Robeşti.

13. *Miluta,* cu cât. Miluta.

14. *Pluta,* cu cătunele: Pluta, Ţinţarul şi Buiceşti.

15. *Rocşoreni,* cu cătunele: Rocşoreni şi Varadia.

16. *Sălătrucul,* cu cătunele: Sălătrucul, Blidarul şi Vărgatul.

17. *Socoleşti,* cu cătunul Socoleşti.

18. *Stingăceaua,* cu cătunele: Stingăceaua-d.-j., Stingăceaua d.-s., Birlogeni, Cearîngani, Podul-Motruluĭ şi Insurăţeĭ.

19. *Strehaia,* cu cătunele: Strehaia, Ciochinţul, Comanda, Slătiniciul-Mare, Slătiniciul-Mic şi Stăncesti.

20. *Susiţa,* cu cât. Susiţa.

21. *Voloiacul,* cu cătunele: Voloiacul, Lacul şi Valea-Bună.

Reşedinţa sub-prefectureĭ şi a judecătorieĭ este în comuna rurală Strehaia.

Are: 20 şcolĭ primare, conduse de 19 învăţătorĭ şi 3 învăţătoare; 44 biserici şi 2 mănăstirĭ: Strehaia şi Gura-Motruluĭ.

Suprafaţa pl. este de 77739 hect., acoperite cu locurĭ de muncă, viĭ, pometurĭ, pădurĭ, sate, etc.

Statul posedă în această pl. 4 moşiĭ, avînd un venit anual de 68011 leĭ.

Este udată de rîurile Motrul şi Husniţa.

Prin plasă trece calea ferată Vîrciorova-Bucureşti, avînd 2 staţiĭ: Gara-Strehaia şi Butoeşti, precum şi şoseaua naţională ce merge paralel cu calea ferată.

Locurĭ istorice în pl. sunt: Mănăstirea-Strehaia, Gura-Motruluĭ, Comanda, Menţi-din-Dos şi Straja.

Motrul-de-Sus, *plasă,* jud. Mehedinţi. Se mărgineşte la E. cu pl. Văilor şi pl. Motrul-d.-j.; la S., cu pl. Ocolul-d.-j. şi Ocolul-d.-s.; la V., cu pl. Ocolul-d.-s. şi plaiul Cerna; iar la N., cu plaiul Cloşani.

Se compune din 21 comune:

1. *Broşteni,* cu cătunele: Broşteni, Boaca, Condueşti, Găleata, Orbeni şi Căpăţineşti.

2. *Cătunele,* cu cătunele: Cătunul-d.-s., Cătunul-d.-j., Stăicul, Valea-Perilor şi Valea-Caselor.

3. *Căzăneşti,* cu cătunele: Căzăneşti, Jigniţa şi Roşia.

4. *Ciovîrnăşani,* cu cătunele: Ciovîrnăşani, Cocorova, Ilovul, Ludul şi Suharul.

5. *Corcova,* cu cât.: Corcova, Cordunul, Pîrvuleşti şi Stejarul.

6. *Crăgueşti,* cu cătunele: Crăgueşti şi Prejneni.

7. *Ercea,* cu cătunele: Ercea şi Poiana.

8. *Floreşti,* cu cătunele: Floreşti-d.-j., Floreşti-d.-s., Băşici, Călieni, Copăcioasa, Gărdoaia şi Moşneni.

9. *Gîrbovăţul,* cu cătunul Gîrbovăţul.

10. *Gîrbovăţul-Stricani,* cu cătunele: Gîrbovăţul şi Stricani.

11. *Govodarva,* cu cătunele: Govodarva şi Valea-Rea.

12. *Imoasa,* cu cât.: Imoasa şi Berdeşti.

13. *Lupoaia,* cu cătunele: Lupoaia, Rîpa şi Valea-Mănăstireĭ.

14. *Lupşa,* cu cătunele: Lupşa-d.-j., Lupşa-d.-s., Siliştea şi Izvorul.

15. *Peștenuța*, cu cătunele: Peștenuța și Stroești.

16. *Ploștina*, cu cătunele: Ploștina, Cireșul, Merișul și Porcești.

17. *Samarinești*, cu cătunele: Samarinești, Valea-Bisericeĭ și Valea-Poeneĭ.

18. *Severinești*, cu cătunele: Severinești, Valea-Alunuluĭ și Cirnești.

19. *Siseștĭ-de-Jos*, cu cătunele: Siseștĭ-d.-j., Căiniceni, Cărămidarĭ și Noapteșa.

20. *Siseștĭ-de-Sus*, cu cătunul Siseștĭ-d.-s.

21. *Zegujani*, cu cătunele: Zegujani, Pești eana, Stroești și Gărdoaĭa.

Reședința subprefecturei e în com. rur. Broșteni. Jumătate din plasă ține de judecătoria ocoluluĭ Baĭa-de-Aramă, iar jumătate de judecătoriile ocoluluĭ Strehaia și Turnul-Severin.

Are 51 biserică și 15 școlĭ.

Statul posedă în această plasă 2 moșiĭ, aducînd un venit anual de 18000 leĭ.

Motrul-Mare, *sat*, cu 143 case, în plaiul Cloșani, jud. Mehedinți, reședința com. rur. Cloșani.

Motrul-Sec, *sat*, cu 102 case, în plaiul Cloșani, jud. Mehedinți; formează com. Cloșani cu satul Motrul-Mare.

Motruluĭ (Dealul-), *deal*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Filiași, prin care trece hotarul de V. către jud. Mehedinți.

Motruna, (Siliștea), *cătun*, al comuneĭ Cătina, județul Buzăŭ, cu 350 locuitorĭ și 89 case.

Motruna, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina; începe din localitate și se scurge în pîrîul Bîsca-Chiojduluĭ.

Moțăeni, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița-Dîmbovița, spre N. și peste gîrlă de băile Pucioasa, situată parte pe văĭ, parte pe dealurĭ și cea maĭ mare parte pe cîmpie, pe malul drept al Ialomițeĭ, la 25 kil. de Tîrgoviște.

In raionul comuneĭ se află Dealul-Hireței, Valea-Serejiĭ și valea Cicioara. Prin apropiere de comună curge în afară de rîul Ialomița, pîrîul Ialomicioara, afluent al Ialomițeĭ.

Se compune din patru cătune: Moțăeni, Berevoești, Ialomicioara și Fienĭ, cu o populație de 2000 locuitorĭ.

Are: două bisericĭ; două școlĭ; treĭ morĭ de apă.

Locuitoriĭ posedă multe vite: boĭ, vacĭ, caĭ, capre și oĭ.

Se învecinește la E. cu com. Bela și Șerbănești; la S., cu Podurile. De Bela și Șerbănești se desparte prin dealurĭ, pădure și rîul Ialomița; de Cucuteni, prin dealurĭ și prin Ialomicioara; de Țița și Runcul, prin o cîmpie și de Poduri prin rîul Ialomița, unindu-se cu Podurile și Țița prin șoseaua națională Tîrgoviște-Transilvania, iar cu Cucuteni, Șerbănești, Bela și Runcul, prin șosele comunale.

Moțățeiuluĭ (Vălceaua-), *vălcea*, județul Dolj, plasa Cîmpul, pe care este așezată com. Dobridorul; se unește cu vălceaua Coțobățul și împreună poartă în comuna Moțățeĭ, numele de Vălceaua-Moțățeiuluĭ.

Moțățeĭ, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, la 61 kil. de Craiova și la 28 kil. de urbea Calafat.

Situată pe loc șes și pe o vale umbrită de două dealurĭ, se învecinește la N. cu comunele Caraula, Rudarĭ și Galicea; la S., cu comunele Fîntîna-Banuluĭ, Hunia și Maglavitul; la V., cu com. Dobridorul și la E., cu com. Băilești.

Terenul comuneĭ este șes; se găsesc cîte-va movile vechĭ, făcute din pămînt.

Este udată de pîrîul Moțățeiul, care curge prin centrul comuneĭ, printr'un canal făcut anume. Izvorește din comuna Dobridorul, trece prin centrul comuneĭ și se îndreptează spre comuna Băilești, curge pănă la un punct oare-care cînd se pierde, apoĭ apare în comuna Băilești și se varsă în balta din această comună.

Pe acest pîrîŭ se află 4 podețe, din carĭ unul în dreptul șoseleĭ județene.

La început comuna s'a numit Bălăceni și se zice că a fost jefuită de Turcĭ. Cătunul de reședință este Moțățeĭ. Intre anĭ 1875—76 cuprindea cătunele Dobridorul, azĭ comună a parte.

Are o populație de 966 familiĭ, saŭ 3799 suflete; o biserică cu hramul Sf. Niculae, de zid, fondată la anul 1802, terminată la 1804 și reedificată la anul 1848 de către locuitoriĭ comuneĭ, deservită de un preot și doĭ cîntărețĭ; două școlĭ, una de băeți și a doua de fete, frecuentate de 147 băeți și 35 fete; 11 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 587 împămînteniți.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 20000 pog. pămînt arabil, din carĭ 20 pog. sunt izlaz.

Moșia de pe teritoriul comuneĭ se numește Moțățeĭ.

Viile în întindere de 300 hect., aparțin proprietarilor moșiilor.

Morĭ de aburĭ se găsesc pe proprietatea particularilor.

Meseriași sunt: 4 fierarĭ și 4 cizmarĭ.

Se găsesc stîne la care se adună oile din satele vecine.

In comună se țin trei bîlciurĭ pe an, pe marginea de N. a comunei, pe proprietatea d-luĭ Vălimărescu.

Prin marginea comuneĭ trece cale ferată, la o depărtare de 5 kil., unde se află și o stație de drum-de-fier.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 10850,97 leĭ și la cheltueli, de 10809,07 leĭ.

Vite: 500 vite marĭ cornute, 170 oĭ, 56 caĭ, 42 porcĭ.

Comunicația se face prin șosele comunale, care pun com. în legătură: la S., cu șoseaua județeană Craiova-Calafat; la N.-V. cu Dobridorul, iar la S.-V. cu Hunia.

In timpul războiuluĭ Romino-Ruso-Turc, în lunile Iunie și Iulie 1877, aŭ fost stabilite aci regimentele al 10-lea și al 12-lea de dorobanțĭ, bateriile a 2-a și a 4-a din regimentul al 3-lea de artilerie.

Moțăței, *sat*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Moțăței, reședința primărieĭ. Vezĭ com. Moțăței.

Moțca, *sat*, pe moșia și în com. Cristești, jud. Suceava, așezat pe dealurile: Moțca, Surda și Coasta-Uneĭ, și e străbătut de pîraiele Moțca, Albia, Ienache și Răzima.

Are: o populație de 360 familiĭ, saŭ 1470 suflete, din carĭ 282 contribuabilĭ, locuind în 325 case; o școală mixtă, frecuentată de 30 elevĭ; o biserică de lemn, zidită la 1776 de Sofronie și Elisaveta, de fel din Muncel, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o cîrciumă; 2 băcăniĭ și un debit de tutun.

Vatra satuluĭ ocupă 83 fălcĭ și 46 prăjinĭ.

Improprietăriți în 1864 sunt 69 pălmașĭ și 94 codașĭ, stăpânind 306 fălcĭ și 58 prăjinĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Păscani, 10 kil.; la Cristești, 2 ½ kil. și la Boureni, 3 kil.

Moțca era satul robilor luĭ Mihaiŭ Sturdza și de aci vine că și astăzĭ sunt mulțĭ Țiganĭ în sat.

Moțca, *pădure*, de diferite esențe, lîngă satul cu același nume, jud. Suceava.

Moțca, *pîriŭ*, format din văile Ienache, Piscul-Babeĭ și Tănase, jud. Suceava; udă satul cu același nume, străbate șoseaua națională care are aci un pod de lemn și, după un curs de 4 kil., în care s'a mărit cu Pîrîul-luĭ-Ienache, 1940 m., și Răzima, 735 m., se pierde în Șesul-Teișuluĭ, în rîul Moldova.

Moțoc (Dealul-luĭ-), *deal*, în jud. Suceava, satul Brusturĭ, între pîraiele Brustura și Pîrîuțul, proprietatea răzeșilor de baștină Moțocĭ.

Moțocul, saŭ **Valea-luĭ-Moțoc**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., al com. Pănceștĭ, situat pe malul drept al pîrîuluĭ Dienețul, la 4 kil. de satul Pănceștĭ.

Are 14 familiĭ, saŭ 42 suflete.

Loc. posedă: 7 caĭ, 44 vite marĭ cornute, 21 porcĭ și 7 capre.

Moțocul, *pădure*, la N. com. Poiana, jud. Tecuciŭ, situată între drumul ce duce la Ploscuțeni și cel ce vine din Buciumeni și se întinde pînă în Valea-Runculuĭ.

Moțocul, *pîriŭ*. Vezĭ Valea-Caselor, pîrîŭ, com. Poenești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Moțoești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bărăști-de-Vede, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, situat în partea de E. a com. Are o populațiune de 100 locuitorĭ, și o biserică.

Movila, *com. rur.*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, formată din satele: Baranca, Herțușca, Mahala, Movila, Poiana și Slobozia, cu reședința primărieĭ în Movila.

Are o populație de 580 familiĭ, saŭ 2900 suflete; 2 bisericĭ, cu 3 cîntărețĭ și 2 pălămarĭ; 622 hect., 29 arĭĭ pămînt sătesc; 3441 hect., 56 arĭĭ cîmp și 800 hect., 60 arĭĭ pădure, proprietăresc; 4 iazurĭ și 12 pog. vie.

Budgetul comuneĭ e la venituri de leĭ 4153, banĭ 10 și la cheltueli de leĭ 4040, banĭ 21.

Vite: 79 caĭ, 453 vite marĭ cornute, 440 porcĭ, 2 capre și 526 oĭ.

Sunt 226 stupĭ cu albine.

Movila, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, căt. com. Cazaci.

Movila, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Movila, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Are o populație de 120 familiĭ saŭ 600 suflete; o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, cu 1 cîntăreț și 1 pălămar, este mică de zid, făcută de bătrînul Iordache Herțanul.

Sătenĭĭ împroprietăriți aŭ 136 hect., 06 arĭĭ pămînt; iar proprietarĭĭ: 1075 hect., 58 arĭĭ cîmp și 247 hect., 68 arĭĭ pădure.

Sunt 3 iazurĭ, din carĭ unul numit al Herțanuluĭ.

Pîraiele principale ce trec pe moșie, sunt: Herțușca și Pujina.

Drum principal este acel ce

duce prin Orofteana la Darabani.

Hotarele moşiei sunt cu: Tîrnauca, Pilipăuţi, Molniţa şi Hreaţca.

Localitate însemnată este Movila-Herţului.

Familia Herţanul, este veche în Moldova. In 1773, găsim în judecată pe Vasile Herţa cu Slugerul Constantin Jora; acest din urmă cumpărînd de la Domnie darea numită *Conița* de la ţinutul Cernăuţului, după stăruinţele urmate, rînduind pe Herţanul strîngător de bani la un ocol (plasă) şi acesta remiindu-i dator cu bani, l'a chemat în judecată.

Movila, *sat,* făcînd parte din com. rur. Poenari-Vulpeşti, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la S. de Vulpeşti, între pădurea Păduroaica şi Valea-Nedei. Spre E. trece calea ferată Bucureşti-Ploeşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 2785 hect., cu o populaţie de 203 locuitori.

Moştenitorii D. H. Vasile aŭ 2670 hect. şi locuitorii 115 hect. Proprietarii cultivă 217 hect. (25 sterpe, 100 izlaz, 2325 pădure, 3 vie). Locuitorii cultivă tot terenul, afară de 5 hect., carî rămîn sterpe.

Are o biserică, cu hramul Sf. Ioan Botezătorul.

Comerciul se face de 3 cîrciumarî.

Numărul vitelor marî e de 119 şi al celor micî, de 15.

Movila, *deal* şi *movilă,* jud. Fălciŭ, făcînd hotar între comunele Covasna şi Costulenî, din jud. Iaşi.

Movila de pe acest deal este mare şi ridicată; din vîrful ei se vede la o mare depărtare pe şesul Jijiei şi al Prutului. Viile plantate pe acest deal produc un vin bun şi căutat.

Movila, *deal,* în jud. Neamţu, com. Mărgineni, pl. d.-Sus-Mijlocul, situat lîngă satul Mărgineni; în urma unor săpăturî făcute în localitate s'aŭ găsit mai multe oseminte omeneştî.

Movila (Cochirleanca), *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Cochirleanca, proprietatea spitaluluî Gîrlaşul; are 1130 hect., mare parte arabile şi suhaturi.

Movila, *pădure,* de 2325 hect., în jud. Ilfov, pl. Znagovul.

Movila, *loc,* în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Gioseni, situat la 600 m. de Gioseni, unde se zice că ar fi fost un cimitir catolic. Azi este transformat în holde roditoare.

Movila-Bortoasă, *movilă,* pe podişul dealuluî cu acelaşî nume, de pe moşia Dimăcheni, com. Dimăcheni, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ. Este cea mai mare movilă din cîte se află pe această moşie.

Movila-Bortoasă, *movilă,* pe moşia Coţuşca, com. cu acelaşî nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ. Se află spre V. de livada curţeî din sat, în apropiere de drum. Vîrful ei este prăbuşit din cauza săpăturei ce i s'a făcut de către proprietarul moşieî.

Movila-Bortoasă, saŭ **Movila-Săpată,** *movilă,* în jud. Suceava, la hotarul moşieî Sasca, din spre Mălini, aproape de şoseaua Cornul-Lunceî şi de Hanul-luî-Istrate.

Movila-Cetăuţia, *movilă,* pe teritoriul satuluî Bozia, com. Bozia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, spre S. şi la 3 kil. de sat, situată pe prelungirea dealuluî Nucul. Este înconjurată cu şanţ împrejur, pentru care locuitoriî o numesc Cetăţuia. Legenda spune că ar fi făcută de Turcî.

Movila-Comoareî, *movilă* mare şi cu multe semne de săpăturî pe ea, în pădurea de pe moşia Herţuşca, com. Movila, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Movila-Condreî, *movilă,* pe moşia Suharăul, com. cu acelaşî nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ. Este cea mai mare dintre cele 3 movile ce se află nu departe de sat; are la bază o circumferinţă de 102 m. 58 c. m. Se zice că ar fi făcută de către un boer mare numit Condrea ce era între veliţiî boerî şi consilier domnesc sub Ştefan Bogdan-Vodă, în 1520 (7028), Iulie 28.

Movila-Crucei, *movilă,* pe moşia Coţuşca, com. cu acelaşî nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, din sus de sat, pe podişul dealuluî.

Movila-de-la-Budu, *movilă,* în jud. Fălciŭ, pl. Prutul, com. Stănileşti, pe Dealul-Budului, spre V. de satul Stănileşti.

Movila-de-la-Iada, *movilă,* pe teritoriul com. Stănileşti, jud. Fălciŭ. Vezî istoricul satuluî Stănileşti.

Movila-de-Piatră, *virf de deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluî, pe teritoriul comuneî rurale Tocsof şi anume pe acela al cătunuluî săŭ Rîmnicul-d.-s.; prin el trece hotarul dintre comunele Beidant şi Tocsof; este de natură pie-

troasă, de unde și numele luĭ; are 201 m. înălțime, dominînd asupra văilor Sari-Ghiol-Dere și Rîmnicul-Dere, asupra satelor Sari-Ghiol și Rîmnicul, precum și asupra drumuluĭ comunal ce le unește.

Movila-Giurchea, *movilă*, în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., comunele Ripile și Brătila, situată pe șesul Belciul, unde se zice că ar fi fost mai înainte o cetate făcută de niște străinĭ. Acel loc astă-zĭ se numește Cetățuia și este înconjurat de toate părțile cu șanțuri.

Movila-Herțului, *movilă*, pe moșia Movila, com. cu același nume, pl. Herța, jud. Dorohoiu. In urma unor săpăturĭ ce s'a făcut pe această movilă în 1865, s'a găsit, la o mică adîncime, o sabie în lungime de 1 m. 274; și de o vechime mare.

Movila-Lată, *movilă*, în partea de N. a satuluĭ Santa-Maria, com. Ringhilești, jud. Botoșani.

Această movilă, situată pe un deal înalt, este un punct însemnat de observație. Legenda spune că e făcută de Tătarĭ; lîngă movilă sunt două movilĭ maĭ micĭ, iar în partea de E. se văd urmele a două șanțurĭ.

Movila-lui-Burcel, *movilă*, ce se înalță la coasta despre V. a dealuluĭ, ce se lănțuește de la N. la S., pe teritoriul com. Micești, pl. Crasna, jud. Vasluiu.

Pe valea din marginea dealuluĭ curge pîrîul Vasluețul și paralel, trece șoseaua națională Vasluiu-Iași.

Despre această movilă se povestește în localitate următoarea legendă: Eraŭ 2 frațĭ, unul bogat și altul sărac. Cel bogat nu se îndura să dea celuĭ sărac plugul ca să are, de cît numaĭ Dumineca și serbătoarea; așa într-o Duminecă voind să are, s'a suit pe virful movileĭ și a strigat la frate-său să-ĭ trimată plugul cu boĭ. Din întîmplare, trecînd pe acolo Ștefan-Vodă și auzindu-l, l'a chemat la sine și l'a întrebat că de ce ară serbătoarea; el spunînd pricina Domnuluĭ, acesta a poruncit să ia plugul de la cel bogat și să-l dea celuĭ sărac.

Movila-luĭ-Dumitru, *movilă*, în partea de S.-E. a com. Găgești, pl. Mijlocul, jud. Fălciu, în hotarul com. Bozia. Legenda spune că această movilă a fost făcută de oștenĭĭ moldovenĭ aĭ luĭ Dumitru, o căpetenie a lor, care era însărcinat de Vodă, pentru a sta de pază, ca să observe și să dee de știre, cînd vor veni Tătarĭĭ prin împrejurimile localităței.

Movila-luĭ-Niță, *movilă*, în jud. Covurluiu, pl. Siretul, com. Piscul, în spre căt. Vameșul.

Movila-Mare, *movilă*, în jud. Dorohoiu, pl. Coșula, com. Șendriceni, pe podiș, aproape de calea județeană, și pe moșia Șendriceni-d.-s.

Movila-Mare, *movilă*, aproape de Rădiul, pe moșia Trestiana, com. Broscăuți, pl. Coșula, jud. Dorohoiu; este de formă mare și veche.

Movila-Mare, *movilă*, spre N. de satul Broscăuți, com. Broscăuți, pl. Coșula, jud. Dorohoiu. A fost mai înainte deschisă, pentru care s'a numit și Bortoasa. Are 134 m. în periferie la bază și 6 m. înălțime. Se zice că movila a fost cu mult mai înaltă și că servea ca punct de strejuire, în timpurile de năvălirĭ dușmane.

Movila-Mare, *movilă*, pe moșia Verpole, com. Grămești, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu. Pe virful eĭ se află înfiptă o cruce mare și frumoasă de peatră, pusă de cătră un comandant al trupelor ruseștĭ în 1849, în amintirea trecereĭ armateĭ pe aicĭ, cu prilejul războiuluĭ dintre Ungurĭ și Austriacĭ.

Movila-Mare, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Poturul; se desface din dealul Maadem-Bair; se întinde spre V., într'o direcție de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și de S. a com.; e presărat cu movile naturale, din care una, înaltă de 116 m., domină satele Sarĭ-Iurt și Potur; e acoperit cu verdeață.

Movila-Mare, *movilă* însemnată, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncavița, așezată pe o prelungire răsăriteană a dealuluĭ Sevastin, în partea de N. a plășeĭ și cea de E. a comuneĭ la 3 kil. spre N.-V. de sat; are o înălțime de 82 m., punct trigonometric și strategic de rangul I-iu, dominînd satul Luncavița, gîrla Ciulnețul și drumul județean Măcin-Isaccea; este acoperită cu verdeață; este artificială și a servit Turcilor de cordon (fort).

Movila-Măneștilor, *movilă*, jud. Bacău, pl Tazlăul-d.-j., com. Brătila, situată pe șesul Măneștĭ. Se zice că ar fi fost făcută de un vechiu Domnitor spre a servi de apărătoare la hotare. Aicĭ s'aŭ găsit o mulțime de săgețĭ, arcurĭ, etc. Sub movilă se află

o peșteră, făcută o dată cu movila, în care însă n'a putut intra nimenĭ. Maĭ de mult s'ar fi săpat o groapă spre a se putea scoborĭ într'însa, groapă care se vede și până astă-zĭ.

Movila-Mireseĭ (Mototolea), *com. rur.*, jud. Brăila, pl. Ianca, situată pe loc șes, la V. de lacul sărat Seaca.

Suprafața com. e de 2288 hect., cu o populație de 1029 suflete, din carĭ 161 contrib.

Sunt 353 loc. împroprietărițĭ din 1878; neîmproprietărițĭ maĭ sunt 13.

Are: o biserică, cu hramul Dumineca sfinților, zidită de locuitorĭ la 1889, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 2 școale, una de băeți, înființată la 1884, frecuentată de 80 elevĭ, și a doua de fete, înființată tot la 1884 și frecuentată de 16 fete; 1 moară de vînt; 1 brutărie, 10 circiumĭ.

In com. sînt 6 strade și o piață.

Vite: 606 boĭ, 421 vacĭ, 15 taurĭ, 181 viței, 526 caĭ, 2 măgarĭ, 1603 oĭ, 294 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la venitură de 5590 leĭ, și la cheltuelĭ, de 4755 leĭ.

Drumurĭ: la Scorțarul-Nou spre N. (12 kil.); la cătt. Deșirați, spre N.-V. (12 kil.); la Sutești, spre V. (14 kil.); la Ianca, spre S.-V., prin Golășcĭ, (14 kil.); la gara Muftiul, spre E.; la Urleasca, spre S., traversînd calea ferată Brăila-București, pe la cant. 125 (10 kil.) la Scorțarul-Vechiŭ, spre E., prin cătt. Comănească (12 kil.); la Roman, spre N.-E. (10 kil.); la Brăila, spre E. (30 kil.).

Comuna e înființată la 1878 prin împroprietărirea însurățeilor. In acest loc maĭ înainte se aflaŭ tîrlele Mototolea.

Movila-Mireseĭ, *sat*, jud. Brăila, pe țărmul de V. al lacului Iazul, la 30 kil. de orașul Brăila, înființată la 1879, cu ocazia împroprietăririĭ, pe locul unde se afla tîrla Mototolești.

Are o populație de 242 familiĭ, saŭ 1030 suflete, locuind în 190 case; o biserică, clădită de locuitorĭ la 1890, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; 2 școale, una de băeți, înființată la 1893, frecuentată de 63 elevĭ, și a doua de fete, înființată la 1836, frecuentată de 15 eleve; 1 moară de vînt.

Suprafața satului e de 220 hectare.

Vite sunt: 530 caĭ, 2 asinĭ, 1300 v. cornute, 1600 oĭ și 284 rîmătorĭ. Sunt 30 stupĭ cu albine.

Partea de E. a satului de pe malul lacului Iazul, se numește Mototolești.

Movila-Pescarului, *deal*, în partea de V. a com. Pogănești, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, pe acărui coastă de E. se află așezat satul Pogănești; se prelungește de la N. la S., formînd culmea șesului Prutul, până la locul numit Gura-Văeĭ, unde este curmat de o vale.

Movila-Roșie, *movilă*, pe teritoriul com. Șuletea, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, despre care se zice că ar fi ridicată de Ștefan-cel-Mare. Spre S.-E. de această movilă este loc deschis.

Movila-Ruptă, *com. rur.*, în partea de N. a pl. Ștefănești, jud. Botoșani, în dreapta și de-a lungul Prutului. E formată din satele: Lehnești, Maghistan, Lehnești-Razășĭ, Lehnești-Rîșca, Movila-Ruptă (Damachi), Ripiceni, Sărata (Jovîrteni) și Zahareni (Caraiman).

Teritoriul com. e format din dealurĭ, carĭ se ridică cîte puțin de la Prut spre V. Șesul Prutului are 90 metri deasupra nivelului Mărĭĭ Negre, iar dealurile cele maĭ înalte din com. nu trec peste 150 m. deasupra nivelului Mărĭĭ.

Centrul com. se găsește la 10 kil. de tîrgul Ștefănești.

Are o suprafață de 6902 hect. și o populație de 624 familiĭ, saŭ 2733 suflete.

Calitatea pămîntului este bună. Pe malul Prutului și în albia sa se văd stîncĭ de pietre calcaroase de unde se și scoate și se fabrică var; sunt 2 carierĭ însemnate: la Damachi și Lehnești-Maghistan carĭ produc aproximativ 280000 kilogr. var pe an.

Intinderea locurilor cultivate e de 4869 hect. fînețe, 859 hect. imaș, 685 hect. pădure, parte de stejar, parte de salcie de Prut.

Are 4 biserică, deservite de 4 preoți și 7 cîntăreți; 2 școli mixte, conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate de 94 elevĭ și 10 eleve; 9 circiumĭ; 8 iazurĭ; 5 morĭ de apă pe Prut și 1 pe iaz.

In comună sunt 11 comercianți și 9 meseriașĭ.

Vite sunt: 1060 boĭ și vacĭ, 250 caĭ, 3800 oĭ și 240 porcĭ. Loc. posedă 70 stupĭ cu albine.

Comuna e străbătută de drumul mare Ștefănești-Rădăuți (Dorohoiŭ).

Budgetul com. e la venitură de 6000 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 6450 leĭ.

Movila-Săpată, *movilă*, situată la N. pe teritoriul com. Crăciuneĭ-d.-s., pl. Siul-d.-j., jud. Olt, pe cîmpia numită Burdeanca. Legenda spune că aicĭ, Batalionul sacru, comandat de însușĭ

Ipsilante, în fuga luĭ către Drăgăşani, ar fi avut o luptă cu Turcii.

Movila-Şapte-Frasinĭ, *movilă*, situată pe deal între com.: Micleşti, din jud. Vasluiŭ şi Gugeşti, din jud. Fălciŭ, pl. Crasna, servind şi de hotar între moşiile: Micleşti, Popeşti şi Gugea.

Movila-Turculuĭ, saŭ **Monete**, *moşie* particulară, de 400 hect., în jud. Covurluiŭ, com. Tulucești, pl. Siretul.

Movila-Turculuĭ, *ridicătură de pămînt* artificială, pe teritoriul satuluĭ Andrieşeni, com. Iepureni, pl. Turia, jud. Iaşi, care datează din timpurĭ foarte vechĭ. Se mai află încă două movile artificiale pe teritoriul acesteĭ comune, însă nu aŭ nicĭ o numire.

Movila-Vămeĭ, *cătun*, pendinte de com. Osman, pl. Balta, jud. Brăila, cu o populaţie de 37 sufl.

Movila-Verde, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, com. Beidant, prelungire de S.-E. a dealuluĭ Solugean; brăzdează partea centrală a plăşeĭ şi de E. a com.; satul Beidant e aşezat la poalele luĭ de V.; e dominat de o movilă înaltă de 100 m. şi acoperită cu verdeaţă; e tăiată de drumurile comunale Beidant-Hamangi şi Ciamurli-de-sus — Ivan-Ceşme.

Movila-Vîrcolicĭ, *punct ridicat geodesic*, în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Rogojeni, pe deal şi lîngă drumul Brăileĭ.

Movile (La-), *loc* izolat, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, la marginea com. Iepureni. Aicĭ se vĕd patru movilĭ, carĭ, spune legenda, sunt ridicate în urma unor războaie, pe la 1711, din ordinul Vorniculuĭ Lupu Costachi, care se retrăsese la mănăstirea Bursuci şi de aicĭ se apăra contra Tătarilor, carĭ prădaŭ aceste locurĭ.

Movile (La-), *deal*, jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Strunga, spre N.-V. de satul Movileni. Pe acest deal sunt 4 movile înalte făcute din timpurĭ vechĭ.

Movile (Patru-), *movile*, aproape una de alta, pe teritoriul moşieĭ Vameşul, com. Piscul, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, la hotarul moşieĭ Hanul-Conachi.

Movileanca, *cătun*, al com. Amarul, jud. Buzăŭ, cu 20 locuitorĭ şi 4 case.

Movileanca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Rădulești-Resimnicea, pl. Moştiştea, jud. Ilfov, situat la N. de Filitis şi servind de hotar între jud. Ilfov şi Prahova.

Se întinde pe o suprafaţă de 225 hect., cu o populaţie de 80 locuitorĭ.

D-l G. Z. Nicolaŭ are 180 hect. şi locuitorii 45 hect. Proprietarul cultivă 112 hect. (3 hect. sterpe, 62 hect. izlaz, 3 hect. pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Numărul vitelor marĭ e de 97 şi al celor micĭ de 87.

Movileanca, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Amarul, căt. Movileanca. Are 400 hect., cea maĭ mare parte arabile, apoĭ puţină fineaţă şi izlaz. Prin dotă s'a despărţit în 3 părţĭ egale: Movileanca-Cărbunescu, Movileanca-Dănescu şi Movileanca-Păltineanu.

Movileanca, *pădure*, a statuluĭ, în jud. Tecuciŭ, pl. Bîrlad, com. Movileni.

Movilele, *un şir de ridicăturĭ de pămînt* aflate pe culmea dealuluĭ ce se prelungeşte între satele Hriţeni, din com. Manoleasa, şi Volovăţul-Stroici, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ. Ele sunt de felurite mărimĭ, şi se zice că ar fi rămase din timpul unuĭ războiŭ.

Movilele, *două movile*, ridicate pe culmea unuĭ deal de pe moşia Mileanca, com. Mileanca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ; sunt destul de marĭ şi de formă regulată.

Movilele - Breazuluĭ, *movile*, spre N. de satul Dersca, com. Dersca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, una pe vîrf şi alta pe coasta de E. a dealuluĭ, înalte de $3^1/_2$ m., şi ambele prăbuşite la vîrf.

Movilele-Catreĭ, *movile*, în număr de 3, pe moşia Cordăreni, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d. j., jud. Dorohoiŭ. Una se află spre S. de Satul-Mănăstireĭ, avînd 40 m. circumferinţa la bază, iar 2 spre V., către marginea Rădiuluĭ, avînd fie-care 21 m. la bază.

Movilele - Înşirate, *şir de 10 movile*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urb. Isaccea, situate în partea de N. a plăşeĭ şi cea de S.-E. a com.; începe cu Vizir-Tepe, şi într'o direcţie de S.-E. se termină la poalele Dealuluĭ-Nicolițeluluĭ; sunt artificiale, făcute de locuitorĭ, sub Turcĭ.

Movilele-Înşirate, *şir de 8 movile*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, în partea de V. a eĭ, şi pe teritoriul com. rur. Luncaviţa,

spre V. de sat, pe la poalele dealurilor; începe cu Movila-Mare; sunt artificiale.

Movilele-Mari, *movile*, aproape una de alta, pe deal, spre V. de satul Pîriul-Negru, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu; lîngă una din aceste movile se află mai multe movilițe mici; legenda spune că ele sunt făcute din timpurile războaelor cu Turcii și Tătarii.

Movilele-Rugineștilor, *movile*, în număr de 3, în jud. Putna, care, după cum zice legenda, ar fi din timpul lui Vlad-Țepeș.

Movileni, *com. rur.*, în partea de V. a plășei Copoul, jud. Iași, situată pe dealurile dintre riul Jijia și Bahluiul, formată din satele: Movileni, Larga, Rominești și Potîngeni. Are o întindere de 6200 hect. și o populație de 411 familii, sau 1900 suflete.

Pe marginea de S. a acestei com. trece calea ferată Iași-Podul-Iloaei, precum și șoseaua națională. Marginea despre N. este udată de riul Jijiei, iar cea despre S. de riul Bahluiul.

Are 4 biserici, deservite de 3 preoți, 5 cîntăreți și 3 eclesiarci; 2 școli, conduse de 2 învățători și frecuentate de 66 elevi; 2 mori de aburi și 2 de apă.

Budgetul com. e de 8546 lei, 71 bani, la venituri și 8468 lei 37 bani, la cheltueli.

Vite: 2038 vite mari cornute, 2350 oi, 165 cai și 281 rîmători.

Movileni, *com. rur.*, în jud. Tecuciu, pl. Bîrladul, compusă din 2 cătune: Movileni-d.-j. și Movileni-d.-s., situată pe malul sting al Siretului, la 15 kil. de capitala județului, spre V.

Are o populație de 314 suflete; 2 biserici: una în Movileni-d.-s. și a doua în Movileni-d.-j., deservite de 2 preoți și 4 cîntăreți; o școală, care datează din 1866, frecuentată de 55 copii.

Locuitorii sunt vechi răzeși.

Locuitori împroprietăriți din 1864 sunt 183, iar din 1879 sunt 30.

Comerciul se face de 6 cîrciumari.

Budgetul com. e la venituri și la cheltueli de 3139 lei, 35 bani.

Locuitorii posedă: 150 plugurî de fier, 5 de lemn, 4 cazane de fabricat rachiu; 512 boi, 235 vaci, 63 cai, 98 iepe, 95 mînzați, 65 mînzate, 127 viței, 3 tauri, 2 armăsari, 1149 oi, 83 berbeci și 180 porci; 150 stupi cu albine.

Suprafața întregei com. este de 2506 hect.

Întinderea viilor este de 45 hect. și 55 arii.

La 1875, com. ținea de Cozmești, unde era și reședința.

Este străbătută de o șosea ce trece prin mijlocul Movilenilor-d.-s., avînd o întindere de 6 kil. și 200 m., în direcția N.-S. Aceasta are mai multe ramificații în interiorul com. și în diferite sate lăturașe, la N. și S.

Se mărginește la N. cu com. Cozmești, despărțită printr'un drum; la S., cu com. Umbrărești; la V., cu riul Siretul în toată întregimea com. și la E., cu com. Barcea, de care se desparte prin Valea-Adîncă.

Movileni, *sat*, în jud. Covurluiu, pl. Siretul, com. Filești. Are 28 familii, sau 114 suflete; o biserică.

Movileni, *sat*, în centrul com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iași. Mai înainte se numea Baș-Ceauș, după numele unui proprietar. E situat pe valea dintre dealurile: Coșerile și Movileni, printre care trece pîriul Movileni, ce formează două îazuri mari.

Are o suprafață cam de 767 hect. și o populație de 52 familii, sau 252 suflete. Este reședința com. Aicî se află: o biserică, zidită la 1804; o școală înființată la 1871, frecuentată de 32 elevi, și casele proprietății.

In acest sat «La movile» (după cum scrie în «Letop.», tom. I, p. 151), a urmat războiu între Alexandru-Vodă și Petru-Aron-Vodă la anul 6963 (1455), luna Mai, în care războiu, a învins Petru-Aron.

Movileni, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Strunga, spre N. de băile Strunga, și la 7 kil. de ele. Este așezat pe deal.

Are o populație de 112 familii, sau 537 suflete, din carî 115 contribuabili; o biserică de lemn.

Satul se mai numește și Movileni-Răzăși.

Spre N. de acest sat și lîngă dînsul, se văd ridicate, pe punctul cel mai înalt al unui deal, 4 movile mari de pămînt dispuse în forma unui drept-unghiu.

Movileni, *sat*, pe moșia cu ace lași nume, jud. Suceava, com. Ciumulești, așezat pe coasta dealului Movileni. Are o populație de 35 familii, sau 143 suflete, din carî 25 contribuabili. Biserica și școala din Negotești servesc și acestui sat.

Vatra satului ocupă 3 fălci și 10 prj.

Moșia, proprietatea d-lui Em. Morțun, are o întindere de 109 fălci și 60 prj., din carî 70 fălci cultivabile, 20 fălci pădure, 10 fălci fînaț și restul neproductiv.

Improprietăriți în 1864 sunt

5 fruntași, 13 pălmași și 2 codași, stăpînind 52 fălci, 40 prj.

Un singur drum principal duce la Cămîrzani (1 ½ kil.).

Movileni, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Ciocani, spre V. de satul Ciocani. Are 141 locuitori și 40 case.

Movileni, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Iași, pl. Copoul-Turia, căt. Movileni, pe linia Iași-Dorohoiu, pusă în circulație la 1 Iulie 1896. Se află între stațiile Cucuteni (13 kil.) și Larga (8.6 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mării a fost de 68.54. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 3811 lei, 85 bani.

Movileni, *deal*, jud. Suceava, d'asupra satului cu același nume.

Movileni, *moșie*, particulară, de 572 hect., în jud. Covurluiu, pl. Siretul, com. Filești.

Movileni, *moșie*, a statului, în județul Tecuciu, comuna Movileni. Inainte aparținea mănăstirei Neamțu.

Movileni-de-Jos, *sat*, făcînd parte din com. cu același nume, pl. Bîrlad, jud. Tecuciu, așezat sub malul stîng al Siretului, și în partea de S. a lunceĭ formate de acest riu.

Are o populație de 288 suflete, locuind în 146 case; o biserică cu hramul S-ții Voevozi; o școală, condusă de un învățător, frecuentată de 33 copii.

Comerciul se face de 3 cîrciumari.

Movileni-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. cu același nume, jud. Tecuciu.

Aicĭ este reședința comuneĭ. Este situat pe deal, la 600 m. spre N. de Movileni-d.-j. De aci se deschide o privire frumoasă spre N.-V. Spre N. e Șesul-Furcenilor, iar spre V. lunca Siretului, pănă în jud. Putna.

Are o populație de 640 suflete, locuind în 169 case; o biserică, cu hramul S-ții Voevozi, zidită la 1862 de un călugăr grec și care s'a reparat de două ori.

Comerciul se face de 3 cîrciumari.

Movileni-Răzăși, *numire*, ce se mai dă *satului* Movileni, din jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Strunga.

Moviliță, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Șușița, numită ast-fel de la movila lîngă care este situată. Pe malul pe care e situat satul Moviliță, pămîntul este în mare parte argilos, iar în dosul viilor, este negru.

Distanța com. de reședința sub-prefecturei e de 4 kil., iar de capitala județului de 32 kil.

Se compune din cătunele: Chețcani, Frecățeĭ, Moviliță (unde e și primăria comuneĭ), și Trotușanul, numit ast-fel de la fostul schit Trotușanul, situat lîngă pîrîul Careona.

Are o populație de 527 familiĭ, saŭ 2008 suflete, din carĭ 363 contribuabilĭ, locuind în 480 case; treĭ biserici: una parohială, cu hramul S-ții Impărați, a doua, filială, cu hramul S-ții Voevozi în căt. Moviliță, a treia, tot filială, cu hramul Sf. Nicolae în căt. Trotușani; o școală mixtă, frecuentată de 18 copiĭ; 3 cîrciumĭ.

Meseriași sunt: 2 fierari, 1 rotar, 3 lemnari, 2 morari și 13 fabricanți de rachiu.

Vite: 384 boĭ, 243 vacĭ, 122 caĭ, 938 oĭ, 31 capre și 446 porcĭ. Stupĭ cu albine sunt 288.

Vlea se cultivă pe 365 hect.

Budgetul com. e la venitur de 5729 leĭ, 43 banĭ și la cheltuelĭ, de 5484 leĭ, 17 banĭ.

Moviliță, *cătun*, în com. cu același nume, jud. Putna. Are două biserici, una parohială cu hramul S-ții Impărați, și a doua filială, cu hramul S-ții Voevozi; o școală mixtă, frecuentată de 18 copiĭ.

Moviliță, *cătun*, al com. Cochirleanca, jud. Buzăŭ, cu 60 locuitori și 14 case.

Moviliță, *cătun*, al com. Găvănești, jud. Buzăŭ, cu 20 locuitori și 6 case.

Moviliță, *sat*, făcînd parte din com. rur. Dridul-Sărindarele, jud. Ilfov, pl. Mostiștea, situată la S. de Dridul, în niște locurĭ smîrcoase, formate de Valea-Călugăreni.

Se întinde pe o sufrafață de 900 hect., cu o populație de 250 locuitorĭ.

Statul cultivă prin arendașiĭ săĭ 284 hect., rezervînd 30 hect. pentru izlaz. Locuitoriĭ aŭ 600 hect., din carĭ 15 izlaz.

Are o școală, frecuentată de 25 copiĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 264 și al celor micĭ, de 953.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiŭ.

Moviliță, *movilă*, d'asupra dealuluĭ cu același nume, jud. Vasluiu, pl. Funduri, com. Schela, avînd o grosime la bază de 180 m., și o înălțime de 45 m. Are forma unuĭ con. Se zice că a fost mult mai înaltă, dar, din cauza arăturilor ce se fac pe dînsa, s'a micșorat. Este formată din pămînt și pietre sfărîmate. Ar fi făcută, după legendă

de către Ștefan cel-Mare, Domnul Moldoveĭ, cam în acelaș timp, pe cînd s'a zidit biserica din Scheia; scopul pentru care a fost făcută era de a servi ca punct de observațiune, pentru invaziunile Turcilor și Tătarilor.

Din vîrful acestei movile se poate vedea departe în toate direcțiunile.

Movilița, *deal,* ramificație a dealuluĭ Mogoșești, jud. Vasluiŭ; trece prin partea de S.-E. a com. Scheia și, de la un loc, ia numirea de Dupăita, iar către marginea com., de Dealul-Faguluĭ, unde se zice că în vechime a fost un sat, numit Fagul.

Movrea, *munte,* județul Mușcel, plaiul Nucșoara. Vezĭ Galbina.

Mozăceni, *com. rur.,* pe apa Drîmbovnicul, jud. Argeș, pl. Gălășești, la 19 kil. de com. rur. Costești, reședința sub-prefectureĭ, și la 59 kil. de Pitești. Se compune din 4 sate: Baba-Roaga, Dumbrăveni, Misci și Mozăceni, cu o populație de 430 familiĭ, saŭ 1620 suflete, din carĭ 410 contribuabilĭ.

Are o biserică; o școală primară; un spital rural cu 30 paturĭ.

Vite sunt: 2100 boĭ și vacĭ, 450 caĭ, 10 măgarĭ, 6510 oĭ, 50 capre și 455 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 5894 leĭ, și la cheltuelĭ, de 4155 leĭ.

Mozăceni, *com. rur.,* la V. plășeĭ Teleorman, jud. Teleorman, pe Valea-Vedeĭ, la punctul unde se varsă pîrîul Cotmeana în rîul Vedea. Se compune dintr'un cătun, Bădești, situat la V. Mozăcenilor, lîngă pîrîul Cotmeana, unde acesta se împreună cu Vedea.

Limitele comuneĭ sunt: la N., cătunul Podișorul, ce ține de com. Bîrla, la S., com. Tufeni; la V., com. Icoana, din jud. Olt, de care este despărțită prin rîul Vedea și la E., com. Miroși, la o depărtare de 7 kil.

Întinderea comuneĭ, cu moșiile moștenești și particulare aflate pe dînsa, este cam de 850 hect.

Proprietarul principal este d-nu N. Butculescu, care posedă 500 hect.

Numărul locuitorilor împroprietăriți după legea rurală este de 39.

Are o populație de 179 familiĭ, saŭ 797 suflete, din carĭ 143 contribuabilĭ; două bisericĭ, una în com. de reședință Mozăceni, de zid, a doua în cât. Bădești, de lemn; o școală frecuentată de 20 elevĭ; o moară cu aburĭ.

Vite: 592 vite marĭ cornute, 155 caĭ, 3364 oĭ și 322 porcĭ.

Budgetul com. e de leĭ 2078, banĭ 25 la venitурĭ și de leĭ 2049, banĭ 97, la cheltuelĭ.

Drumurĭ: șoseaua județeană la N.; la S., spre com. Tufeni și la E., șoseaua vecinală spre cât. Bădești.

Mozăceni, *sat,* jud. Argeș, pl. Gălășești, făcînd parte din com. rur. cu același nume. Aci este reședința primărieĭ. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 2 preoțĭ și 1 cîntăreț.

Mozăceni, *moșie,* în jud. și pl. Teleorman, proprietatea d-luĭ N. Butculescu. Are o întindere de 500 hect.

Mozocul, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, lîngă satul Giurgeni.

Mozolea, *baltă,* în valea Urșĭ, aproape de podul șoseleĭ Corabia-T.-Măgurele, între com. Gircovul și Giuvărești, din pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați.

Mrenești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Crețeni, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 710 locuitorĭ; o biserică, fondată de Eromonahul Rafael la 1781 (data după clopot). Locuitoriĭ cătunuluĭ sunt moșneni.

Mucești, *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cât. com. Buda. Și-a luat numele de la cât. Mucești, com. Dănulești, lîngă care se află. E așezat pe rîul R.-Sărat, la 1 ½ kil. N., de cât. de reședință. Are 400 hect. întindere, și o populație de 71 familiĭ, saŭ 312 suflete, din carĭ 86 contribuabilĭ.

Mucești, *sat,* jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dănulești, în partea de V., pe malul stîng al rîuluĭ R.-Sărat, la 3900 m. spre V. de cât. de reședință, Dănulești. Are o întindere de 14 hect., și o populație de 119 familiĭ, saŭ 406 suflete, din carĭ 114 contribuabilĭ; o biserică cu 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Mucheni, *sat,* pe muchia Baldovinești, jud. Brăila, com. Nazîrul, la 1 kil. spre N. de satul Nazîrul. Acest sat n'are vatră regulată. Pe o întindere de 37 hect. sunt viĭ și prin ele 67 case și 3 circiumĭ. Populația satuluĭ e de 37 familiĭ, saŭ 234 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 50 caĭ, 140 vite marĭ cornute, 110 oĭ, 70 rîmătorĭ; 38 stupĭ de albine.

Muchia, *sat,* în partea de S.-E. a com. Cotul-Lung, jud. Brăila, sub muchia Baldovinești pe șoseaua Brăila-Focșani, la 5 ½ kil.

spre S. de satul Cotul-Lung. Vatra satuluĭ e de 20 hect., cu o populație de 27 familiĭ, saŭ 395 suflete, locuind în 55 case.

Sunt două circiumĭ.

Vite: 150 caĭ, 730 vite marĭ cornute, 230 oĭ și 120 rîmătorĭ.

Muchia - Căprărețul, *trup de pădure* al statului, în întindere de 450 hect., situat în com. Surpatele, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, formînd, împreună cu trupurile Melcera (601 hect.) și Culmea Dealuluĭ-Stejeretul saŭ Mitul (821 hect.), pădurea Mănăstirenĭ-Frinceștĭ.

Muchia-Cornetuluĭ și Muchia-Corbuluĭ, *două dealurĭ* cu direcția de la E. spre V. către rîul Oltul, în com. Cucueți, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, acoperite cu pădurĭ. Pe parte din ele se cultivă cereale.

Muchia-cu-Banĭ, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Cîslăul, căt. Bărăștĭ, în apropiere de muntele Gîlma.

Muchia - Feței - Nuculuĭ, *pisc,* pe creasta șiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung și în lat com. Costești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Acest șir de dealurĭ se prelungește pe toată partea de E. a comuneĭ, în stînga rîuluĭ Costești.

Muchia - luĭ - Pîrpală, *pisc,* pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaților, printre gîrlele Drajna și Ogretinul, com. Drajna-d.-s., plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Muchia-Marmoreĭ, *rădicătură,* pe dealul Marmora, jud. Fălciŭ, com. Bohotinul, pl. Podoleni, pe care se produce un vuet, cînd se trece cu piciorul saŭ cu trăsura. Acest vuet provine de la straturile de piatră, ce se află sub pămînt.

Muchia-Sabaruluĭ, *coastă,* pe care se află situat satul Slobozia, pl. Sabarul, jud. Ilfov, pe malul stîng al rîuluĭ Sabarul. Începe din com. Bolintinul-din-Vale, despre N. și se întinde spre S., pînă aproape de com. Străini-Dobreni, pe o distanță de aproape 40 kil. Pe această muchie sunt înșirate numaĭ sate și grădinĭ ale locuitorilor din pl. Sabarul.

Mucuca, *movilă* însemnată, în partea de N. a jud. Tulcea, pl. Isaccea, și cea de mijloc a com. rur. Luncavița, la 2 kil. spre S. de sat, pe o prelungire N. a dealuluĭ Oltoiul, între plaiul Luncavița și Valea-Stupineĭ. Are 47 m. și e punct trigonometric de rangul al 3-lea, dominînd pîrîul și satul Luncavița, și drumul comunal Luncavița-Balabancea. Este acoperită cu verdeață.

Muereasca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Muereasca-d.-s., pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 953 locuitorĭ, 467 bărbațĭ și 486 femeĭ.

Muereasca, *rîŭ,* izvorește din muntele plaiuluĭ Cozia, jud. Vîlcea, udă partea de N. a com. Bogdănești, plaiul Cozia, și se varsă în rîul Oltul.

Muereasca-de-Jos, *com. rur.,* plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Numirea ĭ vine de la rîul Muereasca, ce curge printr'însa.

Este situată pe valea rîuluĭ Muereasca, între dealul Bogdănești și Călimănești, la 20 kil. de Rîmnicul și la 5 kil. de Olănești.

Are o populație de 660 locuitorĭ, din carĭ 130 contribuabilĭ, locuind în 160 case; o biserică foarte veche; o școală, înființată la 1858, frecuentată de 85 copiĭ; 2 morĭ.

Vite sunt: 10 caĭ, 100 boĭ, 80 vacĭ, 125 capre și 300 oĭ.

Cea maĭ mare parte din locuitorĭ sunt clăcașĭ, împroprietăriți la 1864 și însurățeĭ de la 1880, cărora lĭ s'aŭ dat 500 hect. în moșia Muereasca.

In raionul com. este un izvor, numit «La-Preda», cu apă minerală conținînd pucioasă.

Vatra satuluĭ are 75 hect., iar toată comuna, 507 hect.

O șosea vecinală unește această com. cu Muereasca-d.-s. și dă în calea națională Rîmnicul-Vîlcea, - Rîul-Vaduluĭ, la Gura-Văĭeĭ.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 700 leĭ.

Muereasca-de Jos, *pădure,* a statuluĭ, pendinte de com. Muereasca-d.-j., pl. Cozia, jud. Vîlcea, în întindere de 900 hect.

Muereasca-de-Jos, *deal,* în raionul com. cu același nume, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 50 arĭĭ vie.

Muereasca-de-Sus, *com. rur.,* pl. Cozia, jud. Vîlcea, compusă din 3 căt.: Șiuta, Comanca și Muereasca-d. s. Are două izvoare: Moriștița-Mare și Moriștița-Mică, ce isvoresc de sub poalele munteluĭ Fruntea-luĭ-Dat și carĭ unindu-se formează gîrla Muereasca, ce trece prin centrul comuneĭ.

Este situată pe ambele malurĭ ale gîrleĭ Muereasca, la 21 kil. de capitala județuluĭ și la 5 kil. de a sub-prefecturеĭ.

Are o populație de 1458 locuitorĭ, din carĭ 247 contri-

buabilĭ, locuind în 452 case; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, zidită la anul 7250 (1722) de Andreĭ Cătana cu soția sa; un schit, Frăsineiul, cu 9 părinți monahĭ, zidit la anul 1763 de Hagi Cîrstea și Damian Rîmniceanul; o școală, frecuentată de 38 copiĭ.

Locuitorĭĭ, pe lîngă agricultură și creșterea vitelor, se mai ocupă cu zidăria, bănĭceria, dulgheria subțire și groasă, rotăria, etc.

Meseriașĭ sunt: 22 zidarĭ, 30 bănĭcerĭ, 30 dulgherĭ, etc.

Produsul munceĭ îl desfac la bîlciul Rîureni și în cele două bîlciurĭ ce se țin alăturĭ de Rîmnic, la 29 Iunie și 14 Octombrie.

Locuitorĭĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 (în număr de 217), pe moșia statuluĭ Muereasca, din care li s'aŭ dat 987 hect.

Eĭ aŭ: 160 boĭ, 60 caĭ, 350 vacĭ, 920 oĭ și 110 capre.

Pe gîrla Muereasca, în raionul com., sunt 7 morĭ.

In Muereasca e un izvor cu apă minerală, numit In-Cheĭ. Iese din gaura uneĭ stîncĭ de peatră la N.-V. com. Apele acestuĭ izvor conțin: iod, sare, fĭer și sulf. Locuitorĭĭ le întrebuințează ca leac.

Se zice că prin pădurile acesteĭ com., înainte vreme, se ascundeaŭ oamenĭĭ din vecinătate, de frica Turcilor, carĭ umblaŭ după prăzĭ.

Vatra satuluĭ, cu izlaz cu tot, are 987 hect.

Țuică se fabrică până la 2800 decal. anual. Aproximativ sunt în com.: 615 merĭ, 500 perĭ, 700 nucĭ și 200 cireșĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1181 leĭ și la cheltuelĭ, de 1135 leĭ.

O șosea leagă această com. cu Muereasca-d.-j. și Olănești.

O altă șosea pleacă din centru spre Călimănești.

Dealurĭ sunt: Dealul-Pleșuluĭ, al-Călimăneștilor și al-Olănești-lor.

In jurul com. sunt locurile: Pleșul (E.), Strîmbul (S.), Lăcșoarele (V.). Acestea formează moșia statuluĭ.

Se mărginește cu comunele: Muereasca-d.-j. (E.), Călimănești (N.) și Olănești (V.).

Muereasca-de-Sus, *pădure* a statuluĭ, pendinte de com. Muereasca-d.-s., pl. Cozia, jud. Vîlcea, în întindere de 300 hect.

Muereĭ (Cetatea-), *urme de cetate*, jud. Dolj, comuna Goești, unde se văd șanțurĭ și urme de cetate.

Muereĭ (Dealul-), *deal*, ce se întinde din muntele Păpușa de la N. la S., străbătînd plaiul Vulcan, plasa Amaradia și pl. Gîlortuluĭ în părțile lor de E., formînd hotar despărțitor între județul Gorj și Vîlcea, de la Sitoaia din Amaradia, până la Văleni din Vîlcea și se termină aproape de Dunăre, dincolo de Locusteni, județul Dolj. Poartă deosebite denumirĭ, ca: Culmea-Zănoaga, Dealul-Muereĭ, Poenari, etc. Servă de drum mocanilor ce se cobor cu oile de la munte, pentru a evita trecerea rîurilor care în general primăvara sunt crescute.

In partea despre com. Saca, se află niște ruine, într'o poiană, zisă Cetatea. Despre acest deal legenda spune că, în vechime, niște Tătarĭ s'ar fi așezat prin prejur și aŭ construit cetatea, ale căreĭ urme se cunosc și astăzĭ. Jaful și barbariile Tătarilor, disperînd populațiunea și mai cu seamă pe femeĭ, ele s'ar fi decis ca să se înarmeze cu ce or putea și aŭ izbutit a'ĭ goni în toată lungimea aceluĭ deal, până l-aŭ trecut spre Craiova, iar dealul de atuncĭ încoa s'a numit Dealul-Muereĭ.

Acest deal este acoperit pe toată întinderea sa cu pădure, livezĭ de prunĭ, viĭ, locurĭ arabile și fînețe. El se ramifică pe toată întinderea sa în mai multe ramurĭ de dealurĭ: al-Zorleștilor, al-Prigorieĭ, al-Măruluĭ și al-Tîndăleștilor.

Muereĭ (Dealul-), *pădure*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Negoești, pe Dealul-Muereĭ. Are o întindere de 1700 pog. Aparține fraților I. și C. Paciurea și locuitorilor.

Muereĭ (Dealul-), *deal*, județul Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, Tălpașul, Velești, ce se lasă din culmea Zănoaga (jud. Gorj), străbate pl. Amaradia, prin partea de E., cu direcțiunea de la N.-S.; continuă cu dealul Floreștĭ și Prisaca până în pl. Jiul-d.-j.; desparte rîurile ce se varsă pe malul stîng al Jiuluĭ, de rîurile ce se varsă pe malul drept al rîuluĭ Olt.

Pe acest deal se găsesc pădurĭ și locurĭ de pășune.

Muereĭ (Dealul-), *deal*, între Tesluiul și Olțeț, jud. Romanați, e păduros și o ramură a sa, dealul Bobul, are 144 m. 44 altitudine d'asupra nivelului Mărĭĭ. Se termină la satul Potopinul.

Muereĭ (Valea-), *vale*, pe proprietatea Corbĭ-Ciungĭ a răposateĭ Sultana Crețeanu, plasa Neajlovul, jud. Vlașca.

Muereni, *deal* și *punct trigonometric de observație*, lîngă satul cu acelașĭ nume, plasa Ama-

radia, jud. Dolj. Are o înălțime de 241 m.

Muereștile, *moșie* a statului, pendinte de Episcopia Rîmnicul, jud. Vîlcea. Se arendează cu 4320 lei anual, afară de poiana Lăcșoarele.

Muerișul, *sat*, pendinte de com. rur. Goești, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat pe stînga Amaradiei, la 4 kil. spre N. de Goești, cătunul de reședință al comunei. E așezat într'o vale, care formează la N. Dealul-Muerei, iar la S., dealul Muereni.

Are o populație de 85 familii, sau 370 suflete; o biserică, de lemn, cu hramul Adormirea Maicei Domnului, fondată de slugerul Băluța, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 1 circiumă.

In apropiere de sat se văd ruine dintr'o vechie cetate romană. Țăranii din prejur numesc acest loc Cetatea-Muerei.

Prin cătun trece șoseaua județeană care leagă Craiova cu Nordul județului. Prin această șosea, satul e pus în legătură la N.-V. cu Negoești, iar la S. cu Goești.

Intre acest sat și satul Negoești, șoseaua județeană trece Amaradia peste un pod de lemn.

Muerișul, *sat*, jud. Dolj, plasa Amaradia, com. Melinești, reședința primăriei.

Are 191 locuitori; o școală mixtă, ce funcționează din 1870, frecuentată de 56 copii, din cari: 4 băeți și 2 fete din Muerișul, 19 băeți din Odoleni, 3 din Popești, 13 băeți și 2 fete din Drumul-Mare, 6 băeți din Valea-Muerei și 7 din Valea-Muerei-d.-j.; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae.

Meseriași sunt: 1 cojocar, 1 cizmar și 1 fierar.

Muerișul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Goești, aparținînd cetelor de moșneni ce se găsesc pe dînsa. Are pădure.

Muerișul, *pădure* particulară, județul Dolj, pl. Amaradia, com. Goești, în întindere de 17½ hect. Se găsesce pe moșia Muerișul, pe proprietatea d-lui Radu Constantin Moșneanu, căruia aparține. Este populată cu cer și gîrniță, care predomină.

Muerișul, *pîriă*, jud. Dolj, plasa Amaradia, com. Melinești, ce se varsă pe malul drept al riului Amaradia, la punctul numit Dosul-Mare.

Muerușul, *vîrf de munte*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Comănești, cu o înălțime de 1366 m. E situat pe graniță.

Muerușul, *pîrîtaș*, în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Comănești, care curge pe graniță de la S. spre N., de la Curmătura-Mueruș pînă ce dă în pîrîul Ciobănușul.

Muftiul, *stație de dr.-def.*, în jud. Brăila, pl. Vădeni, cât. Silistrarul, pe linia Făurei-Brăila, pusă în circulație la 13 Septembrie 1872. Se află între stațiile Urleasca (8.7 kil.) și Silistrarul (11.9 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mării de 11m.53. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 13702 lei și 20 bani.

Mulciova, *sat*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, cătunul com. Enigea, situat în partea de S.-V. a plășei și cea de N. a com., pe valea Mulciova, la 22 kil. spre N.-V. de reședință, într'o poziție frumoasă. Are o întindere de 2220 hect., din care 19 hect. ocupate de vatra satului. Populațiunea, în maioritate Romînĭ și Bulgarĭ, este de 122 familiĭ, sau 536 suflete, locuind în 102 case.

Muncelul, *com. rur.*, în jud. Tecuciu, pl. Zeletinul, compusă din 5 cătune: Glăvănești, Frumușelul, Fundătura, Poiana-lui-Stan și Muncelul, situată pe ambele laturi ale pîrîului Zeletinul, la 49 kil. de capitala jud., spre N.

Are o populație de 489 familii, sau 3328 suflete, din cari 410 contribuabili, locuind în 439 case; 4 biserici: în Glăvănești, Muncelul, Fundătura și în Frumușelul, deservite de 3 preoți și 4 cîntăreți; 2 școli, una în Frumușelul și a doua în Glăvănești. Cea din Frumușelul datează de la 1866 și e frecuentată de 60 copii, cea din Glăvănești s'a înființat la 1878 și e frecuentată de 28 copii.

Locuitorii posedă: 160 boi, 240 vaci, 104 cai și 486 oi; 350 stupi cu albine.

Intinderea terenului arabil e de 2460 hect., din care rămîne: 43 hect. fînețe, 1510 hect. pășune, 68 hect. vii, 1680 hect. pădure și 24 hect. pruni, iar restul se ară.

Locuitorii din Frumușelul, Fundătura și Muncelul sunt răzași. Locuitorii din Poiana-lui-Stan sunt împroprietăriți la 1864.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la suma de 5853 lei, 40 bani anual.

Este brăzdată de dealurile: Sohodoluluĭ, Muncelul, Ruștei, Șipotelor și Farfara. Străbătută de pîrîul Zeletinul, pe o întindere de 600 metri, și de pîrîul Apa-Neagră, care în raionul com. are o lungime de 5½ kil.

Se mărginește la N. cu com. Motoșeni, la S. cu com. Podul-Turculuĭ, la V. cu com. Vulturenĭ și la E. cu jud. Tutova.

Prin com. trece șoseaua județeană; un drum care duce la Frumușelul, unul care duce la Fundătura și altul care leagă Muncelul cu Glăvănești (3 kil.).

Muncelul, *cătun,* în jud. Putna, pl. Zăbrăuți, com. Străoani-d.-s. Este așezat pe apa Șușițeĭ, lîngă coasta Răpedeĭ, pe care e așezat și cătunul Străoani-d.-s.

Are o populație de 650 suflete, locuind în 157 case; o biserică parohială, cu hramul S-ții Voevozĭ.

Muncelul, *sat,* făcînd parte din com. cu același nume, jud. Tecuciŭ, la poalele dealuluĭ Muncelul, în partea de V. a com., la 4 kil. și 750 m. de reședința com.

Are o populațiune de 68 familiĭ, saŭ 278 suflete, locuind în 59 case.

Biserica, cu hramul Înălțarea Domnuluĭ, este făcută de Simion Oprișan, la 1839, Octombrie 9, după cum se vede din inscripția ce se află deasupra ușeĭ și după un pomelnic rămas de atuncĭ.

Comerciul se face de 3 circiumarĭ.

Locuitoriĭ sunt răzășĭ. Satul datează de 450 anĭ.

Muncelul, *stație de dr.-de-f.,* în jud. Suceava, pl. Siretul, cătunul Stolniceni, pe linia Roman-Burdujeni, pusă în circulație la 15 Decembrie 1869. Se află între stațiile Hălăucești (9.7 kil.) și Păscani (10.8 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ de 229m.10. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 10209 leĭ și 55 banĭ.

Muncelul, *munte,* al com. Dobrița, jud. Gorj, în direcțiunea N.-E. de com. Pe el se află pichetul No. 5 și se face păsunarea vitelor com. Dobrița, din plaiul Vulcan.

Muncelul, *vîrf de munte,* al lanțuluĭ Vranceĭ, jud. Putna.

Muncelul, *munte,* în jud. Suceava, com. Mălinĭ, avînd 1308.4 m. altitudine.

Muncelul, *deal,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni, situat în fundul văeĭ pe care este așezat satul Negrițești; formează o întinsă ramură ce face legătură spre V. cu Dealul-Doamneĭ (com. Hangul) și Dealul-Biserica (din com. Pingărați), spre S., cu Dealul-Cuejdiul și spre N.-E. cu Dealul-Negreștilor, aceste 3 ramurĭ (Dealul Muncelul, Cuejdiul și Negrești), formînd astfel un enorm «ot» chirilic.

Muncelul, *deal,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mogoșești, spre V. de satul Mogoșești. Este ultima ramificațiune spre S. a munților ce separă basenul Moldoveĭ de al Siretuluĭ.

Muncelul, *deal,* în jud. Suceava, între com. Preoteștĭ și Dolheștĭ, îmbrăcat în pădure de fag și mesteacăn.

Muncelul, *deal,* întinzîndu-se în partea de V. a satuluĭ cu același nume, jud. Tecuciŭ, și avînd o înălțime de 125 m. și o întindere de 800 m. Are direcția N.-S., formînd și limita com. spre V.

Muncelul, *deal,* ramificare a dealuluĭ Mogoșești, întinzîndu-se spre S.-V., prin com. Scheia, pl Funduri, jud. Vasluiŭ, apoĭ spre E. și spre N.-E. Se împreună cu dealul Dupăita, formînd un cerc, avînd d'asupra un platoŭ întins.

E o formațiune din piatră de o calitate bună și care se exploatează în marĭ cantitățĭ, exportîndu-se prin județele limitrofe, sub numirea de piatră de Scheia.

Pe coasta de S.-V. a acestuĭ deal, spre V. de satul Scheia-Căpotești, se află o movilă cu o grosime la bază de 132 m. și o înălțime de 20 m., avînd vîrful ascuțit; de jur împrejurul eĭ are un șanț, care spre N.-V. și N.-E. este înalt de 18 m., iar spre S. și S.-V., de 6—8 m., avînd două locurĭ de eșire în formă de porțĭ, unul spre S. și altul spre V.

Suprafața interioară a acesteĭ cetățue dimpreună cu locul ocupat de movilă este de 4500 m. p.

Atît pe coastele movileĭ, cît și pe ale șanțurilor, se fac de către locuitorĭ semănăturĭ cu sapa.

In partea de S. a acesteĭ movile, se află 23 valurĭ de pămînt de diferite lungimĭ și întinzîndu-se în diferite direcțiunĭ; unele se întind de la N. la S., altele de la V. către E.; înălțimea lor variază între 3 și 5 m. Spre S. de aceste valurĭ, la o depărtare de 6 kil., în marginea girleĭ Stavnicul-cu-Apă, la locul numit Promoroace, se văd alte rînduri de valurĭ de pămînt mai înalte. Ele sunt în număr de 24, așezate neregulat, unele de la N. la S., altele de la V. la E.; 10 însă sunt puse în formă de semicerc. Locul coprins între curba descrisă de ele și girla Stavnicul, este de 25 m. mai sus de la vîrful lor.

Movila și cu valurile acestea, spune legenda, aŭ fost făcute de Ștefan-cel-Mare, valurile servind ca redute de apărare, iar

cetatea ca loc întărît de retragere. Legenda mai spune că pe movilă a fost biserică de «uriași», și că valurile sunt mormintele lor.

De curiozitate s'a săpat un val în care s'a găsit cenușe.

Muncelul, *moșie*, în jud. Neamțu, com. Rădiul, pl. Bistrița, situată lîngă moșiile Branistea și Giurcani.

Muncelul, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, com. Crăcăoani, pl. Piatra-Muntele. Izvorește din dealul cu același nume și curge în direcțiune N., până aproape de satul Cracăul-Negru, unde se varsă pe dreapta pîrîiașului cu aceeași numire.

Muncelul, *pîrîiaș*, jud. Neamțu, com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, izvorește dintre dealul cu același nume și dealul numit Poiana, despre hotarul com. Dobreni.

Se varsă pe partea stîngă a pîrîului Cucjdiul, aproape de obîrșia sa.

Muncelul, *pichet*, cu No. 5, pe muntele cu același nume, din jud. Gorj, mărginindu-se la N. cu Austro-Ungaria, la V. cu Scurtul, la E. cu Muntele-Mare și la S. cu Știrsura.

Poteca ce se priveghează din acest pichet trece pe dealurile: Muncelul, Știrsura, Schirjoletele, Poiana-Borduluĭ, apoĭ pe plaiul Dobriței până la sat. Patrularea între Muncel și Siglăul se face pe poteca ce scoboară prin pădure până la Poiana-Ștefuluĭ, de acĭ urcă pe coasta de S. a Siglăului-Mic și în fine pe Siglăul-Mare, unde se află și pichetul; această potecă poate fi străbătută și de animale încărcate.

Muncelul-de-Jos, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Giurgeni, la 3 kil. de satul Giurgeni. Este așezat pe vîrful dealuluĭ Muncelul.

Are o populație de 91 familiĭ, saŭ 439 suflete, din carĭ 103 contribuabilĭ; o biserică de lemn.

Se cultivă vie și foarte mult arborĭ fructiferĭ.

Sunt 223 vite marĭ cornute.

In apropierea acestuĭ sat sunt cariere de piatră pe care le exploatează locuitorĭĭ.

Muncelul-de-Jos forma înainte de 1886 o com., com. Muncelul, cu satul Golani și Fundul-Sișteruluĭ.

Despre acest sat amintește un document de la 1742, Februarie 2, cînd Gedeon, Episcop de Roman, se jelește luĭ Const. Mavrocordat că niște părțĭ din proprietatea Episcopieĭ de la Avereștĭ și de la Muncelul se împresoară derăzășĭ.

Muncelul-de-Sus, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mogoșești și spre V. de satul Mogoșești, la $2^1/_2$ kil. de el. Este așezat pe dealul Muncelul. Are 362 familiĭ, saŭ 1226 suflete, din carĭ 15 familiĭ Evreĭ și 100 familiĭ Ungurĭ, locuind în 284 case.

Se lucrează budăe (trunchiurĭ de arborĭ scobite în mijloc, ce se întrebuințează la fîntînele, care aŭ izvorul în față, spre a servi ca întărire a malurilor). Se cultivă anisonul. Se fac iarmaroace la 6 și 29 August.

Sunt 671 vite marĭ cornute.

Are o biserică ortodoxă și una catolică, ambele de lemn; o școală mixtă, frecuentată de 31 elevĭ. Ungurĭĭ din acest sat țin de parohia catolică Hălăucești.

Este legat cu orașul Roman prin șosea.

Muncelul-Durei, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Iucșești, spre N. de satul Iucșești-d.-j., și la 4 kil. de el. Este așezat pe dealul cu același nume, și este alcătuit numaĭ din cîteva case.

Muncelul-Durei, *deal*, înalt, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Iucșești, pe care este așezat satul Muncelul-Durei. Panta despre E. a acestuĭ deal este așa de înclinată, în cît suirea cu trăsura este aproape imposibilă.

Muncii (Podul-), *cătun*, al com. Niculești, jud. Buzăŭ, cu 320 locuitorĭ și 71 case.

Muncii (Podul-), *proprietate* a statuluĭ, pendinte de schitul Poiana-Măruluĭ, jud. Buzăŭ, com. Niculești, cătun Podul-Munceĭ.

Munteanul, *pichet*, la hotarul Țăreĭ cu Transilvania, jud. Putna.

Munteanuluĭ (Dealul-), *deal*, se întinde în partea de E. a com. Cozmești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ.

Muntele, *plasă*, jud. Bacăŭ, numită astfel pentru că cuprinde partea cea mai muntoasă a județuluĭ. Se întinde de la graniță spre Ardeal, pe ambele malurĭ ale Trotușuluĭ, până mai jos de Dărmănești, cuprinzînd tot colțul N.-V. al județuluĭ, basinurile: Ciugheșul, Sulța, Ciobănașul și Uzul, precum și ghebositățile muntoase dintre Caminca și Asăul, Tazlăul Sărat și Trotușul, până dincolo de malul stîng al Tazlăuluĭ Sărat.

Se mărginește la N.-V. și V. cu Transilvania, de la izvoarele pîrîuluĭ Nemira, până la N. de

muntele Ciudomirul, din vîrful N.-V. al județului; la N., cu jud. Roman, de la Ciudomir până la izvoarele pîrîului Coman; la E., cu comunele: Schitul-Frumoasa, Bahnășeni, Șolonțul, Leontinești și Bocșești, din pl. Tăzlăul-d.-s., și cu comunele: Berzunțul și Bârsănești, din pl. Tazlăul-d.-j.; la S.-E. și S., cu com. Doftana, din pl. Trotușul.

Forma sa este aceea a unuĭ patrulater neregulat, care ar avea două unghiurĭ obtuse la E., în satul Magireștĭ și la V., în trecătoarea Ghimeșuluĭ, iar două ascuțite, unul la N., la izvorul pîrîuluĭ Comanul și al doilea la S., în vîrful de munte Nemira-Mică.

Riul Trotușul intră în această plasă pe la pasul Ghimeș, acolo unde șira Carpaților Moldovenĭ, care aŭ direcția generală spre N.-N.-V., descrie un arc de cerc cu convexitatea spre V. Acest riŭ o străbate în direcție de la N.-V. spre S.-E., până maĭ la V. de confluența sa cu Ciobănașul, apoĭ curge spre E. până la confluența sa cu pîrîul Urmenișul și iar apucă direcția primă, până la împreunarea sa cu Uzul. In drumul săŭ, Trotușul se încarcă: d'a dreapta cu piraiele Ciugheșul, Sulța, Ciobănușul, Șipanul și Uzul, care-ĭ vin din șira principală a Carpaților, numită a Oituzuluĭ, iar de-a stînga cu piraiele Ciudomirul, Caminca, Asăul și Urminișul, care aŭ direcția generală de la N. la S., afară de Asăul, ce se abate spre S.-E., aducînd contingentul lor de apă, din munțiĭ Tarcăuluĭ (jud. Neamțul), și din ramificările sale estice, de pe granița județelor. Toate aceste ape aŭ caracterul torențial; multe din ele fac cascade frumoase (Uzul) și toate se umflă foarte mult, producînd înecurĭ în epoca desghețurilor și pe timpurĭ ploioase. Plutele după ele tîresc butuciĭ ceĭ marĭ de copacĭ, răpușĭ în pădurile de brazĭ și pinĭ secularĭ, de pe moșiele domeniuluĭ Comănești, precum și plute până la satul Comănești. Pentru înlesnirea acestuĭ comerciŭ plutitor s'aŭ făcut stavilarĭ (haiturĭ) pe la confluențele rîurilor, de către Societatea Goetz, care exploatează pădurile. Acest comerciŭ de lemne s'a mărit considerabil, cu punerea în circulație a linieĭ ferate Tîrgul - Ocna - Comănești - Moinești, prelungită până la Palanca, chiar la pasul Ghimeșul, punct de trecere important în Ardeal, în văile Oltuluĭ și ale Bargăuluĭ.

Din punctul de vedere orografic, Valea-Trotușuluĭ, adînc săpată în una din părțile celе maĭ masive ale Țăreĭ noastre, împarte tărîmul acesteĭ plășĭ în două: d'a dreapta riuluĭ, de la Ghimeșul până la Dărmănești, tărîmul este brăzdat de ramificațiunea Culmeĭ-Oituzuluĭ, care prezintă trecătoarea Uzuluĭ, și anume: de șirele Haușuluĭ, Cotumbeĭ, Bordeĭ, Lăpușuluĭ, și Oituzuluĭ propriŭ zis; d'a stînga riuluĭ se desfășoară șire relativ maĭ lungĭ, ca cele care nasc în munțiĭ Tărcăuluĭ, precum sunt: culmele Ciudomirului, Pietroaseĭ, Moineștilor și ale Pietreĭ. Această din urmă șiră, mărginește plasa spre E., dincolo de apa Tazlăuluĭ-Sărat, dimpreună cu podișul Moineștilor.

Ocupația de căpetenie a locuitorilor este păstoria.

Această plasă există de la noua împărțire administrativă; ea s'a format din 8 comune deslipite din pl. Tazlăul-d.-s. Azĭ cuprinde 9 comune, fiind-că din Februarie anul 1893, s'a înființat com. Agășul, cu cîte-va cătune ale com. Brusturoasa. Reședința se afla în Tîrgușorul-Moinești.

1. *Brusturoasa,* cu cătunele: Palanca, Ciugheșul, Brusturoasa, Beleghetul și Ciobănașul, situate pe ambele malurĭ ale Trotușului, de la Ghimeșul în josul apeĭ.

2. *Agășul,* cu cătunele: Cotumba, Agășul, Sulța și Goioasa, situate tot pe ambele malurĭ ale Trotușuluĭ.

3. *Comănești,* cu cătunele: Gura-Ciobănușul, Straja, Asăul, Leloaia, Lunca-Asăul, Șupanul și Comănești, situate pe ambele malurĭ ale Trotușuluĭ.

4. *Dărmănești,* cu cătunele: Lapoșul, Plopul, Dărmănească, Păgubeni, Poiană-Uzuluĭ și Dărmănești, situate pe malurile Trotușuluĭ și ale Uzuluĭ.

5. *Văsieștĭ,* cu cătune: Vermești, Șipotenĭ, Gloduri, Leoarda, Văsieștĭ și Urmenișul, situate de-a stînga Trotușuluĭ și pe pîrîul Urmenișul.

6. *Moinești,* cu cătunele: Dealul-Mare, Lunca-Moinești, Tîrgușorul-Moinești și Pîrîul-Moinești, situate pe pîrîul cu acelașĭ nume și pe podișul Moineștilor.

7. *Poduri,* cu cătunele: Schitul-Sava, Podurile, Rusăești, Valea-Soșeĭ, Prohogești și Brănești, situate în cursul superior al pîrîuluĭ Cernuluĭ.

8. *Valea-Arinilor,* cu cătunele: Asăul, Chiliile, Girlele, Lucăcești, Valea-Arinilor și Tazlăul, situate pe valea Tazlăuluĭ-Sărat.

9. *Măgirești,* cu cătunele: Mădărzăul, Măgirești, Prăjești, Șesurile, Stănești și Tazlăul, toate pe valea Tazlăuluĭ-Sărat.

Tîrgul Moinești este reședința plășeĭ, și are și o judecătorie de pace pentru toată plasa.

După noua împărțire parohială, această plasă coprinde 14

parohiĭ, deservite de 24 preoți și 58 cîntăreți; 12 școale; dintre care 2 urbane, în Tîrgul-Moinești; 4 biserici catolice, deservite de 4 preoți.

Căile naționale sunt: Bacău-Moinești-Tîrgul-Ocna, trecînd prin comunele: Măgirești, Valea-Arinilor, Moinești, Comănești, Dărmănești; cea de la Văsieștī-Comănești-Palanca, mergînd d'a lungul Trotușului la pasul Ghimeșul. Satele mai răzlețe sunt legate cu aceste 2 căi județene prin drumurĭ vecinale-comunale, care în genere sunt croite prin văile rîurilor.

Toate satele acestei plăși cuprind 5858 case, dintre carĭ 205 circiumĭ.

Are o populație de 5732 familiĭ, saŭ 24974 suflete: 21171 Romînĭ, 1478 Ungurĭ, 2279 Evreĭ, 24 Italienĭ, 8 Germanĭ, 3 Armenĭ, 2 Bulgarĭ și 1 Francez; 24649 de protecțiune romînă, 43 austriacă, 270 ungară, 9 germană, 2 bulgară, 1 franceză; 6309 agricultorĭ, 755 meseriașĭ, 182 industriașĭ, 683 comercianți, 256 profesiunĭ libere, 632 servitorĭ, 2221 muncitorĭ.

Știŭ carte 4519 locuitorĭ.

Contribuabilĭ sunt 4942.

Improprietăriți, după legea de la 1864, sunt 2088 locuitorĭ, cu 7283,04 fălcĭ pămînt.

Budgetul com. e la venitură de 17384,40 leĭ și la cheltuelĭ, de 21370,52 leĭ.

Teritoriile comunale aŭ aproape întinderea de 103247 hect., la care se mai adaugă peste 100000 hect. pădure, și din care se scade vre-o 14340 hect. pămînt de cultură.

Viile ocupă 21 hect.

Stupĭ cu albine sunt 554.

Comunele din această plasă sunt bogate în izvoare de apă ce conțin iod, pucioasă și sare.

Sunt 31 piue de bătut sucmane și multe stîne care produc brînzeturĭ bune.

Minele de păcură (peste 200 băĭ), de ozocheritā și chihlibar, abundă, mai cu seamă în comunele Brusturoasa, Comănești, Moinești și Măgirești. Fabricĭ de petroleŭ, de lumînărĭ de stearină, sunt de asemenea multe.

Muntele, *plasă*, jud. Neamțu, acum unită cu pl. Piatra, sub numele de Piatra-Muntele, numită astfel din cauza poziținei sale cu totul muntoasă.

Cuprindea comunele: Pîngărați, Vadurile, Buhalnița, Bistricioara, Galul, Călugăreni, Bicazul și Hangul. Vezĭ Piatra-Muntele, plasă.

Muntele, una dintre cele șase plăși ale județuluĭ Suceava. Se mărginește la E. cu com. Mălinĭ și Boroaia; la V., cu Transilvania și Bucovina; la N., cu Bucovina și la S., cu Transilsilvania și jud. Neamțu.

Mai toată plasa Muntele e îmbrăcată în frumoase pădurĭ de brad, împărțite în treĭ proprietățĭ marĭ: moșia M. S. Regeluĭ, Domeniul Coroaneĭ și moșiile răzășeștĭ.

Suprafața plășeĭ e de 98901 fălcĭ, saŭ 141645 hect., din carĭ numaĭ 1509—2000 fălcĭ cultivabile.

Este formată din comunele: Broșteni, Borca, Mădeiul, Sabasa, Fărcașa, Dorna, Șarul-Dornĭ și Neagra-Șaruluĭ, cu reședința sub-prefectureĭ în Broșteni.

In toate comunele plășeĭ Muntele sunt 36 sate, formate din 3404 case și cu o populație de 3258 familiĭ, saŭ 13115 suflete, din carĭ 3447 contribuabilĭ.

N'are de cît o singură cale principală, care leagă orașele Fălticeni și Piatra cu Dorna.

Pe moșia M. S. Regeluĭ, Broșteni, și pe Domeniul Coroaneĭ, Borca și Sabasa, sunt însemnate instalațiunĭ forestiere.

Locuitoriĭ din plasa Muntele se ocupă cu plutăritul, exploatarea pădurilor și creșterea vitelor.

Budgetul comunelor e la venitură de 61457 leĭ, și la cheltuelĭ de 60982 leĭ.

Pe moșia Broșteni se află schitul Rarăul.

Muntele-Arnota, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 365 hect., situată în com. Costești, pl. Horezul, jud. Vîlcea, și formată din trupurile: Arnota (190 hect.) și Schinteia (175 hect.).

Muntele-Arnota, *moșie* a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Arnota, situată în com. Costești, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Muntele-Clăbucetul, *moșie* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Horezul, jud. Vîlcea.

Muntele-Cocora, *moșie* a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Horezul, jud. Vîlcea.

Muntele-Gera, *moșie* a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Cozia, jud. Vîlcea.

Muntele-Govora, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 200 hect., situată pe muntele cu același nume, jud. Vîlcea.

Muntele-Govora, *moșie* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Horezul, jud. Vîlcea.

Muntele-Neteda, *trup de pădure*, al statuluĭ, jud. Vîlcea, plaiul Horezul. Impreună cu Măgura-Albul și Dosul, are 1625 hect., și formează pădurea Costești,

împreună cu Padina-Seacă, Pîraiele și Alunul.

Muntele-Părcălabul, *pădure*, a statului, în întindere de 600 hect., pendinte de com. Voineasa, pl. Cozia, jud. Vîlcea.

Muntele-Părcălabul, *moșie*, a statului, fostă pendinte de Schitul Dîntr'un-Lemn, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Muntele-Piscul-Lung, *moșie*, a statului, fostă pendinte de mănăstirea Horezul, jud. Vîlcea.

Muntele-Văleanul și **Bărcaciul**, *moșii*, ale statului, pendinți de mănăstirea Horezul, jud. Vîlcea.

Munteluĭ (Izvorul-), *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Buhalnița.

Muntenești, *sat*, în partea de N.-V. a com. Bîrzești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ. Situat în înfundătura formată de dealul Ruginoasa-Merei și ramificarea Ludești-Budăiul, se întinde pe o suprafață de 100 hect., cu o populație de 49 familiĭ, saŭ 195 suflete.

Are o biserică, facută la 1785, de Ieromonahiĭ Avram, Lupu, Ghenadie și Dorofteiŭ, apoĭ reparată în urmă de proprietariĭ Caracaș, Cornea și Racoviță.

Vite: 120 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 70 oĭ și 30 rîmătorĭ.

Muntenești, *pîriŭ*, jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul, com. Bîrzești. Își are obîrșia din izvoare, la marginea de S. a satuluĭ Muntenești și din izvoarele Fîntînele; străbate teritoriul com., curgînd de la N. spre S., printre ramificațiunea Ludești-Budăiul, în stînga, și ramificațiunile: Merei, Bolocanul, (com. Cozmești), Corbul, Preda și Bîrzești, în dreapta; trece prin mijlocul satuluĭ Bîrzești și, spre S.-E., la marginea satuluĭ, se varsă într'un iaz, ceși are scurgerea în apa Bîrladuluĭ, printr'un șanț al șoseleĭ comunale, ce trece din Bîrzești, spre E., în curmezișul șesuluĭ Bîrlad.

Munteni. Vezĭ Slobozia-Secătura, sat și comună, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Munteni, *sătuc*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Bogdănești, care face un trup cu satul Bogdănești.

Munteni, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi.

Are o populație de 487 suflete, locuind în 88 case și 2 bordee. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Mischi, ce este la 400 m. depărtare.

Munteni, *sat*, în jud. Iași, plasa Bahluiul, com. Belcești, înființat la 1879. E așezat pe coasta despre V. a podișuluĭ Lungeĭ și pe coasta dreaptă a ridicătureĭ numită Movila-Dorneĭ. Are o populație de 32 familiĭ, saŭ 141 suflete.

Vite: 371 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 660 oĭ și 133 rîmătorĭ.

Munteni, *sat*, făcînd parte din podgoria Copoul, situat pe înclinațiunea V. a dealuluĭ Copoul, pl. Copoul, jud. Iași. Are o populație de 46 familiĭ, saŭ 103 suflete.

Vite: 161 vite marĭ cornute, 9 caĭ și 37 rîmătorĭ.

Munteni. Vezĭ Prisăcani, sat, comuna Prisăcani, pl. Branișteа, jud. Iași.

Munteni, *sat*, în județul Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Răucești, situat pe coastele unuĭ deal, aproape de satul Răucești.

Are o întindere de 50 hect., cu o populație de 27 familiĭ.

Numărul vitelor se urcă la 214 capete.

Munteni, saŭ **Țigănești-Noĭ**, *sat*, făcînd parte din com. Țigănești, jud. Tecuciŭ, situat în partea N.-V. a comuneĭ. Spre V., trece șoseaua județeană și calea ferată Tecuciŭ-Bîrlad. E despărțit de comună prin rîul Bîrlad.

Are o populație de 324 familiĭ, saŭ 1620 suflete, locuind în 314 case; o biserică, cu hramul Buna-Vestire, făcută de Costache Conachi, la 1820, fostul proprietar al comuneĭ Țigănești și reparată de locuitorĭ în 1872; o școală, frecuentată de 50 copiĭ.

Are o suprafață de 3627 hect. 79 ariĭ, din care 2506 hect. sunt pămînt arabil.

Numărul vitelor este de 2334.

Satul poartă numele primilor locuitorĭ Munteni, aduși aicĭ de Eustatiŭ Dabija, la 1662.

Munteni, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Plopana, compus din vr'o 7 bordee.

Munteni, *suburbie*, situată în partea de N.-E. a orașuluĭ Bîrlad, jud. Tutova.

Munteni, *mahala*, în com. rur. Circeni, pl. Motrul-d.-j., județul Mehedinți.

Munteni, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Vasluiŭ, pl. Crasna, căt. Munteni-d.-j., pe linia Bîrlad-Vasluiŭ, pusă în circulație la 13 Noem. 1886. Se află între stațiile Crasna (10.8 kil.) și Vasluiŭ (4.5 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ Mă-

rîi de 85 m. 57. Venitul acesteĭ staţii pe anul 1896 a fost de 56222 leĭ, 24 banĭ.

Munteni, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi, aparţinînd sătenilor.

Munteni, *pădure* foioasă, supusă regimuluĭ silvic, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Brătila. Are o întindere de 473 hect., din carĭ d-na Ecaterina Codreanu are 143 hect., şi restul aparţine răzeşilor din comună.

Munteni, *pădure* foioasă, judeţul Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., comuna Drăgugeşti, proprietatea răzeşilor din comună. Are o întindere de 240 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Munteni, *pîrîŭ*, jud. Tutova, curgînd prin oraşul Bîrlad, de la N. spre S.; ia naştere din sus de oraş, trece prin suburbia Munteni şi se varsă în pîrîul Căcaina.

Munteni, *pîrîŭ*, în jud. Vasluiŭ, pl. Crasna, com. Munteni-d. j.; izvoreşte din fundul văeĭ Munteni, de sub dealul Bahnari; curge de la N. spre S., prin mijlocul satuluĭ Munteni, despărţindu-l în două şi se varsă în rîul Bîrladul, lîngă satul Gura-Munteni.

Munteni-Buzău, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, fost pendinte pînă la 1891 de com. Reviga. De atuncĭ a format împreună cu satul Cocora, com. Cocora. E situat la 12 kil. spre S. de satul de reşedinţă, lîngă calea Slobozia-Urziceni, pe un mic deal şi în apropiere de satul Căzăneşti.

Are o populaţie de 310 familiĭ, veniţĭ aci de prin munţiĭ judeţuluĭ Buzău, de la care şi satul a primit numirea; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător.

Vite sunt: 50 caĭ, 200 boĭ, 1050 oĭ, 25 capre şi 508 porcĭ.

Munteni-de-Jos, *com. rur.*, în partea de S. a plăşeĭ Crasna, jud. Vasluiŭ, spre S.-E. judeţuluĭ, la 8 kil. de oraşul Vasluiŭ, şi la 37 kil. de Codăeşti, reşedinţa plăşeĭ. Şi a luat numele de la valea, podişul şi pîrîul cu acelaşĭ nume ce trec prin mijlocul satuluĭ Munteni-d.-j.; situată între dealurile: Varniţa, spre S.-V., Merieni şi Murgeni, spre E.

Se compune din satele: Munteni-d.-j., Buhnari, Dobîrceni, Gura Munteni, Paiul şi Chiţocul, întinzîndu se pe o suprafaţă de 4819 hect., din carĭ 429 hect. pădure şi 3675 hect. loc de cultură, fînaţ şi imaş, sunt ale proprietăţeĭ, iar 1387 hect. ale locuitorilor.

Populaţia este de 364 familiĭ, saŭ 1281 suflete, care se ocupă cu agricultura, cultura viilor şi a livezilor.

Este udată de rîul Bîrladul, ce şerpueşte pe şesul ce'l formează, curgînd paralel cu şoseaua naţională; intră în comună pe la locul numit Moara-luĭ-Palade, şi maĭ în jos de fabrica d-luĭ Topale, trece în com. Lipovăţul, după ce primeşte maĭ multĭ afluenţi.

In drumul săŭ, de la N. spre S., udă teritoriul satelor: Plaiul, Gura-Munteni şi Munteni-d.-j.

Teritoriul com. maĭ este udat de pîrîul Racova, numit şi Oliseiul, care intră în com. maĭ în sus de satul Paĭul; curge de la N. spre S., pe lîngă satul Paiul şi se varsă în rîul Bîrladul, lîngă podul Oliseiul, maĭ sus de fabrică.

Are: 4 biserică, deservite de 4 preoţĭ şi 6 cîntăreţĭ; două şcolĭ; două morĭ; o fabrică de spirt şi 5 circiumĭ.

Comerciul se face de 14 persoane.

Vite: 1279 vite marĭ cornute, 1453 oĭ, 47 capre, 36 caĭ şi 473 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 5688 leĭ, 39 banĭ, la venitură şi 5450 leĭ, 47 banĭ, la cheltuelĭ.

Locuitorii posedă: 136 plugurĭ şi 318 care cu boĭ; 314 stupĭ cu albine.

Munteni-de-Jos, *sat*, în centrul com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta dealuluĭ Neagera, pe valea şi podişul Munteni, despărţit în două de pîrîul cu acelaşĭ nume.

Se întinde pe o suprafaţă de 261 hect., cu o populaţie de 155 familiĭ, saŭ 427 suflete.

Satul Munteni este proprietatea statuluĭ, făcînd parte din moşia închinată mănăstireĭ Bîrnovschi din Iaşi.

Pe teritoriul satuluĭ, spre N., pe şesul Bîrladuluĭ, lîngă terasamentul căeĭ ferate, la 5 kil. de oraşul Vasluiŭ, se află fabrica de spirt a d-luĭ Topale.

Are o biserică de lemn, deservită de 1 preot şi 2 eclesiarcĭ; o şcoală, înfiinţată la 1869, frecuentată de 30 elevĭ; 2 circiumĭ.

Vite: 252 vite marĭ cornute, 3 caĭ şi 85 rîmătorĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 53 plugurĭ şi 64 care cu boĭ; 16 stupĭ cu albine.

Munteni-de-Sus, *com. rur.*, în partea de S. a pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, la 7 kil. de oraşul Vasluiŭ, şi la 26 kil. de Codăeşti, reşedinţa plăşeĭ.

Pămîntul săŭ în mare parte este accidentat, prezintînd dealurĭ înalte şi văĭ, carĭ în multe locurĭ formează rîpĭ profunde.

E formată din satele: Munteni-d.-s. și Moara-Grecilor, având o suprafață de 3319 hect., din care 1894 hect. pămînt arabil, 469 hect. finaț, 596 hect. imaș, 40 hect. vii, 214 hect. pădure și 104 hect. vatra satuluĭ, în care intră locul caselor, drumurile, rîpi, grădinĭ, etc., cu o populație de 332 familiĭ, saŭ 1465 suflete.

Are două biserici; o școală; o velniță; o moară cu aburĭ, una de apă și mai multe morĭ de vînt; 3 cîrciumĭ.

Vite: 545 vite marĭ cornute, 10 bivolĭ, 54 caĭ, 761 oĭ și 125 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 3035 leĭ la venitur̆ĭ și 3022 leĭ, 42 banĭ, la cheltuelĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 153 plugurĭ și 160 care cu boĭ; 17 căruțe cu caĭ; 62 stupĭ cu albine.

Munteni-de-Sus, *sat,* în județul Vasluiŭ, pl. Crasna, com. Munteni-d.-s., spre N. de orașul Vasluiŭ, la 7 kil. de a dreapta șoseleĭ naționale Vasluiŭ-Iași.

Locul pe care e situat satul se numește Valea Mariței, fiind închis de toate părțile cu dealurĭ rîpoase, purtînd numirile de: Dealul-luĭ-Vlaicu la V., care prelungindu-se spre E. ia numele de: Fundoaia, Gotcea, La-Izvorul. Față cu acest deal spre S. este dealul Mămăruța.

Pe prelungirea și costișa acestor dealurĭ se întinde satul, în două părțĭ despărțite printr'o rîpă adîncă, formată de scursurile apelor ce vin în timpurĭ ploioase.

Teritoriul satuluĭ se întinde pe o suprafață de 1027 hect., din carĭ 440 hect. pămînt arabil, 410 hect. finaț, 261 hect. imaș, 30 hect. vii și 58 hect. în vatra satuluĭ, ocupate de locul caselor, de drumurĭ, rîpi, grădinĭ, etc., cu o populație de 330 familiĭ, saŭ 1194 suflete.

Are o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ. Despre această biserică legenda spune că are o vechime de mai bine de 200 anĭ. Cei dintîĭ locuitorĭ, refugîndu-se în aceste locurĭ din pricina invasiunilor turcești și tătărești, ar fi dat peste această biserică, care atunci era făcută din nuele, lipită și cu acoperămîntul de scîndurĭ de stejar.

Are o școală, înființată în 1865, frecuentată de 20 elevĭ; 2 morĭ de vînt și 2 cîrciume.

Vite: 330 vite marĭ cornute, 520 oĭ, 13 caĭ și 87 rîmătorĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 97 plugurĭ și 100 care cu boĭ; 7 căruțe cu caĭ; 50 stupĭ cu albine.

Munteni-Gherăești, *sat,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Vălenĭ, spre E. de satul Vălenĭ, pe malul drept al rîulul Moldova. Are o populație de 16 familiĭ.

Munteni-Vălenĭ, *sat,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Vălenĭ, spre E. de satul Vălenĭ, pe malul drept al rîuluĭ Moldova. Are o populație de 41 familiĭ.

Muntenilor (Mahalaua-), *trup de sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., comuna Brătila, satul Brătila.

Munteorul, *munte,* în jud. Putna, la hotarul Vranceĭ, despre jud. R.-Sărat. Are sare la suprafață. De aci izvorește rîul Milcovul și pîrîul Valea-Bouluĭ. E situat la hotarul moșieĭ Mera și al jud. Putna.

Muntinul, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, și în direcțiune N. de com. Novaci, situat între munțiĭ Urda, Coasta-Benghiĭ și Pietrimanul.

Muntișoarele, *munte,* al satelor Măgura și Nistoreștĭ, jud. Putna. De aci izvorește Alunul, afluent al pîrîuluĭ Coza.

Muntișoarele (Muntele-), *pădure,* în întindere de 480 hect., situată pe teritoriul com. Herăstrăul, pl. Vrancea, jud. Putna. Proprietatea schituluĭ Valea-Neagră.

Muntișoarele (Muntele-), *pădure,* în întindere de 2025 hect., situată pe teritoriul com. Nistoreștĭ, pl. Vrancea, jud. Putna. Proprietatea locuitorilor com. Nistoreștĭ în indiviziune.

Muntișoarele (Muntele-), *pădure,* în întindere de 2200 hect., pe teritoriul com. Herăstrăul, pl. Vrancea, jud. Putna. Proprietatea locuitorilor com. Nistoreștĭ în indiviziune.

Muntișorul, *munte,* în jud. Muscel, plaiul Dîmboviței. Formează linia de despărțire între rîul Dîmbovița și rîul Argeșelul, împreună cu munțiĭ: Draxinul, Mera, Țefelega, Căpitanul, Preajma, Plăișorul, Pravățul, Altămușul și Mateiașul.

Munțiĭ-Coșana și Groșetul, *pădurĭ* particulare, supuse regimuluĭ silvic, aflate pe munțiĭ cu același nume, com. Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Munțiĭ - Mănăstireĭ, *proprietate* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Cîmpulung, jud. Muscel, care se arendează cu 10150 leĭ anual.

Munțiĭ - Mănăstireĭ - Cîmpu - lung, *munțĭ,* carĭ aparțin de

comunele Corbșori și Berevoești, plaiul Nucșoara, jud. Muscel. Sunt acoperiți cu 10839 hect. pădure, formată din următoarele 15 trupuri: Roșul, Spinarea, Portăreasa, Media, Plavățul, Berevoescul-Mic, Brătila, Valea-Vladului, Ludișorul, Grădișteanul, Runcul, Vija, Gruiul-Ursului, Lutele-Mari și Mici, Moșoroaele-Mari și Mici.

Munții-Mușetescu, *pădure*, a statului, com. Nucșoara, județul Muscel, în întindere de 900 hect., formată din 3 trupuri: Mușetești (500 hect.), Bourețul (200 hect.), Piscul-Leotii (200 hect.)

Munusoaia, *numire*, ce se dă Dunării-Vapoarelor, din dreptul satului Mihaiu-Bravul, jud. Brăila, de unde se desparte canalul Cremenea și până unde iarăși se unește cu Dunărea-Vapoarelor, din dreptul satului Gura-Girluței.

Murat-Bair, *deal* însemnat, în jud. și pl. Constanța, pe teritoriul com. rur. Cara-Murat și Carol I (Dana-Chioi); se întinde de la vîrful Dana-Chioi Iuiuc și până în valea Cara-Murat-Ceair, trecînd pe la S. cătr. Cara-Murat și Carol I; are o înălțime maximă de 130 m. pe care o atinge în vîrful Murat-Iuc; este situat în partea de S. a pl., cea de S.-V. a com. Cara-Murat și cea de S.-E. a com. Carol I, avînd o direcție generală de la N.-V. către S.-V.

Muratan-Buiuc, *sat*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, cătr. com. Musurat, situat în partea de N.-E. a pl. și cea de V. a com., la 5 kil. spre S. de cătr. de reședință, Musurat. Este așezat pe valea unită Cuba-Dere — Cara-Iuc-Dere, avînd o suprafață de 300 hect., din carî 8 hect. sunt ocupate de vatra satului. Populațiunea, în maioritate Turcî, este de 48 familii, saŭ 148 suflete.

Drumurî com. pleacă în toate părțile: spre Musurat, prin Muratan-Chiuciuc; spre Taprai-Sari; spre Ghirengec și spre Pervelei.

Muratan-Chiuciuc, *sat*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, cătr. com. Musurat, situat în partea de N.-E. a pl. și cea de E. a com. la 4½ kil. spre S. de cătr. de reședință, Musurat, pe văile unite Cuba-Dere și Cara-Iuc-Dere. Suprafața sa este de 1060 hect., din carî 14 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satului și de grădinî. Populațiunea sa, în maioritate Turcî, este de 56 familii, saŭ 228 suflete, ocupîndu-se cu agricultura și cu creșterea vitelor. Pămîntul, de o calitate bună, produce grîu și porumb în cantități marî. Este situat la o egală distanță de satele Carlî-Chioi și Muratan-Buiuc, fiind vîrful unuĭ unghiu ale cărui laturî le-ar forma drumurile comunale: Muratan-Buiuc-Muratan-Chiuciuc și Muratan-Chiuciuc-Carlî-Chioi.

Murătoarea, *cătun*, al com. Pătîrlagi, jud. Buzaŭ, cu 40 locuitorî și 8 case.

Murătoarea, *cătun*, al com. Sibiciul d.-s., jud. Buzaŭ, cu 40 locuitorî și 10 case.

Murătoarea, *sorginte de apă minerală*, în jud. Buzaŭ, com. Chiojdul, la poalele dealului Murătoarea; se scurge în izvorul Murmurătoarea; conține magnezie și sare.

Murătoarea, *sorginte însemnată de apă minerală*, în com. și cătr. Munteorul, jud. Buzaŭ. Vezî Sărata.

Murătoarea, *sorginte de apă minerală*, în jud. Buzaŭ, com. și cătr. Tisaŭl; conține sulf și sare.

Murătoarea, *vale*, în jud. Buzaŭ, com. Bălănești, începe din com. Odăile, de la lacul Cletecinul și vîna Ciochina; trece prin com. Posobești, com. Boziorul, unde i se dă numele de Murătoarea-Posobeștilor; primește izvoarele Piatra-Albă, Gortea, Glodurile, etc. și se varsă în Sărățelul-Bălănești, în com. Valea-Banului, com. Trestia; conține substanțe minerale și mai cu seamă sare.

Muretul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Oteșani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Are o populație de 404 locuitorî; o biserică, fondată de Neagu, Vițioana și Giuclea.

Murfat, *sat*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, cătr. com. Biulbiul, situat în partea S.-E. a com., la 5 kil. spre N. de cătr. de reședință, pe valea Murfat-Ceair. Are o întindere de 3179 hect., din carî 9 hect. ocupate de vatra satului. Populația sa, în maioritate turcească, este de 25 familii, saŭ 133 suflete.

Murfatlar, *com. rur.*, în jud. și pl. Constanța, situată în partea de E. a județului, la 20 kil. spre V. de orașul Constanța, capitala luĭ, și în cea de V. a plășeĭ, la 23 kil. spre S. de satul Cara-Murat, reședința eĭ.

Se mărginește la N. cu com. Ala-Capî, pl. Medjidia; la S., cu com. Osman-Facî, pl. Mangalia; la E., cu com. Omurcea; și la V., cu com. Biulbiul, pl. Mangalia.

Relieful soluluĭ e puțin accidentat. Dealurile care o brăzdează, sunt: Cara-Acic-Bair, 73 m., la N.-V.; Gherme-Bair, 79 m., la N.; Chiuciuc-Murfat-Bair, 89 m., la V.; Mangala-Culac-Bair, 82 m., la S.; Canara-Bair la E.; Orman-Bair, prin centru. Ele sunt acoperite cu fînețe și semănăturĭ.

Movile sunt două, fără importanță; sunt artificiale, servind ca puncte de observație.

Văĭ sunt: Cara-Su saŭ Medjidia, ce poartă în comună numele de Murfatlar și Cara-Cuius-Dere, cu adiacentele sale pe stînga: Cara-Suluc-Dere, Tatar-Orman-Dere, unită cu Mezatlac-Ceair și Canara-Ceair; sunt largĭ și cu malurile acoperite cu verdeață.

Este formată dintr'un singur cătun, Murfatlar, așezat în valea Cara-Su, pe stînga căeĭ ferate Constanța-Cernavoda, unde are și o stație, între dealurile Murfat la V. și Gherme-Bair la N.-E.

Suprafața sa este de 3612 hect., din carĭ 79 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu 52 case; 1133 ale locuitorilor, 2400 hect. ale statuluĭ cu proprietarĭi.

Are o populație de 77 familiĭ, saŭ 343 suflete: bărbațĭ 186 și femeĭ 157; cetățeni romînĭ 317; supușĭ străinĭ 26; ortodoxĭ 201; mahometanĭ 122; catolicĭ 13, de alte religiĭ 7; agricultorĭ 100; comercianțĭ 2.

Contribuabilĭ sunt 102.

Locuitoriĭ posedă: 32 pluguri; 46 care și căruțe; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 3 mașinĭ de secerat; 15 grape de fier; 2 mașinĭ de vînturat; 1 moară de vînt; 3400 capete de vite, maĭ cu seamă oĭ.

In Murfatlar este o geamie.

Comerciul e activ; se face prin gara Murfatlar, de 2 comercianțĭ cîrciumarĭ și constă în import de coloniale și manufactură și în export de vite și cereale.

Budgetul com. e de 8667 leĭ la venitурĭ, și de 4628 leĭ la cheltuelĭ.

Căile de comunicație sunt: Calea ferată Constanța-Cernavoda ce trece pe lîngă sat, avînd și o stație în comună; apoĭ drumurĭ comunale și vecinale la Chiuciuc, Mufat, Alacapi, Omurcea, Biulbiul, Osman-Faci, Nazîrcea, Ende-Cara-Chioĭ.

La N. de sat trece un val de piatră și la S., un val mic de pămînt, la 1 ½ kil. de com. cel d'intîiŭ, și la 3 kil. cel d'al doilea.

Murfatlar, *stație de dr.-d.-f.*, jud. și pl. Constanța, căt. Murfatlar, pe linia Cernavoda-Constanța, pusă în circulație la 1-iŭ Octombrie 1860. Se află între stațiile Medjidia (18.1 kil.), și Constanța (20.1 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mărĭ e de 17m.91. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 37120 leĭ, 35 banĭ.

Murgașul, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Amaradia, la 24 kil. de Craiova și la 22 kil. de reședința plășeĭ, com. Melinești.

Situată pe loc șes, înconjurat de toate părțile de dealurĭ.

Se învecinește: la E. cu com. Băzgărăi; la V., cu com. Balota; la N., cu com. Bulzești și la S., cu com. Motoci.

Terenul com. este accidentat de Dealul-Murgașuluĭ, acoperit cu viĭ și fînețe, și în legătură cu Dealul-Muereĭ.

Comuna este udată de rîul Geamartaluiuluĭ, ce udă com. spre V., avînd direcțiunea N.-V. spre S.-E.

Se compune din treĭ cătune: căt. Gaia-d.-j., căt. Murgașul, care este căt. de reședință și căt. Picăturile.

Un pod unește căt. Gaia-de-Jos cu căt. Murgașul.

Are două biserică: una în căt. Murgașul, făcută din zid la anul 1811, de către Hristea Belivacă și a doua în căt. Gaia, zidită la anul 1795, de Dimitrie Babadacu. Cea din Murgașul a fost reedificată la anul 1860 și reparată la 1866. Cea din Gaia a fost reedificată la anul 1882. Pe frontispiciul ambelor biserică se văd însemnate numele fondatorilor, precum și data fondăreĭ și a reedificăreĭ. Sunt deservite de doĭ preoțĭ și doĭ cîntărețĭ.

Este o școală mixtă, în satul Murgașul, ce funcționează de la anul 1864, și este frecuentată de 65 copiĭ: 27 din Murgașul, 41 din Gaia-d.-j. și 22 din Picăturile.

Populația com. este de 1051 suflete, locuind în 207 case.

După legea rurală din 1864, sunt 160 împămînteniți, iar după cea din 1879 sunt 13 însurățeĭ. Suprafața întregului teritoriŭ comunal este de 2800 pog., din carĭ: 2300 pog. pămînt arabil, 450 pog. izlaz și 300 pog. pădure.

Moșiile de pe teritoriul comuneĭ sunt:

Murgașul, ce aparține statuluĭ. Suprafața vîndută este de 441 hect. Suprafața rămasă este de 152 hect. Se arendează cu 6200 leĭ anual.

Moșiile Gaia și Puțurile, ce aparțin locuitorilor împroprietăriți la 1864 și 1879.

Pădurea se numește Murgașul, are o suprafață de 300 pogoane și aparține statuluĭ. Este populată cu cer, stejar, fag și gorun.

Viile produc vin de bună

calitate; se găsesc pe moșiile locuitorilor cărora aparțin.

In comună se află o moară de aburi, ce aparține statului, găsindu-se pe moșia sa.

Căi comunale vecinale o unesc cu comunele vecine; poteci și drumuri naturale unesc cătunele între ele.

Budgetul com. e la venituri de 3400 lei, și la cheltueli, de 1000 lei.

Vite: 68 cai, 664 vite mari cornute, 1309 oi, 54 porci și 18 capre.

Murgașul, *sat,* pendinte de comuna rurală Murgașul, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat pe malul sting al pîrîului Geamartaluiul, la 24 kil. N.-E. de Craiova. Aci e reședința comunei.

Se compune din 2 mahalale: Murgașul-d.-s. și Murgașul-d.-j. cu o populațiune de 203 familii, saŭ 810 suf., locuind în 212 case.

Are o biserică parohială, construită din zid în anul 1811 de Hristea Belivacă, cu hramul Adormirea Maicei Domnului, deservită de 2 preoți și 2 cântăreți, carî fac serviciul și bisericei din cătunul Gaia-d.-j. Biserica s'a reparat între 1860—66.

Este o școală mixtă, frecuentată de 18 copii.

Comunicația se face prin șoselele comunale, care pun cătunul în legătură la S.-E. cu Băzgărai din jud. Romanați; la N.-V., cu Gaia-d.-j., iar la N.-E., cu Bulzești.

Murgașul, *deal,* ramificație a culmei Zănoaga; străbate județul Dolj, de unde se ramifică; pătrunde în jud. Romanați, în pl. Oltețul Oltul-d.-s., desparte apele Frățila și Geamartaluiul și se termină cu împreunarea lor; are o înălțime de 200 m. d'asupra nivelului Mării.

Murgașul, *deal,* județul Dolj, străbătînd plasa Amaradia, în partea-i de V.; desparte apele pîrîului Frățila de ale Geamartaliuluĭ; pleacă din Dealul-Muereĭ; străbate comuna cu același nume, prelungindu-se până în jud. Romanați. Din bifurcația Dealuluĭ-Muereĭ cu al Murgașului izvorește Geamartaluiul.

Murgașul, *moșie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Murgașiul. Suprafața moșieĭ este de 152 hect. Inainte era mai mare, dintr'însa s'aŭ dat în loturĭ 441 hect. Are pădure pe dînsa. Se arendează cu 6200 leĭ anual.

Murgașul, *pădure,* a statuluĭ, județul Dolj, pl. Amaradia, com. Murgașul, pe moșia statuluĭ. Are o întindere de 300 pog. Populată cu stejarĭ, goruni, fagĭ și cerĭ.

Murgașul și Dan (Munții-), *proprietăți* ale Eforieĭ Spitalelor Civile din București, pendinți de schitul Cornetul, com. Robești, pl. Cozia, jud. Vîlcea, în întindere de 1207 hect., cea mai mare parte golurĭ.

Murgeanca, *com. rur.,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situată la N. plășeĭ și limitîndu-se cu teritoriul comunelor: Țîndărei, Iazul, din acest județ și Cioara-Doicești, din jud. Brăila.

Teritoriul comuneĭ, în suprafață de 4380 hect., din carĭ 600 hect. lac și bălțiș, coprinde mai multe sforĭ de moșiĭ, aparținînd parte particularilor. Statul posedă moșia Bucșea cu 380 hect., care înainte de secularizare ținea de mănăstirea Plumbuita și acum se arendează cu suma de 4000 leĭ anual.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriți pe moșie 97 locuitorĭ; neîmproprietăriți se mai află 60 locuitorĭ.

Teritoriul comuneĭ este brăzdat de valea Strachina, în care se află lacul cu același nume, avînd o suprafață de 500 hect.

Se compune din satele: Murgeanca, Dumitrești și Pribegi, cu reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în satul Murgeanca.

Are: o populație de 178 familiĭ, saŭ 1249 suflete, din carĭ 302 agricultorĭ, 7 comercianți, 4 avînd profesiuni libere, 53 meseriași și 32 servitorĭ; o școală mixtă, frecuentată de 23 elevĭ și 15 eleve; o biserică, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Știu carte 238 persoane.

Vite: 600 boĭ, 2400 oĭ, 430 caĭ și 460 porcĭ.

Budgetul e la venituri de 4013 l. și la cheltueli de 5232 l.

Pe teritoriul comuneĭ trece calea ferată Fetești-Făurei, avînd stația Murgeni, lîngă satul Murgeanca.

Murgeanca, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. cu același nume, situat pe coasta de N. a lacului Strachina.

Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Are o populație de 90 familiĭ; o școală mixtă, condusă de un învățător; o biserică, deservită de doĭ preoți și doĭ dascălĭ.

Vite sunt: 300 boĭ, 250 caĭ, 1500 oĭ și 300 porcĭ.

Spre E., în apropiere de sat, trece calea ferată Făurei-Feteștĭ, unde se află și stația Murgeni.

Murgeasca, *sfoară de moșie,* în jud. Buzău, com. Săgeata, cât. Coiteasca, încorporată acum cu moșia Dîmbroca.

Murgeni, *tîrgușor,* în jud. Tu-

tova, pl. Tîrgul, spre E. de Bîrlad, pe pîrîul Elanul.

Formează o comună (com. Murgeni), cu cătunele: Raiul şi Hănăşeni, cu o populaţie de 1830 suflete, locuind în 514 case.

Se cultivă viea pe o suprafaţă de 52,75 hect.

Comerciul se face de 104 persoane.

Are o şcoală primară de băeţi şi una de fete; un oficiŭ poştal rural (sucursala celuĭ din Slobozia-Zorleni), care în 1896—97, a adus un venit de 3385 leĭ, 83 banĭ; 3 biserici; o moară cu aburĭ.

Aicĭ este reşedinţa subprefectureĭ pl. Tîrgul.

Are bîlciŭ în fie-care Duminică.

Murgeni, *staţie de dr.-de-f.*, în jud. Ialomiţa, pl. Balta, cät. Murgeanca, pe linia Făurei-Feteşti, pusă în circulaţie la 21 Noembrie 1886. Se află între staţiile Ţăndărei (12,1 kil.) şi Cioara (9,5 kil.). Înălţimea d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ, de 28m.97. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 19397 leĭ şi 50 banĭ.

Murgeni, *deal*, se întinde în partea de V. a com. Mînjeşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, paralel cu Dealul-Boghineĭ.

Coasta despre V. a acestuĭ deal se numeşte Cracatiţa.

Murgeni, *pîrîŭ*, izvoreşte de pe teritoriul satuluĭ Bahnari, com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; curge spre S., trece printre dealurile Murgeni şi Boghineĭ din com. Mînjeşti şi se varsă în pîrîul Crasna.

Murgescu, *sub-diviziune a cătunuluĭ* Coiteasca, com. Săgeata, jud. Buzăŭ.

Murgeşti, *sat* şi *com. rur.*, în jud. Gorj, pl. Jiul, la N. com. Turceni-d.-s.

Situat pe loc şes şi lîngă lanţul de înălţimĭ din dreapta Jiuluĭ.

Are o suprafaţă de 990 hect., din carĭ 300 hect. pădure, 570 hect. cultură, fineţe şi păşune, 10 hect. viĭ şi 20 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populaţie de 90 familiĭ, saŭ 350 suflete, din carĭ 80 contribuabilĭ; o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ la 1820, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală, frecuentată de 10 elevĭ.

Pămîntul este fertil. Locuitoriĭ sunt împroprietăriţi şi se ocupă cu munca cîmpuluĭ şi creşterea vitelor. Eĭ posedă: 12 pluguri, 42 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ, 37 vite marĭ cornute, 14 caĭ, 410 oĭ, 22 capre şi 28 rîmătorĭ; 20 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la venitурĭ de 661 leĭ şi 50 banĭ, iar la cheltueli de 522 leĭ şi 15 banĭ.

Comunicaţia în com. se face prin şoseaua vecinală, care o pune în legătură la N. cu Gîrbovul, iar la S., cu Turceni-d.-s.

In com. sunt 3 puţurĭ şi o fîntînă.

Murgeşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 381 locuitorĭ. Cade în partea de S. a com. Are o biserică cu următoarea inscripţie:

Această sfîntă şi Dumnezeească biserică, unde se prăznueşte hramul sfinţilor şi marilor Voevozĭ Mihail şi Gavril, din temelie s'a zidit de răposatul Murgulelul de sunt acum peste 500 anĭ trecuţi şi ajungînd după vremĭ în mare derăpănare din toate s'a sculat în zilele Prea Înălţatuluĭ nostru Domn Barbu Dimitrie Ştirbeĭ şi cu blagoslovenia Prea O sfinţitului nostru Episcop DD. Climent Arşinul, fiind îndemnaţi de rîvna Dumnezeească D-lor Dumitru, fiul Posielniculuĭ Dinu Locusteanu, etc.

Murgeşti, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul com. Valea-Raţeĭ. Şĭ a luat numele de la moşia Murgeşti. E aşezat pe pîrîul Cîlnăul, la 700 m. spre N. de cătunul de reşedinţă. Are o suprafaţă de 52 hect., cu o populaţie de 85 familiĭ, saŭ 359 suflete, din carĭ 107 contribuabilĭ; o biserică, deservită de preotul din cătunul Valea-Raţeĭ.

Murgileşti, *mahala*, în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, com. rur. Costeni-Covrigĭ.

Murgociul, *moşie* particulară, de 321 hect., în com. Cudalbi, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ.

Murta, *com. rur.*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., la 38 kil. de Craiova şi la 42 kil. de reşedinţa plăşeĭ, com. Căciulăteşti, situată pe locul şes numit Giorocelul.

Se învecineşte la E. cu com. Lăcusteni; la V., cu com. Valea-Stanciuluĭ; la S.-E., cu com. Căciulăteşti şi la N.-V., cu com. Roziştea.

Limita de V. este formată de rîul Jiul, iar cele-l'alte sunt limite convenţionale, formate prin movile de hotar

Terenul com. este şes, aproape accidentat foarte puţin de o mică înălţime de dealurĭ ce mărgineşte valea numită Giorocelul şi prin care vale curge pîrîul cu acelaşĭ nume.

Este udată de Jiul şi de pîrîul Giorocelul. Acest pîrîŭ se formează din micĭ izvoare ce se găsesc în N. com., curge pe valea cu acelaşĭ nume şi se varsă în Balta-Brebenilor, care se scurge în rîul Jiul. Pe pîrîul Giorocelul se găsesc maĭ multe morĭ de apă ale locuitorilor. Din cauză că morile sunt numeroase, pîrîul se maĭ numeşte şi Pîrîul-Morilor.

Se compune din 3 cătune: Murta, Țîmburești și Giorocelul. Inainte coprindea numaĭ cele două d'intîĭ cătune.

Are două biserici, una în cât. Murta, fondată la 1850 de către Alecu Gioroceanu; a doua în cât. Țîmburești, de zid fondată la 1848 de către Gheorghe Cacaleteanu; ambele sunt deservite de un preot și doĭ cîntăreți.

Fie-care biserică are o proprietate de 17 pog. date după legea rurală din 1864.

In cătunul Murta, se află o școală mixtă, ce funcționează de la 1881 și e condusă de 1 învățător și frecuentată de 30 copiĭ.

Populațiunea comuneĭ este de 1590 suflete, locuind în 164 case și 224 bordee.

Mare număr de case aŭ pe lîngă ele și grădini.

Populația com. este de 1590.

Suprafața com. este de 5000 pog., din carĭ 3000 pog. pămînt arabil, 500 pog. fineață, 500 pog. lac și teren sterp și 1000 pog. pădure.

Moșia de pe teritoriul com. se numesc Murta. Aparține la maĭ mulțĭ locuitorĭ.

Partea statuluĭ din moșie se numește Murta-Zglavaciocul și e arendată cu 9050 leĭ anual.

Pădurĭ: Pădurea statuluĭ, numită Murta-Zglavaciocul, în întindere de 800 pog. Pădurĭ de 100 pog. pe moșia proprietaruluĭ Colonel Gigîrtu; 100 pog. pe proprietatea bisericeĭ Madona-Dudu, situate în cătunele Murta. Toate pădurile sunt amenajate. Sunt populate cu stejar, cer și gîrniță.

Finețele aŭ întindere de 500 pogoane.

Prin com. trece șoseaua națională ce duce la Craiova. Căĭ comunale vecinale o unesc cu comunele vecine.

Sunt 4 circiumĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2763 leĭ și la cheltuelĭ, de 2602.73 leĭ.

Murta, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul d.-j., com. Murta, reședința primărieĭ. Are o populație de 654 suflete; o școală mixtă, ce funcționează din 1881, frecuentată de 30 copiĭ; o biserică, fondată la 1850 de Alecu Gioroceanu, cu 1 preot și 2 cîntăreți ce slujesc și la biserica din Țîmburești. Are 17 pogoane proprietate.

Muru-Alichi-Alceac, *vale* însemnată, în jud. Constanța, pl. Medjidia, com. Chioseler; este continuarea văeĭ Chioseler-Ceair, care își schimbă numele de la movila Basa-Iuiuc; se îndreaptă spre S.-E., mergînd printre dealurile Chioreu-Bair, la N. și Curu-Giugiuc-Bair și Muru-Alichi-Bair la V. și la S.

Muru-Alichi-Bair, *deal* însemnat, în jud. Constanța, pl. Mangalia, com. Chioseler; se desface o dată cu dealul Chiorcu-Bair din vîrful Chioseler și se îndreaptă spre S., mergînd printre satul Borungea și Chioseler; atît acest deal, cît și valea cu același nume sunt situate în partea N.-V. a plășeĭ și a comuneĭ.

Murul, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, fostă pendinte de mănăstirea Poiana, com. Albești-de-Mur, pl. Cricovul, jud. Prahova, în întindere de 617 hect., toată pămînt arabil și fînețe, arendată cu 6805 leĭ anual.

Musa (Muntele-) și Vetrila, *pădure,* în întindere de 2000 hect., situată pe teritoriul com. Poiana, pl. Vrancea, jud. Putna, proprietatea obștească a locuitorilor comuneĭ.

Musafir-Culac, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. Bas-Chioi și Atmagea; se desface din dealul Ghiobilche-Bair, sub numele de vîrful Ghiobilche; se îndreptează spre E., printre dealurile Dautcea d'o parte, Canara-Ceiu, Sasa-Orman și Echili-Orman de alta, se unește cu valea Baș-Chioi și după 10 kil. se deschide în pîrîul Taița pe dreapta, la V. de satul Atmagea; pe vale merge drumul comunal Atmagea-Baș-Chioi.

Musait, *pădure,* în jud. Ialomița, insula Balta, pl. Borcea, com. Cocargea, are o întindere de 30 hect. și e populată cu salcie și plop.

Musait, *pichet* vechiŭ de frontieră, pe Dunăre, jud. Ialomița, pl. Borcea, com. Petroiul.

Musait-Pacui, *pădure,* jud. Ialomița, insula Balta, pl. Borcea, teritoriul com. Cocargea; are 40 hect., populate cu salcie și plop.

Musca, *cîșlă* (tîrlă) de oĭ, în partea de E. a pl. Sulina, jud. Tulcea, și cea din S.-V. a com. rur. Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez, pe malul drept al brațuluĭ Sf. Gheorghe, în partea de N. a grinduluĭ Carasevschi.

Muscani, *cătun,* al com. Păltineni, jud. Buzăŭ, cu 70 locuitorĭ și 18 case.

Muscălești, *mahala,* în jud. Mehedinți, com. rur. Biltanele, pl. Motrul-d.-s.

Muscelul. Pentru cuvintele cu acest nume și derivatele luĭ, vezĭ *Mușcelul.*

Musculești, *com. rur.,* jud. Gorj, pl. Gilortuluĭ, la V. de com.

Vladimirul, compusă din cāt. Musculeşti, Dolceşti, Hubavi şi Purcari, situată pe şes, coaste şi vălcele, de ambele ţărmurī ale rīuluī Gilortul.

Are o suprafaţă de 1450 hect., din carī: 450 hect. pădure, 500 hect. arabile, 450 hect. fineţe, 20 hect. vie, 20 hect. livezī de prunī şi 10 hect. izlaz.

Pămîntul fiind fertīl, produce tot felul de cereale. Viile şi pometurile se cultivă mult.

Locuitoriī, în număr de 285 familiī, sunt împroprietăriţī după legea rurală.

Eī posedă: 44 plugurī, 88 care cu boī, 4 căruţe cu caī; 480 vite marī cornute, 23 caī, 1166 oī, 120 capre şi 210 rīmătorī.

In com. se găsesc 8 puţurī şi 20 fīntīnī.

Budgetul com. e la venīturī de leī 2342, banī 32, iar la cheltueliī, de leī 2075, banī 50.

Comunicaţia în com. se face prin şoseaua judeţeană care o străbate prin centru şi o pune în comunicaţie la N. cu Petreşti-d.-j.

Are 5 biserici, deservite de 3 preoţī şi 4 cīntăreţī; o şcoală, frecuentată de 49 elevī şi 4 eleve.

In partea de E., către com. Săuleşti, la locul zis Dealul-Cerbuluī, se zice că în vechime a fost ridicată o ţeapă, pentru ceī condamnaţī.

Musculeşti, *cătun,* al comuneī cu acelaşī nume, pl. Gilortul, jud. Gorj, situat pe şes şi coastă. Are o suprafaţă de 419 hect., din carī 100 hect. pădure, 150 hect. arabile, 150 hect. fineţe, 7 hect. vie, 5 hect. livezī de prunī şi 7 hect. izlaz.

Are o populaţie de 96 familiī, saŭ 345 suflete, din carī 85 contribuabilī; o biserică de zid, făcută de proprietarī la anul 1817, deservită de 1 preot şi 2 cīntăreţī.

Locuitoriī posedă: 14 plugurī, 28 care cu boī, 2 căruţe cu caī; 180 vite marī cornute, 7 caī, 366 oī, 45 capre şi 70 rīmătorī.

Comunicaţia se face prin şoseaua judeţeană Filiaşi-Petreşti-de-Sus.

In cāt. se află 4 puţurī şi 3 fīntīnī.

Muslu, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, cătunul comuneī Şiriul, situat în partea centrală a plāşeī şi cea septentrională a comuneī, la 4½ kil. spre N.-V. de cāt. de reşedinţă, Şiriul, aşezat pe valea Muslu, tocmaī unde izvoreşte pîrīul Sarai. Dominat la N.-E. de către vîrful Gheldi-Hagi-Tepe (122 m.), şi la S.-E. de vîrful Emir-Saale-Tepe (82 m.).

Are o suprafaţă de 1137 hect., din carī 117 hect. sunt ocupate de grădinī şi vatra satuluī.

Populaţiunea, în maioritate Bulgarī, este de 62 familiī, saŭ 291 suflete.

Drumurī comunale pleacă spre satele: Muslu-Bei, Şiriul, Balgin, Eni-Sarai, Eschi-Sarai, Cadi-Cîşla şi Ghizdăreşti.

Muslu, *vale* însemnată, în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul com. rur. Şiriul, şi anume pe acela al cătunelor sale Muslu-Bei şi Muslu; se desface din dealul Cadi-Cîşla, îndreptîndu-se spre S., cu o direcţiune generală de la N. către S.-V.; trece prin satele Muslu şi Muslu-Bei; primeşte de la E. valea Batacli-Dere şi de la satul Tichileşti îşī schimbă numele în Cechirger, care merge urmînd aceeaşī direcţiune şi se deschide în Dunăre în faţa Ostrovuluī Atîrnaţi, după ce a trecut şi prin satul Tichileşti şi a maī primit, de la N., valea Dalaşma-Culac, de la S.-E. valea Tichileşti şi de la S., Picioarele-Cechirgeli. Prin mijlocul văeī curge un pîrīŭ.

Muslu-Bei, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, cāt. com. Şiriul, situat maī mult în partea meridională a plāşeī şi cea apusană a comuneī, la 4 kil. spre V. de reşedinţă, Şiriul.

Este aşezat în valea Muslu, pe malul stîng al pîrīuluī, şi este dominat, la E. de vîrful Muslu-Bei-Tepe (113 m.).

Are o suprafaţă de 1707 hect., din carī 150 hect. sunt ocupate numaī de vatra satuluī şi de grădinī. Populaţiunea, în maioritate Bulgarī, este de 76 familiī, saŭ 445 suflete.

Drumurī comunale duc la Capugi, Şiriul, Mudu-Cadi-Cîşla, Ghizdăreşti şi Tichileşti.

Muslu-Bei-Ciflic, *fermă* (moşie), în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul com. rur. Şiriul şi anume pe acela al cătunuluī săŭ Muslu-Beī, aşezată pe marginea drumuluī Muslu-Bei-Ghizdăreşti, la 1 kil. spre S.-V. de satul Muslu-Beī, avînd o suprafaţă de 80 hect.

Muslu-Bei-Tepe, *vîrf,* saŭ *movilă artificială,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul com. rur. Şiriul. Are o înălţime de 113 m. şi domină satul Şiriul, care este la 1 kil. spre S.-E. şi satul Muslu-Beī, care e la 3 kil. spre V. E acoperit cu verdeaţă şi a fost punct trigonometric de observaţiune de rangul al 3-lea.

Musta-Facī, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cāt. com. Azaplar, situat în partea centrală a plāşeī şi cea nordică a

comunei, la 7 kil. spre N. de cät. de reşedinţă, pe valea Azaplar. Are o întindere de 3520 hect., din carî 60 hect. ocupate de vatra satului cu 38 case. Populaţia, în majoritate turcă-tătară, este de 22 familiî, saŭ 159 suflete.

Mustana, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Rasova şi anume pe acela al cătunului saŭ Vlah-Chioi; se desface din culmea principală, din vîrful numit Vlah-Chioi; se întinde spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea apusană a plăşeî, şi cea meridională a comunei; se întinde de a lungul maluluî vestic al băltiî Baciul şi pe valea Ceraclar; se ridică pănă la o înălţime de 140 m., dominînd prin înălţimea sa, balta Baciul, valea Ceraclar şi drumurile comunale ce vin de la Aliman şi Vlah-Chioi spre Rasova; este acoperit pe o parte cu păduri şi tufărişuri, cu păşuni şi pe pantele meridionale, cu cîte-va locurî arabile.

Mustăcioaia, *lac*, în jud. Ialomiţa, insula Balta, pl. Ialomiţa-Balta, teritoriul com. Dudeşti.

Mustăfiţia, *fost sătuc* turcesc, jud. Vlaşca, ce se vede pe planul oraşuluî şi Domeniul Giurgiu, plan făcut la 1831 şi care se află la primăria din Giurgiu.

Acest sătuc a dispărut.

Se găsesc şi acum în Giurgiu familiî carî poartă numele de Mustăficeanu, luat de la satul unde locuiaŭ părinţiî lor.

Mustăţeşti, *sat*, jud. Argeş, pl. Argeşul, făcînd parte din com. rur. Cerbureni Iaşul.

Musteaţa, *pîrîŭ*, isvoreşte din dealul cu acelaşî numire, de pe teritoriul satuluî Comarna, com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iaşi şi, unindu-se cu pîrîul Curagăul, se varsă în Pîrîul-Moareî.

Musur-Cuiuc, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Agemler şi Buiuc-Enghez şi anume pe acela al cät. Sofular şi Casîcci. Satul Sofular este aşezat chiar în această vale, iar satul Casîcci puţin spre E. cam la 1 kil. Este îndreptată de la N. către S. şi situată în partea de N.-V. a pl., în cea de S. a com. Agemler şi cea de V. a com. Buiuc-Enghez.

Musurat, *com. rur.*, jud. Constanţa, pl. Mangalia, situată în partea de E. a jud., la 23 kil. spre S.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluî, şi în cea septentrională a pl., la 28 kil. spre N.-V. de orăşelul Mangalia, reşedinţa sa, pe pîrîul Musurat.

Se mărgineşte la N. cu com. Osman-Facî şi Techir-Ghiol, pl. Constanţa; la E., cu com. Tuzla; la S., cu com. Tatlîngeac şi cät. Perveli, al com. Tuzla; iar la V., cu com. Gheringec.

Relieful soluluî e în general accidentat, maî cu osebire în partea sa centrală, unde văile dintre dealurî sunt cu maluri înalte, şi lungi. E brăzdată de culmea Tuzla, ale cărei principale ramificaţiunî sunt următoarele: dealul Musurat (140 m. la N.-V.), dealul Toprai-Sair (82 m.), dealul Muratan (70 m.), la V.; dealul Perveli (90 m.), la S.; dealul Sarî-Bair (74 m.), la S.-E.; dealul Taŭşan-Bair (70 m.), la E.; dealul Carli-Chioi Cuciuc-Bair (15 m.), prin interiorul com.; apoî dealurile Abdulah-Bair (90 m.), Aitan-Bair (81 m.), Urlu-Chioi-Bair (82 m.), şi Osmancea-Bair (74 m.), la N., carî se desfac din culmea Techir-Ghiol. Aceste dealurî sunt acoperite cu semănăturî şi fineţe întinse, precum şi cu izlazurî pentru păşunatul vitelor.

Movilele sunt numeroase, răspîndite iceî şi colo, maî cu seamă în partea de E. Ele sunt toate artificiale şi construite pentru a servi ca puncte de orientare. Principalele sunt: Iuci-Iuc-Berichi (81 m.), la N.; Techir-Ghiol (82 m.). Ciatal-Iuiuc (75 m.), Urlu-Chioi (55 m.), la E.; Tuzlu (70 m.); Băldara-Iuiuc (71 m.), la S.-E.; Sarî-Iuc (74 m.), la S.; Taşlî-Iuc (90 m.), la S.-V.; Musurat-Tepe (82 m.), la V.; Carli-Chioi (51 m.), în interior.

Com. Musurat are multe lacurî, e udată de pîrîul Musurat şi străbătut de cîte-va văî micî. Principalul lac este Tuzla, aşezat în partea de E. a com. în întindere de 700 hect., din care 55 hect. ocupate cu stuf; malurile sale sunt joase; conţine peşte ce se consumă în localitate şi al cărui venit aparţine statului.

Este formată din 5 cät. şi anume: Musurat, reşedinţa, spre N., pe ambele maluri ale pîrîului Musurat. Urlu-Chioi, spre E. com. pe ambele maluri ale pîrîului Urlu-Chioi şi pe valea Urlu-Chioi-Dere, la 4 kil. spre S.-E. de reşedinţă. Muratan-Buiuc, spre S. com., pe valea Muratan, la 6 kil. spre S. de reşedinţă. Muratan-Cuciuc, în partea centrală a com., pe valea Muratan, la 5 kil. spre S. de reşedinţa. Carli-Chioi, spre E., pe valea Carli-Chioi, la 5 kil. spre S.-E. de reşedinţă. Ciatmalar, format de curînd, spre ruinele satuluî cu acelaşî nume, lîngă locul Ciatmalar-Tuzla,

la 6 kil. spre S.-E. de reşedinţă.

Suprafaţa totală a com. este de 6279 hect., din carî 51 hectare, ocupate de vetrele celor 5 sate cu 244 case. Statul cu proprietariî posedă 3504 hect., iar locuitoriî aŭ 2722 hect.

Are 4 geamiî, 2 în cât. Musurat şi cîte una în cât. Buiuc-Muratan şi Chiuciuc-Murat, cu 4 hogî; o şcoală mixtă, înfiinţată de judeţ şi frecuentată de 37 copiî.

Locuitoriî posedă: 98 pluguri, 121 care şi căruţe, 1 maşină de treerat cu aburi, 1 maşină de semănăt, 9 maşinî de secerat, 3 maşinî de bătut porumb, 15 grape de fier; 9500 capete de vîte maî cu seamă oî, boî şi caî; 8 morî de vînt.

Comerciul e puţin activ; se face de către 5 comercianţi (1 circiumar), prin gara Murfatlar, la 26 kil. spre N. şi constă în import de coloniale, instrumente agricole, manufacturî şi import de vite cu produsele lor.

Budgetul com. e la venituri de 5470 leî, iar la cheltueli, de 2449 leî.

Căî de comunicaţie sunt: calea jud. Constanţa-Mangalia, ce trece prin satele Urlu-Chioi şi Ciatmalar, apoî drumurî micî spre: Tătlăgeac, Tuzla, Techir-Ghiol, Osman-Faci, Abdulah, Ghelingec, etc.

Musurat, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cătunul de reşedinţă al comuneî Musurat, situat în partea de E. a plăşeî şi cea de V. a comuneî, pe valea Musurat, la poalele dealuluî cu acelaşî nume, cu o întindere de 2825 hect., din carî 22 hect. ocupate de vatra satuluî, cu 158 case.

Populaţia, în maioritate turcă, este de 144 familiî, saŭ 703 suflete.

Are o şcoală şi 2 geamiî.

Muşa, *pîrîŭ*, în judeţul R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni; izvoreşte din Dealul-Lubanuluî; udă comuna în partea de E., şi se varsă în riul Motnăul, pe partea dreaptă.

Muşata, *sat*, în partea N.-E. a comuneî Rănceni, plasa Prutul, jud. Fălciŭ, situat pe costişă, cu o suprafaţă de 723 hect. şi o populaţie de 94 familiî, saŭ 403 suflete, din carî 95 contribuabilî. Se cultivă 20 hect. vie. Are o biserică, cu 1 preot şi 2 dascălî.

Muşata, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, izvoreşte din partea de N. a comuneî Rănceni, pl. Prutul, trece în lungul com., prin satul Muşata şi, din jos de satul Rănceni, unindu-se cu pîrîul Suhuleţul, trece pe partea de N. a comuneî Berezeni şi se varsă în Pruteţ, maî în jos de pîrîul Sărata.

Muşatul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Balaciul.

Muşatul, *urmele unuî sat vechiŭ*, jud. Olt, cam în mijlocul Boianuluî, cîmpie întinsă între Iminogul şi Vedea. Locuitoriî săî se zice că aŭ fost măcelăriţi în ziua de Paşte de către Turcî. (Vezî Boianul).

Muşatul, *braţ* (prival), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, comuna Vlădeni, punînd în comunicaţie lacul Mocilna cu Borcea.

Muşatul, *pădure*, pe proprietatea statuluî Schitul-Greci, comuna Mierleşti, pl. Siul-d.-s., judeţul Olt. Formează un trup cu Schiteanca şi Brănişticara, în întindere cam de 500 hect., populat cu stejar şi girniţă.

Muşatul (Muntele-), *proprietate* a răzeşilor din satele Poiana şi Bodeşti, jud. Putna, pl. Vrancea.

Muşăteşti, *com. rur.*, pe apa Vălsanul, jud. Argeş, pl. Argeşul, la 14 kil. de Curtea-de-Argeş, reşedinţa sub-prefecturei, şi la 38 kil. de Piteşti. Se compune din 4 sate: Muşăteşti, Prosica, Robaia şi Valea-luî Moşu, avînd peste tot 280 familiî, saŭ 1397 suflete, din carî 222 contribuabilî.

Are 2 bisericî, din care una în Schitul-Robaia; 2 şcolî primare, una de băeţi şi a doua de fete; 5 circiumî.

Budgetul comuneî e la venituri de 4489 leî şi la cheltueli, de 3934 leî.

Vite sunt: 1000 boî şi vacî, 25 caî, 6 asinî, 5 bivolî, 2300 oî, 10 capre şi 700 rîmătorî.

Muşăteşti, *sat*, pe apa Vălsanul, jud. şi pl. Argeş, făcînd parte din com. rur. cu acelaşî nume. Aicî este reşedinţa primărieî. Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Muşăteşti şi Pietrari, *moşie*, jud. Argeş, pl. Argeşul, cu o întindere de 3896 pog., din care 3000 pog. pădure, proprietatea statuluî. Aparţinea maî naînte Episcopieî de Argeş. La anul 1871 avea un venit anual de 10700 leî şi a fost ipotecată împreună cu alte 380 moşiî ale statuluî pentru împrumutul domenial de 78 milioane leî. Arenda acesteî moşiî a scăzut la suma de 7510 leî. Pe moşie se află o moară, case, han şi magaziî.

Mușceleanca, *pădure,* în jud. Buzău, com. Gura Sărățiĭ, pe moșia Brînzeasca. Are cam 300 hect., despărțite în 5 sfoĭ de mărimĭ deosebite, purtînd numele proprietarilor: Mușceleanca, Mihăescul, Poenarul, Radovîcĭ și Sărățeanul.

Mușcelul, *județ* de munte al Romîniei, numit astfel din cauza mușcelelor celor multe acoperite cu dumbrăvĭ și finețe.

Marca județuluĭ este un vultur, stînd pe o ramură de stejar, în loc de a sta pe coif, cum era stema vechiă a dinastieĭ Basarabe, spre amintire că la Cîmpulung a fost primul scaun domnesc al Țăreĭ-Romînești.

Forma județuluĭ e aceia a unuĭ poligon neregulat.

Limitele. Se mărginește la N. cu Transilvania, de care se separă printr'o linie convențională, începînd de la V. județuluĭ, trecînd prin munțiĭ Dara, Berevoescul-Mare, Berevoescul-Mic, apoĭ cotind spre S.-E. pe lîngă munțiĭ Tămășelul, Piatra-Craiuluĭ, Grindul, Colți, Mitîrcea și Leota, după care trece pe lîngă munțiĭ Lutele-Marĭ și Lutele-Micĭ, Comișul, Tămașul-Mare și Tămașul-Mic; la E., se mărginește cu județul Dîmbovița, de care se desparte prin muntele Roșu și comunele: Puchenĭ, Micloșani, Hîrtiești, Vulturești, Bîrzești, Priboenĭ, Glîmbocelul și Ciulniți; la V., se mărginește cu jud. Argeș printr'o linie aproape perpendiculară pe rîul Argeșul, plecînd din munțiĭ Carparți (la V. de muntele Dara) și de care se desparte prin comunele Nucșoara, Corbi, Poenărel, Domnești, Petroșani, Berevoești, Jupinești, Micești, Ciumești și Mărăcineni; la S., se mărginește tot cu județul Argeș, de care se desparte prin rîul Argeșelul.

Orografia. Județul Mușcel se împarte în treĭ regiunĭ: regiunea muntoasă la N., regiunea colinelor în centru și regiunea cîmpiilor la S.

Culmea Carpaților ocupă Nordul plaiurilor Nucșoara și Dîmbovița și din această culme se scoboară ramurĭ spre S., perzîndu-se încetul cu încetul în centrul județuluĭ.

Ramificațiunile principale care traversează plaiurile sunt:

1. Munțiĭ Dîmboviței, cu vîrfurile Prislopul, Roșu, Algĭiul, Runcul și Priseaca.

2. Șirul de înălțimĭ ce formează linia de despărțire între rîul Dîmbovița și Argeșelul: Muntele Păpușa, Draxinul, Măra, Țefeleica, Preajma, Muntișorul, Căpitanul, Plaișorul, Pravățul, Altămușul și Mateiașul.

3. Munțiĭ Găinațul-Mare și Găinațul-Mic, Piscul-Calului, Moșoroaele-Marĭ și Moșoroaele-Micĭ, Dobriașul-Mare și Dobriașul-Mic, Strîmtul, Clăbucetul, Chiciora, Dealul-Șelarilor, Cuculuĭ, Mățăul, etc.

4. Oticul, Iezerul, Zănoaga, Boldul, Măgura, spre V. plaiuluĭ Dîmbovița, carĭ merg paralel cu Rîul-Tîrguluĭ.

5. Moldoveanul, care pornește chiar din șirul cel mare al Carpaților.

Toțĭ acești munțĭ, împreună cu ramurile lor, sunt descrișĭ la plaiurĭ și la cuvintele respective.

Hidrografia. De la N. spre S., jud. Mușcel este udat de numeroase ape, care toate curg în forma unuĭ evantail.

Riurile cele maĭ marĭ ale județuluĭ, carĭ 'șĭ iaŭ naștere chiar din cercul luĭ, sunt:

Rîul Dîmbovița, care izvorește din muntele Oticul, și care, după ce primește maĭ mulțĭ afluenți (vezĭ Dîmbovița, rîul), se varsă în Argeș la satul Budești, județul Ilfov.

Rîul Argeșelul, care izvorește din muntele Găinațul-Mare și care, după ce primește afluenții Valea-Cărsteĭ și Toplița-Mateiașuluĭ, se varsă în rîul Doamna la comuna Piscani. (Vezĭ Argeșelul, rîu).

Rîul Doamna, care izvorește din muntele Valea-Rea, și după ce primește Rîul-Tîrguluĭ, se varsă în rîul Argeș, la N. de orașul Pitești. (Vezĭ Doamna, rîu).

Rîul-Tîrguluĭ, care izvorește din muntele Bătrîna și care, după ce primește de afluenți: Cuca și Riușorul, Bratia și Bughea, se varsă în rîul Doamna, la Colibași. (Vezĭ Tîrgul, rîu).

Gîrlița Bughea, care izvorește din munții Boldul și Zănoaga și se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, la comuna Mihăești.

Gîrlița Slănicul, care izvorește din pădurea comuneĭ Slănicul, plaiul Nucșoara, din Lacul-Rotund și se varsă în Bratia, la comuna Aninoasa.

Bratia, care izvorește din muntele Iezerul-Mare și se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, la locul numit Întîlniturile, plasa Riurile. (Vezĭ Bratia, rîu).

Cîrcinovul, gîrliță, care izvorește după teritoriul comuneĭ Vulturești și se varsă în rîul Argeșul, în dreptul comuneĭ Cotesca-Popești, județul Argeș, la locul numit Moara-Mocanuluĭ.

Rîul Argeșul, care udă partea de S. a județuluĭ.

Pe lîngă acestea maĭ sunt următoarele pîrae: Dîmbovicioara, Riușorul, Valea-Caselor, Bădeni și văile maĭ principale: Valea-Vălenilor, Valea-Mare, Gorganul, Vrănești, Glîmbocelul, precum și alte multe văĭ și vîlcele, carĭ brăzdează județul în toate di-

recțiunile, devenind torente în timpiĭ ploioșĭ și primă-vara cînd se topește zăpada.

Căile de comunicație. 1. Calea ferată București-Vîrciorova, trece prin partea de S. a jud. Mușcel, pe malul sting al rîului Argeșul, și merge pe la S. de comunele: Ciulnița, Leurdeni, Goleștĭ-Badiĭ, Topoloveni, Călinești, Vrănești, Văleni și Goleștĭ.

De la Goleștĭ, drumul de fer se bifurcă: o parte apucă spre Pitești, Slatina, Craiova, etc., iar cea-l'altă continuă drumul spre N., la Cîmpulung, trecînd pe lîngă comunele: Ștefănești, Valea-Mare, Mărăcineni, Colibași, Piscani, Livezeni, Stîlpeni, Rădești, Valea-Popiĭ, Mihăești și Schitul-Goleștĭ.

În jud. Mușcel, drumul de fer se oprește până la Cîmpulung în următoarele gărĭ: Leurdeni, Goleștĭ, Florica, Gropeni, Ciumești, Clucereasa, Stîlpeni, Mihăești, Furnicoși și Schitul-Goleștĭ, parcurînd în tot județul 71 kil.

El merge până la N. de Pitești, pe malul sting al rîului Argeșul, apoĭ trece pe un pod mare (aproape de confluența rîului Doamna cu rîul Argeșul, la S. de com. Mărăcineni), pe malul drept al rîului Doamneĭ, până la com. Colibași, unde taie din nou Rîul-Doamneĭ și apoĭ se dirige spre N., pe malul sting al rîului Tîrgul, până la Furnicoși și d'aci pe malul drept până la Cîmpulung.

Acest drum este foarte pitoresc; străbate frumoasele văĭ: Valea-Argeșuluĭ, Valea-Doamneĭ, Valea-Argeșeluluĭ, Valea-Tîrgului.

2. Calea națională București-Pitești străbate partea de S. a județuluĭ, pl. Podgoria, mergînd aproape paralel cu calea ferată București-Pitești (în ceea ce privește jud. Mușcel) și trecînd prin comunele: Ciulnița, Leurdeni, Goleștĭ-Badiĭ, Topoloveni, Călinești, Ștefănești. Între Florica și Pitești întretaie calea ferată Goleștĭ-Cîmpulung.

Această cale este bine executată și bine întreținută.

Aproape perpendicular pe această cale cad următoarele:

a) Șoseaua care pleacă de la Ciulnița, merge pe Valea-Glîmboceluluĭ, legînd comunele: Ciulnița, Budișteni și Glîmbocelul, cu Bogați din jud. Dîmbovița.

b) Șoseaua care pleacă la Topoloveni (Circinovul), merge pe valea Circinovului, legînd comunele: Topoloveni, Țigănești, Priboeni, Dobrești și Beleți-Negrești. Această șosea la N. de Priboeni se bifurcă: o parte merge la Dobrești, iar alta la Beleți-Negrești.

c) Șoseaua care leagă com. Călinești cu Gorgani.

d) Șoseaua care leagă com. Ștefănești cu Goleștĭ.

e) Șoseaua care pleacă de la V. de gara Florica, merge pe valea rîului Doamna și a rîului Argeșelul, legînd comunele: Valea-Mare, Vieroșul, Colibași, Mioveni, Racoviță, Davidești, Voroveni, Bîrzești, Vulturești, Hîrtiești, Boteni și Valea-Mare din plaiul Dîmbovița. De la Boteni o șosea dă în calea Cîmpulung-Frontieră, prin comunele Jugurul și Poenari.

De la N. de Vulturești este o șosea comunală care leagă aceasta com. cu com. Văleni, pl. Argeșelul.

3. Calea națională Pitești-Cîmpulung-Frontieră, merge pe valea rîului Doamna și a rîului Tîrgul și leagă comunele: Mărăcineni, Piscani, Livezeni, Stîlpeni, Rădești, Valea-Popiĭ, Mihăești și Schitul-Goleștĭ cu orașul Cîmpulung. De la acest oraș merge la Frontieră (Pajera Giuvala) prin comunele Voinești, Valea-Mare, Nămăești, Dragoslavele, Rucărul.

Cu această cale stau în legătură următoarele șosele:

a) Șoseaua pe valea rîului Doamna, care leagă com. Parcăreni cu comunele: Jupînești, Retovoești, Petroșani, Domnești, Stănești, Corbșori, Poenărei, Corbi și Nucșoara.

b) Șoseaua care leagă com. Piscani, pe malul sting al rîului Doamna, cu comunele: Dîrmonești, Coșești, Leicești și se împreună cu șoseaua descrisă la litera *a*, la S. de Retevoești, mergînd până la com. Nucșoara.

c) Șoseaua care leagă com. Băjești pe malul drept al rîului Bratia cu comunele: Bălileștĭ, Goleștĭ și Vlădești și apoĭ Aninoasa cu Berevoești-Ungureni.

d) Șoseaua care leagă com. Mihăești cu comunele Drăghiciul și Jugurul.

e) Șoseaua care leagă orașul Cîmpulung cu orașul Curtea-de-Argeș și trece prin comunele: Godeni, Berevoești-Ungureni, Slănicul și Domnești, și apoĭ intră în jud. Argeș.

f) Șoseaua județeană care leagă orașul Tîrgoviștea cu orașul Cîmpulung. Această șosea intră în jud. Mușcel pe la com. Gemenea (jud. Dîmbovița), merge pe malul drept al rîului Dîmbovița și trece prin comunele: Lăicăĭ, Cetățeni-din-Vale, Bădeni-Pămînteni și Ungureni. De la com. Bădeni-Pămînteni, această șosea apucă spre V. și dă sub Mateiaș, în șoseaua națională Pitești-Cîmpulung-Rucăr. O șosea vecinală leagă com. Bădeni-Ungureni cu Dragoslavele și Rucărul.

O altă șosea, care pleacă din calea județeană Tîrgoviște-Cîm-

pulung apucă spre V. de com. Văleni și leagă această com. cu Mățăul și Cîmpulung, trecînd pe la N. de Boteni, unde tae riul Argeșelul.

Populația jud. Mușcel era în 1859 de 78255 locuitorĭ; în 1884, de 90399; în 1899, de 113458: 56434 bărbați și 57024 femeĭ.

Învățămîntul public. In anul școlar 1888—89, funcționaŭ în jud. Mușcel 15 școale de băeți, 2 de fete și 66 mixte; 60 cu localurĭ de zid, clădite anume pentru școală; 23 cu localurĭ închiriate.

In anul școlar 1889—90 aŭ frecuentat școalele 3881 băeți și 914 fete, din numărul de 5733 băeți și 3879 fete în virstă de școală.

Acum, — 1901 — numărul școalelor rurale este de 95: 1 de băeți, 1 de fete, 85 mixte și 8 de cătun.

Cultul. Numărul bisericilor în jud. este de 165, din carĭ 5 reedificate, iar 2 ruinate.

La aceste biserici oficiază 179 preoți, 1 diacon, 156 cîntăreți și 115 paracliserĭ. Afară de aceste biserici mai sunt 2 schiturĭ (Ciocanul și Nămăești).

Budgetul pe anul financiar 1889—900 zecimĭ: Venitурĭ leĭ 192905, banĭ 71; cheltuelĭ leĭ 190535, banĭ 40.

Drumurĭ: venitурĭ și cheltuelĭ, leĭ 36746, banĭ 70.

Vitele. Locuitorĭĭ județului Mușcel posedă (1901): 65968 vite marĭ cornute, 5619 caĭ, 113571 oĭ, 8493 capre și 42347 porcĭ.

Sunt 7209 stupĭ cu albine.

Agricultura. Totalul pămînturĭ cultivat este de 1500 hect.

Livezile daŭ în termen mijlociŭ 40—50000 care fin. Prunele produc pînă la 250000 decalitrĭ țuică.

Mașinele și uneltele agricole. In anul 1888 aŭ fost în județul Mușcel, următoarele mașinĭ și unelte agricole: 3 mașini de sămănat, 3 de secerat și de cosit, 5 de treerat cu abur, 3 de treerat cu manej, 28 de vînturat, 1 de bătut porumb cu abur, 21 de bătut porumb cu manivelă, 2296 plugurĭ de lemn, 1163 plugurĭ de fier, 67 scarificătoare, 9 grape de fier, 2 tăvălugurĭ, 43 rariță, 3 mașini de ales sămînța, 7 morĭ cu abur, 165 morĭ cu apă.

Industria. In anul 1889 aŭ funcționat în județul Mușcel: 224 cuptoare cărămidă, carĭ aŭ fabricat 11964000 bucățĭ; 245 vărărĭĭ și 4 fabricĭ, carĭ aŭ dat 2473000 kil. var; 216 herăstrae carĭ aŭ dat 657440 dușumele, scîndurĭ și lăturoaie, 13550 lemne de brad de construcție, 18730 blănĭ de fag, 8980 blănĭ de anin, 14102 doage, 1513200 șițĭ și șindrilă, 7960 butĭ, butoaie, putinĭ și hîrdae; 21097 doniți; 6580 m. cubĭ de piatră brută; 5470 m. cubĭ de piatră cioplită.

De și ocupația principală a locuitorilor județului Mușcel este creșterea vitelor și agricultura, se ocupă mai mult de cît în alte județe cu industria casnică.

Țesăturile de lînă, pentru fabricarea dimiilor, saricelor, plocadelor, scoarțelor și altor haine țărănești, precum și a pînzeĭ de cînepă, in, bumbac și chiar a borangiculuĭ, sunt executate cu multă abilitate de țărance și aceste producțiunĭ sunt mult căutate.

Se confecționează încălțăminte groasă, precum: cizme, opincĭ. Sunt multĭ tăbăcarĭ.

Pentru fabricarea pîineĭ sunt o mulțime de morĭ, carĭ macină grîŭ, porumb și multĭ brutarĭ.

In unele comune dela munte, locuitorĭĭ se ocupă cu fabricarea șițeĭ pentru învelișul caselor, cheresteleĭ, varuluĭ, vaselor de lemn, precum: doniți, butĭ, putinĭ și alte vase trebuincioase.

Asemenea, fabricarea vaselor de pămînt a luat un avînt foarte mare.

Sităria se lucrează, mai ales în comunele din plășile Riurile și Argeșelul.

Pentru fabricarea țuicei sunt o mulțime de poverne, carĭ, începînd de toamna, fabrică zecĭ de miĭ de decalitrĭ de țuică.

Personalul sanitar al județuluĭ se compune din 1 medic primar, 2 medicĭ de arondisment și 2 vaccinatorĭ.

Spitalul rural Racoviță este întreținut de județ.

Puterea armată. Din punctul de vedere militar, jud. Mușcel făcea parte în 1891 din Corpul al 2-lea de armată.

Afară de oamenĭĭ ce dă pentru armata permanentă, mai are:

a) un regiment de Dorobanțĭ, numit al 30-lea, cu un efectiv de peste 2000 oameni, împărțit în 2 batalioane și 8 companiĭ cu reședințele: Comp. 1-a la Rucăr; Comp. 2-a în Domnești; Comp. 3-a în Cîmpulung; Comp. a 4-a în Mihăești; Comp. a 5 a în Ștefănești; Comp. a 6 a în Leurdeni; Comp. a 7-a și a 8 a în județul Argeș.

Batalionul 1 are reședința în Cîmpulung; iar al 2-lea în Tîrgul-Dealuluĭ.

b) Un escadron de călărași, cu reședința în Cîmpulung și cu un efectiv de peste 270 oameni.

Producțiunĭ. Principalele producțiunĭ ale județuluĭ Mușcel sunt cele carĭ se fac în toate județele de munte; mai ales brînză bună, lemne de con-

structiĭ, scînduri, poame gustoase: piersicile și strugurii după Valea-Ștefăneștilor și Valea-Mare, plasa Rîul-Doamnei.

Pășunele după munți sunt foarte căutate, iarba fiind sănătoasă și nutritivă.

Pădurile, în timpul iernei, sunt străbătute de turme de porci, cari vîn mai ales din județul Vlașca și Teleorman spre a se nutri și îngrășa cu jirul pădurilor din Mușcel.

Pădurile de stejar produc coltani cu care se face un bun comerț, căci colțaniĭ servesc la tăbăcirea pieilor de lux. Stejarul de Mușcel produce coaja cea mai bună, cea mai bogată în tanin.

Din punctul de vedere silvic, jud. Mușcel face parte din circumscripția VII-a și se împarte în 3 ocoale: Nucșoara, Podgoria și Riurile-Argeșel.

Văile rîurilor și parte din dealuri sunt acoperite cu arături de porumb, orz, ovăz și grîu. Poalele dealurilor, cari se întind pe lîngă rîuri, sunt acoperite cu livezi de pruni, din care se face cea mai bună țuică.

Dintre cereale, pe lîngă cele arătate mai sus, se mai cultivă inul și cînepa, din care se fabrică pînză, căutată pentru soliditatea ei.

Finețele aŭ trifoiul și o varietate imensă de flori, așa că laptele oilor produce brînza și cașcavalul cel mai bun.

Munțiĭ sunt bogați în minerale, însă nu se exploatează de cît peatră de calcar și de construcție, care se scoate în mare cantitate.

Rocele din care se compune stratele județuluĭ Mușcel sunt calcare, cînd compacte, marmoreene albicioase saŭ gălbiĭ.

Pe lîngă acestea, jud. Mușcel este bogat în ape minerale, cari conțin iod și pucioasă. Prin pădurile munților se vînează multe animale sălbatice: urși, lupi, capre, mistreți; iar prin pădurile după dealuri și cîmpiĭ se vînează lupi, vulpi și iepuri.

Creșterea porcilor în acest județ se face pe o scară mică, însă se cresc mult oile, caprele, caiĭ și boiĭ.

In partea de S., pădurile sunt de tufani; iar în partea de N. de fagi și brazi, din care se face cherestea pentru clădiri și șiță renumită.

Ocolul Nucșoara, cu reședința în Cîmpulung, se compune din pădurile: Berevoești-Ungureni cu Munțiĭ, Corbșori, Stănești, Corbi cu Munțiĭ, Muntele-Mușetescul, Boureț, Hîrtoapele, Oticul, Netotul, Spinarea, Roșul, Aninoasa, Grigoreni, Valea-Ursuluĭ, Straura, Coteasca, Capul-Pisculuĭ, Negrești, Silișteа, Bagna, Vierosanca și Priboaia.

Ocolul Podgoria, cu reședința în Pitești, coprinde pădurile: Valea-Mare, Gorganul, Furești, Golești-Badiĭ, Budișteni, Albuțele, Cotroceanca, Nămăeasca, Văleni, Bădești Niculești, Călinești, Văcăreasca, Aninoasa, Colibași-Vierosi, Piscanul, Coșești și Corbi-Pădureț.

Ocolul Riurile-Argeșelul, cu reședința în Cîmpulung, coprinde pădurile: Rădești, Hîrtiești-Birzești, Cilceasca, Poenari-Răcăciobul, Gradiștea, Bădeni-Ungureni și munțiĭ: Valea-Lenței, Obîrșia, Valea-Vladului, Portăreasa cu Piscul-Capreĭ, Meza, Berevoescul-Mic, Lutele-Marĭ și Micĭ, Brătila, Ludișorul, Fața-luĭ-Plavățuț, Mișoroaele-Marĭ și Micĭ, Grădișteanul, Runcul, Vîjia și Gruiul-Ursuluĭ.

In jud. Mușcel, toate pădurile situate pe munți, începînd de la 5 hect. pînă la cele mai mari, pe coastele munților și pe dealurile regiunilor muntoase, s'aŭ supus regimuluĭ silvic.

Județul Mușcel în anul 1856. Cele 5 plăși, care formaŭ jud. Mușcel, aveaŭ: 164 munți, 117 sate, 143 biserici, 192 preoți, 23 diaconi, 126 boeri de neam, 195 mazili, 99 patentari, 10561 Romîni contribuabili, 756 Țigani emancipați contribuabili.

Județul avea 823 care cu 4 boi, 55 care cu 8, 6 și 4 cai, 4598 care cu cîte 2 boi, 106 care cu cîte 2 și 3 cai, 15267 vaci și viței.

Avea 173 militari, 212 dorobanți și 312 grăniceri.

Se găseaŭ în județ 150 herăstrae; 150 mori; 11 dîrste; 21 piue; 275 poverne; 495 dulgheri și morari, 107 fierari.

Grîu producea vr'o 50 chile și porumb, 22548 chile.

In magazinele de rezervă se aflaŭ 5922 chile porumb.

S'aŭ altoit 1590 copiĭ; aŭ murit 2100 și s'aŭ născut 1190.

Capitalul cutiilor în ființă era 13776 leĭ și 32 parale, afară de 22395 leĭ ridicați de Visterie în anul 1854.

Populația județului se urca la 13046 familiĭ, saŭ 52438 suflete, din cari 26961 bărbați și 25486 femeĭ.

Vechia împărțire a județului. Pe la începutul sec. al XVIII-lea, județul Mușcel era împărțit în 6 plăși și 2 plaiuri, avînd cîte doĭ zapciĭ de plasă.

Plaiul (plaiurile pe atunci se numeaŭ *scaune* și slujitorii scaunelor, *dorobanți de plaiuri*) Nucșoara se compunea din satele: Nucșoara, Corbi, Slănicul-Ungureni, Berevoești-Ungureni, Berevoești-Pămînteni, Albești, Corbșori, Poenărei, Stănilești, Cîrstieni și Slănicul-Pămînteni.

La 1845, s'a lipit de acest plaiŭ, partea de la Bădești pînă la Domnești, de la Berevoești-

Ungureni până la Aninoasa și de la Godeni până la Capul-Pisculuĭ, împreună cu comuna Schitul-Goleşti.

Plaiul Dîmboviţa avea tot întinderea de azĭ, afară de satele Rucărul și Dragoslavele ce erau atunci date de plasa Argeşelul-d.-s., după chiar cererea acestora la guvern, ca să scape de sub privegherea vătafuluĭ de plaiŭ, care le controla pichetele pe unde treceaŭ eĭ pe ascuns obiecte felurite de exportare, oprite de guvern.

Plasa Argeşelul se împărţea în Argeşelul d.-s. și Argeşelul-d.-j. Cel de sus coprindea tot terenul cu satele coprinse între Coteşti până la Rucărul și cel de jos, teritoriul de la Boteni până la Colibaşi.

Plasa Riurile se împărţea în plasa Riul-Doamneĭ, de la Domneşti până la Mărăcineni și plasa Bratia-Bughea, de la Aninoasa până la Băjeşti și de aci în sus până la Poenari, împreună cu Godeni, Furnicoşi și cu Capul-Pisculuĭ.

Plasa Podgoria se împărţea în Plasa-Dealuluĭ, de la Valea-Mare până la Călineşti și plasa Circinovul, de la Circinovul până la Glimbocata, lîngă satul Bădulești, unde se termină judeţul Muşcel.

După *Actuala împărţire administrativă*, jud. se împarte în 6 plăşĭ, adică:

Plasa Argeşelul cu reşedinţa sub-prefectureĭ din Hîrtieşti; plaiul Dîmboviţa, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Nămăeşti; plaiul Nucşoara, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Domneşti; plasa Podgoria, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Topoleni; plasa Riurile, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Mihăeşti; plasa Riul-Doamneĭ, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Piscani.

Fie-care din aceste plăşĭ coprinde următoarele comune:

I. Plasa Argeşelul:

1. *Bîrzeşti*, cu cătunele: Albuleşti și Bîrzeşti.

2. *Boteni*, cu cătunele: Balabani, Boteni-Pămînteni și Boteni-Ungureni.

3. *Conţeşti*, cu cătunele: Conţeşti-d.-j., Conţeşti-d.-s. și Corobeşti.

4. *Davideşti*, cu cătunul: Davideşti.

5. *Hîrtieşti*, cu cătunele: Hîrtieşti, Lucieni și Valea-Vaceĭ.

6. *Jugurul*, cu cătunele: Jugurul, Valea-din-Dărăt și Valea-Ituluĭ.

7. *Lăicăi*, cu cătunele: Lăicăi, Minciuneşti, Păiseşti și Runceasa.

8. *Micloşani*, cu cătunele: Copăceni-Marĭ, Copăceni-Micĭ, Meişoarele, Micloşani, Micloşani-Marĭ și Nicolăeşti.

9. *Poenari*, cu cătunele: Brebeneşti, Grojeani, Poenari, Şerbăneşti și Valea-din-Dărăt.

10. *Pucheni*, cu cătunele: Pucheni și Valea Largă.

11. *Văleni*, cu cătunele: Lunca saŭ Pojarul, Plopişorul, Văleni și Vrăbieşti.

12. *Voroveni* cu cătunele: Gura-Ulubi, Rădulești și Voroveni.

13. *Vultureşti*, cu cătunele: Bătieşti, Vultureşti-d.-j. și Vultureşti-d.-s.

II. Plaiul Dîmboviţa:

1. *Albeşti*, cu cătunele: Albeşti și Cândeşti.

2. *Bădeni-Pămînteni*, cu cătunele: Bădeni-Pămînteni, Coteneşti și Stoeneşti.

3. *Bădeni-Ungureni*, cu cătunele: Bădeni-Ungureni, Lunca-Gîrleĭ, Piatra și Slobozia.

4. *Cîmpulung*, comună urbană și oraș.

5. *Cetăţeni-din-Deal*, cu cătunele: Cetăţeni-din-Deal și Mesteacănul.

6. *Cetăţeni-din-Vale*, cu cătunele: Cetăţeni-din-Vale și Diaconeşti.

7. *Dragoslavele*, cu cătunul Dragoslavele.

8. *Lereşti*, cu cătunele: Lereşti și Lereşti-d.-j.

9. *Mătăul*, cu cătunele: Călueşti, Chiliile, Coconeşti, Mătăul și Suslăneşti.

10. *Nămăeşti*, cu cătunele: Moroeşti, Nămăeşti și Valea-Rominelor.

11. *Rucărul*, cu cătunele: Dîmbovicioara și Rucărul.

12. *Valea-Mare*, cu cătunele: Bogăteşti, Şelari și Valea Mare.

13. *Voineşti*, cu cătunele: Răceni, Valea-Foiĭ și Voineşti.

III. Plasa Nucşoara.

1. *Bădeşti*, cu cătunul Bădeşti.

2. *Berevoeşti-Pămînteni*, cu cătunele: Berevoeşti-Pămînteni și Oţelul.

3. *Berevoeşti-Ungureni*, cu cătunele: Berevoeşti-Ungureni, Gămăşeşti și Măneşti.

4. *Corbi*, cu cătunele: Corbi și Zboghiţeşti.

5. *Corbşori*, cu cătunul Corbşori.

6. *Domneşti*, cu cătunul Domneşti.

7. *Leiceşti*, cu cătunele: Corbi, Lăpuşani, Leiceşti, Păcioiul și Pădureţul.

8. *Nucşoara*, cu cătunele: Nucşoara, Secăturile și Slatina.

9. *Pietroşani*, cu cătunele: Pietroşani și Vărzăroaia.

10. *Poenărei*, cu cătunul Poenăreĭ.

11. *Retevoeşti*, cu cătunele: Găneşti și Retevoeşti.

12. *Slănicul*, cu cătunul Slănicul.

13. *Stăneşti*, cu cătunele: Părăeşti și Stăneşti.

IV. Plasa Podgoria:

1. *Beleţi*, cu cătunele: Albutele, Beleţi, Negreşti și Sgrîpţeşti.

2. *Budișteni*, cu cătunele: Băila, Budișteni și Schitul.

3. *Călinești*, cu cătunele: Călinești și Viticheșți.

4. *Ciulnița-Eustatiade*, cu cătunele: Ciulnița și Prundeni.

5. *Dobrești*, cu cătunele: Dobrești și Furești.

6. *Glimbocelul*, cu cătunul Glimbocelul.

7. *Goleșți*, cu cătunele: Goleșți, Udeni și Valea-Boerească.

8. *Goleșți-Badii*, cu cătunul Goleșți-Badii.

9. *Gorganul*, cu cătunele: Cîrstieni, Drăghicești, Gorganul și Rîncăciovul.

10. *Leurdeni*, cu cătunele: Circiumărești, Leurdeni și Prundul-Leurdeni.

11. *Priboeni*, cu cătunul Priboeni.

12. *Topoloveni*, cu cătunele: Circinovul, Inurile și Topoloveni.

13. *Țigănești*, cu cătunul Țigănești.

14. *Vălenii*, cu cătunele: Ciocănești și Vălenii.

15. *Vrănești*, cu cătunele: Bădești, Gușați, Udeni, Vrănești și Zăvoiul.

V. Plasa Riurile:

1. *Aninoasa*, cu cătunele: Aninoasa și Valea-Siliștei.

2. *Băjești*, cu cătunul Băjești.

3. *Bălilești*, cu cătunele: Bălilești, Rominești și Valea-Mare.

4. *Capul-Pisculuĭ*, cu cătunul Capul-Pisculuĭ.

5. *Cotești*, cu cătunul Cotești.

6. *Drăghiciul*, cu cătunul Drăghiciul.

7. *Godeni*, cu cătunul Godeni.

8. *Goleșți*, cu cătunele: Goleșți, Grigoreni, Poenița, Priboaia și Ulița.

9. *Livezeni*, cu cătunele: Livezeni și Hîrtiești.

10. *Mihăești*, cu cătunele: Călcească, Furnicoși, Geabelea, Mihăești și Valea-Braduluĭ.

11. *Rădești*, cu cătunele: Pițigaia și Rădești.

12. *Schitul-Goleșți*, cu cătunele: Lăzărești și Schitul-Goleșți.

13. *Stîlpeni*, cu cătunele: Mateești, Opreșți, Stîlpeni și Surdeni.

14. *Valea-Popii*, cu cătunele: Uluba, Văcarea și Valea-Popiĭ.

15. *Vlădești*, cu cătunele: Aurei, Băgneni, Coteasca, Negești, Prislopul, Valea-Ursuluĭ, Vlădești-Pămînteni și Vlădești-de-Sus.

VI. Plasa Riul-Doamneĭ, reședința plășeĭ, com. Piscani, cât. Piscani.

1. *Ciumești*, cu cătunele: Ciumești și Sărăresti.

2. *Colibași*, cu cătunele: Colibași și Vieroșul.

3. *Coșești*, cu cătunele: Coșești, Păcioiul și Petrești.

4. *Dîrmonești*, cu cătunele: Caracal, Dîrmonești, Tămășești, Valea-Nandriĭ, Valea-Riziĭ și Zăhărești.

5. *Jupinești*, cu cătunul Jupinești.

6. *Mărăcineni*, cu cătunele: Gropeni și Mărăcineni.

7. *Micești*, cu cătunele: Budeasa, Micești, Păuleasca și Purcărenĭ.

8. *Mioveni*, cu cătunele: Mioveni și Părășești.

9. *Piscani*, cu cătunele: Negreni și Piscani.

10. *Purcăreni*, cu cătunele: Pițigaia-Valea-Badiĭ, Purcăreni-Adunați și Tîrseni.

11. *Racovița*, cu cătunele: Cătănești, Racovița-d.-j., Racoviță-d.-s. și Valea-Stîneĭ.

12. *Ștefănești*, cu cătunele: Izvorani, Ștefănești și Tîrgul-Dealuluĭ.

13. *Țițești*, cu comunele: Bucșenești, Țițești, Valea-Mănăstireĭ și Valea-Stîneĭ.

14. *Valea-Mare*, cu cătunele: Enculești și Valea-Mare.

Traiul și îmbrăcămintea locuitorilor. — Locuitoriĭ din comunele: Rucărul, Nămăești, Dragoslavele, Valea-Mare, Lerești, Valea-Popiĭ, Drăghiciul, Bălilești, Leurdeni, Ștefănești, Boteni, Vlădești, Topoloveni, Gorganul, Domnești și Corbi, aŭ locuințe foarte bune și higienice.

Costumul bărbătesc se compune din căciulă saŭ pălărie, cămașă înfiurată, bete saŭ chimir (ca încingătoare), lăibărică (haină scurtă fără mînecĭ), mintean (haină scurtă cu mînecĭ), zeghe, manta, orĭ pieptar (un fel de cojoc mic înflorat și fără mînecĭ), apoĭ cojoc mic saŭ mare. La picioare sunt cioarecĭ albĭ și strîmți, peste care se dă cămașa, opincile încălțate peste obiele cu nojițe, cizme orĭ ghete.

Costumul femeesc constă din iie mult înfiurată, briŭ și bete, fotă cu florĭ, lăibărică, bundă și pe cap marămă de borangic (aceasta însă numaĭ pentru neveste, fetele purtînd capul neînvelit).

Toate cămășile, iile, fotele, cioarecĭĭ, zeghiile, mărămile, se confecționează în casă din cînepă, bumbac, lînă și borangic. Lăibăricile și mintenele însă se fac cîte o dată din postav maĭ subțire cumpărat din orașe. Acesta este costumul țărănesc ce face admirațiunea tutulor oamenilor cunoscătorĭ.

Femeele de țară Mușcelence nu poartă capul dezvelit nicĭ o dată, fie chiar prin casă, ba încă se feresc mult ca atunci cînd își pieptănă părul capuluĭ să nu fie zărite cu capul dezvelit, chiar de bărbații lor.

Ele poartă pe cap ștergar. În sărbătorĭ poartă marama de borangic cu fel de fel de alesăturĭ în războiŭ.

Femeele tinere lasă părul de atîrnă pe spete, împletit în una saŭ două coade; iar cele maĭ

bătrîne îl strîng pe crestetul capului formînd o ridicătură sub marama, numit conciu. Mijlocul tot de-a-una îl încinge cu briu roșu, apoi cu bete multicolore. In picioare poartă opinci, cizme sau ghete.

Imbrăcămintea femeei, afară de pînzeturi, este mai aceeași ca la bărbați.

Ornamentul capului la femei este mai acelaș ca la fete, cu deosebire că se adaogă marama. Pe piept poartă sfanți, ruble sau rubiele, aranjate în 2 sau 3 rînduri semi-cerculare.

Un costum bun țărănesc pentru femee costă 350—400 lei, iar pentru bărbat 150 lei.

Obiceiuri la nașteri, căsătorii și înmormîntări. Aceste obiceiuri diferind puțin de cele din restul țăreĭ, credem necesar să arătăm aci cîte-va din ele, așa după cum ni s'au comunicat de d-nii învățători ai județului.

Cînd femeia se găsește în munca nașterei nu lasă alte persoane să vie în casă spre a o vedea. Copilul nu-l scaldă cu apă din ziua trecută. Cînd 'l scaldă 'l pune cu capul spre E. și după ce termină, mișcă albia tot spre E. și scutură copilul de apă spre foc. Cînd femeia e lehuză, 40 de zile nu rămîne singură în casă cu copilul, ci însoțită de altă femee; ține pe lîngă dînsa furca de tors, ițele de țesut și babița și afară ĭese cu furca în mînă și cu o altă persoană, nu singură. La trei zile după naștere, seara, pune cu moașa ursitorile, ce constau din mîncări de tot felul, bani, etc. La botez, duce pe copil înfășat în cămașa tatălui său. (com. Lăicăi-Runceasa).

La nașterea copilului, în timpul chinului, nu trebue să asiste femee ori bărbat cu ochiĭ căpruĭ, căcĭ se apropie uciga-l-toaca de lehuză și copil. După naștere, copilul se îmbăiază cu apă vie la prima dată ca să fie voinic.

Orĭ de cîte orĭ îl scaldă suflă și scuipă de treĭ orĭ spre cel necurat. Albiturile fătuluĭ nu trebue să le apuce afară sfințitul soareluĭ, căcĭ e rău de Micază-Noapte. Copilul se scaldă înainte de apus pentru același cuvînt. (Cetățeni-din-Deal).

După ce se naște copilul se scaldă în apă rece, zicînd să fie iute, și cînd îl scaldă a doua oară pune și încălzește apă într'o oală nouă, zicînd să aibă glas să cînte frumos, și după ce l'a scăldat și l'a înfășat, îl atinge cu capul de cămineţul coșuluĭ, zicînd să fie bun și să nu plîngă, după aceea de pragul ușeĭ de sus, zicînd să nu ia deochĭ. Apoĭ îl dă cu capul de icoană ca să aibă cinste în fața lumeĭ ca icoana; după aceea rade de la icoană puțin lemn și 'l dă copiluluĭ pe gît zicînd să nu se mai sperie. Apoĭ, înainte d'a-l da țița, îĭ dă puțin unt proaspăt ca să fie vorbele luĭ unse orĭ cu cine va vorbi. Cînd mama, după lehuzie, ĭese la biserică, dacă se întîlnește cu bărbat, crede că, dacă va mai naște, va face băiat; iar dacă se întîlnește cu femeie crede că va naște fată. (Comuna Vlădești).

Dacă femeia nu poate face copilul lesne, i se dă sămînță de cînepă pisată, se spală icoanele cu apă neîncepută și i se dă să bea, iar bărbatul șade în genuchĭ înaintea icoanelor, rugîndu-se. (Birzești).

La căsătorie. Tînărul care voește a se căsători cere consimțimîntul părinților și aceștia îĭ dau sau nu îndemnul lor. Dacă fata pețită convine și fiuluĭ și părinților, căsătoria e ușoară.

Mirele se duce cu părinții și cu prietenĭĭ căutători de casă așa numiți, la casa femeeĭ, spre a face propunerea de căsătorie și a se tocmi asupra zestreĭ. De le convine, se duc în altă zi și fac foaia de zestre, — după ce și părinții feteĭ aŭ fost căutători de casă la bărbat. Dacă și asupra zestreĭ s'aŭ înțeles, nunta e gata. Se face o masă și o petrecere cu lăutarĭ, de bucurie că a pornit căsătoria. Se hotărește tot acum și ziua nunțiĭ. Logodna se mai chiamă, în unele localități ale jud. Mușcel *așezat*.

Dacă nunta e Duminica, de Joĭ seara ginerile și socriĭ marĭ (părinții ginereluĭ) se duc cu merinzĭ la socriĭ micĭ (părinții mireseĭ), cu un plocon (lucrurĭ de mîncare) și după ce se tocmesc asupra încălțămînteĭ de socru, soacră, surorĭ și frațĭ de aĭ mireseĭ, pe care ginerile e dator a le cumpăra, se mai face o masă și petrecere.

Simbăta, pe la amiazĭ, ginerile și altĭ tinerĭ cu ploștile cu vin și rachiŭ și cu lăutarĭ, umblă din casă în casă și după ce dă bună dimineața poftește pe fie-care aĭ caseĭ să bea din ploscă. Aceasta este pofteala la masa ce se va da la ginere Duminică seară.

Tot Simbătă seara se face o adunare de fete la mireasă, pentru facerea braduluĭ, din o cracă de brad împodobită cu hîrtiĭ colorate și înflorate frumos.

La nun în același timp sunt adunați toți flăcăiĭ.

Un om cu părinți rade pe ginere, o avea orĭ nu barbă, și lăutarul 'ĭ cîntă:

Razĭ barba de tinerețe
Și o daĭ spre bătrînețe, etc.

După aceasta, iar masă. Aceasta se chiamă *fedeleș*.

Duminică dimineață, ginerile și mireasa se întîlnesc la biserică. Mireasa are cu sine un flăcău, tot cu părinți, care poartă bradul (numit frate de ginere). Până a intra în biserică, preotul 'i întreabă la ușă: — Vreți să vă însoțiți? Ei răspund: — Da! Atunci intră în biserică și se oficiază slujba.

După cununie se duce fiecare la casa părinților.

Ginerile se pregătește să se ducă să ia mireasa. Dînsa, cu fratele de ginere și cu lumea poftită și nepoftită, se duc la puț, iaŭ apă într'o vadră, o țin amîndoi de un șervet băgat pe urechile vedrei și până acasă se opresc în trei locuri și fac horă. Atunci se zice că joacă vadra.

Ginerile, cu căruțele încărcate de prietenî, cu nașul și nașa, cu lăutarî, cu călărași (flăcăi călărî) pornesc la mireasă. Ginerile e tot călare. Aceștia vestesc pe mireasă că sosește nunta, apoi se întorc spre a veni cu ceî din urmă. Ajunși acolo, de călărî, unul din eî spune orațiile. După aceea ĭese mireasa, alege un număr de oamenî (rude și fruntași) ce se numesc acum colăceri, și le dă cîte un șervet. Apoi tot mireasa toarnă mireluĭ, să se spele maĭ 'nainte d'a intra în casă.

Intrînd în casă șed la masă (tineriĭ alăturĭ), și după terminare se spun orațiile. Cînd se zice: Și se roagă (tineriĭ) cu smerenie, ca să le dați blagoslovenie, tineriĭ se roagă: Iertați-ne taică și maică și ne blagosloviți.

Apoi sărută mîinile părinților, nunilor și mesenilor maĭ bătrînî. După aceea mireasa și nuna se sue într'o căruță, în care i se pune și zestrea: pernele, lada, etc., plîngînd și lăutarul cîntînd:

Foale verde avrămeasă,
Rămîĭ maică sănătoasă,
Dacă n'aĭ fost bucuroasă
Să fiĭ cu mine la masă, etc.
. . . . . .
Pe unde-aĭ pus florile
O să curgă palmele;
Unde-aĭ pus panglicele
O să curgă bicele, etc.

Cînd e aproape să pornească căruța, nuna pune un pahar cu vin pe capul mireseĭ și d'asupra luĭ rupe o azimă, din care aruncă bucăți în toate părțile. Lumea se repede și le ia, avînd credința că azima e bună pisată spre a o presăra pe vitele ce se duc la tîrg de vînzare, ca să se caute cum se caută miresele.

După aceea, căruțele o retează d'a fuga; lumea chiue, lăutariĭ cîntă de părere bună că aŭ luat mireasa. Ginerile se întoarce, rupe gura iieĭ la soacră și 'i aruncă în sîn o monedă de argint saŭ aur legată în șervet.

Cînd mireasa a ajuns acasă la ginere, se slobod pistoale; ea se dă jos, intră în casă, și nuna o îmbrobodește.

După aceea ĭese în horă (hora mireseĭ), cu ginerile și nuniĭ de mînă și învirtesc jocul de 3 orĭ, ast-fel ca a treia oară să vie tot în locul de unde a pornit.

Jocurile țin până seara, apoi se pune masa. In timpul meseĭ lăutariĭ cîntă doine haiducești: Jianu și Codreanu. La sfîrșitul meseĭ vine lăutarul cu un taler cu covrigĭ pe el și mesenĭĭ pun banĭ pe el zicînd: De la noĭ puțin, de la D-zeŭ mult. Ginerile răspunde: Foarte mulțumim; de unde aĭ dat, D-zeŭ să izvorească.

După masă se încep jocurĭ. Luni se maĭ pune o masă la ginere; Marți alta la nun; Joĭ la socriĭ micĭ. Această din urmă vizită ce tineriĭ fac socrilor micĭ se numește pe calea primară saŭ pe calea-valea.

La înmormîntărĭ nu se prea văd obiceiurĭ diferite de cele de prin alte județe.

Istoric. Din istoricul județului Mușcel vom aminti numaĭ cîte-va date în afară de cele indicate la localitățile istorice ale județuluĭ. District de munte, a servit drept azil al locuitorilor cîmpenĭ la vreme de invaziunĭ. Grație trecătoareĭ însemnate pe la pasul Bran, s'a stabilit de timpurĭŭ legăturĭ strînse comerciale cu Transilvania, în particular cu Brașovul. Aceleași împrejurărĭ se datorește faptul multor evenimente istorice petrecute tot pe acolo. In 1395, Sigismund, regele Ungarieĭ, poposește cu armata sa la Cîmpulung, cînd cu expediționea întreprinsă la Nicopoli-Mic. In 1595, Sigismund Batori, principele Transilvanieĭ, vine împreună cu Ștefan Răzvan, domnul Moldoveĭ, ca să se împreune cu Mihaiŭ Viteazul la Cetatea Stoenești (Negru-Vodă), și să alunge pe Vizirul Sinan Pașa din Țară (Vezĭ Gr. G. Tocilescu, *Istoria Rominilor*, 1900, p. 160 și 291).

Pe la începutul secoluluĭ al XVII-lea, locuitoriĭ cîmpenĭ, nevoiți de împilările slujitorilor domnești, emigrară la munțĭ. Parte din eĭ venirĭ în Cîmpulung unde fură bine primiți. Noĭ oaspeți deveniră frați buni cu ospătariĭ; frați d'același sînge și interese. Proprietariĭ satelor despopulate cerură la Domnĭ reîntoarcerea emigraților la căminurile lor. Mateiŭ-Vodă, după plîngerile boerilor și călugărilor, trimite poruncĭ în toate orașele și satele Rominieĭ și în părțile Turcieĭ unde eraŭ emigrați sătenĭ, îndemnîndu-ĭ a se reîntorna la vetrele străbune și promițîndu-le ușurare și protecție.

Sătenii emigraţi însă şedeau locului, fie-care pe la proprietatea unde apucase a se stabili.

La a doua plîngere către Domn din partea marilor proprietari contra emigraţilor rebelĭ, Mateĭ ordonă capilor de districte şi de comune a trimite îndată la urma lor pe cultivatorii cîmpiilor, şi trimise gonacĭ după fugarĭ. Parte din aceştĭ gonacĭ se arătară şi în Cîmpulung şi în comunele vecine reclamînd pe fugarĭ. Toţi Cîmpulungenii şi sătenii se opuseră şi trimiseră la Domnie pe judeţ, pîrgarĭ şi bătrînĭ, reclamînd dela Domn îndulgenţă, măcar pentru emigraţii dela 1612, fiind legaţi cu dînşii prin legăminte, zicînd eĭ că «alungarea streinilor amerinţă spargerea oraşului».

Mateiŭ-Vodă dă atunci poruncă ca emigraţii aflaţi în Cîmpulung cu 4 anĭ înainte de Alexandru Iliaş să rămîe acolo, privindu-se în viitor ca Cîmpulungenĭ; iar ceĭ aşezaţi în oraş din zilele luĭ Alexandru Iliaş şi ale luĭ Leon, aceia să fie aduşĭ la urma lor.

La anul 1806, mulţĭ Romînĭ (Oltenĭ şi Ardeleni), venirĭ a se aşeza în Muşcel şi pe moşia oraşului, ca clăcaşĭ. Unĭĭ din aceştia, încuscrindu-se cu moşnenii, devenirĭ moşneni eĭ înşişi şi părtaşi la veniturile comunelor; iar alţĭ din eĭ nesupăraţi de clacă 30 anĭ, se făcurĭ moşneni cu voinţa tăcută a proprietarilor şi a moşnenilor.

Judeţul Muşcel la anul 1821 a fost ocupat milităreşte de Ipsilante, unde aşezase o companie de Eteristĭ sub comanda unuĭ căpitan, iar pentru împlinirea contribuţiunilor dela locuitorĭ ’şĭ-a instalat de ocazie un ispravnic de încredere. (C. D. Aricescu).

Pe cînd Tudor (scrie răp. I. N. Şoimescu, în *Istoria Romînilor din ambele Principate*) guverna ţara cu concursul boerilor, Ipsilante ocupa milităreşte maĭ multe judeţe ale ţăreĭ, între carĭ şi Muşcelul, avînd în fiecare cîte un ispravnic pentru împlinirea contribuţieĭ dela locuitorĭ. Nici o dată biciul luĭ D-zeŭ n’a trecut maĭ distrugător peste judeţul Muşcel ca în timpul Eterieĭ luĭ Ipsilante.

Judeţul Muşcel este leagănul maĭ multor familiĭ vechĭ: familiile Brătienilor, Goleştilor, Creţuleştilor, Neculcilor, Rucărenilor, Rudenilor, Aricestilor, etc.

Muşcelul, *cătun,* al comuneĭ Pleşcoiul, jud. Buzăŭ, cu 170 locuitorĭ şi 41 case.

Muşcelul, *sat,* jud. Dîmboviţa, plaiul Ialomiţa-Dîmboviţa, cät. com. Moroeni.

Muşcelul, *vechie numire a cătunului* Manoleşti, jud. Buzăŭ, comuna Valea-Muşceluluĭ.

Muşcelul, *proprietate* a sătenilor din Domneşti, situată spre E. de comună, peste rîul Doamna, jud. Muşcel. Acest pămînt este bun şi produce porumb, grîŭ, secară şi fineţe alese. Din această proprietate, 86 hect. aparţin d-luĭ I. Negulicĭ.

Muşcelul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, comuna Colţi. Are 630 hect., din care 80 hect. pădure, restul izlaz, fineaţă şi sterp.

Muşcelul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Pleşcoiul, cät. Muşcelul, 150 hect. arabile, livezĭ, vie şi izlaz.

Muşcelul, *moşie* a statuluĭ, despărţită de Glodeanul, pendinte de mănăstirea Cotrocenĭ, jud. Prahova, care se arendează cu 8050 leĭ anual.

Muşcelul, *pădure,* în jud. Buzăŭ, comuna Beceni, cät. Ocea, pe moşia Ceata-Preoţilor, a moşnenilor Becenĭ. Are cam 80 hect. şi face un corp cu Rotunda şi Valea-Ţiganuluĭ.

Muşcelul-Ţigan (Bonci, Marineşti), *cătun,* al com. Ruşiavăţul, jud. Buzăŭ, cu 400 locuitorĭ şi 89 case.

Muşcelul-Ţigan, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Ruşiavăţul, de cam 540 hect., din care 200 hect. pădure, restul arăturĭ, fineaţă, livezĭ şi sterp. Se încorporează moşieĭ Ruşiavăţul.

Muşcelului (Valea-), (Drăguineşti), *com. rur.,* în jud. Buzăŭ, plaiul Buzăuluĭ, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăul şi pe ambele malurĭ ale văeĭ Muşceluluĭ, la 60 kil. de oraşul Buzăŭ.

Limita, la N., începe din Dealul-Feţeĭ, şi merge la Piatra-Cheeĭ, se lasă pe izvorul Văeĭ-Rele, trece pe la Altoac şi se urcă în vîrful munteluĭ Măgura; la V., din vîrful Măgureĭ, merge pe plaiŭ în Vîrful-Manteĭ, în vîrful Pătîrlagi, la Piatra-Izvorul-cu-Brad, urcă în Vîrful-luĭ-Bălan, în Vîrful-Stîneĭ şi ajunge în Fundul-Munteluĭ-Balosinul; la S., din Balosinul, urcă în Piscul-Mierioreĭ şi pe slemne merge în plaiul Boteĭ, în Vîrful-Rezeĭ şi se lasă la gura izvoruluĭ Maloteasa; la E., din gura Maloteseĭ, o ia pe apa Văeĭ-Muşceluluĭ în sus, pînă la gura izvoruluĭ Trăistoaia, de unde urcă în Dealul-Feţeĭ, lîngă cät. Fundăturile.

Suprafaţa sa e de 1570 hect.,

din care 154 hect. arabile, 520 hect. pădure, 150 hect. fineață, 435 hect. izlaz, 82 hect. livezi, 2 hect. vie și 227 hect. sterp.

Proprietăți mai însemnate sunt: Brăduleț (particulară), Piscul Staiculuĭ, Valea-Rea, Lazul-Cheeĭ și Balosînul, ale cetelor de moșneni: Drăgulinești, Dodănești, Dedulești, Grijești, Dăscălești, Niculăești, Bănguleșți, Jipești și Mușetești, stabiliți în această comună, precum și ale cetelor: Păltineni, Goțești, Oproiești-Marĭ și Micĭ, Gavriloi, Jitieni, Pîslărești și Ch. Nicolaŭ, stabiliți în comunele vecine, dar care mai toți iaŭ numirea generică de moșnenii Sibiești.

Terenul e muntos și puțin fertil, pe alocurea pospăios.

Comuna e formată din cătunele: Brusturișul, Calea-Chiojduluĭ, Malul-Alb, Manolești, Măceșul și Poiana, la care se mai poate adăuga și cătunașul Mihăilești.

Are o populație de 700 suflete, din carĭ 131 contribuabilĭ, locuind în 183 case; o biserică cu hramul Sf. Dumitru, în cât. Manolești, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 3 circiumi.

Meseriași sunt 2 fierarĭ.

Budgetul com. e de 2728,19 leĭ.

Căĭ de comunicație n'are, afară de albia Văeĭ-Mușceluluĭ și de Drumul-Chiojduluĭ, dar și acestea anevoioase și adesea întrerupte.

Vite are: 11 caĭ, 5 țepe, 184 boĭ, 41 vacĭ, 4 minjĭ, 29 viței, 64 porcĭ, 109 capre și 300 oĭ.

Stupĭ sunt 40.

Comuna în vechime se numea Drăgulinești. De pe la începutul secoluluĭ a luat numele apeĭ care o parcurge. Cătunul cel mai vechiŭ e Manolești; cele-l'alte sunt din a treia decenie a secoluluĭ al XIX-lea.

Mușceluluĭ (Valea-), *vălcea,* izvorește din Mușcelul comuneĭ Văleni, pl. Argeșelul, jud. Mușcel, se împreună în centrul comuneĭ cu vălcelele: Săroaia, Brăduleț și Lespezile, și se varsă în rîul Dîmbovița, la E. de com. Lăicăi.

Mușceluluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Valea-Mușceluluĭ; se formează din izvoarele Brăduleț și Leurdișul; străbate în lung această com., unde primește izvoarele Trăistoaia, Maloteasa, Izvorul-Răŭ, etc., și se varsă în rîul Buzăŭ, în com. Pătârlagele. Țărmurile sale sunt sterile și humoase.

Mușceluș̦a, *cătun,* al com. Neholașul, jud. Buzăŭ; are 80 locuitorĭ și 18 case.

Mușea-cu-Furul, *moșie,* a statuluĭ. Vezi Furul-Mic, județul Buzăŭ.

Mușea-Mare, *munte* însemnat, în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești, pe hotarul Vranceĭ; are pășuni frumoase și o căsărie însemnată, unde se adună laptele din munțiĭ apropiați, și se transformă în caș̦caval, brînză, etc., care în comerț se vinde sub numele de Penteleŭ.

Mușea-Mică, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești, pe hotarul Vranceĭ, între munțiĭ Mușea-Mare și Ventrilele; are izlaz și pădure.

Mușeț̦eanca, *moșie,* pendinte de com. Însurăței, proprietate a statuluĭ. Are o suprafață de 2400 hect., dînd un venit anual de 37044 leĭ.

Mușeteasca-Fințești, saŭ **Tăbărăști-Mușetești,** *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Țințești; are 600 hect., mai toate arabile.

Mușetescu, *munte,* în jud. Mușcel, aproape de frontieră, spre Transilvania, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopia Argeșuluĭ. Se arendează cu 450 leĭ anual.

Mușeteș̦ti, *com. rur.,* jud. Gorj, plaiul Novacĭ, situată la E. de com. Gruiul. Este formată din 4 cătune: Mușetești, unde e și reședința, Capuzul, Larga și Stăncești, cu o întindere de 1500 hect., din carĭ: 220 hect. arabile, 330 hect. fînețe, 10 hect. vie, 11 hect. pomet, 504 hect. izlaz, 400 hect. pădure și 25 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 290 familiĭ, saŭ 1170 de suflete, din carĭ: 259 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, din care cea din Mușetești a fost reparată la 1815, deservite de 1 preot și 3 cîntăreț̦ĭ; 1 școală, înființată la 1881, frecuentată de 39 copiĭ; un cimitir; 8 morĭ; 4 puțurĭ și 18 fîntînĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 plugurĭ, 115 care cu boĭ; 57 caĭ, 480 vite marĭ cornute, 303 rîmătorĭ, 151 oĭ și 415 capre.

Budgetul com. e la venitur̆ĭ de 910 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 900 leĭ.

Este udată de pîrîul Amaradia, care curge pe la E. de cât. Mușetești, cu numele de apa Mușetești și de pîrîul Văleni, pe la V. de cât. Mușetești. Aceste ape, pe lîngă că se pot trece prin vad, dar aŭ și cîte-va podurĭ peste ele.

Comunicația se face prin șoseaua comunală, în lungul cât. Mușetești; prin șoseaua vecinală care o pune în legătură cu com. Gruiul și prin drumurĭ ordinare care o pun în comunicație cu cătunele Cu-

puzul, Larga, Sîrbești și Drăgoești.

Legenda spune că Constantin Brîncoveanu, înainte de a fi Domn, nu se știe din ce cauză s'a refugiat în cât. Stănceștí, unde a stat aproape 3 ani într'un bordeiŭ, și că în acest timp a și cumpărat proprietatea, ce se află astăzĭ în posesiunea d-luĭ D. I. Nădăeanu. Urma bordeiuluĭ se vede chiar și astăzĭ; iar împrejur se află niște vie părăsită, numită Viea-Domnească, care se zice că a fost plantată chiar de fostul Domn.

Mușetești, *cătun* de reședință al com. Mușetești, jud. Gorj, situat pe colina dealuluĭ Mușetești, pe o întindere de 500 hect., din carĭ: 80 hect. arabile, 130 hect. fînețe, 4 hect. pomet, 4 hect. vie, 74 hect. izlaz, 200 hect. pădure și 8 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 100 familiĭ, saŭ 570 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Locuitoriĭ pe lîngă agricultură se mai ocupă și cu lemnăria. Eĭ posedă: 25 pluguri, 40 care cu boĭ; 20 cai, 150 vite marĭ cornute, 115 rîmătorĭ, 300 oĭ și 189 capre.

In cătun se găsesc: 2 puțurĭ și 8 fîntînĭ.

Mușetești, *deal,* pe teritoriul comuneĭ Vierșani, pl. Gilortuluĭ, jud. Gorj, avînd o direcțiune N.-S.; este coprins între Valea-Gilortuluĭ la V. și Valea-Deșuluĭ la E.; e o prelungire a Dealuluĭ-Pîrîuluĭ și se termină la S., în Valea-Gilortuluĭ.

Mușetești, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 500 hect., pendinte de com. Nucșoara, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel.

Mușița (Munțiĭ-), *moșie* a statuluĭ, pendinte de biserica Sărindarul, jud. Prahova; se arendează cu 3500 leĭ anual.

Mușița și Urjugoaia, *păduri* ale statuluĭ, în întindere de 1500 hect., situate între plaiurile Peleșul și Vărbilăul, jud. Prahova, și străbătute de valea Mușița.

Mușoroaele, *deal,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Velești, prin care trece limita de S. către comuna Balota, satul Balota-de-sus.

Mușuroiul, *pisc* (1230 m.), pe un masiv foarte îngust, între Rîul-Tîrguluĭ și rîul Argeșelul, jud. Mușcel. Acest masiv se termină aproape de confluența rîuluĭ Argeșelul cu Rîul-Tîrgului și prezintă o șea largă la S. de Nămăești, prin care trece șoseaua Cîmpulung-Rucărul.

Mutul, *cătun (tîrlă),* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Balaciul.

Mutulichii (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul; com. Tîrgul-Trotușul, izvorește din muntele Suri și se varsă d'a dreapta Slăniculuĭ.

Muți, *cătun,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Drăgșenei. Are o populație de 200 suflete, din carĭ 68 contribuabilĭ.

Pînă la 1885, forma cu cât. Odobeasca o com. osebită, sub numirea de Muți-Odobeasca. Prin legea din 7 Februarie 1885, aŭ fost alipite amîndouă la com. Drăgșenei.

Legenda spune că numirea cătunuluĭ Muți ar veni de la o familie de mutĭ, care trăia aci pe la începutul secoluluĭ al XIX-lea. Atît bărbatul cît și femeia eraŭ cu desăvîrșire muți. Din căsătoria lor s'aŭ născut 6 copiĭ și aceștia toțĭ mutĭ. De la aceștia ar fi rămas și numele satuluĭ.

Muți, *moșie,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Drăgșenei, aparținînd maĭ multor proprietarĭ printre carĭ și cîțĭ-va moșteniĭ. Pe această moșie sunt 13 hect. livezĭ de prunĭ.

Locuitoriĭ și moșteniĭ posedă aci cam 620 hect. pămînt; iar moștenitoriĭ G. Antonescu aŭ 125 hect. cumpărate tot de la moșteniĭ. Din acestea, 50 hect. sunt pădure a moștenilor, iar viĭ sunt în întindere de 9 hectare.

Muzaisi-Orman, *pădure,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. Ghiuvegea, în partea centrală a plășeĭ și N.-V. a com., pe dealul Mezarlîc-Bair, în întindere de 110 hect., populată cu fag, carpen, etc. Pe lîngă dînsa, la V. trece drumul județean Lipnița-Ghiuvegea; iar la E., calea comunală Ghiuvegea-Curu-Orman.

Muzait, *ruinele* unuĭ sat turcesc, zidit pe ruinele unuĭ oraș militar roman, în jud. Constanța, la N.-V. plășeĭ Silistra-Nouă și al com. rur. Aliman, pe malul stîng al bălțeĭ Vederoasa; satul turcesc a fost distrus în timpul războiuluĭ de la 1877; la 1 kil. spre E. se află movila Comoara.

N

Naca, *loc izolat,* în jurul com. Călimănești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Naca, *deal,* în jud. Vîlcea, plaiul Cozia, com. Călimănești, cu direcția de la V. la E.

Nacladul, *ramură de munți,* ce se detașează din Culmea Pietroasă, jud. Neamțu (ramura Tazlăului), spre hotarul județului Bacău, formînd între cît-va limită despre acest județ.

Nacladul, *pîriîaș,* în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Tazlăul; izvorește dintre ramurile munților cu același nume și ramura Tazlăului; curge spre S.-E., formînd în parte hotarul despre jud. Bacău, pînă la vărsarea sa pe dreapta pîriului Tazlăul.

Nacu (Pîrîul-lui-), *afluent* al Bistriței, în jud. Suceava, com. Broșteni.

Nacul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, com. Tonea, situat pe Bărăgan.

Nacul, *îaz,* în partea de N.-E. a com. Rădeni, pl. Coșula, jud. Botoșani, pe hotarul moșiilor Rădeni și Feredieni, ale statului; aparține mai mult de Feredieni; are o suprafață de 5 hect. și conține pește și floare de nufăr galben; pe lîngă apele sale; comunică cu lacul Leahul din com. Feredieni, prin pîrîul Nacul.

Nacul, *pîriîu,* care pune în comunicație îazurile Leahul și Nacul din com. Feredieni, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Nacul, *vale,* în care se află îazul Nacul și pîrîul Nacul, în partea de E. a moșiei Feredieni, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Nadanova, *sat,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, com. rur. Busești. Aci a fost înainte reședința subprefecturei plaiului Cloșani. E situat pe valea Coșușteî, care este fertilă, și are 58 case.

Nadanova, *pîriîu,* în com. rur. Busești, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Nadas-Iuiuc, *movilă,* în județul Constanța, pl. Constanța, pe teritoriul com. rur. Techir-Ghiol și anume pe acela al cătunului său Hasi-Diuluc, tocmaî la hotarul dintre cătunele Lazmahale și Hasi-Diuluc; este așezată pe culmea dealului Hasi-Diuluc-Bair și are o înălțime de 53 metrî, dominînd calea ferată Constanța-Cernavoda, valurile lui Traian, care trec mai spre N., la o depărtare de 1 kil. și drumurile comunale Hagi-Diuluc, Anadal-Chioi și Hafii-Diuluc-Palațul-Mare; este situată în partea de S. a plășeî și cea de N. a comuneî.

Nadelul, *pîriîu,* în com. rur. Șușița, pl. Motrul d.-j., jud. Mehedinți; se varsă în pîrîul Șușița.

Nadișa, *com. rur.,* în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., situată pe malul sting al Tazlăului, pe pîrîașul Nadișa și pe dealurî. Este formată din 5 cătune: Nadișa, pe dealul Blîndul, reședința; Năsoești-Răzeși, cu Năsoești-Particularî, mai spre N.; Cetățuia, spre N.-V. de aceste din urmă; Răchitișul, pe dealul cu același nume, spre E. de Cetățuia; și Strugari.

Numele său vine de la unul, anume Ion Nadișul, care a fost întărit proprietar de Ștefan-Voevod, asupra moșiei Nadișa de la Tazlăul, cumpărată de Nadiș de la vechiî săî proprietarî. Mai în urmă, Petru Șchiopul întări tot la aceeași moșie pe strănepoții lui Ion Nadiș, în număr

de patru, din care fac parte răzeșii de astăzi.

In Condica Liuzilor, Nadișa este trecută ca moșie răzășească. In Statistica din 1874, se află trecut și satul Strugari.

Teritoriul său se mărginește: la N. cu al comunelor Slobozia-Luncani; la E., cu al com. Dealul-Nou; la S., cu al com. Boșoteni și la V., cu al com. Tețcani.

Dealurile sunt: Moșoaga, Runcul, Răchitișul, Mîndrul, Turluiul și Cetățuia; iar cursurile de apă, afară de Tazlăul-Mare: Nadișa, Turluiul și Răchitișul.

Are: o școală mixtă, care funcționează din 1867, în satul Nadișa, frecuentată de 21 copii; 6 biserici, din cari 4 ortodoxe, cîte una în satele Nadișa, Cetățuia, Năsoești-Răzeși și Răchitișul, deservite de 2 preoți și 5 cîntăreți, și 2 catolice: una în Năsoești-Particulari și a doua în Răchitișul; 8 circiumi.

Are o populație de 505 familii, sau 2039 suflete: 1089 bărbați, 905 femei; 1791 Romîni, 241 Unguri și 7 Izraeliți; 2032 de protecțiune romînă și 7 austriacă; 1432 agricultori, 14 comercianți, 10 cu profesiuni libere și 20 servitori.

Pe lîngă agricultură, locuitorii se mai ocupă și cu cizmăria, cojocăria, dulgheria, rotăria, pietrăria și cu fierăria.

După legea rurală din 1864, s'au împroprietărit 136 locuitori, cu 436 fălci pămînt în țarină. In 1879, s'au dat la 17 însurăței 34 fălci pămînt în împroprietărire.

Teritoriul com. are o întindere de peste 3000 hect. Pădurile ocupă 1500 hect., dintre cari a statului (Cetățuia) are 832 hect.

Proprietarii sunt: G. Iurașcu, cu 357 hect., L. Lucian Vernier, cu 95 hect., I. Curpăneanu, cu 18 hect. și statul, cu moșiile Năsoești și Cetățuia.

Pe teritoriul cătunului Răchitișul, se găsesc izvoare cu apă sărată.

Vie se cultivă pe o întindere de 640 hect.

Vite sunt: 74 cai, 1232 vite mari cornute, 368 oi și 228 rimători.

Budgetul com. e la venituri de 6752 lei, 68 bani și la cheltueli, de 2996 lei.

Comuna este străbătută de calea vecinală, care duce la Moinești prin Tețcani și Poduri.

Distanțele: la Bacău, capitala districtului, 31 kil.; la Tîrgul-Ocna, 45 kil.; la com. Dealul-Nou, 40 kil.; la com. Tețcani, 6 kil.; la com. Boșoteni, 4 kil.; la com. Luncani, 17 kil.; la com. Slobozia-Luncani, 15 kil.; iar la com. Scorțeni, reședința plășei, 4 kil.

Nadișa, *sat*, jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-s., reședința comunei cu același nume, situat pe dealul Blîndul și în valea pîrîului Nadija.

Are o populație de 616 suflete; o școală mixtă, frecuentată de 11 copii; o biserică, clădită la 1741 de locuitori, deservită de un preot și 2 cîntăreți; 2 circiumi.

Vite sunt: 20 cai, 406 vite mari cornute, 134 porci.

Nadișa, *moșie* a răzeșilor, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadișa, care în vechime cuprindea trupurile Boșoteni, Enăcești, Năsoești, Nadișa, Răchitișul, Cetățuia, Cernul, Rumînești, Berești. Astăzi este redusă la trupurile Nadișa și Năsoești-Răzeși.

Nadișa, *pîrîu*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadișa, care curge pe hotarul com. Nadișa, spre com. Boșoteni. Își are obîrșia de la locul numit Fîntîna-Mare, curge despărțind satele Nadișa, Năsoești și Enăcești și se varsă în Tazlău, pe stînga, după ce se încarcă cu pîrîiașele Răchitișul și Adîncul.

Nadișa sau **Orzăștea**, *vale*, județul Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Nadișa.

Nadoleanul (Movila-lui-Lazăr), *movilă*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Jijila, situată pe una din ondulațiunile N. ale dealului Agamin, la 2 kil. spre S.-V. de satul Jijila, în partea N.-V. a plășei și S. a comunei; are o înălțime de 45 m.; este punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea, dominînd asupra satului Jijila și asupra Văii-Popii; este acoperită cu finețe și verdeață; este naturală; pe la poale trece drumul comunal Măcin-Jijila.

Nagara, *deal* și *loc de pășune*, în com. rur. Malovățul, județul Mehedinți, situat în apropiere de satul Piatra-Albă. In acest loc ese fum din pămînt în mod continuu.

Naiba, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, acoperit cu brazi, din care se face șindrilă. Se întinde pînă în apa Cerna, la locul numit Corcoaia.

Naimanul, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, lîngă satul Oniceni. Are o populație de 17 familii, sau 69 suflete.

Se mai numește și Oniceni-lui-Naiman.

Naipul, *com. rur.*, jud. Vlașca,

pl. Cîlnișteа, compusă din cătunele: Bălеasca, Cioflicul și Naipul, situată pe partea dreaptă a apeĭ Cîlnișteа. Toate cătunele sunt pe proprietatea Naipul.

Prin comună trece Valea-Naipuluĭ și a Peiusuluĭ ce se varsă în Cîlnișteа.

E situată la 32 kil. de Giurgiŭ, și la 5 kil. de Ghimpați, reședința plășeĭ.

Are o suprafață de 3100 hect., din care 2000 hect. pădure.

S'aŭ împroprietărit la 1864 200 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 600 hect. pămînt.

Moșia se arendează cu 44000 leĭ anual.

Această comună constitue singură o parohie. Are o populație de 1133 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o școală mixtă cu 2 clase; 6 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 5497 leĭ, și la cheltueлĭ de 3538 leĭ.

Naipul, *cătun*, al comuneĭ cu același nume, jud. Vlașca.

Naipul, *vale*, jud. Vlașca, izvorînd din Letca-Vechie, vărsîndu-se în Cîlnișteа, la Naipul. Se maĭ numește și Valea-Cuciuluĭ.

Nalbant, *com. rur.*, situată în partea centrală a județuluĭ Tulcea, și cea N.-E. a plășeĭ Babadag, pe pîrîul Telița.

Se mărginește la N. cu com. Telița; la S., cu Armutlia și Baș-Chioi; la V., cu Alibei-Chioi; la E., cu Frecățeĭ și Congaz.

Relieful soluluĭ e destul de accidentat de dealurile: Ghel-Tepe (plesuv, 70 m.), Sarî-Tepe (galben, 54 m.), Stamuni-Culac (228 m.), la S.; Buĭuc-Cara-Tepe (170 m.), Chiuciuc-Cara-Tepe, (157 m.), la E.; Uzum-Bair, Izmail-Bair (230 m.), Cartal-Bair (220 m.), Circaman-Bair (200 m.), Cale-Bair (240 m.); Teche-Bair, (240 m.), Carcaman-Bair, Canagic-Bair, la V.; Cogea-Cara-Bair și Dealul-Ciliculuĭ (342 m.), la N.; parte sunt acoperite cu pădurĭ, parte cu izlazurĭ și fînețe.

Movile sunt: Movila-luĭ-Pătrașcu (170 m.), la V.; Movila-Verde (72 m.), la E.; Jarî-Tepe (79 m.), Eșil-Tepe (54 m.), la S.-E.; sunt toate naturale.

Ape sunt: Valea-Telița, trecînd prin cele 2 sate: Trestenicul și Nalbant și avînd ca afluent pe dreapta valea Alciac-Culac-Punar.

E formată din 2 cătune: Nalbant la S.-E., pe valea Telița, reședința; Trestenicul, la 3 kil. spre N.-V., tot pe valea Telița.

Întinderea comuneĭ e de 3800 hect., din carĭ 83 hect. vetrele celor 2 sate, restul aparținînd locuitorilor.

Populația e compusă din 278 familiĭ, saŭ 1355 suflete: 292 bărbațĭ și 645 femeĭ; 669 Romînĭ, 370 Bulgarĭ, 22 Ruși, 227 Turcĭ, restul de alte naționalĭ.

Are o școală, înființată în 1882 de stat, frecuentată de 69 elevĭ; o biserică, în Nalbant, cu hramul Sf. Haralambie, zidită în 1881 de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Locuitoriĭ posedă: 216 plugurĭ de fier; 482 caĭ și epe, 613 boĭ și vacĭ, 2483 oĭ și capre; 8 morĭ, din carĭ 4 de apă și 4 de vînt.

Meseriașĭ sunt: 3 fierarĭ, 3 lemnarĭ, 1 cizmar, 1 tîmplar.

Comerciul e activ și constă în export de cereale, vin, lemne, brînză, lînă, etc., și import de coloniale și manufactură.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 4141 leĭ, iar la cheltueлĭ, de 4124 leĭ.

Drumurĭ sunt: șoseaua județeană Tulcea-Baș-Chioi; apoĭ drumurĭ comunale se duc la satele învecinate: Trestenicul, Armutlia, Hagilar, Cataloĭ, Enĭ-Chioĭ, Telița.

Nalbant, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, cătunul de reședință al comuneĭ Nalbant, așezat pe ambele malurĭ ale văeĭ Telița.

Are o întindere de 1500 hect., pămînt bun pentru cultură, din carĭ 48 hect. vatra satuluĭ, restul al locuitorilor, o populație de 176 familiĭ, saŭ 844 suflete, din carĭ 512 Romînĭ, 302 Bulgarĭ, restul Turcĭ.

Nalbant, *sat*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, cătunul comuneĭ Chiragi, situat în partea sudică și cea centrală a comuneĭ, la 2 kil. spre răsărit de reședință, pe valea Chiragi, sub poalele stîncosuluĭ deal Copucei; este rămășița unuĭ sat odinioară mare și populat; azĭ abia are o populație de 4 suflete, Tătarĭ, ocupîndu se cu creșterea vitelor, pe o întindere pe 254 hect., din care 2 hect. ocupate de vatra satuluĭ.

Nan (Dealul-luĭ-), *deal*, între comunele Țigănești și Gorgani, pl. Podgoria, jud. Mușcel.

Nan (Fața-luĭ-), *cătun* al com. Bălănești, jud. Buzăŭ, cu 100 locuitorĭ și 27 case.

Nan (Pichetul-luĭ-), *pichet*, pe Dunăre, cu No. 16, în județul Ilfov.

Nana, *com. rur.*, pl. Negoești, jud. Ilfov, situată la S.-E. de București, la 48 kil. de acest oraș. În partea de V., pămîntul e smîr-

cos. Stă în legătură cu com. Luica prin o şosea vecinală.

Se întinde pe o suprafaţă de 1680 hect., cu o populaţie de 656 suflete, locuind în 103 case şi 23 bordeie.

Proprietatea e a însurăţeilor, care rezervă 30 hect. pentru izlaz.

Budgetul comunei e la venituri de 1703 lei şi la cheltueli de 1680 lei.

Are o şcoală, frecuentată de 30 elevi şi 7 eleve.

Vite sunt: 384 cai şi iepe, 3 armăsari, 181 boi, 220 vaci şi viţei, 10 tauri, 41 bivoli şi bivoliţe, 16 capre, 150 porci şi 2003 oi.

Locuitorii posedă: 103 pluguri: 24 cu boi şi 79 cu cai; 139 care şi căruţe: 52 cu boi şi 87 cu cai.

Locuitori împroprietăriţi sunt 125 şi neîmproprietăriţi, 31.

Comerciul se face de 5 cîrciumari.

Nanciul. Vezi Zătreni, comună rurală, jud. Vîlcea.

Nandra, *pădure,* supusă regimului silvic, com. Dîrmoneşti, pl. Rîul-Doamnei, jud. Muşcel, în întindere de 2420 hect., populată cu stejar, fag, carpen şi mesteacăn.

Nanele, *lac,* pe teritoriul com. Ceacul, pl. Borcea, jud. Ialomiţa.

Naneşul, *munte,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, e hotarul com. rur. Izverna.

Naneşul, *pichet de graniţă,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna.

Nani, *fost pichet de graniţă,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna.

Nania, *deal,* în jud. R. Sărat, pl. Oraşului, com. Broşteni; se desface din Culmea-Scorusului; se întinde în partea de S. a comunei; este acoperit cu păşuni.

Nanovul, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Marginei, la N., pe Valea-Vedei, dealungul şoseleî judeţene Alexandria-Roşiori. Este situată la marginea oraşului Alexandria, pe şoseaua judeţeană Roşiori.

Toată partea de N. este udată de rîul Vedea. De a curmezişul, de la V. spre S.-E., com. e străbătut de valea şi pîrîul Nanovului, ale cărui ape sunt oprite în mai multe puncte cu zăgazuri pentru udatul grădinilor de zarzavat. Unei părţi din valea Nanovul, locuitorii îi zic şi Valea-Adîncă. Terenul este mai tot fertil, afară de o mică parte despre Vedea, care este nisipoasă.

Are o populaţie de 728 suflete; o şcoală mixtă; două biserici, una în Nanovul şi a doua în cătunul Icoana, deservite de un preot şi doi cîntăreţi.

Vite sunt: 383 vite mari cornute, 129 cai, 10 măgari, 1581 vite mici şi 96 porci.

Budgetul e de lei 5702, bani 44, la venituri şi de 4939 lei, bani 77, la cheltueli.

La marginea comunei, spre Vedea, este o fabrică de spirt, înzestrată cu cele mai perfecţionate aparate, proprietatea d-lui Ioan Christodorescu.

Vii sunt pe o întindere de 134 hect.

Calea principală de comunicaţiune şoseaua judeţeană Roşiori-Alexandria, care o străbate în toată lungimea, punînd'o în legătură cu oraşele Alexandria şi Roşiori şi cu cele-l'alte comune situate pe această şosea.

Satul Nanovul a făcut parte până la anul 1836 din plasa Teleormanul-de-jos. Pe lîngă dînsul mai era un alt sat mare şi populat, Icoana, aî cărui locuitori aŭ fost strămutaţi în com. Adămeşti.

Nanovul îl găsim trecut şi în lista satelor întocmită la 1741, sub Mavrocordat.

La V. comunei, unde se află un punct de hotar, Crucea-lui-Chiriţă, se găsea satul Icoana.

Pe la N.-E. comunei, în depărtare ca de 1 kil. de sat trece Brazda-lui-Novac, care ia direcţiunea spre Alexandria.

Nanovul, *moşie,* în jud. Teleorman, pl. Marginei, compusă din mai multe corpuri, aparţinînd mai multor proprietari, dintre carî cei mai mari sunt: d-l Costache Atanasiu, avînd 485 hect. arabile şi 4 hect. pădure în Balosin şi d-l I. Săndulescu-Nănoveanu, posedînd 280 hect. arabile şi 4 hect. pădure, corpul Icoana.

Locuitorii împroprietăriţi după legea rurală sunt în număr de 111, posedînd în total 413 hect.

Nanovul, *pîrîu,* jud. Teleorman, format din izvoarele ce curg între comunele Mavrodinul şi Adămeşti. După ce trece pe lîngă com. cu acelaşi nume, o ia pe lîngă hotarul oraşului Alexandria, de aci pe lîngă com. Poroschia, în dreptul căreia se varsă în rîul Vedea.

Nanovul, *vale,* jud. Teleorman, începe de pe moşia Broşteanca, trece pe moşiile din com. Plosca, de aci se îndreaptă spre com. Mavrodinul, de unde izvoreşte pîrîul cu acelaşi nume.

Toată distanţa, de la începutul văeî până la comuna Mavrodinul, este uscată şi poartă numele de Valea-Caluluî. De

aci înainte începe pîrîul care, d'împreună cu valea, ia numirea de Nanovul.

Nantuluĭ (Lacul-), *lac,* lîngă satul Piciorul-Lupuluĭ, în marginea pădurei Bîrnova, comuna Ciurea, pl. Codrul, jud. Iaşi; serveşte pentru adăpatul vitelor şi conţine peşte.

Nanul, *munte,* la N.-V. de com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel, pe la poalele căruia trece Rîul-Tîrgului şi rîul Rîuşorul.

Nanul, *pîrîu,* izvoreşte de la E. de com. Ibăneşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, trece prin mijlocul comunei şi se varsă în Cungrea-Mică.

Nanul, *vale,* jud. Muşcel, plasa Rîul-Doamnei, com. Jupîneşti; se varsă în rîul Doamna, pe malul drept, în dreptul cătunului Petreşti, com. Coşeşti.

Napiţa, *pîrîu,* în jud. Buzău, com. Mlăjetul, cât. După-Piatră; începe din pădurea Mlăjetul şi se scurge în pîrîul Cepturaşul.

Narişului (Valea-), *vale,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadişa, prin care curge pîrîaşul Răchităşul.

Naroţul (Gruiul), *loc izolat,* la S. comunei Brezoiul, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Naslăul, *deal,* se întinde spre S.-E. de satul Cîrjoaia, com. Băiceni, pl. Bahluiul, jud. Iaşi. Pe el se află podgorii însemnate.

Nastasachi (Băile-), *băĭ,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Ocna, situate în marginea oraşului Tîrgul-Ocna, peste Trotuş, la o altitudine de 273 m. şi la poalele munteluĭ Măgura, care pune capăt fundului grădineĭ băilor, unde se află izvoarele de apă.

Sunt 7 izvoare de apă captate, dintre care numaĭ două: No. 4 şi No. 5, dispuse ca cişmele. Apele aŭ fost analizate pentru întîia oară în 1846, de Dr. Aga C. Virnav, cu farmacistul Pavlovici, apoĭ în 1856, de Stenner şi Snel. Izvoarele acestor băĭ aparţin clasei apelor minerale clorurate, carbonate, sulfuroase, conţinînd brom şi iod şi aŭ o mare asemănare cu izvorul No. 3 din Slănic. Analizele, ce s'aŭ făcut şi concluziunile la care s'aŭ ajuns sunt arătate în lucrările D-ruluĭ Fătu, 1851 şi 1874, în raportul D-ruluĭ I. Konya din 1883 (Iaşi) şi în raportul pe 1888—1889 al D-ruluĭ C. Istrati. Aparţin colonelului Panaĭt Botez; poartă numele de Băile-Nastasachi, după numele proprietaruluĭ de maĭ înainte, Nastasachi Mihaĭl.

Nastase, *deal,* jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., com. Stăneşti.

Nastradin, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, reşedinţa comuneĭ Enişenlia, pe ambele maluri ale văeĭ Nastradin-Ceair, la poalele de S. ale dealuluĭ Cara-Amat-Bair şi ale movileĭ Taslî-Iuiuc, ce'l domină şi la cele de S. ale dealuluĭ Nastradin-Bair. Casele sunt micĭ, neregulate, risipite, cu o piaţă mare în mijloc. Întinderea este de 500 hect., din carĭ 92 hect. ocupate de vatra şi grădinele satuluĭ, cu o populaţie de 41 familiĭ, saŭ 500 suflete.

Nastradin-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Enişenlia, cât. Nastradin; se desface din dealul Ghiol-Ghelic-Bair; se întinde spre N. în direcţie de la S.-E. spre N.-V., printre văile Gheren-Ceair, (saŭ Beilicul) şi adiacenta sa, valea Nastradin-Ceair, brăzdînd partea de E. a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ; are 167 m. înălţime, dominînd satul Nastradin, aşezat la poalele sale de E., valea Beilicul, valea Nastradin-Ceair şi drumurile vecinale ce duc de la Nastradin la Bazirgian, Enişenlia şi Hazarlîc; e acoperit cu păduri şi tufărişurĭ, precum şi cu păşunĭ.

Nastradin-Ceair, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Enişenlia, cât. Nastradin; se desface din dealul Ghiol-Punar; se dirige spre V., într'o direcţie de la S.-E. spre N.-V., prin partea de E. al plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, printre dealurile Mulver-Accuci şi Cara-Amat-Bair de o parte şi Ghiol-Ghelic-Bair şi Nastradin-Bair de alta: trece prin satul Nastradin şi, după 6 kil. de lungime, se deschide în valea Gheren-Ceair (saŭ Beilicul) pe dreapta, lîngă Taşuluc-Ceşme; prin ea merge drumul Nastradin-Bazirgian.

Nastradin-Culac, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ urbane Cuzgun şi anume pe acela al cât. Urluia; se desface din poalele N.-V. ale dealuluĭ Cara-Amat-Bair, sub numele de Cuiuc-Culac; se îndreptează spre N., avînd direcţia generală de la S.-V. spre N. E., brăzdînd partea de E. a plăşeĭ şi a comuneĭ; se întinde printre dealurile Curu-Alceac-Bair şi Cara-Aci-Bair şi, după un drum de 10 kil., se deschide în valea Urloaia, pe stînga, în dreptul satuluĭ Susu-Punar; printr'însa merge un drum comunal ce duce de la

Nastradin la Iusuf-Punar, mai este tăiată de două drumuri comunale, unul ce duce de la Cara Amat la Urloaia, altul de la Nastradin la Cherîm-Cuius.

Nat (Valea-luĭ-), *vale*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Menți-din-Dos.

Natima, *loc izolat*, în jud. Buzău, com. Cernătești, cât. Săpoca, unde, după tradiție, se spînzurau în vechîme criminalii.

Nauruțul, *culme de munte*, care este o prelungire a culmei Olănești, jud. Vîlcea. Se îndreptează de la V. către E., formînd țărmul drept al Lotrului. Are ca pisc muntele Sida.

Nazîrcea, *sat*, în jud. și pl. Constanța, cât. com. Omurcea, situat în partea de V. a plășei și cea de N. a comunei, la 5 kil. spre N. de cătunul de reședință, Omurcea, pe valea Horoslar-Alceac, dominat și închis la S. de dealul Șancal, la S.-E. de dealul Horoslar-Bair, la N.-V. de dealul Caratai, cu vîrful său Caratai și la N. de dealul Nazîrcea, cu vîrful său Nazîrcea (100 m.).

Suprafața sa este de 2831 hect., din carî 65 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și de grădinî, cu o populație de 94 familiĭ, saŭ 333 suflete.

Prin partea de S.-V. trece un val al luĭ Traian.

Drumurĭ comunale sunt o mulțime care vin din satele învecinate: Horoslar, Omurcea, Murfatlar, Alacapî, Caratai și altele.

Nazîrcea, *deal* însemnat, în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Caratai; se desface din partea de S.-V. a dealuluĭ Amat-Bair și anume din vîrful Tepe-Cara-Murat; se îndreptează spre S., avînd o direcție generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea de E. a plășeĭ și a comuneĭ; se întinde printre văile Caratai și Cioban-Dere; are o lungime de 4 1/2 kil. și se continuă cu dealul Caratai; are o înălțime maximă de 100 m., pe care o atinge în vîrful Nazîrcea; pe la poalele sale de S., trece drumul comunal Caratai-Cogea-Ali; este acoperit aproape peste tot cu pășuni și cu puține semănăturĭ în partea de S.-V.

Nazîrul, *com. rur.*, pl. Vădeni, jud. Brăila, situată pe șes. Se mărginește la E. cu Cazasul; la S., cu Tudor-Vladimirescu; la N., cu Cotul-Lung și Vădeni; la V., cu Romanul.

Are o suprafață de 6900 hect. cu o populație de 907 suflete; o biserică, zidită la 1888 de locuitorĭ și proprietar, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, înființată la 1876, frecuentată de 25 elevĭ; 5 circiumĭ.

Sunt 65 locuitorĭ împroprietăriți din 1864; neîmproprietăriți mai sunt 47.

Budgetul com. e la venitură de 4075 leĭ, și la cheltueli, de 4070 leĭ, 27 banĭ.

Vite sunt: 554 boĭ, 308 vacĭ, 11 taurĭ, 164 viței, 445 caĭ, 1857 oĭ, 377 rîmătorĭ.

Izlazul e de 250 hect.

Drumurĭ: la Tudor-Vladimirescu spre S. (8 kil.); la Roman, spre V. (10 kil.); la Scorțarul Vechiŭ, tot spre S. (11 kil.); la Gurgueți, spre V. (14 kil.); la Latinul, spre N.-V., pe șoseaua Brăila-Focșani (14 kil.); la Cotul-Lung, spre N. (10 kil.); la Vădeni, spre N. (11 kil.).

Comuna pare a fi înființată înainte de 1756, căcĭ în primăvara acestuĭ an, găsim că zahereaua, adică darea în grîne către Poartă, s'a cerut pentru prima oară în cantitate de 15000 chile de Brăila. Grîul se preda în Brăila, de unde se primea de un Nazîr, adică întendent al Sultanuluĭ. Țara era reprezentată de un comisar, care observa predarea. După ce se preda cătățimea totală de grîŭ, Nazîrul libera un certificat total, care se trimetea ca justificare la Constantinopole. Întendentul Sultanuluĭ nu da certificatul până ce nu i se da plocoane.

Numele de Nazîrul, îl poartă comuna de la vre unul din acești vechĭ proprietarĭ; mai în urmă deveni proprietatea principeluĭ Alexandru Ghica, de la care a cumpărat-o Ioan Suliotis. Prin com., aŭ trecut Rușiĭ pe la 1821, 1854 și 1877.

Nazîrul, *sat*, în partea de S. a com. Nazîrul, jud. Brăila, la 12 kil. spre N.-V. de orașul Brăila. La 1 kil. spre N. trece șoseaua Brăila-Focșani. Acest sat mai înainte era situat pe locul unde astă-zĭ este tîrla Soarele, din com. Cotul-Lung, de unde s'a strămutat la 1833.

Suprafața vetreĭ satuluĭ este de 49 hect., cu 88 case și 2 circiumĭ.

Are o populație de 89 familiĭ, saŭ 427 suflete; o școală mixtă, înființată la 1845, frecuentată de 38 elevĭ și 16 eleve; o biserică, rezidită la 1888 de sătenĭ și proprietar, deservită de un preot, 1 cîntăreț și un paraclisier.

Vite: 150 caĭ, 272 vite marĭ cornute, 266 oĭ, 153 rîmătorĭ.

Nazîrul, *fost cătun*, pendinte de com. Bălănoaia, pl. Margînea, jud. Vlașca, pe proprietatea Efo-

riei Spitalelor Civile din București Onceasca și Coșoveni. A fost înainte de 1821 situat în josul satului Ghizdarul.

Nazîrul, *moșie,* pendinte de com. cu același nume, pl. Vădeni, jud. Brăila, proprietate a moșt. răp. I. Sulliotis. Are o suprafață de 7100 hect. și aduce un venit de 80000 lei.

Năcești, sau **Năneasca,** *cătun,* pendinte de com. Brăniștari, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca, situat pe partea stîngă a apeĭ Cîlnișteа. Are o suprafață de 145 hect.

Năeanca, *vechie numire a cătunului* Săhăteni-d.-j., com. Găneni-Vîntileanca, jud. Buzău.

Năeanca, *vale însemnată,* jud. Buzău, începe în comuna Vispești, din ramificațiile Istrițeĭ, prin două izvoare: Urgoaia sau Văleanca și Fîntîna-Vulturului; udă în lung comunele Năeni și Găgeni-Vîntileanca; trece șoseaua națională și calea ferată; se împrăștie pe cîmpie, se dirige apoĭ, parte spre com. Baba-Ana, scurgîndu-se în pîr. Istăul iar parte spre cătunele Găgeni și Miroși; se scurge în pîrîul Sărata, în fața văeĭ Leoteasca.

Năeni (Năeni-Proșca), *com. rur.,* în jud. Buzău, pl. Tohani, pe ambele maluri ale văeĭ Năeasca, la 35 kil. de orașul Buzău.

Limita, la N., începe din pădurea Arhimandrita, apoĭ pe marginea pădureĭ sforile Năeni, merge pînă în Predealul-Buzăului; la E., se lasă din Predeal și, pe marginea pădureĭ Slobozeanul, vine pînă în Piatra Săhătenilor; la S., hotarul de N. al moșieĭ Săhăteni; la V., din hotarul Săhăteni, ia pe marginea pădureĭ Gliza și ajunge în pădurea Arhimandrita. Suprafața sa e de 1362 hect. din care 270 arabile, 420 pădure, 45 fîneață, 2 izlaz, 383 viĭ și 224 sterp.

Proprietățĭ mai însemnate sunt: Năeni, Proșca și Turburești ale cetelor de moșneni: Năenĭ, Frăsinenĭ, Orbeștĭ și Proșcanĭ.

Terenul e accidentat și pietros, din care cauză e puțin fertil. Singura producțiune mai însemnată sunt viile, apoĭ livezile.

Comerțul constă în desfacerea acestor producțiunĭ.

Căĭ de comunicație sunt: șoseaua comunală Breaza-Fînțești prin Năeni și drumul pe valea Năeanca spre Mizil.

Vite 455 boĭ, 126 vacĭ, 69 viței, 50 caĭ, 28 iepe, 11 mînjĭ, 900 oĭ, 13 capre și 100 porcĭ.

Comuna e formată din cătunele: Năeni, Proșca și Tudorăcheștĭ, cu o populație de 1340 suflete, locuind în 314 case.

Are o școală de băeți, frecuentată de 37 elevĭ și una de fete, frecuentată de 30 eleve; o biserică, în Năeni și fostul schit Proșca, azĭ biserică de mir, deservite de 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 2 paraclisерĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Dumitru.

Comuna e nouă. Cel mai vechiŭ sat e Proșca, pe care Dionisie Fotino nu'l menționează, dar care exista în secolul trecut.

Budgetul comuneĭ e de 2502 lei, 71 banĭ.

Năeni, *cătun* de reședință al com. Năeni, jud. Buzău, cu 400 locuitorĭ și 93 case, situat pe o frumoasă culme, ramificată din masivul munteluĭ Istrița.

Năeni, *moșie,* în jud. Buzău, comunele Năeni și Tisăul; are cam 470 hect., proprietate moșnenească, divizată în 5 sforĭ: Datcul, Frăsineni, Năeni, Cătunul și Orlești; are arăturĭ, vie, izlaz, 200 hect. pădure, apoĭ piatră și loc sterp.

Năeni, *moșie,* în jud. Buzău, com. Tisăul; are cam 240 hect., din carĭ 18 cultivabile, restul pădure, despărțită în treĭ sforĭ: Burducești, Sibiești și Marcocești, după cum s'a sub-divizat ceata moșnenilor Ghinea-Sibiŭ, proprietarul eĭ.

Năeni-Sfînțeanul, *moșie* a statuluĭ, în jud. Buzău, com. Tisăul, făcînd parte din pădurea Bradul-cu-Sforile; are 200 hect., din carĭ 10 hect. arabile, 10 hect. fîneață și restul pădure.

Năeni-Sforile, *moșie,* în județul Buzău, com. Vispești, proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Slobozia; are cam 840 hect., din carĭ 140 arăturĭ și viĭ, iar restul pădure.

Năeni-Sforile, *pădure* a statuluĭ, pe moșia Sforile-Năeni, pe valea rîuluĭ Nișcovul, jud. Buzău, com. Tisăul. Constă din două sforĭ: una la dreapta rîuluĭ, zisă și Slobozianul, care are 337 hect., iar a doua la stînga: Năeni, cu 322 hect. Sfoara Slobozianul se mai numește și Slobozianul-cu-Istrița.

Năfurdești, *vechiŭ sat,* care s'a desființat; depîndea de com. Godinești, jud. Tecuciŭ.

Năfurdești, *trup de moșie* al statuluĭ, în jud. Tecuciŭ, comuna Muncelul. Are o suprafață de 155 hect. Mai poartă numele de Capul-Dealuluĭ.

Nămăeasca, *fostă moșie* a statuluĭ. Vezĭ Valea-Mare, județul Mușcel.

Nămăeasca, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 231 hect., aparținînd comuneĭ Valea-Mare, pl. Riul-Doamneĭ, jud. Muşcel.

Nămăeşti, *com. rur.*, în județul Muşcel, plaiul Dîmboviţa, la N.-E. de Cîmpulung şi la 8 kil. de acest oraş. Este situată pe malul drept al rîuluĭ Argeşelul.

Se compune din 2 cătune: Nămăeşti şi Valea-Rominestilor, cu o populaţie de 887 suflete, locuind în 229 case.

Locuitoriĭ se ocupă cu vărăria, lemnăria şi scîndurăria.

Vite sunt: 26 caĭ, 780 boĭ, vacĭ şi viţeĭ, 1017 oĭ, 106 capre şi 120 porcĭ.

In jurul com. sunt livezĭ de fineţe (numite muscele), păduri de fagĭ şi measteacănĭ şi munţĭ, între carĭ, maĭ apropiaţĭ putem cita: Clăbucetul şi Plăişoarele. Originea numeluĭ Clăbucetul se pierde în întunecimea veacurilor; iar Plăişoarele işĭ iaŭ numele de la două plăiuleţe ce compun muntele.

Riul Argeşelul udă com. de la N. la S. şi pe el, în cercul com., se află 2 morĭ şi 10 ferăstrae.

Numărul contribuabililor e de 131 şi budgetul prezintă la venituri suma de 2297 leĭ şi la cheltueli 2277 leĭ.

Pămîntul întregeĭ com. este de 535 hect., livezĭ, fineţe şi semănăturĭ, osebit de munţĭ şi păduri.

Locuitoriĭ sunt în maioritate moşneni; iar 89 s'aŭ împroprietărit la 1864.

Proprietarĭ marĭ în com. sunt d-niĭ Maior Ciudin, Dim. Bilcescu şi M. Florian.

In faţa Nămăeştilor, spre E., se află muntele Mateiaşul, de piatră calcaroasă, cu vîrful Sturul, a cărui înfăţişare măreaţă rîdică frumuseţea poziţiuneĭ Nămăeştilor.

Sunt două şosele: şoseaua comunală şi şoseaua naţională, ce duce la Rucărul şi Frontieră. In raionul com., peste rîul Argeşelul, este un pod de lemn. Are o biserică vechie, edificată de obştea locuitorilor, deservită de 1 preot şi 1 dascăl şi o mănăstire, Nămăeşti, spre V. de sat, cu 14 chiliĭ, în carĭ locuesc vr'o 20 calugăriţe; o şcoală, înfiinţată la 1861, frecuentată de 25 elevĭ şi 6 eleve.

In sînul pămîntuluĭ, la muntele Mateiaşul, se găseşte cu îndestulare piatră de var; iar în vara anuluĭ 1887 s'a descoperit în raionul com. depozite de piatră de construcţie, tot aşa de bună, se zice, ca cea de la Albeşti. Aci s'aŭ deschis şi carierĭ, de unde se exploatează piatră în mare cantitate.

Pe lunca Argeşeluluĭ, la locul numit Valea-luĭ-Bragă şi pe Mateiaşul, se văd numeroase dovezĭ de războaie ale trecutuluĭ: ghiulele, oase de oamenĭ, cosciuge de piatră, toate atîtea probe neîndoelnice că pe aceste locurĭ s'a vărsat sînge în mai multe rînduri. Chiar muntele Mateiaşul, spune legenda, işĭ trage numele de la Mateiaş-Corvin, care a avut pe aci bătălie. Poate că în frămîntările urmate între Ţepeş şi Turcĭ să fi trecut şi Mateiaş prin aceste locurĭ, deşi Istoria nu pomeneşte de cît numaĭ de trecerea peste pasul Bran a luĭ Ion Corvin, vrăjmaş luĭ Vlad-Dracul.

Nămăeşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, jud. Muşcel. Se zice că satul Nămăeşti se numea la început Nemeşeşti, ceea ce ar face să se presupună că cu Radu-Negru ar fi venit şi cîţĭ-va Nemeşi-Ungurĭ (nobilĭ), carĭ s'aŭ aşezat pe valea numită de eĭ Nemeşeşti.

Istoricul Engel susţine cu totul alt-fel. (Vezĭ Nămăeşti, mănăstire). Aci este reşedinţa primărieĭ. Inaintea de unirea plaiurilor, la Nămăeşti era reşedinţa plaiuluĭ Dîmboviţa. Are o populaţie de 426 locuitorĭ. Ştiŭ carte 104 bărbaţĭ şi 33 femeĭ.

Nămăeşti, *mănăstire de călugăriţe*, jud. Muşcel, aşezată pe o frumoasă colină de piatră, lîngă satul cu acelaşĭ nume, pe rîul Argeşelul, la 8 kil. de Cîmpulung.

Istoricul Engel zice că Apostolul Andreiŭ, însărcinat cu propagarea Evangheliei în Bizant, Tracia, Scitia şi ambele Dacĭi, coborînd din Dacia superioară în Dacia inferioară, pe la Bran (pe la Zărneşti) şi ajungînd la locul acesta, s'ar fi uitat pe fereastra unuĭ templu păgîn ca să vadă un preot, de la care vroia să înceapă propaganda creştină şi nezărind pe nimeni în templu, se zice că s'ar fi întors către soţiĭ săĭ de călătorie şi ar fi zis: *nemo est*; de unde Nămăeşti.

Biserica zidită în piatră are maĭ multe legende:

Se zice că un cioban păştea oile pe această piatră mare, în care s'a săpat biserica. Intr'o noapte i se arătă în vis Maica Domnuluĭ, care 'i zise: Scoală şi sapă sub tine şi veĭ afla o icoană într'o bisericuţă de piatră; aci veĭ face tu biserică, în cinstea şi slava Intrăreĭ în Biserică a sfinteĭ fecioare Maria, izvor de viaţă şi tămăduirĭ.

Ciobanul se pune să sape şi după treĭ zile şi treĭ nopţĭ dă de o bisericuţă de piatră în formă de grotă, cu icoane şi odoare bisericeştĭ. Icoana visată de cioban este, spune legenda, chiar aceea pe care o vede vizitatorul în stînga cum intră în biserică.

Se mai zice și următoarele: Creștinii din Dacia, și înainte și după Traian, până la Constantin-cel-Mare, propagaŭ Evanghelia în grote. Aceste grote serviră de biserici până la urcarea Crucei pe tronul Cezarilor, cînd fură părăsite și înlocuite cu temple. Multe din grote se astupară și se crede că grota de la Nămăești, este din timpul cînd creștinismul se propaga în ascuns din cauza persecuțiunilor.

In această mănăstire sunt 20 monahine, cu întreținerea cărora statul cheltuește anual 6110 lei.

Călugărițele, pe lîngă serviciile ce aduc bisericei, se îndeletnicesc cu diferite lucrări de mînă, de exemplu: șaiacuri, mohaire, covoare, pînzeturi, etc., pe care le lucrează în mod artistic.

Mănăstirea se administrează de o superioară, ajutată de un consiliŭ spiritual și altul economic.

In mica bibliotecă a mănăstirei se află: Indreptarea legei, parte în manuscris; un Mineŭ de la 1698 și 4 hrisoave vechi domnești, scrise pe pergament în limba slavonă (1548, 1579, 1590 și 1650).

Curtea mănăstirei Nămăești se află la 767 m. d'asupra Mării-Negre.

Năмoale (La-), *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Măgura. Aci e o sorginte de ape minerale, conținînd sulf și fier și a căror coloare e neagră. Apa e foarte rece, dar pare a fierbe cu mari clocote.

Năмoalele, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Cislăul, cât. Aninoasa; se întinde de la izvorul Puturosul până în Fundul-Căcicei, pe hotarul Prahovei.

Năмoloasa (Năмăloasa, saŭ **Nomoloasa)**, *com. rur.*, în pl. Biliești, jud. Putna.

E așezată pe malul Siretuluĭ, satul fiind o urmare a tîrgului cu același nume, de care e despărțit prin întinderea imașului.

Se află la 22 kil. de sub-prefectura plășei, și la 40 kil. de capitala județuluĭ.

Se numește ast-fel de la poziținea sa naturală, fiind situată pe un pămînt mlăștinos, nămolos, lîngă rîul Siret, unde se află un mare pod pe vase.

Se compune din următoarele cătune: Blehani, Clucerul și Năмoloasa (unde e și primăria comunei).

Are o populație de 380 familiĭ, saŭ 1481 suflete, locuind în 318 case; o biserică parohială, cu hramul Pogorîrea Sf. Duh, în cătunul Năмoloasa.

Copiiĭ cu vîrstă de școală urmează la școala din Tîrgul-Năмăloasa.

Știŭ carte 116 persoane.

Sunt 339 contribuabiliĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 5281,54 lei și la cheltuelĭ, de 5212,56 leĭ.

Locuitoriĭ posedă pe lîngă pămînt arabil 47,50 hect. de viĭ; 2 mașini de treerat cu aburĭ, 137 pluguri de fier, 15 grape de fier, 10 rariță; 885 boĭ, 714 vacĭ, 117 caĭ, 888 oĭ și 525 porcĭ.

Industria și comerciul se practică în 2 prăvăliĭ de băuturĭ spirtoase și de un fabricant de rachiŭ.

Năмoloasa (Tîrgul-), *com. rur.*, pl. Biliești, jud. Putna.

E așezată pe malul Siretuluĭ, d'asupra satuluĭ cu același nume, de care e despărțit prin întinderea imașuluĭ.

Se află la 21 kil. de reședința sub-prefecturei, și la 39 kil. de capitala județuluĭ.

Acest tîrg a fost înființat în 1818 de logofătul Costache Conachi, în baza hrisovuluĭ din acel an, dat de Mihaiĭ Sutu, Domnul Moldoveĭ.

Are o populație de 232 familiĭ, saŭ 883 suflete, locuind în 232 case; 2 biserici, una parohială, cu hramul Adormirea în Tîrgul-Năмoloasa și a doua filială, cu hramul Sf. Treime, în Costieni; o școală de băeți și una de fete, frecuentate de 120 copiĭ (77 băeți, 43 fete).

Vite: 426, din carĭ: 26 boĭ, 100 vacĭ, 130 caĭ, 100 oĭ, 20 capre și 50 porcĭ.

Budgetul com. e la venituri de 9383,33 leĭ și la cheltuelĭ de 9106,30 leĭ.

Industria și comerciul se practică de 31 Romînĭ, 24 Izraeliți și un Grec.

Meseriași sunt: 28 cizmarĭ, 14 croitorĭ, 10 cojocarĭ, 2 brutarĭ, 20 lemnarĭ, 8 fierarĭ și 2 fabricanți de rachiŭ de tescovină.

Bilciurĭ se fac în acest tîrg la 9 și 25 Martie, la Sf. Gheorghe și la Înălțarea Domnuluĭ.

In baza hrisovuluĭ, prin care s'a autorizat fondarea tîrguluĭ, reprezentanțiĭ actualuluĭ proprietar, contele Petru de Roma, exercită dreptul monopoluluĭ pîineĭ și percep diferite taxe asupra băuturilor și vitelor vîndute, osebit de embaticul de cîte 10 leĭ vechi stînjenul loc la stradă și 5 leĭ la mahala.

Dată fiind situația acesteĭ localități la jumătatea distanței între Carpați și Dunăre și poziția ce ocupă pe Siretul-d.-j. Năмoloasa are o foarte mare importanță militară din punctul de vedere al apărăreĭ generale a Țăreĭ, contra unuĭ atac venit prin Moldova, căci barează înaintarea ataculuĭ asupra capitaleĭ Regatuluĭ.

Aceasta a făcut ca Năмoloasa

să fie aleasă pentru a se fortifica, în care scop s'a constituit aci, în anii 1887—1890, mai multe grupuri de uvraje, dispuse pe mai multe linii, toate în fortificație permanentă, foarte solidă, după modelul cel mai recent și posedînd o artilerie formidabilă.

Fortificațiile de la Năməloasa formează sistem cu cele de la Galați și Focșani, constituind cea ce se numește regiunea fortificată Focșani-Năməloasa-Galați și împreună închid gîtul coprins între munți și Dunăre, interzicînd în mod absolut trecerea vrăjmașului.

Aceste fortificații aŭ fost construite de ofițerii și trupa noastră de geniŭ și, prin calitățile ce aŭ, sunt astă-zi citate ca model în școlile militare străine.

In spatele fortificațiilor de la Năməloasa se află podul militar de la Lungociul, care este apărat prin aceste fortificații și care va juca de sigur un rol mare în cazul unui războiŭ.

In timp de pace fortificațiile de la Focșani-Năməloasa-Galați sunt ocupate de regimentul 1 de Cetate, care este împărțit de o potrivă între aceste 3 puncte; de asemenea mai sunt date acestor puncte și cîte-va companii de geniŭ.

In Năməloasa există cazărmi pentru un batalion de cetate și 4 companii de geniŭ.

Năməloasa, *cătun,* în com. cu același nume, pl. Biliești, jud. Putna, așezat pe malul Siretului, lîngă tîrgul cu același nume, de care e despărțit prin întinderea imașului. Are o biserică parohială, cu hramul Pogorirea S-tului Duh.

Năməloasa (Tîrgul-), *parohie,* în jud. Putna, com. cu același nume, pl. Biliești, formată din Tîrgul-Năməloasa și Costieni. Are 2 biserici, una parohială, cu hramul Adormirea, în Tîrgul-Năməloasa și a doua filială, cu hramul S-ta Treime, în Costieni.

Năməloasa, *parohie,* în com. cu același nume, pl. Biliești, jud. Putna. Se compune din cătunele Blehani, Ciucerul și Năməloasa, avînd o biserică parohială, cu hramul Pogorirea S-tului Duh, în cât. Năməloasa.

Năməloasa, *pîriŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rimnic, com. Dumitrești; izvorește din dealul Turculețul; udă partea E. a com. și se varsă în riul R.-Sărat, pe stînga luĭ, mai jos de cătunul Bicești de-sus.

Nănășeni, *fost sat,* la N. de desființatul sat Iorcani, pe teritoriul comuneĭ Tătărușĭ, jud. Suceava.

Nănășești, saŭ **Piscul-Cocoruluĭ,** *moșie,* cu o întindere de 845 pogoane, din care 300 pogoane pădure, jud. Argeș, pl. Oltul, proprietatea statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Govora din Vîlcea. Avea la 1871 o arendă anuală de 12050, cînd a fost ipotecată, împreună cu alte 380 proprietăți ale statuluĭ, pentru asigurarea împrumutuluĭ domenial de 78 de milioane.

Pe periodul 1879—86, arenda acesteĭ moșiĭ a scăzut la 7250 de leĭ; după aceasta s'a înstrăinat de guvern în timpul din urmă.

Pe moșie se află 2 morĭ, case, han și magaziĭ.

Nănăul, saŭ **Valea-luĭ-Nănăŭ,** *vale,* în com. rur. Retezul, plaiul Cloșanĭ, jud. Mehedinți.

Nănceanca, *pisc de deal,* pe moșia Mogoșești, com. Buda, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Năneasa, *vale,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Dofteana, pe unde se găsesc puțurĭ de păcură în abundență.

Năneasca saŭ **Năcești,** *cătun.* Vezĭ com. Năcești, jud. Vlașca.

Nănești, *com. rur.,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., așezat pe valea pîrîiașuluĭ Cornițelul și în cursul superior al pîrîuluĭ Dienețul. Se compune din 3 cătune: Nănești, reședința, Vladnicul și Mărăști.

La 1803, Nănești-Răzeși făceaŭ parte din județul Tecuciŭ, ocolul Polocinuluĭ («Uricarul», Codrescu, Vol. VII, pag. 313).

In partea de E. a com. se înșiră, de la N. la S., dealurile: Ghirineasa, Stîlpi și Dealul-Mare.

Se mărginește la E. cu Găiceanca (jud. Tecuciŭ); la V., cu com. Milești; la S., cu com. Petrești și la N., cu com. Pârîncea.

Are o școală mixtă, care funcționează din 1859, frecuentată de 14 copiĭ; 3 biserici: 2 ortodoxe, în satul Nănești, deservite de 2 preoți, 1 diacon și 2 cîntăreți, și una catolică în Vladnicul.

Are o populație de 370 familiĭ, saŭ 1484 suflete: 1143 Romînĭ, 324 Ungurĭ și 17 Izraeliți, toți de protecțiune romînă; 1000 agricultorĭ, 4 cu profesiuni libere, 117 muncitorĭ și 23 servitorĭ, locuind în 370 case.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 90 locuitorĭ, cu 313 fălcĭ și 40 prăjinĭ pămînt în țarină.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de aproape 1000 hect.

Proprietarĭ sunt: Caton G.

Lecca, având o moșie de 433,20 hect.; Profira Strat, o moșie de 104 hect.; și N. Țintă, posedînd 25,06 hect.

Viile ocupă o întindere de 63 hect.

Vite sunt: 70 cai, 647 vite mari cornute, 256 porci, 21 capre și 757 oi.

Budgetul comunei e la venituri de 3956 lei, 70 bani și la cheltueli, de 1979 lei, 26 bani.

Teritoriul comunei este străbătut de calea vecinală Lecca-Părincea-Nănești-Pănești și de calea comunală ce o unește cu Văleni (com. Milești).

Distanțele: la Bacău, capitala districtului, 28 kil.; la com. Părincea, reședința plășei, 5 kil.; la com. Milești, 9 kil.; la Petrești, 8 kil.

Nănești, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Bilieșți, așezată lîngă Siret. E un sat împrăștiat și înconjurat cu grădini, vii și alee de salcîm.

Se află la 16 kil. de sub-prefectura plășei, și la 34 kil. de capitala județului.

In comună sunt 2 bălți: una numită Lacul, de 30 hect., și alta, Cîrpinoaia, în întindere de 10 hect.; ambele conțin pește.

Vii sunt pe 82 hect.

Are o populație de 218 familii, sau 983 suflete, din carî: 337 agricultorî, 3 meseriași, 12 comercianți, 8 cu profesiuni libere, 25 muncitorî și 9 servitorî, locuind în 237 case.

Știu carte 70 persoane.

Are o biserică parohială, cu hramul Inălțarea-Domnului.

Budgetul com. e la venitură de 3487.01 lei și la cheltuelî, de 3484.47 lei.

Locuitorii posedă: 1 mașină de bătut porumb (cu manivelă), 2 plugurî de lemn, 60 de fier, 1 grapă de fier; 214 boi, 192 vacî, 24 cai, 895 oi și 61 porcî.

Industria și comerciul se practică în două stabilimente de băuturî spirtoase, 5 de băuturî spirtoase și coloniale, 3 fierării și 7 fabricî de rachiu și tescovină.

Nănești, *sat*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., și reședința cu același nume, situat pe pîrîașul Cornițelul și pe Valea-Nănești.

Are o populație de 266 familiî, sau 939 suflete; o școală mixtă; 2 bisericî, una clădită la 1716 de Enache Meșterul și a doua, la 1834, de preotul G. Roșu; 2 cîrciumî.

Vite: 52 cai, 472 vite marî cornute, 219 porcî și 13 capre.

In vechime satul se numea Slobozia-Nănești.

Nănești, *sat*, formînd com. cu același nume, pl. Bilieșți, jud. Putna, așezat lîngă rîul Siretul și înconjurat cu grădinî, viî și alee de salcîmî; e un sat împrăștiat.

Are o biserică parohială, cu hramul Inălțarea-Domnului.

Nănești, *sat*, făcînd parte din com. Valea-Rea, jud. Tecuciu, situat pe coasta dealului Vladnicul, în partea de S. a comunei, la 1 ½ kil. de reședința comunei.

Are o populație de 85 familii, sau 309 suflete, carî locuesc în 78 case; o biserică, cu hramul Intrarea-în-Biserică, făcută de locuitorî la 1742 și reparată la 1803, 1875 și 1891.

Copiiî din sat urmează la școala din satul Galbeni.

Locuitoriî sunt răzeși.

Teritoriul satului este de 128 hect., pe care locuitoriî îl stăpînesc în întregime.

Se zice că satul datează de vre-o 200 de anî.

Nănești, *parohie*, în com. cu același nume, pl. Bilieșți, jud. Putna, avînd o biserică parohială, cu hramul Inălțarea-Domnului.

Nănești, *vale*, în jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., prin care șerpuește pîrîașul Cornițelul și care este înclinată spre pîrîul Răcătăul.

Nănești, *pîrîu*, jud. Tecuciu, izvorește din ripa cu același nume; curge prin mijlocul satului Nănești, de la V. la E., și se varsă în partea dreaptă a Zeletinului, în raionul com. Valea-Rea.

Nănești. Vezî Pochi-Dîi, jud. Tutova.

Nănia, *colină*, în jud. Buzău, com. Vadul-Soreștilor, pe moșia Modruzești sî Căpreștî, acoperită cu pădure, în întindere de 50 hect.

Năpîrteanul. Vezî Berevoești, proprietatea statului, jud. Muscel.

Năpîrteanul, *munte*, proprietate a statului, în raionul comunei Berevoești-Ungureni, plaiul Nucșoara, jud. Muscel. Este acoperit cu pădure de brazî și molifți. Aci sunt mai multe căsării. Din acest munte, izvorește Riușorul, afluent al rîului Brătia.

Năpîrteanul, *pădure* a statului, în întindere de 200 hect., jud. Muscel, com. Berevoești-Ungureni.

Nărteasca, *numire* ce se mai dă *sforit de pădure* Doiceasca, din marele trup Bradul-cu-Sforile, com. Tisăul, jud. Buzău.

Nărteasca, *numire* dată unei *părți din moșia* Băduleasca, com. Vispești, jud. Buzău.

Nărteștî, *deal*, jud. Tecuciu, con-

tinuare a dealuluĭ Gohorul. Se terminĕ aproape de gara Berheciul. Pe dînsul sunt așezate satele: Nărteștĭ-d.-j., Nărteștĭ-d.-s. și Viile-Grecilor.

Nărteștĭ, *rîpă cu pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ, desparte satele cu acelașĭ nume, în direcție N.-V. și se varsă în partea stîngă a Berheciuluĭ.

Nărteștĭ-de-Jos, *sat*, făcînd parte din com. Gohorul, jud. Tecuciŭ, situat la Capul-Dealuluĭ, în partea de S. a comuneĭ, la 8 kil. de reședința com., care e în satul Gohorul.

Are o populație de 61 fam. saŭ 222 sufl., locuind în 67 case.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeșĭ și stăpînesc tot teritoriul cătunuluĭ, care e de 292 hect.

Comerciul se face de 3 circiumarĭ.

Copiiĭ din sat merg la școala din Nărteștĭ-d.-s.

In partea de S., pe coastă, se află Viile-Grecilor, unde a fost și satul Greci.

Nărteștĭ-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. Gohorul, jud. Tecuciŭ, situat pe dealul cu acelașĭ nume, la 5 kil. de reședința comuneĭ, și despărțit de Nărteștĭ-d.-j. printr'o rîpă.

Are o populație de 160 familiĭ, saŭ 563 suflete; o biserică, cu hramul Intrarea-în-Biserică, făcută de locuitorĭ la 1834, după cum se vede în inscripția ce se află d'asupra ușeĭ, și care s'a reparat la 1882, tot de locuitorĭ, carĭ o și întrețin; o școală mixtă, înființată la 1875 și frecuentată de 44 copiĭ.

Comerciul se exercită de 2 circiumarĭ.

Locuitoriĭ sunt toțĭ răzeșĭ și stăpînesc tot teritoriul, care e de 580 hect.

Satul este străbătut de un drum care'l unește cu satul Gohorul.

Năruja, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Vrancea, situată pe amîndouă părțile gureĭ, pe unde se varsă pîrîul cu acelașĭ nume în Zăbala, la 16 kil. de sub-prefectura plășeĭ și la 53 kil. de capitala județuluĭ.

E udată de pîraiele Năruja, Zăbala, Peticul, Reghiul și Săratul.

Virfurile de munțĭ din această comună fac parte din lanțul munților Vranceĭ; la poalele lor sunt mine de sare.

Se compune din cătunele: Lunca, Năruja (unde se află și primăria comuneĭ), Petreștĭ, Podul-Năruja, Podul Stoica, Poenița, Reghiul și Stroești.

Are o populație de 229 familiĭ, saŭ 997 suflete, din carĭ: 198 agricultorĭ, 13 industriașĭ, 2 comercianțĭ, 2 cu profesiuni libere, 342 muncitorĭ și 20 servitorĭ, locuind în 238 case.

Știŭ carte 61 persoane.

Sunt 212 contribuabilĭ.

Are o biserică parohială, cu hramul Cuvioasa Paraschiva; o școală mixtă, construită de comună și frecuentată de 29 copiĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2162.01 leĭ și la cheltuelĭ, de 2141.70 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 30 plugurĭ de lemn; 4 morĭ de apă; 242 boĭ, 204 vacĭ, 69 caĭ, 1864 oĭ, 71 capre și 161 porcĭ.

Sunt 250 stupĭ cu albine.

Viĭ sunt de 6 hect.; cultură de cereale, pe mai mult de 500 hect.

Industria și comerciul se practică de 2 comercianțĭ de băuturĭ spirtoase, 3 fierarĭ, 3 cărăușĭ. Sunt 5 pive și dîrste și 7 herăstrae.

Năruja, *cătun*, în comuna cu acelașĭ nume, pl. Vrancea, jud. Putna, situat pe amîndouă părțile gureĭ pe unde se varsă Năruja în Zăbala.

Are o biserică parohială, cu hramul Cuvioasa Paraschiva.

Năruja, *parohie*, în com. cu același nume, pl. Vrancea, jud. Putna, formată din cătunele: Năruja, Stroești, Poenița, Lunca, Reghiul, Podul-Stoica, Petreștĭ și Podul-Năruja. Are 1 biserică parohială cu hramul Cuvioasa Paraschiva, în cătunul Năruja.

Năruja, *pîrîŭ*, jud. Putna, ce izvorește din muntele Poiana, mai sus de satul Herăstrăul, primind în cursul săŭ, următoarele piraie: Mordanul, ce vine de la Poarta-de-Vînt, Gorul, ce vine din virful munteluĭ cu același nume, Verdele, ce izvorește din muntele Verdele, Pietrosul, ce izvorește din muntele Pietrosul, Băloasa, ce curge din muntele Sboina.

Se varsă în Zăbala, lîngă comuna Valea-Săreĭ, la cătunul Prisaca, după ce udă comunele: Herăstrăul, Năruja și Nistoreștĭ.

Năruja (Dealul-), *pădure*, în întindere de 50 hect., situată pe teritoriul comuneĭ Năruja, pl. Vrancea, jud. Putna. Aparține locuitorilor din sus-zisa comună în indiviziune.

Năruja (Podul-), *cătun*, în comuna cu același nume, pl. Vrancea, jud. Putna, situat pe pîrîul Năruja, lîngă locul unde dă în Zăbala.

Are o populație de 49 suflete, carĭ locuesc în 14 case.

Năsintocul, *vale*, jud. Vălcea, pl. Ocolul, com. Vlădești.

Năsipăria, *deal*, pe moșia Lu-

peni, com. Hudeşti, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiu.

Năsipăria, *deal,* ce se prelungeşte pe partea de N.-E. a satului Albeşti, comuna Albeşti, pl. Crasna, jud. Fălciu. Se numeşte astfel din cauza mareĭ cantităţĭ de năsip ce conţine.

Năsipăria, *deal,* făcînd hotarul între com. Galata, pl. Codrul şi Miroslava, din pl. Stavnicul, jud. Iaşi; pe podişul său trece de-a curmezişul şoseaua judeţeană Iaşi-Roman; de pe el se scoate prundiş.

Năsipăria, *pisc de deal,* pe moşia Hudeşti, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiu.

Năsipărieĭ (Dealul-), *deal,* pe moşia Hilişeul-Curt, com. Hilişeul, pl. Coşula, jud. Dorohoiu.

Năsoeşti-Cetăţuia, *moşie,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadişa, aparţinînd statului şi aducîndu-ĭ un venit de 3100 leĭ. Inainte de secularizare, ţinea de mănăstirea Berzunţul. Pe această moşie a fost ceartă şi judecăţĭ dese între răzeşiĭ şi egumeniĭ mănăstireĭ Berzunţul. Astfel s'a intîmplat la 1781, pe timpul Domnitoruluĭ C. Moruzi-Voevod, în urma jalbeĭ dată de egumenul Ghenadie, ca să se hotărnicească din noŭ părţile de moşie. Acestea s'aŭ hotărît definitiv, de către Mateĭ Hurmuzache, în favorul mănăstireĭ.

Năsoeşti-Particulari, *sub-diviziea satului* Năsoeşti-Răzeşi, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., situat pe pîrîul Nadişa, la 2 kil. de satul Nadişa (şcoala).

Are o populaţie de 58 familiĭ, saŭ 225 suflete; o biserică catolică, clădită în 1865 de locuitorĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite: 16 caĭ, 113 vite marĭ cornute şi 56 porcĭ.

Năsoeşti-Răzeşi, *cătun,* în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., al com. Nadişa, situat pe dreapta pîrîuluĭ Nadişa, la 2 kil. de satul Nadişa (şcoala).

Are o populaţie de 77 familiĭ, saŭ 301 suflete; o biserică ortodoxă, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, clădită de locuitorĭ la 1777.

Vite: 15 caĭ, 193 vite cornute şi 7 porcĭ.

Năsoeşti-Răzeşi, *moşie,* în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., comuna Nadişa, aparţinînd răzeşilor din comună.

Năsoeştilor (Dealul-), *deal,* în judeţul Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadişa, de pe teritoriul cătunuluĭ Cetăţuia.

Năsolea, *cascadă,* în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, formată de pîrîul Uzul, la picioarele munteluĭ Farcul şi la care se ajunge cu greu, printr'o pădure deasă de brazĭ şi fagĭ.

Năstase, *sat,* pe şesul din dreapta Başeuluĭ, în partea de S. a com. Brăteni, pl. Ştefănesti, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 219 hect. şi o populaţie de 45 familiĭ, saŭ 129 suflete.

Vite sunt: 33 boĭ şi vacĭ, 29 caĭ, 30 oĭ şi 16 porcĭ.

Năstăseni, *sat,* făcînd parte din com. Godineşti, jud. Tecuciu. Pe acest loc a existat o dată satul Năfurdeşti. Locuitoriĭ de aicĭ aŭ format satul Biceşti, din pl. Zeletinul.

E situat la N. şi la 7 kil. şi 700 m. departe de reşedinţa com., la marginea de V. a dealuluĭ Medeleni.

Are o populaţie de 44 familiĭ, saŭ 174 suflete, locuind în 50 case.

Teritoriul satuluĭ este de 168 hect.

Locuitoriĭ sunt răzeşi.

Năstăseşti, *sat,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Bulzeşti, situat în valea pîrîuluĭ Frăţilă. Are o populaţie de 377 suflete, locuind în 109 case.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Cîrstuleşti, ce este la 3700 m.

Are o biserică; 5 cîrciumĭ.

Năstăsoaia, *vîrf de deal,* situat la N. de com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova, acoperit cu viĭ.

Năsturelul, *com. rur.,* în partea de S. a plăşeĭ Marginea, jud. Teleorman, situată pe ţărmul gîrleĭ Pasărea, care derivă din Dunăre şi udă toată partea de S. a com.

La N. şi E., se învecineşte cu proprietatea Bragadirul şi la V. cu proprietatea Zimnicea. Are un cătun, Zimnicelele, la 3 kil. de Zimnicea.

Toată partea de S.-V. a com. este şerpuită de mulţime de ape, atît stătătoare cît şi curgătoare. Afară de gîrla Pasărea, maĭ sunt: Boazul, care derivă din această gîrlă; Calota, Luciul, Rotundul, Bentul, Bouleţul şi Craca, ape stătătoare, provenite din revărsările Dunăreĭ în canalul Pasărea.

Comuna Năsturelul poartă şi numele de Herasca, după numele fostuluĭ proprietar, Banul Constantin Heresca, care a făcut moşia sa donaţiune Academieĭ Romîne şi bisericeĭ Sf. Vinerĭ din Bucureşti.

Cătunul Zimnicelele se numea mai înainte Satul-Nou. Acest cât. se află în depărtare de Năsturelul de aproape $1^1/_2$ kil., în partea de V., spre orașul Zimnicea.

Populația com. cu a cătunului este de 776 suflete, din cari 138 contribuabili.

Vite: 283 cai, 716 vite mari cornute, 2840 vite mici cornute și 134 porci.

Budgetul com. e de 4750 lei și 43 bani, la venituri și de 4670 lei și 76 bani, la cheltueli.

Are o școală, frecuentată de 18 elevi; 2 biserici, una în cât. Năsturelul și alta în Zimnicelul, deservite de 1 preot și 2 cântăreți.

Căi de comunicațiune are spre orașul Zimnicea și spre com. Bragadirul, pe șosele vecinale; iar spre com. Frumoasa, la N.-V., are numai drumuri naturale.

In raza acestei com. se găsesc mai multe măguri, dintre cari una la N., care poartă numele de Măgura-cu-Boz; o altă între cât. Zimnicele și Năsturelul, cu numele de Măgura Caravaniței și o a treia Măgura-Mare, chiar în Năsturelul. Înălțimea lor variază între 15—20 m. și baza, de la 50—80 m. în periferie.

In partea de N. se văd încă și azi urmele liniei ferate ruse din campania 1877, Zimnicea-Frățești, care s'a desființat la 1887.

Năsturelul, *moșie,* în jud. Teleorman, pl. Marginea, com. cu același nume, donată de către răposatul general Năsturel Herescu, parte bisericei Sf. Vineri din București, parte Academiei Române.

Nătămenia, *deal,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, la hotarul com. rur. Balta. Aci a fost, se zice, o circiumă a lui Tudor Vladimirescu.

Nătărăi, sau **Insurăței,** *sat,* pendinte de com. Seaca-Belciugata, pl. Șerbănești, jud. Olt, format de însurățeii împroprietăriți aci, pe moșia statului, în 1879.

Are o populație de 100 familii, cari posedă 550 hect.

Alături de acest sat, s'a mai format un alt cătun de către locuitorii împroprietăriți, în baza legei vînzărei bunurilor statului și cărora li s'a vîndut pămînt în loturi. Acest cătun nou are o populație de 313 familii, posedînd 1565 hect.

Năutul, *pisc,* com. Dragoslavele, jud. Muscel, plaiul Dîmbovița.

Năvăcești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Măgureni, pl. Filipești, jud. Prahova. Are o populație de 126 locuitori.

Năvîrgeacul, *loc izolat,* cu fîntînă, com. Mădulari, pl. Cerna, jud. Vîlcea.

Năvrapul, *pădure,* supusă regimului silvic, proprietatea moșenilor Berevoești-Pămînteni, plaiul Nucșoara, jud. Muscel, avînd, împreună cu pădurile Piperuși și Oboarele, o întindere de 3000 hect.

Năvrăpeasa, *gîrlă,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j.; desparte la E. com. Măciuca de com. Gușoeni.

Năvrăpești, *parte* din *satul* Miroslăvești, jud. Suceava.

Năvrăpești, sau **Sohodorul,** *pîriă,* jud. Suceava, udă satul și com. Miroslăvești, pe o lungime de 7 kil și se varsă în Moldova.

Năzărioaia, *sat,* făcînd parte din com. Vultureni, pl. Berheciul, județul Tecuciu, situat pe coasta de V. a dealului cu același nume, la 5 kil. de Vultureni, în partea de N.-V.

Are o populație de 21 familii, sau 82 sufl., locuind în 18 case.

Teritoriul satului este de 166 hect.

Locuitorii, vechi clăcași, stăpînesc 76 hect., iar proprietarul, 90 hect.

Acest sat își trage numele de la nevasta unui locuitor, numită Năzare, care murind a lăsat acest loc soției sale. Locuitorii îi mai zic satului și Năzăroaia sau Satul-lui-Năzare.

Neacșul, *vale,* jud. Olt, comuna Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., care se varsă în Cungrea-Mare, pe țărmul sting, tot în raionul comunei Ciomăgești.

Neacșul (Stan), *vîlcea,* care se formează pe teritoriul com. Titulești, cât. Ungurei, pl. Șerbănești, jud. Olt, cu direcția de la V. către E. se varsă în rîul Dorofeiul.

Neacșului (Movila-), *movilă,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situată pe cîmpul Bărăgan, spre S. de satul Marsilieni; are o înălțime de 14 m.

Neacșului (Valea-), *vale,* în jud. Buzău, com. Gura-Nișcovului, cât. Cîrlomănești.

Neaga, *numire,* ce a purtat din vechime și mai poartă *com. rur.* Socetul din pl. Tîrgului, jud. Teleorman. Numirea oficială de Socetul i s'a dat mai tîrziu.

Neaga, *sorginte de ape minerale,* în jud. Buzău, com. și cât. Rușiavățul; conține sulf și fier.

Neaga, *vălcea*, jud. Teleorman, ce trece prin com. Socetul, saŭ Neaga; începe despre comuna Bălţaţi, la N.-V., şi se terminĕ în Valea-Vedeĭ.

Neaga (Doamna), fiică a luĭ Mitrea Vornicul, unul din fruntaşiĭ boerilor din jud. Buzăŭ, devenită soţia luĭ Mihnea, fiul luĭ Alexandru-Vodă şi nepotul luĭ Mircea Ciobanul, fiul luĭ Radu Calugărul, toţĭ din Buzăŭ. Mircea domni în ţară în două rînduriĭ: la 1577—1583 şi la 1585-1590. Din cauza cruzimilor şi a împilărilor, pierzîndu-şĭ tronul, se duse la Constantinopole, unde se turci de bună voie, sub numele de Mehmet-Bey. Soţia sa Neaga, rămîind singură, se retrase în Buzăŭ, în vastele sale proprietăţi: Cislăul, Tisăul şi Lapoşul, la care, probabil, a adăugat şi ceea ce-ĭ rămăsese de la soţul săŭ. Neaga s'a distins şi prin multe fapte de pietate, zidind mănăstirĭ şi bisericĭ.

Din nenumăratele edificiĭ pe care tradiţia le atribue şi locurĭ cu numele săŭ, vom expune pe cele maĭ însemnate:

a) Cetatea Doamneĭ Neaga, numită şi «La-Zidul-Doamneĭ», ruine în com. Cislăul, cătr. Buda, pe o frumoasă poiană, între munţiĭ Gilma şi Scărişoara, înconjurată de izvoarele: Valea-Ziduluĭ şi Valea-Dogarilor. Aci se văd ruinele unuĭ mare palat fortificat, iar la poartă un colosal stejar bine conservat, avînd periferia de 5 m. Tradiţia adaugă că sub ruinele acestuĭ palat ar fi bolţĭ, în care sunt şi acum ascunse averile D-neĭ.

b) Palatul Cheea. Vezĭ Cheea, com. Tisăul.

c) Palatul şi biserica de la Cucuiata. Vezĭ Cucuiata, com. Grăjdana.

d) Biserica Doamneĭ Neaga din com. Lapoşul, ruine, care abia se maĭ cunosc.

e) Puţul Doamneĭ Neaga în com. cătr. Lapoşul, lîngă ruinele bisericeĭ, în livedea de prunĭ a luĭ Temistocle, unde, după tradiţie, s'aŭ aruncat fetele eĭ (unĭĭ spun 2, iar alţiĭ, 3), ca să nu cadă în mîna Turcilor, carĭ veniseră a le robi. Colacul puţului se conservă bine, iar inscripţiunile după dînsul aŭ devenit aproape ilizibile, ceea ce a făcut pe d-l Odobescu să zică: «e săpat cu slove pe care, zăŭ, nicĭ ceĭ maĭ cărturarĭ din ziua de astăzĭ nu le maĭ pot ghici.» (Ψεύδο-κυνηγετικός. Scrierĭ literare şi istorice, vol. III, pag. 176). Puţul e foarte adînc; la gură aŭ crescut cîţĭ-va socĭ. Se spune că în fundul luĭ ar fi aruncate avuţiĭ.

f) Poiana Doamneĭ Neaga, loc izolat şi de o rară frumuseţe în com. şi cătr. Lapoşul, unde era un palat şi o grădină de preumblare. De aci pleca alee până la cetatea din Cislăŭ şi cetatea din Tisăŭ, pe dealul Mesteceni, pe a căruĭ culme pare a fi încă urme de şosea. Tradiţia spune că aci aŭ prins-o Turcii şi aŭ omorît-o.

g) Drumul Doamneĭ Neaga, în com. Ruşlavăţul; începe din muntele Băidea, de la schitul Cîrnul, fondat de moşiĭ eĭ (Doamna Chiajna şi Mircea Ciobanul) şi se infundă în muntele Pănătăul. E o lucrare de artă, fiind maĭ tot săpat în stîncĭ.

h) Mănăstirea Cislăul, pe care a zidit-o mutînd aci pe călugării de la schitul Aninoasa, ce era în ruine.

i) Biserica S-ţiĭ Ingerĭ din oraşul Buzăŭ, unde, în capul pantahuzeĭ, se vede trecută Doamna Neaga cu 100 talere. Pantahuza ce conservă în biblioteca decedatuluĭ C. Don.

j) In fine drumul Doamneĭ Neaga, din com. Gura-Sărăţeĭ, care începe din malul rîuluĭ Teleajenul, trece prin Sărata, merge până la comuna Gura-Nişcovuluĭ, de unde se bifurcă, o ramură continuînd pe malul rîuluĭ Nişcovul, prin com. Grăjdana şi Tisăul, iar alta trecînd rîul Buzăŭ şi mergînd prin comuna Măracineni în com. Scurteşti. Acest drum e indicat prin marĭ crucĭ de piatră, maĭ toate din aniĭ 1583 şi 1584. (Vezĭ Istoricul comuneĭ Gura-Sărăţeĭ), etc.

Din lucrurile rămase de la Doamna Neaga, este şi o cruce ferecată, pe care a dăruit-o mănăstiriĭ Bratschi din Chiev în anul 1600. Se găseşte zugrăvită între ctitorĭ la Episcopia din Buzăŭ şi la mănăstirea Bradul.

Neaghiĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Vipereşti, care se scurge în rîul Buzăul.

Neagoe, *pisc*, pe malul rîuluĭ Otăsăul, com. Petrarĭ-d.-s., pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Neagoşul, *deal*, jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Chiojdeanca.

Neagota, *parte* din *satul* Romani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea; în vechime parte se numea Neagota şi parte Desrobiţi.

Neagota, *pîrîu*, jud. Tecuciŭ, com. Corbasca, afluente al Rogoazeĭ; curge de la N. spre S. şi se varsă în pîrîul Corbasca.

Neagota, Romani şi Bîrzoteni, *moşiĭ* ale statuluĭ, pendinte de mănăstirea Bistriţa, situate în com. Romani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Se arendează cu 7100 leĭ anual.

Neagota şi Valea-luĭ-Neagu, *trupurĭ de pădure* ale statuluĭ,

în întindere de 750 hect., carĭ, împreună cu trupurile Crîngul-Popești (15 hect.) și Plăiețul (20 hect., formează pădurea Romani, situată în com. Horezul, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Neagota, *vale*, jud. Vîlcea, com. Romani, plaiul Horezul.

Neagotiĭ (Valea-), *vale*, izvorește de la hotarul comuneĭ Romani și se varsă în rîul Bistrița, în raionul comuneĭ Tomșani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Neagra, *sat*, cu 250 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Poiana-Lacului.

Neagra, *sat*, numit în partea estică Șes-Tină, iar în cea vestică Gura-Haiteĭ, pe moșia și în com. Neagra-Șaruluĭ, jud. Suceava, așezat pe țărmurile pîrîuluĭ Neagra-Șaruluĭ, pe o lungime de 11 kil. și o lățime de 3 kil.

Are o populație de 271 familiĭ, saŭ 1102 suflete, din carĭ 309 contribuabilĭ, locuind în 328 case; o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, clădită din lemn de răzășĭ în 1852, pe locul alteia vechĭ ce fusese adusă din Dorna-Vatra și din care icoanele și catapeteazma se văd și acum în noua biserică, care e deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, înființată în 1865, condusă de un învățător și frecuentată de 35 elevĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Panci, 4070 m.; la Șarul-Dorniĭ, 6 kil., și la Gura-Haiteĭ, 9 kil. Vezĭ com. Neagra-Șaruluĭ și Dorna.

Neagra, *mahala*, aparținînd cătunuluĭ Baia-de-Fier, jud. Gorj, plaiul Novaci. Are 23 familiĭ, saŭ 69 suflete.

Neagra, *cătun*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul, situat la gura pîrîașuluĭ cu acelașĭ nume și în stînga pîrîuluĭ Bicazul.

Neagra, *braț* (prival), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, teritoriul comuneĭ Vlădeni; pune în comunicație lacul Mocilna cu Borcea.

Neagra, *baltă*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Desa; conține multe minerale, dintre carĭ iodul predomină.

Neagra, *baltă*, jud. Ilfov, pl. Mostiștea, la E. pădureĭ cu acelașĭ nume.

Neagra, *ramură de munte*, ce se detașază spre S.-E. din grupa munteluĭ Ceahlăul, pe teritoriul comuneĭ Bicazul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu; este formată din două șire maĭ principale: Obcina-Neagră și Neagra-Săcuesculuĭ.

Neagra, *moșie*, jud. Argeș, pl. Pitești, cu o întindere de 612 pogoane, din care 450 pogoane pădure proprietatea statuluĭ, pendinte de Mitropolia din București. Se arendează cu 240 leĭ anual.

Neagra, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 1847 hect., pendinte de com. Haimanalele, pl. Filipești, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Groșetul-Mălăeasa, 150 hect., formează pădurea Haimanalele.

Neagra, *pîrîŭ*, izvorește de pe teritoriul satuluĭ Popricani, com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iași, curge de la N. spre S. și se varsă în iazul cu acelașĭ nume.

Neagra, *pîrîŭ*, izvorește din Pădurea-Neagră și se varsă în rîul Cricovul-Dulce, la locul numit La-Rîpă, spre S. de com. Haimanalele, pl. Filipești, jud. Prahova.

Neagra-Broștenilor, *sat*, pe moșia și în com. Broșteni, jud. Suceava, de care ține și localitatea numită Poiana-Vinuluĭ, locuită de cîțĭ-va sătenĭ, carĭ n'aŭ proprietățile lor, ci țin cu arendă anuală cîte o bucată de loc de la proprietate.

Așezat pe țărmul drept al pîrîuluĭ cu același nume, are o populație de 51 familiĭ saŭ 290 suflete, din carĭ 60 contribuabilĭ, locuind în 62 case; o cîrciumă; o băcănie; o moară și un herestrăŭ.

Meseriașĭ sunt: 1 croitor, 3 cojocarĭ, 2 dulgherĭ, 2 pietrarĭ și 4 fierarĭ.

Școala și biserica din Broșteni servesc și acestuĭ sat.

Improprietăriți în 1864, sunt un fruntaș, 4 pălmașĭ și 4 codașĭ, stăpînind 57 fălcĭ, afară de ceĭ cu 20 prj.

E străbătut numaĭ de șoseaua ce leagă Broșteni cu Dorna.

Neagra-Broștenilor, *pîrîŭ*, jud. Suceava. Izvorește din Transilvania, atinge hotarul Țareĭ la Cheia-Negreĭ, formează hotar între com. Șarul-Dorniĭ și Ardeal pe o întindere de 3 kil. și după ce a învîrtit un herăstrăŭ și 2 morișteĭ, trece în com. Broșteni, la Poiana-Vinuluĭ; udă și această comună pe o lungime de 20 kil., învîrtind alte două herăstrae și o moară, și se varsă în Bistrița, în dreptul satuluĭ Broșteni.

Acest pîrîŭ poartă maĭ multe nume: în Transilvania i se zice Neagra Secuilor; cum atinge hotarul Țareĭ, ia numele de Neagra-

Drăgoeșeĭ, maĭ la vale, de Neagra-Păltinișuluĭ și în fine, de Neagra-Broștenilor.

In Romînia are de tributarĭ din dreapta: Crîstișorul, Ortoița, Ortoaia, Pîrîul-Cerbuluĭ, Pahomie, Pîrîul-Arșițeĭ-Rele și al-Salahorilor; iar din stînga: Secul, al-Ursuluĭ, al-Văcărieĭ, Țihlița, Căprăria-Mică, Căprăria, Pîrîul-Acheșuluĭ, Negrișoara, Pîrîul-Arșurilor și al-Omuluĭ. E navigabil pentru plute.

La Poiana-Vinuluĭ e un agent vamal, care priveghiază să nu se introducă în Țară plute în mod fraudulos.

Neagra-Drăgoești. Vezĭ Neagra-Broștenilor, jud. Suceava.

Neagra-Mare, *pîrîiaș,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul, izvorește din apropierea munteluĭ Gruiul, vărsîndu-se pe stînga în Bicaz, lîngă satul Neagra. Pe valea sa se găsesc bolovanĭ marĭ de calcar.

Neagra-Mădeiuluĭ, *sat,* pe moșia Borca, jud. Suceava, com. Mădeiul, înșirat în lungul țărmuluĭ drept al pîrîuluĭ Neagra-Broștenilor.

Are o populație de 15 familiĭ, saŭ 73 suflete, din carĭ 48 contribuabilĭ, locuind în 17 case.

Improprietărițĭ în 1864 sunt: 3 fruntașĭ, 3 pălmașĭ și 10 codașĭ, stăpînind 48 ½ fălcĭ.

Biserica și școalele din Broșteni servesc și acestuĭ sat.

Singurul drum ce leagă Broșteni cu Dorna trece pe aci.

Neagra-Mică, *pîrîiaș,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul, se varsă în pîrîiașul Neagra-Mare.

Neagra-Păltinașuluĭ. Vezĭ pîr. Neagra-Broștenilor, j. Suceava.

Neagra-Săcuesculuĭ, *ramură de munte,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul.

Neagra-Săcuilor. Vezĭ pîr. Neagra-Broștenilor, jud. Suceava.

Neagra-Șaruluĭ, *com. rur.,* în jud. Suceava, pl. Muntele, situată spre V. și la 113 kil. de Fălticeni. Se mărginește la E. cu com. Șarul-Dornĭĭ; la V. și S. cu Transilvania și comuna Șarul-Dornĭĭ și la N. cu comuna Șarul-Dornĭĭ și Bucovina.

Are forma unuĭ poligon neregulat, tinzînd spre rotunzime. E compusă din satele Neagra și Șărișorul, cu reședința în satul de la care și-a luat numele.

Are o populație de 314 familiĭ, saŭ 1283 suflete, din carĭ 355 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, condusă de un învățător.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 6060 leĭ, și la cheltuelĭ, de 6035 leĭ.

Vite sunt: 364 caĭ, 524 boĭ, 840 vacĭ, 2532 oĭ, 58 capre și 185 porcĭ.

Moșia e proprietatea locuitorilor răzeșĭ și are 7909 hect., din carĭ 6258 hect. pădure, 1373 hect. fînață, 19 hect. cultivabil și restul sterp.

E udată de pîrîul Neagra-Șaruluĭ cu afluenții săĭ, din dreapta: Pîrîul-Braduluĭ, Băuca și Tăietura, iar din stînga: Haĭta, Panacul, Răchitișul, Pîrîul-Paltinuluĭ, Pîrîul-cu-Pește, Pîrîul-Popiĭ, al-Bărloagelor, al-Runculuĭ și al-Măganuluĭ. Maĭ sunt: Pîrîul-Tulbure, Pîrîul-Mare și Șărișorul.

Munțiĭ comuneĭ ceĭ maĭ însemnațĭ sunt: Călimanĭ, Tăeturile, Șărbeĭ, Lucaciul și alțiĭ în număr de aproape 30.

Altitudinea comuneĭ, în Vîrful-Lucaciuluĭ, atinge 1777 m.

Locuitoriĭ se ocupă cu exploatarea pădurilor și creșterea vitelor.

Neagra-Șaruluĭ, *pîrîu,* jud. Suceava, intră în Țară la locul numit Gura-Haĭteĭ, în com. Neagra-Șaruluĭ, pe care după ce o străbate, trece în com. Șarul-Dornĭĭ, formînd hotarul Țareĭ din spre Bucovina pe o lungime de 6—7 kil. După un curs total de 25 kil., în care a învîrtit 12 morișteĭ, 7 ferăstraeĭ și 2 piue, se varsă în Bistrița, drept satul Gura-Negreĭ. Apa sa fiind foarte repede, e navigabilă pentru plute.

Are de tributarĭ în Țară, din dreapta, Pîrîul-Braduluĭ, Băuca cu Băucuța și Tăetura, Călimănelul, Pîrîul-luĭ-Mîndrilă, al-Rusuluĭ, al-Pietrenilor, al-Pichetuluĭ, Vîlcelele și Pîrîul-Rece; iar de-a stînga Pîrîul-Haĭteĭ, Pîrîul-cu-Pește, Pîrîul-Popiĭ, al-Bîrloagelor, al-Runculuĭ, al-Măganuluĭ, Pîrîul-Mare, Șărișorul-Mare și Pîrîul-Burtuculuĭ, din Bucovina.

Neagră (Movila-), *movilă* însemnată, naturală, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Canli-Bugeac, situată în partea sudică a plășeĭ și în cea centrală a comuneĭ, pe una din ondulațiunile sudice ale dealuluĭ Actopraclac; are 65 m. înălțime; punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea, domină asupra satelor Canli-Bugeac, Pașa-Cîșla și asupra drumuluĭ comunal Pașa-Cîșla-Caugagi, ce trece pe la picioarele sale; este acoperită cu verdeață.

Neagră (Valea-), *schit,* pe teritoriul com. Herăstrăul, jud. Putna, fondat în 1755 de niște călugărĭ ruși de la schitul Poiana-Măruluĭ, din R.-Rărat, de la carĭ

aŭ rămas 4 icoane aduse din Rusia. Are o proprietate de 100 hect.

Neagră (Valea-), *deal* însemnat, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Andreași; se desface din Culmea-Scorușuluĭ; se întinde printre pîrîul Valea-Neagră și afluentul său pîrîul Lacul; brăzdează partea estică a comuneĭ; e acoperit cu păduri și pășuni.

Neagră (Valea-), (Plaiul), una din *potecele* cele mai însemnate din Munții-Vrancei, jud. Putna, pe care se suie la munte oile și cele-l'alte vite ale Vrăncenilor.

Acest plaiŭ apucă Muntele-Verde și duce la Poarta-de-Vînt pe la Pietrosul.

Neagră (Valea-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia Comarnicul, pl. Peleșul, jud. Prahova.

Neagră (Valea-), *vale* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Nehoiașul, izvorește din M. Curul-Munteluĭ și se scurge în Buzăŭ, în dreptul Văeĭ-Grămăticuluĭ. Conține păstrăvĭ. Malurile sale sunt acoperite cu seculare păduri de brad.

Neagră (Valea-), *vale* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Goldești; începe de la M. Viforîta și se scurge în pîrîul Bîsca-Mare. Malurile sale formează grosul pădureĭ de brad, ce acoperе poalele munteluĭ Penteleul.

Neagră (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, cătunul Miluiți; începe de la Piscul-Draculuĭ și se scurge în Nișcovul.

Neagră (Valea-), *vale*, în jud. Mușcel, com. Colibași, pl. Rîul-Doamneĭ; se varsă în rîul Doamna pe malul sting, în raionul aceleĭ comune.

Neagră (Valea-), *vale*, izvorește din Virful-Babeșuluĭ, curge de la N.-V. către S.-E. și se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept, în raionul com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Neagră (Valea-), *vale*, izvorește de sub poalele munteluĭ Zăganul, se unește cu pîrîul Curul-Roșu și cu izvorul Timpa, spre E. de mănăstirea Cheia, și împreună formează pîrîul Timpa, care se varsă în rîul Teleajenul, pe malul sting, în com. Măneciul-Ungureni, jud. Prahova.

Neagră (Valea-), *pîrîŭ* însemnat, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ; izvorește din Culmea-Alunuluĭ; udă partea de S. și E. a com. Andreași, trecînd prin cătunul Tirîtul, intră în plasa Margînea-d.-s., udă com. Dealul-Lung, și se varsă în rîul Rîmna, mai jos de cătunul Petreanul, al com. Odobasca, după un curs de 22 kil. Valea sa este foarte frumoasă, mărginită de o parte și de alta de munțĭ înalțĭ, acoperiți cu păduri seculare. Pe albia luĭ merge drumul de la com. Dealul-Lung la comuna Andreași.

Neagră (Valea-), *vale*, la 7 kil. spre S.-E. de com. Brezoĭul, pl. Cozia, jud. Vîlcea.

Neagul, *pisc* însemnat, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia, așezat în partea de V. a com.; e acoperit cu păduri și pășuni.

Neaguluĭ (Munții-), *ramură de munți*, ce se detașează spre S.-E. din grupa munților Ceahlăul, până în spre V. satuluĭ Bîcazul, din com. cu același nume, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Neaguluĭ (Piatra-), *deal*, jud. Prahova, pl. Prahova, com. Provița-d.-j., acoperit cu pădure mărunță. La poalele luĭ sunt livezĭ, izlazurĭ, prunĭ și se cultivă porumb.

Neaguluĭ (Pîrîul-), *pîrîaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bîcazul, izvorește din munții cu același nume și se varsă pe stînga pîrîuluĭ Bîcazul, după ce străbate valea formată de ramura munților Neagra și Neaguluĭ.

Neaguluĭ (Valea-), *numire* dată uneĭ *părțĭ* din *moșia* Cîndești-d.-j., jud. Buzăŭ, în opoziție cu Cerbul, ce se dă celeĭ-l'alte părțĭ.

Neaguluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Măgura, începe din Predealul-Buzăuluĭ și se scurge în rîul Buzăul.

Neajlovul, *plasă*, în jud. Vlașca. Și-a luat numele de la rîul care o străbate în tot lungul prin centru.

Este încorporată cu pl. Glavaciocul, formînd singură o pl.: Glavaciocul-Neajlovul, cu reședința în Obedeanca.

Este situată la N.-E.-E. a județuluĭ.

Limitele sale sunt: la N., jud. Dîmbovița și o parte din jud. Argeș; la E., jud. Ilfov, de care în mare parte o desparte rîul Argeș; la S., pl. Cîlnîștea; la V., pl. Glavaciocul.

Suprafața plășeĭ, în limitele arătate mai sus, este de 94813 hect.

Populația plășeĭ este de 78394

locuitorĭ, socotind şi ceĭ din Glavaciocul.

Numărul comunelor din această plasă este de 29, cu 55 cătune şi anume:

1. *Adunaţi-Sîrbeni*, constituind o comună.

2. *Babele*, cu cătunele: Babele, Dănciuleşti şi Găureni.

3. *Bucşani*, cu căt.: Bucşani-d.-s., Bucşani-d.-j. şi Podişorul.

4. *Cîrtojani*, cu cătunele: Cîrtojani şi Sadina.

5. *Căscioarele*, cu cătunele: Căscioarele, Golăşei, Podul-Popa-Nae.

6. *Clejani*, constituind singură o comună.

7. *Corbi-Ciungi*, cu cătunele: Corbi-Ciungi şi Vadul-Stanchiĭ.

8. *Crevedia-Mare*, cu cătunele: Coşoaia şi Crevedia-Mare.

9. *Fundul-Părului*, cu cătunele: Crovul, Fundul-Părului şi Grozăveşti.

10. *Gisteşti-Romînĭ*, cu cătunele: Gisteşti-Romînĭ şi Gisteşti-Sîrbĭ.

11. *Gratia-Mare*, cu cătunele: Drăghineşti şi Gratia-Fărcăşanca.

12. *Letea-Nouă*, constituind singură o comună.

13. *Mirşia*, constituind singură o comună.

14. *Nebuna (Valea-Nebună)*, constituind singură o comună.

15. *Obedeni*, cu cătunele: Angheleşti, Bucşani-d.-j., Obedeni şi Pîrlita.

16. *Obislavi*, constituind singură o comună.

17. *Patru-zecĭ-de-Crucĭ*, cu cătunele: Moara-din-Groapă şi Patru-zecĭ-de-Crucĭ.

18. *Roata-Cătunul*, constituind singură o comună.

19. *Roata-de-Jos*, cu cătunele: Roata-d.-j. şi Sgaia.

20. *Ruşi-luĭ-Asan*, cu cătunele: Ruşi-luĭ-Asan (cu mahalaua Cuneşti) şi Satul-Nouĭ.

21. *Udeni*, cu cătunele: Sîrbeni-Moşteni şi Udeni.

22. *Ueşti-Goleasca*, cu cătunele: Popeasca-Ciupagea şi Ueşti-Goleasca.

23. *Ueşti-Moşteni*, constituind singură o comună.

24. *Vînători-Marĭ*, cu cătunele: Cupele şi Vînători-Marĭ.

25. *Vînători-Micĭ*, cu cătunele: Poeana-luĭ-Stîncă şi Vînători-Micĭ.

26. *Vişina*, cu cătunele: Hanul-luĭ-Pală şi Vişina.

27. *Zădăriciul*, cu cătunele: Belimoaica, Crevedia-Mică, Crevedia-d.-j. şi Zădăriciul.

In această plasă nu se găsesc cîmpiĭ întinse ca în plasa Marginea şi Cîlnişteа. La fie-ce pas se văd văĭ şi vălcele carĭ întrerup monotonia cîmpiĭelor, ast-fel vedem că este Valea-Neajlovuluĭ, care străbate d'alungul plăşeĭ, cu văile laterale ce daŭ într'însa şi anume: Drîmbovnicul, care are pe el satele Drăghineşti, Gratia, Cîrtojani, Sadina, Roata, Mîrşia, Ueşti, Goleasca, Ueşti-Moşteni; apoĭ Jirovul, care are satele Sîrbeni-Adunaţi, Sîrbeni-Moşteni şi Udeni; valea Redivoaia care străbate satul Corbi-Marĭ; valea Ilfovăţul, ce trece pe la Gisteşti-Romînĭ. Milcovul curge pe la Letea-Nouă şi Ruşi-luĭ-Asan. Pe malul Argeşuluĭ se află satele Fundul-Părului, Popa-Nae, Căscioarele. Mai sunt văile: Chiricanul ce trece pe la fundul moşielor Vadul-Lat cu Udeni; Crevedia ce vine pe la satul cu acelaşĭ nume; Boracul, Ilfovăţul, Milcovul şi alte multe vălcele de o mică importanţă.

Dealurĭ principale sunt: platoul d'între Argeş şi Neajlov, partea de sus pe la Corbi-Marĭ şi platoul dintre Drîmbovnicul şi Neajlovul, pe la Crevedia.

Locuitorĭĭ acesteĭ plăşĭ se ocupă, pe lîngă agricultură, şi cu fabricaţiunea de cărbunĭ de lemn (mangal), ceĭ maĭ bunĭ din ţară. Satele acesteĭ plăşĭ alimentează capitala cu cărbunĭ.

Se cultivează în această plasă, în 7 comune, de către 308 locuitorĭ, o cantitate de peste 12000 kilgr. de tutun.

Plasa Neajlovul este cea maĭ păduroasă din judeţ; din ea se trimet lemne la Bucureşti direct cu cărăuşiĭ din localitate.

Statul posedă pădurile: Babele (900 hect.); Cîrtojani, cu Sadina şi Braniştea (1114 hect.); Căscioarele (4456 hect.); Crevedia, Sf. Gheorghe şi Stavropoleos (352 hect.); Zăvoiul, Popa-Nae (114 hect.); Crovul şi Fundul-Părului (460 hect.); Gisteşti-Coteni şi Romînĭ (290 hect.); Valea-Nebună de deal şi de luncă (1000 hect.).

Particularĭĭ posedă un număr de 9 pădurĭ, în suprafaţă aproximativă de 9000 hect.

Cele maĭ însemnate sunt:

Corbi-Marĭ, Vadul-Stanchiĭ, Clejani şi Letea-Nouă.

Se fac bîlciurĭ la următoarele comune:

Gratia, tîrg săptămînal în toate Duminecele, iar anual la 20 Iulie şi la 14 Octombrie.

Corbi-Marĭ, tîrg săptămînal în toate Vinerile.

Cîrtojani, tîrg anual cu oborul de vite, la 23 Aprilie.

Ruşi-luĭ-Asan, tîrg anual la 23 Aprilie şi 20 Iulie.

Ueşti-Moşteni, tîrg anual la 21 Maiŭ, 27 Iunie, 6 August şi 8 Septembrie.

Budgetul comunelor e la venitурĭ de 93591 leĭ, iar la cheltuelĭ de 77839 leĭ.

Numărul contribuabililor este de 5173.

Această plasă, din toate care constitue jud. Vlaşca, este maĭ bogată în morĭ pe apă; sunt 24

morĭ, pe apa Neajlovuluĭ și 2 pe apa Drîmbovniculuĭ. Sunt 4 morĭ cu aburĭ; cazane de făcut rachiŭ la Vișina și Obislavi. Pe apa Neajlovuluĭ, sunt 2 piue pentru abale, la Vadul-Stanchiĭ și la Patru-zecĭ-de-Crucĭ.

Principalele artere de comunicație sunt: șoseaua ce merge pe valea Neajlovul, de la capul jud. despre Dîmbovița pe vale pînă la Obedeni; apoĭ șoseaua care merge pe valea Drîmbovniculuĭ venind din pl. Glavaciocul și ducînd la Obedeni și la Bucureștĭ pe la Zădăriciul și Malul-Spart.

Maĭ este vechiul drum al Olaculuĭ care merge de la Bucureștĭ la Cralova; străbate pl. în tot latul eĭ, de la Gîștești despre Bucureștĭ.

Punctele unde se desfac produsele acesteĭ plășĭ sunt: pentru cereale, stația Titu, pe linia ferată Pitești-Bucureștĭ și Giurgiŭ; lemne, cărbunĭ, păsărĭ, unt, tutun și alte producte se desfac la Bucureștĭ pe 2 căĭ deosebite, pe la Malul-Spart și pe la Podul-luĭ-Popa-Nae.

Pămîntul acesteĭ plășĭ este argilos, amestecat cu calcar și nisip pe alocurea.

In comuna Obedeni, din această pl., este reședința plășilor Glavaciocul și Neajlovul unite. Aci este un oficiŭ telegrafic-poștal și judecătoria acesteĭ plășĭ.

Sunt 18 parohiĭ, cu 38 bisericĭ, deservite de 27 preoțĭ și 60 cîntărețĭ; 27 școlĭ, din care numaĭ 2 de fete și 2 de băețĭ; cele-l'alte sunt mixte, conduse de 5 învățătoare și 20 învățătorĭ, și frecuentate de 200 fete și 822 băeți.

Parte din comunele acesteĭ plășĭ depind de Regimentul al XXVIII-lea de Dorobanțĭ cu reședința în Găești; acestea sunt: Corbi-Ciungi, Corbi-Marĭ, Crevedia-Mare, Roata-d.-j., Roata-Cătunul, Cîrtojani, Gratia-Mare, Udeni, Vînători-Marĭ, Vînători-Micĭ, Căscioarele, Patru-zecĭ-de-Crucĭ, Obislavi, Fundul-Părului, Zădăriciul, Vișina și Adunați-Sîrbeni.

Cele-l'alte comune depind de Regimentul V de Dorobanțĭ cu reședința în Giurgiŭ.

Locuitorĭĭ sunt ortodoxĭ, de naționalitate Romînĭ, afară de satele Udeni și Drăgînești în în care sunt Sîrbĭ.

Locurĭ istorice sunt aci: Mănăstirea-Căscioarele; Vadul-Lat și Corbi-Ciungi.

Neajlovul, *rîŭ*, izvorește în dealurile situate la S. de Pitești, ŭdă pl. Gălășești, jud. Argeș, unde se unește cu Drîmbovnicul; trece în jud. Vlașca pe la sat.l Slobozia și se varsă în rîul Argeș, la satul Gostinari, din jud. Vlașca.

Neamțul, *județ*. Are de marcă distinctivă o căprioară, semn că pe lîngă multe lemnărĭĭ ce se scot din munțiĭ săĭ, are și multe vinaturĭ.

Limitele: Se mărginește la V. cu Transilvania despărțindu-se prin o linie convențională,—stabilită pentru întîia dată la 1792 de către hatmanul Neculaĭ Hangherliul și Banul Lupu Balș și reînoită prin convențiune încheiată la 25 Noembrie (7 Decembrie) 1887 începînd de la curmătura dintre muntele Țăbleșul-Mic și Obcina-Albiilor și trecînd pe la vîrfurile Straja, Prislopul, Preluca-Ursuluĭ, Piciorul-luĭ-Sfîrdea (Piciorul-luĭ-Șvaghie) și Piatra-Roșie, de unde se coboară la sorgintea pîrîuluĭ Prisăcuriul, pe care-l urmează pînă la revărsarea luĭ în pîrîul Bistricioara.

De acolo ea urmează pe Bistricioara în jos, pînă la gura pîrîuluĭ Pîntecul; se urcă pe aceas a pînă la sorgintea luĭ, de unde se sue la șeaua Curmătura-Pînteculuĭ. Din acest punct linia trece pe dosul piciorului munteluĭ Chencerei (Chicerul, Chicsereĭ), de unde se coboară către E., urmînd creasta acestuĭ picior pînă la revărsarea pîrîuluĭ Bistrița în pîrîul Bistra; urmează pe acest din urmă pîrîŭ pînă la gura pîrîuluĭ Frînturile, de unde se urcă la vîrful munteluĭ Făgețelul (cota 1116), urmînd creasta piciorului N.-V.

Din vîrful Făgețelului, linia merge la șeaua dintre acest munte și Muntele-Verde, de unde se coboară la sorgintea pîrîuluĭ Chițirigul pe care'l urmează pînă la revărsarea luĭ în pîrîul Bicazul și apoĭ pe aceasta pînă la gura pîrîuluĭ Ticoșul. Se urcă apoĭ pînă la sorgintea luĭ și de acolo merge la șeaua dintre muntele Ivanoș și Floarea, de unde se coboară la sorgintea unuĭ mic pîrîaș, care se află la S. de această șea, urmîndu-l pînă la revărsarea luĭ în pîrîul Ivanoș; merge apoĭ în sus de acest pîrîŭ pînă la izvorul luĭ, de unde se urcă pe șeaua Obcina-Cepchelușuluĭ.

Din acest punct, fruntaria se coboară la pîrîul Ața, pe care urmează pînă la punctul cotat 847, de unde se sue către S., pe muntele numit Piciorul-Cherechavaș, și se coboară apoĭ către E. la pîrîul Ața-Mare, pe care'l trece și se sue, urmînd pe creasta Picioaruluĭ-Icoaneĭ, la vîrful munteluĭ Torogleșul (cota 1266). De acolo, linia urmează creasta munților trecînd prin poiana Crucea-Roșiă, pînă la vîrful munteluĭ Bitca de-Piatră, de unde se coboară la pîriiașul (cota Bratoșul 840); trece dincolo

de dînsul și se suc pe creasta munteluĭ Meleghavaș pe care merge în linie dreaptă către S.-E., pînă la întîlnirea pîrîuluĭ Bolohanoșul cu pîrîul Foldtîszt-patak; urmează pe acest din urmă pînă la piciorul N. al munteluĭ Arșița-Tărcuțiĭ, de unde se suc urmînd pe creasta acestuĭ picior, la vîrful acestuĭ munte (cota 1372). De acolo, urmînd mereŭ pe creastă, se coboară în direcțiunea S. pînă la pîrîul Tărcuța (cota 1007), pe care'l trece spre a se sui din noŭ pe creastă și de acolo pe vîrfurile munților Grindușul (Tărhăoașul) și Ciudomirul coborînd la sorgintea pîrîuluĭ Ciudomirul, pe linia hotarnică a jud. Bacăŭ.

La S. se mărginește cu jud. Bacăŭ; la E., cu jud. Roman și o parte din jud. Suceava; la N. cu jud. Suceava, prin liniile convenționale dintre județe.

Forma. Teritoriul acestuĭ județ, privit din înălțime, ni se reprezintă sub o formă aproape regulată geometrică a unuĭ patrulater puțin înclinat spre N.-V., cu creștetele în muntele Streja și Tărhăoașul, al latureĭ despre Transilvania; gura pîrîuluĭ Rîșca (de la hotarul despre jud. Suceava), și punctul de întretăere al rîuluĭ Bistrița cu calea ferată Bacăŭ-Piatra, al latureĭ E.

Aspectul topografic ni se înfățișează sub forma uneĭ întregĭ sisteme (catene) de munțĭ, carĕ 'șĭ întrețese ramurile șĭ'șĭ înalță culmele stîncoase, cu povîrnișurĭ repezĭ, pe toată partea N.-V., S. și centrală, degenerînd pe nesimțite (în formă de amfiteatru), cu cît se întinde spre E., în dealurĭ trăgănate, cu podișe și văĭ înguste.

Întinderea. Jud. Neamțul, cînd Moldova era împărțită pe zone, făcea parte, împreună cu jud. Suceava, Dorohoiŭ și Botoșanĭ, din zona I-a.

In privința întinderiĭ, statisticile sunt foarte variabile; lucru ce e ușor de explicat din pricina greutăților uneĭ măsurătoare precise; acest județ are aproximativ: 4100 kil. pătr.

Orografia. Munțiĭ jud. Neamțu fac parte din marele masiv Carpați și anume din masivul cristalin de N.-E., cu vîrfurile și crestele cele maĭ înalte precum și ramurile cele maĭ numeroase din tot sistemul orografic al județelor Moldoveĭ.

După modul situațiuneĭ lor, formează grupele: Grințieșuluĭ, Cicul-Tarcăul și masivul Ceahlăuluĭ, ca de întîiul ordin; apoĭ munțiĭ Bistrițeĭ, Moldoveĭ, ca de la al doilea ordin; dealurile, ca de la al treilea ordin.

Pentru o cunoaștere maĭ sistematică însă îĭ vom împărți în următoarele grupe:

a) Grupa-Grințieșuluĭ, care cuprinde munțiĭ și ramurile de munțĭ dintre rîul Bistrița, pîrîul Bistricioara și hotarul Transilvanieĭ, cu sistemul stîncos numit Pietrele-Roșiĭ, care, începînd din partea despre N. a satuluĭ trecătoarea Prisăcani, se întinde spre N., pe hotar, pînă la pichetul Preluca-Ursuluĭ, mărginindu-se la N. și E. cu pîrîul Grințieșul-Mare și sistemul muntos Streaja (Steja) din ramura Prislopuluĭ, continuarea ramureĭ Grințieșul, ce se întinde de la N.-V. satuluĭ Grințieșul-Mic și a maluluĭ stîng al pîrîuluĭ Bistricioara.

b) Grupa-Ceahlăuluĭ, care se prezintă sub formă de mînă deschisă spre N.-V., între pîrîul Bistricioara la N., rîul Bistrița la E., pîrîul Bicazul la S. și hotarul Transilvanieĭ la V., cu sistemul stîncos numit Pionul (Ceahlăul), din care se întind: o ramură spre E., între pîrîul Izvorul-Alb și Pîrîul-Seculuĭ, pînă în malurile-Bistrițeĭ, lîngă satul Izvorul-Alb; două spre N.: Ramura Fîrțigilor, între pîrîul Izvorul-Alb și pîrîul Boura-Fîrțigiĭ, și ramura Durăul, continuată spre N., cu ramura Răpciuneĭ; o ramură spre V., numită Măgura (Hegeșul), cu un capăt spre N. ce se întinde pînă la satul Bistricioara la îmbucătura pîrîuluĭ Bistricioara cu Bistrița și unul spre S., care se bifurcă în alte două ramurĭ maĭ micĭ: Arșița, recurbată spre N., pînă aproape de Ticoșul și Tabla, spre S. pînă în apele pîrîașuluĭ Bistrița (în dreptul pichetuluĭ Dealul-Tablei); treĭ ramurĭ spre S., între pîrîul Bistra-Mare, Bistra-Mică, pîrîul Neagra, pîrîul Neagul.

c) Grupa-Tarcăuluĭ, care cuprinde munțiĭ dintre pîrîul Bicazul, hotarul Transilvanieĭ, hotarul jud. Bacăŭ și rîul Bistrița, cu ramurele:

Măgura-Șomuzuluĭ care începe de la S. de satul Ticoș (albia Bicazuluĭ), și se întinde în direcțiune spre E. pînă în albia pîrîuluĭ Tarcăul, printre afluențiĭ acestuia: Pîrîul-Petreĭ și Pîrîul-Cheeĭ, despărțită în maĭ multe rămurele: Piciorul-Frăsineĭ, spre N., pînă în dreptul satuluĭ Marceni (com. Bicazul); Ața, pînă în hotarul Transilvanieĭ, unde e pichetul cu aceeașĭ numire; Criva, din Piciorul-Frăsineĭ, spre E., printre pîrîuĭ Frasînul și Pîrîul-Bătrîneĭ, pînă în apele pîrîuluĭ Tarcăul.

Culmea-Tarcăuluĭ, care se desfășoară din dreptul satuluĭ Tarcăul, (saŭ maĭ bine zis prin gura pîrîuluĭ Tarcăul și rîul Bistrița) spre S.-E. pînă la hotarul jud. Bacăŭ, cu ramure secundare ce se întind aproape maĭ toate perpendicular.

Lăptoacele, între pîrîul Mălăeș-

te și pîrîul Lăptoacele, pînă în albia pîrîului Tarcăul; Goșmanul, mai spre S., între Pîrîul-Părului și Pîrîul - Murgociului; iar spre E. (de culmea Tarcăului): Mălăeștea cu Harmanul, spre N. și Cernegura spre E.; Doșelul ce începe din partea de E. a obîrșiei pîrîului Lăptoacele și se întinde în linie aproape dreaptă spre E., între pîraiele Calul și Iapa terminîndu-se în apropiere de satul Calul prin ramura de munți numită a Iepei.

Din dreptul ramurei Goșmanul se întind 2 ramuri: una din fața Obîrșiei Pîrîului-Părului, între pîrîul Iapa și Pîrîul-Nechituluĭ, numită Profirul, care, către izvorul pîrîului Măstăcănoasa, se bifurcă în alte două ramuri secundare (Alunișul prelungită cu Negulești, între pîrîul Măstăcănoasa și Iapa, și Nechituluĭ, între pîrîul Măstăcănoasa și Pîrîul-Nechituluĭ); iar cea de a doua, din dreptul izvorului pîrîului Murgociul, între pîrîul Nechitul și pîrîul Tazlăul, numită Măgura-Stridinilor, care se prelungește din dreptul pîrîului Racila cu dealurile: Scaunele, Cățînul, Iurcani, Dragva. Chiar de la capătul despre S. al culmei Tarcăul, se întind ramurile Pietrei (Pietroasei), și Șoimului, și mai spre E. de acestea, ramura Tazlăului cu alte ramuri secundare și terțiare cu cari stau în legătură.

d) Grupa-Hanguluĭ cuprinde toți munții cu ramurile ce se prelungesc de la hotarul jud. Suceava, între cursul rîuluĭ Bistrița (de a stînga), pîrîul Cracăul și podișurile de la V. rîuluĭ Moldova (a se vedea împărțirea munților din județ pe grupe la numirele respective).

Regiuni. Solul jud., după structura geologică, aparține aceluiași strat geologic, care s'a ravinat prin acțiunea erosivă a cursurilor de apă cuprinse în regiunea dintre Prutul și zona munților. Acest strat se prelungește pînă în Muntenia unde se confundă cu zona șesuluĭ, saŭ c terasa Danubiană.

In general aicĭ sunt două regiuni: a munților și a dealurilor.

Linia de despărțire a munților de a dealurilor se poate considera aceea care unește orașul Piatra cu Secul și Baia (din jud. Suceava); la E. acesteĭ liniĭ, drumurile se înmulțesc și pun în comunicațiune, peste dealurĭ, văile Bistriței și Moldoveĭ

Hidrografia. Județul Neamțu este străbătut de o mulțime de ape curgătoare. Cea mai mare parte însă o formează șuvoaele (puhoaele) ce se scurg de pe munți pe urma ploilor, orĭ a topireĭ zăpeziĭ; unele dintre acestea de multe orĭ sunt de istov secate, și maĭ nicĭ nu lasă urmă de existență lor pe timpul călduros al verei; în general însă toate sunt răpezĭ, limpezĭ și reci.

După chipul cum se distribuesc în curgerile lor, putem grupa toate apele acestuĭ județ în treĭ basenurĭ, și anume:

Basenul oriental, saŭ basenul Moldoveĭ, cuprinzînd toate apele carĭ izvoresc din ramurile de munți și dealurĭ ce sunt în partea de V. și N. a județuluĭ, precum din: ramura munților ce formează hotarul despre jud. Suceava; ramura munților Procovul, Pleșa, Hălauca, Oglinzi, Corojenilor, cum și apele care izvoresc din ramura munților Petru-Vodă, Domesnicul, Măgura-Agapieĭ, Văraticul, din dealurile Crăcăoani, Grumăzești și Rădeni, ce mărginesc acest basen către S.

Cele maĭ de căpetenie ape sunt: rîul Moldova, cu afluenții Neamțul și Rîșca.

Basenul central, saŭ basenul Bistriței, care este mărginit la E. de culmea munților Bistriței Moldoveĭ; la V. și S., de culmile Ciculuĭ, Hăușuluĭ, Goșmanuluĭ și Tazlăuluĭ-Mare.

Clina estică a basenuluĭ Bistriței, care se confundă cu coasta eĭ estică, este foarte repede și însoțește de aproape cursul rîuluĭ pînă la Piatra, iar de aci în jos dealurile se sfărîmă și se depărtează de rîŭ. Clina vestică și sudică a basenuluĭ acestuĭ rîŭ este accidentată de masivii Grințieșuluĭ, Ceahlăuluĭ și de fața de N. și de E. a munților Tarcăuluĭ; acești masivĭ sunt legați cu culmea centrală a Carpaților prin: culmea dintre pîrîul Bistricioara și Pîrîul-Negru, a Hegheșuluĭ (Ceahlăul-cu-Gherghine) și a Haușuluĭ (Tarcăul cu Cicul).

Cu toate că panta generală a clineĭ vestice este mult maĭ dulce de cît cea estică, masivii Grințieșuluĭ și Ceahlăul, avînd punctele lor culminante foarte aproape de Bistrița, rezultă o înclinare foarte mare a pantelor care-ĭ mărginesc spre Bistrița; craci scurți și înalți strîmptează valea acestuĭ rîŭ, transformînd-o într'un adevărat defileŭ pînă aproape de orașul Piatra.

In fundul acesteĭ văĭ înguste curge rîul Bistrița, a căruĭ albie variază în lărgime de la 50—70 m. Adîncimea sa este foarte variabilă, de la 1 m. 50 cm. la 3 m. pînă la Piatra, și de acolo în jos nu se coboară nicĭ-o-dată sub 1 metru. Inclinarea pînă la Buhuși a albieĭ este de 4 m. pe kil. și aceasta face din Bistrița rîul cel maĭ torențial și maĭ puternic al masivuluĭ oriental al Carpaților (precum zice și Cantemîr: Bistrița este atît de răpede, în cît cele maĭ marĭ petre le surpă și le duce cu sine). De la Buhuși în

jos însă, panta Bistriței se mai moderează, ajungînd 1 m. 07 pe kil.

Acest riŭ este cel mai bogat în afluenți și formează cel mai mare basen al județuluĭ (v. Bistrița, riŭ, vale, la lit. resp.).

Basenul inferior, saŭ basenul Trotușuluĭ, ce aparține în întregul săŭ clineĭ orientale a Carpaților, coprinzînd clina sudică a munteluĭ Tarcăul, adică linia de despărțire a apelor sale de ale basenurilor circumvecine, urcă culmea Tazlăuluĭ, din dreapta pîriuluĭ cu acest nume, apoĭ pe aceea a Goșmanuluĭ, care mărginește la N. sorgintele Tazlăelor și Asăuluĭ, culmea Hăușuluĭ, apoĭ catena centrală a Carpaților, fiind cel mai sărac în ape dintre basenurile precedente.

Panta de înclinațiune pe care curg pîraiele este foarte îngustă și mărginită de aproape la N. de ramura munților Măgura-Stridinelor și Scaunele; la E., de ramurile Căținul, Dragva și Lingurari; la V., de ramura Tarcăul cu sub ramurile eĭ: Paramiștea, Țapul, a-Șoimuluĭ, și de ramura Tazlăul, cu sub-ramurile: Cociorva și Nacladul.

Cel mai însemnat pîriŭ din acest basen este Tazlăul.

Geologia. In straturile ce formează terenurile acestuĭ județ se cuprind aluviuni moderne carĭ se află mai pe toate albiile riurilor, ocupînd o suprafață destul de mare pe Bistrița, de la satul Roznovul pînă la vărsarea eĭ în Siret, și pe riul Neamțul, de la Tîrgul-Neamțuluĭ, pînă la vărsarea luĭ în riul Moldova.

Grupa cuaternară saŭ deluvică e reprezintată prin petriș și năsip la bază și argil galben, mai mult saŭ mai puțin năsipos la partea superioară, formînd terațe. El se observă în următoarele regiuni: între pîriul Neamțul, de la Tîrgul-Neamțuluĭ, pe pîriŭ în jos, pînă la limita cu jud. Roman și pîriul Cracăul, pe pîriŭ în jos spre S., pînă la vărsarea luĭ în Bistrița; la Roznov, pe de o parte, iar pe de altă parte, între riul Bistrița; de la Piatra în jos, spre S., pînă la Buhuși, la hotarul cu jud. Roman, și pîriul Tazlăuluĭ, însă numaĭ în partea cuprinsă între acest pîriŭ și riul Bistrița, de la satul Tazlăul pînă la hotarul jud. Bacăŭ.

Sistemul miocen în localitate este destul de bine reprezentat și se caracterizează prin etagiele gipso-margoase, cu alternanțe de argilurĭ salifiere, năsipurĭ și greziuri.

Argilurile salifere, carĭ cuprind chiar cîte-va strate de sare gemă, se observă pe valea Cozla, la N.-E. de Piatra și de aci se întind spre E., pînă în basenul pîriuluĭ Neamțul, formînd întreaga regiune a Bălțăteștilor, iar spre V. nu apare de cît pe valea Tazlăuluĭ, în apropiere de hotarul jud. despre Bacăŭ, la satul Hapina, pe acest pîriŭ.

Nisipurile gipsoase și gipsurile se arată în basenul pîriuluĭ Neamțul, la Bălțătești, în straturĭ micĭ subordonate printre argilurile salifere, pe cînd în basenul pîriuluĭ Tazlăul apar depozitele importante de gips alb hialin (albastru) la satul Tazlăul; ele se reazămă spre N. pe șisturile cristaline, pe cînd la S. sunt acoperite de argile salifere.

Sistemul eocen ocupă basenul Bistriței, de la orașul Piatra pe riŭ în sus, prin valea Tarcăuluĭ, pînă în sus de Hangul, la Largul, pînă la Pipirigul, pe pîriul Neamțuluĭ și pînă la Bălțătești. Ele se reazimă cînd pe stratele cretacice, cînd pe șisturile cristaline arhaice.

Sistemul cretaceŭ, format din o succesiune de strate compuse din greziŭ, șisturĭ și calcare, se observă pe partea dreaptă a văeĭ Bistriței, cuprinsă între Valea-Bicazuluĭ și Valea Schituluĭ, la Hangul și Valea-Bistricioareĭ; iar pe partea stîngă, formează pe toată partea cuprinsă între Valea-Largă și Valea-Sabasa, hotarul cu jud. Suceava.

Sistemul jurasic nu apare la suprafață; el nu se vede de cît în fundul văilor Tazlăuluĭ, spre frontieră, a Bicazuluĭ, a Schituluĭ și a Bistricioareĭ, și se compune de greziĭ negricioase, cu vine albe subțirĭ de calcită, de calcare negre hidraulice și de șisturĭ negre, cu vine de calcită.

Grupa arhaică este reprezintată prin șisturĭ cristaline, puțin dezvoltate; ele se văd pe valea Tazlăuluĭ, la hotarul Transilvanieĭ, pe valea Bistricioareĭ și pe valea Ceahlăuluĭ; iar la frontieră, ele sunt compuse din micașisturĭ roșcate feruginoase și de șisturĭ negre anfibolice, străbătute de numeroase vine de quarțit (v. studiul asupra apelor minerale din jud. Neamțu, de Dr. Al. Șaabner-Tuduri, și osebĭ, în acest dicționar: Cernegura, Doamna, Sima, Cozmița, Almașul, Petricica, Cozla).

Bogățiĭ naturale. Comisul Mihalic de Hodociŭ, neobositul muntanist, dă următoarele deslușirĭ, asupra bogățielor naturale ce se găsesc în păturile ce formează teritoriul acestuĭ județ:

1. Fier-piatră de formațiunea cea mai nouă (Fer limoneux, Minerais de fer d'alluvions; Raseneisenstein), compusă din fier-oxid, pămînt și apă, cum și din acid fosforic; el se găsește în șirul munților Pingărăciorului, la piciorul munteluĭ Răchitișul.

2. Fier-piatră galbenă oxidată, de formațiune nouă (Sphaerosi

derit, Thoneisenstein), se află în bolovanĭ marĭ în pîrîul Secul (la mănăstirea Buhalnița) și pîrîul Pîngărăciorul (la mănăstirea Pîngărați); de asemenea în Valea-Doamneĭ, aproape de orașul Piatra, în grosimĭ și întinderĭ nedescoperite încă.

3. Cărbune de pămînt rășinos, de formațiunea cea maĭ vechîe, (Houille Fasrig-Harzige-Steinkohle), în calitate foarte bună, se găsește în apropiere de satul Largul și de rîul Bistrița, din sus de Pîrîul-Vîrlanuluĭ, pe moșia Hangul; grosimea și întinderea straturilor acestuĭ cărbune de pămînt, nu s'a cercetat încă; se maĭ află lîngă satul și mănăstirea-Buhalnița, lîngă mănăstirea Pîngărați, apoĭ maĭ jos de Bisericani și anume: la Scăricica.

4. Sare gemă (Sel gemme, Rock-Salz, Xexaëdrisches Steinsalz), la satul Calul, Săvinești-d.-j., Sărata, Gîrcina, din sus de Piatra, la Bălțățești, Neamțu. (Nemțiĭ aŭ lucrat băile în acestĭ munțĭ. Asemenea pe lîngă Neamțu, era o ocnă de sare, care de sigur, zice Hodociŭ, că în veacul al XII-lea a fost desființat prin invazia Tătarilor, în care epocă rămășița de Cumanĭ aŭ părăsit pe atunci Moldova, spre a se statornici în Ungaria).

5. Piatră acră, (Schiste alunifere, Alaun slate, bituminöser Alaunschiefer), se găsește în stîncĭ puturoase, atît din jos de mănăstirea Bisericani, cum și în valea Tarcăuluĭ, din sus de gura pîrîuluĭ Bolohanoșul. Această piatră de la Bisericanie pentru producerea petreĭ acre și a vitrioluluĭ; e nemeritâ acea de la Tarcăul pentru producerea uneĭ pietre acre foarte curată și bună pentru boale, medicamente, fabrică de hîrtie.

6. Micașiste (mica slate, Glimmerschiefer), se compun din glimer (talc), în o textură aschioasă, coprinzînd în lăuntru simburĭ de siliciu; se găsesc în munțiĭ din apropiere de satul Calul.

7. Păcură, gaz, se găsesc în izvoarele de pe moșia Doamna.

8. Burcut (borviz), se găsește în multe localităților, maĭ cu seamă la Terjoasa (spre hotarul despre Transilvania), la satul Mastacă nul din pl. Bistrița, și pînă și în apele rîuluĭ Bistrița.

Ape minerale. Sursele minerale sunt forte multe în acest județ, și anume: la Cozea (lîngă Piatra), Bălțățești (stațiune balneară), Mănăstirea-Neamțuluĭ, Vînători, Oglinzi (lîngă Tîrgul-Neamțuluĭ, Tazlăul, Hangul, Ciungi, mănăstirea Horaița, Dărmănești, Iapa, Pîngărați, Streja, Gîrcina, Tarcăul, Bistrița, Prisăcani (v. ac. numiri).

Producțiunea. Producțiunele județuluĭ sunt: pădurĭ, cereale, rachiurĭ, animale; producte animale: pieĭ tăbăcite, netăbăcite, lînă, seŭ, unt, brînză; ape minerale, cariere de piatră, cariere de var, iar sursa bogățieĭ sunt: industria fabricelor, stabilimentele de băĭ, productele cerealelor, vitele, comerciul de cherestea și carierele de piatră.

Agricultura, înainte de 1830, avea în acest județ, o întindere foarte restrînsă și o producțiune din cele maĭ neînsemnate; pe acele timpurĭ multe din podișurile, văile, dealurile și alte locurĭ, carĭ astă-zĭ sunt și formează holdele de arătură, eraŭ acoperite unele cu pădurĭ și codrĭ nestrăbătuțĭ, altele cu huceagurĭ și spinișurĭ, și multe serveaŭ numaĭ pentru păsunarea vitelor.

De la acea dată însă, avîntul agriculturеĭ crește, fie din pricina înmulțireĭ populațiuneĭ fie din faptul că începuse a se căuta productele în străinătate, așa că în anul 1860, se cultiva cereale (împreună cu leguminoase, oleioase), pe o întindere de 26366 fălcĭ 43 prăjinĭ, ceea-ce în raport cu populația dădea 4 fălcĭ 5 prăjinĭ de fiecare locuitor.

Pe o întindere de 10993 hect. 50 arĭ (a imașurilor), cresc azĭ (1901): 13696 caĭ, 74495 boĭ și bivolĭ, 120427 oĭ, 736 capre și 36408 porcĭ.

Sunt în acest județ 26957 posesorĭ de vite.

Odinioară acest județ era renumit prin hergheliile sale numeroase și prin specia de caĭ așa numițĭ de munte.

In comuna Budești-Ghicăĭ se cresc și întrețin boĭ și vacĭ de rasă svițerană și olandeză.

Sunt treĭ hergheliĭ micĭ de caĭ: una în Budești-Ghicăĭ, a doua în Mărgineni și a treĭa la Mănăstirea-Neamțuluĭ.

Printre animale sălbatice însemnăm: lupĭ, vulpĭ, mițe sălbatice, linxul (rîsul), căprioare, cerbĭ.

Locuitoriĭ posedă 10314 stupĭ cu albine.

Industria. Județul Neamțuluĭ este unul din cele maĭ bogate în fabricĭ de variabilă producțiune. Dintre cele maĭ însemnate cităm: 2 fabricĭ sistematice de postav, ale moștenitorilor colonelului Alcaz; 1 fabrică de sucmane și postav a d-luĭ C. A. Grülich & Fiŭ; 1 fabrică de postav și sucmane ușoare (amestecată de lînă și păr de vacă) a d-luĭ Lippa Juster; 1 fabrică de croemală (scrobeală); 1 fabrică de bețe de chibriturĭ; 1 fabrică de cherestea pentru ciubote, de cherestea, de chibriturĭ și orĭ-ce fel de construcțiunĭ; 1 fabrică de bere; 1 fabrică sistematică pentru făcut grișă, făină, piclă, în urbea Neamțul; 5 fabrice sistematice de rachiŭ, spirt și cîte-va ordinare,

cu cîte un cazan; 3 fabrici de săpun, în Piatra; 7 fabrici mici de dubălărie ordinare, în Piatra; peste 180 de țesătorii de sucmane; țesătorii de șaiac; 2 tipografii; 1 fabrică de văsătorie în metaluri; 1 fabrică de colțuni (ciorapi); fabrici mici de extras oleiu (numite teascuri).

Afară de acestea există industria primitivă: olăria (în Galul, Dobreni), butnăria, rotăria, cărătășia.

Industria manuală: rogojini, coșuri (de nuele și pae), scaune.

Industria exploatativă: vărării (la Socea, Calul Iapa, Horaița), cariere de piatră (la Tazlău, Petro-Dava, Iapa); păcură, gaz (Doamna); ape minerale, fabrice de abur, pentru cherestea (la Hangul, Almașul, Negulești) și peste 129 herăstrae ordinare, purtate de apă.

Populațiunea. Locuitorii județului sunt în număr de 146894 suflete (anul 1899), dintre cari: 72637 bărbați și 74257 femei; 126780 ortodoxi, 16543 mozaici, restul de alte religii.

In 1859 populația era de 114065 locuitori; în 1894, de 139159 locuitori.

Știu carte 24602 persoane.

Cultul. In tot cuprinsul județului se află 219 biserici, și o capelă întreținută de Episcopia Sf. Spiridon.

La aceste biserici, deservesc 200 preoți, 17 diaconi, 264 cîntăreți, 17 eclesiarhi (împărțiți în 137 parohii).

Pe lîngă biserici, mai sunt 11 mănăstiri și 17 schituri (din cari 5 pentru maice), cu 354 de monahi (călugări), 54 frați; 864 maice (călugărițe) și 162 de surori. (In Horaița, 27 monahi și 2 frați; la Bistrița, 5 monahi; la Pîngărați, 2 monahi; la Tarcău, 12 monahi și 2 frați; la Buhalnița, 2 monahi; la Durău, 15 monahi și 5 frați; la Dumbrăvile, 4 monahi; la Țibucani, 4 monahi și 4 frați; la Tazlău, nici un monah; la mănăstirea Văraticul și schitul Văleni, 463 maice și 98 surori; la Agapia, 355 maice și 61 surori; la Războeni, 25 maice și 3 surori; la Almașul, 13 maice).

Venitul fonciar anual al pămînturilor ce aparțin bisericilor se urcă la cifra de 53253 lei 92 bani.

Numărul total al școalelor primare publice, de toate gradele, comptîndu-se și acele din orașe, se urcă la 89, afară de 3 pensionate private.

Dintre școalele publice primare, 78 sunt rurale cu 78 învățători, 2 învățătoare și o populație școlară de 9287 elevi, 12 școli sunt urbane cu 1591 elevi.

Cea mai vechie, a fost școala particulară Nanu, înființată la 1835 în orașul Piatra. La 1840 se înființează cea întîiu școală publică; la 1842, se pune temelie pentru zidirea școalei No. 1 din Piatra, și la 1850 se sfîrșește; la 1850 erau cîte-va școli și pe la sate (vezi Dobreni, sat); la 2 Noembrie 1883 s'a terminat clădirea școalei No. 2 (din Piatra), după planul arhitectului M. Țoni, clădire ce costă 70000 de lei (această școală s'a înființat încă de la 1859 ca școală privată, sub conducerea preotului N. Ionescu).

La 1869, s'a înființat gimnaziul clasic, care la 1883 s'a transformat în real și astăzi are 10 profesori, și o populație de 120 elevi.

Împărțirea administrativă: Județul Neamțul se împarte în 3 plăși unite (mai înainte erau 5 plăși) și anume:

1. *Bistrița,* cu 12 comune, 1 tîrgușor și 57 sate (cătune).

3. *Piatra-Muntele,* cu 21 comuni, 2 tîrguri și 149 sate.

3. *Sus Mijlocul,* cu 19 comune, 2 tîrguri și 121 sate.

In total 52 comune, 5 tîrguri (2 urbane) și 327 sate.

Tîrgul-Neamțului cuprinde 8 mahalale; orașul Piatra, 9 suburbii.

Împărțirea financiară. Veniturile bănești ale județului se percep de către un casier general, cu reședința în urbea Piatra, ajutat de perceptorii cu agenții lor, împărțiți în 27 circumscripțiuni, cari cuprind următoarele comune:

Circ. I, com. Buhușul.

Circ. II, com. Siliștea.

Circ. III, comuna Podoleni și Costișa.

Circ. IV, com. Roznovul și Zănești.

Circ. V, com. Socea, Rădiul și Cindești.

Circ. VI, comuna Mastacănul, Borlești și Tazlăul.

Circ. VII, com. Talpa și Dragomirești.

Circ. VIII, com. Mărgineni.

Circ. IX, com. Calul-Iapa și Vînătorii-Dumbrava-Roșie.

Circ. X, com. Doamna, Vadurile și Pîngărați.

Circ. XI, com. Bicazul.

Circ. XII, com. Hangul și Buhalnița.

Circ. XIII, com. Bistricioara, Calul și Călugăreni.

Circ. XIV, com. Bodești-Precisteĭ, Gîrcina și Dobreni.

Circ. XV, com. Piatra (oraș).

Circ. XVI, Bălțătești, Filioara și Crăcăoani.

Circ. XVII, com. Grumăzești și Humulești.

Circ. XVIII, com. Petricani și Uricheni.

Circ. XIX, com. Timișești și Răucești.

Circ. XX, com. Pipirigul și Vînătorii-Neamțul.

Circ. XXI, com. Neamțul (comună urbană).

Circ. XXII, com. Cîrligi și Șerbești.

Circ. XXIII, com. Căciulești, Girovul și Dochia.

Circ. XXIV, com. Uscați.

Circ. XXV, com. Bozieni și Bîrgăoni.

Circ. XXVI, com. Păstrăveni.

Circ. XXVII, com. Budești-Ghicăi.

Impărțirea militară. Județul Neamțu face parte (1892) din al IV-lea corp de Armată (a căruia reședință este în orașul Iași), Brigada XV (cu reședința la Bacău), cu armata teritorială, Regimentul 15 Dorobanți, din care Batalionul I are reședința în orașul Piatra și Batalionul II în Tîrgul-Neamțuluĭ; iar companiele au reședința în: com. Roznovul (compania I), Piatra (compania II), Bicazul (compania III), Tîrgul-Neamțuluĭ (compania VI), Filioara (compania VII), și Bozieni (compania VIII).

Tot în acest județ, în orașul Piatra, se află reședința escadroanelor 3 și 4 de călărași.

Moșiile Statuluĭ din acest județ sunt: Boțești, Bîrcul-Goșmani, Borlești, Branișteа și Vădurelele, Calul-Iapa, Grași cu trupurile, Inconjurătoarea-Mănăstireĭ-Bistrița, Munți, cu cătunele Galul și Pipirigul, Oșlobeni, Ocea-Blebea, Petricani, Răucești și Oglinzi, Sărata-Văraticul, Săcălucești-Topolnița, Timișești, Tîrpești, Vinători, cu cătunele, Tîrgul-Neamțu-Vînători, Sarata-Pingărați, Inconjurătoarea-Mănăstireĭ-Pingărați, Săvinești, Tarcăul, Inconjurătoarea-Mănăstireĭ-Tazlăul, Almașul, Buhalnița, Crăcăoani, Vadurile și Gîrcina cu Tătărușul.

Proprietatea fonciară. Dintre locuitoriĭ împroprietăriți în 1864, sunt încă 6904 carĭ trăesc și-și stăpînesc singurĭ locurile încă până astă-zĭ; 5826 de locuitorĭ carĭ stăpânesc, ca urmașĭ, locurile celor împroprietăriți în acel an; 32 de locurĭ aŭ fost părăsite de către ceĭ împroprietăriți; 92½ de locurĭ aŭ fost ocupate de către alțĭ sătenĭ; 46 de locurĭ aŭ rămas în stăpînirea comunelor.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriți în 1878 sunt astă-zĭ 1971 carĭ trăesc stăpînindu-și locurile date; 530 stăpînind locurile ca urmașĭ, 88 de locurĭ părăsite; 93 ocupate de către alțiĭ; 82 locurĭ stăpînite de diverse comune; 3957 de locuitorĭ, carĭ de și înșurați și cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ nicĭ un prilej de moștenire pe urma legiuitorilor părinți.

Serviciul sanitar. Personalul medical din serviciul județuluĭ se compune din: 1 medic primar, 4 medicĭ de plășĭ, 2 vaccinatorĭ și 15 moașe.

In privința serviciuluĭ obstetrical, județul este împărțit în 15 circumscripțiunĭ compuse din 3—4 comune, avînd fie-care o moașă cu reședința în interiorul acestor circumscripțiunĭ.

Distribuirea de medicamente se face de către medicĭĭ de plășĭ (în județ), din farmaciile lor portative aprovizionate cu medicamente în comptul județuluĭ. Afară de aceasta pe la fie-care comună rurală se află cîte-o farmacie rurală cu medicamentele cele maĭ uzuale, aprovizionată în comptul comunelor, iar în orașe sunt 4 farmaciĭ marĭ (2 Piatra, 1 Buhuși, 1 Neamțul) osebit de 1 la Bălțatești și 1 la Mănăstirea-Neamțuluĭ. Spitalul rural e acel de la Roznov.

Drumurĭ. 1. Calea ferată: Piatra-Bacău, formată din o singură ramură, care pleacă din marginea spre S. a orașuluĭ Piatra, și se pune în legătură cu linia largă a celor-l'alte căĭ ferate romîne prin punctul Bacău.

Această linie este construită în baza legeĭ din 15 Maiŭ 1882 și pusă în exploatare la Octombrie 1885, subvențională fiind pe timp de 10 anĭ de către județ cu cîte 20952 leĭ anual.

Debușeurile pentru transporturĭ se fac prin 4 gărĭ: Piatra, Roznov, Podoleni și Buhuși.

Intinderea linieĭ în jud. Neamțul e de 50 kil.

La 20 Martie 1885, s'a votat legea prin care s'a declarat de utilitate publică construcțiunea uneĭ alte linĭĭ, însă tot pe baza de cale îngustă, de la Piatra la Tarcău; studiile sunt făcute încă din 1885, însă construcția nu s'a început, cu toate acestea, din inițiativa a proprietaruluĭ moșieĭ Hangul, d-nul Gh. Ciuntu, s'a construit și pus în circulație de la 1889 pe cuprinsul aceleĭ moșiĭ 15 kil. de cale ferată.

2. Șoseaua națională Tîrgul-Neamțul-Cristești, peste rîul Moldova (lungime 26 kil. 165 m.).

3. Șoseaua națională mixtă Buhuși-Piatra-Prisăcani (în total peste 122 kil.).

4. Șoselele județene: Piatra-Neamțul, Piatra-Roman, Piatra-Iași, Dobreni-Moinești, Buhuși-Roman, (162 kil. 571 m. de la 1 Septembrie 1887/88).

5. Șoselele vecinale: Tupilați-Neamțul, Agapia-Văraticul, Neamțul-Mănăstirea-Neamțul, Bozieni-Climești, Tupilați-Talpa, Pipirigul-T.-Neamțul, T.-Neamțul-Oșlobeni, Bodești-Precisteĭ-Corni, Talpa-Bozieni, Talpa-Dragomirești, Grași-Uricheni, Piatra-Mărgineni, Mănăstirea-Neamțuluĭ-Feredeĭ, Pipirig-Petru-Vodă, (239 kil. 974 m.).

6. Șosele comunale (v. în parte la comune) peste 400 kil.

7. Drumuri naturale: (vezi la com. în specie).

Drumuri de ape servesc rîulurile Bistrița, Bistricioara și în parte Bicazul, pentru transportarea cu plutele a lemnăriilor și diverselor producte.

Locuri istorice. Locurile istorice din jud. Neamțu sunt:

Războeni, Cetatea și mănăstirea Neamțul, mănăstirea Secul, mănăstirea Agapia, mănăstirea Hangul, mănăstirea Tazlăul, mănăstirea Bistrița, Piatra, Mînjești, mănăstirea Bisericani, Oglinzi, Buciulești (unde se afla un degetal sf. Paraschiva, moaștă ce se găsește la sf. Trei-Erarhi din Iași) mănăstirea Pîngărați, Petro-Dava, Bitca-Doamnei, Palanca Almașul; Davideni (în ținterimul bisericei de acolo s'a găsit o piatră mormîntală cu inscripțiunea slavonă de la anul 1606—1607, ridicată de Teodor Bou și înfrumusețată de fiul acestuia Ștefan Bou); Șerbești (unde se află o biserică zidită de Vasile-Vodă, la 1637); Bodești-Precistei (o biserică zidită de familia Racoviță, la 1650); Grumăzești, Măscătești (biserici zidite de Ștefancel-Mare); Crivești (acest sat, care acuma face parte din jud. Roman, posedă în țînterimul bisericei o piatră cu inscripțiunea slavonă din 1647, care atestă moartea banului Dumitrașcu Buhuși, fost mare visternic, întîmplată la 1647 Martie 15.

Bîlciuri (iarmaroace) în județul Neamțu se țin în următoarele localități:

Bîrgăoani (la 23 Aprilie); Budești-Ghicăi (la 20 Iulie); Davideni (la 27 Iulie și 29 August); Dobreni (25 Maiŭ); Tîrgul-Neamțului (la 8 Maiŭ, Înălțarea Domnului, 6 August și 6 Decembrie și în fie-care Lunĭ); Piatra (la 8 Februarie, 18 Maiŭ, Dumineca Mare, 8 Noembrie, 5 Decembrie și în fie-care Joĭ); Roznovul (la 2 Februarie, 9 Martie, Florii, 21 Maiŭ, 25 Iunie, 27 August, 2 Octombrie și 12 Decembrie); Buhușul (în fie-care Duminecă); Talpa (29 Iunie); Bozieni.

Avuțiile mănăstirilor din vechime. Inainte de secularizarea averilor lor, mănăstirile din acest județ eraŭ foarte bogate, prin diferite daniĭ de moșiĭ, sate.

Astfel, mănăstirea Neamțul poseda: Boboești (jud. Neamțu, închinată starea I); Băiceni (jud. Roman, st. I); Băloșești (jud. Roman, înch. st. I); Bălțați (jud. Iași, partea cuvenită luĭ Baș-Ceauș a cumpărat-o mănăstirea Neamțul cu 8 galbenĭ falcea, la 1841, de la Vorniceasa Maria Drăghici); Blebea (jud. Neamțu, înch. st. I); Borcești și Oglindești (jud. Suceava, parte); Boroaia - Neamțuluĭ (jud. Succava); Brătești cu Izvorul (jud. Roman, închinată mănăstirilor Neamțul și Secul); Buzați (jud. Neamțu, st. I).

Mănăstirea Agapia poseda: Bălășeni (saŭ Grași, din jud. Neamțu); Bălănești (jud. Tecuciuluĭ, înch. st. II); Boiștea (jud Neamțu).

Mănăstirea Buhalnița poseda: Băiceni (jud. Iași); Bicazul și Chirigul (jud. Neamțu); Buhalnița, Izvorul-Alb și Secul (jud. Neamțu).

Mănăstirea Bisericani poseda: Braniștea (jud. Neamțu).

Mănăstirea Bistrița poseda: Bistrița și Plopușorul (jud. Neamțu); Braniștea (jud. Neamțu); Braina (jud. Covurluiŭ); Călinești saŭ Măgura (jud. Roman); Calul (jud. Neamțu).

Asemenea mănăstirele: Tazlăul, Văratecul, Pîngărați, Secul (v. ac. nume), poseda însemnate proprietăți.

Neamțul, *sat*, în jud. Ialomița pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Mărsileni, situat pe cîmpul Bărăganul, la 8 kil. spre S. de satul de reședință și în apropiere de stația căieĭ ferate Dîlga-Mare.

Are o populație de 98 familiĭ.

Vite: 240 boĭ, 187 caĭ, 510 oĭ, 15 capre și 151 porcĭ.

Neamțul, *com. urb.*, jud. Neamțu. Vezĭ Neamțuluĭ (Tîrgul-).

Neamțul, *cetate*, jud. Neamțu. Vezĭ Neamțuluĭ (Cetatea-).

Neamțul, *mănăstire*, jud. Neamțu. Vezĭ Neamțuluĭ (Mănăstirea-).

Neamțul, *moșie*, fără sat, în jud. Neamțu, com. Vînători-Neamțuluĭ, pl. de Sus-Mijlocul; are o pădure de 2964 pogoane, lîngă mănăstirea cu acelaș nume, Inconjurătoarea-Mănăstireĭ-Neamțul.

Neamțul (Tîrgul-cu-Vînătorii) *moșie*, jud. Neamțu, care, afară de locul ce aparține vetreĭ Mănăstireĭ-Neamțuluĭ, este arendată de stat cu 24210 leĭ anual.

Neamțul, *munte*, la E. de com. Predealul, plaiul Peleșul, jud. Prahova, situat între Valea-Turculuĭ (N.), Valea-Steveĭ (S.), muntele Turcul și pîrîul Azuga. Este proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureștĭ.

Neamțul, *dealuri*, situate în ramura Oglinzi, com. Vînători-Neamțul, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu.

Neamțul, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureștĭ, pendinte de mănăstirea Colțea din Bucureștĭ, com. Predealul, plaiul Peleșul, jud. Prahova, și

care, împreună cu moșiile Ceaușoaia, Unghia-Mare și Pristolul, de pe Doftana, are o întindere de 606 hect. și se arendează cu 2250 leĭ anual.

Neamțuluĭ (Cetatea-), *ruine de cetate,* în jud. Neamțu, com. Vînători, pl. de Sus-Mijlocul, situate spre V. de Tîrgul-Neamțuluĭ, pe partea dreaptă a drumuluĭ ce duce către mănăstirea Neamțul, pe culmea uneĭ ripi muntoase, într'o pozițiune foarte strategică.

Spre N.-E. și V. se ridică dealurĭ în forme de piramide, acoperite cu pădurĭ, iar în partea despre S., e rîpa dealuluĭ care pare a fi continuarea ziduluĭ cetățeĭ.

Mergerea la cetate pentru călătorul pe jos e foarte anevoioasă; cu toate acestea, pe poteca ce duce înlăuntrul castelului, se mai zăresc încă urmele șerpuitoare ale unuĭ drum astupat însă acum de mulțime de bolovanĭ și dărămăturĭ. Zidurile așezate pe niște temeliĭ prea solide sunt construite de piatră de granit albă, verde, roșiatică, și sunt de o foarte mare grosime. In spre partea tîrguluĭ sunt întărite și sprijinite prin șase picioare înalte și solide.

In lăuntru, se vede o curte spațioasă, de formă pătrată, acoperită cu ruine, și, pe unele locurĭ, subterane adînci, acum astupate. Tradiția spune că în mijlocul curțeĭ ar fi fost o fîntînă, ce prin o subterană, conducea afară din cetate. Tot în lăuntrul cetățiĭ a fost și o bisericuță zidită de Ștefan-cel-Mare.

Dacă ne coborîm către obîrșia istoriculuĭ acesteĭ cetățĭ, găsim în diferite cronice, că ea poartă pe umerĭĭ seĭ mulțĭ și încercațĭ anĭ.

Pe la 1200, oardele tătare ale Cumanilor, încuibîndu-se în Moldova, năvăleau mereŭ în Ardeal și de acolo în Ungaria.

Din această pricină pe la 1210, regele maghiar Andrea II chiamă în părțile noastre pe cavalerĭĭ Teutonĭ (o ceată din ordinul Ioanițĭ saŭ cavalerĭ de Malta), opunîndu-ĭ invaziuneĭ păgînilor.

Stabiliți un moment la Nordul Moldoveĭ, noiĭ veniți ridică acĭ, chiar în mijlocul Cumanilor, o formidabilă cetate; și dacă nu armele înamicilor, cel puțin disgrația curțiĭ ungare, îĭ fortează peste puțin, cam pe la anul 1220, a părăsĭ acest avut tărîm de cucerire; în această privință este chiar o bulă a papeĭ Grigore al IX-lea, către regele maghiar Bela IV, fiul luĭ Andrea II, cu data din 1232, mustrîndu-l pentru alungarea ordinuluĭ cavalerilor teutonicĭ din partea Transilvanieĭ, pe care le-a fost dăruit-o tatăl săŭ... «După ce tatăl săŭ Andrea, printr'o pioasă libertate, dăruise Teutonilor țara Birseĭ, eĭ aŭ cheltuit mulțĭ banĭ, cu destulă muncă și vărsare de sînge, pînă aŭ construit acolo cincĭ cetățĭ, pentru ca să o poată cultiva și întări, fiind în calea Cumanilor, carĭ intraŭ și eșeaŭ printr'însa în desele lor năvălirĭ asupra regatuluĭ unguresc; și măcar că regele luase într'un rînd înapoĭ de la dînșiĭ, totuși la urmă iarăși le-a întors-o, după cum era dator, ba încă, drept îndemnizare de pagube, le-a mai dăruit și peste munțĭ o parte din Cumania, unde numițiĭ cavalerĭ și magistrul lor aŭ ridicat o cetate foarte tare, iar Cumanĭĭ speriați și întristați pentru aceasta, aŭ adunat o oaste nenumărată, atacînd pe cavalerĭĭ, stabiliți în acea parte, dar cu ajutorul luĭ Dzeŭ aŭ fost bătuți și fugăriți cu spaimă, uniĭ chiar închinîndu-se zișilor cavalerĭ și botezîndu-se d'impreună cu muerile și pruncii lor.....» (v. B. P. Hasdeŭ, studiŭ despre Cumanĭ în «Columna luĭ Traian» 1869, No. 52; Schloezer, «Gesch. d. deutschen Siebenbürgen», Göttingen, a. 1795, p. 482—504; «Chronik der Komanen», a. 1061-1300; A. D. Xenopol «Ist. Rom.», t. I, p. 130; Dreger, «Codex Diplom.», 1708).

Creștinarea Cumanilor din aceste părțĭ este legată însă și prin următorul fapt.

Cam pe la anul 1222, se întîmplă o nouă năvăliire a Mongolilor, sub comanda luĭ Genghiskan. Cumanĭĭ, spăimîntați, cerură ajutor de la Ungurĭ, promițînd în schimb de a se creștina. Pentru acest scop, Episcopul Robert de la Gran, de națiune German, cere voe de la papa a nu mai merge în expediția cruciată pentru Palestina, de oare-ce are nevoe să creștineze pe Cumanĭ,.... și în adevăr această lucrare a și fost întreprinsă prin călugăriĭ Dominicanĭ. Teodorit, unul dintre misonarĭ a fost cel d'intîiŭ Episcop de Cumania.

Sub Petre Voevod Mușat, unul dintre ceĭ de întîiŭ principĭ aĭ Moldoveĭ, de abia cu vre-o 30 de anĭ în urma luĭ Dragoș, numele Neamțuluĭ ne întîmpină deja în hrisoave (v. Hașdeŭ, «Archiva istorică», t. I, p. I, p. 140).

Există însă o mărturie și mai vechie: Un fragment geografic rusesc, scris între aniĭ 1300—1350, menționînd principalele orașe dintre Nistru, Dunăre și Carpați, zice lămurit: «Neamțul în munțĭ» (v. Ap. Karmaziŭ, t. I, n. 387, «A. Ist.»), decĭ probabil că epoca aproximativă a fondațiuneĭ e înainte de 1300.

Cumanĭĭ n'aŭ pĭerĭt de-odată cu naşterea prĭncĭpatuluĭ moldovean. Aceĭ de pe lîngă Neamţul, s'aŭ conservat pănă pe la fĭnele secoluluĭ al XV-lea, de şĭ cavalerĭĭ teutonĭcĭ îĭ botezaseră de mult în catolĭcĭzm şĭ de şĭ Romînĭĭ par a se fĭ convertĭţĭ maĭ în urmă la ortodoxĭe.

Intr'un hrĭsov dĭn 5 Aprĭlĭe 1453, Alexandru Vodă al doĭlea, dă ăcest nume, hărăzînd mănăstĭreĭ Probota: «pe unul dĭn Tătarĭĭ noştrĭ de la Neamţul, anume Baĭco cu fĭul săŭ Dumĭtru şĭ cu casele lor» (v. «A. Ĭst.», t. I, p. 142).

Marele Ştefan repetă acea donaţĭune printr'un act de 9 Iulĭe 1466, în care zĭce: «am maĭ dat mănăstĭreĭ noastre dĭntre Tătarĭĭ noştrĭ de la Neamţu» (Arh. stat. Bucur. Act. mănăst. Probota, leg. I, No. 1).

La 25 Ianuarĭe 1453 (6961), Alex. Voevod hărăzeşte mănăstĭreĭ Probota pe lîngă altele, o poĭană, o pustĭetate pe Neamţul cel Mare, altă pustĭetate ca să şĭ facă heleştcŭ şĭ loc de vărătĭc şĭ să-şĭ aşeze un sat descrĭĭndu-ĭ hotarul, 2 morĭ şĭ 2 locurĭ de morĭ (Hasdeŭ, «Arhĭva» I, pag. 102).

La 6 Iulĭe 1466, Ştefan-cel-Mare zĭce că dărueşte «un tătar al Curţeĭ Domneştĭ de la Neamţu», (I, «Arhĭva», pag. 114).

Şĭ ast-fel, în dĭferĭte ocazĭunĭ pănă pe la 1500, Cumanĭĭ de şĭ amestecaţĭ cu poporaţĭunea romînă, totuşĭ se numeaŭ «Tătarĭĭ de la Neamţu».

Germanĭĭ s'aŭ retras la Brandenburg; ĭar Moldovenĭĭ aŭ conservat suvenĭrea şedereĭ lor în aceste părţĭ, dînd anticeĭ zĭdĭrĭ caracterĭstĭcul nume de «Neamţu» (v. Hasdeŭ, «Cetatea Neamţul», în foaĭa «Romînĭsmul»; Anul I, cum şĭ ĭndĭcaţĭunele arătate acolo).

Această cetate a fost martură la maĭ multe bătăĭ ce aŭ avut Romînĭĭ cu Polonĭĭ, Tătarĭĭ, Turcĭĭ, etc.

In tĭmpul războĭuluĭ dĭntre Ştefan cel-Mare şĭ Turcĭ la Războenĭ, Cetatea-Neamţuluĭ a fost bătută de Turcĭ, dar neluată.

La 7107, Cetatea-Neamţuluĭ s'a închĭnat luĭ Mĭhaĭŭ-Vĭteazul Vodă al Ţăreĭ-Romîneştĭ (vezĭ Letop.).

In tĭmpul războĭuluĭ dĭntre Vasĭle Lupu şĭ Mateĭ Basarab, în cetate sta închĭs Ştefănĭţă Paharnĭcul (nepotul luĭ Vasĭle Lupu) cu toată averea domnească.

In tĭmpul luĭ Cantemĭr-Vodă, la întorsul craĭuluĭ leşesc de la Fălcĭŭ, reşchĭrîndu-se Leşĭĭ şĭ Cazacĭĭ şĭ Moldovenĭĭ pribegĭ, prĭn Ţară drept jac, de aŭ ajuns şĭ pe sub munte, aflat-aŭ pe fata luĭ Vasĭle-Vodă, Doamna Ruxandra, care a ţĭnut-o Tĭmuş, în Cetatea-Neamţuluĭ, şĭ cu multe muncĭ aŭ chĭnuĭt-o pentru avuţĭe; pe urmă ĭ-a tăĭat capul cu toporul pe prag. (Letop. cron. Neculce).

La 7199, a doua oară vĭĭnd Sobĭeschĭ, a cuprĭns cetatea, puĭnd oastea sa (v. e. Negruzzĭ; «Sobĭeschĭ şĭ Romînĭĭ», 1684, ĭstorĭa fabuloasă a celor 19 plăeşĭ ce apărase cetatea; ĭdem Cantemĭr, «Gesch. d. Osmanĭschen Reĭches», Hamburg, 1745, pag. 740).

La 7183, în tĭmpul domnĭeĭ luĭ Dumĭtraşcu Cantacuzen, Leşĭĭ ce venĭse cu Ştefan Petrĭceĭco, aŭ ocupat cu oştĭ cetatea Neamţul crezînd că astfel vor cucerĭ Ţara maĭ lesne, aŭ fost spărcuĭţĭ însă în parte, de către Hatmanul Sandu Buhuşĭ şĭ Spătarul Velĭcĭco Costĭn, care le tăĭase drumul pentru a şĭ căuta hrană.

Dumĭtraşcu a trĭmes pe Panaĭtache Uşerul Morona, cu un agă turc pentru ca să strĭce cetăţĭle, între care şĭ Neamţul (v. Cantemĭr, «Scrĭs. Moldoveĭ», pag. 70. «Maĭ înaĭnte era (Cetatea-Neamţuluĭ) înconjurată cu două zĭdurĭ şĭ avea numaĭ o poartă; ĭar după aceea, rĭsĭpĭnd Turcĭĭ zĭdul cel de pe dĭn afară, aŭ rămas acum Moldovenĭlor numaĭ cel dĭn lăuntru»).

La 7202, a fost prădată de Tătarĭ, împreună cu satele de prĭn prejur (în tĭmpul domnĭeĭ luĭ C. Duca).

In al 3-lea an al domnĭeĭ luĭ C. Duca, Moĭse Serdarul, care era reĭment la Cetatea-Neamţuluĭ, a purces spre Iaşĭ cu vre-o 300 de pandurĭ, omorînd pe Cerchez Aga (un Turc foarte bogat) şĭ reîntorcîndu-se ĭarăşĭ la Neamţul, pe cînd Iaşĭ tremuraŭ de frĭcă (v. Neculaĭ Costĭn).

La 7207, fĭĭnd Domn Antĭoh-Vodă, Cetatea-Neamţuluĭ a fost dată dĭn noŭ Moldovenĭlor.

La 1716, a fost centrul de actĭvĭtate al revoluţĭonaruluĭ Stolnĭcul Vasĭle Ceaurul, nepotul Domnuluĭ Gheorghe Ştefan contra luĭ Mĭhaĭ Racoviţă Voevod. (v. N. Ĭstrate: Cele dĭn urmă evenĭmente ale Cetăţeĭ Neamţul, «Calendar.» Asachĭ, 1847).

In tĭmpul luĭ Constantĭn Cantemĭr-Vodă, şĭ dĭn porunca acestuĭa, s'a dat foc şĭ a ars Tîrgul-Neamţu, trĭmeţîndu-se pentru acest scop pe Antĭoh Hatmanul, care tot odată a împrăştĭat şĭ pe toţĭ Leşĭĭ cîţĭ se aflaŭ aĭcĭ, fugînd unĭĭ la Cetate, pe care însă Hatmanul n'a putut'o lua; şĭ ast-fel se îndreptă spre Agapĭa, unde eraŭ cîţĭ-va Drăganĭ de la guvernatul dĭn Cetatea-Neamţuluĭ, şĭ aŭ luat-o şĭ aŭ robĭt pe cîţĭ aŭ rămas vĭĭ. Aflînd Leşĭĭ de această înfrîngere şĭ ardere a oraşuluĭ, aŭ

trimes nouă oaste cu Zaharovski și cu Turculeț și cu Moldoveni carĭ slujeaŭ în țara Lesească; aflat'aŭ pe Antioh aproape de Neamțul, dar aŭ fost bătuțĭ și fugînd eĭ spre Cetate aŭ ajuns aproape pe Turculeț Rohmistrul, rănindu-l cu suița și luîndu-l rob (v. Letop.).

Din timpul luĭ Mihail Sturdza a început, cu toate protestările luĭ Chrisoverghi (poet din acele vremurĭ), a se dărîma; și din piatra scoasă s'aŭ zidit foarte multe case evreeștĭ din Tîrgul-Neamțul chiar în zilele noastre: așa că astă-zĭ cu greŭ s'ar maĭ putea zice (ca Sobieschi la 1691, către Dieta regatuluĭ săŭ): «Neamțul este celebru nu numaĭ prin fama antichităței sale, dar încă prin tăria sa naturală și artificială (v. Theiner, «Monumenta Polonia», t. 3, Romae, 1863, p. 740).

Neamțuluĭ (Cetatea-), *cetate*, la Estul com. Pleașovul, peste dealul Oltuluĭ, jud. Teleorman.

Neamțuluĭ (Dealul-), *deal*, se întinde prin com. Mamornița, apoĭ prin com. și moșia Pilipăuțĭ, pl. Herța, jud. Dorohoĭŭ, prin satul Cotul-Sanihăul, prin fața satuluĭ Molnița și pe la Cotul-Humărieĭ, unde ridicătura îĭ este ceva maĭ mare.

Neamțuluĭ (Iazul-), *iaz*, pe moșia Vorniceni, com. cu acelașĭ nume, pl. Bașeul, jud. Dorohoĭŭ.

Neamțuluĭ (Mănăstirea-), *mănăstire*, situată pe valea pîrîuluĭ Neamțul, între munțĭ, com. Vinători-Neamțuluĭ, pl. de-Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, la 440 m. d'asupra nivelului Mărĭĭ-Negre.

Istoricul. La 1392, părinții Sofronie, Pimen și Silvan s'aŭ așezat aci. Ștefan Voevod I, zidi pentru dinșiĭ o biserică de piatră, cu hramul Înălțarea Domnuluĭ, pe locul unde astăzĭ se află Sf. Gheorghe, de la care biserică se maĭ păstrează numaĭ un clopot cu inscripția anuluĭ 1393. Tot Ștefan Voevod I dăruĭ acesteĭ mănăstirĭ și moșiile: Dvoroneștĭ, Buzați și Fîntînele.

La 29 August 1472, s'a întîmplat un cutremur foarte mare, care a zdruncinat răŭ biserica, iar călugăriĭ, de frică, slujeaŭ într'o biserică de lemn, cu hramul Sf. Ion Bogoslavul, făcută de Alexandru-cel-Bun.

La 14 Noembrie 1497, Ștefan-cel-Mare sfințĭ biserica cea mare, cu hramul Înălțarea-Domnuluĭ, care o zidise puțin maĭ în sus de biserica vechie, în urma biruinței ce avu contra luĭ Albrect (Albert), cralul Poloniei.

La 1574, această biserică a suferit mult din partea Tătarilor și a Turcilor carĭ aŭ prădat Moldova.

La 1671, din pricina năvălirilor și necazurilor în care căzuse Țara, a rămas pustie 12 anĭ.

La 1691, Leșiĭ aŭ prădat și aŭ pustiit Țara; iar călugăriĭ aŭ fost siliți a se ascunde, împreună cu icoana Maiceĭ-Domnuluĭ (făcătoare de minunĭ), la moșia Strîmba, șezînd acolo 3 anĭ.

La 1700, întorcîndu-se călugăriĭ la mănăstire, aŭ găsit-o pustie și deposedată de către Leșĭ de toată averea, uricele și scrisorile împărătești, trimise de Ioan Paleologu luĭ Alexandru-cel-Bun, și carĭ se păstraŭ până atuncĭ aci.

La 1716, s'aŭ întîmplat în Țară marĭ turburărĭ din pricina luĭ Frentz, Căpitanul Cătanelor ce se încuibase în cetatea Neamțul și făcea marĭ prădăciunĭ.

La 1725, se zidi, pe locul bisericeĭ celeĭ dintăiŭ, cu hramul Înălțarea-Domnuluĭ, de către Alexandru Voevod Cornea, o trapeză, o cuhne și alte încăperĭ; iar maĭ pe urmă văzînd călugăriĭ că se afumă biserica cea mare, aŭ îngrijit-o și făcut-o paraclis, aŭ sfințit-o și i-a dat hramul Sf. Gheorghe; în timpul starețuluĭ Paise s'a reparat acest paraclis de Vasile Harpa, și atuncĭ i-a dat numele de biserică.

La 1754, Ieromonahul Necolae a zidit turnul, observatorul cel mare, despre E., în colțul ziduluĭ curțeĭ mănăstireĭ, de o construcție foarte solidă; în acest turn s'a păstrat biblioteca mănăstireĭ, de 1761 volume. Tot în această vreme a făcut Ioanichie, Episcopul de Roman, clopotul cel mare de 1800 oca, dăruind și alte obiecte mănăstireĭ.

La 1759, s'a făcut pentru mănăstire o evanghelie (afară de cea scrisă cu mînă pe membrană din timpul luĭ Ștefan-cel-Mare, și care poartă pe dînsa anul 6944, de format mare, ce nu se poate, în timpul slujbeĭ, purta de către un singur diacon).

Mănăstirea Neamțul are la intrarea sa, o clopotniță mare cu 7 clopote și un orologiŭ mare; pe sub această clopotniță este principala intrare printr'un gang. Curtea este pătrată și spațioasă; în stînga este biserica cea mare zidită maĭ mult de piatră cioplită, cu un turn mare de-asupra, altul maĭ mic pe altar. Biserica este foarte solidă. Intrarea eĭ este prin părțile laterale. In pridvor sunt maĭ multe morminte de stareți și de mitropoliți. Ușa cea mare a bisericeĭ este de granit. Intrînd în biserică se vede, în dosul tronuluĭ domnesc, cam spre ușă în partea dreaptă, mormîntul starețuluĭ Paise, organizatorul călugărizmuluĭ în țară.

Paisie, cînd a venit din mănăstirea Dragomirna, a găsit aproape de Mănăstirea-Seculuĭ, lîngă Săscuța, satul Fagi; și asemenea cînd a venit din mănăstirea Seculuĭ în Mănăstirea-Neamțuluĭ a găsit sat lîngă mănăstire, pe care l'a mutat prin porunca luĭ Const. Moruzzi, din 1780, Ian. 16, la Timișești; iar satul Fagi l'a mutat la Vînători-Neamțuluĭ. Catapitezma bisericeĭ este foarte vechie; zugrăveală asemenea, în cît abia se cunoaște; se vede însă că a fost numaĭ cu aur; pardoseala este de cărămidă mare pătrată. Toate icoanele sunt îmbrăcate cu argint și întreaga biserică este foarte bogat împodobită.

Biserica sf. Gheorghe are 3 turnulețe și e învălită cu șindrilă; pardoseala e de cărămidă. Cel maĭ prețios ornament este un epitaf de catifea roșie lucrată bogat în fire de aur. Piatra d'asupra ușeĭ este nouă și nu s'a reprodus pe ea inscripția cea vechie.

In fața porțeĭ celeĭ marĭ a mănăstireĭ este un foișor de zid, învelit cu șindrilă, în oare-care mijloc un basen, în care părinții făceaŭ sfințirea apeĭ în timpul cuvenit. La spatele mănăstireĭ este institutul de alienați cu un spital și o bisericuță frumoasă. De aĭ la distanță oare-care este un alt foișor, unde se zice că aŭ stat părinții cu sf. Icoană, pe cînd aŭ adus-o din muntele unde era ascunsă în timpul năvălireĭ barbarilor.

De la mănăstire pînă la spital, în toată împrejurimea, sunt mahalale cu chilii unde locuesc călugării.

In parte despre S., a vetreĭ mănăstireĭ este o biserică maĭ mică numită Ovidenia, care e reînoită de către un călugăr; toate turnurile, cum și biserica, chiar, sunt a. coperite cu tablă albă. La E. este biserica sf. Ion Bogoslovul; aci este cimitirul; sub biserică este o subterană unde se păstrează oasele morților (v. C. Negruzzi: Catacombele mănăstireĭ Neamțul (scris. VI) și legenda Calipseĭ (scris. VII), maĭ la vale este o curte mare în care a fost Seminariul.

Pînă la 1859 Mănăstirea-Neamțuluĭ, avînd averile în administrațiunea sa, poseda fabricĭ și instituțiunĭ; așa avea: o tipografie bogată cu 3 teascurĭ și o mașină, unde se tipăreaŭ cărțile bisericeștĭ pentru toată Romînia; o bogată fabrică de postav și de potcape; o fabrică de tăbăcit; una de căldărărie; avea fierărie, lemnărie, rotărie, croitărie, ciobotărie, mungerie; un seminar organizat pe 16 anĭ, cu cursul primar; o bibliotecă; un institut de invalizĭ și altul de alienațĭ; o farmacie.

La 1864, cînd s'aŭ secularizat averile mănăstirelor, toate aceste fabricĭ, meșteșugurĭ și instituțiunĭ, prin o rea chibzuință și neprevedere a oamenilor de la guvernul de pe atuncĭ, s'aŭ lăsat în părăsire parte, iar parte s'aŭ strămutat aiurea, așa: mașinele de la fabrica de postav s'aŭ dus la fabrica d-luĭ M. Cogălniceanu (aztă-zĭ fabrica Alcaz din satul Blebea, lîngă Neamțul); mașina de tipografie, la comisia centrală din Focșani; seminarul s'a desființat, lăsîndu-se o școală primară care a existat pînă la anul 1871.

Neamțuluĭ (Mănăstirea-), *izvoare minerale*, jud. Neamțu, la o oră depărtare de Tîrgul-Neamțul, lîngă mănăstirea Neamțul situate la 470 m. înălțimea deasupra niveluluĭ Mărĭ-Negre), în com. Vînători-Neamțul, pl. de Sus-Mijlocul, în pădurea dinspre S.-V. mănăstireĭ.

Geologie. Terenurile pe care se află așezată mănăstirea Neamțul aparțin grupeĭ terțiare (sistemul miocen). In dreptul pîrîuluĭ Nemțișorul, aproape de mănăstire, s'a găsit un calcar bogat în Numuliți. Rocele sunt formate de greziurĭ năsipoase și schisturĭ marnoase, ce se desfac cu multă ușurință, precum și din gips.

Izvorul principal (sulfuros) ese dintr'o stîncă de gips, în jurul căreia este săpat un basen pătrat; la fund și la mijlocul basenuluĭ se află o escavațiune neregulată făcută în stîncă. Alăturea de acest basen s'a săpat un altul destinat a servi la facerea băilor recĭ. Basenurile comunică printr'un canal. Cantitatea de apă debitată de izvor într'un timp oare-care nu a putut fi determinată cu preciziune, din cauza formeĭ neregulate a escavațiuneĭ stînceĭ.

Proprietățĭ fizice și chimice. Apa este limpede și incoloră, sărată, răspîndind un miros de hidrogen sulfurat.

Temperatura în timpul verceĭ e de 4° C., cînd a aeruluĭ atmosferic e de 20° C. Densitatea este de 1011197 la temperatura de 17° C. (în 1875).

Hîrtia de turnesol nu se schimbă. Apa, fiind turburată, degajă gaze.

Cea întîiŭ analiză a acestor ape s'a făcut de dr. Th. Steiner la 1856, constatîndu-se că conțin: carbonat de calce, 0,468; sulfat de calciŭ, 1,188; sulfat de magneziŭ, 0,085; sulfat de fier, 0,012; clorur de sodiŭ, 15,494; clorur de magneziŭ, 0374; carbonat de magneziŭ, 0,056; protoxid de fier, 0,010; cilice, 0,008; aluminiŭ și clorură de potasiŭ, urme.

Suma materiilor analizate: 17,6895, hidrogen; 0,0227, acid

carbonic liber, 0,7737; temperatura 8°75 C.; densitate, 1,02005.

A doua analiză s'a făcut de către farmacistul I. Konya, la 1873, în laboratorul de la München, și a fost publicată de către dr. R. Flechsig în «Bericht über die neueren Leistungen auf dem Gebiete der Balneologie». A dat următoarele rezultate: carbonat de calciŭ, 0,630; sulfat de calciŭ, 1,600; sulfat de sodiŭ, 0,014; sulfat de magnezie, 0,110; clor de sodiŭ, 2,000; clorur de magnezie, 0,500; (suma materiilor analizate, 25,403); hidrogen, 0,550; acid carbonic liber, 1,040.

A treia analiză făcută de d. P. Poni la 1875, chiar la izvor; a dat următorul rezultat pentru 1000 cm. cub. apă minerală: hidrogen sulfurat, 0,01179; acid carbonic, 0,47790; clor, 8,88360; acid sulfuric anhidru, 0,79900; acid silic, 0,01540; sesquioxid de aluminiŭ, 0,00500; oxid de calciŭ, 0,48170; oxid de magnezie, 0,26240; clorur de sodiŭ, 14,60740; oxid de calciŭ solubil, 0,30840; oxid de calciŭ insolubil, 0,17330; (ponderea materiilor fixe, 16,2130; materii fixe în stare de sulfați, 19,54000).

Aceste substanțe pot fi distribuite în modul următor:

Carbonat de calciŭ, 0,30945; sulfat de calciŭ, 0,74900; sulfat de magnezie, 0,53760; clorur de sodiŭ, 14,60710; clorur de magnezie, 0,02610; carbonat de magnezie, 0,15162; acid silicic, 0,01540; tesquioxid de aluminiŭ, 0,00500 (suma materiilor analizate, 16,40127; materiĭ fixe determinate direct, 16,21300, materiĭ fixe calculate în sulfați, 19,6908; materii fixe determinate în sulfați, 19,5400; hidrogen sulfurat, 7cc,6; acid carbonic liber, 133cc.).

In urma acestor rezultate această apă trebuie clasată între apele sulfuroase-sodice.

Luîndu-se însă în considerare compoziținea chimică a apeĭ acesteia (sulfuroase), ea s'ar putea întrebuința cu mult succes în: boalele cronice ale pieleĭ, eczema, impetigo, etc., apoĭ contra limfatismuluĭ, sifilisuluĭ, precum și contra diferitelor afecțiunĭ la femeĭ, ca metrite cronice, leucoree, (v. Șaabner-Tuduri: «Ape Miner. din jud. Neamțul; idem P. Poni, 1877).

Acest izvor este foarte vechiŭ, și chiar prin documentele vechĭ relative la schitul Vovidenia (ce se află lîngă mănăstirea Neamțul) se vorbește despre «izvorul de la Puturosul», numire provenită de la mirosul pătrunzător de hidrogen sulfurat ce răspîndește în aer.

Afară de apele sulfuroase descrise maĭ sus, maĭ există aci încă două izvoare cu ape feruginoase, analizate pentru prima oară în laboratoriul școaleĭ de Podurĭ și Șosele din Bucureștĭ, cînd s'a constatat că materiile solide aflate într'un litru de apă sunt în cantitate de 0.4 gr. și sunt maĭ cu seamă sulfat de calce și carbonat de fier. Aceste izvoare însă sunt considerate ca ape potabile maĭ mult (v. dr. Șaabner-Tuduri, op. cit.).

Neamțuluĭ (Movila-), *movilă*, în partea de E. a com. Dărmănești, pl. Filipești, jud. Prahova. Legenda spune că această movilă s'a făcut de Negru-Vodă, ca apărare în războaiele cu Tătariĭ.

Neamțuluĭ (Pîrîul-), *pîriŭ*, format din pîrîul Nemțișorul și Ozana. Curge de la unirea acestor două piraie (despărțindu-se în două ramurĭ, dintre care una trece prin partea despre S. a tîrgului Neamțul), printre Tîrgul-Neamțul și satul Humulești; străbate apoĭ satele Blebea, Grași și Bîșinari (ce vin pe partea dreaptă a sa) și se varsă pe dreapta rîuluĭ Moldova, între satul Timișești și loc. is. Bazați, în fața satuluĭ Cristești (jud. Suceava). Primește următoarele ape:

Nemțișorul, mărit din dreapta cu pîrîul Maghernița, iar din stînga cu pîrîașele: Cărbunele, Chiriac, Iftime, Niță, Gisca, Lunca, Slatina, Corogenilor, Hatineĭ.

Ozana, cu sub-afluenții săĭ.

Cantemir, vorbind despre Pîrîul-Neamțuluĭ, zice: apa Neamțuluĭ este din fire așa de tare, în cît poate să stea împotriva năvălireĭ tutulor vrășmașilor.

Neamțuluĭ (Tîrgul-), *com. urb.*, reședința pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, situat pe pîrîul cu același nume, lîngă dealurile Neamțul și Oglinzi.

Este formată din trupurile (mahalalele, suburbiile): Neamțul, Berăria, Boiștea, Haralambie, Pîrîul-Ursuluĭ, Pometea, Prundul și Țuțueni, mărginîndu-se la V. cu satul Vînători-Neamțuluĭ, la E. cu satul Blebea și Grași, la N. cu satul Oglinzi și Muntele, la S. cu satele Humulești.

Populațiunea orașuluĭ este de 6690 suflete: 3074 bărbați și 3616 femeĭ.

Are un spital mare, cu inscripția:

In slava sfinteĭ ceĭ de o ființă de viață făcătoare și nedespărțiteĭ Treimĭ și întru cinstea Sf. Marelui Mucenic Dimitrie, s'aŭ zidit acest paraclis, împreună cu casele ospitalicești și cu toate celelalte încăperĭ, din temelie, de către sf. Mănăstire Neamțul, cu toată a sa cheltuială în zilele prea blagoslovitului mareluĭ Domn și Împăratu, Neculaŭ Pavlovicĭ, singur stăpînitor a tuturor Rusiilor ș. c. și a bine credinciosuluĭ nostru Domnul Grigore Alexandru Ghica-Voe-

vod, prin rîvna și stăruința cuviosului Archimandrit și starițul sf. Mănăstirĭ Neamțul și Secul, Kir Neonĭt, la anul 1850.

Spitalul este întreținut de Epitropia Sf. Spirĭdon.

Mai sunt: două școlĭ primare de băeți și una de fete, frecuentate de 276 băeți și 136 fete; opt bisericĭ ortodoxe; mai multe sinagoge evreești; o farmacie; un biurŏŭ telegrafo-poștal; o judecătorie de ocol; o percepție.

Pentru administrațiune se află: primăria, poliția, comisiile, precum și sub-prefectura plășeĭ.

Tîrgul-Neamțuluĭ are treĭ piețe publice, mai multe strade principale și secundare, bine îngrijite și prunduite.

Industria e reprezintată prin: 12 teascurĭ pentru fabricat oleiul din semințe; 1 tăbăcărie; 8 fierărĭĭ; 1 lăcătuș, 1 alămar, 2 căldărarĭ, 1 olar, 4 caretașĭ, 4 stolerĭ, 15 cizmarĭ, 14 croitorĭ, 1 curelar, 2 fabrice de săpun, 1 pălărier, 1 tipograf.

Se fac brînzeturĭ și sumane. Mai fie care locuitor are stativa și sumănăria sa. Sunt peste 77 stabilimente comerciale patentate cu peste 190 lucrătorĭ; apoĭ 2 morĭ foarte marĭ, dintre carĭ a d-luĭ Teoharie (premiată pentru producțiunile sale cu med. de aur) este între cele mai vestite din întreaga țară pentru fabricarea făineĭ.

Comerciul acestuĭ oraș este foarte însemnat și se mai face cu: cereale, lemne, țesăturĭ de bumbac, șervete, colțunĭ împletitĭ, șaiac călugăresc și vite.

Neamțuluĭ (Tîrgul-), *izvoare minerale*, jud. Neamțul, situate aproape de Tîrgul-Neamțuluĭ și cunoscute sub denumirea de Slatina, cuprinzînd: un izvor, din Poiana-Dăscălița, numit și Apa Puturoasă, situat la o înălțime de 350 m. (v. Dăscălița, iz. min.); un izvor situat aproape de cel precedent, în localitatea numită tot Slatina, pe Pîrîul-Sărat, la o înălțime de 340 m. Apa acesteĭ din urme surse este sărată la gust și prin evaporare dă un depozit considerabil de sare; este limpede, și are o temperatură de 12° C.

Neamțuluĭ (Valea-), *vale*, izvorește de la V. de com. Negreni, pl. Vedea d.-j., jud. Olt, și se varsă în gîrla Negrișoara, tot în raionul com. Negreni.

Neamțuluĭ (Valea-), *izvor de apă minerală*, în com. Bădeni-Pămînteni, plaiul Dîmbovița, județul Mușcel.

Neaunul, *pîrîŭ*, jud. Botoșani, izvorește din dealul Pietrăria, la N.-V. de satul Slobozia, com. Deleni, trece prin satul Slobozia și, unindu-se cu Pîrîul-Mare și Hurgheșul din Feredieni, udă valea Găinăria și Mitocul, com. Deleni și se varsă în iazul Leahul, la com. Feredieni.

Neaura, *vălcea*, izvorește din comuna Petrari-d.-s., pl. Ocolul, jud. Vîlcea, curge cu direcția de la V. spre E., și se varsă în rîul Otăsăul, în cercul acesteĭ comune.

Neavățul, *munte*, în com. rur. Ilovățul, plaiul Cerna, jud. Mehedinți, situat între hotarul dintre comunele Ilovățul și Balta.

Neavățul, *deal* și *punct de observațiune*, în pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Nebuna, *comună rurală*, județul Vlașca, pl. Neajlovul. Are un mic cătun numit Sterea. Se mai numește și Velea, căcĭ este lipită cu cătunul Velea, care ține de com. Bulbucata. Este situată la 48 kil. de Giurgiŭ, și la 9 kil. de Obedeni, reședința plășeĭ Glavaciocul-Neajlovul.

Moșia aparținea statuluĭ. In trecut, înainte de secularizare, era a Sf. Mitropolĭĭ. Aduce un venit anual de 20000 leĭ. Suprafața totală a moșieĭ este de 1826 hect. S'a dat la 94 locuitorĭ o suprafață de 376 hect. Are o pădure în suprafață de 1000 hect., din care 50 în luncă și 950 în deal, ținînd de ocolul silvic Ghimpați.

Are o populație de 694 suflete, din carĭ 118 contribuabilĭ; o biserică, zidită în 1874, ținînd de parohia Babele, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o școală mixtă cu 6 clase, condusă de un învățător, și frecuentată de 24 băeți și 6 fete; 3 circiumĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 6968 leĭ, 81 banĭ și la cheltueli, de 5101 leĭ, 27 banĭ.

Pe la Estul moșieĭ, curge Neajlovul ce vine despre satul Patruzecĭ-de-Crucĭ și merge de se varsă în Cilnișteа, la satul Strîmba, pe trupul Hulubești.

Prin sat trece drumul Bulbucata Clejani. Pe moșie trece vechiul drum al Zimniceĭ, ce intră pe la Podul-Doamneĭ, străbate pădurea și ese de pe teritoriul comuneĭ la Letca-Nouă.

Nebuna, *podgorie*, situată pe podișul dealuluĭ Hlincea, de pe teritoriul satuluĭ cu acelașĭ nume, com. Galata, pl. Codrul, jud. Iași.

Nebunașul, *munte*, la V. de comuna Mănecĭul-Ungurenĭ, plasa Teleajenul, jud. Prahova, coprins între Valea-Popiĭ (N.) și Pîrîul-Brustureilor (S.).

Nebuni, *mahala*, în jud. Mehe-

dinți, plasa Văilor, com. rur. Miculești.

Nebunul-Mare, *munte*, la N. de com. Măneciul-Ungurenî, pl. Teleajenul, jud. Prahova, coprins între Valea-Carpenuluĭ (N.) și Valea-Popiĭ (S.).

Nechifor, *pîrîŭ*, pe moșia Ivăncăuți, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Nechifor, *pîrîŭ*, pe moșia Orofteana, com. Orofteana, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Nechitoaia, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești; împrăștiat. Are 213 suflete: 107 bărbați și 106 femeĭ, locuind în 46 case și 2 bordee.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Pielești, ce este la 1400 m.

Are o biserică de bîrne, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ.

Nechitoaia, *moșie particulară*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești.

Nechitul. Vezĭ Borlești, *sat*, județul Neamțu.

Nechitul, *schit*, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelașĭ nume, în jud. Neamțu, com. Mastacănul, pl. Bistrița; mai înainte a fost locuit de călugărĭ.

Nechitul, *ramură de dealurĭ muntoase*, în jud. Neamțu, com. Mastacănul, pl. Bistrița; se prelungește spre E. de ramura Porfirul, între pîrîul Mastacănoasa, care desparte această ramură de ramura munteluĭ Alunișul, și pîrîul Nechitul, care o desparte de ramura Stridinilor și a Scaunelor; este acoperită cu păduri, parte puse în exploatare.

Nechitul. Vezĭ Borlești, *moșie*, jud. Neamțu.

Nechitul, *pîrîŭ*, ce izvorește din fundacul fomat de ramura Goșmanul, Tazlăul și Porfirul, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Mastacănul; curge spre E. prin valea formată de ramura Măgura-Stridinilor, Scaunele (din dreapta) și Porfirul, Nechitul (din stînga), trecînd prin localitatea Valea-Nechituluĭ, printre satele Borlești, Puriceni, Ruseni, și locul izolat Cățînul, mergînd vr'o 5 kil. paralel cu șoseaua județeană Tazlăul-Roznov (de la kil. 31—32, unde pîrîul întretae șoseaua în cursul său și pînă în dreptul kil. 27), iar la E. de satul Ruseni, se varsă pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistrița, după un parcurs de 11 kil. de la obîrșie.

Are ca afluenți mai multe pîrîașe micĭ dintre carĭ mai însemnate, sunt: Pîrîul-Poduluĭ și al-Podețuluĭ care se varsă în el pe din dreapta.

Nechitului (Valea-), *trup de sat*, în jud. Neamțul, pl. Bistrița, com. Mastacănul, situat pe pîrîul cu acelașĭ nume.

Necoara, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, izvorește din muntele Ulmușorul, brăzdează partea de E. a com. și după un curs repede de 3 kil. din cascadă în cascadă, se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat.

Necșești, *com. rur.*, la extremitatea de S. a plășeĭ Teleormanuluĭ, jud. Teleorman, pe Valea-Ciincluĭ saŭ Ciineasca. La N. se învecinește cu com. Gărdești; la S., cu com. Gărăgăul, din pl. Tîrguluĭ; la V., cu Butculești, Săceni și Ciurari; la E., cu Deparați, Hîrlești și Netoți.

Întinderea com., dimpreună cu moșia, care este proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București, este de 1910 hect. 133 locuitorĭ sunt împroprietăriți după legea rurală, cu locurĭ la cîmp și în vatra satuluĭ.

Solul acesteĭ com. este clasat printre cele maĭ productive din pl. Teleormanuluĭ. Se cultivă, pe lîngă cerealele obicinuite, cînepa și inul.

Are o populațiune de 1066 suflete, din carĭ 240 contribuabilĭ; o școală mixtă, frecuentată de 28 copiĭ.

Vite: 584 vite marĭ cornute, 190 caĭ, 886 oĭ și 301 porcĭ.

Budgetul com. e de leĭ 2815, 48 banĭ, la venitură și de 2731 leĭ, 75 banĭ, la cheltuelĭ.

Este legată prin drumurĭ vecinale cu comunele Gărăgăul și Gărdești. Cu cele-l'alte comune învecinate, comunicația se face pe drumurĭ naturale.

Satul Necșești este unul din cele maĭ vechĭ ale Țărĭĭ, dacă vom ține seama de un document foarte important pe care îl găsim în «Columna-luĭ-Traian». In acest act, care poartă data de 22 Aprilie, 1486, este vorba despre o jăluire a maĭ multor sătenĭ din satul Necșești de pe Teleorman, într'o daraveră de împăcăciune pentru stăpînirea unor pămînturĭ.

In nomenclatura satelor din 1741 îl vedem omis; este posibil ca, în curgerea vremiĭ, să se fi despopulat, căcĭ cu ocaziunea evenimentelor de la 1821, maĭ mulțĭ locuitorĭ ce pribegeaŭ prin Țară, găsind aci maĭ multă siguranță pentru a se adăposti, s'aŭ stabilit cu tot avutul lor.

Cu ocaziunea explorărilor arheologice s'a găsit și în preaj-

ma acesteĭ com. resturĭ de ceramică preromană.

Necșeteasca, *numire ce se maĭ da com. urb.* Urlați, pl. Cricovul, jud. Prahova. Această se constată dintr'un hrisov al luĭ Duca-Vodă, prin care se dă în posesiunea preoteseĭ Ana, a preotuluĭ Dimitrie Stanciŭ, moșia Necșeteasca, «să le fie lor — zice hrisovul — ocină și copiilor lor în Urlați, ce se chiamă și Necșeteasca».

Neculae (Sf.-), *suburbie* a orașuluĭ Roman, jud. Roman, situată în partea de V. a luĭ.

Necule, *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, comuna Jitia, așezat la poalele munteluĭ Necule, în N.-V. com., la 9 kil. de căt. de reședință, Jitia-din-Deal. Are o întindere de 330 hect., cu o populațiune de 125 familiĭ, saŭ 285 suflete, din carĭ 188 contribuabilĭ; o biserică, deservită de un preot, un dascăl și un paracliser; o școală.

Necule, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia, așezat în partea de V. a eĭ; e cel maĭ înalt vîrf din tot jud., avînd o înălțime de 1293 metri; o parte dintr'însul poartă numele de Pietrele-Feteĭ; poziția sa este cea maĭ frumoasă din tot județul.

Necule, *moșie* însemnată, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia, cu întindere de 4000 hect., pe care se află pădurea Jitia-cu-Munțiĭ.

Necule, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia, izvorește din muntele Necule, udă partea de V. a com., trece prin căt. Necule, primește pîrîul Pietrele-Feteĭ și se varsă în pîrîul Cerbul, pe dreapta luĭ.

Nedeia, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Balta, la 70 kil. spre S. de Craiova și la 12 kil. spre S.-E. de reședința pl., Măceșul-d.-s., și situată pe șesul Dunăreĭ.

Se mărginește la N. cu com. Măceșul-d.-j.; la S., cu Dunărea; la V., cu com. Cîrna; iar la E., cu com. Zăvalul și cu com. Gighera.

Comuna este maĭ mult șeasă, avînd cîte-va dealurĭ cu o înălțime de 15 m. Se găsesc cîteva movile, între care maĭ însemnate sunt: Movila-Turculuĭ, Movila-luĭ-Trandafir, Movila-Mare, Movila-Țigănceĭ, Măgura-cu-Dor, Grindul-cu-Mărăcinĭ, Măgura-Lupuluĭ, Măgura-Văeĭ și Măgura-Rusteanca.

In comună se află balta Nedeia, cu o suprafață de 80 hect. și cu o adîncime de 2 m., care, cînd Dunărea vine mare, se revarsă și se unește chiar, cu acest fluviŭ. Se maĭ află și Balta-Marmurele, Balta-Mare și Balta-cu-Șovorul.

Maĭ înainte comuna se numea Marmura, de la balta Marmurele; apoĭ a primit numele de Nedeia, de la o cetate foarte vechie ce se afla aci. Se compune dintr'un singur cătun, numit Nedeia. Peste Dunăre, în dreptul acesteĭ com., se văd ruinele unuĭ pod.

Are o populație de 1646 suflete; două bisericĭ, una fondată la 1882 de locuitorĭ, cu hramul Sf. Dumitru, deservită de un preot și un cîntăreț și a doua, care nu maĭ funcționează; o școală mixtă, ce funcționează din 1869, și e frecuentată de 68 băeți și 5 fete.

După legea rurală din 1864 sunt 222 locuitorĭ; însurățeĭ din 1879, sunt 32.

Suprafața teritoriuluĭ com. este de 7660 pog., din carĭ: 6100 pog. arabile, 340 pog. vatra satuluĭ, 800 pog. fîneață, 400 pog. izlaz și 3600 lac și teren sterp.

Moșia se numește Nedeia și aparținea mănăstireĭ Horezul. Actualmente este a statuluĭ, și a fost arendată de la 1893—98 cu 46100 leĭ anual. Pădurea, de se numește Zătoanele; are o întindere de 200 hect. și aparține tot statuluĭ.

Viile locuitorilor se găsesc pe moșia Nedeia și produc vin roșu.

Cariere de piatră sunt în Dealul-cel-Mare.

Maĭ sunt pe teritoriul com.: o moară de aburĭ; 3 stîne pe moșia Nedeia, care produc brînză obicĭnuită.

Este străbătută de calea comunală spre Ghighera și de calea comunală ce duce la Măceșul-d.-j.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3047,24 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 2710,63 leĭ.

Vite cornute sunt 560, oĭ 600, caĭ 26.

Nedeia, *sat,* jud. Dolj, pl. Balta, com. Nedeia, reședința primărieĭ.

Nedeia (Nedeuța), *munte,* jud. Gorj, plaiul Vulcan, situat pe partea de V. a munților Răstavanul și Prisloapele.

Are o suprafață de 230 hect. și se prelungește de la S. spre N. Pe acest munte se află 2 stînĭ.

Nedeia, *moșie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Balta, com. Nedeia, arendată de la 1893—98 cu 46100 leĭ anual. Inainte aparținea mănăstireĭ Horezul.

Nedeia, *fostă cetate,* jud. Dolj, pl. Balta, com. Nedeia, de la care și-a luat comuna numele.

Nedeia, *baltă,* jud. Dolj, pl. Bal-

ta, com. Nedeia, cu o suprafață de 80 hect. și o adîncime de 2 m. In timpul primăverei, cînd vine Dunărea mare, se revarsă. Conține pește. Comunică în partea de V. cu balta Cîrna, prin pîrîul Craviţa și cu balta Zglavociul, prin Gîrla-Torneĭ.

Nedeicul, *tîrlă,* în jud. Brăila, pl. Balta, pe malul stîng al Vîlciuluĭ, la V. de pădurea Bustea, pendinte de com. Berteşti-d.-s. Are o populaţie de 48 suflete.

Nedeiĭ (Dealul-), *deal,* la E. de satul Bouşorĭ, com. Soleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; se întinde spre S., paralel cu dealul Onaca.

Nedeiţa, *deal,* la Estul comuneĭ Oteşani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Nedeiţa. Vezĭ Oteşani, deal, jud. Vîlcea.

Nedeiul, *gîrlă,* jud. Dolj, pl. Balta, com. Nedcia și Măceşul-d.-j., ce alimentează balta Nedeia. Se varsă în Dunăre.

Nedelcul, *sat,* făcînd parte din com. Hurueşti, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, la 6 kil. 700 m. de reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 35 familiĭ, saŭ 134 suflete, carĭ locuesc în 30 case.

Maĭ înainte satul Nedelcul purta numele de Chiţeşti, după cum se vede în actele de hotărnicie. Locuitoriĭ de aicĭ sunt parte veniţĭ din satul Şendreşti, care s'a desfiinţat.

Nedelea, *com. rur.,* jud. Prahova, pl. Filipeşti. Despre înfiinţarea acesteĭ comune se povestesc următoarele: In anul 1792, cîteva familiĭ de Romînĭ din Transilvania aŭ trecut cu oile în Romînia și s'aŭ aşezat pe moşia Baba-Ana din judeţul Buzăŭ, proprietatea hatmanuluĭ Mihăiţă Filipescu. Şi fiind-că acolo suferea de lipsă de apă pentru vite, în anul 1793, cu voia proprietaruluĭ, s'aŭ mutat pe moşia Filipeasca, tot a hatmanuluĭ Mihăiţă Filipescu, pe malul stîng al rîuluĭ Prahova, unde nu locuia de cît o singură cîrciumăreasă, numită Nedelea, în jurul căreia s'aŭ aşezat pentru tot-dea-una. Tot în acel an (1793), unul dintre eĭ, care ştia carte, anume Ioachim, prin stăruinţa și recomandaţia proprietaruluĭ, a fost hirotonit preot, punîndu-se și temelia bisericeĭ.

Este situată pe malul stîng al rîuluĭ Prahova, la 17 kil. de capitala judeţuluĭ și la 2 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 995 suflete, din carĭ 170 contribuabilĭ, locuind în 194 case; o biserică, fondată la 1793 prin ajutorul și stăruinţa proprietaruluĭ moşieĭ, hatmanul M. Filipescu, și a preotuluĭ Ioachim, reparată în anul 1849 de d-l C. Filipescu, proprietarul moşieĭ și acum deservită de 2 preoţĭ; o şcoală, care funcţionează de la 1870 și e frecuentată de 61 băeţĭ și 4 fete; o moară, pe iazul Moruzzi saŭ Leaotul, despărţit din rîul Prahova.

Locuitoriĭ pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu transportul lemnelor de la pădure, cu olăria, dulgheria și cizmăria. Produsul munceĭ agricole și olăria se desface la oraşul Ploeşti.

Locuitoriĭ, în număr de 117, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia Nedelea, din care li s'aŭ dat 533 hect.

Vite sunt: 74 caĭ, 334 boĭ, 59 vacĭ, 32 bivolĭ, 48 viţeĭ, 1203 oĭ, 38 capre, 362 porcĭ.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ este de 2000 hect., din carĭ: 1120 pogoane suprafaţa proprie a comuneĭ cu locurile delimitate după legea din 1864, între carĭ se coprinde și 54 pogoane pe seama proprietaruluĭ, 1066 pogoane sunt ale locuitorilor comuneĭ.

In termen mediŭ, ţuica se fabrică aci anual 1100 decalitri.

Se cultivă gîndacĭ de mătase.

Comerciul se exercită în comună de 5 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 2936,72 leĭ, și la cheltuelĭ, de 2550,16 leĭ.

In comună sunt două şosele: una apucă spre E. și înlesneşte comunicaţia între com. Nedelea și Ploeşti și alta spre S., care înlesneşte comunicaţia între Nedelea și Aricești.

Toată partea de N. și E. a comuneĭ este cîmpie întinsă, pe care se află 21 movile.

In partea de V. a com. trece rîul Prahova și iazul Moruzzi.

Se mărgineşte cu comunele: Aricești (S.); Ploeşti și Băicoiul (E.); Filipeşti (V.); Floreşti (N.).

Nedelea, *sat,* făcînd parte din com. rur. Nedelea, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Nedelea, saŭ **Nedeicul,** *tîrlă,* jud. Brăila, situată la E. de com. Berteşti-d.-s., lîngă hotarul despre jud. Ialomiţa, pe ţărmul stîng al canaluluĭ Vîlciul. Vatra satuluĭ este de 4 hect. cu 8 case și 48 locuitorĭ, carĭ aŭ 19 caĭ, 114 vite marĭ cornute, 350 oĭ și 45 rîmătorĭ.

Nedi, *pîriŭ,* izvoreşte dela N. de pădurea Păduroaica, trece pe la N. de cătunul Poenari-Niculescu, pl. Znagovul, și alimentează balta Znagovul. Locul din jurul săŭ este mlăştinos.

Nedieni, *deal*, în partea de E. a com. Voinești, pl. Stavnicul, jud. Iași, care unindu-se cu dealul Corhan (Frasinul), formează Valea-Frasinului și valea Nedieni, unde se află și iazul cu același nume.

Nedocul, *mahala*, în pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți, com. rur. Broșteni.

Nefliul, *sat*, jud. Ilfov, pl. Sabarul, făcînd parte din com. rur. Vîrtejul-Nefliul, situat pe deal, la E. de Vîrtejul, pe malul stîng al rîului Sabarul.

Se întinde pe o suprafață de 698 hect., cu o populație de 335 locuitori.

D-l I. Ogrezeanu are 500 hect. și locuitorii, 198 hect. Proprietarul cultivă 350 hect. (40 sterpe, 66 izlaz, 44 pădure și vie). Locuitorii cultivă 170 hect. (restul e loc sterp, izlaz și vie).

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 moară cu apă și 2 poduri peste rîul Sabarul.

Comerciul se face de 2 cîrciumari.

Numărul vitelor mari e de 190 și al celor mici, de 40.

Negaia și Richita, *pădure* particulară, supusă regimului silvic, pendinte de com. Prejoiul, pl. Oltețul-d.-j., jud. Vîlcea.

Negana, *pîrîu*, în com. rur. Baloteștí, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Negelul, *sat*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Liuzi-Călugăra. Și-a luat numele de la pîrîul Negelul, pe care este așezat. Are o populație de 14 familii, sau 48 suflete. E situat la 2 kil. de reședința cu școala.

Negelul, *pîrîu*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., care, de la satul Negelul se îndreptează spre N. și apoi spre V. despărțind com. Osebiți-Mărgineni de com. Călugăra-Mare, dupa care înconjură orașul Bacău, descrie o curbă pe la N. său și se varsă în Bistrița, pe malul său drept, mai sus de confluența pîrîului Bîrnatul cu Bistrița. Pe el sunt 4 poduri.

Negești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bascovele, jud. și pl. Argeș. Are 15 familii, sau 50 suflete.

Negești, *numire ce se dă unei părți din com.* Vlădești, pl. Riurile, jud. Mușcel.

Negești-Bähneni, *pădure*, a statului, în întindere de 600 hect., ținînd de com. Vlădești, pl. Riurile, jud. Mușcel.

Negoaia, *sat*, făcînd parte din com. Motoșeni, jud. Tecuciu, situat pe coasta dealului Mohorîți, la 4½ kil. de reședința comunei.

Are o populație de 19 familii, sau 78 suflete, cari locuesc în 17 case.

Comerciul se face de 2 cîrciumari.

Locuitorii sunt clăcași.

Este străbătut de șoseaua ce duce la Stănișești, în partea de E. Copiii din sat merg la școala din Motoșeni.

Negoești, *plasă*, jud. Ilfov. Ocupă partea centrală a județului. Se mărginește la E. cu jud. Ialomița; la S., cu pl. Oltenița, de care se desparte pînă la com. Curcani prin rîul Argeșul; la V., cu pl. Sabarul și parte din pl. Dîmbovița; la N., cu pl. Mostiștea și parte din pl. Dîmbovița.

Este udată spre V. de rîul Dîmbovița, care se varsă în rîul Argeșul, în această pl., la com. Budești.

In partea de E. e udată de Valea-Mostiștei, care formează mulțime de văi și bălți mari și mici, iar la S., de rîul Argeșul, care o limită în parte de plasa Oltenița.

Intinderea totală a plășei e de 70113 hect., din cari statul și proprietarii au 55223 hect. și locuitorii, 14890 hect.

Statul și proprietarii cultivă 42502 hect. (3958 hect. sterpe, 4238 hect. fînețe, 17 hect. vie și 4508 hect. pădure).

Locuitorii cultivă 13627 hect. (1145 hect. izlaz, 118 hect. cultura viei).

Populația plășei este de 23265 suflete: 5964 bărbați și 5864 femei, locuind în 4867 case și 267 bordee; 5283 locuitori se ocupă cu plugăria; 146 sunt cîrciumari, 113, industriași; 503 au diferite profesiuni; contribuabili sunt 4310; 2800 sunt împroprietăriți și 3245, neîmproprietăriți.

Are: 28 biserici, deservite de 39 preoți; 21 școale, 1 de băeți, 1 de fete și 19 mixte, frecuentate de 572 copii (476 băeți și 96 fete); 7 mori cu apă; 1 moară cu aburi; 11 poduri stătătoare și 27 mașini de treerat cu aburi.

Vite sunt: 8857 cai și iepe, 180 armăsari, 5286 boi, 4651 vaci, 2153 viței, 349 tauri, 308 bivoli, 853 bivolițe, 6182 capre și 41493 oi.

Comerciul se face de 20 hangii și 136 cîrciumari.

Locuitorii posedă: 2839 plugari: 1227 cu boi, 1612 cu cai; 3669 care și căruțe: 1551 cu boi, 2118 cu cai.

In cuprinsul plășei sunt 24 heleștaie.

Această plasă și-a luat numele de la com. și mănăstirea Negoești.

Producțiunea eĭ este identică cu a celor-l'alte plăși ale jud., cu deosebire că parte principală din teritoriul său, ca și al plășeĭ Znagovul, este păduros și băltos. Are păduri seculare.

Bălți sunt: Luica, Mostiștea și Obilești, conținînd pește, racĭ și scoicĭ. Papura și trestia crește în abundență.

Reședința plășeĭ este în Budești. Are 53 cătune carĭ formează 16 com. rur. și anume: Aprozi-Negoești, Budești, Călărețĭ-Șeinoia, Frumușani-Custureni, Gurbănești-Cotofanca, Herăști-Buciumeni, Luica, Lămotești-Gălbinași, Nana, Obilești-Vechĭ, Obilești-Noĭ, Pîrlita-Sărulești, Preasna-Nouă, Sohatul, Valea-Draguluĭ și Vasilați-Popești.

Căile de comunicație sunt:

Calea județeană București-Oltenița, care apucă spre S.-E., trece prin com. Budești, Negoești și o duce la Oltenița.

Calea ferată București-Călărași, care apucă spre E. și trece puțin prin partea de N. a plășeĭ.

Maĭ multe căĭ vecinale com. și maĭ multe drumurĭ naturale.

La Budești este reședința comp. 1-iŭ de dorobanțĭ, unde este o mare cazarmă și un oficiŭ telegrafic, care face și serviciul poșteĭ rurale.

Negoești, *com. rur.*, pl. Amaradia, jud. Dolj, la 24 kil. S.-V. de Craiova și la 5 kil. de Melinești, situată pe malul drept al rîuluĭ Amaradia.

Se învecinește la N. cu com. Godeni; la S., cu com. Adîncata; la E., cu com. Balota și la V., cu com. Brădești.

Limita linieĭ de N. începe de la E., din punctul numit Stanul, din Dealul-Mereĭ, vine în Bărdoiul, trece Amaradia, Focșorul, dă în Vîlceaua-luĭ-Vîespe, trece curmeziș valea Bîncaci și merge la obîrșia Lupoĭ, pe hotar cu comuna Brădești.

Limita linieĭ de S. începe de la E., din Dealul-Mereĭ, merge în Valea-Balauruluĭ, apoĭ în apa Amaradia, trece în valea Bîncaci, sue în piscul din Obîrșia-Sîrbuluĭ, trece în curmeziș Brebeni și ese în piscul Bădești, la V.

Limita linieĭ de E. e formată de Dealul-Mereĭ; iar limita linieĭ de V., de Culmea-Brădeștilor.

Inainte de anul 1831, com. Negoești era compusă din două sate: unul numit Negoești, pe locul unde se află azĭ comuna și altul la 2 kil., care se numea Vocna. La anul 1831, prin intervenirea proprietaruluĭ Paciurea Trandafil, s'a unit cătunul Vocna cu Negoești, formînd un singur sat în comuna Negoești.

In timpurile celе maĭ vechĭ, com. a aparținut familieĭ Brăiloiŭ, care a fost trecută ca zestre unuĭ principe, grat austriac, prin căsătoria sa cu o fiică a luĭ Neagoe Basarab; apoĭ a devenit moștenire luĭ Brăiloiŭ Cornițoiŭ și în fine, vîndută luĭ Paciurea, pe timpul Domnieĭ luĭ Alexandru Șuțu.

La anul 1853, Paciurea a adunat pe toțĭ locuitorĭĭ de pe moșie în satul Negoești, formînd comuna Negoești de azĭ.

In anul 1872, comuna Negoești era compusă din cincĭ cătune și anume: Cotul-Moareĭ, Delureni, Drumul-Mare, Negoești și Rogojina. Azĭ un singur cătun numit Negoești, formează comuna.

Comuna este mărginită la E. și la V. de două șirurĭ de dealurĭ: Dealul-Mereĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Amaradia, deal, din care, vîlceaua Vocna, se desparte prin Dealul-Tesluiuluĭ, Dealul-Brădeștilor saŭ Culmea-Jiuluĭ, pe malul drept al rîuluĭ Amaradia, avînd o înălțime de 100 m. și din care deal prin Vălceaua-Bîncaciuluĭ, se desparte, dealul Bîncaciul de asupra căruia pe lîngă păduri întinse, se află și o poiană numită Bîncaciul.

Riul Amaradia udă partea de E. a comuneĭ Negoești, cu direcțiunea N.-S. Peste Amaradia, în dreptul satuluĭ se află un pod.

Chiar în vatra comuneĭ se află o baltă, în întindere de 3860 m. p.

In Negoești se găsesc cîteva fîntînĭ: Fîntîna-Giurgiuveanca; la S. Fîntîna-Zidaruluĭ, în valea Bîncaciul; Fîntîna-Vocna, care își are izvorul la V. Dealuluĭ-Mereĭ și Fintina-din-Față, pe Dealul-Mereĭ.

Are o populație de 1263 suflete; două biserici, una fondată între anii 1774—1782 de banul Cornea Brăiloiŭ, a doua, la anul 1824, pe locul unde se află cătunul Vocna, de către pitarul Enea și ambele deservite de un preot și un cîntăreț; 2 școale, una de băeți, frecuentată de 54 elevĭ, a doua de fete, frecuentată de 50 eleve.

După legea rurală din 1864, sunt 244 locuitorĭ împroprietăriți.

Suprafața întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 5600 pog., din carĭ: 2000 pog. arabile, 50 izlaz, 25 loc sterp și 3300 pădure.

Moșia Negoești aparținea înainte luĭ Cornițoiŭ Brăiloiŭ, iar astăzĭ aparține d-luĭ Leonida Paciurea. Are o suprafață de 3663 pog., cu un venit de 24000 leĭ.

In această moșie, locuitorĭĭ

clăcași aŭ o suprafață de 1763 pog. arabile.

Păduri se găsesc în comună: una pe Dealul-Muereĭ, cu o suprafață de 1700 pog. și alta numită Brădești, pe dealul cu același nume, se întinde pe o suprafață de 1600 pog. Aparțin clăcașilor și fraților Paclurea.

Lemnul ce predomină este gîrnița.

Vii sînt pe o suprafață de 45 pog. și aparțin locuitorilor clăcași.

Livezile de prunĭ aŭ o întindere de 25 pog.

In comună se află un cizmar și un tîmplar.

Se găsesc în comună 2 cîrciumĭ.

In ziua de Duminica-Mare se ține aci bîlciŭ anual.

Pe calea județeană Amaradia-Craiova, locuitoriĭ se duc la orașul Craiova unde desfac productele.

Calea comunală Vocna, ce merge spre Balta, străbate comuna pe o întindere de 3 kil.

Mai sunt: două șosele vecinale pe o întindere de 1½ kil. și treĭ potecĭ: una ce duce pe valea Amaradia la Adîncata; una ce duce la Godeni și alta ce duce la Ploștina, din com. Godeni.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 3025,34 leĭ și la cheltueli, de 2972,16 leĭ.

Vite cornute 576, caĭ 44, oĭ 857, porcĭ 213, capre 53.

Negoești, *com. rur.*, pl. Amaradia, jud. Gorj, la S. comuneĭ Bengești, așezată pe Valea-Cîlniculuĭ, pe dealul Negoești și pe Valea-Curveĭ.

Se compune din 3 cătune: Negoești, Călugăreasca și Țoțoi.

Are o suprafață de 700 hect., din care 500 proprietărești, formate din 260 hect. vii, 247 hect. arături, 193 hect. livezĭ și pășune.

Are o populație de 223 familiĭ, saŭ 992 suflete, din carĭ 96 contribuabilĭ; 1 școală, frecuentată de 41 elevĭ; 4 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ și 3 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ posedă: 30 plugurĭ, 70 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ; 396 vite marĭ cornute, 22 caĭ, 275 oĭ, 72 capre, 228 porcĭ, 2 bivolĭ; 10 stupĭ.

Comerciul se face de 4 persoane.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 965 leĭ, iar la cheltueli, de 952 leĭ.

Rîul Cîlnicul străbate comuna, în care se mai găsește și 23 fîntînĭ.

Comunicația se face prin șosele vecinale, care pun comuna în comunicație spre S.-V. cu Albeni, spre N.-V. cu Prigoria și spre S.-E. cu Poiana-Seciurile.

Pe teritoriul Negoeștilor, pe văile de lîngă dealul Cornețul, sunt cărbunĭ de pămînt.

Se zice că odinioară ar fi locuit aci Tătarĭ, sădind și o vie, numită Viea-Tătărască.

Negoești, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la 55 kil. de orașul Turnul-Severin. Se compune din satele: Padeșul, Apa-Neagră și Cămueștĭ, avînd mai multe mahalale. E situată pe Valea-Motruluĭ.

Are o populație de 2000 suflete, din carĭ 307 contribuabilĭ, locuind în 625 case; 5 bisericĭ: 2 sunt în satul Padeșul, 2 în satul Negoești și 1 în cătunul Cămueștĭ, deservite de 3 preoțĭ și 5 cîntărețĭ; 2 școale, una în satul Padeșul și a doua în com. rur. Negoești, conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate: cea din Padeșul de 40 elevĭ, iar cea din Negoești de 52 elevĭ; 2 cîrciumĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se mai ocupă cu comerciul șindrileĭ, pe care o cumpără de la comunele Cloșani, Orzești și Măresești și o transportă cu care și căruțe spre vînzare la Severin și Strehaia.

Eĭ posedă: 77 plugurĭ, 123 care cu boĭ, 20 căruțe cu caĭ; 200 de stupĭ.

Prin comună trec 2 șosele: Baia-de-Aramă-Negoești-Severin și Baia-de-Aramă-Padeșul-Tismana-Tîrgul-Jiŭ. Pe lîngă acestea mai sunt încă 2 șosele: una care se desparte din șoseaua Baia-de-Aramă-Tîrgul-Jiŭ și merge prin satul Padeșul la Văenĭ, Ordești și Cloșani; iar a doua, despărțindu-se din șoseaua Baia-de-Aramă-Severin, la locul numit Gura-Cheeĭ, trece prin satele Cămueștĭ și Glogova, mergînd spre Strehaia.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 1408 leĭ, iar la cheltueli, de 1081 leĭ.

Vite: 1806 vite marĭ cornute, 102 caĭ, 1500 oĭ, 1100 rîmătorĭ și 200 capre.

Loc istoric în această comună este Padeșul (v. a. n.).

Este udată în lungul săŭ de rîul Motrul.

Se mărginește: la E. cu jud. Gorj; la S., cu comunele Glogova și Comănești; la V., cu com. urb. Baia-de-Aramă; iar la N., cu com. Orzești și Sohodolul, din județul Gorj.

Mahalale sunt: Bratilovenĭ, Bălănești, Porăști, Pălușești, Hildani, a-Bobieștilor, a-Spinenilor și a-Ularilor.

Dealurĭ mai principale sunt: Dealul-Mare, Măgura, Coasta-Motruluĭ, Dealul-Spinenilor, acoperit cu vii și pomĭ roditorĭ, Dealul-Licăreților, Dealul-Bo-

bieștilor, Cuca, Pleșa, Șușara, Brusturi, Ziua și Leordișul.

Dintre cîmpiĭ sunt: Cîmpul-Padeșuluĭ, Plăbaia și Șușara.

Văĭ: Valea-Motruluĭ, Valea-Mare și Valea-Morăgilor.

Piraie: Aninoasa și Ogașul-Samanîlor și cel de la Craculuĭ-Burchi.

In comună se găsește piatră bună pentru fabricarea varuluĭ și facerea pietrelor de moară.

Negoești, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Tîrgșorul, situată pe marginea apeĭ Leaotul și a rîuluĭ Prahova, la 10 kil. de capitala județuluĭ și la 4 kil. de a plășeĭ.

Se compune din 4 cătune: Negoești saŭ Braniștea, Zahaneaua, Piatra și Ștejarul saŭ Găvana, avînd o populație de 940 locuitorĭ, în carĭ intră și 7 familiĭ de Țiganĭ, locuind în 225 case.

Sunt 171 contribuabilĭ.

Are treĭ bisericĭ: una la Negoești (Braniște), fondată la 1834, a doua la Ștejarul, fondată în 1888, și a treia la Zahanaua, fondată în anul 1811, deservite de 2 preoțĭ; o școală, înființată la 1890, al căreĭ local s'a construit din fondurile proprietaruluĭ, N. N. Turnescu și care e frecuentată de 43 băeți și 22 fete.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și cultura zarzavaturilor, și s'aŭ împropietărit, în număr de 130, la 1864, cînd li s'aŭ dat 515 hect. Eĭ posedă: 50 caĭ și țepe, 443 boĭ, 220 vacĭ, 191 oĭ și 338 porcĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafață de 2500 hect., din carĭ 1500 hect. pămînt arabil; 300 hect. fînețe; 75 hect. izlaz; 25 hect. loc sterp; 600 hect. pădure.

Se cultivă gîndacĭĭ de mătase. Stupĭ cu albine sunt 150.

Comerciul se exercită de 4 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 6220,59 leĭ și la cheltuelĭ, de 4331,30 leĭ.

Stă în legătură prin șosele pietrite cu comunele: Ploești, Popești, Tîrgșorul-Vechiŭ și Tîrgușorul-Noŭ, Strejnicul, Șirna, etc.

Pămîntul comuneĭ e șes, avînd numaĭ o movilă, numită Gorganul, lîngă rîul Prahova, făcută, se zice, de Tătarĭ.

Afară de rîul Prahova, comuna maĭ e udată de gîrlele: Viișoara, Budurosul și Leaotul (Iazul Moruzzĭ).

Se mărginește cu comunele: Ploești, Strejnicul, Tîrgșorul-Vechiŭ, Popești, Brazi și Tătărani.

Negoești, *sat*, cu 90 loc., jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Poiana-Laculuĭ.

Negoești, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Căiuțul, situat pe dreapta Trotușuluĭ, maĭ sus de satul Gîrbovanul și în stînga căeĭ ferate și șoseleĭ Adjud-Ocna, la 4 kil. și 200 m. de satul Căiuțul.

Are o populație de 245 suflete; o biserică, clădită de locuitorĭ, cu ajutorul preotuluĭ Andreĭ, la 1805, deservită de 2 cîntărețĭ; 2 cîrciumĭ; 2 morĭ și o piuă de bătut sucmane.

Vite sunt: 3 caĭ, 129 vite marĭ cornute și 34 porcĭ.

Negoești, *sat*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Negoești, reședința primărieĭ. Vezĭ com. Negoești.

Negoești, *cătun*, al com. Negoești, jud. Gorj, pl. Amaradia, situat pe Dealul-Negoeștilor și la E. comuneĭ.

Are o populație de 77 familiĭ, saŭ 316 suflete, din carĭ 82 contribuabilĭ; o școală, frecuentată de 41 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoțĭ și 1 cîntăreț.

Locuitoriĭ sunt împămînteniți după legea rurală din 1864. Eĭ posedă: 12 plugurĭ, 27 care cu boĭ, 133 vite marĭ cornute, 7 caĭ, 72 oĭ și 85 rîmătorĭ.

Ape și drumurĭ (a se vedea com. Negoești).

In cătun se găsesc 11 fîntînĭ.

Negoești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Aprozi-Negoești, pl. Negoești, jud. Ilfov, situat la S.-E. de București, pe malul stîng al rîuluĭ Argeșul. Prin mijlocul satuluĭ trece șoseaua județeană București-Oltenița. Spre E., curge valea Aprozi. Această vale taie șoseaua unde este 1 pod.

Se întinde pe o suprafață de 2500 hect.

Proprietatea aparține statuluĭ, care cultivă prin arendașiĭ săĭ 1860 hect. (200 hect. sterpe, 40 hect. izlaz, 400 hect. pădure).

Are o populație de 350 suflete; 1 moară cu aburĭ; 1 mașină de trecrat cu aburĭ; 1 heleșteŭ; 1 pod stătător; o biserică, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ, care s'a zidit de Mateiŭ-Basarab și soția sa Elena Doamna, la 1643. Biserica e așezată pe malul stîng al rîuluĭ Argeșul, lîngă șoseaua județeană București-Oltenița; a fost mănăstire de călugărițe; în 1884 s'a trecut de la stat la com. și astă-zĭ se întreține cu spesele eĭ, administrîndu-se de un preot îngrijitor.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 319 și al celor micĭ de 2292.

In timpul rezbeluluĭ din 1877,

divizia IV-a, comandată de d-l general G. Manu, a ocupat acest sat.

Negoești, *sat,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Talpa. Are o populațiune de 150 suflete; o biserică, deservită de 1 dascăl; 1 moară de apă.

Numărul vitelor e de 106 capete.

Negoești, *trup de sat,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Dragomirești.

Negoești, saŭ **Branișteа,** *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelaș nume, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova. Aci e reședința com. Este situat pe loc șes, pe marginea apeĭ Leaotul. Are o populație de 524 suflete; o biserică, fondată la 1834 de d-na Safta Brîncoveanu și reparată în 1889, cu ajutorul locuitorilor.

Negoești, *fost sat,* la gura pîrîuluĭ Bădiliță, com. Lespezi, jud. Suceava.

Negoești, *deal,* jud. Gorj, pl. Amaradia, com. Negoești, întinzîndu-se de la hotarul Poiana-Seciurile, pînă la cătunul Călugăreasa și separînd apa Giovia de Cilnicul. Pe dînsul sunt sădite multe viĭ.

Negoești, *moșie* nelocuită, în jud. Dîmbovița, plaiul Dîmbovița. Are peste 65000 arĭ pădure.

Negoești, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Negoești, aparținînd d-luĭ Leonida Paciurea și locuitorilor clăcașĭ. Inainte aparținea în întregime răposatuluĭ Cornițoiŭ Brăiloiŭ.

Negoești, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 325 hect., pendinte de com. Aprozi-Negoești, plasa Negoești, jud. Ilfov.

Negoești, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 550 hect., pendinte de com. Negoești, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova, formată din trupurile: Piatra (250 hect.) și Gălvanul (300 hect.).

Negoești, *vale,* izvorește din Dealul-Dobricenilor și se varsă pe țărmul stîng al rîuluĭ Otăsăul, în raionul com. Bărbătești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Negoești-Poșta, *sat,* făcînd parte din com. rur. Budești, pl. Negoești, jud. Ilfov, situat spre E. de Budești, pe malul stîng al rîuluĭ Argeșul și pe calea județeană București-Oltenița. E format din 2 trupurĭ: Negoești și Poșta.

Satul Poșta e legat cu Radovanul, spre S., printr'o șosea vecinală care trece prin niște locurĭ smîrcoase.

Se întinde pe o suprafață de 775 hect., cu o populație de 91 locuitorĭ.

D-l Gr. Filipescu, are 750 hect. și locuitorĭĭ, 25 hect.

Se cultivă tot terenul afară de 55 hect., rezervate pentru izlaz și 85 hect., carĭ rămîn sterpe.

Numărul vitelor marĭ e de 114 și al celor micĭ, de 166.

Negoești și Cenușari (Moșneni-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia moșnenilor Negoești și Cenușari, pendinte de com. Aricești, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Negoia, *baltă,* în partea de E. a comuneĭ Sălăgeni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în suprafață de 3 hect.

Negoiasa, *vale,* jud. Vîlcea, com. Cîineni, plaiul Cozia.

Negoioasa, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, pe teritoriul com. Cașinul.

Negoița, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Sărățiĭ, cătunul Nenciulești; începe din Brînzeasca și dă în pîrîul Sărata; pe malul eĭ se văd ruine, carĭ, după tradiție ar fi ale unuĭ fost schit; poartă numele de: La-Nuciĭ-luĭ-Negoiță.

Negoiul, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Băilești, la 71 kil. S.-V. de Craiova și la 12 kil. de reședința plășeĭ Băilești.

Situată pe o mică coastă, numită Măgura-Cirsteĭ.

Se învecinește la N. cu com. Băilești, la S. cu Dunărea, la E. cu com. Cătanele și la V. cu com. Rastul.

Limita linieĭ de N. începe de la crîngul Brobințariul, merge cu direcțiunea N.-E. spre S.-V. pînă la măgura Coteiașul.

Limita linieĭ de S. începe de la pichetul Galaoana, merge de alungul Dunăreĭ pînă la pichetul Cătanele, unde se întîlnește cu linia limiteĭ de E.

Limita linieĭ de E. începe de la măgura Coteiașul, merge cu direcțiunea N.-S. pînă la pichetul numit Cătanele.

Limita linieĭ de V. începe de la crîngul Brobințarul, merge de la N. la S., pînă la pichetul de frontieră Galaoana.

Terenul comuneĭ este șes, prezintînd numaĭ cîte-va măgurĭ, între carĭ: măgura Zăvelca, măgura Coteiașul și Măgura-Cirsteĭ.

Este udată de gîrla Urîțĭ, ce se scurge din bălțile de pe moșia Rastul și se varsă în Dunăre, prin gîrla numită Zi-

toca, de pe comuna Cătanele, la pichetul Cătanele. In gîrla Urîți se scurge pe stînga gîrla Pădureanul, la punctul numit Intinsura (cotul gîrleĭ).

Bălțile sunt: balta Renea, care prin gîrla Urîți, se scurge în Dunăre; Cotlova, care prin gîrla Porumbul se scurge în balta Renea; Lunga, Săcata, care străbat teritoriul comuneĭ, și se întind de la com. Rastul la comuna Cătanele.

Comuna Negoiul datează de mult cînd purta numele de Urîți, și era situată pe grînd.

Pe la anul 1790, din cauza inundărilor dese la care era expusă com. Urîți, s'aŭ mutat locuitoriĭ cu casele lor la tîrla (conacul) luĭ Neagoe, unde se află azĭ comuna și de la el (Neagoe) comuna s'a numit Negoiul.

Cătunul de reședință este Negoiul.

Are o populație de 1397 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1816 de Hagi Enușĭ, fost proprietar al moșieĭ Negoiul, deservită de doĭ preoți și doĭ cîntăreți; o școală mixtă, ce funcționează de la 1882, frecuentată de 68 băeți și 7 fete.

După legea rurală din 1864, sunt 152 locuitorĭ împămînteniți.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 10721 pogoane, din carĭ: 7415 pogoane arabile, 1200 fineață, 300 izlaz, 1806 pogoane loc sterp, bălți și vatra satuluĭ.

Moșia de pe teritoriul comuneĭ se numește Negoiul: din această moșie, 6415 pogoane, cu un venit de 59000 leĭ aparțin d-luĭ V. M. Teodorovicĭ, iar 1000 pogoane aparțin locuitorilor împroprietăriți după legea din 1864; și produce un venit de 25000 leĭ. In trecut întreaga moșie aparținea Principeluĭ Miloș Obrenovicĭ al Serbieĭ.

Pe marginea Dunăreĭ se află ostrovul Galaoana, în întindere de 440 hect., acoperit cu pădurĭ, aparținînd statuluĭ, care o dă în exploatare din zece în zece anĭ.

O moară de aburĭ se găsește pe moșia Negoiul, aparținînd d-luĭ V. M. Teodorovicĭ.

Meseriașĭ sunt: 4 fierarĭ, 2 lemnarĭ, 1 cojocar și 1 cizmar.

Stîne se găsesc pe moșia Negoiul, producînd brînză bună.

Prin comună sunt urme de zidurĭ vechĭ.

Calea comunală ce duce la Calafat și trece prin com. are în toată întinderea eĭ o lungime de 67 kil.; o altă cale comunală vecinală duce la Băilești, avînd o lungime de 24 kil.

Sunt 6 cîrciumĭ și o băcănie.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3733,90 leĭ și la cheltuelĭ, de 3222,14 leĭ.

Vite cornute 196, oĭ și capre 98, porcĭ 41, caĭ 12.

Negoiul, *sat*, jud. Dolj, pl. Băilești, com. Negoiul, reședința primărieĭ. Vezĭ com. Negoiul.

Negoiul, *baltă*, situată la S. comuneĭ cu același nume, pl. Băilești, jud. Dolj, în apropiere de Dunăre.

Negoiul, *vîrf de munte*, în apropiere de frontieră, în plaiul Loviștea, jud. Argeș. Dintr'însul purcede Culmea-Comarniculuĭ, care desparte valea Argeșuluĭ de valea Topologuluĭ.

Are o înălțime de 2547 m. d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ. Din el izvorește rîul Argeșul.

Negoiul, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ Balabancea (și al cătunuluĭ sĭŭ Țiganca-Taița); are o direcțiune generală de la N. la S., brăzdînd partea de V. a plășeĭ și a comuneĭ; se întinde printre pîraiele: Valea-Lupuluĭ și Valea-Lungă, afluente ale pîrîuluĭ Taița-Țiganca; la N. are o prelungire, Dealul-Știubeilor; la S., se unește, în vîrful Almalia (370 m.), cu dealul Țiganca; e unul din cele maĭ înalte dealurĭ din plasă și județ, avînd 405 m. înălțime; e tăiat de drumurile comunale Greci-Taița și Jijila-Balabancea; acoperit în cea maĭ mare parte cu pădurĭ seculare și nepătrunse.

Negoiul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Băilești, com. Negoiul, în întindere de 6415 pog. Aparține parte d-luĭ V. M. Teodorovicĭ, aducînd un venit anual de 59000 leĭ și parte locuitorilor împroprietăriți după legea rurală din 1864, cărora le aduce un venit anual de 25000 leĭ. In trecut aparținea Principeluĭ Miloș Obrenovicĭ al Serbieĭ. Pe partea d-luĭ V. M. Teodorovicĭ se găsește o moară de aburĭ.

Negomirul, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Văilor. Se mărginește: la E., cu comuna Raci; la S., cu com. Dragotești și Corbăile; la V., cu com. Temișani și la N. cu comuna Fărcășești și Valea-cu-Apă din jud. Gorj. Este situată pe vale, la 68 kil. de orașul Turnul-Severin. Satul formează comună cu următoarele mahalale: Voinești, Buzești, Sîrbi, Grivei-din-Dos, Grivei-din-Față, Velicani, Negulești, Belgi, Topolița, Ursoaia, Oițești, Popești, Mișcodani și Ursoița, avînd peste tot 1300 locuitorĭ, din carĭ 207 contribuabilĭ, locuind în 266 case.

Locuitoriĭ posedă: 40 plugurĭ, 69 care cu boĭ, 7 căruțe cu caĭ; 150 stupĭ. Femeile din această comună se ocupă pe

lîngă cultura cînepeĭ şi a inuluĭ, şi cu creşterea gîndacilor de mătase.

Prin comună trece şoseaua ce duce la com. Racĭ din judeţul Gorj; maĭ sunt 2 şosele care o pun în comunicaţie cu comunele Corăbiile, Dragoteşti şi Mătăsari.

Sunt treĭ biserecĭ, deservite de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 40 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 1748 leĭ; ĭar la cheltueli, de 1347 leĭ.

Vite: 600 vite marĭ cornute, 19 caĭ, 500 oĭ şi 370 rîmătorĭ.

Dealurĭ maĭ principale sunt: Dealul-Mreneĭ, Poiana-Grînelor, Piscul-Tocĭ, Tîlva, Pelinăşiţa, Floreştilor, Viea-Mare, Dealul-Griveĭ, Velicani, Belgi, al-Pîrîuluĭ, Dealul-Staneĭ, Ursoaia şi Ursoiţa. Văĭ sunt: Valea-Mrencĭ, Coteliciul, Valea-luĭ-Semen, Valea-luĭ-Bot, Nene, a-Fîntîneĭ, Velicani, a-Pîrîuluĭ, a-Porculuĭ, a-Petreĭ, a-Staneĭ, a-Slăveiuluĭ, Detunatele şi Ursuiţa.

Este udată în lungul săŭ de apa Jilţuluĭ, în care se varsă, pe teritoriul acesteĭ comune, următoarele pîraĭe: Matca-Văiĭ-luĭ-Bot, Buzeţi, Ogaşul-Sîrbilor, Valea-Mreneĭ, Velicani, Nene, a-Fîntîneĭ, a-Părului, a-Petreĭ, a-Stancĭ, a-Slăveiuluĭ, Detunatele şi Ursoiţa.

Pe teritoriul comuneĭ se află cărbunĭ de pămînt în 6 locurĭ şi anume: în Valea-Mreneĭ, în Viea-Mare, în Valea-Griveĭ, Velicani şi în Ursoaia, în dealurile despre E.

Negomirul, *deal,* se întinde din spre S.-V., din com. Negomirul, pendinte de jud. Mehedinţi, şi se termină în hotarul com. Fărcăşeşti, jud. Gorj, pl. Jiul; pe el se află plantaţiĭ de viĭ, pruni şi pădure.

Negoşina, (Plopeni, Zărneasca), *cătun,* al com. Căneşti, jud. Buzăŭ, cu 420 locuitorĭ şi 98 case. Are sub-divizia Bondrea.

Negoşina, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, cât. Negoşina; conţine sare, precum şi diferite fosile, maĭ cu seamă psilodonĭ.

Negoşina, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, cătunele Gonţeşti şi Pîrlita, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; are 1600 hect., mare parte locurĭ sterpe şi pădurea Negoşina.

Negoşina, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, proprietatea moşnenilor Negoşineni; are 1620 hect., cea maĭ mare parte gol şi sterp, apoĭ izlaz, puţine arăturĭ, livezĭ şi pădurea Negoşina, cam de 270 hect.

Negoşina, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, proprietate a statuluĭ, pe moşia Negoşina; are 446 hect., şi constă din 3 trupurĭ: Dîlma, Bădiloaia şi Călugărelul.

Negoşineĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, cât. Negoşina. Se maĭ numeşte şi Mircea. Vezĭ Mircĭĭ (Izvorul-).

Negoteilor (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Calvini; începe din muntele Teişul şi se scurge în rîul Bîsca-Chiojduluĭ.

Negoteşti, *sat,* numit în partea S.-V. Poiana, şi care maĭ înainte se numea Neguteşti, pe moşiă cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Ciumuleşti. E aşezat pe coastele dealurilor Cucoşenĭ, Tătărenĭ, Codrul şi al Mănăstireĭ.

Are o populaţie de 135 familiĭ, saŭ 594 suflete, din carĭ 169 contribuabilĭ, locuind în 137 case; o biserică de lemn, cu hramul Adormirea Maicĭĭ Domnuluĭ, clădită pe la 1763, de 24 călugărĭ de la schitul ce a fost maĭ înainte, In-Poiană, în Codrul-Mănăstirei şi care azĭ e deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, înfiinţată în 1889, condusă de un învăţător şi frecuentată de 29 copiĭ.

Vatra satuluĭ ocupă aproape 14 fălcĭ.

Moşia e proprietatea d-luĭ Beriş Last, cumpărată de la Maria Moruzzi, care o moştenise de la Al. Moruzzi.

Întinderea moşieĭ e de 223 fălcĭ, din carĭ 90 fălcĭ cultivabile, 125 fălcĭ pădure şi restul neproductiv.

Împroprietăriţĭ în 1864 sunt: 50 fruntaşĭ, 32 pălmaşĭ şi 6 codaşĭ, stăpînind 293 fălcĭ şi 6 prăjinĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Ciumuleşti (2 kil.), la Udeşti (3 kil.) şi la Ioneasa (1 ½ kil.).

În 1803, Negoteşti a Spătaruluĭ Başotă, avea 34 liuzĭ, carĭ plăteaŭ bir 820 leĭ anual.

Negoteştilor (Dealul-), *deal,* pe care este aşezat satul cu acelaşĭ nume, jud. Suceava.

Negovani, *mahala,* în com. rur. Samarineşti, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Negovanul, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, la N. com. Polovraci; formează malul sting al apeĭ Olteţuluĭ.

Negoveneasa, *baltă,* lîngă satul Pîrvul-Roşu, pl. Cotmeana, jud. Argeş. Conţine peşte.

Negraia, *mahala,* com. rur. Ro-

63157. Marele Dicţionar Geografic. Vol. IV.

eşti, plasa Cerna-d.-s., judeţul Vîlcea.

Negraia, *deal*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Coeni.

Negraşi, mai înainte **Piscul**, *com. rur.*, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, la 15 kil. de com. rur. Costeşti, reşedinţa sub-prefectureĭ, şi la 52 kil. de Piteşti. Se compune din Adunaţi (Adunaţi-Negraşi), Negraşi (Piscul) şi Romanaţi, cu o populaţie de 1080 locuitorĭ, din carĭ 230 contribuabilĭ.

Are o biserică; o şcoală primară rurală; 4 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2027 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2113 leĭ.

Negraşi, *sat*, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. Are o biserică, cu hramul Sf. Teodor, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ.

Negraşi, mai înainte **Piscul**, *sat*, cu 800 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, pe apa cu acelaşĭ nume, reşedinţa com. rur. Negraşi.

Negraşul, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Teşila, pl. Peleşul, jud. Prahova. E situată la poalele munteluĭ Negraşul, de unde curg mai multe izvoare de apă minerală.

Negraşul, *pîrîŭ*, izvoreşte de la N. com. Teşila, pl. Peleşul, jud. Prahova; curge spre S.-V. şi se varsă în rîul Doftana, pe malul stîng, tot în raionul comuneĭ Teşila.

Negraşul (Muntele-), *moşie*, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, fost pendinte de mănăstirea Sinaia, com. Teşila, jud. Prahova, care, împreună cu moşiile Ziliştea-Trestieni şi Saşilor, are o întindere de 1246 hect., din carĭ 1046 hect. pădure şi 200 hect. pămînt cultivabil şi fineţe. Se arendează cu 8421 leĭ anual.

Acest munte şi Piciorul-Cîinelui aŭ fost date prin cartea de schimb, iscălită la 24 Octombrie 1818, de Arhimandritul Ioachim, mănăstireĭ Mărgineni, luînd în schimb muntele Piatra-Arsă.

Această carte de schimb a fost prezentată «cinstiteĭ judecătoriĭ a judeţuluĭ Prahova» de cuviosul Paisie, Stariţul Sinaeĭ, cînd cu delimitarea hotarelor munţilor mareluĭ Postelnic Filipescu.

Negrăiţa, *pîrîŭ*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Coeni.

Negrea, *sat desfiinţat*, în Valea-Geruluĭ, jud. Tecuciŭ, comuna Călmăţuiul. A fost înfiinţat de Costache Negri, care era proprietarul moşieĭ. Făcea parte din com. Lieşti, avînd şi o biserică adusă din satul Lieşti, din locul numit Gura-Bîrladuluĭ.

Unde a fost satul şi biserica, nu se mai vede astăzĭ de cît o cruce; alăturĭ de ea este un loc izolat, numit Cerdacul, unde era casa luĭ Costache Negri; astăzĭ în aceste locurĭ nu sunt de cît 2 case proprietatea moştenireĭ Tache Anastasiu.

Negrea, *numire* dată de locuitorĭ *moşieĭ* Slobozia - Negrea, unde a fost satul cu acelaşĭ nume, com. Călmăţuiul, jud. Tecuciŭ.

Negrea-Potîrnichea-Cocoraş, *moşie* particulară, de 1430 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Mînjina.

Negreana, *pîrîŭ*, în jud. Gorj, plasa Gilortuluĭ, izvoreşte din com. Licuriciul, de la Măgura-Mireĭ, curge de la N. la S., străbătînd comunele Frumuşeĭ şi Negreni şi se varsă în Amaradia, la com. Hurezani-d.-s., unde retează Culmea-Dealuluĭ-cu-Perĭ. Ţărmurile 'ĭ sunt rîpoase pe alocurea, iar în alte părţi dispar cu desăvîrşire. Lărgimea variază între 1 – 3 m., iar trecerea peste dînsul se face prin vaduriĭ şi pe podurĭ, din care 2 se găsesc în com. Negreni, iar 1 în com. Frumuşeĭ.

Negreana, *vale*, în jud. Gorj, pl. Gilortul; dă scurgere apelor pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume; este formată din Dealul-Negreni şi Dealul-cu-Perĭ, numit şi Dealul-Scrădeĭ; are o întindere de aproape 21 kil.; lărgimea-ĭ variază între 1000 şi 1500 m.; pe această vale se află situate comunele: Frumuşeĭ, Negreni şi Licuriciul.

Negreasca, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Simileasca, cătunul Odaia-Banuluĭ, proprietate a statuluĭ, pendinte de Banul; are 620 hect., mai toate arabile şi pădurea Ştuculeasa.

Negreasca, *vechia numire* a *moşieĭ* Cotorca, jud. Buzăŭ, com. Cotorca.

Negreasca, *numire* ce purta *un trup din moşia* Mitropolieĭ, pe care se află oraşul şi domeniul Alexandrieĭ, jud. Teleorman.

Negreasca, *pîrîiaş*, în jud. Buzăŭ, com. Simileasca; izvoreşte din pădurea Frasinul, primeşte viroaga Strîmba, udă comuna Maxenul şi se varsă în rîul Călmăţuiul la comuna Albeşti.

Negreĭ (Dealul-), *deal*, se în-

tinde în partea de S.-E. a satuluï Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; formează un podiș pe a căruï coastă e situat satul Munteni.

Negreï (Valea-), *vale* și *pîrîŭ*, izvorește din fundul Văeï-Negre, com. Oșești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ, curge spre S. și, unindu-se cu pîrîul Heleșteul, la locul numit Durducul, se varsă în pîrîul Stemnicul, tot pe teritoriul com. Oșești.

Negreni, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Gilortul, la S. de com. Frumușei și pe aceeași vale (Negreana).

Se compune din cătunele: Negreni, Bălceasa și Hăinari.

E situată pe șes, coastă și vălcele, pe ambele țărmurï ale pîrîuluï Negreana și are o suprafață de 1382 hect., din carï: 280 hect. pădure, 490 hect. arabile, 552 hect. fînețe, 37 hect. vie, 42 hect. livezï și prunï și 11 hect. izlaz.

Are o populație de 243 familiï, saŭ 925 suflete, din carï 137 contribuabilï; 2 bisericï, deservite de 1 preot și 2 cîntăreți; 1 școală, frecuentată de 35 elevï.

Pămînturile cele maï bune pentru cultură sunt numaï pe vale; pe coaste sunt pometurï și viï.

Locuitoriï sunt moșneni. Eï posedă: 46 pluguri, 75 care cu boï, 3 căruțe cu caï; 453 vite marï cornute, 18 caï, 778 oï, 62 capre și 266 rimătorï.

Budgetul e la venituri de leï 1525, banï 85, iar la cheltuelï de leï 1375, banï 58.

Comunicația în Negreni se face prin șoseaua județeană Petrești-d.-s.-Craiova ce trece prin comună.

In comună se găsesc: 14 puțurï și 19 fîntînï.

Dealurile principale sunt: Dealul-Negrenilor spre V. și Dealul-Gîlcești lor la E.; cel d'întîiŭ o desparte de albia Gilortuluï, iar cel d'al doilea de Amaradia.

In partea de E. a comuneï este lacul Băgăul, care acoperă o suprafață de aproape 1 hect.

Negreni, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-j., compusă din 2 cătune: Negreni și Chițeasca.

E situată pe valea Negrișoara, la 24 kil. de capitala județuluï și la 6 kil. de Tătulești, reședința plășeï; are o populație de 333 familiï, saŭ 1600 suflete, din carï 360 contribuabilï, locuind în 320 case.

Sunt 3 bisericï, (două în Negreni și una în Chițeasca). Cele din Negreni sunt fondate, una în anul 1843 și reparată în 1881, avînd de ctitorï pe Diaconul Ion Cucu, Preotul Nicolae, Ion Negreanu și alțiï, a doua în anul 1872, avînd de ctitorï pe Preotul C. Alexandrescu, Diaconul Nicolae Floru și alțiï. Cea din Chițeasca s'a zidit la 1881 de Preotul C. Stoicănescu, Gheorghe Cojocaru, Radu Pielaru și alțiï. Sunt deservite de 3 preoți.

Are o școală, frecuentată de 71 copiï.

Maï înainte, comuna a fost pe dealurï și vîlcele și maï în urmă s'a așezat pe Valea-Negrișoareï.

Cătunul Chițeasca se maï numește și Matul.

Meseriașï sunt: 4 cizmarï, 6 cojocarï, 3 dulgherï și 2 zidarï. Eï desfac produsul munceï lor la Slatina și Pitești.

Locuitoriï sunt moșneni, afară de 75 familiï, carï s'aŭ împroprietărit la 1864, pe proprietatea Doamneï Maria T. Orășanu, din care li s'aŭ dat 188 hect. Eï posedă: 20 iepe, 10 caï, 180 boï, 65 vacï, 1320 oï, 43 porcï.

Comuna se întinde pe o suprafață de 1875 hect.

Comerciul se face de 4 cîrciumarï.

Veniturile și cheltuelile comunale, sunt de leï de 2745,83.

Sunt două șosele: una națională, care înlesnește comunicația spre Slatina și Pitești și a doua comunală, care o pune în comunicație la N. cu com. Șuica și la S. cu com. Birci.

Tot teritoriul comuneï spre E. este un cîmp întins.

E udată de valea Negrișoara, în care daŭ vălcelele: Hotaruluï, Berbeculuï, Gropilor, Faguluï, toate în partea de E.; Scoarța, Neamțuluï, Gura-Văiï, Părului și Isăroaia, la V. Pe valea Negrișoara curge apa cu același nume, în direcția N.-S.

Negreni, *com. rur.*, jud. Vlașca, pl. Glavaciocul, compusă din cătunele: Negreni-d.-s., Negreni-d.-j. și Osebiți-Negreni. E situată la extremitatea N.-V. a județuluï Teleorman, pe partea stîngă a apeï Cleniței, la 82 kil. de Giurgiŭ, la 37 kil. de Obedeni, reședința plășeï Glavaciocul-Neajlovul, la 72 kil. de București și la 40 kil. de stația drumuluï de fer Titu.

Are o populație de 1288 suflete, din carï 240 contribuabilï. Locuitoriï sunt maï toți moșneni.

Comuna constitue singură o parohie cu numele de Negreni-d.-j. Are: 1 biserică, făcută la 1863 de locuitorï, cu hramul Adormirea Maiceï Domnuluï, deservită de un preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă cu 4 clase, condusă de un învățător și frecuentată de 23 băeți și 3 fete.

Budgetul comuneï e la venituri de 3485 leï și la cheltuelï, de 2487 leï.

Negreni, *cătun,* de reședință, al comunei cu același nume, jud. Gorj, se întinde pe o suprafață de 476 hect., dintre cari: 100 hect. pădure, 180 hect. arabile, 170 hect. fînețe, 10 hect. vie, 12 livezi.

Are o populație de 80 familii, saŭ 265 suflete, din cari 77 contribuabili; 1 biserică de lemn, refăcută de locuitori în anul 1889, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Locuitorii sunt moșneni. Ei posedă: 13 pluguri, 28 care cu boi, 1 căruță cu cai, 133 vite mari cornute, 8 cai, 228 oi, 22 capre, 74 rîmători.

In cătun se găsesc: 6 puțuri și 8 fîntîni.

Negreni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Piscani-Negreni, pl. Rîul-Doamnei, jud. Muscel. Valea-Catii separă acest cătun de Piscani, cu care formează comuna Piscani-Negreni.

E situat pe malul sting al rîului Doamna, la poalele dealului Piscani. Aci este reședința com.

Are o populație de 515 locuitori; o biserică, deservită de 1 preot și 1 dascăl; o moară și o piuă.

Pănă la 1851, cät. Negreni forma singur o comună, avîndu-și primăria și școala deosebită. Școala datează de la 1840. De la 1851, unindu-se cu cät. Piscani, s'aŭ unit și școalele, formîndu-se una singură cu reședința în Piscani.

Cătunul este udat de la E. spre V. de gîrlele: Chițoaia, Din-Prunii-Zamfirei, Fîntînei, și la S. de Gîrla-Catii, care se varsă în rîul Doamna, pe malul sting. In mijlocul satului e un mic platoŭ cu o vedere încîntătoare asupra diferitelor văi din jurul săŭ și care predomină valea rîului Doamna.

Comerciul se face de 3 hangii.

Negreni, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu același nume, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Are o populațiune de 1265 locuitori; 2 biserici, una fondată în 1843 și reparată la 1881 și a doua fondată la 1872.

Negreni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mihăești, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 254 locuitori. Cade în partea de N. a com. P'aci trece calea ferată Piatra-Rîmnicul și șoseaua națională Rîmnicul-Riul-Vaduluĭ. E situat la 1 1/2 kil. de cătunul Mihăești, unde e școala.

Negreni, *deal,* în jud. Gorj, aparținînd com. Licuriciul. Are direcția N.-S., începînd de la culmea Măgura-Muereĭ, este coprins între Valea-Licuriciului la E. și valea Hurezani-d.-s., la V., și se termină în Valea-Amaradieĭ.

Negreni, *deal,* în raionul com. Negreni, pl. Vedea-d.-j., județul Olt, pe care se cultivă 8 hect. vie.

Negreni-de-Jos, *cătun,* pendinte de com. Negreni, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, lipit cu Negreni-d.-s.

Negreni-de-Sus, *cătun,* în jud. Vlașca, pendinte de com. Negreni, situat în partea de sus a com. și lipit cu Negreni-d.-j.

Negreni-Osebiți, saŭ **Osebiți-Negreni,** *cătun,* pendinte de com. Negreni, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca.

Negrescu, *sat,* care se mai numea și Silișcani, în partea de S. a com. Brăteni, jud. Botoșani, cu o suprafață de 781 hect. și o populație de 10 familii, saŭ 48 suflete.

Moșia e formată din două trupuri, din care o parte o stăpînea Negrescu, iar o parte Costeanu.

Vite: 14 boi și vaci, 5 cai și 11 porci.

Negrești, *com. rur.* și reședința plășeĭ, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ, la 32 kil. de orașul Vasluiŭ, situată de o parte și de alta a rîului Bîrladul, care o străbate în toată întinderea ei și de-a stînga pîrîului Rebricea.

Este formată din satele: Negrești (Tîrgușor), Negrești (sat), Valea-Mare și Căzănești, pe o suprafață de 4627 hect. și cu o populație de 577 familii, saŭ 2862 suflete, din cari 277 contribuabili.

Pe teritoriul com. se află o pădure cam de 1000 hect.

Are 2 școli, una de băeți, și a doua de fete; 3 biserici; 3 mori.

Comerciul se face de 86 persoane.

Vite: 1443 vite mari cornute, 119 cai, 1746 oi, 46 capre și 100 rîmători.

Locuitorii posedă 300 stupi cu albine.

Budgetul com. e la venituri de 10098 lei și la cheltueli, de 9490 lei.

Tîrgușorul Negrești, satul Negrești, Valea-Mare și Cazănești, formează un singur trup de moșie, pe o întindere de 4008 hect., proprietatea prințului N. Gr. Șuțu.

Negrești, *tîrgușor,* în centrul com. Negrești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, înființat la 1814, situat pe țărmul sting al rîului Bîrladul, pe un podiș înalt.

Are o populație de 195 familii, saŭ 963 suflete.

Este reședința comunei și a plășei.

Are: o judecătorie de ocol; 2 companii de dorobanți; un biurou-poștal; un medic; o moară; 2 școale, una de băeți, înființată la 1865, frecuentată de 46 elevi și a doua de fete, înființată la 1871, frecuentate de 28 eleve; o biserică de lemn, făcută de locuitori la 1837.

In cuttea bisericei se află o clădire mare de piatră, neterminată, al cărei zid e ridicat până la ferestre, având o înălțime cam de 8 metri și o grosime de mai bine 1 m.

De a dreapta rîului Bîrladul, spre V. de tîrg, se află un rădiac numit Iurcești, compus din feluriți copaci, ce aŭ o desime de nestrăbătut.

In tîrgușor se mai află un feredeŭ al comunității izraelite, o sinagogă și mai multe școli evrecști.

Tîrgușorul nu e rescumpărat și locuitorii plătesc bezmin către proprietar pentru locurile ce ocupă.

In zile de sărbători se fac însemnate iarmaroace de vite.

Vite: 372 vite mari cornute, 926 oi, 59 cai, 46 capre și 58 rîmători.

Locuitorii posedă 208 stupi cu albine.

Negrești, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Husnicioara. Are 75 case.

Negrești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Beleți, pl. Podgoria, jud. Mușcel. Cade în partea de N. a com.

Are o populație de 538 locuitori; o biserică clădită de locuitori.

Gîrla Circinovul și valea Lentea, după ce udă cât. Negrești, se împreună în centrul lui.

Negrești, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni, situat pe valea pîrîului cu același nume, între ramura de deal Muncelul și Negrești.

Are o populație de 1057 suflete, carî locuesc în 235 case; o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălî; o școală, frecuentată de 76 elevi; 2 morî de apă; 1 herăstrău; 1 fierărie; 1 olărie și 1 rotărie.

Vite sunt: 178 boi, 150 vacî, 300 oi, 50 caî, 100 rîmători și 84 juncî.

Negrești, *numire ce se da mai înainte satului* Călugărița din com. Stănița, pl. Siretul-d.-s., jud. Roman.

Negrești, *sat*, în jud. Vasluiŭ, com. Negrești, pl. Funduri, alăturea de tîrgușorul Negrești, în partea de S.-E. Satul e cu mult mai vechiŭ de cît tîrgul, căci pe la 1814, cînd s'a înființat tîrgușorul, satul Negrești exista.

E așezat pe o costișă, de a stînga rîului Bîrladul, despărțit de tîrgușor prin un mic pîrîiaș și avînd o întindere de 225 hect. și o populație de 134 familii, saŭ 668 suflete.

De a dreapta rîului Bîrladul, pe țărm, se află o mică mahala compusă din vr'o 25 familiî de Țiganî, carî sunt stabiliți aicî de la 1864; mai 'nainte locuiaŭ în pădurea de pe teritoriul acestei comuni; ei se ocupă cu ciubotăria, etc.

Acești Țiganî sunt împroprietăriți după legea rurală din 1864 și sunt descendenți din desființații robi ai Hatmanului Nicolae Mavrocordat, vechiul proprietar al moșiei Negrești.

Vite sunt: 22 caî, 160 vite mari cornute, 34 rîmători și 500 oi.

Sunt 40 stupi cu albine.

Negrești, *mahala*, jud. Vîlcea, com. rur. Genuneni, pl. Oltul-d.-s.

Negrești, *ramura muntoasă*, ce se prelungește pe hotarul dintre com. Dobreni și com. Crăcăoani, jud. Neamțul. In partea de V., face legătură cu ramura Muncelul, și spre N. de aceasta, cu ramura Cracăul-Negru și Munții-Horaiței, bogați în calcar.

Aceste ramurî sunt acoperite cu pădurî întinse de brad, între carî se găsește și stejar de construcțiunî.

Negrești, *sfoară de moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Pietroasa-d.-s., proprietate a moșnenilor Negrești; are 110 hect., din care 53 pădure.

Negrești, *moșie*, în jud. Neamțu, com Dobreni, pl. Piatra-Muntele.

Are un venit anual de 23774 leî.

Negrești, *pîrîŭ*, izvorește dintre ramurile munților Muncelul și Cuejdiul, în com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu; curge pe o vale îngustă, formată de acele ramurî, udînd satele Poiana-Almașului, Negrești și Dobreni, care e situat aproape de îmbucătura din dreapta cu plaiul Almașul, și aproape de vărsarea sa pe dreapta pîrîului Cracăul.

Negreștilor (Dealul-), *deal* înalt, între com. Neagra-Șaruluî și Șarul-Dornei, jud. Suceava.

Negri, *com. rur.*, în extremitatea de S. a jud. Roman, la 34 kil. de reședința județului și la 9 kil. de a plășei, pe malul sting al rîului Siretul. Este așezată parte pe șes, parte pe deal și e

formată din satele: Bradul, Călineşti, Drăgeşti, Migla, Negri şi Ursoaica, cu reşedinţa în satul Călineşti.

Are o populaţie de 274 familii, saŭ 1133 suflete, locuind în 294 case; 3 biserici: 2 de lemn şi una de zid; o şcoală mixtă.

Budgetul com. e la venituri de lei 3314,87 şi la cheltueli, de lei 3289.

Sunt 723 vite mari cornute.

Negri, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Negri, spre S. de oraşul Roman, la 34 kil. de el şi la 9 kil. de reşedinţa plăşei, pe malul stîng al rîuluĭ Siretul. Este aşezat pe şes. Are 85 familii, locuind în 86 case. Acest sat este înfiinţat în 1879, prin dare de pămînt la însurăţei şi numit ast-fel în amintirea luĭ C. Negri.

Locuitorii posedă 134 vite mari cornute.

Negri, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Putna, pl. Răcăciuni, com. Orbeni, pe linia Mărăşeşti-Bacaŭ, pusă în circulaţie la 13 Sept. 1872. Se află între staţiile Sascut (9.3 kil.) şi Răcăciuni (6.8 kil.). Inălţimea d'asupra nivelului Mării e de $114^{m}.84$.

Venitul acesteĭ staţii pe anul 1896 a fost de 31336 leĭ, 30 b.

Negri, *lac*, jud. Prahova, com. Ghirdoveni, pl. Filipeşti.

Negri, *vale*, în partea de N. a com. Bordeni, pl. Prahova, jud. Prahova; şi-a luat numele de la apa neagră, ce curge pe dînsa.

Negri (Rîpa-luĭ-), *deal* prăpăstios şi acoperit cu păşuni, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Lacul-luĭ-Băban, în partea de V.

Negri (Valea-luĭ-), *vale*, în jud. Buzaŭ, com. Măneşti; începe de la Bisocuţa şi se scurge în rîul Slănicul.

Negrila, *vale*, la E. de satul Mîndreşti, com. Puţeni, jud. Tecuciŭ; formează limită între jud. Covurluiŭ şi Tecuciŭ.

Negrileasa, *pîrîŭ*, izvoreşte de sub muntele Muncelul, com. Mălini, jud. Suceava, şi trece în Bucovina, unde se varsă în Moldova.

Negrileşti, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Vrancea, situată pe malul stîng al Putneĭ, sub dealurile Zeica şi Babeĭ, la 20 kil. de reşedinţa sub-prefecturei şi la 57 kil. de capitala judeţuluĭ.

Teritoriul comuneĭ este udat de pîraiele Dejiul, Tiviţăul, Arseminoaia şi Petra-Leĭ şi de rîul Putna. Solul comuneĭ este accidentat, comuna fiind aşezată pe dealurĭ pietroase şi pe un podiş argilos.

Se compune din cătunele: Grumăzeşti, Negrileştĭ, unde e şi primăria, şi Vrîncioara.

Are o populaţie de 225 familii, saŭ 1004 suflete; o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în cât. Negrileşti; o şcoală mixtă, frecuentată de 15 copiĭ.

In anul 1886 eraŭ 205 contribuabilĭ, iar în anul 1869 eraŭ 182.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 1783,74 leĭ şi la cheltueli, de 1699,06 leĭ.

Totalul pămînturilor de cultură e de 1020 hect.

Locuitorii posedă: 30 pluguri de lemn, 1 de fier şi 4 morĭ de apă; 46 caĭ, 288 boĭ, 366 vacĭ, 103 porcĭ, 2256 oĭ şi 32 capre; 227 stupĭ cu albine.

Industria şi comerciul se practică de către 2 circiumarĭ, 6 rotarĭ şi 1 morar.

Negrileşti, *com. rur.*, jud. Tecuciŭ, pl. Nicoreşti, situată în valea Birlăzeluluĭ, la 17 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 32 kil. de a plăşeĭ.

Este compusă din 4 cătune: Negrileşti, Slobozia-Băneasa, Slobozia-Corni şi Slobozia-Tălpigi.

Are o populaţie de 361 familiĭ, saŭ 2206 suflete, din care 418 contribuabilĭ; 2 bisericĭ: una în Negrileşti şi a doua în Tălpigi, deservite de 2 preoţi şi 4 cîntăreţi; 2 şcoale, una în satul Negrileşti, înfiinţată la 1868, frecuentată de 37 băeţi, iar alta în Tălpigi, frecuentată de 44 copiĭ; 2 morĭ de apă, 1 cu vapor; 4 maşinĭ de trecrat, 7 de secerat, 1 de bătut porumb; 2 vînturătorĭ şi 1 maşină de legat snopĭ, toate proprietatea d-luĭ Iordache Giurgea, fost prefect al judeţuluĭ.

Vite: 1780 vite mari cornute, 420 caĭ şi 2073 oĭ.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 8306 leĭ şi 50 banĭ.

Prin comună trece şoseaua comunală care vine din şoseaua naţională Tecuciŭ-Birlad şi trece prin satele: Ţigăneşti-Noĭ, Ungureni, Slobozia-Blăneasa, Negrileşti, Slobozia-Corni şi se termină în satul Tălpigi.

Se mărgineşte la N. cu pîrîul Birlăzelul-Vechiŭ, la S. cu pîrîul Blăneasa, la E. cu dealul Tălpigi şi la V. cu pădurea Cîrligul.

Negrileşti, *cătun*, în comuna cu acelaşi nume, pl. Vrancea, jud. Putna, situat pe malul stîng al Putneĭ, sub dealurile Zeica şi Babeĭ şi străbătut de pîrîul Bahna.

Are o biserică parohială, cu

hramul Sf. Voevozĭ; 1 școală mixtă frecuentată de 15 copiĭ.

Negrileşti, *sat,* făcînd parte din comuna cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ, situat pe valea Bîrladuluĭ. Aicĭ este reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 195 familiĭ, saŭ 700 suflete; o biserică cu hramul Sf. Nicolae, făcută din cărămidă în 1854 de defunctul Iancu Giurgea, tatăl d-luĭ Giurgea.

Comerţul se face de 4 cîrciumarĭ.

Negrileşti, saŭ **Catalina,** *cătun,* pendinte de com. Scurtul, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca.

Negrileşti, *parohie,* în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Vrancea, jud. Putna, avînd 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Voevozĭ, în cătunul Negrileştĭ.

Negrileşti, *loc izolat,* la S. satuluĭ Porcăreţul, jud. Vasluiŭ, plasa Racova, com. Doagele. Se zice că în această localitate ar fi fost din vechime un tîrgŭşor, numit Negrileşti, de pe timpul luĭ Ştefan-cel-Mare, şi care nume i s'a dat de un logofăt al săŭ Negrilă.

Astă-zĭ pe această localitate se face cultură de cereale. Cînd se ară adînc cu plugul, se scot cărămizĭ şi pietre de format mare.

Negrişoara, *pîrîŭ,* se formează în partea de V. a comuneĭ Spineni, pl. Vedea-d.-j., judeţul Olt, şi se varsă în rîul Vedea.

Negrişoara, *pîrîŭ,* izvorînd de la S. com. Şuica, trece prin centrul comuneĭ Negreni, plasa Vedea-d.-j., jud. Olt, avînd direcţia de la N. la S. şi intră în com. Bîrcĭ. In acest pîrîŭ se varsă văile: Faguluĭ, Popilor, Berbeculuĭ, Hotaruluĭ, Scoarţa, Neamţuluĭ, Gropilor, Pîrîuluĭ, Beliţa şi Isăroaia. Se varsă în Plapcea-Mare, la S.-E. de comuna Bălţaţi.

Negrişoara, *pîrîŭ,* în jud. Suceava, pl. Muntele; izvoreşte de sub muntele Tunzăria; face hotar între comunele: Dorna şi Şarul-Dornĭĭ, pe o lungime de 10 kil.; intră în com. Broşteni la îmbucătura-ĭ cu Toplicioara; străbate şi această comună pe o întindere de 6½ kil. şi, după ce a învîrtit un herăstrăŭ şi o morişcă şi a format un iaz pentru hait, se varsă în Neagra-Broştenilor. Primeşte din stînga: Pîrîul-Sihăstrieĭ, Păltinişul, Toplicioara, Pîrîul-Pinuluĭ, Pîrîul-Paltinuluĭ, şi din dreapta: Catrinarul, Pîrîul-Braduluĭ, Pîrîul-Opcioareĭ, Jumalţul, Pîrîul-luĭ-Bîtan şi Dărmoxul, mărit cu Pîrîul-Scoruşuluĭ.

Negrişoareĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, începe din muntele Florile-Albe, spre E. de comuna Radoşi şi se termină d'asupra acesteĭ comune.

Negrişori, *vale,* jud. Vîlcea, comuna Fometeşti, plaiul Horezul.

Negrita, *deal,* jud. Muşcel, plasa Argeşelul, com. Pucheni.

Negrita, *vale,* jud. Vîlcea, plasa Cerna-d.-s., com. Broşteni, izvoreşte de la V. comuneĭ, udă cătunul Şerbăneşti şi se varsă în rîul Cerna, tot în raionul comuneĭ Broşteni.

Negriţeşti, *sat,* în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Roznovul, avînd o populaţie de 24 familiĭ.

Negriţeşti, *moşie,* în jud. Neamţul, pl. Bistriţa, com. Roznovul, proprietatea d-luĭ Anton Gh. Prunca.

Are un venit anual de 23000 leĭ. Proprietatea mai posedă: 40 boĭ, 8 caĭ, 10 vacĭ, 5 bivolițe, 10 pluguri.

Intinderea totală a moşieĭ e de 1000 hect., din care o parte s'a dat locuitorilor împroprietăriţĭ, din satul Negriţeşti, la 1864.

Negru (Dealul-), *virf al muntelui* Monteorul, pl. Vrancea, jud. Putna.

Negru (Dealul-), *deal,* judeţul Vîlcea, pl. Cozia, com. Robeşti, numit ast-fel după multele pîrjoale ce sufere din cauză că produce multe ferigĭ şi locuitoriĭ sunt siliţĭ a le arde mai în toţĭ aniĭ.

Negru (Lacul-), *lac,* în judeţul R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Coteşti, în partea de V.; conţine caracudă măruntă, ce se consumă de locuitorĭ.

Negru (Lacul-), *baltă* şi *mlaştină,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Băleşti, formată de revărsările rîur. Slimnicul şi Coţatcul; este acoperită cu stuf.

Negru (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul; curge prin lunca Brădetul şi se varsă d'a dreapta Caşinuluĭ, după ce s'a mărit cu pîrîaşul Tartoiul.

Negru (Pîrîul-), *pîrîŭ,* ĭese de pe moşia Pîrîul-Negru, jud. Dorohoiŭ, com. Dersca, pl. Berhometele, şi se varsă în pîrîul Molniţa.

Negru (Pîrîul-), *pîrîŭ,* izvoreşte

din pădurea cu același nume, străbate cât. Vlădești-Pământeni, pl. Rîurile, jud. Mușcel, și se varsă în rîul Bratia, pe țărmul drept.

Negru (Pîrîul-), *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători-Neamțul, numit astfel din cauza apelor sale, care colorează în negru saŭ ruginiŭ pîetrele din albia luĭ, cu pulberea adusă probabil din vreun teren feruginos, situat împrejurul schitului Sihăstria.

Negru-Vodă, saŭ **Radu-Vodă**, *fost schit* mic, scobit în piatră, comuna Bădeni-Pământeni, plaiul Dîmboviței, jud. Mușcel, situat în una din cele mai admirabile poziționi, pe țărmul sting al riuluĭ Dîmbovița și pe creasta unuĭ munte măreț de piatră, unde nu poți urca de cît cu multă anevoință. Acest schit, care datează din timpul luĭ Radu Negru Voevod, este înconjurat cu prăpăstiĭ și munți acoperiți cu păduri seculare și livezĭ frumoase, străbătute de Dîmbovița.

In partea stîngă a schituluĭ, se vede o scobitură în piatră, unde, spune tradiția, în timpul serviciuluĭ divin 'și făcea rugăciunea Doamna, soția luĭ Radu Negru, fiind catolică. Biserica era despărțită în două: o parte pentru Doamna Ana și alta pentru Radu-Negru.

Sub același acoperemînt, doĭ preoți, de riturĭ diferite, citeaŭ Evanghelia, unul în limba latină și altul în cea națională.

D'asupra ușeĭ din mijloc, despre tîndă, se găsește următoarea inscripțiune:

Acest sfînt schit s'a preînoit în zilele Prea Înaltuluĭ Prinț Alexandru Ioan I-iŭ, fiind Mitropolit Prea sf. sa Nifon, prin osîrdia și cheltuiala d-lor părinților Ioan Sin popa Ene, Bucur Apostol, G. Dianoescu și Nicolae Sin Bucur, la 1859, Iunie.

La dreapta, d'asupra ușeĭ, sunt zugrăviți Radu Negru Voevod și Nicolae Alexandru Voevod; restul este stricat; iar la stînga sunt zugrăviți 2 bărbați și 2 femeĭ ale căror nume s'a șters.

In mijlocul altaruluĭ este preastolul (dintr'o bucată de piatră), cioplit frumos, și în zid, jos, în partea din lăuntru a altaruluĭ, curg 4 izvoare carĭ izvoresc tot prin altar, și de unde femeile iaŭ apă spre a tămăduĭ pe suferinzi de diferite boale.

La intrarea în schit este o chilie de bîrne. Aci ședea un pustnic care, une orĭ, servea liturgia și vespera. Pînă la 1871 s'a oficiat aci sfînta liturgie de preoții din Cetățeni-din-Vale.

In toate verile este vizitat de un numeros public. M. S. Regele Carol I-iŭ l'a vizitat în două rînduri.

Negru-Vodă, saŭ **Cetatea luĭ Negru-Vodă de la Stoenești**, *fostă cetate*, acum *loc izolat*, pe malul Dîmboviței, jud. Mușcel, com. Bădeni. Are treĭ colți înalți în treĭ direcțiuni opuse și în loc de șanțurĭ, are abize adînci, pe la poalele cărora curge rîul Dîmbovița. Această citadelă cavalerească, ce încununează culmea munților, era înconjurată de un zid gros de piatră gresie, ale căruĭ ruine se văd și acum.

Spre a face lesnicioasă urcarea în Cetatea-luĭ-Negru, s'aŭ săpat în piatră niște scărĭ.

Apa în cetate o ridica (locuitoriĭ păstrează încă tradiția), cu scripeți, dintr'o vălcea, despre E.

Se zice că Citadela luĭ Negru-Vodă de la Stoenești este ridicată pe ruinele verĭ-uneĭ citadele romane saŭ dace. Aci s'aŭ găsit multe monede de bronz.

Acest loc mai este vestit printr'o bătălie ce cîștigă la 1342, Dragomir, comandantul puterilor luĭ Ladislaŭ-Vodă, asupra oștireĭ Craiuluĭ Unguresc, Ludovic I-iŭ, care sub comanda luĭ Nicolae Garan și Simion Megheșel năvălise în Țară. Acești ducĭ ungurĭ căzură morți în acea bătălie. (N. Bălcescu, «Ist. Rom. sub Mihaiŭ-Viteazul»).

Negru-Vodă, Vezĭ Căscioarele, jud. Ilfov.

Negru-Vodă, *pisc*, spre V. de Rîpile-Turnuluĭ, de care se desparte printr'o vălcea, com. Berevoești-Pământeni, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel.

Legenda spune că acolo ședea Negru-Vodă cînd se bătea cu Tătarĭi. Se mai zice că Negru-Vodă cînd s'a bătut cu Tătarĭi a potcovit caiĭ cu potcoavele întoarse, ca să nu-ĭ găsească cînd s'ar întîmpla să-ĭ bată, ci să creadă că s'aŭ dus de vale.

Negru-Vodă (Cetatea-luĭ-), *ruine de cetate*, pe dealul Gruiul, jud. Buzăŭ, com. Șarînga, pe care tradiția le atribue luĭ Radu-Negru, de și par a fi mult mai vechĭ. Se găsesc hîrburĭ, resturĭ de arme, oase. In apropiere e o subterană.

Negru-Vodă (Scaunele-luĭ-), *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Brăești, cât. Ruginoasa, unde valea Ruginoasa a săpat în stîncile, peste care se scurge, mai multe scobiturĭ în formă de scaune.

Tradiția spune că aci sta Negru-Vodă cu boerĭĭ, ca să judece poporul.

Negrul, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani.

Negruleşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Costeşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Cade în partea de E. a com., la poalele dealuluĭ Costeşti. E la distanță de peste 3 kil. de cătunul Costeşti, unde e reşedința primărieĭ şi şcoala.

Negruşa, *sat,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, com. rur. Cireşul; are 84 case.

Negruşca, *vale,* în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, formînd linia despărțitoare între jud. Ialomița şi Buzăŭ. Această vale este în comunicație cu valea Siliştea.

Negulești, *com. rur.,* în jud. Tecuciŭ, pl. Berheciuluĭ, compusă din 7 cătune: Blaga, Căuia-d.-j., Căuia-d.-s., Lărgășeni, Măldăreşti, Negulești şi Răspochi. Situată pe valea Berheciuluĭ, la 50 kil. de capitala județuluĭ şi la 6 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 377 familiĭ, saŭ 1314 suflete; 4 biserici în Blaga, Lărgășeni, Măldăreşti şi Răspochi, afară de una ruinată, în satul desființat Şerboaia; o moară de apă pe pîrîul Certieni.

Locuitoriĭ posedă: 434 boĭ, 380 vacĭ, 39 caĭ, 2139 oĭ şi 470 porcĭ; 250 stupĭ cu albine.

Întinderea terenuluĭ cultivabil e de 1878 hect.

Şcoala datează în com. de la 1868 şi e frecuentată de 32 copiĭ.

Ştiŭ carte 96 bărbați şi 18 femeĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ şi la cheltuelĭ, de 5782 leĭ.

E brăzdată de dealurile carĭ se continuă de la N. la S. în partea de V. a com., purtînd numele satelor ce sunt aşezate pe coastă.

Fie-care sat este străbătut de pîrîaşe, carĭ toate se varsă în Berheciul şi care formează limita com. la E.

Locuitoriĭ sunt parte răzeşĭ, parte împroprietăriți.

Se mărginește cu com. Vulturenĭ la N., com. Corbița la S., pîrîul Berheciul la E., com. Hurueşti şi Condrăcheşti la V.

Negulești, *sat,* cu 100 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Cocul-Popeşti.

Negulești, *sat,* cu 17 familiĭ moşnenĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Groşi.

Negulești, *sătuc,* în jud. Neamțu, plasa Bistrița, comuna Mastacănul.

Negulești, *sat,* făcînd parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, în partea de S. a com., la 2 kil. şi 720 m. de reşedință.

Are o populație de 100 familiĭ, saŭ 367 suflete, carĭ locuesc în 95 case; o biserică, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ, construcție de gard, făcută de Iancu Plitos, la 1851, după cum se vede din o notiță în Triod, biserică care s'a reparat la 1880 şi se întreține de locuitorĭ, avînd şi $8\frac{1}{2}$ fălcĭ de pămînt.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Negulești, *mahala,* în jud. Mehedinți, pl. Văilor, com. rur. Negomirul.

Negulești, *ramură de munți,* ce formează în parte hotarul despre com. Calul-Iapa, jud. Neamțu. În partea satuluĭ Iapa, acest deal se numește Corhana, întinzîndu-se de la ramura Alunişul şi până în malul drept al riuluĭ Bistrița. Este acoperit cu pădurĭ de brad.

Negulești, *moşie,* în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Mastacănul, proprietatea d-luĭ Leon Bogdan.

Are: 1 casă de locuit, 2 morĭ, 2 cîrciume, 1 fabrică de cherestea. Venitul anual al moşieĭ e de 20000 leĭ.

Negulești, *pîrîaş,* în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Mastacănul; izvorește din dealul cu acelaşĭ nume şi se varsă pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Iapa.

Negulești, *pîrîŭ,* în jud. Tecuciŭ, pleacă din Fundul-Blageĭ, la N. de Căpotești; curge pe o vale frumoasă în direcție N.-E.; trece prin satul Negulești şi se varsă în Berheciul, la E. de satul Măldăreşti.

Negura, *baltă,* pe teritoriul satuluĭ Ghermănești, com. Ghermănești, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în partea de E.

Neguroaeĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* izvorește din 5 şipote, din fundul văeĭ Neguroaia, com. Scheia, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, curge de la N. la S. şi se varsă în pîrîul Humăria-Mare.

Neguroaeĭ (Valea-), *vale,* ce se întinde între dealurile: Holmul-Mare şi o ramură a dealuluĭ Dupăita, din com. Scheia, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, până în com. Drăguşeni.

Neguşeni, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Poiana-luĭ-Iurașcu, spre E. de satul Poiana-luĭ-Iurașcu, pe pîrîul Sasa. Are 33 familiĭ, saŭ 139 suflete, din carĭ 25 contribuabilĭ, locuind în 33 case. Are o biserică de lemn. Sunt 472 vite marĭ cornute.

Neharna, *munte* însemnat, în jud. Buzău, com. Mînzălești, pe hotarul Vrancii; are 1402 m. înălțime; e bogat în păduri și fineață.

Neharnei (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzău, com. Mînzălești; începe din muntele Neharna și se scurge în pîrîul Bisca-Mică.

Neharnița, *munte*, în jud. Buzău, com. Lopătari, ramificație, la S., din muntele Neharna.

Nehoiașul, *com. rur.*, în jud. Buzău, plaiul Buzău, situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Buzăul, la 73 kil. de capitala județuluĭ. Limita sa, la N., începe din muntele Poiana-din-Cale, urmează linia de frontieră până în rîul Buzăul și ia pe pîrîul Crasna în sus, până la gura Urlătoareĭ; la V., se urcă în sus pe apa Urlătoareĭ, până în muntele Fețele, trece pe la lacul Sirîuluĭ și se lasă în jos pe izvorul Mreaja, până la vărsarea sa în pîrîul Siriul; continuă pe albia Sirîuluĭ până în Gura-Văeĭ-Vaciĭ-Marĭ, pe care merge până la Muntele-Capreĭ, de unde urcă pe plaiul munteluĭ Monteorul, se curbează spre E. și dă în apa Nehoiuluĭ, pe care merge până la Seciul-luĭ-Piță, apoĭ pe marginea hotaruluĭ Pîslărești (muntele Cumpenile) până la Vîrful-Iaduluĭ, se lasă la vale pe Seciul-luĭ-Marin, până la Lazul-Zburliĭ, apoĭ urcă în muntele Vîrful-Nehoiuluĭ; la S., se lasă din Vîrful-Nehoiuluĭ, pe la Prunĭĭ-Bîldărĭĭ, întîlnește Izvorul-Borcĭĭ, merge pe dînsul până la scurgerea sa în rîul Buzăul și trece Buzăul la comuna Bădîrlegi; la E., începînd de la Bădîrlegi, urcă pe Izvorul-Adînc până la Vîrful-Strungilor, de aci trece prin Dealul-cu-Pinĭ, Poiana-Verzelor, urcă în Vîrful-Barbuluĭ, de unde coboară în rîul Bisca-Rozileĭ, trece această apă și pe la Vascu o ia pe ruptură în sus, urcă în Dealul-Frunților și de aci în jumătatea munteluĭ Cășoca-Mică, la Curmătura-Stirigoaeĭ, urcă în muntele Podul-Caluluĭ, de aci în muntele Cășoca-Mare și pe plaiŭ în sus până în muntele Poiana-din-Cale, unde izvorul Surducul se varsă în rîul Bisca-Mare.

Suprafața sa e de 25275 hect., din care 287 arabile, 17234 pădure, 1390 fineață 5340 izlaz, 78 livezĭ, 1 vie și 945 sterpe.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: moșiile Bota-Mare și Bota-Mică, ale statuluĭ; Arsele, Spedișul, Cășoca și Lunca-Mare, particulare; Jariștea, Tehărăul, Bisca și Stănila, ale moșnenilor: Nehoiașanĭ, Briceștĭ, Cuțitenĭ, Poșeștĭ, Mănăileștĭ, Puricoșanĭ și Popeștĭ.

Terenul este foarte muntos și păduros, avînd poziținĭ frumoase. Din substanțe minerale are: fier, aur și maĭ multe izvoare de ape minerale, din care maĭ însemnate sunt: Izvorul termal de la Poeana-Berbeculuĭ, Gura-Iaduluĭ în muntele Jariștea, Ștubeul-Burlaculuĭ, etc.

Industria e mărginită numaĭ la exploatarea și lucrarea braduluĭ. Sunt 58 herăstrae, apoĭ o moară de apă, 16 făcae, 4 pive. Este o căsărie în muntele Siriul.

Comerțul constă în vinderea scîndurilor, șiteĭ, donițelor, etc. și în transport.

Are 5 tîrgurĭ: la 23 Aprilie, 21 Maiŭ, 20 Iulie, 15 August și la Rusaliĭ.

Căĭ de comunicație: șoseaua județeană Buzău-frontieră și maĭ multe drumurĭ naturale dificile.

Vite: 794 boĭ, 500 vacĭ, 220 viteĭ, 25 caĭ, 40 țepe, 18 mînjĭ, 4360 oĭ, 1732 capre și 324 porcĭ.

Stupĭ cu albine sunt 83.

E formată din cătunele: Arsele, Bădîrlegiul, Bisca-Rozileĭ, Bonțul, Broasca, Cășoca, Gîrboiul, Gura-Siriuluĭ, Înșelata, Jețul, Mușcelușa, Nehoiașul, Lunca-Priporuluĭ, Pițigoiul, Prundul, Puricoasa, Ruptura și Venețișul.

Are o populație de 3030 suflete, din carĭ 510 contribuabilĭ, locuind în 675 case; o școală, în cătunul Priporul, frecuentată de 45 elevĭ; 4 bisericĭ, în comunele Nehoiașul, Jețul, Bîsca și Cășoca, cu 4 preoțĭ și și 4 cîntărețĭ; 16 circiumĭ.

Meseriașĭ sunt: 1 lemnar, 1 tîmplar, 1 rotar, 1 butnar, 1 cizmar, 7 fierarĭ și 1 brutar; maĭ toțĭ locuitorĭĭ trăesc din lucrarea braduluĭ.

Budgetul comuneĭ e de 4752 leĭ.

Comuna e vechie. Cătunele Nehoiașul și Bisca-Rozileĭ sunt menționate din secolul al XVII lea, și actele moșnenilor aceștia stabiliți poartă date și maĭ vechĭ. Are o trecătoare în Transilvania, pe albia rîuluĭ Buzăul. Punctul de vamă, de la Prund, s'a mutat acum la Cheea. Ca locurĭ demne de vizitat are: frumoasa vale a Buzăuluĭ, de la Priporul și până la Cheea-Cordunuluĭ; muntele Poiana-din-Cale cu renumitele sale izvoare de apă; Arțagele și Valea-Neagră avute în păstrăvĭ; Pruncea, azilul mistreților din toțĭ munțiĭ circumvecinĭ; ruinele schituluĭ Arsele cu ascunzătorile sale de vulpĭ; frumoasa Cășoca cu izvoarele ce o înconjoară, etc.

Nehoiașul, *cătun*, al com. Nehoiașul, jud. Buzău. Are o populație de 320 suflete, locuind în 71 case; o biserică de lemn vechie, demnă de văzut pentru portul cu care e îmbrăcat preotul ctitor în secolul al XVII-lea.

Nehoiașul, *pîrîiaș*, în jud. Buzău, com. Nehoiașul, format din izvoarele: Gherțălăul, Seciul și Păstoreasa, care, după ce se unesc, udă com. Nehoiașul și se varsă în rîul Buzăul.

Nehoiul (Gura-Nehoiului), *cătun*, de reședință al com. Păltineni, jud. Buzău, cu 390 locuitori și 70 case.

Nehoiul, *moșie*, în jud. Buzău, com. Păltineni, pe munții: Cumpenile, Spedișul-Nehoiului și Impistritul. Are cam 1550 hect., din carî 70 hect. arabile, 540 hect. pădure, 80 hect. fineață, 450 hect. izlaz, 30 hect. livezî și restul sterp. Se stăpînește în devălmășie de moșneniî: Nehoenî, Pîslarî, Rădulești, Albinarî, Botenî, Muscanî și Pîetrenî.

Nehoiul, *pîrîu*, în jud. Buzău, com. Păltineni; începe din munții Monteorul și Stevia; primește mai multe izvorașe și se varsă în rîul Buzăul. Conține multă pucioasă.

Nehoiului (Fîntîna-), *loc izolat* și *sorginte de apă minerală*, în poalele munteluî Monteorul, jud. Buzău, de unde își ia naștere pîrîul Nehoiul.

Nehoiului (Fundul-), *cătun*, al comuneî Păltineni, jud. Buzău, cu 130 locuitorî și 40 case.

Nehoiului (Spedișul-), *munte*, în jud. Buzău, com. Păltineni, cătunul Fundul-Nehoiului, între munții Impistritul și Cumpenile.

Nehoiului (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Păltineni, ce se ridică d'asupra cătunului Gura-Nehoiului.

Nei, *vale*, în jud. Buzău, com. Cernătești; iese din Muchea-Săpoceî, face hotar despre com. Pleșcoi și se scurge în rîul Slănicul.

Neichiî (Movila-), *movilă*, între com. Gura-Padineî și com. Urzica, din pl. Balta-Oltul-d.-j., județul Romanați; face parte dintr'un șir de măgure paralel cu cursul Dunăreî.

Neicul, *cătun*, în jud. Putna, pl. Zăbrăuțul, com. Crucea-d.-s., pe malul Șușițeî, pe același podiș pe care e și Panciul, despărțit de Crucea-d.-s., prin pîr. Hăulita.

Are o populațiune de 820 suflete, carî locuesc în 211 case; 1 biserică parohială, cu hramul Adormirea.

Neiculuî (Dealul-), *deal*, pe teritoriul comunelor: Crucea-d.-j. și Crucea-d.-s., pl. Zăbrăuțul, jud. Putna, situat pe malul drept al pîrîuluî Hăulita. Pe acest deal sunt viile cele mai bune din com. Crucea-d.-j.

Nelipești, *podiș*, pe teritoriul comuneî Lătăi, pl. Coșula, jud. Botoșani, prelungire a dealuluî ce se întinde între piraiele Miletinul și Prăjanul.

Nemernicul, *munte*, situat în partea de N. a com. Brebul, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Nemernicul (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluî silvic încă din anul 1883, pe moșia Muntele-Nemernicul, pendinte de com. Brebul, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Nemertea, *cătun* de reședință, al comuneî Gura-Teghiî, jud. Buzău, cu 200 locuitorî și 40 case. Are sub-diviziile: Bogzoi, Brăgoi și Piatra-Stoineî.

Nemerteî (Dealul-), *colină*, în jud. Buzău, com. Gura-Teghiî, cătunul Nemertea, acoperită de pădure și izlaz.

Nemerteî (Pădurea-), *pădure*, pe moșia Bîsca-Rozileî, județul Buzău, a moșnenilor din com. Gura-Teghii; are cam 150 hect.

Nemerteî (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Gura-Teghiî; începe din Dealul-Nemerteî și dă în rîul Bîsca-Rozileî.

Nemira, *pîrîiaș*, jud. Bacău, pl. Munteluî, comuna Dărmănești; curge pe graniță, de la muntele Nemira-Mare, de unde obîrșește, până la confluența sa cu malul drept al pîrîuluî Berzăuțul, avînd o lungime de 5 kilometrî.

Nemira-Mare, *munte*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Doftana, situat pe graniță pe la izvoarele pîrîuluî Doftana. Are o înălțime de 1000 m. Se mai numește și Țiganca.

Nemira-Mică, *munte*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Doftana, situat pe graniță, mai sus de Nemira-Mare.

Nemoiul, *com. rur.*, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, compusă din 5 cătune: Comanul, Mereșești, Capul-Pisculuî, Cetățuia și Racul.

E situată pe gîrlele Nemoiul, Pește-ana și Verdea și văile: Racul, Cetățuia și Năvrăpița, la 60 kil. de capitala județuluî și la 8 kil. de a plășeî.

Are: o populație de 377 familiî, din carî 370 contribuabilî; 4 bisericî: una în cătunul Capul-Pisculuî, zidită la anul 1857 și reparată la 1867; a doua în cătunul Mereșești, reparată la anul 1865; a treia în cătunul Cetățuia,

zidită de Pîrvu Cătana la anul 1750 și reparată de Florea Cătana la anul 1848 și a patra în cât. Racul, fondată la 1808.

Școala datează în comună de la 1838. Actualul local, în stare bună, s'a clădit la 1884. E frecuentată de 16 copii.

Locuitorii se ocupă cu cul. tura pămîntuluĭ și a vieĭ; iar parte cu butăria, croitoria și rotăria. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Drăgășani; iar vinurile, prin Corabia, Turnul-Măgurele, Ruși-de-Vede, Alexandria, Caracal, etc.

Locuitorii sunt moșneni. Eĭ posedă: 25 caĭ, 134 boĭ, 67 vacĭ și 1000 oĭ.

Pe pîrîul Pește ana și gîrlița Nemoiul sunt 2 morĭ de măcinat.

In raionul comuneĭ se vede încă ruina bisericeĭ Coman, făcută de banditul Coman la 1800 și distrusă de foc la 1887.

Se fabrică anual 1000—1500 decal. țuică. Sunt mulțĭ merĭ, perĭ, cireșĭ și nucĭ.

Șoseaua care vine din Drăgășani înlesnește comunicația cu comunele: Sutești, Crețeni, Izvorul, Nemoiul, Amărăști, Glăvile și Cermegești.

Veniturile comuneĭ se urcă la 4124 leĭ și cheltuelile, la 2711 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Măgurilor, Nemoiuluĭ, Mare, Cetățeaua, de piscurile: Izvorul, Ursul, Cucula, Hotarul și Caloianul și udată de văile: Izvorașul, Petroșica, Pietroasa, Omeaga, afară de cele arătate mai sus.

Se mărginește cu com. Amărăști (N.), Izvorul (S.), Zăvideni (E.) și Gușoeni (V.).

Nemoiul, *deal,* în raionul com. Nemoiul, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 286 hect. 50 arĭĭ vie.

Nemoiul, Seciul și Loviștean-ca, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, aparținînd de com. Nisipi, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Nemoștiul, *braț* (prival), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pe teritoriul comuneĭ Jegălia; curge prin insula Balta.

Nemțeanca, *pădure* a statuluĭ, în partea de S. a com. Cosmești, jud. Tecuciu. Are o suprafață de 720 fălcĭ, cu trupurile: Nemțeanca, de 60 fălcĭ; Furceni, de 60 fălcĭ; Dealul, de 300 fălcĭ și Lunca, de 300 fălcĭ.

Lîngă această pădure se cunoaște locul unde a fost biserica de la Furceni. In mijlocul pădureĭ se văd ruinele lagăruluĭ.

Nemțeasca, *colină,* în jud. Buzău, com. Vintilă-Vodă, cătunul Bodinești, acoperită de izlaz, și pe vale cu fineață.

Nemțeni, *numire* a satuluĭ Nemțișorul, jud. Neamțu, căruia i se mai zice și Cetățeni.

Nemțeni. Vezĭ satul Boroaia-Neamțuluĭ, jud. Suceava.

Nemțeni, *pîrîu,* izvorește din pădurea Nemțeni, curge de la N. la S., pe teritoriul comuneĭ Rusca, pl. Prutul, jud. Fălciu, trece prin satele Leoști și Davideștĭ și din jos de acest sat se unește cu pîrîul Rusca.

Nemțești, *sat,* jud. Argeș, pl. Oltul, pendinte de com. rur. Stoilești.

Nemți, *măgură,* situată în partea de V. a teritoriuluĭ com. Seaca-Belciugatele, pl. Șerbănești, jud. Olt. Are o circomferință la bază de 25 m. și o înălțime de 4 m. E acoperită de semănăturĭ.

Nemților (Dealul-), *deal,* în jud. Neamțul, pl. de Sus-Mijlocul, situat spre hotarul despre satul Negrițești.

Nemților (Măgura-), *măgură,* pe dealul Țundroaia, la V. de com. Maldărul, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Nemților (Măgura-), *măgură și semn cadastral,* făcut de Inginerii nemțĭ la 1856 cu ocazia triangulațieĭ Țăreĭ situată pe proprietatea Mereni-Ciohani, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca.

Nemților (Momîia-), *deal,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dumitrești, spre N., numit astfel din cauză că statul major austriac, la facerea hărțeĭ Munteniei, stabiliseră un punct trigonometric de observație; e acoperit cu pășunĭ; are o înălțime cam de 800 m.

Nemților (Surla-), *punct culminant și trigonometric* al munteluĭ Istrița, jud. Buzău, com. Pietroasa.

Nemțișorul, *sat,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători, situat pe valea pîr. cu acelașĭ nume, între Cetatea-Neamțuluĭ și Mănăstirea-Neamțuluĭ.

Are o întindere de 603 hect. și 29 arĭĭ, cu o populație de 800 suflete, din carĭ 169 contribuabilĭ; 1 biserică, cu 1 preot și 2 eclisiarhĭ; 1 școală; 2 morĭ de apă.

Vite: 507 vite marĭ cornute, 33 caĭ, 103 mascurĭ.

Acest sat se mai numește și Cetățeni, și Nemțeni.

Nemțișorul, *pădure,* în județul

Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, având o întindere de 5325 pogoane, cuprinzîndu-se și acele de pe Mănești, Secul și Vînători.

Nemțișorul, *pîrîaș,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători, izvorește din muntele Pleșa, marginea despre jud. Suceava; curge spre S., trecînd pe la Mănăstirea-Neamțului; udă satele Nemțișorul, Debruța, Lunca și Codreni în partea stîngă, iar, în dreptul satului Vînători, se unește pe dreapta cu pîrîul Ozana, curgînd apoi spre E., sub numele de pîrîul Neamțul.

Nemțișorul, *pîrîu,* jud. Suceava, izvorește de sub muntele Poiana-Lungă, udă com. Mălini pe o lungime de 7 kil., și se varsă în Suha-Mare, la Podul-Muntenilor.

Are de tributarî: Pîrîul-Sigeî și Arșița-Nemțișoruluî.

Nemțiul saŭ **Blejești,** *proprietate* a fraților C. și Gr. Olănescu, pendinte de com. Blejești, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca.

Nenciul (Mircești), *cătun* de reședință, al com. Lipia, jud. Buzăŭ, cu 120 locuitorî și 31 case; are sub-divizia Ceauș-Tatu.

Nenciul, *deal,* în jud. Buzăŭ, com. Lipia, cătunul Nenciul, acoperit de vie.

Nenciuleasa, *numire dată părții de moșie,* posedată de moșnenî în moșia Brînzeasca, com. Gura-Sărățiî, jud. Buzăŭ.

Nenciulești, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluî, pe Valea-Vedeî, la S.-V. com. Mavrodinul, și la 44 kil. de capitala județuluî.

La S., rîul Vedea și șoseaua județeană Roșiori-Alexandria îî formează limita naturală; la E., se învecinește cu comunele Mavrodinul și Buzescul; la V., cu com. Albești; iar la N. cu un deal, numit al-Viilor.

Este situată pe domeniul Mavrodinuluî și are alipit și cătunul Părul-Rotund, situat pe aceeașî coastă cu comuna, la $1\frac{1}{2}$ kil. spre V.

Pe teritorlul com. se găsesc împroprietăriții 250 locuitorî, dintre carî 203 în Nenciulești, pe o întindere de 832 hect. și 47 în cătunul Părul-Rotund, pe o întindere de 186 hect.

Sunt și $94\frac{1}{2}$ hect. vii.

Terenul este puțin accidentat, și cam nisipos.

Populația comuneî cu a cătunuluî este de 1321 suflete, din carî 285 contribuabilî.

Numărul vitelor este de 3824 capete, din carî: 168 vite marî cornute, 228 caî, 2356 oî și 172 porcî.

Budgetul comuneî e de 9878 leî, 30 banî, la venitурî și de 5031 leî, 45 banî, la cheltueli.

Are o școală frecuentată de 15 elevî; 2 bisericî, una în cătunul Nenciulești, cu un preot și un cîntăreț, și a doua în Părul-Rotund, cu 1 preot și 1 cîntăreț. Pe rîul Vedea este o moară de măcinat.

Căile de comunicațiune sunt: șoseaua Roșiori-Alexandria și căile vecinale spre com. Albești, prin cătunul Părul-Rotund și spre com. Mavrodinul cu care se leagă printr'un pod peste pîrîul Tinoasa.

Cătunul Părul-Rotund forma comună osebită pînă în anul 1884, cînd a fost alipit la com. Nenciulești.

Satul Nenciulești poartă și numirea de Vătășani. Îl găsim, tot sub numirea de Nenciulești, printre satele mai însemnate, figurînd în tabloul întocmit la 1741, sub domnia lui Mavrocordat.

Nenciulești, *com. rur.,* în jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., formată din două mahalale: Șeasa și Budele, situate pe valea Șeasa, la 74 kil. de capitala județuluî. Are o populație de 703 locuitorî, din carî 149 contribuabilî, locuind în 200 case; 2 bisericî vechî, reparate pe la 1830.

Locuitoriî, pe lîngă agricultură, se mai ocupă cu dulgheria și rotăria. Eî desfac produsul munceî lor la tîrgul Bălcești și orașul Craiova.

Totalul pămînturilor de cultură e de 500 hect.

Locuitoriî sunt moșnenî. Eî posedă: 15 caî, 100 boî, 300 vacî, 100 capre și 250 oî.

Pe rîul Șeasa, în raionul com. sunt 4 morî.

Veniturile și cheltuelile com., se urcă la 1209 leî anual.

O șosea comunală o leagă cu comuna Crăpăturile.

Nenciulești, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Ulmul. E situat pe țărmul de E. al laculuî Mostiștea și unit cu satul Ulmul. Îî mai zice și Chirnogi.

Are o populație de 48 familiî; o biserică, deservită de preotul din satul Ulmul.

Locuitoriî posedă: 60 caî, 66 boî, 30 bivolî, 190 oî, 7 capre, 2 asinî și 120 rîmătorî.

Nenciulești, *deal,* în raionul comuneî Nenciulești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 36 hect. și 50 ariî vie.

Nenciulești-Bogdana, *moșie,* a statuluî, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluî.

Nenciulești - Moșnenî (Puri-

ceşti), *cătun* al com. Gura-Să-rățeĭ, jud. Buzău, cu 220 locuitori şi 50 case. Are sub-divizia Brînzeşti.

Nenciuleşti-Sărata, sau **Bugheni,** *cătun,* al com. Monteorul, jud. Buzău, cu 840 locuitori şi 236 case.

Nenciuluĭ (Piscul-), *pisc,* jud. Muşcel, pl. Rîul-Doamneĭ, com. Racoviţa.

Neniceanca, *vale,* pe moşia Zamostia, com. cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoĭu.

Nenişoaia, *proprietate* a statuluĭ, în jud. Buzău, com. Boziorul, încorporată cu Vatra-Schituluĭ-Găvanele. Are 50 hect. pădure şi fineaţă.

Nenişori, *numire veche* a *satului* Armăşeşti, pl. Cîmpuluĭ, jud. Ialomiţa.

In această localitate a fost o luptă decizivă între Vasile Lupu, Domnul Moldoveĭ, şi Mateiŭ-Basarab, Domnul Muntenieĭ. Istoria ne spune că Vasile Lupu, dorind a se face Domn în Muntenia şi în îndeplinirea acestuĭ plan, fiind în înţelegere şi cu Sultanul, intră în Muntenia cu o armată numeroasă, între care şi 15000 Tătarĭ şi un corp de ianiceriĭ. Ajungînd la rîul Prahova, îşĭ aşează tabăra la satul Ojogeni, la gura Teleajenuluĭ, în apropiere de marginea jud. Ialomiţa. După cinci zile de hărţuială, Mateiŭ trece în timpul nopţiĭ Prahova, tot călăreţul luînd cu sine pe cal cîte un pedestraş, şi cu toată oastea se aruncă asupra armateĭ moldovene. Bătălia se dete la Nenişori, numit acum Armăşeşti, nu departe de Ojogeni. Vasile Lupu, avînd oştile risipite după prăzĭ în toate părţile, apucă fuga cu călărimea şi ianiceriĭ, lăsînd pe mîna luĭ Mateiŭ corturile, carele cu muniţiunĭ şi bagaje şi tunurile, cu toată pedestrimea. Peste 8000 numaĭ de Tătarĭ rămaseră morţi pe cîmpul de luptă. Această bătălie s'a întîmplat în Decembrie, 1639.

In amintirea izbîndeĭ cîştigate la Nenişori, Mateiŭ-Vodă zidi în 1641 o biserică în satul Gherghiţa, jud. Prahova, cu numele muceniculuĭ Procopie, pe care-l luase într'ajutor de biruinţă într'această luptă, precum se află în inscripţiunea de la uşa bisericeĭ:

«Această sfîntă şi Dumnezeească biserică din temelia ei ziditu-o-am eŭ, robul luĭ Dumnezeŭ Ioan Mateiŭ Basarab Voevod, întru numele marelui a luĭ Christos Mucenic Procopie, de care lucru întîmplîndu-se domnieĭ mele a avea războiŭ la Nenişori pre Ialomiţa, cu vrăjmaşul domnieĭ mele şi al ţăreĭ, cu Vasile-Vodă, luat-am domnia mea într'ajutor de biruinţă pe marele mucenic Procopie şi cu vrerea milostivuluĭ Dumnezeŭ şi cu ajutorul sfîntuluĭ Mucenic, supus-am vrăjmaşiĭ sub picioarele domnieĭ-mele şi ĭ-am ruşinat şi ĭ-am gonit din pămîntul ţăriĭ şi am ridicat această sfîntă biserică pentru stăruinţa cea de vitejie şi a puterniculuĭ marelui Dumnezeŭ şi într'ajutorul sfîntuluĭ Mucenic Procopie, ca să fie domnieĭ mele pomană nesăvîrşit în veci, luna Maiŭ 26, din anul 7149 (1641).»

(«Ist. Rom.», de Gr. G. Tocilescu.)

Nenişori-de-Jos, *trup al moşieĭ* Armăşeşti, jud. Ialomiţa, plasa Cîmpul, com. Armăşeşti.

Nenişori-de-Sus, *trup al moşieĭ* Armăşeşti, jud. Ialomiţa, plasa Cîmpul, com. Armăşeşti.

Nerejul, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Vrancea, situată pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Zăbala, la 4 kil. de Spulberul, la 40 kil. de sub-prefectura plăşeĭ şi la 77 kil. de capitala judeţuluĭ.

Teritoriul com. este brăzdat de piraiele: Zăbala, Zîrna, Valea-Bouluĭ, Lapoşul, Cremenea, Hulturul, Monteorul, Hurjuiul, Drăguţoiul, Pîrîul-Chinuluĭ şi Nerejul-Mic.

Pămîntul pe dealurĭ este pietros, iar pe podiş argilos. Munţiĭ: Monteorul, Ţipăul şi Poenele-Săreĭ, situaţĭ în această comună, conţin sare.

Se compune din cătunele Nerejul-Mare (unde e primăria com.) şi Nerejul-Mic.

Are o populaţie de 354 familiĭ, saŭ 1498 suflete, din carĭ 289 contribuabilĭ, locuind în 349 case; 2 bisericĭ, una parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în cătunul Nerejul-Mic şi a doua filială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în cătunul Nerejul-Mare; o şcoală mixtă, construită de com. şi frecuentată de 34 copiĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3207.74 leĭ şi la cheltueliĭ, de 2889.74 leĭ.

Totalul pămînturilor de cultură: 760 hect.

Locuitoriĭ posedă: 1 piuă şi 10 herăstrae; 70 plugurĭ de lemn; 8 morĭ de apă; 450 boĭ, 800 vacĭ, 150 caĭ, 3200 oĭ, 350 capre şi 250 porcĭ.

Industria şi comerciul se practică de 4 cîrciumarĭ, 6 morarĭ, 3 rotarĭ, 40 dogarĭ.

Parte din locuitorĭ se ocupă cu exploatarea pădurilor, iar uniĭ, cu cultura oilor.

Nerejul, *pîrîu,* ce izvoreşte din Poiana-Ascunsă şi se varsă în Dejul, jud. Putna.

Nerejul-Mare, *cătun* de reşedinţă al com. cu acelaşĭ nume, pl. Vrancea, jud. Putna, situat pe Zăbala, la 4 kil. de Spulberul.

Are o populaţiune de 900 suflete, care locuesc în 200

de case; o biserică filială, cu hramul Sf-ții Voevozi; o școală mixtă, construită de comună și frecuentată de 14 copii.

Nerejul-Mic, *cătun*, în com. cu același nume, pl. Vrancea, jud. Putna, așezat pe pîrîul Zăbala în sus de Spulberul, și străbătut de pîrîul Chinul.

Are o populațiune de 533 suflete, locuind în 149 case; o biserică parohială, cu hramul S-ții Voevozi.

Nerejul-Mic, *pîrîiaș*, jud. Putna, format din scurgerea pîraielor de pe Ursa și Nerejul-Mic; desparte cîmpia Nerejului-Mic de Ursa și după ce se unește în partea dreaptă cu pîrîiașul Bercăreasca, se varsă în Zăbala, lîngă Berzari.

Nesecul, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, numit și Muntele Secul.

Nesporești, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Botești, spre N.-E. de satul Botești și la 3 kil. de el. Este așezat pe șes. Are o populație de 134 familii, din carî 113 contribuabilî, locuind în 119 case. Populația este compusă numaĭ din Ungurî. Are o biserică catolică.

Bîlciu se face la 15 August.

Se maĭ numește și Sapodia.

Locuitoriĭ posedă 206 vite marî cornute.

Nestea, *braț* (prival), în insula Balta, teritoriul comunelor Jegălia și Gîldăul, pl. Borcea, jud. Ialomița.

Neștiuta, *baltă*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Bîra, la N.-E. de tîrgușorul Bîra, la confluența pîrîului Călugărița și Pricopul cu pîr. Poenele-Oanceĭ.

Neștiutul, *pîrîiaș*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul Frumoasa, care se unește cu pîrîiașul Ghidionul, la satul Schitul-Frumoasa.

Netedul, *munte*, în jud. Neamțu, com. Buhalnița, pl. Piatra-Muntele.

Netedul, *șes*, jud. Iași, pl. Codrul, com. Ciurea, între dealurile: Șeapte-Teĭ, Răcea, Bîrsanul, Vărăticelul, Șanta, Oița și Bordea; e acoperit cu mult fîn.

Netezești, *sat*, facînd parte din com. rur. Meri-Petchi-Netezești, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat spre S.-E. de Nuci, pe tărmul sting al rîuluĭ Ialomița. Între sat și rîu, locul e smîrcos.

Se întinde pe o suprafață de 561 hect., cu o populație de 378 locuitorî.

Familiile Serghiescu, M. Protopopescu și D-na Zinca Bunescu aŭ 362 hect., și locuitoriĭ, 199 hect.

Proprietariĭ cultivă 308 hect. (54 izlaz). Locuitoriĭ cultivă 179 hect. (20 sterpe).

Comerciul se face de 1 cîrciumar și de 1 hangiŭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 mașina de treerat cu aburĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 349 și al celor micĭ, de 333.

Netezi, *trup de moșie*, în jud. Neamțu, com. Humulești, pl. de Sus-Mijlocul, în întindere de 1 hect. 6640 m. p., fost pendinte de mănăstirea Văraticul, iar acum rezervat pe seama statuluĭ, cu ocazia împroprietărireĭ însurățeilor.

Netezi, *pîrîiaș*, pe teritoriul com. Humulești, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu; desparte prin cursul său moșia Topolița de moșia Grămărești și se varsă în pîrîul Topolița.

Netoești, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Balta, com. Valea-Stanciuluĭ; are un venit anual de 30000 leĭ.

Netotul, Piscul, Obîrșia și Oticul, *munțĭ* aĭ statuluĭ, jud. Mușcel. Se arendează cu 1300 leĭ anual.

Netoți, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Cîmpul. Are o populație de 1216 locuitorĭ.

Terenul com. e mlăștinos.

Se compune din 3 cătune: Netoți, Trestieni-d.-s. și Zănoaga. Reședința com. e în cât. Netoți, unde se află și școala.

Comerciul se exercită de 4 circiumarĭ.

Veniturile com. sunt de 7988 leĭ anual.

Netoți, *com. rur.*, jud. Teleorman, situată la limita despre E. a plășeĭ Tîrguluĭ, pe partea stîngă a rîuluĭ Teleormanul.

Se învecinește la E. cu com. Talpa din jud. Vlașca; la V., cu com. Gărăgăul și Necșești; la S., cu cât. Broșteni din com. Peri-Rîioși; și la N., cu com. Deparați-Hîrlești.

Se compune din 5 cătune: Netoți-d.-s., Netoți-d.-j. (reședința), Moșteni, Brătășani și Trivalea.

Până la 1884, Netoți-d.-s. și Netoți d.-j. formaŭ comune separate și se împărțeaŭ ast-fel: Netoți-d.-s. cu cât. Moșteni și Netoți-d.-j. cu cât. Brătășani.

Netoți-d.-s. și Netoți-d.-j. sunt situate pe dealul sting al rîuluĭ Teleormanul, iar cătunele Brătășani și Trivalea, pe vale, la 2 kil. unul de altul. Cât. Mos-

teni formează un singur corp cu cât. Netoți d.-s.

Intinderea com., cu moșiile de pe dînsa, este cam de 2860 hect. Proprietarii principalĭ: Statul, cu moșia Netoți-Trivalea în întindere de 874 hect., din carĭ 350 hect. pădure și restul arabile. Pădurea Netoți-Trivalea, se împarte în mai multe trupurĭ: Cimpșorul, Ceretul, Timnica și Bordeiul.

Moștenitoriĭ răposatuluĭ G. Cădescu posedă 860 hect. arabile și 120 hect. pădure, și d. M. Xenu are cam 220 hect., din care o mică parte pădure.

In cât. Brătășanĭ sunt $3^1/_2$ hect. vie, ale proprietățiĭ.

Loc. împroprietăriți, după legea din 1864, sunt 210, cărora li s'aŭ dat 750 hect. In 1879, aŭ mai fost împroprietăriți cîți-va însurățeĭ pe moșia statuluĭ Trivalea, unde aŭ format cât. Trivalea.

Terenul comuneĭ Netoți este foarte variat, parte mlăștinos și humos, parte deluros și nisipos; partea de șes despre E. comuneĭ este productivă. La marginea cât. Netoți-d.-s. curg pîrîiașele Răcica și Teleormănelul.

Populațiunea com. este de 1786 suflete, din carĭ 382 contribuabilĭ.

Ocupațiunea locuitorilor, afară de agricultură, mai este și comerciul de păsărĭ domestice, pe care le transportă la București.

Vite sunt: 395 caĭ, 16 măgarĭ, 2202 oĭ și 297 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 9735 leĭ, 79 banĭ, iar la cheltueliĭ de 7051 leĭ, 10 banĭ.

Are: două școlĭ, una în Netoți-d.-s., frecuentată de 17 elevĭ, și a doua în Netoți-d.-j., frecuentată de 15 elevĭ; treĭ biserici, una în Netoți-d.-j., deservită de 2 preoți și 1 cîntăreț, a doua în Netoți-d.-s., deservită de 1 preot și 2 cîntăreți și a treia în cât. Brătășanĭ, cu 1 preot și 1 cîntăreț.

Pe apa Teleormanuluĭ sunt 3 morĭ cu făcăŭ, una în cât. Trivalea, a doua în Netoți-d.-j. și a treia în cât. Brătășanĭ.

Cătunele sunt legate prin șosele vecinale. De la Netoți-d.-j. pornește o ramură de șosea spre com. Talpa, din județul Vlașca; Cătunele Netoți-d.-s. și Netoți-d.-j. sunt străbătute în toată lungimea lor de șoseaua județeană Alexandria-Pitești, care le pune în comunicație directă cu com. Lada, din plasa Teleormanuluĭ prin pădurea Hîrleților. La S. se leagă cu comuna Peri-Riioși prin acelașĭ șosea județeană. Tot de la Netoți-d.-j. pornește o ramură de șosea vecinală la com. Gărăgăul și o alta spre comuna Hîrlești.

In preajma comuneĭ Netoți s'aŭ făcut importante descoperirĭ arheologice. «Pe malurile Vedeĭ, scrie Cezar Boliac, în excursiunile sale arheologice din 1869, am dat peste o cetate de pămînt ocolită cu un singur bloc larg de pămînt, de diferite înălțimĭ, care după ce fusese așezat prin garduri și stinghiĭ de lemn, s'a fost ars de toate părțile și întărit ca o cărămidă. De aci provin mai multe obiecte de bronz, o seceră, un fier de plug de bronz și olărie foarte primitivă.

Boliac zice Netoților «Nedați» și adaugă că s'aŭ mai descoperit aci pălăriuțe și ornamente de purtat la gît, ceeace denotă o stare mai înaintată de civilizațiune în epoca dominațiuneĭ romane în această regiune.

Satul Brătășanĭ se găsește trecut în nomenclatura din secolul trecut; Netoți însă nu-l vedem trecuțĭ.

Netoți, *sat*, făcînd parte din com. rur. Netoți, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Netoți-de-Jos, *cătun*, în jud. Teleorman, com. Netoți, care, pînă la 1884, era separat de cătunul Netoți-d.-s. Are o populație de 1032 suflete, din carĭ 297 contribuabilĭ.

Netoți-de-Sus, *cătun*, jud. Teleorman, alipit la comuna Netoți-d.-j., unde este reședința. Pînă la anul 1884 forma comună osebită. Are o populație de 1015 suflete, din carĭ 197 contribuabilĭ; o biserică.

Netoți-Moșteni, *cătun*, pendinte de cătunul Netoți-d.-s., jud. Teleorman.

Netoți-Trivalea, *moșie* a statuluĭ, jud. Teleorman, pe teritoriul comuneĭ Netoți, pe care s'a împroprietărit, în 1880, un număr de însurățeĭ. Are o pădure cam de 350 hect.

Nețești, *cătun*, jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Ursi.

Nevesile (Muntele-), *pădure*, în întindere de 2145 hect., situată pe teritoriul comuneĭ Păulești, pl. Vrancea, jud. Putna, și aparținînd în indiviziune locuitorilor din sus zisa comună.

Nevesteasca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Podeni-Noĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Nevestelniței (Valea-), *pîrîu*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncavița; izvorește din poalele orientale a-

dealului Sevastiul; se îndreaptă spre N., având o direcțiune generală de la S. spre N., brăzdează partea de N.-V. a plășeĭ și V. a comuneĭ, făcînd în tot cursul eĭ limita între comunele Văcăreni și Luncavița; trece pe la poalele Movileĭ-Marĭ, și, după un curs de 4 kil., se varsă în gîrla Ciulnețul saŭ Luncavița, pe dreapta; taie drumul județean Isaccea-Măcin; malurile sale sunt joase și acoperite cu verdeață.

Nevoia, *pîrîŭ,* izvorește din raionul com. Rijețul-Vieroș, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, și se varsă în gîrla Ciorica, în cercul com. Rijețul-Govora.

Nevrințul, *pădure,* în jud. Muscel, com. Vlădești, pl. Riurile, din coasta căreia izvorește Valea-Nevrințului.

Nevrințului (Valea-), *vale,* jud. Muscel; izvorește din coastele pădureĭ cu acelașĭ nume; străbate satul Vlădești-d.-s., pl. Riurile, în partea de N.-E. și se varsă în riul Bratia, pe țărmul sting.

Nicani, *sătuc.* Vezĭ Zamostia, sat, com. cu acelașĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Nicani, *deal,* pe moșia Zamostia, com. cu acelașĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Nicioaia, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul. Vezĭ Coasta-Babețului.

Nichiforeni, *rădiŭ,* pe moșia Zamostia, com. cu acelașĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Nichita, *cătun,* în jud. Teleorman, pl. Tîrgului, com. Virtoapele-d.-j. Are o populațiune de 303 suflete.

Nichita, *moșie,* în jud. Teleorman, pl. Tîrgului, situată în raza cătunului Nichita din com. Virtoapele-d.-j.

Nichita, *pîrîiaș,* jud. Băcăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Drăgugești, care se scurge în pîrîul Helegiul.

Nichiteni, *sat,* pe moșia cu acelașĭ nume, com. Drăgușeni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ. Are o populație de 65 familiĭ, saŭ 235 suflete.

Proprietatea moșieĭ este a d-luĭ Mateĭ Rosetti. Calitatea pămîntuluĭ e bună. Locuitoriĭ împroprietăriță aŭ 33 hect., 30 ariĭ pămînt, iar proprietarul, 1288 hect., 98 ariĭ cîmp. Sunt 3 îazurĭ, vie în întindere de 6 pogoane, și livadă cu fructieră. Pîrîul principal ce trece pe moșie este Bodronul.

Drumurĭ sunt: acel de la Darabani la Săveni, acel de la Mitocul la Dorohoiŭ și acel de la Coțușca la Botoșanĭ.

Moșia se hotărește cu: Bodronul, Puțurenĭ, Drăgușeni și Coțușca.

Nicoglava, *deal,* în partea de E. a com. rur. Ilovățul, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Nicolaești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Micloșani, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Nicoleĭ (Balta-), *baltă,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, în V. com. Se scurge în riul Jiul.

Nicoleşti. Vezĭ *Niculești.*

Nicolina, *pîrîŭ,* izvorește de sub dealul Bordea, din pădurea Bîrnova, com. Buciumi, pl. Codrul, jud. Iași, trece prin comunele Ciurea și Galata, pe sub dealurile Hîncea și Cetățuia și se varsă în Bahluiŭ, dincolo de bariera Treĭ-Calicĭ a orașuluĭ Iași, după ce primește în stînga afluențiĭ: Pîetrosul, Bolohanul și Roșa, din com. Ciurea.

Nicolițelul, *com. rur.,* situată în partea N. a jud. Tulcea și cea centrală a plășeĭ Isaccea, la S.-E. de orășelul Isaccea.

Se crede a fi fost aci orașul roman Traianopolis, după numeroasele ruine de valurĭ și lagăre ce se găsesc pe teritoriul com.

Se mărginește la N. cu Isaccea și Dunărea; la V., cu Balabancea; la S., cu Maidan-Chioi și la E., cu com. Parcheșul și Telița.

Relieful soluluĭ e accidentat; astfel găsim la V. dealurile: Bădila, Hoților, Breazul, Cocoșul, Țugulea, Piatra-Roșie; la S., dealurile Nicoliței, Gîrlița, Izvoarelor, Dealul-mare; la E., dealul Sarica, acoperit cu viĭ, iar cele-l'alte acoperite numaĭ cu pădurĭ și pășunĭ; aŭ o înălțime de 2—300 m.

Ape sunt: Valea-Morilor saŭ Telița la S., Gîrlița la V., Valea-Cărbunelor la S., valea Capaclia la N.-V., Valea-Plopilor la E., Dunărea la N.

Bălțĭ sunt: Sauna, Capaclia, Telița.

Cătunul de reședință, Nicolițelul, așezat pe Valea-Cărbunelor, la poalele dealuluĭ Nicolițelul și Țugulea, formează singur comuna.

Intinderea comuneĭ e de 3153 hect., din carĭ 76 hect. vatra satuluĭ, 2677 hect. ale locuitorilor, 400 hect. pădurile Statuluĭ.

Are o populație de 340 familiĭ, saŭ 1167 suflete, din carĭ 336 contribuabilĭ; 2 biserică, una

foarte vechie, făcută pe ruinele unuĭ templu roman, a doua zidită de locuitorĭ în 1890, cu hramul Sf. Paraschiva, ambele deservite de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 2 învățătorĭ, fondată în 1881 de locuitorĭ, frecuentată de 170 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 115 pluguri de fier; 200 căĭ și iepe, 400 boĭ, 200 vacĭ, 300 oĭ și 2300 capre.

Meseriașĭ sunt: 6 lemnarĭ, 5 fierarĭ, 4 dogarĭ, 3 zidarĭ, 8 cizmarĭ, 1 brutar, 1 cojocar.

Comerciul constă în import de coloniale și manufactură, și export vin, vite și cereale.

Budgetul comuneĭ e de 6770 leĭ la venituri și de 6538 leĭ, la cheltueli.

Drumurile sunt: șoseaua națională Tulcea-Isaccea la N. și drumurĭ comunale ce duc la Cocoșul, Balabancea, Telița, Parcheșul și Sanova.

Nicolițelul, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. Nicolițelul; prelungire sud-orientală a dealuluĭ Țugulea, se îndreaptă spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E.; brăzdează partea centrală a com. și cea de N. a plășeĭ; se întinde de-alungul rîuluĭ Nicolițelul; ultimele sale ramificațiunĭ sudice se termină pe malul de N. al pîrîuluĭ Telița; la cele de E. se află situat satul Nicolițelul; lasă spre S. două prelungirĭ numite Dealul-Mare și Dealul-Izvoruluĭ; la poalele sale occidentale se văd niște ruine ale unuĭ castru roman, numit de popor cetate și de la care pleacă în sus și în jos niște valurĭ în ruine, numite de popor Valul-luĭ-Traian; din panta orientală izvorește pîrîul Valea-Cărbunelor, afluent al văeĭ Nicolițelul; este acoperit cu pădurĭ întinse și frumoase.

Nicolițelul, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Nicolițelul; izvorește din dealul Țugulea; curge spre E., pe la poalele dealuluĭ Nicolițelul; trece prin satul Nicolițelul, unde primește pe dreapta afluentul Valea-Cărbunelor; de aci se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; trece prin pădurĭ; este tăiat de șoseaua națională Tulcea-Isaccea, la locul numit Podul-Gheneĭ și, după un curs de 8 kil., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și a com., se varsă în balta Capaclia, pe partea sa de S.

Nicopoli, *sat,* în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Fundeanu, spre S. de satul Fundeanu. Are o populație de 108 locuitorĭ și 30 case. Este fundat în 1878 de către însurățeĭ împroprietăriți pe moșia Statuluĭ în memoria luptătorilor de la Nicopoli.

Nicorești, *plasă,* situat în centrul județuluĭ Tecuciŭ. Și-a luat numele de la tîrgul cu acelașĭ nume.

Se mărginește la N. cu plășile: Berheciul și Zeletinul; la S., cu pl. Birladul; la E., cu jud. Covurluiŭ și la V., cu rîul Siretul.

Se compune din 12 comune: Buciumeni, Corodul, Cosmești, Ionășești, Matca, Negrilești, Nicorești, Poiana, Puțeni, Tecuciul, Țepul și Țigănești. Cătune sunt 40.

Reședința sub-prefectureĭ este în tîrgul Nicorești.

Această plasă, pînă la 1892, a fost unită cu pl. Birladul.

Suprafața com. e de 626 hect., cu o populație de 22165 suflete.

Are 21 școlĭ, din care 19 de băeți și 2 de fete.

In această plasă s'a făcut următoarea împărțire bisericească:

Parohia Buciumeni, cu biserica parohială S-ții Voevozĭ, compusă din satele: Argea, Buciumeni și Tecucelul-Sec, deservită de 1 preot paroh și 2 cîntăreți.

Parohia Vizurești, compusă din satele: Braniștea, Hînțești și Vizurești, cu biserica parohială S-ții Voivozĭ, cu 3 bisericĭ, deservite de 2 preoți și 4 cîntăreți.

In com. Corodul sunt 2 parohiĭ: una în satul Corodul, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, și a doua, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservite de 3 preoți și 5 cîntăreți.

Parohia Blînzi, cu biserica parohială Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, compusă din satele: Blînzi și Brătulești.

Parohia Cozmești, cu biserica parohială Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, compusă din satele: Băltărețul, Cozmești-Noĭ și Cozmești-Vechĭ.

Parohia Furceni, cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din satele: Furceni și Satul-Noŭ.

Parohia Ionășești, cu biserica parohială S-ții Voevozĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Parohia Matca, satul Matca, avînd biserica parohială Sf. Nicolae, deservită de 3 preoți și 4 cîntăreți.

Parohia Negrilești, cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din: Negrilești și Slobozia-Blăneasa, deservită de 1 preot paroh și 3 cîntăreți.

Parohia Tălpigi (com. Negrilești), cu biserica parohială S-ții Voevozĭ, compusă din Slobozia-Corni și Slobozia-Tălpigi, deservită de un preot paroh și 3 dascălĭ.

Parohia Nicorești, cu biserica

parohială Sf. Nicolae, compusă din Nicorești și Grozăvești, deservită de 2 preoți și 4 cîntăreți.

Parohia Coasta-Lupeï, cu biserica parohială Intrarea-în-Biserică, compusă din Coasta-Lupului și Piscul-Corbului, deservită de 2 preoți și 3 cîntăreți.

Parohia Fîntînelele, cu biserica parohială Cuvioasa Paraschiva, compusă din Nicorești-d.-s. și Fîntînelele, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Parohia Dobrinești, cu biserica parohială Cuvioasa Paraschiva, compusă din satele Dobrinești și Sîrbi.

Parohia Poiana, cu biserica parohială Adormirea-Maicei-Domnului, compusă din satele Diaconi, Hulești și Poiana, deservită de 2 preoți și 3 cîntăreți.

Parohia Homocea, cu biserica parohială Sf. Gheorghe, compusă din Homocea și Lespezi, deservită de 2 preoți și 3 cîntăreți.

Parohia Puțeni, cu biserica parohială Nașterea-Maicei-Domnului, compusă din Puțeni și Mîndrești, deservită de 2 preoți și 4 cîntăreți.

Parohia Țepul, cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din Țepul-d.-s. și Țepul-d.-j., deservită de 2 preoți și 4 cîntăreți.

Parohia Munteni, com. Țigănești, cu biserica Buna-Vestire, deservită de 1 preot și 3 cîntăreți.

Parohia Țigănești, cu biserica parohială Schimbarea-la-Față, compusă din Țigănești și Ungureni, deservită de 1 preot paroh și 2 cîntăreți.

Agricultura se practică pe o scară întinsă.

Viea se cultivă mai mult ca în cele-l'alte plăși, avînd și pămînt prielnic și o întindere mai mare. Sunt frumoase vii în următoarele comune: Corodul, 161 hect., 75 arii; Matca, 20 hect., 50 arii; Buciumeni, 625 hect., 50 arii; Cosmești, 43 hect., 25 arii; Negrilești, 41 hect.; Nicorești, 1437 hect., 75 arii; Ionășești, 123 hect., 50 arii; Poiana, 79 hect., 50 arii; Puțeni, 115 hect., 75 arii; Tecuciu, 13 hect., 75 arii; Țepul, 176 hect.; Țigănești, 26 hect., 50 arii.

Nicorești, *com. rur.*, în pl. cu același nume, jud. Tecuciu, formată din 7 cătune: Nicorești, Coasta-Lupeï, Piscul-Corbului, Fîntînelele, Sîrbi, Grozăvești și Dobrinești, la 15 kil. spre N.-V. de Tecuciu. Aicï este reședința plășeï și a comuneï.

Are o populație de 945 familiï, saŭ 3869 suflete; 9 bisericï: 3 în Nicorești, și cîte una în fie-care din cătunele: Coasta-Lupeï, Dobrinești, Fîntînelele, Piscul-Corbului, Sîrbi și în așa zișiï Nicorești-d.-s., deservite de 6 preoți și 11 cîntăreți; 3 școliï, 2 în Nicorești, una de băeți și a doua de fete, și una mixtă în Coasta-Lupeï. Cea de băeți din Nicorești, datează de la 1864 și e frecuentată de 70 copiï; a doua de fete, înființată la 1867, și frecuentată de 51 fete; a treia, în Coasta-Lupeï, datează din 1868 și e frecuentată de 83 copiï.

Vite sunt: 760 boi, 894 vacï, 532 caï, 149 țepe, 14 capre, 1045 oï și 670 porcï.

Întinderea terenuluï cultivabil e de 1216 hect., iar viile aŭ o suprafață de 1437 hect., carï anual produc în mediŭ 70000 hectol. vin alb și 30000 hectol. vin roșu. Cazanele de rachiŭ fabrică de asemenea cîte 1300 hectol. de rachiŭ anual.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 19314 leï și 66 banï anual.

Com. Nicorești, avînd cele maï frumoase și productive locurï pentru viticultură, face un mare comerț de vinurï, nu numaï în țară, dar și în străinătate. Podgoriile de la Piscul-Corbuluï și Coasta-Lupeï produc un vin negru, de o calitate care poate rivaliza cu vinurile cele maï bune din străinătate.

Nicorești este situat pe un loc accidentat și ridicat. E brăzdat de maï multe dealurï, care poartă numele satelor pe lîngă care sunt așezate.

E străbătut de pîriul Tecucelul în partea de E., și de o mulțime de rîpï, pîriașe și văï, carï aŭ izvoare cu apă.

Este străbătut de șoseaua județeană care vine din Tecuciu, merge la Poiana, Buciumeni, spre N.; șoseaua comunală din Nicorești, care se desface în maï multe ramurï, la Coasta-Lupeï, Ionășești și Piscul-Corbuluï; de maï multe drumurï naturale.

Se mărginește la N. cu com. Poiana; la S., cu com. Cozmești; la E. cu com. Ionășești și la V., cu com. Buciumeni.

Nicorești, *tîrg*, făcînd parte din com. cu același nume, jud. Tecuciu. Situat în centrul comuneï, pe coastă și pe vale. Are o vechime de 400 anï. Și-a luat numele de la Nicoară, mare Vornic al Țăreï-de-jos.

Aicï se află reședința subprefecturei care pînă la 1892 era unită cu plasa Bîrladul, avînd un singur subprefect cu reședința în Ivești.

Are o populație de 296 familiï, saŭ 951 suflete.

Sunt 4 bisericï. Una cu hramul Sf. Nicolae, numită și Mănăstirea, se întreține de stat. Este făcută la 1807 de Nicolae Banu, închinată după moartea luï Mă-

năstirei-Neamțuluĭ. A avut călugărĭ până la 1868. Este înconjurată și astă-zĭ de un zid, avînd și chilĭĭ de jur împrejur. S'a reparat în 1892. Se maĭ numește și Banul. A doua, cu hramul Adormirea Maicei Domnuluĭ, spune tradiția, este făcută de un oare-care Manolache Serdarul. A treia, numită și biserica Cenușă, este zidită de Pitarul Zamfir Săndulescu la 1851, 20 Octombrie, după cum se vede din inscripție. In locul eĭ a fost alta făcută de Ursu Cenușă; se vede de pe un pomelnic care se păstrează și în fruntea căruia este pus Cenușă, c'ar fi zidită pe la 7285 (1777). A patra, cu hramul Sf. Gheorghe, este făcută la 1820 de familia Ghelțu, după cum ne adeverește inscripția de pe mormînt. S'a reparat la 1865 și 1884. Se întreține de locuitorĭ.

Are 2 școale, una de băeți și a doua de fete; cea de băeți înființată la 1864 și frecuentată de 60 băeți, iar cea de fete înființată la 1867 și frecuentată de 54 fete; un oficiŭ telegrafo-poștal (înființat la 1882), cu serviciul de telefon, al căruĭ venit pe anul fin. 1896—97 a fost de leĭ 4741, banĭ 21; spitalul Cincu, înființat la 1892, întreținut de donator, d-l Anton Cincu; o farmacie.

Tîrgul Nicorești a ars de 3 orĭ, aproape în întregime.

Relativ la Nicorești, găsim un Uric din anul 1677 dat de Ion Antonie Ruset Voivod, prin care întărește pe Mușat și Ivanc, pe a patra parte din Nicorești-d.-s. și Nicorești-d.-j., ca fiind proprii lor de la moșĭ-strămoșĭ. (Acest uric se află la d-l Papadopol-Calimah și a fost publicat de d-l V. A. Urechiă în «Opere complecte, Miron Costin», tom. I, pag. 221).

Nicorești, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Bogdănești, situat pe Dealul-Nicorestilor, la 5 kil. de satul Bogdănești. Are o populație de 29 familiĭ, saŭ 135 suflete.

Vite: 89 vite marĭ cornute, 8 porcĭ și 12 capre.

Nicorești, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Bogdănești, care face parte din șira dealurilor ce despart Slănicul de Oituzul.

Nicorești-de-Sus, *mahala,* în partea de sus a Nicorestilor, jud. Tecuciŭ.

Nicoriță, *sfoară de moșie,* pendinte de com. Valea-Rea, jud. Tecuciŭ, la N. de satul Gohorul; maĭ înainte a fost proprietatea mănăstirei Răchitoasa, până la 1862; de atunci s'a vîndut locuitorilor din Gohorul și Valea-Rea.

Nicoriță, *pădure,* situată în raionul com. Valea-Rea, jud. Tecuciŭ, parte proprietatea răzeșilor din satul Galbenul și parte a răzeșilor din Vladnicul.

Nicoriță, *pădure,* în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Fundeanul, proprietatea statuluĭ.

Nicoriță, *pîrîŭ,* jud. Tecuciuluĭ, izvorește din rîpa cu același nume și se varsă în partea dreaptă a Berheciuluĭ.

Nicovala, *mahala,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s.; com. rur. Hinova.

Nicovanul, *munte,* jud. Buzăŭ, com. și cătun. Cislăul, acoperit de vie și livezĭ. Masivul săŭ e un conglomerat de ceriți.

Nicșana, *vale,* pe moșia Dimăcheni, com. cu același nume, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Nicșeni, *sat,* în centrul comuneĭ Costești, pl. Tîrgul, jud. Botoșani, cu o populație de 250 familiĭ, saŭ 1390 suflete, din carĭ 241 contribuabilĭ.

Aci este reședința primărieĭ comuneĭ Costești. Are 1 biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, condusă de 1 învățător, frecuentată de 49 elevĭ; 4 circiumĭ; 5 comercianți și 3 meseriași.

Vite sunt: 576 boĭ și vacĭ, 108 caĭ, 1167 oĭ, 8 bivoli și 280 porcĭ.

Stupĭ cu albine sunt 160.

Niculeasca, *numire ce se maĭ dă moșieĭ* Udați-Marĭ, din com. Albești, jud. Buzăŭ.

Niculești, *com. rur.,* în jud. Buzăŭ, plaiul Slănicul, situat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Slănicul, la 37 kil. de orașul Buzăul. Limita, la N., începe din dealul Bodinești și se lasă pe slemne până în Dealul-Liliecilor, trece rîul Slănicul și urcă pe plaiŭ la muchia Frasinul, și alăturĭ de moșia Cîmpulungeanca, dă în hotarul jud. Rîmnicul-Sărat; la E., merge în jos pe hotarul județuluĭ Rîmnicul, prin dealurile: Cîmpulungeanca și Homocioaia, până în hotarul moșieĭ Dimiana; la S., continuă pe hotarul Dimieni și Asănească, trece Slănicul și urcă în Muchia-Tocileĭ: la Groapa-Părăluĭ; la V., din Muchia-Tocileĭ, urcă în linie dreaptă, pe plaiul Băligoși, trece pe la Deleni, tot în linie dreaptă, merge în muchia munteluĭ Umbrărelul, de aci pe plaiul care limitează (la S.) pădurile: Mavru și Bodineasca, și urcă în dealul Bodinești.

Suprafața sa e de 3547 hect.,

din care 1028 arabile, 316 pădure, 629 fineață, 930 izlaz, 60 livezĭ, 20 vie și 564 sterpe.

Proprietățĭ mai însemnate sunt: Cîmpulungeanca, Homocioaia, Petrăcheștĭ, Niculeștĭ, Verneasca, Coca-Scheĭ (particulare), Coca-Mereeascĕ (sfoară a statuluĭ), apoĭ Coca-Mereĭ, Gurgueștĭ, Strechioaea, ale cetelor de moșneni: Berhuleștĭ, Gurgueștĭ, și Mereștĭ, derivate cîte trele din vechia ceată Berhoĭul.

Terenul e accidentat, dar propriŭ cultureĭ. Din punctul de vedere geologic, teritoriul acesteĭ comune prezintă un deosebit interes.

Din minerale are: multă lignită, ozocheritĕ, urme de păcură, etc.

Comerțul constă în desfacerea cerealelor, a țuicei și în transporturĭ.

Comuna e formată din cătunele: Coca-Antemireascĕ, Coca-Niculeștĭ, Petrăcheștĭ, Podul-Munciĭ și Merei.

Are o populație de 1790 suflete, locuind în 406 case; o școală în cătunul Podul-Munciĭ, frecuentată de 89 elevĭ și 7 eleve; 4 biserici, deservite de 2 preoțĭ și 3 cîntăreți și din care catedrala e cea cu hramul Sf. Petru și Pavel; 3 cîrciumĭ; 2 morĭ de apă.

Meseriașĭ sunt: 6 lemnarĭ, 1 căruțaș, 4 fierarĭ, 6 cojocarĭ și 1 brutar.

Are 3 tîrgurĭ: la Ispas, la 29 Iunie și la 14 Octombrie.

Căĭ de comunicație are: șoseaua Săpoca-Lopătari și alte drumurĭ naturale.

Vite sunt: 270 boĭ, 250 vacĭ, 36 viței, 2 bivolĭ, 17 caĭ, 36 epe, 15 mînjĭ, 2860 oĭ, 166 capre și 265 porcĭ.

Stupĭ cu albine sunt 306.

Comuna e foarte vechie și-și a păstrat din vechime și pănă astăzĭ numele de Coca. Numirile de Coca-Merei, Coca-Niculești, etc. sunt maĭ din urmă împrumutate de la proprietarĭ, ce posedaŭ părțĭ din teritoriul acesteĭ comune. Dionisie Fotino înumără aci următoarele sate: Petrăcheștĭ, Podul-Munciĭ, Cîmpulungeanca și Coca. Cele-l'alte cătune saŭ subdiviziunĭ sunt din timpĭ foarte apropiațĭ.

Niculești, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat.

Este așezată în partea de E. a județuluĭ, la 15 kil. spre E. de orașul R.-Sărat, și în partea de N. a plășeĭ, la 26 kil. spre N. de com. Gradiștea-d.-s., reședința plășeĭ.

Comunele învecinate sunt: Pueștĭ, la 1 kil.; Macrina, la 3 kil.; Ciorăștĭ, la 3 kil. și Băbeștĭ, la 5 kil.

Se mărginește la N. cu com. Bălești; la E., cu com. Ciorăștĭ; la V., cu com. Păești și la S., cu com. Boldul.

Este o com. de cîmp, avînd pe teritoriul săŭ, afară de malul înalt al Rîmniculuĭ, numaĭ cîte-va movile risipite.

Rîul R.-Sărat o udă la V., de la S.-V. la N.-E. Maĭ sunt și 48 puțurĭ (10—15 m. adîncime).

Cătunele carĭ o compun sunt: Nicolești, reședința la V.; Dăscălești, la E.

Suprafața com. este de 1946 hect., din carĭ 40 hect. vatra comuneĭ, 856 hect. ale locuitorilor, 1950 hect. ale proprietățiĭ particulare. Din acestea: 850 hect. arabile, 150 hect. imaș, și 50 hect. neproductiv.

Are o populație de 310 familiĭ, saŭ 1428 suflete; 2 biserici: una în cătunul Nicolești, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, deservită de 2 preoțĭ și 1 cîntăreț, a doua, în cătunul Dăscălești, cu hramul Ioan Botezătorul, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, ambele fondate de comună în 1888; o școală de băeți, fondată în 1871 de locuitorĭ, condusă de un învățător și frecuentată de 61 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 210 plugurĭ; 707 boĭ, 327 vacĭ, 301 caĭ, 132 țepe, 329 oĭ, 52 capre și 60 rîmătorĭ.

Comerciul constă în import de țesăturĭ, postavurĭ, coloniale, spirtoase și în export de cereale. Transportul se face prin gara R.-Sărat. Sunt 11 comercianțĭ, din carĭ 5 cîrciumarĭ.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Rîmnicul-Măicănești, ce trece prin comună; spre Pueștĭ; spre Boldul și spre Vălcele-Gradiștea-d.-s.

Budgetul com. e la venitурĭ de 5637 leĭ, 70 banĭ și la cheltuelĭ, de 5444 leĭ, 23 banĭ.

Niculești, *sat*, pe malul sting al Oltuluĭ, jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Olanul. Are o biserică.

Niculești, *cătun*, pendinte de com. Ianca, jud. Brăila, situat la N.-V. de com., la 4 kil. Are o populație de 136 suflete. S'a înființat la 1882 și poartă numele proprietarului moșieĭ.

Niculești, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Miloșești, situat la 1 kil. spre N.-V. de satul de reședință.

Are o populație de 63 familiĭ; o școală mixtă, condusă de un învățător.

Locuitoriĭ posedă: 120 caĭ, 295 boĭ, 345 oĭ și 150 porcĭ.

Niculești, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de

com. Țîndărei, situat la 7 kil. spre N. de satul de reședință.

Niculești, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, cât. de reședință al com. Niculești, așezat spre E., pe malul drept al Rîmnicului. Are o întindere de 25 hect., cu o populație de 165 familii, sau 743 suflete, din carî 208 contribuabilî; o biserică și o școală.

Niculești-Coca (Coca-Seacă), *cătun,* de reședință al com. Niculești, jud. Buzău, cu 270 locuitorî și 69 case. Are sub-divizia Berhoiul.

Niculești-Coca, *moșie,* particulară, în jud. Buzău, com. Niculești. Are cam 200 hect., încorporată cu moșia Coca-Scheii, cu care face un singur corp.

Niculești-de-Munte, *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cât. com. Chiojdeni, așezat pe rîul Rîmnicul.

Niculi, *insulă,* pe Dunăre, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Fetești, în care se află pădurea cu același nume.

Niculi, *pădure,* în insula cu același nume, pe Dunăre, în plasa Ialomița-Balta, jud. Ialomița, de 100 hect., populată cu salcie și plop.

Niculiță, *pîrîiaș,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Doftana, care se varsă în pîrîul Valea-Codrului.

Niculițele, *lac,* în insula Balta, com. Stelnica, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Nicuțari, *colină,* în jud. Buzău, com. Vispești, în apropiere de Urgoaia; are vîi, finețe și piatră; proprietate moșnenească.

Nifon, *schit de călugărî,* în com. și cât. Măgura, jud. Buzău, situat pe un frumos pisc, de unde se desfășură ochilor una din cele mai frumoase priveliștî. Acest schit a fost fondat la 1811 de Ierodiaconul Nifon, care a ridicat aci o bisericuță de lemn. In 1842, Nicolae Picleanu ajutat de starițul Constantie, l-a zidit din nou, după cum se vede astă-zî. Biserica Cimitirului s'a zidit 1860 tot de Nicolae Picleanu și soția sa Casandra.

Frontispiciile sunt acestea:

Intru slava celuî în treime D-zeu: a Tatăluî, a Fiuluî și a Sf. Duh, s'a clădit acest Sf. schit și bisericuță de lemn cu hramul Sf. Nicolae, pentru părinții sihaștri cu viața de obște, să fie în veci slobod nesupus la nimenî, de Ierodiaconul Nifon, pe pămîntul dăruit de d-l Vătaf Nițu Fintescu la 1811. Iar această biserică cu hramul Izvorul tămăduirei și mucenicul Pantelimon, s'a zidit din temelie la 1842 de marele Clucer Nicolae Piclea și de smeritul starițul Constantie cu tot sborul și cu ajutorul a mai multora; și s'a isprăvit la leatul 1845 Noembre 9, în zilele Măriei Sale Domnuluî Gheorghe Bibescu, Episcop Eparhiei Buzăuluî D. D. Chesarie.

Frontispiciul bisericeî Cimitiruluî:

La 1856, Aprilie 26, s'a zidit din temelia această biserică cimitirul, fiind stariț cuviosia sa Constantie; în zilele prea Inălțatuluî Domn Alexandru Ghica, Episcop Buzăuluî D. D. Filotei; și s'a isprăvit în zilele prea Inălțatuluî Domn al Principatelor Unite Alexandru I; locotenent al Eparhieî fiind D. D. Archimandritul Dionisie, stariț fiind cuviosul Iliodor; fondator D. D. Marele Clucer Niculae Picleanu cu soția sa Casandra și cu ajutorul mai multora. Anul 1860, Iunie 28.

Episcopul Dionisie l-a avut în de aproape priveghiere și la ridicat la apogeul său, atît prin ordinea și curățenia schituluî, cît și prin organizarea băilor sulfuroase, și înființarea uneî școlî primare, unde veneau fiiî de sătenî ca să învețe și din carî se recruta eleviî seminaristî. Cu moartea sa, totul a decăzut; instalația băilor s'a ruinat; școala s'a mutat la mănăstirea Berca; călugariî s'au împrăștiat, abia mai rămiind 11. Statul a instalat aci spitalul rural Nifon, care aduce foloase reale întregeî populații muntene.

Nifon, *băi minerale,* în jud. Buzău, cât. com. Măgura, lîngă schitul Nifon, situate într'o romantică pozițiune înconjurată de dealurî umbrite de pomî și pădure. Apa curge cu mare abundență pe 7 izvoare, din care unele se întrebuințează pentru băut, iar altele pentru scăldat. Puțin la vale se reunesc toate într'un basîn de piatră, avînd o temperatură de + 6°. Elementele ce conțin sunt: sulf în abundență, iod și puțină sare. Se întrebuințează pentru reumatism boale de piele, rănî, scrofule, etc.

Nifon (Vatra-Schituluî-), *moșie,* în jud. Buzău, com. Măgura, proprietate a statuluî, pendinte de schitul Nifon; are 22 hect., fără locul de băî și al spitaluluî, din care 3 hect. arabile, 8 hect. fineață, 5 hect. livede, restul izlaz și hîgiu.

Nighiuți, *deal,* în jud. Mehedinți, com. rur. Orzești, plaiul Cloșani.

Nihocul, *șir de dealurî,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., de pe hotarul comunelor Băsăști și Schitul-Frumoasa.

Nimirceni, *fost punct vamal,* în jud. Suceava, com. Pleșești. Pe aci se făcea mai înainte trecerea

de la Fălticeni spre Suceava, în Bucovina.

Nimirceni, *deal* cultivabil, în jud. Suceava, com. Pleşeşti.

Nineasa, *vale* şi *pîrîu,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Doftana, care se varsă în pîrîul Doftana.

Nisipeni, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., sub-diviziune a cătunuluĭ de reşedinţă din comuna Racoviţa.

Nisipeni-Văceni, *parte din lacul* Văceni, ce aparţine com. Nisipuri, pl. Rîmnicul-d.-j., jud. R. Sărat.

Nisipi, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., compusă din 4 cătune: Cioponeşti, Mijlocul, Girnicetul şi Seciul. Situată pe valea rîuluĭ Cerna, lîngă şoseaua judeţeană, la 40 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 15 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 772 locuitorĭ, din carĭ 118 contribuabilĭ, locuind în 189 case; 3 bisericĭ: una, în cătunul Cioponeşti, fondată la anul 1851; a doua, în cătunul Mijlocul, fondată la anul 1861 şi a treia, în cătunul Seciul, fondată la anul 1860.

Locuitorĭĭ moşneni, se ocupă cu agricultura şi parte cu lemnăria. Ĕĭ desfac produsul munceĭ lor la Craiova şi Drăgăşani.

Vite sunt: 15 caĭ, 200 boĭ, 140 vacĭ, 22 capre, 108 porcĭ, 360 oĭ.

Ţuică se fabrică aproximativ 2800 decalitri anual.

Comuna se întinde pe 365 hect. în care intră şi izlazul.

In comună se află merĭ, perĭ, nucĭ şi cireşĭ.

Veniturile şi cheltuelile se urcă la 1309 leĭ anual.

Se mărgineşte la N. cu com. Dejoiul, la S. cu Virleni, la E. cu dealul Nemoiul, şi la V. cu com. Dozeşti.

E brăzdată de dealurile: Nemoiul, Cerneĭ, Nisipi şi Cioponea, pe care se găsesc viĭ, şi e udată de văile: Seciul, Loviştеanca, Valea-Rea şi Selci.

Nisipi, *deal,* în raionul comuneĭ Nisipi, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 100 hect., 50 ariĭ vie.

Nisipoasa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Hîrsa, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o populaţie de 240 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Adormirea şi Sf. Nicolae, fondată de locuitorĭ, la anul 1874.

Nisipoasa, *mahala,* com. Valea-Lungă, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Nisipoasa, *sătuc,* în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa.

Nisipoasa, *deal,* cu viĭ, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, com. rur. Vînjul-Mare.

Nisipoasa, *pisc,* jud. Muşcel, pl. Rîurile, com. Mihăeşti.

Nisipoasa, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, jud. Prahova, care se arendează, împreună cu trupurile Valea-Mantiĭ şi Pantazi, cu 3612 leĭ anual. Aŭ fost pendinte de mănăstirea Poiana şi ţin de com. Hîrsa, pl. Podgoria. Intinderea lor totală e de 937 hect., din carĭ 471 hect. suprafaţă împădurită şi 466 hect. pămînt cultivabil şi fîneţe.

Nisipoasa, *vale,* în jud. Buzău, com. Grăjdana; începe din Muchia-Cerbuluĭ şi se scurge în rîul Nişcovul.

Nisipoasa, *vale,* udă cătunul Valea-Bisericeĭ, din com. Orleşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, şi se varsă în rîul Oltul, maĭ spre S. de cătunul Scaioşi.

Nisipul, *cătun,* al com. Valea-Teanculuĭ, jud. Buzău, cu 380 locuitorĭ şi 101 case. Are subdiviziunlie Ciobănoaĭa şi Pîrlita.

Nisipul, *cătun (tîrlă),* în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Tonea, pe cîmpul Bărăgan.

Nisipul, *vale,* com. urb. Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, jud. Vîlcea; se varsă în Rîul-Sărat.

Nisipul-Roşu, *deal,* la S. com. Zăvideni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Nisipuluĭ (Piscul-), *pisc,* com. Berbeşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

Nisipuluĭ (Plaiul-), *deal,* jud. Prahova, pl. Prahova, com. Prahoviţa-d.-j., numit astfel pentrucă terenul său e foarte nisipos. E acoperit cu pădure măruntă şi la poalele luĭ sunt livezĭ, izlazurĭ, pomĭ şi se cultivă porumb.

Nisipuluĭ (Valea-), *vale,* curge de la poalele munteluĭ Gurga, jud. Prahova, com. Breaza-d.-j., plaiul Prahova, de la V. spre S.-E. şi apoĭ se varsă în rîul Sunătoarea.

Nisipuluĭ (Valea-). Vezĭ Porcilor (Dealul-), *deal,* continuare a munţilor Arnota şi Buila, jud. Vîlcea.

Nisipurile, *com. rur.,* în judeţul R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., pe malul drept al rîuluĭ Buzăul.

Şĭ-a luat numele de la albia nisipoasă a Buzăuluĭ.

Este așezată în partea de S. a jud., la 35 kil. spre S.-E. de orașul R.-Sărat, și în partea de S. a plășeĭ, la 18 kil. spre S.-E. de Bălăceanu, reședința plășeĭ.

Comune învecinate sunt: Jîrlăul și Vișani, la 7 kil.; Drogul, la 11 kil.; Galbenul, la 21 kil.

Se mărginește la N. cu Jîrlăul; la V., cu Găvănești (jud. Buzău); la E., cu Vișani; la S., cu Vîzireni (jud. Brăila), de care se desparte prin rîul Buzăul.

E o comună de cîmp; nu are alt acident de teren de cît malul sting al Buzăului și cîte-va movile ca: Secetoasa, Buga, Preoteasa, etc.

Rîul Buzăul o udă la S., de la V. la E.; Apa-Coasteĭ, la V. Are și 66 puțurĭ (5—8 m. adîncime) și lacul Băltișul, la V.

Cătunele carĭ o compun sunt: Nisipurĭ, reședința, la E.; Moșești-Vechĭ și Moșești-Noĭ, la V.

Suprafața comuneĭ este de 3286 hect., din carĭ: 18 hect. vatra comuneĭ, 1065 hect. ale locuitorilor, 2203 hect. ale proprietățeĭ particulare. Din acestea: 3000 hect. arabile, 120 hect. imaș, 150 hect. pădurĭ, 110 hect. neproductive.

Are o populație de 314 familiĭ, saŭ 1302 suflete, din carĭ 298 contribuabilĭ; 2 biserici: una, în căt. Nisipurĭ, cu hramul Sf. Nicolae, zidită în 1851, reparată în 1890 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 paracliser; a doua, în căt. Moșești-Vechĭ, cu hramul Sf. Niculae, zidită în 1855 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 cîntăreț; 2 școlĭ, fondate de comună, una, în Nisipurĭ și a doua, în Moșești, conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate de 34 elevĭ; 10 circiumĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 92 plugurĭ; 1 moară cu aburĭ; 2 mașinĭ de semănat, 1 de treerat, 1 de secerat; 580 boĭ, 640 vacĭ, 225 caĭ, 230 țepe, 2800 oĭ, 2 capre și 80 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de coloniale, spirtoase, marchidăniĭ, și în exportul cerealelor. Transportul se face prin gara Făurei (jud. Buzăŭ), la 8 kil. spre S.

Căile de comunicație sunt: drumul vecinal Rîmnicul-Sărat-Făurei; spre Vișani-Cîineni; spre Jîrlăŭ-Drog-Amara-Balta-Albă.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 5530 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 5420 leĭ.

Nisipurile, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, căt. com. Colanul.

Nisipurile, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., cătunul de reședință al comuneĭ Nisipurile, așezat spre E., pe malul sting al rîuluĭ Buzăul. Are 6 hect. întindere; o populație de 160 familiĭ, saŭ 602 suflete, din carĭ 152 contribuabilĭ; o biserică și o școală.

Nisipurile, saŭ Urechești, *cătun*, al comuneĭ Dobrotești, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, situat pe un teren nisipos, numit astfel pentru că pe aci sunt dune de nisip mișcător. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Mărĭĭ este de 110 m. Se află situat la 24 kil. de Caracal și la 34 kil. de Corabia.

Are o populație de 130 familiĭ, saŭ 413 suflete; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, cu un preot și 2 cîntărețĭ.

Nisipurile, *munte* mare, la N. de comuna Nucșoara, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel, pe linia graniței.

Nisipurile, *pichet de graniță*, la marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinți.

Nisipurile, *cîmpie*, cam de 3000 pog., acoperită cu nisip, în județul Mehedinți, pl. Blahnița, com. Crivina.

Nisipurile, *dune de nisipurĭ*, carĭ încep la S. de pădurea Torcești, com. Torcești, jud. Tecuciŭ, continuă spre S. paralel cu calea ferată Ivești-Hanul-Conachi, pînă în pădurea Hanul-Conachi, trece calea ferată, apucă spre S.-V., pe lîngă viile Braniștea, pînă în malul Siretuluĭ, în fața tîrguluĭ Nămoloasa.

Pe aceste dune cresc diferiți pomĭ: salcîmĭ, sălciĭ, plopĭ, etc.

D-l Gr. Ștefănescu, în tratatul săŭ de Geologie, zice că aicĭ trebue să fi fost un fluviŭ mare; alt-fel nu se poate explica aceste enorme mase de nisipurĭ.

Astăzĭ se găsesc în aceste nisipurĭ: cremene, săgeți, oale nearse, etc.

În raionul satuluĭ Șerbănești există o pădure mare de sălciĭ, proprietatea domnuluĭ I. Gheorghiade.

Nisipurile, *vale nisipoasă*, jud. Brăila, care se întinde între moșiile Domnița, Esna și Movila-Mireseĭ. Pe această vale se formează mai multe lacurĭ primăvara și toamna.

Nisipurilor (Dealul-), *deal*, la E. de Mîndrești, se întinde din Valea-Macurelor pînă în Dealul-Hudeĭ, com. Puțeni, pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ. Formează valea cu același nume.

Nistoiul, *sat*, pendinte de com. rur. Tălpașul, plasa Amaradia, jud. Dolj, situat pe dreapta pîrîuluĭ Plosca, la 2 kil. de Tăl-

paşul, cătunul de reşedinţă al comunei.

Are o populaţie de 75 familii, saŭ 320 suflete, carĭ locuesc în 78 case.

Comunicaţia se face prin şoseaua comunală, care pune comuna în legătură: la S., cu Socenĭ, iar la N., cu Zăicoiul.

In vechime făcea parte din com. Zăicoiul.

Nistoiul, *lac,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Tălpaşul, cu o suprafaţă de 800 m. p. (20 m. lăţime şi 40 lungime), adînc de 10 m.

Nistoiul, *pîrîŭ,* izvoreşte din dealul Leul, jud. Dolj, pl. Amaradia, comuna Zăicoiul; curge printr'o vale coprinsă între dealul Leul şi dealul Dănciuleşti, chiar pe limita acesteĭ comune către com. Băceşti (Gorj), pănă în punctul unde se termină dealul Leul, apoĭ pătrunde pe teritoriul com. Tălpaşul, tot din pl. Amaradia, unde se varsă pe stînga rîuluĭ Plosca.

Nistoiuluĭ (Dealul-), *deal,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Tălpaşul, prin care trece limita de N. către com. Zăicoiul.

Nistor, *tîrlă,* jud. Brăila, la S.-E. de satul Ulmul şi Feaşca, şi la S. de tîrla Militari.

Nistor, *pîrîiaş,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja, care se scurge pe dreapta pîr. Oituzul.

Nistora, *deal,* cultivabil şi huceaguri, între vălcelele Nistora-Mare şi Nistora-Mică, jud. Suceava, com. Drăgăneşti.

Nistora, *pîrîiaş,* în jud. Suceava, com. Drăgăneşti; izvoreşte de sub Dealul-Ţiganilor şi se varsă în Culeşa, avînd o lungime de 8—9 kil.

Nistora-Mare, *vale,* în jud. Suceava, com. Drăgăneşti, parte cultivabilă, parte stearpă.

Nistora-Mică, *vale,* în jud. Suceava, com. Drăgăneşti, parte cultivabilă, parte stearpă.

Nistorani, *mahala,* în com. rur. Jegujanĭ, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Nistoreşti, *com. rur.,* în judeţul Putna, pl. Vrancea, aşezată pe malul pîrîuluĭ Năruja şi la poalele dealuluĭ cu acelaşĭ nume, la 23 kil. de sub-prefectura plăşeĭ şi la 60 kil. de capitala judeţuluĭ.

Se compune din următoarele cătune: Bătcarĭ, Găinarĭ, Nistoreşti (unde e şi primăria com.), Ogoarele, Rebegarĭ şi Romînesti, toate aşezate pe malul Nărujeĭ.

Este udată de pîrîul Năruja şi de pîrîaşele: Valea-Rea, Cocîrcîlul şi Măgura.

Solul în mare parte e pĭetros.

Are o populaţie de 232 familiĭ, saŭ 1402 suflete, din carĭ 201 contribuabilĭ, locuind în 253 case; o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae.

Locuitorĭĭ, care se ocupă maĭ mult cu păstoritul, posedă: 43 pluguri de lemn; 5 morĭ de apă; 390 boĭ, 411 vacĭ, 58 caĭ, 2250 oĭ, 134 capre şi 110 porcĭ.

Sunt în comună: 3 comercianţĭ de băuturĭ spirtoase, 3 fierarĭ, 4 rotarĭ; 1 pivă, 6 herăstrae şi 6 fabricĭ de rachiŭ de tescovină.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1664 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1598 leĭ.

Nistoreşti, *cătun,* al com. Trestia, jud. Buzăŭ, cu 90 locuitorĭ şi 15 case.

Nistoreşti, *sat,* jud. Dîmboviţa, plaiul Ialomiţa-Dîmboviţa, cät. com. Bela.

Nistoreşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Breaza-d.-s., jud. şi pl. Prahova. Are o populaţie de 311 suflete. Cade în partea de E. a comuneĭ şi e udat de văile: Temnicul, Văcăreaţa, Bradul, Smeurătul, Plopişul, Motroşoaia şi Fiarele, şi de rîul Prahova, care îl străbate în partea de V.

Nistoreşti, *cătun,* în com. cu acelaşĭ nume, pl. Vrancea, jud. Putna, aşezat pe pîrîul Năruja şi sub poalele dealuluĭ cu acelaşĭ nume.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae.

Nistoreşti, *mahala,* în jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-s., com. Greci. Este udată de valea Vlădoaia şi de văleeaua Cazanul.

Nistoreşti, *munte,* jud. Prahova, plaiul Prahova, com. Breaza-d.-s.

Nistra, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Boghicea, spre E. de satul Boghicea şi la 5 kil. de el.

Are o populaţie de 70 familiĭ, saŭ 243 suflete, din carĭ 46 contribuabilĭ, locuind în 59 case.

Locuitorĭĭ posedă 59 capete de vite marĭ.

Nistrii (Dealul-), *deal,* pe teritoriul com. Tăbălăeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Nisuleşti, *mahala,* în jud. Mehedinţi, plasa Motrul-d.-s., com. rur. Peşteniţa.

Nişcovelul, *numire dată unei*

părți din pădurea moșnenilor din com. Lipia, jud. Buzău, situată pe muntele Chilmiziul.

Nișcovelul, *vale,* în jud. Buzău, com. Nișcovul, cătun. Săseni-Vechi; începe din muntele Chilmiziul și se scurge în rîul Nișcovul.

Nișcovul (Nișcovul-Adunat), *cătun,* al com. Gura-Nișcovul, jud. Buzău, cu 210 locuitori și 53 case.

Nișcovul, *moșie,* în jud. Buzău, com. Gura-Nișcovului, cătun. Săseni-Vechi; are 670 hect., din care 260 hect. arabile și vie, restul pădure.

Nișcovul, *rîu,* în jud. Buzău, pl. Sărata. Izvorește în com. Lapoșul din două izvoare, care ies din pădurile Podul-Ștefului și Podiacul și se reunesc în Valea-Unghiului, zisă și Fundul-Nișcovului, udă apoi în curmeziș comunele Tisăul, Grăjdana, Gura-Nișcovului și se varsă în rîul Buzăul, în comuna Vernești. Malurile sale fiind nisipoase, apa se înfiltră în pămînt, scăzîndu-i din ce în ce volumul, care atinge maximul, după ce primește pîrîul Tisăul; iar la Fîntîna-Draculuî, în apropiere de Mierea, dispare cu desăvîrșire sub maluri. Numai în timp de ploae, undele sale ajung în rîul Buzăul cu o mare repeziciune. Se crede că Nișcovul, după ce dispare, ține la suprafață pe teritoriul com. Lipia, sub forme de micî bălți, care se reunesc la Crăcănata și dau naștere rîului Călmățuiul. Cursul său e în genere lin. Între cât. Tisăul și cât. Glodul are aspectul mai mult al unei bălți, avînd albia plină de richită și trestie. Nișcovul are mai mulți afluenți. Mai însemnați, pe partea dreaptă, sunt: Valea-Caprii, Putinciul, Tisa, Valea-Rea, Valea-Barbului, Salcia, Ismana și Leurda; iar pe stînga: Murătoarea, Stupina, Pietrosul, Tisăul, Țogoia, Valea-Seacă, Haleșul, Mierioara, Borul, Bărbuleanca și Mierea. Nișcovul, la sorgintea sa, e crezut de locuitorî ca apa cea mai eficace pentru a vindeca unele boale.

Nișcovul-de-peste-Gîrlă, *cătun,* al com. Gura-Nișcovului, jud. Buzău, cu 230 locuitorî și 45 case.

Nișcovului (Gura-), *com. rur.,* în jud. Buzău, pl. Sărata, situată pe ambele maluri ale rîului Nișcovul și la distanță de capitala jud., de 17 kil. Limita sa, la N., începînd de la Pietriș, merge pe valea Tina-Neagră, de unde se urcă în muchia Țînta și de aci în muchia Solnițele; la V., din muchia Solnițele merge în Podul-Adîncateî, se lasă pe valea Mirea, trece rîul Nișcovul, urcă la Lacul-cu-Zălogi, o ia pe Valea-Nișcovelului, dă în Fîntîna Produleasa, și de aci în Fîntîna-Piclelor; la S., din Fîntîna-Piclelor, apucă pe matca Văiî-Teanculuî și apoi pe drumul tîrgului Valea-Teanculuî, pe care merge pînă în cătunul Săseni-Noi; la E., din marginea cătunului Săseni-Noi, urcă în Malul-Ciairului, se lasă în marginea cătunului Valea-Nișcovului, întîlnește matca rîului Nișcovul, continuă puțin pe cotul ce'l face aci, apoi, urcînd spre N., ajunge iar în cât. Cîrlomănești, la sub-divizia numită Pietrișul.

Suprafața com. este de 4250 hect., din care 458 hect. arabile, 1653 hect. pădure, 52 hect. fîneață, 280 hect. izlaz, 117 hect. livezi, 630 hect. vie și 760 hect. loc sterp. Proprietăți mai însemnate sunt: Mierea și Produleasa (păduri ale statului), Săseni-Vechi, Gura-Izvorului, Săseni-Noi (particulare); Cîrlomănești, Bălțați și Tîrcoveanca ale cetelor de moșneni: Cîrlomănești, Tîrcoveni și Moșneni după vale, numiți: Bleveștî și Ghivețești.

Terenul e accidentat de numeroase dealuri, din care Săseni și Cîrlomănești sunt renumite prin viile ce le acoperă și cantitatea vinului ce produc; cele mai multe însă sunt niște conglomerate argilo-nisipoase, sterpe sau acoperite de păduri.

Are renumite fîntîni cu apă bună de băut și în mare abundență; se disting însă: Dișca, Pleșca și Helești.

Comerciul constă în desfacerea producțiunilor și în transporturi, mai cu seamă lemne de foc, ce se consumă în orașul Buzăul.

Căi de comunicație are șoselele: Buzăul-frontiera, Vernești-Tisăul, prin Nișcovul și Mizil-Nișcovul prin Sărata (Drumul-Dealului).

Locuitorii posedă: 566 boi, 128 vaci, 78 viței, 4 bivoli, 28 cai, 17 iepe, 4 mînji, 1040 oi, 20 capre și 320 porci.

Stupi sunt 95.

Comuna e formată din cătunele: Cîrlomănești, Mierea, Nișcovul, Nișcovul-de-peste-Gîrlă, Poșirceștî, Săseni-Noi, Săseni-Vechi și Valea-Săseni-Noi, zisă și Valea-Teanculuî.

Are o populație de 2100 suflete, din carî 414 contribuabilî, carî locuesc în 491 case.

Meseriași sunt: 24 lemnarî, 3 tîmplarî, 5 rotarî, 40 butnarî, 2 croitorî, 2 cizmarî, 1 fierar, 2 cojocarî, 1 brutar și 2 vărarî.

Budgetul com. e de 3840 leî.

Are o școală frecuentată de 48 elevî; 4 biserici în cătunele Nișcovanul-Adunat, Săseni-Noi, Săseni-Vechi și Cîrlomănești, de-

servite de 3 preoţi, 3 cîntăreţi şi 4 paracliseri. Catedrala e cea cu hramul Sf. Voevozi.

Sunt 11 circiumi.

Comuna e veche. Cătunele care se găsesc menţionate în secolul al XVII-lea sunt: Nicşovul şi Săseni, unde a fost adusă o colonie de Saşi, azi rominizaţi. Ca locuri demne de văzut are: Dealul-Pandurului, unde în 1821 a fost o crîncenă luptă între Turci şi Eteriştі. Sub dînsul se găsesc multe hîrburi nearse. Cetăţuia, în Cîrlomăneşti, un imens depozit de oale de diferite forme, atît din perioada dacă, cît din cea cumană-tătară. Aci a trebuit să fie un cimitir.

De la 1806—1812, Gura-Nişcovului a servit ca tîrg al întregului judeţ, fiind-că oraşul Buzău fusese ars şi orăşenii se refugiaseră aci, în Nicşovul-Adunat, precum şi ca centru de cultură, de la 1823—1834, cînd a fost aci renumita şcoală a lui Codru.

Nişcovului (Valea-), *vale* însemnată, în pl. Sărăţi, jud. Buzău, prin mijlocul căreia curge riul Nişcovul. Ea începe de la obîrşia Nişcovului, cu o deschidere de 6 m. şi merge din ce în ce lărgindu-se, pînă la com. Gura-Nişcovului, avînd pe partea stîngă muntele Predealul-Buzăului, acoperit de vaste şi seculare păduri, iar pe partea dreaptă stîncoasa Istriţa şi Chilmiziul, acoperiţi asemenĭ parte de păduri, parte de livezi şi vii. Terenul eĭ este argilo-nisipos. Din punct de vedere istoric şi arheologic, această vale prezintă un deosebit interes. Cîrlomăneştі, tumulul Cetatea, şanţul Tătarilor, nenumăratele fortificaţiĭ, ce se văd pe vîrful dealurilor ce o domină, cetăţi în ruine, mănăstirile: Grăjdana, Barbul, Izvoranul, Ciolanul şi Bradul, din care unele înconjurate de zidurĭ tarĭ, arme şi ghiulele, ce se găsesc prin pădurĭ, etc., rezumă secole întregĭ, care ne amintesc de timpiĭ de invaziĭ, de glorie şi de decadenţă a trecutuluĭ nostru. Totul arată că pe această vale a trebuit să se fi dat lupte crîncene.

Nu maĭ puţin plăcută este şi pentru excursiunĭ, mergînd ore întregĭ, maĭ cu seamă de la Tisăul pînă la Glodul, numaĭ sub umbra ştejarilor secularĭ, avînd de văzut: faimosul plop (plută) din comuna Strejeni, a cărui grosime de 9.67 m. în periferie (la jumătatea trunchiuluĭ), îl face a fi, poate, cel maĭ mare arbore din Ţară; muntele Faţa-Înaltă cu avutele şi fortele sale ape minerale; Vîrful-Glodului, de unde se desfăşură una din cele maĭ frumoase privelişti, etc.

Niţă, *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători, izvoreşte din ramura despre S. a dealului Oglinzi (Neamţu) şi se varsă pe partea stîngă a pîrîuluĭ Nemţişorul, aproape de satul Debruţa.

Niţeni, *trup de sat*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Vaduri, aproape de satul Oanţul.

Niţenilor (Pîrîul-), *afluent* al Bistriţeĭ, în com. Broşteni, jud. Suceava.

Niţuleşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Vaţa, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Este contopit cu cătunul Ciureşti. Cade în partea de E. a comuneĭ. Are o populaţie de 266 locuitorĭ; o biserică veche, construită din lemne groase de stejar, adusă aci din cătunul Chiriţeşti la anul 1834, după cum se poate constata din două table de piatră ce ĭ servesc ca inscripţie.

Niţuluĭ (Pîrîul-), *pîrîiaş*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, care se varsă în Pîrîul-Scăricicăĭ.

Niţuluĭ (Şesul-), *şes*, între satele Iezerelul şi Valea-Oneĭ, com. Coşeşti, pl. Racova, jud. Vasluiu, prin care trece pîrîul Racova.

Niul, *japşe*, jud. Brăila, din care o ramură se varsă în ĭezerul Pusdercul; iar spre S. alta în ĭezerul Terteleţul.

Noapteşa, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Siseşti-d.-j.; are 50 case.

Noapteşa, *pîrîu*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Jegujani.

Noapteşul, *sat*, pe malul drept al riuluĭ Argeşul, la 5 kil., spre S. de Curtea-de-Argeş, jud. şi pl. Argeş, com. rur. Tutana. Are o populaţie de 308 suflete şi o biserică cu hramul Sfinţiĭ Ingerĭ, făcută de locuitorĭ, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Nogea, *deal*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Văsieşti, de pe teritoriul satuluĭ Leorda.

Nogea, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Văsieşti; are o întindere de 90 hect. şi aparţine răzeşilor din comună.

Nogea, *pîrîiaş*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Văsieşti, care izvoreşte de sub dealul cu acelaşĭ nume şi se varsă în pîrîul Urmenişul.

Nogea-Runcul, *pădure* foioasă,

jud. Buzău, pl. Muntele, com. Văsieşti, proprietatea răzeşilor din comună; este supusă regimuluĭ silvic.

Nohai, *movilă,* în jud. Buzău, com. Cotul-Ciorlĭ, pe hotarul despre Vizireni, din jud. Brăila.

Noi, *torent,* trece prin cât. Vijoeşti, com. Tetoiul, pl. Mijlocul, jud. Vilcea, şi se varsă în rîul Oltetul.

Noianul, *lac* mare, jud. Brăila, la 1 kil. de satul Ciacîrul, sub mucheа platouluĭ; e unit cu lacul Groapele, din com. Gropeni, prin privalul Noian.

Noianul, *lac,* pe ţărmul stîng al canaluluĭ Lata, jud. Brăila, com. Chiscani, între satul Chiscani şi cât. Vărsătura, la 1 kil. spre N. de satul Chiscani.

Nomoale. Vezĭ Nămoale, Nămoloasa, etc.

Nona, *fost sat,* jud. Ilfov, lîngă văicеaua Nona, numit azĭ Strahovi. Se află în partea de N.-E. a com. Afumaţi.

Nona, *numirea vechie a văicelеĭ* Strahovi, judeţul Ilfov.

Noroaiele, *tîrlă,* în jud. Brăila, com. Gropeni, între canalul Vîlciul şi Dunărea-Vechie, unde privalul Lata se uneşte cu privalul Gingărăşoaia.

Norocelul, *deal,* în jud. Iaşi, pl. Bahluiul, com. Birleşti, avînd treĭ ramurĭ: Moşinoaeĭ, Poşteĭ şi Morecĭ, pe care se întinde moşia cu satul Spinoasa, de la N. spre S., pînă în malul stîng al Bahluiuluĭ.

Noroioasă (Apa-), *gîrlă,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Turcoaia; se desface din Dunăre, la 2 kil. maĭ jos de Ostrovul-luĭ-Moş-Dobre; se îndreptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E.; brăzdează partea V. a plăşeĭ şi pe cea S.-V. a comuneĭ, şi, după un curs de 4 ½ kil. se varsă iar în Dunăre, la 1 kil. maĭ jos de satul Turcoaia; închide între el şi Dunăre o insulă de 300 hect., acoperită cu pădurĭ, pe jumătate exploatate; prin gîrla, numită Apa-Redeluia, comunică cu gîrla Apa-Bălanul, închizînd, între ele şi Dunăre, un grind pietros de 100 hect.

Noroiul-Mare, *iezer,* cam de 1 kil., în jud. Brăila, com. Gropeni, între privalul Arimăneasa şi Gingărăşoaia.

Noropiţa, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 22 hect., jud. Vilcea, care, împreună cu trupurile: Verdea (20 hect.), Tătărei (216 hect.), Părăseşti (885 hect.), Dobruşa (76 hect.) şi Mitrofani (125 hect.), ţine de comunele: Drăgăşani, Ştefăneşti şi Creţeni, pl. Oltul-d.-j.

Notaruluĭ (Viroaga-), *viroagă,* jud. Brăila, care pleacă din rîul Buzăul, de la E. satuluĭ Vizireni, ocolind spre E., intră în com. Strîmbul, unde se uneşte cu viroaga Făurei, la stînga drumuluĭ de fier Brăila-Buzău.

Notinuluĭ (Valea-), *vale,* jud. Olt, pl. Vedea-d.-s., com. Fata; se varsă în Gîrla-Bouluĭ, în raionul com. Fata.

Noŭ (Satul-), *sub-divisie a cătunuluĭ* Benga, jud. Buzău, com. Mărunţişul, formată din însurăţeĭ. Îĭ maĭ zice şi Haimanale. Vezĭ Mănăstirea.

Noua-Văcărească, (Pupăza), *sat,* făcînd parte din com. rur. Frăsinetul, pl. Olteniţa, judeţul Ilfov. Este situat la E. de Frăsinetul, pe malul stîng al gîrleĭ Mostiştea.

Se întinde pe o suprafaţă de 5000 hect., cu o populaţie de 494 locuitorĭ.

D-l T. Urlăţeanu are 4800 hect. şi locuitorii, 200 hect. Proprietarul cultivă 175 hect. (25 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 baltă.

Comerciul se face de 4 circiumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 317 şi al celor micĭ, de 1295.

Nouă-Funii, *înfundătură,* formată din împreunarea a doua culmĭ ale dealuluĭ Tătărăni, com. Telejna, pl. Mijlocul, jud. Vasluiu. Puţin maĭ la vale de această înfundătură e aşezat satul Tătărani.

Nomoalelor (Valea-), *vale,* com. Racoviţa, plaiul Nucşoara, jud. Muşcel.

Novac (Brazda-luĭ-), *urme de val de pămînt,* adică şanţ mare, cu o ridicătură cam de 3 m. Aceste fortificaţiunĭ militare aŭ fost studiate de d. profesor Gr. G. Tocilescu, şi rezultatul cercetărilor sale se pot rezuma astfel:

Se deosibesc în Ţara Romînească 2 asemenea valurĭ:

1. *Valul* saŭ *limesul de Nord,* care, plecînd de la Dunăre, de la Hinova în Sud de Turnul-Severin, trece prin Craiova, Puntea-de-Grecĭ, pe lîngă gara Ploeşti, şi ajunge la cel-l'alt punct al Dunării, cite-va kil. spre S. de Brăila.

O atare uriaşă fortificaţie mi-

litară, taie Ţara Romînească în două părţi, despărţind regiunea cîmpielor de regiunea munţilor. Poporul o numeşte, în limbagiul său figurat, *Brazda-lui-Novac* sau *Calea-lui-Traian*.

Frontul valului este îndreptat către N.

2. *Valul* sau *limesul de Sud*, cu frontul îndreptat tot spre N., situat la S. de primul val, dar mai puţin lung de cît acela. El leagă două puncte ale Dunării: unul la V., numit *Cetatea*, la N. de Calafat, altul la E., numit *Frasinul*, la N. de Giurgiu, trecînd pe lîngă oraşul Alexandria, jud. Teleorman.

D-l Tocilescu recunoaşte în amîndouă aceste lucrări fortificatorice primele etape ale dominaţiunei romane la Nordul Dunării, adică în epoca anterioară cuceririi Daciei de către Traian, din care epocă datează şi *Municipium Flavium Drobetta* (Turnul-Severin). Vezi opera sa: *Fouilles et nouvelles recherches archéologiques*, Bucarest, 1901, p. 118.

Legenda spune că prima brazdă ar fi fost făcută de un uriaş anume Novac, cu un plug tras de doi bivoli albi. Alţii cred că a fost croită de şarpele-balaur, în fuga lui, cînd era urmărit de Iorgovan, care l'a tăiat în bucăţi pînă la Orşova, unde i-a rămas numai capul, din care ţese primăvara musca cea otrăvitoare pentru vite.

Novac (Pietrele-lui-), *trei stînci de piatră*, în interiorul cătunului Zăhăreşti, com. Mărunţişul, jud. Buzău.

Novac (Valea-lui-), *vale*, în com. rur. Siseşti-d.-j., pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Novaci, *plaiu*, în jud. Gorj, situat în partea de N.-E. a judeţului. Pînă la 1883, forma singur o diviziune administrativă, cu reşedinţa la Novaci, dar de atunci s'a unit cu pl. Amaradia şi formează o singură diviziune administrativă sub denumirea de pl. Novaci-Amaradia, cu reşedinţa în cătunul Hirişeşti, pendinte de com. Novaci.

Se mărgineşte la N. cu Carpaţi, ce'l despart de Austro-Ungaria; la V., cu plaiul Vulcan, de care se desparte prin rîul Jiul; la S., cu vechia plasă Amaradia şi cu parte din pl. Ocolul, şi la E., cu jud. Vîlcea.

Pămîntul plaiului este muntos. Limita munţilor atinge următoarele localităţi: Bumbeşti-de-Jiĭ, Drăgăoeşti, Radoşi, Novaci, Cernădia şi Polovraci.

Culmile mai importante ce se detaşează sunt: Culmea-Saduluĭ, a-Moldovişuluĭ, a-Corneşuluĭ şi masivul dintre Gilortul şi Olteţul, sau culmea Zănoaga, toate avînd mai multe ramificaţiuni de dealurĭ importante.

Văile carĭ despică solul plaiuluĭ Novaci sunt, începînd de la V. la E.: Valea-Jiuluĭ, a-Saduluĭ, a-Crasneĭ, a-Curpenişuluĭ, a-Gilortuluĭ, a-Galbenuluĭ sau Baia-de-Fier şi a-Olteţuluĭ, străbătute de rîurile cu acelaşĭ nume, precum şi alte mai multe văĭ de un ordin inferior, deschise de afluenţiĭ lor.

Solul plaiuluĭ, din cauza natureĭ sale muntoase, nu este productiv. Sunt 32869 hect. pădure.

Şoselele din acest plaiŭ sunt: 1. Şoseaua naţională, care intră în această plasă puţin mai la S. de com. Ciineni, trece pe la Bumbeşti-de-Jiĭ, intră în defileul Lainici, urmînd acest defileŭ pînă la frontieră.

2. Şoseaua judeţeană T.-Jiŭ-Vîlcea, care intră în această pl. la com. Piţicul şi trece pe la Zorleşti, Poenari, Ciuperceni, de unde intră în Vîlcea.

Şoselele jud. sunt:

1. Şoseaua care pleacă din comuna Bumbeşti-de-Jiĭ şi trece prin următoarele localităţi: Berleşti, Tetila, Gruiul-d.-j., Muşeteşti, Drăgoeşti, Crasna, unde se desparte în două, o ramură apucînd spre Surpaţi, unde intră în pl. Amaradia, iar alta mergînd spre Cărpenişi, Aninişi, Hirişeşti, pe unde o ramură apucă spre S. spre Huluba, Ciocădia, unde intră în plasa Amaradia, iar cea-l'altă ramură merge spre Novaci, Cernădia, Baia-de-Fier şi Polovraci, de unde intră în Vîlcea.

Şoselele com. sunt:

1. Şoseaua care pleacă din com. Tetila şi trece pe la Ciineni şi Sofrăceni, de unde intră în plasa Ocolul.

2. Şoseaua, care ducé de la Turbaţi la Drăgoeşti.

3. Şoseaua care pleacă din cătunul Huluba şi trece prin Pociovalişţea, Siteşti şi Piţicul, de unde intră în pl. Amaradia.

In plasă, este o judecătorie de ocol, cu reşedinţa în Cărbuneşti, o companie de dorobanţi, cu reşedinţa în Novaci.

Locurĭ istorice sunt: La Bumbeşti-de-Jiĭ şi la Muşeteşti-de-Jiĭ, Tetila, Ciineni, Gruiul-d.-j., Muşeteşti, Ohaba, Drăgoeşti, Turbaţi, Crasna, Cărpinişul, Radoşi, Aninişul, Surupaţi, Ciocădia, Pociovalişţea, Novaci, Cernadia, Bumbeşti-Piţicul, Poenari, Baia-de-Fier şi Polovraci. (v.a.n.).

Centre de desfacere sunt: Bumbeşti-Piţicul cu bîlciŭ mare de vite, odată pe an, la 24 Februarie.

In plaiul Novaci sunt: 9 pichete; o trecătoare la Lainici, şi potecĭ la fie-care din pichetele respective.

Are o populație de 4872 familii, saŭ 17529 suflete, din carĭ 3273 contribuabilĭ; 16 școale, frecuentate de 471 copiĭ.

Novaci, *com. rur.*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, situată pe ambele țărmurĭ ale rîuluĭ Gilortul, la E. de Aninișĭ. Se compune din 4 cătune: Novaci-Străinĭ, Novaci-Romînĭ, Hirișești și Ghebani.

Numele se crede că'ĭ vine de la Baba-Novac, general al lui Mihaiŭ-Viteazul și întemeietorul com. pe la 1595.

Are o suprafață cam de 7900 hect., din carĭ: 100 hect. moșia statuluĭ, 3800 hect. ale moșnenilor, 3000 hect. ale proprietarilor și 1000 hect. ale împroprietăriților. Jumătate din toată suprafața e pădure. Limita acesteĭ suprafețe este: spre E., muntele Corneșiul; la V., pîrîul Aninișul; la N., o linie paralelă cu frontiera, linie care trece prin muntele Redeiul (lîngă Corneșĭ); la S., com. Pociovalișteа.

Are o populație de 468 familiĭ, saŭ 1484 suflete, din carĭ 305 contribuabilĭ; o școală de băeți, frecuentată de 45 elevĭ și 1 de fete, frecuentată de 12 eleve; 5 bisericĭ, deservite de 3 preoți și 3 cîntăreți; 48 fîntînĭ, 8 morĭ pe apa Gilortuluĭ; 9 piue; 12 joagăre; 5 circiumĭ.

Comerciul se face de 31 persoane.

Locuitoriĭ posedă: 100 plugurĭ, 139 care cu boĭ, 72 căruțe cu caĭ; 1209 vite marĭ cornute, 311 caĭ, 9051 oĭ, 370 capre, 26 măgarĭ și 645 rîmătorĭ; 92 stupĭ cu albine.

Venitul com. este de 2550 leĭ, iar cheltuelile, de 2447 leĭ, 92 banĭ.

Prin com. trece rîul Gilortuț și pîrăele Gilorțelul-de-Vest și Gilorțelul-de-Est.

Comunicația se face prin șoseaua vecinală Bumbești-de-Jiĭ-Polovraci și calea vecinală Ciocădia-Hirișești. Comunicația cu cele-l'alte comune se face prin potecĭ și drumurĭ de care. Din comună maĭ pleacă o potecă de caĭ, care merge în Transilvania pe la muntele Piatra-Albă (vama austro-ungară), iar de aci se ramifică în diferite direcțiĭ ale Transilvanieĭ.

In privința potecilor ce pleacă din această com., vezĭ pichetul Bora.

Sucursala vămeĭ romînești are reședința iarna la Novaci și vara la Tîmpa.

Novaci, *com. rur.*, jud. Vlașca, pl. Cîlnișteа, situată pe coasta dreaptă a Argeșuluĭ, din jos de Mihălești, la extremitatea N.-E. a plășeĭ, despre jud. Ilfov, la 24 kil. de București, la 55 kil. de Giurgiŭ, prin Călugăreni, și la 21 kil. de Ghimpați, reședința plășeĭ.

Are o populație de 683 suflete, din carĭ 158 contribuabilĭ; o biserică, deservită de un preot și 2 dascălĭ; o școală mixtă cu 3 clase, condusă de o învățătoare și frecuentată de 30 băeți și 10 fete.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2879 leĭ și la cheltuelĭ, de 2824 leĭ.

Novaci, *sat*, așezat în partea de S.-V. a com. Zlătunoaia, pl. Miletinul, jud. Botoșani, în valea Novaci. Moșia, în întindere de 7407 hect., e proprietatea prințuluĭ Gr. M. Sturdza.

Are o populație de 20 familiĭ, saŭ 71 suflete; o fabrică de spirt (velniță), care produce 50000 de decalitrĭ anual.

Novaci, *sat*, în partea S.-V. a com. Duda, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, la 4 kil. de satul de reședință, Duda, situat pe coasta dealuluĭ Căcaina, prin valea căruia trece pîrîul Răcea (Novaci).

Suprafața teritoriuluĭ e de 1934 hect., cu o populație de 120 familiĭ, saŭ 497 suflete, din carĭ 80 contribuabilĭ.

Are o biserică, fondată pe la 1680. Se presupune a fi făcută de către un cioban, pentru că, la reparațiunea ce i s'a făcut, s'a găsit, sub pragul ușeĭ de la intrare, un băț păstoresc, bine lucrat, în forma obicĭnuită, și care băț s'a așezat iar în locul unde a fost găsit, spre a servi de document, în lipsă de alte dovezĭ. Biserica e deservită de 1 preot și 1 dascăl.

Proprietatea moșieĭ, pe care se află satul, este a statuluĭ.

In privința numireĭ și înființăreĭ satuluĭ, legenda spune că un haiduc, cu numele de Baba-Novac, s'a așezat aci din vechime, într'o poeniță din codrul nestrăbătut, ce se află în această localitate, unde a trăit multă vreme; pe lîngă el s'aŭ strîns mulțĭ refugiațĭ, carĭ umblaŭ pribegind prin Țară de răul Tătarilor și, sub ocrotirea luĭ, formînd bordee și, tăindu-se pădurea împrejurul bordeelor, după mortea luĭ, s'a format satul, dîndu-i-se numele de Novaci, urmași de-aĭ luĭ Novac.

Novaci, *cîmpie*, jud. Vîlcea, pl. Oltețul-d.-j., com. Laloșul.

Novaci, *podiș*, jud. Botoșani, care se întinde în dreapta pîrîuluĭ Sicna, la N. de satul Novaci, între pîrăele Novaci și Prăjanul.

Novaci, *pîrîŭ*. Vezĭ Răcea, pîrîŭ, com. Duda, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Novaci, *pîrîŭ*, pe teritoriul sa-

tului Onești, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași; se varsă în pîrîul Miletinul.

Novaci, *vale,* prin care curge pîrîul Novaci, jud. Botoșani, com. Zlătunoaia, în partea de S. a comunei.

Novaci, *pîrîŭ,* jud. Botoșani; izvorește din coasta de S. a podișului Novaci, com. Zlătunoaia; formează iazul Novaci; curge spre E. și se varsă în Miletin.

Novaci, *vale,* pe moșia Zahoreni, com. Avrămeni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Novaci-Romîni, *cătun,* al com. Novaci, jud. Gorj, situat pe malul drept al Gilortului, în plaiul Novaci.

Are o suprafață de 500 hect., cu o populație de 121 familii, saŭ 458 suflete, din carî 83 contribuabilî; 1 biserică, deservită de 1 preot și 1 dascăl; 10 joagăre; 7 pive; 7 morî pe apă și 8 fîntînî.

Locuitorii posedă: 23 pluguri, 44 care cu boi; 240 vite marî cornute, 95 caî, 120 oi, 150 capre și 120 porcî.

Novaci-Străinî, *cătun,* al com. Novaci, jud. Gorj, situat pe malul sting al Gilortului. Se numește ast-fel, pentru că locuitorii sunt veniți din Transilvania.

Are o suprafață de 525 hect., cu o populație de 141 familii, saŭ 560 suflete, din carî 112 contribuabilî; 1 biserică, deservită de preotul și cîntărețul din cât. Novaci-Romînî; 1 școală de băeți și 1 de fete; 1 joagăr; 2 morî pe apă și 13 fîntînî.

Locuitorii posedă: 31 pluguri, 40 care cu boi, 72 căruțe cu caî; 418 vite marî cornute, 185 caî, 8601 oi, 160 capre și 340 porcî.

Novacilor (Valea-), *vale,* formată din prelungirea dealului Novaci, jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Șipotele.

Novacul, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia. Are o populație de 280 suflete, carî locuesc în 44 case și 19 bordee.

Copiiî din sat urmează la școalele din satul Argetoaia-d.-s., ce este la $2^1/_2$ kil.

Novacul, *deal,* pe moșia Domoșani, com. Manoleasa, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Novacul, *pîrîŭ,* începe de pe Liveni-Mitropolieî, com. Manoleasa, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ, și se varsă în Volovăț, la Hrițeni.

Novaculuî (Dealul-), *deal,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia, înalt de aproape 150 m. Se lasă din Dealul-Poroineî (Mehedinți).

Novo-Seliță. Vezî Păsatul, sat, com. Buda, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Nucarî-Mănăstireî, *sat,* făcînd parte din com. rur. Copăceni-Mogoșești, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Se întinde pe o suprafață de 677 hect., cu o populație pe 733 suflete. Aci este reședința primărieî.

Moșia, proprietate a statuluî, are 277 hect., din carî se cultivă 187 hect. Locuitoriî aŭ 400 hect. și le cultivă pe toate.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Comerciul se face de 2 cîrciumarî.

Numărul vitelor marî e de 282 și al celor micî, de 376.

Nucarilor (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. Sari-Ghiol: izvorește din prelungirile de E. ale Dealuluî-Mare, sub numele de Sari-Ghiol; se îndreaptă spre S., avînd o direcție generală de la N.-V. spre S.-E.; curge prin dealurile Iacob-Mog, Imalac, Ciatal-Tepe, Taușan-Tepe și Calica; primește pe stînga Valea-Viilor; trece prin mijlocul satelor Sari-Ghiol și Calica, și, după un curs de 10 kil., se varsă în lacul Razelm; puțin mai jos de satul Calica, pe valea luî, merge drumul vecinal Malcoci-Sari-Ghiol.

Nuceteanca, *pădure* de 15000 arîi, pe teritoriul moșiilor Plopul și Titu, pl. Bolintînul, jud. Dîmbovița.

Nuceteanca, *pîrîŭ,* izvorește din poalele dealuluî Nucetul, com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova, curge de la N. spre S., primind în dreapta valea Beni și pîrîul Turburea, și se varsă în pîrîul Sărățelul, tot în raionul com. Gornetul-Cuib.

Nucetul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova. Este situat pe culmea dealuluî Nucetul, în partea de N.-E. a com. Are o populație de 295 loc.; o biserică construită de lemn, fondată la 1814, deservită de un preot.

In partea de N.-E. a cât. Nucetul, în localitatea numită Valea-Sălcieî, se află în pămînt multă sare.

Se zice că biserica din acest sat a fost adusă la 1814 din cât. Izești, unde se construise una de zid.

Satul ar fi înființat pe la 1714. In apropiere se află metohul Episcopiei de Buzău, ale cărui urme se văd și azi. Legenda spune că pe culmea dealului, pe care se stabiliseră primii locuitori, călugării plantaseră nuci, de unde s'a dat satului numele de Nucetul.

Nucetul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Chiojdeanca, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o populație de 549 locuitori.

Nucetul, *mănăstire* și *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, com. Cazaci, pe malul sting al rîului Dîmbovița, la 25 kil. spre S.-E. de Tîrgoviște, lîngă calea ferată Tîrgoviște-Titu. Mănăstirea se întreține de stat. Pe moșiile cî se află instalată herghelia statului. La 1821, în timpul zaverei, Turcii au bătut în două rînduri pe Grecî în Nucet. Lîngă această mănăstire și lîngă grajdurile și cazărmile herghelieî de la Nucet se află gara Nucetul. Imprejurul mănăstireî se mai află un mare cătun, numit tot Nucetul, care ține de com. Cazaci.

In cătunul Nucetul se află o școală condusă de un învățător plătit de stat. (Vezî Cazaci și Broșteni).

Din hrisovul cu anul 7010 al Raduluî Voevod pronumit cel mare, se dovedește că mănăstirea Nucetul a fost fondată de pîrcălabul Gherghina de la satul...., încă din zilele luî Vlad Voevod cel mare, și pusă de numitul fondator sub protecția (hramul) Sf. Gheorghe, patronul zileî sale onomastice. Tot acest Gherghina a înzestrat-o atît cu moșia Nucetul, cu osebitele sale numirî și trupurî, precum și cu moșia Bădești.

Cu toate acestea, din alt hrisov al acestuî Radu-Voevod-cel-Mare, tot cu data 7010, se face netăgăduită încredințare că la întemeierea și înzestrarea acesteî mănăstirî, a contribuit mult și Vlad al V-lea, tatăl său, fiindcă atît hrisovul acesta, ce vorbește de moșia Topoloveni, făcută danie mănăstireî de către Vlad Voevod, cît și cela al luî Neagoe Basarab Voevod, cu anul 7014, cu care întărește stăpînirea mănăstireî asupra numitului ce i-a făcut danie tot Vlad al V-lea, îl numește și pe el (pe acest Vlad al V-lea), fondator al mănăstireî. Așa dar, atît pircălabul Gherghina cît și Vlad al V-lea, sunt cei d'intîiu fondatorî aî acestor mănăstirî.

Donațiî de moșiî i s'a făcut mai în urmă, nu numaî de urmașiî pircălabuluî Gherghina, dar și de alțî particularî: astfel moșia Topșani s'a făcut danie acesteî mănăstirî de comisul Vlaicu de la Văleni (hrisovul luî Alexandru Voevod la anul 7077); moșia Mărcești, de Jupîneasa Grăjdana, sora Banuluî Udrea de la Văleni (hotărnicia a 6 boerî, cu anul 7124); moșia Culcați, de Radu, fiul Voineî (cartea acestuî Radu, cu anul 7154); moșia Cacaleți, de Ioan Văcărescu, ce s'a înmormîntat la mănăstire (cartea cu anul 7248, a Badiî Văcărescu).

Din hrisovul luî Mateiu Basarab, cu anul 7148, Maiu, se vede că închinarea acesteî mănăstirî la cea numită Dușca de peste Dunăre, s'a făcut de Radu Voevod, fiul Mihneî Voevod, la 7111, cu voia urmașilor fondatoruluî Gherghina, anume Vornicul Ivașcu și Clucerul Vucina, cu condiție ca egumenul să trimeată d'acolo om înțelept, cuvios și cu bune purtărî, capabil de a administra trebile acesteî mănăstirî Nucetul, și a veghea la paza regulelor bisericeî și a sf. slujbe, mărginindu'l a nu trimite mănăstireî Dușca mai mult de 20000 banî (1 leu=40 par.; 1,=3 banî, de unde 20000 banî =6666⅔ parale=166⅔ leî) pe an din venitul mănăstireî Nucetul, și ordonînd ca să păzească nestrămutat aceste tocmelî. Mai tîrziu, zice bătrînul Mateiu Voevod, în hrisovul citat, făcînd anchetă la toate mănăstirile de modul închinărilor, fiind-că cele mai multe aŭ fost făcute prin mituire, fără voia și știrea fondatorilor lor, a venit cu rîndul și la această mănăstire Nucetul, și întrebînd pe postelnicul Gheorghe, fiul vorniculuî Ivașcu și pe slujerul Preda, fiul clucerului Bucincă, i s'a dat răspuns că în adevăr a fost închinată de părințiî lor; și în virtutea acesteî declarărî, întărește și Mateiu Basarab această închinare la mănăstirea Dușca, cu condiție ca egumenul să trimită pe tot anul suma de banî mai sus arătată regulat și fără nicî un fel de adaos saŭ scăzămînt, spre ajutorul călugărilor de la Dușca și pomenirea fondatorilor.

Metohul Panaghia s'a fondat și s'a înzestrat cu mai multe proprietățî, între care și moșia Racoviță, de banul Udrea de la Băleni, ceea ce se dovedește atît din testamentul acestuia, cu anul 7106, cît și din cartea luî Grigore și a frățîne-seŭ Ivașcu Bălciu, cu anul 7200, prin care închinînd această mănăstire la mănăstirea Nucetul, zic că și această din urmă se ține tot de la neamul lor. (Vezî Ion Brezoianu, «Mănăstirile Țăreî»).

Nucetul. Vezî Cozia, mănăstire, jud. Vîlcea.

Nucetul, *deal,* spre E. de com. Chiojdeanca, pl. Podgoria, jud.

Prahova, pe care se află vîrfurile Chirila și Capul-Mieluluĭ. Servesc pentru păsunat.

Nucetul, *deal,* în partea de S.-V. a com. Păcureți, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are direcția de la N. la S. A fost plantat cu vii, care s'aŭ distrus de filoxeră. Astă-zĭ dealurile com. Păcureți servă parte pentru păsunatul vitelor, parte pentru cultura porumbuluĭ.

Nucetul, *munte,* jud. Dîmbovița, în sus de Moroeni, pe partea dreaptă, pe matca Ialomițeĭ; este acoperit cu pădure. Vezĭ Brîndușile.

Nucetul, *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, cătunul Topilele, format din izvoarașele: Mosorul, Pacioaga și Zămoaia, care, după ce se reunesc, se scurge în iazul rîuluĭ Buzăul.

Nucetul, *gîrlă,* izvorește din poalele dealuluĭ Piatra, com. Opărițĭ, plaiul Teleajenul, jud. Prahova; curge de la V. spre E. și se varsă în gîrla Sărățelul, în apropiere de com. Păcureți, pl. Podgoria.

Nucetul (Valea-) și Rogojasca, *moșiĭ* ale statuluĭ, pendințĭ de biserica Sf. Ioan din București, jud. Prahova. Se arendează cu 1900 leĭ anual.

Nucetul, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Dîmbovița, pl. Dealulut-Dîmbovița, cât. Cazaci, pe linia Titu-Tîrgoviște, pusă în circulație la 2 Ianuarie 1884. Se află între stațiile Titu (15.3 kil.) și Văcărești (9.1 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mării, de 199m.64. Venitul acesteĭ stațiĭ, pe anul 1896, a fost de 58438 leĭ, 90 banĭ.

Nucetuluĭ (Vîrful-), *vîrf de deal,* la N. de com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova. Este acoperit cu vii și este cel maĭ înalt vîrf de pe culmea dealuluĭ Nucetul.

Nuci, *sat,* făcînd parte din com. rur. Meri-Petchi-Netezești, plasa Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat la N. de București, pe malul stîng al rîuluĭ Ialomița. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 538 hect., cu o populație de 350 locuitorĭ.

D-l C. Deșliŭ are 250 hect. și locuitoriĭ, 288 hect. Proprietarul cultivă 220 hect. (30 izlaz). Locuitoriĭ cultivă 218 hect. (80 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Împărațĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, frecuentată de 37 copiĭ și al căruĭ local s'a oferit gratuit de D-l C. Deșliŭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 384 și al celor micĭ, de 393.

Nuci, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Bordești; se desface din dealul Streaja; se întinde printre afluențiĭ Rîmneĭ și aĭ Slimniculuĭ; brăzdează partea de V. a com.; este acoperit cu păduri, în care predomină nucĭĭ.

Nuci-luĭ-Baltag, *localitate,* în jud. Prahova, plasa Teleajenul, com. Drajna-d.-j., ceva maĭ sus de Valea-Stănești lor, unde se găsește stîncĭ de sare, acoperite cu un mic strat de pămînt.

Nuci-și-Arhimandrita, *pădure.* Vezĭ Arhimandrita.

Nucilor (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comunelor rurale Văcăreni și Jijila; izvorește din poalele de V. ale Dealuluĭ-Cărărilor; se îndreaptă spre V., avînd o direcțiune generală de la E. spre V., brăzdînd partea de N. a com. Jijila și pe cea de S. a com. Văcăreni, făcîndu-le și pe o oare-care întindere și hotarul despărțitor; curge numaĭ printre vii, ceea-ce îĭ face micul săŭ curs de 3 kil. frumos și plăcut; se aruncă în balta Jijileĭ, la 800 metrĭ maĭ sus de Jijila, după ce maĭ întîiŭ a scăldat picioarele ruinelor Cetățueĭ Gherma; pe valea sa merge un drum comunal Jijila-Văcăreni; este tăiat de drumul comunal Jijila-Azacliul.

Nucilor (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. urb. Babadag; izvorește din poalele sud-orientale ale dealuluĭ Balta-Bair, se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S. spre N., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și centrală a com.; curge printre dealurile Balta-Bair, Canara-Bair, Culaculac-Bair și Molfa, nu departe de orașul Babadag; curge maĭ întîiŭ prin păduriĭ, apoĭ printre dealurĭ acoperite cu verdeață, și, după un curs de 5 kil., se aruncă în lezerul Babadag, în partea de S., la poalele dealuluĭ Sultan-Tepe; pe valea luĭ merge drumul comunal Babadag-Jurilovca; este tăiat de drumurile vecinale Babadag-Vistenca și Babadag-Enișala.

Nucșoara, *plaiŭ,* în jud. Mușcel, avînd reședința subprefecturei în orașul Cîmpulung; coprinde partea de N.-V. a județuluĭ; are forma unuĭ dreptunghiŭ; este acum contopit cu pl. Dîmbovița.

Se mărginește la N. cu Transilvania, de care se desparte prin culmea munților Carpați; la V., cu jud. Argeș, separîndu-se de acest județ printr'o linie ce trece pe la Vestul comunelor: Nucșoara, Corbi, Poenărei, Domnești și Petroșani; la S., cu pl. Rîurile, de care se desparte printr'o linie ce trece pe la S. de comunele: Petroșani, Bădești, Aninoasa și Capul-Pisculuĭ; iar la E. cu plaiul Dîmbovița, de care se desparte prin Rîul-Tîrguluĭ.

Numele-ĭ vine de la muntele Nucșoara.

Se compune din orașul Cîmpulung și din 33 sate, etc. carĭ formează 16 comune rurale: Nucșoara, Poenărei, Corbi, Corbșori, Stănești, Domnești, Petroșani, Bădești, Aninoasa, Slănicul, Berevoești-Ungureni, Berevoești-Pămînteni, Godeni, Cotești, Capul-Pisculuĭ și Schitul-Golești.

Vechia împărțire a plaiului. — In secolul XVIII-lea, plaiul Nucșoara era maĭ mic în întindere și era administrat de 2 zapcii. P'atuncĭ, se compunea din comunele: Nucșoara, Corbi, Slănicul-Ungureni, Berevoești-Ungureni, Berevoești-Pămînteni, Albești, Corbșori, Poenărei, Cîrstieni și Slănicul-Pămînteni.

La 1845, s'a lipit de acest plaiu partea de la Bădești pănă la Domnești, de la Berevoești-Ungureni pănă la Aninoasa, de la Godeni pănă la Capul-Pisculuĭ, împreună cu Schitul-Golești.

Orografia. Din munțiĭ Carpați, pornesc spre S. un șir mic de munțĭ, numit Moldoveanul, avînd o direcțiune aproape perpendiculară pe aceasta. Se întinde spre S., printre jud. Argeș și Muscel, formînd culmea cea maĭ înaltă în N.-V. plaiului Nucșoara. După o cale de două ceasurĭ, spre S. se despică și ramura Moldoveanul, care se îndreaptează în jud. Argeș, iar a doua ramură, Galbîna, continuă spre S. prin plaiul Nucșoara unde dăm de munțiĭ: Scărișoara, Valea-Lungă, Movrea, Basa, Lespezi și Clăbucetul, din care apoĭ coborîm în satul Nucșoara, comuna cea maĭ de N. a plaiului Nucșoara.

De pornim din muntele Galbîna spre E., dăm în munțiĭ Valea-Rea, Băndea, Dara, Zîrna, Ludișorul și Brătila, toțĭ pe lîngă graniță. Maĭ fie-care din aceștĭ munțĭ are la poale un plaiu, ce poartă numele munteluĭ. Adesea acesta e mic, și n'are un nume bine cunoscut de toțĭ.

Dacă pornim din muntele Bîndea, spre S., dăm în munțiĭ Nisipi, Fărfuescul și Malița, apoĭ muchiile acestuia se contopesc în munțiĭ Valea-Lungă și Movrea, formînd un singur șir ce se continuă sub numele de Basa.

Hidrografia. Principalele rîurĭ ale plaiului Nucșoara sunt:

Rîul Doamna, care izvorește din munțiĭ Valea-Rea și Băndea, curge pe lîngă munțiĭ Nisipi, Fărfuescul, Valea-Lungă, Movrea, Basa, Lespezi și Clăbucetul, udă comunele: Nucșoara, Corbi, Poenărei, Corbșori, Stănești, Domnești, Petroșani, Bădești, Retevoești, Lăicești, Coșești, Dîrmonești, Piscani, Colibași, Ciumești și Mărăcineni, toate din jud. Muscel, și după ce primește Rîul-Tîrguluĭ la comuna Colibași, afară de ceĭ-l'alțĭ afluenți torențioșĭ, se varsă în rîul Argeș foarte aproape spre N. de orașul Pitești, jud. Argeș.

Rîul Slănicul udă N.-V. plaiuluĭ și se varsă în rîul Bratia, la S. de comuna Aninoasa.

Rîul Bratia, care se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, din jos de com. Băjești, la locul numit Intîlniturĭ, udă în cursul săŭ comunele: Aninoasa, Vlădești, Golești, Bălilești și Băjești.

Rîul Bughea, puțin maĭ mare ca Slănicul, și maĭ mic ca Bratia, udă comunele Bughea, Godeni și Capul-Pisculuĭ și se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, pe teritoriul comunei Mihăești, din pl. Rîurile.

Rîul-Tîrguluĭ, numit ast-fel, pentru-că trece prin tîrgul Cîmpulung, udă partea de E. a plaiuluĭ și formează limita între plaiul Nucșoara și plaiul Dîmbovița.

Căile de comunicație. Plaiul Nucșoara este străbătut în partea de V. de șoseaua națională Pitești-Cîmpulung, care trece prin comunele: Mărăcineni, Ciumești, Piscani, Livezeni, Stîlpeni, Rădești, Valea-Popiĭ (pl. Rîurile) și Schitul-Golești.

De șoseaua județeană Cîmpulung-Curtea-de-Argeș, care pleacă din șoseaua națională, de la S. de com. Godeni și trece prin comunele Berevoești-Ungureni, Slănicul și Domnești.

De calea județeană Rîul-Doamna, care începe din calea națională Pitești-Cîmpulung și se termină în com. Nucșoara, trecînd prin comunele: Ciumești, Purcăreni, Dîrmonești, Coșești, Leicești, Retevoești, Petroșani, Domnești, Stănești, Corbșori, Corbi și Nucșoara.

In partea de E. trece calea ferată Golești-Cîmpulung.

Pe lîngă acestea sunt maĭ multe șosele comunale și vecinale, carĭ înlesnesc comunicația între sate.

Ocupația locuitorilor. Animalele domestice. Pămîntul acestuĭ plaiu nu este nicĭ îndestul de fertil, nicĭ îndestulător pentru întreaga populație. De aceea, locuitorii se îndeletnicesc cu comerciul ca și cei din plaiul

Dîmbovița și în special cu creșterea vitelor.

Comerciul plaiului constă în exploatarea lemnelor sub diferite forme: șiță, scînduri, lemne micĭ și marĭ. Desfacerea rachiului de prune încă se face pe o scară întinsă. Apoĭ comerciul cu vitele domestice, maĭ ales cu oĭ, boĭ, vacĭ și porcĭ; cu lîna, țesăturile, brînza, etc.

Dintre animale sunt multe oĭ și de aci multă lînă, brînză, caşcaval, unt. Oile sunt de rasă proprie munteană, căcĭ se deosebesc de cele din regiunea cîmpeană a Țărĭĭ. Nu sunt degenerate și aŭ lînă moale și lungă, nu însă așa de moale ca a oilor dela cîmp. Oile de regiunea cîmpeană nu pot trăi la munte, din cauza asprimeĭ climeĭ. Județele Dolj, Teleorman, Dîmbovița, caută berbecĭ aicĭ pentru îmbunătățirea raseĭ oilor de acolo.

Rasa vitelor marĭ cornute a degenerat. Chiar cele bine îngrijite sunt mărunte la corp (dar pline de carne), cu forma rotunzită, avînd picioarele scurte, corpul gros, gîtul scurt, coarnele scurte și groase. Soiul acesta de vite a provenit din două rase: Ungurească (coprinzînd vite marĭ, osoase, picioarele subțirĭ lungĭ, capul șuĭ (subțirel), coarnele marĭ și în formă de liră cu părul de obiceiŭ alb), și Moldovenească (în care intră vitele de felul celor descrise, dar nedegenerate).

Caiĭ din plaiul Nucșoara formează o rasă deosebită a localităței; sunt foarte micĭ, dar agerĭ.

Albinele se cresc pe o scară mică; gîndacĭĭ de mătase nu se cultivă maĭ de loc.

În fie-care comună se află povernĭ pentru fabricatul rachiului de prune, apoĭ teascurĭ pentru extragerea uleiului din nucĭ, semințe de in, cînepa și dovleac.

În plaiul acesta, maĭ mult ca în alte părțĭ ale județului, femeia 'și lucrează singură și cu deosebită îndemînare, îmbrăcămintea caseĭ și a familieĭ.

Instrucție și Culte. În fiecare comună din plaiŭ este o școală rurală mixtă. Vezĭ Mușcel, jud.

În plaiŭ sunt 24 bisericĭ, deservite de 30 preoți și 32 dascălĭ. În fie-care comună sunt una saŭ două biserici, saŭ cîte unul saŭ maĭ mulțĭ preoți.

Producțiuni. Plaiul Nucșoara, la N. (cam pe unde este comuna Nucșoara), din cauza climeĭ aspre nu produce de cît fînețurĭ bune. Rare-orĭ semănăturile se coc fără a fi brumate, dar puțin maĭ la Sud produce porumb, cînepă, fasole, secară și mazăre. Dintre toate acestea, porumbul ocupă primul loc.

Între producțiunile plaiului maĭ citĭm: prunele, merele, perele și nucile, care se exportă.

Locuitorii posedă: 1 mașină de treerat cu manej, 1 mașină de vînturat, 3 mașinĭ de bătut porumb cu manivelă, 912 pluguri de lemn, 55 plugurĭ de fier, 31 scarificatoare, 2 grape de fier, 54 morĭ cu apă.

Plaiul Nucșoara în anul 1856. În acest an găsim că plaiul Nucșoara are 69 moșiĭ, carĭ daŭ un venit de 109356 leĭ vechĭ anual; 46 herăstrae, cu venit anual 12600 leĭ; 21 morĭ, cu venit 2530 leĭ; 6 dîrste cu venit 1150 leĭ; 5 piue cu venit 870 leĭ; 22 poverne cu venit de 2960 leĭ.

Populația plaiului era de 9768 locuitorĭ, din carĭ 4758 bărbați și 5010 femeĭ, cu 2133 capĭ de familie.

Avea 17 sate, 24 biserici, 32 preoți, 2 diaconĭ, 11 boerĭ de neam, 25 mazilĭ, 1708 contribuabilĭ romînĭ, carĭ plăteaŭ 15244 leĭ vechĭ și 113 contribuabilĭ țiganĭ carĭ plăteaŭ 5650 leĭ vechĭ.

Pentru proprietățile locuite și nelocuite și contribuția drumurilor se plătea după regula stabilită atuncĭ 37045 leĭ și 4 parale.

În plaiul Nucșoara eraŭ 108 care cu 4 boĭ, 4 care cu 8, 6 și 4 caĭ, 486 care cu 2 boĭ, 2 care cu 3 și 2 caĭ, 2957 vacĭ și viței. În ceea ce privește armata, acest plaiŭ avea: 21 militarĭ, 30 dorobanți și 116 grăniceriĭ.

Plaiul producea 1625 kile porumb, iar în magazinele de rezervă eraŭ 1044 kile porumb și 1 baniță.

Copiĭ altoițĭ 203, născuțĭ 338, morțĭ 226.

Capitalurile cutiilor sătești, în ființă: 1531 leĭ și 13 parale; iar ridicați de visterie la 1854, cu No. 3297, leĭ 6425 și 10 parale. (C. D. Aricescu).

Nucșoara, *com. rur.*, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel, la N. de Cîmpulung, așezată pe malul drept al rîului Doamna, la 35 kil. de Cîmpulung. Drumul e șoseluit în cea maĭ mare parte și trece prin comunele Godeni, Berevoești-Pămînteni și Ungureni, Slănicul, Stănești, Corbșori și Corbi.

Se compune din 3 cătune: Nucșoara, Slatina și Secăturile și se mărginește la N. cu munțiĭ comuneĭ (pănă la frontieră nu maĭ e nicĭ o comună); la S., cu com. Corbi; la E., cu rîul Doamna și la V., cu jud. Argeș.

Are o populație de 180 familiĭ, saŭ 777 suflete, din carĭ 139 contribuabilĭ; o biserică, clădită la 1881 prin îndemnul reposatului preot Petre Arnăuțoiŭ; o școală, frecuentată de 31 copiĭ.

Știŭ carte 183 bărbați și 27 femeĭ.

Locuitoriĭ comuneĭ se ocupă maĭ mult cu facerea cherestelei din brad și molift și puțină agricultură. Produsul munceĭ îl desfac la Pitești și alte tîrguri periodice.

Vite sunt: 203 boĭ, 259 vacĭ, 60 caĭ și 2117 oĭ.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 1489 leĭ 36 banĭ.

In jurul comuneĭ sunt în abondență livezĭ, dealurĭ și pădurĭ de fag. In părțile de sus se găsește brad.

Riul Doamna, ce formează hotarul de E. al comuneĭ, o străbate de la N. spre S. In el se varsă Valea-Moriĭ, formată din Valea-Braduluĭ și Valea-Seacă, și care udă Nucșoara în partea de V. și S. Toate aceste văĭ izvorăsc de la N. com. Pe riul Doamna sunt 5 herăstrae și 3 morĭ; iar pe riul Vîlsanul sunt 2 morĭ și 1 herăstrăŭ.

De această comună aparțin munțiĭ: Clăbucetul, Lespezile, Dobroneagul, Căpățina, Mălureni și Nisipurile.

Parte din locuitorĭ s'aŭ împroprietărit pe moșia d-lor Nae și Alexandru Iorgulescu, iar ceĭ din satul Secăturile s'aŭ împroprietărit în trupul moșieĭ statuluĭ, Corbi, numit Alunișul, pe 100 hect.

In raionul comuneĭ sunt maĭ multe stîne și înțărcătorĭ. Înțărcătorĭ sunt: Gruiul, Negrul, Rusul, Slatina, Ulmul, etc.

O șosea comunală leagă Nucșoara cu com. Corbi.

In cercul comuneĭ se găsește piatră de var, care se întrebuințează la necesitățile locuitorilor.

Poziținea aci este foarte frumoasă (situată pe o muchie înaltă de deal). Ca să mergĭ la Nucșoara, de la comuna Corbi, urcĭ și scoborĭ maĭ multe muscele, carĭ prezintă ochiuluĭ o priveliște din cele maĭ frumoase.

In mijlocul comuneĭ este lacul Invîrtita care 'șĭ are legenda luĭ.

Aci este sucursala vămeĭ Giuvala, numită Nucșoara.

Nucșoara, *numire ce se maĭ dă comuneĭ* Rîncezi, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Nucșoara, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelașĭ nume, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel. Aci este reședința comuneĭ. Are o populație de 432 locuitorĭ; o biserică și o școală mixtă.

Este situat pe malul drept al riuluĭ Doamna și străbătut de Valea-Moriĭ, Valea-Braduluĭ și Valea-Seacă.

Locuitoriĭ cătunuluĭ s'aŭ împroprietărit pe moșia fraților Iorgulescu.

Nucșoara, *sat,* făcînd parte din com. rur. Rîncezi, pl. Teleajenul, jud. Prahova, cu o populație de 803 locuitorĭ.

Are două biserici, una fondată în anul 1840, cu inscripția următoare:

Biserică sunt eŭ sfințită, pentru slava luĭ Dumnezeŭ zidită. Alexandru Ghica, domnia; Chesarie, Episcopia.

Prin osîrdia Nucșorenilor și a Egumenuluĭ Motrenilor, arhimandrituluĭ Efrosin Poteca, născut în satul acesta, in veci să fie pomeniți.

A doua biserică s'a zidit la anul 1875, avînd de ctitorĭ pe Gheorghe Salaoru și soția sa Rada, Nicolae Ionescu cu soția sa Rada, și alțĭ locuitorĭ din comună.

Nucșoara, saŭ **Cărpinișul,** *plaiŭ,* se întinde de la N. spre S., prin centrul com. Rîncezi, plaiul Teleajenul, jud. Prahova; separă cătunul Nucșoara de cătunul Rîncezi; e plantat cu pomĭ roditorĭ: merĭ, prunĭ, nucĭ, cireșĭ, etc.

Nucșoara, *gîrlă,* izvorește din com. Rîncezi, pl. Teleajenul, jud. Prahova; curge de la N.-E. spre S.-V., și, la locul numit Gura-Rîncezi, se unește cu pîriul Rîncezi; se varsă în riul Ogretinul, com. Ogretinul.

Nucșoara, *picket de graniță și trecătoare* peste munțĭ spre Transilvania, jud. Mușcel. Aci e un biuroŭ vamal, sucursală a vămeĭ Giuvala.

Nucul, *cătun,* al com. Boziorul, jud. Buzăŭ, cu 270 locuitorĭ și 54 case; de dînsul se alipește și cătunașul Sf. Gheorghe.

Nucul, *deal,* în jud. Gorj, pl. Amaradia, com. Albeni, trece printre cătunele Prunești și Albeni și formează malul stîng al Cîlniculuĭ.

Nucul, *poiană,* jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Tazlăul, situată pe pîriașul Cociorva.

Nucul, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Merei; are cam 1070 hect. arăturĭ și viĭ, livezĭ, etc., împărțită în sforĭ de diferite mărimĭ și posedate de deosebițĭ proprietarĭ.

Nucul (Cantacuzino), *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, cătunul Nucul; are cam 3000 hect.; e formată din trupurile: Băleanca, Bursucăria, Hînsarul și Tainița.

Nuculuĭ (Dealul-). Vezĭ Dealul-Nuculuĭ, com. Bozia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Nuculuĭ (Dealul-), *deal,* în partea de E. a satuluĭ Bazga, com. cu acelașĭ nume, pl. Podoleni,

jud. Fălciu, paralel cu Dealul-Gorgului, și formînd Valea-Bazgăi.

Este acoperit cu vii, între carî se află și aceea numită a Căminarului, vestită prin calitatea de vin ce produce.

Nuculuĭ (Dealul-), *deal*, jud. Vîlcea, pl. Cerna, com. Mădulari.

Nuculuĭ (Piciorul-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașului, com. Odobasca; se desface din culmea Scorușului; se întinde printre rîul Rîmna și afluentul său pîrîul Mahriul, și se sfîrșește în rîul Rîmna; este acoperit cu păduri și puține pășuni.

Nuculuĭ (Piscul-Văeĭ-), *deal*, în jud. Buzău, com. Beceni, cât. Ocea, acoperită de pădure.

Nuculuĭ (Plaiul-), *cătun*, al com. Goideștĭ, jud. Buzău, cu 210 locuitorĭ și 43 case; de dînsul se alipește cătunașul Pistritul.

Nuculuĭ (Valea-), *vechie numire a cătunului* Crivelești, com. Trestioara, jud. Buzău.

Nuculuĭ (Valea-), *pădure*, pe moșia Pîrlătcasca saŭ Zărnești, com. Cernătești, jud. Buzău.

Nuculuĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Pleșcoi, cât. Urlători, izvorește din Muchia-Săpoceĭ și se scurge în rîul Buzăul.

Nuculuĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Nișcovuluĭ, cât. Mierea; se scurge în rîul Nișcovul.

Nuculuĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Beceni; începe din Piscul-Nuculuĭ și se scurge în valea Ocea.

Nuculuĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Cernătești, cât. Mălăești; se scurge în Valea-Laculuĭ.

Nuculuĭ (Valea-), *vale*, izvorește de la E. de com. Prahovița-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova, și se varsă în rîul Prahovița, tot în raionul com. Prahovița-d.-j.

Nuculuĭ (Valea-), *vale*, ce se varsă în gîrla Doftănețul, în raionul comuneĭ Cocorăștĭ-Misliĭ, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Nugroșul, *pisc*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Smeurătul.

Nursus-Ceair, *vale* însemnată, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Garvan și Girlița; este formată din două văĭ maĭ micĭ și anume: Cuiugic-Ceair și Demecican-Cula-Ceair, desfăcîndu-se, cea d'întîiŭ din poalele S. ale dealuluĭ Sopo-Bair, și cea-l'altă, din poalele N. ale dealuluĭ Garvan-Bair, de pe teritoriul bulgăresc al comuneĭ Garvan; se împreună, după ce aŭ trecut hotarul Dobrogeĭ spre Bulgaria, la poalele N.-V. ale dealuluĭ Garvan; de aci se îndreaptă spre V., păstrînd o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-V.; după ce face un mare înconjur ce poartă numele de Tasli-Burun-Ceair, străbate partea de V. și S. a plășeĭ, pe cea N.-V. a comuneĭ Garvan și pe cea S.-E. a comuneĭ Girlița; după un drum de vre-o 12 kil., se deschide în valea Ese-Chioi-Ceair, pe partea dreaptă, aproape de intrarea acesteia în satul Girlița; malurile sale sunt potrivite, în partea mijlocie acoperite cu păduri, iar în cea superioară și inferioară, cu tufărișuri și pășuni; teritoriul străbătut de această vale și adiacentele sale, este coprins între dealurile Cuiugiuc-Iolu-Bair, Cara-Burum-Bair la dreapta, Versat-Sirti, Regene-Bair, Ceatal-Iolu-Bair pe stînga, Garvan-Bair la S. și iezerul Oltuia la N.; e tăiată de drumul județean Ostrov-Lipnița și servește uneĭ însemnate căĭ comunale ce duce de la Girlița la Cuciuc-Cainargi în Bulgaria.

O

Oacheşe (Viile-), *podgorie* însemnată, în jud. Tulcea, plasa Isaccea, pe teritoriul com. rurale Nicoliţelul, situate în partea de N. a com. şi a plăşeĭ; continuaţie de V. a viilor însemnate, numite Sarica; sunt situate la Estul satuluĭ Nicoliţelul şi cuprinse între şoseaua judeţeană Tulcea-Isaccea-Babadag, drumul comunal Nicoliţelul-Parcheşul, viile Sarica; sunt aşezate pe poalele Dealuluĭ-Mare, mai în jos de ruinele unuĭ val roman, numit Valul-luĭ-Traian; produce mult vin negru, de unde şi numele său.

Oaia, *vălcea*, începe din dealurile com. Albeşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, şi se varsă în Cungrea-Mică, pe teritoriul com. Oteşti-d.-j.

Oaieĭ (Balta-), *lac*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul com. rur. Jijila şi oraşuluĭ Măcin, situat în partea de N.-V. a plăşeĭ; este format de vre-o revărsare a Dunăreĭ, cu care acum comunică prin o gîrliţă; are 70 hect. întindere; este înconjurat numaĭ cu stuf.

Oaieĭ (Drumul-), *drum* natural, în jud. Teleorman, înlocuit pe alocurea prin şosele vecinale. Vine de la munte, intră în judeţ printre comunele Crîngeni-Băşeşti, apucă pe cîmpia moşieĭ Dorobanţul şi merge pe lîngă com. Şegarcea-din-Deal pănă în dreptul com. Liţa.

Oaieĭ (Grindul-), *grind*, saŭ loc ridicat deasupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ urbane Măcin şi pe al cătunuluĭ saŭ Ghecet; are o formă lunguiaţă, îndreptîndu-se de la S.-V. spre N.-V., punînd în comunicaţie Grindul-Pietroiuluĭ cu grindul Clecea-Mare; are o întindere de 8 hect. neproductive; prin el trece gîrla ce uneşte Balta-Oaieĭ cu Dunărea.

Oaieĭ (Movila-), *cătun*, al com. Colibia, jud. Buzăŭ, cu 560 locuitorĭ şi 114 case.

Oaieĭ (Movila-), *movilă*, în jud. Buzăŭ, com. Cilibia, pe care e zidită biserica cătunuluĭ Movila-Oaieĭ.

Oaieĭ (Movila-), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Cilibia, cătun. Movila-Oaieĭ, formată din două trupurĭ: Movila-Oaieĭ şi Sforile-Banuluĭ; are 1400 hect., mare parte arabile, puţin smîrc şi stufăriş şi 20 hect. crivină.

Oaieĭ (Vadul-), *trecătoare* peste pîrîul Bisca-Mică, jud. Buzăŭ, com. Goideşti.

Oalelor (Grindul-), *grind*, saŭ loc ridicat deasupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Pisica şi pe al cătunuluĭ saŭ Azaclîul; este situat în partea de N.-V. a plăşeĭ şi în cea de V. a comuneĭ; pleacă de pe malul Dunăreĭ şi se îndreaptă spre E.; are o formă lunguiaţă; la V., stă în legătură cu Grindul-Văl-canuluĭ; la S., e mărginit de balta Combra; are o întindere de 40 hect.; cu pămîntul de pe el se fac oale de locuitorĭi din Azaclîŭ.

Oalelor (Valea-), *pîrîu*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Faraoanele; izvoreşte din Dealul-Capreĭ; trece prin mijlocul com.; udă cătunul de reşedinţă şi se varsă în rîul Milcovul, pe dreapta luĭ.

Oanca, *sat*, în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Rădeşti, spre S.-V. de satul Rădeşti. Pe lîngă acest sat, care este cel maĭ din mar-

ginea de S.-E. a jud., trece șoseaua județeană Bîrlad-Galați, trecînd de aicĭ la Bursucani, în jud. Covurluiŭ.

Oancea, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, a cincea comună a jud. Covurluiŭ de pe malul Prutuluĭ. Numirea sa vine de la pîrîiașul Oancea, ce-o străbate. Se află la 58 kil. de Galați, în dreptul orașuluĭ basarabean Cahul. Se mărginește la N. cu com. Rogojeni; la E., cu Prutul; la S.-V., cu teritoriul com. Vlădești. Este formată din două cătune: Oancea (reședința) și Slobozia-Oancea saŭ Onești, întîiul la vr'o 4 kil. spre N. de al doilea. Oancea locuită numaĭ de răzășĭ, iar locuitoriĭ din Slobozia-Oancea sunt foștĭ clăcașĭ împroprietăriță. 1864.

Satul Oancea are înfățișarea unuĭ orășel și servește ca mic port pe Prut și ca trecătoare în Basarabia, avînd și biuroŭ vamal, sucursală a biurouluĭ Galați. Are o populație de 555 familiĭ, saŭ 2231 suflete, din carĭ 407 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una, în partea din valea a Oancei, cu hramul Sf. Arhanghelĭ, de lut și învelită cu stuf, vechĭe de peste 100 anĭ și a doua, în partea din deal, cu hramul Adormirea-Maicei-Domnuluĭ, de piatră, construită de vr'o 70 anĭ de familia Onu, constituind ambele o parohie, cu catedrala Adormirea, avînd un preot paroh, un preot ajutor și 4 cîntărețĭ; 2 școlĭ, una de băeți și a doua de fete, cea de băeți înființată la 1865, condusă de 2 învățătorĭ și frecuentată de 119 elevĭ și cea de fete înființată în 1869 și frecuentate de 32 eleve. Pentru ambele școlĭ s'a clădit în anĭ 1889—90 un local dublu din fondul de 50000 ruble, hărăzit în acest scop de către filantropiĭ soțĭ Stroescu, Romînĭ basarabenĭ din Odesa.

In Oancea, proprietatea mare e reprezintată prin moșiile Slobozia-Oancea a d-luĭ Mihail Onu, ambasador al Rusieĭ la Atena (Romîn băștinaș din Oancea, născut pe la 1834—35, din părințiĭ medelnicerul Constantin Onu și soția sa Elena, născută Străjescu), și moșia Oancea, împărțită în treĭ trupurĭ micĭ; iar proprietatea mică e a răzășilor și foștilor clăcașĭ împroprietăriță. 1864.

Ocupația de căpetenie a locuitorilor e agricultura și creșterea vitelor; se face însă și puțin negoț; femeile cultivă pe o scară întinsă vîrmiĭ de mătase.

Numărul total al vitelor e de 1343 capete.

Veniturile comunale se ridică la 15768 leĭ și 83 banĭ și cheltuelile, la 9041 leĭ și 42 banĭ.

Vechimea Oanceĭ este depărtată. Cu privire la formarea acestuĭ sat, iată ce se spune într'un suret de la Ștefăniță-Vodă (cel-Tînăr), Domnul Moldoveĭ:

Facem înștiințare precum aŭ venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri, slugile noastre. Barbul și cu frate-său Șerban, feciorii luĭ Ivașcu Plop de nimenĭ siliți și aŭ împărțit între sine a lor drepte ocine și aŭ rămas împăcate slugele noastre. Barbuluĭ partea luĭ, satul anume Sîrbi, în gura Oanceĭ, unde a șezut Judjula și pre din sus de Scheea și cu jumătate de Ezurcani și jumătate din sat de Grăpeni pe Horincea; iar din partea frăți-ne-său slugeĭ noastre, luĭ Șerban, a rămas satul anume Dănești și la Prut Sovîrcani și jumătate din sat de Grăpeni pe Horincea și jumătate de Ezurcani. Deci noĭ văzînd a lor bună învoială și împărțială, așișderea și de la noĭ am dat și am întărit slugeĭ noastre Barbuluĭ, pe cele de mai sus arătate, anume: Sîrbi în satul Oancea, unde a șezut Judjula și pre din sus de Scheea și cu jumătate de Ezurcani și pre jumătate de sat din Grăpeni pe Horincea, ca să fie luĭ de la noĭ uric cu tot venitul, luĭ și copiilor luĭ, nepoților și strănepoților și tot neamul ce se va alege mai aproape, nerăsluit nicĭ-o-dată în vecĭ. Iar hotarul acelor sate ce s'aŭ zis sus, anume Sîrbi la gura Oanceĭ și cea mai de sus Scheea, și cea jumătate de Ezurcani și jumătate de sat din Grăpeni pe Horincea, să le fie lor de pe toate părțile după hotarul cel vechiŭ, pe unde aŭ umblat din vecĭ. Pentru aceea, cine va fi Domn Țăreĭ aceștia să nu strice a noastră danie și întăriturĭ, ci mai vîrtos să dea și să întărească, de vreme ce le am dat și le am întărit, pentru a lor dreaptă și încredințată slujbă, și pentru întărirea a celor de mai sus scrise, am poruncit domnuluĭ credinciosuluĭ boerul nostru Trotușanu, vel logofăt, să scrie, și a noastră pecete către această carte să o lege.

Anul Creațiuneĭ 7029 (1521 d. Christ.), Aprilie, 20.

Oancea, *sat*, la E. de com. Șuțești pe drumul Șuțești-Movila-Mireseĭ, jud. Brăila, la 5 kil. spre S. de satul Șuțești.

Are 15 case, cu 73 locuitorĭ, carĭ aŭ 149 vite marĭ cornute, 80 caĭ, 650 oĭ și 49 rîmătorĭ.

Oancea, *sat* răzășesc și reședința comuneĭ cu acelașĭ nume, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, mic port pe Prut și trecătoare în Basarabia, cu biuroŭ vamal, sucursală a celuĭ din Galați. Are 409 familiĭ, saŭ 1835 suflete; 2 bisericĭ și 2 școlĭ.

Oancea, *moșie* particulară, în treĭ trupurĭ, com. Oancea, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, maĭ înainte unite la un loc, din carĭ unul de 170 hect., al doilea de 146 și al treilea de 150 hect.

Oancea, *pădure*, jud. Neamțu, în întindere de 290 pog. (vezĭ Ocea-Blebea).

Oancea, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Grozești, care se varsă în Pîrîul-Sărat.

Oancea, *pîrîiaș*, ce trece prin satul Oancea, jud. Covurluiŭ, și se varsă în Prut.

Oanceï (Valea-), *vale*, izvorește de la locul numit Poiana-Mare, com. Salcia, pl. Podgoria, jud. Prahova; se împreună în raza comuneï cu izvoarele: Ciucjurul, Bilcilor, Cîineluï, Păcureï, Stupina-Popiï, Burlacul și Vulpea, și formează gîrla Salcia.

Oanțul, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Vadurile, situat pe malul drept al rîuluï Bistrița.

Are o populație de 128 fam., saŭ 488 suflete, carï locuesc în 129 case; 1 moară și 1 piuă.

Locuitoriï se ocupă cu agricultura și plutăria.

Oanțul, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Vadurile; izvorește dintre Culmea-Tarcăuluï și a Harmanuluï; se varsă pe partea dreaptă a rîuluï Bistrița, lîngă satul cu acelașï nume.

Oarba, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Zătreni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populațiune de 295 locuitorï.

Oarba, *pisc*, ce se lasă din Dealul-Oltețuluï, în partea de E. a com. Zătreni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Se numește ast-fel pentru-că maï înainte eraŭ aci pădurï dese, grele de străbătut.

Oarba, *deal*, la V. comuneï Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, numit ast-fel de la pădurile dese și întunecoase ce aŭ existat aci.

Oarba, *pîrîiaș*, ce izvorește din treï locurï: văile Carpenï, Gruiul și Viile, jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Rogojeni, și se varsă în jos de Rogojeni (la marginea sudică a satuluï), în pîrîul Horincea.

Oarbei, saŭ Chirileștilor (Valea-), *vale*, pe care se află satul Chirilești, jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Rogojeni.

Oarzele, *trup de moșie*, a moștenilor Coșoești, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca.

Oarzelor (Dealul-), *deal*, jud. Tecuciŭ, la E. de satul Crăești.

Oasele, *sat*, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Cuca, la 4 kil. în partea de N.-V. de reședința comunală. E satul cel maï mare din com. și format din puțin răzeșï, maï mulțï foștï clăcașï și însurățeï împroprietăriță.

Are 182 case, 209 familiï, saŭ 886 suflete; o biserică și o școală, situate în valea și pe coasta ce vine despre N., de la Bălenï, către S., spre Pechea. Are un teritoriŭ în întindere de 4860 hect., din carï 2431 arabile, 514 hect. 80 ariï pădure, 715 imaș și restul viï și vatra satuluï. Terenul săŭ e în mare parte nisipos și clisos.

Legenda spune că numele de Oasele ar veni de la un războiŭ întîmplat aice, în urma căruia aŭ murit maï mulțï oșteni, ale căror rămășițe aŭ fost înmormîntate în acest loc.

Oasele, *moșie* a statuluï, fostă pendinte de mănăstirea Sf. Sava, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Cuca. Are o întindere de 1350 hect. și se arendează cu 20600 leï anual.

Oasele, *lac*, pe proprietatea Stăneștï, pl. Marginea, jud. Vlașca, de unde încep vîlcelele Tutunarul, Sgîrciților și Ciunguluï.

Oasele, *pichet pe Dunăre*, cu No. 13, jud. Ilfov, la S. de Olteniță.

Oba-Bair, *deal* însemnat, în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul comunelor Cernavoda (urb.) și Teleorman (rur.); se desface din Dealul-Turculuï și anume din vîrful Deocea-V.; se îndreptează spre S., avînd o direcție generală de la N.-V. către S.-E.; merge printre văile Geaba-Culac, spre N.-E. și Oba-Culac, spre S., pînă la satul Cilibi-Chioi; înălțimea sa este de 126 m., în vîrful Maiac-Oba; este așezată în partea de N.-V. a plășeï, cea de E. a comuneï Cernavoda și cea de S.-V. a com. Tortoman; este acoperită cu pășunï și fînețurï.

Obădăria, *parte din șesul* Șomuzuluï-Mare, în mijlocul satuluï Dolhești, jud. Suceava.

Obcina, *plaiŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Schitul-Frumoasa.

Obeada, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Sudiți, situat pe cîmpul Bărăgan.

Obedeanca, *rîŭ*. Izvorește din jud. Mehedinți, din micï izvoare. Pătrunde în jud. Dolj prin pl. Dumbrava-d.-s. și se varsă pe malul drept al rîuluï Jiul, în com. Breasta după ce udă, afară de Breasta, comunele: Țiul, Cernătești, Rasnicul, Predești. In cursul săŭ superior, este format din treï micï piraie, care curgînd de la V. spre E., către com. Beloțul, se unesc, în apropiere de com. Predelești, cu gîrla ce trece prin com. Țiul, Cernătești și Rasnicul, dînd naștere rîuluï Obedeanca. Cele treï piraie ce formează cursul superior al acestuï rîŭ sunt: Gogoșul, Ștefănelul și Beloțul. Cu aceste piraie se maï unesc și acele din comuna

Șopotul: Valea-Recea și Șopotul. In com. Țiul, rîul Obedeanca este cunoscut sub numele de Valea-Corzului. De aci trecînd în com. Cernătești, curge prin valea Cernătești și se încarcă pe stînga cu pîrîul Cernătești. Udă com. Rasnicul, unde se încarcă pe stînga cu pîrîul Rasnicul. Pînă în dreptul acesteĭ comune are direcțiunea de la V.-E.; de aci se lasă în jos către com. Beloțul, unde se încarcă cu pîraiele de maĭ sus. Trece în com. Predești, de unde se încarcă pe dreapta cu pîrîul Meretelul și în fine intră pe teritoriul comuneĭ Breasta, unde primește pîrîul Breasta.

Obedeanu, *fîntînă*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Cernelile, zidită la 1821 de Petrache Obedeanu și reziditâ la 1893 de d-na Eliza Opran.

Obedeni, saŭ **Obedeanca,** *com. rur.*, și reședința pl. Glavacioculŭ-Neajovul, jud. Vlașca. Se compune din: Angheleștĭ, Bucșani-d.-j., Obedeanca, Pîrlita și Vadul-Lat, situate în pl. Neajlovuluĭ, pe valea cu acelașĭ nume, ce vine din sus de Corbi-Ciungi, la 32 kil. de Bucureștĭ și la 56 kil. de Giurgiŭ. Aci dă Drîmbovnicul în Neajlov.

Are o populație de 1279 suflete, din carĭ 269 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, ținînd de parohia Obedeanca, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o școală mixtă, cu 4 clase, frecuentată de 44 băețĭ și 3 fete.

Budgetul com. e la venitурĭ de 11787 leĭ și la cheltuelĭ, de 7019 leĭ.

S'a arat în această comună (1894) o suprafață de 1480 hect., cu diferite cereale.

Cea maĭ mare depărtare între cătunele din această parohie este de 4½ kil.

Obedeni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Vărăști-Obedeni, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S. de Vărăști, pe malul stîng al rîuluĭ Sabarul. La S. e înconjurat de pădure. Aci țărmul drept al Sabaruluĭ e smîrcos.

Se întinde pe o suprafață de 955 hectare, cu o populație de 655 locuitorĭ.

D-niĭ frați Obedenaru aŭ 685 hect. și locuitoriĭ, 270 hect. Proprietariĭ cultivă 610 hect. (40 izlaz, 20 vie, 15 pădure). Locuitoriĭ cultivă 252 hect. (15 sterpe, restul vie).

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 moară cu apă; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 2 podurĭ stătătoare.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 392 și al celor micĭ, de 721.

Obedeni, saŭ **Obedeanca,** *cătun*, pendinte de com. cu același nume, jud. Vlașca, pl. Neajlovuluĭ, situat în valea Neajlovuluĭ unde este gura văiĭ Drîmbovniculuĭ. Proprietate a d-luĭ Ghiță Niculescu, cumpărată din trupul cel mare al moșieĭ Clejani. Acest trup merge pînă la Coșoaia, de care o desparte apa Milcovuluĭ.

Are o suprafață de 1300 hect. S'a dat la 102 locuitorĭ foștĭ clăcașĭ o suprafață de 306 hect. Are un venit anual de 20000 leĭ.

In cătun este o școală și o biserică.

Tot aci este reședința plășeĭ Neajlovul, azĭ unită cu a Glavacioculuĭ, și reședința judecătorieĭ de ocol.

Are un oficiŭ telegrafo-poștal înființat în 1882 și al cărui venit pe 1896—97 a fost de leĭ 5754, banĭ 98; un han mare de zid; o casă, tot de zid, pentru subprefectură și judecătoriă. Case pentru proprietar, pătule, magaziĭ bune și îndestulătoare; o moară cu turbină pe apa Neajlovuluĭ.

Locuitoriĭ posedă vite multe și în special oĭ și rîmătorĭ.

Obedeni. Vezĭ Ciocoveni, Ilfov.

Obedinul, *sat*, jud. Dolj, pl. Doljul-d.-s., com. Breasta, cu 81 locuitorĭ și 37 case. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Breasta, ce este la 2 kil.

Obeni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Ionești-Minculuĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Vilcea. Are o populație de 322 locuitorĭ; o școală, frecuentată de 29 copiĭ; o biserică, zidită la anul 1842 de Duțu Comănoiŭ. Cade în centrul comuneĭ. Este străbătut la E. de calea ferată și șoseaua națională.

Obiala-Mare, *movilă*, jud. Brăila, situată în pl. Ianca, spre N. de com. Cireșul, în drumul de la Cireșul la Filipești.

Obiala-Mică, *movilă*, situată în pl. Ianca, jud. Brăila, spre N. de com. Cireșul, în drumul de la Cireșul către Filipești.

Obidiți, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat.

Și-a luat numele de la moșia Obidiți.

Este așezată în partea de E. a județuluĭ, la 4 kil. spre E. de orașul Rîmnicul-Sărat și în partea de E. a plășeĭ, la 8 kil. spre E. de com. Sgîrciți, reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Ștubeĭ, la 5 kil. și Bălțați, tot la 5 kil.

Se mărginește la N.-E. cu com. Ștubei; la S., cu com. Costieni-d.-j.; la V., cu com. Bălțați.

Este o comună de cîmp, neavînd alt accident de teren afară de malurile Rîmniculuĭ.

Rîul Rîmnicul-Sărat o udă în partea de N., de la V. la E.; Iazul-Morilor, la S. Mai sunt și 11 puțurĭ (1—12 m. adîncime).

Cătunele care o compun sunt: Obidițĭ, reședința, la V., și Mărăcini-Greculuĭ, la E.

Suprafața comuneĭ este de 2563 hect., din carĭ 200 hect. vatra comuneĭ, 363 hect. ale locuitorilor, 2000 hect. ale particularilor. Din acestea: 1368 hect. arabile, 400 hect. imaș, 100 hect. pădurĭ, 150 hect. fînețe, 345 hect. neproductiv.

Are o populație de 189 familiĭ, saŭ 771 suflete; o biserică, cu hramul S-țiĭ Voevezĭ, zidită la 1857 de preoțiĭ Ion și Mihalcea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală de băeți, fondată în 1876 de stat, condusă de 1 învățător și frecuentată de 27 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 pluguri; 230 boĭ, 112 vacĭ, 105 caĭ, 60 ieșe, 484 oĭ, 9 capre și 110 rîmătorĭ. Comerciul constă în importul de coloniale, țesăturĭ, spirtoase și în exportul de cereale; transportul se face prin gara Rîmnicul-Sărat. Sunt 7 comercianțĭ, din carĭ 4 cîrciumarĭ.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Rîmnicul-Măicănești, ce trece prin comună; calea spre Sălcioara-Ghergheasa-Amara.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3000 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 2796 leĭ.

Obidițĭ, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul de reședință al com. Obidițĭ, așezat pe Rîmnicul, la E. com. Are 130 hect., cu o populație de 105 familiĭ, saŭ 447 suflete, din carĭ 93 contribuabilĭ; o biserică și o școală.

Obieleĭ (Valea-), *vale*, izvorește de la poalele de E. ale munteluĭ Pleșuva-Mare, curge de la V. spre E. și se varsă în rîul Prahova, pe țărmul drept, în raionul com. Comarnicul, plaiul Peleșul, jud. Prahova.

Obilești, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., pe pîrîul Valea-luĭ-Bălan.

Este așezat în Nordul județuluĭ, la 32 kil. spre N.-E. de orașul R.-Sărat și în Vestul plășeĭ, la 15 kil. spre V. de Măicănești, reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Mărtinești, la 7 kil.; Gologanul și Slobozia-Mihălceni, la 8 kil.

Se mărginește la N. cu com. Gologanul; la V., cu com. Slobozia-Ciorăști; la E., cu Rîmniceni și la S., cu Mărtinești.

Pîrîul Bălanul e singurul care o udă prin mijloc. La E. e rîul R.-Sărat. Mai sunt și 54 puțurĭ (7—10 metrĭ adîncime).

Cătunele carĭ o compun sunt: Obilești, reședința, la N., Bordeasca, la S.

Suprafața com. este de 6357 hect., din care 2224 hect. ale locuitorilor, 120 hect. vatra com. și 4133 hect. ale particularilor. Din acestea: 4311 hect. arabile, 1400 hect. imaș, 21 hect. pădure, 65 hect. vii, 600 hect. fînețe.

Are o populație de 371 familiĭ, saŭ 1600 suflete; 2 bisericĭ, una în căt. Obilești, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ, zidită în 1873 de preotul Andreĭ Chiru cu locuitoriĭ și deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; și a doua în căt. Bordeasca, cu hramul Nașterea Maiceĭ Domnuluĭ, zidită în 1873 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; o școală mixtă, fundată în 1878, condusă de 1 învățător și frecuentată de 102 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este bună, acesta fiind negru și argilonisipos.

Locuitoriĭ posedă: 280 pluguri; 1 moară cu aburĭ, 1 mașină de semănat și 1 de secerat; 760 boĭ, 466 vacĭ, 100 caĭ, 232 ieșe, 3 măgarĭ, 2528 oĭ, 2 capre și 280 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de coloniale, spirtoase, bumbac și manufacturĭ, și în exportul de cereale și vite; transportul se face prin stația Gugești la 20 kil. spre V.

Sunt 13 comercianțĭ, din carĭ 1 băcan, 8 cîrciumarĭ și 1 marchidan; 2 cojocarĭ, 2 potcovarĭ, 1 plăpămar, 1 tîmplar, 1 măcelar, 1 geamgiŭ și 1 bogasier.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Vîrteșcoi-Brăila și drumurile spre: Mărtinești, Rîmniceni, Maluri, Bogza-Voetinul-R.-Sărat, gara Gugești.

Budgetul com. e la venitурĭ de 6482 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 6444 leĭ.

Obilești, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul de reședință al com. Obilești. Are 4857 hect. întindere; o populație de 202 familiĭ, saŭ 847 suflete, din carĭ 252 contribuabilĭ; o biserică și o școală.

Obilești, *fostă stație de caĭ de poștă* la 1836, pe drumul între București și Călărași, jud. Ilfov.

Obilești, *lac*, în jud. Ilfov, plasa Mostiștea, format de Valea-Mostiștea și Valea-Cioranilor.

Obilești-Noĭ, *com. rur.*, în jud.

Ilfov, pl. Negoești, situată la E. de București, lîngă lacul Obilești, la 66 kil. de București. Stă în legătură cu com. Frăsinetul și Obilești-Vechĭ prin șosele vecinale.

Se compune din satele: Buzoeni, Orășani și Obilești-Noĭ, cu o populație de 1688 suflete, din carĭ 301 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 314 case.

Suprafața totală a com. este de 4760 hect.

Moștenitoriĭ Principeluĭ N. Bibescu aŭ 3983 hect. și locuitoriĭ, 777 hect. Proprietarul cultivă tot terenul, rezervînd pentru izlaz 200 hect. (400 hect. pădure). Locuitoriĭ, din pămîntul lor, rezervă pentru izlaz 57 hectare.

Are: o biserică; 2 școale; 1 moară cu apă; 2 mașinĭ de treerat; 1 heleșteŭ; 1 pod stătător.

Aci se fac 3 tîrgurĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 7232 leĭ și la cheltuelĭ, de 6260 leĭ.

Dintre locuitorĭ, 369 sunt plugarĭ, 8 sunt industriașĭ, 16 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitoriĭ posedă: 177 plugurĭ: 24 cu boĭ și 153 cu caĭ; 230 care și căruțe: 27 cu boĭ și 203 cu caĭ; 785 caĭ și iepe, 8 armăsarĭ, 218 boĭ, 661 vacĭ și viței, 7 taurĭ, 73 bivolițe, 31 capre, 2327 oĭ și 168 porcĭ.

Comerciul se face de 10 cîrciumarĭ și 2 hangiĭ.

Locuitoriĭ improprietăriți sunt 176 și neimproprietăriți, 229.

La 1821, Turcĭĭ sub conducerea luĭ Chehaia-Bei, venind de la Silistra spre București, aŭ poposit la Obilești.

Obilești-Noĭ, *sat*, pl. Negoești, jud. Ilfov, făcînd parte din com. rur. cu același nume. E așezat la E. de București, între Valea-Argoveĭ și malul de E. al laculuĭ Obilești. Aci este reședința primărieĭ.

Suprafața totală a satuluĭ e de 4760 hect. (împreună cu cătunele Buzoeni și Orășani), cu o populație de 1391 locuitorĭ.

Moștenitoriĭ Principeluĭ N. Bibescu aŭ 3983 hect. și locuitoriĭ, 777 hect. Pentru izlaz s'aŭ rezervat 200 hect., iar 400 hect. sunt pădure. Locuitoriĭ aŭ și eĭ 57 hect. izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; 2 școale, una de băeți și a doua de fete, frecuentate de 32 elevĭ și 23 eleve; 1 moară cu apă; 2 mașinĭ de treerat; 1 heleșteŭ; 1 pod.

În fie-care an se fac aci trei tîrgurĭ de vite, obiecte și băuturĭ spirtoase, la 25 Martie, 21 Maiŭ și 6 August.

Comerciul se face de 9 cîrciumarĭ și 2 hangiĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 1407 și al celor micĭ, de 1677.

Obilești-Vechĭ (Silištea), *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Negoești, așezată la E. de București, între Valea-Argoveĭ și malul de N. al laculuĭ Obilești, la 69 kil. de București. Populația comuneĭ este de 941 suflete, din carĭ 176 contribuabilĭ, locuind în 191 case și 2 bordee. Stă în legătură cu com. Obilești-Noĭ prin o șosea vecinală.

Această comună este însemnată în istoria Țăreĭ prin lupta ce se dete aci între Turcĭ, Rușĭ și Romînĭ la anul 1807.

Aci se face un bun comerț cu peștele ce se scoate din lacul Obilești și cu lemnele din pădurile vecine.

Suprafața totală a comuneĭ e de 1500 hect.

Moștenitoriĭ Principeluĭ N. Bibescu aŭ 885 hect. și locuitoriĭ, 615 hect. Proprietarul cultivă 845 hect. (30 izlaz, 10 pădure). Locuitoriĭ rezervă 75 hect. pentru fînețe.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoți și 1 cîntăreț; o școală mixtă, frecuentată de 25 copiĭ; 1 heleșteŭ, pe proprietatea familieĭ Bibescu.

Budgetul com. e de 2989 leĭ la venitурĭ și de 2937 leĭ, la cheltuelĭ.

Dintre locuitorĭ, 211 sunt plugarĭ, 41 aŭ diferite profesiunĭ.

Eĭ posedă: 110 plugurĭ: 12 cu boĭ și 98 cu caĭ; 142 care și căruțe: 17 cu boĭ și 125 cu caĭ; 540 caĭ și iepe, 52 armăsarĭ, 105 boĭ, 302 vacĭ și viței, 57 taurĭ, 20 bivolĭ, 45 bivolițe, 28 capre, 335 porcĭ, 979 oĭ.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Improprietăriți sunt 126 locuitorĭ și neimproprietăriți, 141.

Pe teritoriul acesteĭ comune este Dealul-Beciuluĭ, numit astfel pentru că pe el a avut Constantin Brîncoveanu palat la 1712 după ducerea luĭ Brîncoveanu la Constantinopole, palatul căzut în ruine și a rămas numaĭ beciul de sub palat ale cărui urme se văd și azĭ. Pe acest deal Brîncoveanu a avut observator de unde privea în București.

Această comună este străbătută de văile: Gura-Văiĭ, Valea-Cotuluĭ, Palanga, Valea-Viei, Valea-Cocoruluĭ, pe care se cultivă tot felul de cereale. Afară de acestea maĭ sunt văile: Milotina și Ciorani, prin carĭ trec micĭ pîrale, ce poartă aceste nume.

Obislavi, *com. rur.*, pl. Neajlovul, jud. Vlașca, situată la extremitatea N. a plășeĭ, pe rîul Obislavi, la hotarul spre jud. Dîmbovița. Proprietate a statu-

lui, fostă a mănăstirei Mitropoliei, se arendează cu Crovul, cu 15400 lei anual.

Intinderea moșiei e de 1800 hect. S'a dat la 200 locuitori foști clăcași o suprafață de 600 hect. Are o pădure în 3 pîlcuri, în suprafață de 199 hect.

Are o populație de 1248 suflete, din cari 249 contribuabili; o biserică, deservită de 1 preot și 2 d'ascăli, ținînd de parohia Fundul-Părului; o școală mixtă, condusă de 1 învățător, și frecuentată de 21 copii; 3 circiumi.

Budgetul comunei e la venituri de 7125 lei și la cheltueli, de 6608 lei.

Este departe de Giurgiu, de 82 kil.; de Obedeni, reședința plășei, de 9 kil.; de București, de 48 kil. și de stația drumului de fer Titu, de 18 kil.

Are o șosea județeană, ce duce la Pitești, apoi pe Valea-Neajlovului, la București, pe la Popa-Nae.

Obislavul, *com. rur.*, jud. Vilcea, pl. Olțețul-d.-s., formată din 3 cătune: Diaconești, Linia și Țuțurul. Este situată pe rîul Obislavul, între Dealul-Muerei și Urziceni, la 70 kil. de reședința județului și la 5 kil. de a subprefecturei.

Până la anul 1875, comuna Obislavul era întrupată la comuna Tina, iar dela această dată s'a separat.

Are o populație de 781 suflete, din cari 158 contribuabili, cari locuesc în 230 case; o biserică reparată, la anul 1852.

Locuitorii se ocupă mai mult cu plugăria. Ei posedă: 27 cai, 300 boi, 235 vaci, 80 capre, 270 oi, 380 porci; mulți meri, peri, nuci și cireși.

Toți locuitorii sunt moșneni.

Cu izlaz comuna are 878 hect. pămînt.

Veniturile și cheltuelile comunei se urcă la 1130 lei anual.

E brăzdată de dealurile: Muereî, Urzici, Țuțurul, Măgura și udată de văile: Obislavul, Edera și Valea-Stinei. Locurile din jurul comunei se numesc: Obislavul, Moșteni și Hotarul.

Obislavul, *pădure* particulară, supusă regimului silvic, în jud. Vilcea, pl. Olțețul-d.-s., com. Obislavul.

Obislavul, *vale*, com. Obislavul, pl. Olțețul-d.-s., jud. Vilcea. Se varsă în Olțețul.

Obița, *pîriă*, în com. rur. Vidimirești, plaiul Cloșani, jud. Mehedinți, formată din pîraiele Rudina și Șovernele; are .morî pe dînsa și se varsă în rîul Iupca la Popești.

Obîrșa, *munte*, comuna Albești, pl. Dîmbovița, jud. Muscel.

Obîrșeni, *com. rur.* și *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, spre S.-E. și la 19 kil. de Bîrlad, la marginea jud., pe pîr. Jeravățul. Formează o comună (com. Obîrșeni) cu cât. Pleșa. In toată com. sunt 528 locuitori, din cari 179 contribuabili, locuind în 149 case. Satul are o populație de 126 locuitori și 55 case.

Are o școală primară de băeți; 2 biserici; o moară cu vapori.

Se cultivă viea pe o suprafață de 39,50 hect. Se lucrează rotăria și se fac spete, ce se întrebuințează de femei la țesutul pînzei. Se cultivă gîndacii de mătase.

Comerciul se face de 6 persoane.

Obîrșeni-Boerești. Vezi Obîrșeni-Clăcași, *sat*, jud. Tutova.

Obîrșeni-Clăcași, *com. rur.* și *sat*, în jud. și pl. Tutova, spre N.-V. de oraș pe pîr. Iezerul și aproape de sorgintea sa. Satul formează o comună (com. Obîrșeni) cu cătunul Obîrșeni-Răzăși și Valea-Iezerului (Lingurari), avînd o populație de 484 suflete, din cari 85 contribuabili și 140 case.

Are 14,25 hect. vie, din cari 825 nelucrătoare și 2 hect. livezi de prunî.

Comerciul se face de 3 persoane.

Se mai numește și Obîrșeni-Boerești.

Obîrșeni-Răzăși, *sat*, în jud. și pl. Tutova, com. Obîrșeni, lîngă satul Obîrșeni-Clăcași. Are o populație de 87 locuitori și 27 case.

Obîrșia, *com. rur.*, pl. Siretul-d.-s., jud. Bacău, situată pe deal și în valea superioară a pîrîului Berheciul, care obîrșește pe teritoriul ei, din dealul Raiul, de unde 'i vine și com. numele de Obîrșia.

In vechime purta numele de Naforniță-lui-Conachi.

Este alcătuită din 2 cătune: Obîrșia, reședință, și Băimacul.

Se mărginește la E. cu com. Colțești, jud. Tecuciu; la N., cu com. Odobești; la V., cu com. Mărăști și la S., cu com. Tîrgul-Glodurile.

Are: o populație de 321 familii, sau 1220 suflete, din cari 641 agricultori, 8 meseriași, 2 comercianți, 14 cu profesiuni libere, 107 muncitori și 35 servitori, locuind în 328 case; o școală în satul Băimacul; 2 biserici, una în satul Obîrșia, a doua în cătunul Băimacul, deservite de 1 preot și 4 cîntăreți.

La Băimacul, sătenii Romîni, lucrează cobze, foarte căutate și răspîndite în toată țara.

Budgetul comunei e la ve-

niturĭ de leĭ 5395, banĭ 93 și la cheltuelĭ, de leĭ 1835, banĭ 7.

Totalul pămînturilor de cultură este de 850,85 hect.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de aproape 1317 hect.

Pădurea Bulăul ocupă o suprafață de 65 hect.

Proprietarĭ sunt: C. Șendrea, posedă 5589 hect.; Familia Ciuchi, 340,80 hect.; Pr. I. Știrbeĭ, 35,10 hect.

Viile aŭ o întindere de 25,45 hect.

Vite sunt: 77 caĭ, 861 vite marĭ cornute, 375 porcĭ, 20 capre și 322 oĭ.

Stupĭ cu albine sunt 73.

Com. Obîrșia este legată cu comunele: Secueni, Mărăștĭ și Glodurile, prin căĭ vecinale.

Distanțele: la Bacău, capitala districtului, 27 kil.; la com. Odobești, 5 kil.; la Mărăști, 4 kil.; la com. Tîrgul-Glodurile, 7 kil. și la com. Secueni, reședința plășeĭ, 9 kil.

Obîrșia, *com. rur.*, în pl. Gilortul, jud. Gorj, la N. comuneĭ Rădinești, pe valea Plosca, valea cea maĭ despre E. a plășeĭ Gilortuluĭ. Este numită astfel pentru-că este așezată la obîrșia văeĭ Plosca, între județul Vîlcea și comunele Rădinești și Piscoiul-de-Gorj.

E situat pe coaste și vîlcele și e formată dintr'un singur sat. Are o suprafață de 374 hect. din carĭ: 74 hect. pădure, 100 hect. arabile, 150 hect. fînețe, 10 hect. vie, 15 hect. livezĭ de prunĭ și 25 hect. izlaz, locurile fiind cam ripoase.

Are o populație de 138 familiĭ, saŭ 540 suflete, din carĭ 129 contribuabilĭ; o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ la anul 1852 și deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Locuitorĭĭ sunt moșnenĭ. Eĭ posedă: 45 pluguri, 54 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 160 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 80 capre, 85 oĭ și 170 rimătorĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de leĭ 768, banĭ 90, iar la cheltuelĭ, de leĭ 762.

Comunicația se face printr'o șosea comunală, care pune comuna în comunicație la S. cu com. Rădinești, precum și prin drumurĭ ordinare, care duc la alte cătune.

In Obîrșia se găsesc: 3 puțurĭ și 6 fîntînĭ.

Obîrșia, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul, la 64 kil. de orașul Turnul-Severin, situată pe deal și cîmpie. Și-a luat numele de la frumoasele izvoare și numeroasele fîntînĭ ce are în partea despre S., pe valea numită a Obîrșieĭ, pe unde curge și riul cu același nume. Se mărginește: la E., cu com. Guneni; spre N.-E., cu Dîrvari-d.-j.; spre N., cu Oprișorul; spre V., cu Izimșea; iar la S., cu Salcia. Comuna e formată dintr'un singur sat, avînd o populație de 1400 suflete, din carĭ 206 contribuabilĭ, locuind în 250 case.

Ocupațiunea locuitorilor este agricultura și creșterea vitelor; unĭĭ dintre eĭ se ocupă și cu facerea rogojinelor; alțiĭ se ocupă cu cizmăria și abageria.

Locuitorĭĭ posedă: 80 pluguri, 139 care cu boĭ, 26 căruțe cu caĭ; 80 stupĭ.

Prin comună trece șoseaua care duce de la Severin la Calafat.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecventată de 31 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 6479 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 2685 leĭ.

Vite: 762 vite marĭ cornute, 700 oĭ, 60 caĭ și 669 rimătorĭ.

In comună sunt: 2 dealurĭ: Dealul-Bîlciului și Dealul-Obîrșieĭ, care se află spre S. de riul Obîrșia, Valea-Ivașculuĭ; pîriul Obîrșia ce se formează din izvoarele comuneĭ și pe care se află și morĭ de măcinat.

Se fac treĭ bîlciurĭ anuale și anume: unul la Sf. Teodor, al doilea la Înălțarea Domnuluĭ și al treilea la 6 August (Schimbarea la față).

Loc istoric în comună sunt niște ridicăturĭ de pămînt, unde Rușiĭ, la 1854, aŭ fost bătuți cumplit de Turcĭ.

Obîrșia, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la 72 kil. de orașul Turnul-Severin. Și-a luat numele de la numeroasele văĭ (obîrșiĭ) ce are, și pe care este așezată.

Se mărginește: la E. cu comuna Mărășești; la S., cu comuna Siliștea; spre V., cu comuna Izverna; iar la N., cu riul Cerna. Obîrșia este formată dintr'un singur sat și este comuna cea maĭ ascunsă în munte dintre com. județuluĭ Mehedinți, cu drumurĭ grele de practicat.

Are o populațiune de 700 suflete, din care 70 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 130 case.

Locuitorĭĭ, pe lîngă agricultură, se ocupă maĭ cu seamă cu cultura albinelor, fiind singura comună din județul Mehedinți, aĭ căreĭ locuitorĭ posedă mulțĭ stupĭ; alțĭ locuitorĭ se ocupă cu facerea șindrileĭ.

Eĭ posedă: 8 pluguri, 2 care cu boĭ și 1 căruță cu caĭ; 80 stupĭ cu albine.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 3 cîntărețĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 546 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 453 leĭ.

Vite: 590 vite mari cornute, 460 oi, 900 capre, 42 cai și 460 rimătorĭ.

Are o șosea, care leagă centrul comunei cu comuna Mărășești.

Dealurĭ mai principale în comună sunt: la S., Dealul-Paharniculuĭ; la N., Culmea-Obîrșieĭ, Vîrful-Inalt și Poiana-Obîrșieĭ; iar spre V., Dealul-Godeanuluĭ.

Ape: Cerna, ce formează hotarul spre N., între Austro-Ungaria și Țara-Românească; pîraiele: Brebina, Ogașul-Gheciuluĭ, Braduluĭ, Șderuluĭ, Rămnuța-Mare și Rămnuța-Mică.

Văĭ sunt: Valea-luĭ-Dragne, de unde începe și Piscul-luĭ-Dragne, Valea-Seacă și Valea-Șderuluĭ.

Obîrșia, *com. rur.*, în mijlocul plășeĭ Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, formată din satul cu același nume și din cât. Coteni și Pîslari. Mai înainte a fost reședința subprefecturei pl. Balta.

Se învecinește la V. cu moșia Sadova; la S., cu com. Urzica spre S.-V., cu Vădastra și Vădăstrița și spre N.-E. cu Brastavățul. Se află la 24 kil. de Caracal și la 17 kil. de Corabia.

Are o populație de 263 familiĭ, saŭ 1020 suflete, din carĭ 225 contribuabilĭ; 2 biserici, Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ (1867) în Obîrșia și Sf. Dumitru în Coteni, deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, frecuentată de 13 copiĭ; 7 circiumĭ.

Vite marĭ sunt 773, vite micĭ 2100 și rimătorĭ 437.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 3977 leĭ și la cheltueliĭ, de 3939 leĭ.

Obîrșia, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., reședința com. rur. cu același nume, situat în vale, la obîrșia pîrîuluĭ Berheciul. E înconjurat de dealurile: Godovanul, Raiul și Băimacul. Are o populație de 180 familiĭ, saŭ 669 suflete; o biserică, clădită la 1875 de obștia locuitorilor, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 2 circiumĭ.

Vite sunt: 46 caĭ, 468 vite marĭ cornute, 6 capre și 190 porcĭ.

Obîrșia, *mahala*, în com. rur. Brădetul, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Obîrșia, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Mădulari, pl. Cerna-d.-s., jud. Vilcea. Are o populație de 250 locuitorĭ; o biserică, fondată la 1802. Cade în partea de N. a comuneĭ și este udată de rîul Cernișoara.

Obîrșia, *munte*, jud. Dîmbovița, aproape de graniță; în vîrful săŭ se află Omul, pisc înalt și ascuțit lîngă Bucegi.

Obîrșia, *moșie*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., comuna Berzunțul, făcînd parte din moșia Berzunțul.

Obîrșia, *moșie* a statuluĭ, în jud. Romanați, arendată anual cu 86440 leĭ, împreună cu trupurile Arvătești, Rotunda și Praporul. Aceste trupurĭ aŭ 733 pog. pădure, sunt pendinte de mănăstirea Brîncoveni, și țin de com. Obîrșia.

Obîrșia, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 250 hect., plaiul Nucșoara, jud. Mușcel.

Obîrșia, *potecă*, jud. Mehedinți, care merge peste Cerna în munte și peste graniță în Austria, ajungînd la satul Cereneva din Banatul Temișoareĭ.

Obîrșia, Piscul, Netotul și Oticul, *munțĭ* aĭ statuluĭ, jud. Mușcel, arendați cu 1300 leĭ anual.

Obîrtul, *cătunaș*, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, com. Lada, aproape la un loc cu comuna.

Obleagul, *munte*, acoperit cu pădure seculară, în com. rur. Ilovățul, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Obleagul, *vălcea*, care se formează la capul de E., al teritoriuluĭ com. Perișeți, pl. Siul-d.-s., jud. Olt; curge mai întîiŭ paralel cu Vălceaua-Vediței, apoĭ, trecînd pe teritoriul com. Mierlești, se împreună cu această vălcea și se varsă în gîrla Dorofeiul.

Oboga, *com. rur.*, în pl. Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați. Se compune din satele: Oboga-d.-s. (464 locuitorĭ), Oboga-de-Mijloc (400 locuitorĭ), unde e și primăria și Oboga-d.-j. (218 locuitorĭ), așezate lîngă apa Oltețul, în partea dreaptă, la 7 kil., spre N., de Balș și la 37 kil. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ e de 190 m. d'asupra nivelului Mărĭĭ.

Are o populație de 257 familiĭ, saŭ 1082 suflete, din carĭ 250 de contribuabilĭ; 3 biserici: S-f. Dumitru (1814), Sf. Niculae (1859) și Sf. Niculae în Oboga-d.-s. (1846), deservite de 3 preoți și 6 cîntărețĭ; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 20 elevĭ.

Budgetul com. este de 5509 leĭ la venitură și de 4491 leĭ la cheltueliĭ. Locuitorii se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Vite marĭ sunt 559, vite micĭ 960 și rimătorĭ 360.

Aci se fac, pe proprietatea

particulară, 2 bîlciurĭ, unul la 24 Iulie şi al doilea la 15 August; ţin cîte o zi; se face comerţ de vite marĭ şi micĭ, cereale şi alte producte ale industrieĭ domestice.

Oboga, *moşie*, în jud. Romanaţi, pl. Olteţul, com. Oboga, pendinte de schitul Şerbăneşti din Vîlcea, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti; are o întindere de 630 pogoane, din care 460 pog. pădure.

Oboga, *deal*, situat pe teritoriul com. Coteana, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, în partea de N.-V., cu direcţiunea N.-S., cam paralel cu Valea-Oltuluĭ şi Dealul-Brebenilor şi în lungime de aproape 4 kil. E acoperit cu arăturĭ.

Oboga, *vale*, în jud. Olt, între dealul Oboga şi Brebeni, pe care curge pîrîul cu acelaşĭ nume. Începe de la N. de Fîntîna-Turculuĭ; udă Ordoreşti şi se varsă în Olt, la S. de Ipoteşti, după ce parcurge o distanţă de 6—8 kil.

Oboga-de-Jos, *cătun* al com. Oboga, pl. Olteţul-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, la 1 kil. spre S. de Oboga-de-Mijloc, situat pe malul drept al apeĭ Olteţuluĭ; are 218 locuitorĭ.

Oboga-de-Mijloc, *sat*, în care se află primăria com. Oboga, jud. Romanaţi, situat lîngă Olteţul, la 7 kil. spre N. de Balş; are 400 locuitorĭ şi o biserică.

Oboga-de-Sus, *cătun* al comuneĭ Oboga, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat lîngă rîul Olteţul, la 1 kil. spre N. de Oboga-din-Mijloc; are 464 locuitorĭ şi o biserică, cu hramul Sf. Nicolae (1846).

Oboarele, *munte*, în jud. Dîmboviţa, care se mai numeşte şi muntele Pietroşiţa. Se află în sus de Moroeni, în dreapta, pe matca Ialomiţeĭ. Pe vîrful muntelui se află Vîrful-cu-Dor. Acest vîrf este vara plin de florĭ frumoase şi mirositoare şi de pe el se poate privi în depărtare spre Ploeşti şi Prahova. Coastele acestuĭ munte sunt pline de păduri marĭ şi bătrîne.

Oboarele, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, proprietate a moşnenilor Berevoeşti-Pămînteni, plaiul Nucşoara, jud. Muşcel, avînd, împreună cu pădurile Năvrapul şi Pipăruşi, o întindere de 3000 hect.

Oboarele-Mari, *împărcătoare*, în jud. Muşcel, plaiul Nucşoara, com. Berevoeşti-Ungurenĭ.

Oboarele-Micĭ, *pădure*, în jud. Muşcel. Vezĭ Plaiul-Lung.

Oboroceni-de-Jos, *sat*, în jud. Roman, plasa Siretul-d.-s., com. Heleşteni, spre S. de satul Heleşteni şi la 3 kil. de el, pe pîrîul Caracaşul. Este aşezat pe vale. Are o populaţie împreună cu Oboroceni-d.-s., de 137 familiĭ, saŭ 585 suflete, din carĭ 158 contribuabilĭ; o biserică ortodoxă, de zid, şi una catolică, de lemn, la care vin Ungurĭĭ din acest sat, ce ţine de parohia catolică Butea; o şcoală primară mixtă, frecuentată de 24 elevĭ. Se mai numeşte şi Caracaşul. Acest sat, împreună cu satele Oboroceni-d.-s. şi Volintireşti, forma înainte de 1886 o com. separată, com. Oboroceni, iar de la această dată s'a alipit la com. Heleşteni.

Oboroceni-de-Sus, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Heleşteni, spre S. de satul Heleşteni, la 3 kil. de el şi la N. de satul Oboroceni-d.-j. şi alăturea cu el. Este aşezat pe deal.

Are o biserică de zid. Este legat prin şosea cu oraşul Roman. Prin sat trece şoseaua judeţeană Piatra-Tupilaţi-Tîrgul-Frumos-Iaşi.

Locuitorĭĭ posedă 238 vite marĭ cornute.

In ce priveşte populaţia, vezĭ Oboroceni-d.-j.

Oborul-Bîlciuluĭ, *vale*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia, pe care este situată com.

Oborul-luĭ-Bîlbîe, *poiană*, jud. Muşcel, plaiul Dîmboviţa, com. Bădeni-Ungurenĭ.

Obraji, *trup de sat*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Răuţeşti.

Obraţele-de-pe-Sfoara-Predealul, *trup de pădure*, al statuluĭ, jud. Prahova, în întindere de 25 hect., care, împreună cu trupurile: Poiana-Laculuĭ (13 hect.), Valea-Garduluĭ şi Cotul-cu-Plopĭ (62 hect.), Bughea-d.-s. (45 hect.) şi Runcul (40 hect.), formează pădurea Văleni.

Obrăjeasca, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana a moşnenilor Obrăjeştĭ. Are cam 1700 hect., cea mai mare parte pădure şi puţin teren arabil. Se împarte în sforile: Cîrlovoaia, Măceşul, Potlogeasca, Stroeşti, Piţigoaica şi Ulmul.

Obreja, *deal*, situat în partea de E. a oraşuluĭ T.-Jiul, jud. Gorj. Aci se fac 2 bîlciurĭ pe an, unul la Înălţare şi al doilea la Cuvioasa Paraschiva; tot aci se face tîrg săptămînal în toate Joile. Pe acest deal se află şi o

grădină a Primăriei, hala de instrucție a regimentului de dorobanți, casarma regimentului de dorobanți și a escadronului de călărași, cîmpul de tras la semn; o fabrică de cărămidă; cîte-va magazii pentru grîu și porumb; un obor pentru porci; cimitirele orașului, unul romîn și altul catolic.

Obreja (Trupul-), *moșioară* a statului de 12 stînjeni, jud. Covurluiu, pl. Zimbrul, com. Cudalbi, arendată cu 178 lei anual.

Obrejeni, *cătun*, al com. Polovraci, plaiul Novaci, jud. Gorj, situat la S. comunei și pe cîmpia Polovraci. Are o populație de 17 familii, saŭ 52 suflete, din carî 20 contribuabili.

Locuitorii posedă: 5 pluguri, 2 căruțe cu cai, 10 care cu boi; 51 vite marî cornute, 6 cai, 65 oi, 37 capre și 42 porci.

Comunicația dintre cătun și comuna sa se face prin drumuri ordinare.

In Obrejani se găsesc 7 fîntîni.

Obrejița, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cät. com. Slobozia, așezat la E., pe pîrîul Slimnicul, la 1650 m. spre E. de cät. de reședință. Are 30 hect., cu 135 familii, saŭ 490 suflete, din carî 100 contribuabili; o biserică.

Obretinul, *baltă*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, situată în partea de V. a plășei și a comunei; este formată de revărsare anterioară a brațului Sulina, cu care acum comunică prin două gîrle; mai comunică și cu lacul Fortuna prin o gîrliță; are o lungime de aproape 5 kil. și o lărgime medie de 5 kil.; întinderea totală este de aproape 6 kil. p. (600 hect.), aparținînd comunei Cara-Orman; conține pește în mare cantitate, care se exportă prin Cara-Orman la Tulcea și Mahmudia, și de aci la Galați.

Obrijanca, *pîrîŭ*, jud. Iași, izvorește din pădurea Obrijeni, de sub Dealul-Mare, trece prin șesurile: Hertezul, Constandachi, Podobița și Mohorița, făcînd hotarul dintre comunele: Sinești și Popești, pl. Cîrligătura; de la locul numit Zmăul, curge pe teritoriul satului Obrijeni, com. Popești, pînă se varsă în pîrîul Bahluețul, în partea de N. a comunei.

Obrijeni, *sat*, în jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Popești, situat pe dealul Obrijeni, pe marginea căruia curge pîrîul Obrijanca. Are o întindere de 1216 hect., din carî 214 hect. sunt ale locuitorilor, iar restul, pe care se află și 214 hect. pădure, este proprietatea d-luĭ Ghica. Are o populație de 95 familii, saŭ 496 suflete; o biserică de lemn, făcută la 1825.

Vite: 154 vite marî cornute, 15 cai, 326 oi și 32 rîmători.

Obrijeni, *deal*, jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Sinești; începe din șesul Constandachi, cu ramificările: Mohorița și Rața, ce se prelungesc pe de-asupra satului Cotîrgaci; se întinde spre N., formînd un întins podiș, pe carî se face semănături de cereale.

Obrijeni, *deal*, pe care e situat satul Obrijeni, com. Popești, pl. Cîrligătura, jud. Iași; pe coasta luĭ se află o vie, în întindere cam de 18 hect.

Obrocari, *mahala* a orașului Slatina, jud. Olt, situată în partea de N., prelungindu-se pe valea Oltuluĭ, pînă la Valea-Mureĭ.

Ocea, *sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Humulești, avînd o întindere de 765 hect., cu o populație de 162 locuitorĭ, din carĭ 82 contribuabilĭ.

Vite: 137 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 23 porcĭ, 105 oĭ și 24 juncĭ.

Acest sat se află în aceeași linie cu satul Topolița.

Ocea, *deal* al comunei Pocegeni, jud. Gorj. Este întorsătura Dealuluĭ-luĭ-Bran, din partea despre E., care urmează malul drept al riuluĭ Blahnița, dînd naștere spre S. dealuluĭ Boia.

Ocea, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Fundul, com. Onicenĭ, jud. Roman; izvorește puțin maĭ la N. de satul Fundul-Oceĭ; curge de la N. la S.; udă satele Fundul-Oceĭ și Ciorneiul și, puțin maĭ spre N. de acest din urmă sat, se varsă în riul Birlad, pe dreapta. Valea sa este mărginită de dealurĭ foarte înalte.

Ocea, *vale* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Beceni; începe din Valea-Puțuluĭ și primește izvoarele: Gherghina, Ghinea, Dița, Bordeiul-luĭ-Vlad, Lacurile, Nucul, Pietrele, Țiganul, Ulmul, etc. și se varsă în riul Slănicul, la dreapta, în fața comunei Beceni, între colinele Berhanacea și Dărdăușul; în timp de ploae e mare și foarte violentă.

Ocea-Blebea, *moșie*, care a fost pendinte de Mănăstirea-Neamțuluĭ, jud. Neamțu, iar acum e proprietatea statuluĭ. Se află pe teritoriul com. Humulești, plasa de Sus-Mijlocul.

Arenda anuală: 2000 leĭ.

Oceţul, *pîriŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, care se varsă în Trotuș.

Ocheni, *sat*, făcînd parte din com. Condrăcheşti, jud. Tecuciŭ, situat pe dealul cu acelaşĭ nume, înconjurat de toate părţile de văĭ, la 2 kil. de reşedinţa comuneĭ, spre N.

Are o populaţie de 88 familiĭ, saŭ 440 suflete, locuind în 84 case; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Apostoli, făcută la 1780, după cum se vede scris în Minciŭ. A fost reparată de două orĭ, în urmă s'a ruinat şi în anul 1894 s'a zidit alta cu spesele d-luĭ Teodor Sturdza, proprietarul satuluĭ Ocheni, şi cu ajutorul obşteĭ locuitorilor. Are o Evanghelie şi sfinte vase donate de Maria, fiica luĭ Alexandru Moruzzi, Domnul Moldoveĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

In partea de E. şi V. a satului, pe vale, se găsesc izvoare cu apă de băut.

Locuitorĭĭ, foştĭ clăcaşĭ, s'aŭ împroprietărît la 1864.

Teritoriul satuluĭ este de 663 hect., din carĭ locuitorĭĭ stăpînesc 230 hect., iar d-l Th. Sturdza, restul.

Ocheni, *deal*, jud. Tecuciŭ, se întinde la N. de satul Ocheni, şi separă com. de tîrguşorul Găiceana.

Ocheşeşti, *sat*, făcînd parte din com. Corbiţa, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ, format în anul 1893. E situat pe ambele laturĭ ale şoseleĭ ce duce din Tecuciŭ la Podul-Turculuĭ.

Are o populaţie de 14 familiĭ, saŭ 50 suflete, carĭ locuesc în 10 case.

Locuitorĭĭ sunt veniţĭ din comunele din apropiere.

Ocheşeşti, *fost sat*, pe malul Bîrladuluĭ, jud. Tecuciŭ, aĭ căruĭ locuitorĭ, după desfiinţarea satuluĭ, s'aŭ aşezat în mahalaua Cernicarĭ şi Perĭ, pendinte de oraşul Tecuciŭ.

Satul a existat nu se ştie pînă cînd; la 1663, Coceala şi femeea sa Grăjdeana, vînd satul Ţigăneşti şi Ocheşeşti luĭ Eustaţiu Dabija.

Ocheşeşti, *deal*, situat pe malul stîng al Bîrladuluĭ şi făcînd parte din com. Ţigăneşti, pl. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ. Pe acest deal a fost satul cu acelaşĭ nume.

Ocheşti, *parte* din comuna Zloteşti, jud. Teleorman.

Ocheşti, *moşie*, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, com. Zloteşti.

Ochĭ-Albĭ (Vălceaua-luĭ-), *ramificaţie* din Valea-Bucovuluĭ, jud. Teleorman; trece prin pădurea Bucovuluĭ, aproape de comuna Tătăreşti-d.-s.

Ochĭa, *pîriaş*, format pe teritoriul com. Herăstrăul, pl. Vrancea, jud. Putna, şi care se varsă în Năruja.

Ochinca, *baltă*, formată din vărsarea Prutuluĭ, la E. de satul Costuleni, com. Costuleni, pl. Braniştea, jud. Iaşi.

Ochiota, *lac*, jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Rastul, ce se scurge în Dunăre printr'un canal.

Ochişori, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Braloştiţa, aparţinînd principeluĭ Gr. C. Ghica. Pe ea se găseşte pădure.

Ochişori, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiuĭ-d.-s., com. Braloştiţa, în întindere de 30 hect. Se află pe moşia Ochişori şi aparţine principeluĭ Gr. C. Ghica. E populată cu stejar, cer, fag şi gîrniţă.

Ochişorul, *sat*, jud. Dolj, pl. Siul-d.-s., com. Braloştiţa. Are o populaţie de 420 suflete.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Braloştiţa, ce este la 600 m.

Ochişorul, *numire veche a satului* Matiţa, jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Păcureţi.

Ochişorul, *baltă*, formată din vărsarea Prutuluĭ, lîngă satul Şendreni, com. Sculeni, pl. Braniştea, jud. Iaşi.

Ochiul, *deal*, în partea de E. a com. Păhneşti, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în valea căruia se află aşezat satul Păhneşti. Pe el sunt plantate viĭ, carĭ produc un vin renumit.

Ochiul, *gîrlă*, în partea de N. a com. Gura-Bohotinuluĭ, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, numită astfel de la adîncimea sa.

Ochiul, *baltă*, la S. com. Desa, pl. Cîmpul, jud. Dolj, cu o suprafaţă de 10 hect.

Ochiul, *baltă*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Roziştea, pe moşia bisericeĭ Maica Domnului Dudu. Intr'însa se scurg bălţile: Strîmba, Metiţa, Ocrugli, Scaca, Groşeţul, Lunga, Trestina şi Jieţul. Această baltă, printr'un canal făcut de fostul proprietar Barbu Golfineanu, dă în rîul Jiul, la punctul numit Clocoticĭ.

Ochiul, *ochiŭ de apă*, spre E. de Balta-Orbejăĭ, pe moşia Pomîrla,

com. cu același nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiu. Este foarte adînc și coloarea apeĭ e neagră. Scurgerea apeĭ formează un pîrîiaș. Se crede că acest ochiu de apă ar fi în legătură sub-terană cu Bolborosita, o baltă de pe Hilișeul-Curt. Iarna nu înghiață de cît atunci cînd sunt gerurĭ foarte mari.

Ochiul, *pîrîu*, jud. Fălciu, pl. Podoleni, com. Păhnești; ia naștere din izvorul numit Ochiul, de la poalele dealuluĭ cu același nume; se află în partea de S. a satuluĭ Păhnești; mărit cu afluentul său Fundătura, trece în com. Duda.

Ochiul, *pîrîu*, jud. Tecuciu, ia naștere dintre viile de pe dealurile dimprejurul orașuluĭ Hușĭ și, în unire cu piraele: Draslăvățul, Schitul și Zavati, formează pîrîul Broșteni.

Ochiul-Bolătăuluĭ, *izvor*, în jud. Suceava, com. Sasca, formînd un lac în suprafață de 2 stj. p. Din el se formează un pîrîiaș ce dă în Șomuzul-Mare — al-Băcĭ.

Ochiul-Bouluĭ, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, cătun. com. Cătunul.

Ochiul-Bouluĭ, *deal*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, com. Jilavele.

Ochiul-Bouluĭ, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, com. Jilavele.

Ochiul-Bouluĭ, *lac*, în lunca de lîngă satul Leurdeni, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov.

Ochiul-luĭ-Damaschin, *lac*, saŭ *ochiŭ*, format din izvoare proprĭĭ, cu o suprafață de 29 m. p., situat în partea de S.-E. a com. Fîntînelele, pl. Siretul, jud. Botoșanĭ.

Ochiurile, *3 bălțĭ* saŭ *ochiurĭ*, pe moșia Salcea, com. Salcea, pl. Siretul, jud. Botoșani, cu o suprafață de 7 hect., formate din izvoare; conțin pește.

Ochiurile, *baltă*, în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, com. Urdari-d.-j., spre S. de com., formată din rîul Jiul, acoperă o suprafață de ½ hect., și conține mult pește.

Ocia, *cătun*. Vezĭ Gîrceni, sat, jud. Vasluiu.

Ocii (Gura-), *cătun* al com. Beceni, jud. Buzău, cu 190 locuitorĭ și 40 case.

Ocina, *com. rur.*, în jud. Prahova, plaiul Peleșul. Parte este așezată pe albia pîrîuluĭ Prahovița, iar parte pe valea numită Valea-Braduluĭ, la 55 kil. de capitala județuluĭ și la 22 kil. de reședința plaiuluĭ.

Se compune din 3 cătune: Valea-Braduluĭ, Adunați-Prahoviței și Băltișul, cu o populație de 270 familiĭ, saŭ 1342 suflete, din carĭ 253 contribuabilĭ, locuind în 290 case.

Are 2 bisericĭ: una fondată în 1881, de către obștea locuitorilor și a doua, cu hramul Adormirea, începută de preotul Ioan și terminată cu zugrăveala de D-nul Radu Novian și Cucoana Anica State; o școală, înființată la 1850, și frecuentată de 60 copiĭ.

Ocupația de căpetenie a locuitorilor este dogăria. Eĭ desfac produsul muncei lor la orașele Ploești și București.

In raionul com. sunt 2 morĭ: una pe rîul Prahovița și a doua pe vălceaua Valea-Braduluĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moșnenĭ; 120 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia Ocina, din care li s'aŭ dat 420 hect. pămînt. Eĭ posedă: 85 caĭ, 15 iepe, 291 vacĭ, 385 capre și 160 rîmătorĭ.

Țuică se fabrică anual pînă la 3600 decal.

Comerciul se exercită în com. de 3 cîrciumarĭ.

Budgetul e la venitурĭ de 2446 lei și la cheltueli, de 2444 lei.

In com. e o șosea vecinală, care o leagă cu com. Breaza și Bezdeadul, jud. Dîmbovița.

E brăzdată de dealurile: Măgura, Vîrful-Moșuluĭ, Vîrful-Stîlpuluĭ, Sultanul și Vîrful-Stîrminilor.

Afară de rîul Prahovița, mai e străbătută de Valea-Braduluĭ, Valea-Biserицeĭ și Băltișul și are și un izvor cu apă de pucioasă.

Se mărginește cu comunele: Valea-Tîrseĭ, Prahovița-d.-s., Breaza-d.-s., Talea și jud. Dîmbovița.

Toată com. are o suprafață de 750 hect.

Ocina, *moșie* a statuluĭ, pe care la 1864 s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ din com. Ocina, plaiul Peleșul, jud. Prahova.

Ocina, *izvor de apă minerală*, situat pe un loc muntos, în cătunul Adunați, com. Ocina, plaiul Peleșul, jud. Prahova, proprietatea d-neĭ Anica State. Se află în apropiere de centrul com. și comunicația se face aci cu înlesnire. Izvorul conține sare și pucioasă. Tot în acest cătun mai este un izvor de apă minerală, pe proprietatea d-luĭ Ion I. Anca.

Ociogi, *cătun*, spre E. și la 3 kil. de com. Brîncoveni, din care face parte, pl. Oltul-Oltețul-d.-s., jud. Romanați, situat între Ol-

tișorul și Oltul, unde albia acestuĭ din urmă rîŭ are 113 m. altitudine d'asupra nivelului Mărĭi; are 40 de locuitorĭ.

Ocna. Vezĭ Ocnele-Marĭ, județul Vîlcea.

Ocna. Vezĭ Pochița, sat, județul Bacăŭ.

Ocna, *mahala,* numită și Mahalaua Ocnenilor, în plaiul Cloșani, jud. Mehedinți, comuna urbană Baia-de-Aramă.

Ocna, saŭ **Cracul-Ocneĭ,** *deal,* jud. Mehedinți, pe care este așezată mahalaua Ocna, din comuna urb. Baia-de-Aramă. Este acoperit cu pădure de gorun.

Ocna, *deal,* în raionul comuneĭ Ocna, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 48 hect., 50 ariĭ vie.

Ocna, *culme de deal,* care este o prelungire a culmeĭ Smeurătul și care începe de la com. Bunești, jud. Vîlcea. Dintre acest deal și dealul Sohorătul, ia naștere rîul Ocnița (Sărata), afluent al Oltuluĭ.

Ocna, *mină,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, de unde odinioară s'a scos aramă. Vezĭ Baia-de-Aramă.

Ocna. Vezĭ Salinele, *mine de sare,* jud. Bacăŭ.

Ocna, *mine de sare,* jud. Vîlcea, com. Ocnele-Marĭ. Vezĭ Ocna-Mare.

Ocna, *izvor cu apă minerală,* jud. Dîmbovița, avînd gustul de pucioasă și conținînd mare cantitate de sare amară. Se află pe Vîrful-Voineĭ în raionul comuneĭ Besdeadul, în partea de E., și în apropiere de com. Ocina, din plaiul și jud. Prahova.

Ocna, *pîrîŭ,* ce izvorește din poala Craculuĭ-Ocnelor, jud. Mehedinți, și se varsă în apa Bulba. Are o apă galbenă.

Ocna, saŭ **Rîul-Sărat,** *rîŭ,* jud. Vîlcea, izvorește de sub poalele dealuluĭ Teiușĭ, com. Titireciul, curge de la N.-V. către S.-E. și se varsă în Olt aproape de Rîureni. Apa sa este sărată. Udă Tîrgul-Ocna. În valea sa, se află Salinele-Marĭ și șoseaua ce leagă Rîmnicul cu Tîrgu-Jiŭ.

Rîul Ocna primește pe stînga piraiele: Pîrîul din căt. Lunca, Valea-Goiĭ, Valea-Sărată, Gîngiulești și Cretulești; iar pe dreapta: Ocnița, Cosota, Valea-Fîntînei saŭ Ruginoasa, Valea-luĭ-Mogoș, valea Nisipi și Valea-Adîncă.

Ocna (Tîrgul-), *com. urb.,* jud. Bacăŭ. Vezĭ Tîrgul-Ocna.

Ocna (Tîrgul-), *stație de dr.-d.-f.,* jud. Bacăŭ. Vezĭ Tîrgul-Ocna.

Ocna (Tîrgul-), *pădure,* județul Bacăŭ. Vezĭ Tîrgul-Ocna.

Ocna-de-la-Baican, *a patra gură de ocnă,* ce s'a deschis în com. Slănicul, plasa Vărbilăul, jud. Prahova, după ce s'a părăsit gura Cărbuneanu. Această ocnă a fost alături de Cărbuneanu, la 60—80 m. N'a fost tocmaĭ adîncă. Azĭ totul s'a distrus aci de o vălcea, ce curge pe locul unde a fost mina.

Ocna-Mare, jud. Vîlcea. Vezĭ Ocnele-Marĭ, comună.

Ocna-Mare, (Ocnele-Marĭ), *mine de sare,* jud. Vîlcea, com. Ocnele-Marĭ. Se găsește aci o mare cantitate de sare, cu care se alimentează mare parte din Romînia, Serbia și Bulgaria și care aduce un venit însemnat statuluĭ. Sarea se taie și se scoate din mine de către criminalĭ, condamnațĭ la muncă silnică și în număr de peste 200.

În Sulzer (1781), găsim că cea maĭ productivă salină din Muntenia se află dincolo de Olt, aproape de Rîmnic, reședința Episcopuluĭ, în localitatea care din cauza aceasta se numește Ocna-Mare.

Raicewicĭ, în descrierea sa a călătorieĭ, făcută în 1789, în Principatele-Romîne, descrie astfel modul cum se fac săpăturile minelor de sare:

«Se sapă aceste mine foarte adînc; minerii fac două deschizăturĭ, una perpendiculară și alta oblică. Se pune la oarecare adîncime, în gura celeĭ d'întîiŭ, un grătar de fier pe care se arde o mare cantitate de lemne, pentru a schimba și purifica aerul din mină; cea-l'altă servește pentru eșirea lucrătorilor. Lucrătorii sunt de două felurĭ; unii sunt oamenĭ liberi, carĭ exercită această meserie prin ereditate; ceĭ-l'altĭ, criminalĭ, carĭ sunt condamnațĭ la muncă pentru grave delicte. Existența acestor felurĭ de oameni este de mică durată și coloarea feței lor este un indiciŭ al sănătățeĭ lor rele. Eĭ taie bucățĭ pătrate de sare minerală de greutatea unuĭ quintal ce se scoate prin deschizătura perpendiculară, prin ajutorul unor funiĭ legate de o piele de boŭ foarte tare.

«Minerii, ca să lucreze în excavațiunĭ, fac drumurĭ foarte vaste, susținute de stîlpĭ, pe care timpul și experiența i-aŭ învățat construcțiunea. Se în-

tîmplă adesea, că eĭ întîlnesc un izvor de apă, care face mina saŭ incomodă saŭ nepracticabilă, și inundațiunea este cîte odată așa de repede, că minerii n'aŭ timpul de a fugi; dar ea este de obiceiŭ precedată de un sgomot subteran, care îĭ previne cu o zi saŭ două înainte; toată groapa se umple de apă, care cu timpul se transformă în sare, după cum pretind eĭ. Aceasta este cu atît mai adevărat, cu cît se întîlnesc adesea în sare oase, unelte de fier și alte scule ordinare ale lucrătorilor».

In colecțiunea de documente Hurmuzaki, privitoare la Istoria Rominilor, volumul IX, partea I, găsim publicat un raport al unuĭ ofițer al armateĭ austriace (1718-1730), în care se pomenește pe scurt despre Ocnele-Marĭ și se spune că acestea se arendaŭ pe timpul dominațiuneĭ turcești cu 40000 fiorinĭ.

Ocnele-Marĭ, numită și **Salinele-Marĭ, Ocna, Tîrgul-Ocna**, *com. urb.*, jud. Vîlcea, ce și-a luat numele de la ocnele ce sunt în localitate, precum și de la Ocnele-Vechĭ, părăsite astă-zĭ, carĭ se exploatau de Romanĭ.

Acest oraș este situat între două lanțurĭ de dealurĭ: unul la N., numit Licura și altul la S., numit Dealul-Ocneĭ.

Are o populație de 1020 familiĭ, saŭ 4059 suflete, din carĭ 1174 contribuabilĭ.

Se compune din 14 cătune: Ocnele-Marĭ (cu Trăistarĭ, Cărpenișul și Goroneni), Ocnița, Slătioarele, Lunca, Țeica, Casota, Făcăĭ, Buda, Copăcelul, Bravița, Stolniceni, Rîureni, Răstoaca și Valea-Răiĭ.

E situată la 7 kil. de reședința județuluĭ și se mărginește la N. cu orașul Rîmnic, de care se separă prin culmea Înățeștĭ, și cu com. Vlădeștĭ, de care se separă prin culmea Țeica; la S., cu comunele Căzănești și Govora, de care se separă prin culmea Slătioară; la E., cu rîul Oltul și la V., cu com. Titireciul.

Suprafața comuneĭ este de 1978 hect. în care intră și vatra orașuluĭ, cu izlazul de 363 hect.

Locuitoriĭ sunt moșneni, iar 314 s'aŭ împroprietărit după legea din 1864, cînd lĭ s'aŭ dat 964 hect., pe moșiile statuluĭ din Valea-Răiĭ, Rîureni, Copăcelul, Slătioarele, pe moșia Eforieĭ, Schitul-Titireciul și pe alte proprietățĭ.

Eĭ se ocupă pe lîngă agricultură și cu cizmăria, croitoria și brutăria, și desfac produsul munceĭ lor în piața orașuluĭ, la Rîmnicul, și toamna la Rîureni.

Rîul-Sărat curge de la E. spre V., trece prin centrul orașuluĭ și se varsă în Olt la punctul Rîureni.

Sunt 3 școale, două de băeți și una de fete, frecuentate de 169 copiĭ.

Știŭ carte 622 bărbați și 349 femeĭ.

In toată comuna sunt 13 bisericĭ, iar la reședința comuneĭ sunt: *a)* Biserica Domnească, zidită de marele boer Jupan Statie «întru cinstea și lauda mareluĭ mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință», iar turla s'a făcut cu cheltuiala Visterieĭ «și s'aŭ miluit cu mertic de sare, precum arată hrisoavele Domnilor Țărei, și cu casele în care șade cămărașul; deci cu ce se ia și cu mertic de sare să se chiverniséască această sfîntă casă, însă fiind și altă biserică domnească și învechindu-se s'aŭ surpat, iar feciorul Constantin Basarab Voevod aŭ socotit'o și aŭ numit'o a fi această biserică domnească, precum adevercază hrisovul Mărieĭ sale și ale altor Domnĭ.

«Neputîndu-se să se zugrăvească aŭ rămas, iar acum fiind cămărașŭ Jupîn Duca de la Sinop și Jupan Statie de la Cernavodă, 'ĭ aŭ îndemnat Dumnezeŭ și aŭ cheltuit de aŭ zugrăvit biserica și altarul. Însă temelia s'aŭ pus la leatul 7185 (1677), iar cu zugrăveala la leatul 7226 (1718)».

Din inscripția uneĭ pietre pusă la Fîntîna-Domnească din localitate, pe care a ridicat-o d-l Gr. G. Tocilescu și a depus-o în colecția Muzeuluĭ, se constată că biserica domnească Sf. Gheorghe, care s'a surpat, a fost făcută în secolul al XIV-lea de Alexandru Basarab și de atunci se numește Domnească. Sfînta masă de la biserica cea vechie s'a închis cu zid de jur împrejur și pe dînsa se face sfințirea apeĭ la ocaziĭ.

b) Biserica din Mahalaua Trăistarilor, preînoită la anul 1856, cu stăruința părinteluĭ Silion Egumenul la Oto-Titireciul și terminată de Panait Rusu, la 1862.

c) Biserica, cu hramul Maica Domnuluĭ, zidită de ispravnicul județuluĭ Constantin Fiotu și soția sa Casandra, în zilele luĭ Ion Constantin Nicolae Voevod, la 1746.

d) Biserica din Broșteni, cu hramul Sf. Ion Slataost, s'a rezidit în anul 1793 de Popa Chera, Popa Radu și Dinu Lupu.

Această sf. biserică s'a fondat înainte de 7105 (1597) și aceasta se adeverește prin următorul zapis de cumpărătoare:

Să se știe cum am cumpărat eŭ jupîn Nan din Buneștĭ-d.-j., din Păuleni, dela Stanciu și frate-său Bran 3 fălcĭ în deal la Brastureștu și 2 în vale, una înghiul Cîrsteĭ și alta în mancu (mai încea), derept aspri 270 și leaŭ vîndut aceștĭ oamenĭ ce'ș sus scrișĭ de a lor bună

voie și cu știrea tutulor megiașilor și din sus și din jos și din crucișul locului și a pus mărturie pop Stanciul din Stanciul din Bunești și dela Ocnă anume popa Stanciul, pop Constantin, i starița din Slătioare pe anume Mariia, i Săr...a și o ați dat jupan Nan acele fălci sfintei mănăstiri la sfeti Ion Zlataustu (gură de aur) de la Ocna cea mare, ca să-i fie pomeană și lui și feciorilor lui, așa să se știe: scris în luna Iulie 3 zile și ați fost trecuți ani dela Adam până acum 7105. (Dumnezeului nostru slavă în veci și amin).

e) Biserica Bradul, zidită la anul 1844 de Eromonahul Nectarie. In curtea bisericeĭ se află doĭ brazĭ marĭ. Unul era maĭ vechiŭ, de la care și-a luat numele biserica.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ și la cheltuelĭ, de 9361 leĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 58 pluguri de fier, 2 mașinĭ de vînturat; 436 boĭ, 375 vacĭ, 297 viței, 9 bivolĭ, 177 caĭ, 1055 oĭ, 17 capre, 793 porcĭ; 184 stupĭ cu albine.

Sunt de remarcat aci cele 3 bălțĭ marĭ cu apă sărată, în carĭ pătimașiĭ fac băĭ pentru diverse boale și din care se scotea sarea.

Apa laculuĭ salifer din gura Ocneĭ-Vechĭ de lîngă tîrg, se încălzește în Iulie, pe cînd a celor-l'alte este caldă în Maiŭ și Iunie. Adîncimea eĭ trece peste 120 m.

Pe la E. comuneĭ, trece drumul Roman saŭ drumul luĭ Traian, pe Valea-Oltuluĭ. In raionul comuneĭ, în cătunul Riureni se face vestitul tîrg Riureni.

Locurĭ demne de amintit sunt: Cetatea Ruconium, Cîrstoagele, Lacul-Doamneĭ, culmea Licura, Slătioarele, Titireciul și fîntîna Dobromir, astăzi în ruină, aproape de altarul bisericeĭ Maica Domnuluĭ, făcută de Dobromir Crețulescu, la anul 1590.

Se zice că în această comună a fost și un rezbel numit Cîrjalia cu Turcĭĭ, cînd aŭ ars și o biserică dela Căpățîna, în dealul Licura, pe la începutul anuluĭ 1802.

In orașul Ocnele-Marĭ, este reședința subprefectureĭ Ocolul-Otăsăul; reședința uneĭ companiĭ de dorobanțĭ, însărcinată cu paza criminalilor, și care are o frumoasă cazarmă pusă pe una din cele maĭ frumoase coline; un penitenciar pentru criminalĭ.

Căile de comunicație sunt: șoseaua națională d'alungul Oltuluĭ, care trece prin capitala județuluĭ; șoseaua care pleacă dela salină și dă în șoseaua națională; șoseaua comunală, care trece prin cătunele Valea-Răiĭ și Copăcelul spre comunele din plasa Ocolul și șoseaua dela Ocnița la Govora.

Are și o stație de drum de fer a linieĭ Riureni-Ocnele-Marĭ.

Dealurĭ sunt: Titireciul, Vorețul, Zaria, Coasta-Brașovenilor, Țeica și culmea Licura.

Vinerea se ține la reședința comuneĭ un tîrg săptămînal.

Ocnele-Marĭ, *stație de dr.-d.-f.*, jud. R.-Vîlcea, pl. Ocolul, com. Ocnele-Marĭ, pe linia Riureni-Ocnele-Marĭ, pusă în circulație la 15 Iulie 1888. Se află la 1.8 kil. la Ocnița stația cea maĭ apropiată. Inălțimea d'asupra nivelului Mărĭĭ de 281 m. 25. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 41035 leĭ, 65 banĭ.

Ocnele-Micĭ, *loc izolat*, între rîul Sărat și cătunele: Carpinișul, Înătești și Buda, com. Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, județul Vîlcea.

Ocnița, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, la 10 kil. spre N.-E. de Tîrgoviște, situată parte pe dealurĭ și parte pe văĭ. Dealurile sunt: Rușețul, Scoarța Plaiul-Salinelor-Vechĭ, Bleajul și Barzul; iar văile sunt: Gorgota, Valea-Dulce, Linia și Sărătura.

Prin centrul com. curg pîraiele Slănicul-Sărat și Valea-Gorgoteĭ, fiind un podulet peste Slănicul-Sărat și alt podulet peste rîul Vechĭ-Gorgote.

Se compune din două cătune: Ocnița și Gorgota, cu o populație de 3946 locuitorĭ. Are cinci uliță: Rușățul, Linia, Scoarța, Gorgota și Panaghia.

In raionul com. sunt treĭ pădurĭ: una, de 300000 arĭĭ, a doua, de 80000 arĭĭ și a treia, de 45000 arĭĭ. Pămîntul com. conține sare multă. Se zice chiar că pe timpul luĭ Mircea-cel-Mare aci eraŭ Salinele-cele-marĭ ale Țăreĭ. Păcura se află la Ocnița, unde deja sunt cîte-va puțurĭ în exploatare. Numele comuneĭ vine dela ocna de sare care a fost în vechime aci.

Se mărginește la E. cu Colibași; la V., cu Viforîta; la N., cu com. Valea-Lungă și Glodeni și la S., cu com. Gura-Ocniței. De toate aceste comune se desparte prin dealurĭ acoperite cu viĭ și pădurĭ.

Ocnița, *cătun*, com. Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, situat spre E. com. și udat de Pîrîul-Sărat. Aci este un lac sărat în care se face băĭ și un lac cu apă dulce în apropiere. Tot aci e Gura-Ocneĭ din care se scoate sare.

Are o biserică, de lemn, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită de unul Brătescu și alțiĭ.

Bîlciul ce se ține azĭ la Riureni se ținea înainte vreme pe locul unde este Ocnița, dar fiind în maĭ multe rîndurĭ jefuit de Turcĭ, borfașĭ din Vidin, s'a mutat.

Ocnița, *stație de dr.-d.-f.*, jud. R.-

Vîlcea, pl. Ocolul, com. Ocnele-Marĭ, pe linia Rîurenĭ-Ocnele-Marĭ, pusă în circulație la 15 Iulie 1888. Se află între stațiile Rîureni (4.7 kil.) și Ocnele-Marĭ (1.8 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mărĭĭ, de 201.35 m.

Ocnița, *pîrîŭ*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Ocnele-Marĭ, care se varsă în Pîrîul-Sărat, tot în raionul acesteĭ comune.

Ocnițeĭ (Gura-), *com rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Dealul, situată pe o vale între două dealurĭ: Dealul-Crucilor și Dealul-Fîntîneĭ (Pițigoiul). Se află spre N.-E. de Tîrgoviște, puțin maĭ la S. de Ocnița, tot pe Valea-Slăniculuĭ. Apa Slăniculuĭ este sărată fiind-că izvorește, dintr'un deal cu sare, din com. Ocnița.

În com. este un pod peste Slănicul, făcut de locuitorĭ.

Are o populație de 840 locuitorĭ; o biserică și o școală.

Se învecinește: la E., cu Adînca; la V., cu Răsvadul; la N., cu Ocnița și la S., cu Săcueni, despărțindu-se de Ocnița prin pădure, iar de cele-l'alte prin cîmpie și unindu-se cu toate prin drumurĭ practice 'neșoseluite.

Are o pădure cam de 25000 hect.

Ocnițele, *măgură*, la N.-E. com. Bogdana, jud. Teleorman, pe dealul numit Heria.

Ocoalelor (Pîrîul-), *afluent* al Siretuluĭ (8 kil.), în jud. Suceava, com. Pașcani. Are de tributar Pîrîul-Seculuĭ.

Ocolul, *plasă*, în jud. Gorj, situată în centrul județuluĭ, prelungindu-se de la V. spre N.-E. și coprinsă între 2 lanțurĭ de înălțimĭ. Până la anul 1883, își avea reședința în T.-Jiul, dar de atuncĭ s'a unit cu plaiul Vulcan, cu care formează o singură plasă sub numirea de Ocolul-Vulcan, cu reședința în Brădiceni.

Numirea de Ocolul și-a luat-o de la orașul T.-Jiul, ca fiind pl. care mărginește acest oraș.

Se mărginește la N. cu plaiul Vulcan, cu care se atinge prin următoarele puncte luate de la V. spre E.: Telești, Stolojani, Rasova, Ursățeĭ, Leleștĭ și Turcinești; la V., cu județul Mehedinți; la S., cu pl. Jiuluĭ, cu care se atinge prin următoarele puncte: Pinoasa, Stejereĭ, Poiana, Tîlvești, Bratuia și Crețești; la E., cu pl. Amaradia, cu care se atinge prin punctele: Petrești d.-s., Comănești, Rugi, Scoarța, Copăcioasa și Ohaba.

Solul acesteĭ plășĭ este puțin ondulat și brăzdat de cîteva pîraie, carĭ curg din Dealuluĭ-Bran, ramificație din Culmea-Moldovișuluĭ.

Dealurĭ maĭ însemnate în pl. sunt: Dealul-Bujorăsculuĭ, prelungire a celuĭ din Vulcan; Dealul-luĭ-Bran, Dealul-Strajeĭ și Dealul-Peptanĭ în com. Hodorasca; dealurile din com. Stejereĭ numite: al-Pinoaseĭ și al-Vîrfuluĭ, și dealul Cuca din com. Bălești.

Văĭ sunt: Valea-Răstăcioaseĭ, a-Pinoaseĭ, a-Tismaneĭ, în com. Stejerei; Valea-Cîrsteĭ, a-Dumbraveĭ și a-Corbuluĭ în comuna Corbași; Valea-rîuluĭ-Jiul.

Pe teritoriul pl. sunt: 17885 hect. pădure.

Pămîntul în general este fertil; albia Jiuluĭ îl desparte în două părțĭ, ast-fel că cîmpiile lăsate între dînsa și ramificațiile dealurilor între care este coprinsă, aŭ pămînt foarte roditor, produce tot felul de cereale, dar maĭ cu seamă porumb, grîŭ și orz.

Rîurile ce străbat plasa sunt: Rîul Jiul, care intră în această pl. lîngă cătunul Turcinești și udă comunele Vădeni, Șișești, orașul T.-Jiul, com. Romanești, Iași, Drăgutești, Ciaurul, Bălăcești-d.-s. puțin maĭ la S. de Bălăcești, în dreptul cătunuluĭ Poiana, intră în plasa Jiuluĭ.

Rîul Tismana, care intră în această plasă ceva maĭ la N.-V. de com. Hodorasca.

Bistrița, Sohodolul unit cu Jalești, Șușița, Amaradia-Mică și Slasciul.

Șoselele din plasă sunt:

Șoseaua națională ce vine de la Filiași, intră în această plasă la Poiana, urmează Valea-Jiuluĭ și trece prin următoarele localitățĭ: Drăgutești, Iași, Romanești, T.-Jiul, Șișești, Vădeni, intră în defileul Lainici și merge până la fruntarie.

Șoselele județene:

1. Șoseaua județeană T.-Jiul-Vîlcea, trece pe lîngă Monești, Petrești, prin Pișteștĭ și intră în plasa Amaradia.

2. Șoseaua județeană T.-Jiul-Mehedinți, trece pe la Slobozia-Mare, Voinicești, Rălești, Copăceni, Buduhala, Șomănești, Cîlnicul, Ciuperceni, și apoĭ intră în jud. Mehedinți.

Șoselele vecinale:

1. Șoseaua vecinală, care pleacă din șoseaua T.-Jiul-Vîlcea și trece prin următoarele localitățĭ: Viezuri, Pișteștĭ-din-Deal, Bălănești și Voiteștĭ-din-Vale, de unde intră în plasa Amaradia.

2. Șoseaua vecinală, care pleacă din comuna Slobozia-Mare, trece prin Slobozia-Mică pe lîngă Bărsești și, maĭ jos de Urseței, intră în plasa Vulcanul.

3. Șoseaua vecinală care pleacă din șoseaua județeană T.-Jiul-Mehedinți, din cătunul Copăceni, și din care o ramură apucă către Telești-d.-j., iar alta către Brădiceni, în plaiul Vulcan.

4. Şoseaua vecinală care pleacă din com. Şomăneşti şi trece prin Bălăceşti-d.-s., de unde mai la S. intră în pl. Jiu.

Şoselele comunale:

1. Şoseaua comunală, care pleacă din com. Bălăceşti-d.-s., şi trece prin Stejerei, de unde o ramură merge spre Cilnicul, iar alta spre Hodorasca, amîndouă aceste ramuri atingînd şoseaua judeţeană T.-Jiul-Mehedinţi-Bălăceşti-d.-s. Această şosea trece Ciaurul şi duce iarăşi la şoseaua judeţeană T.-Jiul-Mehedinţi.

2. Şoseaua comunală, care pleacă din com. Şomăreşti, trece prin Teleşti-d.-j., şi intră în pl. Vulcan.

3. Şoseaua comunală, care pleacă din cătunul Copăceni şi trece prin Cornesti, de unde o ramură, mai jos de Găvăneşti, intră în plaiul Vulcan, iar alta trece prin Tălpăşeşti şi Stroeşti-d.-j. şi intră în plaiul Vulcan.

4. Şoseaua comunală, care pleacă din com. Slobozia-Mică, trece prin Bîrseşti, Urseţei, unde se desparte în două ramuri, intrînd în plaiul Vulcan.

5. Şoseaua comunală, care pleacă din com. Vădeni, trece prin Turcineşti şi, la Cartiul, intră în plaiul Vulcan.

6. Din şoseaua naţională pleacă o şosea comunală care trece prin Curtişoara-d.-s., de unde intră în plaiul Novaci.

7. Din şoseaua judeţeană T.-Jiul-Vîlcea, pleacă o şosea comunală, care trece prin Budieni, Şasa şi aci se desparte în două: o ramură apucînd prin Bucureasa spre Tîrgul-Jiul, iar alta ducînd la: Dăneşti, Văcarea, Urecheşti, unde iarăşi se desparte, o ramură ducînd spre Iaşi, iar alta spre Cărbeşti, pănă în şoseaua naţională şi Bălăseşti şi iarăşi pănă în şoseaua naţională.

8. Şoseaua comunală Dăneşti-Brătuia.

9. Şoseaua comunală Romaneşti-Botorogi.

In plasă este: o judecătorie de ocol şi un tribunal, ambele cu reşedinţa în T.-Jiul.

Are un oraş, Tîrgul-Jiul, reşedinţa plăşei şi capitala judeţului şi 26 comune şi anume: Peşteana, Ciuperceni, Hodorasca, Strejerei, Cilnicul, Şomăneşti, Teleşti, Cornesti, Ceaurul, Bălăceşti, Băleşti, Slobozia, Romaneşti, Iaşi, Cărbeşti, Urecheşti, Dăneşti, Brătuia, Şasa, Budieni, Bălăneşti, Voeteşti, Curtişoara, Vădeni, Petreşti-de-Vîrsături.

Are o populaţie de 7411 familii, saŭ 32700 suflete, din carî 7014 contribuabilî; 18 şcoale, frecuentate de 698 copiî.

Ocolul, *plasă*, jud. Dolj, compusă din comunele şi satele care fac ocolul oraşului Craiova, capitala judeţului.

Forma ei, abstracţie făcînd de cotiturî, este a unuî paralelogram alungit de la N.-V. spre S.-E., în care latura de V. este formată de rîul Jiul.

Se învecineşte la N. cu plăşile Amaradia şi Jiul-d.-s. printr'o linie convenţională. Limita acesteî linii începe din dreptul comuneî Băzgărai, merge spre V., pănă dă în rîul Amaradia, care face limita acesteî plăşi pănă în dreptul comuneî Izvorul, din plasa Ocolul, către plasa Jiul-d.-s., apoî iar spre S.-V. pănă în dreptul comuneî Işalniţa, plasa Ocolul, de unde începe limita de V. Limita de V. este formată de apa rîuluî Jiul, care în tot lungul săŭ face o mulţime de cotiturî, pănă în dreptul cătunului Teascul, din comuna Seculul, plasa Ocolul. De aci începe limita de S., către plasa Jiul-de-Jos, care merge spre E. pănă în dreptul com. Leul din jud. Romanaţi. Limita linieî de E., către jud. Romanaţi, începe din dreptul com. Goeşti şi ţine tot pănă în dreptul comuneî Leul, jud. Romanaţi.

Începînd din limita de E. către Romanaţi, terenul plăşeî se înclină încetul cu încetul pănă în malul sting al Jiuluî, unde pe alocurea are înălţimea cam de 25 m., cum de exemplu în com. Malul-Mare. Teritoriul acesteî plăşi se poate împărţi în următoarele regiunî: regiunea dealurilor de N., a dealurilor de E. şi spre S.-V. şesul Jiuluî. Dealurile sunt acoperite parte cu pădurî, iar parte cu viî, fineţe şi grădinî de lemne şi de pomî roditorî.

Este udată de rîul Jiul, care intră prin dreptul com. Işalniţa, curge de la N.-V.—S.-E., pănă în dreptul comuneî Calopărul. Pe stînga primeşte pîrîul Amaradia, ce curge cu direcţiunea spre S. pănă se varsă în Jiul, în dreptul com. Cernelile, cătunul Troaca. Pe dreapta primeşte Obedeanul şi Breasta, carî se varsă mai sus de com. Breasta şi Leamna, care se varsă la Bucovăţul, în dreptul oraşului Craiova, de pe malul sting.

Este formată din 17 comune şi anume: Balta-Verde, Cernelile, Coşoveni-d.-s., Coşoveni-d.-j., Craiova, reşedinţa plăşeî şi capitala judeţului Dolj, Ghercesti, Ghindeni, Işalniţa, Izvorul, Malul-Mare, Mălăeşti, Mischi, Motoci, Pieleşti, Preajba, Secuiul şi Şimnicul. Înainte coprindea, împreună cu pl. Amaradia, cu care forma pl. Ocolul-Amaradia, 30 comune. Vezî pl. Amaradia.

Locurî însemnate în plasă, sunt:

Craiova, oraș vechiŭ, situat în apropiere de malul stîng al Jiuluĭ, într'o poziţiune plăcută. In vechime era capitala banatuluĭ Olteniеĭ și reședința Banilor. Azĭ e capitala județuluĭ Dolj, reședința prefecturеĭ județuluĭ, a tribunaluluĭ, a uneĭ curţi de apel și a curţiĭ cu juraţi. In centrul Craioveĭ se văd și până astăzĭ rămășiţele din ruinele Hanuluĭ-Nemţilor, pronumit Zidul-Baraţilor, unde era citadela înălţată de Austriacĭ, pe cînd ocupaŭ Oltenia, acum vre-o 80 anĭ.

In Craiova e catedrala, numită Madona-Dudu, căcĭ e zidită pe locul unuĭ dud, în care s'ar fi găsit icoana Maicеĭ Domnuluĭ. Lîngă Craiova, spre V., se găsește balta Craiovița. După o tradiţiune locală, se zice că în vechime forma o mahala a orașuluĭ Craiova, dar prin vre-un cutremur s'ar fi scufundat pămîntul cu locuitoriĭ împreună și cu o biserică. Astăzĭ crește trestie și papură în ea.

In plasă se găsesc o mulţime de movile saŭ măgurĭ, grupate saŭ izolate, și maĭ dese în regiunea șesuluĭ. Aceste movile sunt înălţate de mîna omuluĭ, unele din epoca preistorică a Dacilor și unele din epoca romană.

Osebit de Craiova, maĭ sunt staţiunĭ de drum de fier la: Işalniţa, Pieleşti și cătunul Circea, care leagă T.-Severin cu Bucureşti. In com. Balta-Verde, cătunul Braniștea, se află mănăstirea Jiteanul, zidită din vechime și prefăcută în 1657 de Doamna Bălașa, soţia luĭ Constantin Brîncoveanu-Cîrnul.

Are o populaţie de 8812 familiĭ, saŭ 33270 suflete; 56 biserici, deservite de 74 preoţĭ; 40 școale, frecuentate de 2960 copiĭ.

Vite sunt: 2588 caĭ, 16177 vite marĭ cornute, 24336 oĭ, 1007 capre, 6364 porcĭ.

Această plasă, una din cele maĭ micĭ din județ, se întinde pe malul stîng al rîuluĭ Jiul, care o străbate de la N. la S. și se numește astfel pentru-că comunele carĭ o compun, înconjoară orașul Craiova de jur împrejur.

Solul acesteĭ plășĭ are spre N. multe dealurĭ, acoperite cu pădurĭ, livezĭ, viĭ și pomĭ roditorĭ; iar spre E. are cîmpiĭ întinse, văĭ, luncĭ și șesurĭ, pe carĭ rodesc tot felul de cereale.

Pe lîngă comunele Preajba, Circea, Coșoveni, Șimnicul și în jurul Craioveĭ sunt dealurĭ cu viĭ frumoase, care produc vîn de bună calitate.

Căĭ de comunicaţie sunt: Calea ferată Craiova-Severin și Craiova-Tîrgul-Jiul, care trece prin staţia Işalniţa; calea ferată Craiova-Bucureşti, care trece prin Circea și Pieleşti; șos. naţionale: Craiova-Bechet, Craiova-Tîrgul-Jiuluĭ, Craiova-Bucureşti; căile judeţeane: Craiova-Negoeşti spre Căpreni, Craiova-Livezile-Calafat, Craiova-Breasta prin Cernelile, Craiova-Bucovăţ-Leamna, Craiova-Bistreţul, Craiova-Caracal prin Coșoveni, Craiova-Tîrgul-Jiul prin Șimnicul și Izvorul, precum și o mulţime de căĭ comunale ce unesc între ele maĭ toate comunele.

Ocolul, *plasă*, compusă din comunele și satele care fac ocolul orașuluĭ Caracal, capitala judeţuluĭ Romanaţi și reședința subprefecturеĭ plășeĭ. Ocupă partea mijlocie a jud. și are forma unuĭ paralelogram, divizat în 3 plășĭ, prin 2 linĭĭ aproape paralele la bază, care e formată de cursul Dunărеĭ. E formată din cîmpiĭ vaste, căcĭ din regiunea dealurilor abia străbat cîte-va ramificaţiunĭ, între spaţiul dintre Teslуiul și Olteţul, ramificaţiunĭ care se terminĭ la N. de Caracal.

La Sudul acesteĭ plășĭ se tae al 44-lea grad de lat. boreală cu al 22-lea grad de longit. orientală.

Forma eĭ, abstracţie făcînd de cotiturĭ, este a unuĭ trapez, cu 2 laturĭ paralele, adică limita dinspre Dolj cu cursul fluviuluĭ Oltul.

Se învecinește la E. cu jud. Olt, de care e despărţită printr'un hotar natural, rîul Olt; la S., cu pl. Balta-Oltul-d.-j. (Romanaţi); la V., cu jud. Dolj; la N., cu pl. Olteţul-Oltul-d.-s. In aceste din urmă treĭ părţĭ hotarul este format de o linie imaginară, determinată prin împărţirea administrativă a comunelor.

Plasa Ocolul are 8372 hect. saŭ 170000 pog., din 333660 hect. ale întreguluĭ județ. Se întinde de la S. către N., pe o distanţă de 30 kil., socotită pe șoseaua Corabia-R.-Vaduluĭ, de la com. Vișina până la podul peste Olteţul; iar de la E. spre V., pe o distanţă de 32 kil., socotită pe șoseaua Stoenești până la Zănoaga prin Caracal, saŭ de 45 kil. de la Stoenești până la Leul din acelașĭ șosea.

Făcînd parte din regiunea cîmpuluĭ, înclinarea terenuluĭ spre Dunăre este mică, dar e superioară unuĭ metru ($1^m.03$) pe kil.; dar fiind-că între Teslуiul și Olteţul străbat și cîte-va ramificaţiĭ din regiunea dealurilor, în partea de N. a plășeĭ avem o înclinaţie maĭ mare a solului. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Mărĭĭ: Dealul Bobul, $144^m.44$ altitudine; Caracalul, 138 m. d'asupra nivelului Mărĭĭ; spre V. de com.

Cacaleți, 170m.37; la V. de Leul, unde șoseaua Caracal-Corabia ese din Romanați, 178m.28.

Teritoriul plășeĭ se poate împărți în treĭ regiuni: *a)* Valea-Oltuluĭ, formată de un mare șes, de la N. spre S., de la vărsarea Oltețuluĭ până la hotarul de S. al plășeĭ; *b)* regiunea dintre Tesluiul și Olteț, formată din ultimele ramificațiuni ale dealuluĭ Balș, Dealuluĭ-Muereĭ și dealuluĭ Bobul și *c)* regiunea mareluĭ șes, care cuprinde partea de S.-V. a plășeĭ, la S. de Tesluiul.

Afară de dealurile expuse, o mulțime de altele maĭ micĭ formează partea accidentată a terenuluĭ, împreună cu alte multe movile saŭ măgure, grupate saŭ izolate și maĭ dese în regiunea șesuluĭ. Acest curios accident e înălțat de mîna omuluĭ, unele din epoca preistorică a Dacilor și unele din epoca romană.

Maĭ multe sunt la: Cacaleți, Leul, Reșca, Hotărani etc. Unele din ele s'a găsit a fi morminte; altele, neconținînd cadavre, aŭ servit de călăuze popoarelor ce s'aŭ resfirat peste aceste locurĭ; altele aŭ servit ca puncte strategice de observare, etc.

Cursurile de apă care udă această plasă sunt: La E., Oltul și Olteț aproape de gura sa. Tesluiul, la N. plășeĭ, începînd de la com. Drăgotești, trecînd pe lîngă Reșca și vărsîndu-se în Oltul la comuna Stoenești, după ce a strîns în cursul său maĭ multe piraie. Caracalul își ia naștere de la Liiceni, ese din eleșteele din V. orașuluĭ Caracal și se varsă în Olt la com. Slăveni. Maĭ sunt alte multe ape micĭ, care formează fie-care valea sa adesea strîmtă. La S. de Caracal, e Lacul-Turculuĭ și, între Leul și Zănoaga, Lacul-cu-Cîrligele.

Până la com. Vilșoara, se pogoară sistemul pliocen din regiunea colinelor și afară de punctele deluroase, restul plășeĭ e format din terenurĭ cuartenare care se continuă până în Dunăre și se observă la com. Viișoara, Cîocănești, Zănoaga, Dioști, etc. până în Olt.

Clima e dulce și plăcută.

Plasa Ocolul e formată din comuna urbană Caracalul, capitala județuluĭ și reședința subprefecturei plășeĭ, și 27 comune rurale și anume: Băbiciul (1646 loc.), Boșoteni și Cacaleți (1966 loc.), Cezieni (1664 loc.), Clocănești, Deveselul, Dioști, Dobrosloveni, Drăghiceni, Drăgotești, Fălcoiul, Fărcașele, Gostavățul, Hotărani și Leul (3400 loc.), Oșica-Mică (de jos), Preajba-de-Pădure, Radomirul și Predea (3232 loc.), Reșca, Scărișoara, Slăveni, Stoenești, Strîmba-Țerțelul, Vilșoara, Vlădila și Zănoaga.

Are o populație de 32518 suflete, din carĭ 8473 contribuabilĭ, locuind în 1699 case și 5694 bordee; 8 hanurĭ, 95 cîrciume și 13 alte stabilimente comerciale; 65 cazane de spirt, 123 de făcut rachiŭ, o cărămidărie, 5 morĭ de aburĭ și 37 de apă; 52 bisericĭ, deservite de 57 preoțĭ, 64 cîntărețĭ și 16 paraclisĭerĭ; 23 școale, din carĭ 4 mixte conduse de 20 învățătorĭ și frecuentate de 819 copiĭ.

Se află în Caracal o judecătorie de ocol, pendinte de trib. Caracal și deosebită de judecătoria Caracaluluĭ.

In Caracal este spitalul județuluĭ și reședința mediculuĭ de arondisment. La biuroul telegrafo-poștal din Caracal se expediază scrisorile pentru toate comunele rurale, care apoĭ se împart de primarĭ la destinație. Tot în Caracal se află cazarme pentru dorobanțĭ și călărași, etc. Vezĭ Caracal.

Locuitorĭĭ, pe lîngă agricultura și creșterea vitelor, se maĭ ocupă și cu diferite industrĭĭ ca: cojocăria, tăbăcăria, brutăria, etc.

In plasa Ocolul sunt 107 proprietarĭ marĭ și 8061 proprietarĭ micĭ.

Sunt: 51005 hect. pămînt arabil; 2842 hect. izlaz și pășune; 1500 hect. livezĭ și fîn; 178 hect. livezĭ și prunĭ; 293 hect. grădinărĭĭ; 2144 hect. viĭ; 5223 hect. pădurĭ și 28 bălțĭ cu o suprafață de 83 hect.

Vite marĭ sunt 26423, vite micĭ 35672 și rîmătorĭ 10383.

Agricultura de alt-fel este foarte dezvoltată. Se întrebuințează foarte multe mașinĭ agricole.

Bilciurĭ sunt la Caracal și la Băbiciul.

Agricultorĭĭ își transportă productele la Tîrgul-Caracaluluĭ, saŭ le îndrumează spre Corabia; pentru înlesnirea transportuluĭ este o linie ferată și șosele.

Linia ferată Corabia-Rîmnicul-Vîlcea, intră în pl. Ocolul la gara Vlădila, trece la Caracal, spre E. de oraș și merge spre Romula și Piatra (Olt).

Șosele: Șoseaua națională Corabia-Riul-Vaduluĭ, tae această pl. în direcția S. spre N.; șoseaua Caracal-Craiova unește capitala județuluĭ cu maĭ multe comune de la V.; șoseaua Caracal-Cezieni, care se continuă maĭ departe pe malul Tesluiuluĭ; Stolenești-Reșca care calcă pe drumul roman; Stoienești-Scărișoara-Izlaz, pe lîngă Olt; Stoienești-Caracal, Caracal-Rede și alte drumurĭ naturale.

Ocolul, *plasă*, unită administrativ cu pl. Otăsăul, jud. Vîlcea. S'a numit ast-fel pentru că comu-

nele carĭ o compun formează un fel de ocol în jurul Rîmniculuĭ, oraș de reședință.

Forma plășeĭ e a unuĭ pentagon mixtilin.

Se compune din 12 comune rurale și 2 urbane (Rîmnicul și Ocna), și anume: Bîrsești, Bogdănești, Bujoreni, Căzănești, Frînceștĭ, Genuneni, Govora, Mănăstireni, Mihăești, Surpatele, Titireciul și Vlădești.

Are, împreună cu Otăsăul, 34055 locuitorĭ.

Reședința subprefectureĭ este în com. Ocnele-Marĭ.

Cele maĭ populate comune în această plasă sunt: Govora, Mihăești și Vlădești.

Are 10 școale rurale mixte, frecuentate de 288 copiĭ.

Sunt 80 bisericĭ, afară de cele 11 bisericĭ din com. Ocnele-Marĭ, pentru întreținerea cărora, comunele înscriŭ în budgetele lor anual suma de 3085 leĭ.

Pl. Ocolul-Otăsăul se împarte în 21 parohiĭ, la carĭ după regulamentul sfîntuluĭ Sinod, urmează să fie 21 preoțĭ parohĭ, 21 preoțĭ ajutorĭ, 113 cîntărețĭ, în plus 10 preoțĭ.

Aceste parohiĭ fixate de la 1888, sunt următoarele: Parohia Bujoreni, cu biserica catedrală Adormirea Maicĭĭ Domnuluĭ, compusă din cătunele Olteni, avînd 248 familiĭ, saŭ 993 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh, 3 cîntărețĭ.

Parohia Bogdănești, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, compusă din cătunele Gura-Văeĭ și Bogdănești, avînd 277 familiĭ, saŭ 871 suflete, 2 bisericĭ, un preot paroh, 3 cîntărețĭ.

Parohia Vlădești, cu biserica catedrală Nașterea-Maicĭĭ-Domnuluĭ, compusă din cătunele Arhanghelul, avînd 417 familiĭ, saŭ 1234 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh cu 1 ajutor și 4 cîntăreți.

Parohia orașuluĭ Ocna, compusă din cătunele Flăcăi, Slătioarele, Lunca, Teișul-Țeica, Buda, avînd 796 familiĭ, saŭ 2467 suflete, 11 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 ajutoare, 1 diacon, 6 cîntăreți, 11 paracliserĭ și 4 preoțĭ în plus.

Parohia Ocna, cu biserica catedrală Sf. Gheorghe, compusă din cătunul Trăistari, Valea-Răĭ, Riureni, Stolniceni și Căzănești, avînd 347 familiĭ, saŭ 1084 suflete, 3 bisericĭ 1 preot paroh, 6 cîntăreți și în plus 1 preot.

Parohia Mihăești, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunele Măgura, Stupăria, Capul-Dealuluĭ, Buleta și com. Bîrsești, avînd 638 familiĭ, saŭ 2204 suflete, 5 bisericĭ, 1 preot paroh cu 2 ajutoare și 8 cîntăreți.

Parohia Govora, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunele Preajba și Curăturile, avînd 350 familiĭ, saŭ 1263 suflete, 1 biserică, 1 preot paroh și 2 cîntăreți.

Parohia Titireciul, cu biserica catedrală S-țiĭ Apostolĭ Petru și Pavel, compusă din cătunele Bunești și Gitejești, avînd 415 familiĭ, saŭ 1595 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh cu 1 ajutor și 4 cîntăreți.

Parohia Băbeni, cu biserica catedrală Buna-Vestire, avînd 315 familiĭ, saŭ 1214 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh cu 1 ajutor și 2 cîntăreți.

Parohia Frînceștĭ, cu biserica catedrală S-țiĭ Voevozĭ, compusă din cătunele Rudari și Coșani, avînd 434 familiĭ, saŭ 1434 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 ajutor și 4 cîntăreți.

Parohia Surpatele - Mănăstirești, cu biserica catedrală Nașterea Maicĭĭ Domnuluĭ, avînd 434 familiĭ, saŭ 1000 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 ajutor și 5 cîntăreți.

Parohia Genuneni, cu biserica catedrală S-țiĭ Treĭ-Ierarhĭ, compusă din cătunele Mănăilești, avînd 236 familiĭ, saŭ 971 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 ajutor și 4 cîntăreți.

Parohia Șirăneasa-Ciorăști, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, compusă din cătunul Ciorăști, avînd 806 familiĭ, saŭ 2729 suflete, cu 6 bisericĭ, 1 preot, 4 ajutoare și 9 cîntăreți.

Parohia Urși-Cîrstănești, cu biserica catedrală Sf. Ioan Botezătorul, compusă din cătunele Cucești și Bogdănești, avînd 343 familiĭ, saŭ 1292 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 ajutor și 5 cîntăreți.

Parohia Ionești-Mînculuĭ-Bocșani, cu biserica catedrală Buna-Vestire, compusă din com. Marcea și cătunele: Bocșani, Ionești-Govorii, Slăvițești și Valea-Mare, avînd 479 familiĭ, saŭ 1955 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 4 ajutoare și 9 cîntăreți.

Parohia Glăvile, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, compusă din cătunele Valea-Peștenei, Aninoasa și Olteanca, avînd 796 familiĭ saŭ 2889 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare și 9 cîntăreți.

Parohia Vîrleni, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, compusă din cătunele Nisipi și com. Stănești, avînd 433 familiĭ, saŭ 1599 suflete, 8 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntăreți, în plus un preot.

Parohia Cermegești, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, compusă din cătunele Șuești, Gîrnicetul, Peștina, Negroaia-Peștina, avînd 656 familiĭ, saŭ 2554 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 7 cîntăreți.

Parohia Roești-Băjenarĭ, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, compusă din cătunele

Băjenari, Ciocîlteiul, Mînosul și Motoleşti, direcțiuni de cele-l'alte cătune ce compun parohia, avînd 302 familiĭ, saŭ 1081 suflete, 4 biserici, 1 preot paroh, 5 cîntăreți.

Parohia Găgeni-Ciumagi, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunul Stăneşti și Ciumagi, avînd 318 familiĭ, saŭ 1172 suflete, 3 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 5 cîntăreți.

Parohia Lăpușata, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cât. Berești, Mijați, Sărulești, Zărnești, com. Măldărești și cătunul Lădești, avînd 609 familiĭ, saŭ 2225 suflete, 6 biserici, 1 preot paroh, 2 preoți ajutori, 9 cîntăreți.

Parohia Scundul, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cât. Blejani, Păduriți, Fundul-Scunduluĭ, avînd 416 familiĭ, saŭ 1541 suflete, 3 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 5 cîntăreți.

Ocolul, *cîmpie.* Vezĭ Porcilor (Dealul-), jud. Vîlcea.

Ocolul, *lac,* în jud. Gorj, pl. Gilortul, spre E. de com. Aninoasa. Acopere o suprafață de 2 hect.

Ocolul-Catanelor, *loc,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Ripile, cu întăriturĭ și șanțurĭ, făcute, se zice, de pe timpul războaelor dintre Turcĭ și Nemți.

Ocolul-de-Jos, *plasă,* situată în partea de mijloc a jud. Mehedinți. Se mărginește la E. cu pl. Motrul-d.-j. și pl. Dumbrava; la S., cu pl. Blahnița; la V., cu pl. Ocolul-d.-s., și la N., cu pl. Motrul-d.-s.

Este formată din 21 comune rurale și anume:

1. *Broscari,* cu cătunul Broscari.

2. *Cacoți,* cu cât. Cacoți.

3. *Cremenea,* cu cătunele: Cremenea-d.-j. și Cremenea-d.-s.

4. *Degerați,* cu cătunele: Degerați, Linia-Boerească și Albina.

5. *Gutul,* cu cătunele: Gutul, Girnița, Ghelmegeoaia și Porcești.

6. *Igiroasa,* cu cătunele: Igiroasa, Arvătești și Biltanele.

7. *Fîntîna-Domnească,* cu cătunele: Fîntîna-Domnească, Dragotești și Mijarea.

8. *Fîntînele-Negre,* cu cât. Fîntînele-Negre.

9. *Izvorul-Aneștilor,* cu cătunele: Izvorul-Aneștilor, Petrișul și Valea-Hoțuluĭ.

10. *Izvorălul,* cu cătunele: Izvorălul, Boceni și Manul.

11. *Lumnicul,* cu cătunele: Lumnicul, Lumnicul-d.-j. și Lumnicul-d.-s.

12. *Pavățul,* cu cât. Pavățul.

13. *Peri,* cu cătunele: Peri, Borugea-din-Dos, Borugea-din-Față, Biserica și Seliștea.

14. *Plopi,* cu cătunele: Plopi și Colărețul.

15. *Poroina-Mare,* cu cătunele: Poroina-Mare, Novaci, Fîntîna-Mare și Șipotul.

16. *Prunișorul,* cu cătunele: Prunișorul, Girnița și Floștina.

17. *Ruptura,* cu cătunele: Ruptura, Cotoroia-d.-j., Cotoroia-d.-s., Sperlești, Țițirigi și Voloiecelul.

18. *Tîmna,* cu cât.: Tîmna, Valea-Perilor, Gurănești și Drăgulani.

19. *Valea-Petreĭ,* cu cătunul Valea-Petreĭ.

20. *Valea-Ursului,* cu cât. Valea-Ursului.

21. *Zăgaia,* cu cătunele: Zăgaia, Bădești și Ciolanul.

Se administrează de un subprefect cu reședința în comuna rurală Prunișorĭ; iar în privința judiciară aparține, parte judecătorieĭ ocoluluĭ Turnul-Severin, parte ocoluluĭ Strehaia.

Are 12 școlĭ, conduse de 12 învățătorĭ.

Este brăzdată de o mulțime de dealurĭ și văĭ, prin carĭ șerpuesc maĭ multe pîraie, între carĭ maĭ principale sunt: Hușnița și Cervenița.

Prin mijloc trece calea ferată Vîrciorova-Bucureşti, care are în plasă gara Prunișorul, precum și șoseaua națională.

Locurĭ istorice în această plasă sunt: Poroina-Mare, Fîntîna-Domnească, Degerați, Broscari și Zăgaia.

Ocolul-de-Sus, *plasă,* ce ocupă partea despre V. a jud. Mehedinți. Se mărginește: la N. cu plaiul Cerna; la E., cu pl. Motrul-d.-s. și pl. Ocolul-d.-j.; la S., cu fluviul Dunărea, care o desparte de regatul Serbieĭ; iar la V., cu Banatul Temișoareĭ, de care se desparte prin munțiĭ Carpați pe o mică distanță, la Vîrciorova, prin rîul Bahna. Aceasta însă numaĭ din anul 1888, căcĭ adevărata limită vechie este rîul Cerna, după cum se constată atît din documentele locuitorilor din comunele vecine, cît și din convențiunile făcute între Turcĭ și Austriacĭ.

Are o suprafață de 120581 hect., parte cultivabilă și parte acoperită cu pădurĭ și altele.

Se compune din 18 comune, din carĭ 17 rurale și 1 urbană.

1. *Baloteşti,* cu cătunele: Baloteşti și Pîrlagele.

2. *Bistrița,* cu cătunele: Bistrița, Erghevița și Poroina.

3. *Bobaița,* cu cătunele: Bobaița și Șiscul-Roșu.

4. *Bresnița,* cu cătunele: Bresnița și Magherul.

5. *Colibaşul*, cu cătunul Colibaşul.

6. *Dedoviţa*, cu cătunele: Dedoviţa, Mormanul, Poroina-Mică şi Valea-Copceĭ.

7. *Hinova*, cu cătunele: Hinova, Cîrjeĭ, Nicovala, Ordiştea şi Siliştea.

8. *Husnicioara*, cu cătunele: Husnicioara, Cernata, Dumbrăviţa, Negreşti, Oprăneşti şi Priboeşti.

9. *Izvorul-Bîrzeĭ*, cu cătunele: Izvorul-Bîrzeĭ, Halînga, Curecea, Petoleşti, Răscoleşti, Schinteeşti şi Schitul Topolniţa.

10. *Jidoştiţa*, cu cătunele: Jidoştiţa şi Şuşiţa.

11. *Malovăţul*, cu cătunele: Malovăţul şi Putineiul.

12. *Pitulaşul*, cu cătunele: Pitulaşul şi Bîrza.

13. *Schela-Cladoveĭ*, cu cătunele: Schela-Cladoveĭ, Dudaşul şi Gura-Văiĭ.

14. *Silişteni*, cu cătunul Silişteni.

15. *Şimianul*, cu cătunele: Şimianul, Dudaşul, Piatra-Albă şi Tunari.

16. *T.-Severin (oraş)*, cu cătunele: Turnul-Severin şi Cernetul.

17. *Valea-Boerească*, cu cătunele: Valea-Boerească, Lazul şi Stoicani.

18. *Vîrciorova*, cu cătunele: Vîrciorova, Bahna, Iloviţa şi Moiseşti.

Reşedinţa subprefecturei e în Turnul-Severin, unde este şi reşedinţa ocolului Turnul-Severin. Oraşul Severin e şi reşedinţa prefecturei şi a tuturor autorităţilor judeţene.

Este brăzdată de o mulţime de munţi, dealuri şi văi, prin cari şerpuesc mai multe ape, precum: Topolniţa, Bahna şi altele. E udată la S. de Dunăre.

Sunt 77 biserici; 11 şcoale rurale, conduse de 11 învăţători şi 1 învăţătoare; 6 şcoale primare urbane, din cari 3 pentru băeţi, conduse de 8 institutori şi 3 institutoare, şi 3 pentru fete, conduse de 11 institutoare; o şcoală profesională de fete; 1 liceu clasic şi mai multe şcoli private.

Statul posedă în această plasă 7 moşii, cu un venit anual de 90298 leĭ şi 74 banĭ.

In plasă se mai află şi senalul Dunăreĭ, precum şi podul de la Bahna, cari daŭ statuluĭ un venit anual de 41700 leĭ.

Drumurĭ sunt: calea ferată Vîrciorova-Bucureşti; calea ferată îngustă Vîrciorova-Minele Bahna; şoseaua naţională Vîrciorova-Bucureşti, care merge paralel cu calea ferată, şoselele judeţene Turnul-Severin-Tîrgul-Jiul, Turnul-Severin-Calafat şi Turnul-Severin-Dumbrava, precum şi alte multe şosele comunale vecinale.

Ocracul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Colţeşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 380 locuitorĭ; o biserică, fondată la 7303 (1795) şi reparată la anul 1860.

Oculeşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Goruneşti, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 284 locuitorĭ.

Oda, *pîrîŭ*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi; se varsă pe stînga rîuluĭ Tesluiul între moara şi conacul d-luĭ Alexandru D. Nicolaid.

Odabul. Vezĭ Odobul, pîrîŭ, jud. Bacăŭ.

Odaia. Vezĭ Crivina, com. rur., jud. Prahova.

Odaia, *com. rur.*, la extremitatea de S.-V. a pl. Călmăţuiul, jud Teleorman, lîngă oraşul de reşedinţă T.-Măgurele, situată pe dealul din stînga Oltuluĭ. Se învecineşte la N. cu com. Liţa; la S., cu T.-Măgurele; la V., cu Lunca-Oltuluĭ şi la E., cu viile locuitorilor Odăieni.

E aşezată pe proprietatea statuluĭ domeniul Turnul. Partea ce cade în raza acesteĭ comune este cam de 900 hect.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt 232, pe o întindere de 690 hect.

Partea de V. a comuneĭ este udată de rîul Oltul şi de ramura luĭ numită Oltul-Mic; iar de sub dealul pe care se află aşezată comuna, porneşte o vîlcea numită Strîmba, prin care adesea curge apă vărsîndu-se în Oltul-Mic.

Viile locuitorilor, în suprafaţă de 129½ hect., sunt situate parte la E. comuneĭ, spre cimitirul oraşuluĭ T.-Măgurele, parte la V., de-a lungul maluluĭ Oltuluĭ.

Are o populaţie de 1346 suflete, din cari 234 contribuabilĭ; două şcolĭ, una de băeţĭ frecuentată de 27 elevĭ, şi una de fete, frecuentată de 15 eleve; o bisericică cu doĭ preoţĭ şi doĭ cîntăreţĭ; o moară cu aburĭ şi o brutărie.

Vite: 147 caĭ, 495 vite marĭ cornute, 1450 vite micĭ şi 83 porcĭ.

Budgetul com. e de leĭ 4242, banĭ 27, la venitur şi de leĭ 5239, banĭ 73, la cheltuelĭ.

Este străbătută în toată lungimea de şoseaua judeţeană Turnul-Slatina care o leagă cu com. Liţa la N. şi cu oraşul de reşedinţă T.-Măgurele. La S., locuitorĭĭ comunică cu cîmpul prin drumurĭ naturale.

Satul Odaia, aşa cum se găseşte astăzĭ, nu este vechiŭ. El făcea parte, pînă la desfiinţarea raialeĭ Turnuluĭ, din raza ocupată de Turcĭ. La fixarea ho-

tarelor Țării despre Dunăre, în secolul trecut, se făcea mențiune despre un sat desființat mai jos de satul Piscul (Lița de astăzi), și care nu poate fi altul de cît Odaia.

După desființarea raialeĭ Turnuluĭ, satul Odaia s'a populat încetul cu încetul, cu locuitorĭ veniți de peste Olt, din jud. Romanați, din comunele Izlazul, Izbiceni, Moldoveni și din alte sate de prin prejur.

Pănă pe la jumătatea acestuĭ veac, satul era împărțit: jumătate era în lunca Oltuluĭ și purta numirea de Odăița; cea-l'altă jumătate era tot pe deal, unde e astăzĭ Odaia și purta numirea de Fripți, numire pe care locuitoriĭ o păstrează și astăzi. Locuitoriĭ din luncă s'aŭ mutat pe deal, din cauza deselor revărsărĭ ale Oltului.

Odaia, *cătun* (tîrlă), în județul Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Ciocănești-Mărgineni.

Odaia, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. Ștefănești, situat spre N. și în apropiere de satul de reședință.

Mai poartă numirea și de Odaia-Protopopuluĭ. Are o populație de 100 familiĭ.

Vite sunt: 270 caĭ, 300 boĭ, 600 oĭ, 4 capre și 250 porcĭ.

Odaia, *deal,* se întinde spre S. de satul Larga, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iași. Pe el se află multe stîne, fiind bogat în pășunĭ.

Odaia, *deal,* lîngă satul Iazul-Nou, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași; la poalele luĭ se află iazul cu acelașĭ nume.

Odaia, *iaz,* lîngă dealul cu acelașĭ nume, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iași; conține pește și racĭ.

Odaia, *vechea numire a localității* unde se află astăzĭ satul Grivița, jud. Tutova.

Odaia, *moșie,* pe teritoriul cătunuluĭ Dobrinești, pl. Nicorești, jud. Tecuciu, în întindere de 2404 hect. și 75 arĭi, proprietatea d-luĭ A. Cîncu.

Odaia, *moșie* răzășească a locuitorilor din com. Matca, pl. Nicorești, jud. Tecuciu.

Odaia, *moșie* a statuluĭ, jud. Tecuciu, com. Negrilești. Aparținea mănăstireĭ Răchitoasa.

Odaia, *trup de moșie,* al statuluĭ, în partea de N. a orașuluĭ Tecuciu, jud. Tecuciu. În anul 1881, s'a împărțit la locuitorĭ, formînd o mahala a orașuluĭ, sub numele de suburbia Tecuciul-Nou.

În documentele vechĭ, această parte de loc se numea Odaia-de-Beilic, din cauză că servea de stație cînd treceaŭ Turcii în Moldova.

Odaia, *pădure* a statuluĭ, jud. Tecuciu, pendinte de mănăstirea Răchitoasa.

Odaia, *pîrîiaș,* pe teritoriul com. Colonești, jud. Tecuciu; curge de la N. spre E. și la mijlocul com. se varsă în dreapta Zelentinuluĭ.

Odaia-Bogdana, *sat,* în centrul com. Bozia, pl. Prutul, jud. Fălciu, situat pe coasta de E. a dealuluĭ Marcu. Are o suprafață de 1706 hect. și o populație de 23 familiĭ, saŭ 97 suflete, din carĭ 10 contribuabilĭ.

Pe teritoriul satuluĭ sunt 2 iazurĭ.

Odaia-Bosie, *sat,* pe coasta văeĭ Ibăneasa, com. Știubeeni, pl. Baseul, jud. Dorohoiu, cu 14 familiĭ, saŭ 43 suflete.

S'a înființat de actualul proprietar, după ce a cumpărat această parte din trupul moșieĭ Știubeeni.

Moșia e proprietatea moștenitorilor luĭ Vasile Bosie. Are o întindere de 572 hect. 88 arĭi cîmp; un iaz format de pîrîul Ibăneasa, numit Velniceriul, de 57 hect., 29 arĭi întindere. Pîrîul este Ibăneasa. Drum principal acel de la Săveni ce duce la Dorohoiu.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Balinți, Vorniceni, Vlăsinești și Știubeeni.

Însemnat aicĭ este familia Bosie ca mai vechie.

În 1755, găsim că Sandu Bosie vinde o casă ce o avea în poarta bisericeĭ Sf. Spiridon din Iași, către Episcopia de Roman. («Cron. Rom.», Melhisedec.)

În 1758, Episcopul de Hușĭ Ionichie, cumpără de la Constantin Bosie moșia Berbenteni pentru Episcopie; iar la 1761, cumpără de la Ștefan Bosie-Logofăt, satul Pojorita, cu vadul poduluĭ de pe Nistru. («Cron. Hușilor», de Melhisedec).

La 1822, Ioniță Sturdza-Vodă, trimise înainte pe fiul săŭ Beizede, cu Armașul Bosie, de a regula ceremoniele întronăreĭ. («Ist. Mold.», Drag., t. I, p. 161).

Odaia-Bran-cu-Bobul, *sat,* jud. Iași, pl. Braniștea, com. Golăești, situat pe malul rîuluĭ Prutul, înconjurat de toate părțile cu pădurĭ; avînd fînețe multe. Este format din treĭ cătune: Odaia, Branul și Bobul, cu o populație de 20 familiĭ, saŭ 117 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 77 vite marĭ cornute, 42 oĭ, 20 caĭ și 16 rîmătorĭ.

Odaia-Bursucanul, *com. rur.*, și *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, spre S.-E. de Bîrlad și în apropiere de el. Satul formează comună, cu cătunul Griviţa, avînd o populaţie de 1130 locuitorĭ, din carĭ 183 contribuabilĭ, locuind în 322 case. Are o școlă primară de băeţĭ și o biserică. Se cultivă vie pe o suprafaţă de 18,50 hect., din carĭ 50 arĭĭ nelucrătoare. Sunt 50 arĭĭ livezĭ cu prunĭ.

Comerciul se face de 12 persoane.

Odaia-Bursucanul, *moșie*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Odaia-Bursucanul, proprietatea statuluĭ, arendată cu 22210 leĭ anual. Pe această moșie statul are o livadă cu aguzĭ.

Odaia-Bursucanul, *pădure*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Odaia-Bursucanul, în întindere de 28 hect., proprietatea statuluĭ. Maĭ e numită și La-Odaie.

Odaia-Călugăruluĭ, *moșie* a statuluĭ, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Copuzul, fostă înainte de secularizare, pendinte de mănăstirea Căldărușani. Suprafaţa moșieĭ e de 850 hect.; are și o pădure în întindere de 130 hect.

Odaia-Călugăruluĭ, *pădure*, pe moșia Bărăganul, jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Lupșani. Are o suprafaţă de 20 hect., populată cu stejar. Este situată la 2 kil. de calea ferată București-Feteștĭ.

Odaia-Călugăruluĭ, *loc izolat*, la S. de cătunul Rădulești, pl. Mostiștea, jud. Ilfov.

Odaia-Chiruluĭ. Vezĭ Portăreasa, jud. Ilfov.

Odaia-luĭ-Manolache, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, com. Tulucești, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, în partea S.-V. a reședinţeĭ comunale. Are 54 familiĭ; o școală și o biserică.

Odaia-luĭ-Manolache, *moșie* particulară, de 500 hect., în jud. Covurluiŭ, com. Tulucești, pl. Siretul.

Odaia-Lupa, *moșie* particulară, de 715 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Pechea.

Odaia-Maghistan. Vezĭ Odaia-Silișcanĭ, sat, com. Brăteni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani.

Odaia-Maria, *moșie* particulară, de 2864 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Pechea. Este un trup din marea moșie Pechea, fostă proprietate a răposatuluĭ principe Alexandru Moruzzi.

Odaia-Panculuĭ, *numire ce purta maĭ înainte comuna* și *moșia* Conţești, pl. Marginea, jud. Teleorman.

Odaia-Paşeĭ, *movilă*, jud. Brăila, com. Nazîrul, în dreptul vaduluĭ lung, dintre viile de pe muchea Baldovinești.

Odaia-Pitaruluĭ. Vezĭ Cîmpurelul, pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Odaia-Popiĭ, *altă numire a satuluĭ* Vameșul, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Piscul.

Odaia-Protopopuluĭ, *moșie* a statuluĭ, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, com. Lehliul, fostă pendinte de mănăstirea Radu-Vodă din București.

Odaia-Rînghileşti. Vezĭ Rînghileștĭ, sat, com. Rînghileștĭ, jud. Botoșani.

Odaia-Silișcani, *sat*, pe valea pîrîuluĭ Fundoaia, com. Brăteni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani. Are o suprafaţă de 772 hect., cu o populaţie de 36 familiĭ, saŭ 118 suflete; 2 iazurĭ și 1 moară de apă.

Locuitorĭĭ posedă: 20 boĭ și vacĭ, 10 caĭ, 20 porcĭ.

Odaia-Sîrbilor, *sat*, pe moșia Hulubăţul, în partea de N. a comuneĭ Urdești, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, așezat pe dealul cu acelașĭ nume, pe o întindere cam de 720 hect. și cu o populaţie de 13 familiĭ, saŭ 61 suflete.

Odaia-Turculuĭ, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, cătunul comuneĭ Mătăsarul. Are o pădure de 18000 arĭĭ.

Odaia-Vechie, *pîrîŭ*, pe moșia Corlăteni, com. cu acelașĭ nume, pl. Coșula, jud. Doroholŭ.

Odaia-Vlădichiĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Tăriceni, pl. Oltenița, jud. Ilfov. Este situat la S. de Tăriceni, pe malul drept al bălţeĭ Mostiștea.

Se întinde pe o suprafaţă de 330 hect., cu o populaţie de 385 locuitorĭ.

Proprietatea e a locuitorilor, carĭ rezervă 30 hect. pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreţ; o baltă.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 423 și al celor micĭ, de 1122.

Odaia-Vlădichiĭ, *moșie* a statuluĭ, pendinte de Mitropolie și Cotroceni, jud. Ilfov. Se aren-

dează cu 61300 leĭ anual, împreună cu Tăriceni-Curătești, afară de trupul Cotroceanca, care s'a vîndut de veci, cu dreptul pentru arendaș și locuitorii din Făurei (jud. Ialomița) la adăparea vitelor în balta moșieĭ.

Odăeni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Țuțulești-Gălășești, pl. Gălășești, jud. Argeș.

Are o populație de 120 familiĭ, saŭ 600 suflete; o biserică, cu hramul Înălțarea Domnuluĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Odăianca, *baltă*, pe moșia Suharăul, com. cu același nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Odăieĭ (Dealul-), *deal*, cu o întindere de 5 kil. 626 m., întinzîndu-se în direcție N.-V. S.-E., în partea de E. a comuneĭ Oncești, pl. Stănișești, județul Tecuciŭ.

Odăieĭ (Valea-), *vale*, jud. Tecuciŭ, se întinde la E. de satul Grivița, spre S., pănă la Odaia-Călmățuiul, lîngă satul Călmățuiul.

Odăieĭ (Vîrful-), *vîrf de deal*, jud. Bacaŭ, pl. Siretul-d.-j., comuna Pănceștĭ, situat în partea despre jud. Tecuciŭ. Pe acest deal se află șanțurĭ adînci, făcute, se zice, pe la isprăvitul secoluluĭ XVIII.

Odăile, *com. rur.*, în plaiul Pîrscovul, jud. Buzaŭ, situat pe valea Murătoarea-Posobeștilor, la 54½ kil. de Buzaŭ. Limita sa, la N., începe din Dealul-Gloduluĭ (moșia Valea-Fîntîneĭ) și se lasă pe Valea-Largă, urcă în piscul Mușceluluĭ (com. Trestioara) și pe la capul Mușceluluĭ, alăturĭ de valea Macri, merge în hotarul moșieĭ Brăești, continuînd pe acest hotar pănă la Gaura-luĭ-Mocan unde se lasă în apa Brăești; la V., continuă în jos cursul apeĭ Brăești (Sărățelul-Bălănești lor), pănă în gura izvoruluĭ Cioclinul, o ia pe izvor în sus, urcă în Vîrful-Cioclinuluĭ, apoĭ pe slemne drept în vîrful munteluĭ Malul-Breaz, de unde se lasă pe la Piatra-Roșie în gura izvoruluĭ Piatra-Albă; la S., urcă pe plaiul pănă în vîrful munteluĭ Dîlma; la E., începe din muntele Dîlma și merge pe slemnea luĭ pănă în hotarul Negoșineĭ, de unde se lasă în jos pe Izvorul-Strîmbuluĭ, trece pe la capul de N. al comuneĭ Scorușești și urcă în Dealul-Gloduluĭ.

Suprafața sa e de 2890 hect., din care 950 hect. arabile, 496 hect. pădure, 364 hect. fineață, 483 hect. izlaz, 30 hect. livezĭ, 13 hect. vie și 553 hect. sterp.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Pădurea-Valea-Fîntîneĭ a statuluĭ, Valea-Fîntîneĭ, Odăile (particulare) și Odăile-Posobești a moșnenilor Posobeștĭ.

Terenul e accidentat, cu dealurĭ, acoperite de fînețe aromatice, de semănăturĭ și livezĭ.

Are 3 tîrgurĭ anuale: la 23 Aprilie, 29 Iunie și 6 Decembrie.

Căĭ de comunicație sunt drumurile naturale.

Comuna e formată din cătunele: Capul-Satuluĭ, Lacul, Odăile, Papuci, Piatra-Albă, Scorușești și Valea-Fîntîneĭ.

Are o populație de 1240 locuitorĭ, din carĭ 231 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, în cătunele: Odăile, Capul-Satuluĭ și Valea-Fîntîneĭ, deservite de 1 preot, 1 cîntăreț și 2 paracliserĭ; 4 cîrciumĭ.

Vite sunt: 68 boĭ, 75 vacĭ, 23 viteĭ, 4 caĭ, 7 țepe, 4 mînjĭ, 870 oĭ, 21 capre și 79 porcĭ. Stupĭ sunt 47.

Budgetul com. e de 1470.63 leĭ.

Comuna e fondată de demult. Cel maĭ vechiŭ cătun e Valea-Fîntîneĭ; locuitoriĭ de aci îșĭ aveaŭ odăĭ, ceva maĭ la E., unde mîncaŭ vitele. Aceste odăĭ cu timpul s'aŭ transformat în sat și aŭ dat naștere Odăilor, pe care Dionisie Fotino îĭ menționează. In acest cătun, probabil, a fost un vechiŭ schit, azĭ biserică de mir, dar care păstrează încă numele de mănăstire. N'are inscripțiĭ.

Odăile (Mănăstirea-), *cătun* de reședință al com. Odăile, jud. Buzaŭ, cu 100 locuitorĭ și 27 case.

Odăile (Mircești), *cătun* al com. Merei, jud. Buzaŭ, cu 220 locuitorĭ și 50 case.

Odăile, *sat*, făcînd parte din com. rur. Jilava-Merlari, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat lîngă rîul Sabarul. P'aci trece șoseaua națională București-Giurgiŭ.

Se întinde pe o suprafață de 130 hect., cu o populație de 224 locuitorĭ.

Proprietatea e a locuitorilor, carĭ cultivă 94 hect. (5 hect. sterpe și 31 izlaz).

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 94 și al celor micĭ, de 1149.

Odăile (Podarĭ), *sat*, făcînd parte din com. rur. Ileana-Suliman, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat la S.-V. de Ileana, lîngă Valea-luĭ-Ilie.

Se întinde pe o suprafață de 1402 hect., cu o populație de 263 locuitorĭ.

D-niĭ Frațĭ Ghermani aŭ 1193

hect. și locuitorii, 209 hect. Proprietarii cultivă 943 hect. (75 hect. sterpe și 175 hect. izlaz). Locuitorii cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Haralambie; 1 helesteŭ; 1 pod.

Comerciul se face de 1 circiumar.

Numărul vitelor mari e de 469 și al celor mici, de 902.

Odăile, saŭ Odăile-luĭ-Brîncoveanu, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bucoveni, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Cade spre E. de Buciumeni. Pe la E. trece șoseaua națională București-Ploești.

Are o populație de 125 locuitorĭ. Satul, împreună cu Mogoșoaia și Chitila, are 3507 hect. Banca Românieĭ (proprietara fosteĭ proprietățĭ a Principeluĭ N. G. Bibescu) are 2820 hect. și locuitorii, 687 hect.

Pe moșia proprietățeĭ se cultivă 1000 hect. (143 hect. izlaz, 1600 hect. pădure, restul rămîn necultivate).

Locuitorii cultivă 650 hect. (37 hect. sterpe).

Comerciul se face de 1 circiumar.

Odăile, *sat,* făcînd parte din com. rur. Pucheni-Micĭ, pl. Crivina, jud. Prahova.

Odăile, *deal,* situat la N.-E. pe teritoriul com. Perieți, pl. Siuld.-s., jud. Olt. Se întinde între Vîlceaua-Căselor, la V. și Vîlceaua-Oblegului, la E. E acoperit, pe toată întinderea luĭ, cu arăturĭ.

Odăile-de-Sus, *loc izolat,* jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, com. Cucueți.

Odăile - Posobești, *moșie,* jud. Buzăŭ, com. Odăile, avînd 1300 hect., arăturĭ, fîneață, livede și 215 hect. pădurile Dîlma și Cerbul.

Odăile-Posobești, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Odăile, proprietatea moșnenilor Posobești; are 510 hect. cultivabile și 90 hect. pădurile Dîlma și Țițîrea.

Odăilor (Pîrîul-), *pîrîiaș,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bodești-Precisteĭ; izvorește din dealul cu același nume și se varsă în pîrîul Cracăul.

Odăița, *vechia numire a comuneĭ* Odaia, jud. Teleorman, pe cînd o parte dintr'însa se află în lunca Oltuluĭ.

Odăița, *movilă,* situată la S.-E. în apropiere de cătunul Polizești, pendinte de com. Bertești-d.-j., pl. Balta, jud. Brăila.

Odiagașul, *pîrîu,* în jud. Bacăŭ, plasa Bistrița-d.-j., com. Valea-Mare, care se varsă în pîrîul Valea-Mare.

Odivoaia, *movilă* mare, în județul Vlașca, pe proprietatea Odivoaia; pănă acĭ era hotarul Giurgiuluĭ, înainte ca acest domeniŭ să fi fost luat de la Turcĭ.

Odoba. Vezĭ Hodoba, *vale,* jud. Buzăŭ.

Odobasca, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, așezată pe rîul Rîmna, în partea de N. a județuluĭ, la 46 kil. spre N. de orașul R. Sărat, și în partea de S. a plășeĭ, la 7 kil. spre S.-V. de com. Coteștĭ, reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Dealul-Lung, la 6 kil.; Lacul-luĭ-Băban și Blidare, la 7 kil.; Bonțești, la 10 kil.

Se mărginește la N. cu Broșteni, de care se desparte prin Dealul-Nuculuĭ și Dealul-Cuculuĭ; la E., cu com. Blidare, Bonțești, Coteștĭ, de care se desparte prin Dealul-Corniților și Valea-Circeĭ; la S., cu Urechești, de care se desparte prin pîrîul Oreavul; la V., cu Andreași, de care se desparte prin dealul Petreanul; la S. cu Dealul-Lung și Lacul-luĭ-Băban.

Este o com. din regiunea dealurilor, și este brăzdată la N. de dealurile: Piciorul-Nuculuĭ, al-Cuculuĭ, al-Deleanuluĭ, Valea-Draculuĭ; la E. de dealurile: Cornițelor, Doruluĭ, Puturoasa și Poiana-Crestiĭ; la S. de dealurile: Poenilor, Alba și Tăiatul; la V. de dealurile: Petreanul și Tărușele.

E udată de Rîmna prin mijloc, de la N.-V. la S.-E.; și de afluenții săĭ: Mahriul, Tinosul, la N., Valea-Neagră la V., Ruptura și Brosteanul la S., Oreavul și Circeiul la E. Mai are: lacurile Chirițoaia, Cocoșul și Podul-Laculuĭ; 1 puț și 57 fîntînĭ (3—6 m. adîncime).

Cătunele carĭ o compun sunt: Odobasca, reședința, la E.; Podul-Laculuĭ, la S.-E.; Mahriul, la N.; Petreanul, la V.

Are o suprafață de 1600 hect., din carĭ: 1400 hect. ale locuitorilor, 800 vatra comuneĭ, și 200 hect. ale proprietățeĭ particulare.

Are o populație de 339 familiĭ, saŭ 1425 suflete; două bisericĭ: una cu hramul Nașterea Maiceĭ Domnuluĭ, fondată în 1860 de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, cea-l'altă reparată în 1841 de Panait Costescu, și azĭ deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, fondată de locuitorĭ, condusă de 1 învățător și frecuentată de 65 elevĭ.

Locuitorii posedă: 50 plugurĭ; 373 boĭ, 230 vacĭ, 10 caĭ, 23

ĭepe, 1238 oĭ, 141 capre, 477 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de cereale, coloniale, vestminte și în exportul de vite și lemne. Transportul se face prin stația Cotești, la 13 kil. spre E. În com. sunt 13 comercianțĭ.

Căĭ de comunicație sunt drumurile vecinale: spre Cotești; spre Botești, Blidare, Faraoane; spre Andreași, pe lîngă rîul Rîmna; spre Dealul-Lung, Plăinești, R.-Sărat.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 6367 leĭ, 22 banĭ, iar la cheltuelĭ de 5887 leĭ, 39 banĭ.

Odobasca, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, cătunul de reședință al comunei Odobasca, așezat spre E., la poalele dealuluĭ Poenile. Are 200 hect. întindere, cu o populație de 180 familiĭ, saŭ 728 suflete, din carĭ 190 contrib.; o biserică și o școală.

Odobasca, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, cătunul comuneĭ Cotești, așezat spre V., lîngă comuna Odobasca, căreia aparținuse maĭ înainte. Are o suprafață de 114 hect., cu o populație de 49 familiĭ, saŭ 203 suflete, din carĭ 41 contribuabilĭ; o biserică.

Odobeasca, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Tîrgului, com. Drăgșenei. Are o populație de 298 suflete, din carĭ 61 contribuabilĭ. Pînă la 1885, forma comună cu cătunul Muți și avea numirea de Muți-Odobeasca. Prin legea din 7 Februarie 1885, a fost alipit de comuna Drăgșenei.

Odobeni, *vechiŭ sat*, în jud. Buzăŭ, com. Măgura; acum desființat.

Odobeni, *vechie numire a cătunuluĭ* Palaga, jud. Buzăŭ, com. Măgura.

Odobești, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., așezată în valea rîuluĭ Odobul, la locul de concentrare a patru districte: Bacăŭ, Roman, Tutova și Tecuciŭ, în centrul Moldoveĭ.

Teritoriul comuneĭ este înconjurat de dealurĭ, care o despart de comunele vecine, afară din spre com. Berbinceni. Spre jud. Roman se întinde dealul Băiceni; spre Săcueni, dealul Bălușul; spre Mărăști, dealurile Godovanul și Raiul; spre Obîrșia, dealurile Baimacul și Bogdana, și spre județul Tutova, dealurile Tutova, Țigîra și Trestia.

Este formată din 6 cătune: Odobești, reședința, Țigîra, Trestia, Tisa-Silvestrĭĭ, Glodișoarele și Balușul saŭ Baloșul.

«La 1803, Udobești răzeșești și Silvestrĭ răzeșești se găseaŭ în jud. Roman, ocolul de jos». («Uric.», Codrescu, vol. VII, pag. 281 și 282).

Este scăldată de pîrîul Odobul, care curge prin mijlocul teritoriuluĭ eĭ de la S. spre N. și se încarcă cu pîrîașele: Glodișorul, Tisa și al-Silvestreĭ pe stînga.

Se mărgineste la E. cu comunele Plopana (jud. Tutova) și Colonești (jud. Tecuciŭ); la S., cu comunele Mărăști și Obîrșia; la V., cu comunele Secueni și Berbencenĭ, și la N., cu com. Ciuturești (jud. Roman).

Are o populație de 394 familiĭ, saŭ 1569 suflete, din carĭ 311 contribuabilĭ; o școală mixtă în satul Odobești, înființată la 1864, frecuentată de 30 copiĭ; 2 biserici: una în satul Odobești și a doua în Tisa-Silvestrĭĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. La Tisa, a fost schit de călugărĭ, metoc al mănăstireĭ Dolgești (jud. Roman).

După legea rurală din 1864, s'aŭ dat la 102 locuitorĭ, 261 fălcĭ pămînt în împroprietărire.

Din această comună și anume de pe moșia statuluĭ Tisa-Silvestrĭĭ, la 1879, s'aŭ împroprietărit 27 insurățeĭ, cu 54 fălcĭ pămînt în țarînă.

Teritoriul com. are o întindere de 3450 hect.

Proprietarĭ sunt: Al. Lupașcu, posedînd 432.95 hect.; Eugenia Sion, 152.61 hect.; Al. Bogicĭ, 64.49 hect.; El. Stamati 35.81 hect.; Ilie Dăscălescu, 75.65 hect. și Gh. Nichitache și Ath. Țîrțescu cu părțĭ de moșie.

Totalul pămînturilor de cultură este de 938.08 hect.

În comună se găsesc pădurile foioase: Tisa-Silvestrĭĭ, Mărul-luĭ-Schin, Odobești, care ocupă o suprafață de 713 hect. Este o moară de aburĭ pe moșia statuluĭ Tisa-Silvestrĭĭ.

Viile aŭ o suprafață de 32.71 hect.

Vite sunt: 115 caĭ, 1132 vite marĭ cornute, 203 porcĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de leĭ 1967, banĭ 56 și la cheltuelĭ, de leĭ 1943, banĭ 63.

Comuna este străbătută de calea județeană Bacăŭ-Birlad, care, de la Săcueni spre Odobești, pînă ese din district, este neprunduită. Satul Baloșul, așezat pe drumul Bîrladuluĭ, era vestit înainte pentru hoțiĭ marĭ și dese.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 24 kil.; la com. Mărăști, 8 kil.; la com. Săcueni, reședința plășiĭ, 6 kil; la com. Obîrșia, 5 kil.; la com. Berbenceni, 14 kil.

Odobești, *com. urb.*, jud. Putna, reședința plășiĭ Gîrlele, situată pe malul sting al rîuluĭ Milcovul, în partea de S. a județuluĭ. Este înconjurată de viile ce for-

mează vestita podgorie Odobești, renumită prin calitatea și cantitatea vinurilor ce produce.

Distanța comunei de sub-prefectura plășei e de 12 kil.

Altitudinea comunei e de 150 m. d'asupra nivelului Mării.

Se compune din cătunele: Grozești, Odobești (Tîrgul-), unde e și reședința comunei, și Vinești.

Are o populație de 1107 familii, sau 3594 suflete, din cari 813 contribuabili, locuind în 954 case; 2 biserici parohiale, una cu hramul Nașterea Maicei Domnului și a doua cu hramul Sf. Cruce și 5 filiale cu hramurile Intrarea în Biserică, Sf. Impărați, Sf. Ioan Bogoslovul, Sf. Gheorghe și Sf. Apostoli, toate în tîrgul Odobești; 2 școale, una de băeți și a doua de fete, frecuentate de 297 copii.

Budgetul com. e la venituri de 107493 lei și la cheltueli, de 131631 lei.

Locuitorii posedă: 5 mașini de treerat (cu manej), 5 de bătut porumb (cu manivelă), 24 pluguri de lemn, 33 de fier; 4 mori de apă.

Vezi Odobești, podgorie.

Odobești, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Bolintinul, situată pe cîmpie, la 4 kil. spre S.-E. de com. Titu. Prin raionul comunei, curg pîraiele Răstoaca, Șuța și Spălăturile, avînd numai un pod peste Șuța.

Are o populație de 1500 locuitori; o biserică; o școală.

Se învecinește: la E. cu Văcărești de Răstoaca, la V. cu cât. Voinești, com. Crovul, la N. cu Cornetul și la S. cu Crovul.

Odobești, *sat*, jud. Bacău, plasa Siretul-d.-s., și reședința comunei cu același nume, situat pe rîul Odobul. A fost întemeiat de Ioan Odob, care a trăit pe timpul lui Ștefan-cel-Mare, zice legenda.

Are o populație de 162 familii, sau 698 suflete; o școală; o biserică, făcută de săteni la 1864, cu 1 preot și 2 cîntăreți; o cîrciumă.

Vite sunt: 59 cai, 566 vite marî cornute și 129 porci.

Odobești, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Putna, pl. Gîrlele, cât. Odobești, pe linia Focșani-Odobești, pusă în circulație la 22 Sept. 1893. Se află la (5.2 kil.) de Pățești, stația cea mai apropiată. Înălțimea d'asupra nivelului Mării, de 134.59 m. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 351758 lei, 70 bani.

Odobești, sau **(Măgura-Odobeștilor),** *deal*, care se ramifică din poalele munților Carpați, jud. Putna, acoperit în mare parte cu vii, care formează renumita podgorie Odobești, compusă din comunele Odobești, Vărsătura și Jaristea.

Odobești, *podgorie*, în județul Putna, plasa Gîrlele, com. cu același nume. Reputația podgoriei, cîștigată încă din timpurile cele mai vechi, se dorește bunei credințe cu care proprietarii vinicultori au încheiat transacțiunile lor comerciale, atît cu cumpărătorii din țară, cît și cu cei din streinătate. Sunt 896 hect. de vii în Odobești. Încă de pe timpul Domnului Cantemir, vinurile din Odobești se bucurau de un mare renume. Acest principe, în scrierea-i «Descriptio Moldaviæ», pune Odobești în al 3-lea rînd între localitățile vinifere mai renumite din Moldova, considerînd ca mai bun vinul de Cotnari, apoi cel de Huși.

Odobești, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., comuna Odobești, aparține d-nei Eugenia Sion; are întindere de 61 hectare.

Odobești, *parohie*, jud. Putna, avînd 2 biserici parohiale, din cari una cu hramul Sf. Cruce, și a doua cu hramul Nașterea Maicei Domnului și 5 filiale, toate situate în Tîrgul-Odobești.

Odobești (Tîrgul-), *tîrg*, făcînd parte din com. urb. Odobești, jud. Putna, situat în partea de S. a județului, pe malul sting al Milcovului și înconjurat de vestita podgoria Odobești, renumită prin calitatea și cantitatea vinurilor ce produce.

Distanța tîrgului de capitala județului e de 12 kil.

Are o populație de 902 familii, sau 3473 suflete, locuind în 954 case; 2 biserici parohiale, din cari una cu hramul Nașterea Maicei Domnului și a doua, cu hramul Sf. Cruce și 5 filiale, cu hramurile: Intrarea în biserică, Sf. Impărați, Sf. Ioan Bogoslovul, Sf. Gheorghe și S-ții Apostoli; o sinagogă; două școale, una de băeți și a doua fete, frecuentate de 297 copii; un biuroŭ telegrafo-poștal, înființat în 1878, și al cărui venit pe 1896—97, a fost de lei 17048 bani 92; o farmacie.

In anul 1884, s'a instituit aci o societate, cu numele de «Caritatea» în scop de bine-facere și ajutoare reciproce.

Budgetul com. e de 63846 lei.

Tîrg săptămînal se face Marțea.

In tîrgul Odobești se află în garnizoană o companie a regimentului Putna.

Alimentarea orașului se face tot prin primitivele cișmele și, la neajungeri, din rîul Milcovul.

Industria și comerciul se practică de 129 persoane.

Meseriași sunt: 30 fierari, 12 rotari, 20 dogari, 16 cizmari, 4 morari, 21 croitori, 1 pietrar, 50 cărăuși.

Sunt 11 restaurante și 55 fabrice de rachiu.

Odobești se bucură de o mare vechime. Grigorie Urechie îl pomenește însă sub anul 1475, vorbind de canalul tras de Ștefan-cel-Mare din Milcov și care înconjura acest tîrg.

In anul 1686, un anume Moțoc din Odobești, începe construirea mănăstirei Mira, dar n'o isprăvește, rămîind în sarcina principelui Constantin Cantemir, săvîrșirea acestei lucrări.

La 1689, sătenii din Odobești vînd ocinele lor lui Constantin Cantemir, care le face danie mănăstirei Mira.

In anul 1716, cătanele nemțești de sub conducerea lui Frența (Ferenz), sunt lovite fără de veste, de oastea moldovenească unită cu Tătarii, la Odobești.

Parte din ele sunt împrăștiate, parte omorite (Nic. Muste, «Let.», III², pag. 65).

O parte din Odobești aparținea altă dată visterniculuĭ Dan.

Familia Burada se trage de aci din răzeși.

Niște Vasilii au avut vii pe aci, dar le au vîndut.

Familia Nacu se trage de aci; unul Ion Nacu a fost peste 30 de ani zapciu peste ocolul Milcovuluĭ-d.-s.

Familia Faur, răzășească, își are aci obîrșia, de asemenea și familia Pamfilie; un Pamfiliu Popa a fost rînduit ca pristav asupra viilor, ce le-au avut Mihaĭ-Vodă Sturdza la Odobești.

Odoboaia, *luncă,* în jud. Buzău, com. Lopătari, la poalele muntelui Furul-Mic, între Izvorul-Oprii și Izvorul-Furului.

Odobul, *pîriu,* care udă colțul N.-E. al județului Bacău, șerpuind prin com. Odobești, unde se încarcă cu pîriîașele: Glodișoarele, Tisa și Silvestri pe stînga, apoi prin com. Berbinceni și prin județul Roman unde își are confluența cu Siretul, la Călinești. De la satul Bălușul și pînă la Călinești (jud. Roman) pe o lungime de 30 kil., curge direct spre N., lucru foarte excepțional pentru apele noastre, care aproape toate au direcția de la N.-V. spre S.-E.

Odocheni. Vezi satul Dîrmoxa, jud. Suceava.

Odoleni, *sat,* pendinte de com. rur. Melinești, plasa Amaradia, jud. Dolj. E situat la 1 kil. S.-V. de Melinești și e străbătut de dealuri, prelungiri ale dealurilor Chicoralul și Fratoștița.

Are o populație de 67 familii, sau 287 suflete, locuind în 65 case; o biserică parohială, de lemn, cu hramul S-ții Voevozi, deservită de un preot paroh și un cîntăreț.

Satul e legat de Melinești printr'o șosea vecinală.

Odoleni, *deal,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Melinești, pe care este situată comuna.

Odoleni, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Melinești, pe care sunt cete de moșneni. Are pădure pe dînsa.

Oești, *com. rur.,* pe apa Argeșuluĭ, jud. Argeș, plaiul Loviștea, la 11 kil. de com. rur. Șuici, reședința subprefecturei, și la 46 kil. de Pitești. Se compune din satele: Oești-Pămînteni și Oești-Ungureni, avînd peste tot 567 locuitori și două biserici.

Locuitorii lucrează lemnărie, șindrilă, șiță, doage, etc.

Budgetul com. e de 1853 lei la venituri și de 1526 lei la cheltueli.

Vite sunt: 301 boi și vaci, 56 cai, 1200 oi, 50 capre și 64 rîmători.

Oești-Pămînteni, *sat,* pe apa Argeșuluĭ, jud. Argeș, pl. Loviștea, făcînd parte din com. rur. Oești.

Are o populație de 467 suflete; o biserică veche, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și un cîntăreț.

Oești-Ungureni, *sat,* pe apa Argeșuluĭ, jud. Argeș, pl. Loviștea, pendinte de com. rur. Oești.

Are o populație de 300 suflete; o biserică veche, cu hramul S-ții Ingeri, deservită de doi preoți și un cîntăreț.

Oful, *deal,* în partea de N. a com. Dazga, pl. Podoleni, jud. Fălciu. Vîrful lui se numește Doi-Lei.

Ogarul, *trup de pădure,* în jud. Vlașca, pl. Cîlnițea, com. Tangîrul, pe proprietatea statuluĭ Tangîrul, care se numește Tangîrul-Ogarul, în suprafață de 4000 hect.; depinde de ocolul silvic Ghimpați.

Ogașul-Mănăstirei, *pîriu,* în locul unde a fost mănăstire, com. rur. Ilovățul, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Ogeloaia, *măgură* și *punct trigonometric* de observație, la N.-V. de Negoiul, pl. Băilești, jud. Dolj.

Oglindești. Vezi Borcești, jud. Suceava.

Oglinzi, *sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Răucești, situat în apropierea Tîrguluĭ-Neamțul, pe valea pîrîuluĭ Rîșca și în drumul șoseleĭ județene Neamțul-Fălticeni, la 5 kil. spre tîrgul Neamțul.

Are o suprafață de 736 hect. 50 arĭĭ (515 fălcĭ), cu o populație de 41 familiĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor și comerciul speculînd produsele lor maĭ cu deosebire vara vizitatorilor ce vin în localitate pentru băĭ minerale.

Origina acestuĭ sat este foarte vechie. Iată ce găsim într'un document din 1646:

Se ubo az (iată decĭ eŭ) Nistor Batiște i cneaghinea moĭa (și princesa mea) Ileana fica Dochieĭ neposată Mihăilescului, scriem și mărturisim cu această scrisoare a noastră de nime nevoiți, nice asupriți, ce de a noastră bună voe am vîndut a noastră dreaptă ocină și moșie giumătate de sat de Oglinzi ce este în ținutul Neamțuluĭ, din vatra satuluĭ și din cîmp și din apă și din fînețe și din tot venitul ce se va alege pre acea giumătate de sat, aceea am vîndut dumisale lui Ghiorghie Roșca ce aŭ fost Visternic drept o sută de stupĭ prețuind drept o sută de leĭ, și ne-aŭ făcut dumnealuĭ plata deplin dinaintea dumisale Tăutuluĭ ce aŭ fost logofăt și Constantin Clogoli Vornicul de gloată și Buta vornicul de gloată și Ursul vornicul și Gligore Pilipochie vornicul și Toderașco ce a fost vornic și mulți vornicĭ de folos din curtea Mărieĭ sale domnu nostru, și eŭ Vasile Corlătescul am scris către acest adevărat zapis și am fost în tocmeala lor ca să se știe.

Az Tăutul biv logofăt.
Nestor Baltysta (iscăl. cu lit. latine).
U. Ias vlto 7154 Oct. 8.
Buta vornic Az Ursul vornic
Az Toderașco biv vornic

La 7074 (1566), un oare-care Ștefan, poreclit Mîzgă, a fost, se zice, bătut acĭ de către Alexandru Lăpușneanu.

Oglinzi. Vezĭ Brusturi-Neamțuluĭ, *sat*, în jud. Suceava; maĭ înainte, împreună cu satul Brusturi-Răzeși, făcea parte din jud. Neamțu.

Oglinzi, *stațiune balneară*, aproape de Tîrgul-Neamțu, jud. Neamțu. Long. E. Gr. 26°.21'; lat. N. 47°,12'. Sunt aci treĭ izvoare cu ape minerale sărate, cunoscute sub denumirea de Slatina și anume:

a) Izvorul cel maĭ depărtat de Tîrgul-Neamțu, este în pădure, în sus de o poiană numită Poiana-Dăscălița. Locuitoriĭ numesc apa această Apa-Puturoasă; izvorul se află la o altitudine de 350 metri.

Apa este turbure, cu un miros de hidrogen sulfurat, foarte pronunțat, de unde și numirea-ĭ de apă puturoasă; la gust este foarte sărată; conține gaze.

b) Al doilea izvor, nu departe de cel d'intiĭu, este în localitatea numită tot Slatina, pe Pîrîul-Sărat, la o înălțime de 340 m.

Apa este sărată și prin evaporare dă un depozit considerabil de sare; este limpede și nu are miros de hidrogen sulfurat; temperatura: 12° C.

c) Al treilea izvor este acel al apeĭ cunoscută sub denumirea de Apa-minerală-de-la-Oglinzi.

Este cunoscut de toți localniciĭ și este cel maĭ aproape de oraș, la spatele Tîrguluĭ-Neamțu, pe dealul numit Curugea. Localitatea se numește Curugea-în-fața-Slatineĭ. Apa este limpede, incoloră, cu un miros puțin pronunțat de hidrogen sulfurat; prezintă un gust foarte sărat și prin evaporare lasă un deposit de sare.

Izvoarele sunt proprietatea com. Neamțul, care le și exploatează. Se află la Oglinzi un otel cu maĭ multe camere și o instalație modernă pentru băĭ. Otelul e înconjurat de păduri frumoase.

Apa e captată. Debit suficient pentru 300 băĭ zilnic.

Apele de la izvoarele *a* și *b*, aŭ fost analizate de d-l Poni. Densitatea este de 1,1889 la 21° C.

Temperatura apeĭ din fîntînă, luată la o adîncime de un metru sub nivel, este 12°,4 C., temperatura exterioară fiind de 23°,4 C.

Iată rezultatele analizeĭ calculate pentru 1000 grame de apă:

Clorură de sodiŭ	252,7194
Bromură de magneziŭ	0,0309
Iodură de magneziŭ	urme
Sulfat de sodiŭ	1,2229
Sulfat de potasiŭ	1,2815
Sulfat de calciŭ	3,0217
Carbonat de calciŭ	0,0752
Carbonat de litiŭ	0,0042
Carbonat de fier	0,0016
Fosfat de aluminiŭ	0,0007
Borat de magneziŭ	0,0006
Anhidrită silicică	0,0067
Suma subst. fixe	259,4479
Anhid. carb. în bicarb.	0,0482
Anhid. carb. liberă	0,1485

Comparînd analiza apelor de la Oglinzi a d-luĭ P. Poni, cu analiza apelor de la Reichenhall, atît de cunoscute nouă, prin faptul că un număr însemnat de Romînĭ merg la Reichenhall, constatăm următoarele:

	Reichenhall. Anal. Buchner	Oglinzi Anal. Poni
Clor. de sod.	224,36	252,7194
Clor. de mag.	1,800	—
Br. de mag.	0,030	0,0309
Iod. de mag.	—	urme
Sulf. de sodiŭ	2,000	1,2229
Sulf de potas.	0,611	1,2815
Sulf. de mag.	—	1,0825
Sulf. de calciŭ	4,159	3,0217
Carb. de calciŭ	0,1010	0,0752
Carb. de litiŭ	—	0,0042
Carb. de fer	0,0007	0,0062
Fosf. de alum.	—	0,0007
Borat de mag.	—	0,0006
Anhidr. silicică	0,010	0,0067
Suma sub. fixe	233,00	269,4479
Anhid. carb. în bicarb.		0,0482
Anhid. carb. liberă		0,1485

Din acest tablou se vede că apele minerale de la Oglinzi sunt superioare celor de la Reichenhall, căci afară de clorură de magneziu, sulfat de sodiu și sulfat de calciu, toate cele-l'alte sărurĭ sunt în cantităţi mai marĭ în apele de la Oglinzi.

Băile de la Oglinzi sunt eficace contra: scrofulelor, rachitismuluĭ, în boalele uterine, boalele pieleĭ, ca eczeme, prurigo, etc.

In 1896, aŭ fost vizitate de 173 bolnavĭ; în 1897, de 217.

Oglinzi, *deal,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Răucești; se află în prelungirea dealurilor Neamţul, Pleșa și ram. Hălauca din jud. Suceava.

Oglinzi, *pădure,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Răucești; are o întindere de 384 pogoane, cuprinzîndu-se și acele din Răucești; este proprietatea statuluĭ.

Oglinzi, *pădure,* jud. Neamţu, pe hotarul jud. despre jud. Suceava; are o întindere de 1285 pogoane, în care se cuprind și acele de pe moșia Groșĭ.

Ogoarele, *cătun,* în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Nistorești, situat pe malul pîrîuluĭ Năruja și sub poalele dealuluĭ cu acelaș nume.

Are o populaţie de 160 suflete, locuind în 31 case.

Ogoarele, *deal,* în jud. Gorj, pl. Amaradia, com. Albeni, ramificaţie din Dealul-Muereĭ; formează ţărmul drept al Cilniculuĭ și pe o oare-care întindere malul stîng al Gîlortuluĭ, în care se și termină.

Ogoarele, *deal,* com. Runcul, plaiul Vulcan, jud. Gorj, spre N. comuneĭ; pe el sunt sădite viile locuitorilor.

Ogori, *deal,* la N.-V. de com. Lăicăi-Runceasa, pl. Argeșelul, jud. Muşcel. Vîrful săŭ poartă acelaș nume. Este ripos și acoperit cu pădure și tufăriș.

Ograda, *com. rur.,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată pe partea stîngă a rîuluĭ Ialomiţa, între comunele Bucu și Ţîndărei, la 63 kil. de Călărași, capitala districtuluĭ.

Teritoriul comuneĭ, în suprafaţă de 6450 hect., din carĭ 185 hect. pădure și 180 hect. teren băltos, coprinde treĭ moșiĭ: Ograda, de 1450 hect., Dimienĭ, de 500 hect., proprietăţĭ particulare și Buciumeni-Frăţleștĭ, proprietate a statuluĭ, de 4500 hect., pendinte de bisericile Sărindar și Sf. Sava din Bucureștĭ.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriţĭ pe moșie 129 locuitorĭ; neîmproprietăriţĭ mai sunt 78.

Teritoriul comuneĭ este udat de rîul Ialomiţa și de lacurile: Ograda și Strachina.

Se compune din satele: Ograda și Dimieni și din cătunul Sărindăreanu, cu reședinţa primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în satul Ograda.

Are o populaţie de 227 familiĭ, saŭ 945 suflete, din carĭ 164 contribuabilĭ; o școală mixtă frecuentată de 32 elevĭ și 8 eleve; două bisericĭ, deservite de doĭ preoţĭ și patru dascălĭ.

Locuitoriĭ posedă: 357 caĭ, 260 boĭ, 2710 oĭ, 3 asinĭ și 405 porcĭ.

Budgetul comunei e la venitură de 2793 leĭ și la cheltuelĭ, de 2771 leĭ.

Ograda, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de comuna cu acelaș nume, situat pe ţărmul stîng al rîuluĭ Ialomiţa; spre E. și N. se întinde o mică vale în care este lacul Ograda.

Aci este reședinţa primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Are o populaţie de 96 familiĭ; o școală primară mixtă, condusă de un învăţător; o biserică, deservită de un preot și doĭ cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 233 caĭ, 215 boĭ, 2500 oĭ, 3 asinĭ și 255 porcĭ.

Ograda, *deal,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, com. Polovraci, situat între dealurile Runcul și Porcul, pe partea stîngă a Olteţuluĭ.

Ograda, *lac,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situat spre N. și în apropiere de satul Ograda.

Ogrăzeleĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* izvorește de la locul numit Dintre-Poenĭ și Dealul-cel-Mare, la N. de com. Stîlpeni, pl. Rîurile, jud. Muşcel; udă proprietăţile d-lor Petre Venetopol, Sache Dumitrescu, Stîlpeanu, d-neĭ Elena Serafopol, și se varsă în Rîul Tîrguluĭ, pe malul stîng, în raionul comuneĭ Stîlpenĭ.

Ogrăzelele, *vîlcea,* ce izvorește din com. Genuneni, pl. Oltul d.-s., jud. Vîlcea, și se varsă în rîul Bistriţa, tot pe teritoriul acesteĭ comune.

Ogrăzelele-Mari, *poiană,* jud. Vîlcea, plaiul Horezul, com. Foleşti-d.-s.

Ogrăzeni, *comună.* Vezĭ Talpa-Ogrezeni, jud. Vlașca.

Ogrăzile, *cătun* al com. Monteorul, jud. Buzăŭ, cu 310 locuitorĭ și 41 case.

Ogrăzile, *moșie*, în jud. Buzău, com. Monteorul, cam de 600 hect., incorporată acum cu Monteorul saŭ Hagi-Moscu.

Ogrăzilor (Valea-), *vale*, în jud. Gorj, com. Cîrligei; începe de la E. de Bălcești și Pereși; prin ea se scurge torentul cu același nume ce se varsă în apa Galbenul (Baia-de-Fer), între cătunele Pereși și Bălcești.

Ogrăzul, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Petrari-d.-s., pl. Ocolul, jud. Vălcea.

Ogretinul, *com. rur.*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul, la 39 kil. de Ploești, capitala județuluĭ.

Până la anul 1877, a fost unită cu com. Rîncezi. Este situată pe ambele maluri ale gîrleĭ Ogretinul și la poalele dealurilor Plopisul și Coasta, la 40 kil. de capitala județuluĭ și la 11 kil. de a plaiuluĭ.

N'are nicĭ un cătun alipit.

Are o populație de 142 familiĭ, saŭ 720 suflete, din carĭ 135 contribuabilĭ, locuind în 190 case.

Biserica, care servă și pentru locuitoriĭ din com. Cătunul, s'a fondat în anul 1817, și are următoarea inscripție:

«Această sfîntă și Dumnezeească biserică s'a ridicat întru cinstea și slava sf. Dimitrie și a Cuvioasoĭ Paraschiva; s'aŭ ridicat în zilele Domnuluĭ nostru Ioan Caragea Voevod, fiind Episcop Kirio Kirio Costande și s'aŭ ridicat de robiĭ luĭ Dumnezeŭ Radu Negustorul Ogretin și de Stana, soția dumnealuĭ Radu, Maria, soția Negustoruluĭ Cărbuneanu cu tot neamul lor: Popa Mihaĭ cu tot neamul, Leat 1817».

Biserica e deservită de un preot.

Are o școală înființată la 1886, frecuentată de 87 copiĭ.

Locuitoriĭ din comună se ocupă cu pomicultura, fabricarea țuicĭĭ, fabricarea cărămideĭ, creșterea vitelor, lemnăria, dulgheria, zidăria și cizmăria. Produsul muncel îl desfac la București și Ploești.

In raionul comuneĭ, pe apa Ogretinul, sunt 2 două morĭ de măcinat grîŭ și porumb.

Locuitoriĭ sunt moșneni; 56 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moșia moșnenilor. Eĭ posedă: 13 caĭ și iepe, 160 vacĭ, 6 bivolĭ, 60 capre, 500 oĭ și 200 porcĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafață de 1250 hect.

Țuică se fabrică în comună cam la 4000 decal. anual.

Stupĭ cu albine sunt 60.

Se găsesc mulțĭ merĭ, perĭ, duzĭ, cireșĭ și nucĭ.

Comerciul se exercită de 5 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venitură de 3296 leĭ, și la cheltuelĭ, de 2221.75 leĭ.

Prin centrul com. trece șoseaua județeană ce merge spre N. la com. Rîncezi și spre S. la Drajna-d.-j. O altă șosea vecinală merge spre Drajna d.-s.

E brăzdată de dealurile: Mircea, Leurdeanul, Vîrful-Cornuluĭ și Vîrful-Roșu, acoperite cu pășune și pădure.

Șesurĭ sunt: Buța, Podul-luĭ-Vlad, al-luĭ-Șerban, Poiana-Păruluĭ, al-Pleșeĭ, al-Călineĭ, al-Seciuluĭ, al-Cășărieĭ, al-Călăghieĭ, al-Secătureĭ, Șireada și Pîrloagele, toate situate în partea de V. a comuneĭ.

Văĭ sunt: Purcărețul, Ogretinul, Trestia, a-Dragomireĭ, a-Poduluĭ, Călugărească, Valea-Rece, Valea-Mare și Cheabali.

Se mărginește cu comunele: Drajna-de-sus, Cerașul și Rîncezi.

Numele de Ogretinul se crede că s'a format din cuvintele «o grădină», pentru că împrejurul gîrleĭ Ogretinul, până la sorgintea eĭ, a fost grădina principală a castruluĭ Gradiștea și maĭ pe urmă a primilor moșneni Drăjneni, carĭ aŭ posedat și teritoriul comuneĭ Ogretinul, care s'a înființat maĭ tîrziŭ de Dragomir Comisul, fratele luĭ Stan Sutașul, ambiĭ din neamul Pînteștilor din Drajna.

Ogretinul, *gîrlă*, jud. Prahova; izvorește din muntele Leurdeanul; curge de la N. spre S., apoĭ de la N.-E. spre S.-V., prin com. Ogretinul, printre Drajna-d.-s. și Cătunul, și se varsă în apa Drajna, în raionul comuneĭ Drajna-d.-s., la Moara-Bolînești-lor. Face, în cursul săŭ, zigzaguri, la Reveicul și Stan-Cioc.

Ogrezeni, *com. rur.*, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situată la V. de București, pe malul drept al riuluĭ Argeș, la 29 kil. de București.

Până la anul 1880, acest sat forma o com. cu cât. Bălășoeni, Hobaia și Bolovanul; iar de la această dată repartizîndu-se, a rămas a se administra singur sub numele de Ogrezeni.

Se întinde pe o suprafață de 1686 hect., cu o populație de 1475 suflete, din carĭ 272 contribuabilĭ, locuind în 304 case. Statuluĭ aparțin 1000 hect. și locuitorilor 686 hect.

Statul cultivă prin arendașiĭ săĭ 925 hect. (74 izlaz, 1 vie). Locuitoriĭ cultivă 606 hect. (32 sterpe, 48 vie).

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; 1 școală mixtă, frecuentată de 12 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 4287 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4276 leĭ.

Vite sunt: 219 caĭ și iepe, 12 armăsarĭ, 337 boĭ, 353 vacĭ

și viței, 26 tauri, 12 bivoli și bivolițe, 21 capre, 217 porci, 841 oi.

Locuitorii posedă: 136 pluguri; 88 cu boi, 48 cu cai; 244 care cu căruțe: 149 cu boi, 95 cu cai.

Improprietăriți sunt 194 locuitori; neîmproprietăriți mai sunt 146.

Comerciul se face de 6 cârciumari.

Această comună datează cam de la 1806 și se numea Vînători, pentru-că cei 8 locuitori, cari s'au stabilit întîiu aci, se ocupau cu vînătoarea prin pădurile cele întinse ale locului. Mai tîrziu, înmulțindu-se, începură să se ocupe cu cultura pomilor fructiferi, cu deosebire pruni (având ogrăzi de pruni) purtînd numele de Ogrăzi și mai tîrziu Ogrăzăni și Ogrezeni, numele actual.

Ogrezeni, *moșie* a statului, pendinte de mănăstirea Mihaiu-Vodă, jud. Ilfov, arendată anual cu 35700 lei.

Ogrezeni, *pădure* a statului, jud. Ilfov, pl. Sabarul. In întindere de 308 hect., formată din trupurile: Mihaiu-Vodă (150 hect.), Balașoeni (150 hect.) și Țigănia (8 hect.).

Ogrinul, *ruinele unui sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni, lîngă care este o frumoasă fîntînă.

Ogurluiul, *pîriu*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Parcheșul; ia naștere din poalele de N.-V. ale pădurosului deal Comoara; se îndreaptă spre N., având o direcție generală de la S.-V. spre N.-E.; brăzdează partea de N. a plășii și pe cea centrală a comunei; cursul său descrie un semicerc cu întorsătura spre satul Parcheșul, cu multe cotituri; curge mai numai prin păduri, și după ce trece pe la V. de satul Parcheșul, se varsă în balta Parcheșul, străbătînd un stuf mocirlos; cursul său are o lungime de vre-o 3 kil.; malurile sale sunt cam stîncoase, și acoperite cu păduri și mușchiu; pe valea lui merge drumul vecinal Nicolițelul-Parcheșul.

Ohaba, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Jiului, în partea despre N. a com. Borăscul.

E situată parte pe vale și parte pe deal, în partea dreaptă a riului Jiltul, pe o suprafață de 3290 hect., din cari 2000 hect. pădure mare, 1000 hect. arabile, fînețe și pășune, proprietate a d-lui C. Săvoiu; iar 290 hect., din cari 12 hect. vii și 23 hect. livezi de pruni ale locuitorilor.

Are o populație de 208 familii, sau 680 suflete, din cari 143 contribuabili; 1 școală, înființată la anul 1886 și frecuentată de 35 elevi; 1 biserică de lemn, făcută de locuitori pe la anul 1739, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 1 moară de aburi, a d-lui C. Săvoiu; 1 cîrciumă; 2 puțuri și 4 fîntîni.

Locuitorii posedă: 30 pluguri, 60 care cu boi, 3 căruțe cu boi, 3 căruțe cu cai; 435 vite mari cornute, 43 cai, 178 oi și 199 rîmători; 42 stupi.

Budgetul comunei e la venituri de 1855 lei, 07 bani, iar la cheltueli, de 1526 lei, 27 bani.

Comunicația se face printr'o șosea comunală, care vine de la comuna Borăscul și străbate Ohaba, îndreptîndu-se spre com. Bolboșul.

Dealuri mai însemnate sunt: Ohaba, Menți și Dealul-Racilor, printre care se formează văile Ursa, Izvorul, Valea-lui-Adam, Chițoiul, etc.

Ohaba, *com. rur.*, în partea despre S.-V. a plaiului Novaci la S. com. Mușetești, jud. Gorj, situată parte pe valea Amaradiei și parte pe dealuri. E formată din 3 cătune: Ohaba, unde e și reședința Blidari, și Sîrbești, care înainte de 1875 făcea parte din com. Glodeni.

Suprafața com. e de 800 hect., din care 190 hect. arabile, 335 hect. fînețe, 256 hect. pădure, izlaz, pomet și vie și 19 hect. vatra satului și a cimitirului.

Are o populație de 150 familii, sau 500 suflete, din cari 110 contribuabili; 1 școală, înființată la 1882 și frecuentată de 40 elevi; 2 biserici, construite de locuitori, una în 1805, iar a doua în 1830, deservite de 2 preoți, 4 cîntăreți și 1 paraclisier.

Locuitorii posedă: 19 pluguri, 43 care cu boi; 260 vite mari cornute, 780 oi, 11 cai, 70 rîmători; 33 stupi cu albine.

Budgetul com. e la venituri de lei 1034 bani 55, iar la cheltueli, de lei 1000, bani 40.

Comuna este udată de pîriul Amaradia.

Comunicația se face prin șoseaua vecinală, care vine de la Glodeni. Mai este un drum ordinar ce trece peste dealul Larga și se îndreaptă spre com. Turbați.

In comună sunt: 2 puțuri și 11 fîntîni.

Dealuri mai însemnate sunt: Dealul Lazurile, plantat cu vii, care produc un vin de o bună calitate și cu pomi roditori; dealul Ohaba și dealul Sîrbești.

E străbătută de valea Ohaba.

Ohaba, *cătun* de reședință al comunei Ohaba, jud. Gorj, plaiul

Novaci, situat pe valea Amaradiei, pe loc şes.

Are o suprafaţă de 250 hect., din cari 80 hect. arabile, 100 hect. fineţe, 62 hect. pădure şi izlaz şi 8 hect. vatra satuluĭ, cu o populaţie de 102 familiĭ, saŭ 315 suflete, din cari 75 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 7 pluguri, 20 care cu boĭ; 109 vite mari cornute, 4 caĭ, 300 oĭ, 30 rîmătorĭ; 10 stupi cu albine.

Se mai găseşte în cătun 1 puţ şi 2 fîntînĭ.

Ohaba, *sat*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Bodăeşti, situat pe dealul Fratoştiţa, la 3 kil. N.-V. de Bodăeşti, unde este reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 639 suflete, locuind în 139 case; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, fondată de locuitorĭ în 1843.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din com. Bodăeşti, ce este la 1 kil.

Comunicaţia se face prin şoseaua vecinală, care o pune în legătură la S.-E. cu Bodăeşti, cătunul de reşedinţă.

Ohaba, *sat*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Vidimireşti, avînd 117 case.

Ohaba, *deal*, în com. rur. Menţi-din-Dos, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Ohaba, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Bodăeşti.

Ohaba, *pădure*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, pe teritoriul satuluĭ Ohaba.

Ohaba, *vale*, se întinde din spre V., din jud. Mehedinţi, de la com. Costeni şi se termină la extremitatea E. a com. Ohaba, jud. Gorj, pl. Jiuluĭ; pe această vale este situată partea despre S. a comuneĭ.

Oileşti, *cătun*, al com. Beceni, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ şi 9 case.

Oilor (Dealul-), *deal*, situat în mijlocul com. Cermegeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vilcea, şi pe care se află piscul Măgura.

Oilor (Drumul-), *drum*, formînd limita între jud. Ilfov şi Ialomiţa; începe de la cât. Drăgoeşti-d.-s. (plasa Mostiştea) şi duce pînă la balta Mostiştea.

Oilor (Movila-), *movilă*, între comunele Urzica şi Vădăstriţa, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi; face parte dintr'un şir de măgure, ce merge de la V. spre E., în direcţie paralelă cu cursul Dunăreĭ.

Oilor (Valea-), *vale*, pe teritoriul satuluĭ Oneşti, com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi.

Oinacul, *com. rur.*, în jud. Vlaşca, pl. Marginea, situată pe Domeniul Giurgiuluĭ, la 6 kil. de acest oraş, spre N., şi la 14 kil. de Stăneşti, reşedinţa plăşeĭ. In vechime se numea Cidîrgiul.

Are o populaţie de 1000 suflete, din cari 239 contribuabilĭ; o şcoală, frecuentată de 51 copiĭ; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, făcută de locuitorĭ şi deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. Constitue cu cât. Braniştea parohia Oinacul.

In 1864, s'a dat la 181 locuitorĭ, foştĭ clăcaşĭ, suprafaţa de 726 hect. In 1882, s'a mai dat, la 31 insurăţeĭ, o suprafaţă de 175 hect.

Intinderea locurilor ce prisoseşte peste cele arătate mai sus aparţine domeniuluĭ Giurgiul. Arenda anuală se face pe întregul domeniŭ.

Budgetul com. e la venitur de 9107 leĭ şi la cheltueli, de 4935 leĭ.

Oineşti, *nume de sat vechiŭ*. Vezĭ Păuşeşti, sat, com. Păuşeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Oineşti, saŭ Iazul-Vechiŭ, *laz*. Vezĭ Păuşeşti, sat, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Oituzul, *masiv muntos*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, cuprins între rîurile Uzul, Trotuşul, Oituzul şi Pîrîul-Negru. Culmea principală are direcţiunea de la N. la S., din ţărmul Uzuluĭ, pînă în muntele Muşatul, la sorgintea Oituzuluĭ.

Vîrfurile mai principale sunt: Dealul-Mare, Farca, Nemira-Mică, Ţiganca, Şandrul-Mic, Şandrul-Mare, Vapa (Transilvania), Tarniţa şi Muşatul. E tăiat de Pasul-Oituzuluĭ (853 m.). Ramurile care pleacă din acest masiv sunt: spre E.: Culmea-Doftaneĭ, ce pleacă din vîrful Farca şi desparte piraiele tributare Pîrîuluĭ-Negru de acelea ale Doftaneĭ-Micĭ. Această culme se întinde pînă în satul Doftana. Culmea-Slăniculuĭ, ce pleacă din muntele Vapa (1134 m.), merge printre Slănicul şi Doftana-Mare şi se prelungeşte pînă la Tîrgul-Ocna. E bogată în sorginte minerală, Culmea-Oituzuluĭ propriŭ zisă. Spre V.: din vîrful Şandrul-Mare pleacă Culmea-Magheruşuluĭ, care apoi se îndreptează spre N. sub numele de Culmea-Capostanuluĭ (Transilvania) pînă în Uzul, de unde încep Muntiĭ-Ciculuĭ (Transilvania).

63617. Marele Dicţionar Geografic, Vol. IV.

Oituzul, *platŭ*, în jud. Putna, între rîul Trotușul și pîrîul Șușița.

Oituzul, *rîŭ*, în jud. Bacău, pl. Trotușul; izvorește din muntele Mușatul (Transilvania); curge de la S. la N., printre Culmea-Bretcanilor și a Lipșeĭ (jud. Putna), pînă la frontieră, la pasul Oituzul, de unde are direcția generală spre E. pînă la confluența sa cu Trotușul la Onești; udă satele Poiana-Sărată (Transilvania), Hîrja, Ferăstrăul, Grozești, Bogdănești și Onești; se îngroașă pe dreapta cu Măciucașul, Pîrîul-Moreĭ, Pîrîul-Chinuluĭ, Ciocanul, Nistorul, Pîrîul-Chiveĭ, Manașca, Lezunțul, care udă Huta, Sărata, Bălcoiul, Balica și Mănciucul; iar pe stînga se încarcă cu Cernica, care dă în Oituzul la Poiana-Sărată, Pîrîul-Popiĭ, Fețca-Mică, Fețca-Mare, Pușcașul, Pîrîul-Hoțuluĭ, Saroșul, Iordacatul, Hețmanul, Bahna, care udă satele Bahna și Galița.

Oituzuluĭ (Culmea-), *culme de munțĭ*, în jud. Bacău, pl. Trotușul, dintre rîurile Slănicul și Oituzul, despărțind basinurile lor. Direcția cresteĭ munților este de la V. spre E., începînd în muntele Lunca-Pescaruluĭ, lăsîndu-se treptat pînă ce se confundă cu șesul Trotușuluĭ. In această direcție prezintă vîrfurile: Piciorul-Borvizuluĭ, Lespezĭ, Doroftea, Păltinișul, Șuri, Bolovanĭ, Saroșa, Saghînul, Muncelul, Piciorul-Porculuĭ, Ungureana și Crosna. Din aceștĭ munțĭ se scurg ape, prin văile transversale de pe povîrnișul septentrional, în Slănicul, iar prin văile după cel meridional în Oituzul. Această culme se poate considera ca limită între comunele Hîrja, Grozești, la S., Tîrgul-Trotușul și Tîrgul-Ocna, la N.

Oituzuluĭ (Pasul-), *punct vamal* și *trecătoare* în Transilvania, în jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Hîrja. Biuroul vamal de aci s'a înființat la 1 Ianuarie 1860. Are sucursalele: Comănești și Uzul. A adus statuluĭ în 1896—98 un venit de leĭ 26855, banĭ 80. Înălțimea trecătoareĭ d'asupra nivelului Mărĭĭ este de 853 m. Prin această trecătoare veneau oștile ungare comandate de Matieŭ Corvin, care s'aŭ luptat cu Ștefan-cel-Mare la 1467. In timpurĭ maĭ noĭ (1653), Kemeny-Ianoș, după ce ajutase pe Gheorghe-Ștefan, să se suie pe tronul Moldoveĭ, temîndu-se de vre-o smintelă saŭ de vr'un vicleșug, trimise toată oastea ungurească înapoĭ în Transilvania. Astfel la 1653, întreaga pedestrime de Nemțĭ, ce fuseseră sub comanda luĭ Kemeny-Ianoș, fu trimisă în Transilvania, pe la codrul Capoteștilor (Transilvania), prin Cobîle, drept la poteca Oituzuluĭ, însă, prin strîmtorĭ, Nemțiĭ aŭ pătimit multe de la Șalgăiĭ de la Ocna, în cît aŭ fost siliți să fugă în toate părțile, lăsînd și tunurile și bagajele lor prin munțĭ. Mulțĭ din Nemțĭ aŭ perit și abia o parte aŭ trecut peste munțĭ în Ardeal (Miron Costin, «Letop. Mold.», I, p. 296—308).

Oituzuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Bacău, pl. Trotușul. Incepe în Transilvania, pătrunde în țară pe la trecătoarea cu acelașĭ nume și, după ce străbate comunele Hîrja, Grozești și Bogdănești, se sfîrșește la Onești. Munțiĭ de la N. văiĭ sunt: Lespezile, Doroftea, Păltinișul, Bolovanul, Ungureana, Muncelul, Cosna (400 m.); iar ceĭ de la S. sunt: Runcul-Alb (600 m.), Staneica, Mesteacănul, Ploștina (400 m.), Măgura-Casinuluĭ, Măgurișul, Runculețul și Manciuca. Această vale, prin care șerpuește Oituzul, este în general strîmtă și înconjurată de înălțimĭ păduroase și foarte puțin accesibile pînă la satul Grozești. De aci se lărgește, spre a se uni cu văile Trotușuluĭ și Casinuluĭ. Pe aci, s'a construit calea națională Onești-Poiana-Sărată (Transilvania), pe timpul luĭ Gr. Al. Ghica, după 1848. Acest Domn a însărcinat cu facerea eĭ pe o companie de geniŭ austriacă.

Oița. Vezĭ Bordea, *deal*, jud. Iași.

Oița, *pîrîŭ*, jud. Iași, izvorește de sub dealul Bordea, între satele Piciorul-Lupuluĭ și Curăturile, com. Ciurea, pl. Codrul, jud. Iași; după ce se unește cu pîraiele: Grosul, Șanta și Bîrca, curge spre N., prin șesul Netedul și, din sus de Baba-Nicula, se varsă în pîrîul Nicolina, sub numele de Rosa.

Oița, *vale*, la S. de com. Vaĭ-de-Eĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt; se varsă în gîrla Cungrea-Mică, pe țărmul stîng, tot în raionul comuneĭ Vaĭ-de-Eĭ.

Ojeasca, *sfoară de mosie*, în județul Buzăŭ, com. Măgura, căt. Unguriul, dăruită, de clucereasa Luxandra Ierculeasa, Episcopieĭ de Buzăŭ și încorporată apoĭ cu mosia Unguriul, făcînd acum un singur corp cu Unguriul și Ojeasca.

Olacul, saŭ **Dealul-Olaculuĭ**, *deal*, în com. rur. Secul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Olacul-Vechiŭ, *drum vechiŭ*, în com. rur. Iablanița, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Olaculuĭ (Drumul-), saŭ **Dru-**

mul-Craioveĭ. (Vezĭ descrierea judeţuluĭ Teleorman).

Olaculuĭ (Movila-), *movilă,* judeţul Brăila, la 5 kil. spre N. de satul Ciacîrul pe drumul Brăila-Ialomiţa.

Olaculuĭ (Valea-), *vale* repede, în jud. Buzău, com. Mînzăleşti, cătr. Bîsceni; are în juru'ĭ fineaţă şi tufăriş.

Olandra, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnic, com. Dumitreşti; izvoreşte din vîrful Puşcaşul; udă cătr. de reşedinţă, Dumitreşti-d.-s., şi se varsă pe stînga rîuluĭ Motnăul.

Olanele. Vezĭ *Trupurile-de-Pădure,* jud. Muşcel.

Olanul, *com. rur.,* pe malul stîng al Oltului, jud. Argeş, pl. Oltul, la 40 kil. de com. rur. Tigveni, reşedinţa subprefecturei, şi la 31 kil. de Piteşti. Se compune din 5 sate: Drăgoiul, Nicoleşti, Olanul, Peretul şi Stoicăneşti, cu o populaţie de 1309 locuitorĭ, din carĭ 238 contribuabilĭ.

Are 4 bisericĭ; o şcoală primară rurală; 5 circiumĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 4529 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4429 leĭ.

Vite sunt: 1144 boĭ şi vacĭ, 37 caĭ, 600 oĭ, 50 capre şi 1200 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ se ocupă mult cu plutirea pe Olt, coborînd lemne pe plute, de la gura Lotruluĭ pînă la Slatina şi Turnul-Măgurele.

Olanul, *sat,* cu 150 suflete, pe malul stîng al Oltuluĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. Aci este reşedinţa primărieĭ. Are o şcoală şi o biserică, cu hramul Buna-Vestire, deservită de 1 preot şi un cîntăreţ.

Olanul, *vîrf de munte,* în plaiul Loviştea, jud. Argeş.

Olanul, *munte,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, aproape de graniţă.

Olanul, *pichet de graniţă,* în judeţul Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Olanul, *moşie.* Vezĭ Drăgoiul.

Olanul (Săracul), *moşie,* cu o întindere de 88 pog., jud. Argeş, pl. Oltul, proprietatea statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Cozia; are o arendă anuală de 2600 leĭ.

Olanul. Vezĭ Săracul-Olanul, judeţul Olt.

Olari, *cătun,* al com. Calvini, jud. Buzău, cu 180 locuitorĭ şi 51 case; se alipeşte de cătr. Bîsceni-d.-j.

Olari, *cătun,* al comuneĭ Plopşorul, pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, în partea despre N. a comuneĭ, situat pe loc şes şi lîngă lanţul de înălţimĭ din stînga Jiuluĭ, numit şi Curmătura.

Suprafaţa cătr. e de: 638 hect., din carĭ 20 hect. pădure mare, şi 250 hect. loc de cultură, fineţe şi păşune, proprietate a statuluĭ, iar 88 hect. ale locuitorilor, din care 10 hect. viĭ şi 20 hect. pruniĭ.

Are o populaţie de 80 familiĭ, saŭ 320 suflete, din carĭ 77 contribuabilĭ; o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ pe la anul 1830 şi deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri, 40 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 260 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 342 oĭ, 37 capre şi 125 rîmătorĭ.

Comunicaţia se face prin şoseaua naţională Filiaşi-Pietroşani, care îl pune în legătură la N. cu cătunul Cocoreni al comuneĭ Peşteana-d.-s., iar la S. cu com. sa, Plopşorul.

In cătun se află 1 puţ şi 2 fîntînĭ.

Olari, *altă numire a cătunului* Chiţani, cu mahalalele sale Putineşti şi Prodani, com. Vaţa, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Olari, *sat,* făcînd parte din com. rur. Ciumaţi, pl. Cîmpul, jud. Prahova. Are o populaţie de 245 locuitorĭ şi o biserică, fondată la anul 1869.

Olari, *altă numire a comuneĭ* Mărgineni-d.-s., plasa Filipeşti, jud. Prahova.

Olari, *cătun,* al com. Pîrscoveni, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat la vărsarea Burluiuluĭ (Bechetul) în Olteţul, la 4 kil. spre V. de satul Pîrscoveni, unde terenul are 150 m. de altitudine d'asupra nivelului Mărĭi. Se mai numeşte şi Vilsăneşti. Are o populaţie de 544 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, făcută în 1821 de proprietarul Joitoiŭ, şi deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Olari, *cătun,* com. urb. Horezul, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Aci sunt 2 bisericĭ. Una, cu hramul Sf. Voevozĭ şi S-ţiĭ Impăraţi, «zidită în zilele Prea Înălţatuluĭ Domn Grigore Dumitru Voevod, cu blagoslovenia Episcopuluĭ nostru Neofit la anul 1826».

Inainte de 1826, a fost pe acest loc o altă bisericuţă de lemn, pe carĭ fondatoriĭ celeĭ

actuale aŭ dăruit'o la niște fiiĭ aĭ lor din comuna Slătioara, cătunul Olari, unde funcționează și azĭ.

A doua biserică s'a înălțat în timpul Domnieĭ luĭ Grigore Ghica Voevod, cu blagoslovenia P. S. S. Părinteluĭ Kir Neofit, de Simion sin Mihaiŭ Nanes și alțiĭ.

Olari, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Cade în partea de N. a comuneĭ și este udată de văile: Omuluĭ, Olarilor, Movrĭĭ și Predeĭ. Aci e primăria și școala.

Olari, saŭ **Mărgineni-de-jos** și **Brătășanca,** *trup de moșiĭ* ale statuluĭ, jud. Prahova, pendinți de mănăstirea Mărgineni. De la 1891 s'a vîndut de veciĭ.

Olari, *iaz,* pe moșia Ungureni-Isăcescu, com. Ungureni, pl. Jijia, jud. Botoșani.

Olari, *vale,* ce se varsă în gîrla Doftănețul, în raionul com. Cocorăști-Misliĭ, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Olariță, *cătun* (tîrlă), în județul Ialomița, pl. Ialomița-Balta, teritoriul comuneĭ Bora, situat pe cîmpul Bărăgan.

Olarul, *pîrîŭ,* pe moșia Buda, com. cu acelașĭ nume, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Olarul, *pîrîaș,* izvorește din partea de E. a satuluĭ Călinești, com. Călinești, jud. Botoșani, și se varsă în pîrîul Bahna, com. Brehnești.

Olarul, *pîrîŭ,* izvorește dela locul numit Piscul-Inalt, dintre dealurile comunelor Cîrstănești și Armășești, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea; are direcția E. spre V. și se varsă în riul Cernișoara.

Olaruluĭ (Dealul-), *deal,* între comunele Valeni și Lăicăi-Runceasa, pl. Argeșul, jud. Mușcel. Se maĭ numește și Ciocoaica. Vîrful săŭ poartă acelașĭ nume. Este rîpos și acoperit cu pădure și tufărîș.

Olaruluĭ (Drumul-), *drum,* jud. Dolj, pl. Băilești, com. Galiciuica, ce conduce de la Craiova la Calafat și care trece prin centrul moșieĭ Galiciuica.

Olaruluĭ (Ograda-). Vezĭ Lacul-Cocoaneĭ, com. Beceni, jud. Buzăŭ.

Olăneasca, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cătunul com. Gulianca, așezat în partea de E., în cîmp, la 2½ kil. spre E. de cătunul de reședință, Gulianca. Are o suprafață de 10 hect., cu o populație de 46 familiĭ, saŭ 207 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ.

Olăneasca, *moșie* a statuluĭ, fostă a d-luĭ G. Olănescu, situată în com. Olănești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, în întindere de 50 hectare.

Olăneasca, *pădure* supusă regimuluĭ silvic, jud. Mușcel, proprietate a moșnenilor Dragoslovenĭ, pendinte de comuna Dragoslavele, în întindere de 600 hect., avînd esențe dominante: fag și brad spre vîrf.

Se învecinește la N. cu muntele Algiiul; la S., cu comuna Bădeni-Ungureni; la V., cu pădurea Priseaca și la E., cu riul Dîmbovița.

Olănelul, *munte,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, aproape de graniță.

Olănelul, *fost pichet de graniță,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani.

Olănești, *com. rur.,* jud. Vîlcea, plaiul Cozia, compusă din 4 cătune: Tisa, Livadia, Mosoroasa și Olănești, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Olănești, la 19 kil. de reședința județuluĭ.

Are o populație de 299 familiĭ, saŭ 1459 suflete, din carĭ 375 contribuabilĭ, locuind în 380 case.

Sunt 3 bisericĭ: una cu hramul Sf. Nicolae, fondată la anul 1551 de Drăgicĭ și G. Olănescu; a doua, cu hramul Sf. Ion Botezătorul, fondată la anul 1751 de vătaful Alexe și a treia, cu hramul Sf. Gheorghe, fondată la anul 1881 de fraților G. și B. Cormoși.

Are o școală frecuentată de 36 copiĭ.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 1704 leĭ.

Locuitorĭĭ pe lîngă agricultură se maĭ ocupă și cu dulgheria, dogăria și rotăria. Produsul munceĭ îl desfac la Rîmnicul-Vîlcea și Rîureni.

Vite sunt: 48 caĭ, 310 boĭ, 370 vacĭ, 4 bivolĭ, 160 capre, 420 oĭ și 190 porcĭ.

Suprafața com. e de 1250 hect., din carĭ 300 hect. vatra satuluĭ.

Locuitorĭĭ sunt moșneni; iar 91 s'aŭ împroprietărit la 1864, cu 210 hect., din moșia d-lor Petre Munteanu și Iordache Olănescu.

Riul Olănești udă comuna de la N. spre S. Intr'însul se varsă văile: Rîpuroasa, Ursuluĭ, Raculuĭ, Brănești, Dosuluĭ, Mosoroasa, Tișĭ și Moasa. Pe acest rîŭ, în raionul comuneĭ, sunt 4 morĭ și o piuă.

Se mărginește la N. cu munții comunei, la S. cu comuna Sărăcinești, la E. cu com. Mucreasca-d.-s. și de-jos și la V. cu com. Cheia.

La N. comunei sunt munții Gerea, Folea și Căprăreața, în cari se fabrică brînză.

Locuitorii posedă 100 stupi cu albine. Aci se fabrică anual până la 10000 litri țuică, în termen mijlociu.

Are o șosea care înlesnește comunicația între Muereasca-d.-s., Călimănești, Sărăcinești și Cheia.

E brăzdată de dealurile: Viezurei, Cornetul, Vădurelul, Glodeanul, Scaunele și Stinei. Locuri izolate are: Răpuroasa, Gropile, Ulmi și Sturi. Poeni sunt Rotunda și Plescioara; văi: Tisa, Răpuroasa, Racul, Moasa, Mosorosi și a Brăneștilor.

Pe văile Tisei, Olănești și Răpuroasa sunt sursele de apă minerală: Vulcan, Rubin-Esculap, Etna-Anicuța, Ion C. Brătianu, Lelia, Maria, Petre Munteanu, 30 August, Diana, Hipocrat, Carol Davila, Hygea, Ana Davila, Domnița Maria, Efrosina, Regina Elisabeta, Regele Carol I-iu, Semiramisa și Libertatea.

Olănești, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, jud. Vîlcea. Are o populație de 1235 locuitori.

Olănești, *stațiu balneară*, jud. Vîlcea, la 14 kil. de R.-Vîlcea, aproape de Călimănești.

Long. E. Gr. 24°21′; Lat. N. 45°15′; Alt. 280 m.

Distanța de la R.-Vîlcea e de 2 ore. Localitatea e înconjurată de păduri și străbătută de riulețul Olănești. Există un stabiliment balnear, așezat pe un platoŭ înconjurat de dealuri.

Apele de la Olănești sunt cunoscute de mult timp. Primele izvoare aflate aŭ fost analizate de Petru Poenaru și de profesorul de chimie Alexe Marin. Regretatul doctor Davila pusese mult zel în studiarea acestor ape; așa în Iunie 1869 însărcină pe d-l dr. A. Bernard cu analiza lor. Se găsise aproape 40 izvoare și cu debit mare; era mare entusiasm pe atunci pentru propășirea și desvoltarea acestei stațiuni balneare.

Fac parte din colecțiunea ce s'a trimis la 1873 la expoziținea din Viena. Din punctul de vedere al acțiunei fiziologice și terapeutice, aŭ fost studiate de d-rii Vălleanu și dr. Zorileanu. E vechea proprietate a lui Petre Munteanu, iar azi aparțin fraților Bădescu din București.

Se află un otel mare, cu 2 caturi, cu 53 camere și 3 saloane; un otel mai mic, format din 12 camere; asemenea este acolo și o cazarmă cu 2 caturi pentru 60 bolnavi militari. Stabilimentul balnear are 3 basinuri de marmoră, ce pot conține până la 1000 decalitri de apă; 10 cabine cu cîte 2 căzi pentru bărbați și femei, pentru făcut băi calde.

Toate sursele se pot clasa între apele atermale, saline sulfidrice și iodurate; alte surse sunt alcaline; iar altele, magneziene.

După analizarea apelor, s'a constatat de dr. Bernard că: cele sulfuroase, sunt superioare apei de Wiesbaden, Mehadia, Baden, Barrèges, Bagnères-de-Luchon, Saint-Sauveur, Aix-les-Bains, Aix-la-Chapelle și Eaux-Bonnes, cu deosebire că apele de la Olănești sunt atermale; cele alcaline staŭ în comparație cu: Vals, Vichy, Ems, la Bourboule.

Apele sulfuroase cele concentrate sunt întrebuințate în băi, iar cele mai puțin concentrate sunt întrebuințate intern.

Se recomandă contra: eczemelor, reumatismului articular și muscular, gutei exudatelor, articulațiunilor, ulcerelor cronice, scrofuloaselor, intoxicațiunilor saturnine, pitiriosis, psoriasis, acute; contra sifilisului nu aŭ dat tot-dea-una rezultate satisfăcătoare.

Intern se întrebuințează la bronchite cronice, însoțite de emfiseme, astmă, în afecțiunile cronice ale gîtului.

Apele feruginoase se întrebuințează intern contra anemiilor, cloro-anemiilor, etc.

Apele saline-amare (sursele 4, 6, 7, 8 și 12) se întrebuințează intern contra constipațiunilor, idropisiilor, paraliziilor de natură reumatismală, cahexielor palustre, dispepsii.

Apele bromo-iodurate (sursele 4, 5, 7, 8, 9, 11 și 13) se întrebuințează intern contra scrofulelor, diferite tumori, gușa, reumatisme, paralisii, isterii, etc.

Apele alcaline (sursa Esculap) se întrebuințează intern contra calculelor vesicale și renale.

Nămolul aplicat în cataplasme a dat rezultate foarte bune la ulcere cronice, și la supurațiile artritelor reumatice.

Contra indicațiuni: tuberculoza, boalele de cord și predispoziținile la apoplexie.

Sezonul începe la 20 Maiŭ și ține până la 15 Septembrie.

A fost o stațiune foarte frecuentată. Mai mulți ani elevele bolnave ale Azilului «Elena Doamna» se trimeteau la această localitate.

Olănești, *carieră de marmoră*, ce se deschisese lîngă băile Olănești, jud Vîlcea. Marmora de la Olănesti este un calcar amorf, de o coloare mai uniformă, printre crăpăturile căruia s'aŭ infiltrat materii colorante de dife

rite nuanțe carĭ ĭ dau un aspect frumos. Aceasta este o rocă exclusiv sedimentară, făcînd parte din epoca secundară, după un rest de belemnit ce s'a găsit într'însa, care a trăit în epoca secundară.

Olăneşti, *porțiune de pămînt,* în întindere de 57 hect., cumpărată de la stat de către răzeșiĭ din satul Portarĭ, com. Zăpodeni, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, și alipită la moșia lor. Forma din vechime d'împreună, cu satul Moara-Domnească, din com. Valea-Rea, pl. Mijlocul, un singur trup de moșie, fostă proprietatea luĭ Mihail Racoviță-Voevod.

Intre anĭ 1716 și 1727, Mihail Racoviță a clădit în această localitate o biserică și un palat a căror urme se văd și până astă-zĭ.

Locuitoriĭ Portărenĭ, scoțînd piatră și cărămizĭ din dărîmăturile zidurilor, aŭ zidit din noŭ o biserică, în satul Portari-d.-j., la 1804, în zilele Domnuluĭ Alexandru-Moruzzi-Voevod, la care biserică s'a întrebuințat icoanele din biserica dărîmată, iar strana Archierească, de lemn ales, foarte frumos sculptat, a fost luată de Protoereul pronumit Cloșcă și dusă la una din bisericile orașuluĭ Huși.

Această porțiune de pămînt, d'împreună cu Moara-Domnească, devenĭ cu timpul închinată mănăstireĭ Frumoasa din orașul Iași. Pe la 1856, boerul Scarlat Donici, proprietarul moșiilor: Valea-Rea și Fereștĭ, vecin cu Olăneștĭ-Moara-Domnească, făcu proces mănăstireĭ Frumoasa, pretinzînd că ar fi proprietarul citatelor moșiĭ. Procesul terminîndu-se în favoarea sa, deveni proprietarul moșieĭ Moara-Domnească, afară de Olăneștĭ ce rămase a mănăstireĭ, iar după secularizare, a statuluĭ de la care aŭ cumpărat-o răzeșiĭ.

Olăneşti, *riŭ,* jud. Vîlcea, izvorește din muntele Gera, punctul Căprăreața și curge paralel cu rîul Cheia, în care se varsă la com. Sărăcinești, formînd rîul Rîmnicul. Valea acestuĭ riŭ este cunoscută prin existența băilor de la Olăneștĭ. Pe această vale sunt sursele: 30 August, Diana, Carol Davila, Hipocrat, Hygea, și Ana Davila.

Olăneştilor (Culmea-), *culme de munte,* jud. Vîlcea, care se desparte de culmea principală Parîngul, la muntele Chindia și se prelungește până aproape de Rîmnicul-Vîlcea, separînd rîul Rîmnicul de apa Gura-Văiceĭ.

Are ca vîrfurĭ maĭ înalte piscul Olăneștĭ și Locul-Frumos (756 m.).

Din culmea Olăneștĭ se ramifică: culmea Călimănești, coprinsă între pîraiele Gura-Văeĭ și Căciulata; culmea Căciulata, care este cea maĭ scurtă și cea maĭ abruptă dintre toate, separînd pîraiele Căciulata de Puturoasa și culmea Nauruțul, care se îndreptează de la V. către E., formînd țărmul drept al Lotruluĭ și care are ca pisc muntele Sida.

Olăneştilor (Dealul-), *deal,* ocupă partea de E. a satuluĭ Portari, jud. Vasluiŭ, pl. Mijlocul, com. Valea-Rea. Pe el a fost o biserică și un palat făcute de Mihail Racoviță, Domnul Moldoveĭ, și ale căror urme se văd și astăzĭ.

Olănita, *sub-divizie a cătunuluĭ* Izvorul-Dulce, jud. Buzăŭ, com. Gura-Sărățiĭ, unde se află situată o mare cruce de piatră din 1583.

Olănita, *vie,* în jud. Buzăŭ, com. Nișcovul, cătr. Săseni, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; are o întindere de 20 hect., din carĭ 8 hect. vie, restul pădure, izlaz și pămînt arabil; vinul produs aci, maĭ cu seamă cel negru, e cel maĭ reputat din județ.

Olăreasa, *sat,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Stoina, situat la 1 kil. de Stoina. Are o populație de 200 suflete, carĭ locuesc în 40 case.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Stoina.

Olăreasa, *vechia numire a comuneĭ* Orbeasca-d.-j., jud. Teleorman; astăzĭ poartă această numire un cătunaș cu cîte-va case, dincolo de rîul Vedea, lîngă pod.

Olăreasa, *moșie* particulară, județul Dolj, pl. Amaradia, com. Stoina, aparținînd cetelor de moșneni ce se găsesc pe dînsa.

Olăreasa, *vale,* formînd hotarul între moșia Oporelul și moșia moșnenilor Oporenĭ, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Curge spre E. și se varsă în gîrla Tesluiul. Pe aci este un drum natural prin care se comunică cu satele Deleni, Comănița și Drăgășani.

Olăreni, *numire vechie a comuneĭ* Jideni, jud. R.-Sărat.

Olăreşti, *sat,* cu 96 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Corbi-Măgureni. Aici se lucrează multă olărie, de unde a venit și numele satuluĭ.

Olăreşti, *vale,* jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. Frincești.

Olăria, *vale,* jud. Gorj, pl. Oco-

lul; începe din com. Peșteana; se întinde pe 2 kil. de la E. la V. și se termină în punctul Costan; se limitează spre N. cu culmea Chiciora, iar spre S. cu Dealul-Mare.

Olăriță, *pîriă*, izvorește din com. Dobricenî, jud. Botoșani, curge pe moșia Odaia-Silișcani, com. Brătenî, și se varsă pe dreapta Băseuluî, după ce a primit un mic pîriiaș, numit Gura-Cișmănestilor.

Oleșeasca, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Robești, având 332 hect., arabile, livezî, fîneață și izlaz.

Oleșești, *cătun*, al comuneî Tîrcovul, jud. Buzăŭ, cu 240 locuitorî și 56 case; se sub-divide în Oleșești-de-jos și Oleșești-de-sus.

Oleșești, *cătun*, în jud. Putna, pl. Gîrlele, com. Țifești, situat pe dealul de pe malul Putneî, din jos de Vităneștî.

Are o populație de 259 suflete, carî locuesc în 102 case.

Oleșești, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Tîrcovul, cătun. Oleșești, proprietate moșnenească; are 420 hect., curăturî, livezî, fîneață, izlaz și puțină pădure.

Olinca (Brațul-), *braț*, una din gurile prin carî brațul Sf. Gheorghe se varsă în Marea-Neagră, jud. Tulcea, pl. Sulina, com. Sf. Gheorghe (Cadîrlez), cuprinsă între insula Ostrovocul și grîndul Carasevschî. Sunt două insule în acest braț.

Olinca, *tîrlă*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneî Sf. Gheorghe, în partea E. a plășeî, și cea S. a comuneî, pe grîndul Bursucul; și-a luat numele de la brațul Olinca, pe marginea căreia este așezată.

Olmul, *pîriă*, jud. Botoșani, izvorește de pe moșia Stăncești, com. Curtești, și se varsă în pîrîul Drăsleuca.

Ologi, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiul, situată pe partea dreaptă a pîrîuluî Călmățuiul. Are un cătun, numit Broasca saŭ Secara, situat la $3^1/_2$ kil., pe partea opusă a Călmățuiuluî. Cătunul de reședință Ologi este în vale, iar Broasca pe Dealul-Ologilor. Poziținea acestuî cătun de pe deal este din cele maî frumoase.

Se învecinește: la E., cu com. Voivoda; la S.-V., cu domeniul statuluî Suroaia-Turnul; la N.-V., cu com. Dracea și la N.-E., cu com. Furculești.

Numărul locuitorilor împroprietăriță, pe 508 hect. arabile, este de 110 în com. Ologi, iar în cătunul Secara este de 84, pe 400 hect.

Sunt 92 hect. viî, care produc un vin bun. Terenul de muncă al locuitorilor și proprietățeî este de o bună calitate și foarte productiv.

Populațiunea comuneî, cu a cătunuluî, este de 409 familiî, saŭ 1537 suflete, din carî 304 contribuabilî.

Numărul vitelor este de 5190 capete, dintre carî 642 caî, 1114 vite marî cornute, 3009 vite micî cornute și 424 porcî.

Budgetul comuneî este de leî 5154, banî 70, la veniturî și de leî 5087, banî 94, la cheltuelî.

Are o școală, frecuentată de 22 elevî; două biserică, una în cătunul Ologi și a doua în cătunul Secara, deservite de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Pe apa Călmățuiuluî, este o moară de măcinat, în dreptul podului de piatră de pe calea națională. Șoseaua națională Turnul-Alexandria trece de-alungul comuneî și o pune în legătură cu comuna Furculești și cu orașul T.-Măgurele. Drumurî vecinale osebite are spre comuna Dracea, pornind din calea națională. Spre comuna Voivoda, trece prin cătunul Secara o altă șosea vecinală, care duce la numita comună, peste un pod pe Călmățuiul.

Satul Ologi îl găsim trecut în nomenclatura întocmită la jumătatea secoluluî al XVIII; făcea parte din plasa Marginei, la care a stat până la 1879. Până la anul 1870, com. Ologi avea alipit cătunul Zlata, care atunci a fost dat la com. Dracea.

Ologi, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiul, com. Ologi, situată între moșiile Dracea, Furculești, Voivoda și domeniul statuluî Turnul. Are 2500 hect., din carî cîte-va hect. pădure. Este proprietatea moștenitorilor colonelului Casimir.

Ologilor (Dealul-), *deal*, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiul, com. Ologi. E împărțit în două. Începe la vre-o 3 kil. maî spre V. comuneî. Cel de la dreapta se termină aproape de pîrîul Călmățuiul, iar cel de la stînga e îndreptat spre com. Dracea. Printre cele două dealurî trece șoseaua națională.

Ologilor (Valea-), *vale*, jud. Teleorman, întinzîndu-se printre cele două dealurî ale Ologilor, și terminîndu-se la marginea com. Ologi, aproape de podul de piatră de peste Călmățuiul.

Olteanca, *sat*, format din nou, com. rur. Oreviță, din pl. Blahnița, jud. Mehedinți; are 40 case.

Olteanca, *sat*, făcînd parte din com. rur Glăvile, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, situat la V. comuneĭ, pe valea cu acelaşĭ nume şi pe valea Otinceaua, la 3 kil. de cătu. Pesceana, unde e şcoala.

Are 3 bisericĭ, de lemn, anume: Glăvi, Bărbiorĭ şi Barcane.

Olteanca, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Cermegeşti.

Olteanca, *deal*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., com. Glăvile.

Olteanca, *rîŭ*, izvoreşte din com. Roeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, trece prin com. Coeni şi Cermegeşti şi se varsă în rîul Pesceana, la hotarul com. Glăvile cu Amărăşti.

Olteanca, *vale*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d. s.; se varsă în rîul Cernişoara, la com. Amărăşti.

Olteanca, *vălcea*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s.; izvoreşte din dealul Cărămizi şi se varsă în rîul Peşceana.

Olteanul, *sat*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Glogota. Are 79 case.

Olteanul, *vechie numire a cătunului* Rusiavăţul, jud. Buzău; azĭ poartă această numire numaĭ partea de N. a sa.

Olteanul-Mare, *munte* însemnat, în jud. Buzău, cătu. Chiojdul, acoperit de fineţe şi semănăturĭ.

Olteanul-Mic, *munte*, în jud. Buzău, cătu. Chiojdul, ramificaţie din Olteanul-Mare; are fineaţă şi izlaz.

Olteneşti, *com. rur.*, în partea de S.-V. a pl. Crasna, jud. Fălciŭ, formată din satele: Olteneşti şi Zgura, cu o populaţie de 226 familiĭ, saŭ 829 suflete, din carĭ 289 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ vechĭ.

Are o şcoală; o biserică şi un schit.

Viea se cultivă pe 29 hect.

Are o pădure de 205 hect.

Vite marĭ cornute 478, caĭ 77, oĭ 232 şi porcĭ 246.

Olteneşti, *sat*, în jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Olteneşti, situat pe o vale şi înconjurat de dealul Olteneşti, care are forma unuĭ arc, deschis în partea de N.

Are împreună cu satul Zgura, o populaţie de 226 familiĭ, saŭ 820 suflete, din carĭ 289 contrib.; o şcoală înfiinţată la 1868, frecuentată de 28 copiĭ; o biserică, făcută la 1832, în locul alteia vechĭ şi deservită de 1 preot.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ.

Olteneşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Olteneşti, pe linia Crasna-Huşi, pusă în circulaţie la 25 Iulie 1888. Se află între staţiile Crasna (12 kil.) şi Creţeşti (8.1 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului Mărĭi de 113 m. 89. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 16737 leĭ, 35 banĭ.

Olteni, *com. rur.*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul, situată pe gîrla Valea Stîlpuluĭ, la 30 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 4 kil. de reşedinţa plaiuluĭ.

Se compune din 3 cătune: Olteni, Ştubeiul şi Valea-Stîlpuluĭ, cu o populaţiune de 1200 locuitorĭ, din carĭ 183 contribuabilĭ, locuind în 298 case.

Are două bisericĭ: una în Ştubeiul, cu hramul Sf. Nicolae şi Cuvioasa Paraschiva, construită la 1870 pe locul alteia vechĭ şi a doua, în Olteni, cu următoarea inscripţie:

«Întăreşte Doamne sfînta şi Dumnezeeasca biserică aceasta, care o aĭ cîştigat cu scump sîngele tău, care din temelie şi pînă în sfîrşit s'a făcut cu toată osîrdia şi cheltueala D-luĭ Pan Manolache Crisoscolca şi a cocoaneĭ Dumnealuĭ Elena ce se prăznueşte sfînt Erarh Nicolae şi Sfinţiĭ împăraţĭ Constantin şi Elena, maica sa, şi s'aŭ făcut această biserică după moşia D-lor Teişani şi s'aŭ frumuseţat şi cu zugrăveala după cum se vede, ca să fie pomenirea sufletelor D-lor şi tot neamuluĭ, în zilele Măricĭ-Sale Constantin Ipsilante Voevod, fiind mitropolit Dositeiŭ şi Episcop Constantin, 1805 Iulie.».

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe 750 hect., parte pe moşia statuluĭ şi parte pe moşia particulară. Eĭ posedă: 3 caĭ, 166 vacĭ, 800 oĭ şi 250 porcĭ.

În raionul comuneĭ, sunt 2 morĭ pe rîul Teleajenul.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 1350 hect.

Ţuică, în timpul prielnic, se fabrică pănă la 1200 decal.

Comerciul se exercită în comună de 3 circiumarĭ.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se ridică la 1500 leĭ anual.

Prin com. trece o singură şosea, ce merge la Văleni.

E brăzdată de două dealurĭ: Vîrful-Părului şi Malul-Ţarineĭ.

E străbătută de la N. spre S.-E. de gîrla Valea-Stîlpuluĭ.

Olteni, *com. rur.*, la extremitatea de E. a plăşeĭ Tîrgului, judeţul Teleorman, situată dincolo de rîul Teleorman pe partea dreaptă pe cîmpia care se întinde spre jud. Vlaşca. Laturea despre V. a locurilor com. este udată de rîul Teleorman.

Se învecineşte la N. cu com. Peri-Rîioşi; la S., cu Orbeasca-d.-s.; la E., cu com. Frăsinetul din jud. Vlaşca şi la V., cu com. Virtoapele-d.-s., de care e despărţită prin cîmpia dintre Valea-Teleormanuluĭ şi Valea-Ciineluĭ.

Are un cătun, numit Dobrogostea, situat în partea de S.-E. a comunei, tot pe cîmpie, la 2 kil. de com. Olteni. Acest cătun ține altă dată de com. Gălăteni, din jud. Vlașca.

Com. Olteni, împreună cu moșiile de pe dînsa, are o întindere ca de 1500 hect., din care 50 hect. pădure. Proprietarii principali sunt: D-l I. Carp, care posedă 1050 hect. pămînt arabil și 50 hect. pădure și d-l C. Stoicescu, avînd 350 hect. arabile pe moșia Dobrogostea. Sunt și 15 hect. vie, dintre cari 5 hect. în Olteni și 10 hect. în cătunul Dobrogostea.

Numărul locuitorilor împroprietăriți este de 181, pe o întindere cam de 450 hect. și anume: 147 locuitori în Olteni, pe 294 hect. și 31 locuitori în Dobrogostea, pe 111 hect.

Terenul este mai tot șes, puțin mlăștinos, dar în general productiv.

Populația comunei, cu a cătunului, este de 1104 suflete, din cari 242 contribuabili.

Vite sunt: 867 vite mari cornute, 172 cai, 2111 oi și 312 porci.

Budgetul comunei e de 3466 lei, 20 bani, la venituri și de 3418 lei la cheltueli.

Are o școală, frecuentată de 20 elevi; două biserici, una în cătunul de reședință Olteni, cu doi preoți și un cîntăreț și a doua în cătunul Dobrogostea, cu un cîntăreț. La biserica din cătun fac serviciul religios preoții din Olteni.

Pe apa Teleormanului este o moară de măcinat, iar în com. Olteni o clădire frumoasă a proprietății.

Locuitorii transportă productele lor precum și ale proprietății, mai mult la Giurgiu, rareori la Alexandria și Roșiori.

Căi de comunicație are: prin cătunul Dobrogostea șoseaua județeană Alexandria-Pitești care o pune în legătură cu comunele Peri-Rîioși, la N. și Orbeasca-d.-s., la S. Spre com. Vîrtoapele este o altă ramură de șosea vecinală; iar la E., spre comuna Gălăteni din Vlașca, tot o șosea vecinală.

Olteni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Drăganul-Bascovel, jud. Argeș, pl. Pitești.

Olteni, *sat*, cu 14 familii, făcînd parte din com. rur. Vulpești, jud. Argeș, pl. Cotmeana.

Olteni, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, com. Ulieștl.

Olteni, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, com. Șuța-Seacă.

Olteni (Ciorogîrla), *sat*, făcînd parte din com. rur. Slobozia-Clinceni, plasa Sabarul, județul Ilfov, situat la E. de Slobozia, între rîul Ciorogîrla și fortul Slobozia.

Se întinde pe o suprafață de 344 hect. cu o populație de 263 locuitori.

D-l T. Metaxa are 243 hect. și locuitorii 101 hect. Proprietarul cultivă 212 hect. (6 vie și 25 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Numărul vitelor mari e de 116 și al celor mici de 269.

Satul s'a format pe la începutul secolului de cîți-va Romîni de peste Olt, cari venind după munca cîmpului, ca de obiceiu, și văzînd că aci este mai bine de trăit, au cerut de la proprietarul moșiei Slobozia să le dea voie să-și facă case aci.

Olteni. Vezi Olteni-Călțuna, pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Olteni, *sat*, jud. Olt. Vezi Vălcelele-d.-j.

Olteni, *parte* de S. a *comunei* Mogoșești, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Această numire o are de la niște familii de Oltenî fugari, cari au poposit aci, pe moșia călugărească Strihareții. Moșia s'a vîndut de stat însurățeilor, parte la 1864, parte la 1879; iar parte s'a vîndut în loturi la locuitori.

Olteni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Olteni, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Olteni, *sat*, în jud. Rîmnicul-Sărat, pl. Orașului, com. Vîrteșcoi. Și-a luat numele de la o colonie de Oltenî, stabilită aci. E așezat în partea de E. a com., pe malul drept al rîului Milcovul, la 3 kil. spre E. de cătunul de reședință, Rotărești. Are o întindere de 25 hect., cu o populație de 50 familii, sau 247 suflete, din cari 47 contribuabili; o biserică, la care servește preotul din cât. Rotărești.

Olteni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bujoreni, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Cade în partea de E. a comunei, pe malul Oltului.

Aci e reședința comunei.

Are o populație de 503 locuitori; o școală, frecuentată de 15 copii; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1831.

Se știe că Tugomir Basarab, numit în Domnie Radu-Negru-Vodă, a zidit în Rîmncul-Vîlcea, pe la anul 1304, o a doua catedrală de mitropolie, după îndemnul arhiepiscopului Eftimie al Severinului, pentru a strămuta mitropolia laturilor din Severin aci, pentru siguranță.

Această mitropolie fu mutată definitiv în 1355, sub mitropo-

litul Athanasie, de către fiul lui Tugomir, Alexandru Basarab, și i se dete numele de arhiepiscopia Rîmnicul-Noul-Severin.

Locul de reședință al acesteĭ mitropoliĭ a fost la început în cătunul Olteni. De aci o strămută la Rîmnicul, în anul 1500, Radu-Vodă cel Mare, după îndemnul lui Nifon, mitropolitul Țăreĭ, fost patriarh al Constantinopoleĭ.

In acest loc, se află acum biserica, care reamintește pe întîiul mitropolit Eftimie și pe Episcopul Mihail (1492), carĭ țin biserica în mînă la intrare, biserică refăcută de acest din urmă.

Legenda spune că Radu-dela-Afumați n'ar fi fost ucis în schitul dela Cetățuia, ci în biserica din satul Olteni, fiind-că aci pădurile înlesneau ascunderea.

Olteni (In-vîrful-Oltenilor), *pisc*, în jud. Buzău, com. Tohani, cât. Valea-Scheilor, culminație a dealului Dumbrava. Aci se văd încă ruinele caselor fostului Domn C. Brîncoveanu.

Olteni, *localitate*, la 1½ kil. spre S.-V. de satul Roșiori, județul Brăila, în hotarul jud. Ialomița, unde a fost tîrla cu acest nume.

Olteni, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Tîrgului, cu o întindere de 1200 hect.

Olteni-Călțuna (Olteni), *sat*, făcînd parte din com. rur. Domnești-Călțuna, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S. de Domnești-d.-j., pe malul stîng al rîului Ciorogîrla.

Se întinde pe o suprafață de 457 hect. (împreună cu Domnești-Călțuna), cu o populație de 179 locuitori.

D-l D. Frangulea, proprietar, are 265 hect. și locuitorii, 66 hect., din carĭ 2 hect. vie.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Are 1 pod pe rîul Ciorogîrla.

Numărul vitelor marĭ e de 68 și al celor micĭ, de 120.

Oltenița, *plasă*, în jud. Ilfov, ocupînd partea de S. a județului.

Se mărginește la N. cu pl. Negoești și o mică parte din pl. Sabarul; la V., cu jud. Vlașca; la E., cu jud. Ialomița și la S., cu Bulgaria, de care se desparte prin fluviul Dunărea.

La S., de la insula Lunga și pînă la com. Mănăstirea, este udată de Dunăre; la N., și prin centru, de rîul Argeșul, care o desparte de pl. Sabarul și Negoești, pînă la com. Curcani; la E., de gîrla Mostiștea, care trece prin balta Mostiștea și se varsă în Dunăre, în dreptul ostrovului Albina.

Intinderea totală a acesteĭ plăși e de 93967 hect., din carĭ statul și proprietarii aŭ 60310 hect. și locuitorii, 24657 hectare.

Din numărul total de hect. ce aparțin statului și proprietarilor, se cultivă 34304 hect.

Din numărul total de hect. ce aparțin locuitorilor, se cultivă de aceștia 21000 hect. (1178 hect. sterpe, 1837 hect. izlaz, 642 hect. vie).

Populația plășeĭ este de 35012 suflete, din carĭ 5543 contribuabilĭ, locuind în 6219 case și 180 bordeie.

9309 locuitorĭ se ocupă cu plugăria, 168 sunt cîrciumarĭ, 117 industriași, 618 aŭ diferite profesiunĭ.

Căsătoriți 7912, fruntași 2989, mijlocași 3802, cu mîinile 3421; împroprietăriți 4645 și neîmproprietăriți 5567.

Are 29 biserici, deservite de 43 preoți; 26 școale: 3 de băeți, 3 de fete și 20 mixte, frecuentate de 719 elevĭ și 124 eleve; 6 morĭ cu aburĭ, 2 morĭ cu apă, 16 mașinĭ de treerat cu aburĭ și 4 podurĭ stătătoare.

Vite sunt: 8394 caĭ și iepe, 99 armăsarĭ, 6384 boĭ, 4225 vacĭ, 2285 viței, 255 taurĭ, 511 bivolĭ, 824 bivolițe, 1775 capre, 46000 oĭ și 8646 porcĭ.

Comerciul se face de 9 hangiĭ și 160 cîrciumarĭ.

Locuitorii posedă: 4094 plugurĭ: 2350 cu boĭ, 1744 cu caĭ; 4519 care și căruțe: 2612 cu boĭ și 1907 cu caĭ.

Pe teritoriul plășeĭ sunt 21 bălți și 21 heleștaie.

Pămîntul său, ca și al celor-l'alte plăși, e fertil și primitor de orĭ-ce fel de cereale. Locurĭ de pășune sunt în întindere de peste 10000 hect. și daŭ o fîneață bună și abundentă.

Viile sale, mai ales cele de la N. lacului Greaca, daŭ un vin mult căutat. Locuitorii prin aceste locurĭ, pe lîngă cultura pămîntului și pescuitul, se ocupă mult și cu cultura viei.

Pe lîngă Dunăre, pămîntul e argilos și foarte bun pentru facerea cărămizeĭ și a diferitelor vase.

Reședința plășeĭ e în comuna Oltenița-Urbană. Plasa e compusă din Oltenița și 34 cătune, carĭ formează 17 com. rur., anume: Căscioarele, Chirnogi, Chiseletul, Crivețile, Curcani, Frăsinetul, Greaca, Hotarele, Izvoarele, Mitreni-Clătești, Mănăstirea, Oltenița-Rurală, Prundul, Radovanul, Spanțovul, Tăriceni și Ulmeni.

Calea județeană București-Oltenița înlesnește transportul în această plasă; asemenea și drumurile naturale și șoselele vecinale-comunale, care leagă comunele între ele.

Oltenița, *com. urb.*, jud. Ilfov, pl. Oltenița, la 63 kil. de București, situată la gura rîuluĭ Argeș, aproape de Dunăre, în fața orașuluĭ bulgăresc Turtucaia, care domină malul romînesc.

S'a fondat la 1853 pe moșia principeluĭ Al. Ghica.

Are forma unuĭ patru-later drept-unghiular cu 12 strade în lung și 4 în curmeziș. Pentru apărarea în contra rîuluĭ Argeșul, orașul e înconjurat de digurĭ din spre partea de afară N.

De la locul numit Sub-Vĭĭ, este un prival (Valea-Seacă), care trece prin oraș și merge pănă în Dunăre. Locuitoriĭ cred că p'aci a fost vechia albie a Argeșuluĭ și credința lor poate că e întemeiată, pentru că maĭ în toți anĭĭ acest rĭŭ își abate matca.

Are o populație de 4727 suflete, carĭ locuesc în 754 case.

Dintre locuitorĭ, 225 sunt plugarĭ, 73 circiumarĭ, 83 industriașĭ și 1298 aŭ diferite profesiunĭ.

Căsătoriță 1118, fruntașĭ 250, mijlocașĭ 485, cu măinile 944, împroprietăriță 208 și neîmproprietăriță 1471.

Vite sunt: 1329 caĭ și ĭepe, 133 boĭ, 267 vacĭ, 10 viței, 63 porcĭ și 2725 oĭ.

Suprafața com., cu locurile ce-ĭ aparțin, este de 550 hect., din carĭ 100 hect. sunt vatra orașuluĭ și 450 izlaz, proprietatea orășenilor.

Locuitoriĭ posedă: 240 plugurĭ: 15 cu boĭ și 225 cu caĭ. Pentru transport aŭ 349 care și căruțe: 10 cu boĭ, 339 cu caĭ.

Are 2 bisericĭ, cu hramul Sf. Nicolae și Cuvioasa Paraschiva, deservite de 5 preoți și 5 cîntăreți; două școale primare de băeți, frecuentate de 208 elevĭ; o școală de fete, un spital cu 18 paturĭ, numit Regina Elisabeta, întreținut de județ; un oficiŭ telegrafo-poștal, al căruĭ venit pe anul financiar 1896-97 a fost de leĭ 27854, banĭ 15; o farmacie; o fabrică de apă gazoasă și două oteluri.

Aci se face un mare tîrg, numit tîrgul Moșilor, odată cu cel din București la care se vînd vite, diferite obiecte și băuturĭ spirtoase.

Este reședința subprefectureĭ plășeĭ Oltenița, a judecătorieĭ de ocol și a mediculuĭ plășeĭ.

Oltenița se numea sub Romanĭ Constanțiola. Aci a fost cea d'întîiŭ episcopie a Dacieĭ, sub numirea de Dafnes. Orașul Oltenița s'a înălțat pe ruinele vecheĭ cetățĭ Constanța, zidită de împăratul Constantin - cel-Mare, la confluența Argeșuluĭ cu Dunărea.

P'aci treceaŭ Domniĭ Romînĭ spre a se întrona la București, cînd se întorceaŭ de la Constantinopole.

La anul 1855, Rușiĭ fură la Oltenița bătuți de Turcĭ și rămășițele lor s'aŭ îngropat la biserica din centrul orașuluĭ.

In timpul rezbeluluĭ din 1877, divizia a IV-a, comandată de d-l General Manu, a ocupat digul ce se află între Oltenița și Dunăre și a așezat vedete la dreapta spre malul Argeșuluĭ și în stînga spre satele: Ulmeni, Tatina și Spanțovul, spre a observa mișcările Turcilor.

Oltenița este legată cu București și malul Dunărieĭ prin șosele bune și bine întreținute. Acest oraș este singurul port al județuluĭ Ilfov la Dunăre și face un mare comerț cu grîne.

Biroul vamal de aci s'a înființat la 1 Ianuarie 1860. In anul 1896—97 a produs statuluĭ un venit de 31830 leĭ, 70 banĭ.

Intre Oltenița și Chîrnogi este un pod stătător peste rîul Argeșul.

Oltenița, *pichet* pe Dunăre, cu No. 12, la portul Oltenița, jud. Ilfov.

Oltenița-Rurală. Vezĭ Oltenița-Vechie, jud. Ilfov.

Oltenița-Vechie (Oltenița-Rurală), *com. rur.*, pl. Oltenița, jud. Ilfov, situată la S.-E. de București, pe țărmul stîng al rîuluĭ Argeș, la 63 kil. de București. Stă în legătură cu Oltenița-Urbană prin calea județeană București-Oltenița și cu com. Ulmeni, spre N.-E., prin o șosea vecinală.

Această comună, înainte vreme, era situată maĭ spre V., s'a tot mutat spre E. din cauza rîuluĭ Argeșul, care, maĭ în fiecare an, îĭ mînca pămîntul și amenința a o inunda.

Are o populație de 1804 suflete, din carĭ 398 contribuabilĭ, locuind în 316 case și 8 bordeie; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 27 copiĭ; 1 moară cu aburĭ; 1 mașină de treerat cu aburĭ.

Suprafața totală a comuneĭ este de 3837 hect., din carĭ 3000 hect. sunt ale proprietarilor, d-nele Alexandrina și Pulheria Raspony și d. T. Urlățeanu, iar 837 hect. ale locuitorilor.

Proprietariĭ cultivă 2000 hect. (660 sterpe, 250 izlaz, 50 cultura vieĭ și 40 pădure). Locuitoriĭ cultivă 653 hect. (176 izlaz, 8 vie).

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 8526 leĭ, iar la cheltueliĭ, de 8070 leĭ.

Dintre locuitorĭ, 385 sunt plugarĭ, 11 industriașĭ, 34 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitorii posedă: 196 pluguri: 69 cu boi, 127 cu cai; 188 care și căruțe: 61 cu boi, 127 cu cai.

Comerciul se face de 12 circiumari.

Vite sunt: 682 cai și iepe, 3 armăsari, 283 boi, 269 vaci, 134 viței, 16 tauri, 15 bivoli, 22 bivolițe, 10 capre, 520 porci, 2250 oi.

Improprietăriți sunt 166 locuitori, și neîmproprietăriți mai sunt 276.

Oltenicioara, *pichet* pe Dunăre, cu No. 14, la N. de insula Carul-Colargi, jud. Ilfov.

Olteţani, *cătun,* al com. Știrbei, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat pe țărmul sting al Olteţului, spre E. de satul Știrbei, unde terenul are aproape 230 m. d'asupra nivelului Mării.

Are o populație de 300 loc.

Olteţul, *plasă* desființată, care ocupă partea de N.-V. a jud. Romanați și care își luase numele de la rîul Olteţul, ce o străbate d'alungul, de la N. spre S. Avea de reședință târgul Balș.

Se mărginește la N. cu jud. Vîlcea; la V., cu jud. Dolj, la S. cu pl. Ocolul, și la V., cu pl. Oltul-d.-s., cu care acum s'a unit. Era formată din 22 com., și avea până la 25000 locuitori. Această pl. s'a contopit cu pl. Oltul-d.-s., spre a forma una singură cu subprefectura în Balș. Era partea cea mai ridicată d'asupra nivelului Mării din tot teritoriul jud. Romanați, căci, în pl. Oltul-d.-s., Valea-Oltului făcea ca șesul să ocupe o porțiune considerabilă.

Olteţul, *sat,* făcînd parte din comuna rur. Ciorteşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populație de 447 locuitori. Este pe valea Olteţul. Are o biserică, fondată la anul 1814 și reparată la anul 1854.

Olteţul, *deal,* la E. comunei Știrbești, pl. Olteţul-d.-j., județul Vîlcea.

Olteţul, *deal,* la V. com. Greci, pl. Olteţul-d.-s., județul Vîlcea. Vîrful său formează limita între această comună și comunele Corșorul și Alimpești, din județul Gorj.

Olteţul, *rîu,* unul din afluenții principali după dreapta ai Oltului. Izvorește dintre muntele Curmătura-Olteţului și Negovanul, jud. Gorj, curgînd de la N. la S. In jud. Gorj, malul său drept este format de munții Piscul-Boeruluĭ, lîngă Curmătura, Stănișoara, Zănoaga, Craiul-lui-Giovan și Baia-de-Fier; malul sting, de Negovanul, Cujba, Beloaia, Pleșa, precum și de dealurile Runcul, Ograda și Porcul. Intră în com. Sîrbești, trece prin Alimpești și Corșorul, intrînd, în dreptul satului Mateeşti, în jud. Vîlcea. In județul Vîlcea udă com. Aluna, Colțești, Sinești, Gradiștea, Tina, Pleșoiul, Pirieni-d.-s., Pirieni-d.-mj. și Pirieni-d.-j., Zătreni, Gănești, Locusteni, Cîrlogani, Benești, Otetelișul, Bălcești, Foleşti, etc., și apoi intră în județul Romanați pe la com. Laloșul. Intră în jud. Romanați, la com. Laloșul, udă com. Balșul și se varsă în Olt, între Fălcoiul și Cioroiul (Romanați), în fața satului Gigîrtul-Viișoara (jud. Olt), după ce a parcurs aproape 150 kil. în curgerea sa. Lărgimea medie a Olteţului este de 30 m., adîncimea, de 0.70 m., iar iuțeala curentului, de 1.80 m. pe secundă în timpul apelor mici; această iuțeală crește considerabil cînd Olteţul vine mare. Fundul luĭ conține pietriș, până din jos de confluența Cerneĭ, iar de aci la vale, numaĭ nisip. Țărmurile aŭ o înălțime care variază de la 1.50 m. la 5 m. De la origină și până la Mănăstirea Polovraci, valea Olteţului este strimptă și foarte adîncă; prezintă aspectul uneĭ considerabile crăpături; este un adevărat șanț, săpat în calcar, larg la fund de 3 m. și adînc de 50 m., avînd pereții aproape verticalĭ.

De la Mănăstirea Polovraci în jos, valea Olteţului începe a se lărgi și atinge 1 kil. aproape de confluența rîului Tîrîia, la com. Colțești, de unde continuă a se lăți necontenit până la Balș, unde are maximul său de lărgime de 6 kil.

Valea Olteţului este populată, productivă și viabilă. In această vale, se află două șosele: una comunală, care urmează țărmul drept al Olteţului, începînd de la Fălcoiul (lîngă Olt) și până aproape de confluența Cerneĭ; a doua, județeană, care pornește aproape de satul Vlăduleni (lîngă șoseaua națională Caracal-Piatra) și merge pe țărmul sting, până la confluența Cerneĭ, iar de aci în sus trece Olteţul.

Afară de aceste căĭ de comunicație, ce urmează lungul văeĭ Olteţului, mai sunt și altele care o străbat numaĭ; acestea sunt: șoseaua națională Slatina-Craiova, ce trece prin Balș; linia ferată Slatina-Craiova, ce trece de asemenea prin Balș, și șoseaua națională Piatra-Caracal, ce străbate valea aproape de Fălcoiul.

Peste rîul Olteţul sunt 9 poduri, din cari 8 de lemn: 1-iul

la Polovraci, în jud. Gorj; al 2-lea, la Fălcoiul, lung de 65 m.; al 3-lea și 4-lea, la Balș, din care unul de piatră, al drumului de fier, lung de 60 m., iar cel-l'alt, al șoseleĭ naționale, lung de 64 m.; al 5-lea, între Dobriceni și Laloșul, aparținînd șoseleĭ comunale; al 6-lea, la Oteteliș, puțin mai sus de confluența Cerneĭ, lung de 38 m.; al 7-lea, la Băneș[illegible]; al 8-lea, la Zătreni și al 9-lea, la Strâchinești. Afluenții Oltețului din stînga sunt: Tîrîia, Măneasa, Cerna în jud. Vîlcea, și în jud. Romanați, Burluiul (Bechetul); pe dreapta, în jud. Romanați, primește Căluiul și Geamartaluiul.

Olteț-ul-de-Jos, *plasă*, în jud. Vîlcea, unită administrativ cu pl. Oltul, situată pe ambele maluri ale riuluĭ Oltul, la S. județuluĭ. Se compune din 25 comune rurale: Băbeni, Bălcești, Bătășani, Benești, Cîrlogani, Diculești, Făurești, Frățila, Gănești, Ghioroiul, Goruneștĭ, Laloșul, Lăcusteni, Măciuca, Mărgineni, Otetelișul, Pietroasa, Poenari, Prejoiul, Rusănești, Șerbănești, Stirbești, Tetoiul, Vasilați și Zătreni.

Are, împreună cu plasa Oltul, 52000 locuitorĭ.

Se mărginește la N. cu pl. Oltețul-d.-s., la S. cu județul Romanați, la V. cu jud. Dolj, și la E. cu pl. Oltul.

Reședința sub-prefectureĭ plășilor unite e în Drăgășani.

Forma acesteĭ plășĭ e a unuĭ exagon neregulat. Comune mai populate are: Bălcești, Făurești, Ghioroiul, Laloșul, Pietroasa și Știrbești și mai puțin populată: Benești.

Are 16 școale rurale mixte, frecuentate de 359 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 144 pluguri de lemn, 1668 pluguri de fier, 1 mașină de secerat și cosit, 6 de treerat cu aburĭ, 1 de treerat cu manej, 27 de vînturat, 8 de bătut porumbul cu manivelă, 11 grape de fier, 27 moșoroitoare, 3 trioare saŭ mașinĭ de ales sămînța; 35 morĭ cu apă și una cu abur.

Viea se cultivă pe o întindere de 1049 hect., 50 ariĭ.

Are 109 biserici, afară de 3 biserici din com. Drăgășani.

Sf. Sinod a împărțit plășile Oltețul-d-j.-Oltul în 28 parohiĭ rurale, la carĭ după regulamentul Sf. Sinod urmează să fie 28 preoțĭ parohĭ, 29 preoțĭ ajutoare, 134 cîntăreți, în plus 20 preoțĭ.

In aceste parohiĭ, sunt 13223 familiĭ cu 36931 suflete.

Parohiile fixate de Sf. Sinod încă dela 1888 sunt următoarele:

Parohia Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, în orașul Drăgășani, avînd 830 familiĭ, saŭ 3146 suflete, cu 3 biserici, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 1 diacon, 6 cîntăreți, 3 paracliserĭ, în plus un preot.

Parohia Călina, cu biserica catredală Sf. Teodor Tiron, avînd 351 familiĭ, saŭ 1541 suflete, cu 2 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 2 cîntăreți.

Parohia Prundeni, cu biserica catredală Sf. Nicolae, compusă din comuna Zăvideni, avînd 459 familiĭ, saŭ 1900 suflete, cu 4 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntăreți.

Parohia Aureștĭ-Orlești, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din comunele: Aureștĭ, Orlești și Fișcălia și cât. Aurești, Valea-de-Casă și Scăioși, avînd 759 familiĭ, saŭ 2826 suflete, 5 biserici, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 8 cîntăreți, în plus 3 preoțĭ.

Parohia Zlătarei, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din com. Voicești și cătunele: Dobreasca, Voicești-din-Deal și Voicești-din-Vale, avînd 358 familiĭ, saŭ 1313 suflete, cu 4 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 6 cîntăreți.

Parohia Petculești-Ștefănești, cu biserica catedrală Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, compusă din comunele: Voicești și Ștefănești, avînd 449 familiĭ, saŭ 1880 suflete, 3 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 5 cîntăreți.

Parohia Lungești, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din comunele: Stănești și Fumureni, avînd 674 familiĭ, saŭ 2188 suflete, 4 biserici, 1 preot paroh, 2 ajutoare și 7 cîntăreți.

Parohia Rîmești-Șușeni, cu biserica catedrală Sf. Dumitru, compusă din com. Șușani-d.-s. și Șușani-d.-j., avînd 662 familiĭ, saŭ 1991 suflete, 3 biserici, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare și 6 cîntăreți.

Parohia Ușurei, cu biserica catedrală Sf. Voevozi, compusă din cătunul Sîrbi, avînd 309 familiĭ, saŭ 1167 suflete, o biserică, 1 preot paroh și 2 cîntăreți.

Parohia Mădularĭ cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunul Mamul, are 410 familiĭ, saŭ 1562 suflete, 2 biserici, 1 preot paroh și 2 cîntăreți.

Parohia Capul-Dealuluĭ, compusă din comunele: Suteștĭ și Mitrofani și cătunele: Boroșești, Suteștĭ, Mazilul și Vedea, avînd 691 familiĭ, saŭ 2575 suflete, 7 biserici, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare și 9 cîntăreți, în plus 2 preoțĭ.

Parohia Amărăștĭ, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunele: Palanga, Padina, Jarostea, Verdea-de-Amărăștĭ, com. Nemoiul și cătunul Verdea

de-Nemoiul, având 751 familiĭ, saŭ 2886 suflete, 7 biserici, 1 preot paroh, 2 preoți ajutoare, 8 cîntăreți, în plus 3 preoți.

Parohia Izvorul, cu biserica catedrală Sf. Ion Botezătorul, compusă din cătunul: Mrenești, Crețeni, Măgureni și Pîetroasa, având 588 familiĭ, saŭ 2003 suflete, 6 biserici, 1 preot paroh, 2 preoți ajutoare, 8 cîntăreți, în plus 1 preot.

Parohia Gușoeni, cu biserica catedrală S-ții Voevozi, compusă din cătunele: Spărieni, Butari și Episcopia, având 304 familiĭ, saŭ 935 suflete, 3 biserici, 1 preot paroh, 4 cîntăreți, în plus 1 preot.

Parohia Măciuca, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din com. Zăvoeni și cât. Spărieni, având 740 familiĭ, saŭ 2314 suflete, 6 biserici, 1 preot paroh, 2 preoți ajutoare, 6 cîntăreți.

Parohia Rusănești-Afînata, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunele: Rusănești, Afînata și Omoricea, având 323 familiĭ, saŭ 1069 locuitori, 3 biserici, 1 preot paroh și 4 cîntăreți.

Parohia Mărgineni, cu biserica catedrală Sf. Gheorghe, compusă din com. Bătășani, având 460 familiĭ, saŭ 1461 suflete, 4 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 4 cîntăreți.

Parohia Pîetroasa, cu biserica catedrală Sf. Paraschiva, având 434 familiĭ, saŭ 1306 suflete, 3 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 4 cîntăreți.

Parohia Băbeni-Diculești, cu biserica catedrală Adormirea Maicei Domnului, având 290 familiĭ, saŭ 1206 suflete, 5 biserici, 1 preot paroh, 3 cîntăreți, în plus 1 preot.

Parohia Făurești, cu biserica catedrală Sf. Ion Botezătorul, având 392 familiĭ, saŭ 1012 suflete, 2 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 4 cîntăreți.

Parohia Laloșul-Ganța, cu biserica catedrală Sf. Paraschiva, compusă din cătunele: Ganța, Laloșul, Știrbeiul și Mărcușeul, având 539 familiĭ, saŭ 1846 suflete, 4 biserici, 1 preot paroh, 2 preoți ajutoare, 7 cîntăreți.

Parohia Goruneștĭ, cu biserica catedrală Sf. Voevozi, având 281 familiĭ, saŭ 970 suflete, 4 biserici, 1 preot paroh și 2 cîntăreți.

Parohia Frățila, cu biserica catedrală Sf. Dumitru, compusă din com. Prejoiul, având 304 familiĭ, saŭ 1135 suflete, 2 biserici, 1 preot paroh, 3 cîntăreți, în plus 1 preot.

Parohia Poenari-Ghioroiul, cu biserica catedrală S-ții Voevozi, având 530 familiĭ, saŭ 1818 suflete, 3 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntăreți.

Parohia Știrbești-Bălcești, cu biserica catedrală Sf. Voevozi, compusă din comunele: Știrbești, Bălcești și Otetelișul, având 679 familiĭ, saŭ 2696 suflete, 7 biserici, 1 preot paroh, 2 preoți ajutoare, 6 cîntăreți, în plus 1 preot.

Parohia Benești, cu biserica catedrală Sf. Treime, compusă din comunele: Benești, Locusteni și Gănești, având 474 familiĭ, saŭ 1812 suflete, 6 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntăreți, în plus 2 preoți.

Parohia Zătreni, cu biserica catedrală Sf. Ion Botezătorul, având 322 familiĭ, saŭ 1062 suflete, 2 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 3 cîntăreți.

Parohia Șerbănești-Tetoiul, având 415 familiĭ, saŭ 1380 suflete, 4 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 4 cîntăreți.

Parohia Cîrlogani-Vasilați, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, având 275 familiĭ, saŭ 1077 suflete, 3 biserici, 1 preot paroh, 3 cîntăreți.

Oltețul-de-Sus, *plasă*, în jud. Vîlcea. Se compune din 31 com. rur.: Băești, Broșteni, Ciorteștĭ, Colțești, Copăceni, Crăpăturile, Dejoiul, Dozești, Drăganul, Găgeni, Giulești, Gradiștea, Nenciulești, Nisipi, Obislavul, Pîriieni-d.-j., Pîriieni-d.-mij., Pîriieni-d.-s., Pîriușani, Pleșoiul, Roșiile, Romînești, Săscioara, Sinești, Tereuja, Tina, Ulmetul, Vălenĭ și Veaca.

Are o populație de 22018 locuitorĭ.

Se mărginește: la N., cu plaiul Horezul, de care se desparte printr'o linie, trasă dintre județele Gorj și Dolj, trecînd pe la S. de comunele: Alunul, Berbești, Bălteni și Ursi; la S., cu plasa Oltețul-d.-j., de care se desparte printr'o linie dreaptă, dusă dela E. județului Dolj, pe lîngă comunele Ciorteștĭ și Șerbănești, la Măciuca; la E. cu plășile Ocolul-Otăsăul, având hotar despărțitor întru cît-va albia riurilor Cerna și Cernișoara; la V. cu jud. Gorj.

Reședința sub-prefecturei este în comuna Pîriieni-de-Mijloc.

Forma plășeĭ e aceea a unuĭ pentagon mixtilin. Comune mai populate în această plasă sunt: Broșteni, Colțești, Dozești, Drăganul și Roșiile și mai puțin populate: Copăceni, Giulești, Pîriieni-d.-s., Pîriieni-d.-mij., Pîriieni-d.-j., Tina, Zgubea și Pleșoiul.

Are 10 școale rurale mixte, frecuentate de 102 copiĭ.

Locuitorii posedă: 34 pluguri de lemn, 819 pluguri de fier, 1 mașină de treerat cu aburi, 1 de treerat cu manej, 9 de vînturat, 2 trioare saŭ mașini de ales sămînța, 1 moară cu aburi, 1 cu vite și 26 cu apă.

Vie se cultivă pe o întindere de 847 hect. 50 arĭ.

Sunt 68 biserici.

Sf. Sinod a împărțit plasa Olțul-d.-s. în 14 parohiĭ, la carĭ, după regulamentul Sf. Sinod, urmează să fie 14 preoțĭ parohĭ, 14 preoțĭ ajutorĭ, 72 cîntărețĭ, în plus 5 preoțĭ.

In aceste parohiĭ rurale sunt 5975 familiĭ, saŭ 21722 suflete.

Parohiile fixate de Sf. Sinod sunt următoarele:

Parohia Romînești-Roșiile, cu biserica catedrală Intrarea-în-Biserică, compusă din cătunele: Romînești, Roșiile, Pleșești, Rățătești, Păsărei, Lupuești, Herăști, Hotăroaia, Osăceni și Pertești, avînd 689 familiĭ, saŭ 2313 suflete, 6 biserici, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 8 cîntărețĭ.

Parohia Crăpăturile, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, avînd 435 familiĭ, saŭ 1458 suflete, 3 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntărețĭ, în plus 1 preot.

Parohia Budele-Sălcioarele, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din ambele comune și parte din comuna Nenciulești, avînd 250 familiĭ, saŭ 944 suflete, 4 biserici, 1 preot paroh, 3 cîntărețĭ.

Parohia Ciorteștĭ-Veleni, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, compusă din ambele comune, avînd 361 familiĭ, saŭ 1493 suflete, 4 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 4 cîntărețĭ, în plus 1 preot.

Parohia Pîrîeni-d.-j.-Tina, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din comunele: Pîrîeni-d.-j., Pîrîeni-d.-mij., Pîrîeni-d.-s., Pleșoiul, Veaca, Tina și Grădiștea, avînd 703 familiĭ, saŭ 1588 suflete, 9 biserici, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 8 cîntărețĭ, în plus 1 preot.

Parohia Pîriușani, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din comunele Pîriușani și Băești, avînd 320 familiĭ saŭ 1157 suflete, 3 biserici, 1 preot paroh și 3 cîntărețĭ.

Parohia Zgubea-Tereuja, cu biserica catedrală Sf. Dumitru, compusă din comunele: Zgubea, Tereuja, Obislavul, avînd 349 familiĭ, saŭ 1380 suflete, 5 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 5 cîntărețĭ.

Parohia Sinești-Slăvești, cu biserica catedrală Sf. Ion Botezătorul, compusă din ambele comune, avînd 504 familiĭ, saŭ 1680 suflete, 6 biserici, 1 preot paroh, 2 ajutorĭ și 6 cîntărețĭ.

Parohia Colteștĭ, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, avînd 314 familiĭ, saŭ 1251 suflete, 3 biserici, 1 preot paroh și 2 cîntărețĭ.

Parohia Dozești, cu biserica catedrală Adormirea, compusă din cătunele Tărtășești, Cățelul, Cuci și com. Dozești, avînd 676 familiĭ, saŭ 2492 suflete, 9 biserici, 1 preot paroh, 3 preoțĭ ajutoare și 9 cîntărețĭ.

Parohia Becșani-Mijlocul, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, compusă din com. Nisipi și cătunele Becșani, Mijlocul, Seciul și com. Dejoiul, avînd 360 familiĭ, saŭ 1392 suflete, 4 biserici, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare și 6 cîntărețĭ.

Parohia Drăganul, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, avînd 322 familiĭ, saŭ 1060 suflete, 2 biserici, 1 preot paroh și 2 cîntărețĭ.

Parohia Broșteni, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din com. Broșteni și cătunele: Șerbănești, Vețelul, Gitejei și Pocheștĭ, avînd 360 familiĭ, saŭ 1236 suflete, 4 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 6 cîntărețĭ.

Parohia Copăceni, cu biserica catedrală Buna-Vestire, compusă din comunele: Copăceni, Ulmetul și Bălteni, avînd 322 familiĭ, saŭ 1178 suflete, 6 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 5 cîntărețĭ.

Oltețul-Oltul-de-Sus, *plasă*, în partea de N. a jud. Romanați, numită ast-fel, pentru că e formată din plășile de maĭ înainte Oltețul și Oltul-d.-s., odinioară separate.

Din jud. Romanați, care are forma unuĭ paralelogram și e împărțit în treĭ plășĭ, prin două liniĭ paralele cu Dunărea, această plasă ocupă porțiunea de N.

Ea coprinde maĭ toată regiunea colinelor din Romanați. Spre E.; se întinde între Olt și linia ferată Corabia-R.-Vîlcea, întinsa și fertila vale a Oltuluĭ, care, de la gura Oltețuluĭ, se pierde în regiunea șesuluĭ.

E coprinsă între 41°35 și 42°5 long. orient. și între 44°15 și 44°35 grade de latit. boreală. Forma eĭ, făcînd abstracție de cotiturĭ, este a unuĭ romb, prin urmare cu toate laturile paralele și egale. Hotarul de E., cursul Oltuluĭ, e paralel cu hotarul din spre Dolj, iar laturea de S., de la cât. Buzducul la gura Oltețuluĭ, paralelă cu linia de N., de la Geamartaluiul și pînă la cât. Runcul lîngă Oltul.

Se învecinește la E. cu jud. Oltul, de care se desparte prin cursul Oltuluĭ; la S., cu pl. Ocolul din jud. Romanați, de care se desparte prin cursul de jos al Oltețuluĭ și printr'o linie determinată de împărțirea administrativă a comunelor, care linie trece pe la S. de satele Roșieni, Loloeștĭ și Buzducul; la V., cu jud. Dolj, de care se desparte printr'o linie imaginară, ce trece pe la V. de satele Gol-

finul, Robănești, Ungureni, până unde apa Geamartaluiul intră în Romanați; la N., cu jud. Vilcea, de care o desparte o linie convențională care trece pe lîngă Dobriceni și Strejești.

Această plasă e cea mai mică în întindere, din cele 3 ale jud. Romanați. Are 75379 hect. (150000 pog.), din 333660 hect. cît are județul întreg. Se întinde în lat de la N. spre S., pe o distanță de 39 kil. de la satul Runcul, până la podul de peste Olteț, al șoseleĭ R.-Vadului-Corabia; în lung, pe o distanță, de la E. la V., de 33 kil., de la podul peste Olt al șoseleĭ Slatina-Craiova, până în Valea-Tesluețului.

Fiind în regiunea dealurilor, înclinarea terenuluĭ e mai mare ca în cele alte 2 plăși, adică e de 1 m. 06; căcĭ Caracalul (138 m. altitudine d'asupra nivelului Mării) e departe de R.-Vîlcea (264 m.) de 119 kil. Aci avem și altitudinile cele mai marĭ din județ, d. ex.: dealul Strejești, avînd 246 m. 56 de altitudine d'asupra nivelului Mării; dealul Dobriceni, 231 m.; Dealul-Secilor, 195 m. 60; Dealul-Saruluĭ, 187 m. 76; Dealul-de-la-Știrbei, 246 m.; Dealul-Murgașuluĭ, 198 m. 95; Dealul-Chilieĭ, 187 m. 76. Albia Oltuluĭ are la Mărgeni 113 m. 80 și la Colibașul 132 m. 76.

O mulțime de dealurĭ și văĭ formează partea accidentată a terenuluĭ.

Teritoriul plășeĭ se poate împărți în 3 regiuni: regiunea văeĭ Oltuluĭ; regiunea dealurilor, spre E. de Olteț și regiunea deluroasă, spre V. de Olteț.

Dealurile plășeĭ vin din regiunea muntoasă a județelor de la N., iar cele de N.-V. sunt ramificațiuni ale culmeĭ Zănoaga; unele din ele sunt acoperite cu pădurĭ și lin înclinate, altele excarpate, altele formează puncte militare strategice, d. ex.: Dealul-Balșuluĭ și al-Șaruluĭ.

Cursurile de apă care brăzdează această regiune aŭ direcția generală de la N. la S.-E. și sunt următoarele, începînd de la E. spre V.:

Oltul, riŭ mare, servind de hotar județuluĭ, Maimul, Beica, Corneșul și Dranovățul unite, Burluiul (Bechetul), afluent pe stînga al Oltețuluĭ, Olteț, riŭ mare care poate fi navigabil și e utilizat la transportul lemnăriilor, important mai ales pentru că are o vale productivă, populată și viabilă; Căluiul, care trece prin o vale strîmptată de niște dealurĭ păduroase; Frăția, care, unită cu Geamartaluiul se varsă pe dreapta în Olteț, și în fine Tesluiul și Sesluieț, spre limita Doljuluĭ.

Sistemul pliocen, cu argilurĭ de diferite colorĭ, marge, nisipurĭ fine și grosolane, pietrișurĭ și gresiĭ, formează mai toate colinele și dealurile acesteĭ plăși, și se prelungește spre S. de Balș până la Viișoara, pe valea Tesluiuluĭ și mai jos de Mărgărițești, pe valea Oltețuluĭ.

Între Olteț și Olt, pliocenul constitue un promontor, care e format de Dealul-Saruluĭ. Terenurile cuaternare se continuă din Vîlcea pe valea Oltuluĭ și formează coastele unor dealurĭ și chiar cîmpiĭ.

Clima e dulce și plăcută; aerul sănătos, căcĭ pădurĭ sunt mai multe ca în cele-l'alte plăși.

E formată din 47 comune rurale: Arcești, Baldovinești, Balș (2021 loc.), Băzgărei, Băleasa, Bechetul, Bobicești, Barza, Brîncoveni, Brăneț, Căluiul, Cîmpeni, Cepari, Cloroiul, Cocorăști, Colibașul, Cîrlogani, Doba, Dobriceni, Dobrunul, Dranovățul (1985 loc.), Enoșești, Găneasa, Găvănești, Greci, Golfinul, Gropșani (1583 loc.), Leoteștĭ, Mărgărițești, Morunglavul, Oboga, Osica-d.-s. (2351 loc.), Pîrscoveni, Piatra (1500 loc.), Popînzălești, Racoviță, Robănești, Roșieni, Rusănești-d.-s., Slătioara, Șopîrlita, Știrbei (2448 loc.), Strejești-d.-j., Strejești-d.-s., Ungureni, Virtina și Vulpeni (1645 loc.).

Reședința sub-prefecturei este în tîrgușorul Balș.

Are o populație de 54961 suflete, carĭ locuesc în 11926 case și 1040 bordee; 94 biserici, deservite de 82 preoți, 101 cîntăreți și 27 paracliserĭ; 25 școale, din carĭ 2 de băeți, 2 de fete și 21 mixte, conduse de 33 învățătorĭ și frecuentate de 1333 copiĭ; 33 hanurĭ; 172 circiumĭ; 6 stabilimente comerciale; 243 cazane de făcut rachiŭ; 17 morĭ cu aburĭ și 19 pe apă.

Se mai află în Balș: o judecătorie de ocol, pendinte de trib. din Caracal; un spital cu 10 paturĭ, un medic, un subchirurg și 4 infirmieri; un biuroŭ telegrafo-poștal, (afară de acel al căilor ferate).

Sunt 130 proprietarĭ marĭ și 11924 proprietarĭ micĭ.

In ceea-ce privește calitatea soluluĭ, are: 60562 hect. arabile, 7782 hect. izlaz, 5113 hect. livezĭ de fin, 486 hect. livezĭ de pruni, 344 hect. grădinării, 2332 hect. viĭ, 11027 hect. pădurĭ și 540 hect. bălți și heleștae.

Vite sunt: 3264 caĭ, 15799 boĭ, 11294 vacĭ, 1646 taurĭ, 324 bivolĭ, 11 asinĭ, 67437 oĭ, 1157 capre și 18067 porcĭ.

Locuitorĭĭ, pe lîngă agricultură, lucrează și olăria, rotăria, dogăria, cojocăria, cizmăria, tăbăcăria, etc. Productele se transportă cu calea ferată, saŭ se duc la porturile Dunărene.

Comerciul interior se face în bîlciurile din Slătioara, Osica-d.-s., Pîrscoveni, Oboga, Strejeşti-d.-s., etc.

Căile de comunicaţie sunt: calea ferată Slatina-Craiova ce trece prin Balş şi care, la staţiunea Piatra (Olt), se întretae cu linia ferată Corabia-Rîmnicul-Vîlcea. Pe întîia sunt staţiile Piatra şi Balş, şi pe a doua, Vlăduleni, Piatra şi Arceşti.

Şoseaua naţională Corabia-Rîul-Vadului străbate, de la N. la S., plasa, de la cât. Vlăduleni la Runcul, în direcţie paralelă cu linia ferată.

Şoseaua naţională Slatina-Craiova trece prin Balş, mai paralel cu linia ferată cu acelaşi nume.

Apoi sunt şoselele judeţene: de la Vlăduleni, pe malul stîng al Olteţului, prin Mirila, până la extremitatea judeţului; din Fălcoiul, pe partea dreaptă a Olteţului, tot până la hotarul judeţului. Afară de acestea, mai sunt numeroase drumuri vecino-comunale.

Oltina, *com. rur.*, în pl. Silistra-Nouă, jud. Constanţa.

Situată în partea V. a judeţului, la 94 kil. spre S.-E. de orăşelul Ostrovul, reşedinţa o-coluluĭ.

Se mărgineşte la N. cu jud. Ialomiţa, de care se desparte prin fluviul Dunărea; la S. cu com. Caranlîc, de care se desparte prin dealurile Cişla şi Merchez; la E., cu com. Beilicul; iar la V., cu comunele Lipnia şi Satul-Nou, despărţindu-se de amîndouă prin lacul Oltina

Relieful soluluĭ e puţin accidentat de culmea Oltina şi de ramificaţiunile eĭ de E. In partea de V., solul e jos, băltos şi mlăştinos.

Principalele dealurĭ, carĭ o brăzdează, sunt: Macucul, cu vîrful Oltina (100 m.) la N.; Tuna-Orman şi Calburgina, cu vîrful Calburgina (126 m.) la N.-E.; Beilicul, la E.; Ciacal, cu vîrful Movila-Oltina (132 m.) prin interior; Cişla şi Merchez (140 m.), la S.

Aceste dealurĭ sunt acoperite cu livezĭ, arborĭ izolaţĭ, păşunĭ, cîte-va semănăturĭ şi puţine pădurĭ. Pe dealul Cişla se află pădurea Duan-Chioi.

Movilele sunt numeroase şi aŭ avut importanţă odinioară, servind ca puncte de observare şi de orientare; principalele sunt: Oltina (132 m.) la centru; Iepurăşul (143 m.), Ghimpina (144 m.), Stanciul (137 m.), Cişla (138 m.), Iortmac (140 m.), la Sud.

Dunărea o udă la N., de la ostrovul Pîrlitul până la ostrovul Talerul, pe o distanţă de 6 kil.; are malurile joase şi pe la V. mlăştinoase, şi formează ostroavele următoare: Strîmbul (140 hect.), Puiul-Strîmbuluĭ (40 hect.), Teni-cel-Mic (70 hect.), cîte trele acoperite cu pădurĭ de sălcii; într'însa se deschid treĭ gîrliţe, prin care lacul Oltina comunică cu Dunărea.

Văĭ sunt: Beilic-Ceair, la E., ce se deschide în lacul Mîrleanul şi Giuvegea, la S., deschizîndu-se în balta Iortmac.

Baltă mai însemnată: Oltina, la V. (aproape 1000 hect. din carĭ 600 hect. aparţinînd com.), formată de Dunăre într'o revărsare anterioară şi comunicînd cu ea prin treĭ gîrliţe, între care pămîntul e mlăştinos; conţine mult peşte ce se exploatează în ţară; malurile sale sunt înalte şi pe alocurea pietroase; prelungirile sale de S. şi anume balta Ciamurlia, cu vadul Podul-Pieĭ şi balta Iortmac aparţin comuneĭ Lipniţa şi sunt acoperite cu stuf.

Se compune din două cătune: Oltina, reşedinţă, în partea centrală a comuneĭ, pe malul E. al laculuĭ Oltina, închis şi dominat la N.-E. şi S. de dealul Ciacal; sat frumos, bogat şi bine aşezat.

Cişla, în partea de S. a comuneĭ, la 4 kil. spre S.-V. de reşedinţă, pe malul de S., înalt şi pietros al laculuĭ Oltina, închis şi dominat de dealul Cişla; sat curat şi aşezat într'o poziţie plăcută.

Suprafaţa com. este de 5316 hect., din care 145 hect. ocupate de vatra satelor; restul împărţit între stat, care posedă 1991 hect. şi locuitorii, carĭ stăpînesc 3180 hect.

Are o populaţie de 324 familiĭ, saŭ 1238 suflete, din carĭ 337 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 160 plugurĭ, 364 care şi căruţe, 1 maşină de vînturat; 6 morĭ de vînt; 3850 capete de vite, maĭ cu seamă oĭ; 66 stupĭ cu albine.

Comerciul, destul de activ, se face de 5 comercianţĭ, prin oraşul Ostrovul saŭ gara Cernavoda, şi constă în importul colonialelor şi manufacturelor şi în exportul peştelui, cereĭ, mierei şi a vitelor, cu produsele lor.

Are două biserici, una în cătunul Oltina, cu hramul Sf. Gheorghe, şi a doua în cât. Cişla, cu hramul Sf. Nicolae, înfiinţate de locuitorĭ şi deservite de 1 preot, 2 dascălĭ şi 2 paracliserĭ.

Este o şcoală în cătunul Oltina, frecuentată de 99 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitorĭ de 3484 leĭ la venitorĭ şi la cheltuelĭ, de 3187 leĭ.

Căĭ de comunicaţie: un drum mare, care vine de la Ostrov pe malul Dunăreĭ, şi trece prin sat spre Cernavoda; apoĭ dru-

murĭ comunale la Lipnița, Beĭlicul, Satul-Nou, etc.

Oltina, *sat*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, cătunul de reședință al comuneĭ Oltina, situat în partea N a plășeĭ și a comuneĭ, pe malul E. al lacului Oltina. Are o întindere de 3511 hectare, din care 106 hectare ocupate de vatra satuluĭ și o populație de 299 familiĭ, saŭ 1143 suflete, carĭ locuesc în 282 case.

Oltina, *lac* însemnat, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Oltina, Satul-Nou și Lipnița; situat în partea de V. a județuluĭ și în cea de N. a plășeĭ. Partea de E. udă com. Oltina, cea de V. udă com. Satul-Nou, ĭar cea de S., com. Lipnița.

Are o formă lunguiață, maĭ umflată spre E., unde malul îĭ este maĭ jos, terminîndu se spre S. cu o coadă, numită balta Ciamurba saŭ Iortmac. Direcțiunea generală a sa este de la N. spre S., iar a coadeĭ sale de la N.-V. spre S.-E. Malurile sale sunt, la V. și N.-V., în general înalte și rîpoase, pe alocurea pietroase; la N.-E., joase și acoperite cu stuf, ce se întinde pănă în Dunăre; la E. și S.-E., puțin înalte, potrivite, pe alocurea rîpoase, ca în dreptul satelor Oltina și Cîșla. Comunică cu Dunărea prin două micĭ brațe: unul, care se deschide la N. în dreptul insuleĭ Pîrlitul, de 200 m. lungime, adînc de 1½ m., tăiat de drumul comunal Pîrjoaia-Mirleanul; un altul maĭ spre E., la N.-E., maĭ lung, avînd 2200 m., maĭ puțin adînc de 50 cm., deschizîndu-se în Dunăre, în fața ostrovuluĭ Strîmbul, lîngă vîrful Oltina, al dealuluĭ Macuc.

Dealurile între carĭ este coprins acest ĭezer, sunt: la V.: Dealul-de-la-Cetate, Dealul-de-dincolo-de-Siliște, Dealul-Pietreĭ și Sîrt-Iol-Bair; la E.: dealurile de deasupra Cișleĭ, Dealul-de-la-Merchez, dealul Ciocal și dealul Macuc. Cele din V. îĭ fac malul înalt și rîpos.

In partea S., se găsesc niște micĭ insulețe formate de stuf, une-orĭ puțin rezistente, alteorĭ destul de rezistente spre a putea suporta greutatea omuluĭ și a animalelor și carĭ aŭ particularitatea de a călători încet, după suflarea vîntuluĭ; prelungirea numită Ciamurlia și Iortmac, este formată numaĭ din acest fel de insulețe.

Dimensiunĭ: lungimea de la N. la S., a laculuĭ numaĭ, este de 5 kil.; dinpreună cu Ciamurlia și Iortmac, are aproape 10 kil.; lărgimea laculuĭ este de 3½ kil.; a prelungireĭ, de 1½ kil.; adîncimea este de 4—8 m.

Malurile sale sunt acoperite, în partea V., cu iarbă; în cea N.-E., cu stuf, coprins între Dunăre și cele două scurgerĭ ale luĭ în fluviŭ; în cea E., cu finețe, semănăturĭ și puțin cu pădurĭ. Prelungirea Ciamurlia și Iortmac sunt așezate între tufărișurĭ și pădurĭ, ca Curt-Orman la V., Duari-Chioi-Orman la E. și Buiuc-Orman la N.

Satele așezate pe malurile sale sunt: Oltina la E., Satul-Nou la V., Cîșla la S., Coșlugea și Lipnița la S.-V., Curu-Orman și Ghiuvegea la S.-E.

Basinul săŭ este considerabil, coprinzînd a 4-a parte din pl. Silistra-Nouă, (anume teritoriile comunelor Satul-Nou, Lipnița, Oltina, Para-Chioi, Ghiuvegea, Regep-Cuius, partea de E. a comuneĭ Gorvan (cătunul Vel-Chioi) și cea de V. a comuneĭ Caranlic (cătunul Curu-Orman). Are o întindere de 70000 hect. Este coprins între: Dunăre la N.; dealurile Coșlugea, Canlî-Dere, Curdelî, Sîrt-Iol-Bair, la V.; hotarul județuluĭ, spre S.; dealurile Macuc, Ciacal, Merchez, Cîșla, Mezarlîc-Bair, Ciatal-Orman, Distrail, Sînîr-Bair, Orta-Burun, Echenli-Orman-Bair, la E.

Văile saŭ pîr. care se deschid în lac la V. sunt: valea Coșulgea, formată din văile Iroftie, Micul-Orman, Gaia, Almalîcula; valea Ghiol-Ceair saŭ Almalîcul; valea Derea-Ceair; valea Ciali-Ceair; la S., sunt două pîrale: Dermen-Ceair, numit și Sati-Chioi-Ceair și Canara-Ceair, format din văile Cuiugic-Culac și Buiuc-Orman-Bair.

Căile de comunicație de pe lîngă lac sunt căile comunale ce unesc satele între ele și drumul județean Ostrov-Cuzgun, pe la S., înlesnind astfel transportul peșteluĭ.

Oltina, *vîrf de deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Oltina, situat în partea N. a plășeĭ și în cea N.-E. a com.; este vîrful culminant al dealuluĭ Macuc; are 140 m. înălțime; punct trigonometric de observație de rangul I, cu ocazia lucrăriĭ hărțeĭ Dobrogeĭ, de către statul-major romîn; este acoperit cu verdeață; prin înălțimea sa domină malul dobrogean al Dunăreĭ, de care e despărțit prin o distanță de 800 m.; domină și drumul comunal ce duce de la Oltina, pe la poalele sale, la Beĭlicul.

Oltina, *movilă*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Oltina, așezată în partea de N. a plășeĭ și cea de E. a comuneĭ, la 1½ kil.

spre E. de sat; este artificială şi aşezată pe muchia dealuluĭ Ciacal; are o înălţime de 132 m.; punct trigonometric de observaţie, rangul al 3-lea, dominînd prin înălţimea sa satul Oltina, o bună parte din ţezerul Oltina, drumul comunal ce duce de la Oltina la Beilicul; este acoperită cu verdeaţă şi unc-orĭ şi cu semănăturĭ.

Oltişorul, *baltă,* în dreptul com. Greci, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi.

Oltişorul, *gîrlă,* jud. Romanaţi, formată din o ramură a Oltuluĭ, ce se desparte maĭ sus de Slatina şi din apele Corneşul şi Dranovăţul. Mărită adesea prin revărsările Oltuluĭ, devine maĭ mare din dreptul satuluĭ Spurcaţi şi Slătişoara, curge pe lîngă satul Fundeni şi Mărgeni şi se varsă în Olt, în dreptul com. Greci, udînd partea de V. a plăşeĭ Olteţul Oltul-d.-s.

Oltişorul, *gîrlă,* din rîul Olt, jud. Teleorman, ce se formează pe partea dintre comunele Segarcea-din-Vale şi Liţa. După ce primeşte apele pîrîuluĭ Siiul, acest crac se împreună cu cell'alt în dreptul şoseleĭ judeţene Turnul-Izlaz, după ce a format o insulă mare, numită Intre-Olturĭ. Acestuĭ crac îĭ maĭ zice şi Oltul-Mic. Adese-orĭ, vara, apa scade atît de mult, în cît pare a fi stătătoare.

Oltoiul, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ rurale Luncaviţa; se desface din dealul Pietrosul; se îndreaptă spre E., avînd o direcţie generală de la S.-V. spre N.-V.; brăzdează partea de V. a plăşeĭ şi a comuneĭ, întinzîndu-se printre Valea-Ascunsă şi valea Stupina, afluente ale pîrîuluĭ Luncaviţa; pe muchia luĭ merge drumul comunal Greci-Luncaviţa; este acoperit în mare parte cu păduri; poalele sale, maĭ cu seamă cele orientale, sunt acoperite cu păşunĭ şi fineţe bogate.

Oltuc-Orman, *pădure,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Dobromirul şi anume pe acela al cătunuluĭ său Dobromirul-din-Vale, la 1 kil. maĭ spre S. de acest sat şi la 1½ kil. maĭ spre N. de satul Dobromirul-din-Deal; este aşezată pe malul stîng al văiĭ Iucarĭ-Macala-Ceair, pe o suprafaţă de 70 hect. şi e compusă maĭ ales din ulmĭ şi fagĭ; este dominată de dealul Dobromirul şi situată în jurul plăşeĭ şi centrul comuneĭ.

Oltul, *judeţ,* numit astfel după rîul cu acest nume, care 'l udă de-alungul său, formînd limita sa de V. Este situat cam în centrul Munteniei, fără să atingă nicĭ munţiĭ, nicĭ Dunărea, între 44°,7′ — 45° latitudine septentrională şi între 22° — 22°,28′ longitudine orientală.

Limite. Se limitează la N. cu jud. Argeş; la E., cu jud. Argeş şi Teleorman; la S., cu jud. Teleorman şi la V., cu jud. Vîlcea şi Romanaţi.

La Nord, hotarul începe din malul Oltuluĭ, maĭ sus de cătunul Orleşti şi se îndreaptă către E., pe la N. de Casa-Vechie, urmînd albia rîuluĭ Trepteanca, pînă aproape de cătunul cu acest nume, de unde se întoarce către S.-E., pînă la com. Dejeşti. De aci, luînd direcţiunea N.-E., pe muchia dealuluĭ Geamăna, se lasă către E., pînă la N. de cătunul Beculeşti. Apoĭ taie iarăşĭ dealurile, către S.-E., peste coada Cungreĭ şi a Vedeĭ, pînă aproape de Lereşti, de unde iarăşĭ sue drept către N. pînă la Răjleţul-Vieroş.

La Est, linia hotarului face o curbă, peste coada Vediteĭ, se întoarce către S., pe la E. de comunele: Fata, Izvorul-d.-s., Gura-Bouluĭ, Bărăşti-de-Vede, Bărăşti-de-Cepturĭ, Vlaici, Colonesti şi Maldărul, pînă la Cornbul, unde dă în Valea-Vedeĭ. De aci, începe limita cu jud. Teleorman. Linia hotarului se ţine pe malul stîng al Vedeĭ, pînă la satul Popeşti, taie Vedea şi se lasă către S., trecînd pe la Estul comunelor: Seaca, Mihăeşti-d.-s. şi Mihăeşti-d.-j.

La Sud, această linie se întoarce către V., tăind Călmăţuiul; apoĭ formează o curbă, care trece pe la S. de com. Dudul, pînă ce dă în rîul Olt.

La Vest, hotarul urmează firul apeĭ, pînă la Slatina, unde trece pe malul drept şi apoĭ urmează iarăşĭ cursul apeĭ, pînă la Orleni, de unde a plecat.

Mai înainte, jud. Olt se întindea spre S., pînă în Dunăre. Dionisie Fotino zice: «Acest judeţ se hotăreşte despre N. cu jud. Argeş, despre E. cu al Teleormanuluĭ, despre S. cu Dunărea şi despre V. cu judeţele Romanaţi şi Vîlcea, de către care se desparte prin rîul Oltul».

Suprafaţa. Forma judeţuluĭ Oltul se apropie de aceea a unuĭ patrulater drept-unghiular, aşezat pe stînga Oltuluĭ. Are o suprafaţă de 342032 hect.

Relieful. Teritoriul jud. Oltul este coprins între basinul Oltuluĭ, la V. şi al Vedeĭ, la E. şi prezintă două zone: a dealurilor, spre N., unde se întind ultimile ramificaţiunĭ ale Carpaţilor, şi a şesuluĭ, spre S., unde se află cîmpiĭ întinse. Regiunea dealurilor ocupă maĭ mult de

cît a treia parte din suprafața județului. Aci pămîntul e foarte accidentat, brăzdat de multe văi, și în cea mai mare parte acoperit cu păduri și livezi de pruni. Regiunea șesurilor ocupă cele-l'alte două părți. Aci se prezintă cîmpii întinse, puțin accidentate, șerpuite de cîte-va rîuri și acoperite mai mult de țarine, cu o fertilitate, din ce în ce mai pronunțată cu cît se apropie mai mult de Dunăre.

Apele. Județul este străbătut de următoarele rîuri mai principale:

1. Oltul, udă toată laturea de V. a județului, de la Casa-Vechie și pînă la com. Dudul. Primește în județ pe stînga următorii afluenți: Trepteanca, Geamăna, Cungrea-Mare, Cungrea-Mică, Comănița, Tesluiul, Dîrjovul, Iminogul și Siul, care trece în jud. Teleorman.

2. Vedea, udă mai toată laturea de E. a județului și primește următorii afluenți, pe dreapta: Plapcea-Mare, în care se varsă Plapcea-Mică și Negrișoară, Florișorul și Dorofeiul; iar pe stînga: Eiul și Vedița.

3. Călmățuiul, compus din două ramuri, udă partea de S. a județului și apoi trece în jud. Teleorman.

Lacuri demne de notat în acest județ sunt următoarele: Lacul-Momicenilor, al-Șerbăneștilor, al-Radomireștilor și cele de la Seaca.

Geologia. Din punctul de vedere geologic, mai tot terenul accidentat, din N. județului, aparține sistemului pliocen. Aci domnește argilul galben și cenușiu, marna, calcarul, etc.

Partea șesului, de la S., aparține sistemului cuaternar. Aci întîlnim, pe lîngă terenuri argiloase, și aluviuni, nisipuri, etc. Pe lîngă Olt, în dealurile vecine, se găsesc mari cantități de nisipuri și petriș, în care se află mulțime de fosili, diferite petrificațiuni de animale și chiar plante antidiluviane.

Clima. Județul Olt are o singură stațiune meteorologică, la școala de Agricultură de la Strihareț, lîngă Slatina. S'au mai înființat încă stațiuni de ploaie, în comunele: Slatina, Buzești, Dobroteasa, Drăgănești, Gura-Bouluĭ, Șerbănești și Spineni.

Iacă cîte-va cifre, cari caracteriză clima la Strihareț și cari ne-au fost comunicate de Institutul Meteorologic. Aceste cifre reprezintă mijlocia observațiunilor pe o perioadă de 8 ani, de la 1885—1892.

Temperatura mijlocie anuală este de + 10,0 grade centigrade. Luna cea mai rece a anului e Ianuarie, cu o mijlocie de — 4°,4; cea mai călduroasă este August, a cărei mijlocie este de + 22°, 2. Temperatura lui Iulie este de + 22°, 0, adică foarte apropiată de a lui August.

Temperatura mijlocie a anotimpurilor este: Iarna, — 2°, 7; Primăvara + 10°, 5; Vara + 21°, 3 și Toamna + 11°, 2.

Cea mai ridicată temperatură ce s'a observat a fost în anul 1889, la 14 August, cînd a ajuns la + 36°, 6.

Cea mai coborîtă, s'a observat în 1893, la 15 Ianuarie, cînd s'a lăsat la — 35°, 6.

Intr'un an sunt, în mijlociu, 195 zile de vară și 42 de iarnă.

Ploaia căzută reprezintă, în mijlociu, un strat în grosime de 437 mm. Cea mai multă apă cade în luna lui Iunie.

Vîntul dominant este cel din direcția N.-E. Intr'un an sunt 131 zile senine, 130 noroase și 104 acoperite.

Producte. Fiind-că jud. Oltul nu atinge nici munții, nici Dunărea, nu e însemnat nici prin productele sale, nici prin activitatea comerciului.

Mineralele saŭ apele minerale, ce de sigur se vor fi aflînd în lăuntrul pămîntului, nu sunt încă cercetate. Se știe că Oltul și pîraiele cari daŭ într'însul, aduc nisip amestecat cu aur. Odinioară, cînd Țiganii eraŭ robi, adunaŭ, cu ajutorul unor unelte primitive, praf de aur din acest nisip. Acest venit era de drept al Domnitoruluĭ. Și azĭ se mai află aurarĭ, cari lucrează pe seama lor, însă numărul merge descrescînd.

Pădurile sunt principala avuție a județului: în părțile de N., prin regiunea dealurilor, sunt păduri seculare, cari daŭ lemne de construcții de tot felul, precum și material avut pentru confecționarea vaselor: buți, boloboace, putinĭ, etc., precum și lemne de foc și altele.

Esențele cele mai răspîndite sunt: stejarul, cerul, fagul, carpenul, plopul, salcia, teiul, ulmul, părul și altele. Pădurile ocupă aproximativ o suprafață de 18940 hect.

Din registrul ținut la ministerul Domeniilor, Statul posedă în jud. Olt, următoarele păduri, cu o suprafață de 9441 hect.

Bîrca, 150 hect.; Bîrseasca, 600 hect.; Branișteа-luĭ-Stănilă, 19 hect.; Căzănești, cu trupurile: Zăvoiul și Valea-Fetei, 350 hect.; Dăneasa, 450 hect.; Drăgăneasca, 100 hect.; Drăgănești-Mărunțeĭ, 200 hect.; Iezerul, 100 hect.; Ibănești, 150 hect.; Milcovul, 17 hect.; Mogoșești, 100 hect.; Proaspeți, Strihareț și Secuța, 145

hect.; Profa și Ciorica, 300 hect.; Puturoasa, 325 hect.; Rijleţul-Govora, 800 hect.; Rijleţul-Vieroşul, 900 hect.; Recea, cu trupurile, 150 hect.; Sărîndăreanca, 100 hect.; Seaca, 1650 hect.; Săracul-Olanul, 300 hect.; Sfinteşti, cu trupurile, 303 hect.; Sprincenata, 7 hect.; Schitul-Deleni, 150 hect.; Schitul-Greci-Sineşti, 300 hect.; Sprîncenăta cu trupurile, 500 hect.; Topană, 750 hect.; Ursul şi Poiana, 125 hect.; Văcăreasca, 300 hect.; Valea-Mare, 100 hect.

Dintre pomii roditorĭ, prunul se cultivă pe o întindere de 1703 hect., numaĭ în părţile de N. ale judeţuluĭ, în plăşile Oltul şi Vedea-d.-s., unde formează principala ramură de producţiune a locuitorilor.

Viea se cultivă maĭ mult în părţile de V. şi S., pe dealurile Oltuluĭ şi ale Călmăţuiuluĭ.

Dealurile cu viĭ cele maĭ însemnate din judeţ sunt: Dealul-Slatineĭ, care produce vinul cel maĭ bun; Dealul-Comanilor şi Dealul-Drăgăneştilor, care daŭ un vin destul de bun şi abundent, dar nu atît de durabil ca cel din Dealul-Slatineĭ. Soiurile de strugurĭ, cele maĭ răspîndite sunt: negru-tare (Corbul), negru-moale şi braghina, care daŭ vinul negru; băşicata, gordinul, mischetul, roşioara, tămîioasa şi altele, carĭ produc vinul alb.

Prin viĭ — în obraţe — se cultivă şi multĭ pomĭ roditorĭ: cireşĭ, vişinĭ, caişĭ, perĭ, persicĭ şi gutuĭ, dar maĭ ales nucĭ.

In tot jud. se cultivă 2863 hect. vie, repartizate ast-fel:

Plasa Mijlocul, 3 hect.; plasa Oltul-d.-j., 527 hect.; pl. Oltul-d.-s., 353 hect.; pl. Şerbăneşti, 99 hect.; plasa Siul-d.-j., 1331 hect; pl. Siul-d.-s., 351 hect; pl. Vedea-d.-j., 82 hect.; plasa Vedea-d.-s., 115 hect.

Fineţele se produc în livezĭ naturale, carĭ sunt separate numaĭ în părţile de N. ale judeţuluĭ, iar în cele de S., la cîmp, sunt amestecate printre ţarine. Plantele ce le compun sunt maĭ ales dintre graminee, amestecate cu o mulţime de florĭ.

Livezile artificiale, după statistica ţinută la Ministerul Domeniilor, pe anul 1890—91, aŭ ocupat o întindere de 6 hect. şi aŭ dat 4000 kilog. Cele naturale, pe o întindere de 5158 hect., aŭ produs 3910015 fin.

Afară de livezĭ, sunt terenurĭ rezervate pentru păşunatul vitelor, numite imaşurĭ şi suhaturĭ, carĭ ocupă peste 14000 hectare.

Agricultura. In părţile de N., plăşile Oltul şi Vedea-d.-s., se cultivă puţine cereale; numaĭ porumbul are o cultură ceva maĭ întinsă, din cauza naturelĭ soluluĭ şi accidentelor luĭ. Pădurile, livezile cu prunĭ şi fineţele ocupă mare parte din teren. Viile sunt puţine, situate numaĭ pe malul Oltuluĭ. Prin centru, plăşile Oltul şi Vedea-d.-j., şi Mijlocul, cu cît se împuţinează pădurile, şi dealurile cele ripoase încep a se maĭ perde, cu atît şi cultura cerealelor se întinde. Calitatea soluluĭ maĭ înbunătăţindu-se, producţiunea devine maĭ abundentă. La S., plăşile Şerbăneşti, Siul-d.-s. şi Siul-d.-j., sunt cîmpiĭ întinse şi un pămînt din ce în ce maĭ fertil. Cultura cerealelor şi chiar a vieĭ ia mare întindere.

Intinderea terenurilor cultivate e de 135385 hect., producînd 880445 hectol. cereale.

Inul s'a cultivat pe 162 hect. şi a produs 2430 hectol.

Terenurile cultivate cu legume sunt de 5267 hect., producînd 3920951 hectol.

Animale domestice. In judeţul Olt sunt (1901): 16047 caĭ (858 armăsarĭ, 6959 iepe, 6609 caĭ, 1621 mînjĭ), 199 măgarĭ, 57804 vite marĭ cornute (829 taurĭ, 35237 boĭ, 11652 vacĭ, 4942 mînzaţĭ şi mînzate, 4597 viţeĭ şi viţele, 330 bivolĭ, 295 bivoliţe, 243 malacĭ şi malace), 190024 oĭ, 53579 porcĭ (6010 purceĭ, 3054 vierĭ, 18000 scroafe, 26515 porcĭ castraţĭ), 3888 capre.

In anul 1860, jud. acesta poseda: 9629 caĭ, 83010 boĭ, 181876 oĭ, 2014 capre, 56444 porcĭ şi 119 asinĭ, adică un total de 351319 capete de vite.

Apicultura. Era un timp cînd jud. Olt era unul din cele care poseda în abundenţă miere şi ceară. Priseci numeroase eraŭ aci şi un negoţ însemnat se făcea. Azĭ cu toate că florĭ multe şi variate sunt pe cîmpiile judeţuluĭ, cu toate că întreţinerea stupilor costă prea puţin în comparaţie cu valoarea productuluĭ, totuşi stupiĭ s'aŭ împuţinat cu totul. Sunt 8130 stupĭ cu albine (1901).

Cultura gîndacilor, introdusă din timpurĭ depărtate la noĭ în ţară, nu de mult ajunsese şi în jud. Olt una din culturile cele maĭ de căpetenie şi bogate. Cămăşile şi iile cu felurite florĭ, cusute în mătase şi încărcate cu fluturĭ, maramele cele frumoase, ţesute numaĭ din borangic, care împodobeaŭ femeile oltence, dovedeaŭ că cultura acestuĭ verme luase o întindere însemnată în acest judeţ. Azĭ, această industrie a căzut.

Moşiile statuluĭ. Din tabloul aflat la Ministerul Domeniilor, se vede că statul posedă în judeţul Olt 36 moşiĭ, cu maĭ multe trupurĭ, carĭ produc anual o a-

rendă de lei 206883,64, plus 11040 lei, plata pădurarilor și confiniștilor, puși tot în sarcina arendașilor, adică un total de 217923,64 lei.

Aceste moșii aŭ fost pendinte de Mitropolia din București, Biserica Sărindarul, Sf. Gheorghe-Nou, Episcopia de Argeș și de mănăstirile: Cozia, Horezul, Govora, Clocociovul, Plumbuita, Brîncoveni și Vieroșul.

Iudustria. Industria mică, industria casnică, nu prea s'a dezvoltat în județ; de cîți-va ani, chiar, de cînd cu regimul conveńțiunilor, e în decadență.

Mica industrie, pe care necesitățile domestice și de toată ziua o impune locuitorilor, se exercită asupra următoarelor materii prime:

1. Materii animale. Zalhanalele procură pastrama și seul din care se fabrică și luminările; peștele sărat, unul dintre alimentele de lux al populațiunei agricole, în timpul posturilor. Cîte-va zalhanale sunt stabilite pe lîngă Olt, la Slatina și la Drăgănești.

Fabricele de tăbăcărie s'aŭ desființat. Numaĭ cojocăria se menține și pare chiar că ia o oare-care dezvoltare, prin argăsirea maĭ sistematică a pieilor de oaie și de miel și prin cusăturile alese, cu lînuri și mătase, artistic lucrate, carĭ împodobesc cojoacele. Cizmăria tot maĭ rezistă concurenței fabricilor străine. Cojocarii și cizmarii din jud. Olt, maĭ ales ceĭ din Slatina, aŭ o reputațiune bine stabilită în toate județele circum-vecine.

Industria domestică a cam decăzut. Șaiacurile, brînele, betele, dimliile, abalele, fotele, zăvelcile, în fine toată îmbrăcămintea odinioară făcută în casă, se cumpără la tîrgurĭ. Prin casele țăranilor din părțile de N., în plășile Oltul și Vedea, se maĭ văd chilimurĭ, velințe și alte țesăturĭ alese și lucrate cu mult gust.

Fabricarea brînzeĭ, untuluĭ și altor produse ale lapteluĭ, îĭ maĭ păstrează și azĭ reputațiunea unuĭ județ bogat în asemenea materiĭ alimentare.

Micii alimentează nu numaĭ măcelăriile din Slatina, dar și pe cele din Craiova și București, aducînd un venit de aproape 500000 leĭ.

Materiile vegetale alimentează industria casnică mult maĭ puțin ca altă-dată. Cînepa se cultivă în micĭ cantități, numaĭ pentru confecționarea cergilor, sacilor și prea puțin pentru a pînzei. Altă-dată maĭ toată rufăria caseĭ țăranului era melițată, dăracită, toarsă, țesută, nălbită, croită și cusută de mîna sătencelor, numaĭ din cînepă.

Făina se fabrică în maĭ multe morĭ cu aburĭ și pe rîul Oltul. In Slatina se află un mare stabiliment de moară cu aburĭ.

Poamele, și maĭ ales prunele din întinsele livezĭ ale județuluĭ, produc o țuică bună și un fel de oțet numit poșîrca.

Pădurile, încă întinse în părțile de N. ale județuluĭ, procură un material bun și abundent pentru dogărie și construcția caselor de lemn, întrebuințate în acele părțĭ ale județuluĭ.

Comerciul. Afară de comerciul de cereale, vinurĭ, țuică și lemne, se maĭ face un comerciŭ însemnat și cu multe articole de lux, coloniale, de industrie, etc. este maĭ activ în Slatina și în bilciurile, ce încă se obicĭnuește a se maĭ face prin următoarele com.:

Cîmpul-Mare, de 4 orĭ pe an; la Mucenicĭ, Buna-Vestire, Sf. Petru și Vinerea-Mare;

Urluiasca, de 4 orĭ pe an, tot la aceleași date;

Constantinești, de 3 orĭ: 24 Februarie, Rusaliĭ și 29 August;

Ipotești, com. Coteana, de 2 orĭ: Duminica Tomeĭ și Drăgaica;

Dobrotinețul, la 21 Maiŭ;

Bălănești, de 2 orĭ pe an: Înălțarea și Sf. Măria Mare;

Drăgănești, de 3 orĭ pe an: la Pantelimon, 14 Septembrie și Vinerea-Mare;

Văleni, de treĭ orĭ pe an: la Blagovești, Sf. Împărați și Schimbarea la Față.

Slatina, odată pe an, la Sf. Gheorghe, ținînd 3 zile.

La toate aceste bilciurĭ se ține maĭ întîiŭ oborul de vite, după care apoĭ urmează vînzările boltașilor.

Afară de aceste bilciurĭ, obor de vite se maĭ ține la Slatina, odată pe săptămînă, Joia, cînd e și zĭ de tîrg.

Comerciul, ce se face în aceste bilciurĭ, e foarte activ. Magazinele din Austria și Germania asortează magazinele de brașoveniĭ, lipscăniĭ, hăinărĭĭ, mașinĭ agricole, încălțăminte, etc.

Căĭ de comunicație. Județul posedă următoarele căĭ de comunicație:

1. Linia ferată București-Vîrciorova, care intră în județ pe la com. Corbul, trece pe lîngă Potcoava și merge la Slatina, apoĭ face o curbă după care coboară în Valea Oltuluĭ, traversînd rîul pe un pod mare și frumos; parcurge astfel județul de la N.-E. spre S.-V., pe o linie cam în zigzag de 45 kil. Pe această linie sunt treĭ gărĭ: Corbul, Potcoava și Slatina.

Șosele:

a) Calea națională Craiova-București care trece Oltul pe un pod mare și frumos, și trece prin Slatina, Valea-Mare, Negreni și Colonești, străbătînd

județul de la S.-V. către N.-E. pe o distanță de 42 kil.

b) Șosele județene: 1. Casa-Vechie-Dudul, care străbate jud. de la S. către N., pe valea Oltului și leagă comunele: Dudul, Beciul, Sprîncenata, Dăneasa, Peretul, Drăgănești, Comani, Bălănești, Coteana, Brebeni, Slatina, Dobrotinetul, Comănița, Căzănești, Dumitrești, Cîmpul-Mare, Drăgoești și Casa-Vechie, pe o distanță de 110 kil.

2. Caracal-Roșiori, numită și Rusca-lui-Toader, taie jud. în partea de S., trece Oltul pe la Caracal, prin Berendei-Noi, suie dealul Oltului pe la Rusca-lui-Toader, unde taie șoseaua județeană pomenită mai sus, trece prin Radomirești și Mihăești d.-j., și apoi intră în jud. Teleorman, spre Roșiori-de-Vede, parcurgînd o distanță de 24 kil.

3. Slatina-Șerbănești-Seaca, pleacă din șoseaua Casa-Vechie-Dudul, de lîngă Brebeni, străbate jud. de la N.-V. către S.-E. și leagă comunele: Brebeni, Greci, Serbănești-d.-j., Crîmpoaia, Văleni și Seaca, pănă la Mihăești-d.-s., (47 kil).

4. Drumul-Oaeĭ, o ramură de șosea, paralelă cu șoseaua Dudul-Casa-Vechie, leagă șoseaua națională cu comunele: Priseaca, Oporelul, Rădești, Ibănești, Urluiasca, Otești și cât. Vlăngărești, din comuna Vulturești (33 kil.).

5. Cornățelul-Florul, străbate jud. de la N.-V. spre S.-E., prin Valea-Plopceĭ și leagă comunele: Cornățelul, Poborul, Scornicești, Bălțați, Potcoava, Valea-Merilor, Ursoaia, Icoana și Florul, de unde trece Vedea în jud. Teleorman (14 kil.).

c) Șosele vecinale străbat jud. mai în toate direcțiunele și leagă între ele mai toate comunele una cu alta. Cele mai însemnate rețele sunt:

1. Corbul-Alunișul, pe Valea-Vedeĭ, leagă comunele: Alunișul, Spineni, Tătulești, Optași, și Gara-Corbul, pe o distanță de 32 kil.

2. Rîjețul-Vieroș-Maldărul, leagă comunele: Rîjețul-Vieroș, Rîjețul-Govora, Fata, Gura-Bouluĭ, Vața, Bărăști-de-Vede, Bărăști-de-Cepturĭ, Vlaici, Colonești și Maldărul, străbătînd partea de N.-E. a jud., mai mult pe Valea-Vediței, pe o distanță de 32 kil.

3. Oporelul-Izvorul-d.-s., străbate jud. de la S.-V. către N.-E. și leagă comunele: Oporelul, Poborul, Alunișul, Profa, Gura-Bouluĭ și Izvorul-d.-s., pe o distanță de 35 kil.

4. Cîmpul-Mare-Chilia, străbate partea de N. a jud., de la V. la E., și leagă comunele: Cîmpul-Mare, Dobroteasa, Făgețelul și Chilia, pe o distanță de 35 kil.

5. Dobroteasa-Ciomăgești, leagă comunele: Dobroteasa, Simburești și Ciomăgești, pe o distanță de 22 kil.

6. Vlăngărești-Urși, leagă comunele: Vlăngărești, Vaĭ-de-Eĭ și Urși, (12 kil).

7. Bălteni-Bălănești, străbate jud. de la N. la S. și leagă între ele toate comunele după Valea-Iminogului: Bălteni, Perieți, Mierlești, Bărcănești, Izvoarele, Alimănești și Bălănești, precum și gara Potcoava, pe o distanță de 30 kil.

8. Mărunțeĭ-Florul străbate jud. de la S.-V. către N. E. prin Cîmpia-Boianul, și leagă comunele: Mărunțeĭ, Șerbănești-d.-j. și Florul, pe o distanță de 30 kil.

9. Potcoava-Șerbănești, pe Valea-Dorofeiului, leagă gara Potcoava cu comunele: Tîmpeni și Șerbănești, pănă în șoseaua județeană Slatina-Șerbănești-Seaca, (20 kil.).

10. Drăgănești-Văleni străbate jud. de la V. către E., prin Cîmpia-Boianului și leagă comunele: Drăgănești, Stoicănești și Văleni, pe o distanță de 22 kil.

11. Frunzarul-Poiana, leagă com. Frunzarul cu cât. Sprîncenata, și com. Poiana, (11 kil.).

12. Sprîncenata-Dudul leagă comunele de la S. județului, situate pe valea Siuluĭ: Sprîncenata, Viespești, Bîrsești, Beciul, Plăviceni și Dudul (9 kil.).

Afară de acestea mai sunt și alte rețele mai mici, carĭ, dim. preună cu cele de mai sus, dau un total de mai mult de 600 kil. de lungime. Se poate zice că județul Olt este unul din cele mai avute în căĭ de comunicație.

Divisiunea administrativă. — Județul Olt se divide în 8 plăși:

1. *Plasa Mijlocul,* cu reședința în com. Buzești, se compune din 11 comune: Bălțați, Bircĭ, Buzești, Corbul, Florul, Icoana, Optași, Potcoava, Sinești, Ursoaia și Valea-Merilor.

2. *Plasa Oltul-de-jos,* cu reședința în com. Dobrotinetul, se compune din 15 comune: Albești, Cireașovul, Comănița, Cucueți, Deleni, Dobrotinetul, Dumitrești, Ibănești, Oporelul, Priseaca, Rădești, Slatina, Tesluiul, Turia și Urluiasca.

3. *Plasa Oltul-de-sus,* cu reședința în com. Cîmpul-Mare, se compune din 15 comune: Cîmpul-Mare, Casa-Vechie, Ciomăgești, Cornățelul, Dejești, Dienci, Dobroteasa, Geamăna, Otești-d.-s., Otești-d.-j., Păroși, Simburești, Urși, Vaĭ-de-Eĭ și Vulturești.

4. *Plasa Șerbănești,* cu reședința în com. Șerbănești-d.-j., se compune din 9 comune: Crîmpoaia, Mihăești-d.-j., Mihăești-d.-s., Seaca, Șerbănești-d.-j., Șer-

bănești-d.-s., Tîmpeni, Tituleşti şi Văleni.

5. *Plasa Siul-de-sus*, cu reşedinţa în com. Bărcănești, se compune din 11 comune: Alimănești, Bălănești, Bălteni, Bărcănești, Coteana, Izvoarele, Mărunței, Mierlești, Milcovul, Perieți şi Viişoara.

6. *Plasa Siul-de-jos*, cu reşedinţa în com. Drăgănești, se compune din 13 comune: Bîrseşti, Beciul, Comani, Crăciunei-d.-j., Crăciunei-d.-s., Dăneasa, Drăgănesti, Dudul, Frunzarul, Gostavățul, Poiana, Stoicănești şi Viespeşti.

7. *Plasa Vedea-de-jos*, cu reşedinţa în com. Tătuleşti, se compune din 14 comune: Călugări, Colonești, Constantinești, Maldărul, Mircești, Mogoşeşti, Negreni, Poborul, Scornicești, Spineni, Şuica, Tătărei, Tătuleşti şi Vlaici.

8. *Plasa Vedea-de-sus*, cu reşedinţa în com. Chilia, coprinde 14 comune: Alunişul, Bărăşti-de-Cepturi, Bărăşti-de-Vede, Chilia, Făgeţelul, Fata, Gura-Bouluĭ, Izvorul, Mereni, Profa, Rijleţul-Govora, Rijleţul-Vieroşul, Topana şi Vata.

Marca judeţului este un turn, semn că jud. acesta se întindea mai înainte până în Dunăre, şi coprindea şi oraşul Turnul-Măgurele, lîngă care se află ruinele unuĭ turn de cetate, zidită, se zice, de Constantin-cel-Mare.

Budgetul zecimilor pe anul financiar 1900—1901 se închee la venitur cu suma de 265359 leĭ, 76 banĭ şi la cheltuelĭ, cu 259760 leĭ, 79 banĭ.

Budgetul drumurilor pe acelaşi an se balanţează cu suma de 90350 leĭ.

Budgetul spitaluluĭ rural din Drăgoeşti se prezintă cu suma de 30810 leĭ, atît la cheltuelĭ cît şi la venitur.

Serviciile pendinte de judeţ sunt:

1. Serviciul sanitar, care se compune din 1 medic primar, 1 medic-veterinar, 4 medicĭ, 4 vaccinatorĭ, 4 moaşe şi 1 secretar al consiliuluĭ sanitar; serviciul spitaluluĭ compunîndu-se din 1 doctor, un sub-chirurg, 1 econom, 3 infirmierĭ, 1 preot şi maĭ mulţĭ oamenĭ de serviciŭ. Amîndouă aceste serviciĭ costă pe judeţ suma de 59940 leĭ anual; iar cu material cu tot, leĭ 181920.

2. Serviciul arestuluĭ preventiv, compus dintr'un director şi un gardian.

3. Serviciul drumurilor se compune din 1 inginer-şef, 4 conductorĭ, 1 copist, 8 picherĭ, 4 dulgherĭ, 1 camerist.

Justiţia. — Este cîte o judecătorie comunală, instituită în fie-care din cele 100 com. rur. ale judeţuluĭ, 3 judecătoriĭ de ocol, în Drăgăneşti, Slatina şi Spineni; un tribunal judeţean de întîia instanţă în capitala judeţuluĭ şi o curte cu juraţĭ, care se adună de 4 orĭ pe an.

Instrucţiunea publică. — Judeţul posedă un gimnaziŭ real în Slatina şi 4 şcolĭ primare urbane, 2 de băeţĭ şi 2 de fete, cu o populaţiune de 357 elevĭ şi 217 eleve.

Şcoalele rurale sunt în număr de 101 (1901), cu o populaţiune de 5888 elevĭ de ambele-sexe.

Maĭ este în judeţ o şcoală practică de agricultură la Striharet şi o şcoală rurală la Slatina cu 84 elevĭ înscrişĭ.

Cultul. — Numărul bisericilor este de 233, cu 244 preoţĭ şi 233 cîntăreţĭ şi paracliserĭ. In numărul acestora se coprinde şi vechile mănăstirĭ şi schiturĭ, pendinte de stat, dar carĭ toate sunt prefăcute în biserici de mir.

Aceste schiturĭ sunt: Scaca, Deleni, Striharetul, Sopotul, Precesta, Clocociovul, Greci, Comani, Gîlmele, Plăviceni (aceasta din urmă întreţinută din fondul Creţulescu).

Judeţul Olt aparţine eparhieĭ Curteĭ-de-Argeş. Reşedinţa Episcopieĭ este în Curtea-de-Argeş. Judeţul este pus sub priveghera bisericească a unuĭ protoereŭ, cu reşedinţa în Slatina, ajutat fiind de doĭ proestoşĭ.

Populaţiunea. — In recensămîntul din 1890, populaţiunea judeţuluĭ Olt se ridica la 120853 locuitorĭ. In 1899, populaţia a fost de 142496 loc.: 72481 bărbaţĭ şi 80015 femeĭ. In 1859, a fost populat de 100651 locuitorĭ.

Serviciul telegrafo-poştal posedă în judeţul Olt un biurŏu principal cu serviciul permanent în Slatina şi două, cu servicii limitate, în comunele Drăgăneşti şi Spineni.

Afară de aceste staţiunĭ, maĭ sunt şi cele de la gările drumuluĭ de fier: Slatina, Potcoava şi Corbul; la aceste două din urmă sunt şi biourĭ poştale rurale.

Armata. — Judeţul Olt face parte din corpul I-iŭ de armată cu reşedinţa în Craiova, iar în Slatina e reşedinţa unuĭ regiment de dorobanţĭ.

Judeţul Olt formează şi un escadron de călăraşĭ, a căruĭ reşedinţă e în Caracal.

Oltul, *plasă*, în partea de S.-V. a judeţuluĭ Argeşul. Se învecineşte la N. cu plăşile Topologul şi Argeşul; la E., cu pl. Piteşti; la S., cu jud. Oltul şi la V., cu jud. Vîlcea, de care este despărţită prin rîul Oltul.

Este udată de rîurile Topologul, Vedea, Cotmeana, Cotmeniţa şi Trepteanca, precum şi de rîul Oltul, care o desparte de jud. Vîlcea.

Terenul este deluros şi străbătut de ultimele ramificaţii ale Carpaţilor, din care se nasc mai multe gîrle şi pîraie.

Intinderea totală a plăşeĭ este de 96235 pog. (48118 hect.), din carĭ 39359 pog. cultivabile, 18947 pog. pădure şi 37929 pog. sterp (1865).

Se compune din 22 comune rurale şi 147 sate şi cătune, avînd 22788 suflete, din carĭ 4130 contribuabilĭ, 4716 case şi 60 bisericĭ. Sunt şi două mănăstirĭ, Cotmeana şi Flămînda.

Reşedinţa plăşeĭ a fost maĭ înainte în com. rur. Lăunele, iar în urma unireĭ acesteĭ plăşi cu plasa Topologul (1882), reşedinţa ambelor plăşĭ s'a fixat la Tigveni. Reşedinţa judecătoruluĭ de pace a plăşilor Oltul şi Topologul este în com. rur. Bălceşti, din pl. Oltuluĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt şoselele comunale.

Terenul este deluros şi pe dînsul se cultivă grîu, porumb şi ovăz.

Are viĭ şi maĭ ales livezĭ de pruni.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă şi cu rotăria şi olăria, iar femeile cu ţesătoria.

Budgetul comunelor din această pl. e de aproape 80000 leĭ la venituri cît şi la cheltuelĭ.

Statul posedă în această plasă (împreună cu pl. Topologul) 13 moşii, aducînd un venit anual de 75719 leĭ, precum şi 46576 pog. de pădurĭ.

Oltul, *plasă,* în jud. Vîlcea, unită cu pl. Olteţul-d.-j., situată pe malul drept al rîuluĭ Oltul, la S. judeţuluĭ.

Se compune din 23 comune rurale şi una urbană (Drăgăşani): Amărăşti, Aureşti, Călina, Creţeni, Fumureni, Guşoeni, Izvorul, Lungeşti, Mădulari, Mitrofani, Nemoiul, Orleşti, Prundeni, Rîmeşti, Stăneşti, Ştefăneşti, Şuşani-d.-j., Şuşani-d.-s., Uşurei, Voiceşti, Zăvideni şi Zlătărei.

Are, împreună cu Olteţul-d.-j., 52000 locuitorĭ.

Se mărgineşte la N. cu pl. Ocolul-Otăsăul; la S., cu jud. Romanaţi, printr'o linie trasă din rîul Oltul şi pănă între comunele Laloşul şi Rîmeşti; la E., cu jud. Olt, de care se desparte prin rîul Oltul, şi la V., cu pl. Olteţul-d.-j.

Reşedinţa plăşilor unite e în Drăgăşani.

Comune maĭ populate sunt: Amărăşti, Călina, Creţeni, Guşoeni, Izvorul, Mădulari, Nemoiul, Orleşti, Prundeni, Zlătărei şi Ştefăneşti.

Se cultivă viea pe o întindere de 4709 hect., 50 ariĭ.

Sunt 18 şcoale rurale mixte, frecuentate de 366 copiĭ.

Oltul, *deal,* în raionul com. Geamăna, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Se întinde pănă aproape de T.-Măgurele. Pe el se cultivă grîu, porumb şi sunt livezĭ de pruni.

Oltul, *rîu,* afluent pe stînga al Dunăreĭ. Izvoreşte din Transilvania, din punctul de încrucişare al culmeĭ Ciculuĭ, cu aceea a Laloşuluĭ, la o înălţime de 900 m. d'asupra nivelului Mărĭĭ. Curge maĭ întîiŭ către S.-S.-E., pănă la Tuşnad, apoĭ către S.-S.-V. pănă la extremitatea meridională a munţilor Barduluĭ, de unde se îndreptează către N.-N.-V. pănă la confluenţa Vîrghiaşuluĭ şi apoĭ către S.-S.-V.

După ce primeşte pe dreapta Homorodul, Cibinul, şi pe stînga Valea-Neagră şi Bîrsa, se îndreaptă către S., intră în Romînia pe la Rîul-Vaduluĭ, la o înălţime de 340 m. d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ, după ce a parcurs în Transilvania aproape 350 kil. Trece la R.-Vîlcea, unde are un volum mic de apă, udă Slatina, lasă în dreapta Caracalul şi se varsă în Dunăre, între T.-Măgurele şi Izlaz, după ce a servit de linie despărţitoare între Oltenia şi Romînia-Mare şi între jud. Vîlcea, Argeş, Romanaţi, Olt şi Teleorman. Direcţia generală a cursuluĭ săŭ în Romînia este îndreptată de la N.-V. către S.-E. De la origine şi pănă la Dunăre, Oltul are o lungime de aproape 600 kil., din care aproape jumătate ne aparţin.

Iuţeala cursuluĭ săŭ şi frumuseţile pitoreştĭ ale malurilor sale aŭ dat naştere la multe poveştĭ. De o teribilă impetuozitate, curge torentuos din munţiĭ Carpaţi spre Dunăre, muşcîndu-şĭ neîncetat malurile.

Valea Oltuluĭ, lată de 5000 pănă la 6000 m., este ocupată, în partea stîngă, de zona albieĭ rîuluĭ, pe o lărgime medie de 1700 m., iar restul văeĭ formează numaĭ un şes supus inundaţieĭ la orĭ-ce revărsărĭ ale apelor Oltuluĭ.

Curentul Oltuluĭ are, în termen mijlociŭ, o lărgime de 70 m. şi o adîncime de 1.80 m.; iar nivelul apelor celor marĭ se ridică maĭ adesea la cota de 3 m. d'asupra etiagiuluĭ.

Rîul Oltul, în punctul oraşuluĭ R.-Vîlceĭ, are o pantă de 0.000.926 m.; secţia curentuluĭ principal este de 1,345 m.; perimetrul muiat de 397.70 m.; secţia apelor de inundaţie, de 1.200,000 m.; perimetrul muiat, de 604.00 m.

Studiile hidrometrice, făcute aci, în 1874, apelor Oltuluĭ, în două profile depărtate de 150 m., aŭ dat următoarele rezultate:

Vitesa mijlocie pe secundă a

83617. Marele Dicţionar Geografic. Vol. IV.

apelor constatate era de 0.888; secțiunea undată de 111.480; volumul mijlociu debitat pe secundă de 99.480 m. cubi.

Cu cît Oltul este de impetuos la Armăsarul, la Clopotul și la Cozia, cu atît devine de astîmpărat între Rîmnic și Slatina. Împărțindu-se în numeroase brațe, curge lin și măreț pe larga sa albie, până la vărsarea lui în Dunăre, unde formează întinse lacuri.

Verde-închis, cînd reflectează pădurile de brad și de fag de la munte, coloarea lui devine albăstrie între Rîmnic și Drăgășani, iar cînd ajunge în luncile nesfîrșite ale Romanațului, valurile sale sunt turbure și gălbie. De la intrarea sa în Romînia și până la vărsarea sa în Dunăre, Oltul străbate regiunea munților, a dealurilor și a șesului, de accea cursul său se poate divide în: Oltul-de-sus, începînd de la frontieră și terminîndu-se la Gura-Văii; Oltul-de-mijloc, coprins între Gura-Văii și Slatina; Oltul-de-jos, de la Slatina până la Dunăre.

Potrivit cu această împărțire, vom face descrierea fie-cărei regiuni în parte:

Oltul-de-sus începe de la frontieră (confluența Rîului-Vaduluĭ), și se termină la Gura-Văii (jud. Vilcea). Curge de la N. la S. descriind o mulțime de cotituri. Lărgimea medie a albiei este de 80 m.; fundul conține pietre mari de la 1—2 m. de diametru. Lărgimea medie a apeĭ este de 70 m., adîncimea variază de la 3 până la 5 m., iar iuțeala curentului este de 2—3 m. pe secundă. Țărmurile în general sunt ușor înclinate; pe alocurea însă sunt stîncoase și înalte.

Valea Oltuluĭ-d.-s. este îngustă, adîncă și sălbatică; aspectul său este din cele mai impunătoare. Această vale este puțin populată și prea puțin productivă. Malurile văiĭ sunt constituite de munți înalți, rîpoși și adesea desbrăcați de orĭ-ce vegetație.

De la Ciineni în jos, pe Olt, prin Cornet spre Cozia, apele rîuluĭ formează maĭ multe cotituri, printre stîncĭ înalte, desbrăcate de orĭ-ce vegetație. In această parte se află cele maĭ pitorești vederĭ ale drumuluĭ ce duce la Sibiiu prin munți, la Armăsarul și la Clopotul.

In fața Mănăstireĭ Cozia, s'a descoperit acum cîțĭ-va anĭ, niște izvoare puternice de ape minerale termale, în marginea Oltuluĭ, la locul numit Bivolari, unde d-l Gr. Tocilescu, a descoperit un castru roman, din timpul împăratuluĭ Adrian, al primeĭ cohorte a săgetarilor. D-l Tocilescu, pe baza distanțelor indicate în Tabla-Peutingeriană, a identificat aceste ruine cu vechiul oraș roman Pons-Aluti.

La vre-o 6 kil. de Cozia, tot pe Olt în jos, este situat stabilimentul balnear Călimănești și renumitele ape de la Căciulata, ce izvorăsc în marginea rîuluĭ (v. a. n.).

In jos de Călimănești, Oltul formează frumosul Ostrov, unde, în 1552, Neagoe-Vodă Basarab, clădi mănăstirea numită Ostrovul.

Localitățile locuite, ce udă Oltul-d.-s., sunt: Vama Rîul-Vaduluĭ, Ciineni, Robești, Țuțulești, Sărăcinești, Călinești, Lotreni, Cozia, Călimănești și Gura-Văiĭ. Pe toată distanța coprinsă între frontieră și Gura-Văiĭ, nu se află de cît un pod umblător, stabilit între Ciineni și cîte o luntre la Cozia și Călimănești.

Principaliĭ afluenți aĭ Oltuluĭ-d.-s., pe dreapta, sunt: Rîul-Vaduluĭ, Rîul Ciinenilor, Valea-Robești, Valea-Sărăcinești, Lotrul, Țuțulești, Lotrișorul, Puturoasa, Căciulata, Călimănești și Gura-Văiĭ, iar pe partea stîngă: Coisca, Șimnicul, Topologul, etc.

Oltul-de-mijloc. De la Ostrov, apele Oltuluĭ curg pe o vale largă, prin satele Bogdănești și Bujoreni, și se apropie de Rîmnicul-Vilceĭ.

Aci, în marginea orașuluĭ, apele Oltuluĭ trec, la punctul numit Guran, pe sub un pod monumental, cu suprastructură metalică, cu o lungime de 180 m. și o lățime de 6.95 m., așezat pe picioare lucrate din piatră cioplită, aparținînd șoseleĭ Rîmnicul-Curtea-de-Argeș-Pitești.

Construcțiunea acestuĭ pod s'a făcut în anul 1876. Un alt pod de fier peste Olt (construit de curînd) este acela de la Drăgășani, care leagă partea de S. a județuluĭ Vilcea cu localitățile din jud. Olt.

Oltul-de-mijloc, de la confluența Topologuluĭ, ia direcția spre S.-E., până la Slatina și, între Gura-Văiĭ și Slatina, are o lungime de 90 kil., fără a ține seamă de cotituri. Direcția generală a cursuluĭ său este de la N. către S.-E.

Lărgimea medie a Oltuluĭ, din această regiune, în timpul apelor micĭ, este de 80 m., iar în timpul mijlociu, de 120 m. Adîncimea medie este de 2.50 m.; iuțeala curentuluĭ, de 2.30 m. pe secundă și inclinarea albieĭ, de 1.20 m. pe kil.

Fundul albieĭ conține pietriș mare până în dreptul podului de fier (R.-Vilcei), iar de aci la vale, pietrișul se micșorează din ce în ce, dar tot persistă până în jos de Slatina.

Țărmurile sunt înalte și escarpate, țărmul stîng fiind mult maĭ înalt de cît cel drept. Cel

d'intîiŭ are o înălțime care variază în medie de la 5—40 m., iar cel de al doilea are cel mult 6 m. Această dispoziție a țărmurilor rezultă din aceea că rîul se apropie de malul stîng al văiĭ, care devine în multe locurĭ țărmul stîng al Oltuluĭ.

Lărgimea medie a văiĭ este de 7 kil. Cea maĭ mare lărgime în dreptul Slatineĭ, este de 10 kil. Valea Oltuluĭ de mijloc este populată pentru că cuprinde în interiorul săŭ o mulțime de localități, ca com.: R.-Vilceĭ, Drăgășanĭ, Colibașul, Slătioara și Slatina.

In ceea ce privește comunicațiile, putem zice că se găsește în bune condițiunĭ, căcĭ pe ambele malurĭ ale Oltuluĭ se află șosele, iar pe cel drept și o linie ferată, care unește Rîmnicul-Vilceĭ cu Corabia, trecînd prin Drăgășanĭ și Piatra (Olt).

In această regiune a Oltuluĭ, se află două podurĭ de fier: întîiul stabilit în dreptul Slatineĭ, compus din două podurĭ peste două brațe ale Oltuluĭ, unul de 170 m. și altul de 250 m. lungime și lat de 12 m. al șoseleĭ naționale Slatina-Craiova; al doilea, podul drumuluĭ de fier la Slatina, lung de 375 m.

Cu privire la aceste podurĭ, găsim în lucrarea d-luĭ George I. Lahovari, *Oltul*, următoarele notițe, pe carĭ credem interesant a le reproduce:

Aicĭ, în marginea orașuluĭ, a fost construit cel întîiŭ pod stătător peste Olt, de către Vodă-Bibescu, între anii 1846—1848.

Podul era de lemn, așezat pe culce de zidărie, cu palee formate din parĭ de stejar bine înfipți. Pe acele vremurĭ, acea lucrare se considera, cu drept cuvînt, extraordinară; de aceea și Bibescu anunță Obștească Adunare despre acea mare întreprindere: «Stavila, care despărțea Rominia-Mică de Rominia-Mare și aducea atîtea neîndemînărĭ la a lor comunicație, se va ridica pentru tot-d'auna, prin clădirea peste Olt, a unuĭ pod stătător, care, nădăjduesc, că în curgerea verecĭ v-itoare, va lua sfîrșit».

Impetuosul rîŭ, n'a lăsat mult timp să fie robit de podul luĭ Vodă-Bibescu și a trecut mulțĭ anĭ, până ce sub domnia luĭ Cuza-Vodă, s'a construit la Slatina, de către o companie engleză, două podurĭ de fier, unul de 170 m. și altul de 250 m., peste Beica și Olt; dar și aceste podurĭ, rău construite de străinĭ, aŭ fost nimicite de apele Oltuluĭ.

Podul construit în anul 1888, după proectul și sub conducerea d-luĭ inginer Davidescu, se compune din cincĭ grinzĭ metalice, cu deschiderĭ egale de cîte 80 m.

Fondațiile pilelor și culcelor s'aŭ executat cu aer comprimat, la adîncimea medie de 12 m. sub etiagiŭ.

Podurĭ pe vase sunt la: Bujorenĭ, Scăioșĭ, Băbenĭ, Riurenĭ, Slăvițești, Drăgășanĭ, Aurești și Voicești, toate stabilind comunicația între aceste comune din județul Vîlcea și cele din județul Argeș.

In jud. Romanați, sunt podurĭ pe vase în regiunea Oltuluĭ-de-mijloc, între Mamurĭ și Girlești. Între Colibași și Curtișoara este trecătoare pe luntre. Vadurile sunt rare și se pot trece numaĭ în timpul secetelor marĭ de către oamenĭ din localitate, carĭ sunt deprinșĭ cu iuțeala curentuluĭ și cu natura fundului.

Principaliĭ afluenți aĭ Oltuluĭ-de mijloc, sunt: Gura-Văiĭ, Rîmnicul, Govora, Ocna, Bistrița, Luncavățul, Orleasca, Pesceana, Mamul, Beiha și Cornețul.

Localități principale situate pe țărmiĭ Oltuluĭ-de-mijloc sunt: (pe dreapta) Bogdănești, Bujoreni, Mănăstirea-Cetățuia, Rîmnicul-Vilceĭ, Mănăstirea-Horezuluĭ, Riureni, Baroneasa, Arcești, Riioasa, Ionești-Minculuĭ, Ohaba, Fișcalea, Aurești, Prundeni, Cătina, Drăgășani, Tighina, Colibași, Dranovățul, etc.; (pe stînga) Fedeleșoaia, Măn. Fedeleșoaia, Gorunul, Blidari, Ruda, Cremenari-de-sus, Cremenari-de-jos, Ostroveni, Buciumeni, Cîmpul-Mare, Valea-Albă, Vergu-leasa, Schitul-de-Lemn, Tesluiul, Dobrotinetul, Slatina, etc.

Oltul-de-jos. La S. de Slatina, Oltul ĭese din regiunea dealurilor și intră în aceea a șesuluĭ. Curge de la N.-V. către S.-E. și se varsă în Dunăre, aproape la egală distanță de Turnul-Măgurele și Izlaz. Lărgimea medie a Oltuluĭ-de-jos, în timpul verecĭ, este de la 100—150 m., iar adîncimea medie este de 2.50 m. Iuțeala medie a curentuluĭ este de 2 m. pe secundă.

Lărgimea medie a albieĭ este cam de 261 m., și pentru a preciza maĭ bine avem următoarele măsurătorĭ făcute în 1886:

1. La Slatina, 2 podurĭ de fier peste două brațe ale Oltuluĭ, întîiul lung de 170 m., și al doilea lung de 250 m., prin urmare aci are 420 m. lărgime.

2. Maĭ jos de Slatina, la podul drumuluĭ de fier: 375 m.

3. La Stoenești, la podul umblător pe cablu: 105 m.

4. Între Turnul-Măgurele și Izlaz, la podul pe vase, lărgimea albieĭ este de 145 m.

Fundul albieĭ conține pietriș până în dreptul com. Greci, de unde pietrișul e înlocuit cu nisip. Țărmurile aŭ o înălțime de la 2—5 m.

Oltul creşte în timpul toamneĭ şi mai cu seamă primăvara şi înalţă nivelul apelor sale de la 3—6 m. d'asupra maluluĭ; deciĭ debordează in multe locurĭ şi inundează valea, maĭ cu deosebire aproape de vărsarea sa în Dunăre, unde ţărmurile aŭ abia 2.50 m. de înălţime.

Principaliĭ afluenţi pe dreapta Oltuluĭ-de-jos, sunt rîurile: Olteţul, Tesluiul şi Caracalul; iar pe stînga Oltişorul.

Localităţile principale aşezate pe malurile Oltuluĭ în partea sa de jos sunt: (pe dreapta) Slătioara, Criva, Piatra, Cioroiul, Fălcoiul, Fărcaşul, Slăveni, Gostavăţul, Scărişoara, Cilieni, Potlogeni, Izbiceni, Fundul-Vorniculuĭ, Giuvăreşti, Moldoveni, Izlazul, etc.; (pe stînga): Măn. Clocociovul, Ipoteşti, Gîldaĭa, Mărunţeĭ, Berendeiŭ, Cioflanul, Mănăst. Plăviceni, Segarcea-din-Vale, Odaia, Turnul-Măgurele, etc.

De la Ciineni şi maĭ ales de la confluenţa Lotruluĭ, Oltul este plutitor şi se fac pe el numeroase transporturĭ de lemnăriĭ, lucrate în herăstraele sistematice stabilite în com. Brezoiul, din Valea-Lotruluĭ.

La vre-o 7 kil. aproape de gura luĭ, Oltul curge pe două cracurĭ, care se formează în dreptul comunelor Segarcea-din-Vale şi Liţa. Unul din ele ia direcţiunea spre jud. Romanaţi şi cel-l'alt spre E., pe sub poalele dealuluĭ care merge pînă aproape de Dunăre. Intre aceste două cracurĭ, este insula numită Intre-Olturĭ, care are o suprafaţă cam de 200 hect., e acoperită maĭ pe toată întinderea cu pădure de plop şi salcie şi servă pentru păşunatul vitelor.

Puţin maĭ la vale de unde se formează cele două cracurĭ, Oltul maĭ primeşte, sub dealurile despre S. ale com. Liţa, apele pîrîuluĭ Siul, care vine din jud. Olt (com. Comani), şi curge în sute de şerpuiturĭ aproape paralel cu Oltul. La distanţă cam de un kil. de la gura Olteluĭ, cele două cracurĭ se împreună. La gura luĭ maĭ este o insulă cu mult maĭ mică, numită Chichineţul-de-Izlaz.

In tot cursul luĭ, pe porţiunea judeţelor Romanaţi şi Teleorman, Oltul este mult maĭ nisipos şi pe timp de secetă îndelungată este atît de mic, că îl trec oamenĭĭ cu picioarele şi cu carele cu vite. Cînd se revarsă, inundă toată lunca din drumul luĭ. Intre comunele Odaia şi Măgurele, pe sub poalele oraşuluĭ, apele Olteluĭ şi ale Dunăreĭ, cînd vin marĭ, acoperă o întindere de sute de hectare.

La locul unde se varsă Oltul în Dunăre, la vre-o 2 kil. de portul T.-Măgurele, puţin maĭ sus de oraşul bulgăresc de pe dreapta Dunăreĭ, Nicopoli, apele rîuluĭ romînesc se întîlnesc cu ale celuĭ bulgăresc Osmolul saŭ Osmac, care vine din Balcani. Cînd apele Dunăreĭ se întîmplă să fie maĭ marĭ, şi ale Olteluĭ maĭ micĭ, asistăm la gura Olteluĭ, pe o distanţă de cîţi-va kil., la un adevărat reflux. Undele impetuoase ale Olteluĭ, pornite cu furie împinse înapoĭ de apele puterniculuĭ fluviŭ.

Pe Oltul-de-jos, pe lîngă podurile de fier de la Goran, Drăgăşani şi Slatina, sunt o mulţime de trecătorĭ pe vase. In jud. Teleorman, cele maĭ principale sunt: podurile pe cablurĭ de sîrmă de la com. Plopi-Slăviteşti, la Rusăneşti în Romanaţi, de la com. Slobozia-Mîndra la com. Tia şi în fine cel de aproape de gura Olteluĭ, care pune în comunicaţiune directă şoselele judeţene Turnul-Izlaz şi Caracal. La alte puncte, trecerea se face cu luntre marĭ saŭ cu dube.

Oltul, prin lărgimea şi adîncimea apelor sale, constitue o linie bună de apărare pentru armata romînă, contra uneĭ invaziunĭ ce ar veni din V., opuind o stavilă puternică armateĭ care ar voĭ să-l treacă, în afară de podurĭ.

Iuţeala curentuluĭ, lipsa de vadurĭ sigure şi restrînsul număr de podurĭ stabilite, precum şi comandamentul maluluĭ sting, face ca Oltul să fie una din liniile cele maĭ bune de apărare ale ţareĭ noastre, fiind sprijinită d - Carpaţi, iar de cea-l'altă parte de Dunăre. Are însă două defecte: întîiŭ de a putea fi întoarsă pe la Ciineni şi al doilea că lungimea cursuluĭ Oltului între munţi şi Dunăre este prea mare faţă cu forţele armateĭ naţionale destinate a o apăra.

Primul defect dispare dacă se întăreşte poziţia de la Ciineni; al doilea se poate micşora mult dacă se va întări Slatina.

După riul Olt s'a dat şi numele jud. Olt, care pînă la anul 1837 se întindea de la com. Casa-Vechie pînă la Dunăre. Astă-zĭ el formează limita dintre jud. Teleorman şi Romanaţi, pe laturea de V. a plaiuluĭ Călmăţuiul.

Oltul a avut o deosebită însemnătate, din timpiĭ ceĭ maĭ depărtaţi pînă în zilele noastre. El a servit în diferite timpurĭ de cale de transport, în josul cursuluĭ, pentru proviziunĭ şi materiale de războiŭ.

In timpul dominaţiuneĭ romane, trecerea luĭ se făcea în burdufurĭ, de către aşa numiţiĭ utricularĭ. In timpiĭ maĭ apropiaţĭ, apele Olteluĭ aŭ servit ca drum plutitor în multe ocaziunĭ, dar maĭ ales cu ocaziunea războaielor. Subt împăratul Austrieĭ

Carol al VI-lea, comandantul general al armatelor austriace, a organizat un serviciu de navigaţiune pe Olt, după ce a spart mai multe stînci periculoase de la intrarea lui în ţară Pe la finele secolului trecut, pe cînd trupele austriace ocupaŭ Oltenia, subt prinţul de Coburg, aprovizionarea se făcea, în mare parte, pe Olt.

Cînd Tudor Vladimirescu porni în 1821 cu oastea luĭ spre Bucureşti, el trecu Oltul pe la satul Budeşti din jud. Argeş, în faţa Rîmniculuĭ din Vîlcea, iar cînd se înapoiă spre Caracal, trecu pe la satul Dăneasa. De atunci a şi rămas numirea rusceĭ, pe care a coborît, de Rusca-luĭ-Toader.

In timpul războiuluĭ din 1877, Ruşiĭ aveaŭ la Slatina ateliere pentru confecţionarea pontoanelor şi podurilor pe care le aŭ coborît în jos pe Olt până la gura luĭ şi de aci pe Dunăre, sub protecţinnea artilerieĭ romîne.

Încercări pentru transporturĭ de mărfurĭ pe Olt s'aŭ făcut în mai multe rînduri, atît în secolul trecut cît şi în cel actual; dar nu aŭ ţinut mult şi nu aŭ dus la rezultate dorite.

Cestiunea de a se face navigabil Oltul, se discută de cîţi-va anĭ foarte serios. Astă-zĭ nu se fac pe Olt alte transporturĭ de cît numaĭ de buşteni, pe saluri, care sunt aduse pentru herăstraele de la Rîmnicul-Vîlceĭ, Slatina, Stoeneştĭ, saŭ pentru alte destinaţiunĭ, maĭ departe, pe Dunăre.

Oltul este unul din rîurile aurifere ale Romînieĭ şi în timpurile maĭ vechĭ era o seamă de Ţiganĭ (aurarĭ), carĭ se ocupaŭ cu stringerea aurului, plătindu-şĭ birul cu aurul ce găseaŭ în malurile Oltuluĭ.

Maĭ sunt şi azĭ Ţiganĭ carĭ se ocupă cu această meserie. Aurul în Olt este în micĭ fărămăturĭ, care de ordinar nu trec peste mărimea bobuluĭ de grîŭ. Tocmaĭ din această cauză, d-l Hasdeŭ voeşte a deriva numirea vechiă a Oltuluĭ, Aluta, din Alt = aur, ba caută în Oltenia, chiar ţara berbeceluĭ de aur, — pentru care Argonauţiĭ cu Iason aŭ întreprins vestita călătorie.

D-l Hasdeŭ presupune un cuvînt schitic saŭ agatirsic alt = aur. Maĭ lesne însă este a cugeta la o formaţiune analogă cu latinul lutum, plantă galbenă, coloarea auruluĭ, care se reduce la un cuvînt comun unităţiĭ limbistice europene ghalt = galben, aur; căcĭ existenţa cuvîntuluĭ alt la Schyţĭ nu pare prin nimica justificată. (Tocil., «D. a R.»).

Cea d'întîiŭ menţiune de Olt (Alutum), o avem pe o inscripţie de pe altarul înălţat de C. Julius Mansuetus, unde citim: «ad Alutum flumen secus montis Caucasi» şi fiind-că Mansuetis făcea parte din Legiunea I Minerva, ce în a doua expediţie a luĭ Traian în Dacia a operat atacul din Valea-Oltuluĭ, rezultă neîndoios că ad flumen Alutum = la fluviul Olt. Numirea Alutus, Alutas (Ἀλουτας) este de sigur ante-romană, căcĭ o găsim în o inscripţie din timpul luĭ Traian.

Ptolomeŭ îl cunoştea, dar ne dă cifre greşite de long. şi latitudinea geografică a gureĭ sale (42°30 long. şi 43°42 lat., în realitate, Goos) şi din cauză că nu avea informaţiunĭ precise, nicĭ dispunea de mijloacele de azĭ — aşează gura Oltuluĭ cu 7°45, spre E.

In tabela luĭ Peutinger, pe calea romană Drubetis-Romula Apulum, găsim staţia Ponte-Aluti (lîngă R.-Vîlceĭ).

Imprejurul Oltuluĭ — zice d-l Hasdeŭ — a trăit Potulatensĭ (tr. dac.), descompunînd cuvîntul: pol = lîngă, ulata = aluta = Daci de lîngă Olt. După cucerirea Daciеĭ de Traian (105) în valea Oltuluĭ, civilizaţia romană se desvoltă foarte mult, căcĭ era apărată de Carpaţi şi de Transilvania, tocmaĭ ca de o cetate, şi apoĭ Coloniştiĭ de aci, aveaŭ contact cu cei din Moesia inferioară, — provincie romanizată — şi fiind Oltenia fertilă, înflorĭ repede, probă sunt săpăturile făcute la suprafaţă, unde s'a dat de temple, amfiteatre, baso-reliefurĭ, etc.

Oltul conţine mulţĭ şi renumiţĭ peştĭ, aşa, în părţile de sus ale rîuluĭ, sunt păstrăvĭ şi lostriţe; între Rîmnic şi Slatina, se găsesc mrene, scobarĭ şi crapĭ; iar maĭ jos sunt somnĭ şi morunĭ.

Oltul este un fetiş, pentru populaţiunea de pe ripele sale. Poporul nu s'a putut pătrunde că Oltul e numaĭ un rîŭ; el vede, în violenţa sa, mînia, şi a recunoscut un monstru în furia undelor sale. In părţile muntoase, strecurîndu-se prin stînci enorme, face zgomot mare, care se aude departe în timpul nopţeĭ liniştite.

Oltul, ca şi Rhinul din Germania, a dat naştere la o mulţime de balade şi de cîntece eroice. El a inspirat pe cei maĭ marĭ poeţĭ aĭ neamuluĭ Romînesc; a inspirat maĭ ales pe aceĭ poeţĭ fără nume, care formează geniul uneĭ naţiuni. Poezia populară a păstrat amintirea faptelor eroice, amestecînd faptele istorice cu cele legendare, cîntînd eroiĭ şi haiduciĭ, cîntînd dorul şi amorul. (Vezĭ asupra *Oltului*, interesanta conferinţă a d-luĭ George I. Lahovari, publicată în «Bul. Soc. Geogr.», din anul 1891).

Oltul-de-Jos, *plasă*, în jud. Olt. Se mărgineşte la N. cu pl. Oltul-d.-s., printr'o linie de despărţire trasă din rîul Oltul, de la N. de com. Dumitreşti, pînă la S. de com. Cornăţelul; la E., cu plăşile Vedea-d.-j. şi Mijlocul, avînd ca hotar despărţitor o linie dreaptă dusă de la com. Cornăţelul, pînă la S. de com. Turia; la S., cu pl. Siul-d.-s. şi la V., cu jud. Vîlcea şi Romanaţi, de care se desparte prin rîul Oltul.

Terenul plăşeĭ nu este accidentat. E puţin mai ridicat către N.-E. şi merge înclinîndu-se către S.

Locuitoriĭ se ocupă cu tot felul de cultură; în partea de N. se ocupă cu cultura viţeĭ, iar în partea de S.-E., cu a prunilor.

Pămîntul este roditor.

In toată plasa se cultivă 527 hect., 50 ariĭ vie.

Este străbătută de şoseaua judeţeană Slatina-Casa-Vechie, care leagă com.: Dumitreşti, Comăniţa, Deleni, Tesluiul, Dobrotinetul şi Slatina, precum şi de numeroase şosele comunale.

Se compune din 14 com. rur. (reşedinţa sub-prefectureĭ, în com. Dobrotinetul): Albeşti, Cireaşovul, Comăniţa, Cucueţi, Deleni, Dobrotinetul, Dumitreşti, Ibăneşti, Oporelul, Priseaca, Rădeşti, Slatina (oraş), Tesluiul, Turia şi Urluiasca.

Afară de rîul Oltul, mai este udată de riuleţele: Comăniţa şi Tesluiul, carĭ se formează mai mult din topirea zăpezilor şi a ploilor. Ele izvorăsc din partea de E. şi se varsă în Olt, în partea de V., a plăşeĭ, făcînd stricăciuni terenuluĭ, cînd es din matca lor.

Sunt în plasă 11 şcoale, frecuentate de 232 copiĭ.

Oltul-de-Jos, *desfiinţată plasă*, jud. Romanaţi, şi azĭ contopită cu plasa Balta. S'a numit astfel, pentru că era compusă din 14 com. rur., aşezate pe lîngă cursul de jos al Oltuluĭ, aproape de confluenţa sa în Dunăre. Vechia plasă Oltul-d.-j., avea reşedinţa sub-prefectureĭ în com. Izlaz. De la împreunarea plăşilor, sub-prefectura s'a mutat la Corabia. Teritoriul acesteĭ plăşĭ coprindea partea de V. din cea de acum Balta-Oltul-d.-j. şi avea vre-o 18000 locuitorĭ.

Oltul-de-Sus, *plasă*, în jud. Olt. Se mărgineşte la N. cu jud. Argeş, printr'o linie curbă dusă pe la N. de com. Casa-Vechie, Măgura-Rusuluĭ, Dejeşti şi Ciomăgeşti; la S., cu plasa Oltul-d.-j., avînd ca hotar despărţitor o linie dreaptă, trasă din rîul Oltul, la S. de comuna Cornăţelul; la E., cu pl. Vedea-d.-s. şi o parte din Vedea-d.-j.; iar la V., cu jud. Vîlcea, de care se desparte prin rîul Oltul.

Terenul plăşeĭ Oltul-d.-s. este mult accidentat şi este mai ridicat spre N., mergînd înclinîndu-se spre partea de S.

E străbătută de rîul Oltul, care udă toată partea de V. a sa şi care pe stînga sa primeşte pe Trepteanca şi Geamăna, lîngă Buciumeni. Mai este udată de Cungrea-Mare, Cungrea-Mică saŭ Cungrişoara şi de pîraiele Vaĭ-de-Eĭ, Leleasca, Valea-Guguluĭ şi Plapcea-Mare. Cursul lor este liniştit afară de acel al Geamăneĭ care este cel mai repede.

Porumbul, grîul, orzul, ovăzul, ţuica şi vinul sunt principalele producţiunĭ ale plăşeĭ Oltul-d.-s. Cultura este aceeaşĭ în toată pl., diferind numaĭ în cîte-va com. unde nu se cultivă vinul, ci numaĭ ţuica. Locuitoriĭ din apropiere de Olt se ocupă cu grădinăria. Pămîntul cel maĭ roditor e pe lunca Oltuluĭ. Pămîntul e mult prielnic ovăzuluĭ, prunilor şi viţeĭ.

Vie se cultivă pe 353 hect.

Se compune din 15 com. rur., (cu reşedinţa subprefectureĭ, în com. Cîmpul-Mare): Cîmpul-Mare, Casa-Vechie, Ciomăgeşti, Cornăţelul, Dejeşti, Dienci, Dobrotcasa, Geamăna, Oteşti-d.-j., Oteşti-d.-s., Părosi, Simbureşti, Urşi, Vaĭ-de-Ei, Vultureşti.

E străbătută de şosele comunale şi de o şosea judeţeană, care pleacă din capitala judeţuluĭ, spre N., pe lunca Oltuluĭ în sus, pînă ce trece în jud. Argeş, legînd, în această plasă, com: Vultureşti, Cîmpul-Mare, Geamăna şi Casa-Vechie.

Sunt în pl. 8 şcoliĭ, frecuentate de 119 copiĭ.

Oltul-de-Sus, *plasă*, în jud. Romanaţi, contopită cu pl. Olteţul, şi numită astfel fiind-că se află com. rur. aşezate pe lîngă cursul de sus din acest judeţ al Oltuluĭ. E alcătuită din 24 com. rur. cu vre-o 30.000 locuitoriĭ, avea ca reşedinţă com. Brîncoveni şi cuprindea jumătate din teritoriul plăşeĭ de azĭ Olteţul-Oltul-d.-s., şi anume partea de E., de pe lîngă Olt.

E străbătută de la N. la S. de şoseaua naţională Corabia-Rîul-Vaduluĭ, căreia îĭ mai zice şi Drumul-Săreĭ.

Oltuluĭ (Dealul-), *deal*, la V. de com. Fişcălia, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Oltuluĭ (Dealul-), *deal*, la E. de com. Suteşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Despre acest deal se spune că ar fi cel d'întîiŭ pe care s'a plantat viţă în jud. Vîlcea.

Olucli, *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Gărvan, și anume pe acela al cât. său Cuiugiuc; se desface din dealul Cuiugiuc-Iolu-Bair; se îndreaptă spre N., având o direcțiune generală de la S. spre N., mergînd printre valea Cuiu-Iuc și afluentele sale văile Cuiugiuc-Ceair și Cara-Ghiol-Ceair, brăzdînd partea de V. a pl. și cea de N.-V. a com.; se ridică la o înălțime de 105 m., dominînd drumul județean Ese-Chioi-Lipnița, care trece pe la poalele sale sudice, drumul comunal Cîrlița-Cuiugiuc, care trece pe la poalele nordice; e acoperit cu livezi și tufărișuri cari sunt rămășițele întinselor păduri, ce-l acopereau odinioară.

Olului (Pîriul-), *pîriu*, format din alte 2 pîraie mai mici: Recea și Chițcani; curge pe teritoriul com. Boghești și se varsă în partea stîngă a Zeletinului, în raionul com. Boghești, pl. Zeletinul, jud. Tecuciu.

Omoricea, *sat*, făcînd parte din com. rur. Rusănești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vilcea, situat la 3 kil. de cât. Afînata, reședința comunei.

Are o populație de 361 locuitori. Cade în partea de S. a comunei și este udat de rîul Cerna și de pîrîul Omoricea.

Are o biserică de lemn, reparată la 1852.

Omoricea, *valcea*, care se varsă în rîul Cerna, pe teritoriul com. Rusănești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vilcea, după ce udă partea de S.-V. a satului cu același nume. Izvorește din coastele comunei.

Omul, *pisc*, înalt de 2508 m. d'asupra nivelului Mării-Negre, jud. Prahova și Dîmbovița, numit astfel pentru asemănarea lui cu chipul omului.

Domină toate piscurile masivului Bucegilor. De pe el se vede în Transilvania și în Romînia.

Clubul Alpin din Sibiiu a construit în vîrful piscului Omul o casă de piatră, unde escursionistul, care ar voi să doarmă noaptea pe munte, să poată găsi un adăpost.

Drumul, pentru a reveni de pe aceste regiuni, se face coborînd Valea-Cerbului. Această vale este alcătuită din șase trepte uriașe, cari, începînd de la piscul Omul, se sfîrșesc în rîul Prahova. Coborîtul trepteî de sus este foarte anevoios, apoi calea urmează admirabil pînă la pădure.

Privită de jos, Valea-Cerbului se prezintă în forma unui gigantic și sălbatic amfiteatru.

De prin toate văgăunele, unde vecînic stă zăpada ascunsă, se scurg în vale izvoraș zburdalnice, care alcătuesc nepotolita apă a Cerboaicei, care se rostogolește zgomotoasă pînă în Prahova.

Piscul Omul are trei vîrfuri; unul mai mic spre S., de pe care se văd munții Rucărului, Piatra-Craiului și Strunga; al doilea la mijloc, de pe care se vede Predealul, Temeșul și munții Brașovului; al treilea, cel mai înalt, de pe care se văd mănoasele cîmpii din Romînia pînă la București, precum și toată țara Birsei.

Omului (Balta-), *baltă*, județul Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Scorțeni, formată din izvoare.

Omului (Dealul-), *munte*, în județul Suceava, com. Broșteni, acoperit de pădure de rășinoase. Acesta e muntele care a fost vîndut de Dornenî lui Conaki, pe prețul de 2000 galbeni. (Vezî Dorna).

Omurcea, *com. rur.*, jud. și pl. Constanța, situată, pe valea Cara-Su, în partea de E. a județului, la 15 kil. spre V. de orașul Constanța, capitala districtului, și în cea de V. a plășeî, la 24 kil. spre S. de satul Cara-Murat, reședința ocoluluî.

Se mărginește la N. cu com. Ala-Capî și Caratai (pl. Medjidia); la E., cu com. Hasancea și Palazul; la S., cu com. Hasancea și Osman-Facî (pl. Mangalia); la V., cu comuna Murfatlar.

Teritoriul com. e accidentat de următoarele dealurî: Nazîrcea (96 m.), Caratai (76 m.), Duran-Bair (83 m.), Șancal (56 m.), Horoslar-Bair (51 m.), la N.; Gheorme-Bair (79 m.), Sistîrla (58 m.), prin partea centrală, la N. de satul Omurcea; Horoslar-Iol-Bair (58 m.), la E.; Omurcea (80 m.), la S.-E.; Mangala-Culac-Bair (72 m.) și Canara-Bair (70 m.), la V. Sunt acoperite cu semănăturî și fînețe. Movile sunt puține, și n'aû înălțime deosebită, afară de movila Omurcea (83 m.), la 2 kil. spre S.-E. de satul Omurcea.

Văî sunt: Cara-Su, saû Medjidia, saû Omurcea, saû Hasancea (după numele satelor, ce se află într'însa), trecînd prin mijlocul comuneî; adiacentele sale, văile: Cara-Iuc-Ceair, Mahomet-cea-Ceair-Dere și Canara Dere, pe stînga; Eschi-Deran-Ceair pe dreapta; Cioban-Dere, prelungit cu Horoslar-Alceac, precum și Caratai-Alceac, tot pe dreapta. Sunt și altele mai micî.

Suprafața totală a comuneî este de 5648 hect., din carî 169 hect. ocupate de vetrele celor două sate ce o compun (Ho-

murcea și Nazîrcea), restul împărțit între stat cu proprietarii, carî aŭ 2356 hect. și locuitorii, carî posedă 3123 hect.

Se compune din două cătune: Homurcea, reședință, în valea Cara-Su, în partea centrală a com., între dealurile Gheorme-Bair la N. și Ceșme-Culac-Bair și Omurcea la S.; Nazîrcea, în partea de N. a comuneĭ, la 7 kil. spre N. de reședință, pe valea Horoslar-Alceac, între dealurile Caratai la N. și Horoslar-Bair la S.

Populațiunea, compusă în majoritate de Turcĭ și Tătarĭ, e de 178 familiĭ, saŭ 778 suflete, din carĭ 180 contribuabilĭ.

Sunt 3 geamiĭ, 2 în cătunul Omurcea și 1 în căt. Nazîrcea, cu 2 hogĭ; o școală mixtă, condusă de 1 învățător și frecuentată de 44 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 72 pluguri, 88 care și căruțe; 6 mașinĭ de secerat, 11 grape de fier, 1 moară cu aburĭ; 5400 capete de vite, mai cu seamă oĭ și boĭ.

Comerciul, destul de activ, se face prin gara Murfatlar, la 8 kil. spre V., și constă în import de manufactură și coloniale și în export de vite cu produsul lor și de cereale.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 11824 leĭ și la cheltueli, de 2742 leĭ.

Căĭ de comunicație sunt: calea ferată Cernavoda-Constanța, ce trece prin sat, apoĭ drumurĭ comunale spre Hasancea, Murfatlar, Nazîrcea, Horoslar, Osman-Facĭ, Mahometcea, Hagi-Diuliuc, etc.

Pe teritoriul comuneĭ, la 200 m. spre N. de sat, trece valul de piatră; la 1½ kil., tot spre N., valul mare de pămînt; la 2½ kil. spre S. de sat trece valul mic de pămînt. Valul cel mare de pămînt are la 2½ kil. spre N. de sat resturile unuĭ lagăr, pe care Turcii aŭ avut o fortăreață, numită Eschi-Deran-Iol-Tabia.

Omurcea, *sat*, în jud. și plasa Constanța, căt. de reședință al comuneĭ Omurcea, situat în partea de V. a plășeĭ și cea meridională a comuneĭ, pe valea Mahometcea-Ceair-Dere. E închis la V. de dealul Ceșme-Culac-Bair; la N., de dealul Horoslar-Iol-Bair. E dominat de vîrful Omurcea (80 m.), situat la 2½ kil. spre S.-E.

Are o suprafață de 2817 hect., din carĭ 104 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și de grădinĭ, cu o populație de 445 suflete, în majoritate Turcĭ.

Treĭ valurĭ ale luĭ Traian străbat cătunul, unul prin partea meridională a cătunuluĭ, al doilea prin centrul luĭ și al treilea în partea septentrională.

Calea ferată Constanța-Cernavoda trece prin sat împărțindu-l în două părțĭ neegale, cea maĭ mare fiind la N. linieĭ.

Drumurĭ comunale vin de la satele: Hasancea, Horoslar, Nazîrcea, Ala-Capi, Murfatlar, Osman-Facĭ și Mahometcea.

Omurcea, *vîrf*, în jud. și pl. Constanța, pe teritoriul com. rur. Omurcea; are o înălțime de 80 m., cu care domină satele Omurcea (la 1½ kil. spre N.-V.), Hasancea (la 1½ kil. spre N.-E.); calea ferată Cernavoda-Constanța (la 1 kil. spre N.); două valurĭ ale luĭ Traian (unul spre N., la 1 kil. și al doilea spre S., tot la 1 kil.); e situat în partea vestică și puțin sudică a plășeĭ și cea estică a comuneĭ; e acoperit cu verdeață.

Onaca, *deal*, se întinde în partea de S. a satuluĭ Bouși, com. Solești, pl. Crasna, jud. Vasluiu, prelungindu-se de la V. satuluĭ spre S.

Oncești, *com. rur.*, în jud. Tecuciu, pl. Stănișești, situată la N. județuluĭ, la 75 kil. de Tecuciu. Este formată din 10 cătune: Bărboasa, Dealul-Perjuluĭ, Gorgheștĭ, Lozinca, Taula, Tarnița, Tomozeĭ, Oncești-Noĭ, Oncești-Vechĭ și Valea-Bouluĭ.

Are o populație de 663 familiĭ, saŭ 1470 suflete, din carĭ 648 contribuabilĭ, locuind în 624 case; 4 bisericĭ: în Bărboasa, Tomozeĭ, Oncești-Noĭ și Tarnița, deservite de 3 preoțĭ și 6 cîntărețĭ; 3 școlĭ mixte: una în Oncești-Vechĭ, a doua în Oncești-Noĭ și a treia în Tarnița, frecuentate de 132 copiĭ.

Teritoriul com. este de 7955 hect. și 21 ariĭ.

Vite: 69 boĭ, 562 vacĭ, 7 taurĭ, 56 caĭ, 56 țepe, 15 armăsarĭ, 3 bivolĭ, 1385 oĭ și 16 capre.

Întinderea terenuluĭ cultivabil e de 7258 hect., 90 ariĭ.

Vatra satelor ocupă 1005 hect. Răzeșiĭ aŭ o suprafață de 3736 hect., 85 ar.; clăcașiĭ, 382 hect.; iar statul și proprietariĭ, 2840 hect., 11 ariĭ.

Locuitoriĭ posedă: 46 pluguri de fier, 266 de lemn; 1 mașină de treerat, 1 de bătut porumb, 4 de vînturat, 12 cazane de făcut rachiŭ, 8 morĭ de apă și 15 de vînt.

Budgetul com. e la venituri de 3937 leĭ, 95 banĭ, iar la cheltueli, de 3760 leĭ.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

E brăzdată de dealurile: Perjul, Oncești, Lazul și Gorgheștĭ, și străbătută de riul Berheciul și de maĭ multe pîrîiașe, carĭ se varsă în Berheciŭ.

Șoseaua județeană o unește cu com. Godinești și merge până în Dealul-Perjuluĭ, de unde se desparte în maĭ multe drumurĭ naturale, ducînd la satele dimprejur și la N.

Se mărginește la N. cu jud. Bacău; la S., cu com. Negulești; la E., cu com. Godinești și la V. cu com. Stănișești.

Această comună, fiind deluroasă și în mare parte acoperită cu pădurĭ seculare, a fost adăpostul oamenilor prigoniți de împrejurărĭ. Ĭĭ se așezaŭ în aceste pădurĭ făcîndu-șĭ locuințe și în urmă deveneaŭ stăpînĭ. Așa ne întîmpină numirĭ ca: Curătura-Grosuluĭ, Poiana-luĭ-Antohe, etc. Din aceste familiĭ s'a format satele dimprejur. Se zice că pe moșia satuluĭ Tarnița, a fost un sat vechiŭ care s'a distrus de administrația mănăstirei Răchitoasa. Astăzĭ nu se văd de cît urmele unuĭ drum, care trece prin pădure și care se numește Drumul-Potecei. Locul unde a fost satul se numește Valea-Cișmeleĭ.

Onceștĭ, saŭ **Bratul-Oncescu**, *sat*, jud. și plaiul Dîmbovița, căt. com. Gemenea.

Onceștĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Profa, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Onceștĭ, Onceasca, saŭ **Coșoveni**, *cătun*, jud. Vlașca.

Onceștĭ, *moșie*, nelocuită, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., pe lîngă satul Butnărești.

Onceștĭ-Noĭ, saŭ **Lazul**, *sat*, situat în partea de N. a com. cu același nume, jud. Tecuciŭ. Are o populație de 115 familiĭ, saŭ 493 suflete; o școală, frecuentată de 57 copiĭ; o biserică, cu hramul Adormirea Maicei Domnuluĭ, făcută la 1792, pe locul uneĭ alteia care se construise la 1772, biserică care s'a rezidit la 1834.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

Onceștĭ-Vechĭ, *sat*, făcînd parte din com. Onceștĭ, pl. Stănișeștĭ, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta de E. a Dealuluĭ-Medelenilor, pe malul drept al Berheciuluĭ.

Are o populație de 58 familiĭ, saŭ 190 suflete, din carĭ 42 contribuabilĭ, locuind în 48 case; o școală, înființată la 1872 și frecuentată de 62 copiĭ.

Locuitorĭĭ sunt vechĭ răzeșĭ. Teritoriul satuluĭ este de 1129 hect.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Onciul, *sat*, format din foștĭ clăcașĭ împroprietăriți, în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Slivna, maĭ jos de reședința comunală, tot pe Valea-Slivneĭ, cu 26 familiĭ, saŭ 116 suflete.

Onciul, *moșie* particulară, de 500 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Slivna.

Oneaga. Vezĭ Slobozia-Secătura, comună, în jud. Botoșani, pl. Coșula.

Oneasca, *trup din moșiile* locuitorilor, jud. Telcorman, com. Urlueni.

Oneasca, *vale*, începînd din Valea-Seacă, com. Corodul, pl. Birladuluĭ, jud. Tecuciŭ; continuă spre S. pînă pe teritoriul com. Bărcea.

Oneguța. Vezĭ Lîngurarilor (Pîrîul-), com. Slobozia-Secătura, jud. Botoșani.

Onești, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, așezată în valea de pe dreapta Trotușuluĭ și în valea celor doĭ afluențĭ aĭ sĭĭ: Oituzul și Cașinul, în cursul lor inferior.

Se compune din 4 cătune: Onești, reședința, așezată pe dreapta Trotușuluĭ, în apropiere de confluența celor-l'alte două rîurĭ; Filipești, pe apa Oituzuluĭ; Răcăuțul și Buciumĭ, pe pîrîurĭ tributare rîuluĭ Cașinul.

In Condica Liuzilor găsim Onești, a Căminaruluĭ Constantin Aslan; iar Filipeni și Răcăuțul, sunt răzășeștĭ. Locuitorĭĭ de aci sunt răzeșĭ din timpul luĭ Ștefan-cel-Mare.

Aci se găsesc niște zidurĭ pe un șes, în partea pe E. a com. numit Siliștea-Maluluĭ.

E înconjurată de dealurile: Perchiul, spre N.-E.; Buciumi și Ciuciurul, spre S. și de treĭ ape. Are o poziție strategică pentru operațiunĭ militare. Aci generalul Moller s'a ciocnit cu Rușiĭ la 1848.

Poziția sa bună, la locul de întîlnire a 4 rîurĭ și a 3 căĭ naționale, a făcut pe locuitorĭ de aŭ ales această comună pentru tîrgurĭ, care se țin de 6 orĭ pe an: la Sf. Paraschiva, Ziua-Crucĭĭ, Sf. Mihaĭl și Gavrĭl, Duminica-Tomiĭ, Duminica-Mare și la Sf. Petru și Pavel.

Se mărginește la N. cu com. Rîpile și Brătila; la V., cu com. Bogdănești și Tîrgul-Trotușul; la S., cu com. Bogdana și la E., cu com. Rîpile.

Are o populație de 893 familiĭ, saŭ 3468 suflete, din carĭ 749 contribuabilĭ, locuind în 809 case; 3 școale, 2 de băeți, una în satul Onești, funcționînd de la 1866; a doua, în satul Buciumi, funcționînd de la 1870, și a treia de fete, în satul Onești, funcționînd de la 1870,

(3617. Marele Dicționar Geografic. Vol. IV.

tus-trele frecuentate de 43 copiĭ; 6 biserici, din carĭ 5 ortodoxe, 2 în cătunu. Buciumi și cîte una în cele-l'alte cătune, deservite de 4 preoți și 8 cîntăreți și a 6-a catolică, în satul Onești, deservită de un preot.

Sunt 14 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 233 locuitorĭ, cu 765 fălcĭ și 40 prj. pămînt în țarină.

Teritoriul com. are o întindere de 5000 hect. Pădurile Cuciurul, Buciumi, etc., ocupă aproape 450 hect.

Proprietarĭ marĭ sunt: Al. Iurașcu și moștenitoriĭ lui D. Iurașcu, a căror moșie cu pădurĭ cu tot, ocupă aproape 700 hect.

Totalul pămînturilor de cultură e de 1830 hect.

Pe apa Cașinuluĭ se găsește o moară în bune condițiunĭ.

Viile sunt pe o întindere de 51,56 hect. După controalele diviziei filoxerice (1891), viea lucrătoare are 107 3/4 hect.

Vite sunt: 135 caĭ, 1555 vite marĭ cornute, 25 capre, 1044 oĭ și 665 porcĭ.

Stupĭ cu albine sunt 134.

Budgetul com. e la venitурĭ de leĭ 31759, banĭ 10 și la cheltuelĭ, de leĭ 7708, banĭ 90.

Comuna este străbătută de calea ferată Adjud-Ocna, avînd stația Onești, în jos de confluența Cașinuluĭ și un pod mare pe rîul Trotușul, de calea națională Onești-Pasul-Oituzuluĭ, precum și de cele care duc la Tîrgul-Ocna și la Tîrgul-Valea-Rea.

Distanțele: la Bacău, capitala districtuluĭ (49 kil.); la Tîrgul-Ocneĭ, reședința plășeĭ (14 kil.); la com. Ripile (7 kil.); la com. Bogdănești (8 kil.); la com. Bogdana (14 kil.); și la com. Tîrgul-Trotușul (9 kil.).

Onești, *sat*, jud. Bacău, pl. Trotușul, și reședința comuneĭ cu acelașĭ nume, situat pe malul drept al Trotușuluĭ, pe un loc șes, înconjurat de treĭ părțĭ cu ape. La marginea de E. a satuluĭ curge Cașinul, iar la cea de V., Oituzul, ambele vărsîndu-se în Trotuș în acest loc. Dincolo de Trotuș, Valea-Tazlăuluĭ-Mare se împreună cu văile rîurilor maĭ sus menționate, în fața Oneștilor.

Are o populație de 349 familiĭ, saŭ 1560 suflete; 2 școlĭ: una de băeți și una de fete, frecuentate de 16 băeți și 11 fete; 2 bisericĭ: una ortodoxă, cu 1 preot și 1 cîntăreț, clădită de fostul proprietar al moșieĭ Onești, Al. Ceaur-Aslan, la 1843; alta catolică, cu 1 preot, clădită de locuitorĭ la 1854; 8 cîrciumĭ.

Vite: 56 caĭ, 655 vite marĭ cornute și 277 porcĭ.

Aicĭ se țin 6 bîlciurĭ în timpul anuluĭ. Pe teritoriul acestuĭ sat, dincolo de apa Cașinuluĭ, se află stația de drum de fer Onești, la care duce șoseaua națională, trecînd podul peste Cașin.

Onești. Vezĭ Slobozia-Oancea, sat, jud. Covurluiŭ.

Onești, *sat*, în partea de N.-V. a com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași, situat pe valea pîrîuluĭ Miletinul, avînd o populație de 143 familiĭ, saŭ 647 suflete, între carĭ se numără și locuitoriĭ din satul Plugarĭ, ce este peste pîrîul Miletinul în fața Oneștilor și cu care formează aproape un trup.

Are o biserică vechie, reparată în 1878, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarc; 1 moară de apă și 1 de aburĭ, precum și casele proprietățeĭ.

Vite: 938 vite marĭ cornute, 46 caĭ, 2630 oĭ, 3 capre și 215 rîmătorĭ.

Onești, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Lălești, spre N. de satul Lălești. Are 41 locuitorĭ și 10 case.

Onești, *stație de drum de fier*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Onești, pe linia Adjud-Tîrgul-Ocna, pusă în circulație la 1884, Iunie, lîngă podul drumuluĭ de fer pe Trotuș, pe care trece trenul cînd ese din stație, mergînd spre Tîrgul-Ocna. Se află între stațiile Căiuțul (14.2 kil.) și Tîrgul-Ocna (12.6 kil.). Venitul acesteĭ stațiĭ, pe anul 1884, a fost de leĭ 16692, banĭ 95; iar pe anul 1896, a fost de leĭ 105559, banĭ 88. Stația este așezată d'a stînga linieĭ, spre N.-E. de satul Onești și pe malul drept al Trotușuluĭ. Atitudinea d'asupra nivelului Mărĭĭ este de 199.76 m.

Onești, *subdivizie a cătunului* Rugineni, com. Cavadinești, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Onești, *moșie*, jud. Bacău, plasa Trotușul, de pe teritoriul comuneĭ Onești.

Onică, *vale* și *pîrîŭ*, formate din întrunirea maĭ multor izvoraș de pe lîngă satul Tîngujeĭ, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, avînd direcțiunea spre S. V. și vărsîndu-se în pîrîul Șacovățul, pe șesul Mîndra.

Oniceni, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Fundul, spre S.-E. de orașul Roman, la 28 kil. de el și la 20 kil. de reședința plășeĭ. Este așezată pe un teren accidentat, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bîrladul.

Se compune din satele: Ciorneiul, (Cotul-lui-Ciorneiŭ), Fun-

dul-Oceĭ, Linseşti, Lunca, Mărmureni (Saca), Naĭman (Oniceniluĭ-Naĭman), Oniceni, Pietrosul, Pustieta, Săcătura, Solca şi Valea-luĭ-Ene, cu reşedinţa comuneĭ în satul Oniceni.

Are o populaţie de 391 familiĭ, saŭ 1621 suflete, din carĭ 394 contrib., locuind în 409 case; 3 biserice: una de zid şi două de lemn.

Budgetul com. e la venituri de 4328,69 leĭ şi la cheltueli, de 3455 leĭ.

Sunt 2947 vite marĭ cornute.

Oniceni, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, spre S.-E. de oraşul Roman, la 28 kil. de el şi la 20 de reşedinţa plăşeĭ, pe pîrîul Valea-luĭ-Ene.

Are o populaţie de 51 familiĭ, saŭ 189 suflete, din carĭ 67 contribuabilĭ, locuind în 50 case; o biserică de lemn.

Este reşedinţa comuneĭ Oniceni.

Sunt 312 vite marĭ cornute.

Se lucrează căruţe şi roate.

Se maĭ numeşte şi Oniceni-Răzăşĭ saŭ Dodiţeşti.

Oniceni, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Uideşti, străbătut de pîrîul cu acelaşĭ nume.

Are o populaţie de 124 familiĭ, saŭ 535 suflete, locuind în 134 case; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită de foştiĭ proprietarĭ Moruzzi, deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ.

Şcoala din Forăşti serveşte şi acestuĭ sat.

Vatra satuluĭ ocupă 16 fălcĭ.

Moşia e proprietatea moştenitorilor luĭ Beriş Last, fostă a Marieĭ Negri-Moruzzi. Are 447 fălcĭ, din carĭ 350 cultivabile, 50 fălcĭ fînaţ, şi restul prea puţin productiv.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt 53 pălmaşĭ şi 37 codaşĭ; improprietăriţĭ 4 cu cîte 12 prăjinĭ, stăpînesc 320½ fălcĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Forăşti (3½ kil.) şi la Drăguşeni (4 kil.).

In 1803, Oniceni, a Spătaruluĭ Grigore Başotă, număra 72 liuzĭ, plătind 1261 leĭ bir anual, fiind şi 2 liuzĭ de ceĭ lără bir. («Uricarul», de T. Codrescu, vol. VII, p. 251).

Oniceni. Vezĭ Boscoteni, judeţul Suceava.

Oniceni-luĭ-Ene. Vezĭ Valea-luĭ-Ene, sat, jud. Roman, în pl. Fundul, com. Oniceni.

Oniceni-luĭ-Naĭman. Vezĭ Naĭman, sat, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni.

Oniceni-Răzeşĭ. Vezĭ Oniceni, sat, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni.

Onişcani, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., la S. de oraşul Roman, la 15½ kil. de el şi la 14½ kil. de reşedinţa pl. Este aşezată pe şes şi formată din tîrguşorul Onişcani şi satele: Aldeşti, Boanţa, Cornești, Hărleşti, Onişcani şi Şerbăneşti, cu reşedinţa com. în tîrguşorul Onişcani.

Are o populaţie de 266 familiĭ, saŭ 911 suflete, din carĭ 266 contribuabilĭ, locuind în 170 case.

Budgetul com. e la venituri de leĭ 3309,50 şi la cheltueli, de leĭ 3306.

Este legată cu oraşul Roman prin şosea.

Onişcani, *tîrguşor*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Onişcani, pe şoseaua naţională Bacăŭ-Roman, la S. de oraşul Roman, la 15½ kil. de el şi la 14½ kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Este aşezat pe şes. Are o populaţie de 41 familiĭ, locuind în 19 case.

Face puţin comerciu cu cereale, vite şi lucrurĭ alimentare.

Este reşedinţa com. Onişcani.

Onişcani, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Onişcani, spre E. de tîrguşorul Onişcani şi lîngă dînsul, pe malul drept al rîuluĭ Siretul.

Are 35 familiĭ, saŭ 118 suflete, locuind în 30 case.

Se lucrează aci frînghiĭ.

Sunt 61 capete vite marĭ.

Onofrei, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Budăile, com. Văscani, jud. Suceava.

Onţeni, *sat*, aşezat pe Valea-Grajduluĭ, în partea de S.-E. a com. Mănăstireni, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 2727 hect. şi o populaţie de 170 familiĭ, saŭ 388 suflete, din carĭ 187 contribuabilĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 24 şcolarĭ; un iaz, format de pîrîul Puturosul.

Vite: 428 boĭ şi vacĭ, 113 caĭ, 1830 oĭ, 6 capre, 4 bivolĭ şi 270 porcĭ. Locuitoriĭ posedă 20 stupĭ cu albine.

Sunt 4 circiumĭ, 4 comercianţĭ şi 4 meseriaşĭ.

Onţenilor (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Botoşani, pe moşia Onţeni, în partea de E. a com. Mănăstireni, trece prin com. Gorbăneşti.

Opanezul, *pichet de graniţă*, cu No. 8, în jud. Constanţa, situat pe teritoriul com. rur. Esechioĭ, pe o înălţime a dealuluĭ

Șaban-Bair, aproape de începutul văeĭ Șaban-Ceair, lîngă drumul cel mare Silistra-Varna, pe care-l domină pe o bună întindere.

Opăriți, *com. rur.*, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Numele acesta i s'a dat de la 1860. In vechime purta numele de Vitioara și de Poiana Copaciuluĭ.

Se zice că s'a înființat cam pe la anul 1623, stabilindu-se aci cîte-va familiĭ venite de prin munțĭ și alte părțĭ, carĭ s'aŭ ocupat cu cultura vieĭ.

Este situată pe dealurile: Predealul, Bubicescul și Dogarul și pe văile: Opăriți, Vitioara și Poiana-Copaciuluĭ, la 35 kil. de capitala județuluĭ și la 7 kil. de a plășeĭ.

Se compune din 3 cătune: Opăriți, situat în partea de E.; Vitioara, în centru și Poiana-Copaciuluĭ, în partea de V. a com., avînd toate o populație de 358 familiĭ, saŭ 1340 suflete, din carĭ 243 contribuabilĭ, locuind în 358 case.

Are două bisericĭ: una în cătunul Opăriți, fondată în anul 1852, de Polcovnicul Moise Mîrzescu, Dincă Gogulescu și George Mateescu și a doua în cătunul Vitioara, fondată în anul 1841, ambele deservite de 2 preoțĭ; o școală, frecuentată de 54 copiĭ.

Afară de agricultură, locuitoriĭ se mai ocupă cu dulgheria și butăria.

La 1864, s'aŭ împroprietărit 264 locuitorĭ pe moșiile: Radu-Vodă, Horezul, Mitropolia și Zoe Filipescu, din care lĭ s'aŭ dat 816 hect. Eĭ posedă: 5 caĭ și iepe, 93 vacĭ, 23 capre, 487 oĭ și 312 porcĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafață de 1362 hect.

In localitățile numite La-Baia și Sărari, sunt izvoare de apă minerală, ce conțin sare și pucioasă.

In termen mediŭ se fabrică anual aci cam 619 hectol. țuică și 496 hectol. vin.

Păcură, care se exploatează, este multă în cătunul Poiana-Copaciuluĭ.

In com. se găsesc mulțĭ pomĭ roditorĭ: merĭ, perĭ, duzĭ, cireșĭ, nucĭ și gutuĭ.

Comerciul se exercită în comună de 4 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venițurĭ de 4145 leĭ și la cheltuelĭ, de 3638,84 leĭ.

Comuna este străbătută în tot lungul săŭ, de la V. către E., de o șosea, care duce spre V. pînă în orășelul Văleni-de-Munte, iar spre E. pînă în com. Surani. Din șoseaua principală se despart spre N. și S. alte drumurĭ secundare, ce duc în diferite părțĭ ale comuneĭ, și tot de odată leagă Opăriți, spre N., cu com. Predealul și cătunul Valea-Garduluĭ și spre E., cu com. Păcureți și Gornetul-Cuib.

E străbătută de dealurile: Predealul (cu vîrful Pisica), Bobicești (cu vîrfurile Dogarul și Măclanul), Moreni și Slavul.

E udată de pîraiele: Copăceni, Valea-Stupineĭ, Cîlnăul, Sărățelul și Valea-Adîncă, toate acestea unindu-se sub poalele vîrfuluĭ Baia și purtînd d'aci încolo numele de Sărățelul în care se mai varsă gîrla Nucetul, care, în dreptul com. Păcureți, primește numele de Tulburea.

Se mărginește cu comunele: Gornetul-Cuib și Păcureți, la S.; rîul Teleajenul, la V.; com. Surani, la E. și com. Predealul, la N.

Opăriți, *sat*, făcînd parte din com. rur. Opăriți, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Opăriți, *deal*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul, com. Opăriți, pe care se cultivă 71½ hect. vie.

Opăriți, *pîrîŭ*, izvorește din poalele dealuluĭ Slavul, com. Opăriți, plaiul Teleajenul, jud. Prahova; curge spre V., și, la poalele dealuluĭ Baia, se varsă în gîrla Sărățelul, tot în raionul com. Opăriți.

Opăriți-de-la-Ulmi, *numire ce se dă din vechime unuĭ pîrĭ din moșia* Berendeasca, jud. Buzăŭ, com. Țintești.

Opătești, *cătun*, jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Bleici. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot și un cîntăreț.

Opcina, *munte*, în jud. Suceava, com. Neagra-Șaruluĭ.

Opcina-Ciumernii, *munte*, în jud. Suceava, comuna Mălini, avînd 1080,7 m. altitudine de la nivelul Mării. Formează hotarul Țăreĭ din spre Bucovina. Pe coasta acestuĭ munte s'a instalat prima linie funiculară din țară, inaugurată în anul 1892, și care servă la exploatarea pădurilor de pe Domeniul Coroaneĭ: Mălini.

Opcina-Goii, *munte*, în jud. Suceava, com. Broșteni.

Opcina-Rațeĭ, *munte*, în jud. Suceava, com. Broșteni.

Opcina-Rea, *munte*, în jud. Suceava, pe vîrful căruia se află hotarul între com. Broșteni, Mălini și Bucovina, avînd 1295,7 m. altitudine de la nivelul Mării.

Opcina-Stejaruluĭ, *munte*, jud. Suceava, com. Fărcașa.

Opcina-Şuvărăţeleĭ, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini.

Opcina-Varniţeĭ, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini.

Opcioara, *munte*, între com. Dorna şi Broşteni, jud. Suceava.

Opinca, *baltă*, pe şesul Jijieĭ, jud. Fălciu, pl. Podoleni, com. Isaia, formată din vărsarea rîuluĭ Jijia.

Opinceĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Iaşi, pl. Codrul; se întinde din Dealul-Păunuluĭ spre N. şi, unindu-se cu Dealul-Murguluĭ, formează o înfundătură, numită Valea-Tomeştilor, unde e aşezat satul Tomeşti; este acoperit cu vii şi livezi.

Opleşata, *munte*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Opleşata, *munte*, acoperit cu pădure seculară, com. rur. Ilovăţul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Oporelul, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Oltul-d.-j., compusă din 5 cătune: Preoteşti, Oporelul, Bria-Mică, Bria-Mare şi Corbul, cu o populaţie de 1123 locuitorĭ, din carĭ 262 contribuabilĭ, locuind în 280 case.

Este situată pe valea gîrleĭ Tesluiul, la 25 kil. de reşedinţa judeţuluĭ şi la 18 kil. de plăşeĭ. La început, comuna a fost situată pe valea Oporelul, un afluent al Tesluiuluĭ, dar la 1836, în timpul domnieĭ luĭ Alex. Ghica, a fost strămutată pe gîrla Tesluiul. In vechime, com. Oporelul forma o comună numaĭ cu cătt. Preoteşti; iar de la 1856 s'a întrupat la ea şi com. Beria, compusă din cătt. Beria-Mare, Beria-Mică şi Corbul, primind toate numirea de Oporelul.

Are 2 biserici, una în cătt. Oporelul, şi a doua, în cătt. Beria-Mare, zidită la 1842, de Cîr-Serdar Deleanu şi soţia sa, Elena, deservite de 2 preoţĭ; o şcoală, frecuentată de 43 copiĭ.

Afară de agricultură, parte din locuitorĭ se ocupă şi cu dulgheria. Produsul munceĭ lor îl desfac la oraşul Slatina.

Locuitorĭĭ din cătt. Oporelul sunt moşneni; ceĭ din cele-l'alte cătt., în număr de 72, s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd lĭ s'aŭ dat 290 hect. din moşiile Preoteşti, Beria-Mică, Beria-Mare şi Corbul, foste ale statuluĭ.

Vite sunt: 26 caĭ, 63 ĭepe, 618 boĭ, 322 vacĭ, 17 capre, 4670 oĭ şi 413 porcĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 3645 hect.

Inul se cultivă pe o scară foarte întinsă.

Pămîntul e prielnic la orĭ-ce cultură. Dintre pomĭ roditorĭ, sunt: merĭ, perĭ, duzĭ, cireşĭ şi nucĭ.

Comerciul se exercită de 5 cîrciumarĭ.

Veniturile com. se urcă la 3208 leĭ anual, şi cheltuelile, la 3199 leĭ.

Pe teritoriul com. sunt: şoseaua judeţeană Slatina-Casa-Vechĭe şi Slatina-Gura-Bouluĭ, care, din coasta Topologuluĭ (jud. Argeş) şi pănă la Turnul-Măgurele, poartă numirea de Drumul-Oaeĭ.

In raionul com., spre E., se află: Măgura-luĭ-Tănase, care servă de hotar între moşia Oporelul, proprietatea d-luĭ C. Fortunatu şi moşia moşnenilor Oporenĭ, şi măgura Gura-Lintești, spre E., care servă de hotar între moşia Preoteşti, proprietate a d-luĭ Simion Dimcea şi moşia moşnenilor Oporenĭ.

E brăzdată de dealurile: Dealul-luĭ-Pană, Purainici, Lintești, (la E.), Viea-Popeĭ, Piscul-Corbuluĭ, Căldăruşa, Ripa-luĭ-Ivan, ş. a.

E udată de văile: Valea-Oporeluluĭ, Ionaş, Beria, Burciuleasa, Olăreasa şi de gîrla Tesluiul.

Oporelul, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Are o populaţiune de 460 locuitorĭ şi o biserică. Locuitorĭĭ sunt moşnenĭ.

Oporelul, *deal*, în raionul com. Oporelul, pl. Oltul-d.-j., judeţul Olt, pe care se cultivă 4 hect., 25 arĭĭ vie.

Oporelul, *vale*, jud. Olt, izvoreşte din moşia Rădeştilor, trece pe lîngă Gura-Lintești, Ripa-Popiĭ-luĭ-Ghiţă, pl. Oltul-d.-j.; curge întîiŭ spre E., apoĭ spre V. şi se varsă în gîrla Tesluiul. Pe această vale era aşezată com. Oporelul, pănă la 1836, cînd s'a aşezat pe gîrla Tesluiul.

Oprăneşti, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Husnicioara.

Oprea (Movila-luĭ-Moş-), *movilă*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, de pe teritoriul comuneĭ rurale Cochirleni; are o înălţime de 107 metrĭ şi domină satul Cochirleni, lacul Cochirleni, balta Cara-Su, două valurĭ ale luĭ Traian, care trece: unul pe la N. şi altul pe la S., foarte aproape de ea, drumul comunal Ivranes-Cochirleni şi Ivranes-Cernavoda, precum şi Valea-Mare, care se întinde la N. săŭ; este situată în partea de V. a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, la 1 kil. spre S. de balta Cara-Su şi la 3 kil. spre E. de satul Cochirleni; este artificială şi acoperită cu verdeaţă.

Opreşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Stîlpeni, pl. Rîurile, jud. Muşcel. Are o populaţie de 302 locuitori.

Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Tîrgul. Pe la E. satuluĭ, trece calea ferată Goleşti-Cîmpulung şi şoseaua judeţeană Piteşti-Cîmpulung-Frontieră.

Oprică, *movilă*, jud. Brăila, la 3 kil., spre N.-E., de satul Roman, pe teritoriul com. Cotul-Lung. Aci a fost o tîrlă cu acest nume.

Oprii (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzău, com. Lopătari; izvoreşte din vîrful munteluĭ Chilmiziul; se uneşte cu Izvorul-Furuluĭ la lunca Odoboaia şi, împreună, dau naştere rîuluĭ Slănicul.

Oprii (Valea-), *vale*, cu direcţia de la V. la E.; trece pe la N. de com. Jieni, jud. Romanaţi, şi se termină în Valea-Oltuluĭ.

Oprişeneşti, *sat*, jud. Brăila, la 6 kil. spre N.-E.; de satul Perişorul, înfiinţat la 1859.

Are 21 case, cu 24 familiĭ, saŭ 100 suflete.

Locuitorii posedă: 64 caĭ, 153 vite marĭ cornute, 197 oĭ şi 60 rîmătorĭ.

Oprişeni, *com. rur.*, situată la N.-V. de Fălticeni şi lîngă acest oraş, în pl. Moldova-d.-s., jud. Suceava. Se mărgineşte spre S.-E. cu comunele Baia şi Fălticeni; spre V., cu Rădăşeni şi spre N., cu comunele Pleşeşti şi Bucovina. In 1875—1876 era alipită la Rădăşeni; iar de atuncĭ formează comună a parte. Are forma unuĭ patrulater neregulat, înclinat spre N.-E. (albia Şomuzuluĭ Mare).

Se compune din satele Oprişeni, Buciumeni şi Fălticeni-Vechĭ, cu reşedinţa în satul de la care şi-a luat numele.

Are o populaţie de 195 familiĭ, saŭ 829 suflete, din carĭ 255 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3186 leĭ, 51 banĭ, şi la cheltuelĭ, de 3130 leĭ, 90 banĭ.

Vite: 42 caĭ, 100 boĭ, 62 vacĭ, 250 oĭ şi 185 porcĭ. Altitudinea com. de la nivelul Mărĭĭ variază între 335—345 m. E udată de Şomuzul-Mare, care formează pe teritoriul acesteĭ com. Iazul-Călugăruluĭ, şi de pîraĭele Buciumeni, Oprişeni şi Fundoaia.

Suprafaţa teritoriuluĭ com. e de 533 fălcĭ, din carĭ 498 fălcĭ cultivabile, 32 fălcĭ fînaţ şi $1\frac{1}{2}$ fălcĭ huceag.

In com. Oprişeni, la 250 m. de barlera Suceava a oraşuluĭ Fălticeni, se află o fabrică de bere; o fabrică de cărămidă; o moară a Statuluĭ, numită Moara-Călugăruluĭ.

La hotarul comuneĭ din spre Baia se află o mocirlă despre care se zice că ar fi ascunzînd unele din rămăşiţele vitejilor căzuţĭ în lupta de la Baia, dintre Ştefan-cel-Mare şi Mateĭ Corvin.

Oprişeni, saŭ **Fundoaia**, *sat*, în jud. Suceava, pe moşia şi în comuna cu acelaşĭ nume. Aşezat pe coasta dealuluĭ Cornești şi ambele ţărmurĭ ale pîrîuluĭ Fundoaia. Are 81 case, cu 80 familiĭ, saŭ 385 suflete, din carĭ 113 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1855, cu osîrdia arendaşuluĭ Vasile Canta, dar cu banĭĭ mănăstireştĭ, opriţĭ din arenda moşieĭ şi deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, înfiinţată în 1890, frequentată de 28 copiĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 92 fălcĭ.

Moşia, fostă a mănăstireĭ Slatina, e acum a locuitorilor, dobîndită în urma împroprietărĭrilor şi a cumpărăreĭ în loturĭ.

In 1864, s'aŭ împroprietărit 2 fruntaşĭ, 50 pălmaşĭ şi 19 codaşĭ cu 206 fălcĭ; 24 locuitorĭ şĭ-aŭ cumpărat cîte un lot mic, conform noueĭ legĭ.

In vatra satuluĭ sunt foarte bune cariere de nisip, ce servesc mai tuturor clădirilor ce se fac în Fălticeni.

Aproape fie-care săteanu îşi are livada sa cu arborĭ roditorĭ, ceĭ maĭ mulţĭ altoiţĭ, şi o grădină de legume, pe care le desface în Fălticeni.

Drumurĭ principale sunt: La Fălticeni, de care n'o desparte de cît barlera, la Rădăşeni (2 kil.) şi la Buneşti (4 kil.).

In 7038 (1530), August 22, printr'un ispisoc de la Petru-Vodă, se întăreşte stăpînirea Mitropolieĭ Moldoveĭ pe «pol sat Oprişani, partea de jos, cu morĭ în Şomuz, ce este danie de la Portarul Onufreĭ Barnowschi». Iar prin alt ispisoc din 7088 (1580), Iulie 20, de la Iancu-Voevod, se dă Mitropolieĭ şi ceal'altă parte «pol sat Oprişani». (Ist. Mitrop. Mold. şi Suc., p. 20).

In 1803, Oprişeni număra 35 liuzĭ, plătind 656 leĭ bir anual («Uricarul» de T. C., Vol. VII, p. 253).

In 1822, găsim că Oprişeni devenise proprietatea mănăstireĭ Statina. (Ist. Mitrop. Mold., p. 396 şi 397).

Oprişeni-de-Jos. Vezĭ Oprişeni-d.-s., *sat*, jud. Iaşi.

Oprişeni-de-Sus cu Oprişeni-de-Jos, *sate*, în jud. Iaşi, pl. Braniştea, com. Ţutora. Formea-

zã un trup, situat pe malul drept al Prutuluĭ, maĭ în jos de satul Țuțora.

Are o populație de 114 familiĭ, saŭ 469 suflete; o biserică, fondată la 1856, de Mitropolitul Veniamin, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh.

Vite: 466 vite marĭ cornute, 768 oĭ, 101 caĭ și 370 rîmătorĭ.

Oprișești, *sat*, făcînd parte din com. Burdusaci, pl. Stănișești, jud. Tecuciŭ. Situat în partea de V. a com., pe coasta dealuluĭ cu acelașĭ nume, la 2 kil. de reședința com., care e în Burdusaci.

Are o populație de 110 familiĭ, saŭ 393 suflete; 3 bisericĭ: una cu hramul Sfinților-Apostoli, situată pe un loc înalt, la V., zidită de Episcopul Roman-Ionichie la 1759, după-cum se vede din inscripția ce se găsește d'asupra ușeĭ bisericeĭ și care s'a reparat de locuitorĭ la 1839; a doua, cu hramul Sf. Gheorghe, zidită la 1874 de Iancu și Petrache Zota, proprietarĭ în sat; a treia, situată pe Dealul-Mare, la E., făcută de locuitorĭ în 1872, în locul unde a maĭ fost alte 2 bisericĭ, una făcută la 1680 și alta maĭ înainte. Această biserică este cea maĭ vechĭe biserică din sat. Aci se află și cimitirul.

Satul e străbătut de pîrîul Gunoaia, ce se unește cu Oprișești; de un drum ce vine din șoseaua națională. Satul este vechiŭ. De acĭ s'a trimis Muzeuluĭ din București cîte-va zapise din anul 1660, ce s'aŭ găsit la locuitorĭ.

Locuitorĭĭ sunt vechĭ răzeșĭ și stăpînesc tot teritoriul cătunului, care e de 1129 hect.

Oprișești, *pîrîiaș*, în jud. Tecuciŭ; izvorește din Dealul-Oprișești; curge în direcția V.-E. prin mijlocul satuluĭ cu acelașĭ nume, și se varsă în pîrîul Gunoaia, în satul Oprișești, com. Burdusaci.

Oprișești, *rîpă*, jud. Tecuciŭ, în partea de V. a dealuluĭ cu acelașĭ nume; se întinde în direcția E.-V. pînă în Pojorîta, la S. de satul Crăești, com. cu acelașĭ nume.

Oprișița, *sat*, în partea de S.-V. a com. Laza, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, așezat pe coasta dealuluĭ Mărineasa și pe valea Oprișițeĭ.

Teritoriul satuluĭ are o suprafață de 700 hect., din carĭ 273 hect. sunt ale locuitorilor, care aŭ și 15 hect. vie.

Are o populație de 119 familiĭ, saŭ 485 suflete; o biserică, făcută de Arhimandritul Nilu la 1848 și restaurată de locuitorĭ la 1857, deservită de 1 preot și 2 eclesiarhĭ; o moară cu apă; 3 cîrciumĭ.

Moșia aparține statuluĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 8 plugurĭ și 8 care cu boĭ, 2 plugurĭ și 3 căruțe cu caĭ; 90 vite marĭ cornute, 24 caĭ, 500 oĭ, 10 capre, 80 rîmătorĭ; 60 stupĭ cu albine.

Oprișoreni (Moșneni-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia moșnenilor Oprișorenĭ, pendinte de com. Surani, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Oprișorul, *com. rur.* și *sat*, jud. Mehedinți, pl. Cîmpul, situată la marginea jud. despre județul Dolj și așezată pe coastele a două dealurĭ și pe o vale, avînd o poziție ridicată, care îĭ procură o climă bună.

Se mărginește la E. cu cătunul Crungul, ce aparține com. Verbița, din jud. Dolj; la S., cu com. Gemeni și Dîrvari-d.-j.; la V., cu com. Drîncea și Cearîngul; la N., cu comuna Prisăceaua.

Comuna e formată din satul cu acelașĭ nume, avînd 3100 locuitorĭ, din carĭ 484 locuitorĭ și 542 case.

Ocupațiunea locuitorilor este agricultura și cultura vieĭ, care dă renumitul vin de Oprișor și Golul.

Calitatea pămîntuluĭ este bună.

Locuitorĭĭ posedă: 138 plugurĭ, 243 care cu boĭ, 42 căruțe cu caĭ; 169 stupĭ.

In com. vin două șosele: una de la Drîncea și a doua de la Bălăcița și Prisăcea și care, prin Oprișor, trece la Dîrvari-d.-j.

Are: o biserică deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 28 copiĭ; o cîrciumă.

Budgetul com. e la venitură de 6651 leĭ, și la cheltueli, de 5696 leĭ.

Vite: 1500 vite marĭ cornute, 118 caĭ, 1200 oĭ și 1060 rîmătorĭ.

Dealurĭ în plasă maĭ însemnate sunt: Brănișteni, Drînceni, Cearîngul, Șopîrla și Crețul, carĭ aparțin plaiuluĭ Golul și carĭ sunt acoperite cu viĭ ce daŭ un vin negru renumit.

E udată de Pîrîul-Oprișoruluĭ, care, de la locul numit Capul-Apeĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Prisăceaua, curge spre S.-V., udînd în calea sa proprietatea com. Oprișorul, numită Valea-Drînceĭ, com. Drîncea, cătunul Cearîngul și comuna Braniștea, unde, între Braniștea și Cujmirul, se împreună cu pîrîul cel mare ce vine de la Podul-Grosuluĭ, și care curge sub numele de Drîncea, prin com. rur. Cujmirul.

Oprișorul, *pîriă,* în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul; se formează din izvoarele com. Oprișorul și curge prin Drîncea spre Braniște, unde se unește cu apa ce vine de la Cornățelul; împreună curg sub numele de Apa-Drînceĭ.

Oprișul, *deal,* situat la N.-E. de com. Pești̯eana, pl. Ocolul, jud. Gorj; se prelungește de la E. spre V., pe o întindere de 1 kil. Pe acest deal este izlaz. E proprietate a locuitorilor com. Pești̯eana.

Opritura, *deal,* jud. Bacău, pl. Trotușul, de pe teritoriul com. Bogdănești.

Opritura, *loc cu izvoare,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Bogdănești, de la poalele dealuluĭ cu același nume.

Opritura, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, pe moșia cu același nume, în întindere de 60 hect. E populată cu arțarĭ, plopĭ, jugaștrĭ, frasinĭ, și maĭ mult cu stejarĭ.

Opritura, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, pe moșia Malul-Mic. Aparține d-luĭ C. Dăbuleanu. Are o întindere de 20 hect. și e populată cu stejarĭ, frasinĭ, plopĭ.

Oprítura, *trup de pădure* al statuluĭ, jud. Olt. Vezĭ Sprîncenata.

Opritura, *pădure,* pe moșia Doagele, pl. și jud. Teleorman, situată pe Valea-Burdeĭ, pe o suprafață cam de 100 hect. Are arborĭ groșĭ de stejar pentru lemne de lucru.

Optașani, *sat,* făcînd parte din com. rur. Cornățelul, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populație de 80 familiĭ.

Optași, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Mijlocul, situată pe luncă, de amîndouă malurile rîuluĭ Vedea, la 31 kil. de capitala județuluĭ și la 12 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 3 cătune, dispuse de la N. la S. în ordinea următoare: Optași, Jugarul și Zăvoiul, cu o populațiune de 270 familiĭ, saŭ 1500 suflete, din carĭ 250 contribuabilĭ, locuind în 272 case.

Comuna e vechie, compusă numaĭ din moșnenĭ. Maĭ 'nainte, căt. Jugarul a format singur o comună; iar Zăvoiul, cu un alt cătun, a format com. Vitănești.

Meseriașĭ sunt: 13 cojocarĭ, 8 croitorĭ, 5 tîmplarĭ, 25 dulgherĭ, 4 dogarĭ, 7 ferarĭ, 5 zidarĭ, 5 șițarĭ și 7 lăutarĭ.

Locuitoriĭ posedă: 40 caĭ, 32 iepe, 388 boĭ, 290 vacĭ, 55 capre, 1384 oĭ și 190 porcĭ.

Teritoriul comuneĭ se întinde pe o suprafață de 1800 hect., din carĭ 100 hect. pădure, 150 hect. livezĭ și izlaz, 2 hect. vie. Raionul săŭ e închis cu șanț. Într'însul se află cîte-va clădirĭ bune, localul de școală, de primărie, 4 bisericĭ și o moară pe rîul Vedea. Bisericile sunt deservite de 4 preoțĭ și 5 cîntărețĭ.

Școală există aci de la 1856.

Clădirea e proprietatea comuneĭ, ridicată în anul 1891. Se frecuentă de 45 copiĭ.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

Aci se ține bîlciŭ de 5 orĭ pe an: la Mucenicĭ (9 Martie), la 25 Martie (Blagovești̯enii) cu obor de vite, la Duminica tutulor sfinților, la 29 Iunie (Sf. Petru) și la 6 August (Preobrejenie), fără obor.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 2889,71 leĭ și la cheltuelĭ, de 2889,71 leĭ.

O șosea vecinală străbate comuna de la N. la S., paralel cu Vedea și o leagă, în sus, cu Tătulești, și în jos cu Corbul. Alte ramificațiunĭ o pun în comunicație la N.-E. cu Colonești și Maldărul și la V. cu Negreni.

Două dealurĭ marĭ: Dealul-Vedeĭ și al-Vediței, limitează teritoriul comuneĭ la V. și E., avînd direcțiunea N.-S. și o lungime, pe teritoriul comuneĭ, de aproape 5 kil.

Printre aceste dealurĭ curge rîul Vedea și gîrla Vedița, carĭ primesc următoarele pîraie: Valea-Rea, Valea-Județuluĭ și Rîsul.

Se mărginește la N. cu com. Tătulești, la N.-E. cu Colănești, la E. cu Maldărul, la S. cu Corbul și la V. cu Negreni.

Optași, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu același nume, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe lunca și malurile Vedeĭ, la N. comuneĭ. Este reședința comuneĭ. Are 650 locuitorĭ; două bisericĭ: una cu hramul Adormirea și Cuvioasa Paraschiva, zidită la 7294 (1786), în zilele Domnuluĭ Mihail Șuțu; a doua, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1833 «în zilele Prea Inaltuluĭ Impărat Nicolae Pavlovicĭ».

Optoceni, *iaz,* în hotar cu satul Rădeni, com. Roșcani, și spre N. de pădurea Caraimanul, com. Cîrniceni, pl. Turia, jud. Iași.

Opt-zeci, *sfoară de moșie,* în raionul comuneĭ Gohorul, județul Tecuciŭ; se întinde din rîul Berheciul, pînă în muchia dealuluĭ Șipanul.

Orabovița, *insulă,* în Dunăre, în dreptul satuluĭ Izvorul-Frumos, jud. Mehedinți.

Oracul (Poşta-Vechie), *sat,* făcînd parte din com. rur. Corbeanca, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat la N. de Tămaşul, lîngă Valea-Călugăruluĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 625 hect., cu o populaţie de 71 locuitorĭ.

Fam. Slătineanu are 600 hect. şi locuitorii, 25 hect. Proprietarul cultivă 125 hect. (25 izlaz, 450 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 43 şi al celor micĭ, de 195.

Oradia, *deal,* în partea de N. şi E. a com. Cornul, pl. Prahova, jud. Prahova. Servă de păşune pentru vitele locuitorilor.

Oradia, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Breaza, pendinte de com. Breaza, jud. şi pl. Prahova.

Orasca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Ştubeiul-Orăşti, plasa Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la E. de Orăşti, pe ţărmul drept al riuluĭ Dîmboviţa.

Aci valea Pasărea se varsă în Dîmboviţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 322 hect., cu o populaţie de 65 locuitorĭ.

D-l M. Balş are 310 hect. şi locuitorii, 12 hect. Proprietarul cultivă 290 hect. In raionul satuluĭ e 1 moară cu apă şi 1 pod.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 62 şi al celor micĭ, de 45.

Orasca, *sat,* locuit de ciţi-va oamenĭ numaĭ, făcînd parte din com. rur. Frunzineşti, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la S. de satul Frunzineşti, pe ţărmul drept al riuluĭ Dîmboviţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 2094 hect. (împreună cu Frunzineşti, Lilieci şi Piţigaia), din carĭ d-l N. D. Amira are 1850 hect. şi locuitorii (împreună cu ceĭ din cele-l'alte sate), 244 hectare. Proprietarul cultivă 1372 hect. (100 hect. sterpe, 35 hect. izlaz, 344 hect. pădure). Locuitorii cultivă tot terenul, fără a rezerva locurĭ de păşune.

Are 1 moară cu apă şi 2 podurĭ stătătoare.

Orasca, *moşie* nelocuită, în jud. Ilfov, pl. Negoeşti, ţinînd de com. Vasilaţi-Popeşti. Are o întindere de 75 hect. şi e proprietatea d-luĭ E. A. Gugiŭ.

Oraşul, *plasă,* în jud. Rîmnicul-Sărat, aşezată în partea de N. Poartă acest nume, pentru că reşedinţa eĭ până la 1862 a fost în oraşul Focşani, în partea numită Focşani-Munteneşti.

Se întinde în cite-şi trele regiunile: muntoasă, deluroasă şi cîmpeană.

La V. e străbătută de culmile Laculuĭ, Alunuluĭ, cu ramificaţiile lor: Peleticul, Dealul Lung, Scoruşul şi Deleanul.

Dealurile principale sunt: Dealul-Caprelĭ, Teiuşul, Hoja, Privegheiul, Perişorul, Cornitele, Petreanul şi Piciorul-Nucului.

In privinţa apelor face parte din basînurile rîurilor Rîmna şi Milcovul. Rîmna o udă la S., avînd ca afluenţi: Valea-Neagră, Mahriul, Peleticul unit cu Strîmba, Valea-Raşca, Oreavul unit cu Circeiul. Milcovul o udă la V. şi N., avînd ca afluenţi: Vîlcăneasa, Valea-Largă, Valea-Rea, Pituluşa, Badea, Faraoanele, Pietrosul, Seaca, Dălhăuţul şi Dîlgovul.

Este compusă din 14 com. rur.: Andreaşul şi Odobasca la V.; Broşteni, Virteşcoi, Cîmpineanca, Mindeşti, la N.; Cîrligele, Faraoanele, Budeşti, Bruteşti, Coteşti, Blidarile, la S. şi centru; Risipiţi şi Goleşti, la E.

Are o suprafaţă de 44506 hect., cu o populaţie de 3629 familiĭ, saŭ 18220 suflete.

Producţiunile naturale sunt: la munţi, pădurĭ întinse şi păşunĭ; pe dealurĭ, vii care acoperă sute de hectare, dînd vinurile bune de Coteşti, Urecheşti, etc.; la cîmp, lanurĭ de grîŭ acoperind ţarinile.

Locuitorii se ocupă cu agricultura, cultura viei, dogăria şi fabricarea viei şi a rachiuluĭ.

Comerciul este destul de activ, constînd în import de lucrurile trebuincioase pentru traiŭ şi în export de vin, vite şi cereale.

Căile de comunicaţie sunt: calea ferată Rîmnicul-Focşani, şoseaua naţională Buzăŭ-Rîmnicul-Focşani, şoseaua judeţeană Virteşcoi-Focşani-Brăila şi numeroase drumurĭ vecinale ce leagă comunele între ele.

Oraşul, saŭ **Dealul-Oraşuluĭ,** *sat,* cu 100 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Samara.

Se zice că aicĭ ar fi fost în vechime un oraş şi de aceea a şi rămas numele acestuĭ cătun de Oraşul saŭ Dealul-Oraşuluĭ. Se mai găsesc încă rămăşiţe de zidurĭ de piatră şi cărămidă.

Oraşul-de-Floci. Vezĭ cuvîntul Flocĭ (Oraşul-de-), jud. Ialomiţa.

Oraşului (Plasa-), *vechie plasă* a jud. Ialomiţa, cu 26 sate.

Oratia, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul de reşc-

dinţă al comunei Jideni, aşezat în mijlocul comunei, la poalele dealului Coţatcul. Are o întindere cam de 494 hect., cu o populaţie de 120 familii, saŭ 500 suflete, din carî 125 contribuabilî; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi; o şcoală.

Orăşa, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Tîrgul-Valea-Rea.

Orăşa, saŭ **Coman**, *pîriŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d. j., care curge prin comunele Liuzi-Călugăra şi Săndulenî, unde se încarcă cu pîrîul Sănduleanul, şi se varsă pe stînga Tazlăuluî-Mare. Îşî are obîrşia la locul numit al-Orăşuluî.

Orăşa, *rîpă*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Tîrgul-Valea-Rea, de lîngă cătunul Orăşa-Mare şi pe malurile pîrîuluî Orăşa.

Orăşa-Avram, saŭ **Orăşica**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Săndulenî, situat pe pîrîul Lărguţa şi pe stînga Tazlăuluî-Mare. Are o populaţie de 39 familiî, saŭ 172 suflete; o biserică, deservită de 1 preot, clădită la 1852 de proprietarul moşieî, răposatul Căloiŭ.

Vite: 5 caî, 72 vite marî cornute şi 9 capre.

Orăşa-Mare, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Valea-Rea, situat pe pîrîul Orăşa, la 1 ½ kil. de Tîrgul-Valea-Rea (şcoala).

Are o populaţiune de 125 familiî, saŭ 430 suflete; o biserică, clădită la 1790 de defunctul Lascarache Rosetti, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi; o cîrciumă; o moară de apă.

Vite: 19 caî, 289 vite cornute, 14 porcî şi 4 capre.

Acest sat este însemnat pentru tîrgurile de vite, de cereale, lemne şi altele, carî se fac în toate Duminicile.

Orăşa-Mare, *moşie*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., pe teritoriul com. Tîrgul-Valea-Rea, aparţinînd luî I. Nenîţescu, şi aducînd un venit anual de 6000 leî.

Orăşani, *sat*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni, aşezat la N. de Ostroveni. Are o populaţie de 1197 suflete, locuind în 148 case şi 196 bordee; o biserică, cu hramul Sf. Treimî, cu un cîntăreţ şi deservită de preotul bisericeî din Grindeni; 4 fierarî; 3 cîrciumî.

Copiiî din sat urmează la şcoala mixtă din Grindeni, ce este la 1 kil.

Orăşani, *sat*, în jud. Ilfov, pl. Negoeşti, făcînd parte din com. rur. Obileşti-Noî. Suprafaţa totală a satuluî e de 4760 hect. (împreună cu cătt. Obileşti-Noî şi Buzoenî), cu o populaţie de 192 locuitorî. Moştenitoriî Principeluî N. Bibescu aŭ 3983 hect. şi locuitoriî, 777 hect.

Numărul vitelor marî e de 222 şi al celor micî, de 592.

Orăşani, *moşie* particulară, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni.

Orăşanului (Pădurea-), *pădure* de tufanî, exploatată, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d. s., com. Bozga, cătt. Retezaţi, în partea de S. a luî.

Orăşeni, *sat*, pe valea pîrîuluî Miletinul, în partea de S.-V. a com. Curteşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani. Moşia, proprietatea Epitropieî Spitaluluî Sf. Spiridon din Iaşi, are o suprafaţă de 1437 hect. şi o populaţie de 264 familiî, saŭ 1014 suflete, din carî 233 contribuabilî.

Pămîntul este productiv şi maî mult deluros. Se află: 593 hect. arătură, 343 hect. fineţe, 129 hect. imaş şi 571 hect. pădure de stejar.

Are 1 biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător şi frecuentată de 30 copiî; 4 cîrciumî, 4 comercianţî şi 6 meseriaşî.

Vite: 410 boî şi vacî, 20 caî, 86 oî şi 25 porcî.

Sunt 50 stupî cu albine.

Despre întemeierea acestuî sat, legenda spune că ceî d'întîiŭ locuitorî aŭ venit aci din Transilvania şi se numeaŭ Conegî, care nume a rămas numaî dealuluî ce se ridică între cele două părţî ale satuluî, iar satul a luat numirea de Orăşeni, din pricină că împrăştiindu-se oamenii din Seliştea, com. Cristeşti, din cauza jafurilor, aŭ venit şi s'aŭ aşezat aci cu maî mulţî tîrgoveţî saŭ orăşenî (1754) şi astfel satul primi numele de Orăşeni.

Astăzî satul se compune din două părţi: Orăşeni-din-Deal şi Orăşeni-din-Vale.

Orăşica. Vezî Orăşa-Avram, *sat*, jud. Bacăŭ.

Orăşinca, *băltiş*, la S.-E. de com. Surdila-Găiseanca, jud. Brăila, între viroaga Buzeelul şi drumul de fier Făurei-Feteşti. Din acest băltiş pleacă spre E. o viroagă care trece prin satele Coltica, Mocani, Batogul, Ioneşti şi Filiul, şi care se varsă în rîul Călmăţuiul, la S.-E. de satul Filiul.

Orăşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Ştubeiul-Orăşti, pl. Dîmbo-

viță, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de București. Pe la V. satului trece șoseaua județeană București-Oltenița. Aci este reședința primăriei.

Se întinde pe o suprafață de 620 hect., cu o populație de 159 locuitori.

D. I. G. Daniilescu are 545 hect. și locuitorii, 75 hect. Proprietarul cultivă 425 hect. (20 sterpe, 100 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Treime; o școală mixtă, frecuentată de 9 elevi și 4 eleve; un heleșteu.

Comerciul se face de 1 circiumar și 1 hangiu.

Numărul vitelor mari e de 111 și al celor mici, de 365.

Orășul, *loc cu izvoare,* în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., pe teritoriul com. Sănduleni, la satul Orășa-Avram, care izvoare se scurg spre pîrîul Orășa.

Orățiile, saŭ **Sasul,** *munte de piatră,* jud. Mușcel, proprietate a moșnenilor Rucăreni, d'asupra căruia se vede o cetățue ruinată, numită Piscul-Turculuĭ, făcută, pe cît se pare după nume și formă, de Turcĭ, la anul 1737, pe timpul războiuluĭ dintre Turcia și Austria.

Orățiile, *vale,* prin care trece șoseaua Ploești-Brașov; începe din poalele munteluĭ Doamnele, curge de la E. spre V. și se varsă în rîul Prahova, pe stînga, în com. Comarnicul, pl. Peleșul, jud. Prahova.

Orățiile, *vale,* izvorește de la locul numit Malul-Bosteĭ, pl. Telcajenul, jud. Prahova, curge de la V. spre E. și se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept, în com. Măneciul-Ungureni.

Orbanul, *pîrîiaș,* în jud. Putna; izvorește de pe teritoriul com. Colacul, și se varsă în Putna.

Orbeasca, *moșie,* compusă din maĭ multe corpurĭ, situate în com. Orbeasca-d.-j. și Orbeasca-d.-s., jud. Teleorman. Corpul principal din proprietatea d-neĭ Maria C. Filipescu este în Orbeasca-d.-j., iar o altă parte în Orbeasca-d.-s., unde posedă și d. C. D. Bădulescu din moșia Orbeasca.

Orbeasca-de-Jos, *com. rur.,* la E. plășeĭ Tîrguluĭ, jud. Teleorman, situată pe partea dreaptă a Văeĭ-Teleormanuluĭ. Rîul Teleormanul o udă în toată lungimea la V.

Se învecinește la N. cu com. Orbeasca-d.-s., la S. cu Lăceni, la E. cu Băbăița din județul Vlașca și la V. cu comuna Bivolița.

Teritoriul com. este de peste 6000 hect. Moșia, pe care d-na Maria C. Filipescu o posedă, în cuprinsul acesteĭ com., este cam de 5000 hect. arabile și 50 hect. pădure. Locuitorii împroprietăriți, în număr de 215, aŭ aproape 700 hect. arabile și 62 hect. vie.

Solul este foarte fertil.

Are o populațiune de 1600 suflete, din carĭ 372 contribuabilĭ; o școală, frecuentată de 20 elevĭ; o biserică, deservită de 4 preoți și 2 cîntăreți; o moară cu aburĭ; un heleșteu, numit Belciugul.

Vite: 976 vite marĭ cornute, 346 caĭ, 8 măgarĭ, 1274 oĭ, 8 capre și 355 porcĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3610 leĭ, 30 banĭ, și la cheltueli, de 3602 leĭ, 47 banĭ.

Calea județeană Alexandria-Pitești străbate prin centrul comuneĭ și o pune în legătură cu com. Lăceni la S. și cu com. Orbeasca-d.-s. la N. Spre com. Bivolița are șosea vecinală.

Distanța de la comună pînă la orașul Alexandria este de 17 kil.; pînă la Zimnicea, de 56 kil.; pînă la Roșiorĭ, de 36 kil.

Orbeasca-de-Sus, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, la 3 kil. de com. Orbeasca-d.-j., tot pe valea Teleormanuluĭ.

Suprafața comuneĭ și a moșiilor de pe dînsa este de peste 4000 hect. Din acestea, cam 1300 hect. aparțin d-neĭ Maria C. Filipescu, formînd un corp cu moșia din Orbeasca-d.-j.; iar 2500 hect. pămînt arabil și 100 hect. pădure sunt ale d-luĭ C. Bădulescu.

Locuitorĭ împroprietăriți sunt 262, pe o întindere de 660 hect.; viile locuitorilor sunt în întindere de 74½ hect.

Populațiunea comuneĭ este de 1825 suflete, din carĭ 363 contribuabilĭ.

Are o școală, frecuentată de 45 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoți, 2 cîntăreți și 1 paracliser; o moară cu aburĭ.

Vite: 1048 vite marĭ cornute, 199 caĭ, 2238 oĭ și 321 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 4020, banĭ 97 la venitурĭ și de leĭ 4014, banĭ 68, la cheltueli.

Căile de comunicațiune sunt aceleași ca la Orbeasca-d.-j., cu deosebire de șoseaua vecinală spre com. Băbăița, din județul Vlașca.

In secolul trecut nu găsim decît un singur sat, cu numele de Orbeasca. Făcea parte din pl. Teleormanuluĭ-d.-j. Sub Domnia luĭ Alex. Constantin Moruzzi, obștea acestuĭ sat a avut maĭ mult timp pricinĭ de judecată pentru stăpînire de pămînt. Locuitorii aŭ jeluit luĭ Vodă, dar nu li s'a făcut nicĭ o dreptate.

Legenda spune că, până acum vre-o 70—80 de anĭ, în valea numită Ursăreasa, se ţinea tîrg însemnat şi că satul Orbeasca era cu mult mai mare. Pe partea dreaptă a Vedeĭ este un cătun cu cîte-va case, numit Olăreasa saŭ Olarul; aci era acel tîrg de care spune legenda. Tot aci, probabil, a fost vechiul oraş Artina.

Imprejurul celor două sate de astă-zĭ, sunt înşirate maĭ multe măgurĭ, din carĭ cele maĭ însemnate sunt: Măgura-Ciuleĭ, a-Anculuĭ, a-Lupilor, Măgura-Săpată, a-Stejarilor şi a-luĭ-Muscă.

Incă de sub domnia luĭ Grigore Ghica s'aŭ făcut săpăturĭ şi cercetărĭ arheologice prin prejurul acestor măgurĭ. Maĭ tîrzĭŭ, de către Cesar Bolliac şi alţiĭ, s'aŭ găsit pe aci diferite vase de lut, pe carĭ d. Tocilescu le atribue epoceĭ preromane. Produsele de ceramică de la Orbeasca, zice d-sa, se disting prin reliefurile şi brînele, care sunt lucrate cu multă eleganţă.

Orbeja, *baltă,* în suprafaţă de 15 hect., pe moşia Pomîrla, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoĭu.

Orbeni, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Răcăciuni, aşezată pe pîrîul cu acelaşĭ nume Orbeni-d.-j. la gura luĭ, iar Orbeni-d.-s. în vale. E situată la 24 kil. de subprefectura plăşeĭ, şi la 68 kil. de capitala judeţuluĭ.

Maĭ înainte forma două comune deosebite, care aŭ fost întrunite în 1886. Solul, pe mal e năsipos, iar pe vale argilo-năsipos.

Se compune din cătunele Orbeni-d.-j. şi Orbeni-d.-s. (unde e şi primăria comuneĭ).

Are o populaţie de 410 familiĭ, saŭ 1560 suflete, din carĭ 472 agricultorĭ, 7 meseriaşĭ, 8 comercianţĭ, avînd 10 profesiunĭ libere, 6 muncitorĭ şi 47 servitorĭ, locuind în 375 case.

Are o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, şi 2 filiale, ambele cu hramul Sf. Nicolae, situate una în Orbeni-d.-j. şi alta în Orbeni-d.-s.; o şcoală mixtă, construită de comună şi frecuentată de 18 copiĭ.

Sunt 355 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 7997,05 leĭ şi la cheltuelĭ, de 7770,75 leĭ.

Intinderea semănăturilor: aproape 700 hect. Intinderea viilor: 252 hect.

Locuitorĭĭ posedă: 60 plugurĭ de lemn, 14 de fier, 1 trior, 8 morĭ de apă; 380 boĭ, 347 vacĭ, 38 caĭ, 301 oĭ, 34 capre şi 281 porcĭ; 54 stupĭ de albine.

In com. sunt: 4 comercianţĭ de băuturĭ spirtoase şi coloniale, 6 fierarĭ, 2 zidarĭ, 2 cizmarĭ, 1 boiangiŭ şi 8 fabricanţĭ de rachiŭ.

Orbeni, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Broşteni; are 44 case.

Orbeni, *parohie,* în jud. Putna, com. cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni. Are o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, una filială, cu hramul Sf. Nicolae, în Orbeni-d.-s. şi una filială, cu hramul Sf. Nicolae în Orbeni-d.-j.

Orbeni, *pîrîiaş,* format pe teritoriul comuneĭ Colacul, judeţul Putna; udă comunele Orbeni-d.-j. şi Orbeni-d.-s. şi se varsă în pîrîul Drăguşani.

Orbeni-de-Jos, *cătun,* în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna. Este situat la gura pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume.

Are o populaţiune de 513 suflete, carĭ locuesc în 87 case; 1 biserică filială, cu hramul Sf. Nicolae.

Orbeni-de-Sus, *cătun* de reşedinţă, al comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna. Este situat pe valea pîrîuluĭ, în susul cătunuluĭ Orbeni-d.-j.

Are o populaţiune de 1060 suflete, carĭ locuesc în 228 case; 1 biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ şi 1 filială, cu hramul Sf. Nicolae; 1 şcoală mixtă, construită de comună şi frecuentată de 15 copiĭ.

Orbeni-de-Sus (Hotarul), *pădure,* în suprafaţă de 540 fălcĭ, situată pe teritoriul cătunuluĭ cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna. Aparţine locuitorilor din Orbeni-d.-s.

Orbeni-de-Sus, *pădure,* în întindere de 360 fălcĭ, pe teritoriul cătunuluĭ cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna, aparţinînd d-luĭ Nic. Nereja.

Orbeni-de-Sus, *pădure,* în întindere de 500 fălcĭ, pe teritoriul cătunuluĭ cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna, aparţinînd d-luĭ Petrache Buzdugan.

Orbicul, *sat,* în jud. Neamţu, com. Buhuşul, pl. Bistriţa, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume. Se numeşte şi Orbicul-d.-j.

Orbicul, *sat,* în jud. Neamţu, com. Costişa, pl. Bistriţa. Se maĭ numeşte şi Orbicul-d.-s. Este situat pe valea pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume.

Orbicul, *pîrîŭ,* ce izvoreşte din Dealurile-Hîrteştilor, com. Mărgineni, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu; curge în direcţiune

E.-S., printre satele Hîrțești și Bîrcul, intrînd pe teritoriul plășeĭ Bistrița; de aci trece pe la V. de satul Gosmani (unde formează un iaz), apoĭ printre satele Romîni și Siliștea, între care formează două iazurĭ, despărțite unul de altul prin șoseaua Buhușul-Roman (iazul din dreptul satuluĭ Siliștea e maĭ mare); curge apoĭ paralel cu acea șosea pînă în dreptul satuluĭ Orbicul-d.-s. (teritoriul com. Costișa), unde o traversează din nou și, între satul Orbicul-d.-s. și Orbicul-d.-j. (com. Buhușul), trece din nou în partea dreaptă a șoseleĭ, mergînd apoĭ paralel cu dînsa, pînă în partea de V. a teritoriuluĭ Buhușul; de aci străbătînd direct șoseaua națională Bacău-Piatra, precum și calea ferată, se varsă pe stînga rîuluĭ Bistrița, în dreptul unde acest rîu începe a forma limita județuluĭ Neamțu, despre jud. Bacău.

Orbicul, *ramură de dealurĭ,* jud. Neamțu, ce se întinde paralel cu malul drept al pîrîuluĭ cu același nume, din dreptul satuluĭ Romîni și pînă la satul Buhuș.

Orboești, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Andrășești, situat pe țărmul stîng al rîuluĭ Ialomița, spre V. și la 2 kil. de satul de reședință.

Are o populație de 61 familiĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ posedă: 130 boĭ, 146 caĭ, 3 asinĭ, 2710 oĭ și 316 porcĭ.

Orboiasca, *pădure,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița Balta, com. Andrășești, situată pe țărmul stîng al rîuluĭ Ialomița. Are o suprafață de 180 hect., populată cu ulmĭ, sălciĭ, plopĭ și stejarĭ.

Orbul, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Broștenĭ; se desface din Culmea-Scorușuluĭ; brăzdează partea de V. a comuneĭ și cătunul Vulcăneasa, întinzîndu-se printre pîrîul Vulcăneasa și afluentul său Pîrîul-Orbul; e acoperit cu pășunĭ.

Orbul, *iezer,* jud. Brăila, situat în ostrovul Iazul, la S.-E. de Iezerul Mareșul; comunică spre S.-E. cu Iezerul Mrejarul.

Orbul, *ostrov,* jud. Brăila, coprins între gîrle, spre S. de punctul Ibișĭ și pînă la Trăsura, care îl desparte de ostrovul Crăcănelul.

Orbul, *prival,* la hotarul dintre com. Vizirul și Stăncuța, jud. Brăila; unește canalurile Pașca și Cremenea, despărțind ostrovul Cremenea în două, partea de N. numită Cremenea-Mică iar cea de S. Cremenea-Mare.

Orbuluĭ (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Broșteni; izvorește din Culmea-Scorușuluĭ; curge de-alungul dealuluĭ Orbul; udă partea de V. a comuneĭ, și se varsă în pîrîul Vulcăneasa, pe dreapta luĭ, după un curs repede de 4 kil.

Orcean-Bair, *deal,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Cuciuc-Biulbiul și pe la V. satuluĭ cu acelașĭ nume; se întinde de la S. satuluĭ Roșianul, pînă la S.-V. satuluĭ Cuciuc-Biulbiul, într'o direcție generală de la N. spre S.-E.; are o înălțime de 125 m.; este tăiat și înconjurat de drumurile comunale Copadin-Roșianul, Roșianul-Cuciuc-Biulbiul și Roșianul-Buiuc-Biulbiul; este situat la S. plășeĭ și la V. comuneĭ.

Orcean-Mezarlîc, *deal,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, com. Cuciuc-Biulbiul, cătunul Cuciuc-Murfat; formează capul dealuluĭ Odagi-Culac, desfăcîndu-se din dealul Biuiuc-Biulbiul-Bair; se îndreaptă spre N., cu o direcție generală de la S.-E. către N.-V.; are o înălțime de 133 m., dominînd văile Șeit-Iurtluc și Odagi-Culac printre care se întinde; este situat în centrul com. și în partea de S.-E. a plășeĭ.

Ordia, *măgură,* în jud. Teleorman, com. Segarcea-din-Deal. Împrejurul eĭ se văd resturile uneĭ întărituri, care a servit în timpul războaielor dintre Rușĭ și Turcĭ, pe cînd aceștia din urmă ocupaŭ încă cetatea Turnuluĭ. În rezbelul de la 1812, aceste întărituri și măgura aŭ avut o deosebită importanță.

Ordoreanul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Slobozia-Clineenĭ, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situat la S.-V. de Slobozia, pe malul stîng al rîuluĭ Argeș. La N., pămîntul e bălțos. În dreptul său e un pod pe vase peste rîul Argeșul.

Se întinde pe o suprafață de 127 hect., cu o populație de 184 locuitorĭ.

D-l T. Metaxa, proprietar, are 22 hect. și locuitoriĭ, 105 hect. Proprietarul și locuitoriĭ cultivă tot terenul, fără rezervă de izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Haralambie, deservită de 2 preoți și 1 cîntăreț; 1 pod stătător.

Comerciul se face de 1 circiumar.

Numărul vitelor marĭ e de 320 și al celor micĭ, de 628.

Ordoreștĭ, *sat,* făcînd parte din

com. Coteana, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat între păduri, pe valea și malul sting al pîrîului Oboga, la 7 kil. N.-V. de satul Coteana, reședința comunei. Are o populațiune de 107 locuitori, din cari unii sunt moșneni. Ei posedă: 20 boi, 50 vaci, 13 cai, 173 oi și 124 porci.

Oreava, *ruine vechi*, d'asupra satului Vîrciorova, jud. Mehedinți, la care e foarte anevoie de suit, din care cauză aceste ruine sunt foarte puțin cunoscute chiar în localitate. Din înălțimea acestui platou, se poate vedea până la o distanță de 10 kil., pe valea Dunării. Mai jos, și aproape de Vîrciorova, este o cîmpie care se numește Taberele și despre care se zice, că aci erau staționate trupele cari apărau cetatea Oreava, sau a lui Ioan Corvin, după cum o numesc locuitorii.

Oreavul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Sgîrciți; se desface din dealul Fîntîna-Turcului; se întinde printre pîrîul Oreavul și afluentul său pîrîul Putrida; brăzdează partea de V. a comunei și cât. Plevna; este acoperit cu pășuni și păduri.

Oreavul, *pîrîu*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s.; izvorește din dealul Fîntîna-Turcului; se îndreaptă spre S., curgînd de-a-lungul dealului Oreavul; udă comunele Sgîrciți la V. și Greabănul la E., despărțindu-le; trece prin cătunele: Fîntîna-Turcului, Homești, Herăști, Greabănul, Cristinești (al com. Sgîrciți), și îndreptîndu-se apoi spre E., se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, pe partea dreaptă, în dreptul orașului R.-Sărat, după un curs de 30 kil.; cursul său în general este repede; primește ca afluenți pe dreapta pîraiele: Fîntîna-Turcului, Homești, Herăști, Greabănul și Putrida; cei din stînga nu sunt însemnați.

Oreavul, *pîrîu*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., izvorește din Dealul-Cucului; curge de-alungul Dealului-Cornițelor; se îndreaptă spre S.-E. și trece prin com. Odobasca, udînd cât. Podul-Saculuî, com. Popești, și cât. Runcul; se varsă în rîul Rîmna, pe stînga lui, după un curs de 35 kil., lîngă cât. Gura-Oreavului, al comunei Slobozia-Ciorăști; afluenții săi principali sunt: Vărzarul și Runcul, pe partea dreaptă; cursul său este încet; udă țarini roditoare și dealuri acoperite cu vii; pe apa sa sunt 10 mori.

Oreavului (Gura-), *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Slobozia-Ciorăști, așezat în partea de S., pe malul sting al rîului Rîmna, la gura pîrîului Oreavul, la 7120 m. spre S.-V. de cât. de reședință, Ciorăști. Are 2315 hect., cu o populație de 86 familii, sau 355 suflete, din cari 90 contrib.

Orevița, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița, la 34 kil. de orașul Turnul-Severin, așezată pe vale, între 2 dealuri, cari se înalță unul spre N., iar cel-l'alt spre S. și din poalele cărora izvoresc mai multe izvoare.

Se mărginește: la N.-E., cu com. Iablanița, despărțită prin dealul Bluștești; la E., cu com. Pădina-Mare, despărțită prin Dealul-lui-Nistorel-Ureche; la S.-E., cu com. Pădina-Mică, despărțită prin dealul Tătărăscul; la S., cu com. Corlățelul, despărțită prin dealul Porcărețul-Nisipoasa; la S.-V., cu com. Vînjul-Mare, despărțită prin dealul Bogeni; la V., cu com. Rogova, despărțită prin dealul Ciocîrlani; la N., cu com. Fîntînele-Negre, despărțită prin Dealul-Olaculuî.

Satul Orevița formează com. cu cătunele Olteanca și Păsăruia, avînd peste tot 1800 locuitori, cu 269 contrib., locuind în 201 case.

Ocupațiunea locuitorilor este agricultura, și în special cultivarea viei, care dă renumitul vin de Orevița.

Locuitorii posedă: 39 pluguri, 70 care cu boi, 16 căruțe cu cai; 96 stupi.

Are o biserică, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 30 elevi; o cîrciumă.

Budgetul comunei e la venituri de 6563 lei, iar la cheltueli, de 3696 lei.

Vite: 900 vite mari cornute, 45 cai, 840 oi și 800 rimători.

Are 3 șosele, care o leagă cu comunele vecine.

Loc istoric în Orevița este Cetatea-Latinilor, situată în partea de S.-V., unde și astă-zi se văd ruine vechi.

Valul-lui-Traian, care vine de la Dunăre, trece prin viile Orevițeî spre Pădina-Mică.

Orevița, *pădure* a statuluî, jud. Mehedinți, com. rur. Orevița.

Orevița, *pîrîu*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița, com. rur. Orevița, ce se formează din izvoarele com. rur. Orevița și curge spre com. rur. Vînjul-Mare, vărsîndu-se în Balta-Bucureî. Pe acest pîrîu sunt mai multe mori.

Orezi, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com.

Bordușelul, situat pe malul drept al rîuluĭ Ialomița, sub coasta Bărăganuluĭ și la 2 kil. spre V. de satul de reședință.

Are o populație de 76 familiĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o școală mixtă, condusă de 1 învățător.

Locuitoriĭ posedă: 130 caĭ, 200 boĭ, 1000 oĭ și 210 porcĭ.

Orghidanul, *baltă*, la V. de satul Homocea, jud. Tecuciŭ, în care se varsă pîrîul Polocinul.

Orgoești, *com. rur.* și *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, la 34 kil. spre N.-N.-E. de Bîrlad, pe pîrîul Horoeta. Satul formează com. Orgoești, cu cătunele Buda, Dinga și Fundul-Văcĭ, avînd o populație de 575 locuitorĭ. Se cultivă viea pe o suprafață de 29,25 hect., și livezile cu pruni, pe o întindere de 3 hect.

Comerciul se face de 10 persoane.

În toată com. sunt: o școală primară de băeți și 3 biserici.

Orgoești, *moșie*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Orgoești, proprietatea statuluĭ, arendată cu 4500 leĭ anual.

Orgoești, *pădure* a statuluĭ, în jud. Tutova, pl. Simila, pe moșia cu același nume, în întindere de 117 hect.

Orgoești, *pîrîiaș*, jud. Tutova; curge prin com. Orgoești, de la N. spre S. și se varsă în pîrîul Horoeta.

Orgoești, *schit*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Orgoești. Aci a fost pănă maĭ anĭĭ trecuțĭ un azil pentru infirmĭ.

Orînda, *pîrîiaș*, format pe teritoriul com. Paltinul, pl. Vrancea, județul Putna; se varsă în Zăbala, pe stînga eĭ.

Orjanca, *vale*, în raionul com. Dobrești, pl. Podgoria, județul Mușcel, care, după ce udă partea de N.-E. a comuneĭ, se varsă în Circinovul.

Orjani, Vezĭ Horjani, jud. Buzăŭ.

Orjea, *sat*, cu 400 suflete, jud. Argeș, pl. Gălășești, făcînd parte din com. rur. Stănișlăuești. Are o biserică, cu hramul Toți-S-ții, cu un preot, un cîntăreț și un paracliser.

Orjogoaia, *vale*, izvorește din raionul com. Predealul, pl. Pelișul, jud. Prahova; are direcția de la S. spre N. și se varsă în pîrîul Azuga, pe malul stîng, între muntele Ceaușoaia și Cheia-Azugeĭ.

Orlea, *com. rur.*, la S. de pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, formată din satele: Orlea (1000 locuitorĭ) și Orlița (Orlea-Nouă, 700 locuitorĭ), situată lîngă balta Potelul și în apropiere de Dunăre, pe un teren invadat de nisipurĭ, care vin din spre jud. Dolj, la 10 kil. în spre V. de Corabia și la 38 kil. de Caracal. E înconjurată de maĭ multe măgure: Drăgoaiul, Voinea, Orlea, Măgura-Florilor, Beslegiul.

Are o populație de 1700 locuitorĭ, din carĭ 305 contribuabilĭ; o școală condusă de un învățător, frecuentată de 53 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae (1864), deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; 7 circiumĭ.

Budgetul com. e de 4716 leĭ la venitурĭ și de 4600 leĭ, la cheltuelĭ.

Vite marĭ sunt 1717, vite micĭ 4100 și porcĭ 200.

Orlea, *munte*, jud. Dîmbovița, dela Runcul în sus, în spre jud. Mușcel.

Orlea, *pichet de graniță*, pe Dunăre, în Valea-Tomiĭ, în dreptul com. Orlea, jud. Romanați.

Orlea, *pîrîŭ*, care izvorește din muntele Cloclovina, jud. Gorj; curge de la N.-V. la S.-E., în plaiul Vulcan; trece prin com. Pocruia, iar în cîmpia Isvarni primește maĭ multe pîrîașe; în dreptul cătunuluĭ Celeiul, al com. Costeni, se varsă în Tismana.

Orlea, *vechiul nume al băltet* Potelul, jud. Romanați, întrebuințat în hrisoavele cele maĭ vechĭ.

Orlea-cu-Balta și Vlădastrița, *moșie* a statuluĭ, în jud. Romanați, aducînd o arendă anuală de 93150 leĭ.

Orleasca, *rîŭ*, care izvorește din dealul Crucea-Înaltă, jud. Gorj; primește maĭ multe pîraĭe; curge de la N. către S.-E., udă com. Șeundul și Orlești, și se varsă în Olt, aproape de Scăioși.

Albia rîuluĭ are o lărgime de 24 m.; fundul e nisipos și în timpul verei scacă.

Orlești, *com. rur.*, jud. Oltul-d.-s., compusă din 3 cătune: Valea-Bisericeĭ, Precupoalele și Scăioși. E situată pe Valea-Oltuluĭ, la 41 kil. de R.-Vîlceĭ.

Are o populație de 2064 locuitorĭ, din carĭ 400 contribuabilĭ.

Sunt 3 biserici, în fie-care cătun cîte una.

Vite: 600 boĭ, 12 caĭ, 200 vacĭ, 70 capre și 300 oĭ.

Locuitoriĭ, în număr de 400, s'aŭ împroprietărit la 1684, cînd li s'aŭ dat 1496 hect., pe mo-

șiile d-lor Lahovari și Procopie Canutz.

Pe rîul Olt, în raionul com., e o moară pentru măcinat.

Are o școală, frecuentată de 17 copii.

Țuică se fabrică anual până la 1000 decalitri.

Vatra satului are 200 hect., iar toată comuna cu îzlaz cu tot, în care intră proprietățile particulare, este de 2500 hect.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 5550 lei anual.

O șosea ce vine de la com. Scundul, se desface în două ramuri, una leagă com. cu șoseaua județeană ce trece tot prin com., iar alta duce la comuna Aurești. Paralel cu șoseaua județeană trece calea ferată Piatra-Rimnicul.

Se mărginește cu com. Fișcălia la N., Aurești la S., rîul Oltul la E. și com. Glăvile la V. E brăzdată de Dealul-Viei și udată de văile: Oltul, Valea-Bisericei, Omoricea, Nisipoasa, Corbul, Silea și Izvorașul.

Orlești, *stație de dr.-d.-f.*, jud. R.-Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. Orlești, pe linia Drăgășani-R.-Vîlcei, pusă în circulație la 20 Iulie 1887. Se află între stațiile Zăvideni (4.9 kil.) și Ionești (8.4 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mării de $179^{m}.98$.

Orlești, *deal*, în raionul com. Orlești, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 298 hect. 50 arii vie, cu otașniță.

Orlești, *pădure* particulară, supusă regimului silvic, pendinte de com. Orlești, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Orliga, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Jijila; este mai mult o prelungire vestică a dealului Cheia; se întinde spre V., avînd o direcțiune generală de la E. spre S.; lasă spre E. prelungirea numită Dealul-Aganim; brăzdează partea de N.-V. a pl. și cea de S.-V. a com.; ondulațiunile sale șerpuesc pe lîngă Grindul-Coticeruluĭ, Privalul și Gîrlița-Coticeruluĭ; e de natură stîncoasă; se ridică până la o înălțime de 110 m.; punct trigonometric și strategic de rangul întîiŭ, dominînd asupra orașuluĭ Măcinul și satuluĭ Jijila, și asupra drumuluĭ comunal Măcin-Jijila, ce trece pe la poalele luĭ; este acoperit cu pășunĭ și finețe.

Orlița, *cătun*, al com. Orlea, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, situat spre V., lîngă balta Potelul; se mai numește și Orlea-Nouă. Are 130 familiĭ, saŭ 701 suflete.

Orman (Valea-), *vale*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, comunele Aliman și Mîrleanul; se desface din poalele nordice ale dealuluĭ Chior-Cuius; se îndreaptă întîiŭ spre N., apoĭ spre V., în direcția de la S.-E. spre N.-V.; formează puțin hotarul între cele două comune; se întinde printre dealurile Catița și Chior-Cuius, și se deschide în valea Mîrleanul, pe dreapta, nu departe de deschiderea acesteia în balta Mîrleanul; printr'însa trece drumul comunal Mîrleanul-Aliman; are o lungime de 4 kil.

Orman-Bair, *deal*, în jud. și pl. Constanța, com. Murfatlar; se desface din dealul Mangala-Culac-Bair, îndreptîndu-se spre N., cu o direcție generală de la S. spre N.; se întinde printre văile Tatar-Orman-Derea și Mezarlîc-Ceair; este străbătut pe la E. de drumul comunal Osman-Facî-Murfatlar, iar pe la V. de drumul Murfatlar-Buiuc-Biulbiul; pe la S. săŭ trece Valul-luĭ-Traian; este situat în centrul comuneĭ, la 1 kil. spre S. de satul Murfatlar și în partea de V. a plășeĭ.

Orman-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Slava-Rusă; se desface din dealul Carada-Bair; se îndreaptă spre S., avînd o direcțiune generală de la N. spre S.; brăzdează partea centrală a plășeĭ și cea de E. a comuneĭ; lasă spre S. dealul Lîsă-Hară; se întinde de-alungul pîrîuluĭ Hribesioc Balia; se ridică până la o înălțime de 251 m.; punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea; pe la poalele luĭ orientale se află drumul comunal Babadag-Slava-Rusă; este acoperit cu pădurĭ; numaĭ pe poalele de E. sunt cîte-va pășunĭ și finețe.

Ormangi-Cula, *pîrîŭ*, în județul Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriele comunelor rurale Baș-Chioi și Armutlia; ia naștere din poalele S.-E. ale dealuluĭ Carcaman-Bair; se îndreaptă spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de V. a plășeĭ și a comuneĭ Armutli, și pe cea de E. a comuneĭ Baș-Chioi; curge printre dealurile Tatar-Bair și Ghel-Tepe, și, după un curs de 4 kil., se varsă în pîrîul Taița, pe stînga, puțin mai la E. de satul Baș-Chioi; pe valea luĭ merg drumurile comunale Baș-Chioĭ-Nalbant, Armutli-Nalbant, Baș-Chioi-Hagilar și Armutli-Baș-Chioi; malurile sale sunt joase și acoperite cu verdeață.

Orodelul, *com. rur.*, jud. Dolj,

pl. Dumbrava-d.-j., la 57 kil. de Craiova și la 9 kil. de reședința plășeĭ, com. Vîrtopul, pe loc șes.

Se învecinește la N. cu com. Călugărei și Tăncănaul; la S., cu com. Caraula; la E., cu com. Cornul și la V., cu comuna Plenița.

Terenul comuneĭ este accidentat de două dealurĭ: dealul Belciugul, cu o înălțime de 14 m. și dealul Glogoveiul, cu o înălțime de 12 m.

Este străbătută de văile: Udubasniței și Soculuĭ.

Sunt 6 fîntînĭ, acoperite cu capac; 2 crucĭ de piatră, foarte vechĭ, în valea Orodelul-d.-j., pe locul unde se află vatra mahalaleĭ Orodelul-d.-j. și unde azĭ se află satul Orodelul.

Comuna a fost înființată acum vre-o 200 de anĭ, și cuprindea odinioară cătunele: Ulmulețul, Socul și Orodelul. Azĭ se compune dintr'un singur cătun, numit Orodelul, împărțit în două secțiunĭ: Orodelul-d.-s. și Orodelul-d.-j.

Are o populație de 2396 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, fondată de obștea locuitorilor, la anul 1866 și reedificată la anul 1893, deservită de 3 preoțĭ și 2 cîntăreți; două școlĭ, una de băeți, înființată în 1870 și frecuentată de 130 elevĭ și alta de fete, înființată în 1880 și frecuentată de 42 fete; 8 morĭ de apă; 4 cîrciumĭ și o băcănie.

Suprafața comuneĭ este de 2700 pogoane, din carĭ 1200 pogoane arabile și 800 pogoane viĭ.

Moșia Orodelul aparține moșnenilor.

Se găsesc cazane pentru fabricarea rachiuluĭ din drojdiĭ, fabricîndu-se cam 4000 vedre anual.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3693 leĭ și la cheltuelĭ, de 3425 leĭ.

Orodelul, *sat*, jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-j., com. Orodelul, cu reședința primărieĭ.

Orodelul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Orodelul, aparținînd moșnenilor.

Orodelul-de-Jos, *vale*, județul Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Orodelul.

Orodelul-de-Sus, *mahala*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Orodelul.

Orofteana, *com. rur.*, în județul Dorohoiu, pl. Herța, formată din satele: Orofteana-d.-j. (Popovicĭ), Orofteana-d.-s. (Șuțu) și Osebiți-de-Orofteana (Frunzete), cu reședința primărieĭ în satul Orofteana-d.-s. (Șuțu), situat la 28 kil. de capitala județuluĭ. Are o populație de 283 familiĭ, saŭ 1259 suflete; 3 bisericĭ, cu 1 preot, 2 cîntăreți și 1 pălămar; o școală primară, condusă de 1 învățător și frecuentată de 55 elevĭ; 585 hect., 77 arĭĭ pămînt sătesc; 823 hect., 51 arĭĭ cîmp și 1663 hect., 49 arĭĭ pădure, ale proprietarilor, precum și 30 pogoane viĭ.

Budgetul com. e de leĭ 3050, banĭ 8, la venitурĭ și de leĭ 2685, banĭ 16, la cheltuelĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 332 vite marĭ cornute, 96 oĭ, 81 caĭ, 148 porcĭ; 119 stupĭ cu albine.

Orofteana-de-Jos (Popovicĭ), *sat*, pe moșia cu același nume, com. Orofteana, pl. Herța, jud. Dorohoiu, cu 117 familiĭ, saŭ 546 suflete.

Proprietatea este a Epitropieĭ Spitalului Sf. Spiridon din Iași, dăruită în 1873 de către defunctul Iordache Popovicĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, făcută la 1830 de Const. Frunzete, ruinată.

Sătenĭĭ împroprietăriți aŭ 201 hect., 22 arĭĭ pămînt, iar proprietatea, 412 hect., 47 arĭĭ cîmp, 601 hect., 95 arĭĭ pădure, și 20 pogoane de vie.

Pîrîul ce trece pe moșie este Duruitoarea.

Drumurĭ principale sunt: acel de la Herța-Mamornița ce duce la Darabani și acel ce duce de la Comănești la Suharău.

Moșia se învecinește cu: Comănești, Hudești, Orofteana-d.-s. (Șuțu) și riul Prutul.

Prin testamentul din 2 Ianuarie și 20 Octombrie 1873, al defunctuluĭ Iordache Ștefan Popovicĭ, acesta face danie moșia sa, Epitropieĭ Spitalelor Sf. Spiridon din Iași.

Orofteana-de-Sus (Șuțu), *sat*, pe moșia cu același nume, pl. Herța, jud. Dorohoiu, cu 141 familiĭ, saŭ 615 suflete, așezat pe costișa înclinată către Prut, cu vedere întinsă asupra Basarabieĭ.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, de zid, făcută la 1790 de către un maior rus; deservită de 1 preot, 2 cîntăreți și 1 pălămar; o școală primară, condusă de 1 învățător și frecuentată de 55 școlarĭ.

Sătenĭĭ împroprietăriți aŭ 321 hect., 17 arĭĭ pămînt, iar proprietatea: 325 hect., 11 arĭĭ cîmp, 917 hect., 31 arĭĭ pădure și 2 pogoane de vie.

Pîrîul principal ce trece pe moșie este Pelihaciul.

Drum este acel de la Herța Mamornița la Darabani.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Pilipăuți, Cristinești, Dămileni, Suharăul, Orofteana-d.-j., Orofteа-

na-Frunzete, rîul Prutul şi Baranca-Herţeĭ.

De însemnat aicĭ sunt localităţile: Piscul-Pleşuv şi Seliştea-Vechie.

Oroslar, *sat,* în jud. şi pl. Constanţa, cătunul com. Palaz, situat în partea de N. a plăşeĭ şi cea de V. a comuneĭ, la 7 kil. spre N.-V. de reşedinţă, la poalele de S. ale dealuluĭ Horoslar-Iol-Bair, în valea cu acelaşĭ nume. Are o întindere de 480 hect., din carĭ 45 hect., ocupate de vatra comuneĭ, cu 60 case.

Populaţia sa, în maioritate Turcĭ şi Tătarĭ, este de 99 familiĭ, saŭ 248 suflete.

Orsoaia, *deal,* în centrul moşieĭ Piscul, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Piscul, în direcţia spre Slemnea-Conachi şi Pechea.

Orşoga, *pichet de graniţă* despre Transilvania, jud. Prahova.

Orta-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. urb. Babadag; este una din ramurile orientale ale Culmeĭ-Babadaguluĭ; se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de E. a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ; se întinde de-alungul pîrîuluĭ Babadag; lasă spre E. dealul Coium-Baba, la poalele luĭ e aşezată partea apusană a oraşuluĭ Babadag; este acoperit numaĭ cu păduri.

Orta-Bair, *deal,* în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Agi-Ghiol; se desface din dealul Ceatal-Bair; se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E.; brăzdează partea de S.-V. a plăşeĭ şi pe cea de V. a comuneĭ; stă în legătură spre V. cu dealul Taş-Bair, şi spre E. cu Căuşul-Mare; din poalele sale S.-E. izvoreşte valea Cazangia, care se varsă în marele lezer Razelm; pe la poalele sale de S. trece drumul comunal Congaz-Agi-Ghiol, şi drumul vecinal Eni-Chioi-Agi-Ghiol; este acoperit cu păduri aparţinînd la 4 sate: Congaz, Eni-Chioi, Sari-Chioi şi Zibil; se ridică pănă la o înălţime de 179 m.; punct trigonometric de observaţie rangul al 3-lea.

Orta-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Visterna, situat în partea E. a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ; lasă spre V. dealul Savrî-Bair şi spre E., dealul Golovîr-Bair; are o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E.; se ridică pănă la o înălţime de 216 m., punct trigonometric de observaţiune de rangul al 3-lea şi punct strategic, dominînd asupra satuluĭ Enisala, drumuluĭ comunal Enisala-Caraman-Chioi şi văiĭ Mil-Vel-Alciac, ce izvoreşte din poalele sale sudice; este acoperit cu pădurea, numită Pădurea-Mare; numaĭ poalele sudice aŭ puţine păşunĭ.

Orta-Burun, *pîriŭ,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Armutli, şi pe al cătunuluĭ săŭ Camber; îşĭ ia naştere din poalele S.-V. ale dealuluĭ Asmalar-Bair; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S. la N.; trece pe la poalele de V. ale dealuluĭ Taş-Bair; se uneşte apoĭ cu pîrîul Cara-Cialic; brăzdează partea de N. a plăşeĭ şi pe cea de E. a comuneĭ, şi, după ce trece prin mijlocul satuluĭ Camber, se varsă în pîrîul Taiţa, pe dreapta luĭ, chiar lîngă satul Camber, după un curs de 5 kil., făcut parte prin păduri, parte prin cîmpie; pe valea luĭ merge drumul comunal Slava-Rusă — Camber.

Orta-Chioi, *com. rur.,* aşezată în partea centrală a jud. Tulcea şi cea de S. a plăşeĭ Isaccea, pe pîrîul Taiţa.

Se mărgineşte la N. cu com. Balabancea; la E., cu com. Alibei-Chioi; la V., cu com. Cîrjelar şi la S., cu comuna Atmagea.

Reliefuł com. e accidentat de dealurile: Carapcea (310 m.), Ghiobilche-Bair, la V., cu păduri; Cazlar-Bair (177 m.); Dautcea (279 m.), la S., tot cu păduri; Consulul (329 m.), la E., păduros. Movile sunt puţine şi neinsemnate, toate artificiale.

Apele carĭ udă comuna sunt: pîrîul Taiţa, care trece de la N.-V. spre S.-E., pe lîngă comună, şi afluenţiĭ săĭ: Boclogea, pe stînga, la E. şi Dautcea, pe dreapta, la S.-E.

Întinderea comuneĭ este de 2300 hect., din carĭ 160 hect. vetrele satelor, 1550 hect. ale locuitorilor, 1690 hect. ale statului.

Cătunele carĭ o formează sunt: Orta-Chioi, reşedinţa, la V., pe malul stîng al pîrîuluĭ Taiţa; Dautcea, la 2 kil. spre S.-E., pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Dautcea.

Populaţiunea, în maioritate Turcĭ, e de 89 familiĭ, saŭ 389 suflete, din carĭ 77 contribuabilĭ.

Are o biserică, în cătunul de reşedinţă, cu hramul Sf. Gheorghe, zidită de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală, făcută de comună, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 47 elevĭ.

Locuitorĭĭ posedă 55 plugurĭ; 1012 vite.

Budgetul com. e la venitură de 1215 lei și la cheltueli, de 1200 lei.

Drumuri sunt: un drum județean Babadag-Măcin, ce trece prin com. și căi comunale la Balabancea, Atmagea și Baș-Chioi.

Orta-Chioi, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, cătun de reședință al com. Orta-Chioi, așezat spre V., pe malul sting al pîriului Taița, cu 98 hect. întindere și o populație de 70 familii, sau 225 suflete.

Are o școală și o biserică.

Pe aci trece drumul comunal Babadag-Măcin.

Orta-Chioi, *pîriu,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Orta-Chioi; izvorește din poalele estice ale dealului Orta-Cuirac, de pe teritoriul com. rur. Cîrjelar; intră în com. Orta-Chioi; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de S.-E. a pl. și cea de V. a com.; curge printre dealurile Ciubucluc-Bair, Carapcea, Ghiobîlche-Bair și Cazlav-Bair, și, după 7 kil. de curs, se varsă în pîriul Taița, pe dreapta, chiar în fața satului Orta-Chioi; pe valea lui merg drumurile comunale Jaila—Orta-Chioi și Homurlar—Orta-Chioi.

Orta-Cuirac, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Cîrjelar, și anume pe al cătr. sale Homurlar și Jaila; se desface din dealul Ciubucluc-Bair; se îndreaptă spre V., avînd o direcțiune generală de la E. spre V., brăzdînd partea de S. a plășei și centrală a comunei; se întinde printre piraiele Jaila și Homurlar; are o înălțime de 285 m., punct trigonometric de observațiune de rangul al 3-lea și punct strategic important, dominînd asupra satelor Jaila și Homurlar, a văilor cu același nume și a drumurilor vecinale Homurlar-Jaila și Homurlar-Orta-Chioi; este acoperit numai cu pășuni și fînețe.

Orta-Dere, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Cerna; este o ramură de V. a dealului David; se întinde spre V., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea de E. a pl. și a com.; stă în legătură la N. cu vîrful Almalia, la V., cu vîrfurile Daiaman-Bair, Raman-Bair și Saia-Cula; în fața lui, spre E., se ridică dealul Sut-Bair, printre care pîrîul Cerna și drumul comunal Cerna-Țiganca merg ca printr'un defileu; e de natură stîncoasă; are o înălțime de 177 m. și e punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea; pe la poale este acoperit cu pășuni și păduri, care s'au pus în exploatare.

Ortoaia, Gioseni sau **Bădа,** *sat,* jud. Suceava, pe moșia și în com. Dorna, așezat pe Dealul-Ortoaei, și Poiana-Groșenilor, cu o populație de 503 suflete, din cari 129 contrib., locuind în 138 case.

Are 2 biserici, una cu hramul Intrarea-în-Biserică, despre care se zice că ar fi fost schit de calugări, și o alta, cu hramul Duminica-Mare. Ambele sunt de lemn, și sunt deservite de un preot și 2 cîntăreți.

Școalele din Gura-Negrii servesc și acestui sat.

Ortoaia, *munte,* în jud. Suceava, com. Borca, avînd 1561.1 m. altitudine.

Ortoaia, *pîriu,* care străbate satul cu același nume, jud. Suceava. Izvorește din muntele Stegioara și, după un curs de aproape 7 kil., în care a învîrtit un herăstrău, 4 morișce și patru piue, mărit fiind cu Colăceiul, Rachiloaca și Hulpăria, se aruncă în Bistrița, în dreptul satului Ortoaia.

Ortoaiei (Piciorul-), *munte,* în jud Suceava, com. Dorna.

Orțești, *sat,* pe moșia cu același nume, com. Drăgănești, jud. Suceava, așezat pe țărmul drept al pîriului Ulia și pe cel sting al pîriului Tîrzia, cu o populație de 283 suf., locuind în 59 case.

Vatra satului ocupă 6—7 fălci.

Are o biserică, cu hramul Buna-Vestire, clădită de locuitori, din lemn și deservită de un preot și 2 cîntăreți.

Școala din Drăgănești, înființată pe la 1860 în Orțești, servește și acestui sat.

Moșia e proprietatea d-lui E. Singurov, cumpărată de la stat; a fost a M-rei Neamțul și face parte din com. Boroaia. Locuitorii, cari s'au împroprietărit în 1864, tot pe moșia Boroaia, sunt în număr de 55, stăpînind 166 fălci, 30 prj.

Pînă la 1879, satul Orțești a făcut parte din com. Boroaia.

Printr'un hrisov din 1548, aflăm pe Petrea Oarță vînzînd Episcopului de Roman, Macarie, a șasea parte din satul Orțești, drept 150 zloți tătărești. («Istoria Rom.» de A. D. Xenopol, vol. III, p. 563).

Orul, *munte,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca, în partea de N., la hotarul spre județul Putna, înalt de 1000 m.; e acoperit cu păduri și pășuni; și vara are stîne de oi.

Orul, *pichet vechiu* cu No. 6, spre Moldova, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bișoca, la poalele munteluĭ Orul.

Orzasca, *pichet de graniță*, în județul Mehedinți, plaiul Cloșani.

Orzăneasca, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., cät. com. Costieni-d.-j.; e așezat în cîmp, la 450 metri spre E. de cătunul de reședință; are 50 hect. întindere, cu o populație de 85 familiĭ, saŭ 223 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ.

Orzăneasca, *pîriŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Costieni-d.-j.; se formează din vine și pîraĭe; udă partea de E. a comuneĭ, și cătunul Orzăneasca și se varsă în pîriul Valea-Bouluĭ, pe stînga.

Orzea, *munte*, jud. Dîmbovița, de la Moroeni în sus, pe matca Ialomițeĭ, în dreapta.

Orzea, *lezere*, jud. Brăila, situate la N. de Aurelul, la S. de Catargiaua și la V. de Blasova; comunică cu Filipoiul, prin privalul său, spre N.-V.

Orzești, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la 69 kil. de Severin, situată pe valea Motrului. Se mărginește: la E. cu jud. Gorj; la S., cu satul Padeșul, care ține de com. rur. Negoești și cu com. urb. Baia-de-Aramă; la V., cu com. rur. Mărășești; iar la N., cu com. rur. Cloșani.

Este formată din 5 cătune: Brebina, Călugăreni, Orzești, Titerlești și Văeni, cu o populație de 1570 locuitorĭ, din carĭ 243 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 34 pluguri, 64 care cu boĭ, 16 căruțe cu caĭ; 690 stupĭ cu albine.

Prin comună trece șoseaua Cloșani-Orzești-Negoești-Turnul-Severin. Maĭ are o șosea comunală, care trece peste dealul Brebina, legînd o cu com. urb. Baia-de-Aramă.

Are 4 biserici, deservite de 3 preoți și 4 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 30 elevĭ; o circiumă.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3106 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1649 leĭ.

Vite: 740 vite marĭ cornute, 250 caĭ, 3500 oĭ, 690 rîmătorĭ și 860 capre.

Dealurĭ maĭ principale în com. sunt: Bordeile, Cracul, Fața, Zăbranul, Titerlea, Vîrful-Nighiuțiĭ, Priboaia, dealul Cloșani, Mazărea, Giula, Vîrful-Izvoruluĭ, Cerbul-Pleșa, Vîrful-cel-Inalt, Buzietul, Viea-Costeĭ, Morminți și Danda.

Cîmpiĭ sunt: Lunca-Mare, a-Orzeștilor, a-Văenilor, Rămeți, Brebina, Titerlești.

Văĭ: Valea-luĭ-Togan, Valea-Spurcaților, Gura-Jidovineĭ, Valea-Ponoruluĭ, Valea-Racilor, Valea-Cotanilor și Valea-Peștereĭ, numită și Valea-Călugăruluĭ.

Ape: Motrul, care o udă prin mijloc și Brebina, cu pîraĭele: Călugărul, Giula, Ogașul-Vacilor, Valea-Racilor, Bejcanița-Șontropa și Jidovina.

Această comună, în vechime, purta numele de Padeșul-d.-s.

Orzinele, *deal*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Brătila.

Orziștea, *mahala*, jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Hinova.

Orzul, *cătun*, al com. Urdari-d.-s. din pl. Jiului, jud. Gorj.

E situat pe loc șes, pe o suprafață de 200 hect., din carĭ 60 hect. pădure, 22 hect. izlaz și vatra satuluĭ, 48 hect. fînețe și 70 hect. arabile.

Are o populație de 26 familiĭ, saŭ 137 suflete, din carĭ 65 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 10 pluguri, 7 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 50 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 92 oĭ și capre.

Comunicația cătunuluĭ cu com. se face prin drumuri ordinare.

Osăceni, *mahala*, în com. rur. Roșiile, plasa Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Osebiți, *sat*, în jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Liuzi-Călugăra, situat pe valea pîriuluĭ Negelul. Are o populație de 175 familiĭ, saŭ 592 suflete, toți Ungurĭ; două circiumĭ.

Vite: 12 caĭ, 110 vite marĭ cornute și 9 porcĭ.

Osebiți, saŭ **Bucșani-de-Jos,** *cătun*, pendinte de com. Bucșani, jud. Vlașca. Vezĭ Bucșani.

Osebiți-Blejești, *cătun*, pendinte de com. Cosmești, jud. Vlașca. Vezĭ Cosmești.

Osebiți-din-Orofteana, saŭ **Orofteana-Frunzete,** *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, com. Orofteana, pl. Herța, jud. Dorohoiu.

Are o populație de 25 familiĭ, saŭ 98 suflete; o biserică, cu hramul Pogorîrea-Duhuluĭ-Sfînt, acum ruinată, făcută din cărămidă la 1837, de fostul proprietar.

Moșia, care a fost proprietatea defunctuluĭ D. C. Frunzete, astăzĭ este a d-luĭ I. C. Ciolac.

Sătenii împroprietăriți aŭ 53 hect., 35 arĭĭ pămînt; iar proprietarul moșieĭ are 85 hect.,

93 ar. cîmp, 143 hect., 22 ar. pădure și 5 pog. vie.

Drum este acel de la Herța-Mamornița ce duce la tîrgușorul Darabani.

Hotarele moșiei sunt cu: Pilipăuți, Cristinești, Orofteana-Sușul și rîul Prutul.

Localitate însemnată este Cetatea. V. a. c.

Osebiți-Mărgineni, *com. rur.*, în jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., situată între pîraiele Trebișul și Negelul și ondulată de dealurile: Măgura, Cujbicul, Crihanul și Călugăra. Se compune din patru cătune: Osebiți-Mărgineni, reședința, așezată pe stînga pîrîului Negelul; Barați, pe malul drept al pîrîului Trebișul; Sohodolul sau Crihanul, la poalele dealului Măgura; Ghirăești, între malul drept al Bistriței și gîrla Limpedea.

Se învecinește: la N., cu com. Mărgineni-Munteni, de care se desparte prin pîrîul Trebișul și cu satul Secătura (com. Fîntînelele), de care se desparte prin pîrîul Cîrligata; la E., cu țarina orașului Bacăul, de care se desparte în parte prin pîrîul Negelul; la S., cu Călugăra-Mare, de care se desparte prin dealul Crihanul și prin cursul superior al pîr. Negelul; la V., cu secția Răchitișul (com. Nadișa).

Are o populație de 227 familii, sau 872 suflete: 452 Romîni, 372 Ungurĭ și 48 Izraeliți, toți de protecțiune romînă; o biserică catolică, în cătunul Barați, unde era mai înainte reședința Episcopului catolic. Moșia Episcopiei catolice este supusă și azĭ bezmanului.

In toată com. se numără 210 case și 6 circiumĭ.

După legea rurală de la 1864, s'au dat 38 fălcĭ 70 prăjinĭ, la 53 locuitorĭ.

Pădurile ocupă o întindere de 50 hect., acoperind dealurile Măgura și Călugăra.

Viile se întind pe o suprafață de 73.94 hect.

Teritoriul com. are o întindere de 489.43 hect.

Proprietarĭ sunt: C. Tisescu, posedînd o moșie de 80 hect.; I. Broșteanu, o parte de moșie de 103.10 hect.; Episcopia catolică, o moșie de 74.36 hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 367.51 hect.

Vite: 16 caĭ, 341 vite cornute, 292 oĭ și 128 porcĭ.

In secția Sohodolul se găsesc ape minerale, care conțin multă sare.

Budgetul com. e la venitur̆ de 2520 leĭ și la cheltueli de 2462 leĭ, 80 banĭ.

O cale comunală străbate comuna, venind de la com. Nadișa, situată la 29 kil. și dă, aproape de Mărgineni-Munteni, în calea județeană Bacău-Moinești.

Spre Călugăra-Mare sunt 3 kil.; spre Bacău, 9 kil.; iar spre com. Valea-Seacă, reședința pl., 23 kil.

Osebiți-Mărgineni, sau **Cujbicul,** *sat*, în jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., reședința com. cu acelaș nume, situat la poalele dealului Cujbicul, pe stînga Negelului. Are o populație de 262 suflete; un local de primărie; o cîrciumă.

Vite: 9 caĭ, 111 vite cornute și 34 porcĭ.

Osebitul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Șotrile, pl. Prahova, jud. Prahova.

Osica (Popești), *sat*, pendinte de com. Sinești, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe lunca gîrleĭ Plapcea și pe vîlceaua Osica, spre N.-E. de cătunul de reședință.

Are o populație de 180 locuitorĭ, în maioritate moșnenĭ; o biserică, fondată la anul 1746, și reparată la 1846.

Locuitorĭ posedă: 68 boĭ, 49 vacĭ, 30 caĭ, 350 oĭ, 50 capre și 100 porcĭ.

Osica, *deal*, situat în partea de V. a com. Corbul, pl. Mijlocul, jud. Olt. Are direcțiunea N.-S. și se întinde paralel cu valea Osica și dealul Potericiul. Separă com. Corbul de com. Negreni, Birci și Potcoava.

Osica, *deal*, situat pe teritoriul com. Birci, pl. Mijlocul, jud. Olt, în stînga pîrîului Negrișoara. Are direcțiunea N.-S. și o lungime de aproape 65 kil. E acoperit cu semănăturĭ.

Osica, *pădure*, situată pe dealul și valea cu același nume, com. Corbul, pl. Mijlocul, jud. Olt. Această pădure mare, renumită în vechime pentru mulțimea corbilor, carĭ împuiau acĭ, servea adesc-orĭ de adăpost oamenilor din comunele vecine, în timpul răzmeriților.

Osica, *pichet*, pe Dunăre, cu No. 2, la S. de lacul Greaca, jud. Ilfov.

Osica, *pîrîu*, izvorește din niște dealurĭ vecine, în partea de E., pe teritoriul com. Sinești, pl. Mijlocul, jud. Olt. Curge către S.-V. și dă în Plapcea.

Osica, *vale*, în jud. Vilcea, pl. Oltul-d.-s., com. Stănești.

Osica, *vîlcea*, situată în partea de V. a com. Corbul, pl. Mijlocul, jud. Olt. Are direcțiunea N.-S. și curge paralel cu dealul

Osica, dînd în Plapcea, la Gura-Osicei, cătun ce ține de com. Sinești.

Osica-Mare, sau **Osica-de-Sus**, *com. rur.*, în S.-E. plășei Oltețul-Oltul-de-sus, j. Romanați, formată din satele: Osica-Mare (2000 locuit.) și Vlăduleni (351 locuit.). Satul Osica e situat în valea Oltețului, în dreapta, iar Vlăduleni, spre Nord-Est, pe o parte și pe alta a șoseleĭ Caracal-R.-Vaduluĭ, și lîngă linia ferată care are aci o stațiune. Comuna se află la 15 kil. spre Nord, de Caracal și la 19 kil. spre Sud-Vest, de Balș.

Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Mării este de 110 m.

Are o populație de 2351 suflete, din carĭ 458 contrib.; o școală, frecuentată de 50 copiĭ; 2 bisericĭ: S-ții Voevozĭ (1840) în Osica și S-ții Voevozĭ (1854) în Vlăduleni, cu 3 preoți și 2 cîntăreți; 8 circiumĭ.

Budgetul com. e de 5934 leĭ la venitur și de 5652 leĭ la cheltueli.

Se cultivă gîndaciĭ de mătase.

Vite marĭ cornute sunt 1657, vite micĭ 3070 și porcĭ 759.

Aci se face un bîlciŭ la 6 August, care ține 5 zile, pe proprietatea comuneĭ. Acest bîlciŭ s'a înființat la 1883 de Consiliul județean.

Osica-Mică, sau **Osica-de-Jos**, *com. rur.*, pl. Ocolul, j. Romanați, formată din satul cu același nume, situat în valea Oltețului, pe țărmul drept, în fața com. Osica-Mare, la 15 kil. spre Nord de Caracal.

Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Mării este de 144 m. pe dealul Bobul.

Are o populație de 968 suflete, din carĭ 188 contrib.; 2 bisericĭ: una cu hramul Cuvioasa Paraschiva (1869), și a doua cu hramul Sf. Niculae, cu 1 preot și 2 cîntăreți; 2 circiumĭ.

Budgetul comuneĭ e de 1509 leĭ la venitur și de 2481 leĭ la cheltueli.

Vite marĭ cornute sunt 638, vite micĭ 715 și porcĭ 256.

Osica-Vlăduleni, *moșie* a statuluĭ, j. Romanați, cu o arendă anuală de 20820 leĭ; are o pădure de 800 pog., lîngă com. d.-s.

Oslea, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Vulcan, la N. munteluĭ Boul; se prelungește de la E. la V. și are o suprafață cam de 4500 hect., din care cea mai mare parte este pășune de vite, iar o parte pădure de brazĭ. De acest munte țin ramurile numite Oslița, spre E. de muntele Oslea, Groapele, spre S., Turcineasa, spre V., Pestișani, spre N.-V., Stîna-Ursuluĭ și Stîna-Stîrbuluĭ, spre N., și Dosul-Osleĭ, care se întinde pînă în hotarul Austro-Ungar. Acest munte e proprietatea statuluĭ. Pe dînsul se află 3 stînĭ.

Oslea, *plaiŭ* (potecă) și *trecătoare* în Austria, jud. Mehedinți. Începe de la împreunarea rîurilor Capra cu Dobrota, de unde curg sub numele de Motrișorul. Poteca sue în culmea Cernei, apoĭ scoboară din culmea Cerneĭ în valea Cerneĭ, de unde trece prin frumoasa cîmpie numită Lunca-Frasinuluĭ. După ce a trecut apa Cerna, continuă în sus, pe muntele Oslea, pînă la vîrful munteluĭ Pietrele-Albe.

Pe acest plaiŭ aŭ venit Ungurĭ în anul 1848 sub conducerea generaluluĭ Kossuth, pînă în linia Frasinuluĭ, de unde aŭ suit dosul Cerneĭ și scoborît fața plaiuluĭ, în valea Motruluĭ-Sec și străbătînd strîmtorile Cloșanuluĭ, aŭ trecut prin Baia-de-Aramă, spre Dunăre.

Oslea, *pichet de graniță*, în plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Osman, *sat*, în partea de E. a com. cu același nume, județul Brăila, la 24 kil. spre S.-V. de orașul Brăila, înființat la 1822 de Turcul Osman-Aga, proprietarul moșieĭ.

Suprafața satuluĭ e de 120 hect.

Are o populație de 821 suflete; o școală mixtă, înființată la 1857, frecuentată de 35 elevĭ; o biserică, deservită de un preot, un cîntăreț și un paracliser.

Vite: 413 caĭ, 999 vite marĭ cornute, 1062 oĭ și 260 rimătorĭ.

Osman, *cătun*, (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Călărași-Vechĭ, jud. Ialomița, situat pe cîmpul Bărăganul.

Osman (Piatra-luĭ-), *stîncă*, în Bistrița, drept locul numit La-Toance, jud. Suceava.

Osman-Facĭ, *com. rur.*, pl. Mangalia, jud. Constanța, situată în partea de E. a județuluĭ, la 21 kil. S.-E. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea nordică a plășeĭ, la 26 kil. spre N.-V. de orășelul Mangalia, reședința plășeĭ, pe valea Osmancea.

Se mărginește la N. cu com. Murfaltar și Omurcea, pl. Constanța; la V., cu com. Biulbiul, pl. Medjidia; la S., cu comunele Edil-Chioĭ și Tapraisarĭ; la E., cu com. Techir-Ghiol, (pl. Constanța).

Relieful soluluĭ e puțin acci-

dentat. Principalele dealurĭ carĭ îi brăzdează teritoriul sunt: Mangala-Culac-Bair, la N.; Osmancea-Bair, la E.; Tapraisari (92 m.), la S.-E.; Elibe-Chioi (101 m.), la S.-V.; Curu-Bair (70 m.), la V.; Cuan-Derasi-Bair, la E. Aceste dealurĭ sunt de natură stîncoasă în mare parte şi sunt acoperite cu fineţe şi păşunĭ, şi puţine semănăturĭ.

Sûnt 25 de movile, răspîndite în diferite părţi. Toate aŭ servit ca puncte de orientare şi sunt acoperite cu verdeaţă. Principalele sunt: Ebe-Chioi (108 m.), în interiorul comunei; Echi-Tepe (90 m.), la E.

Văĭ sunt: Mahometcea-Ceair-Dere, unită cu Mangala-Culac şi Osman-Facĭ-Culac, la N.; Sarapci-Dere, unită cu Curu-Bair-Alcea şi Caranlic-Alcea la V.; Osman-Facĭ-Iol, la S.; Abdulah-Dere, Abdulah-Deresi şi Aitan-Dere, la E.

Se compune din treĭ cătune: Osman-Facĭ, reşedinţă, în spre N., pe valea Osmancea-Culac; Ebe-Chioi saŭ Elibe-Chioi, spre S., la 4 kil. spre S.-V. de reşedinţă, pe valea Curu-Bair-Alcea; Abdulah, spre E., la 5 kil. spre S.-E. de reşedinţă, pe valea cu acelaşĭ nume.

Suprafaţa totală a comuneĭ este de 6721 hect., din care 261 hect. ocupate de vetrele celor 3 sate, cu 205 case; restul împărţit între proprietarĭĭ, carĭ posedă 3060 hect. şi locuitorĭĭ, carĭ stăpînesc 3400 hect.

Populaţia sa, compusă în majoritate de Turcĭ, Tătarĭ şi Bulgarĭ, este de 288 familiĭ, saŭ 1407 suflete, din carĭ 262 contribuabilĭ.

Are o biserică ortodoxă, în cât. de reşedinţă, cu hramul Sf. Nicolae, zidită de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 dascăl şi 1 paracliser; 7 geamiĭ, 5 în cât. de reşedinţă şi cîte una în cât. Abdulah şi Elibe-Chioi, avînd toate 6 hogĭ; o şcoală mixtă, în cât. de reşedinţă, înfiinţată de stat, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 37 elevĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 114 plugurĭ, 126 care şi căruţe, 1 maşină de treerat cu aburĭ, 29 maşinĭ de secerat, 5 maşinĭ de bătut porumbul, 4 grape de fier, 8 trioare; 655 caĭ, 1576 boĭ, 2 bivolĭ, 6 asinĭ, 7322 oĭ, 12 capre şi 152 porcĭ.

In com. sunt 3 morĭ de vînt.

Comerciul e destul de activ şi constă în importul manufacturilor, colonialelor şi instrumentelor agricole şi în exportul cerealelor şi produselor lor.

Budgetul com. este de 12105 leĭ la venitурĭ şi de 7823 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: calea judeţeană Constanţa-Mangalia, care trece pe lîngă satul Abdulah; 2 drumurĭ comunale, care la S., unesc cătunele între ele şi cu satele maĭ apropiate: Tapraisar, Urlu-Chiol, Azaplar, Omurcea, Murfatlar, etc.

Osman-Facĭ, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cât. de reşedinţă al comuneĭ Osman-Facĭ, situat în partea de E. a plăşeĭ şi cea de N. a comuneĭ, pe valea Osmancea-Culac, cu o întindere de 2965 hect., din carĭ 170 hect. ocupate de vatra satuluĭ cu 124 case. Populaţia, în majoritate turco-tătară, este de 137 familiĭ, saŭ 828 suflete.

Osmancea, *com. rur.,* jud. Constanţa, aşezată în partea centrală a judeţuluĭ, la 38 kil. spre V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în partea nordică a plăşiĭ Mangalia, la 33 kil. spre N.-V. de oraşul Mangalia, reşedinţa eĭ.

Se mărgineşte la N. cu com. Biulbiul (pl. Medjidia); la E., cu com. Edel-Chioi; la S., cu com. Engez şi la V., cu com. Agemler.

Relieful soluluĭ e puţin accidentat de culmea Enghezul cu ramurile sale: Bair-Ciobanisa, la N.-V.; Osmancea-Bair, la N.-E.; Edel-Chioi-Tepe, la S.-V.; Tatar-Bair, la S.-E. Aceste dealurĭ sunt acoperite cu fineţe, păşunĭ şi semănăturĭ întinse.

Văĭ sunt: Amzarca, care sub numele de Osmancea trece prin satul Osmancea, brăzdînd centrul comuneĭ; adiacenta sa, pe stînga, Canara-Dere la V. şi Cialic-Cum-Ceair, pe stînga, la S.-V.

Comuna e compusă din cât. Osmancea, format din treĭ trupurĭ, aşezate pe valea Osmancea, între dealurile Osmancea-Bair la N. şi Edel-Chioi-Tepe la S.

Suprafaţa comuneĭ este de 3035 hect., din care 160 hect., ocupate de vatra satuluĭ cu 130 case. Proprietarĭĭ maĭ marĭ posedă 1520 hect., iar locuitorĭĭ stăpînesc 1355 hect.

Are o populaţie de 149 familiĭ, saŭ 954 suflete.

Agricultorĭĭ posedă: 50 plugurĭ, 125 care şi căruţe, 14 maşinĭ de secerat, 1 maşină de bătut porumb, 2540 capete de vite, maĭ cu seamă oĭ.

Pe teritoriul comuneĭ sunt 2 morĭ de vînt.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1775 leĭ şi 54 banĭ şi la cheltuelĭ de 930 leĭ şi 82 banĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: calea judeţeană Mangalia-Medjidia la E., şi drumurĭ comunale la satele învecinate: Edel-Chioi, Agemler, Ciobanţa, Osman-Facĭ, Uzumlar.

Osmanul (Osman-Aga), *com. rur.,* jud. Brăila, pl. Balta, situată pe ses.

Se mărgineşte la N. cu Silistrarul; la E., cu Gropeni şi Valea-Cinepeĭ; la V., cu Urleasca şi la S., cu Vizirul. Suprafaţa comuneĭ este de 4560 hect., compusă din moşia Moroteşti şi făcînd parte din domeniul Brăileĭ.

Are o populaţie de 298 familiĭ, saŭ 1400 suflete, din carĭ 190 contribuabilĭ; 1 biserică, construită de locuitorĭ în 1890, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; o şcoală de băeţi, înfiinţată la 1860, frecuentată de 30 elevĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ din 1864 sunt 118; din 1878 sunt 152; maĭ sunt 43 neîmproprietăriţĭ.

Budgetul com. e la venitură de 5600 leĭ şi la cheltueli, de 5300 leĭ.

Vite: 1826 vite marĭ cornute, 747 caĭ, 2 măgarĭ, 2641 oĭ, 413 rîmătorĭ şi 6 capre.

Suhatul e de 300 hect.

Drumurĭ: la Tichileşti, spre E., 10 kil.; la Vizirul, prin Valea-Cinepeĭ, spre S., 22 kil.; la Valea-Cinepeĭ, spre E., 4 kil.; la Urleasca, spre V., 11 kil.; la Silistrarul, spre N., 7 kil.; la Brăila, pe şoseaua judeţeană Brăila-Călăraşi, spre N., 24 kil.

Com. e înfiinţată la 1828 şi şi-a luat numele de la un oarecare Osman, agă turcesc.

Osoiul, *sat*, în partea de E. a com. Tomeşti, pl. Codrul, jud. Iaşi, situat pe coasta dealuluĭ Osoiul, pe malul drept al rîuluĭ Jijia. Are o populaţie de 227 familiĭ, saŭ 1086 suflete; o biserică, zidită la 1848, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, înfiinţată în 1865, frecuentată de 44 elevĭ.

Prin acest sat trece calea judeţeană Iaşi-Tomeşti-Costulenĭ.

In privinţa numireĭ şi a înfiinţăreĭ satuluĭ, legenda spune că şi-a luat numele de la o familie Osoianul, care s'a statornicit pentru prima oară pe coasta de S. a Dealuluĭ-Doamneĭ. Cu timpul, înmulţindu-se locuitorĭĭ, satul s'a întins spre E., pînă în capul dealuluĭ numit astăzĭ Osoiul, unde s'a făcut şi o biserică; cu încetul satul s'a retras de pe deal pe coastă şi în valea dealuluĭ Osoiul, unde s'a zidit din noŭ o biserică la 1848, de călugărĭĭ greciĭ.

Dealul Osoiul nu este de cît o continuare a Dealuluĭ-Doamneĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 1035 vite marĭ cornute, 1731 oĭ, 125 caĭ şi 219 rîmătorĭ.

Osoiul (Lingurari), *sat*, în partea de S. a com. Sineşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, situat pe pîrîul Osoiul, în marginea pădureĭ. Are o populaţie de 50 familiĭ, saŭ 263 suflete şi 54 case.

Locuitorĭĭ sunt lingurarĭ, moldoveni; se ocupă cu agricultura, facerea de coveţi şi lingurĭ.

Ei posedă: 232 vite marĭ cornute, 13 caĭ şi 76 rîmătorĭ.

Osoiul, *sat*, pe moşia şi în com. Valea-Gloduluĭ, jud. Suceava. Situat pe pîrîul cu acelaşi nume, ocupă 4 fălcĭ, 20 prăjinĭ.

Are o populaţie de 58 familiĭ, saŭ 270 suflete, locuind în 60 case.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt 8 fruntaşĭ, 11 pălmaşĭ şi 14 codaşĭ, stăpînind 64 fălcĭ.

Biserica şi şcoala din Valea-Gloduluĭ servesc şi acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Valea-Gloduluĭ (1200 m.) şi la Runcani (4 kil.).

Osoiul (Bîtca), *munte*, în com. Dorna, jud. Suceava.

Osoiul, *deal*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moineşti, situat spre V. comuneĭ, cu imaşe. Pe coastele luĭ sunt multe gropĭ de păcură. S'a găsit aci şi ozocheritâ (ceară de pămînt).

Osoiul, *deal*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Solonţul.

Osoiul, *deal*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Bîrsăneşti.

Osoiul, *deal*, pe teritoriul satuluĭ Budeşti, com. Curteni, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Osoiul, *deal*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători-Neamţuluĭ, situat în apropierea satuluĭ Vînători.

Osoiul, *deal*, situat între satele Bălţăteşti şi Ghindăoani, pe hotarul dintre pl. Piatra-Muntele şi pl. de Sus-Mijlocul, judeţul Neamţu.

Osoiul, *deal*, în jud. Suceava, com. Valea-Gloduluĭ, parte cultivabil, parte acoperit cu pădure de diverse esenţe.

Osoiul, *deal*, în jud. Suceava, com. Ruginoasa, parte acoperit cu pădure, parte sterp.

Osoiul, *deal*, în jud. Suceava, lîngă satul Stroeşti, avînd cariere de piatră.

Osoiul, *podiş*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Dofteana, cu pămînt arabil foarte productiv.

Osoiul, *pîrîŭ*, izvoreşte de sub Dealul-Mare, com. Sineşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi; curge prin satul Osoiul; trece prin Ţarina-Sineştilor, satul Stornesti, şesul

Brezila și la Fîntîna-Vătafului-Ion; se varsă în pîrîul Mărgineanu.

Osoiul, *pîrîu,* jud. Suceava, ce străbate satul cu același nume și care trecînd în com. Siliștea, ia numele de Pîrîul-Velniței.

După un curs de 3—4 kil., se aruncă în Șomuzul-Mic.

Ostea, *fost pichet de graniță,* în plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Ostopceni, *com. rur.,* situată în partea de S.-E. a plășei Ștefănești, jud. Botoșani. Se întinde pe șesul Prutului și al Bașeului și pe un platoŭ întins și înalt, care formează șira dealurilor dintre pîr. Bașeul și Corogea.

Se compune din satele: Băscăceni, Dămideni, Ostopceni-Balușul, numit și Romînești și Ciurul saŭ Ostopceni-Răzeși, întinzîndu-se pe o suprafață de 3512 hect., din carî 292 hect. ale răzeșilor.

Are o populație de 320 familiĭ, saŭ 1229 suflete; 3 biserici, deservite de 3 preoți și 3 cîntăreți; 1 școală mixtă, condusă de 1 învățător și frecuentată de 36 școlarî; 5 cîrciumî; 1 moară de aburî; 2 morî pe gîrla Saha, un braț al pîrîului Bașeul, braț care se varsă în Prut; 1 moară de vînt.

Calitatea pămîntului este bună. Locurile cultivate aŭ o întindere de 2500 hect.; pădurile aŭ 286 hect.; se întind pe șesul Prutului și sunt compuse din plop, salcie și stejar.

Vite: 522 boî și vacî, 160 caî, 3479 oî, 290 porcî. Sunt 130 stupî cu albine.

Se mai află în com. cariere de prund pentru șosele.

Budgetul com. e de 3197 leĭ, 90 banî, la veniturî și 3157 leĭ, 90 banî, la cheltuelî.

Comuna e străbătută de șoseaua județeană Ștefănești-Iași.

Ostopceni-Balușul. Vezî Romînești, sat, com. Ostopceni, jud. Botoșani.

Ostopceni-Răzeși. Vezî Ciurul, sat, com. Ostopceni, jud. Botoșani.

Ostopcenilor (Dealul-) saŭ **Viișoara,** *deal,* jud. Botoșani, care se prelungește în dreapta Bașeului, din com. Brătenî, prin com. Ostopceni și se apropie de Prut. Are coastele despre Prut ce compun com. Ostopceni, repezî și se termină la satul Ilișeni, la vărsarea pîrîului Corogea în Prut.

Ostopeni (Șalari). Vezî Perieni, sat, com. Cărniceni, pl. Turia, jud. Iași.

Ostovcina, *insulă* însemnată, la gura brațului Chilia, în pl. Sulina, jud. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, în partea de E. a plășeĭ și a comuneĭ, cuprinsă între brațele Stari-Stambul, Ostovcina și malul Mărĭĭ; are 200 hect. întindere; este nisipoasă și neproductivă; se mărește din ce în ce, prin aluviunile cele marĭ ale brațului Chilia.

Ostovcina, *braț* secundar al Dunăreĭ, jud. Tulcea, prin care ramura Chilia se aruncă în Marea-Neagră; se desface din brațul secundar Stari-Stambul, închizînd între ele marea insula cu același nume; se află situat în pl. Sulina, com. Satul-Noŭ, la E. plășeĭ și al comuneĭ.

Ostra, *măgură,* la N.-E. comuneĭ Mîndra, jud. Telcorman, la hotarul despre moșia Crîngeni.

Ostratul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Corbeanca, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la N. de Tămașul, între Valea-Călugărului și pădurea Vlăsia.

Se întinde pe o suprafață de 456 hect., cu o populație de 119 locuitorî.

D-na Elena Stefanopolu are 375 hect. și locuitorîĭ, 81 hect. Proprietarul cultivă 300 hect. (25 izlaz, 50 pădure). Locuitorîĭ cultivă tot pămîntul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Treime.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 123 și al celor micĭ, de 109.

Ostrășeva, *pîrîu,* ce curge între com. Cacoți și Poroina-Mare, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți.

Ostreĭ (Măgura-), *măgură,* în jud. Dolj, pl. Balta, com. Comoșteni, situată la hotarul Așezămintelor Brîncovenești, către moșia Zăvalul. Are un diametru de 22 m. și o înălțime de 5 m.

Ostrovanca, *luncă,* pe moșia Mitocul, com. cu același nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Ostroveni, *sat,* în jud. Arges, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Galicea-Flămînda; aci se varsă rîul Topologul în Olt.

Ostroveni, *sat,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni. Are o populație de 1044 suflete, locuind în 129 case și 98 bordeie; o biserică, fondată la anul 1796 și terminată la 1818, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnului. Biserica are în tindă următoarea inscripțiune:

Această sfîntă și Dumnezeiască biserică, cu hramul Adormirea Prea Curatei Născătoare de Dumnezeŭ, din teme-

lie s'a zidit în zilele Prea Luminatului Domn Alexandru Moruzzi Voevod, în zilele Prea Sfinției Sale Părintelui Nectarie, Episcopului Nouluĭ Severin, Leatul 1796. Indemnătorii și ctitorii cei d'întîiŭ: Protopopul Oprea Presbiterul, Popa Manea, Dobre Măcincă, Florea Ciobanul, Pîrvu Brat și Preda Brat, de mulți frați a fost ajutor și din pricina răzmiriților a rămas netencuită și neacoperită până la leatul 1813 și iarăși s'a îndemnat ca să se zugrăvească de P. S. S. Protopopul Oprea Presbiterul cu Nedelcu Brat și Stancu sin Maleiŭ, epitropi purtători de grijă: Neagu Logofătul, Popa Ilie, Popa Oprea, ctitorii de obște, ca să se pomenească carî aŭ dat milostenie în veci și s'a săvîrșit în zilele Prea Luminatului Domn Ion Caragea și în zilele P. S. S. Părintelui Episcop Galatin. Anul 1818.

Satul Ostroveni are siliștea Biserica-Arsă.

In vechime se numea Potrojani.

Copiiĭ din acest sat urmează la școala din Grindeni, care se află la 2 kil.

Ostroveni, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d. s., com. urb. T.-Severin.

Ostroveni, *moșie* particulară și *sat*, cu vre-o 20 de familiĭ; formează o mahala a orașuluĭ Rîmnicul-Vîlcea, capitala județuluĭ Vîlcea.

Ostroveni, *moșie*, a statuluĭ, situată pe teritoriul com. Grindeiul, pl. Jiul-d.-j., jud. Dolj, fostă pendinte parte de școala Obedeanul și parte de mănăstirea Horezul. Aduce o arendă anuală de 11500 leĭ, o parte arendîndu-se cu 4750 leĭ și cea-l'altă cu 6750 leĭ. Are pădure și vie pe dînsa.

Ostrovețuluĭ (Valea-), *vale cu pîrîŭ*, udă partea de S.-E. a com. Făurești, pl. Oltețul-d.-j., jud. Vîlcea, și se varsă în rîul Oltețul.

Ostrovocul, *insulă*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez; este formată de aluviunile brațuluĭ Sf. Gheorghe.

Ostrovocul, *braț* secundar, prin care brațul cel mare al Dunăreĭ, Sf. Gheorghe, se varsă în Mare, cuprinzînd între el și brațul Olinca, insula nisipoasă Ostrovocul, în jud. Tulcea, pl. Sulina, com. Sf. Gheorghe.

Ostrovul, *com. urb.*, din județul Constanța și reședința plășeĭ Silistra-Nouă.

Este așezată în partea V. a județuluĭ, spre V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în partea N.-V. a plășeĭ.

Se învecinește cu comunele: Bugeacul, la 4 kil. spre E.; Almaliul, la 3 kil. spre S.-E.; Ese-Chioi, la 7 kil. spre S.; orașul Silistra (din Bulgaria), la 5 kil. spre V.

Se mărginește la N. cu jud. Ialomița, de care se desparte prin fluviul Dunărea; la E., cu com. Bugeacul, despărțindu-se prin dealul Cărămudiul; la S., cu com. Almaliul, de care o despart dealurile Seral-Cea-Bair, Trancovița și Cărămuduiul; la V., cu orașul Silistra (Bulgaria), despărțindu-se prin valea Rege-Deresi-Ceair.

Reliefuł soluluĭ e variat. Culmea Ostrovuluĭ o brăzdează în toate direcțiunile. Dealurile secundare maĭ însemnate carĭ brăzdează teritoriul sunt: Seral-Cea-Bair, la S. și S.-V., cu vîrful Silistra (135 m.), avînd pe platourile de V. ruinele fortărețelor Arab-Tabia și Amedia-Tabia; dealul Trîncovița, la S. (105 m.); Iapcea-Bair la N., și centru, cu vîrful Ostrov (102 m.), prelungindu-se spre S.-E. cu Dealul-Cărămideĭ (78 m.) și la E. cu dealul Bugeacul (72 m.). Sunt acoperite pe muchiile lor cu pășunĭ și semănăturĭ, iar pe poale, spre Dunăre, cu viĭ întinse, carĭ daŭ un vin renumit prin împrejurimĭ.

Pe la poalele N. ale dealurilor Seral-cea-Bair și Iapcea-Bair, trece drumul național Silistra-Ostrov (Silistra-Nouă), iar pe coama celuĭ d'întîiŭ se găsesc ruinele întăriturilor turcești ce apăraŭ puternica cetățue a Silistreĭ.

Dunărea o udă la N., pe o distanță de 8 kil. Malurile fluviuluĭ sunt în general înalte și rîpoase și acoperite cu viĭ. Dunărea formează maĭ multe ostroave, între carĭ maĭ însemnate sunt: Hopa (110 hect.), acoperit cu sălciĭ; Pastramagi (115 hect.), acoperit cu iarbă și pășunĭ; Ostrovul-Vechiŭ (300 hect.), acoperit cu pășunĭ și crînguri de sălciĭ; Pacinul-Mare și Pacinul-Mic, acoperite cu livezĭ și pășunĭ; toate aŭ în general malurĭ înalte și sunt despărțite prin brațe puțin adînceĭ, dar navigabile.

Văĭ sunt: Rege-Deresi-Ceair la V., pe hotarul spre Bulgaria, făcînd chiar limită de la Ibraim-Pașa-Ceșme și până la fortul Ilanli-Tabia; valea Trîncovița prin interior, deschizîndu-se în pîrîul Almaliul, lîngă Cișmeaua-Ostrovenilor; apoĭ valea Bugeacul la E., care se deschide în lacul Gîrlița; conțin apă numaĭ toamna și primăvara.

Suprafața com. e de 3255 hect., din carĭ 120 hect. sunt ocupate de casele orașuluĭ, în număr de 627, cu grădinele lor, iar restul este împărțit între locuitorĭ și stat.

Populația orașuluĭ Ostrov (Silistra-Nouă), e de 641 familiĭ, saŭ 2802 suflete.

Are o biserică, înființată de

locuitorĭ, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţi, 1 paracliser şi 2 cîntăreţĭ; 2 şcoale, una de băeţĭ şi a doua de fete, conduse de 3 institutorĭ şi 2 institutoare, frecuentate de 297 elevĭ; 1 moară cu aburĭ şi 9 de apă; 2 fabricĭ de apă gazoasă; 1 fabrică de tăbăcărie şi 1 de săpun.

Comerciul e destul de activ şi se face pe Dunăre, Ostrovul fiind port, şi cu Silistra-Veche; se importă coloniale, confecţiunĭ şi se exportă lemne, vite şi lînă.

Sunt 43 comercianţĭ, din carĭ 6 hangiĭ şi 20 cîrciumarĭ.

Pe teritoriul com. sunt izlazurĭ întinse şi păşunĭ frumoase.

Locuitorĭĭ posedă: 78 pluguri, 139 care şi căruţe, 5 trioare, 10 maşinĭ de vînturat; 336 caĭ, 596 boĭ, 117 bivolĭ, 6283 oĭ, 8 capre şi 254 porcĭ; 60 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e de 65407 leĭ la venitur şi de 44931 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţie: pe Dunăre, avînd portul Ostrov; calea naţională spre Silistra-Veche; drumul judeţean ce duce la Cuzgun şi Medjidia; pe drumul comunal ce duce la satele învecinate.

E formată din două cătune: Ostrovul, reşedinţă, spre V., pe malul drept al verigeĭ Ostrovul, la 1 kil. de la Dunăre; Aigăr-Ahmet, spre E., pe malul drept şi înalt al pîr. Aigăr-Ahmet, la confluenţa luĭ cu pîrîul Conu-Punar, la 8 kil. spre S.-E. de reşedinţă.

Suprafaţa comuneĭ este de 5921 hect., din carĭ 185 hect. ocupate de vetrele celor două sate cu 294 case, iar restul împărţit între locuitorĭĭ, carĭ posedă 5272 hect. şi statul cu proprietarĭĭ, carĭ stăpînesc 354 hect.

Populaţiunea comuneĭ, formată din Romînĭ şi Turcĭ, e de 299 familiĭ, saŭ 1359 suflete, din carĭ 297 contribuabilĭ.

Sunt 2 biserici ortodoxe, cîte una în fie-care cătun, deservite de 2 preoţi, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser; 1 geamie, cu 1 hoge, în cătunul Aigăr-Ahmet; 2 şcoale, cîte una în fie-care cătun, frecuentate de 116 elevĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 212 pluguri, 162 care şi căruţe, 2 maşinĭ de secerat, 1 maşină de treerat, 1 maşină de bătut porumb, 3 grape de fier; 8500 vite, mai cu seamă oĭ şi boĭ.

In com. mai sunt 2 morĭ de apă şi 5 morĭ de vînt.

Comerciul e destul de activ; se face prin gara Cernavoda, la 80 kil. spre S.-V., de către 9 comercianţĭ, din carĭ 7 cîrciumarĭ, şi constă în import de manufacture şi coloniale şi în export de cereale, vite şi peşte.

Budgetul comuneĭ e la venitur de 13107 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4101 leĭ.

Căĭ de comunicaţie: pe Dunăre şi verigĭ cu luntrea; calea judeţeană Măcin-Hirşova, care trece prin satul Ostrovul; apoĭ drumurĭ micĭ, spre satele învecinate: Dăeni, Rahman, Făgăraşul-Nou, Urumbeĭ, Picineaga, Colum-Punar, etc.

Pe teritoriul comuneĭ, pe malul drept al pîrîuluĭ Aigăr-Ahmet saŭ Roşt, la 3 kil. spre S.-E. de satul Ostrovul se găsesc ruinele satuluĭ Taş-Burun.

Ostrovul, *comună rurală*, în pl. Hirşova, jud. Constanţa, situată în partea nordică a judeţuluĭ, la 110 kil. spre N.-V. de oraşul Constanţa, reşedinţa judeţuluĭ, şi în partea nordică a plăşeĭ, la 35 kil. spre N.-E. de oraşelul Hirşova, reşedinţa eĭ, pe malul drept al verigeĭ Ostrovul, care se desparte din Dunăre.

Se mărgineşte la N. cu comuna Picineaga (jud. Tulcea); la E., cu comuna Colum-Punar (tot jud. Tulcea); la S., cu comunele Urumbeĭ şi Dăeni; la V., cu judeţul Brăila, de care se desparte prin Dunăre.

Relieful soluluĭ e accidentat. La N. e culmea Ostrovul, formată din dealurile Ostrovul (61 m.), Colum-Punar (62 m.) şi Sinîrtaş-Tepesi (84 m.), cîte-şi trele prelungirĭ sudice ale culmeĭ Ghiun Ghiurmeş (jud. Tulcea); la S., culmea Dăeni, cu dealurile Moşul (117 m.); la S.-V., Roştul (294 m.); la S., Făgăraşul-Nou (188 m.) Sunt acoperite cu finеţe, izlaz şi semănături.

Movile sunt: Movila-Porculuĭ, la N.; Movila-Săpată (51 m.); Săpata II (96 m.), prin mijloc; Movila-Popeĭ (68 m.), la S.-V.; Hasnale-Tepe (197 m.), prin centru; Ghiolgle-Tepe (184 m.), la S.-E; sunt artificiale, acoperite cu verdeaţă şi aŭ servit ca punctе de orientaţie.

La V., e udată de Dunăre, pe o lungime de 7 kil. Din Dunăre se desface braţul Ostrovul (6 kil. lungime), care formează insulele Ostrovul-Mare (300 hect.) şi Ostrovul-Mic (100 hect.), acoperite cu iarbă şi sălcii. Malul Dunăreĭ e în general jos, afară de partea sudică, unde este înalt şi stîncos. La E. de braţul Ostrovul şi la N. de satul Ostrovul, se întinde stuful Ostrovul (200 hect.). Riul Roştul saŭ Aigăr-Ahmet, vine de la E. din dealul Cherchenes-Cealr, străbate comuna prin mijloc, trece prin satul Aigăr-Ahmet şi se varsă în Veriga-Ostrovuluĭ, ceva mai sus de satul Ostrovul; are malurĭ înalte, ripoase şi stîncoase pe unele locurĭ.

Văile sunt mai toate micĭ, avînd rare-orĭ apă.

Ostrovul, *sat*, în jud. Constanţa,

pl. Hîrşova, cătunul de reşedinţă al com. Aigăr-Ahmet, situat în partea de N. a pl. şi cea de V. a com., pe pîrîul Aigăr-Ahmet, şi lîngă veriga (gîrla) Ostrovul, ce se desface din Dunăre. Are o întindere de 3856 hect., din carî 150 ocupate de vatra satuluî, cu 187 case şi o populaţie de 196 familiî, saŭ 895 suflete, ocupîndu-se cu agricultura, creşterea vitelor şi pescuitul în bălţî şi Dunăre.

Ostrovul, *cătun*, în partea de V. al com. Greci, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat pe şoseaua naţională Corabia-Rîul-Vaduluî şi populat cu 188 locuitorî.

Ostrovul, *mahala*, în com. rur. Dobra, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Ostrovul, *insulă* păduroasă, formată de braţele Oltuluî, jud. Vîlcea, în mijlocul căreia se ridică mica mănăstire de călugăriţe cu acelaşî nume, în faţa stabilimentuluî balnear de la Călimăneşti.

Acest ostrov s'a unit cu parcul de la Călimăneşti printr'un pod şi serveşte ca loc de preumblare pentru vizitatoriî băilor.

Se ilumineză cu lumină electrică şi are frumoase şosele. Aci se văd mulţime de crucî vechî, aşezate în marginea şoselelor.

Ostrovul, *schit de maicî*, jud. Vîlcea, situat într'o insulă păduroasă a Oltuluî, în faţa băilor de la Călimăneşti.

Această mănăstire a fost întemeiată de Despina-Doamna, soţia luî Neagoe-Vodă-Basarab, la anul 1501, aşa dar înainte de Curtea-de-Argeş.

Avea maî înainte peste 30 de maicî. Schitul Ostrovul a servit de loc de recluziune pentru femeî condamnate.

La anul 1895, maicile aŭ fost transferate la alte mănăstirî, iar schitul a rămas simplă biserică de mir, pentru întreţinerea căreia se înscrie în budgetul Ministeruluî de culte o sumă anuală de 1590 leî.

Ostrovul, *luncă* întinsă, pe moşia Runcul, com. Darabani, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Ostrovul, *gîrlă*, jud. Constanţa, numită şi Aigăr-Ahmet saŭ Roşt-Dere. Poartă acest nume pe teritoriul com. rur. Ostrovul, din pl. Hîrşova, mergînd printre dealurile Ostrovul la N. şi Roşt la S. Trece pe lîngă ruinele Taş-Burun.

Ostrovul, *gîrliţă*, care se desparte de Dunăre la 1.200 kil. spre S.-V. de satul Ostrovul, pl. Hîrşova; trece prin marginea V. a satuluî şi se deschide iar în Dunăre, după un drum de 5 kil., la N. de Ostrovul.

Ostrovul, *pichet de graniţă*, pe Dunăre, cu No. 8, între Ostrovul-Frumos şi Ostrovul-Mare, jud. Ilfov.

Ostrovul-Albina, *ostrov*, în Dunăre, jud. Ilfov, spre N.-E. de Ostrovul-Mare, în dreptul ostroavelor Cibuclue şi Gărvan, din Bulgaria.

Ostrovul-Constantin, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, făcînd parte din com. Giurgeni, situat într'o insulă din Dunăre, în dreptul satului Giurgeni.

Are o populaţie de 10 familiî.

Locuitorîî posedă: 90 boî, 500 oî, 30 capre şi 180 porcî.

Ostrovul-Corbuluî, *insulă*, în Dunăre, de com. rur. Batoţi, pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi, cu o suprafaţă de 2400 pog. şi o populaţie de 60 familiî.

In această insulă s'a găsit o serie de obiecte de bronz, ca aceleia de la com. rur. Batoţi.

Ostrovul-Corbuluî, *pichet de graniţă*, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, com. rur. Batoţi.

Ostrovul-de-la-Vale, *insulă*, în Dunăre, jud. Constanţa, pl. Hîrşova, com. Ostrovul, situată în partea de V. a pl. şi a com.; are o suprafaţă de 220 hect., din carî 115 hect., partea vestică, este acoperită cu păduri de sălcii şi richiţî, iar restul cu păşunî.

Ostrovul-de-Pietriş, *insulă*, în Dunăre, acoperită cu nisip şi pietriş, jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, comuna Mîrleanul, lungă de 1500 m. şi largă de 800 m., cu o întindere de 115 hect. şi improductivă din cauza naturel terenuluî săŭ.

Ostrovul-Frumos, *ostrov*, jud. Ilfov, format de Dunăre, în dreptul comuneî Călimoc din Bulgaria.

Ostrovul-Lung, *insulă*, în Dunăre, pl. Medjidia, com. Rasova, în partea de V. a pl. şi a com.; are o formă lunguiaţă, o întindere de 400 hect., o lungime de 9 kil. şi o lărgime de 1½ kil.; se prelungeşte spre V. cu ostrovul Huzun-Ada; este despărţită de malul dobrogean prin gîrla Veriga; este formată de dealurile treptate ale Dunăreî; pămîntul e neproductiv, fiind

prea moale și acoperit cu nisip la V., cu richiți și nuiele la E.

Ostrovul-Mare, *ostrov*, în Dunăre, jud. Ilfov, spre E. de Ostrovul-Frumos, în dreptul Turtucaiei (Bulgaria). Are o formă lungăreață.

Ostrovul-Mare, *insulă*, în Dunăre, jud. Romanați, cu o pădure de vre-o 100 pog.

Ostrovul-Mare, *insulă* și *cătun*, în Dunăre, cu o suprafață de 4400 pogoane, aparținînd com. rur. Gogoșul, pl. Blahnița, jud. Mehedinți.

Are o poziție frumoasă și este cea mai mare insulă a Romîniei pe Dunăre.

Teritoriul său este acoperit cu vii, pădure, locuri de muncă și bălți cu pește.

Are o populație de 120 familii; o biserică, deservită de un preot; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 20 elevi.

In această insulă sunt 5 pichete pentru paza frontierei despre Serbia. La 2 din aceste pichete, No. 9 și 11, se încarcă cerealele ce pornesc din această insulă.

Bălțile mai principale cu pește sunt: Balta-Nisipului, Balta-Satului, a-Branișteĭ și a-Prunișorului.

Locuitorii se ocupă, pe lîngă agricultură, cu pescuitul și cu facerea rogojinelor.

In anul 1889, s'a descoperit aci un zid roman, care are o grosime de 4 metri. S'a găsit o piatră cu inscripțiunea R. K. X. Piatra a fost ridicată de protoereul județului. Tot aci s'au găsit monede din timpul impăratului Sever.

Se mai află în insulă 4 metereze: una lîngă zidăria descoperită, una în sat și alte 2 în pădure. Intre pichetele No. 9 și 10 se află două măguri artificiale; una din acestea ar fi fost o stațiune romană, al cărei drum venea la Schela-Gogoșeĭ, Grindul-lui-Toader, Glămeia-lui-Ștefan-Vodă și trecea pe lîngă această stațiune în Serbia, la orașul Negotin.

In fața acesteĭ insule, în Serbia, se află com. Praova, înconjurată de o zidărie vechie.

Ostrovul-Mare, *pichet de graniță*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița, ținînd de teritoriul com. rur. Gogoși.

Ostrovul-Satului, *insulă*, în Dunăre, jud. Romanați, cu o pădure de 60 pog.

Ostrovul-Sîrbilor, *insulă*, în Dunăre, jud. Romanați, în dreptul satului Seliștioara.

Ostrovul-Vechiu, *insulă* însemnată, formată de Dunăre, jud. Constanța, la intrarea sa pe teritoriul romînesc al Dobrogeĭ. E așezată în partea S.-V. a Dobrogeĭ și a județului Constanța, în partea N.-V. a plășeĭ Silistra-Nouă și a comuneĭ urbane Ostrovul, de care ține. E formată din depozitele aluvionare ale fluviului. Pămîntul său e compus din argil, amestecat cu nisip și pietriș. Are o formă lunguiață, terminîndu-se spre E. cu un cap, ce are forma unuĭ cioc de rață. Lungimea ei, de la V. spre E., este de $3^1/_2$ kil. și lungimea medie de 1500 m.; întinderea totală este de 720 hect., din care 60 hect. acoperite cu păduri de sălcii și restul cu iarbă pentru păsunatul vitelor. Pe malul de N. se află 3 colibe de păstori, înconjurate cu sălcii. Brațul care o desparte de jud. Ialomița e de 300 m. lărgime și 5 m. adîncime și puțin navigabil; cel de S., care o desparte de ostrovul Hopa e de 150 m. lărgime și 12 m. adîncime, deci navigabil în tot anul; cel de la E., iarăși îngust, dar puțin adînc și nenavigabil o desparte de insula Tilchia, ce ține de jud. Ialomița.

Oșești, *com. rur.*, jud. Vasluiu, pl. Stemnicul, la 23 kil. de orașul Vasluiu și la 9 kil. de Negrești, reședința plășeĭ, situată mai mult pe dealuri.

E formată din satele: Oșești, Ruginoasa și Fundul-Negreĭ, pe o suprafață de 1819 hectare, cu o populație de 344 familii, sau 1515 suflete.

Are o biserică și o școală.

Comerciul se face de 11 persoane.

Vite: 924 vite mari cornute, 78 cai, 652 oi, 278 rimători și 55 capre.

Budgetul comuneĭ e de 1947 leĭ la venituri și de 1871 leĭ 37 bani, la cheltueli.

Oșești, *sat* și reședința comuneĭ Oșești, jud. Vasluiu, pl. Stemnicul, situat pe ambele coaste ale prelungireĭ dealului Miclăușa, pe o suprafață de 1284 hect., cu o populație de 221 familii, sau 1130 suflete.

Are o biserică, făcută la 1826 de obștea locuitorilor și o școală, înființată la 1864, frecuentată de 45 elevi.

Vite: 665 vite mari cornute, 62 cai, 604 oi, 135 rimători și 14 capre.

Satele Oșești și Ruginoasa formează un singur trup, avînd o formă aproape rotundă; sunt înconjurate de dealuri, afară de partea despre S.

Locuitorii sunt răzeși din timpul lui Ștefan-cel-Mare.

Satul în vechime nu a fost unde este astă-zi, ci pe Dealul-Țintirimului, care este cam spre N. de satul Oșești actual; acolo aveaŭ și biserică cu cimitirul eĭ, din care cauză oamenii numesc acel deal Dealul-Țintirimului. Locuitorii s'aŭ strămutat de pe acel deal din cauza năvălirei Tătarilor, retrăgîndu-se pe acest loc, unde eraŭ adăpostiți de pădurile seculare ce se aflaŭ pe atunci în această localitate.

Strămutarea satului s'a făcut pe la finele secolului al XVI-lea.

Oșeștilor (Dealul-), *deal*, în cuprinsul teritoriului com. Băneasa, jud. Covurluiŭ; se hotărește cu cât. Roșcani.

Oșlobeni, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bodești-Precistei, situat pe podișul pe care curge Cracăul, la 16 kil. de orașul Piatra.

Are o populație de 408 suflete și un han mare.

Oșlobeni, *moșie* a statului, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, comuna Bodești-Precistei, arendată cu 2926 lei anual.

Otăroasa, *cătun*, al comunei Urdari-d.-s., pl. Jiului, jud. Gorj, situat pe o culme de deal și spre N. de comună, cam la 2 kil., având o populație de 49 familii, saŭ 128 suflete.

Are o suprafață de 280 hect., din carî 90 hect. pădure, 38 hect. izlaz și vatra satului, 52 hect. fînețe și 90 hect. arabile.

Locuitorii posedă: 15 pluguri, 10 care cu boĭ și vacĭ, 4 căruțe cu caĭ; 65 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 29 porcĭ și 60 oĭ și capre.

Comunicația în acest cătun se face prin drumurĭ ordinare.

Otăroasa, *vale*, în jud. Gorj, comuna Urdari-d.-j.; începe de la casele proprietățeĭ și se termină în hotarul comuneĭ, la locul numit: Intre-Pogoane; pe ea se află pădure; e formată din ramificațiile Dealuluĭ-Caselor.

Otăroasa, *vale*, jud. Vilcea, comuna Broșteni, pl. Cerna-d.-s.; izvorește de la E. comuneĭ; udă centrul eĭ; are o direcție de la V. spre E. și se varsă în rîul Cerna, tot în raionul comuneĭ Broșteni.

Otăsăul, *plasă*, în jud. Vilcea, unită administrativ cu pl. Ocolul. Se compune din 20 com. rur.: Băbeni, Cermegești, Ciumagi, Coeni, Dăești, Fișcălia, Glăvile, Ionești-Mînculuĭ, Lăpușata, Măldărești, Marcea, Modoaia, Popești, Roești, Scundul, Șirineasa, Stănești, Urși, Vîrleni și Zăvideni.

Forma plășeĭ e exagonală.

Comune marĭ populate în această plasă sunt: Băbeni, Cermegești, Glăvile, Lăpușata, Popești, Roești, Scundul, Șirineasa și Vîrleni.

Are, împreună cu plasa Ocolul, 34055 locuitorĭ și 16 școale mixte, frecuentate de 451 copiĭ.

Se mărginește la N. cu pl. Ocolul și o parte din plaiul Horezul; la S., cu pl. Oltul; la V., cu pl. Olteț-ul-d.-s., și la E., cu rîul Oltul.

Reședința subprefecturei plășilor unite e în Tîrgul-Ocna.

In plasa Otăsăul se cultivă 926 hect., 50 ariĭ vie.

Locuitorii acesteĭ plășĭ posedă: 221 pluguri de lemn, 848 pluguri de fier, 1 mașină de treerat, 4 de vînturat, 1 de bătut porumb și 2 grape de fier; 40 morĭ cu apă.

Otăsăul, *deal*, la N. comuneĭ Genuneni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vilcea; separă comuna Genuneni de Păușești-Otăsăul și Șerbănești.

Otăsăul, *rîu*, jud. Vilcea, cel maĭ mare afluent al rîuluĭ Bistrița. Izvorește din muntele Piciorul-Motruluĭ, curge de la N. către S.-E. și se varsă în Bistrița, pe malul stîng, la N. com. Băbeni.

Udă comunele: Bărbătești, Bîrzești, Pietrari-d.-s., Pietrari-d.-j.; cătunele: Jilava, Păușești-Otăsăul, Șerbănești, Surpatele și Mănăstireni.

La origine, valea Otăsăuluĭ e îngustă, apoĭ se lărgește de la 500—1000 m. Este productivă și foarte populată. Albia rîuluĭ are puțină apă în timpul verei și fundul conține maĭ mult nisip.

Oteșani, *com. rur.*, plaiul Horezul, jud. Vilcea, compusă din 3 cătune: Burta, Muretul și Chilia. Este situată pe valea rîuluĭ Luncavățul, la 37 kil. departe de capitala județuluĭ și la 7 kil. de a plaiuluĭ.

Are o populație de 1093 locuitorĭ, din carĭ 310 contribuabilĭ, locuind în 300 case; 3 biserici; una cu hramul Buna-Vestire, fondată de Taliu și Radu, Greci veniți din Rumelia, a doua în cât. Chilia, fondată de Codreanu, Călimărea și alțiĭ, și a treia în cât. Muretul, fondată de Neagu, Vițioana și Giuclea; o școală, înființată la 1859, frecuentată de 43 copiĭ.

Locuitorii sunt moșneni; 7 din ei s'aŭ improprietărit la 1864, pe 17 hect. Eĭ posedă: 30 caĭ, 420 boĭ, 400 vacĭ, 80 oĭ, 40 capre; 73 stupĭ cu albine.

Pe rîul Luncavățul, în raionul comuneĭ, sunt 2 morĭ.

De comuna Oteșani ține muntele Tîrnovul-Mic, cu direcția V.-E., în care e o stînă pen-

tru fabricat brînză. Acest munte aparţine locuitorilor în devălmăşie cu proprietarĭ şi din alte comune.

In raionul comuneĭ se găsesc: ape sulfuroase, carĭ izvoresc din apropierea uneĭ stîncĭ numită Boia, şi la localitatea numită La-Sărata, izvoare sărate concentrate.

Ţuică se fabrică pănă la 3200 decalitri, în anii productivĭ.

Intinderea com. e de 1000 hect.

Are o şosea, care pune în comunicaţie com. Măldăreşti (la N.) cu com. Cîrstăneşti (la S.).

Budgetul com. e la venitur̆ de 3005 leĭ, şi la cheltuelĭ de 1947 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Nedeiţa, Prăvala, Cheia, Nisipi şi Telecheşti şi udată de văile: Cărpinişul, Gresarul, Găunoasa, Turbalinul, Turburea, Vîlcîdorul şi Cufurita.

Locurile din jurul comuneĭ se numesc: Costofirul, Dăgănia, Negara, Garamia, Groşi-Costi, Secătura, Ogoara, Padina, Smida, Ginţi, etc.

Se mărgineşte cu comunele: Cîrstăneşti, Măldăreşti, Foleşti-d.-s. şi Mădulari.

Oteşani, *deal*, la V. com. Foleşti-d.-s., pl. Horezul, jud. Vîlcea, cu vîrfurile: Ripa-cu-Iarbă, Posogul, Druganul, Măgura, Veduinele, Nedeiţa şi Gorunul.

Oteşani, *deal*, în raionul com. Oteşani, pl. Horezul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 2 hect., 50 arĭ vie.

Oteşti, saŭ **Galeri**, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Gioseni, situat pe malul sting al Siretuluĭ, la 5 1/2 kil. de Horgeşti (şcoala). Are o populaţie de 39 familiĭ, saŭ 139 suflete.

Locuitorii posedă: 5 caĭ, 61 vite marĭ cornute şi 26 porcĭ.

Oteşti, *sat*, situat pe pîrîul Răcătăul. Maĭ înainte ţinea de jud. Putna, iar acum face parte din jud. Bacăŭ, com. Gioseni. In acest sat s'a născut Ştefan Tomşa, Domnul Moldoveĭ (Miron Costin, «Opere complecte», ediţ. V. A. Urechiă, volumul I, pag. 458).

Oteşti, *mahala*, în com. rur. Racoviţa, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Se zice că această mahala datează de la anul 1656, adică cu mult înainte de constituirea comuneĭ Racoviţa. Ceĭ d'întîĭ locuitorĭ aşezaţĭ aci ar fi fost Constantin Bulacul, Drăndoiul şi Horgea.

Are o populaţie de 250 locuitorĭ; o biserică de lemn, simplă şi nezugrăvită, construită la anul 1707 de familia Mituţă Bulacul. Această dată şi numele ctitorilor s'aŭ găsit săpate într'o icoană a Mîntuitoruluĭ, la uşile împărăteştĭ din dreapta.

Satul Oteşti, după cum se vede din următorul hrisov al luĭ Constantin Basarab Voevod din anul 1694, a fost închinată mănăstireĭ Horezul:

«Şi am adus domnia mea la sf. mănăstire Horezul, tot satul Oteşti ot sud Vîlcea jumătate de peste tot hotarul şi din toţĭ Romînii, iar jumătate cît se vor afla din olmp, din pădure, din apă şi din şezutul satuluĭ cu pometul, cu livezile şi cu munţiĭ, care moşie se hotăreşte pe din sus cu Polovraci şi pe din jos cu Milostea, mănăstirea Bistriţa şi Romînii locă să se ştie anume: Văsîi cu feciorul luĭ, i Manea Zalte cu feciorĭĭ luĭ, i Dan Merina cu feciorii luĭ, i Stancia cu frate-săŭ Dan şi cu feciorii lor, i Lupu cu feciorĭĭ luĭ, i Viorel cu feciorĭĭ luĭ, i Tudosie cu feciorĭĭ luĭ, i Văsîi Curdeanciul cu feciorii luĭ, i Mircea cu feciorii luĭ, i Mihaiŭ Prihit cu feciorii luĭ, i Dan Boşet cu feciorĭĭ luĭ, i Toma şi frate-săŭ Marco, i Avram cu feciorii luĭ, i Dragoş cu feciorii luĭ, şi cu toţĭ feciorii ceĭ-l le va da Dumnezeŭ.

«Pentru cĭ această jumătate de sat din Oteşti, şi cu Romînii fost-aŭ a luĭ Stanco, feciorul luĭ Pătru Clucerul Milescu. Deci el împreună cu jupîneasa luĭ Păuna, de nimeni silinţi şi nebîntuiţi, aŭ mers la părintele Ioan Egumenul de la mănăstirea domnieĭ mele de la Horezul de aŭ tocmit această jumătate de sat, ci de a lor bună voie, fără de nici o silă, drept banĭ gata, talere 120 cu zapis de la mîna lor de vînzare făcut la mîna părinteluĭ Ioan Egumenul, leatul 7202 (1694) şi cu mulţĭ boierĭ şi preoţĭ scrişi în zapis, mărturiĭ carĭ s'aŭ întîmplat la tocmeala lor.»

Oteşti, *moşie*, a statuluĭ, jud. Olt, fostă pendinte de biserica Sf. Gheorghe-Nou (Bucureşti), care s'a căutat în regie de stat.

Oteşti, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, situată pe moşia Oteşti, pendinte de com. Racoviţa, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Oteşti, *pîrîaş*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Boteşti, care se scurge în pîrîul Răcătăul.

Oteşti-de-Jos, *com. rur.*, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, situată pe valea riuluĭ Cungrea-Mică, la 29 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 10 kil. de a plăşeĭ.

Formată numaĭ din satul cu acelaşĭ nume, are: o populaţie de 519 locuitorĭ, din carĭ 94 contribuabilĭ, locuind în 130 case; o biserică, fondată la anul 1838 de jupîn Constantin Povarnagiul şi altĭ locuitorĭ, cu următoarea inscripţie:

«Deamne cela ce cu puterea ta proslăveştĭ pe ceĭa ce iubeşc podoaba casceĭ tale, primeşte şi acest sfînt locaş al tăŭ, care lutru cinstea şi slava sfinţilor împăraţĭ Constantin şi Elena s'aŭ zidit din temelie, cu toată osîrdia şi cheltuiala de d-luĭ Jupîn Constantin Povarnagiul sin Ion Gogzu, din satul Tîmpeul şi cu nepotul d-luĭ Jupîn Pîrvu ce aŭ fost aceĭ, în satul Oteşti cu poverne, fiind ajutori

și s'au săvîrșit în zilele Înălțatului Domn Alexandru Dimitrie Ghica Voevod, fiind Episcop Kir. Kir. Ilarion Argeșiul».

Pe lîngă agricultură, locuitorii se mai ocupă și cu lemnăria. Ei desfac produsul muncei la Slatina.

Locuitorii sunt moșneni, afară de 6, cari s'au împroprietărit la 1864, pe moșiile d-lor Lerescu și Christu Elefterescu, dîndu-li-se 19 hect. pămînt. Ei posedă: 14 cai și iepe, 112 boi și vaci, 12 capre, 511 oi și 56 porci.

Toată comuna, împreună cu izlazul, are 250 hect.

La 1896, Septembre 1, s'a înființat aci școală, care se frecuentă de 57 copii, toți băeți. Statul cheltuește cu ea 1242 lei anual.

Dintre pomi roditori, se găsesc: meri, peri, duzi, cireși și nuci.

Comerciul se exercită de 1 cîrciumar.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 1449 lei.

Comuna e așezată pe 2 dealuri; pe dealul din spre V. se cultivă vii, iar pe cel din spre E. semănături.

Printr'însa trece șoseaua județeană Slatina-Casa-Vechie și altă șosea la com. Dumitrești, care merge spre orașul Drăgășani.

Este udată de mai multe vîlcele și se mărginește cu comunele: Dumitrești, Otești-d.-s., Vaï-de-Ei, Albești și Urluiasca.

Otești-de-Jos, *deal*, în raionul com. Otești-d.-j., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, pe care se cultivă 42 hect., 50 arii vie.

Otești-de-Sus, *com. rur.*, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, compusă din trei cătune: Aldeseci, Cepești și Cerbeni. Se crede că această comună datează cu mult înaintea anului 1602 (7110), căci proprietarul St. Căpitănescu posedă un act vechiu (cu această dată), în care se arată că locuitorul Staicu a cumpărat moșia Oteșori, de la Ban, Titi și Corcea, feciorii Milculuï. Existența acestuï Ban se probează și prin faptul că în valea Cepturariul, fostă înainte proprietatea moșnenilor Oteștï, azï a d-luï Demostene Cuculi, există un puț vechiu, numit Puțul-luï-Ban.

E situată pe valea Cungrea-Mică, la 31 kil. de capitala județuluï și la 9 kil. de a plășeï.

Are o populație de 1096 locuitorï, din carï 203 contribuabilï; o școală, frecuentată de 66 copiï; o biserică, în cătunul Cerbeni, fondată la 1810.

Locuitoriï, afară de agricultură, se mai ocupă și cu dulgheria, rotăria, butăria, cojocăria și fierăria. Produsul muncei îl desfac la Slatina și Cîmpul-Mare.

Parte din locuitorï sunt moșnenï; iar 70 s'au împroprietărit la 1864 pe 205 hect. pămînt, în moșiile d-lor Deleanu (azi a d-luï Christ. Elefterescu), Căpitănescu și Bădescu. Ei posedă 30 caï și iepe, 172 vacï, 320 boi, 10 capre, 1640 oi, 580 porcï.

Pămîntul comuneï e deluros și se întinde pe o suprafață de 1383 hect., din carï 500 hect. pădure și restul bun de muncă.

In raionul comuneï sunt multï merï, perï, duzi, nucï, prunï, cireși, vișinï, zarzărï și gutuï.

Comerciul se face de doï cîrciumarï.

Budgetul e la venitură de 2031 leï și la cheltuelï, de 970 leï.

Se leagă printr'o șosea vecinală, la V., cu șos. județeană, Drumul-Oacï, la Vlăngărești și la N.-E., cu Vaï-de-Eï.

E brăzdată de dealurile: Dealul-de-Răsărit, Dealul-de-Apus, Dealul-Stînelor, Dealul-Moșuluï, al-Plopuluï, al-Cîrsteï, al-Cacoveï, Piscul-Vrabeleï, Piscul-cu-Prunï și Dealul-Hoțuluï.

Apele din comună sunt: Cungrea-Mică, care curge de la N. spre S. prin centrul Oteștilor. In ea se varsă vîlcelele: Hotarul, Sucetul, Vîlceaua-Mare, Cîrstea, Cacova și Dodeiul, pe partea dreaptă; iar pe stînga primește pîraiele Moșul, Văraticul, Plopul, Valea-cu-Perï, Valea-Cepoaselor, etc.

Se mărginește cu comunele: Otești-d.-j., Vaï-de-Eï, Urșï, Dienci, Cîmpul-Mare și Dumitrești.

Otești-de-Sus, *deal*, în raionul com. Otești-d.-s., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, pe care se cultivă 77 hect. vie.

Oteteleșanu, (Măgurelele-Oteteleșanu), *sat*, făcînd parte din com. rur. Măgurelele, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situat la S. de București, pe malul stîng al rîuluï Sabarul. Aci este reședința primărieï.

Se întinde pe o suprafață de 683 hect. cu o populație de 389 locuitorï.

Academieï Romîne, moștenitoarea caseï Otetelișanu, aparțin 465 hect. și locuitorilor, 218 hect.

Are o biserică, cu hramul Sf. Ioan, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 20 copiï; 1 moară cu apă; 1 heleșteu și 4 podurï.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiu.

Numărul vitelor mari e de 252 și al celor micï, de 325. Vezï Măgurelele.

Otetelișul, *com. rur.*, jud. Vîlcea,

pl. Olteț-d.-j., situată sub capul dealuluĭ Răĭ, între rîurile Cerna și Olteț, la 70 kil. de capitala județuluĭ și la 40 kil. de a subprefectureĭ.

Are o populație de 699 locuitorĭ, din carĭ 143 contribuabilĭ, locuind în 195 case; o biserică, fondată în timpul Domnieĭ luĭ Alexandru Ipsilante, de Șerban și Anita; o școală, înființată la 1857, frecuentată de 25 copiĭ; 1 moară.

Locuitoriĭ se ocupă în special cu agricultura. Un număr de 118, s'aŭ împroprietărit la anul 1864, pe proprietatea d-luĭ Ion Otetelișanu, cînd li s'aŭ dat 420 hect. pămînt.

Eĭ posedă: 18 caĭ, 100 boĭ, 60 vacĭ, 2 bivolĭ, 30 capre și 300 oĭ.

Se zice că în această com. Tudor Vladimirescu a pus de a tăĭat maĭ mulțĭ Arnăuțĭ, carĭ nu se supuneaŭ poruncilor luĭ. Între ceĭ uciși a fost chiar Baraicrarul Iova, gospodarul Arnăuților, și un Ion Arnăutul, cel maĭ răŭ.

Comuna se întinde pe o suprafață de 420 hect.

Dintre pomĭ roditorĭ, sunt: merĭ, perĭ, etc.

Șoseaua Olteț și Cerna, carĭ se întîlnește la capul de V. al comuneĭ Otetelișul, înlesnește comunicația între comunele: Bălcești, Benești și Rusănești.

Budgetul com. e la venitorĭ de 1800 leĭ și la cheltuelĭ, de 1300.

E brăzdată de dealul Răĭ și Poiana-Lunceĭ și e udată de valea Olteț și de rîul Cerna. Are 20 fîntînĭ.

La 20 Iulie, în fie-care an, se face aci bîlciŭ.

Se mărginește: la E. cu com. Băbeni și Petroasa; la V., cu com. Știrbești; la N., cu com. Benești, Vasilați și Rusănești și la S., cu com. Bălcești.

Otetelișul, *deal*, în raionul com. Otetelișul, pl. Olteț-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 2 hect., 50 arĭĭ vie.

Oticul, *munte*, din care izvorește rîul Dîmbovița, jud. Mușcel.

Oticul, *moșie* particulară, de 227 hect., în jud. Covurluiŭ, com. Pechea, pl. Siretul.

Oticul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 1500 hect., plaiul Nucșoara, jud. Mușcel.

Otinceaua, *pîrîŭ*, afluent al rîuluĭ Olteanca, în care se varsă la S. de com. Glăvile, pl. Olteț-d.-j., jud. Vîlcea. Udă partea de E. a comuneĭ.

Otloguluĭ (Grindul-), *grînd*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, com. urb. Măcinul, în partea de V. a plășeĭ și a comuneĭ; are o formă lunguiață; e înconjurat cu stuf și străbătut de o gîrliță de 20 hect.; e nisipos și neproductiv.

Otmătul, *tîrlă*, între com. Bertești-d.-s. și ostrovul Vărsătura, jud. Brăila, format din Cremenea și Munușoala.

Otmătul, *numire* ce se maĭ dă *satuluĭ* Bertești-de-sus, județul Brăila.

Otmocul, *prival*, jud. Brăila, situat la N. satuluĭ Gropeni, la 2 kil.; se varsă în lacul Tinosul, spre S.-V.

Otopeni, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, situată la N. de București, la 15 kil., lîngă valea Pasărea.

Se compune din satele: Otopeni-d.-s. și Otopeni-d.-j., cu o populație de 851 suflete, din carĭ 218 contrib., locuind în 215 case.

Se întinde pe o suprafață de 2226 hect. Statul și d-l Gr. G. Cantacuzino aŭ 1175 hect., iar locuitoriĭ, 1051 hect. Proprietarĭĭ cultivă 787 hect. (22 sterpe, 140 izlaz, 1 vie, 225 pădure). Locuitoriĭ cultivă 1000 hect. (restul loc sterp și izlaz).

Budgetul com. e la venitorĭ de 7439 leĭ și la cheltuelĭ, de 7419 leĭ.

Are 2 bisericĭ, în fie-care cătun cîte una; o școală mixtă, frecuentată de 29 copiĭ.

Vite: 142 caĭ și iepe, 376 boĭ, 138 vacĭ și viteĭ, 42 bivolĭ și 11 bivolițe.

Locuitoriĭ posedă: 116 plugurĭ: 102 cu boĭ și 14 cu caĭ; 180 care și căruțe: 154 cu boĭ și 26 cu caĭ.

Improprietărițĭ sunt 136 locuitorĭ și neîmproprietărițĭ maĭ sunt 85.

Comerciul se face de 9 cîrciumarĭ.

Otopeni, *fort*, în jurul Bucureștilor, jud. Ilfov.

Otopeni, *moșie* a statuluĭ, jud. Ilfov, pendinte de Sf. Sava și Radu-Vodă, arendată anual cu 20200 leĭ.

Otopeni, *pădure* particulară, situată pe moșia Otopeni-d.-j., jud. Ilfov, com. Otopeni. Porțiunea de pădure din interiorul linieĭ ferate a forturilor este supusă regimuluĭ silvic.

Otopeni-de-Jos, *sat*, făcînd parte din com. rur. Otopeni, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov, situat la E. de Otopeni-d.-s., lîngă valea Pasărea. La S., locul e băltos.

Se întinde pe o suprafață de 975 hect., cu o populație de 280 locuitorĭ.

D-l Gr. Cantacuzino are 625 hect. și locuitorii 350 hect. Proprietarul cultivă 337 hect. (12 sterpe, 50 izlaz, 1 vie, 225 pădure). Locuitorii cultivă 325 hect. (12 sterpe și 13 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, frecuentată de 29 copii.

Comerciul se face de 3 cîrciumarî.

Numărul vitelor marî e de 250 și al celor micî, de 264.

Otopeni-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. rur. Otopeni, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov, situat la N. de București. Prin sat trece șoseaua națională București-Ploești. Aci este reședința primăriei.

Se întinde pe o suprafață de 1250 hect., cu o populație de 571 locuitorî.

Statul are 550 hect. și locuitorii, 700 hect. Statul cultivă prin arendașii săi 450 hect. (10 sterpe și 90 izlaz). Locuitorii cultivă 675 hect. (10 sterpe și 15 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Comerciul se face de 6 cîrciumarî.

Numărul vitelor marî e de 459 și al celor micî, de 665.

Otosola, *vale*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., de pe teritoriul comunei Milești.

Otovăești, *vechie numire a satului* Gohorul, jud. Tecuciu.

Otrocolei (Pîrîul-), *pîriu*, pe moșia Brăești, com. cu același nume, pl. Coșula, jud. Dorohoiu.

Oța, *vechie numire a cătunului* Casota, jud. Buzău, com. Glodeanul-Cîrlig.

Oțelea, *iezer*, jud. Brăila, între Dunărea-Vapoarelor și canalul Vilciul, pe hotarul dintre com. Ciacîrul și Vizirul.

Oțeleni, *com. rur.*, în partea de N. a plășei Mijlocul, jud. Fălciu, situată între dealuri. Mărginită la N. și E. cu com. Hoceni; la S., cu Deleni și la V., cu Oltenești.

E formată din două sate: Oțeleni și Băgăul, cu o suprafață de 1374 hect. și cu o populație de 211 familiî, sau 830 suflete, din carî 178 contribuabilî.

Are o școală și o biserică cu un preot.

Vite sunt 852: 63 caî, 60 oi, 439 vite marî cornute și 290 porcî.

Budgetul com. e la venitur de leî 3536, banî 35 și la cheltueli, de leî 3191, banî 47.

Teritoriul comunei este udat de pîraiele: Rogosa sau Bujorul, Saca și Moisei.

Iazurî sunt patru: Dalhorul, Drăguțoiul, Botezatul și Cotacul.

Oțeleni, *sat* și reședința comunei Oțeleni, pl. Mijlocul, jud. Fălciu, așezat pe platoul și valea dealuluî Oțeleni, între dealurile Oțeleni și Zgura și între pîraiele Rogosa și Saca, pe o suprafață de 1345 hect. și cu o populație de 200 familiî, sau 791 suflete, din carî 167 contrib.

Locuitorii sunt răzeșî, și se ocupă și de cultura viilor și a livezilor.

Are o școală, înființată în 1866, frecuentată de 45 copii; o biserică, deservită de un preot și un dascăl, fondată la 1780.

Se zice că satul ar fi înființat de Aga Migdale Oțel, unii din slujbașii luî Ștefan-Vodă-cel-Mare, căruia, pentru credința sa, Domnul ï-a donat acest loc.

Oțeleni, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul d. s., com. Bîra, spre N. de tîrgușorul Bîra și la 5 kil. de el. Este așezat pe coasta despre S. a unuî deal. Are o populație de 257 familiî (270 contribuabilî), locuind în 264 case; două bisericî de zid, una ortodoxă și a doua catolică.

Populația este compusă aproape numaî din Ungurî. Se lucrează olăria.

Sunt 745 vite marî cornute.

Locuitorii Ungurî din acest sat, împreună cu ceî din satul Boghicea, Buhoanca și Slobozia (Petrești), formează o parohie catolică, cu reședința în satul Oțelești. Maî înainte de 1886, acest sat forma o com. aparte, com. Oțeleni.

Oțelești, *com. rur.*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., așezată în valea pîriuluî Berheci, fostă moșie răzășească, care ținea de județul Tecuciu.

Se compune din 4 cătune: Antoheștî, reședința, Oțelești, Făghieni și Pădureni.

Pînă în anul 1874, a făcut parte din județul Tecuciu. Această comună a fost alcătuită din cătunele: Antoheștî, Făghieni, Gloduri, Oțelești, Pădureni și Prisaca.

Se mărginește la E., cu com. Colonești (jud. Tecuciu); la S., cu com. Oncești (jud. Tecuciu); la V., cu com. Filipeni și la N., cu com. Glodurile.

E străbătută în lungul său de pîriul Berheciul, care lasă pe stînga Pădureni și Antoheștî, lîngă care primește pîriașul Fundul; trece prin Oțelești și după ce curge cît-va paralel cu Dunăvățul, intră în jud. Tecuciu. Valea luî este înconjurată la E. de dealurile Petrești, Domnița, Berheci și Tarnița și la V., de dealul Dobrina.

Are o populație de 358 familiĭ, saŭ 1349 suflete, din carĭ 327 contribuabilĭ, locuind în 354 case; o școală, în cătunul Antoheștĭ, înființată în 1892; 3 biserici, cîte una în satele Oțeleștĭ, Antoheștĭ și Făghienĭ, deservite de un preot și 5 dascălĭ; 3 circiumĭ.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de 1919 hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 912,34 hect.

Proprietarĭ marĭ sunt Maria T. Hanuță, cu o moșie, în secția Pădurenĭ, de 645 hect.; Marghioala A. Antohi, cu o moșie de 45,11 hect.; D. Condurachi, cu 64,67 hect.

Restul pămîntuluĭ este împărțit între răzeșĭ.

Pădurile aŭ o întindere de 148 hect.

Viile ocupă o suprafață de 89,05 hect.

Vite 79 caĭ, 694 vite marĭ cornute, 98 porcĭ, 12 capre.

Stupĭ cu albine sunt 41.

În această com. se găsește piatră ce se întrebuințează la zidărie.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 7288 leĭ, 87 banĭ și la cheltuelĭ, de 1635 leĭ, 63 banĭ.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de calea vecinală Cîmpeni-Obîrșia-Gloduri-Oțeleștĭ, lungă de 13 kil.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 36 kil.; la Filipeni, 5 kil.; la com. Glodurile, 5 kil.; la Secueni, reședința plășeĭ, 19 kil.

Oțeleștĭ, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. cu același nume, situat pe pîrîul Berheciul. Are o populație de 469 suflete; o biserică clădită de Gavril Conachĭ în 1785; o circiumă.

Vite: 27 caĭ, 242 vite marĭ cornute și 9 porcĭ.

Oțeleștĭ, *sat*, așezat în valea pîrîuluĭ Berheciul, fostă moșie răzășească, care ținea de jud. Tecuciŭ. Astăzĭ com. Oțeleștĭ face parte din jud. Bacăŭ, pl. Siretul-de-Sus.

Oțeleștĭ, *vechie numire a satuluĭ* Corodul, jud. Tecuciŭ.

Oțeleștĭ, *moșie*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., de pe teritoriul com. Oțeleștĭ.

Oțelul, *sat*, făcînd parte din com. Berevoeștĭ-Pămînteni, pl. Nucșoara, jud. Mușcel, situat pe un loc înalt, udat la V. de rîul Bratia.

Are o populație de 74 locuitorĭ.

Oțelul, *deal*, astfel numit de la o vechie familie de proprietarĭ răzeșĭ; pe el se află așezat satul Oțeleni, com. Oțeleni, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Ouluĭ (Piscul-). Vezĭ Dealul-Doamneĭ, com. Tomeștĭ, pl. Codrul, jud. Iași.

Oușorul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Dofteana, de pe stînga Trotușuluĭ.

Oușorul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Bîrsănești.

Oușorul, *deal cu pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Tîrgul-Valea-Rea, cu o înălțime de vre o 300 m.

Oușorul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Brătila, care face parte din șira dealurilor din stînga Tazlăuluĭ-Mare.

Oușorul, *virf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, de pe teritoriul com. Căiuțul.

Oușorul, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Căiuțul, care se scurge în pîrîul Căiuțul.

Oușorul, *podiș*. Vezĭ Trestiana, podiș, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iași.

Ovan, saŭ **Valea-Satuluĭ**, *vale*, jud. Vîlcea, plaiul Cozia; străbate com. Brezoiul de la S. la N. și se varsă în rîul Lotrul, tot în raionul com. Brezoiul.

Ovesele, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Căiuțul, care se scurge în pîrîul Căiuțul.

Ovesele, *baltă*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, spre E. de Tinoasa. Are o întindere aproximativă de 80 hect. și conține pește. Comunică cu Tinoasa, numaĭ cînd sunt apele vărsate.

Oveselul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măciuca, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Are o populație de 202 locuitorĭ; o școală, frecuentată de 21 copiĭ; o biserică, cu următoarea inscripție:

Această sfîntă și Dumnezeiască biserică, fiind mai din 'nainte vreme de moșiĭ și părinții noștri făcută de lemn, cu hramul Sf. Nicolae și iară prefăcîndu-se tot aceea cu hramul Cuvioasa Paraschiva, începîndu-se din temelie de zid la leat 1846, de d-l Boeru Alexandru Iordache Măciuceanu și ajutorul celor-l'alțĭ ctitorĭ; cu blagoslovenia Prea sfinției sale Părintelui Episcop Neofit, în zilele prea Luminatului și Înălțatului Domn Gheorghe Bibescu și s'aŭ înfrumusețat cu toate podoabele și zugrăveala pe din lăuntru precum și pe din afară, după cum se vede și s'aŭ săvîrșit la leatul 1849 cu toate ale dinsei.

Ovidiŭ (Insula-luĭ-). Lîngă Constanța există o insulă în mijlo-

cul unuĭ lac, pe care uniĭ o numesc Insula-luĭ-Ovidiŭ. Se crede căacest nume i-a fost dat de un Englez, pe cînd se făcea drumul de fier de la Constanța la Cernavoda.

Lacul poartă numele de Sirt-Ghiol (lacul de lapte). Marginele sale sunt lipsite de arborĭ; numaĭ la un loc se observă cîte-va sălciĭ. Insula e înconjurată de plante aquatice (trestie). In insulă se vede un tufiș compus din perĭ sălbaticĭ, fagĭ și cîte-va vițe pe carĭ cresc niște strugurĭ de o micime extraordinară; iar pe jos crește cucută. La mijlocul insuleĭ se află o mare grămadă de pietre, care par a fi transportate acolo în trecut, pentru vre-o clădire în perimetrul insuleĭ. In fața eĭ, la o oare-care distanță, se află satul Canara (cuvînt turcesc, care însemnează stîncă), cunoscut prin carierele sale de piatră.

Dincolo de satul Canara, spre S.-E., se întinde o cîmpie iar la extremitatea cea-l'altă, spre E., se află un istm de nisip, care înconjoară laguna.

Ovisa, *localitate izolată*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Vechĭ, unde sunt cariere de piatră.

Ovisa, *gîrlă*, izvorește din com. Gornetul-Cuib, jud. Prahova, pl. Podgoria; curge spre E.; udă cât. Bălțești în partea de S., și, după ce primește ca afluent gîrlița Sărățelul, se varsă în rîul Lopatna, în raionul com. Podeni-Noĭ.

Ovreiul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Rasa.

Ovreiului (Măgura-), *măgură, deal și punct trigonometric* de observație, la S.-V. de Dobridorul, pl. Cîmpul, jud. Dolj; are o înălțime de 89 m.

Ovreiului (Piscul-), *pisc*, pe dealul din stînga Cungrișoareĭ, jud. Olt, pl. Oltul-d.-s., com. Păroși.

Ozana, *pîrîŭ*, jud. Neamțu, izvorește din munțiĭ jud. Suceava; primește pe stînga pîraiele: Agăpeni, al-Crugenilor, Cotnărelul, Pipirigul, Stejarul, Dobrina cu Dobrița, Leghiul; iar pe dreapta, pîraiele: Tărățeni, Pluton, Domesnicul, Carpănul, al-Secaluĭ și al-Cociorveĭ. Vezi Neamțul, pîrîŭ.

Ozinca, *privaĭ*, în partea de S.-V. a com. Vizirul, jud. Brăila, aproape de Dunărea-Vechie; unește lezerul Lișteghia cu Lupoiul.

Ozinca-Vechie, *privaĭ*, la S.-V. com. Vizirul, jud. Brăila; unește privalul Băndoiul cu privalul Vidroiul, din com. Ciacîrul.

P

Pacuiul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Broștenĭ; se desface din Culmea-Scorușuluĭ; brăzdează partea de V. a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ.

Pacuiul-luĭ-Soare, *insulă*, în Dunăre, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. rur. Girlița, cătun. Girlița; are o formă lunguiață, umflată la mijloc, cu o direcție de la S.-V. spre N.-E.; situată în partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ; brațul, care o desparte de malul de E., are o lățime de 200 m. și o adîncime de 10 m.; insula are 2 kil. lungime, 200 m. lățime, și o suprafață de 70 hect.; este neproductivă, fiind acoperită cu nisip și pietriș.

Pacuiul-Mare, *insulă*, jud. Constanța, formată de Dunăre, la intrarea sa pe teritoriul romînesc al Dobrogeĭ; este situată în partea de S.-V. a Dobrogeĭ și a jud. Constanța, și în cea de N. a plășeĭ Silistra-Nouă și a com. urb. Ostrovul; este formată din aluviunile fluviuluĭ; pămîntul său e format din argil, nisip și pietriș; are o formă lunguiață; lungă de 1200 m. și largă de 80 m.; e acoperită cu livezĭ de pruni și alțĭ arborĭ; brațul de S. ce o desparte de țărmul fluviuluĭ, este larg de 300 m. și adînc de 10 m., deci navigabil; cel de N. e îngust și mic, nenavigabil; este așezată la S. de Pacuiul-Mijlociŭ și de Pacuiul cel-Mic.

Pacuiul-Mic, *insulă*, în Dunăre, jud. Constanța, așezată la N. de Pacuiul-Mare, între ostroavele Pacuiul-Mijlociŭ și Pacuiul-Vechiŭ, cu o întindere de 25 hect., formate de aluviunĭ și acoperite parte cu nisip și parte cu sălcĭ; ține tot de com. urb. Ostrovul; brațele fluviuluĭ, care o despart de țărmĭ, sunt înguste și puțin adîncĭ.

Pacuiul-Mijlociŭ, *insulă*, (40 hect.), jud. Constanța, așezată la N. de Pacuiul-Mic, ținînd de com. urb. Ostrovul; lungă de 1 kil., largă de 100 m., formată din aluviunile Dunăreĭ, și acoperită numaĭ cu pietriș și nisip.

Padea, *com. rur.* și *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., la 40 kil. de Craiova.

Situată aproape de Jiŭ, pe valea numită Padea.

Se mărginește la E. cu apa Jiuluĭ; la V., cu com. Giurgița; la N., cu com. Drănicul și la S., cu com. Bîrza.

Terenul com. este accidentat de dealul Cetatea și de valea Padea. Pe dealul Cetatea se văd niște urme de parapete.

Este udată de rîul Jiul, care curge pe la E. său, cu îndreptarea N.-E. Se găsesc în com. cîte-va scursurĭ și micĭ bălțĭ ce se varsă toate în Jiŭ.

Are o populație de 250 familiĭ, saŭ 1021 suflete, locuind în 96 case și 163 bordee; o biserică de zid, cu hramul Sf. Nicolae, fondată de vechiul proprietar Diculescu și de soția sa și deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, ce funcționează din 1888, condusă de un învățător, frecuentată de 40 băeți și 6 fete; 2 circiumĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 157 locuitorĭ împroprietăriți.

Suprafața teritoriuluĭ comunal este de 1552 hect., din carĭ: 1512 hect. pămînt arabil, 3 hect. fînață, 29 hect. izlaz și 15 hect. pădure.

Moșia Padea cu o suprafață de 2000 hect. arabile și o pădure, în întindere de 15 hect., populată cu stejar și gîrniță, aparțin d-lor Nicolae Popp și Dumitrache Băncoliŭ.

Fînețele aŭ o întindere de 3 hect. și aparțin locuitorilor.

Pe proprietatea d-lui N. T. Popp, se găsește o moară cu aburi și o stînă, unde se fabrică brînză.

Prin comună trece o cale vecinală ce duce la comunele vecine.

Budgetul comunei e la venituri de 2993 lei și la cheltueli de 2877 lei, 43 bani.

Vite mari cornute 240, oi 450 și cai 41.

Padea, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Padea.

Padea, *pădure* particulară, de girniță și stejar, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Padea, în întindere de 15 hect., pe moșia Padea.

Padea, *vale,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, pe care este așezată comuna Padea.

Padeșul, *sat,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, cu o populație de 800 suflete, locuind în 175 case. Aparține com. rur. Negoești. In anul 1874, cînd acest sat forma comună cu com. rur. Cloșani, era reședința comunei, care atunci purta numele de comuna Padeșul.

Din punct de vedere istoric, acest sat a jucat un rol însemnat. Pe o cîmpie întinsă, așezată în albia Motrului, pe partea stîngă, în acest sat, Tudor Vladimirescu, în anul 1821 a ridicat stindardul revoluțiunei, cu concursul prectului Gheorghe Pădeșeanu, lui Gheorghe Spineanu, Popa Dinu și alții. Urmele meterezului se văd și astă-zi, avînd o formă de circomferință, al cărui pămînt formează un patrulater ridicat în interior.

Locuitorii Pădeșeni posedă și muntele Stîna-Mare, care este la graniță, și pe care Austriacii voind să-l ocupe, aŭ făcut un pichet în mijlocul lui. Atunci locuitorii carî posedaŭ acest munte s'aŭ răsculat și aŭ alungat pe Austriacî, făcîndu-i să respecte hotarul cel vechiŭ, adică pe scursura munteluĭ, după cum zice Ocolnica și pe unde este și astăzi.

Ocupațiunea locuitorilor, pe lîngă agricultura, este comerciul cu șindrila, precum și facerea pîetrelor de moară.

Are: 2 biserici, deservite de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 20 copii; 2 cîrciumi.

Padina (Macoveiul), *com. rur.* și *sat,* în jud. Buzăŭ, pl. Cîmpuluĭ, la extremitatea de S.-E. a județuluĭ și la 54 kil. 700 m. de orașul Buzăŭ.

Limita, la N., începe din hotarul moșieĭ Scărlătești și merge pe hotarul moșielor Largul, Luciul și Căldărești; la V., se lasă tot pe hotarul moșieĭ Căldărești pînă în hotarul jud. Ialomița, în moșia Balaciul; la S., din hotarul Balaciuluĭ, merge pe marginea moșielor: Colilia, Cocora, Mileasca, Căzănești, Reviga, Ciochina și Miloșești, pînă în Movila-Ciocilor, unde se și termină limita sa cu jud. Ialomița; la E., începînd din Movila-Ciocilor, merge pe hotarul jud. Brăila, pe marginea moșielor Ciocile, Jugureanul și Rușețul, pînă dă în hotarul moșieĭ Scărlătești.

Suprafața com. e de 15350 hect., din care 11877 arabile, 750 pădure, 2387 izlaz și 336 sterpe. Afară de pămîntul posedat de locuitorî, are o singură moșie, Macoveiul saŭ Padina. Teritoriul e șes, întrerupt puțin de cîte-va movile și smîrcurî.

Are o populație de 2820 suflete, locuind în 541 case; 2 școale: una de băeți, frecuentată de 98 elevî și una de fete, frecuentată de 15 eleve; 2 biserici, deservite de 3 preoți, 2 cîntăreți și 2 paracliserî; 16 cîrciumi; o moară de aburi și 8 stîne.

Meseriașî sunt: 5 lemnarî, 2 tîmplarî, 3 rotarî, 2 croitorî, 15 fierarî, 3 cizmarî, 2 mașiniști, 1 cojocar, 1 boiangiŭ și 2 brutarî.

Comuna are 498 contribuabilî, din care 25 comercianți romînî și 7 străinî. Stabilimente comerciale sunt 29.

Aci se fac șase tîrguri anuale, la 25 Martie, Ispas, Dumineca mare, 20 Iulie, 8 Septembrie și 14 Octombrie.

Vite: 1400 boi, 852 vacî, 366 viței, 10 bivolî, 540 caî, 527 țepe, 121 mînjî, 4600 oi, 6 asinî și 653 porcî.

Căi de comunicație: șoseaua comunală Padina-Pogoanele prin Căldărești; drumul Padina-Luciul și altele de maî mică însemnătate.

Budgetul comuneĭ e de leî 12896, banî 92.

Padina e foarte vechie și tradiția spune că a fost sat tătăresc. Pe la începutul secoluluĭ a fost cît-va timp sub posesiunea Turcilor, carî pusese aci doî perceptorî, staționați lîngă movilele Cămărașul și Siminoglu, unul pentru a aplica daugana (marcă turcească) pe ciomegele ciobanilor, carî păsteaŭ vitele cumpărate de Turcî, și altul pentru a încasa taxe de la vitele străine, ce păsteaŭ aci. In 1807, satul s'a risipit, din cauza războiuluĭ Ruso-Turc. După încheerea păcel, locuitorîĭ aŭ început a se întoarce la vechele lor vetre, situate atunci în jurul movileĭ și laculuĭ Băndăul. Ne-

înțelegerile dintre locuitorĭ, dările ce li se impuneaŭ și mai cu seamă miasmele laculuĭ Băndăul, îĭ silesc a sparge satul Macoveiul și se refugiază, uniĭ mai spre S., și pun fundamentul noului sat Padina, iar alțiĭ mai spre N.-V., în satul Căldărești, de pe moșia Trandafirul. De atunci, Padina a mers din ce în ce prosperînd.

Padina, *cătun*, pendinte de com. Lacul-Reziĭ, pl. Balta, județul Brăila, situat spre S.-V. de reședința com., la 7 kil. Are o populație de 112 familiĭ, saŭ 493 suflete; o biserică construită în 1876 de proprietarul moșieĭ G. Petcu.

Vite: 176 boĭ, 219 vacĭ, 9 taurĭ, 57 viței, 252 caĭ, 426 oĭ, 128 rîmătorĭ.

Padina, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Amărăști, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, situat la 2 kil. de cât. Amărăști, reședința comuneĭ.

Are o populație de 249 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, fondată la anul 1812 de protopopul Dobre.

E brăzdată de dealul cu acelașĭ nume.

Padina, *numele vechiŭ al bălței* Potelul, din jud. Romanați.

Padina, *munte*, jud. Dîmbovița, aproape de graniță, în vîrful căruia este vama numită Strunga, care este trecătoare în Transilvania.

Padina, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești, cât. Bisceni, pe moșia Dosul-Sălcieĭ; e acoperită de pădurea Padina, care are 20 hect.

Padina, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Rușiavățul, cât. Mușcelul-Țigan; are pășune și arăturĭ.

Padina, *deal*, jud. Gorj, plaiul Vulcan, situat în marginea comuneĭ Pirîul, în partea de N.-V. și prelungindu-se de la N. spre V., pe o întindere de 2 kil. și jumătate.

Aparține parte locuitorilor din com. Pirîul și parte proprietățeĭ.

Padina, *moșie*, pendinte de com. Lacul-Reziĭ, pl. Balta, jud. Brăila, proprietatea moștenitorilor luĭ G. T. Petcu. Are o suprafață de 1594 hect. și aduce un venit anual de 16000 leĭ.

Padina (Macoveiul), *moșie*, în comuna Padina, județul Buzăŭ. Are 14600 hect. arăturĭ și suhaturĭ. E cea maĭ mare moșie din județ.

Padina, *pădure*, pe moșia Macoveiul, județul Buzăŭ, de 750 hect. Se desparte în două trupurĭ: Pădurea-Mare, cu o suprafață de 340 hect. și Pădurea-Mică, de 410 hect.

Padina, *trup de pădure*, jud. Vîlcea. Vezĭ Vaideeni-cu-Munțiĭ.

Padina-cu-Cetatea, saŭ **Movila**, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Brabova, satul Brabova-d.-j. Are o întindere de 140 pog. Populată cu cerĭ, goruni, jugastri, ulmĭ, fagĭ și carpenĭ.

Padina-luĭ-Paraschiv. Vezĭ Padina-Plopuluĭ, jud. Ilfov.

Padina-Oacheșuluĭ. Vezĭ Padina-Plopuluĭ, jud. Ilfov.

Padina-Plopuluĭ, Padina-luĭ-Paraschiv și **Padina-Oacheșuluĭ**, foste *lacurĭ*, în vecinătate de com. Mogoșești, plasa Sabarul, jud. Ilfov, cunoscute o dată cu apă, pește și trestie, azĭ secate și în mare parte arate.

Padina-Seacă, *trup de pădure*, a statuluĭ, situată în com. Costești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, în întindere de 200 hect., formînd, împreună cu trupurile: Alunul, Piraiele, Măgura-Albul, Muntele-Neteda și Dosul, pădurea Costești.

Padineĭ (Gura-), *com. rur.*, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați. Vezĭ Gura-Padineĭ.

Pahani-Hrani, *punct trigonometric* de rangul al 3-lea, județul Tulcea, situat pe malul Mărĭĭ, în partea de E. a plășiĭ Babadag și cea de S.-E. a comuneĭ rurale Jurilofca, lîngă vechia gură cu care lacul Malceano comunică cu Marea; se află în mijlocul uneĭ fișiĭ de nisip.

Paharniculuĭ (Iazul-), *iaz*, spre N.-V. de satul Buznea, jud. Iașĭ, com. Buznea, pl. Cîrligătura, format din pîrîul Buznea.

Pahomie, *schit* ruinat, la N.-V. de schitul Iezerul, jud. Vîlcea, com. Cheia, plaiul Cozia, în partea dreaptă a rîuluĭ Cheia.

Pahomie, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini, avînd 888.2 m. altitudine.

Pahonțuluĭ (Valea-), *vale*, între Dealul-Coșerilor și dealul Puturosul, pe moșia Stănceni, com. Bălușeni, pl. Tîrgul, jud. Botoșani.

Pahotnicai-Balca, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teri-

toriul comunei rurale Slava-Rusă; se desface din dealul Carada-Bair; se îndreaptă spre S., printre dealurile Sevaiova-Hară și Pahotnicai-Hară; se întinde numaĭ prin pădurĭ, și, după 4 kil., se deschide în pîrîul Slava, pe stînga, maĭ jos de satul Slava-Rusă.

Pahotnicai-Hară, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Slava-Rusă; se desface din dealul Carada-Bair; se întinde spre S., într'o direcție generală de la N.-E. spre S.-V.; se termină cu valea pîrîului Slava, mergînd dealungul văiĭ Pahotnicai-Balca; pe la poalele sale de S. trece drumul comunal Slava-Rusă-Congaz; este acoperit cu pădurĭ.

Paia-din-Dos, *cătun*, în com. rur. Botoșești, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Paia-din-Față, *cătun*, în com. rur. Botoșești, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Paicul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Gurbănești-Cotofanca, pl. Negoești, jud. Ilfov. Are o suprafață de 528 hect., cu o populație de 191 locuitorĭ.

Moștenitorii răposatului Sp. Gazoti aŭ 400 hect. și locuitorii, 128 hect. Proprietarul cultivă 235 hect. (115 izlaz, 50 pădure). Locuitorii cultivă 105 hect. (13 izlaz).

Are: o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 heleșteŭ; 1 mașină de treerat cu aburi.

Comerciul se face de 1 circiumar.

Numărul vitelor marĭ e de 297 și al celor micĭ, de 1211.

Paisie, *iaz*, în partea de E. a com. Belcești, pl. Bahluiul, jud. Iași; se scurge în Iazul-Noŭ, tot din această comună.

Paiul, *sat*, în partea de V. a comuneĭ Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, numit ast-fel de la dealul Paiul, pe a cărui coastă e așezat. Are o suprafață de 40 hect. și o populație de 10 familiĭ, saŭ 28 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 1 plug, 4 care cu boĭ; 13 vite marĭ cornute, 7 oĭ, 1 cal și 7 rîmătorĭ.

Pe vîrful dealului Paiul, unde astă-zĭ este viea d-luĭ Cotăescu, pe un mic platoŭ în formă de circomferență, se văd urmele uneĭ cetățuĭe de pămînt, înconjurată cu șanțurĭ și care se crede a fi urmă din timpul războiuluĭ dintre Ștefan-Vodă cu Turciĭ, care a avut loc în valea Racoveĭ, vale ce continuă pe sub poalele acestuĭ deal.

Din satul Paiul, în curmezișul șesuluĭ Birlad, fostul proprietar Ștefan Angheluță, a făcut un șanț; cu ocaziunea săpăreĭ șanțuluĭ, s'a găsit maĭ multe schelete și craniurĭ omenești, carĭ se zice că ar fi fost din timpul războiuluĭ cu Turcii de la Racova.

Cu ocaziunea săpăreĭ pentru temelie la gara Vasluiŭ, s'aŭ găsit maĭ multe monede din timpul luĭ Ștefan-cel-Mare.

La E. de satul Paiul, pe șesul Birladuluĭ, în dreapta șoseleĭ naționale Vasluiŭ-Iași-Birlad, e locul numit Moara-luĭ-Palade, nume luat după o moară făcută de un oare-care Palade; astă-zĭ pe acest loc este o grădinărie mare. Spre N.-E. de această grădinărie, în marginea șoseleĭ Vasluiŭ-Birlad, din stînga, este o grădină mare, la depărtare de 1½ kil. de oraș, numită și grădina publică, fostă proprietate a d-luĭ Ștefan Angheluță, care servea ca loc de preumblare orășenilor Vasluienĭ și era bine îngrijită odinioară. Prin grădină trece pîr. Vasluețul.

Pajerea, *sat*, făcînd parte din com. rur. Tătărești, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la N.-V. de valea Călugărul, pe șoseaua națională București-Pitești.

Se întinde pe o suprafață de 307 hect., cu o populație de 272 locuitorĭ.

D-l C. Răceanu are 176 hect. și locuitoriĭ, 131 hect. Proprietarul cultivă 80 hect. (72 izlaz și 24 pădure). Locuitoriĭ cultivă 115 hect.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 1 moară cu aburĭ.

Comerciul se face de 3 circiumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 163 și al celor micĭ, de 340.

Pajerea, *unul din cele 6 pichete* ale jud. Mușcel, pentru paza fruntarieĭ, la 3 kil. de pichetul Ciocanul și la 14 kil. de pichetul Sf. Ilie.

Pal (Vîrful-luĭ-), *munte* înalt și stîncos, în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, făcînd hotar despre com. Colți.

Palade, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, com. Ionești.

Palade, *baltă*, jud. Fălciŭ. Vezĭ Simineștĭ, șes, com. Vetrișoaia, pl. Prutul.

Palalogi, *izvor*, curge din muntele Plaiul-Chiojduluĭ, com. Star-Chiojdul, Plaiul-Teleajenul, jud. Prahova, ia direcția de la S.-V. la N.-E. și se varsă în gîrla Siriașul, tot în raionul com. Star-Chiojdul.

Palalogi, *fost cătun,* pe trupul Hulubeștĭ, din proprietatea Strîmba-d.-j., jud. Vlașca, pl. Cîlnișteа, pe malul Neajlovuluĭ. Azĭ este o moară cu acelașĭ nume, pe proprietatea Strîmba-d.-j., a moștenitorilor răposatuluĭ Em. Grădișteanu.

Palanca, *sat,* jud. Bacău, plasa Munteluĭ, com. Brusturoasa, situat aproape de trecătoarea Ghimeșul, la 7 kil. 800 m. de satul Brusturoasa.

Are o populație de 656 suflete; o biserică, făcută din lemn de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 32 elevĭ (1899—1900); 4 cîrciumĭ.

Vite: 49 caĭ, 432 vite marĭ cornute, 81 porcĭ și 91 capre.

Pe teritoriul comuneĭ se găsesc: 7 herăstrae, 2 morĭ de apă și 1 piuă de bătut sucmane, precum și o mulțime de clădirĭ noĭ făcute de compania Goetz.

Palanca, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul comuneĭ Urecheștĭ; și-a luat numele de la dealul Palanca, la poalele căruia este așezat, în partea de S. a comuneĭ, pe malul drept al pîrîuluĭ Oreavul, la 670 m. spre S. de cătunul de reședință, Urecheștĭ; are o întindere cam de 200 hect., cu o populațiune de 122 familiĭ, saŭ 465 suflete, din carĭ 130 contrib.

Palanca, *sat,* făcînd parte din com. Condrăcheștĭ, jud. Tecuciŭ, situat la N. județuluĭ, în hotarul jud. Bacău. Are o populație de 18 suflete. La N. se află Dealul-Mare, acoperit de pădurea Petrești, din județul Bacău.

Palanca, saŭ **Runcul,** *sat,* în partea de N. a com. Girlești, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ, format din două cătune: Palanca, compus numaĭ din cîte-va case, așezate pe coasta de V. a dealuluĭ Palanca și Runcul, situat în partea despre V. a dealuluĭ Buzdugan. Intregul sat are o întindere de 640 hect., cu o populație de 141 fam., saŭ 320 sufl.

E udat de pîrîul Șacovățul, pe marginea de E.; de Veja, pe marginea de V. și de Runcul, unit cu Răchitoasa, care trece prin centru.

Locuitoriĭ posedă: 17 plugurĭ; 173 vite marĭ cornute, 70 oĭ, 80 capre, 33 caĭ și 90 rîmătorĭ; 70 stupĭ cu albine.

Palanca, saŭ **Ghimeșul,** *punct vamal,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, lîngă Palanca și aproape de strîmtoarea pe unde intră Trotușul în țară. Loc foarte important sub raportul așezăreĭ militare. Aci se află urmele unuĭ șanț de-a lungul fortificațiunilor ungare.

Pămîntul reclamat de delegațiĭ romînĭ cu ocaziunea delimitărĭĭ, numaĭ de 600 m. pătrațĭ, a fost lăsat în stăpînirea Austro-Ungarieĭ, fiind-că eraŭ stabilite clădirĭ ale vămiĭ ungare. La 1467, Mateĭ Corvin, regele Ungarieĭ, cu dor de răzbunare în contra luĭ Stefan-cel-Mare, trecu munțiĭ în Moldova prin pasurile Ghimeșul și Oituzul, cu oaste mare și de aci se duse fără nicĭ o piedică pînă la Baia (jud. Suceava), de unde, după ce fu rușinos bătut de Ștefan și rănit chiar, cu o mînă de ostașĭ se întoarse prin aceleașĭ potecĭ în Ardeal (Gr. Tocilescu, Istoria Romînă, pag. 61 și 62).

La eșirea din această strîmtoare, în anul 1648, Vasile Lupu a trămis un boier de frunte cu maĭ mulțĭ lîngă el să priimească și să aducă la Iași, pe Kemeny Ianoș, trămisul luĭ Racotzi I, căruia îi scrisese Lupul prin Ștefan Gheorghiță, Logofătul, să i-l trămită, spre a vorbi de lucrurĭ, pe care nicĭ soluluĭ săŭ nu le poate încredința.

Ungurii aŭ clădit aci pavilioane pentru soldațiĭ care păzesc din partea lor vama, precum și niște întăriturĭ făcute chiar pe cînd se ținea rezbelul din 1877—78.

Palanca, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, pe linia Tîrgul-Ocna-Palanca, (prelungire a linieĭ Adjud-T.-Ocna), la 5 kil. de stația Elie Radu.

Palanca, *pisc,* cel maĭ înalt al ramureĭ Doamna, situat la hotarul com. Bălțăteștĭ-Crăcăoani, com. Hangul, județul Neamțu.

Această localitate este o întărire firească, înconjurată de două rîpĭ marĭ, în care se apărară odinioară locuitoriĭ de năvălirea Tătarilor.

Se spune că Doamna Ileana s'ar fi adăpostit aci în timpul unuĭ războiŭ purtat de soțul eĭ, Petru-Rareș.

Palanca, *deal,* în jud. R.-Sărat, plasa Marginea-d.-s., comuna Urecheștĭ; se desface din culmea Măgerna; brăzdează partea de V. a comuneĭ; se întinde printre pîrîul Oreavul și afluentul săŭ pîrîul Vărzarul; este acoperit cu finețe.

Palanca, saŭ **Măgura,** *localitate,* în pădurea de pe moșia Brăești, jud. Dorohoiŭ, com. cu același nume, pl. Coșula; se află nu departe de Vatra-Tabăra; aicĭ se văd urme de gropĭ, în carĭ se păstraŭ proviziile pentru oștire; în lipsa armateĭ, sătenĭĭ își ascundeaŭ aci avutul lor în timpiĭ de invaziĭ.

63617. Vasile Dicționar Geografic. Vol. IV

Palanca, *moşie,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, pe care se află pădurea Apahauşul. Intinderea moşieĭ e de peste 8860 hect. şi este proprietatea d-luĭ Ghica Comăneşteanu.

Palanca, *pădure,* în partea de S.-E. a com. Slobozia-Secătura, jud. Botoşani; se întinde pe dealurile şi văile numite ale-Palanceĭ, cu o suprafaţă de 450 hect.; se exploatează.

Palanca, *pîrîŭ,* curge la V. de satul cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ, com. Condrăcheşti, din pl. Berheciul.

Palanca, *vale,* jud. Prahova, com. Filipeşti-de-Pădure, din pl. Filipeşti. Pe această vale sunt mine de cărbunĭ de pămînt, ce funcţionează de la anul 1884.

Palanga, (Palanga-luĭ-Zisu), *sat,* făcînd parte din com. rur. Stoeneşti-Palanga, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situat la S.-E. de Stoeneşti, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Răstoaca. La N., sunt dealurĭ; iar spre V., locul e puţin băltos. Spre S., trece şoseaua judeţeană Bucureşti-Piteşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 390 hect., cu o populaţie de 398 locuitorĭ.

Casa dr. Al. Boicescu posedă 202 hect. şi locuitoriĭ, 188 hect. Proprietarul cultivă 195 hect., 7 le rezervă pentru izlaz. Locuitoriĭ cultivă 156 hect., 32 rămînînd sterpe.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 303 şi al celor micĭ, de 145.

Palanga, *sat,* făcînd parte din com. rur. Buda-Palanga, plasa Cîmpul, jud. Prahova. Are o biserică, zidită la anul 1824 şi reparată la anul 1890. Locuitoriĭ numesc Cocoşei partea de S. a cătunului Palanga.

Palanga, *cătun,* făcînd parte din com. Popeşti-Palanga, pl. Teleormanuluĭ, jud. Teleorman. Are o populaţiune de 429 suflete, din carĭ 83 contrib.; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Palanga, *moşie,* jud. Buzăŭ, comuna Măgura, de 140 hect., din carĭ 90 pădure, restul livede, lîncaţă şi izlaz. Are cărbunĭ de pămînt.

Palanga, *trup de pădure,* al statuluĭ, jud. Prahova, care, împreună cu Durducul-Mare, Durducul-Mic şi Palanga, formează pădurea Aricești, pendinte de com. Aricești, pl. Filipeşti.

Palanga, *pădure* a statuluĭ, pe moşia Drăgăneşti-Ţigănia, jud. Teleorman. Partea ce se învecineşte cu oraşul Roşiorĭ, spre rîul Vedea, poartă acelaşĭ nume. Îĭ maĭ zice şi Căprăriile.

Palanga, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; izvoreşte din muntele Ulmuşorul; udă partea de S. a comuneĭ, şi, după un curs de 4 kil., se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, pe dreapta luĭ. Valea sa este foarte frumoasă.

Palanga, *vale,* cu o lungime de 700 m.; începe de pe teritoriul com. Obileşti-Vechĭ, pl. Negoeşti, jud. Ilfov, avînd o direcţie de la E. spre V. Prin ea nu trece apă; servă parte pentru păşune, parte pentru cultivarea cerealelor.

Palanga-de-Jos, *altă numire a cât.* Sătucul, din com. Cindeşti, jud. Buzăŭ.

Palanga-de-Sus, (Odobeni), *cătun,* al com. Măgura, jud. Buzăŭ, alipit de marele cătun Ungureul.

Palanga-luĭ-Zisu. Vezĭ Palanga, jud. Ilfov.

Palanga-Obedeanuluĭ. Vezĭ Icoana, pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Palazul, *com. rur.,* jud. şi pl. Constanţa, situată în partea E. a judeţuluĭ, la 12 kil. spre N.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în cea E. a plăşeĭ, la 19 kil. spre S.-E. de com. Cara-Murat, reşedinţa eĭ, pe malul V. al laculuĭ Sirt-Ghiol.

Se mărgineşte la N. cu com. Cicracci şi Cara-Murat; la E., cu Marea-Neagră şi oraşul Constanţa; la S., cu com. Techir-Ghiol, Hasancea şi Omurcea; la V., cu com. Caratai (pl. Medjidia) şi Ala-Capî (din aceeaşĭ plasă).

Relieful soluluĭ e accidentat de următoarele principale dealurĭ: Murat-Bair (89 m.), şi Tepe-Bair (90 m.), la N.-V.; Cogeali-Bair (80 m.), la N.; Duran-Bair (91 m.) şi Nazărcea (72 m.), la V.; Horoslar-Iol-Bair (71 m.), la S.-V.; Constanţa (60 m.), la S.-E.; Anadol-Chioi-Bair (61 m.), la S.-E.; Palazul (71 m.), Canara (73 m.) de natură stîncoasă, prin interiorul comuneĭ. Sunt acoperite cu păşunĭ şi semănăturĭ. Movilele sunt presărate icĭ şi colo; printre ele deosebim: Islam-Tepe (95 m.) la N., Ciatal-Iuc (71 m.), Ciatal-Iuc I (Palaz 65 m.), Tasli-Iuc (71 m.), Cunesi-Iuc (72 m.) la S., Canara-Iuc (15 m.) şi Curan-Tepe (72 m.), prin interiorul comuneĭ;

ele aŭ servit ca puncte de observaţie.

Lacurĭ: Sirt-Ghiol, la E., lîngă mare, de care e format, cu 1200 hect. întindere, conţinînd peşte ce se exportă la Constanţa şi de aci în alte părţĭ; într'însul se vede şi Insula-luĭ-Ovidiŭ. Sunt cîte-va micĭ văĭ fără apă: Canara la N., Cioban-Dere la N.-V., Horoslar-Ceair la V., Palazul şi Anadal-Chioi la S.-E.; aceste văĭ aŭ apă numaĭ toamna şi primăvara după topirea zăpezilor.

E formată din cătunele: Palazul-Mare, reşedinţă, spre E., pe malul V. al laculuĭ Sirt-Ghiol, la poalele unor stîncĭ în alte; Horoslar, spre V., la 6 kil. spre V. de reşedinţă, în valea Horoslar-Ceair, între dealurile Duran-Bair la N., şi Taslĭ-Bair la S.; Anadol-Chioi spre S., la 4 kil. spre S.-E. de reşedinţă, şi la 2 kil. spre N.-V. de oraşul Constanţa, pe dealul Anadol-Chioi, lîngă iazul Tăbăcăria.

Suprafaţa comuneĭ este de 11878 hect., din carĭ 300 hect. ocupate de vetrele satelor, cu 400 case, iar restul împărţit între sat şi proprietarĭ, carĭ posedă 6601 hect. şi locuitorĭĭ care posedă 2502 hect.

Populaţia comuneĭ, compusă din Turcĭ, Bulgarĭ şi Germanĭ, e de 410 familiĭ, saŭ 1749 suflete, din carĭ 448 contribuabilĭ.

Are 3 geamiĭ, în cătunele Anadol-Chioi, Çanara şi Palazul, cu cîte 1 hoge; 2 şcolĭ mixte, în cît Canara şi Anadol-Chioi, conduse de 2 învăţătorĭ şi 1 învăţătoare, frecuentate de 143 elevĭ (1899-900).

Locuitorĭĭ posedă: 26 plugurĭ, 336 care şi căruţe, 5 maşinĭ de treerat cu abur, 8 maşinĭ de sămănat, 30 maşinĭ de secerat, 22 maşinĭ de bătut porumb, 172 grape de fier, 35 maşinĭ de vînturat; 1162 caĭ, 1662 boĭ, 36 bivolĭ, 37 asinĭ, 1200 oĭ, 169 capre, 350 porcĭ.

Sunt 22 industriaşĭ (fierarĭ, lemnarĭ, mecanicĭ); 9 morĭ, din carĭ 2 cu aburĭ, 1 de apă şi 6 de vînt.

Comerciul e destul de activ şi se face de 36 comercianţĭ (din carĭ 15 circiumarĭ), prin gara Constanţa, la 8 kil. spre S.-E., şi constă în import de manufactură, instrumente agricole şi în export de cereale şi vite, cu produsele lor.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 12019 leĭ şi la cheltuelĭ, de 7177 leĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: pe lac şi Mare cu luntrele; calea naţională Constanţa-Babadag-Tulcea, trecînd prin satele Anadol-Chioi şi pe lîngă Palazul şi Canara; drumul judeţean Canara-Cara-Murat-Hirşova; apoĭ drumurĭ comunale spre satele învecinate: Cageali, Caratai, Hasancea, Omurcea, Hagi-Diuliuc, Laz-Mahale, Nazîrcea, Constanţa, etc.

Pe teritoriul comuneĭ, la S., la 24 kil. spre S.-V. de Anadol-Chioi, trec valurile de piatră şi cele marĭ de pămînt al luĭ Traian. Anadol-Chioi, a fost considerat cît-va timp ca locul unde a fost vechea Tomi, pe cînd teritoriul săŭ forma numaĭ un foburg, sub ruine de fortăreţe, ca Sarîm-Tabia. La 1 ½ kil. spre S. de Anadol-Chioi, pe dealul Duran-Bair, este un vechiŭ cimitir turcesc.

Palazul I, saŭ **Ciatal-Iuc,** *vîrf de deal,* în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul comuneĭ rur. Palazul-Mare; este aşezat pe culmea ultimelor ramificaţiunĭ nordice ale dealuluĭ Horoslar-Iol-Bair şi are o înălţime de 71 m.; situat cam la E. plăşeĭ şi în centrul comuneĭ, la 3 kil. spre S.-V. de satul Palazul-Mare; pe la S. săŭ trece drumul comunal Palazul-Mare-Horoslar; e acoperit cu verdeaţă.

Palazul II, saŭ **Ciatal-Iuc,** *vîrf de deal,* în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Palazul-Mare, şi anume pe acela al satuluĭ Anadal-Chioi; este aşezat pe culmea dealuluĭ Constanţa, avînd o înălţime de 69 m.; situat în partea E. a plăşeĭ şi cea S. a comuneĭ, la 3 kil. spre V. de cătunul Anadol-Chioi, pe care îl domină prin înălţimea sa.

Palazul-Mare, *sat,* în jud. şi pl. Constanţa, căt. de reşedinţă al comuneĭ Palazul, situat în partea E. a plăşeĭ şi a comuneĭ, pe marginea S.-V. a laculuĭ Sirt-Ghiol, şi dominat de vîrful Ciatal-Iuc (Palazul I) care are 71 m. înălţime. Suprafaţa sa este de 3215 hect., dintre care 65 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ.

Populaţiea compusă din Romînĭ, Turcĭ, Bulgarĭ şi Germanĭ, este de 126 familiĭ, saŭ 550 suflete.

Casele în general sunt marĭ şi frumoase, bine îngrijite şi curate. Şoseaua naţională Constanţa-Babadag trece prin apropierea sa. Un drum comunal, pleacă spre S.-V. şi se împarte în treĭ ramurĭ, ducînd la treĭ sate: Horoslar, Hasancea şi Hagi-Diuluc.

Palazul-Mic, *sat,* în jud. şi pl. Constanţa, căt. com. Cicracci, situat maĭ mult în partea N. a plăşeĭ şi cea V. a com., la 8 kil. spre N. de căt. de reşedinţă, Cicracci, pe partea stîngă a pîrîuluĭ Casîmcea, dominat de vîrful Cara-Uba (101 m.).

Suprafața sa este de 492 hect., dintre care 53 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ cu o populație de 38 familiĭ, saŭ 171 locuitorĭ.

Șoseaua națională Constanța-Babadag trece la 200 m. la E. de sat. Alte drumurĭ comunale duc la Chavargic, la Tașaul și la Carol I.

Palele, *pîrîiaș,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa; izvorește din culmele despre S. ale ramureĭ Cernegureĭ și se varsă pe stînga pîrîuluĭ Calul, aproape de satul Calul.

Palenga, *sat,* făcînd parte din com. rur. Amărăști, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, la 3 kil. de cât. Amărăști, reședința com.

Are o populație de 403 locuitorĭ; o biserică, fondată de locuitoriĭ comuneĭ.

E brăzdat de dealul cu același nume.

Palenga, *pîrîŭ,* jud. Dolj, plasa Amaradia, com. Velești, ce formează limita despărțitoare în partea de E., către com. Frățița (Vîlcea).

Paleșul, *baltă.* Vezĭ Topila cu Paleșul, com. Zberoaia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Palilula, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovățul, cu 903 suflete, locuind în 283 case și 20 bordee.

Are o biserică, fondată de Agiu Țecu și Stanciu Barbu, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, frecuentată de 29 elevĭ (1899—1900); o cîrciumă.

Palilula, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovățul.

Palilula, *pîrîŭ,* afluent al Jiuluĭ, jud. Dolj; trece prin com. cu același nume și se varsă în Jiŭ, în dreptul fabriceĭ de lumînărĭ Dumba.

Palmeșul, *munte,* în jud. Suceava, com. Dorna, avînd 1253 m. altitudine. E îmbrăcat cu pădurĭ de rășinoase și pășunĭ.

Palota, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Mehedinți, pl. Ocolul, pe linia Craiova-T.-Severin, pusă în circulație la 5 Ianuarie 1875. Se află între stațiile Prunișorul (10.1 kil.) și T.-Severin (18.8 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ de 301.02 m. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 5688 leĭ, 85 banĭ.

Paltinul, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Vrancea, așezată pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Zăbala, pe deal fiind cătunele Ghebarĭ și Prahuda, iar în vale, cele-l'alte sate ce o compun, la 18 kil. de subprefectura plășeĭ și la 55 kil. de capitala județuluĭ.

Este udată de pîrîul Zăbala și de pîrîașele Țipăul, Pântușești, Robești, Cîntăcești, Orînda, Borșani, Finicarĭ, Rădușarĭ și Drăganul.

Munțiĭ acesteĭ comune conțin sare multă.

Se compune din cătunele: Grebarĭ, Paltinul (unde e și primăria com.), Prahuda și Vulcani.

Are o populație de 278 familiĭ, saŭ 1281 suflete, locuind în 310 case; 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe, în cât. Paltinul și 1 filială, cu hramul Adormirea, în Prahuda; o școală mixtă, frecuentată de 37 copiĭ (1899—1900).

Budgetul com. e la venitурĭ de 4199,84 leĭ și la cheltuelĭ, de 4199,24 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 48 pluguri de lemn și 9 morĭ de apă; 460 boĭ, 406 vacĭ, 144 caĭ, 2122 oĭ, 196 capre și 357 porcĭ.

Industria și comerciul se practică de 2 cîrciumarĭ, 2 fierarĭ, 7 dogarĭ. Sunt 5 herestrae, 2 făbricĭ de săpun și lumînărĭ.

Paltinul, *cătun,* în jud. Putna, com. cu același nume, pl. Vrancea, situat în valea Zăbaleĭ, lîngă locul unde dă în ea pîrîul Țandura.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe; o școală mixtă, frecuentată de 37 copiĭ.

Paltinul, *cătun,* al com. Colți, jud. Buzăŭ, cu 200 locuitorĭ și 53 case.

Paltinul, *parohie,* în jud. Putna, comuna cu același nume, plasa Vrancea, avînd 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe, în cât. Paltinul și 1 filială, cu hramul Adormirea, în Prahuda.

Paltinul, *munte,* jud. Gorj, plaiul Novaci, la N. de com. Novaci și muntele Dălbeni, situat între munțiĭ: Păpușa, Coasta, Covaci și Mohorul.

Paltinul, *munte,* jud. Gorj, plaiul Vulcan, situat la S. munteluĭ Gruiul-Negrul. Are o suprafață cam de 140 hect. și se prelungește de la N. la S. Este acoperit cu pădure de fag, iar parte cu pășune. E proprietate a locuitorilor cât. Izverna și Sohodolul din com. Pocruia.

Paltinul, *izvor,* curge din poalele munteluĭ Caraimanul, com. Predeal, cât. Bușteni, plaiul Peleșul, jud. Prahova; lîngă șoseaua națională se împreună cu izvorul numit Căsăria, și se varsă în rîul Prahova, pe malul drept, tot în raionul cât. Bușteni.

Paltinul, *vale,* spre N.-V. comunei Topeşti, plaiul Vulcanul, jud. Gorj; izvoreşte din locul cu acelaşi nume, curge de la N. la S., trecînd printre dealurile Cracul-Geamănuluĭ şi Cracul-Lung şi dă în Valea-Tismaneĭ.

Pampur - Ghiol - Ceair, *pîrîŭ,* jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Almalîc; ia naştere din poalele de S. ale dealuluĭ Topci-Olu-Sîrtî, ceva maĭ sus de pichetul No. 5, cu numele Topci-Iol, de pe teritoriul neutru dintre Bulgaria şi Dobrogea; cu numele de Topci-Iol, se îndreaptă maĭ întîiŭ spre S., într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., trece pe lîngă locuinţa izolată Come-Cerne-Olu-Vîlciu, pichetul No. 6 de la hotarul spre Dobrogea bulgărească şi urmează drumul naţional Silistra-Varna; iar de la locul numit Moara-de-la-Sălciĭ îşi schimbă direcţia, mergînd spre E., şi ia numele de Pampur-Ghiol, ce-l păstrează pînă la vărsarea sa; se loveşte de dealul Belezlichi-Sîrti; se îndreaptă spre N.-E., şi, după un drum de 11 kil., se varsă în pîrîul Almalîc, pe dreapta, la 1 kil. maĭ sus de vărsarea acestuia în iezerul Gîrliţa. Malurile sale în general sunt joase şi acoperite cu verdeaţă. Curge printre dealurile Sarî-Meşea-Bair şi Belezlichi-Sîrti, brăzdînd partea de V. a plăşeĭ şi cea de S. a comuneĭ. Tae hotarul spre Bulgaria, maĭ jos de pichetul No. 6, drumul comunal Almaliŭ-Ese-Chioi şi alte drumurĭ maĭ micĭ.

Panaci, *sat,* pe moşia şi în comuna Şarul-Dorneĭ, jud. Suceava, aşezat pe tărmurile pîraielor Călimănelul şi Tăeturei.

Are 246 familiĭ, saŭ 970 suflete, din carĭ 380 contrib.; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Apostolĭ Petru şi Pavel, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală rurală mixtă, înfiinţată în 1891, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 40 şcolarĭ. Şcoala are un local, clădit de preotul Teodor Mîndrilă, care l-a înzestrat şi cu 40 prăjinĭ loc de grădină.

Panaci (Piciorul-luĭ-), *munte,* jud. Suceava, com. Neagra-Şaruluĭ, îmbrăcat în pădure de răşinoase.

Panacul, *pîrîŭ,* jud. Suceava, izvoreşte din Piciorul-luĭ-Panaci şi se varsă în pîrîul Haita, după ce a format hotarul Ţăreĭ, pe o lungime de 1 kil. şi a udat teritoriul com. Neagra-Şaruluĭ, pe o lungime de 2 kil.

Panaghia, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Calopărul, cu 449 suflete, locuind în 97 case şi 7 bordee.

Are o biserică vechîe de birne; o şcoală mixtă, frecuentată de 42 elevĭ (1899—1900); o cîrciumă.

Panaghia, *pisc,* cel maĭ înalt al munteluĭ Ceahlăul, jud. Neamţu, situat sub 46°53 latitudine N. şi 43°34 longitudine E. (după meridianul de la Ferro). Se maĭ numeşte şi Fecioara (1908 m. după Cobălcescu).

Panaghia, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Calopărul, ţinînd de Domeniul Coroaneĭ Segărcea. Are pădure pe dînsa.

Panaghia, *pă ture,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Calopărul, în întindere de 2500 pogoane. Ţine de Domeniul Coroaneĭ Segărcea. Este amenajată. Se compune din cer, gîrniţă şi stejar; predomină cerul şi gîrniţa.

Panaiotache-Asanache, *vechiŭ pichet,* cu No. 31, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, către hotarul Moldoveĭ, pe rîul Milcovul, din comuna Cîmpineanca, la E. de cătunul de reşedinţă. Azĭ e han spre Focşani.

Panaioteşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Urşi.

Panait (Dealul-luĭ-), *deal,* jud. Teleorman, la E. comuneĭ Albeştĭ; se întinde spre com. Duiceanca.

Panait (Măgura-luĭ-), *măgură,* jud. Teleorman, situată pe dealul cu acelaşi nume. S'aŭ găsit împrejurul acesteĭ măgurĭ produse de olărie, vîrfurĭ de lăncĭ şi altele.

Panait-Sima, *tîrlă,* pendinte de comuna Cotul-Lung, pl. Vădeni, jud. Brăila, situată spre V. de com. la 2 kil.

Pană, *deal,* între comunele Birzeşti şi Vultureşti, pl. Argeşelul, jud. Muşcel. Din coastele luĭ izvoresc vîlcelele Rădăcina-Mare, Rădăcina-Mică şi Uliul.

Pană, *pîrîŭ,* jud. Vîlcea, pl. Cerna; izvoreşte dintre dealurile com. Cîrstăneşti; curge de la E. spre V. şi se varsă în rîul Cernişoara, pe malul stîng, în raionul comuneĭ Mădulari.

Panca, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dîrmoneşti, făcînd parte din şira care desparte Uzul de Dofteana.

Pancea, *deal,* jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Noĭ.

Pancii (Movila-), *movilă*, la E. de com. Marotinul-d.-j., pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați. Are o altitudine de 138 m. 45 d'a-supra nivelului Mării, pe punctul triangulat prin care se termină, la N. de pădurea Săpunari.

Panciul, *com. urb.* și reședința sub-prefecturei plășei Zăbrăuțul, jud. Putna, așezată în Dealul-Mare, pe malul stîng al Șușiței și înconjurată cu vii renumite.

E situată la 28 kil. de capitala județului.

Are o populație de 581 familii, saŭ 2785 suflete; 1 biserică parohială, cu hramul S-ții Apostoli și 1 filială cu hramul Cuvioasa Paraschiva; un mic schit de călugări, numit schitul Brazi; 2 școale, una de băeți, și alta de fete, frecuentate de 367 copii (237 băeți, 130 fete); un spital cu 32 paturi, subvenționat de comună; un biuroŭ telegrafo-poștal, înființat la 1 Octombrie 1881 și al căruĭ venit pe anul fin. 1896—97 a fost de lei 15717, bani 29; o judecătorie; reședința uneĭ companiĭ de dorobanți.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 53104,25 lei și la cheltueli de 53094,28 lei.

Industria și comerciul se practică de 113 comercianți.

Bilciŭ se face la 24 Iulie, iar tîrg săptămînal, în fie-care Duminică.

Panciul, *deal*, pe teritoriul comunelor Panciul, Crucea-d.-s. și Crucea-d.-j., pl. Zăbrăuțul, jud. Putna. Este alcătuit din pietre amestecate cu lut galben și năsip, prin carĭ se găsesc bucățĭ micĭ de pĭetricele de var, de puțină consistență. Dealul este acoperit cu o pătură de pămînt argilos pe unele locurĭ și de tărîm vegetal negru (humos), pe alte locurĭ. La suprafață e pĭetros și în alte părțĭ argilos.

Pancul. Vezĭ Vorona-Teodor, *sat*, com. Poiana-Lungă, pl. Siretul, jud. Botoșani.

Panculuĭ (Iazul-), *iaz*, jud. Botoșani, pe moșia Vorona-Teodor, format de pîrîul Pancul, în partea de S. a com. Poiana-Lungă.

Panculuĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Botoșani, izvorește din pădurea com. Tudorei, de la locul numit Cornișul, desparte cătunul Vorona-Teodor de Vorona-Carale, com. Poiana-Lungă, și se varsă în Gîrla-Morii de pe moșia Vorona-Carale.

Panduri, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. Frumușica, situat pe luncă, în apropiere de satul de reședință și la 2 kil. spre S. de rîul Ialomița.

Are o populație de 64 familiĭ; o biserică, deservită de preotul din satul Frumușica.

Locuitoriĭ posedă: 200 boĭ, 25 bivolĭ, 60 porcĭ, 450 oĭ și 100 caĭ.

Panduri, *cătun*, făcînd parte din com. urbană Drăgășani, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Pandurul, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Nișcovuluĭ, căt. Săseni-Vechĭ. Se ramifică în Pandurul-Mare și Pandurul-Mic. E importantă prin mulțimea hîrburilor și a oaselor ce se găsesc aci. Tot prin aceste locurĭ, în 1821, a fost o crîncenă luptă între Turcĭ și Eteriștĭ.

Panghelina, *pîrîŭ*, izvorește din Dealul-Păruluĭ, jud. Iași, satul Crucea, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, și se varsă în pîrîul Obrîjanca, în com. Sinești.

Pangratia, *numire* ce se mai dă *sforiĭ de moșie* Bărbuleanca, jud. Buzăŭ, com. Mereĭ, proprietatea statuluĭ.

Pantazi, *sat*, facînd parte din com. rur. Coșlegiul, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o pop. de 398 loc.; o biserică, care s'a reparat în anul 1871.

Pantazi, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor civile din Bucureștĭ, care se arendează cu trupurile: Valea-Mantiĭ și Nisipoasa, care aparțin mănăstireĭ Poiana și țin de comuna Hîrsa, județul Prahova, pl. Podgoria. Întinderea lor e de 937 hect., din carĭ 471 hect. suprafață împădurită și 466 hect. pămînt cultivabil și fînețe.

Pantelimonul, *sat*, jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, făcînd parte din com. rur. Pantelimonul-Dobroești, situat spre E. de Bucureștĭ, lîngă gîrla Colintina și pe șoseaua județeană Bucureștĭ-Brăila.

Are 2 biserici, una cu hramul Sf. Pantelimon și a doua cu hramul Sf. Nicolae, deservite de 3 preoți și 2 cîntăreți.

Biserica Pantelimon, pe apa Colintineĭ, s'a zidit de Grigore Ghica-Vodă, la anul 1736. În hrisovul din 12 Octombrie, același an, scris pe pergament, se găsesc următoarele:

Io Grigore Ghica Voevod din inima domneĭ mele am socotit să zidesc și să înalț din temelie o sfîntă și dumnezeiască casă întru slava luĭ D-zeŭ și întru cinstea și lauda mareluĭ mucenic și tămăduitor Pantelimon, din josul M-reĭ ce se numește a Mărcuței, pe apa Colintineĭ, la fîntîna ce se zice a-Ilabeĭ.

Împrejurimea seamănă cu o cetățuie întărită. În biserică, la dreapta, este mormîntul donatoruluĭ, Grigore Ghica Voevod și al familieĭ sale, de marmoră, sculptat foarte frumos.

Tot în 1736, Grigore Ghica întemeiă aci și un spital de săraci, . . . «*să fie însă*, zice menționatul hrisov, *nu numai de bolnavi ca aceia ce ar pătimi de alte boale trupești, ci și de bolnavi de boala ciumei*», spital pe care l'a înzestrat cu mai multe moșii.

Averea acestuĭ spital se administrează de Eforia Spitalelor Civile din București și din venitul acesteĭ averĭ se întreține și spitalul «Maternitatea» din București.

La Pantelimon este reședința primărieĭ com. Pantelimon-Dobroești, a subprefectureĭ plășeĭ Dîmbovița-Mostiștea, a medicului plășeĭ și a uneĭ companiĭ de dorobanțĭ. Până la 1 Aprilie 1882 era numaĭ reședința plășeĭ Dîmboviță; de la această dată alipindu-se și pl. Mostiștea la pl. Dîmboviță, a devenit reședința ambelor plășĭ unite.

Aci a fost o școală de surdo-muțĭ, care s'a înființat la anul 1865 de repausatul Dr. Davila (din copiiĭ orfanĭ de la Azilul «Elena Doamna») și s'a instalat chiar în palatul luĭ Grigore Ghica. Astăzĭ se află mutată la Teiŭ.

Are o școală mixtă, frecuentată de 25 elevĭ și 11 eleve; 1 fabrică de oțet; 1 mașină de treerat; 1 pod stătător.

La 27 Iulie, în fie-care an, se face aci un tîrg de diferite obiecte și băuturĭ spirtoase.

Se întinde pe o suprafață de 2355 hect., cu o populație de 685 locuitorĭ.

Eforia Spitalelor Civile din București are 1900 hect. și locuitoriĭ, 455 hect.

Eforia cultivă prin arendașiĭ săĭ 1245 hect. (55 izlaz și 600 pădure).

Loc. cultivă 338 hect., rezervînd restul pentru cultura vieĭ.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 295 și al celor micĭ, de 662.

Pantelimonul, *vechie numire a cât.* Lunceni, jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, fiind-că era proprietate a mănăstireĭ Grăjdana, care ținea de mănăstirea Pantelimon din Ilfov.

Pantelimonul, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Ilfov, plasa Dîmboviță-Mostiștea, cât. Pantelimon, pe linia București-Fetești, pusă în circulație la 17 Noembrie 1886. Se află între stațiile Mogoșoaia (9.5 kil.) și Brănești (13.4 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mării, de $77^{m},07$. Venitul acesteĭ stații, pe anul 1896, a fost de 94073 leĭ, 15 banĭ.

Pantelimonul, *fort*, în jurul Bucureștilor, jud. Ilfov.

Pantelimonul, *sfoară de pădure*, cam de 130 hect., din corpul Nisipoasa, jud. Buzăŭ, comuna Grăjdana.

Pantelimonul, *pădure*, pe moșia Clociți a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, jud. Buzăŭ, com. Vadul-Soreștilor.

Pantelimonul, *lac*, format de gîrla Colintina, jud. Ilfov, com. Pantelimonul-Dobroești.

Pantelimonul, *pădure* de 600 hect., jud. Ilfov, pl. Dîmboviță, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Pantelimonul, *izvor*, curgînd prin centrul com. Tîrgșorul-Vechiŭ, pl. Tîrgșorul, județul Prahova; se varsă în rîul Prahova, lîngă cătunul Stejarul, comuna Negoești.

Pantelimonul-Dobroești, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Dîmboviță, situată la E. de București, lîngă gîrla Colintina și pe șoseaua județeană București-Brăila, între București și forturĭ, la 10 kil. de București. Stă în legătura cu Cernica și mănăstirea Cernica, printr'o șosea vecinală.

Se compune din satele: Aleși-Pasărea, Dobroești, Mărcuța și Pantelimonul, cu o populație de 1355 suflete, locuind în 288 case.

Suprafața totală a comuneĭ e de 4194 hect. Proprietariĭ aŭ 3260 hect., din carĭ cultivă 2465 hect. (95 izlaz și 700 pădure). Locuitoriĭ cultivă 806 hect. (128 rezervate pentru izlaz și cultura viei).

Are 4 biserici, la Dobroești, Mărcuța și 2 la Pantelimon; 2 școale, la Pantelimon și Dobroești; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 2 podurĭ stătătoare; 1 heleșteŭ.

La 27 Iulie, în fie-care an, se face aci tîrg de obiecte și băuturĭ spirtoase.

Budgetul com. e de 13011 leĭ la venituri și de 11198 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 144 pluguri: 114 cu boĭ, 30 cu caĭ; 165 care și căruțe: 117 cu boĭ, 48 cu caĭ.

Comerciul se face de 21 cîrciumarĭ.

Vite: 179 caĭ și iepe, 2 armăsarĭ, 377 boĭ, 165 vacĭ și vițeĭ, 29 bivolĭ și 187 bivolițe, 26 porcĭ și 977 oĭ.

Improprietăriți sunt 140 locuitorĭ și neîmproprietăriți maĭ sunt 177.

Panțiri. Vezĭ Stroești, *sat*, com. Zlătunoaia, pl. Miletinul, jud. Botoșani.

Panțirul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl.

Trotușul, de pe teritoriul com. Hîrja.

Panțoiul, *sat,* în jud. Ialomița, plasa Cîmpului, pendinte de com. Moldoveni, situat pe țărmul stîng al rîului Ialomița, spre V. și în apropiere de satul de reședință. Are o populație de 56 familii. Mai înainte purta numirea de Colacul.

Locuitorii posedă: 30 cai, 50 boi, 250 oi și 100 porci.

Panului (Dealul-), *deal,* situat în raionul com. Colonești, pl. Stănișești, jud. Tecuciu. Este o ramificație din zarea Dobrotforului. Separă com. Colonești de com. Antohești din jud. Bacău.

Papa, *com. rur.,* în jud. Teleorman, plasa Tîrgului, pe partea stîngă a rîului Vedea, într'o poziție foarte frumoasă.

Se învecinește la N. cu cătt. Muți din com. Drăgșenei; la S., cu com. Drăgănești; la E., cu Valea-Zbîrglezii și la V., cu com. Scrioaștea, de care se desparte prin rîul Vedea.

Moșia din această com. face parte din domeniul d-lui general G. Manu, pe care se găsesc stabilite și comunele Scrioaștea și Măldăeni. Partea ce cade în raza acestei comune este cam de 510 hect. arabile și 100 hect. pădure. Vii sunt 16 hect.

Rîul Vedea udă comuna pe la margine, în direcțiunea de la N.-V. spre S.-E.

Locuitorii împroprietăriți sunt în număr de 113, pe o întindere de aproape 460 hect.

Are o populație de 1000 suflete, din carî 115 contribuabili; o școală, frecuentată de 29 elevi (1899-900); o biserică, deservită de un preot și doi cîntăreți.

Vite: 359 vite mari cornute, 35 cai, 650 oi și 86 porci.

Budgetul com. e la venituri de 1705.04 lei și la cheltueli de 1553 lei.

Comunicația din com. Papa la com. Scrioaștea și Roșiori se face printr'un vad, prin Vedea, la S.-E. comunei; de acolo drumul dă în șoseaua județeană Roșiori-Strîmbeni. Cu comunele Cucueți, Drăgănești și cu cătt. Muți se leagă prin șosele vecinale.

Distanța com. de Roșiori, este de 8 kil., iar de la reședința județului sunt 59 kil.

Calea ferată Costești-Măgurele străbate teritoriul com. La N.-V. comunei se află stațiunea cu același nume, avînd și un canton făcut cu cheltuiala d-lui general Manu și care servește pentru încărcatul cerealelor de pe domeniul d-sale.

Papa, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Teleorman, pl. Tîrgului, com. Papa, pe linia Costești-Roșiori, pusă în circulație la 1 Ianuarie 1887. Se află între stațiile Benca (9.6 kil.) și Roșiori (9.4 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mării de 108.77 m. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 14618 lei, 15 bani.

Papa, *coastă de deal,* la E. de cătt. Simburești și Tonești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, în apropiere de piscul Dobra. Se întinde din apa Cungrea-Mare pînă în dealul Tonești. Pe coasta Papii este drumul Papa, foarte greu de urcat și coborît.

Papa, *vale,* jud. Vîlcea, izvorește din dealul Drăganul; trece prin Dealul-Papei și Dealul-Lunguluî; curge puțin către S.; formează limita de S. a comunei și se varsă în rîul Cerna.

Papaciocul, *coastă de deal,* în jud. Tecuciu, com. Puțeni, începînd din Piscul Bălan, spre E. de pădurea Buzatului, com. Puțeni.

Papazolești, *urme de ruine,* în jud. Romanați.

Papăul, *pisc,* jud. Mușcel, pe culmea Ghezera (2095 m.).

Papăul, *munte,* jud. Mușcel, comuna Corbi, plaiul Nucșoara, situat între malul stîng al rîului Doamna și Bratia-Mare.

Vîrful lui poartă același nume.

Papăul, *pădure,* jud. Mușcel, în întindere de 3190 hect., proprietate a statului. Face parte din marea pădure Corbi, din plaiul Nucșoara, formată din 10 trupuri: Plăișorul, Preotesele, Bîndea, Zănoaga, Papăul, Rusul, Plătica, Alunișul, Pădurile și Crîngul, avînd toate o întindere de 17530 hect.

Papii (Fundul-), *cătun,* al com. Vîntilă-Vodă, jud. Buzău, cu 50 locuitori și 16 case.

Papii (Gura-), *cătun,* al com. Vîntilă-Vodă, jud. Buzău, cu 40 locuitori și 13 case.

Papuci, *cătun,* al com. Odăile, jud. Buzău, cu 20 locuitori și 5 case.

Papucul, *pîrîu* și *iaz.* Pîrîul e format din izvoare și din iazul cu același nume, de pe teritoriul satului Portarul-de-Mijloc, com. Zăpodeni, pl. Mijlocul, jud. Vasluiu; udă această com. de la N. spre S., apoi trecînd în com. Valea-Rea, se varsă în iazul de pe teritoriul satului Moara-Domnească.

Papurei (Tîrla-), *tîrlă,* în jud. Brăila, com. Bertești-d.-s., pe țăr-

mul drept al canalului Cremenea ,pe ostrovul Vărsătura, aproape de hotarul jud. Ialomița.

Papurei (Vîrful-), *pisc de deal*, la N. de satul Vultureni, com. cu același nume, jud. Tecuciŭ.

Para-Bair, *deal*, jud. Tulcea, în partea de E. a plășeĭ Măcinul, și cea N.-V. a com. rur. Cerna; este o prelungire S.-E. a dealuluĭ Curt-Bair; de natură stîncoasă, acoperit cu tufărișurĭ; pe la poalele E. are și viĭ; din el își ia naștere valea Megina; are 158 m., dominînd satul și pîriul Cerna, drumul județean Măcin-Babadag și cel comunal Cerna-Satul-Nou.

Para-Chioi, *comună rurală*, județul Constanța, plasa Silistra-Nouă, așezată în partea de V. a județuluĭ, la 90 kil. spre S.-V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea meridională a plășeĭ, la 27 kil. spre S.-E. de orașul Ostrovul, reședința ocoluluĭ.

E formată dintr'un singur sat, așezat pe valea Ghiuvenli, între dealurile Capus-Chioi-Bair, la V. și Distrul la E.

Se mărginește la N. cu com. Ghiuvegea, iar la V. cu comuna Carvan și Bulgaria.

Relieful soluluĭ e accidentat de culmea Para-Chioi, cu ramificațiunile sale. Printre cele maĭ însemnate dealurĭ sunt: Capus-Chioi-Bair la V., Macurova-Bair (168 m.) la S.-V., Uzum-Mese-Sirti la S., Sinir-Bair și Aslama-Sirti, cu vîrful Calaigi (196 m.), la S.-E., Distrail (172 m.) la N. Toate aceste dealurĭ sunt acoperite cu pădurĭ frumoase, cu livezĭ și pășunĭ.

Movile sunt puține și fără importanță, servind numaĭ ca puncte de observație și orientare.

Văĭ sunt: Ghiuvenli, prin centrul comuneĭ, trecînd și prin satul Para-Chioi, avînd ca adiacente pe dreapta valea Ciurgiuc-Culac unită cu Azadic-Culac, trece prin pădurile Asadi și Cojocarul; valea Satis-Chioi la V. Malurile acestor vaĭ sunt încîntătoare, acoperite cu pădurĭ și livezĭ.

Suprafața comuneĭ este de 1631 hect., din care 30 hect. ocupate de vatra satuluĭ, restul împărțit între stat, care posedă 163 hect. și locuitoriĭ, carĭ stăpînesc 2439 hect.

Are o populație de 173 familiĭ, saŭ 755 suflete; o biserică, cu hramul Adormirea, fondată de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 paraclisier; o școală mixtă, condusă de un învățător și o învățătoare, frecuentată de 143 copiĭ; un spital rural, situat pe valea Ghiuvegea, la 3 kil. spre N. de sat.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 2793 leĭ și la cheltuelĭ, de 2154 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 80 pluguri; 202 care și căruțe; 3 mașinĭ de secerat, 10 grape de fier; 3100 vite, maĭ cu seamă oĭ și boĭ.

Industria este numaĭ casnică.

Comerciul se face de 4 circiumarĭ.

Căĭ de comunicație sunt: calea județeană Ostrovul, Lipnița, Pana-Chioi, Mangalia, trecînd prin sat; apoĭ drumurĭ vecinale și comunale, ducînd la satele învecinate: Ghiuvegea, Caranlic, Regep-Cuius, Dobromirul, etc.

Paraipani, *cătun*, în jud. Putna, pl. Biliești, com. Mircești, situat pe malul Putneĭ, avînd Rădulești la E. și maĭ în apropiere de malul bălțeĭ.

Are o populație de 75 suflete, carĭ locuesc în 21 case.

Moșia Paraipani a fost dată zestre, împreună cu altele din ținutul Putna, hatmanuluĭ Alexandru Mavrocordat, de către socrul său, Domnul Alexandru Moruzzi.

Paraipani saŭ **Arsache**, *com. rur.*, în jud. Vlașca, pl. Marginea. Vezĭ Arsache.

Paraipani, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Chioara.

Paraipani, *proprietate*, în jud. Vlașca, pl. Marginea, la S.-V. de Giurgiŭ, pe malul Dunăreĭ. Începe din marginea Domeniuluĭ Giurgiŭ, de la malul de jos și merge pînă la Găojani. Pe această proprietate se găsește satul Arsache, care pînă la 1872 se chema Paraipanul, apoĭ satul Bălăriile și satul Malul-de-sus.

Frații Fotino în Istoria țăreĭ la pag. 91, ne spun că aceste moșiĭ aparțineaŭ la 1735 mănăstireĭ Radu-Vodă. Egumenul acelei mănăstirĭ îndatorîndu-se, această moșie și cu Stănești s'aŭ vîndut la licitație la Tribunalul Vlașca, la 1829, cînd a intrat în posesie d-l Doctor Arsache.

Satul Paraipani, la 1872, și-a luat numirea de Arsache, după numele proprietaruluĭ.

Paramiștea, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Mastacănul. Izvorește din ramura munteluĭ cu același nume (partea S. a ramureĭ Tarcăul) și se varsă pe stînga pîrîuluĭ Tarcăul, maĭ în sus de schitul cu același nume.

Paraoani, *pîrîu*, jud. Tecuciŭ, izvorește din ripa cu același nume, curge pe lîngă satul Nicorești și se varsă în partea dreaptă a Zeletinuluĭ, în raionul com. Valea-Rea.

63617. Marele Dicționar Geografic. Vol. IV

Paraschiv (Vâlceaua-luĭ-), *vâlcea*, jud. Teleorman, situată pe cîmpia dintre moșiile Balaci și Siliștea, pe lîngă șoseaua Balaci-Tătărești.

Paraschiva, *insulă*, în Dunăre, în dreptul com. Chiseletul, pl. Oltenița, jud. Ilfov.

Paraschiva, *pichet de graniță*, pe Dunăre, cu No. 161, în dreptul jud. Ilfov, pl. Oltenița, com. Chiseletul.

Paraschiva (După-), *pichet de graniță*, pe Dunăre, cu No. 162, în dreptul com. Chiseletul-Romîn, pl. Oltenița, jud. Ilfov.

Paraschiva (Ostrovul-), *pădure* a statuluĭ, în întindere de 200 hect. Vezĭ Șanalul-Dunăreĭ, pădure, jud. Ilfov.

Paraschiveasca, *pichet vechiŭ*, cu No. 26, jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Vîrteșcoi, pe rîul Milcovul.

Paraschiveni, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Cîmpineanca, în partea de S. a comuneĭ, pe rîul Milcovul, la 1 kil. 785 m. spre S. de cătunul de reședință, Pîntecești. Are o suprafață de 150 hect., cu o populație de 52 familiĭ, saŭ 177 suflete, din carĭ 63 contribuabilĭ.

Paraschiveni, *numire vechie a comuneĭ și cătunuluĭ* Gologanul, jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s.

Paraschiveni, *vechiŭ pichet*, cu No. 37, jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Cîmpineanca, pe malul drept al rîuluĭ Milcovul.

Paraschivești, *cătun*, jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Cremenari-Moșneni.

Parava, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Răcăciuni, situată în valea prin care curge pîrîul cu același nume și peste dealul de la Drăgușani, la 30 kil. de sub-prefectura plășeĭ și la 74 kil. de capitala județuluĭ.

Se compune din cât. Parava și Teiușul.

Are o populație de 203 familiĭ, saŭ 926 suflete, din carĭ 191 contribuabilĭ, locuind în 247 case; 1 biserică parohială, cu hramul S-ților Voevozĭ, în cât. Parava și 1 filială, cu hramul Adormirea, în cât. Teiușul; o școală mixtă, frecuentată de 17 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 2363 leĭ, 72 banĭ și la cheltuelĭ, de 2259 leĭ, 7 banĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 41 plugurĭ de fier; 190 boĭ, 160 vacĭ, 24 caĭ, 160 oĭ, 16 capre, 280 porcĭ; 40 stupĭ cu albine.

Se cultivă viea pe o întindere de 142 hect.

Sunt în com.: 3 comercianțĭ de coloniale, 1 de cereale, 2 fierarĭ, 2 lemnarĭ și 5 fabricanțĭ de rachiŭ.

Parava, *cătun*, în jud. Putna, com. cu același nume, pl. Răcăciuni, situat peste dealul de la Drăgușani și în valea prin care curge pîrîul cu același nume.

Are o biserică parohială, cu hramul S-ților Voevozĭ; 1 școală mixtă, frecuentată de 17 copiĭ.

Parava, *parohie*, în jud. Putna, com. cu același nume, pl. Răcăciuni, avînd 1 biserică parohială, cu hramul S-ților Voevozĭ, în cât. Parava, și 1 filială, cu hramul Adormirea, în Teiușul.

Parava, *pîrîaș*, pe teritoriul comuneĭ cu același nume, pl. Răcăciuni, județul Putna, care se varsă în pîrîul Drăgușani. Izvorește din Marghioțel și se unește cu pîrîul Drăgușani.

Parcheșul, *com. rur.*, așezată în partea de N. a jud. Tulcea și a plășeĭ Isaccea, lîngă gîrla Somova.

Se mărginește la N. cu Basarabia, despărțită prin Dunăre; la V., cu com. urb. Isaccea; la S., cu com. Nicolițelul și Telița, iar la E., cu com. Somova.

E formată din cătunul cu același nume, așezat pe malul drept al gîrleĭ Somova.

Relieful solului ține și de regiunea dealurilor și de a șesuluĭ; aproape jumătate din teritoriŭ e acoperit cu stuf și bălțĭ.

Dealurĭ sunt: Chri-Glic (64 m.), la V., cu pășunĭ; Cernori, la S. și Stinca-Mare, la E., ambele acoperite cu pădurĭ.

Apele care udă com. sunt: Dunărea, la N., între milele 59—62; gîrla Somova prin interior, trecînd pe lîngă sat; valea Adînca, la V.; valea Ogurluiul, prin mijloc, trecînd și prin sat.

Bălțĭ sunt: Parcheșul, de 129 hect., conținînd pește bun, și alte două maĭ micĭ.

Întinderea comuneĭ e de 880 hect., din carĭ 82 hect. vatra satuluĭ, 380 hect. ale locuitorilor, 418 hect. ale statuluĭ.

Populațiunea, în maioritate compusă din Romînĭ și Ruși, este de 144 familiĭ, saŭ 574 suflete, din carĭ 160 contrib.

În Parcheșul se află: o biserică, făcută de locuitorĭ în 1877, cu hramul Sf. Apostolĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală, frecuentată de 38 elevĭ (1899—1900).

Pămîntul, parte e pietros, parte acoperit cu stuf și mlaștinĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 77 plugurĭ; 1800 capete de vite marĭ și micĭ.

Comerciul constă în export de peşte, cereale şi în import de coloniale şi manufacturĭ.

Sunt 6 comercianţĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3200 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3150 leĭ.

Drumurĭ sunt: calea naţională Tulcea-Isaccea, la S., şi căĭ comunale la: Somova, Teliţa, Nicoliţelul, Frecăţei.

Parcheşul, *baltă*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Parcheşul, situată în partea de N. a plăşeĭ şi a comuneĭ, chiar lîngă sat şi aproape de Dunăre, de care a fost formată prin vre-o revărsare anterioară; e alimentată prin o mică gîrlă; o parte din apa sa se varsă în balta Sauna, spre V.; din ea se desparte gîrla Somova, care se varsă în Dunăre, mai sus puţin de oraşul Tulcea; e înconjurată cu stuf; are o suprafaţă de 115 hect. şi conţine peşte, care se consumă în localitate.

Pardina, *sat*, în jud. şi pl. Tulcea, cătunul comuneĭ Satul-Nou, aşezat pe malul drept al braţuluĭ Chilia, lîngă locul de unde izvoreşte gîrla Pardina, la 17 kil. spre E. de reşedinţă.

Are o întindere de 2200 hect., din carĭ 17 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu 50 case.

Populaţia, lipovenească, e de 35 familiĭ, saŭ 148 suflete.

Pămîntul e acoperit în mare parte cu bălţĭ şi stufurĭ.

Are o biserică.

Prin sat trece drumul comunal Tulcea-Satul-Nou-Chilia.

Pardina, *ostrov* însemnat, în delta Dunăreĭ, în partea N. a jud. şi plăşeĭ Tulcea, şi cea E. a com. Satul-Nou; este cuprins, între braţul Chilia, gîrlele Pardina, Şondul şi Lopatna; acoperit în cea maĭ mare parte cu stuf; este străbătut de gîrlele Alileoca-Suhat şi Iacob-Suhat, şi coprinde lacurile: Costin, Costinciuc, Bacin, etc; are o întindere de 12000 hect., neproductive.

Pardina, *grind*, în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Satul-Nou, situat în partea N. a plăşeĭ şi cea N.-E. a com., pe malul drept al braţuluĭ Chilia; pe el este aşezat satul Pardina.

Pardina, *gîrlă*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, se desface din braţul Chilia, de lîngă satul Pardina, şi curge spre E.; face apoĭ un unghiŭ drept şi se termină în braţul Tătarul, lîngă oraşul Chilia-Vechie, după un curs de 45 kil., brăzdînd partea V. a plăşeĭ şi a comuneĭ.

Pardoşi, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe malul sting al rîuluĭ Cîlnicul, aşezată în partea V. a judeţuluĭ, la 23 kil. spre N.-V. de oraşul R.-Sărat, şi în mijlocul plăşeĭ, la 15 kil. spre N.-V. de com. Sgîrciţi, reşedinţa plăşeĭ.

Se mărgineşte: la E., cu com. Deduleşti, despărţită prin dealurile Babeĭ şi Două-Coae; la V., cu Mărgăriteşti, despărţită prin rîul Cîlnăul; la S., cu Valea-Raţeĭ şi la N., cu Valea-Sălcieĭ.

Este o comună din regiunea dealurilor, fiind brăzdată: la S. de dealul Valea-Schiopuluĭ, la E. de Iernatica; la V. de Costomirul şi Baba.

Rîul Cîlnăul o udă la V., cu afluenţiĭ săĭ Pardoşi şi Iernatica.

Cătunele, carĭ o formează sunt: Iernatica, reşedinţa, în mijloc; Valea-Schiopuluĭ, la E.; Valea-luĭ-Lalu, la N.-V.; Costomirul, la N.

Se întinde pe o suprafaţă de 1036 hect. din carĭ 116 hect. vatra com., 430 hect. ale locuitorilor şi 490 hect. ale proprietăţeĭ.

Are o populaţie de 189 familiĭ, saŭ 877 suflete; 3 biserică, una, în cătunul Valea-Schiopuluĭ, cu hramul Intrarea în biserică, zidită în anul 1862 de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, alta, în cătunul Iernatica, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1821 de Stanciu Anghel şi locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, şi a treia, în cătunul Valea-luĭ-Lalu, cu hramul Pogorîrea sf. Duh, zidită în 1842 de locuitorĭ; o şcoală mixtă, fondată în anul 1867 de D. C. Datcu, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 27 copiĭ (1899-900).

Locuitorii posedă: 60 plugurĭ; 320 boĭ, 160 vacĭ, 15 caĭ, 18 iepe, 1600 oĭ, 198 capre şi 186 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de coloniale, braşovenĭ şi în exportul de cereale. Transportul se face prin gara Rîmnicul-Sărat. Căile de comunicaţie sunt drumurile vecinale spre: Valea-Sălcieĭ, Mărgăriteşti, Băbeni-Deduleşti, Greabănul-Sgirciţi-Rîmnicul-Sărat.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1543 leĭ, 11 banĭ, şi la cheltuelĭ de 1316 leĭ, 88 banĭ.

Pardoşi, *cătun*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., pendinte de com. Pardoşi. V. com. Pardoşi.

Pardoşi, *pîrîu*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s.; izvoreşte din Dealul-Babeĭ; udă com. Pardoşi prin mijloc, trecînd prin cătunele Iernatica şi Pardoşi şi se varsă în rîul Cîlnăul, pe partea dreaptă.

Parepa, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Cîmpul, situată pe văile Ceptureanca şi Războiuluĭ, la 31

kil. de capitala județului și la 10 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 3 cât.: Degerați (spre N.), Parepa (în centru), și Rușani (spre S.), având o populație de 924 suflete, din carĭ 203 contribuabilĭ, locuind în 231 case.

Are: două bisericĭ, la Parepa și la Degerați. Cea din Parepa s'a zidit de Pitarul Ștefan Macoveiŭ, care i-a donat și o sfoară de moșie, cam de 180 pog.; iar cea din Degerați s'a zidit la anul 1892 de meșterul Anghel Ioniță din Ploești, și cu ajutorul d-lor P. S. Aurelian și Gg. Gr. Cantacuzino; o școală, frecuentată de 17 copiĭ; 3 morĭ cu aburĭ.

Locuitoriĭ, în număr de 136, s'aŭ împroprietărit la 1864, dîndu-li-se 540 hect., afară de 40 însurățeĭ, carĭ s'aŭ împroprietărit pe moșia statuluĭ Parepa, din care li s'aŭ dat 200 hect.

Locuitoriĭ posedă: 92 caĭ, 241 vacĭ, 520 boĭ, 3 bivolĭ, 2131 oĭ și 151 porcĭ; 50 stupĭ cu albine.

Comerciul se exercită în comună de 4 circiumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de 9489,84 leĭ, iar la cheltueli, de 5361,36 leĭ.

Prin com. trece o singură șosea.

E udată de Valea-Războiuluĭ, ce curge prin com. Tomșani, unde formează mai multe heleștaie și de Valea-Ceptureanca, formată din ploĭ și care se împreună cu Valea-Războiuluĭ, în dreptul cât. Rușani.

Se mărginește cu comunele: Colceagul, Fulga, Tomșani și Drăgănești.

Parepa, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Parepa, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Parepa, *moșie* a statuluĭ, jud. Prahova, pl. Cricovul, pendinte de schitul Izvoarele saŭ Crasna, care se arendează cu 1600 leĭ anual, dimpreună cu părțile posedate de stat în tot hotarul moșieĭ Izvoarele, plaiul Teleajenul, consistînd din fînețe, poenĭ și silișteĭ.

Paringul, *culme a munților* Carpați, jud. Vîlcea, din dreapta Lotruluĭ, având piscul Paringul (2076 m.) și din care pornește: culmea Gurguiata, către S.-E., având ca piscurĭ: Muntele Slătioara (870 m.); Culmea-Urșanilor, către S.-E., având ca piscurĭ: Ursanul și muntele Frăsinetul; culmea Bistrița, către S., având ca piscurĭ: munții Coți, Buila și Arnota; culmea Vînturarița, către S.-E., și care se ramifică în Culmea-Petrenilor, Culmea-Bărbăteștilor și culmea Smeurătul; culmea Cheia, având ca vîrf mai înalt muntele Stogul și Culmea-Olăneștilor.

Vîrfurile mai însemnate ale culmeĭ Paringul sunt: Balota, Cocorul, Briota, Chîndia, Nauruțul și Sîda.

Această culme, aproape paralelă cu Culmea-Plătăneștilor, care se află la 20 kil. depărtare, formează dimpreună frumoasa și bogata vale a Lotruluĭ.

Pariseți, *cătun*, jud. Vlașca, pl. Glavaciocul, pendinte de com. Tămășești, proprietate a d-luĭ Costacopolu, situat despre Crevenicul-Colfeasca. Are 70 locuitorĭ, foștĭ clăcașĭ, carĕ, la 1864 aŭ luat 210 hect. pămînt.

Parmuva, *deal*, în partea despre N. a comuneĭ Tomești, pl. Codrul, jud. Iași. Se întinde de la V. spre S., pe partea dreaptă a șesuluĭ Bahluiul, formînd un pisc înalt, numit Doboșul. Se sfîrșește prin o vale, numită Gura-Rupturei. Pe poala-ĭ despre N. trece șoseaua națională Iași-Țuțora, iar pe cea de S., șoseaua județeană Iași-Fălciŭ. Pe ambele luĭ coaste sunt: viĭ, livezĭ și semănăturĭ.

Parpanița, *com. rur.*, în partea de S.-E. a plășeĭ Funduri, jud. Vasluiŭ, la 29 kil. de orașul Vasluiŭ și la 5 kil. de Negrești, reședința plășeĭ, situată pe dreapta și pe stînga pîr. Rebricea, care o străbate în toată întinderea.

E formată din satele: Parpanița, Frenciugi și Glodeni, pe o suprafață de 1902 hect. și cu o populație de 1091 suflete.

Are 3 bisericĭ; 2 școlĭ mixte, în Glodeni și Frenciugi, frecuentate de 36 elevĭ (1899—1900); 2 morĭ de apă.

Vite: 547 vite marĭ cornute, 77 caĭ, 1200 oĭ și 249 rîmători.

Locuitoriĭ posedă 215 stupĭ.

Budgetul comuneĭ e de 2091 leĭ, 48 banĭ, la venitur̆ și de 1980 leĭ, 31 banĭ, la cheltueli.

Parpanița, *sat*, jud. Vasluiŭ, pl. Funduri, com. Parpanița, situat pe costișa dealuluĭ din spre Negoești, pe dreapta pîrîuluĭ Rebricea, pe o suprafață de 298 hect. și cu o populație de 182 sufl.

Are o biserică, zidită de Petru Rosetti, deservită de un preot și 2 cîntăreți; o moară de apă, pe pîrîul Rebricea.

În partea despre V. a satuluĭ, se află o movilă formată din pămînt și care e foarte vechie.

Teritoriul pendinte de sat e parte proprietatea d-luĭ V. Mihăilescu și parte a d-neĭ Anghelia Șălariŭ, iar parte a locuitorilor clăcașĭ.

Vite: 145 vite marĭ cornute, 18 caĭ, 58 oĭ, 95 rîmători.

Locuitoriĭ posedă 66 stupĭ.

Parsalele (Muntele-), *pădure*, cu o suprafață de 800 fălcĭ, pe

teritoriul cătunului Coza, plasa Vrancea, jud. Putna, aparţinînd locuitorilor din com. Găurile în devălmăşie.

Parsalele (Muntele-), *pădure*, în suprafaţă de 900 fălci, pe teritoriul satului Coza, pl. Vrancea, jud. Putna, aparţinînd locuitorilor din com. Negrileşti.

Parsînoaia, *cătun*, despre N., al comunei Tia-Mare, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, aşezat lîngă Olt, pe Valea-Draculuí.

Parvulocul, *punct trigonometric de observaţie* de rangul I-iŭ, în jud. Tulcea, pl. Sulina, comuna Cara-Orman, pe malul stîng al braţului Sf. Gheorghe, la confluenţa sa cu gîrla Parvulocul.

Pasatul, saŭ **Novo-Seliţa**, *sat*, pe moşia cu acelaşí nume, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Are o populaţie de 109 familií, saŭ 799 suflete; o biserică, cu hramul Buna-Vestire, mică, de lemn, făcută în 1814.

Proprietatea moşieí este: a erezilor defunctului N. Alcaz, a erezilor defunctului M. Holban şi a altor proprietarí.

Sătenií împroprietăriţi aŭ 129 hect. pămînt; iar proprietarií, 458 hect., 31 arií cîmp şi 114 hect. şi 58 arií pădure.

Piraie ce trec moşie sunt 2: Tochile şi Bigiurea, ce vin din Bucovina (Austria).

Hotarele moşieí sunt cu: Slobozia, Buda-Mare şi Bucovina.

Pasateşti, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Gănesti, pl. Mijlocul, jud. Vilcea. Are o populaţiune de 379 locuitorí.

Pasărea (Burduşani), *sat*, făcînd parte din com. rur. Pl. teasca-Pasărea, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la N.-E. de Bucureşti, pe ţărmul stîng al văeí Pasărea. La S., trece şoseaua judeţeană Bucureşti-Brăila şi calea ferată Bucureşti-Călăraşi. Stă în legătură cu com. Brăneşti prin o şosea vecinală.

Se întinde pe o suprafaţă de 1070 hect., cu o populaţie de 343 locuitorí.

Statul are 850 hect. şi locuitoriĭ, 220 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 250 hect. (600 pădure). Loc. cultivă tot terenul.

Are o şcoală mixtă, frecuentată de 61 copiĭ (1899-900); un heleşteŭ.

Pasărea (Rahtivanca), *sat*, făcînd parte din com. rur. Frumuşani-Cuşturenî, pl. Negoeşti, jud. Ilfov.

Are o suprafaţă de 760 hect., cu o populaţie de 150 locuitorí.

D-l N. Budişteanu are 526 hect. şi locuitoriĭ, 234 hect. Proprietarul cultivă 410 hect. (60 sterpe, 50 izlaz, 6 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are 1 heleşteŭ şi 1 pod.

Comerciul se face de 3 circiumarí.

Numărul vitelor marí e de 105 şi al celor micí, de 493.

Pasărea, *mănăstire de călugăriţe*, jud. Ilfov, situată pe apa Pasărea, la 2 ore depărtare de Bucureşti. Fusese maĭ nainte mănăstire de călugărí. S'a zidit la 1813 de cuviosia sa Timoteiŭ, arhimandritul Cernichiĭ. La 1848, dărîmîndu-se biserica, s'a ridicat din temelie actuala biserică de părintele Calinic, arhimandritul Cernichiĭ, în zilele bine credinciosuluí Domn Gheorghe Bibescu.

Mănăstirea se administrează de o stariţă, ajutată de un consiliŭ economic şi de un consiliŭ spiritual. Are 129 călugăriţe.

Pasărea, *parte din moşia* statului Bucovul, jud. Teleorman, pl. Teleorman, pe care s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ clăcaşi din com. Bucovul-Adunaţi, la 1864. I s'a dat această numire, pentru că acest trup a fost al mănăstireí Pasărea, din jud. Ilfov.

Pasărea, *pădure* a statului, în suprafaţă de 1049 hect., jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, pendinte de com. Pasărea şi Piteasca.

Pasărea, *pichet*, în jud. Buzăŭ, situat la poalele munteluí Penteleul, la sorgintea izvoruluí Milea.

Pasărea, *pîrîŭ*, jud. Ilfov, format din două izvoare, din care unul izvoreşte din com. Tunari şi trece în direcţia de la N. spre S. pe lîngă satele: Ştefăneşti, Afumaţi, Moara-Domnească, Gănceasa, Cozieni şi Pasărea şi aci se împreună cu altă vale ce-şí are sorgintea de lîngă satul Şindrilita. La întîlnirea acestor două ape, în cotul despre N., este situată mănăstirea Pasărea. Împreunîndu-se ambele sorginţi şi curgînd în direcţia de S., trec pe lîngă satele: Burduşani, Brăneşti, Vadul-Anií, Fundeni-Gherasi şi Frunzăneşti, unde intră în lunca Dîmboviţeí, şi în dreptul satuluí Plătăreşti se varsă în Dîmboviţa.

Din această apă, în dreptul fie-căruí sat din cele indicate, prin ridicare de zăgazurí, s'aŭ format heleştaie ce servă la diferite trebuinţe ale loc. locali: adăparea vitelor, pescuitul, topirea cînepeí şi inuluí, papură pentru rogojinî, trestie pentru învelitul caselor şi răchită pentru coşurí.

Pasărea, *vale şi baltă*, în jud Ilfov, la S. de mănăstirea Pasărea.

Pasărea, *gîrlă*, desfăcută din Du-

năre, ceva mai sus de orașul Zimnicea, jud. Teleorman. După ce primește apele carĭ se scurg din balta Suhaia, trece pe sub poalele orașuluĭ, curge pe lîngă cătunul Zimnicelele și, mai la vale de com. Năsturelul, împreunată și cu alte ape ale Dunăreĭ, formează Balta-Scăeștilor.

După ce ese din baltă, își continuă drumul pe lîngă com. Bragadirul, primește apele rîuluĭ Vedea și de aci înainte curge pe lîngă com. Bujorul din jud. Vlașca, până aproape de Giurgiŭ, unde se confundă cu apele Dunăreĭ.

Pascal, *baltă,* pe teritoriul satuluĭ Ghermănești, com. cu acelașĭ nume, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în partea de E.

Pascul, *lac,* pe proprietatea Petroșanĭ, pl. Marginea, jud. Vlașca.

Pastrama, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. și satul Miloșești, situat pe loc șes, spre S.-V.

Are o populație de 31 fam. Locuitoriĭ posedă: 90 caĭ, 205 boĭ, 524 oĭ și 69 porcĭ.

Pastramagi (Ostrovul-), *insulă,* în jud. Constanța, formată de Dunăre, la intrarea eĭ pe teritoriul romînesc al Dobrogeĭ, situată în partea S.-V. a Dobrogeĭ, în partea N.-V. a pl. Silistra-Nouă și a com. urb. Ostrovul.

Are o formă lunguiață, prezintînd o lărgime mai mare spre V. Este de origine aluvionară, cu pămînt format din nisip și pĭetriș. Malurile sale sunt acoperite cu pĭetriș mai mare. Are o lungime de 700 m. și o întindere de 120 hect. Brațul, care în partea de S. o desparte de uscat, are 200 m. lărgime și 4 m. adîncime, iar cel de la N., care o desparte de Ostrovul-Hopa, are 250 m. lărgime și 4 m. adîncime, amîndouă fiind nenavigabile. Este acoperită cu iarbă, ce servă de pășune vitelor locuitorilor. În partea de V. sunt vre-o cîte-va locuințe, iar în cea de N. o livede cu pruni.

Pasul-Bicazuluĭ, *trecătoare,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul. Comunică cu Miclăușul printr'un drum, care devine potecă în Transilvania.

Pasul-Tăciuneluĭ, *trecătoare,* jud. Neamțu, care pleacă din îngusta vale a Tazlăuluĭ și trece în valea Bistrițeĭ, scoborînd cursul Nechiduluĭ.

Pasul-Tulgheșuluĭ, *trecătoare,* pĭetruită. De la satul Hangul, jud. Neamțu, urcă cursul Bistrițeĭ, tae muntele Gherghiuluĭ la cota 1265 m., trece la stațiunea balneară de la Borszec (Transilvania) și conduce în cîmpia Gherghiuluĭ (valea superioară a Mureșuluĭ). Această comunicație este apărată în Transilvania printr'o baterie.

Pasul-Turculuĭ, *drum,* ce trece de la satul Stănileștĭ, com. cu acelașĭ nume, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, spre S.-V., la locul numit Tabăra.

Pe aicĭ, se zice, ar fi venit și s'ar fi și retras armata turcească, în războiul ce a avut cu Rușiĭ, la 1711.

Pașa-Cîșla, *sat,* jud. Tulcea, așezat în partea S.-E. plășeĭ Babadag, și cea E. a com. Canli-Bugeac, la 4 kil. spre E. de reședință, aproape de malul nordic al laculuĭ Golovița.

Are o întindere de 42 hect., cu o populație de 60 familiĭ, saŭ 243 suflete, Bulgarĭ, ocupîndu-se cu agricultura, grădinăritul și pescuitul.

Prin sat trece drumul comunal Ciamurli-Jurilofca.

Pașca, *canal,* al Dunăreĭ-Vapoarelor, jud. Brăila, care se desparte de Dunăre la N. satuluĭ Gura-Gîrluțeĭ; străbate partea stîngă a satuluĭ până la Trăsura din com. Stăncuța, unde se unește cu canalul Cremenea; de aci continuă tot pe această parte până la hotarul de N. al com. Vizirul, unde se unește iar cu Dunărea-Vapoarelor.

Pașcani. Vezĭ Păscani.

Pașeĭ (Balta-), *baltă,* în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, spre S.-V. de Lacul-Sărat, formată din mai multe bălțĭ cu o întindere aproximativă de 20 hect. N'are scurgere. Conține pește.

Pașeĭ (Vadul-), *cătun,* al com. Scurtești, jud. Buzăŭ, cu 470 locuitorĭ, 153 case, o școală cu 68 elevĭ (1899—900), format în mare parte de însurățeĭ. Se numește ast-fel, pentru că pe aci, în 1789, marele Vizir, fiind învins de generalul rus Suvarof, a trecut fugind cu armata sa. Acest vad a servit în anul 1808 de trecătoare armatelor beligerante ruso-turce. Are sub-divizia Bisceni, unde sunt stabiliți însurățeĭ din munte. Aci e și cunoscuta movilă Ciocîrlia.

Pate-Răŭ, *deal,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dumitrești, în partea de E.; este acoperit cu pășunĭ și puține pădurĭ.

Patricheni, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Pănceștĭ, spre N.-E. de satul Pănceștĭ, și la 3 kil. de el. Are o populație de 70 sufl., din carĭ 18 contrib.

Locuitorîĭ posedă 195 vite marĭ cornute.

Patru-Fraţi, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. Moldoveni, situat pe ţărmul stîng al rîuluĭ Prahova, aproape de vărsarea acestuĭ rîŭ în rîul Ialomiţa.

Are o populaţie de 163 fam.; o şcoală mixtă, frecuentată de 42 copiĭ (1899—900); o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitorîĭ posedă: 40 caĭ, 550 boĭ, 1300 oĭ şi 200 porcĭ.

Patru-Părţi, *moşie*, nelocuită, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Murgeanca.

Patru-zecĭ-de-Crucĭ, saŭ **Petreşti**, *com. rur.*, jud. Vlaşca, compusă din cătunele: Patruzecĭ-de-Crucĭ şi Moara-din-Groapă, situată pe coasta dreaptă a văeĭ Neajlovuluĭ, la 46 kil. de Bucureşti, la 82 kil. de Giurgiŭ, la 27 kil. de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ Glavaciocul-Neajlovul şi la 20 kil. de Titu.

Are o populaţie de 518 sufl., din carĭ 105 contrib.; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 3 dascălĭ, constituind parohia Patru-zecĭ-de-Crucĭ; o şcoală, frecuentată de 67 elevĭ (1899—900); o moară şi o piuă pe apa Neajlovuluĭ; 1 han mare şi 4 cîrciumĭ.

Locuitorîĭ se ocupă cu transporturĭ de lemne şi cărbunĭ la Bucureşti, şi cu fabricarea cărbunilor de lemn din pădurile circumvecine: Moara-din-Groapă, Corbi-Marĭ, Vadul-Stanchiĭ şi Petreşti, care se exploatează continuŭ.

Budgetul com. e la venitură de 2149 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1883 leĭ.

Patru-zecĭ-de-Crucĭ, saŭ **Petreşti**, *cătun*, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, pl. Neajlovul, jud. Vlaşca, situat pe partea dreaptă a apeĭ Neajlovuluĭ. Numirea o are de la cele Patruzecĭ-de-Crucĭ ce eraŭ puse la intrarea în sat, spre amintirea celor 40 de sfinţĭ mucenicĭ. Acum i s'a dat numirea de Petreşti, după numele proprietaruluĭ satuluĭ. Se compune din Petreşti-d.-j., aĭ d-neĭ Predescu şi Petreşti-d.-s., aĭ d-luĭ C. Petrescu.

Aci, d. Tocilescu, a descoperit, în 1888, o staţiune preistorică în localitatea numită Anaftemă. Vase de pămînt cu totul primitive, instrumente de silex şi idolaşĭ de lut s'aŭ găsit în mare număr şi se pot vedea în colecţiunea Muzeuluĭ Naţional de antichităţĭ.

Suprafaţa moşieĭ este de 966 hect., din carĭ 356 hect. s'aŭ dat la 1864, la 67 locuitorĭ foştĭ clăcaşĭ. Este şi o pădure de stejar în suprafaţă de 300 hect.

Are o şcoală mixtă; o biserică, cu hramul Adormirea Maicĭĭ Domnuluĭ, constituind parohia Patru-zecĭ-de-Crucĭ şi deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

Paţiul, *tezer*, la E. com. Chiscani, jud. Brăila, între Dunărea-Veche, avînd o lungime de 3 kil. şi o lăţime de 1 kil.; comunică la N. cu Dunărea-Vapoarelor prin privalul Corotişca.

Paulo, *punct trigonometric* de rangul I, în jud. şi plasa Tulcea, pe teritoriul com. rur. Moru-Ghiol, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Dunavăţul-d.-j., situat în partea V. a peninsuleĭ Coj-Burunul, pe malul E. al tezeruluĭ Razelm, în partea S. a comuneĭ şi E. a plăşeĭ; are 1 m. înălţime, dominînd lacul şi stuful pe o mare întindere.

Pavăţul, *com. rur.* şi *sat*, jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., la 40 kil. de oraşul T.-Severin. Satul formează com. cu cătunul Feteni.

Are o populaţie de 500 suflete, din carĭ 98 contribuabilĭ, locuind în 103 case; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitorîĭ posedă: 20 pluguri, 30 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 160 vite marĭ cornute, 7 caĭ, 300 oĭ şi 220 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la venitură de 591 leĭ şi la cheltuelĭ, de 539 leĭ.

Are o şosea ce o leagă cu şoseaua comuneĭ Timna.

Pazarlĭ, *com. rur.*, în jud. şi plasa Constanţa, situată pe valea Ester, în partea de N. a judeţuluĭ la 43 kil. spre N.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în cea N. a plăşeĭ, la 12 kil. spre N.-V. de satul Palazul, reşedinţa pl.

Se mărgineşte la N. cu com. Tocsof şi Cogelac, jud. Tulcea; la E., cu com. Cara-Harman; la S., cu com. Cara-Murat şi Carol I; la V., cu com. Taş-Punar, din pl. Medjidia şi Sirîul, din pl. Hîrşova.

Relieful soluluĭ e accidentat de înălţimele dealuluĭ: Tepe (181 m.), la N.-V.; Cara-Tepe-Bair (170 m.), Ghelingec-Bair (190 m.), Chirişlic-Bair (137 m.), Şeremet-Bair (140 m.), Visterna (134 m.), la N.; Beriş-Bair (145 m.), la E.; Vali-Tepe-Bair (107 m.) şi Caşcalac-Bair (158 m.), la N.-E.; Cara-Murat (170 m.), Dolu-Faci (140 m.), Biladar-Bair (189 m.); la S., Cos-Tepe-Bair (203 m.), cel maĭ înalt, la V. Aceste dealurĭ sunt de natură stîncoasă, maĭ cu seamă cele de la N., şi sunt acoperite cu fineţe, tufărişurĭ şi puţine semănăturĭ. Movile sunt numeroase şi cîte-va importante, servind ca puncte de orientare şi observaţie. Sunt acoperite cu ĭarbă.

Sunt treĭ piraie și cîte-va văĭ. Pîrîul Casimcea (Tașăul) o udă la N.-E., pe o distanță de 5 kil.; are maluri înalte, stîncoase și acoperite cu tufărișuri și pășuni; primește ca afluenți pîrîul Visterna pe dreapta și apa Ali-Culac pe stînga, amîndouă udînd comuna spre E.

Văile aŭ apă numaĭ în timpul ploilor și primă-vara după topirea zăpezilor.

Suprafața comuneĭ este de 8882 hect., din carĭ 569 hect. ocupate de vetrele a 4 sate, iar restul, împărțit între locuitorĭ, carĭ posedă 2496 hect., și statul cu proprietarĭĭ, carĭ stăpînesc 6016 hect.

Cătunele carĭ formează comuna sunt patru: Pazarlî, reședința, așezat în partea centrală a comuneĭ, pe valea Ester; Ester, în partea E., la 2 kil. spre E. de reședință, pe pîrîul Visterna saŭ valea Ester; Șeremet, tot în partea E., la 7 kil. spre N.-E. de reședință, pe malul stîng al pîrîuluĭ Casimcea; Ghelingec, în partea V., la 5 kil. spre N.-V. de reședință, în valea Odî-Culac, saŭ Ghelingec.

Are o populație de 279 familiĭ, saŭ 1350 suflete; 2 școale mixte, una în Ghelingec și alta în cătunul Pazarlî, frecuentate de 60 copiĭ; 4 geamiĭ, cîte una în fie-care cătun, deservite de 4 hogi.

Locuitorĭĭ posedă: 301 pluguri, 272 care și căruțe, 2 mașinĭ de treerat cu aburĭ, 1 mașină de secerat, 15 mașinĭ de de bătut porumb, 26 grape de fier; 689 caĭ, 1604 boĭ, 4 bivolĭ, 12 asinĭ, 14418 oĭ, 178 porcĭ.

Comerciul destul de activ se face prin gara Murfatlar, la 24 kil. spre S.-V., de către 7 comercianțĭ, din carĭ 4 circiumarĭ, și constă în export de cereale și vite cu produsele lor, și în import de coloniale, manufacturĭ și instrumente agricole.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 7372 leĭ și la cheltuelĭ, de 2423 leĭ.

Căĭ de comunicație sunt: drumul județian Hîrșova-Cara-Murat, trecînd prin satele Ghelingec, Pazarlî și Ester; apoĭ drumurĭ vecinale spre satele învecinate: Tocsof, Cogelac, Tașăul, Cara-Murat, Carol I, etc.

Pazarlî, *sat*, în jud. și pl. Constanța, cătunul de reședință al com. Pazarlî, situat în partea nordică a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ, pe valea Ester și închis la N. de dealul Chirișlic-Bair și la S. de dealul Bilarlar-Bair, cu vîrfurile Bilarlar-Tepe (176 m.) și Cara-Tepe saŭ Ester (177 m.).

Suprafața satuluĭ este de 2096 hect., din carĭ 200 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și de grădinĭ. Populația, în maioritate Turcĭ, este de 79 familiĭ, saŭ 367 suflete. V. Pazarlî, com. rur.

Drumurĭ comunale pleacă multe carĭ se întretae cu alte drumurĭ. Așa sunt drumurĭ spre Ester, spre Ghelingec, spre Chior-Ceșme, spre Dorobanțul și spre toate satele învecinate.

Pază (Măgura-de-), *măgură*, la E. moșieĭ Lița, jud. Teleorman, trunchiată la vîrf. Are 4 m. înălțime și 50 lărgime, situată lîngă șoseaua județeană Turnul-Roșiori. Este una din cele maĭ importante. De cînd cu rezbelul din 1877, locuitorĭĭ îĭ zic și Măgura-Impăratuluĭ.

Păbăcuța, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotușuluĭ, situat pe stînga Slăniculuĭ.

Păcala, *cătun*, jud. Argeș, pl. Loviștea, făcînd parte din com. rur. Băboești.

Păcala, *sat*, făcînd parte din com. rur. Chilia, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populație de 320 locuitorĭ; o biserică, zidită la anul 1853.

Păcăloaia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Podeni-Noĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Păcăloaia, *trup de pădure*, al statuluĭ, în întindere de 208 hect., pendinte de com. Podeni, pl. Podgoria, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Vărbila (2470 hect.), formează pădurea Vărbila-Păcăloaia.

Păcăloaia, *deal*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Noĭ, pe care se cultivă vie.

Păcioiul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Coșești, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Mușcel.

Păcioiul. Vezĭ Leicești, com. rur., jud. Mușcel.

Păcura, *cătun*, al com. Mlăjetul, jud. Buzăŭ, cu 80 locuitorĭ și 18 case.

Păcura (Hotarul - Popești), *moșie*, jud. Buzăŭ, cu 130 hect., din carĭ 80 hect. acoperite de finețe, 20 arabile, restul pădure și livede.

Păcura, *sorginte de apă minerală*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, în poalele munteluĭ Pitica; se scurge în izvorul Păcura.

Păcura, *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul - din - Bîsca, format din izvoarele: Bîlbiitoarea, Păcurița și Pitica, care toate es

din muntele Pitica, apoĭ, reunindu-se sub numele de Păcura, se scurg în Bîsca-Chiojduluĭ. Cursul său e pe una din cele maĭ frumoase văĭ.

Păcura-Mare, *vale*, în jud. Buzău, comuna Monteorul, pe ale cărei maluri sunt săpate maĭ multe puțuri, din care se extrage păcură; începe din Pădurea-Banului și se scurge în pîrîul Sărata.

Păcurarul, *pîrîu*, jud. Iași, izvorește dintre două stînci, de sub poalele unuĭ deal, numit Pietrosul; trece prin satul Horodiștea, com. Cotnari, pl. Bahluiul; curge spre S., și, lîngă satul Cîrjoaia, com. Băiceni, se varsă în pîrîul Cîrjoaia.

Păcurarului (Pădurea-), *pădure*, în jud. Muscel, pl. Rîurile, com. Vlădești, din care izvorește Valea-luĭ-Dan și care se varsă în rîul Bratia.

Păcureĭ (Izvorul-), *izvor*, eșind din dealul Gorganul, com. Salcia, pl. Podgoria, jud. Prahova; se împreună în raza comuneĭ cu izvoarele: Ciuciurul, Bîlcilor, Ciineluĭ, Oanceĭ, Stupina-Popeĭ, Burlacul și Vulpea și formează gîrla Salcia.

Păcurești, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Coroești, spre N. de satul Coroești.

Păcureți, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Podgoria. In vechime se numea Izești; maĭ tîrziu descoperindu-se, în Valea-Seacă, păcură, locuitoriĭ aŭ început să facă puțurĭ de păcură și satul s'a numit Izești-Păcureți; cu încetul însă a pierdut numele de Izești, numindu-se numaĭ Păcureți.

Este situată pe dealul Păcureți, precum și pe văile: Matița și Valea-Seacă, la 27 kil. de capitala județuluĭ și la 5 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din două cătune: Păcureți și Matița, cu o populație de 2138 locuitoriĭ, din carĭ 576 contribuabilĭ, locuind în 602 case.

Are 2 biserici, una în Păcureți și a doua în Matița. Cea din Păcureți s'a zidit la anul 1807 cu cheltuiala locuitorilor, iar zugrăvitul cu a d-lor Stroe Vameșul și Moise Polcovnicul. Are următoarea inscripție:

> In numele tatălui și al fiuluĭ și al sfîntuluĭ Duh, s'a zidit această sf. biserică în zilele Domnuluĭ Mihail Șuțu VV. și s'a zidit cu cheltuiala cinstiților sătenĭ și s'a zugrăvit cu cheltuiala Dumnealor Stroe Vameșul și Moise Polcovnicul, să le fie pomenire Dumnealor și părinților Dumnealor. 1815, Octombrie 8, începută la 1807. Ion Zugravu.

Biserica din cătunul Matița s'a fondat la anul 1800. Ambele sunt deservite de doĭ preoți.

Locuitoriĭ se ocupă pe lîngă agricultură cu săpatul puțurilor de păcură, cu fabricarea rachiuluĭ și cu transportul păcureĭ și a gazuluĭ.

Cea maĭ mare parte din locuitoriĭ sunt moșneni; parte s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 150 hect. pe moșiile: Sărasca, Matița și Delnița. Eĭ posedă: 37 caĭ și iepe, 75 vacĭ, 410 boĭ, 55 capre, 450 oĭ, 317 porcĭ.

Școala există în comună de la 1864. E frecuentată de 71 băeți și 15 fete.

Toată întinderea comuneĭ e de 650 hect.

In raionul comuneĭ e o fîntînă cu apă minerală, numită Balalia, ce conține iod și pucioasă, și care se întrebuințează de locuitoriĭ la băut, contra a diferite boale.

Țuică se produce anual aproape 10000 decalitri și vin, în cantitate cam de 1500 decalitri.

La localitatea numită Sărăturĭ, se presupune a fi sare în pămînt.

Comerciul se exercită în comună de 13 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitur și la cheltuelĭ de 4173 leĭ.

Are o șosea, care se prelungește spre S. pînă la comuna Podeni-Vechĭ, iar spre N. pînă la com. Opăriți.

E brăzdată de dealurile: Vrănești, Pelini, Sărăști, Nucetul, Măĭinel și Bîrzila. Toate aceste dealurĭ aŭ fost plantate cu vii, carĭ s'aŭ distrus de filoxeră. Astă-zĭ parte din ele s'aŭ lăsat de izlaz, parte se cultivă cu porumb.

E udată de gîrlele: Turburea, Matița, Sărățelul, Cuibeanca, Bălĭ, Seaca și străbătută de viicelele: Daliga, Miriceasca și Stoenelul.

Se mărginește cu comunele: Surani, Opăriți, Șoimari, Podeni-Noĭ, Podeni-Vechĭ și Gornetul-Cuib.

Păcureți, *sat*, făcînd parte din com. rur. Păcureți, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Păcureți, *loc cu mine de păcură*, jud. Bacău, plasa Tazlăul d.-s., com. Scorțeni.

Păcureți, *deal*, jud. Prahova, pl. Podgoria, comuna Păcureți, pe care se cultivă 99 ½ hectare vie.

Păcureți, *deal*, pe care e situată com. Păcureți, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Păcuricea, *vale*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Dofteana, unde se găsește păcură în abundență.

63617. Marele Dicționar Geografic Vol. IV

Păcurile, *cătun,* al com. Căneşti, jud. Buzău, cu 130 locuitori şi 24 case.

Păcurile, *sat,* ţinînd de comuna Cîmpina, plaiul şi jud. Prahova.

Păcurile, *suburbie,* a com. Tîrgul-Ocna, pl. Trotuşul, jud. Bacău, situată pe stînga Trotuşului, între munţii Drăcoaia şi Bălălăul, la V. Tîrgului-Ocna.

Are o biserică catolică, cu hramul Sf. Ştefan, clădită la 1886 de Ferenz Morarul. In această mahala sunt 20 familii ungureşti.

Teritoriul ei abundă în păcură, care se exploatează şi a căruĭ extracţie face ocupaţiune exclusivă a locuitorilor suburbieĭ.

Păcurile, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; se desface din Culmea-Alunuluĭ; brăzdează partea de N. a comuneĭ; se întinde printre pîraiele Gîrbova şi Valea-Neagră; este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ; vara se fac stîne de oĭ.

Păcurile, *moşie,* în jud. Buzău, com. Căneşti, cătr. Păcurile şi Poenari-Pletari; are 600 hect. arăturĭ, livezĭ, izlaz şi o pădure cam de 13 hect., proprietatea moşnenilor Ghioculeştĭ.

Păcurile, *loc,* jud. Bacău, plasa Trotuşul, com. Hîrja, unde se află puţurĭ de păcură, bine instalate.

Păcurile, *loc izolat,* în jud. Buzău, com. Căneşti, pe moşia Păcurile, unde se găsesc sorginţi de ape minerale şi urme de păcură.

Păcurile, *izvor,* curgînd din partea de E. a com. Moreni, pl. Filipeşti, jud. Prahova; are direcţia de la E. la V. şi se varsă în Cricovul-Dulce, pe ţărmul stîng, tot în raionul com. Moreni.

Păcurile, *izvor cu apă minerală,* în partea de E. a com. Moreni, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Păcurile, *pîriŭ,* în jud. R.-Sărat, com. Jitia; izvoreşte din muntele Păcurile; curge de-alungul Culmeĭ-Alunuluĭ şi se varsă în pîrîul Motnăul, brăzdînd partea de V. a comuneĭ, după un curs de 5 kil.

Pădina, *mahala,* în com. rur. Albuleşti, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Pădina-Mare, *com. rur.,* în jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, la 40 kil. de oraşul Turnul-Severin. Se mărgineşte: spre E. cu com. Podul-Gros, despărţită prin rîul Drîncea; spre S., cu com. Pădina-Mică; la V., cu com. Oreviţa; spre N., cu com. Iablaniţa. Este situată pe un deal, din poalele căruia izvoresc mai multe pîraie.

E compusă din 4 mahalale: mahalaua Androneştilor, a-Bisericeĭ, a-Constandineştilor şi a-Georgeştilor.

Are o populaţie de 1000 suflete, din carĭ 161 contribuabilĭ, locuind în 210 case; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 26 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 plugurĭ, 112 care cu boĭ, 12 căruţe cu caĭ; 40 stupĭ cu albine.

Are mai multe şosele vecinale care o leagă cu comunele din prejur.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1175 leĭ, iar la cheltueli, de 694 leĭ.

Vite: 800 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 800 oĭ şi 500 rîmătorĭ.

Dealurĭ mai principale sunt: Dealul-Balauruluĭ şi Dealul-luĭ-Ureche, care sunt acoperite cu viĭ ce daŭ vin bun.

Fîntînĭ: Fîntînele-Recĭ, Fîntînele-luĭ-Ureche, Fîntîna-Mare, Fîntîna-Georgeştilor, Fîntîna-Bărţeĭ şi Fîntîna-Pariciuluĭ.

Pîrîul Drîncea curge pe partea de E. a comuneĭ.

Pădina-Mică, *com. rur.,* în jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, la 31 kil. de oraşul T.-Severin, situată pe un mic platoŭ. Se mărgineşte: la E., cu comuna Slaşoma; la S., cu com. Almăjelul şi Corlăţelul; la V., cu cătr. Olteanca şi com. Oreviţa şi Vînjul-Mare; la N., cu com. Pădina-Mare.

E compusă din 6 mahalale: Mahalaua-Bobiştilor, a-Ciupercenilor, a-Chivanilor, a-Crămeştilor, a-Pilcanilor şi a-Vintileştilor, cu o populaţie de 1000 suflete, din carĭ 169 contribuabilĭ, locuind în 210 case.

Locuitoriĭ posedă: 50 plugurĭ, 98 care cu boĭ, 9 căruţe cu caĭ şi 30 stupĭ cu albine.

Are o şosea comunală care o leagă cu şoseaua Corlăţeluluĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 25 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3366 leĭ; iar la cheltueli, de 3310 leĭ.

Vite: 700 vite marĭ cornute, 28 caĭ, 7000 oĭ şi 500 rîmătorĭ.

Dealurĭ mai principale sunt: dealul Poiana-Mare şi Dealul-Viilor, care sunt plantate cu viĭ şi pomĭ roditorĭ.

Văĭ: Valea-Sălcieĭ, Valea-Coţineĭ, Valea-din-faţa-Pădinceĭ-Marĭ şi Valea-S'aşomeĭ.

E străbătută de un mic pî-

riiaș ce se formează din fîntînele acestei comune și care curge prin Valea-Salcicĕ.

Loc istoric în comună este: Brazda-lui-Iorgovan, cum o numesc locuitorii, care vine de la com. Breasta din jud. Dolj, trece prin mai multe comune, taie pogoanele proprietăței, șoseaua comunală Pădina-Mare-Corlățelul, locurile de muncă ale locuitorilor numite Dosul-Popei, trece prin locul numit Cocini, eșind pe la E. de Măgura, dintre hotarele comunelor Pădina-Mare, Pădina-Mică și Orevița.

Păducelul, *ruinele unei vechi cetățui,* în partea de N. a com. Cerașul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

In ruine se găsesc pietre de lungime ca de 1 metru și cu o lățime de 0.25, frumos lucrate în ciocane, care sunt aduse din muntele Istrița (jud. Buzău). Poporul mai numește această localitate Coliba-Vechie-de-la-Slon și La-Comoara.

In anii 1869 și 1871, răposatul C. Boliac, studiind semnele de pe pietrele și cărămizile din aceste ruine, credea a fi descoperit alfabetul dacic; d. B. P. Hasdeŭ luă aceleași semne drept alfabet mongoloid. D-l Tocilescu (în opera sa Dacia înainte de Romani. Bucur., 1880, pag. 559 seq.) a dovedit însă că ele nu sunt de cît mărci saŭ semne ale lucrătorilor (Steinmetzzeichen, marque d'ouvriers) obicinuite în evul-mediŭ, cu deosebire de către meșterii germani, cărora probabil se și datorește zidăria de la Slon.

Păducelul, *deal,* acoperit cu pădure măruntă, între comunele Văleni și Boteni, pl. Argeșelul, jud. Mușcel.

Păduchiosul, *munte,* între jud. Dîmbovița și Prahova, la 8 kil. spre N. de Pietroșița. Piscurile acestuĭ munte sunt pleșuve. Se învecinește spre N. cu muntele Furnica, spre S. cu muntele Surlele și spre V. cu muntele Dichiul. Poalele sale se lasă pănă în apa numită Izvorul, care trece prin comuna Sinaia și care se varsă în rîul Prahova.

Pădurea-Ața, *trup de pădure,* pe Domeniul-Coroanei, comuna Bicazul, plasa Piatra-Muntele, județul Neamțu. Sunt aci: 16 herăstrae purtate prin o mașină cu abur, 4 herăstrae purtate cu apă, la care lucrează 60 lucrători.

Pădurea-de-la-Casă, *pădure,* jud. Mușcel. Vezi Trupurile-de-Pădure.

Pădurea-din-Deal, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 250 hect., pendinte de com. Dridul, pl. Mostiștea, jud. Ilfov.

Pădurea-Mare, *pădure* a statuluĭ, în jud. Tulcea, pl. Isaccea. Se întinde pe dealurile Isaccei și anume: Dealul-Taița, al-Cadiuluĭ, al-Fieruluĭ, al-Gîlmelor, pe teritoriul comunelor rurale Luncavița, Balabancea, Nicolițel și com. urb. Isaccea, de peste 20000 hect. populate mai mult cu stejar, ulm și frasin.

Pădurea-Petreasca, *pădure* măruntă, ce se posedă în devălmășie cu moșneni, situată în com. Coșești, cătunul Petrești, pl. Rîul-Doamnei, jud. Mușcel, din marginile comunei despre V. pănă în Muchia-Bratiei despre E.

Pădurea-Tăiată, *pădure,* jud. Mușcel, pl. Riurile, com. Vlădești, din coasta cărcia izvorește Valea-Drăghinei, care străbate satul Vlădești-d.-s. și se varsă în rîul Bratia.

Pădureanul, *gîrlă,* jud. Dolj, pl. Băilești, com. Negoiul, ce se varsă pe malul stîng al gîrlei Uriți, la punctul numit Intînsura-Cotul-Gîrlei.

Pădurei (Dealul-), *deal,* la E. de com. Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, cu direcția de la N. spre S. pe o lungime de 4 kil. Servă parte pentru cultură, parte pentru pășunarea vitelor.

Pădurei (Drumul-), *drum,* în jud. și pl. Tulcea, care unește com. Congazul cu Agi-Ghiol.

Pădurei (Marginea-), saŭ **Nucii-Ghidiei,** *cătun,* al com. Jugureni, jud. Buzăŭ, cu 430 locuitori și 100 case.

Pădurei (Marginea-), saŭ **Runceni,** *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Jugureni, cât. Marginea-Pădurei, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; face un corp cu Buda, din com. Cislăul; are 1470 hect., din care 1278 pădure, 9 arabile și restul vie.

Pădurei (Virful-), *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., comuna Timboești; se desface din Dealul-Trăistenilor; brăzdează partea de S. a comuneĭ; e acoperit cu pășuni.

Pădureni, *com. rur.,* în județul Putna, pl. Șușița, situată în jos de Pufești. Cătunele ce o compun sunt situate unul în josul altuia și la 2—3 kil. unul de altul. Reședința se află la 21

kil. de sub-prefectura plășeĭ, și la 23 kil. de capitala județuluĭ.

Se numea în vechime Huipești.

Este situată aproape de punctul unde se varsă pîrîul Zăbrăuțul în Siret și e udată de rîul Siretul și de pîraiele: Zăbrăuțul, Balta și Călimănești.

E compusă din cătunele: Călimănești, Modruzeni și Pădureni, unde e și primăria.

Are o populație de 203 familiĭ, saŭ 903 suflete; o biserică parohială, cu hramul Intrarea în Biserică, în Pădureni și una filială, cu hramul Adormirea, în Călimănești; o școală mixtă, frecuentată de 28 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 4993,51 leĭ și la cheltuelĭ, de 4836,26 leĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 1 mașină de treerat cu aburĭ, 1 de bătut porumb cu aburĭ, 39 pluguri de lemn, 51 pluguri de fier, 16 grape de fier, 1 mașină de vînturat; 344 boĭ, 301 vacĭ, 116 caĭ, 875 oĭ, 37 capre și 211 porcĭ; 178 stupĭ de albine.

Comerciul se practică de către 9 comercianțĭ, din carĭ 5 de băuturĭ spirtoase.

Meseriașĭ sunt: 4 fierarĭ, 2 rotarĭ și 1 cojocar.

Pădureni, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., com. Berești, pe pîrîul Turbata, la 624 m. de satul Berești.

Are o populație de 228 sufl.

Vite sunt: 26 caĭ, 177 vite marĭ cornute și 57 porcĭ.

Pădureni, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Oțelești, situat pe pîrîul Berheci, în sus de satul Antohești.

Are o populație de 380 suflete; 1 circiumă.

Vite: 9 caĭ, 159 vite marĭ cornute și 12 capre.

Pădureni, *cătun,* în jud. Putna, pl. Șușița, com. cu același nume, situat în jos de Pufești, la 10 minute de acest din urmă sat.

Are o biserică parohială, cu hramul Intrarea în Biserică; o școală mixtă, frecuentată de 25 copiĭ.

Pădureni, *cătun,* în jud. Putna, com. Vîrsătura, pl. Gîrlele, situat lîngă Odobești, la poalele dealuluĭ, lîngă împreunarea Vîrsătureĭ-Marĭ cu Vîrsătura-Mică și vărsarea lor în canalul Putneĭ.

Are o populație de 542 suflete, carĭ locuesc în 115 case; o biserică filială, cu hramul Sf. Vasile.

Pădureni, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Dămienești, spre N.-E. de tîrgușorul Dămienești și la $4^1/_2$ kil. de el, pe pîrîul Crețoaia. Are o populație de 181 suflete, locuind în 50 case.

Sunt 467 vite marĭ cornute.

Pădureni, *fost sat,* în jurul Fălticenilor și pe lîngă satul Timpești, jud. Suceava. Existența și hotarnica moșieĭ se constată din următorul suret de pe zapisul luĭ Ștefan Șoldan:

Stefan Șoldan, fiul răposatuluĭ Dumitrașcu Șoldan vel Vornic, care aŭ cumpărat un sat întreg Pădureni ce se hotărăsc cu Timpești pe din sus de la Nastasia Zădăroaia Căpitănoasa și de la neamul eĭ, după cum arată mai jos semnele loculuĭ.

Din Șipotul Cuculuĭ tot pîrîușul pănă dă în pîrîul ce vine de la Buciumeni și peste pîrîŭ și peste cîmp drept în bahnă și tot bahna în sus pănă la obîrșia bahneĭ, tot drept în dîmbul ce este deasupra obîrșieĭ bahneĭ, între două vîlcele, ce cad în bahnă și din dîmb la vale peste o vîlcea, ce-ĭ zic Cîrțînul, tot alăturea cu Timpești spre E., și pe cîmp drept într'o moviliță ce este la mijlocul cîmpuluĭ tot alăturea cu Timpești, și din moviliță tot pe cîmp drept în zarea dealuluĭ despre Șomuzul în drumul vechiŭ ce s'aŭ pomenit și din drumul la vale drept pe din jos de capul Iazuluĭ ce-ĭ zic Iazul-Boilor, în dreptul zăreĭ dealuluĭ unde se suie acel drum vechiŭ la deal ce s'aŭ pomenit și de acolo drept în pîrîușul unde se împreună cu moșia dumisale Șoldănești.

Leat 7173 (1663), Aprilie 15.

Pentru încredințare am iscălit Ion Bașotă.

(«Uricariul», de T. Codrescu, vol. XVI).

Pădureni, *parohie,* în jud. Putna, pl. Șușița, com. cu același nume. Are 1 biserică parohială, cu hramul Intrarea în Biserică, în cătunul Pădureni și 1 filială, cu hramul Adormirea, în Călimănești.

Pădureni, *vîrf de deal,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul d.-s., com. Gloduri, care face parte din seria colinelor care desparte pîrîul Zeletinul (jud. Tecuciŭ) de pîrîul Berheciul.

Pădureni, *moșie,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Oțelești.

Pădureni, *moșie* nelocuită, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Galbeni.

Pădureți, *cătun,* pendinte de com. Balaci, jud. Teleorman, situat pe deal, la E. de această comună. Are o populație de 420 suflete, din carĭ 56 contribuabilĭ.

Pădureți, *sat,* făcînd parte din com. rur. Scundul, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 567 locuitorĭ; o școală, frecuentată de 48 copiĭ; o biserică.

Pădurețul, *sat,* pe apa Cotmeana, jud. Argeș, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Pădureț-ul-Ciești.

Are o populație de 405 suflete; o biserică veche, cu hramul S-ții Voevozi, deservită de un preot și un cîntăreț; case proprietărești făcute de Mihăiță Berendei, proprietarul moșiei cu același nume.

Actualmente este proprietatea moștenitorilor răp. Radu Mihaiu.

Pădurețul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Frînceşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Cade în partea S.-V. a com. și e situat pe coasta dealului Zăcătoarea, la 2½ kil. de cătunul Frînceşti, reședința comunei.

Are o populație de 231 locuitori.

Pădurețul, *numirea unei părți din com.* Leicești, jud. Mușcel.

Pădurețul-Cieşti, *com. rur.*, pe apa Cotmeana, jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 23 kil. de com. rur. Costești, reședința subprefecturei și la 28 kil. de Pitești. Se compune din satele: Catanele, Cieşti și Pădureț, avînd peste tot 276 familii, saŭ 1236 suflete.

Are trei biserici, cîte una în fie-care cătun, deservite de 3 preoți și un cîntăreț; o școală primară rurală și 5 circiumi.

Budgetul com. e de 3098 lei, 33 bani, la venituri și de 3026 lei, la cheltueli.

Vite: 1468 boi și vaci, 186 cai, 14 asini, 17 bivoli, 2403 oi, 207 capre și 565 rîmători.

Păduricea, *trup de pădure*, al statului, situat în com. Milostea, pl. Olteț-ul-d.-s., jud. Vîlcea, în întindere de 100 hect., formînd, împreună cu trupurile Bujora și Taura, de 175 hect., pădurea Milostea.

Pădurile, *picket de graniță* despre Transilvania, jud. Prahova.

Pădurile, *păduri*, în ostr. Fundul-Mare, situate în pl. Vădeni, jud. Brăila, coprinzînd Fundul-Mare, Renea-luĭ-Semedru, privalele: Păioasa și Chirboaia, pe Dunărea-Vapoarelor și Durmușul. Se mărginesc la N.-E. și S. cu Dunărea, la V. cu Iezerul Fundul-Mare, Lacul-luĭ-Stan și Chirloaia.

Aŭ o suprafață de 40 hect., acoperite cu salcie.

Pădurile, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 93 hect., făcînd parte din marea pădure Corbi, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel, formată din 10 trupurĭ: Plăișorul, Preotesele, Bîndea, Zănoaga, Papăul, Rusul, Plătica, Alunișul și Crîngul, avînd toate o întindere de 17530 hect.

Pădurile, *păduri*, în ostroavele Lupul și Calia, situate în pl. Vădeni, jud. Brăila. Se mărginesc la E. cu Dunărea-Vapoarelor, la V. cu Dunărea-Lată.

Aŭ o suprafață de 70 hect., acoperite cu salcie.

Pădurile, *păduri*, în ostr. Popa, jud. Brăila, numite Toplosca, Renea-Lungă, Ruptura-luĭ-Sava, Privalul cu Chiscul-Popeĭ și Renea-Năvodaruluĭ, Leușteanul și Dain pănă în Dunărea navigabilă. Cele de pe marginea Vîlciuluĭ, se mărginesc: la E. cu Vîlciul, la V. cu Stufăriile și Iezerul-Popa și la N. cu hotarul Moșieĭ-Marĭ. Cele de pe Dunăre: la E. cu Stufăriile și Iezerul-Popa, la V. și S. cu Dunărea, la N. cu hotarul Moșieĭ-Marĭ. Suprafața acestor păduri e de 400 hect., acoperite cu salcie.

Pădurile, *păduri* de salcie, în suprafață de 12½ hect., pe ostrovul Minoaia, situate în pl. Vădeni, jud. Brăila Se compun din Pădurea-Petculuĭ, Privalul-Țiganceĭ, Renea, Gura Strîmbeĭ. Se mărginesc la E. cu Dunărea Lată, la V. cu Cîmpul și Privalul-Minoaieĭ.

Păduroiul, *com. rur.*, pe apa Cotmeana, jud. Argeș, pl. Pitești, la 16 kil. de com. rur. Băscovul-Fleștiĭ, reședința subprefecturei și la 14 kil. de Pitești. Se compune din 3 sate: Cepari, Dealul-Păduroiul, saŭ Păduroiul-din Deal și Păduroiul-din-Vale, cu o populație de 220 familiĭ, saŭ 788 suflete.

Are 2 biserici, ambele cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservite de treĭ preoți, 2 cîntăreți și 2 paraclisieri, și o școală primară rurală.

Budgetul comunei e la venitură de 1030 leĭ și la cheltueli, de 1010 leĭ.

Vite sunt: 244 boĭ și vacĭ, 37 caĭ, 437 oĭ, 37 capre și 253 rîmătorĭ.

Păduroiul-din-Deal. Vezĭ Dealul-Păduroiul, jud. Argeș.

Păduroiul-din-Vale, *sat*, cu 120 familiĭ, saŭ 377 suflete, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Păduroiul. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot, un cîntăreț și un diacon.

Păgubeni, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, al com. Dîrmănești, situat pe stînga rîuluĭ Trotușul, la 200 m. de satul Dîrmănești.

Are o populație de 28 familiĭ, saŭ 116 suflete.

Păgubeni, *munți*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dîrmănești, de pe stînga Trotușului.

Păgubești, *mahala*, în com. rur. Menții-din-Față, pl. Motrul-d. j., jud. Mehedinți.

Păhnești, *com. rur.*, în partea de S. a plășei Podoleni, jud. Fălciu, la 15 kil. de Huși, mărginită la N. cu com. Ghermănești, la S. cu com. Duda, la E. cu Drăuceni și Rășești și la V. cu Tătălăești, Avereștí și Armășeni. Este formată din satele: Arsura, Fundătura și Păhnești.

Suprafața comunei e de 2177 hect., din carí 572 hect. ale locuitorilor.

Are o populație de 480 familii, saŭ 1116 suflete; o biserică și o școală.

Budgetul comunei e de 3146 leí la venitură și de 2930 leí la cheltuelí.

Locuitorii posedă 800 vite marí cornute, 40 caí, 800 oí și 330 porcí.

Păhnești, *sat*, în partea de S. a com. Păhnești, pl. Podoleni, jud. Fălciu, situat pe valea cu același nume, formată la poalele dealurilor Ochiul și Lohanul. Este reședința comunei.

Are o suprafață de 1573 hect., cu o populație de 154 familii, saŭ 617 suflete, din carí 133 contribuabilí; o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălí, fondată la 1802; o școală, frecuentată de 25 elevi.

Proprietatea moșiei este a d lui Scarlat Rosetti.

Locuitorii, pe lîngă agricultură, se mai ocupă cu cultura viilor, carí sunt sădite în jurul satului și mai cu seamă pe Dealul-Ochiului, formînd o podgorie. Vinul ce se recoltează din aceste vií și mai cu seamă acel din viea proprietățeí, este renumit.

Păhnești, *pîriă*, jud. Fălciu, format din două pîraie, Fundătura și Ochiul, trece sub numirea de Păhnești, prin comunele Duda, Pogănești și se varsă în Pîriul-Hușului, mai în jos de pîriul Răcea.

Păicuța, *deal*, pe care este situată com. Podeni-Vechí, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Păioasa, *prival*, în jud. Brăila, com. Chiscani, pe ostrovul Ruptura; pleacă din canalul Lata, mai jos de Piscul-Lupului; curge prin mijlocul ostrovului Ruptura și se împreună cu Dunărea-Vapoarelor, aproape de unde începe canalul Bratușca.

Păiseni, *sat*, pe moșia și în com. Sasca, jud. Suceava, așezat pe țărmurile pîriului Sasca-Mare, cu o populație de 302 suflete, locuind în 84 case.

Vatra satului ocupă 95 fălcí, 28 prăjiní.

Improprietăriți în 1864 sunt 12 fruntași, 25 pălmași și 18 codași, stăpînind 211 fălcí.

Are o biserică de lemn, cu hramul Sf. Dumitru, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Școala din Sasca-Mică servă și acestuí sat.

Un singur drum, în lungime de 2880 m., duce la Sasca-Mare.

Tradiția spune că întemeietorul satului ar fi fost un oarecare Paisie, căruia i s'a dăruit moșia de către Ștefan Vodă, pentru că l-a găzduit o noapte.

Păiseți. Vezí Păișești.

Păișani, *sat*, pendinte de com. rur. Stoina, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat la 4 kil. spre S. de cătunul Stoina, pe Dealul-Chicoraluluí.

Are o populație de 158 familii, saŭ 339 suflete, locuind în 160 case; o biserică, cu hramul Sf. Împărați, deservită de preotul bisericeí din Stoinița și de 2 cîntăreți.

Păișești, *sat*, cu 40 familii, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Biscovul-Fleștii.

Păișești, *numire a uneí părți din comuna* Lăicăi, jud. Mușcel.

Păișești, *mahala*, în com. rur. Băsești, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Păișul, *sat*, în jud. R.-Sărat, plasa Orașuluí, cătunul comuneí Faraoanele, așezat la poalele dealuluí Piscul-Păișuluí.

Păișului (Piscul-), *deal*, în jud. R.-Sărat, plasa Orașuluí, com. Faraoanele; se desface din dealul Teiușul; brăzdează comuna în partea de V., întinzîndu-se printre pîraiele Valea-Dregiî și Valea-Faraoanelor; înălțimile sale variază între 120—270 m.; este acoperit parte cu pășunî, parte cu semănăturí și vií.

Păișului (Valea-), *vale*, jud. Vlasca, ce pleacă din moșia Mereni-Stefani, trece prin Letea-Vechie și se varsă în Cîlnîștea, la Naipul.

Păiușele, *munte* al satuluí Negrilești, plasa Vrancea, județul Putna.

Pălădești, *sat*, jud. Bacaŭ, pl. Bistrița-de-Sus, com. Gîrleni, așezat pe malul drept al Bistricioareí, mai jos și aproape de Racila (170 m.). Are o populație de 57 familii, saŭ 210 suflete, locuind în 56 case.

Vite sunt: 13 caí, 134 vite marí cornute, 11 oí și 109 porcí.

Pălănguța, (Pălănguța - lui-Florescu), *sat,* facînd parte din com. rur. Stoenești-Palanga, pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Se întinde pe o suprafață de 480 hect., cu o populație de 236 locuitori.

D-l St. Serachitopolu are 375 hect., și locuitorii, 105 hect. Proprietarul cultivă 355 hect. (20 izlaz). Locuitorii cultivă tot terenul.

Are o mașină de treerat cu aburi.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiu.

Numărul vitelor mari e de 143 și al celor mici, de 135.

Pălcani, *mahala,* în com. rur. Pădina-Mică, plasa Dumbrava, jud. Mehedinți.

Pălia, *sfoară de moșie,* între com. Piatra și Suhaia, jud. Teleorman.

Păliciul (Țiganul), *cătun,* al com. Rușiavățul, jud. Buzău, cu 440 locuitori și 118 case.

Păliganul, sau **Băliganul,** *loc izolat,* pe moșia Mozăceni, jud. Teleorman. Acl a fost sat pînă la 1866. Silișteа lui se vede și acum.

Pălținașul, sau **Comasca,** *rîu,* jud. Ilfov. Se desparte din Dunăre, de la locul numit Malul-Roșu, udă moșiile: Domeniul-Giurgiului, Oinacul, Braniștea, Frasinul, Băncasa, Jarcaleți, Pietrele, Pueni și Prundul și se varsă în lezerul Greaca. Are o lungime de 21 kil., în direcțiune N.-E.

Păltinata, sau **Păltinata-Gropile,** *sat,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Gropile, situat pe pîrîul cu același nume, la 200 m. de satul Gropile. Are o populație de 338 suflete; 1 cîrciumă.

Locuitorii posedă: 115 vite mari cornute, 47 capre și 40 porci.

Păltinata, sau **Păltinata-Ripile,** *sat,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Ripile, situat pe pîrîul cu același nume, la 5 kil. de satul Ripile. Are o populație de 270 suflete.

Locuitorii posedă: 5 cai, 92 vite mari cornute, 19 capre și 45 porci.

Păltinata, *pădure* foioasă și amenajată, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Ripile, cu o întindere de 390 hect.

Păltinata, *pîrîiaș,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Ripile, care își are obîrșia în culmea Ciortolomului; curge pe teritoriul satelor cu același nume și se varsă în Pîrîul-Beneî.

Păltinata-Mare, sau **Benea,** *pîrîu,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., care curge pe teritoriile comunelor Gropile și Ripile și se scurge pe stînga Trotușului.

Păltinata-Gropile, *sat,* jud. Bacău. Vezi Păltinata.

Păltinata-Ripile, *sat,* jud. Bacău. Vezi Păltinata.

Păltineiul, *munte,* la N. com. Călinești, plaiul Cozia, jud. Vilcea, cu direcția spre S.-V., la 8 kil. de vatra comunei.

Păltineiul, *plaiu,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, ce duce din com. rur. Cloșani, satul Motrul-Mare, la apa Cerna, unde se bifurcă în două plaiuri: plaiul Bulzului și plaiul Gîrdomanului, ambele ducînd la graniță.

Păltineni, *com. rur.,* în jud. și plaiul Buzău, situată pe ambele maluri ale riului Buzău, la 69½ kil. de orașul Buzău.

Are o suprafață de 6127 hect., din carî 278 hect. arabile, 2720 hect. pădure, 498 hect. fînață, 1680 hect. izlaz, 74 hect. livezi, 3 hect. vie și 874 hect. loc sterp.

Proprietățî mai însemnate sunt: Șetul (particulară), Păltineni, Nehoiul și Cătiașul, ale cetelor de moșneni: Păltineni, Curmăturenî-Ploscarî, Cătieșenî, Nehoenî, Rădulești și Pislarî.

Terenul e muntos și puțin fertil, constînd din coline și munți nisipo-pietroși, din care cauză e supus adesea mișcărei. E avut în substanțe minerale și mai cu seamă în ape.

Se compune din cătunele: Albinari, Botele, Cătiașul-Ploscarî, Curmătura, Fundătura, Fundul-Nehoiului, Gura-Cătiașului, Muscani, Nehoiul, Păltineni, Pislari și Piatra, cu o populație de 1920 locuitorî, din carî 323 contribuabilî.

Are o școală în cât. Păltineni, frecuentată de 28 copiî; 3 bisericî, în cătunele: Păltineni, Nehoiul și Curmătura, deservite de 2 preoți, 3 cîntăreți și 2 paraclisierî; 8 cîrciumî; 3 morî pe apă; 2 făcae și o stînă în Fundul-Nehoiului.

Vite sunt: 467 boî, 190 vacî, 112 viței, 22 caî, 33 iepe, 15 mînjî, 2400 oî, 1600 capre și 187 porcî.

Locuitorii se ocupă cu transportul scîndurilor și lucrarea șiței.

Meseriași sunt: 1 tîmplar, 1 cizmar, 1 rotar, 2 fierarî, 1 cojocar, 2 brutarî și 1 pietrar.

Are 4 tîrguri: la 25 Ianuarie, 29 August, 14 Octombrie și 8 Noembrie.

Budgetul com. e de 2136 leî anual.

Căi de comunicație: șoseaua Buzău-Frontieră; drumurĭ naturale pe Valea-Nehoiului și Valea-Cătiașului.

Comuna e vechie. Cătunele carĭ existaŭ pe la începutul secolului al XIX-lea eraŭ: Fundătura, Nehoiul și Păltinenĭ; celelalte sunt maĭ nouă.

Păltineni, *cătun,* al com. Păltineni, jud. Buzăŭ, cu 420 locuitorĭ și 84 case.

Păltineni, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. și căt. Păltineni, proprietate în devălmășie a moșnenilor. Are 520 hect., din carĭ 84 hect. pădure; restul: curăturĭ, livezĭ, izlaz și gol.

Păltineni, *vale* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Păltineni, începînd din muntele Cătiașul și scurgîndu-se în rîul Buzăul. S'a format de vre-o 30 de anĭ, din cauza tăereĭ pădurilor. In prima eĭ vărsătură a surpat biserica și maĭ multe case, înecînd și fertila luncă a Păltinenilor, unde a rămas acum un vast prund, acoperit cu bolovanĭ marĭ.

Păltinești, *sătuc,* jud. Roman, pl. Fundul, com. Băcești, cu 51 locuitorĭ țigancă (lingurarĭ), care lucrează covețĭ, linguri, fuse, etc. și posedă 59 capete de vite marĭ.

Păltinetul, *munte,* la N. de com. Rucărul, jud. Mușcel, udat în partea de V. de rîul Dîmbovița. Pe aci e o potecă care merge în Transilvania.

Păltinetul (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din 1883, pe moșia Muntele-Păltinetul, pendinte de com. Bertea, jud. Prahova, plaiul Vărbilăul.

Păltinetul-Boldul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, jud. Mușcel, plaiul Dîmbovița, com. Albești, în întindere aproximativă de 400 hect.

Păltinișul, *com. rur.,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., formată din satele: Grivița, Ivăncăuți, Păltinișul și Teioasa, cu reședința primărieĭ în satul Păltinișul.

Are: 734 familiĭ, saŭ 2843 suflete; 3 bisericĭ, deservite de 4 preoțĭ, 5 cîntărețĭ și 3 pălămarĭ; 1 școală, condusă de un învățător și frecuentată de 70 elevĭ; 2879 hect., 33 ariĭ pămînt sătesc; 3055 hect., 44 ariĭ cîmp și 277 hect., 85 ariĭ pădure proprietărească; 3 iazurĭ și 19 pog. vie.

Vite: 1271 vite marĭ cornute, 407 caĭ, 2449 oĭ, 16 capre, 450 porcĭ.

Sunt 50 stupĭ cu albine.

Păltinișul, *sat,* pe moșia cu același nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., com. Păltinișul, format din două părțĭ, una așezată către Prut și a doua, spre cîmp, străbătută prin mijloc de șoseaua județeană.

Are o populație de 302 familiĭ, saŭ 1198 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Vasile, deservită de 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 1 pălămar, de zid și spațioasă, făcută în 1820, de Mihaĭ Mironescu (Cracaleĭ), în calitate de posesor al moșieĭ, fiind obligat la aceasta prin contractul de împosesiere, de către Mitropolitul Veniamin Costache; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 70 elevĭ.

Sătenii împroprietăriți aŭ 856 hect., iar statul, 1313 hect., 32 ariĭ cîmp și 64 hect., 45 ariĭ pădure de stejar.

Pîraiele ce trec pe moșie sunt: Iznovățul și Volovățul.

Drumurĭ principale: calea județeană Rădăuți-Darabani; acel ce duce la Bivolul, și acel de la Darabani, ce duce la Ștefănești pe deasupra Bivoluluĭ.

Moșia se hotărește cu: Ivăncăuți, Bivolul, Darabani, Teioasa și rîul Prutul.

Însemnat aci este localitatea Șiliștea-Bădiliță (v. a. c.).

Păltinișul, *sat,* pe moșia și în com. Șarul-Dornei, jud. Suceava, împrăștiat pe coastele dealurilor ce țărmuresc pîrîul Neagra-Păltinișuluĭ, cu 79 case, populate cu 288 suflete.

Biserica din Drăgoiasa și școala din Panaci servesc și acestuĭ sat.

Păltinișul, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotușuluĭ, de pe dreapta pîrîuluĭ Slănicul, înalt de 500 m.

Păltinișul, *serie de munți și coline,* jud. Buzăŭ, ce începe de la Piatra-Corbuluĭ și se dirige spre N. pînă în muntele Cășoca; e acoperită cu fineață, izlaz și pădure moșnenească.

Păltinișul, *pisc,* în jud. Mușcel, plaiul Nucșoara, com. Bădești.

Păltinișul, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, pe muntele Păltinișul, proprietate a moșnenilor Roșcoĭ, Furtunești și Corbeni; are 340 hect. pădure, fineață și curăturĭ.

Păltinișul, *pîrîiaș,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, format din Păltinișul-Mare, care izvorește din poalele munteluĭ Podul-Caluluĭ și din Păltinișul-Mic, care izvorește din muntele Cășoca-Mică; d'asupra căt. Ruptu-rile

se reunesc și se varsă în rîul Bisca-Rozilei, la Gura-Păltinișului. Pe el se află 5 herăstrae.

Păltinișul, *pîriŭ*, izvorește din pădurea de pe moșia Tureatca, com. cu același nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, și se varsă în pîrîul Pietrosul.

Păltinișul-de-Sus, *cătun*, al com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ, cu 200 locuitorĭ și 54 case.

Păltinișului (Culmea-), saŭ a **Oituzului** propriŭ zis, *culme*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, care desparte Oituzul de Slănic și are direcția de la V. spre E.

Păltinișului (Dealul-), *munte*, în jud. Suceava, com. Șarul-Dornei, avînd 1444·8 m. altitudine.

Păltinișului (Dealul-), *deal*, la S.-V. de com. Bătrîni, pl. Teleajenul, județul Prahova. Pe o parte din el se cultivă cereale, iar parte servă pentru fînețe.

Păltinișului (Gura-), **Păltinișul-de-Jos**, *cătun*, al com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ, cu 100 locuitorĭ și 22 case.

Păltinița, *pădure*, pe moșia cu același nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Pămînteni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Boteni, pl. Argeșelul, jud. Mușcel, situat pe malul sting al rîuluĭ Argeșelul. Cade cam în centrul comuneĭ. Aci e reședința comuneĭ.

Are o populație de 314 suflete; o școală mixtă, condusă de 2 învățătorĭ și frecuentată de 82 copiĭ; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot și 1 dascăl. Una din ele nu mai funcționează, rămînînd cameră mortuară a cimitirului; iar a doua, după cum se vede dintr'un hrisov, s'a zidit de d-na Paraschiva Vlădescu. Ruinîndu-se și aceasta, s'a construit alta frumoasă și spațioasă. Primul ctitor al acesteĭ biserici este d-l C. G. Vlădescu, proprietar.

Pănătăul, *com. rur.*, în jud. și plaiul Buzăŭ, situată pe malul sting al rîuluĭ Buzăul și pe ambele malurĭ ale Văiĭ-Pănătăuluĭ, la 58 kil. de orașul Buzăŭ.

Are o suprafață de 2700 hect., din carĭ 340 hect. arabile, 385 hect. pădure, 640 hect. fineață, 857 hect. izlaz, 180 hect. livede și 298 hect. sterp.

Proprietate mai însemnată este: Hotarul-Sibiciuluĭ-d.-j., posedat de moșneniĭ Sibicenĭ-d.-j., în devălmășie.

Are 4 tîrgurĭ: la 29 Iunie, 20 Iulie, 8 Noembrie și 6 Decembrie. Cel mai însemnat e cel de la Sf. Ilie, în Sibiciul-d.-j.

E formată din cătunele: Begul, Boteștĭ, Babețul, Corcoianul, Diculeștĭ, Ghileștĭ, Lupoiul, Lacul-cu-Aninĭ, Pănătăul, Plătișorul, Sibiciul-d.-j. și Valea-Fîntineĭ, cu o populație de 2140 suflete, carĭ locuesc în 517 case.

Are 2 școale, în cătunele Pănătăul și Sibiciul, frecuentate de 140 copiĭ; 4 bisericĭ, în Sibiciul-d.-j., Pănătăul, Plăișorul și Begul, deservite de 4 preoțĭ, 4 cîntărețĭ și 2 paraclisĭerĭ; 3 cîrciumĭ.

Meseriașĭ sunt: 14 lemnarĭ, 2 tîmplarĭ, 8 butnarĭ, 2 cizmarĭ, 1 fierar, 1 cojocar, 3 brutarĭ și 1 pietrar.

Vite: 490 boĭ, 124 vacĭ, 74 vițeĭ, 18 caĭ, 11 țepe, 3 mînjĭ, 1250 oĭ, 364 capre și 207 porcĭ.

Budgetul com. e de 2238 leĭ anual.

Comuna e foarte vechie, mai cu seamă cât. Begul. Prin secolul al XVII-lea, s'aŭ stabilit aci niște colonĭĭ din Transilvania, carĭ aŭ fondat satul Sibiciul. În sec. al XVIII-lea exista și satul Pănătăul. Cele-l'alte sunt mai nouă.

Pănătăul, *cătun* de reședință al com. Pănătăul, jud. Buzăŭ, cu 390 locuitorĭ și 120 case.

Pănătăul, *munte* însemnat, în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul. Vastul săŭ masiv se întinde între comunele: Sibiciul, Bălănești, Trestia și Rușiavățul. Are izlaz, pădure și livezĭ.

Pănătăul, *numirea unei sfoĭ de pădure*, cam de 35 hect., de pe moșia Michia, județul Buzăŭ, com. Trestia.

Pănătăul, *vale* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul. Începe din vîrful munteluĭ Pănătăul. Primește afluenții: Plăișorul, Croitorul, Sila, etc., și se varsă în rîul Buzăul, în dreptul Văeĭ-Mușceluluĭ. Cînd ploaĭe, e mare și violentă; undele sale, amestecate cu humă și alte substanțe minerale, turbură îndată apa rîuluĭ Buzăul.

Pe malurile sale s'a găsit scheletul unuĭ mastodont.

Pănceștĭ, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., așezată în valea pîrîuluĭ Dienețul și pe stînga Siretuluĭ. Este alcătuită din 6 cătune: Pănceștĭ, reședința, Dienețul, Dealul-Dienețul, Fulgerișul, Valea-luĭ-Moțoc și Răstoaca. Înainte se compunea din cătunele: Chilia-Benĭ, Dienețul saŭ Doinițul, Gălășeștĭ (Dealul-Măzililor), Moțocul, Pănceștĭ și Răstoaca.

Se mărginește la N. cu com. Răcătăul; la E., cu com. Pe-

treștĭ; la S., cu com. Corbeasca (jud. Tecuciŭ), iar la V., cu com. Răcăciuni și cu com. Drăgușani (jud. Putna), de care se desparte prin riul Siretul.

In vechime, Pănceștĭ-Mănăstirei-Ocnei ținea de județul Tecuciŭ, ocolul Polocinuluĭ. («Uric.» Codrescu, vol. VII, pag. 314).

Este udată în lungul său de pîrîul Dienețul saŭ Pănceștĭ, care se varsă pe partea stîngă a Siretuluĭ, mai jos puțin de confluența acestuia cu Răcătăul, și de pîrîul Poglețul, care desparte secția Dienețul de com. Corbeasca (jud. Tecuciŭ).

In partea despre județul Tecuciŭ, se ridică pe teritoriul eĭ: dealul Dienețul, pe care se află urmele unor întăriturĭ vechĭ numite Apărătoarea; Dealul-Odăilor, pe care se află șanțurĭ adînceĭ, făcute probabil pe la isprăvitul secoluluĭ al XVIII-lea, după cum spun bătrînii; Dealul-Giurgiuluĭ, cu o movilă înconjurată de șanțurĭ de 3 m. adîncime, care se ridică lîngă satul Pănceștĭ și în care locuitorii ascundeau averile în timpul invaziilor turcești. La Răstoaca, pe malul drept al Siretuluĭ, se găsesc 2 movile.

Are o populație de 410 familiĭ, saŭ 1624 suflete, locuind în 409 case; o școală mixtă, care funcționează din anul 1865 în satul Pănceștĭ, și e frecuentată de 18 copiĭ; două biserici, una în satul Pănceștĭ și a doua în Dienețul, deservite de 1 preot și 1 cîntăreț; 3 circiumĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 166 locuitorĭ, cu 535 fălcĭ pămînt în țarină. In 1879 s'aŭ dat, la 70 însurățeĭ, 175 fălcĭ pămînt în împroprietărire.

Totalul pămînturilor de cultura este de 1125 hect.

Teritoriul comuneĭ este de 3000 hect. Proprietarĭ marĭ sunt: statul, cu o moșie aproximativ de 400 hect.; Neculae G. Negel (Dienețul), cu o moșie de 196 hect., cu pămînt productiv; clironomiĭ luĭ I. Strat, cu 47.94 hect. și Ion al Sanduluĭ, cu 121 hect.

Viile ocupă o suprafață de 60 hect.

Vite sunt: 105 caĭ, 803 vite marĭ cornute, 422 porcĭ, 124 capre și 901 oĭ.

Stupĭ cu albine sunt 143.

Pe teritoriul comuneĭ se găsesc 2 morĭ de apă.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 6338 leĭ, 92 banĭ și la cheltueli de 16000 leĭ, 74 banĭ.

Pănceștĭ sunt străbătuți de calea vecinală Leca-Dienețul.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 35 kil.; la com. Părincea, reședința plășeĭ, 15 kil.; la com. Petrești, 5 kil.; la com. Răcăciuni, 8 kil.; la com. Răcătăul, 7 kil.

Pănceștĭ, *com. rur.*, în județul Putna, pl. Răcăciuni, situată în valea pîrîuluĭ cu același nume, la 15 kil. de subprefectura plășeĭ și la 59 kil. de capitala județuluĭ.

Se mărginește la V. cu comuna Jăvreni, din județul Bacăŭ; la N., cu Valea-Seacă și Mîndrișca; la S., cu Sascut; iar la E., cu Berești.

Se compune din cătunele: Fîntînele, Pănceștĭ (unde se află și primăria comuneĭ) și Tîrgul-Pănceștĭ.

Are o populație de 544 familiĭ, saŭ 2069 suflete, locuind în 548 case; o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae; o școală mixtă, frecuentată de 77 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 9064,89 leĭ și la cheltueli, de 8975,88 leĭ.

Solul este argilo-nisipos.

Se cultivă viea pe o suprafață de 447 hect. 50 arĭ.

Locuitorĭ posedă: 5 pluguri de lemn, 62 pluguri de fier, 4 grape de fier; 19 morĭ de apă; 385 boĭ, 247 vacĭ, 40 caĭ, 200 oĭ, 24 capre și 322 porcĭ.

Vezĭ Pănceștĭ (Tîrgul-).

Pănceștĭ, *sat*, jud. Bacăŭ, plasa Siretul-d.-j., și reședința comuneĭ cu același nume, situat pe pîrîul Dienețul.

Are o populație de 956 suflete; o școală mixtă; o biserică, clădită în 1870 de Toader Bulgarul și deservită de 1 preot; 3 circiumĭ.

Vite sunt: 59 caĭ, 398 vite marĭ cornute, 253 porcĭ și 82 capre.

Pănceștĭ, *cătun*, în com. cu același nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna, situat pe valea îngustă a pîrîuluĭ Pănceștĭ, avînd casele întinse pe o lungime de aproape ½ oră.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae; o școală mixtă, frecuentată de 71 copiĭ.

Pănceștĭ, *parohie*, în com. cu același nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna, avînd o biserică parohială, cu hramul Sf. Niculae.

Pănceștĭ, *moșie* a statuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., comuna Pănceștĭ, de 400 hect. și arendată cu 6000 leĭ anual.

Pănceștĭ, saŭ **Dealul-Mare**, *pădure* a statuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Pănceștĭ. Este foioasă (stejar, fag, etc.). Nu este amenajată. Are o întindere de 987 hect. Aparține bisericeĭ Răducanu din Tîrgul-Ocna.

Pănceștĭ, *pîrîaș*, format pe te-

ritoriul comunei cu același nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna, și care se varsă în pîrîul Bălcuța. Izvorește din locurile numite Baba și Pietroasa și are multă apă, care pune în mișcare peste 18 mori.

Pănceşti (Tîrgul-), *tîrg*, în județul Putna, com. cu același nume, pl. Răcăciuni, situat pe un loc (200 stînjeni) dat răzeșilor în urma diferitelor procese și care se întinde de la apa Siretului și pînă în muntele Ciortolomul.

Comerciul și industria se practică de către 11 cîrciumari, 3 comercianți de băuturi spirtoase și coloniale, 2 bogasieri, 2 brutari, 1 comerc. de coloniale, 1 de cereale, 3 de coloniale și mărunțișuri, 1 de lînă, 1 măcelar, 1 vînzător de mărunțișuri, 4 cizmari, 5 fierari, 2 cojocari și 41 fabricanți de rachiu.

Păneşti, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, com. Mătăsarul.

Pănguleşti, sau **Pîngăleşti**, *sfoară de moșie*, în jud. Teleorman, com. Sfințești.

Pănoasa, *sat*, în partea de N. a com. Tîngujeni, pl. Funduri, jud. Vasluiu, și spre E. de satul Moara-lui-Ciorneiu, udat de pîraiele Armașul și Pănoasa.

Are o suprafață de 343 hect. și o populație de 83 familii, sau 412 suflete.

Moșia e divizată în trei părți: Pănoasa-lui-Borănescu, Pănoasa-Agurici și Pănoasa-Zadic.

Vite: 127 vite mari cornute, 30 cai, 60 oi, 20 capre și 30 rîmători.

Pănoasa, *vale*, prin care curge pîrîul Pănoasa; se întinde de la N. la S., prin satul Pănoasa, com. Tîngujeni, pl. Funduri, jud. Vasluiu.

Pănticeşti, *cătun*, în jud. Putna, pl. Girlele, com. Pățești, situat pe gîrlă, lîngă locul unde ea dă în Milcov și pe șoseaua Focșani-Odobești, la 2 ore de cel d'intîiu. Are o populație de 116 suflete, care locuesc în 29 case.

Pănureşti, *sat* răzășesc, în jud. Suceava, com. Drăgănești, formînd un singur trup cu satul de reședință, așezat pe ambele țărmuri ale pîrîului Rîșca.

Are o populație de 75 familii, sau 305 suflete, cari locuesc în 68 case.

Biserica și școala din Drăgănești servesc și acestui sat.

Vatra satului ocupă 12—13 fălci.

Satul e vechiu și, după cum se spune, locuitorii n'ar fi adevărați răzăși de baștină.

Moșiile posedate de ei formau altă dată un trup, care prin împărțire din tată în fiu a ajuns în fășii mici, cum se posedă astă-zi. Răzășii n'au urice ci 'și stăpînesc peticele în virtutea dreptului de moștenire.

Mare parte din moșia Pănurești a fost răsluită de către călugării M-rei Neamțului, cu care locuitorii s'au judecat multă vreme.

Păpădia, *insulă* mare, în dreptul com. Dabuleni, jud. Romanați, compusă din 2 bucăți: Păpădia-Mare și Păpădia-Mică; are 43 hect. pădure, ține de com. Ianca.

Păpădia, *movilă* și *punct trigonometric* de rangul al 3-lea, situată în partea N. a jud. și pl. Tulcea și a com. rur. Malcoci, pe malul sting al brațului Sulina, lîngă mila No. 41, la S. de sătulețul Iolganul. Are 36 hect., dominînd satul și brațul Sulinei, pe o mică întindere.

Păpălogul, *munte*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașului, în partea de N. a com. Andreași, acoperit cu păduri.

Păpăuți, *suburbie* a orașului Roman, jud. Roman, situată în partea de E. a lui.

Păpeşti, *sat*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Vidimirești. Are 22 case.

Păpuceasa, *baltă*, formată din vărsarea Prutului și a Jijiei, spre S.-V. de satul Măcărești, com. Costuleni, pl. Branișteа, jud. Iași.

Păpuceasa, *pădure*, de 59 hect., a statului, în jud. Iași, pl. Branișteа, com. Costuleni, pe malul Prutului.

Păpureanca, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situat între satul Dudești și brațul Borcea.

Păpuşa, *munte*, la N.-V. com. Novaci, plaiul Novaci, jud. Gorj, situat între munții Paltinul, Tigvele, Dîlbanul, Urda și Cioara.

Păpuşa, *munte*, jud. Mușcel, între munții comunei Lerești și munții comunei Nămăești, al cărui vîrf întrece toate vecinătățile. Se află la 2386,2 m. d'asupra Mării-Negre. Masivul său este compus din șisturile cristaline metamorfice, care formează cea mai vechie grupă geologică.

Păpuşa, *pisc* (2426 m.), pe culmea Ghezera (v. a. n.), jud. Mușcel. Are o potecă care duce prin vîrful Tiefeloaga.

Păpușa, *schit,* jud. Vîlcea, pe un deal frumos, situat între mănăstirile Bistrița și Arnota. A servit ca bolniță și cimitir mănăstirei Bistrița și astăzi servește ca cimitir școalei de subofițerî de la Bistrița. Pisania din tindă, scrisă cu vopsea, vorbește numaĭ de zugrăveala tindeĭ:

† Acest pridvor zugrăvitu-s'aŭ din bun gîndul Dumneaeĭ, Jupăneasa Andrieneĭ Vornicesei a Dumnealuĭ Șerban Cantacuzino vel Vornic, în zilele luminatuluĭ Domn Ion Constantin B. Basarab Voevod, fiind egumen Kir Ștefan Ieromonah, Mai 18, 1710 i Zografiĭ Iosif Ieromonah Hranite.

Tot în tindă se văd zugrăviți, la stînga, despre ușă, Șerban Cantacuzino vel Vornic și Andrîiana, jupîneasa luĭ.

Ușa bisericeĭ este foarte frumos săpată și poleită; se vede pe dînsa un înger, iar de desupt inscripțiunea slavonă, care sună astfel:

Această ușă a făcut'o Ieromonahul Vasilie, în zilele luĭ Mateiŭ Basarab Voevod, în anul 1654.

Tîmpla de asemenea pare a fi din timpul luĭ Mateĭ-Vodă, ca și icoanele.

Păpușa, *schit,* situat la N.-E. de mănăstirea Bistrița, com. Costești, pl. Horezul, jud. Vîlcea, pe vîrful unuĭ pisc, zidire vechie și strîmptă. Inscripțiunea de d'asupra ușeĭ este următoarea:

† Sfînta biserică această din temelie este zidită întru cinstea și pofa'a Sfîntuluĭ Grigore Decapolitu, de robul luĭ Dumnezeŭ Kir Ștefan Egumenul Bistrițeĭ, ajutorînd și alți frați cu ce s'aŭ îndurat, ca în veci să aibă bună pomenire, în zilele bunuluĭ credincios Constantin Voevod.

Schitul Păpușa e vrednic de amintit, pentru-că amvonul luĭ, în timpurile vechĭ, servea de școală pentru copiiĭ comuneĭ, și slujitoriĭ luĭ serveaŭ de dascălĭ.

Părăgina, *cătun,* în jud. Teleorman, pl. Călmățuiuluĭ, com. Dracea, așezat pe partea stîngă a rîuluĭ Călmățuiul. Are o populație de 135 suflete.

Părăești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Stănești, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel, situat pe malul stîng al rîuluĭ Doamna și pe valea Părăești, dela care și-a luat numele.

Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, făcută din lemn de locuitoriĭ comuneĭ, și deservită de 1 preot.

Părăești, *numire dată uneĭ* părțĭ din *comuna* Mioveni, jud. Mușcel.

Părăeștilor (Valea-), *vale,* jud. Mușcel, izvorește din pădurea Slănicul, trece pe la S.-E. de com. Stănești și se varsă în rîul Doamna, pe malul stîng.

Părășești, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 885 hect. împreună cu trupurile: Verdea (20 hect.), Zlătărei (216 hect.), Dobrușa (76 hect.), Gușoeni (180 hect.), Mitrofani (125 hect.) și Naropița (22 hect.), ține de comunele Drăgășani, Ștefănești și Creței, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Părăștelor (Valea-), *vale,* jud. Botoșani, com. Bălușeni, între Dealul-Coșerilor, de pe Tocileni, și dealul Puturosul.

Părăușani, *com. rur.,* jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, formată din 5 mahalale: Badea, Croitori, Gencherești, Istrătești și Plăvaia. E situată pe piscurile Plăvaia, Istrătești și Greci și pe valea Plăvaia, la 52 kil. de capitala județuluĭ și la 3 kil. de a plășeĭ.

De la 1863 formează o singură comună; pînă la această dată era întrupată cu comuna Pleșoiul.

Are o populație de 552 suflete, locuind în 276 case; 2 bisericĭ, una de lemn făcută de peste 200 anĭ, și a doua de zid, făcută la anul 1886 de enoriașĭ.

Vite sunt: 20 caĭ și iepe, 65 boĭ, 151 vacĭ, 51 capre și 130 oĭ.

Locuitoriĭ sunt moșneniĭ; numaĭ 7 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe diferite moșiĭ particulare.

În raionul comuneĭ este Dealul-Steaguluĭ, unde se zice că Turciĭ ar fi înfipt de demult un steag.

Copiiĭ din comună frecuentă școalele din Tina și Gradiștea.

Vatra satuluĭ are 287 hect., și, dinpreună cu locurile arabile, izlazul, pădurile și surpăturĭ sunt 835 hect. pămînt.

Dintre pomĭ roditorĭ sunt: perĭ, merĭ, nucĭ și cireșĭ.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 725 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Boru, Steagul, Părăușani, Săscioara și Croitori, sădite cu viĭ și prunĭ și pe carĭ se cultivă porumb, și e udată de văile: Păraua, Vărsătura, Plavia, Borul și Bratcul, precum și de rîul Oltețul, care trece prin partea de V. a comuneĭ.

Se mărginește cu comunele: Roșiile, Băești, Pleșoiul, Gradiștea și Tina.

Părăușani, *deal,* în raionul com. Părăușani, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 5 hect. vie.

Părincea (Tîrgul-), *com. rur.,* pl. Siretul-d.-j., jud. Bacău, în-

tinzîndu-se pe povîrnișul V. al dealurilor ce despart basînurile pîrîului Berheciul de al pîrîului Răcătăul.

Este alcătuită din 2 cătune: Părincea, format din satul Părincea și din Tîrgușorul-Părincea, care în vechime se numea Zlătari, reședința comunei și a subprefecturei plășei, și Buzdugani.

Mai înainte moșiile răzețești Părincea unite cu Milești, făceau parte din județul Tecuciu, ocolul Polocinului («Uric.» Codrescu, vol. VII, pag. 313.)

Se mărginește: la E., cu teritoriul com. Godinești (jud. Tecuciu); la V., cu al com. Milești; la N., cu al com. Leca; la S., cu com. Nănești și cu secția Horgești (com. Gioseni).

Pe teritoriul comunei șerpuesc trei ape: pîrîașele Cornițelul și Zlătari, pe la mijloc, și pîrîul Răcătăul, pe la V. său.

Dealurile: Bota, al-Aguzilor și al-Poienilor, sunt singurele ridicături mai însemnate.

Are o populație de 942 suflete; o școală mixtă, care funcționează de la 1869 în tîrgul Părincea, frecuentată de 32 băieți și 18 fete; 2 biserici, în satul Părincea, deservite de 1 preot și 2 cîntăreți; 8 cîrciumi.

După legea rurală din 1864, s'au împroprietărit 109 locuitori, cu 385 fălci pămînt în țarină.

Teritoriul comunei are o întindere de aproximativ 2116 hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 1030 hect.

Proprietar mare este Caton G. Leca, cu o moșie de 1053 hect.

Pădurea ocupă o întindere de vre-o 500 hect. și poartă numele de Cornițelul.

Viile aŭ o întindere de 12.75 hect.

Vite sunt: 70 cai, 376 vite cornute, 153 porci, 33 capre și 776 oi.

Stupi cu albine sunt 60.

Budgetul comunei e la venituri de 5774 lei, 56 bani și la cheltueli, de 3896 lei, 99 bani.

Teritoriul comunei este străbătut de calea vecinală Bacău-Părincea.

Distanțele: la Bacău, capitala districtului, 25 kil.; la com. Milești, 3 kil.; la com. Leca, 5 kil.; la com. Nănești, 5 kil.; la com. Gioseni, 18 kil.

Părincea (Tîrgușorul-), *sat*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., reședința plășii și a comunei Tîrgul-Părincea, situat pe pîrîașul Cornițelul. Are o populație de 845 suflete; o judecătorie de pace; o școală mixtă și o biserică, clădită la 1863 de către Banul Anastase Ion, din timpul căruia satul s'a mărit. De atunci i se zice și Tîrgușorul-Părincea.

La 1 kil. departe de sat, pe cîmpia numită Foranul, se află o biserică de lemn, numită a Zlătarilor. Inscripția de d'asupra ușei sună ast-fel:

Să se știe de cînd am făcut această biserică, Leat. 7210 (1702).

Sunt 8 cîrciumi.

Vite: 70 cai, 365 vite mari cornute, 151 porci și 33 capre.

Aci se mai află casele proprietățeĭ, o moară cu aburi, coșare și hambare pentru cereale, precum și mai multe dughenĭ. Locuitorii pe lîngă agricultură se mai ocupă și cu cărăușia, lemnăria, ciubotăria, croitoria și cojocăria.

Părincea, *moșie*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Tîrgul-Părincea, cu o întindere de 1500 hect., proprietatea d-luĭ C. Leca, dînd un venit anual de 50000 leĭ aproximativ.

Părlădeni, *altă numire a satului* Insurățeĭ, jud. Brăila.

Păroaia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Ștubeiul-Orăști, plasa Dîmbovița, jud. Ilfov, situat la N. de Orăști, între pădurea Păroaia și malul drept al rîuluĭ Dîmbovița.

Se întinde pe o suprafață de 381 hect., cu o populație de 60 locuitorĭ.

Caseĭ Otetelișanu aparțin 378 hect. și locuitorilor restul.

In cercul satuluĭ sunt 2 morĭ cu apă și 1 pod.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 54 și al celor micĭ de 108.

Păroasa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măgureni, pl. Filipești, jud. Prahova.

Are o populație de 161 locuitorĭ. Satul datează de vr'o 50 anĭ, prin aducerea a 30 familiĭ de rudarĭ de către proprietarul Const. Cantacuzino, de la rîul Buzăul.

Părosul, *cătun*, în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Tichirișul, situat în lungul rîpeĭ prin care curge, de la Berdacul, pîrîul Tichirișul.

Are o populație de 552 suflete, carĭ locuesc în 131 case; o biserică filială cu hramul S-țiĭ Voevozĭ.

Păroși, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Oltul-d.-s., compusă din 3 cătune: Marlovești, Mijlocul și Ștefănești, situată pe valea și ambele dealurĭ ale rîuluĭ Cungrea-Mică, la 40 kil. de capitala județuluĭ și la 9 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 1000 lo-

cuitorĭ, din carĭ 265 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, în fie-care cât. câte una, deservite de 2 preoțĭ; o școală, în Mijlocul, frecuentată de 39 copiĭ.

Meseriașĭ sunt: 2 cojocarĭ, 1 cizmar, 3 tîmplarĭ, 2 dogarĭ și 1 rotar. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Slatina și Pitești.

Locuitorĭĭ sunt moșneni, afară de 47, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiile proprietarilor, dîndu-li-se 102 hect. Eĭ aŭ: 26 caĭ și iepe, 166 boĭ, 200 vacĭ, 30 capre, 400 oĭ și 100 porcĭ.

Comuna, cu izlaz cu tot, are 2250 hect.

Comerciul se exercită de 1 circiumar.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 2149.54 leĭ anual.

Două șosele comunale înlesnesc comunicația cu comunele Făgețelul, Dobroteasa, Topana și Urșĭ.

E situată pe dealurile numite Din-Dreapta-Cungrișoareĭ și Din-Stînga-Cungrișoareĭ, pe care se cultivă viță, pruni și cereale, parte rămînînd pășunĭ de vite.

E străbătută de pîrîul Cungrișoara, în care se varsă vîlcelele: Ochiuzul, Popa-Tudor, Niță-Popa-Ilie, Alumișelul și Ovreiul. Pe la V. sunt vîlcelele Dobrota, Șurlicarĭ, Stîlpișorul, iar pe la E., vîlceaua Lomul-Mare, unită cu Lomul-Mic, Lunga și Plapcea-Mare.

Se mărginește la N. cu com. Topana; la S., cu com. Urșĭ; la E., cu Făgețelul și Chilia și la V., cu Dobroteasa și Simbureștĭ.

Se zice că comuna s'a înființat între anii 1456—1462 de niște locuitorĭ, fugarĭ din Oltenia.

Părtinișul, *fost sat,* jud. Suceava, d'asupra dealuluĭ Ceapa, de lîngă satul Hîrtoapele. Localității i se mai zice acum și La-Țintirim, fiind cimitirul satului acolo.

Părul (Zilișteа), *cătun,* al com. Cochirleanca, jud. Buzăŭ, cu 60 locuitorĭ și 13 case.

Părul, *munte,* situat în ramura munților Pîngărați, lîngă mănăstirea Pîngărați, com. Pîngărați, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Părul, saŭ **Valea-Părului,** *pîrîaș,* jud. Covurluiŭ, ce se formează numaĭ din ploĭ și din topirea zăpeziĭ; are albie curgătoare; începe din pădurea Chirileștĭ, com. Rogojeni, din locul numit Ciuciuveni; trece prin satul Roșcani, com. Vlădești; traversează moșia Măstăcani, de la N. spre S., pe valea cu acelașĭ nume; aproape de vărsătura luĭ în lacul Covurluiul, între Măstăcani și Chiraftei, i se dă numele de Chiraftei.

Părul (Grindul-cu-), *grînd,* saŭ loc ridicat d'asupra stufuluĭ înconjurător, jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, format din 2 corpurĭ; are o lungime de 8 kil. și o întindere de 35 hect.; este acoperit cu nisip.

Părul-Rotund, *cătun,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, pendinte de com. Nenciulești. Forma maĭ nainte o comună osebită, însă din lipsa resurselor a fost alipită la com. Nenciulești. Are o populație de 249 suflete, din carĭ 54 contribuabilĭ.

Părul-Rotund, *moșie,* în jud. Teleorman, cât. cu acelașĭ nume. Are o întindere cam de 135 hect. și este proprietatea d-luĭ Chr. Rădoiŭ, cumpărată de la stat.

Părului (Dealul-), *deal,* spre S. de satul Rominești, jud. Iași, pl. Copoul, com. Movileni, pe care se cultivă cereale.

Părului (Dealul-), *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Odobasca; se desface din Culmea-Scorușuluĭ; brăzdează partea de N. a comuneĭ și se termină în rîul Rîmna; e acoperit cu pășunĭ și pădurĭ.

Părului (Dealul-), *deal,* jud. Tecuciŭ; începe din com. Cuciumeni; se întinde spre S. paralel cu Valea-Băeĭ până aproape de orașul Tecuciŭ.

Părului (Poiana-), *culme de deal,* jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda; se desface din Dealul-Cîlnăuluĭ și brăzdează com. la V.; este acoperită cu pădurĭ.

Părului (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Iași, pl. Copoul, com. Movileni; izvorește din valea cu acelașĭ nume, de pe teritoriul satuluĭ Rominești; în cursul săŭ formează o mlaștină acoperită cu stuh și papură; se varsă în îazul Ghemul.

Părului (Valea-), saŭ **Beceni-de-Jos,** *cătun,* al com. Cărpiniștea, jud. Buzăŭ, cu 500 locuitorĭ și 99 case. Are sub-divizia Cocorești.

Părului (Valea-), saŭ **Fureștĭ,** *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Cărpiniștea, cunoscută în general sub numele de Cocorești. Vezĭ Cocorești.

Părului (Valea-), *vale,* jud. Iași, pl. Copoul, com. Movileni, pe

teritoriul satului Potîngeni, între Dealul-Părului și dealul Uricani; bogată în stuh.

Părului (Valea-), *vale*, jud. Ilfov, în partea de S. a căt. Grecid.-j., în care se află și lacul Colceagul, de unde se scoate țiperig și papură pentru rogojini.

Părului (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul, căt. Chirlești; are fîneață, izlaz și puțină pădure.

Părușelul, *deal*, pe care sunt situate viile și locurile cu același nume, jud. Teleorman; începe din spre com. Cioara și se termină aproape de satul Vînători, la 1 kil.

Părușelul, *drum*, prin com. Vînători, jud. Teleorman; începe de la capul dealului Părușelul, pe muche, și duce la viile cu același nume, ale locuitorilor; se desparte apoĭ în maĭ multe ramurĭ mergînd toate în Balta-Viișoarei. Iĭ maĭ zice și Drumul-Vasluiului.

Părușelul, *viĭ* renumite, ale locuitorilor din com. Vînători, jud. Teleorman, situate pe coasta dealului cu același nume, în întindere de 30 hect. Cultivatoriĭ acestor viĭ plătesc otașniță proprietățiĭ.

Părușul, *lac*, în insula Balta, jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Dudești.

Părvulești, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, aparținînd moșnenilor.

Păsărani, *mahala*, în com. rur. Șușița, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Păsărei, *sat*, făcînd parte din com. rur. Berbești, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 319 locuitorĭ; o biserică, zidită la 1841.

E udat de văicelele: Valea-Mare și Cădușcĭ, care se varsă în rîul Tîrlia.

Păsărei, *mahala*, în com. rur. Roșiile, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, cu o populație de 256 locuitorĭ.

Păsărești, *mahala*, în com. rur. Samarinești, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Păsăroiul, *mahala*, în com. rur. Drăgotești, pl. Văĭlor, jud. Mehedinți.

Păsăroiul, *cătun*, al com. Cătina, jud. Buzău, cu 110 locuitorĭ și 26 case.

Păsăruia, *sat*, în com. rur. Orevița, pl. Blahnița, jud. Mehedinți.

Păsăruica, sau **Visciana**, *girlă*, jud. Ilfov, curgînd de la V. spre E. Sorgintea se află între Otopeni și Tunari. Trece pe lîngă comunele: Ștefănești, Afumați, Moara-Domnească, Borănești, Tînganul și Fundeni-Gherasi.

Păscăloaia, *pîrîu*, jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Popești; se formează în pădurea Hărpășești și se varsă în lacul Fandolica.

Păscăreni, *sat*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., com. Valea-luĭ-Ion, așezat pe Pîriul-luĭ-Vrabie, maĭ jos de satul Valea-luĭ-Ion (școala), la 1 kil., și pe dealul Păscăreni. Are o populație de 271 suflete și 3 circiumĭ.

Locuitoriĭ posedă: 5 caĭ, 45 vite marĭ cornute și 23 oĭ.

Păscăreni, *vîrf de deal*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., com. Valea-luĭ-Ion, din șira colinelor dintre Tazlăul-Mare și Bistrița, pe care se află așezat cătunul cu același nume.

Păscoaia, *pîrîu*, care izvorește din munțiĭ com. Malaia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, și se varsă în rîul Lotrul.

Păscoaia, *pîrîu*, jud. Vîlcea, plaiul Cozia, la 8 kil. spre V. de com. Brezoiul; se varsă în rîul Lotrul, pe malul sting, în raionul acesteĭ comune.

Păsculești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Ciumagi, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Păstîrnacul, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, com. Frasinul.

Păstrăveni, *com. rur.*, situată în partea despre E. a plășeĭ de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, la 44 kil. de orașul Piatra, formînd cu marginele sale limita despre jud. Suceava, și, pe o mică întindere, spre E., despărțindu-se prin rîul Moldova, despre jud. Roman, așezată între com. Timișești, Uricheni și Uscați.

Este formată din cătunele: Păstrăveni, Rădeni, Davideni, Spieștĭ, Fundătura, Țibucani-d.-s., Țibucani-d.-j. și Schitul-Țibucani, cu o populație de 911 familiĭ, saŭ 4202 suflete.

Are 4 școale mixte, la Davideni, Păstrăveni, Țibucani-d.-s. și Rădeni și 1 școală de cătun în Țibucani-d.-j., frecuentate de 108 elevĭ; 4 bisericĭ, deservite de 5 preoțĭ; 1 fabrică de spirt.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriți în 1864 sunt astă-zĭ: 273 carĭ trăesc încă stăpînindu-și

încă locurile lor; 279 carĭ stăpînesc locurile ca urmașĭ; 4 locurĭ și jumătate se stăpînesc de către alțĭ locuitorĭ de cît ceĭ împroprietăriță; 1 loc se stăpînește de către comună; 168 de inșĭ sunt carĭ, de și insurați și cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ nicĭ un fel de proprietate, precum nicĭ perspectiva de a moșteni ceva pe urmă părinților lor legiuiță.

Agricultura se face pe o întindere de 4822 hect.

Imașul (suhatul) are o întindere de 230 hect., nutrind peste 6909 capete de vite.

Budgetul com. e la venitură de 14574 leĭ și la cheltuelĭ, de 12477 leĭ.

Comunicația cu satele vecine se face prin un drum ce duce de la satul Păstrăveni pe la Capul-Dealuluĭ la satul Țibucani; un drum ce se ramifică din precedentul la satul Davideni și de acolo se unește cu șoseaua Girovul-Tupilați (între kil. 30—31); un drum de la satul Păstrăveni la satele Petricani d.-s. și Oricheni; un drum de la satul Păstrăveni la Spiești; de la satul Davideni prin Spiești la Timișești; un drum de la satul Păstrăveni la Rădeni; un drum de la satul Rădeni la satul Uricheni și un drum tot la acest sat la satul Țibucani.

Păstrăveni, *sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Păstrăveni, situat pe valea Moldoveĭ, la 47 kil. de orașul Piatra.

Are o populație de 830 familiĭ; o școală mixtă, frecuentată de 16 copiĭ.

Aci se află reședința comuneĭ și vastele case ale proprietarilor moșieĭ, erezĭĭ principeluĭ Gr. M. Sturdza.

Păstrăveni, *moșie*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, proprietatea moștenitorilor principeluĭ Gr. M. Sturdza.

Venitul anual al moșieĭ e de 40500 leĭ.

Pășcani, *com. rur.*, jud. Suceava, situată în centrul plășeĭ Siretul-d.-j., spre S.-E. și la 40 kil. de Fălticeni.

Se mărginește la E. cu com. Ruginoasa și Văscani; la V., cu com. Cristești; la S., cu com. Miroslăveni și Stolniceni și la N., cu com. Lespezi.

Are forma unuĭ trapez neregulat înclinat spre E. (albia Siretuluĭ).

Se compune din satele: Tîrgușorul-Pășcani, unde se află reședința comuneĭ și a sub-prefectureĭ plășeĭ, Gara-Pășcani, Fîntînelele, Brătești, Sodomeni, Boșteni, Gîșteni, Topile, Valea-Seacă, Conțești, Blăgești și Lunca, cu o populație de 10498 suflete, locuind în 2302 case.

In întreaga comună sunt: 1 librar, 24 băcanĭ, 94 circiumarĭ, 12 lipscanĭ, 10 fierarĭ, 1 farmacist, 4 otelierĭ, 4 hangiĭ, 6 cafegiĭ, 16 debite de tutun, 1 ceasornicar, 7 brutarĭ, 2 căruțașĭ, 2 dogarĭ, 20 croitorĭ, 3 dulgherĭ, 2 boiangiĭ, 1 zugrav, 3 cojocarĭ, 5 casapĭ, 4 rotarĭ, 4 bărbierĭ, 25 cizmarĭ și alțĭ peste 20 comercianțĭ de mărunțișurĭ și micĭ industriașĭ, ceĭ-l'alțĭ locuitorĭ sunt plugarĭ.

Contribuabilĭ sunt 2401.

Are 8 bisericĭ ortodoxe și 1 catolică, deservite de 11 preoțĭ și 18 cîntărețĭ; 6 școale mixte, în Ciscești, Luca, Tîrgul-Pășcani, Sodomeni, Topilele, Valea-Seacă; 1 școală primară urbană mixtă a Direcțieĭ C. F. R. în gara Pășcani și 2 școale rurale de cătun, în Blăgești și Brătești.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 65000 leĭ și la cheltuelĭ de 55077 leĭ.

Vite sunt: 585 caĭ, 1705 boĭ, 1450 vacĭ, 3626 oĭ, 15 capre și 750 porcĭ.

Altitudinea comuneĭ de la nivelul Mărĭĭ variază între 320—335 m.

E udată de rîul Siretul și de pîraiele Conțasca, Valea-Seacă, Ermolia, Recea, Pîriul-Pîrloagelor, al Ocoalelor, Secul și Brătești.

Moșia e proprietatea erezilor decedatuluĭ Colonel Eugen Alcaz, cumpărată de la N. Rosetti-Rosnovanu, împreună cu toată zestrea (acarete, vite, cultură, etc.) pe prețul de 2600000 leĭ.

Suprafața comuneĭ e de 10822 hect.

Improprietăriță la 1864 sunt: 40 fruntașĭ, 586 pălmașĭ și 354 codașĭ, stăpînind 3229 fălcĭ.

Moșia e una dintre cele maĭ frumoase, nu numaĭ din județ, ci chiar din întreaga Moldovă.

In comuna Pășcani sunt 6 morĭ, 2 piue și o fabrică de săpun.

De însemnat în comuna sunt: Schitul-Brătești și gara Pășcani cu atelierul.

Pășcani, *tîrgușor*, în jud. Suceava, com. cu același nume, așezat pe un podiș frumos ce țărmurește șesul drept al Siretuluĭ.

Are o populație de 166 familiĭ, saŭ 782 suflete, locuind în 166 case.

Vatra tîrguluĭ din deal împreună cu vatra celuĭ din vale și gara ocupă 51 fălcĭ și 41 prăjinĭ. Maioritatea tîrgoveților sunt comercianțĭ și numaĭ o parte plugarĭ.

Improprietăriță la 1864 sunt 76 fruntașĭ și 311 codașĭ, stăpînind 1856 fălcĭ și 28 prăjinĭ.

Are o biserică, cu hramul

S-ții Voevozi, zidită de familia Roznovanu și deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală mixtă, cu 2 învățători și 2 învățătoare, frecuentată de 195 copii.

E reședința sub-prefecturei plășei Siretul-de-jos, a com. și a judecătoriei ocoluluĭ cu același nume.

E legat de gară prin o linie telefonică.

In tîrg este o farmacie și o fabrică de săpun.

Aci se face bilciŭ în fie-care Duminică și peste an iarmaroace la Sf. Maria-Mică, Sf. Dumitru, Sf. Nicolae, Sf. Teodor, Bana-Vestire și Florii.

Intre Păscani și Blăgești este un pod pe vase al proprietății. Din sus de acest pod este un altul de fier, pe stîlpi de piatră, al linieĭ ferate Păscani-Iași.

Drumurĭ principale sunt: la Fîntînele (2½ kil.); la Brătești (6690 m.); la Boșteni (4 kil.); la Sodomeni (4 kil.); la Giscești (6 kil.); la Topile (6 kil.); la Valea-Seacă (7½ kil.); la Blăgești (3680 m.); la Lunca (7360 m.); la Gară (1 kil.) și la Conțești (10 kil.).

Vechimea tîrguluĭ nu trece peste un secol. Inainte de 1879 nu erau în Păscani de cît două hanurĭ și cîte va prăvălii ale proprietățeĭ, dar de atuncĭ încoace o dată cu construirea linieĭ ferate Lemberg-Cernăuți-Iași, porni și înflorirea luĭ, așa că acum merge înainte cu pași destul de repezĭ.

Satul, lipit de tîrg, e mult mai vechiŭ.

«Credem, zice Ep. Melchisedec în «Cronica Rominilor», vol. I, nota de la p. 177 (Buc., 1874), că numirea de Păscani, ce poartă mai multe sate în Romînia, se derivă de la pronumele familiilor primitive Pașcu».

In hrisovul de danie al luĭ Alexandru Vodă, datat Suceava, 8 Aprilie 1419, precum și în acela al luĭ Ștefan Vodă către mănăstirea Tazlăul, d. d° Suceava, 1 Fevruar 1481, moșiile Borilești, Păscani și Drăgotești se citează ca fiind pe cîmpul luĭ Dragoș. («Arh. istorică» de B. P. Hasdeŭ, Bucur., 1865, tom. I, pag. 75 și 110).

Păscani a fost ars, suferind marĭ stricăciunĭ de la Leșiĭ luĭ Sobieski și Tătarĭ pe timpul luĭ Constantin Cantemir.

Prin Păscani fu trecerea podgheazuluĭ condus de capul catanelor din Neamțu, numit Frența, care se ducea să răstoarne pe Vodă Mihail Racoviță din a treia domnie. (I. Neculcea, «Letopisețele țăreĭ», vol. II, pag. 233 și 352).

In 1803, Păscani a Visterniculuĭ Iordache Balș, numără 382 liuzĭ, plătind 5521 leĭ bir anual, la care se mai adăugaŭ breslașiĭ ot tam, 22 liuzĭ cu 188 leĭ bir și 12 de cei fără bir. Ei se ocupaŭ cu plugăria și cultura tutunuluĭ și aveaŭ loc strîmt. («Uric.», vol. VII, p. 247).

Visternicul Iordache Balș, în diata sa din 1809, îndatorează pe fiul săŭ Iancu, căruia îĭ lasă: moșiile sale întregĭ: Păscani, cu toate cătunurile și cu toate siliștile unite la un loc și Conțești, ce sunt luate de vecĭ de la mănăstirea Probota, cu besmăn în ținutul Sucevei și cu casele din Păscani, cu toată pojijia caseĭ și cu toate prisecile cu stupĭ, la aceste arătate moșiĭ, îl îndatorează ca: 1. să se afle preoți și psalți fără strămutare la biserica din Păscani; 2. să întrețină școala cu dascăl moldovenesc și grecesc, în toată vremea; 3. să se facă două pomeniri pe an la biserică și 4. să poarte de grije schitului Brătești. («Uricariul» de Codrescu, vol. XI, p. 337 și XVI, p. 280).

Printr'un hrisov din 1814, Noembrie 16, se întărește stăpînirea Visterniculuĭ Iordache Ruset pe moșia Păscani de la ținutul Sucevei și Hodora de la ținutul Hîrlăuluĭ, ce aŭ cumpărat-o prin mezat de la epitropiĭ Bezedelilor Dimitrachi și Panaiotachi, fiĭ a Domnuluĭ Constantin Moruzzi Voevod. («Uricariul», de T. C., Vol. VI, p. 299).

Nicolae Roznovanu (de sigur tatăl luĭ Iordache) a fost numit visternic de Mihail Șuțu, știndu-l favorabil Eterieĭ, la care fusese atras, încă de pe cînd învăța în Paris, de Grecul Minas Minard, bibliotecar la institutul Franței. (A. D. Xenopol, «Ist. Rom.», vol. V, p. 674).

Păscani, *sat*, județul Covurluiŭ. Vezĭ Păscani-Slobozia.

Păscani, (Căciulați-Banului), *sat*, făcînd parte din com. rur. Căciulați, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Situat pe malul drept al văleĭ Pociovalișteа. Aci este herghelia de caĭ a răposatului C. Blaremberg, castelul proprietățeĭ și unul din cele mai frumoase și mai vechĭ parcurĭ.

Păscani, a fost proprietate a Principeluĭ Grigore Ghica, apoĭ a Principeluĭ Grigore Ghica și apoĭ a Principelui Alex. Ghica. Aci a fost și reședința lor de vară pînă la anul 1842, cînd s'aŭ mutat la Căciulați.

Se întinde pe o suprafață de 285 hect., proprietatea răp. C. Blaremberg, cu o populație de 288 locuitorĭ.

Comerciul se face de 2 circiumarĭ.

Are: o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 heleșteŭ; 1 pod stătător.

Numărul vitelor mari e de 207 și al celor mici, de 360.

Păşcani, *staţie de dr.-d.-f.*, în jud. Suceava, pl. Siretul-d.-j., com. cu acelaşi nume, pe şesul drept al Siretuluĭ şi la 800—1000 m. de Tîrgul-Păşcani.

De aci porneşte linia ferată în treĭ direcţiunĭ spre: Roman-Bucureşti, spre Iaşi şi spre Burdujeni.

Pe lîngă serviciul direcţiunii C. F. R. se mai află în gară: un oficiŭ telegrafo-poştal, un comisar, un atelier în care se repară vagoanele şi maşinele, cu o turnătorie sistematică. In jurul gărei s'a format un tîrgușor, numit de Păşcăneni, Tîrgul-din-Vale, cu o populaţie de 263 familiĭ, saŭ 1230 suflete, din carĭ 300 contribuabilĭ, locuind în 164 case.

Pe lîngă atelier s'a înfiinţat o biserică catolică, cu hramul Joia Verde, zidită în 1872 de comunitatea amploiaţilor şi lucrătorilor catolicĭ, deservită de un preot. Tot în 1872 s'a înfiinţat şi o şcoală primară urbană mixtă, cu treĭ institutorĭ, frecuentată de 80—100 copiĭ. Şcoala se întreţine de direcţia C. F. R. O maestră este angajată pentru predarea lucrului de mînă la eleve. In apropiere se află frumosul pod de fier ce servă linieĭ Păşcani-Iaşi.

Venitul acesteĭ staţiĭ pe 1896 a fost de 283703 leĭ, 36 banĭ.

Înălţimea d'asupra nivelului Mărĭĭ: 197 m. 42.

Păşcani, *moşie* particulară, de 1718 hect., în jud. Covurluĭŭ, pl. Prutul, com. Vlădeşti.

Păşcani, *pădure*, la V. moşieĭ Păşcani, jud. Suceava, îmbrăcînd dealurile Pietrosul, Titihanul şi Huhurezul. Are o întindere de 1790 hect. acoperite mai mult cu fag şi ştejar.

Păşcani-Slobozia, *sat*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Vlădeşti, cu vr'o 600 m. mai jos de reşedinţa comunală.

Are o populaţie de 49 familiĭ, saŭ 162 suflete, şi o biserică.

Intinderea teritoriuluĭ e de 2288 hect., din care cea mai mare parte sunt ale proprietăţeĭ marĭ.

In vechime se numea Busuioaca.

Păşcanul, *baltă*, jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Vlădeşti; are o îndindere de peste 270 fălcĭ, o lăţime de vr'o 12 fălcĭ, şi conţine stuf, şi peşte.

Păşcăneanca (Ungureni), *sat*, jud. Ilfov, pl. Znagovul, făcînd parte din com. rur. Butimanul-Luceanca.

Se întinde pe o suprafaţă de 448 hect., cu o populaţie de 209 locuitorĭ.

D-l A. Rătescu are 313 hect. şi locuitoriĭ, 135 hect. In corpul moşieĭ s'aŭ rezervat 35 hect. pentru izlaz, iar 165 sunt acoperite de pădure.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 134 şi al celor micĭ, de 204.

Satul s'a înfiinţat cam pe la anul 1809, de către fostul proprietar Penciu Păşcan. Numele de Ungureni vine de la locuitoriĭ Ungurĭ ce aŭ fost aduşĭ pentru prima oară cînd s'a înfiinţat satul.

Păşcăneanca, *pădure* particulară, jud. Ilfov, în întindere de 165 hect., pendinte de com. Butimanul, pl. Znagovul, populată cu tufă, carpen, alun, jugastru, teiŭ, etc.; predomină tufa.

Pătîrlăgeĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Valea-Muşceluluĭ, cătun. Brusturişul; face hotar între comunele Mlăjetul, Pătîrlagi şi Valea-Muşceluluĭ.

Pătîrlagele. Vezĭ Pătîrlagi, jud. Buzăŭ.

Pătîrlagi, *com. rur.*, în jud. şi pl. Buzăuluĭ, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăŭ, la 56 kil. de oraşul Buzăŭ. Suprafaţa com. e de 5205 hect., din care 1340 arabile, 358 pădure, 1730 fîneaţă, 640 izlaz, 181 livezĭ, 10 vie şi 946 sterpe.

Proprietăţĭ mai însemnate sunt: Lerească, Sibieasca, şi Sfoara-de peste-girlă, posedate de cetele de moşneni: Isăreştĭ, Oproeştii-Marĭ, Oprăeştii-Micĭ, Bărăştĭ, Dragomireştĭ, Jitienĭ, Gavriloĭ, Mituloae, Goteştĭ, Ghiţă Popa Constantin, I. M. Popescu, C. Popa Stoica, Chr. Nicolaŭ şi Floreştĭ.

Terenul este accidentat de dealurĭ înalte, dar prielnic culturei.

Din substanţe minerale are sare şi gips, precum şi izvorul sulfuros de la M. Balosinul.

E formată din cătune: Burueneşti, Crîngul, Crivineni, Fundăturile, Murătoarea, Orjani, Pătîrlagi, Stroeşti şi Valea-Vieĭ, cu o populaţie de 2020 suflete.

In cătunul Pătîrlagi e o şcoală mixtă şi în Valea-Vieĭ, una de cătun; ambele sunt frecuentate de 140 elevĭ.

Sunt 6 bisericĭ, deservite de 4 preoţĭ, 4 cîntăreţĭ şi 3 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Dumitru. Cea mai frumoasă e acea din Valea-Vieĭ.

E reşedinţa sub-prefecturei plaiuluĭ Buzăŭ. Are o staţiune telegrafo-poştală, înfiinţată la 26 Aprilie 1873 şi al căruĭ venit pe 1896—97 a fost de leĭ 358,

bani 15; o judecătorie de ocol; 13 cîrciumi; 3 mori și 1 făcău.

Meseriași sunt: 2 lemnari, 1 tîmplar, 1 croitor, 3 cizmari, 3 fierari, 5 cojocari, 1 boiangiu, 5 brutari și 1 bărbier.

Comerciul constă în desfacerea țuicei și a vitelor și transporturi.

Tîrguri are: la 1 Ianuarie, 30 Ianuarie, la Sf. Teodor, la Ispas, 15 August, 26 Octombrie și 8 Noembrie.

Căi de comunicație: șoseaua Buzău-Frontieră, care o străbate în lung, precum și mai multe drumuri naturale.

Vite: 318 boi, 87 vaci, 54 viței, 5 bivolițe, 31 cai, 17 iepe, 9 mînji, 1200 oi, 318 capre și 472 porci.

Stupi cu albine: 32.

Budgetul comunei e de 4445 lei, 69 bani.

Comuna e vechie și la începutul secolului al XIX-lea se găsește menționată ca reședință a vătafului de plaiu. Din cătunele cari o compun, cele mai vechi sunt: Pătîrlagi, Valea-Viei, Pămînteni, Valea-Viei-Ungureni și Fundăturile.

Loc istoric are fortificația Cetățeaua, în jurul căreia s'a dat o luptă în 1821, între Turci și Eteriști.

Pătîrlagi, *cătun* de reședință al com. Pătîrlagi, jud. Buzău, cu 600 locuitori și 150 case. Se sub-divide în Pătîrlagi-d.-j. și Pătîrlagi-d.-s.

Pătlăgeanca, *sat,* în jud. și pl. Tulcea, cătunul comunei Satul-Nou, așezat pe malul drept al brațului Chilia, la 16 kil. spre S.-V. de reședință. Are o întindere de 1800 hect., din cari 12 hect. ocupate de vatra satului. Populația, lipovană, este de 25 familii, sau 112 suflete, din cari 23 contribuabili.

Pămîntul este, în cea mai mare parte, acoperit cu bălți și stufuri. Locuitorii se ocupă mai mult cu pescuitul.

Prin sat trece drumul comunal Tulcea-Satul-Nou.

Pătlăgeanca, *ostrov,* din delta Dunării, jud. Tulcea, situat în partea V. a ei, în cea N. a pl. Tulcea și cea S.-E. a com. Satu-Nou. Este coprins între brațele Chilia, Tulcea și gîrla Pătlăgeanca. Face parte dintr' un ostrov mai mare numit Ciatal. In partea S.-V. a lui se află așezat satul Pătlăgeanca. Are o întindere de 800 hect., din care mai mult de jumătate acoperite cu stuf, restul cu grinduri și locuri cultivabile.

Pătlăgeanca, *pichet* românesc, pe malul drept al brațului Chilia, în partea N. a jud. și plășei Tulcea și în cea V. a com. Satul-Nou, lîngă cătunul Pătlăgeanca, așezat pe o înălțime de 25 m.

Pătlăgeanca, *grind,* sau loc ridicat deasupra stufului înconjurător, jud. Tulcea, situat în partea N. a plășei Tulcea, și cea S.-V. a comunei Satul-Nou; așezat dealungul brațului Chilia, pe malul său drept, în forma unei bande lungi, are o întindere de 250 hect.; pe el e așezat satul Pătlăgeanca și pichetul cu același nume.

Pătlăgeanca, *gîrlă,* în partea N. a jud. și plășei Tulcea și cea S.-E. a comunei Satul-Nou; se desface din brațul Tulcea; se întinde spre N., curgînd alături cu drumul comunal Tulcea Satul-Nou; primește apele lacului Roșul și Ghide, și se varsă în brațul Chilia, lîngă satul Ciatal-Chioi, după 8 kil. de curs; închide între dînsa și Dunăre ostrovul Pătlăgeanca.

Pătrana, *sat,* compus din tîrlele Alexe și Jipa, din com. Nazîrul, jud. Brăila, la 2 kil. spre S. de comună. Suprafața vetrei satului e de 8 hect., cu o populație de 56 locuitori.

Vite: 272 vite mari cornute, 50 cai, 70 oi și 40 rîmători.

Pătrașcu (Măgura-lui-), *măgură,* la N.-V. cătunului Muți, pl. Tîrgului, jud. Teleorman; are o înălțime cam de 60 m. și o periferie de 150; este una din măgurile mari din plasă.

Pătrașcu (Movila-lui-), *movilă,* jud. Tulcea, așezată pe un vîrf înalt al dealului Carcaman-Bair, în partea N. a plășei Babadag, și cea E. a comunei rurale Alibei-Chioi; prin ea trec trei hotare ale satelor Alibei-Chioi, Trestenicul și Nalbant; este naturală și acoperită cu verdeață; are o înălțime de 170 m., dominînd drumul comunal Alibei-Chioi-Nalbant, ce trece pe lîngă ea.

Pătrașul, *pîriă,* pe moșia Probotești, com. Tîrnăuca, plasa Herța, jud. Dorohoiu.

Pătrășcana, *gîrlă,* jud. Tecuciu, în partea de E. a dealului Gohorul. Se desface din riul Bîrladul și se varsă tot într'însul.

Pătrășcani, *sat,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, situat pe pîriul Păltinata, la 2 kil. de satul Rîpile.

Are o populație de 285 suflete; o biserică, deservită de 2 cîntăreți, clădită de Ștefan Rosetti, la 1820; 2 cîrciumi.

Vite: 7 cai, 176 vite mari

cornute, 65 porcĭ și 63 capre.

Pătrășcani, *cătun,* în jud. Putna, pl. Șușița, com. Bătinești, situat în cîmpia ce pleacă de la Țifești și merge până în Siret. E situat mai la vale de Bătinești.

Pătrășcani, *sătuc.* Vezĭ Lipova-Răzeși, sat, pl. Racova, județul Vasluiŭ.

Pătrășcani, *moșie,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Ripile, care aparține caseĭ răposatuluĭ Alex. Hepites.

Pătrășcani, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Ripile, proprietatea caseĭ răposatuluĭ D. Al. Hepites. Este foioasă, are o întindere de 515 hect. și este supusă regimuluĭ silvic.

Pătroaia, *pădure* particulară, situată pe moșia Dudești, com. Dudești, plasa Dîmbovița, jud. Ilfov, supusă regimuluĭ silvic pentru că cade în linia de centură a forturilor din jurul capitaleĭ.

Pătrulești, *sat,* cu 26 familiĭ, jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Vitomirești-Trepteni.

Pătrunsa, *fost schit,* în jud. Vilcea, com. Bărbătești, plaiul Horezul, fondat de Clement Episcop, la anul 1777, și în urmă făcut din noŭ în alt loc de Postelnicul Dumitru, Protopopul Petrariu și Postelnicul Ion Bărbătescu.

Pătrunsa, *izvor,* jud. Vilcea, care, împreună cu izvoarele Bulzul și Tisa, formează rîul Otăsăul.

Pătulele, *com. rur.* și *sat,* jud. Mehedinți, pl. Blahnița, la 45 kil. de orașul T.-Severin. E situată pe un loc șes, mărginindu-se: la E. cu com. Bucura; la S., cu comunele Gruia, Pristolul și Gîrla-Mare; la S.-E., cu comunele Cujmirul-Vînători, Punghia și Recea; la V., cu comunele Izvoarele; la N. cu comunele Vînjulețul și Ciorobeni.

Satul formează com. cu satul Buhetul și mahalaua Poiana-Cioareĭ, numită și Bănățeni.

Are o populație de 4050 locuitorĭ, din carĭ 618 contribuabilĭ, locuind în 700 case; 2 bisericĭ, deservite de 4 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, condusă de 1 învățător, frecuentată de 70 elevĭ; 4 circiumĭ.

E udată de apa Blahnița. Are un pămînt parte fertil și parte nisipos și plantat cu salcimĭ.

Locuitorĭi posedă: 200 pluguri, 408 care cu boĭ, 86 căruțe cu caĭ; 280 stupi.

In această comună sunt mai multe șosele, dintre care una o leagă cu comunele Cioroboreni, Rogova și Turnul-Severin.

Numărul vitelor este de 6400: 2100 vite marĭ cornute, 2500 oĭ, 240 caĭ și 1560 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 14001 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 10656 leĭ.

Localităț de însemnat sunt: dealul numit Coasta-Lasculuĭ, platoul Poiana-Cioareĭ, șesul Cotul-Bucureĭ și valea Mușcea pe care se află mai multe bălțĭ cu stufurĭ, formate din înfundăturile apeĭ Blahnița.

Prin com. trece pîrîul Blahnița, care se înfundă în balta numită Rotunda din comuna Dănciul. Aci se află și un zăton, la locul numit Gura-Cotuluĭ, făcut pentru oprirea apeĭ, care să serve pentru adăparea vitelor în timpul de vară, cînd pîrîul Blahnița seacă.

Se fac aci 2 bîlciurĭ anuale: unul la I-a Duminică din luna Martie și altul la Rusaliĭ, ținînd fie-care cîte 5 zile și în care se fac vînzărĭ bune.

Pătulești, *sat,* jud. Argeș, plasa Pitești, făcînd parte din com. rur. Bradul-d.-j.

Pătulul-Șindrilit, *sat,* jud. Argeș, pl. Gălășești, făcînd parte din com. rur. Rătești-Furdueștĭ.

Pătululuĭ (Vilceaua-), *pîrîu,* jud. Mușcel; izvorește de sub piscul numit Ciomagul, com. Birzești, plasa Argeșelul; trece printre ulița Poduluĭ și a Voiculeștilor și se varsă în rîul Argeșelul, pe malul sting.

Pătululuĭ (Valea-), *vale,* jud. Mușcel, pl. Argeșelul, se varsă în rîul Argeșelul, pe teritoriul comuneĭ Davidești.

Pățești, *com. rur.,* jud. Putna, pl. Girlele.

Cătunele ce formează com. sunt așezate unul lîngă altul, pe malul sting al Milcovuluĭ, între Focșani și Odobești.

Distanța comuneĭ de sub-prefectura plășeĭ e de $3\frac{1}{2}$ kil., iar de capitala județuluĭ, de $7\frac{1}{2}$ kilometri.

In deosebĭ de Milcovul, com. e udată de Gîrla-Morilor și canalul Căcaina. Pămîntul de lîngă malul Milcovuluĭ este pietros; cel pe care sunt sădite viile e nisipos și acel unde se fac arăturile e lutos.

Se compune din cătunele: Botești, Florești, Gugești, Pănticești, Pățești (unde e și primăria comuneĭ) și Slobozia-Vidrașcu.

Are o populație de 453 familiĭ, saŭ 1592 suflete; 2 bisericĭ parohiale, una în cătunul Botești, cu

hramul Adormirea și a doua cu hramul Sf. Ilie în cât. Florești; 3 biserici filiale, una în Botești, cu hramul Sf. Ilie, (parohia Botești), a doua cu hramul Sf. Gheorghe în Pățești (parohia Botești) și a treia în cătunul Slobozia (parohia Florești); o școală mixtă, în Botești, frecuentată de 73 elevi.

Budgetul comunei e la venituri de 12843,06 lei și la cheltueli, de 12822,81 lei.

Locuitorii posedă: 7 pluguri de lemn, 4 pluguri de fier, 1 grapă de fier, 3 rariță, 4 mori de apă; 310 boi, 189 vaci, 55 cai, 373 oi, 8 capre și 50 porci.

Viea se cultivă pe o întindere de 720 hect.

Comerciul se exercită de 13 circiumari.

Pățești, *sat*, jud. Argeș, pl. Loviștea, pendinte de com. rur. Șerbănești, și udat de pîrîul cu același nume. Are o populație de 150 locuitori și o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Pățești, *cătun*, jud. Putna, pl. Gîrlele, com. cu același nume, situat pe șoseaua Focșani-Odobești, la 2 ore de Focșani și pe malul Milcovului.

Are o biserică filială, cu hramul Sf. Gheorghe (parohia Botești).

Moșia aparține mai înainte familiei Danu.

De aci se trage familia Catargiu, curgători din Toader Catargiu și Sanda Catargioae, din satul Crucea.

O ramură din familia Negruzzi, familie de mazili, se trage de aci.

Pățești, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Putna, plasa Gîrlele, cătunul Pățești, pe linia Focșani-Odobești, pusă în circulație la 22 Sept. 1895. Se află între stațiile Focșani (5.5 kil.) și Odobești (5.2 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mării e de 97m,31. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 18394 lei, 25 bani.

Păuleasa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Zărnești-Cacaleți, jud. și pl. Argeșului.

Păuleasa, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Marginea, pendinte de com. Frumoasa. Are o populație de 419 suflete, din carî 79 contribuabilî.

Păuleasa, *moșie* a statuluĭ, jud. Teleorman, pl. Marginea, în întindere de 1286 hect., din carî 50 hect. pădure. O treime din moșie s'a vîndut în loturî la locuitorî.

Păuleasca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mircești, jud. Mușcel, pl. Rîul-Doamnei.

Păuleasca, *proprietate* a statuluĭ, jud. Argeș. (Vezĭ Bădiceni).

Păuleni, *sat*, în jud. Iași, pl. Turia, com. Roșcani, la N. de satul Rădeni, cu care formează un trup. Are o suprafață de 716 hect. și o populație de 85 familiĭ, saŭ 302 suflete.

Locuitorii posedă: 318 vite mari cornute, 33 cai, 798 oi și 45 rîmători.

Păuleni, *pîrîŭ*, jud. Iași, pl. Turia, com. Roșcani; izvorește de sub dealul Păuleni; trece prin satul cu același nume, și se varsă în iazul Păuleni.

Păulești, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Tîrgușorul, situată pe dealul Păulești, lîngă pîrîul Dîmbul, la 6 kil. de capitala județuluĭ și la 8 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 2 cătune: Păulești și Găgeni, cu o populație de 1066 locuitorĭ, din carĭ 170 contribuabilĭ, locuind în 239 case.

Are 3 biserici: două în Păulești (una fondată la 1887, și alta foarte vechie, ce servește azĭ la cimitirul comunei), și a treia în cât. Găgeni, reparată în anul 1888, tus-trele deservite de 2 preoțĭ.

Maloritatea locuitorilor sunt moșneni. 30 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiile d-lor G. Gr. Cantacuzino, Gabrielescu, Caracaș și a statuluĭ, dîndu-li-se 92 hect. Eĭ posedă: 23 caĭ, 17 iepe, 326 boĭ, 127 vacĭ, 585 oĭ, 8 bivolĭ și 129 porcĭ.

Școala există în comună de la 1859, și e frecuentată de 44 băeți și 14 fete.

Toată comuna are o suprafață de 902 hect.

Stupĭ, cu albine sunt 100.

Dintre pomĭ roditorĭ sunt: merĭ, perĭ, duzĭ, cireșĭ și nucĭ.

Comerciul se exercită în comună de 5 circiumarĭ.

Budgetul comunei e la venitur și la cheltueli de 2424 leĭ.

O șosea comunală și una vecinală înlesnește comunicația cu comunele: Ploeștĭ, Păulești și Țintea.

E brăzdată de dealul Păulești în partea de N.-E. și udată la V. de pîrîul Dîmbul și de văile Fetica și Strîmba.

Păulești, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Vrancea, situată într'un ogaș prin care trece pîrîul Fundătura și la marginea satuluĭ Spinești, la 30 kil. de sub-prefectura pl. și la 57 kil. de capitala județuluĭ.

E udată de rîul Putna, de pîraiele Cozia și Văsuiul și de pîrîașele Țiganul, Lespezile, Tîșița, Porcul, Fundătura și Hăulișca.

Se compune din cătunele Cozia, Hăulișca și Păulești, unde e și primăria comunei.

Are o populație de 393 familii, saŭ 1671 suflete, locuind în 402 case; o biserică parohială, cu hramul S-ții Voevozi, în cătunul Păulești, una filială, cu hramul Sf. Ion Botezătorul în Cozia și una filială, cu hramul S-ții Voevozi, în Hăulișca; o școală mixtă, frecuentată de 29 copii.

Budgetul comunei e la venituri de 4186,25 lei și la cheltueli, de 4098,99 lei.

Locuitorii posedă: 52 pluguri de lemn, 1 plug de fier, 5 mori de apă; 644 boi, 430 vaci, 150 cai, 3450 oi, 210 capre și 150 porci.

Sunt în comună: 4 comercianți de băuturi spirtoase, 2 fierari, 2 rotari, 1 pivă și 20 herăstrae.

Locuitorii se ocupă mai mult cu păstoritul oilor și cu lucrul la herăstrae.

Păulești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Păulești, pl. Tîrgușorul, jud. Prahova. Are o populație de 605 locuitori. Aci e reședința comunei, școala și o biserică parohială.

Păulești, *cătun*, jud. Putna, pl. Vrancea, com. cu același nume, așezat într'un ogaș prin care trece pîrîul Fîndătura ce dă în Leodova și la marginea satului Spinești.

Are o biserică parohială, cu hramul S-ții Voevozi; o școală mixtă, frecuentată de 29 copii.

Păulești, *deal*, în partea de E. a com. Păulești, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova, pe care se cultîva vii, iar acum se cultivă cereale, pentru-că viile s'aŭ distrus de filoxeră.

Păulești, *parohie*, în jud. Putna, pl. Vrancea, com. cu același nume. Are 1 biserică parohială, cu hramul S-ții Voevozi, în cătunul Păulești; 1 filială, cu hramul Sf. Ion Botezătorul, în Cozia; și 1 filială, cu hramul S-ții Voevozi, în Hăulișca.

Păulici, *vechiul nume al satului* Scăești, jud. Dolj, pl. Jiul d.-s., com. Scăești.

Păuneĭ (Dealul-), *deal*, jud. Mușcel, pl. Argeșelul, com. Voroveni, care desparte Valea-Albineĭ de Valea-lui-Faur.

Păunești, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Șușița, situată pe dealul ce începe de la Diocheți, la 36 kil. de capitala județului.

De la Caregna spre sat sunt două văi numite Valea-cu-Apă și Valea-Caselor, care trec prin mijlocul comunei.

Se compune din cătunele: Boul și Păinești (unde e și primăria comunei).

Are o populație de 940 familii, saŭ 3662 suflete, din carî 736 contribuabilî, locuind în 866 case; 2 biserici parohiale: una cu hramul Cuvioasa Paraschiva (parohia Păunești), alta cu hramul Sf. Gheorghe, ambele în cătunul Păunești; 1 biserică filială, cu hramul Sf. Nicolae, în cătunul Boul (parohia Păunești-Boul); 1 școală mixtă, frecuentată de 165 elevi, și 16 eleve.

Vite sunt: 460 boi, 312 vaci, 104 cai, 879 oi, 106 capre și 998 porci.

Industria și comerciul se practică de către 22 comercianți.

Budgetul com. e la venituri de 10323 lei și la cheltueli, de 10260,74 lei.

Se cultivă viea pe o întindere de 424 hect., de către 742 agricultori.

Sunt 137 stupi cu albine.

Păunești, *sat*, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, ținînd de com. rur. Godeanul; are 61 case situate pe un deal cu o poziție frumoasă.

Păunești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Ciomăgești, pl. Oltul d.-s., jud. Olt. Are o populație de 175 locuitori.

Păunești, *cătun*, în com. cu același nume, jud. Putna, pl. Șușița, așezat pe dealul ce începe de la Diocheți.

Are 2 biserici parohiale, una cu hramul Cuvioasa Paraschiva și a doua, cu hramul Sf. Gheorghe; 1 școală mixtă, frecuentată de 165 băeți, și 16 fete.

Păunești, *parohie*, în jud. Putna, com. cu același nume, avînd 1 biserică parohială, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, în cătunul Păunești.

Păunești, *pădure* a statului, în întindere de 360 fălci, jud. Putna. Vezi Bilca-Păunești.

Păunești-Birnova, *pădure* a statului, în întindere de 514 hect., jud. Putna.

Păunești-Boul, *parohie*, în jud. Putna, com. Păunești, avînd 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe, în Păunești și 1 filială, cu hramul Sf. Nicolae, în cătunul Boul.

Păunul, *sat*, jud. Botoșani, pl. Ștefănești, în dreapta Bașeului, pe loc șes, în partea de S. a com. Brăteni, cu o suprafață de 289 hect. și o populație de 74 familii, saŭ 230 suflete, din carî 51 contribuabilî.

Are o biserică.

Locuitorii posedă: 10 boi și vaci, 30 cai, 50 oi, 28 porci; 4 stupi.

Păunul, *sat*, jud. Iași, așezat pe podișul cu același nume, având o suprafață de 2682 hect. și o populație de 62 familii, sau 346 locuitori, ocupîndu-se cu scoaterea pietrei, fabricarea varului și cărăușia.

Are o biserică, zidită de piatră în anul 1812, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Locuitorii posedă: 182 vite mari cornute, 25 oi, 45 cai și 54 rîmători.

Păunul, *deal*, jud. Iași, pl. Codrul; se întinde de la V. spre E.; face hotarul dintre comunele: Buciumi, Tomești și Poeni; partea de mijloc se numește Vulturul; pe coastele lui sunt multe cariere de piatră, vii și livezi; partea despre E., e acoperită de Pădurea-Poenilor.

Păușa, *sat*, jud. Argeș, pl. Loviștea, com. rur. Jiblea, pe malul stîng al Oltului. Are o populație de 175 locuitori și o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Păușești, *com. rur.*, jud. Iași, în partea de E. a plășei Cîrligătura și în hotar cu pl. Stavnicul. Teritoriul său este accidentat, prezintînd în partea despre V. dealuri mari cu păduri, în partea de N., dealuri acoperite cu vii și livezi, iar în partea despre S.-V., șesuri acoperite cu cereale, fînețe și imașe.

Este formată din satele: Păușești, Dumești, Hoisești, Căcărăzeni, Butulucul, Holmul, Scobălțeni, Chilișoaia și Frumușelele, pe o suprafață de 18064 hect., cu o populație de 528 familii, sau 2497 suflete.

Are 5 biserici, deservite de 3 preoți, 3 cîntăreți și 4 eclesiarhi; 3 școale mixte, conduse de 3 învățători și frecuentate de 96 copii; o fabrică de teracotă; 6 mori pe apă și 2 cu aburi.

Din păduri, se exploatează lemne cu care se face comerciu și cu străinătatea.

Vite: 2116 vite mari cornute, 228 cai, 2915 oi și 452 rîmători.

Budgetul com. e de 16046 lei la venituri și de 15808 lei, 56 bani, la cheltueli.

Păușești, *sat*, în centrul com. Păușești, jud. Iași, pl. Cîrligătura, situat pe dealul Păușești.

Suprafața teritoriului e de 6721 hect., pe care se află și o pădure mare.

Are o populație de 146 fam., sau 631 suflete; o școală mixtă, înființată la 1865, frecuentată de 33 elevi; o biserică, în mijlocul satului, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh; 1 moară de aburi și 1 de apă.

Vite: 450 vite mari cornute, 275 oi, 42 cai și 39 rîmători.

Păușești, sau **Liești-Miclescului**, *mahala*, din com. Liești, jud. Tecuciu.

Păușești, *deal*, jud. Iași, ramificare a Dealului-Mare; se întinde de la S. la N., terminîndu-se în valea văzului cu același nume; pe capătul de N. se află satul Păușești.

Păușești, *vaz*, în jud. Iași, pl. Cîrligătura, satul Păușești, la capătul de N. al dealului; are o moară pe el.

Păușești-Măglași, *com. rur.*, în jud. Vilcea, plaiul Cozia, compusă din 5 cătune: Coasta, Chicioara, Vlăduceni, Mosoroasa și Pietrari.

Primii locuitori au fost măglași la sărăria Salinelor-Mari, de aceea s'a dat și comunei numele de Măglași.

E situată pe rîul Rîmnicul-Olănești și străbătută de mai multe văicelușe, la 7 kil. de capitala județului și la 4 de a plășei.

Are o populație de 1951 suflete, din cari 780 contribuabili, locuind în 962 case; 4 biserici: biserica Vlăduceni, fondată la 1744, de Onisifor Monah Vlăduceanu, Chicioara, fondată la 1780, de diaconul Ion Țeveleț, Coasta, fondată la 1829, de familia Ceaușului Ștefan și biserica din cătunul Pietrari, fondată la 1885 de Preotul Ion Dragomir și alții.

Școala datează în com. de la 1857 și e frecuentată de 172 copii.

Teritoriul com. ocupă o suprafață de 2500 hect.

Locuitorii, pe lîngă agricultură, se ocupă și cu rogojinăria, olăria, cizmăria, tîmplăria și dulgheria.

Vite: 68 cai, 400 boi, 570 vaci, 268 capre și 300 oi.

Locuitorii sunt moșneni. Ei posedă 150 stupi cu albine.

Pe rîul Rîmnicul-Olănești, în raionul comunei, sunt 8 mori.

Pe valea Pietroși se află cariere de piatră pentru construcții, care se transportă în punctele cele mai depărtate ale țării.

Dintre pomi roditori sunt: meri, peri, nuci și cireși.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 3000 lei anual.

Șoseaua Rîmnicul-Olănești înlesnește comunicația spre Rîmnic, prin com. Vlădești, și spre Olănești, prin com. Sărăcinești; o șosea duce spre Craiova, una spre Titireciul și alta spre Bogdănești.

E brăzdată de dealurile: Coasta, Chicioara și Muscelul și udată de văile: Brădetul, De-Casă

Pietroși, Luncași, Răcorelelor, Coșeri și Humeĭ, precum și de rîul Rîmnicul, care o străbate prin centru și în care se varsă văile menționate mai sus.

Se mărginește cu comunele: Ocna, Vlădești, Bogdănești, Olănești, Sărăcinești, Smeurătul, Bunești și Titireciul.

Păușești-Otăsăul, *com. rur.*, în jud. Vîlcea, pl. Ocolul, formată din 4 cătune: Ursărești, Tîlvîci, Văleni și Bărcanele.

E situată pe valea Otăsăului, la 20 kil. de capitala județului și la 25 kil. de a plaiului.

Are o populație de 1516 suflete, din carĭ 346 contribuabilĭ, locuind în 346 case; 3 bisericĭ: una în cât. Ursărești, începută în 1854 și terminată în 1856, a doua în cât. Tîlvici, fondată la 1833 și reparată la 1845, și a treia în cât. Văleni, refăcută la 1868; o școală frecuentată de 124 copiĭ.

Meseriași sunt: 1 timplar, 6 dulgherĭ și 4 fierarĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 60 caĭ, 600 boĭ, 400 vacĭ și 800 porcĭ.

Pe rîul Otăsăul, în raionul comuneĭ, sunt 4 morĭ de măcinat.

Locuitorĭĭ sunt moșneni, afară de ceĭ din cât. Bărcanele, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, dîndu-li-se 136 hect. pe moșia Bărcanele a statului.

In cât. Ursănești se văd niște ruine vechĭ.

In raionul com. sunt mai multe izvoare cu apă minerală.

In anĭĭ rodnicĭ se fabrică aci până la 17000 decalitrĭ țuică.

Suprafața teritoriuluĭ com. e de 1000 hect., cu izlaz cu tot.

Are două șosele: a Otăsăuluĭ, ce înlesnește comunicația cu com. Șerbănești și Pietrĭ și șoseaua Hința, ce înlesnește comunicația cu com. Govora.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 2000 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Hința, Dumbrăvița, Chiceaua, și udată de văile: Valea-Mare și a-Florești lor, afară de rîul Otăsăul.

Păușești-Otăsăul, *deal*, în raionul comuneĭ cu același nume, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, pe care se cultivă 11 hect., 50 arĭĭ vie.

Păvăloaia, *deal*, la S. de com. Morunglavul, jud. Romanați, pl. Olțețul-Oltul-d.-s., între rîurile Burluiul și Corneșul, cu o altitudine de 195 m. d'asupra nivelului Mărĭĭ.

Păvăloiul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bărăști-de-Vede, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s. Cade în partea de S. a cât. Bărăști, nu departe de rîul Vedița. Are o populație de 470 locuitorĭ.

Pecela, *pîrîaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa; izvorește din ramurile munților Porfirul (coastele despre N.) și se varsă pe stînga pîr. Iapa, între pîrîul Minza și pîrîul Jabolanul.

Peceneaga, *vale*, jud. Buzăŭ, ce-și ia naștere din muntele Bisoca, de la peștera Piatra-Cățeleĭ. Udă în lung com. Sărulești, unde primește izvoarele: Foltea, Cărătnăul, Goicelul, Valea-Largă, Valea-Stîncĭ, ș. a.; intră pe teritoriul com. Vintilă-Vodă și se varsă în rîul Slănicul, în dreptul morĭĭ Picleanu. Apa sa e sărată, conținînd și alte elemente în disoluție, între care și păcură.

Peceneaga cu Mucuroaia, *păduri*, pendinte de com. Ciacîrul, pl. Balta, jud. Brăila. Se mărginesc: la E., cu Dunărea-Măcinului; la V., cu lacul Mucuroala; la N. și S., cu Cîmpul.

Aŭ o suprafață de 125 hect., populată cu sălciĭ.

Pechia, *com. rur.*, jud. Covurluiŭ, reședința plășeĭ Siretul, la 30 kil. de Galați, așezată pe valea pîrîuluĭ Suhuluiul, care o străbate prin mijloc.

Se mărginește: la E. cu teritoriul com. Frumușița și Șivița; la S., cu Sl. Conachi; la V., cu Minjina și la N., cu Cuca (cât. Oasele).

Se compune din două cătune: Tîrgul-Pechia și Satul-Pechia, care până la 1887 formaŭ comune deosebite. Satul e format din foștĭ clăcașĭ împroprietăriți la 1864, iar tîrgul, din plugarĭ, negustorĭ și meseriașĭ.

Are o populație de 571 familiĭ, saŭ 2295 suflete, din carĭ 440 contribuabilĭ, locuind în 479 case și 39 bordee; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, formînd o parohie, cu 1 preot paroh, 2 preoți ajutorĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, frecuentată de 137 copiĭ și condusă de 2 învățătorĭ și 1 învățătoare; 24 circiumĭ și 8 prăvăliĭ cu diferite lucrurĭ.

Vite: 12 taurĭ, 1011 boĭ, 694 vacĭ, 179 juncĭ, 114 junicĭ, 60 gonitorĭ, 51 gonitoare, 216 mînzațĭ, 133 mînzate, 47 viețĭ, 2 armăsarĭ, 151 iepe, 343 caĭ, 2 asinĭ, 156 berbecĭ, 3824 oĭ și 43 capre.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ e de 10044 hect., din care 6778 hect., 30 arĭĭ arabile, 3023 hect. imaș și 143 hect. pădure.

In jurul com. se află frumoase viĭ, pe o întindere de 72 hect., pe lîngă care se găsesc plantațiĭ de salcîmĭ și plopĭ.

Intreaga moșie aparținea în vechime prințuluĭ Alexandru Mo-

ruzzi, ce-i zicea din această cauză şi Pechianul. In urmă s'a împărţit prin vînzare la mai mulţi. Astă-zi, din vechia moşie s'aŭ format următoarele proprietăţi mari: Pechia (Lozova), trupul din Pechia, saŭ Odaia-Maria, Odaia-Lupa, Cioara-Elena şi Oticul, osebit de alte trupuri mai mici.

In Pechia, pe lîngă cancelaria sub-prefecturei, se mai află: o judecătorie de pace, care are în jurisdicţiunea sa comunele: Pechia, Cudalbi, Mînjina, Băleni, Măcişeni, Cuca, Sl.-Conachi, Piscul, Independenţa, Şivita, Frumuşiţa, Folteşti, Bujorul, Firţăneşti, Măstăcani şi Vlădeşti; un spital judeţean cu 15—20 paturi, clădit în 1890, pe locul dăruit de soţii Paraschiv şi Maria Vasiliu, proprietarî al unui trup însemnat din moşia Pechia; un biuroŭ telegrafo-poştal, înfiinţat la 5 Noembrie 1888 şi al căruĭ venit pe 1896—97 a fost de leĭ 3941; garnizona uneĭ companiĭ a reg. de Siret, şi reşedinţa mediculuĭ plăşeĭ.

Locuitoriĭ posedă: 160 pluguri, 12 maşinĭ agricole şi 3 morĭ cu aburi.

Budgetul com. e la venituri de 16337 leĭ şi la cheltueli, de 15071 leĭ.

Locurĭ mai însemnate sunt: Memeşul şi Cetăţuia.

Intrarea în Pechia se face prin o tăetură de deal, pe unde trece şoseaua judeţeană Galaţi-Pechia-Tecuciŭ.

Pechia, *tîrguşor* şi reşedinţa comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ. Are o populaţie de 120 fam., compusă din plugarĭ, comercianţi şi meseriaşi.

E situat pe $7^1/_2$ fălcĭ ale fostuluĭ proprietar al moşieĭ Pechia, prinţul A. Moruzzi, în temeiul unuĭ act de învoire reînoit în 1858 pe 30 de anĭ şi care a expirat la 23 Aprilie 1888, fără a mai fi reînfiinţat. In virtutea acestuĭ act, locuitoriĭ tîrgoveţi plăteaŭ nişte taxe anumite; de la 1888 însă taxele nu se mai percep. Vezĭ Pechia, com. rur.

Pechia, *sat,* alăturĭ de tîrguşorul cu acelaşĭ nume, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Pechia. Are o populaţie de 450 familiĭ. Locuitoriĭ sunt foştĭ clăcaşĭ, împroprietăriţĭ la 1864. Vatra satuluĭ are o întindere de 40 fălcĭ, 24 prj. Vezĭ Pechia, com. rur.

Pechia, saŭ **Lozova,** *moşie* particulară, de 3102 hect., în com. cu acelaşĭ nume, pl Siretul, jud. Covurluiŭ.

Pechiĭ (Valea-), *vale,* jud. Muşcel; izvoreşte de pe teritoriul pădureĭ Gradiştea, proprietatea statuluĭ, şi se varsă în Riul-Tîrguluĭ, pe malul stîng, după ce udă com. Schitul-Goleşti, din pl. Riurile.

Pegeni, *com. rur.,* jud. Gorj, pl. Gilortuluĭ, la S. com. Hurezani-d.-s., formată din cătunele: Golumbeni-d.-s., Plopul şi Pegeni.

E situată pe loc şes, coastă şi vălcele, pe malul stîng al riuluĭ Amaradia, şi are o suprafaţă de 650 hect., din carĭ: 237 hect. pădure, 331 hect. arabile, 146 hect. fineţe, 10 hect. livezĭ de prunĭ, 5 hect. vie şi 21 hect. izlaz.

Are o populaţie de 114 familiĭ, saŭ 390 suflete, din carĭ 104 contribuabilĭ; o biserică de lemn, refăcută de locuitorĭ la 1852, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 29 copiĭ şi condusă de un învăţător.

Loc. parte sunt moşneni, iar parte s'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864. Eĭ posedă: 37 pluguri, 45 care cu boĭ, 13 căruţe cu caĭ; 239 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 327 oĭ, 40 capre şi 51 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la venituri de 698 leĭ, 56 banĭ şi la cheltueli, de 680 leĭ, 51 banĭ.

Comunicaţia în com. se face prin şoseaua vecinală, care o leagă la N. cu com. Hurezani-d.-s., iar la S., cu Căpreni, din jud. Dolj.

Pegeni, *cătun* de reşedinţă al com. cu acelaşĭ nume, pl. Gilortul, jud. Gorj, situat la S. com. Hurezani-d.-s., pe loc şes.

Are o suprafaţă de 327 hect., din carĭ 120 hect. pădure, 109 hect. arabile, 84 hect. fineţe, 5 hect. livezĭ de prunĭ, 3 hect. vie şi 6 hect. izlaz.

Are o populaţie de 43 familiĭ, saŭ 150 suflete, din carĭ 43 contribuabilĭ; o şcoală mixtă, cu un învăţător şi 20 copiĭ; o biserică de lemn, refăcută de locuitorĭ la 1852.

Locuitoriĭ sunt moşneni şi posedă: 15 pluguri, 25 care cu boĭ, 1 căruţă cu caĭ, 90 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 140 oĭ, 15 capre şi 20 rîmătorĭ.

Peicani, *sat,* în centrul com. Găgeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, situat pe şes, în stînga pîrîuluĭ Elanul. Are o suprafaţă de 773 hect., proprietatea locuitorilor, şi o populaţie de 43 familiĭ, saŭ 205 locuitorĭ, din carĭ 43 contribuabilĭ.

Pelendava, *ruine de cetate romană,* jud. Dolj. Vezĭ comuna Bădeşti.

Peleş (Castelul-), *reşedinţa de vară a Familiei Regale,* situată

pe teritoriul comunei urbane Sinaia, jud. Prahova.

Situația. – Castelul este situat într'una din cele mai încîntătoare poziții ale Carpaților, la cîți-va metri în sus de mănăstirea Sinaia, într'o luncă în formă de amfiteatru, înconjurată de munți stîncoși, acoperiți de brazi secolari pînă la o mare înălțime, de unde se ridică vîrfurî pleșuve.

Valea se chiamă Prahova (scrie d. Louis Bachelin, bibliotecarul M. S. Regelui, din a cărui lucrare împrumutăm amănuntele despre Castelul Peleș), după rîul care curge d'adreptul din munte, aci vijelios, aci cuminte, azi răzvrătit, mîine liniștit. Numai îl vezi și ghicești îndată că poate, cînd vrea, să ia cu el podurile cele mai tari și malurile cele mai zdravene. Curge pe o albie largă de pietre, ca al șipotelor din Alpi. De amîndouă părțile, se reped spre el pîraie și pîrîiașe spumoase care vin din depărtarea albastră a piscurilor, orî căzînd din stîncă. Dincolo de livezile care covoresc piciorul munteluî, clinurile sunt pline de păduri de brazi și de fagi. La vîrfurî, lanțul de munți e știrbit și stîncos, orî une-orî rotund și acoperit cu iarbă deasă, unde excursioniștii pot culege multe specimene de floră alpestră. Pe înălțimele acestea își pasc păstorii turmele de oi, pe care toamna le coboară la cîmp.

Pe alocurea, printre surpăturile vîrfurilor și găurile strîmtorilor negre, căcî ne aflăm în mijlocul Carpaților înalți, se văd grămezi albe de zăpadă care nu se topesc nicî o dată.

Sinaia e situată în partea cea mai despre V. a văii Prahoveî și locul unde e castelul e neîndoios unul dintre cele mai sălbatice și poetice, cu vîrfurile înalte ale Bucegilor dimprejurul luî, cu pădurile adîncî și cu torentul de spumă al Peleșuluî, care curge cu zgomot. Nicăerî nu găsești aer mai curat și apă mai rece de cît în colțul acesta de munte, nicăerî în bătrîna Europă, nu găsești ca aicî o locuință cu totul modernă, ascunsă în umbra nemăsuratelor pădurî virgine, pe care nu le-a atins nimenî, unde, de veacurî, brazii uriașî cad de bătrînețe unul peste altul și zac acoperiți de mușchiu.

Arhitectura. – In locul acesta format din contraste trebuia o construcție cu liniî rupte și capriționse.

Sfătuit de un simțimînt foarte just al pitoresculuî localnic, Regele Carol a dat ideia unuî plan cu liniî verticale, mai în armonie cu ale peizajuluî din prejur și a comandat arhitectuluî să se inspire de renașterea germană; dar turnul care se înalță în colțul castelului este pacinic și nu amenințător ca cele de pe vremea feudalității războinice și nu produce efectul posomorît al turnurilor cenușii vechî ale vechilor cetățî. E decorativ, înainte de toate, cu ferestre marî, cu galeriî încîntătoare, pe cîte-șî patru laturi, cu grilaje grațioase de fier făurit ca podoabă pe la ferestre.

Înăuntru se află saloane minunate și apartamente luxoase. Acoperișul înalt, cu mansarde și cu ferestruî cu forme elegante, dă reședințeî regale un caracter de «home» intim și familiar și o ferește de căldură și de frig cu mantalele luî de placă neagră și roșie.

Dar ceea ce te izbește chiar de afară, e fericita întrebuințare a lemnuluî. Pridvoarele care leagă din stîlp trupurile de căpetenie ale clădireî, galeriile svelte, atîrnate ca niște punți la etajele turnurilor și turnuleților; lemnăriile lucrate frumos «à jour»; grinzile care se vădesc în ziduri; totalul arhitecturei acesteia dă castelului, prin ușurința sa, o înfățișare țărănească și simplă, care place cu atît mai mult cu cît e mai potrivită cu poezia muntoasă a loculuî.

Așa dar, reședința din Carpați e tot de o dată seniorială modernă, monumentală și fantezistă. Să mai adăugăm că se ridică pe o temelie zdravănă, ast-fel că simțî strînse la un loc, cînd vezî acest castel, puterea și grația, plăcutul și folositorul.

Execuția lucrărilor. – Lucrările pregătitoare pentru clădirea Castelului începură în a. 1873. D. Doderer, profesor la școala politecnică din Viena făcu planurile, iar o comisie compusă din d-niî Ludovic Basset, secretar particular al Monarhuluî și Stöhr, sculptorul Curțiî, redijară un memoriu de materialele necesare ce trebuiaŭ pentru clădirea castelului.

Atuncî începură lucrările. Se instalară herăstrae pe Prahova și pe Peleș, spre a da lemne de construcție; se deschiseră cariere în Bucegî ca să se scoată pietre; în valea Peleșuluî se construiră locuințe pentru maeștri, barace pentru lucrătorî, adăpoaste pentru materiale, cuptoare de var și cărămidăriî. Ast-fel se născu în cîte-va luni, în singurătatea sălbatică, un sat improvizat.

Vr'o treî, patru sute de lucrătorî săpaŭ, zideaŭ, nivelaŭ, ciopleaŭ piatra și lemnele, căcî nu era să se ridice numaî castelul, ci și să se înființeze o instalare de stil mare cu toate dependințele eî: grajdurî, corpurî de gardă, case pentru am-

ploiați, pavilion de vînătoare și parc pentru trăsurĭ.

Această d'intĭiŭ parte a construcției, bine înțeles, fu cea mai grea. Chiar oamenii cari se pricepeaŭ în aceste lucrurĭ, nu mai credeaŭ că vor izbuti să învingă elementele: pămîntul și apa care se împotriveaŭ frînelor.

Greutățile furĭ așa de marĭ în cît o dată toți crezură de trebuință să ceară părerea autorităților în această materie. O comisie de experți, compusă de oamenĭ tecnicĭ și de ingineri, examină din noŭ terenul.

Cu toate că părerea unora fu să se părăsească locul acesta primejdios și să se înceapă lucrarea aiurea, Regele, mai încrezător în mijloacele științeĭ moderne, nu se descurajă și lucrarea urmă. Izbînda de la urmă era să dea dreptate Suveranuluĭ.

Lucrările înaintară în așa chip, în cît în 1875 temelia castelului era sfîrșită de tot. In vremea aceasta și pavilionul de vînătoare fu acoperit și temelia grajdurilor pusă.

La 22 August, construcția era destul de înaintată spre a se face solemnitatea punereĭ pietreĭ.

In ziua aceea, dimineața fu minunată. După ce Altețele Lor merseră să asculte liturghia în biserica mănăstireĭ, precedați de cler și urmați de demnitariĭ Curții și aĭ Statuluĭ, se duseră la locul construcțieĭ. Aci se ridicase un umbrar frumos, împodobit cu steagurĭ și coroane. Un detașament de infanterie, cu muzica în frunte, sta în linie, în față.

Mulțimea se grămădise pe toate înălțimile dimprejur.

In afară de ceĭ patru sute de lucrătorĭ de la bina, maĭ veniseră mulțime de țăranĭ și țărance de prin împrejurimĭ, îmbrăcați în costume naționale, ale căror drăgălașe țesăturĭ contribuiră mult la strălucirea veselă a serbăreĭ. După ce preotul binecuvîntă zidul temelieĭ, zicînd rugăciunile obișnuite, d. Dimitrie Ghica citi actul de fundație următor, redactat în stilul și după formula tradițională a Țăreĭ:

CAROL I

Din grația lui Dumnezeŭ și prin voința națională, Domn al Romînilor,

La toți de față, și viitorĭ sănătate;

Astăzĭ, Duminică, la 10 August, 1875, Noĭ, Carol de Hohenzollern, Domn al Romînilor, în al treizecilea și șaselea an al nașterĭ Noastre, dîmpreună cu Elisabeta Doamna, scumpa Noastră soție, și cu ajutorul Celui a Tot-Puternic, am pus temelia Castelului Peleș, *pe moșia Noastră* Piatra-Arsă, *în vecinătatea sfintеĭ mănăstirĭ Sinaia, zidită la anul 1695, de către Spătarul Mihaĭl Cantacuzino.*

Clădirea acestuĭ Castel s'a început în anul al zecelea al Domnieĭ Noastre, fiind președinte al Consiliuluĭ de miniștrĭ, D. Lascar Catargi, președinte al Senatuluĭ, I. P. S. S. Mitropolitul Primat Calinic Miclescu, și președinte al Adunăreĭ Deputaților, Principele Dimitrie Ghica, iar Starițĭ al Sf. Mănăstirĭ Sinaia S.S. Archimandritul Onofreĭ. In acelaș an s'a început și construcțiunea drumuluĭ de fier, care va lega orașul Ploeștĭ cu Brașovul, prin valea Prahoveĭ.

Drept care am subscris aceasta, spre a Noastră pomenire în veacurile viitoare.

Pe urmă se citi actul de construcție: un document curios, unde se află amănunte statistice interesante asupra lucruluĭ și provenienței materialelor de zidit.

Cele două pergamente furĭ apoĭ puse într'un tub de plumb, care fu așezat în temelie împreună cu o colecție de monede ale Țăriĭ. Aceste monede, foarte rare azĭ, fuseseră bătute în puține exemplare și purtaŭ, ca un fel de proclamare înainte de autonomie, efigia Domnitoruluĭ, căruia Sublima Poartă nu îngăduia dreptul de bate monedă.

După aceea Domnitorul puse mîna pe un ciocan, zicînd: «Să se ridice acest Castel și să fie într'o zi leagănul Dinastieĭ Noastre în Țară», dădu treĭ loviturĭ sacramentale. Doamna făcu tot așa, în vreme ce trupele prezintaŭ armele și muzica cînta imnul național și pe cînd munții și văile repetaŭ cu miĭ de glasurĭ strigătele de bucurie ale mulțimiĭ.

Inaugurarea. — In ceĭ doĭ anĭ de după punerea pietreĭ, lucrările urmară cu multă activitate, și zidurile ce eraŭ una cu pămîntul, se înălțară cît omul, lăsînd chiar să se vadă planul deosebitelor trupurĭ ale clădireĭ, cînd izbucni fără de veste războiul cu Turcia, care întrerupse lucrările pînă în primăvara anuluĭ 1879, cînd reîncepură cu un noŭ avînt.

Mulțumită număruluĭ de lucrătorĭ întrebuințați și zeluluĭ antreprenorilor și al tutulor, opera se sfîrși — edificiŭ și dependințe — în toamna anuluĭ 1883.

Nu maĭ rămînea decît de cît să se inaugureze noua reședință, și solemnitatea rămase hotărîtă pentru ziua de 7 Octombrie 1883, stil vechiŭ.

Se făcu iar serbare mare, la care alergă lume din toate părțile Romînieĭ și chiar din străinătate. Ceremonia începu după obiceiŭ printr'un serviciŭ divin, la nouă ceasurĭ de dimineață, la biserica mănăstirească din Sinaia, fiind de față I. P. S. S. Mitropolit Primat, numeroși demnitarĭ străinĭ și aĭ Statuluĭ Romîn.

In fața castelului strălucitor, onorurile le făcea un batalion de vînătorĭ, cu drapelul desfășurat și cu muzica cîntînd. In curtea castelului, împodobită cu

verdeață și steagurĭ, Mitropolitul Primat cu Vicarul său și însoțit de călugării mănăstireĭ Sinaia, dete apeĭ tradițională bine-cuvîntare, după care urmă un Te-Deum. Apoĭ generalul Crețeanu, șeful caseĭ militare a Regeluĭ, dete citire următoruluĭ document:

Eŭ, Carol I, Domn și Rege
Cu Elisaveta Regina,

După o viețuĭre neobosită de doĭ anĭ, în luptă cu un tărîm nestatornic, străbătut de izvoare, înbutit-am a pune, la poalele Bucegiuluĭ, temelia acesteĭ clădirĭ, la anul mîntuireĭ 1875, iar al Domnieĭ Noastre al IX-lea.

Zădirea s'a oprit pe timpul războiuluĭ pentru neatîrnarea Romînieĭ.

Intrat-am în această casă a Noastră în anul mîntuireĭ 1883, iar al Domnieĭ Noastre al XVII-lea; datu 'i-am numĭ «Castelul Peleșuluĭ.»

Acest document, care istorisește pe scurt fazele construireĭ, copiat, pe pergament, cu litere artistice, chiar de Regina, se găsește astăzĭ într'unul din coridoarele casteluluĭ. El fu iscălit de către Suveranĭ, de Mitropolitul Primat și de toate personagiile maĭ de frunte, ce erau față. Atuncĭ se împărțĭ și o medalie comemorativă, operă a gravoruluĭ Kullrich, turnată în amintirea acesteĭ zile.

Pe cînd muzica intona imnul național și soldații împrăștiau urale vesele pe care le repetaŭ ecourile, adunarea se îndreptă către intrarea casteluluĭ. Acolo executorul opereĭ, d-l Stöhr, prezintă Suveranuluĭ, pe o pernă de catifea, cheia casteluluĭ. Cu această cheie, artistic lucrată, Regele deschise ușa de onoare a reședinței sale, ușă care, fie zis în treacăt, este sub toate privințele o minune, și în ce privește canaturile de lemn sculptat și în ce privește armătură de metal. Pe urmă cortegiul sui scara cea mare, în cap cu Mitropolitul Primat, care, după rînduială obicinuită, binecuvîntă toate sălile casteluluĭ. După aceea se dete un prînz minunat, la care luară parte toțĭ oaspeții maĭ de căpetenie, și în timpul căruia Regele ridică următorul toast:

«Am clădit acest Castel ca un semn trainic că dinastia, aleasă liber de națiune, este adînc înrădăcinată în astă frumoasă Țară și că răsplătim dragostea poporuluĭ Nostru cu încrederea nemărginită pe care o avem în viitorul scumpeĭ Noastre Patrii. Împlinesc dar o datorie sacră, o vie dorință, ridicînd cu vin Românesc, în această casă a Noastră, cel întîĭ pahar în onoarea și pentru fericirea Romînieĭ.

Să trăiască draga Noastră Țară!»

Aceste cuvinte fură primite cu entuziazm de către ceĭ de față, care aclamaŭ pe Rege și pe Regina cu urale călduroase. Ca răspuns la acest toast, Dimitrie Ghica, președintele Senatuluĭ, închină, ca reprezentant al națiuneĭ, în sănătatea Dinastieĭ. Apoĭ poetul Alexandrĭ, pe atuncĭ în toată strălucirea talentuluĭ său, pronunță următoarele cuvinte: «Pe vremea strămoșilor noștrĭ, cînd un Domn, saŭ un boier intra în noua'ĭ casă, poporul se aduna dinaintea ușeĭ și ĭ făcea urărĭ în felul acesta: «Să aibĭ atîta cinste și atîtea izbînzĭ cîte grinzĭ și cărămizĭ sunt în casă și cîte grăunțe de nisip sunt în zidurĭ». Tot ast-fel este urarea tradițională ce la rîndu-ne aducem Maiestăților lor în numele întregeĭ națiunĭ . . . Binecuvîntarea cerească, și dragostea poporuluĭ să fie pentru totdeauna oaspeții lor în noul locaș, fermecător ca o Poveste a Peleșuluĭ!» Pe urmă veni rîndul luĭ C. A. Rosetti, pe atuncĭ președinte al Camereĭ deputaților. Într'o improvizare, pe atît de strălucită, pe cît și de neașteptată, închină în sănătatea perecheĭ regale, aducînd în cuvintele luĭ omagiĭ particulare la adresa Regineĭ Elisaveta, tot de o dată Doamnă a Țărĭĭ prin voința dumnezeiască și Doamnă a literelor prin învățătura sa. In sfîrșit urmă un toast al I. P. S. S. Mitropolituluĭ Primat, care vorbi în numele cleruluĭ, și altul al generaluluĭ Cernat, care vorbi în numele armateĭ «formată de Regele Carol și condusă de dînsul la izbînzile rezbeluluĭ pentru neatîrnare».

In seara aceleeași zile, cînd se mutară în noua lor locuință, Regele și Regina maĭ bine-voiră să primească, cu toate obosélile serbăreĭ, vr'o șease-zecĭ de persoane, sosite cu trenul fulger Paris-Constantinopol, inaugurat la aceeași dată și care eraŭ ingineriĭ, directorĭ de drum de fier, oamenĭ de Stat, jurnaliștĭ, cărora Suveranii bine-voiră să le facă onorurile noueĭ lor reședințe.

Ast-fel fu celebrată, peste opt anĭ după inaugurarea lucrărilor punerea celeĭ din urmă pietre a casteluluĭ Peleș, a acesteĭ frumoase reședințe la care lucraseră numeroși artiștĭ și mii de brațe timp de zece anĭ, pentru a realiza o singură gîndire, gîndirea Regeluĭ Carol, concepută cu îndrăzneală și voită cu tărie.

Parcul și interiorul Casteluluĭ. — Parcul din jurul casteluluĭ, făcut după inaugurare, a fost una din cele maĭ grele lucrărĭ, prin nivelimentul eĭ, cît și prin drumurile care duc la castel ce s'aŭ executat. Cel maĭ însemnat drum e acel care pleacă din șosea, merge pe malul stîng al Peleșuluĭ; alt drum pe malul drept al torentuluĭ care pleacă din gară în spre Castel.

O altă înfrumusețare sunt nenumăratele potecĭ de prin pădure. Una din cele care plac maĭ mult Carmen Sylveĭ, e aceea care urmează cursul romantic al Peleșuluĭ și care duce la «Pajiștea Reginei».

Maĭ înainte de a pătrunde în el, să spunem două vorbe asupra planuluĭ castelului Peleș. Castelul se compune dintr'un corp central, cu o curte interioară, având ca scosătură în dreapta un pridvor mic cu două caturĭ, și în stînga, o aripă legată de corpul principal prin două galeriĭ, care țin între ele o a doua curte, curtea de onoare. Această curte slujește numaĭ în zilele de primire.

I-iul etaj. — Oaspeții regalĭ care se coboară acolo din trăsurĭ, dinaintea ușeĭ celeĭ marĭ de intrare, pentru a intra în sălile de primire, trebue să treacă maĭ întîĭ printr'un vestibul cu înfățișare monumentală și bogat împodobit.

Aci, pe o placă de bronz, sunt săpate următoarele versurĭ, compuse de nemuritorul bard al Romîneĭ, Vasile Alexandrĭ, pentru inaugurarea Castelului:

«Eŭ Carol și al meŭ Popor
Zidit-am într'un gînd și dor
În timp de luptă — al meŭ regat,
În timp de pace — al meŭ palat.»

Tot aci e o galerie, care cuprinde în dreapta și în stînga portretele strămoșeștĭ ale Hohenzollernilor. E de remarcat scara cu coloanele de marmoră, vitraĭurile și lemnăria, care e o capodoperă, lucrare a d-luĭ sculptor Stöhr.

Din coridor se dă în sala de mîncare, în stilul «Renașterei», cu mobilă bogată, cu vitraĭurile pictate bogat.

Din sala de mîncare, dăm în sala de biliard, de aci în noua sală de serbărĭ, în stil mauresc. De remarcat în această sală e fîntîna arabă de marmură albă, fîntîna ce e o copie a uneia găsită în Egipet și aflătoare acuma în Muzeul de arte din Viena.

De aci intrăm în salonul cel mare de recepțiunĭ oficiale, de unde se desfășoară o vedere din cele maĭ frumoase a văeĭ Peleșuluĭ.

Prin ușa din fund, acest salon comunică cu un cabinet mic, stil Ludovic XV, plin de bibelourĭ, porțelanurĭ de Saxa, figurine și vase de pămînt. Pereții sunt îmbrăcați în damasc roșu. Clavecinul din acest salonaș merită atențiune; el e din secolul al XVI-lea și împodobit în secolul al XVIII-lea cu picturĭ de Joseph Vernet. Acest instrument a aparținut surorei luĭ Ludovic al XVI-lea, Doamneĭ Elisabeta.

Din acest cabinet desfătător intrĭ în sala de muzică, care are înfățișarea uneĭ capele, prin vitraĭurile eĭ și instrumentele de muzică ce o mobilează.

Sala de muzică e în adevăr una din atracțiile castelului Peleș. Regina Elisabeta își petrece aci cea maĭ mare parte a timpuluĭ, cîntînd la orgă saŭ la pian.

Printr'un coridor, trecem de aci în biblioteca și cabinetul Regeluĭ. Tot în catul acesta al castelului e și o mică și elegantă sală de teatru.

Al II-lea etaj. Printr'o scară minunată, te urcĭ în al doilea etaj. In primul rînd, dăm într'un coridor care servă de bibliotecă. Din acest coridor intrăm în apartamentele hotărîte pentru oaspeții de distincțiune. Aci aŭ locuit: Impărăteasa Elisabeta a Austrieĭ, Principele de coroană Rudolf și arhiducesa Ștefania, actualul Rege Eduard al Anglieĭ, Regina Suedieĭ, precum și alte personaje înalte.

Aceste odăĭ conțin picturĭ de mare preț ale pictorilor: Ruysdaël, Hobbema, Van Breughel, Dujardin, Teniers, Prudhon, David, Van-Dyck, Rembrandt, Greco, etc.

In acest cat se află și apartamentele private ale Suveranilor. De remarcat aci e cabinetul Regineĭ, unde Augusta Suverană scrie și pictează.

Turla cea mare coprinde o *Trinkstube*, circiumă în felul german, lucrată numaĭ în lemn, în stilul berăriilor germane, cu polițe, pe care se află tot felul de pahare și vase zmălțuite. De la ferestrele și din balconul circular în care dă, te bucurĭ de o vedere măreață peste munții și văĭ.

Subt acoperiș, sunt apartamente elegante pentru personalul curțeĭ.

Pentru a încheia această notiță, vom remarca că vitraiurile, din întreg castelul Peleș, meritâ o mențiune deosebită. Picturile de pe geamurĭ prezintă, în afară de scenele istorice din viața Hohenzollernilor, și scene din istoria romînească. Voevozii Ștefan și Mihaiŭ, în ținută falnică stăpînesc cu privirea lor scara de onoare. Vitraiurile din sala de muzică reprezintă subiecte din poesiile luĭ Alexandri, și din cele maĭ grațioase legende populare romînești.

Cum se lasă noaptea, luminele se aprind pretutindeni, înăuntru și afară din castel; fundul negru al văiĭ se instelează cu puncte luminoase care strălucesc d'alungul aleelor întunecoase și luminează terața din fața castelului. Nu își poate cine-va închipui, dacă n'a văzut cu ochiĭ, uimirea ce pricinuește ochiului și spiritului, strălucirea

acestuĭ luminat cu totul modern, în sînul naturei muntoase. Castelul, luminat feeric, în mijlocul întunecimeĭ pădurilor; luminile lămpilor celor marĭ, unele cam roșiĭ și altele violete, răspîndesc asupra verdeței o lumină colorată, care învăluie peizajul într'o atmosferă de poveste.

Peleșul, *plaiŭ,* jud. Prahova. Se mărginește la E. cu plaiurile Vîrbilăul și Prahova, de care se desparte printr'o linie dusă de la N., din munțiĭ Carpați, linie care merge spre S.-V. pînă la comuna Ocina; la V., cu jud. Dîmbovița, de care se desparte printr'o linie frîntă ce trece pe la V. de comunele: Ocina, Talea, Sinaia și Predealul; la N., cu Transilvania, de care se desparte prin munțiĭ Carpați.

Se compune din com. urb. Sinaia și 5 comune rurale: Comarnicul, Ocina, Predealul, Talea și Teșila.

Reședința subprefecturei e în com. Sinaia.

Cele mai populate comune din plaiul Peleșul sunt: Comarnicul și Predealul, Teșila și Sinaia; cea mai mică este Talea.

Locuitoriĭ, ajutați de pășunile excelente din munți, se ocupă cu fabricarea brînzeturilor, cu care fac un negoț întins.

Intr'acest plaiŭ, traiul locuitorilor de o vreme încoace s'a îmbunătățit într'un mod simțitor; aceasta se datorește în mare parte cîștiguluĭ ce le aduce numeroasele fabricĭ de var negru, carierele de piatră, cum și diferitele fabricĭ de tot felul ce s'aŭ instalat pe valea Prahoveĭ.

Plaiul Peleșul e udat de rîurile Prahova și Doftana.

Are 7 parohii, avînd și o filială.

1. *Parohia Ocina,* cu biserica parohială Adormirea, compusă din cât. Adunați și Surdești (Breaza-d.-s.).

2. *Parohia Bușteni* (comuna Predealul), cu biserica parohială Nașterea Maiceĭ Domnuluĭ, compusă din cât. Predealul, Azuga și Poiana-Țapuluĭ.

3. *Parohia Teșila,* cu biserica parohială Adormirea.

4. *Parohia Trestieni* (com. Teșila), cu biserica parohială S-țiĭ Voevozĭ.

5. *Parohia Talea,* cu biserica parohială Sf. Nicolae.

6. *Parohia Comarnicul,* cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din cât. Poiana, Ghioșești, Podul-Lung, Posada, Podul-Neaguluĭ, avînd ca biserică filială Sf. Treime.

7. *Parohia Secăria* (com. Comarnicul), cu biserica parohială Buna-Vestire.

Peleșul, *deal,* în com. rur. Orzești, plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Peleșul, *pîriŭ,* jud. Prahova. Izvorește de la poalele munteluĭ Vîrful-cu-Dor, din partea de V. a com. Sinaia, plaiul Peleșul; curge de la V. către E. și se varsă în rîul Prahova, pe țărmul drept, în dreptul com. Sinaia, trecînd pe lîngă Castelul Peleșul.

Acest pîriŭ își mărește volumul cu izvorul Peleșul, în care se varsă izvorul Sf. Ana.

Peleșul, *izvor,* curge din partea de N. a com. Sinaia, pl. Peleșul, jud. Prahova, și după ce primește de afluente gîrlița Sf. Ana, se varsă în gîrla Peleșul.

Peleticul, *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul de reședință al com. Dealul-Lung, așezat la V. com., pe pîriul Peleticul, la poalele dealuluĭ Peleticul. Are 671 hect. întindere, cu o populație de 62 familiĭ, saŭ 275 suflete, din carĭ 65 contribuabilĭ; o biserică și o școală.

Peleticul, *deal,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dealul-Lung; se desface din dealul Lupanul; se întinde printre pîraiele Valea-Rașca și Peleticul, afluenți aĭ Rîmneĭ; brăzdează V. com.; e acoperit cu pădurĭ.

Peleticul, *pîriŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dealul-Lung; izvorește din dealul Lupanul; curge de-a lungul dealuluĭ Peleticul; udă cât. Peleticul, și se varsă în rîul Rîmna, după ce a primit pîriul Strîmba.

Peleticul-de-la-Munte, *moșie,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dealul-Lung, cât. Peleticul, în partea de V., acoperită în cea mai mare parte de pădurĭ.

Peleticul-și-Șotîrcari, *pădure,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dealul-Lung; depinde de circumscripția VII silvică, ocolul Vărzărești; așezată pe dealul Peleticul, are 59 hect. întindere.

Peletlia, *sat,* în jud. și pl. Constanța, cât. comuneĭ Cara-Harman, situat în partea de N. a plășeĭ și cea de V. a comuneĭ, la 6 kil. spre V. de cătunul de reședință, Cara-Harman, pe ambele maluri ale pîriuluĭ Peletlia. E dominat la N. de movila Duingi (83 metri); la S., de Movila-din-Tîrlă (119 m.); la S.-V., de Movila-Beiuluĭ (136 m.). Are o suprafață de 5850 hect., dintre care vatra satuluĭ și grădinile ocupă 75 hect.

Populaţia sa, compusă din Romînĭ, Bulgarĭ şi Turcĭ, este de 131 familiĭ, saŭ 516 suflete.

Şapte drumurĭ comunale, pleacă din sat: patru spre N.-E., N. şi N.-V., ducînd la Cara-Nasuf, Duingi, Tariverde şi Cogealac (toate în judeţul Tulcea) şi treĭ spre S.-E., S. şi S.-V., ducînd la Cara-Harman, Gargalicul-Mare şi Taşaul.

Peletlia, *pîrîŭ*, în jud. şi plasa Constanţa, com. Cara-Harman; izvoreşte din partea de E. a dealuluĭ Peletlia şi se îndreptează spre E.; trece prin satul Peletlia şi apoĭ, urmînd aceeaşĭ direcţie, de la V. către E., afară de micĭ ocoluri, merge de se varsă în partea de S.-V. a laculuĭ Tuzla. Peste acest pîrîŭ se află un pod al drumuluĭ comunal Gargalic-Cara-Nasuf (Tulcea), pod care poartă numele de Podul-Draculuĭ-Negru.

Peletlia, *deal*, în jud. şi plasa Constanţa, pe teritoriul com. rur. Cara-Harman, situat în partea septentrională a plăşeĭ şi cea de V. a comuneĭ. Are următoarele virfurĭ: Cara-Tepe (165 m.); Cara-Iuic (153 m.); Iarim-Iuiuc (140 metri); Movila Beiuluĭ (136 m.). Se întinde de la N. către S.-E., în formă de arc.

Peletuci-de-Jos, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Spineni, situat lîngă pîrîul Turbata, la 825 m. mai sus de Cătăleşti (şcoala). Are o populaţie de 34 familiĭ, saŭ 111 suflete.

Vite: 11 caĭ, 54 vite marĭ cornute şi 30 porcĭ.

Peletuci-de-Sus, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Schineni, situat pe şesul Siretuluĭ, la 1 kil. de Cătăleşti, unde se află şcoala. Are o populaţie de 47 familiĭ, saŭ 162 suflete; o biserică; 2 circiumĭ.

Vite sunt: 12 caĭ, 110 vite marĭ cornute şi 53 porcĭ.

Pelinei, *trup de moşie*, răzăşească, în com. Oancea, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Pelini, *deal*, în partea de S. a com. Păcureţi, pl. Podgoria, jud. Prahova; se întinde de la V. spre E. A fost plantat cu viĭ, carĭ s'aŭ distrus de filoxeră. Astăzĭ parte din dealurile com. Păcureţi servesc de izlaz, parte pentru cultura porumbuluĭ.

Pelinul. Vezĭ Cucuteni-Răzăşĭ, sat, com. Durneşti, pl. Ştefăneşti, jud. Botoşani.

Pelinul, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Dormărunt, situat la 8 kil. spre E. de satul de reşedinţă.

Pelinul, *izvoare* şi *pîrîŭ*, în satul Cucuteni-Răzăşi, com. Durneşti, jud. Botoşani.

Peliţeanul, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, cătun. Gornetul, parte goală şi parte acoperită cu izlaz. Impreună cu Cocioaba, Nenişoaia, Vîrful-Pinuluĭ şi Virful-Găvanelor, formează o circumferinţă, care închide schitul Găvanele.

Pelticăreasa, Episcopia, Ferburia, Aninoasa şi **Cîmpulung**, *trupurĭ micĭ de pădure*, în întindere de 15 hect., jud. Muşcel, com. Ştefăneşti, plasa Rîul-Doamneĭ, compuse numaĭ din aninĭ, plută şi salcie.

Penca, *trup de pădure*, al statuluĭ, situat în com. Cîrstăneşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, în întindere de 30 hect., formînd, împreună cu trupul Bănicești, pădurea Cucești.

Peneiul, *vad*, în jud. Brăila, pe unde drumul Cazasul-Petrolul-Nou, coboară muchia Baldovineşti la 3½ kil. spre N. de satul Cazasul.

Penelor (Dealul-), *deal*, pe cotişa căruia e aşezat satul Raiul, com. Cărniceni, pl. Turia, jud. Iaşi.

Peneşti, *mahala*, în jud. Mehedinţi, com. rur. Sălătrucul, pl. Motrul-d.-j.

Peneul, *fost sat*, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, între Piscul şi Independenţa, pe Valea-Suhuluiuluĭ, desfiinţat în 1884, din cauza inundaţiilor Siretuluĭ, şi aĭ căruĭ locuitorĭ s'aŭ alipit la com. Independenţa (maĭ ales cătun. Braina). Peneul aparţinea com. Piscul.

Penteleul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, cătun. Virlamul, unul din ceĭ maĭ frumoşĭ aĭ Ţăreĭ, şi cel maĭ înalt al judeţuluĭ, avînd 1753 metri înălţime. E însemnat prin bogata sa iarbă, de o calitate superioară, din care cauză laptele oilor ce pasc aci, produce cel maĭ bun caşcaval, care se fabrică în căşăria de la Viforîta. Masivul săŭ e coprins între piraiele Bisca-Mare şi Bisca-Mică, prezintînd cinci ramificaţiĭ măreţe: Cernatul, Miclăuşul, Piciorul-Capreĭ, Viforîta şi Zănoaga, între care maĭ înalt se ridică Virful-Penteleuluĭ, acoperit peste tot de iarbă, afară de partea de N., unde e stîncos şi cu spăimîntătoare precipiţiĭ.

Pe poale, are vaste și seculare păduri de brazi, apoi pini și ceva mai sus ienupere. Din punctul de vedere al constituțiunei sale geologice a fost studiat de d-l Grigore Ștefănescu («Revista științifică», anul VI).

Penteleu, *moșie* întinsă, jud. Buzău, com. Gura-Teghii și Goidești, compusă din munții: Ivanețul-Mare, Cernatul, Viforita, Zănoaga, parte din Piciorul-Capreï, Poiana-din-Cale, parte din Podul-Caluluï, având o întindere aproximativă de 9700 hect., parte păduri seculare de brazi, pini, molifți, fagi, etc., parte pășuni.

Penteleului (Drumul-), *drum*, ce duce din comuna Gura-Teghii în Virful-Penteleului, județul Buzău. Incepînd de la înfurcătura Biscelor, pe malul Biscii-Marï, trece pe la Ghenunea-Draculuï, Lezpezi, Seciului-Leonte, Gura-Mileï, Trestia-Mileï, Cernatul, pe care se urcă pînă la Fața-Cernatuluï; de aci se cotește pe Viforita și apoi pe plaiu în sus, pînă în vîrful Penteleului. Acest drum se face călare în 7 ore.

Penteleului (Plaiul-), *coame de munți*, care se întind de la muntele Penteleu, în diferiții munți ramificați dintr'însul, județul Buzău.

Pentenoaica, *pîlc de pădure*, de stejar de cherestea, jud. Vlașca, com. Fundul-Păruluï, pl. Neajlovul, în suprafață de 197 hect., pe proprietatea Crovul, a statuluï; ține de ocolul silvic Cîrtojani.

Pentiliciucul, *lac*, jud. Tulcea, având 65 hect. întindere, situat în partea de N. a plășii Tulcea și cea de S.-E. a com. Satul-Nou, la S. de lacul Pentilicul, lîngă gîrla Șondul, cu care comunică printr'o gîrliță. E înconjurat cu stuf și conține pește.

Pentilicul, *lac*, în jud. și plasa Tulcea, pe teritoriul com. rur. Satul-Nou, în partea de N. a plășii și cea de S.-E. a comuneï. E format de gîrla Șondul, de care acum e izolat. Are o întindere de 80 hect. E înconjurat cu stuf și conține pește.

Pepelești, *sat*, cu 150 locuitorï, jud. Argeșul, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Dealul-Braduluï.

Pepelești, *sat*. Vezï Țițiești, jud. Argeșul.

Peptani, *deal*, în jud. Gorj, com. Hodorasca, pl. Ocolul, situat spre S. de comună; se întinde de la E. din cătunul Pinoasa, spre N.-V., pînă în șoseaua județeană, aproape de Ciuperceni; aci e tăiat de șosea pe care o urmează și continuă pînă lîngă dealul Bujorăscul din jud. Mehedinți; pe acest deal se află pădure, plantații de vii și livezi de pruni.

Peptenari, *sat*, în jud. Argeș, plasa Pitești, făcînd parte din com. rur. Hintești-Zmeura.

Peptenari, *pîriu*, în jud. Iași, com. Miroslava, pl. Stavnicul; izvorește dintre dealurile Uricani și Drăgălina, trece prin satul și valea Voroveștï, unde formează un iaz; apoi ïese din com. și se varsă în riul Bahluiul.

Pepurnicul, *lac*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. urb. Chilia-Vechie, așezat în partea de V. a plășii și cea de S.-E. a comuneï, lîngă gîrla Aliboca-Suhat, de care a fost format. E înconjurat de toate părțile cu stuf. Are o întindere de 60 hect. și conține pește.

Perchiul, *sat*, făcînd parte din com. Hurueștï, pl. Berheciul, jud. Tecuciu, situat pe coasta de V. a dealuluï cu acelașï nume, la 4 kil. 70 m. de reședința com.

Are o populație de 72 familiï, saŭ 332 suflete, care locuesc în 62 case; o școală mixtă, frecuentată de 57 copiï.

Comerciul se face de 2 circiumarï.

Teritoriul satuluï este de 862 hect.

Locuitoriï, parte foștï clăcașï și împroprietăriți la 1864, stăpînesc 22 hect. și 99 ariï; parte sunt răzașï și stăpînesc 120 hect. și 90 ariï; iar proprietara moșieï numită Fărcășești, Academia Română, are 719 hect.

Data înființăreï satuluï ar fi din timpul luï Ștefan-cel-Mare; locul acesta a fost dat unuï viteaz al luï, anume Balș, care, împreună cu cumnatul săŭ, ar fi înființat satele: Perchiul, Nedelcul, Fărcășești și Șendrești.

Partea de sus a satuluï se maï numește și Hărniceni.

Pereï (Valea-), *subdivizie a cât.* Ichimești, com. Minzălești, jud. Buzău.

Pereï (Valea-), *moșie*, în jud. Buzău, com. și cât. Minzălești, formînd, cu Chicera, un corp de 250 hect.: fineață, arături, livezi și izlaz, proprietatea moșnenilor.

Pereni, *vechie numire a comuneï* Beloțul, pl. Dumbrava-d.-s., jud. Dolj.

Pereni, *mahala*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Beloțul.

Pereschivul, *plasă*, situată în partea de S.-V. a județului Tutova.

Se mărginește la V. cu jud. Tecuciŭ, de care se desparte prin hotarele artificiale a moșiilor limitrofe; la N.-E., cu pl. Tutova, de care se desparte de asemenea prin hotare artificiale; la S.-E., cu pl. Corodul, de care se desparte, prin rîul Bîrladul; la E. (pe o mică distanță), cu pl. Tîrgul.

Pămîntul acestei plăși este, în cea mai mare parte, deluros, formînd, la marginea de V. a județului, o culme, aproape neîntreruptă, de dealuri, a căror maxim de înălțime o ating dealurile din com. Șendrești.

E udată prin mijloc de pîrîul Pereschivul, care e încărcat pe stînga cu pîrîul Micul-Pereschiv, pe dreapta cu pîraiele Soveja și Bolborosoaia, în care se varsă pîrîașul Fîntîna-Nuculuĭ, care și el la rîndul său are de afluent pîrîașul Fîntîna-Trifuluĭ. În partea de E. este udată de pîrîul Tutova, ce vine din pl. Tutova. Ambele aceste pîraie sunt afluenți ai dreptei Bîrladuluĭ.

Se cultivă viea pe o întindere de 1545,50 hect., din carĭ 259 hect. nelucrătoare. Asemenea se mai cultivă și pomi fructiferi, dintre care numaĭ pruniĭ ocupă o suprafață de 98,25 hect.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se mai ocupă și cu rotăria, dogăria și butnăria.

Comerciul constă în vînzarea productelor agricole, a animalelor și a vinuluĭ.

Sunt 77 circiumĭ.

E străbătută de 3 drumurĭ principale:

Șoseaua națională Bîrlad-Tecuciŭ, ce urmează laturea de S.-E. a plășeĭ, paralelă cu rîul Bîrladul.

Calea ferată Tecuciŭ-Bîrlad, ce merge paralelă cu șoseaua națională, și este cuprinsă între aceasta și rîul Bîrlad; are 2 stațiunĭ: Tutova și Ghideni.

Șoseaua vecinală Tutova, ce începe din șoseaua județeană Bîrlad-Bacăŭ, la satul Pogana, pl. Tutova, îndreptîndu-se spre S., prin pl. Pereschivul și trecînd prin comunele: Ciocani, Ivești și Pogonești, urmînd valea Tutoveĭ (malul stîng al pîrîuluĭ); taie șoseaua națională și linia ferată Bîrlad-Tecuciŭ și trece rîul Bîrlad, în pl. Corodul, la satul Crivești.

Are 14 comune rurale, din care cele mai populate sunt: Stănuești, Căbești și Liești și 48 sate, din care mai populate sunt: Ivești, Căbești și Priponești-d.-s.

Are: o populație de 12158 locuitorĭ, din carĭ 2768 contribuabilĭ; 3060 case; 27 biserici.

Este acum unită cu pl. Corodul.

În plășile Corodul și Pereschivul sunt 29 școlĭ mixte (1901).

Pereschivul, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Pereschivul, jud. Tutova. Izvorește din Pădurea-Șendreștilor, com. Șendrești. Curge de la N. spre S. și se varsă în rîul Bîrlad, pe dreapta, în fața satuluĭ Ghidigeni, după ce s'a încărcat pe dreapta cu pîraiele Soveja și Bolborosoaia, iar pe stînga cu Micul-Pereschiv, străbătînd astfel pl. Pereschivul în toată lungimea sa. Udă teritoriile com. Șendrești, Praja, Stănuești, Coroești, Căbești, Prisecani și Liești, curgînd într'o vale frumoasă.

Pereschivul-Mic, *pîrîŭ*, ce izvorește din cătunul Afumați, com. Chilieni, jud. Tutova; curge de la N. spre S.; udă comunele Chilieni și Coroești și se varsă pe teritoriul acesteĭ din urmă în pîrîul Pereschivul, pe stînga, lîngă cătunul Fițicheștĭ.

Pereschivuluĭ (Valea-), *vale*, ce trece prin mijlocul pl. Pereschivul, jud. Tutova, tăind-o de la N. spre S. Prin ea curge pîrîul Pereschivul.

Pereștĭ, *cătun*, jud. Gorj, plasa Amaradia, com. Cîrligeĭ, situat pe un platoŭ coprins între partea N.-V. a cătunuluĭ Cîrligeĭ și rîul Gîlortul.

Are o suprafață de 1010 hect., cu o populație de 60 familiĭ, saŭ 285 suflete, din carĭ 66 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 12 plugurĭ, 62 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 258 vite marĭ cornute, 37 caĭ, 224 oĭ, 20 capre, 64 porcĭ; 34 stupĭ.

Rîul Gîlortul udă cătunul în partea de N.-E.

În cătun se mai găsesc: 1 moară pe apă și 12 fîntînĭ.

Comunicația se face prin drumurĭ ordinare.

Peretul, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, la 11 kil. de Roșiorĭ și la 21 de Alexandria, pe calea județeană Roșiorĭ-Alexandria, în partea dreaptă a rîuluĭ Vedea.

Se învecinește la N. cu rîul Vedea, care o separă de com. Dulceanca și Albeștĭ; la N.-V., cu moșia orașuluĭ Roșiorĭ-de-Vede; la V. și N.-V., cu com. Belitorĭ; la S., cu com. Plosca și la E., tot cu rîul Vedea, care o separă de cătunul Părul-Rotund.

Rîul Vedea are, în partea despre com. Peretul, ca afluent pîrîașul Bărăcea. Atît Vedea cît și Bărăcea aŭ la acest punct

un însemnat depozit de prundiș, din care locuitorii scot pietrișul necesar pentru împietrirea șoselelor.

Intinderea acestei com., dimpreună cu moșia proprietărească, este de 7100 hect.

Locuitorĭ împroprietăriți după legea rurală sunt în număr de 550, pe o întindere de 1225 hect.

Are: o pădure-lăstar, în întindere cam de 300 hect., 251 hect. de vii, și 350 hect. livezĭ și izlaz.

Are o populație de 3520 suf., din care 704 contrib.; o școală mixtă, frecuentată de 136 copiĭ (1901); două biserici, deservite de 3 preoți și 4 cîntăreți; o moară cu aburĭ; diferite stabilimente de comerciu și 9 cîrciumĭ.

Numărul vitelor din comună este de 7149 capete, din care: 1652 vite marĭ cornute, 410 caĭ, 8 măgarĭ, 4500 oĭ și 579 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de 7501 leĭ, 62 banĭ.

Se ține tîrg aci în ziua de Inălțare.

Șoseaua județeană Roșiori-Alexandria străbate comuna în toate lungimea și o pune în legătură la N.-V. cu orașul Roșiori. La S.-E., cu com. Plosca, la S., cu com. Belitori și Pîrlita, și la N., cu Părul-Rotund, se leagă prin drumurĭ vecinale.

Imprejurul com. sunt multe măgurĭ; cele mai însemnate sunt: Măgura-Verde și Măgura-Cheniĭ, a căror înălțime este de peste 10 m. cu o periferie de aproape 200 m. In partea despre S., trece Brazda-luĭ-Novac spre com. Plosca.

Satul Peretul și moșia, după cum rezultă din diferite documente vechĭ, a purtat numirea de Peretul-Dulceni. Satul Dulceni, de lîngă com. Belitori, s'a despopulat și mulțĭ din locuitorĭ aŭ venit în vale la Peretul, unde s'aŭ stabilit cu locuitorĭ veniți din alte părțĭ ale țăriĭ.

In secolul trecut, satul Peretul se găsește trecut tot la pl. Tîrgului, sub domnia luĭ C. Mavrocordat.

Locuitoriĭ acestei comune păstrează încă felurite numirĭ din alte locurĭ, ca Iaurești, Băltărețĭ și Oltenĭ. Aceasta probează că și com. Peretul s'a despopulat și repopulat treptat, după vremurĭ, cu locuitorĭ veniți din diferite părțĭ ale țăriĭ: Băltăreții de la baltă, și anume din spre orașul Zimnicea; Oltenii, de peste Olt, de pe la Amaradia. Iaurești, se cred a fi rămășițe de pe vremea Turcilor. Marea maioritate a locuitorilor este de origină olteană.

Repedea populare a acestei comune se explică prin faptul că toți cîți veneaŭ a se stabili aci, se bucuraŭ de felurite privilegiĭ: li se oferea de proprietarĭĭ moșieĭ lemne, locurĭ de pășunat fără plată, dijma din 10 una și altele. Aceste privilegiĭ aŭ durat pînă acum 40—50 de anĭ și eraŭ respectate de vechiul proprietar Costache Belu. Grație acestor privilegiĭ com. Peretul a ajuns a fi una din cele mai prospere și populate ale județuluĭ.

Peretul, *sat*, cu 54 familiĭ, jud. Argeșul, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Olanul. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot și un cîntăreț.

Peretul, *sat*, în jud. Dolj, plasa Jiul-d.-mj., com. Glodul, cu 158 suflete, locuind în 9 case și 28 bordee.

Peretul, *stație de dr.-d.-f.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrgul, com. Peretul, pe linia Roșiori - Alexandria, pusă în circulație la 2 Decembre 1895. Se află între stațiile Roșiori (10.4 kil.) și Plosca (4.2 kil.). Inălțimea d'asupra nivelului Mării, de 65m,22.

Peretul, *moșie* particulară, cu pădure, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Glodul.

Peretul, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, proprietatea societățeĭ de asigurare «Națională». Are o întindere de 4400 hect. E compusă din mai multe trupurĭ și se întinde și peste Vedea.

Peretul, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Glodul, pe moșia Peretul. Are o întindere de 50 hect. și se compune din gîrniță, cer și stejar.

Peri, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j., la 23 kil. de orașul Turnul - Severin. Situată pe vale, se mărginește: spre E. cu com. Prunișorul și Degerați; spre V., cu comuna Valea-Pietreĭ; spre N., cu com. Zăgaia; iar spre S., cu com. Govodarva și Severinești.

E formată din cinci cătune: Peri, Biserice, Siliștea, Borogi-din-Dos și Borogi-din-Față, avînd peste tot 1578 suflete, din carĭ 280 contribuabilĭ, locuind în 345 case.

Locuitoriĭ posedă: 66 pluguri, 107 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ; 171 stupĭ.

Prin comună trece șoseaua Valea-Pietreĭ—Perei—Prunișori.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, condusă de un învățător și frecuentată de 60 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la veni-

turĭ de 1725 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1231 leĭ.

Vite: 600 vite marĭ cornute, 20 caĭ, 691 oĭ şi 700 rîmătorĭ.

Dealurĭ maĭ principale în comună sunt: Culmea-Perilor, platoul Pucioasa şi dealul Tarniţa.

Văĭ sunt: Valea-Perilor şi Valea-Huşniţeĭ.

Ape: Huşniţa, Valea-Mare şi Zăvoiul.

Platoul Pucioasa şĭ-a luat numele de la pucioasa ce conţine.

Pe acest platoŭ, se zice, ar fi fost un mic oraş al unuĭ popor numit Gornozinţiĭ, oraşul fiind nimicit de Traian, aŭ rămas numaĭ urmele luĭ: zid gros, cărămizĭ marĭ pătrate şi şosele pavate, sub care s'a găsit banĭ vechĭ. Probabil trebue căutat aci o urmă de aşezămînt roman.

Peri, *mahala*, făcînd parte din oraşul Tecuciŭ, jud. Tecuciŭ, situat în partea de N.-E. a oraşuluĭ, pe malul stîng al Bîrladuluĭ. Locuitoriĭ sunt veniţĭ aproape toţĭ din satul Ocheşeşti, care s'a desfiinţat.

Peri, *numele, sub care se vede trecut satul* Peri-Rĭioşĭ, judeţul Teleorman şi în actele vechĭ şi în nomenclatura comunelor din 1870.

Peri, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Cimpuluĭ; are izvoare şi conţine peşte.

Peri, *moşie*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, proprietatea d-luĭ dr. Petrini Paul.

Peri-Rĭioşĭ, *com. rur.*, în partea de N.-E. a plăşeĭ Tîrgul, jud. Teleorman, la limita eĭ cu jud. Vlaşca, situată pe valea Teleormanuluĭ, pe partea stîngă. Are un cătun, Broşteni, aşezat la 2 kil., tot pe valea Teleormanuluĭ şi de aceeaşĭ parte ca şi cătun de reşedinţă.

Se învecineşte la N. cu com. Netoţi-d.-j.; la S., cu Olteni; la E., cu parte din com. Talpa-Bîţcoveni, din jud. Vlaşca şi la V., cu Valea şi Pîrîul-Ciineluĭ.

Are o populaţie de 184 familiĭ, saŭ 755 suflete, din care 200 contribuabilĭ; o şcoală, în cătun. Broşteni, frecuentată de 20 elevĭ; o biserică, în cătun. de reşedinţă, Peri-Rĭioşĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 2 morĭ.

Vite: 542 vite marĭ cornute, 98 caĭ, 1163 oĭ şi 90 porcĭ.

Intinderea com., cu moşiile de pe dînsa, este de 1112 hect. Proprietariĭ principalĭ sunt: d. dr. Paul Petrini avînd 205 hect. arabile şi 6 hect. pădure; Eforia Spitalelor Civile, posedînd 500 hect. arabile.

Numărul locuitorilor împroprietăriţĭ după legea rurală este de 112, pe o întindere de 400 hect. Viĭ se găsesc pe o întindere de 7 hect., aparţinînd locuitorilor.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2827 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2659 leĭ.

Şoseaua judeţeană Alexandria-Tătăreşti străbate comuna în toată lungimea şi o pune în legătură cu com. Olteni, la S. şi cu cătun. Netoţi-d.-j., la N.

Pînă la Alexandria sunt 31 kil., pînă la Roşiori 27 kil. şi pînă la reşedinţa judeţuluĭ, 27 kil.

Pe teritoriul com. se află două măgurĭ, una în stînga şoseleĭ, la V., înaltă de 40 m., cu o circumferinţă la bază de 300 m., iar a doua înaltă de 20 m. şi cu o circumferinţă la bază de 100 m., situată lîngă pîrîiaşul Teleormănelul.

Peri-Rĭioşĭ, *moşie*, a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Peri-Rĭioşĭ.

Perianul, *lac*, în jud. Teleorman, pl. Ialomiţa-Balta, com. Stelnica, insula Balta, situat la S. laculuĭ Cobolcicul.

Periatul, *braţ* (prival), în jud. Ialomiţa, insula Balta, pl. Ialomiţa-Balta, în dreptul satuluĭ Stelnica.

Pericli-Iol-Tepe, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Cogelac, vîrf estic al culmeĭ Cascalac-Bair, situat în partea de S. a plăşeĭ şi a comuneĭ. Are 143 m. înălţime şi este punct trigonometric de rangul al 3-lea, dominînd asupra văeĭ şi satuluĭ Cogelac şi aasupra şoseleĭ naturale Tulcea-Constanţa, ce trece pe lîngă el.

Periclic, *deal*. Se desface din dealul Sultan-Bair, jud. Constanţa. Se prelungeşte spre E., într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E. Intră în jud. Tulcea, brăzdînd partea vestică a plăşilor Babadag (şi a comuneĭ sale Slava-Rusă) şi Istrul (şi cea nordică a com. sale Casimcea). Din el îşĭ iaŭ naştere văile: Baş-Punar (Slava-Rusă), Criu-Culac, Amutlu-Culac şi Hagi-Amer-Dere. E străbătut de tăeturĭ adînceĭ şi prăpăstioase. Vîrful săŭ cel maĭ înalt, Doerani, saŭ Er-Ghiobea-Tepe, are 391 m. înălţime, fiind decĭ printre cele maĭ înalte din Dobrogea. E acoperit cu pădurĭ întinse şi pe poalele sudice cu păşunĭ şi livezĭ.

Perieni, *sat*, în partea de N.-V. a com. Cîrniceni, pl. Turia, jud. Iaşi, aşezat pe costişa a două dealurĭ, prin valea cărora curge

pîrîul Ostopeni, de la N. la S. Are o întindere de 2864 hect. și o populație de 234 familiĭ, saŭ 916 suflete; o biserică, făcută de un răzeș la anul 1872, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, înființată în 1874, condusă de 1 învățătoare și frecuentată de 35 elevĭ și în care se lucrează pălăriĭ de paie, de o calitate foarte bună.

In partea de N. a satuluĭ, se află mahalaua Cîndești, ce se zice că a fost răzeșie a unuĭ Cîndescu. Maĭ în sus, tot pe aceeașĭ vale, o altă mahala numită Ostopeni saŭ Salariĭ, fostă a unuĭ boer, Aslan, care cam pe la 1782, cumpărînd partea Cîndeanuluĭ, a strămutat satul și biserica din Ostopeni, chiar pe hotarul satuluĭ Perieni, unde există și astă-zĭ. Maĭ în urmă un boer, Baluș, care avea moșie alăturea cu satul Perieni, a devenit proprietarul moșiilor Perienilor, Cîndenilor și Aslanilor, formînd un singur trup, căruia ĭ-a dat numele de Perieni; această moșie se întinde pănă în malul Prutuluĭ.

Vite: 1281 vite marĭ cornute, 124 caĭ, 2264 oĭ, 14 capre și 238 rîmătorĭ.

Perieni, *sat*, în jud. și pl. Tutova, com. Bogești, în apropiere de Bîrlad și spre N.-V. de dînsul.

Are o populație de 1188 suflete; o școală mixtă, frecuentată de 32 copiĭ (1900).

E despărțit în două părțĭ: Perieni-d.-j., spre S. și Perieni-d.-s. spre N.

Are cariere de piatră în exploatare.

Perieni, *cătun*. Vezĭ Tatomirești, sat, jud. Vasluiŭ.

Perieni, *iaz*, în vatra satuluĭ Perieni, jud. Iași, pl. Turia, com. Cîrniceni.

Perieșeanca, *pădure*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Perieți, formînd cu pădurea Cuțarideanca un trup de 330 hect. E populată cu stejar, ulm, salcie, plop, anin și jugastru.

Perieți, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situată pe partea stîngă a rîuluĭ Ialomița, între comunele Pribegi și Andrășești, la 45 kil. de Călărași.

Are o suprafață de 10585 hect., din carĭ 330 hect. pădure și 13 hect. bălțiș și coprinde 11 moșiĭ, aparținînd maĭ multor proprietarĭ și locuitorilor moșneni.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriți 152 locuitorĭ și maĭ sunt neîmproprietăriți 186 locuitorĭ.

Se compune din satele: Perieți, Poenarul-Bordea, Brătescu și Botarul, cu reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în satul Perieți.

Are o populație de 1898 suflete; o școală mixtă în satul Perieți și altă mixtă în satul Brătescu, frecuentate în 1899—900 de 170 elevĭ și conduse de 2 învățătorĭ; două bisericĭ, deservite de doĭ preoți și patru dascălĭ.

Vite: 350 caĭ, 280 boĭ, 3300 oĭ, 30 capre, 50 bivolĭ, 5 asinĭ și 270 porcĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 10376 leĭ și la cheltuelĭ de 9927 leĭ.

Prin comună trece calea județeană Slobozia-Urziceni.

Perieți, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Siul-d.-s., situată pe Valea-Iminoguluĭ și a Inivelului, la 16 kil. de capitala județuluĭ și la 12 kil. de a plășeĭ.

Se compune din 3 cătune: Perieți-d.-s., Perieți-d.-mj. și Mierlești-d.-s., cu o populație de 1146 suflete, din carĭ 262 contribuabilĭ, locuind în 246 case.

Se zice că această comună datează de maĭ bine de 200 anĭ.

A fost situată maĭ întîiŭ pe valea numită Valea-cu-Casele, situată maĭ la E., de unde locuitorĭĭ s'aŭ permutat pe Valea-Iminoguluĭ, din cauza lipseĭ de apă.

Are 3 bisericĭ: una în Perieți-d.-s., cu hramul Sf. Nicolae, fondată la anul 1822 de familia Caldurașă, alta în Perieți-d.-mj., cu hramul Sf. Dumitru, fondată în anul 1857—58 de familia Fîntîneanu și a treia în cătunul Mierlești-d.-s., cu hramul Sf. Nicolae, fondată în anul 1810 de locuitorĭ, toate deservite de 3 preoțĭ; o școală mixtă, în Perieți-d.-mj., frecuentată de 60 copiĭ; o moară cu aburĭ.

Dintre pomĭ roditorĭ, se găsesc: merĭ, duzĭ, vișinĭ și prunĭ.

Comerciul se face în comună de 3 cîrciumarĭ, de fie-care cătun cîte unul.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ sunt de 2971,05 leĭ.

Vite: 235 caĭ, 116 iepe, 502 boĭ, 84 vacĭ, 3056 oĭ și 102 porcĭ.

Meseriașĭ: 2 cojocarĭ, 1 lemnar, 1 zidar, 1 cizmar și 1 fierar.

Tot teritoriul comuneĭ se întinde pe o suprafață de 7650 hect., din care 3280 hect. aparțin la 140 familiĭ moșneni și 513 hect. la 123 locuitorĭ împroprietăriți după legea rurală din 1864; restul e posedat de: V. Perieșeanu, I. Găbunea, I. Alexe și Elena Fîntîneanu.

Pămîntul cultivabil e șes, negru humos și fertil.

O șosea comunală, care străbate comuna de a lungul său, pe Valea-Iminoguluĭ și a Inivelului, o leagă la N. cu comuna Bălteni și Potcoava și la S. cu Mierlești.

La V., teritoriul comuneĭ se mărginește cu Movila-luĭ-Drăghicĭ și cu Măgura-Frasinuluĭ, din Valea-Zidului, care o despart de comunele Goteana (cătr. Brebeni) și Turia.

La E., Valea-Vediței o separă spre N.-E. de com. Potcoava și spre S.-E. de comuna Valea-Merilor.

Teritoriul comuneĭ e udat de văĭcelele: Văĭceaua-Eleșteluluĭ, Văĭceaua-Balomiruluĭ, Valea-Iminoguluĭ și a Inivțeluluĭ și Văĭceaua-Caselor, la N.-E. căreia se ridică Dealul-Odăilor și Văĭceaua-Oblegeluluĭ.

Între această văĭcea și Valea-Vediței, se află Pădurea-cu-Crîngul, Crîngul-Cerbuluĭ și Poiana-Braniștei. In centru și pe malul drept al Iminoguluĭ se află Dealul-Viilor. Afară de cele notate mai sus se află risipite pe teritoriul comuneĭ Perieți și alte măgurĭ: Măgura-Eleșteului, Măgura-cu-Cărbunĭ, a-Ulmuluĭ, Grăticarele, a Gabuneĭ și altele.

Poiene mai însemnate sunt: Poiana-Laculuĭ, la N.-V., Poiana-Draculuĭ, la S.-E. și a-Braniștei, la N.-E.

Puțurĭ sau fîntînĭ sunt o mulțime, pe toată Valea-Iminoguluĭ și a Inivelului, din care mai însemnate sunt: Fîntîna-Șarpeluĭ, Puțul-Boangiuluĭ, Fîntîna-de-la-Salcie, Fîntîna-de-Piatră, Fîntîna-Țiganuluĭ, Fîntîna-Zapciuluĭ, Puțul-Fîntîneanuluĭ, Puțul-Rizgîtuluĭ.

Perieți, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de comuna cu același nume, situat pe malul sting al rîuluĭ Ialomița, în dreptul satuluĭ Ghimpați, cu care comunică printr'un pod plutitor, și spre S. de lacul Fundata.

Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Are o populație de 280 familiĭ; o școală mixtă; 2 biserici, deservite de 2 preoți și 4 dascălĭ.

Vite sunt: 200 caĭ, 180 boĭ, 2500 oĭ, 30 capre, 35 bivolĭ, 5 asinĭ și 180 porcĭ.

Perieți-de-Mijloc, *cătun*, făcînd parte din com. Perieți, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe valea și pe amîndouă laturile Iminoguluĭ, la N. de cătr. Mierlești-d.-s. Are o populație de 487 locuitorĭ, din carĭ 40 sunt împroprietărițĭ după legea rurală, cu 318 pog. din proprietatea d-luĭ C. I. Fîntîneanu, care posedă aci cam 2300 hect. arabile și 200 pădure.

Are o școală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 60 copiĭ; o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, fondată în anii 1857—1858, care poartă următoarea inscripțiune:

La anul 1857, luna Iunie în 17, s'a pus temelia acestuĭ sfînt locaș, cu hramul Sf. Dimitrie și s'a săvîrșit la 1858 Septembrie 1, cu toată cheltuiala D-lor Dimitrie I. Bumbeș, mare Pitar (fiŭ al reposatuluĭ I. Bumbeș, mare postelnic), Ion Fîntîneanu, mare Sărdar (fiind al 2-lea părinte al D-luĭ D. I. Bumbeș) și D-neĭ Sărdăreasă, Elena Fîntîneanu (mumă bună a D-luĭ D. I. Bumbeș), în zilele Măriei Sale Prințuluĭ Alexandru Ghica, Căimăcanul Țăreĭ-Românești, ale Prea Sfințituluĭ Mitropolit Nifon Servastos și ale întru tot iubitoruluĭ de Dumnezeŭ Climent, Episcop al Eparhieĭ Argeșul, cu a cărui deslegare s'a început acest sfînt locaș.

Perieți-de-Sus, *cătun*, făcînd parte din com. Perieți, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat la 1 kil. spre N. de cătr. Perieți-d.-mj., pe ambele coaste și maluri ale pîrîuluĭ Inivelul. E reședința comuneĭ și are o populație de 314 locuitorĭ, din carĭ 29 sunt împroprietărițĭ, după legea rurală, cu 137 hect. din moșia d-luĭ Alexe Romanov, care mai posedă aci 328 hect.

Vite: 116 boĭ, 54 vacĭ, 49 caĭ, 1063 oĭ și 85 porcĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, fondată în anul 1822 și avînd următoarea inscripțiune:

Zidit-s'a întîiŭ această sfîntă Biserică în cătunul Perieți-de-sus, din lemn, pe temelie de zid, în anul 1822, dîndu-i-se hramul Sf. Ierarh Nicolae, cu toată cheltuiala D-lor Andreĭ Căldărușă și Dumitru Căldărușă (fiiĭ reposatuluĭ Popa Căldărușă), Preotul Iordache Duhovnicul (fiul reposatuluĭ Ion Căldărușă), Dumitru I. Căldărușă și Ion C. Tudose (fiiĭ reposateĭ Călina, sora cu Ion și cu Popa Căldărușă) și s'a sfințit nezugrăvită cu toată cheltuiala celor de mai sus, avînd numaĭ sfîntă Iconă, în zilele părinteluĭ protopop George Grecu. In anul 1825, s'aŭ zugrăvit cele 2 tîmple, cu cheltuiala D-lor Andreĭ și Dumitru Căldărușă.

In anul 1856 tencuindu-se pe din afară și pe dinăuntru, s'a zugrăvit cu cheltuiala Preotuluĭ M. Duhovnicul, fiul luĭ Dumitru Căldărușă. In anul 1868, s'a învelit cu șiță, iar turla cu fier de către D-niĭ Ion Constantin și I. M. Popescu.

Perilești-Costești, *trup de moșie*, proprietate a d-luĭ Zădăriceanu, pendinte de com. Bîțcoveni, pl. Glavaciocul, județul Vlașca.

Perilor (Valea-), *vale*, județul Muscel, ce izvorește din com. Cetățeni-din-Deal și se varsă în rîul Dîmbovița, pe malul drept, în cercul com. Cetățeni-din-Vale, plaiul Dîmboviței.

In timpĭ secetoșĭ seacă.

Periprava, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, cătunul comuneĭ Sfîștofca, așezat la 10 kil. spre

N.-V. de reședință, pe malul drept al brațului Chilia, în fața orășelului rus Vilcovul, din Basarabia. Vatra satului ocupă 80 hect. pămînt, parte acoperit cu nisip și stuf.

Are o populație de 75 familii, saŭ 320 suflete, toți lipoveni.

Perișani, saŭ **Perișani-Spini**, *com. rur.*, jud. Argeș, pl. Loviștea, la 23 kil. de com. rur. Șuici, reședința subprefecturei, și la 72 kil. de Pitești. Se compune din 8 sate: Baiași, Mlăceni, Perișani, Pripoarele, Podeni, Poiana, Spinul, Surdoiul, avînd peste tot 258 familii, saŭ 1133 suflete.

Are patru biserici (în Băiași, Mlăceni, Perișani și Spinul); o școală primară rurală; 7 circiumi.

Budgetul comunei e la venituri de 1929 lei și 73 bani și la cheltueli, de 1905 lei.

Vite: 530 boi și vaci, 52 cai, 720 oi, 97 capre, 165 rimători.

Perișani, *sat*, cu 185 locuitori, jud. Argeșul, pl. Loviștea, făcînd parte din com. rur. cu același nume. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot și un cîntăreț; o școală mixtă.

Perișani - Spini. Vezi Perișani, jud. Argeșul.

Perișeni, *moșie*, a statului, în jud. Covurluiŭ, com. Jorăști, pl. Prutul.

Perișorul, *com. rur.*, în județul Brăila, pl. Ianca, situată pe șes. Se mărginește: la E. cu com. Bordeiul-Verde și Urleasca; la N., cu Ianca; la S., cu Berlești; la V., cu Dedulești și Filipești. Suprafața com. e de 6000 hect., cu o populație de 257 familii, saŭ 1164 suflete, din cari 204 contribuabili. Improprietăriți după legea rurală din 1864 sunt 87 locuitori, și neîmproprietăriți mai sunt 28.

Veniturile comunei sunt de 4690 lei și cheltuelile, de 4671 lei.

Vite: 1049 boi, 578 vaci, 30 tauri, 296 viței, 667 cai, 3056 oi, 431 porci și 3 capre.

Suhatul e de 1500 hect.

Are o biserică, construită la 1854 de locuitori, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; un cimitir, situat la E.; o școală mixtă, frecuentată de 61 elevi (1899—900). Școala de băeți s'a înființat la 1852; școala de fete, la 1872.

In comună sunt 5 străde și o piață.

Drumuri: la Brăila, spre N.-E., 41 kil.; la Ianca, trecînd calea ferată Brăila - București, pe la cantonul 119, spre N.-V., 5 kil.; la Surdila - Găiseanca, pe lîngă movila Perișorul, spre V., 14 kil.; la Filiul, spre S., 14 kil.; la Bordeiul-Verde, spre S. - E., 8 kil.; la Ulmul, traversînd calea ferată Făurei-Fetești, 23 kil.

Comuna s'a înființat la 1848 de locuitori veniți din comunele vecine: Strîmbul, Vizireni și Suțești.

Perișorul, *com. rur.*, în județul Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., la 38 kil. de Craiova și la 15 kil. de reședința plășei, com. Virtopul, situată pe ambele maluri ale pîrîului Perișorul.

Se învecinește la N. cu com. Mărăcinele; la S., cu com. Cioroiașul; la E., cu com. Intorsura și la V., cu comuna Giubega.

E accidentată de Dealul-Mare, care are o înălțime de 15 m., de movila Ghebaci, Movila-Cerbului și Măgura-din-Dealul-Mare.

E udată de un mic pîrîŭ, numit Perișorul, ce izvorește și se pierde pe teritoriul comunei.

Se dovedește prin acte, că comuna exista încă de pe timpul lui Mihaiŭ-Viteazul. Inainte se compunea din cătunele: Mărăcinele și Tîrnava; azi se compune dintr'un singur cătun, numit Perișorul.

Are o populație de 817 suflete, locuind în 197 case. Biserica s'a fondat la anul 1862 de egumenul mănăstirei Bucovățul, arhimandritul Nicodem, din fondul mănăstirei. In biserică, precum și pe zidul din afară al bisericei, se văd inscripții cu numele și data fondărei și a fondatoruluĭ, precum și portretul fondatoruluĭ.

Are o proprietate de 34 pog.

Este o școală mixtă, care a fost frecuentată în anul școlar 1899—900 de 82 copii.

După legea rurală din 1864, sunt 173 împămînteniți; după cea din 1879, sunt 113.

186 pog. 1006 stînj. sunt ocupate numaĭ de vatra satului; 2521 pog. 1188 stînj., de pămînt arabil; sunt 150 pog. fîneață, 260 pog. vii, 500 hect. pădure.

Moșia Perișorul cu Tîrnavița are 600 pog. arabile. Aparținea mănăstirei Bucovățul. Venitul saŭ este de 18000 lei anual. Pădurea statuluĭ, numită Perișorul, are o suprafață de 500 hect. Aparținea mănăstirei Bucovățul. Se compune din cer și ștejar și e amenajată.

Viile, de 260 pog., daŭ vin negru; se găsesc pe moșia statuluĭ și aparțin locuitorilor.

In Dealul-Mare se găsește piatră, ce este întrebuințată la construcții.

Pe moșia statuluĭ se află o

moară cu aburi şi două stîne, unde se fabrică brînză.

In Perişorul sunt 7 cîrciumĭ.

Calea judeţeană Craiova-Calafat străbate comuna pe o lungime de 4 kil. Căĭ comunale vecinale o unesc cu comunele vecine.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 3260,87 leĭ şi la cheltueli, de 2719,10 leĭ.

Perişorul, *sat,* în colţul de S.-V. al comuneĭ Perişorul, jud. Brăila, la 42 kil. spre S.-V. de oraşul Brăila, aproape de drumul de fer Brăila-Buzău, înfiinţat la 1852 şi numit ast-fel după numele movileĭ Perişorul, situată la S.-V. de sat.

Are o populaţie de 157 fam., saŭ 687 suf.; o şcoală mixtă, frecuentată de 61 elevĭ (1900—901); o biserică, clădită de locuitorĭ la 1852, deservită de 2 preoţĭ, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser. Şcoală de băeţĭ este aci de la 1852; şcoală de fete, de la 1872.

Suprafaţa vetreĭ satuluĭ este de 41 hect., avînd 156 case şi 6 cîrciumĭ.

Vite 339 caĭ, 1117 vite marĭ cornute, 1850 oĭ, 3 capre şi 193 rîmătorĭ.

Perişorul, *sat,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., formînd com. Perişorul. Vezĭ comuna Perişorul.

Perişorul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Fundeni-Gherasi, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la N.-E. de Fundeni.

Se întinde pe o suprafaţă de 720 hect., proprietatea d-luĭ N. I. Gherasi.

Are o populaţie de 152 locuitorĭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 205 şi al celor micĭ, de 415.

Perişorul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, comuna Cosîmbeşti, pe cîmpul Bărăganul.

Perişorul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situat pe cîmpul Bărăganul, alipit de com. Sudiţi.

Perişorul, *cişlă* (tîrlă de oĭ), în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe, în partea S.-V. a plăşeĭ şi a comuneĭ, aşezată în partea de N. a grinduluĭ Perişorul, din care parte este acoperit cu iarbă.

Perişorul, *grind* saŭ loc ridicat deasupra stufuluĭ înconjurător, aşezat pe malul Măriĭ, în partea S.-V. a plăşeĭ Sulina şi a comuneĭ rurale Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez, jud. Tulcea; se prelungeşte spre E. cu grîndul Metava; are o formă triunghiulară şi o întindere de 200 hect., din care jumătate acoperită cu iarbă.

Perişorul, *moşie,* pendinte de com. cu acelaşĭ nume, pl. Ianca, jud. Brăila, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile, cu o suprafaţă de 10000 hectare şi un venit de 67000 leĭ.

Perişorul, *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Perişorul, arendată cu 72500 leĭ (1886—96), împreună cu Tîrnaviţa şi Trocneşti. Are pădure pe dînsa.

Perişorul, *pădure* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Perişorul, cu o întindere de 500 hect. Este amenajată. Înainte aparţinea mănăstireĭ Bucovăţul. E populată cu stejar şi cer.

Perişorului (Dealul-), *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul; se desface din dealul Deleanul; brăzdează V. comunelor Borileşti şi Blidare; e acoperit cu păşunĭ.

Perişul, *sat,* făcînd parte din comuna rurală Cociocul, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la N.-V. de Cociocul, între Valea-Nedeĭ şi pădurea Radu-Vodă.

Denumirea de Perişul o are de la o luncă de perĭ ce se afla în locul unde e situat astăzĭ satul. Pădurea «Radu-Vodă» era a mănăstireĭ din Bălteni, făcută de Radu-Vodă.

Are o populaţiune de 405 suflete, repartizate pe 82 familiĭ. Ocupaţiunea de căpetenie a locuitorilor e cultura cerealelor, pe care o fac pe o întindere de 235 hect. propriĭ şi pe un număr de hectare pe care le iaŭ de la administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ prin învoelĭ. Creşterea animalelor se face numaĭ pentru trebuinţele lor. In 1901 posedaŭ: 1 armăsar, 32 caĭ, 11 iepe, 4 taurĭ, 80 boĭ, 102 vacĭ, 22 mînzaţĭ, 30 mînzate, 40 viţeĭ, 72 berbecĭ, 788 oĭ, 3 capre, 54 porcĭ, 3 asinĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Are o şcoală mixtă, înfiinţată în 1895 şi care a fost frecuentată în anul 1900—901 de 35 elevĭ.

Satul Perişul este deservit de biserica din parohia comuneĭ Poenarĭ. Vezĭ Perişul, trup de moşie.

Perişul, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Ilfov, pl. Znagovul, com. Cociocul, pe linia Bucureşti-Ploeşti, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Buftea (12,9 kil.) şi Crivina (9.8 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului Mării, de 107.96 m.

Veniturile acesteĭ staţiĭ, pe

anul 1896, aŭ fost de 106375 leĭ, 20 banĭ.

Perișul, *trup de moșie*, făcînd parte din Domeniul Coroaneĭ, Cociocul. Are o suprafață de 602 hect. și anume: 235 hectare delimitarea locuitorilor, 367 hect. ale Domeniuluĭ Coroaneĭ, din care parte se cultivă astfel: 230 hect. cu cereale și plante uleioase, 70 hect. cu plante de nutreț, 22 hect. cu pășunĭ artificiale și izlaz, 32 hect. cu plante leguminoase, 2 hect. cu hameiŭ, iar 11 hect. sunt ocupate cu clădirĭ precum și cu cîmpurĭ de experiență, în care se fac încercărĭ cu varietățĭ superioare de cereale, spre a se vedea care pot reușĭ maĭ bine în Țară.

Intre satul și gara Perișul, de pe acest trup, sunt situate parte din clădirile Administrației Domeniuluĭ Coroaneĭ Cociocul și anume:

O frumoasă lăptărie model, înzestrată cu un număr de 80 vacĭ mulgătoare de rasa «Algau», lăptărie prevăzută cu toate aparatele cele maĭ noĭ, precum și grajdurile necesare pentru vacĭ și boĭ.

O porcărie în care se cresc un număr mare de diferite rase porcine.

O stupărie înființată și prevăzută cu toate necesariile, pentru a reînvia frumoasa îndeletnicire a creșterei albinelor, care dădea odinioară locuitorilor cîștigurĭ destul de însemnate.

Un uscător de hameiŭ sistematic.

Maĭ multe pătule și magaziĭ pentru conservatul productelor, precum și alte construcțiunĭ cu diferite destinațiunĭ.

Un chioșc în gara Perișul, în care Administrația Domeniuluĭ Coroaneĭ are expuse spre vînzare produsele lăptărieĭ, stupărieĭ, precum și obiecte de richită, olărie și frînghierie lucrate în atelierele ce s'aŭ înființat de mult pe Domeniul Cociocul.

Puțin maĭ departe de gară, se află spitalul rural «Cocioc» cu 30 paturĭ, înființat la 15 Maiŭ 1895 și întreținut de stat.

Perișul, *pîrîŭ*, jud. Ilfov, pl. Znagovul, ce izvorește maĭ sus de com. Poenarĭ și se varsă în balta Căldărușani.

Peritească, *gîrlă*, jud. Tulcea, prin care lacul cel maĭ mare Sinoe, comunică cu Marea în partea de E. a plășeĭ Istruluĭ și a comuneĭ rurale Cara-Nasuf.

Peritească-Mare, *lac*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Caraman-Chioi, situat între Mare, de care e format, și întinsul iezer Razelm, în partea E. a plășeĭ și a comuneĭ. Are o lungime de 4 kil. și o întindere de 300 hect. Lîngă el și țărmul Mărĭi e un far englez. Conține pește bun și în mare cantitate, ce-ĭ vine din mare.

Peritească-Mică, *lac* maĭ mic ca cel precedent, jud. Tulcea, avînd 180 hect. întindere, situat în partea E. a plășeĭ Babadag și a comuneĭ rurale Caraman-Chioi; comunică cu Marea, de care e format, prin o gură așezată maĭ sus de punctul trigonometric, Pahani-Hrani. Conține pește.

Peritul, *sat*, făcînd parte din com. Drăgănești, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat la S. și în apropiere de satul de reședință, Drăgănești, la care s'a anexat în 1885.

Are o biserică și o școală (Vezĭ Drăgănești).

Periței, Vezĭ Durnești-Mitropolieĭ, sat, com. Rînghilești, pl. Ștefănești, jud. Botoșani.

Perja, *baltă*, în jud. Covurluiŭ, com. Rogojoni, pl. Horincea, maĭ sus de balta Pochina, cu care se unește printr'o gîrlă.

Perjoaia și **Horjești**, *două sate vechĭ*, desființate și în locul cărora s'a înființat satul Boghești-d.-j., com. Boghești, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ.

Persescu (Seciul-luĭ-), *sfoară de moșie*, în jud. Buzaŭ, com. Gura-Teghiĭ, cătr. Argăsălești, de 50 hect.

Persescu (Stînca-luĭ-), *stîncă*, în albia rîuluĭ Bîsca-Rozileĭ, jud. Buzaŭ, com. și cătr. Gura-Teghiĭ, de unde se desfășură o prea frumoasă priveliște. D'asupra eĭ era cunoscutul foișor al mult ospitalieruluĭ patriarh al munților: Enache Persescu, unde, ceĭ ce-l vizitaŭ, sculptaŭ impresiunile lor, din care s'a făcut o mică colecțiune de decedatul poet Aricescu (vezĭ «Lumea reală și lumea ideală»). Aci, în curs de 30 anĭ, s'aŭ întîlnit adesea mulțĭ oamenĭ politicĭ și literațĭ aĭ Țăreĭ. Mulțĭ din ceĭ lipsițĭ de mijloace, găseaŭ o existență comodă în casa luĭ Persescu.

Persica. Vezĭ *Piersica*.

Perșinari, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, plasa Cobia, situată pe cîmpie, pe malul drept al rîuluĭ Dîmbovița, la 15 kil. spre S. de Tîrgoviște. Prin raionul com., afară de Dîmbovița, curge și un pîrîŭ, numit Nucețelul.

Are o populație de 1053 locuitorĭ; o biserică; o școală; o moară de apă.

Se învecinește la Est cu comuna Cazaci, de care se desparte prin Dîmbovița; la V., cu Sperieteni, despărțindu-se prin valea Șuța; la N., cu Văcărești, despărțindu-se tot prin Dîmbovița și la S., cu com. Gura-Șuții.

Perșinari, *sat,* făcînd parte din com. rur. Cocorăști, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova. Cade în centrul comunei.

Perșinaruluĭ (Valea-), *vale cu pădure,* jud. Mușcel; izvorește din coastele pădurei cu același nume; străbate parte din cătunul Vlădești-Pămînteni, și se varsă în rîul Bratia.

Perșunari, *subdivizie a cătunuluĭ* Tohăneanca, com. Tohani, jud. Buzău.

Perșunari, *moșie,* în jud. Buzău, com. Tohani, cătun. Tohăneanca. Vezĭ Soreasca.

Perteștĭ, *mahala,* com. rur. Roșiile, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 263 locuitorĭ; o biserică, făcută la anul 1770 de preotul Streanga și reparată în 1862 de preotul V. R. Streangă și la 1888 de Vasile Popa Luță.

Pervelei, *sat,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, cătun. com. Tuzla, situat în partea de E. a plășeĭ, și cea de S.-V. a comuneĭ, la 10 kil. spre S.-V. de cătunul de reședință, Tuzla și la Vestul văeĭ Tatlîgeac. E dominat de movilele: Tatlîgeac (63 m.), de la E.; Cioban-Iuicuc, de la S.-E.; Tașlî-Iuc, de la N.-V. (90 m.).

Suprafața sa e de 2944 hect., dintre care 11 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și de grădinĭ.

Populația sa, compusă aproape numaĭ din Sîrbĭ și Bulgarĭ, este de 152 familiĭ, saŭ 486 suflete.

De aci pleacă, în formă de rază, drumurĭ comunale la Gherengic, la Chiuciuc-Tatlîgeac, la Biuiuc-Tatlîgeac, la Tuzla și la Carli-Chioi.

Pescari, *parte din moșia* Buhaiul, com. Șendriceni, pl. Coșula, jud. Dorohoĭu.

Pescarul, *mahala,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Secuiul.

Pescarul, *lac,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ urbane Chilia-Veche, așezat în ostrovul Tatarul, dintre brațul Chilia și Tătarul, în partea de N.-V. a plășeĭ și cea de S.-V. a comuneĭ; este format de brațul Chilia în vre-o revărsare anterioară a luĭ; primește apa printr'o mică gîrliță; are 30 hect.; e înconjurat cu stuf; conține pește.

Pescărești, *cătun,* al com. Vulpeni, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați. V. Vulpeni.

Pesceana. Vezĭ Pește ana.

Pesceanul. Vezĭ Peșteanul.

Peste-Gîrlă (Sfoara-de-), *moșie,* în jud. Buzău, com. Pătîrlagele, avînd cam 300 hect. arăturĭ, fîneață și izlaz, proprietate moșnenească.

Peste-Vale, *subdivizie a cătunuluĭ* Pleșcoiul, din com. Pleșcoiul, jud. Buzău.

Peșteana, *com. rur.,* jud. Gorj, pl. Ocolul, situată în partea de S.-E. a comuneĭ Ciupercenĭ. Se compune din cătunele: Peșteana și Boboeștĭ.

Girla Peșteana o udă dealungul său.

Situată pe șes, sub coasta dealuluĭ Chicioara, Piricĭul și Oprișiul, are o suprafață de 657 hect., din carĭ 342 hect. pădure, 120 hect. arabile, 110 hect. fînețe, 12 hect. izlaz și 3 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 198 familiĭ, saŭ 838 suflete, din care 177 contrib.; o școală mixtă, fondată la 1851 și frecuentată de 38 copiĭ; două bisericĭ de lemn, deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Locuitorĭĭ sunt moșnenĭ. Eĭ posedă: 17 pluguri, 95 care cu boĭ, 2 care cu caĭ; 601 vite mari cornute, 37 caĭ, 235 oĭ, 187 capre și 230 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitur de leĭ 861, banĭ 88, iar la cheltuelĭ, de leĭ 825.

Comunicația în comună se face prin șoseaua comunală care dă în șoseaua județeană T.-Jiul-Severin.

In comună se găsesc: 10 puțurĭ și 25 fîntînĭ.

Locutorĭĭ, deosebit de agricultură, se ocupă cu olăria, făcînd vase de pămînt.

Două dealurĭ sunt mai importante în această comună: Chicioara-Mare și Chicioara-Mică, acoperite de pădurĭ.

Peșteana, *cătun* de reședință al comuneĭ cu același nume, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat sub coasta dealuluĭ Chicioara, pe o suprafață de 387 hect., din carĭ: 152 hect. pădure, 145 hect. arabile, 80 hect. fînețe, 8 hect. izlaz, 2 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 148 familiĭ, saŭ 548 suflete, din carĭ 131 contribuabilĭ; o biserică de lemn, fondată la 1876, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, care în anul

63617. Marele Dicționar Geografic. Vol. IV.

1899—900 a fost frecuentată de 38 elevĭ.

Locuitorii sunt moșneni. Ei posedă: 15 pluguri, 58 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ, 449 vite marĭ cornute, 27 caĭ, 181 oĭ, 107 capre și 160 porcĭ.

In cătun se găsesc 4 puțurĭ și 15 fîntînĭ.

Peșteana, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Cermegești, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populațiune de 355 locuitorĭ; o școală de cătun, care a fost frecuentată în 1899—900 de 30 copiĭ; o biserică. E situată la 5 kil. de Chiricești, reședința comuneĭ.

Peșteana, *sat*, făcînd parte din com. rur. Glăvile, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Cade în centrul comuneĭ, pe valea cu același nume.

Are o școală mixtă, cu 39 elevĭ (1899-900); 2 bisericĭ de lemn, Ursoaia și Gorgotești. Cea din urmă are următoarea inscripție:

Această sfîntă și Dumnezeească biserică, ce se prăsnuește hramul Sf. Voevozĭ, s'aŭ ridicat din temelie și s'aŭ înfrumusețat cu zugrăveală, după cum se vede, de Popa Radu, Popa Constantin și Ion Dogaru, 1848.

Peșteana, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. rur. Roești.

Peșteana, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Motru-d.-s., com. rur. Jegujani.

Peșteana, *rîŭ*, jud. Vîlcea, izvorește din Dealul-Cărămideĭ; curge de la N. către S.-E.; trece aproape de Drăgășani și se varsă în Olt, între comuna Voicești și Zlătărei, pl. Oltul-d.-j. Udă com.: Glăvile, Amărăști, Nemoiul, Crețeni și Sutești.

Valea sa este populată, productivă și viabilă. Lărgimea medie a albieĭ este de 25 m. Fundul conține nisip, iar țărmurile aŭ o înălțime de la 2—5 m. Malul drept domină pe cel stîng. La Zlătărei, este un pod de lemn, cu o lungime de 44 m.

Peșteana, *pîrîŭ*, ce vine din spre com. Florești, trece prin com. Broșteni, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți, și se varsă în rîul Motrul.

Peșteana, *pîrîŭ*, jud. Mehedinți, ce izvorește din hotarul comuneĭ Pavățul, trece pe la Tîmna și se varsă în Hușnița.

Peșteana-de-Jos, *cătun* de reședință al comuneĭ Valea-cu-Apă, pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, pe partea dreaptă a Jiuluĭ, situat pe ambele laturĭ ale șoseleĭ vecinale, pe o suprafață de 520 hect., din carĭ 100 hect. pădure, 72 hect. izlaz și vatra satuluĭ, 32 hect. fînețe și 313 hect. arabile.

Are o populație de 181 familiĭ, saŭ 300 suflete, din care 160 contribuabilĭ; o biserică de lemn tencuită, fondată de locuitorĭ la anul 1889 și deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Locuitorii posedă: 63 pluguri, 71 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ, 118 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 45 porcĭ și 139 oĭ și capre.

Comunicația în cătun se face pe șoseaua vecinală, care o pune în comunicație la N. cu com. sa Valea-cu-Apă, iar la S. cu Urdarĭ-d.-s.

Peșteana-de-Sus, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, la S. de com. Bălteni, situată pe loc șes și de ambele laturĭ ale șoseleĭ naționale Filiași-Pietroșanĭ, pe partea stîngă a Jiuluĭ și la 26 kil. de T.-Jiul.

E formată din două cătune: Cocoreni și Peșteana, pe o suprafață de 5780 hect., din care 4150 hect. pădure, 500 hect. izlaz, 180 hect. fînețe și 950 hect. arabile.

Are o populație de 232 fam., saŭ 641 sufl., din carĭ 306 contrib.; o școală mixtă, frecuentată de 27 copiĭ (1899—900); o biserică de lemn tencuită, fondată de locuitorĭ la 1880, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 1 herăstrăŭ mecanic, proprietatea bisericeĭ Crețulescu; 2 cîrciumĭ; 1 brutărie.

Comunicația în com. se face prin șoseaua națională Filiași-Pietroșani, precum și printr'o șosea comunală, care o pune în legătură spre N.-E. cu comuna Rășina.

In com. sunt maĭ multe dealurĭ, între care: Dealul-Perilor, cu înălțimea Tolanul, poziție admirabilă.

Peșteana-de-Sus, *cătun* de reședință, al com. Peșteana-d.-s., jud. Gorj. Are o suprafață de 5030 hect., din care 4000 hect. pădure, 290 hect. izlaz și vatra satuluĭ, 140 hect. fînețe și 600 hect. arabile.

Are o populație de 146 familiĭ, saŭ 450 suflete, din care 200 contribuabilĭ.

Locuitorii posedă: 24 pluguri, 100 care cu boĭ, 12 căruțe cu caĭ; 175 v. m. c., 44 caĭ, 445 oĭ și capre și 184 porcĭ.

Are o biserică și o școală. Vezĭ Peșteana-de-Sus, com. rur.

Peșteanul, *lac*, la E. com. Bertești-d.-j., jud. Brăila, aproape de Dunărea-Veche; în el dă privalele: Strîmba, Repejoara, Privalul-Vechiŭ, Vilciașul și Peșteanul.

Peșteleasa, *gîrlă*, jud. Muscel; izvorește de la V. de locul nu-

mit Piscul-Căldarilor; formează limita între cătunele: Poenița și Golești, din pl. Rîurile, și se varsă în rîul Bratia.

Peștenuța, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., la 43 kil. de orașul Turnul-Severin. Satul formează comună cu satul Stroești.

Are o populație de 400 suflete, din carî 60 contribuabilî, locuind în 90 case; o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o circiumă.

Locuitorii posedă: 16 pluguri, 29 care cu boi, 5 căruțe cu caĭ; 200 vite marĭ cornute, 14 caĭ, 230 oĭ, 160 rîmătorĭ; 60 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la veniturĭ de 656 leĭ și la cheltuelĭ, de 646 leĭ.

Are o șosea comunală, care trece prin Stroești, venind din Severin și Baia-de-Aramă.

Peștera, *sat,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, cät. com. Mamut-Cuiusu, situat mai mult în partea centrală a plășeĭ și cea N.-V. a comuneĭ, la 3 kil. spre N.-V. de cătunul de reședință, Mamut-Cuiusu. E așezat în valea Peștera - Ceair, la deschiderea văeĭ Irti-Culac, lîngă locul numit Gura-Peșterei (un loc stîncos).

Șoseaua națională Cuzgun-Medjidia trece prin sat, prin partea sa de N.-V.; un drum comunal pleacă la N. spre Ivanes și altul spre S., la Mamut-Cuiusu și Idres-Cuiusu.

Peștera, *schit,* numit și Izvorul-Ialomițeĭ, saŭ Peștera-Obîrșieĭ, jud. Dîmbovița. (Vezĭ Bătrîna, munte).

Acest schit are hramul S-țiĭ Apostolĭ Petre și Pavel și s'a zidit într'o peșteră ascunsă, pe la 1810, de Ion Baltac și Șerb. Călătorii nu pot merge la acest schit, de cît numaĭ călărĭ, de la Moroeni, saŭ Pietroșița și de la Sinaia.

În peștera saŭ grota de lîngă acest schit, legenda spune că s'ar fi ascuns de maĭ multe orĭ Dacii, în timpul războaielor ce le-aŭ avut cu Romanii.

Peștera, la gura căreia este schitul, este lungă pe sub munte de aproape 150 m., largă de 15 m. și înaltă cam de 30 m. și merge tot strîmtîndu-se din ce în ce.

Peștera, *munte,* în ramura Cozleĭ, jud. Neamțu, situat între comunele Gîrcina și Doamna.

Peștera, *peșteră,* pe matca rîuluĭ Bistrița, jud. Vîlcea, plaiul Horezul, com. Costești, la o înălțime de 80 m. d'asupra niveluluĭ apeĭ Bistrița, pe malul drept.

Comunicația la peșteră se face pe la N. mănăstireĭ Bistrița, suind pe munte pînă la un loc, apoĭ la dreapta pe o potecă foarte strîmtă. Mergînd maĭ departe, calea se face și maĭ anevoioasă, căcĭ ajungînd la capătul acesteĭ potecĭ, coborĭ brusc un pisculeț spre a continua drumul pe o punte de lemn aninată de două stîncĭ, la capul peștereĭ.

În fundul uneia din subterane se află un basîn cu apă, ce izvorește din stîncă.

În această cavernă sunt 2 bisericuțe, una săpată în piatră naturală, la întunerec și a doua în gura cea mare a peștereĭ, care gură este situată la N. de intrare și în care nu se poate intra de cît suind pe o scară. În această cavernă se păstraŭ relicvele Sf. Grigore Decapolitul și alte odoare, în timpurile grele.

Peștera-de-la-Piatra-Arsă, *peșteră,* jud. Prahova, ce are o lungime de 40 m. și o lărgime de 15—20 m. Pe la mijlocul drumuluĭ de la Poiana-Stineĭ înainte, spre E., se află o tulpină cu treĭ copacĭ și de aci se deschide o potecuță, plină de bolovanĭ, ce coboară tocmaĭ la peșteră. În peșteră sunt micĭ scărĭ de lemn pentru scoborîrea vizitatorilor. Aci sunt stincĭ întregĭ, un feĭ de stalactite, formate dintr'o piatră moale, numită de locuitorĭ Lapte-de-piatră.

Pești-Romînești, *tezere,* județul Brăila; comunică la S.-V. cu Fusarul și sunt situate la N. de Pești-Turcești, pe hotarul dintre comunele Vizirul și Ciacîrul.

Pești-Turcești, *tezere,* jud. Brăila, situate la S. de ceĭ Romînești, între aceștia și Dunărea-Vechie, com. Ciacîrul.

Peștioșul, *pîriiaș,* în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Tazlăul; izvorește din ramura munților Stridinilor și se varsă pe partea stîngă a pîriuluĭ Tazlăul, aproape de satul Tazlăul.

Peștișani, *com. rur.,* la N.-V. de com. Brădiceni, jud. Gorj, plaiul Vulcan. Se compune din cătunele: Borosteni, spre N.; Peștișani, în centru; Seuca, la S. și Hobița, spre S.-E.

E situată pe șesul cu acelașĭ nume, pe o suprafață de 2274 hect., din carĭ 720 hect. pădure, 630 hect. arătură, 740 hect. fînețe, 140 hect. izlaz, 34 hect. vie și 10 hect. livezĭ de pruni.

Are o populație de 495 familiĭ, saŭ 2230 suflete, din carĭ 520 contribuabilĭ; o școală mixtă, în Brosteni fondată la 1847, frecuentată de 48 copiĭ; o școală de cătun în Seuca, cu 46 elevĭ;

6 biserici, deservite de 5 preoți și 6 cîntăreți.

Locuitorii sunt parte moșneni, parte împroprietăriți. Ei posedă: 96 pluguri, 250 care cu boi, 16 căruțe cu cai; 1470 vite mari cornute, 212 cai, 1800 oi, 637 capre, 750 rîmători; 72 stupi cu albine.

Statul posedă în Hobița un domeniu.

Budgetul com. e la venituri de 1189 lei, 75 bani și la cheltueli, de 1174 lei, 25 bani.

E udată de riurile Bistrița și Boroștina.

Comunicația în com. se face prin șosele vecinale, care o leagă cu Brădiceni și Tismana și prin șosele comunale, care o leagă cu Topești și Telești-d.-s.

In com. sunt: 5 mori pe apa Bistrița, 44 puțuri și 2 fîntîni.

Peștișani, *cătun* de reședință al com. cu același nume, jud. Gorj, plaiul Vulcan, situat pe o suprafață de 892 hect., din care 290 hect. pădure, 258 hect. arabile, 265 hect. fînețe, 60 hect. izlaz și 29 hect. vii.

Are o populație de 221 familii, saŭ 880 suflete, din care 228 contribuabili; 2 biserici de lemn, una fondată la 1720 și reedificată la 1852, a doua fondată la 1843 și reedificată la 1885, deservite de 1 preot și 1 cîntăreț.

Locuitorii sunt parte moșneni, parte foști clăcași. Ei posedă: 38 pluguri, 124 care cu boi, 8 căruțe cu cai; 630 vite mari cornute, 120 cai, 860 oi, 280 capre, 345 rîmători; 20 stupi cu albine.

Peștișani, *fostă stație de cai de poștă,* com. Peștișani, jud. Gorj, pe drumul de la Tîrgu-Jiŭ la Cernești (T.-Severin). Avea 16 cai (1850).

Petcari, *sub-diviziе a cătunului.* Pîrlita, jud. Buzăŭ, com. Cănești.

Petcul, *sătuc,* pe dealul Petcul, jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, com. Cozia, format din vii și livezi.

Petcul, *deal,* în partea de N.-E. a com. Cozia, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, care se întinde de-a dreapta rîului Jijia.

Pe el sunt multe vii ale locuitorilor.

Petculeasa, *iezer,* la N. ostrovului Minoaia, jud. Brăila, com. Tichilești, între iezerul Țiganca și canalul Minoaia; comunică spre N. cu canalurile Minoaia și Lata.

Petculești, *sat,* jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Lăunele-d.-s.

Petculești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Ștefănești, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, reședința comunei. Are o populație de 112 suflete; o moară cu aburi.

Pe la V. trece șoseaua națională Piatra-Rîmnicul.

Peter (Dealul-lui-), *deal,* lîngă satul Hîrtoapele, jud. Suceava. Parte e acoperit de pădure și parte cultivabil. Pe el se văd încă urmele șleahului ce lega Iași cu Suceava.

Petericiul, *deal,* pe teritoriul com. Corbul, pl. Mijlocul, jud. Olt. Are direcțiunea N.-S. și se întinde paralel cu Vedea, la V. de cât. Vitănești, pe o distanță de aproape 2 kil. Se mai numește și Cerul.

Petia, *sat,* pe moșia cu același nume, jud. Suceava, com. Pleșești. Are o populație de 142 familii, saŭ 589 suflete, din care 136 contribuabili, locuind în 144 case; o biserică de lemn, cu hramul Sf. Voevozi; o școală mixtă, înființată la 1892, condusă de un învățător și frecuentată în 1899—900 regulat de 20 copii, din 120 în vîrstă de școală.

Vatra satului ocupă 16 fălci, 32 prj. Moșia aparține la doi proprietari, G. Ciudin și G. Gr. Raftivanu, și are o întindere de 992 fălci, din cari 456 fălci cultivabile, 260 fălci finaț și restul mlaștini și teren puțin productiv.

Improprietăriți în 1864 sunt: 34 fruntași, 41 pălmași și 30 codași, stăpînind 254 1/2 fălci.

Drumuri principale sunt: la Fălticeni, (5 kil.); la Pleșești, (4 kil.); la Oncești, (1 1/2 kil).

Prin cartea de mărturie din 7104 (1596), Iulie 14, Irimia Moghilă Voevod recunoaște dreptul de proprietar lui Minea, fiul lui Ilarion Călugărul, ce se chema în mirenie Ion, asupra moșiei Petia, cumpărată de la Costea Petie, drept 900 galbeni tătărești, încă de pe timpul lui Ștefan Vodă-cel-Mare. («Uric.», XVI, p. 8).

Petia se împărțea în Petia-Mare și Petia-Mică și se compunea din mai multe răzășii, dovadă uricele de la Const. Moghilă Voevod din 7117 (1609), August 26, prin care Avramica, fiica lui Ionașcu, vinde lui Pătrașcu Vel Vornic Țăreĭ-de-sus, un loc de 3 case de la Petia-Mare și cu jerebiile lor din țarină și din livadă și cu tot locul și venitul de peste an, drept 80 taleri arginți, precum și alte acte și mărturii de vînzare și zălogire de jerebii și case. (V. «Uric.», de Th. Codrescu, vol. XVI, p. 8, 9, 10, 12, 18, 19, 20 și 26).

In 1803, Petia lui Vasile Ciudin avea 25 liuzi, plătind 280

leĭ bir anual, la care se maĭ adăogaŭ breslașiĭ ot tam, 2 liuzĭ, plătind bir 24 leĭ pe an. («Uric.», VII, p. 253).

Printr'o carte de judecată din 1807, Iunie 21, se întăreşte stăpînirea Paharniculuĭ Tudorachi Ciurea şi Vasile Ciudin asupra moşiilor Petia-Mare şi Petia-Mică. («Uric.», VI, p. 278).

Petiuța, *pîrîŭ,* în jud. Suceava, com. Șoldănești; își are obîrșia în satul Petia și se varsă în Șomuzul, avînd 3½ kil. lungime.

Petoleşti, *mahala,* în com. rur. Izvorul-Bîrzeĭ, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Petra, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Dumbrava, com. rur. Podul-Grosuluĭ.

Petrachi, *iaz,* lîngă satul Lăzăreni, com. Golăești, pl. Branișştea, jud. Iași. E format din apa Jijieĭ și se scurge în balta Grozoaeĭ.

Petrari. Vezĭ Pietrari.

Petrăcheşti, *cătun* al com. Niculești, jud. Buzăŭ, cu 820 locuitorĭ și 179 case; are sub-diviziile: Cîmpulungeanca, Gurgueşti și Homocioaia.

Petrăcheşti, *sat,* pendinte de com. rurală Zăicoĭul, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat la 3 kil. de Zăicoiul, căt. de reşedință al comuneĭ.

Are o populație de 9 familiĭ, saŭ 35 suflete, locuind în 21 case.

Petrăcheşti, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Niculești; are 370 hect., din carĭ 50 hect. pădure, apoĭ arăturĭ, fînețe, livezĭ și izlaz.

Petrăchioaia, *sat,* făcînd parte din com. rur. Frumușani-Custureni, jud. Ilfov, pl. Negoești.

Se întinde pe o suprafață de 770 hect., cu o populație de 107 locuitorĭ.

D-l Al. Leng are 699 hect. și locuitoriĭ, 71 hect. Proprietarul cultivă 500 hect. (150 hect. sterpe, 20 hect. izlaz și 29 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 moară cu apă și 1 pod stătător.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 207 și al celor micĭ, de 562.

Petrădaia, *vale,* jud. Vîlcea; izvorește dintre comunele Govora și Surpatele, de la N. dealuluĭ Băloiul; trece prin cătunul Surpatele, pl. Oltul-d.-s. și se varsă în rîul Otăsăul, spre com. Mănăstireni.

Petrărașul, *pîrîŭ,* jud. Dorohoiŭ. Vezĭ Pietrărașul.

Petrăria. Vezĭ Pietrăria.

Petrăşcani, *sat,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Buda, spre S. de satul Buda, cu o populație de 401 suflete, locuind în 103 case.

Petre (Valea - luĭ-), *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Lacul-luĭ-Băban; izvorește din dealul Costandoiul; udă partea de S. a comuneĭ și se varsă în rîul Rîmna, pe dreapta luĭ.

Petre-Munteanul, *sursă de apă minerală,* în Valea-Tiseĭ, basinul Olăneștilor, județul Vîlcea, avînd o temperatură de 14° R. și o abundență de 800 vedre în 24 ore.

Ca substanțe fixe conține: iodure, bromur alcalin, sulfat de sodă și de magnezie (concentrate), carbonat de calce, de sodă și de magnezie (considerabil), clorur de sodium și de calcium, fosfate și silicate (urme), hiposulfit de sodium (considerabil) și fĭer fosfat (urme).

Apele din această sursă și din izvoarele Regele Carol și Regina Elisabeta, aŭ o acțiune profundă asupra organismuluĭ, ceeace face ca influența lor să fie stabilă și efectele lor prelungite. Aceste ape avînd aceleași proprietăți medicale ca apele de la Bonnes, ca și acestea numaĭ după maĭ multe luni de întrebuințare a lor, încep a'și manifesta proprietățile lor în mod eficace. Prin profunditatea acestor acțiunĭ prelungite, aceste ape lucrează nu numaĭ asupra catarelor de piept, astmelor și afecțiunilor chronice ale gîtuluĭ, numite de cît-va timp granulațiunile fonduluĭ gureĭ, angineĭ granuloase, etc., dar și chiar asupra ftisieĭ.

Petre-Rareş, *cătun,* pendinte de com. Tangîrul, jud. Vlașca. S'a format cu ocazia împroprietăririi însurăților, la 1882, pe moșiile Albele-Tangîrul, Manaful și Șalăul. S'a dat, la 140 locuitorĭ, 872 hect.

Are o biserică, zidită la anul 1885, deservită de un preot și un dascăl.

Petrea, *virf de munte,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, de pe teritoriul com. Grozești.

Petrea, *pîrîŭ,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, de pe teritoriul com. Dofteana, care se varsă pe dreapta Trotușuluĭ.

Petreanul, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, cătunul comunei Odobasca, situat în partea de V., pe malul stîng al riuluĭ Rîmna, la 1800 m. spre V. de cătunul de reședință; are o întindere de 200 hect., cu o populație de 50 familiĭ, saŭ 212 suflete, din care 44 contribuabilĭ.

Petreanul, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Odobasca; se desface din Culmea-Laculuĭ; se întinde printre riul Rîmna și afluentul săŭ, Valea-Neagră; e acoperit cu pădurĭ.

Petreanul, *pădure,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Odobasca, pe dealul Petreanul; depinde de circumscripția VII silvică, ocolul Vărzărești; are 1207 hect., proprietatea statuluĭ.

Petreni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Costești, pl. Horezul, jud. Vîlcea, situat pe ambele malurĭ ale riuluĭ Cerna. Are o biserică de zid cu următoarea inscripție:

Acest sfînt hram s'a ridicat întru lauda luĭ Dumnezeŭ și cu cinstea sfîntuluĭ săŭ Nicolae și s'a zidit cu toată anevoința de smeritul Kyr Ștefan Eromonach, egumen ot Bistrița, ajutorînd și Epifanie Eromonach și Nicodim Eromonach, întru veĭnica pomenire a lor; Domn și stăpînul țăreĭ fiind Ion Constantin Brîncoveanu Basarab Voevod.

Petreni, *deal,* situat la N. de com. Topești, plaiul Vulcanul, jud. Gorj, și spre V. de dealul vecin Dîlmocsa; are o suprafață cam de 120 hect. și se prelungește de la S. spre N.-E.; e proprietatea statuluĭ; pe dînsul sunt locurĭ cultivabile, viĭ și prunĭ.

Petrenilor (Culmea-), *culme de munte,* în jud. Vîlcea, care pornește din culmea Vînturarița, separă apa Costeștilor de riul Otăsăul și se termină la confluența Otăsăuluĭ cu Bistrița, aproape de com. Frînceștĭ. La S. de acĭ, această culme intră în regiunea dealurilor și poartă numirile de Dealul-Petrenilor și Dumbrăveștĭ.

Petrești, *com. rur.,* jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., situată în colțul de S.-E. al județuluĭ, în Valea-Petreștilor, udată de pîriul Dienețul, îngroșat cu pîriiașele Fundul-Văiĭ și Socii.

Se compune din 4 cătune: Fundul-Văiĭ, Socĭ, Petrești, reședința, și Valea-luĭ-Neni. Mai înainte avea pe lîngă aceste 4 sate și un al cincilea, cu numele Podul-Roșu.

Are o populație de 308 familiĭ, saŭ 1318 suflete, din care 274 contribuabilĭ, locuind în 306 case; o școală mixtă, care funcționează din 1864 în satul Petrești, frecuentată în 1899—900 de 32 copiĭ; două bisericĭ, una în satul Petrești și alta în Socĭ, deservite de 1 preot și 3 cîntărețĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite: 55 caĭ, 519 vite marĭ cornute, 203 porcĭ, 73 capre și 1004 oĭ.

Stupĭ cu albine sunt 260.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de leĭ 2750, banĭ 17 și la cheltuelĭ de leĭ 2730, banĭ 16.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 220 locuitorĭ, cu 767 fălcĭ și 40 prăjinĭ pămînt în țarină.

Teritoriul comuneĭ, care se mărginește la N. cu com. Nănești, la S. cu com. Păncești, la V. cu com. Gioseni (secția Horgești) și la E. cu com. Găiceanca (jud. Tecuciŭ), are o întindere de 3113 hect. Proprietarĭ marĭ sunt moștenitoriĭ luĭ Alexandru Vidrașcu, care aŭ o moșie de aproximativ 1933 hect., cu 546.26 hect. pămînt productiv și cu un venit de 17439 leĭ anual.

Totalul pămînturilor de cultură este de 999 hect.

Are o pădure de aproximativ 800 hect.

Viile ocupă 111.50 hect.

Este unită prin căĭ vecinale cu com. Gioseni, prin Horgești, și cu satul Răcătăul. Calea vecinală Leca - Pîncești trece și pe teritoriul acesteĭ com., unind satele din care se alcătuește.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 27 kil.; la com. Părincea, reședința plășeĭ, 11 kil.; la com. Nănești, 9 kil.; la com. Răcătăul, 9 kil.; la com. Pîncești, 5 kil.

Petrești, *com. rur.,* jud. Dîmbovița, pl. Cobia, situată pe cîmpia Cîneasca și Ragul, la marginea de S. a județuluĭ Dîmbovița și la 48 kilometri de Tîrgoviște, pe malurile riuluĭ Neajlovul, lîngă jud. Vlașca. Se compune din două cătune: Ragul și Petrești, cu o populație de 854 locuitorĭ. Are: 5 ulițe: Ragul, Tabaci, Ghergulești, Croitorĭ și Spătarĭ; două bisericĭ; două școlĭ, una cu un local mare și frumos, făcut de Generalul Fălcoianu, în cătunul Ragul, condusă de un învățător și a doua, condusă de o învățătoare în cătunul Croitorĭ saŭ Petrești; 4 morĭ de apă.

Se învecinește: la E. cu com. Ulieștĭ, la V. cu Broșteni, la N. cu com. Greci și la S. cu com. Petrești-Patru-Zecĭ-de-Crucĭ din jud. Vlașca, despărțindu-se de celе-l'alte comune prin cîmpiĭ și apa Neajlovul și unindu-se prin șoselele vecino-comunale.

În apropiere este o pădure de peste 70000 ariĭ.

Petrești, *sat,* și reședința comu-

neĭ cu acelaș nume, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., situat în Valea-Petreștilor, pe malul drept al pîrîului Dienețul. Are o populație de 147 familiĭ, saŭ 590 suflete; o școală mixtă, înființată în 1864 și care în anul 1899—900 a fost frecuentată de 35 elevĭ; o biserică, clădită la 1810 de Petrache Sturdza. Se zice că aci ar fi fost o biserică de lemn, renumită prin sculpturile sale.

Vite: 31 caĭ, 266 vite marĭ cornute, 87 porcĭ și 33 capre.

Petrești, *sat*, pe stînga Jijieĭ, în partea de S.-E. a comuneĭ Buimăceni, jud. Botoșani, cu o suprafață de 890 hect., din care 100 hect. pădure.

Are o populație de 30 familiĭ, saŭ 93 suflete; 2 iazurĭ; 2 morĭ de apă; 1 circiumă.

A avut o biserică, care a ars la 1880, împreună cu satul Buimăceni și Petrești.

Locuitoriĭ posedă: 127 boĭ și vacĭ, 22 caĭ, 528 oĭ, 10 porcĭ; 25 stupĭ cu albine.

Petrești, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, com. Greci.

Petrești, *sat*, jud. Iași, pl. Braniștea, com. Golăești, pe malul Prutuluĭ, înconjurat de pădurĭ, cu o populație de 45 familiĭ, saŭ 185 suflete. Are o biserică și casele proprietățeĭ.

Vite: 180 vite marĭ cornute, 516 oĭ, 30 caĭ și 22 rîmătorĭ.

Petrești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Coșești, plasa Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Petrești, *cătun*, în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Năruja, situat pe locul unde pîrîul Năruja se varsă în Zăbala și aproape de muntele Zeghiul.

Are o populațiune de 138 suflete, locuind în 24 case.

Petrești, *altă numire a satuluĭ* Slobozia, jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Boghicea.

Petrești, *sat*, în partea de N. a comuneĭ Borăștĭ, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta dealuluĭ Toaca, și udat de pîraiele Gelna și Țurcăleasa. Are o suprafață de 371 hect. și o populație de 9 familiĭ, saŭ 30 suflete.

Vite: 24 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 4 bivolĭ, 8 rîmătorĭ.

Petrești, *moșie* a statuluĭ, pe teritoriul com. Jorăști, pl. Bilieștĭ, jud. Putna, moșie care a fost pendinte de mănăstirea Mera și a fost arendată (1888—93) cu 23150 leĭ anual. In 1892 a fost parcelată în loturĭ și vîndută la țărani de către Ministerul Domeniilor.

Petrești, *pădure*, în întindere de 128 hect., pe teritoriul comuneĭ Jorăștĭ, pl. Bilieștĭ, jud. Putna, aparținînd statuluĭ.

Petrești. Vezĭ Găurinceĭ, pîrîŭ, com. Dumești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Petrești-de-Jos, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Gilortul, spre S. de com. Bărbătești, în dreapta Gilortuluĭ, și la 34 kil. de T.-Jiuluĭ, formată din 2 mahalale, despărțite una de alta, și din Petrești, cât.

E situată pe deal și vale și are o suprafață cam de 943 hect., din care 300 hect. arabile, 25 hect. prunet, 5 hect. vie, iar restul, pădure, izlaz și tufăriș, cea maĭ mare parte proprietate a d-luĭ Tache Moscu.

Are o populație de 302 familiĭ, saŭ 1311 suflete, din care 250 contrib.; o școală mixtă, fondată la 1884 și frecuentată în 1899—900 de 65 elevĭ; 2 bisericĭ, din care una nouă și alta reparată în 1888, deservite de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Aci se toarce și se țese părul de capră și se face trăistĭ, dăsagĭ, preșurĭ de caĭ, și chiar de corturĭ, zise de păr de capră. Se află și boiangeriĭ.

Locuitoriĭ posedă: 61 pluguri, 78 care cu boĭ; 275 vite marĭ cornute, 1000 oĭ, 307 capre, 150 rîmătorĭ, 15 caĭ; 35 stupĭ cu albine.

Veniturile comuneĭ sunt de leĭ 2362, banĭ 69, iar cheltuelile, de leĭ 1715, banĭ 34.

E udată de rîul Gilortul, care o străbate de la N. la S. și care une-orĭ, din cauza ploilor, prin revărsările sale, contribue mult la fertilitatea soluluĭ prin depunerile ce lasă; apoĭ de pîraiele: Riciul, Purcariul, Rogoza, Sintoaia, Baba și Băboiul, ce curg prin văile cu același nume și se varsă în Gilort.

Comunicația în comună se face prin șoseaua județeană Tîrgul-Jiuluĭ-Spahiĭ (Dolj), legînd-o la N. cu Bărbătești, iar la S. cu Musculești. Cu Ticleni și Vladimirul, se leagă prin drum de care. Ca mijloc de comunicație maĭ este calea ferată Tîrgul-Jiu-Filiași, avînd ca stație maĭ apropiată stația Bărbătești.

Trecerea peste Gilort se face în comună, pe un pod de lemn ce se află pe proprietatea d-luĭ Tache Moscu, pe hotarul comuneĭ Musculești.

In Petrești-d.-j. se găsesc: 20 puțurĭ; 26 izvoare acoperite și 1 moară cu 6 alergătorĭ pe apa Gilortuluĭ.

Petrești-de-Jos, *cătun*, în jud. Vlașca, proprietate cu sat a d-luĭ Predescu. (Vezĭ cătunul Patru-Zeci-de-Crucĭ).

Petreşti-de-Sus, *com. rur.*, spre S.-E. de com. Pojogeni, pl. Amaradia, jud. Gorj. Se compune din 2 cătune: Petreşti-d.-s. (la 24 kil. de T.-Jiuluĭ) şi Rogojeni. Se maĭ numeşte şi Tîrgul-Cărbuneşti.

E situată pe şes, între rîurile Gilortul, la E. şi Blahniţa, la V., pe o suprafaţă de 830 hect., din care 130 hect. arabile, 3 hect. vie, 15 hect. prunet, iar restul, fineţe, pădure, tufăriş şi rîpĭ.

Are o populaţie de 160 familiĭ, saŭ 775 suflete, din care 110 contrib.; o şcoală mixtă, frecuentată în 1899—900 de 69 copiĭ; 2 biserici, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; un spital rural. Şcoală de băeţĭ este aci de la 1864; şcoală de fete, de la 1883.

Locuitoriĭ posedă: 36 pluguri, 11 căruţe cu caĭ, 66 care cu boĭ; 256 vite maĭ cornute, 57 caĭ, 346 oĭ, 64 capre, 319 rîmătoriĭ; 20 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la venituri de 3366 leĭ, şi la cheltueli, de 3347 leĭ, 63 banĭ.

Este udată de rîurile Gilorţul şi Blahniţa.

In com. se găsesc: 1 moară pe apa Gilortuluĭ cu 5 alergătoriĭ; 7 puţurĭ şi 6 izvoare.

Comunicaţia se face: prin şoseaua judeţeană, Tîrgul-Jiuluĭ-Spahiĭ (Dolj), legînd-o la N. cu com. Pojogeni, iar la S. cu com. Pîrîul-Boia; prin şoseaua vecinală care o leagă cu Cărbuneşti, şi prin calea ferată Filiaşi-T.-Jiuluĭ, cu staţia locală Cărbuneşti.

Petreşti-de-Sus este un mic tîrg, un centru de comerţ, unde locuitoriĭ comunelor învecinate vin spre a'şĭ cumpăra cele necesare.

Petreşti-de-Sus, *cătun* de reşedinţă al comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Amaradia, jud. Gorj. Are o suprafaţă cam de 800 hect., din care: 150 hect. arabile, 2 hect. vie, 10 hect. porumb, iar restul: fineţe, pădure şi tufăriş.

Are o populaţie de 150 familiĭ, saŭ 740 suflete, din care 100 contribuabilĭ; o biserică, deservită de un preot şi un cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 65 elevĭ (1899—900).

Locuitoriĭ posedă: 30 pluguri, 10 căruţe cu caĭ, 60 care cu boĭ, 15 stupĭ cu albine, 210 vite maĭ cornute, 260 oĭ, 51 capre, 285 porcĭ şi 53 caĭ.

In cătun sunt 4 puţurĭ şi 3 izvoare.

Aci e podul de lemn, de pe Gilort, al şoseleĭ judeţene; tot aci se află podul de fier al căeĭ ferate Filiaşi-T.-Jiul, de peste Gilort.

Petreşti-de-Sus, *cătun*. Vezĭ cătun. Patru-Zecĭ-de-Crucĭ, jud. Vlaşca.

Petreşti - de - Vărsături, *com. rur.*, în partea de V. a plăşeĭ Ocolul şi la E. de oraşul T.-Jiul, jud. Gorj. E situată pe loc şes şi se compune din cătunele: Petreştĭ, unde e şi reşedinţa (la 17 kil. de T. - Jiul), Drăgoenĭ, Bucureasa şi Preajba-Mică.

Are o suprafaţă de 3380 hect., din carĭ 21 hect. vatra satuluĭ, 1220 hect. arabile, 1795 hect. fineţe, 334 hect. pădure şi izlaz, parte ale proprietăţiĭ, parte ale locuitorilor.

Are o populaţie de 204 familiĭ, saŭ 1101 suflete, din care 170 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, din care, una fondată la 1738, şi alta la 1795, deservite de 3 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă.

Locuitoriĭ posedă: 50 plugurĭ, 105 care cu boĭ, 803 vite maĭ cornute, 34 caĭ, 1166 oĭ, 164 porcĭ, 12 capre; 80 stupĭ.

Veniturile comuneĭ sunt de leĭ 1562, banĭ 39, iar cheltuelile, de leĭ 1552, banĭ 87.

E udată la S. - E. de pîrîul Amaradia.

Comunicaţia, în comună, se face prin şoseaua judeţeană T.-Jiul-Spahiĭ (jud. Dolj), printr'o şosea comunală, care se desparte din cea judeţeană şi duce la cătunul Petreşti, precum şi prin multe alte drumurĭ ordinare.

In Petreşti sunt 4 puţurĭ şi 13 fîntînĭ.

Petreşti - de - Vărsături, *cătun* de reşedinţă al comuneĭ cu acelaşĭ nume, jud. Gorj.

Are o suprafaţă de 1000 hect., din care 500 hect. arabile, 450 hect. fineţe, 45 hect. pădure şi izlaz şi 5 hect. vatra satuluĭ, cu o populaţie de 78 familiĭ, saŭ 358 suflete, din care 58 contribuabilĭ; o biserică, deservită de un preot şi un cîntăreţ; o şcoală mixtă.

Locuitoriĭ posedă: 14 pluguri, 33 care cu boĭ; 278 vite maĭ cornute, 16 caĭ, 265 oĭ, 12 capre şi 59 porcĭ.

Petreştilor (Valea-), *vale*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., înclinată spre Siret şi prin care şerpueşte pîrîul Dienetul saŭ al-Socĭĭ.

Petreşul, Livezeni şi Bulea, *păduri* particulare, supuse regimuluĭ silvic, aflate pe moşia Măldăreşti-d.-s., pendinte de comuna Măldăreşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Petri-Moineşti, *siliştе*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Podurile. Numele îl are de la fostul stăpîn al acestuĭ loc, Petrĭ Moini. Legenda spune că aci a fost un sat mare, care a fost ars de

Tătarĭ în vechime, iar locuitoriĭ s'aŭ dus în Bugeacul, la Dunărea de jos. După 12 anĭ s'aŭ întors locuitoriĭ îndărăt și a existat satul până acum vr'o 30 de anĭ.

Petricani, *com. rur.*, în județul Neamțul, pl. de Sus - Mijlocul, situată între comunele: Neamțul, Humulești, Grumăzești și Urichenĭ.

E formată din cătunele: Petricani (la 31 kilometri de Piatra), Tîrpești, Petricani - d. - s. (Petricani-Agapieĭ), Curechiștead.-j., Slobozia, Țolicea, Boiștea, Graș, Blebea (Schitul Mănești), Fabrica, Ingărești (Sileni), Julfeni (Liești), Mănești, Plopi, Schitul și Tîrgul-Noŭ, cu o populație de 3334 suflete.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriți în 1864, sunt 367 care încă trăesc și-și stăpînesc locurile lor; 196, care stăpînesc locurile în calitate de urmași; 5 locurĭ aŭ fost părăsite de către ceĭ împroprietăriți și se stăpînesc de către comună; dintre locuitoriĭ împroprietăriți în 1878, sunt 115 care'și stăpănesc singurĭ locurile lor, iar 3 ca urmași; 5 locurĭ se stăpînesc de către comună; 141 de locuitorĭ sunt, care de și însurați și cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ nicĭ o proprietate.

Agricultura se face pe o întindere de 4581 hect., 86 arii.

Imașul are o întindere de 399 hect., 58 arii, nutrind un număr de 4998 capete de vite.

Are: 6 biserici cu 21 deserventi; 4 școale mixte, în: Blebea, Boiștea, Petricani și Tîrpești, frecuentate în 1899—900 de 127 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e de 9240 leĭ, la venitură și de 9095 leĭ, 32 banĭ, la cheltuelĭ.

Comunicația cu satele vecinașe se face prin un drum ce vine din crucișul drumurilor de la satul Uricheni și trece prin satele Petricani-d.-s., Tîrgul-Noŭ, de unde se ramifică spre satul Boiștea și spre Ocea-Topolița.

Petricani, *sat*, pe moșia și com. Știubeeni, jud. Dorohoiŭ, pl. Bașeul, situat pe laturea dreaptă a pîrîuluĭ Bașeul, maĭ spre E. de satul Chișcăreni.

Are o populație de 128 familiĭ, saŭ 511 suflete.

Biserica, cu hramul Sf. Vasile, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 pălămar, este mică, de zid, făcută la 1840, de locuitoriĭ satuluĭ, cu ajutorul proprietaruluĭ moșieĭ, def. Vistiernic N. Rosetti-Roznovanu.

Petricani, *moșie*, în jud. Neamțul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani, aducînd un venit anual de 10000 leĭ.

Petricani, *pădure* a statuluĭ, în jud. Neamțul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani, avînd o întindere de 143 pogoane.

Petricani-Agapieĭ, *numire vechie a satuluĭ* Petricani-d.-s., jud. Neamțul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani.

Petricani-de-Jos, *sat*, în jud. Neamțul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani, care a fost reședința comuneĭ.

Petricani-de-Sus, *trup de sat*, în jud. Neamțul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani, reședința comuneĭ.

Petricani - Neamțuluĭ, *numire vechie a satuluĭ* Petricani-d.-j., jud. Neamțul.

Petricanul, *deal*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-jos, com. Gubancea, pe costișa căruia se întinde comuna.

Petricaua, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în întindere de 280 hect., pe moșia Muntele-Petricaua, jud. Vîlcea, pl. Horezul, com. Rîmești.

Petricănești, *vălcea*, jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Gornetul-Cuib; izvorește din căt. Cuib; curge de la N. spre S. prin mijlocul căt.; trece pe lîngă locuințele Petricăneștilor și se varsă în Sărățelul, la S. de căt. Cuibul.

Petriceaua. Vezĭ Pietriceaua.

Petricelul. Vezĭ Pietricelul.

Petricica. Vezĭ Pietricica.

Petrile. Vezĭ Pietrile.

Petrilești. Vezĭ Pietrilești.

Petrimanul. Vezi Pietrimanul.

Petrișana (Pădurea-), *pădure*, pe moșia Hănțești, com. cu același nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Petrișorul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Racoviteni, la S., pe rîul Cilnățul.

Petrișorul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Racoviteni; se desface din dealul Hîrboca; brăzdează partea de S. a comuneĭ; e acoperit cu fînețe și semănăturĭ.

Petrișorul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Zgîrciți; izvorește din dealul Oreavul; udă partea de S. a comuneĭ și se varsă în rîul Oreavul, pe dreapta lui.

Petrișorul, *vălcea,* jud. Prahova, pl. Peleșul, com. Teșila; curge de la V. spre E. și se varsă în rîul Doftana, pe malul stîng, tot în com. Teșila.

Petrișul. Vezĭ cuvîntul Pietrișul și compusele luĭ.

Petro-Dava, *denumire modernă a unuĭ loc izolat,* pe moșia cu acelașĭ nume, com. Vînători-Dumbrava-Roșie, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțul.

Se pretinde că aicĭ a fost zĭdit încă din timpul luĭ Traian, la 110, orașul Petro-Dava; urmele, după cum susțin unĭĭ scrĭitorĭ din timpul nostru, s'ar fi văzut pănă acum cîte-va deceniĭ; dar astă-zĭ nu maĭ este nicĭ o urmă.

Pe la 1838, Mihail Sturdza, în urma cereriĭ făcute, a dăruit pentru vecĭ trupul acesteĭ moșiĭ (Petro-Dava) luĭ Gheorghe Asachĭ, pentru ca să-șĭ facă fabrică de hîrtie.

Lucrările de construire a localuluĭ pentru fabrică, atenanțele, casele de locuință pentru Asachĭ și lucrătorĭ, tragerea unuĭ canal din Bistrița (în lungime de 320 m.), s'aŭ făcut în anĭĭ 1839—1840, sub conducerea luĭ Lascar Stavrĭ (elev al Academieĭ Mihăilene din Iași).

In primă-vara anuluĭ 1841, fabrica începu să funcționeze sub conducerea maestruluĭ Mihalec Hodociŭ, producînd hîrtie ordinară pentru băcănĭĭ, hîrtie de scris vînătă și cenușie (albă-cenușie), pe care eraŭ încrustate inițialele A. G.

Lucrătorĭĭ întrebuințațĭ anual eraŭ în număr de 10; valoarea producțiuneĭ, de leĭ 8900.

La 1854, Asachĭ a închiriat fabrica def. N. Vicol, care a ținut-o în tovărășie cu Polonul Iohan Peceak, patru anĭ.

La 1858, a trecut sub conducerea luĭ Peceak și a Evreuluĭ Altăr (supra-numit Tîrgul-Frumos); apoĭ sub conducerea luĭ Diepel și Mayer, a luĭ Herbert, care a introdus pe terenul moșieĭ între altele și cultura inuluĭ, a luĭ Svircevsky (Rus) și la urmă sub a luĭ Carl Juster.

Casele, împreună cu grădina luĭ Asachĭ, sunt și astă-zĭ pustiĭ.

In cuprinsul Petro-Daveĭ și aproape de sătucul Cindia (din fața orașuluĭ) era o stîncă mare, ce reprezinta o figură femeiască împrejurul căreia se aflaŭ și alte stîncĭ maĭ micĭ; legenda spune că era Dochia cu caprele eĭ.

Această stîncă a cumpărat-o de la Asachĭ, Prințul Wittgenstein și a voit să o transporte pe plute, în bucățĭ, spre ornament la moșia luĭ, numită Fîntînelele (din jud. Bacăŭ). Planul însă n'a reușit fiind-că pluta, sub greutatea stînceĭ, s'a cufundat, pierzîndu-se astfel o rară podoabă naturală.

Petro-Dava se maĭ numește de către unĭĭ și Cetățuia (țăranĭĭ numesc această localitate Petru-David și eĭ nu știŭ să fi fost vre-o dată urme despre vre-un oraș, saŭ clădirĭ maĭ vechĭ de venirea aci a luĭ Asachĭ).

Petro-Dava, *trup de moșie,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Vînători-Dumbrava-Roșie, situat pe valea și platoul munteluĭ Bolovoaia (sub piscul Cernegura). Este acoperit cu grădinărĭĭ, fînețe și luncĭ. Teritoriul săŭ face parte din moșia Văleni.

Petru-Vodă, *munte,* jud. Neamțu, la hotarul despre N. al com. Galul și Călugăreni, între plășile Piatra-Muntele și de Sus-Mijlocul.

Această numire i s'a dat de la Petru-Rareș, fiŭ al luĭ Ștefan-cel-Mare, care, în timpul domnieĭ sale, a scăpat cu fuga pe aci în Transilvania, gonit fiind de dușmănia Turcilor întărîtațĭ de către boerĭĭ țăreĭ.

In această privire cronicele spun că: «Petru-Rareș, aflînd cale deschisă prin Tîrg, prin Piatră, a trecut pe lîngă Mănăstirea Bistrița, și lăsîndu-se ca să se poată ceva odihni în munte, d'asupra eĭ văzut'a unde ca un roiŭ de toate părțile înconjurată mănăstirea de dușmanĭĭ săĭ, ca să-l prinză; decĭ cunoscînd el aceasta, a încălecat pe cal și singur a fugit să hălăduească, în 18 zile a luĭ Septembre, intrînd în munte într'adînc».

Acelașĭ lucru povestește legenda: «fugind Petru-Vodă la mănăstire, pe cînd dăduse puțintel ochiĭ în gene, a simțit pe dușmanĭĭ săĭ care eraŭ să-l prinză, dacă nu-l scăpaŭ călugărĭĭ pe o portiță din dosul mănăstireĭ; îngrozit apucă călare pănă la Bisericani, iar de acol› ne maĭ putînd străbate drum slobod, se afundă în munțĭ, unde se întîlni cu niște pescarĭ care-șĭ aveaŭ locuințele spre acea parte; pe drum însă îl apucă o ploaie groaznică cu tunete și fulgere, ceea-ce făcu pe Petru să se adăpostească sub o stîncă uriașă; acea stîncă s'a numit Petru-Vodă, prin dreptul căreia s'a furișat apoĭ, condus de țăranĭ peste hotar în Ardeal.... (Vezĭ Asachĭ, leg. ist.; idem, Bistrița, mănăstire; idem, Gr. Urechie).

Petru-Vodă, *pîrîŭ,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul; izvorește din muntele cu acelașĭ nume; curge spre N. printr'o vale frumoasă și se varsă în pîrîul Ozana, lîngă satul Pluton.

Legenda spune că în această vale era locuința pescarilor care aŭ călăuzit pe Petru-Vodă.

Acest pîrîŭ se mai numește și Pluton.

Petru-Vodă, *strîmtoare*, între comunele Pipirigul și Galul, județul Neamțu.

Ștîncele înalte și sălbatice, ce înconjoară această strîmtoare, cum și numele mitologic al pîrîului și satului (Pluton), închipuesc pentru călătorul din aceste părți, ideea iadului teologic.

Aceste stîncĭ s'aŭ tăiat, construindu-se printre ele o șosea pietruită, care înlesnește comunicația.

Piatra, *oraș*, capitala județului Neamțu, pl. Piatra-Muntele, așezat pe valea rîului Bistrița, într'o frumoasă poziție, la 310 m. d'asupra nivelului Mării-Negre, între munții Cernegura, Cozla și Pietricica.

Long. E. Gr., de 26° 22'; lat. N., de 46° 56'.

E format din 9 mahalale: Mahalaua-Poștei, Dărmănești, Bordeele, Mărăței, Bistrița, Precista, Borzogheanul, Preideanul și Valea-Viei, cu o populație de 17391 locuitorĭ, din care 8427 ortodoxĭ, 8473 mozaicĭ și restul de alte religiunĭ.

Are 3 școale primare de băeți, cu 619 elevĭ; 3 scoale de fete, cu 409 eleve; un gimnaziŭ real, cu 120 elevĭ; 3 pensionate private de fete, cu 90 eleve; o școală de muzică bisericească; un spital cu 45 paturĭ; două farmacii; un biuroŭ telegrafo-poștal al căruĭ venit pe anul fin. 1896—97 a fost de leĭ 68793, banĭ 7; două tipografii; patru librării și o anticvărie; o judecătorie de ocol; o sucursală a creditului agricol; cincĭ societățĭ particulare de economiĭ; o casierie de județ; o percepție.

Sunt 7 bisericĭ, dintre care unele cu însemnătate istorică. Biserica Sf. Ioan, zisă și Domnească, este zidită de Ștefan-cel-Mare, la 1497, precum arată inscripția slavonă, ce este alăturea cu ușa bisericeĭ și anume:

Bine Credinciosul și Hristos iubitul, Io Ștefan Voevod, cu mila lui Dumnezeŭ în țara Moldoveĭ, fiul lui Bogdan Voevod, a început a edifica și a finit hramul acesta întru numele nașterea sfîntuluĭ glorificat profet înainte mergătorul și botezătorul Ioan, să fie pentru rugăciunea sa, și a domniței sale, și a maiceĭ... și fiului său Bogdan, care s'a edificat și început la anul 7005 luĭie în 15 și s'a sfințit la anul 700... în anul 40, luna Noembre, în 11 zile.

Insemnate mai sunt: biserica Treĭ-Erarhĭ, zidită la 1821 de către un eterist grec; biserica de la Valea-Vieĭ. (V. Valea-Vieĭ). Sunt în oraș: 3 fabricĭ de bețe de chibriturĭ și cue de cizmărie; 3 de sucmane și postav (din care una, cea mai vechie în localitate, s'a înființat la 1854); 5 fabricĭ micĭ de săpun; 16 dubălăriĭ; 54 circiumĭ și mai multe depozite de lemnăriĭ. (Orașul Piatra face mare negoț cu lemnăriile și este principala schelă a plutelor ce vin pe rîul Bistrița).

Budgetul com. Piatra pe anul 1900—901 a fost de leĭ 472.742.05 la venitură și de leĭ 463.812.05 la cheltuelĭ.

Situată la o înălțime de 310 metri d'asupra nivelului Mării, străbătută de rîul Bistrița, având cele mai frumoase împrejurimĭ și fiind loc de trecere pentru vizitatoriĭ băilor Bălțătești și Oglinzi, mănăstirelor Văraticul, Agapia și Neamțul, Piatra e un loc de vilegiatură foarte frecuentat în timpul vereĭ.

In afară de băile în Bistrița, se face de vizitatorĭ și cura cu apele minerale «Cozla». Dealul Cozla, la marginea orașuluĭ, are o înălțime de 390 m. d'asupra nivelului Mării. Pe acest deal sunt mai multe izvoare de ape amare purgative, care aŭ fost descoperite în primăvara anuluĭ 1882.

Istoric. Acest oraș în vechime s'a numit Petro-Dava (v. a. c.)

Legenda spune că Petru Rareș, fugind prin Tîrg prin Piatra și gonindu-l Pietrenii, l'a fost ajuns un popă și a tras Petru Vodă înapoi în popă cu arcul și l'a lovit cu săgeata în oblîncul șoleĭ, și ĭ-a zis: «întoarce-te înapoi, popo, nu-ți lăsa liturghia neîsprăvită»; iar după ce a venit Petru-Vodă Domn a doua oară la domnie, a scos ochiĭ popiĭ și Pietrenilor acelora ce l'aŭ gonit le-aŭ făcut blestem de afurisenie. (V. Valea-Vieĭ, trup de sat).

In timpul luĭ Cantemir-Vodă, niștre codrenĭ, sub comanda luĭ Zaharia și Sandu (tîlharĭ ertați de Cantemir), mergînd spre munte, la Piatra, s'aŭ întîlnit cu un podgheaz de Leși și Cazacĭ vr'o 200 și mai bine, și lovindu-ĭ fără veste i-aŭ nimicit, și pe unĭĭ prinzîndu-ĭ de viĭ ĭ-aŭ dus la Cantemir-Vodă de ĭ-aŭ pus în țeapă.

In timpul luĭ Nec. Vodă Mavrocordat, la 7220, aci eraŭ mulțĭ oamenĭ orînduiți de-aĭ Leșilor.

La 1665, Tîrgul Piatra vinde Mănăstireĭ Bisericani o dumbravă a orașuluĭ, pentru ca banĭĭ prețuluĭ, 100 leĭ bătuți saŭ 400 leĭ proști, să-ĭ întrebuințeze pentru echiparea oamenilor de oaste, ceruți de Dabija-Vodă (docum. Arhiva statuluĭ. Pecetea municipalității, tipărită cu cerneală, prezintă o capră cu coada cîrligată și cu coarne plecate îndărăt, iar împrejur inscripția slavonă: + Peceată ot Camene,

adică sigiliul Pietreĭ. V. «Arhiva Ist. a Romînieĭ», de Hasdeŭ, I, 1, p. 79; idem: Lambrior, «Carte de citire», p. 173).

La 1665, Maiŭ 7, corporaţiunea butnarilor din Piatra, cu starostele lor în frunte, şi cu asistenţa tuturor municipalilor, reprezintaţi prin şoltuzul tîrguluĭ, vinde o bucată din teritoriul corporaţiuniĭ mănăstireĭ Bisericani, pentru ca banii preţuluĭ, 43 de leĭ bătuţi saŭ 172 leĭ proştĭ, să-ĭ întrebuinţeze la echiparea oamenilor de oaste, ceruţi de către Dabija-Vodă prin trimişiĭ săĭ Bantăş şi Arapu (v. docum. «Arh. stat.»; idem Hasdeŭ, op. cit.; Lambrior, op. cit., p. 133).

La 1864, s'a răscumpărat o mare parte din tîrgul Piatra, care era pănă atuncĭ proprietatea familieĭ Lăţescu.

In acest oraş aŭ fost reprezentanţĭ consularĭ aĭ Grecieĭ şi Austrieĭ.

Piatra, *com. rur.*, jud. Romanaţi, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., formată din satele: Piatra (1174 loc.) şi Criva saŭ Fundeni (200 loc.), aşezate pe şoseaua naţională Corabia-Rîul-Vaduluĭ, la 27 kil. spre N. de Caracal şi la 15 kil., spre E. de Balş, în apropiere de Olt şi de gara Piatra (Olt). Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ e de 120 m.

Are două şcoale mixte, conduse de un învăţător şi treĭ învăţătoare şi frecuentate de 213 copiĭ; 2 biserici, Sf. Dumitru (1846) în Piatra şi Sf. Nicolae (1859) în Criva, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 11 cîrciumĭ.

Vite: 594 vite marĭ, 800 vite micĭ şi 460 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5233 şi la cheltueli, de 5208 leĭ.

Piatra, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Marginea, situată pe valea Călmăţuiuluĭ, între două dealurĭ. Dealul Călmăţuiuluĭ pe stînga şi dealul Strîngea pe dreapta. Are un cătun, Stariţa, format în urma împroprietăririĭ în 1879, pe moşia statuluĭ cu acelaşi nume, situat în direcţia N.-V., la 10 kil. de reşedinţa comuneĭ, în valea numită a Tîrnaveĭ saŭ a Găuriciuluĭ.

Se învecineşte la N. cu com. Voivoda; la S., cu com. Viişoara; la V., cu com. Lisa; la E. şi S.-E., cu moşiile Suhaia, Brînceni şi Găuriciul.

Suprafaţa teritoriului comuneĭ, cu moşiile de pe dînsa, e de 3788 hect., moşia Stariţa e a statuluĭ, din care s'a vîndut coprinzînd: 880 hect. însurăţeilor, şi 320 hect., celor-l'alţĭ locuitorĭ, în loturĭ; moşia Pieptea, fostă a statuluĭ, vîndută în corp întreg, de 724 hect.; moşia Piatra, de 450 hect., moşia Fişteica, a statuluĭ (rest din moşia Pieptea), de 472 hect. şi moşia Greceanca, numită Marghilomanca, de 507 hect.

Locuitorii cărora li s'aŭ dat pămînt sunt în număr de 489.

Proprietarĭ principalĭ aĭ moşiilor sunt: d-na George Em. Lahovari, d-niĭ I. N. Alexandrescu şi baron d'Atzelt, toţi aŭ părţi egale de cîte 650 hect.

Moşia Pieptea a fost cumpărată de la stat de d. Ioniţă Dumitrescu, din com. Voivoda.

Locuitoriĭ posedă vii pe coasta văeĭ Adînca, din com. Viişoara, în întindere de 22½ hect.

Din dealurile ce înconjoară comuna izvoresc abundente izvoare de apă. In comună sunt la diferite puncte, cişmele care curg neîntrerupt.

Populaţia comuneĭ, împreună cu a cătunuluĭ Stariţa, e de 3251 suflete, din care 526 contribuabilĭ.

Are o şcoală, condusă de un învăţător, frecuentată de 98 elevĭ; o biserică, deservită de 3 preoţi şi 2 cîntăreţĭ.

Vite sunt: 1188 caĭ, 23 măgarĭ, 1792 vite marĭ cornute, 4453 vite micĭ şi 438 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 12189 leĭ şi la cheltueli, de 6244 leĭ.

Imprejurul com. sunt multe grădinĭ de zarzavat; cultivatoriĭ lor se folosesc de abundentele izvoare de apă de aci, pentru udat.

Starea economică a locuitorilor este din cele maĭ satisfăcătoare; eĭ sunt avuţĭ, muncitorĭ şi cu spiritul de comerciŭ destul de desvoltat.

In Piatra sunt maĭ multe cîrciumĭ şi alte stabilimente de comerciŭ.

Aci se ţin două bîlciurĭ, la Dumineca Tomiĭ şi la Sf. Petru.

Imprejurul com. sunt multe măgurĭ: Măgura-Pietriĭ, la E., înaltă de 28 m. şi largă cam de 230 m.; Măgura-Feteĭ, spre N.-V., înaltă de 10 m. şi largă de 60 m.; Măgura-Drăgaiceĭ, la S.-V., înaltă de 15 m. şi largă de 70 m. şi Măgura-luĭ-Melinte, înaltă de 20 m. şi largă de 50 m.

In partea de E. a com., spre Suhaia, se încrucişează vechiul drum al Ţinteĭ, din care se maĭ vede pe alocurĭ urme.

Satul Piatra este unul din cele maĭ vechĭ din Ţară. Il găsim citat în diferite acte vechĭ şi în documente privitoare la moşiĭ, din secolul din urmă.

La anul 1594, Mihaiŭ urmărind pe Turcĭ, iĭ bătu, la satul Piatra şi respinse pănă la Nicopole.

In secolul al XVIII-lea, Piatra era dintre satele marĭ ale jud. Teleorman. In nomenclatura de sub administraţiunea luĭ Constantin Mavrocordat, îl gă-

sîm trecut tot în pl. Margineĭ. Satul însă nu se afla unde se găseşte astă-zi, ci maĭ în vale, spre com. Lisa, pe locul care se numeşte La-Menzinele. Pe timpul ciumeĭ de la 1817, sub domnia luĭ Caragea, locuitoriĭ părăsesc satul şi se adună maĭ tîrziŭ pe locul unde e astă-zĭ Piatra. Siliştea satuluĭ vechiŭ se maĭ vede şi astă-zi.

Piatra, *sat,* jud. Argeş, pl. Topologul, pendinte de com. rur. Alimăneşti-Ciofrîngeni. Are 80 familiĭ şi o biserică vechie, cu hramul S ţiĭ Ingerĭ, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Piatra, *cătunaş* al com. Păltineni, jud. Buzăŭ, cu 20 loc. şi 8 case, situat pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, sub stîncile muntelui Cătiaşul. Are o frumoasă poziţie.

Piatra, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bădeni-Ungureni, pl. Dîmboviţa, jud. Muşcel. I s'a zis Piatra pentru că e aşezat pe un munte de piatră.

Are o populaţie de 281 locuitorĭ, foştĭ clăcaşĭ şi împroprietăriţĭ pe moşia statuluĭ Bădeni-Slobozia, pendinte de mănăstirea Cimpulung (12 de frunte, 15 mijlociĭ şi 12 de coadă).

Piatra, *sat,* făcînd parte din com. rur. Prahoviţa-d.-j., pl. şi jud. Prahova. Are o populaţie de 135 loc. şi o carieră de piatră.

Piatra, *sat,* făcînd parte din com. rur. Negoeşti, pl. Tirgşorul, jud. Prahova, situat de-alungul apeĭ Prahova. Are o populaţie de 63 locuitorĭ. Moşia aparţine statuluĭ şi atîrnă de Postîrnacul, din jud. Dîmboviţa.

Piatra, *staţie de dr.-d.-f.* Vezĭ Piatra-Neamţul.

Piatra, *staţie de dr.-d.-f.* Vezĭ Piatra-Olt.

Piatra, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Jugureni, culminînd în patru piscurĭ, acoperite cu izlaz.

Piatra, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Lapoşul, cătr. Pietricica, culminaţie a colineĭ Chiriacul; d'asupra are semănăturĭ şi în poale, pădure.

Piatra, *munte,* jud. Gorj, situat în partea de N.-V. a cătunuluĭ Boroşteni, com. Peştişani, plaiul Vulcan, în suprafaţă cam de 1820 hect., acoperite de pădurĭ; este proprietatea statuluĭ, fostă a mănăstireĭ Tismana.

Piatra, *pisc,* spre S. de Cetăţuia, jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Drajna-d.-j.

Piatra, *pisc,* în partea despre N.-E. a com. Prahoviţa-d.-s., plaiul şi jud. Prahova, format numaĭ din piatră. Pe el creşte tuferiş de pădure. Pe alocurea este acoperit cu iarbă pentru păşune.

Piatra, *vîrf de deal,* la N. de com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova. E acoperit cu viĭ.

Piatra, *movilă,* în partea de N. a com. Poşeşti, pl. Teleajenul, jud. Prahova, şi în mijlocul poeneĭ Zeletinul; se spune că ar fi fost ridicată de Tătarĭ.

Piatra, *movilă,* la S. bălţeĭ Cusniţa şi al com. Ianca, din jud. Romanaţi.

Piatra, *moşie* particulară, pe care, la 1864, s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ din com. Prahoviţa-d.-j., plaiul şi jud. Prahova.

Piatra, *moşie* a statuluĭ, în întindere de 250 hect., pendinte de com. Negoeşti, pl. Tirgşorul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Găvana (300 hect.), formează pădurea Negoeşti.

Piatra, *gîrlă,* izvoreşte din coastele dealuluĭ cu acelaşĭ nume, com. Prahoviţa-d.-s., plaiul şi jud. Prahova; trece prin vatra comuneĭ şi se varsă în gîrla Prahoviţa, pe malul stîng, tot în raionul com. Prahoviţa-d.-s.

Piatra (Trupul-), *fostă moşie* a statuluĭ, jud. Prahova, care, de la 1888, s'a vîndut def. dr. Turnescu.

Piatra-Albă, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., ţinînd de com. rur. Şimianul. Are 71 case şi este situată pe proprietatea statuluĭ Piatra-Albă.

Piatra-Albă, *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, de pe teritoriul com. Valea-Arinilor, cu niştе peşterĭ.

Piatra-Albă, *deal,* jud. Iaşi, pl. Copoul, com. Tăuteşti; se întinde de la N. spre S., făcînd hotar între satele: Moineşti, Rădiul-Mitropolieĭ şi Rădiul-luĭ-Tătar.

Piatra-Albă, *pădure* a statuluĭ jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Berzunţul, care îmbracă dealul cu acelaşĭ nume.

Piatra-Arsă, *pisc,* jud. Prahova, înalt de 2110 m. d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ-Negre, numit astfel pentru că piatra acestuĭ pisc este arsă. Abia se vede pe el o iarbă scurtă şi rară, de o coloare ruginie, parcă ar fi pîrlită de foc.

Despre Piatra-Arsă iată ce spune legenda: «O dată şi o

dată, cînd o fi fost atuncea, unul de-l zice Peleș, un brad de flăcău de la Bușteni, căruia i se prăpădise logodnica, de jale multă ce l'a copleșit, s'a îndrumat pe munte la sihăstrie, și atît de mare era dorul într'însul în cît și-a plîns și inima din el, de i se prefăcuse ochiĭ în două fîntîni, și lacrimile ce curgeaŭ din eĭ eraŭ așa de amare și de fierbințĭ, că pe unde cădeaŭ, ardeaŭ iarba și nicĭ alta de atuncĭ n'a mai crescut; iar sub piatra de care-și rezimase sihastrul capul, atîtea lacrămĭ s'aŭ adunat, în cît un șiroiŭ întreg și-a făcut loc pe sub pămînt, răzbind tocmaĭ în poala munteluĭ, de unde se scurge în vale. Lumea, de la numele flăcăuluĭ, îĭ zice apeĭ Peleșul».

Acest pisc aparținea mănăstireĭ Mărgineni. Prin cartea de schimb, iscălită la 24 Octombrie 1818 de Arhimandritul Ioachim, mănăstirea Sinaia dă muntele Negrașul-Mic și Piciorul-Cîineluĭ și primește de la mănăstirea Mărgineni muntele Piatra-Arsă. Această carte de schimb a fost prezintată «Cinstiteĭ judecătoriĭ a județuluĭ Prahova», de cuviosul Paisie, starițul Sinaeĭ, cînd cu delimitarea hotarelor munților Mareluĭ Postelnic Filipescu.

Muntele Piatra-Arsă s'a cumpărat de la def. N. Crețulescu de M. S. Regele, la 1873. N. Crețulescu îl avea în schimb cu alțĭ munțĭ de la Eforia Spitalelor Civile din București.

Acest munte e însemnat pentru renumitele luĭ cariere de piatră, deschise la 1881, de un Francez, d-l G. Fonteix.

Carierele sunt legate cu halta căeĭ ferate printr'un drum de fier funicular. Intreprinderea aceasta ocupă aproape 200 de lucrătorĭ.

La 1892, înginerul Erler a construit în acest munte un cuptor sistematic pentru var alb, recunoscut de bun, cuptor care și astă-zĭ e în deplină funcționare.

Piatra-Arsă, *stîncă*, sub Stănișoara, jud. Suceava, de-a dreapta șoseleĭ ce duce la Broșteni.

Piatra-Ascuțită, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Greci; se desface din dealul Priopcea; se întinde spre N., în o direcție generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și pe cea sudică a comuneĭ; se prelungește spre S. în dealul Megina; are 2 vîrfurĭ, unul de 299 m. și altul de 267, gol și ascuțit; dominează drumul județean Babadag-Cerna-Măcin; în partea de E. e acoperit cu pădurĭ și în cele-l'alte, cu pășunĭ și livezĭ.

Piatra-Bouluĭ, *hotar*, pe țărmul stîng al rîuluĭ Buzăul, jud. Buzăŭ, între Domeniul Coroaneĭ Domnița și moșia Deșiraț, din com. Scorțarul-Nou.

Piatra-Bufneĭ, *pisc*, la V. de Aricești, pl. Podgoria, jud. Prahova. Aci se află o piatră înaltă de pe care se poate vedea tot satul.

Piatra-Caluluĭ, *loc*, jud. Mehedinți, plaiul și com. rur. Cloșani, cu o frumoasă poziție, unde Tudor Vladimirescu a voit să clădească o mănăstire.

Piatra-Cătaneĭ, *vîrf* al culmeĭ Plătănești, care separă jud. Vilcea de jud. Gorj, și pe amîndouă de Austro-Ungaria.

Piatra-Căcată, *baltă*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urb. Isaccea și pe al com. rur. Luncavița; e formată de Dunăre printr'o revărsare anterioară a eĭ; se scurge în Dunăre prin 3 gîrlițe: una în dreptul mileĭ 70, a doua, Gîrla-Nouă, în dreptul mileĭ 68 și a treia, Gîrla-Cazaculuĭ, prelungită cu Gîrla Hambaruluĭ, în brațul Isaccea; are o formă lunguiață cu 5 creștete, o lungime de 4 ½ kil. și o suprafață de 300 hect.; este înconjurată cu stuh de toate părțile; conține caracudă, plătică, lin, etc.

Piatra-Detunată, *pisc de munte*, jud. Neamțu, în grupa Ceahlăuluĭ, situat între pîrîul Rupturile și Stînca-Dochieĭ, în prelungirea munteluĭ Piciorul-Sihastruluĭ.

Piatra-Feteĭ, *țeser*, jud. Brăila, com. Chiscani, dintre Dunărea-Vapoarelor și Dunărea-Veche.

Piatra-Feteĭ, *gîrlă*, jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. urb. Măcin, și anume pe acela ale cătunuluĭ săŭ Ghecetul; se desface din Dunărea-Veche; se întinde spre E., brăzdînd partea N.-V. a plășeĭ și a com. urb. Măcin; curge pe lîngă drumul județean Brăila-Măcin; lasă spre N. două gîrlițe, una vărsîndu-se în balta Jijila, și cea-l'altă în balta Somova; după un curs de 5 kil. se varsă iar în Dunăre, maĭ jos de orașu Măcin.

Piatra-Găurită, *stîncă izolată*, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, cătunul Nucul, d'asupra fostuluĭ schit Sf Gheorghe. Într'însa e săpată o peșteră, care, după tradiție, ar fi fost o bisericuță.

Piatra-Iepeĭ, *sat*, jud. Dîmbovița, plaiul Dîmbovița-Ialomița, căt. com. Runcul.

Piatra-luĭ-Craiŭ, *munte,* jud. Muşcel, 2245,2 m. d'asupra Mării-Negre şi 2158,2 m. d'asupra Bucureştilor.

Piatra-luĭ-Iepure, *munte,* în jud. Suceava, com. Broşteni.

Piatra-luĭ-Toader, cea mai periculoasă dintre stîncile de pe cursul Bistriţeĭ la «Toance», (v. a. n.), jud. Suceava.

O legendă poporană, pusă în versurĭ de d. N. Gane, cunoscutul publicist, spune că aci un flăcău cu numele de Toader, ducîndu-se la logodnica luĭ Mărioara, din Borca, voind să treacă cu pluta prin acest loc periculos, pluta s'a sfărîmat şi flăcăul a pierit înecat. Tot de pe această stîncă, Mărioara ducîndu-se să-l caute, de desperare, s'a aruncat în valurile Bistriţeĭ, înecîndu-se şi ea.

Piatra-Lungă, *munte,* în jud. Buzău, com. Mînzăleşti, format dintr'o imensă stîncă, ce se continuă, spre V., din muntele Curcubeta-Mică, pînă la sorgintea izvoruluĭ Găvanul. E acoperit de brad. E foarte greŭ de urcat pe înalta sa coamă.

Piatra-Mare, *munte,* în judeţul Buzău, com. şi căt. Tîrcovul, format numaĭ din stîncĭ.

Piatra-Marieĭ, *deal,* în judeţul Tulcea, plasa Măcinul, pe teritoriul com. rur. Greci. Este o prelungire a dealuluĭ Piscul-Inalt-şi-Ţuţuiat. Se întinde spre E., avînd o direcţie generală de la N.-V. la S.-E., brăzdînd partea orientală a plăşeĭ şi cea N.-E. a comuneĭ; prelungirile sale S. se termină în apa Calistrieĭ. Este de natură stîncoasă. Stă în legătură cu dealul Piatra-Rîioasă. Din el izvoreşte pîrîul Valea-Ditcoul; are o înălţime de 352 m., pe unul din vîrfurile cele maĭ înalte ale plăşeĭ. Este acoperit parte cu păşunĭ, parte cu pădurĭ, iar vîrful săŭ este pleşuv.

Piatra-Moşuluĭ, *vîrf de munte,* în plasa Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi, ţinînd de culmea Malovăţuluĭ. Maĭ e cunoscut sub numirile de Piatra-Babelor, de Baba şi Unchiaşul, precum şi de Sentinela.

Piatra-Muntele, *plasă,* formată prin unirea plăşilor Piatra şi Muntele, jud. Neamţu, situată între hotarul jud. Suceava, hotarul Transilvanieĭ, pl. Bistriţa şi de Sus-Mijlocul. Se întinde de-a lungul cursuluĭ Bistriţa, în regiunea cea maĭ muntoasă a judeţuluĭ.

Este formată din cătunele:

1. *Galul,* cu cătunele: Galul (Pîrîul-), Gura-Dreptuluĭ, Pîrîul-Tîrguluĭ, Poiana-Răchiţiĭ, Ruseni, Săvineşti, Topoliceni şi Ursi, în partea V. a pl. (spre hotarul judeţuluĭ Suceava).

2. *Călugăreni,* cu cătunele: Călugăreni, Gura-Larguluĭ, Buşumeni, Coroiul, Dreptul, Frumosul, Largul, Poiana-Teiuluĭ, Rußeni, Stejarul şi Rescani, în partea despre V. a plăşeĭ, între plasa de Sus-Mijlocul şi Transilvania, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bistriţa.

3. *Bistricioara,* cu cătunele: Bistricioara, Grinţieşul-Mare, Grinţieşul-Mic, Pintecul, Poiana-Grinţieşuluĭ şi Prisăcani, de a-lungul pîrîuluĭ Bistriţa, între hotarul Transilvanieĭ şi rîul Bistriţa.

4. *Hangul,* cu cătunele: Hangul, Schitul-Hangul, Audea, Boboteni, Ciurubucul, Izvorul-Alb, Pîrîul-Schituluĭ, Răpciuni, Durăul, Leţeşti, Răpciuniţa (Fărţigi) şi Strîmptura, de ambele malurĭ ale rîuluĭ Bistriţa, între hotarul Transilvanieĭ şi pl. de Sus-Mijlocul.

5. *Buhalniţa,* cu cătunele: Buhalniţa, Cîrnul-Bistriţeĭ, Izvorul-Alb, Izvorul-Munteluĭ, Poenari, Potoci şi Secul-Buhalniţeĭ, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bistriţa, între grupa Ceahlăuluĭ şi Muntele-Doamneĭ.

6. *Bicazul,* cu cătunele: Bicazul, Chisirigul, Capşa, Cîrnul, Cheile-Bicazuluĭ, Crasna, Fîrţigul, Floarea, Fundul-Bicazuluĭ, Gura-Bicazuluĭ, Hamizoaia, Izvorul-Munteluĭ, Mărceni, Neagra, Poiana-Corbuluĭ, Secul, Taşca şi Ticosul, de-alungul pîrîuluĭ Bicazul, între hotarul Transilvanieĭ, grupa Ceahlăuluĭ, munţiĭ Pîngăraţi şi moşia Tarcăul.

7. *Pîngăraţi,* cu cătunele: Pîngărăciorul-Bisericani (Braniştea), Stejarul, Tarcăul, Brăteşti, Gheuca, Pîngărăciorul-Bistriţeĭ, Lunca, Pietricica, Straja, Strîmtura, Vădurelele şi Mănăstirea-Bisericani, între hotarul Transilvanieĭ, pl. Bistriţa, com. Bicazul, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Tarcăul şi pe rîul Bistriţa.

8. *Vadurile,* cu cătunele: Vadurile, Onţul, Găbureşti, Malicia, Niţeni, Podoreni, Preluca, Tarcăul, Agîrcia, pe malul drept al rîuluĭ Bistriţa, între moşia Tarcăul şi ramura Munţilor Doamneĭ (Cernegura).

9. *Doamna,* cu căt.: Doamna, Cindia, Sărata, Mănăstirea-Bistriţeĭ, Vlişoara, Mărăţei, între muntele Cernegura şi munţiĭ Bistriţeĭ-Moldoveĭ, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bistriţa, în centrul plăşeĭ.

10. *Vînători-Dumbrava-Roşie,* cu cătunele: Cutul, Dumbrava-Roşie, Izvoare, Poeni, Vînători, Văleni şi Petro-Dava, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bistriţa, în partea S. a plăşeĭ, şi a oraşuluĭ Piatra.

11. *Calul-Iapa,* cu cătunele: Calul-Iapa, Săvinești și Dumbrava-Roșie d.-j., în partea S. a plășei, între ramura Cernegura și pl. Bistrița.

12. *Dochia,* cu cătunele: Dochia și Bălușești, în partea despre S.-E. a plășei.

13. *Girovul,* cu cătunele: Girovul, Conțești, Boțești, Dănești (Mitocul-Maicelor), Jidești, Bahna (Troița) și Avereștí, în partea despre E.

14. *Șerbești,* cu cătunele: Șerbești, Ghigoești, Hîrtopul, Brosteni și Trudești, în spre E.

15. *Cîrligi,* cu cătunele: Cîrligi, Sòci, Dușești, Dragomirești, Vadul și Valea-Albă, spre E. plășei.

16. *Căciulești,* cu cătunele: Căciulești, Turturești, Gura-Văei, Versăști și Popești, între comuna urbană Piatra și pl. Cracăul, în centrul plășei.

17. *Gîrcina,* cu cătunele: Gîrcina, Cuejdiul, Dărmănești și Ciritei, în centrul plășei.

18. *Dobreni,* cu cătunele: Dobreni, Negrești, Sărata-Pîngărați, Almașul, Căsăria, Măscățești și Poiana-Almașului, în centrul plășei.

19. *Bodești-Precisteĭ,* cu cătunele: Bodești-Precisteĭ, Oșlobeni, Corni, Strîmbi, Bordea și Dumbrăvile, în partea despre N. a plășei.

20. *Crăcăoani,* cu cătunele: Crăcăoani, Cracăul-Negru, Magazia, Gîndăoani și Mănăstirea-Horaița, în partea despre N. a plășei.

21. *Piatra,* com. urb., în centrul plășei.

Are o populațiune de 10352 familiĭ, saŭ 41572 suflete; 35 școale mixte rurale, 7 școale de cătun și 6 urbane (3 de băeți și 3 de fete), 1 gimnaziŭ real (în com. Piatra) și 3 pensionate de fete.

Pe lîngă bisericile, numite de mir, în plasă mai sunt și mănăstirile: Bisericani, Pîngărați, Buhalnița, Bistrița, Schitul-Duraŭl, Hangul, Ciurubucul (ruinat), Văleni, Doamna, Tarcăul, cu 193 deserventi.

Agricultura se face pe o întindere de aproape 25.000 hect.

Imașul are o întindere de 5253 hect.

Piatra-Nămăeștilor. Vezi Mateiașul, din jud. Muscel. Vîrful acestuĭ munte se află la 1154 m. d'asupra Bucureștilor și la 1241,2 m. d'asupra Mării-Negre.

Piatra-Neamțu, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Piatra, pe linia Bacaŭ-Piatra-Neamțu, pusă în circulație la 15 Februarie 1885. Se află la 12.7 kil. de Roznov, stația cea mai apropiată. Înălțimea d'asupra nivelului Mării, de 307.83 m. Venitul acesteĭ stații pe anul 1896 a fost de 558706 leĭ, 36 banĭ.

Piatra-Olt, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Romanați, pl. Oltul d.-s., cät. Enosești, pe linia Slatina-Craiova, pusă în circulație la 5 Ianuarie 1875. Se află între stațiile Slatina (16.7 kil.) și Balș (13 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mării, de 135.66 m. Venitul acesteĭ stații pe a. 1896 a fost de 133828 l., 55 b.

Piatra-Oblînceĭ, *munte,* în jud. Suceava, com. Broșteni.

Piatra-Opcineĭ, *munte,* în jud. Suceava, com. Broșteni.

Piatra-Penii, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, în partea de N., la hotarul despre jud. Buzaŭ, acoperit cu pădurĭ.

Piatra-Rĭioasă, *deal* izolat, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul com. rur. Greci; are o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de V. a com. și a plășeĭ; se întinde de-alungul pîrîuluĭ Apa-Calistrieĭ și băltiĭ Iglița, printre aceste două și pîrîul Valea-Ulmilor; natura sa este stîncoasă pe alocurea; vîrful principal este movila Piatra-Rĭioasă; pe la poalele sale de V. trece drumul județean Măcinul-Satul-Nou; este tăiat de drumul comunal Greci-Igliță și Turcoaia-Greci. Este acoperit în mare parte numaĭ cu pășunĭ și în puține, cu semănăturĭ.

Piatra-Rĭioasă, *movilă,* în jud. Tulcea, în partea de V. a plășeĭ Măcinul și cea de S.-V. a com. rur. Greci. Este un vîrf vestic al dealuluĭ Piatra-Rĭioasă, de natura stîncoasă. Are o înălțime cam de 70 m., dominînd satul Igliță, precum și drumul județean Măcinul-Ostrovul-Babadag.

Piatra-Roșie, *deal,* în jud. Tulcea, în partea de E. a plășeĭ Măcinul și cea de V. a com. rur. Cerna. Este o prelungire de S. a dealuluĭ Caraci-Cula, cu o direcție de la N. spre S., de natură stîncoasă și plesuvă. Vîrful săŭ, Cerna, are 163 m., dominînd satul și pîrîul Cerna, drumul județean Măcinul-Ostrovul și Satul-Nou.

Piatra-Roșie, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urb. Isaccea. Este maĭ mult o prelungire sud-orientală a dealuluĭ Breazul; se întinde spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de V. a com. și pe cea de N. a plășeĭ; stă în legătură cu dealul Țugulea, la E., cu

dealul Nicoliţelul şi dealul Izvorul la S. şi cu dealul Pîrlita la V. Pe la poalele de V. curge valea Pîrlita-Mare; pe la cele de S., valea Pîrlita-Mică; din cele orientale îşĭ ia naştere pîrîul Nicoliţelul, iar în cele de N. sunt aşezate viile Bădila; tot la poalele de S.-V. se mai află şi ruinele unuĭ castru roman, numit de popor Cetatea, de unde pleca odinioară un val, numit azĭ Valul-luĭ-Traian. Este acoperit numaĭ cu pădurĭ, şi întretăiat de drumurile comunale Isaccea-Taiţa şi Nicoliţelul-Taiţa.

Piatra-Runculuĭ, *munte*, în jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Hîrja, care este situat chiar pe graniţă spre Ardeal. Pe dînsul se află un mare bloc de piatră în formă de masă.

Piatra-Slăniculuĭ, *loc izolat*, în jud. Prahova, pl. Vărbilăul, com. urb. Slănicul, de unde izvoreşte pîrîul Bughea, care se varsă în riul Teleajenul, pe teritoriul com. Scăioşi, plaiul Teleajenul.

Piatra-Scrisă, *localitate izolată*, în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Spineşti, unde se află o piatră mare, pe care se află scris, din vechime, numele luĭ Ştefan-cel-Mare.

Piatra-Şureĭ, *stîncă* mare, în albia pîrîuluĭ Băuca, jud. Suceava, com. Neagra-Şaruluĭ, unde se formează o cascadă înaltă de 7 metri.

Piatra-Tăiată, *localitate*, lîngă Dorna, jud. Suceava, unde, spune I. F. Neugebauer în a sa «Beschreibung der Moldau und Walachei» (1854), din catena ce se ramifică paralelă cu masivul principal al Carpaţilor, pleacă o ramificaţiune secundară spre E. către Baia, ramificare în care se găsesc urme de mine vechĭ de aur, ca în Ural. Lucrările se pot urmări pe o distanţă de maĭ bine de 3 ore; chiar şi în masivul munteluĭ se găsesc filoane aparente de aur, d. e. spre V. de com. Hangul.

Piatra-Vînătă, *şir de dealurĭ*, în jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-j., com. Valea-Seacă, care prezintă vîrful Vijelia şi are direcţia de la N. spre S., d'a dreapta Siretuluĭ.

Piatra-Vîntuluĭ, *stîncă*, în Bistriţa, în jud. Suceava, între Cheĭ şi Colţul-Acreĭ.

Picătoarea, *vale*, în jud. Buzău, com. Grăjdana, cătr. Bărbuleanca; începe din Predealul-Buzăuluĭ, se uneşte cu valea Ciolăneanca şi dă în riul Nişcovul.

Picăturile, *sat*, pendinte de com. rur. Murgaşul, plasa Amaradia, jud. Dolj, situat pe pîrîul Giamartaluiul, la 700 m. spre S. de Murgaşul, cătunul de reşedinţă al com.

Are o populaţiune de 26 familiĭ, saŭ 94 suflete, care locuesc în 27 case; o cîrciumă.

O şosea vecinală leagă satul la N. cu Murgaşul, iar la S. cu Băzgărăi, din jud. Romanaţi.

Picăturile, *moşie* particulară, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Murgaşul, satul Picăturile; aparţine locuitorilor.

Pichetul, *nume ce purta com.* Bechetul, pl. Jiul-d.-j., jud. Dolj, către 1828, cînd după terminarea resbeluluĭ dintre Turcĭ şi Ruşĭ, o parte din Romînii ce locuiaŭ în Turcia (azĭ Bulgaria), a trecut Dunărea în Romînia şi s'a aşezat pe locul numit pe atunci Pichetul, ce era un punct de pază al Ţareĭ, drept Rahova Bulgarieĭ. Apoĭ din ce în ce veniră maĭ mulţĭ locuitorĭ din diferite puncte ale Ţareĭ şi astfel fondară oraşul Bechetul.

Pichetul-din-Deal, *fost pichet de graniţă* pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinţi. Este loc frumos de observaţiune.

Picineaga, *com. rur.*, în judeţul Tulcea, pl. Măcin, situată în partea V. a jud., la 75 kil. spre S.-V. de oraşul Tulcea, reşedinţa districtuluĭ şi în partea S. a plăşeĭ, la 26 kil. spre S. de oraşul Măcin, reşedinţa plăşeĭ.

Se mărgineşte la N. cu com. Turcoaia; la E., cu com. Satul-Nou; la S., cu com. Ostrovul (jud. Constanţa), şi la V. cu jud. Brăila, de care se desparte prin Dunăre.

Dealurĭ: la S.-E. dealul Ghium-Ghirmeş, de 241 m., cu arăturĭ şi pe care odinioară aŭ fost pădurĭ întinse şi întunecoase; Dealul-cu-Piatră, lîngă comună, la S., de 45 m., în care se află şi cariera de piatră a satuluĭ, iar pe el pămîntul şcoaleĭ şi al bisericeĭ.

Movile sunt: Movila-Cazacilor, 129 m., pe Dealul-cu-Piatră, lîngă sat, la S., şi care poartă acest nume din împrejurarea că de cîte orĭ treceaŭ Ruşiĭ Dunărea contra Turcilor, aveaŭ aicĭ lagărul lor; Movila-luĭ-Moş-Nenciu, 6 m., într'un pămînt de cultură; Movila-Breazuluĭ, 12 m.

Apele, care brăzdează teritoriul comuneĭ, sunt: Dunărea numită şi Dunărea-Veche, saŭ Canalul-Măcinuluĭ, la V., la 1 kil. departe de sat, avînd malul înalt spre comună, lîngă cariera de piatră şi portul comuneĭ; Picineaga saŭ valea Ai-Ormanuluĭ saŭ Pădurea-Ursuluĭ, pe romî-

63617. Marele Dicţionar Geografic. Vol. IV.

neşte, trece pe lîngă sat şi se varsă în balta Picineaga; afluentul său: Valea-Cerneĭ, ce primeşte pe dreapta Valea-Ulmuluĭ şi pe stînga valea Toloşman, spre N. şi E., Viroaga de lîngă Dunăre saŭ Picineaga, la V., un canal al Dunăreĭ, închizînd între el şi Dunăre o insuliţă (60 hect.), acoperită cu sălciĭ.

Bălţĭ maĭ însemnate sunt: Băltina, la S., cu 100 hect. întindere, conţinînd stuh, papură, sălciĭ şi peşte şi al căreĭ venit e împărţit între stat şi locuitorĭ, avînd malurĭ joase, spre N.-V., iar spre S.-V. şi N.-E., înalte; Bălanul şi Sohinarul, la N., de 130 hect., cu malurĭ joase; Picineaga, la E., de 30 hect.; alte câte-va maĭ micĭ, fără însemnătate.

Întinderea comuneĭ este de 3382 hect., din care 66 hect. ocupate de vatra satuluĭ; restul de 3316 hect. sunt ale locuitorilor.

Populaţiunea, în maioritate romînă, e de 271 familiĭ, saŭ 1250 suflete. Sunt 2 biserecĭ: una vechie, fondată de locuitorĭ în 1857; alta zidită în 1892, cu hramul Sfinţiĭ Voevozĭ, şi fondată tot de locuitorĭ; o şcoală mixtă rurală, fondată în 1880 de locuitorĭ, frecuentată de 101 elevĭ şi condusă de 1 învăţător şi 1 învăţătoare.

Calitatea pămîntuluĭ este bună; sunt 102 hect., acoperite cu păduriĭ de sălciĭ bătrîne, între sat şi Dunăre, 100 hect. fîneţe şi parîng, 51 hect. loc neproductiv al statuluĭ, 3044 hect. loc arabil al locuitorilor şi pe care se seamănă grîŭ, orz, ovăz, porumb, fasole, paring şi cartofĭ.

Locuitoriĭ posedă: 164 pluguriĭ; 520 boĭ, 660 vacĭ, 250 caĭ, 604 porcĭ, 3275 oĭ.

Comerciul este activ, fiind aci un mic port pe Dunăre, şi constă în export de cereale, piatră, var şi import de orez, vin, spirt, săpun şi articole de băcănie. Sunt 8 comercianţĭ de producte, 2 manufacturarĭ şi 2 circiumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 5055 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4955 leĭ.

Drumurĭ: calea judeţeană Satul-Noŭ-Ostrovul, ce trece pe la E., apoĭ drumurĭ comunale spre: Turcoaia, Ostrovul, Colum-Punar, Cerna, Cîrjelarĭ.

Această com. şĭ-a luat numele de la pîrîul Picineaga, şi acesta, spune legenda, de la Pecinegiĭ, ce odinioară aŭ locuit aceste locurĭ.

La început, a fost un sat tătaro-turcesc, distrus în anul 1775. A fost aşezat pe Dealul-Carierelor; era şi un port la Dunăre, legat cu ea prin drumul luĭ Justin (maĭ bine zis Justinian), ale căruĭ urme se văd şi astăzĭ. Pe la anul 1828, un moş Petru Pelin din jud. Brăila, a făcut aci un bordeiŭ, apoĭ aŭ venit din Basarabia moş Crăciun, moş Simion, Ioan Tulimeŭ, s'aŭ aşezat lîngă moş Pelin, şi aŭ format satul actual care păstră numele cel vechiŭ de Picineaga, ce l'a avut satul distrus şi care prin buna sa poziţie lîngă Dunăre, fertilitatea loculuĭ, carierele sale de piatră, aŭ atras pe Romînĭĭ de dincoace de Dunăre, care aŭ format satul prosper de astăzĭ.

Picineaga, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, cunoscut maĭ mult sub numele de valea Ai-Ormanuluĭ.

Picineagul, *munte*, jud. Muscel, plaiul Dîmboviţa, aproape de hotarul Transilvanieĭ. De aci rîul Dîmboviţa ia direcţia spre S.

Piciorogi, *alt nume al com.* Dobroteşti, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi.

Piciorul-Bordeĭ. Vezĭ Bordea, deal, jud. Iaşi.

Piciorul-Borvizuluĭ, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşuluĭ, izvoreşte de sub muntel: cu acelaşĭ nume şi se varsă în Slănic, pe dreapta, maĭ jos de confluenţa acestuia cu pîrîiaşul Cotituri.

Piciorul-Caluluĭ, *pisc*, pe creasta şiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung şi lat com. Costeşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Acest şir de dealurĭ se prelungeşte pe toată partea de E. a com., în stînga rîuluĭ Costeşti

Piciorul-Catelineĭ (Hulubaşul). Vezĭ Catelina, deal, com. Cotnari, pl. Bahluiul, jud. Iaşi.

Piciorul-Cîineluĭ, *munte*, jud. Prahova, care, împreună cu Negraşul-Mic, a fost dat de mănăstirea Sinaia, prin cartea de schimb, iscălită la 24 Octomvrie 1818 de Arhimandritul Ioachim, mănăstireĭ Mărgineni, de la care a primit muntele Piatra-Arsă.

Piciorul-Cîrlanuluĭ, *munte*, în jud. Suceava, com. Bogdăneşti.

Piciorul-Coadeĭ, *picket*, la confinele Ţăreĭ spre Transilvania, jud. Putna.

Piciorul-de-Munte, *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, aşezată pe cîmpia numită Valea-Biserecĭ, la 16 kil. spre S.-V. de Tîrgovişte, pe şoseaua judeţeană Tîrgovişte-Găeşti-Vlaşca.

Are o populaţie de 980 locuitorĭ, o biserică şi o şcoală.

Se învecineşte: la E., cu com. Sperieţi; la V., cu Cobia; la

CLUJ - APOA

N., cu Șuța-Seacă și la S., cu Dragodana, despărțindu se de Șuța-Seacă, Cobia și Dragodana prin pădure, iar de Sperieteni, prin cîmpie și unindu-se cu Șuța-Seacă și Dragodana prin frumoasa șosea județeană Tîrgoviște-Găești, iar cu cele-l'alte prin drumuri fără șosele.

Piciorul-Draculuĭ, *munte,* jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Drajna-d.-j., acoperit cu păduri seculare de fagĭ și brazĭ. Are bogate pășuni.

Piciorul-Floareĭ, *munte,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Schitul-Frumoasa.

Piciorul-Floareĭ, *pădure,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, care îmbracă muntele cu acelașĭ nume.

Piciorul-Grădiștei, *trup de moșie,* nelocuit, jud. Vlașca, pendinte pe moșia Grădiștea, proprietate a def. Em. Grădișteanu.

Se arendează cu Grădiștea-de-Jos, și e situat despre Budești. Prin el trece Valea-Verzișorilor. Are o suprafață de 344 hect., toate arabile.

Piciorul-Lat, *munte,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Comănești.

Piciorul-Lat, *munte,* în jud. Suceava, com. Mădeiul.

Piciorul-luĭ-Țîrcă (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia Muntele-Piciorul-luĭ-Țîrcă, pendinte de com. Comarnicul, plaiul Peleșul, jud. Prahova.

Piciorul-Lupuluĭ, *sat,* spre S. de satul Ciurea, com. Ciurea, pl. Codrul, jud. Iași, situat pe Dealul-Prisăcilor, cu 65 familiĭ, saŭ 318 suflete, parte Romînĭ și parte Țiganĭ, foștĭ robĭ aĭ mănăstireĭ Bîrnova, carĭ se ocupă cu agricultura și transportul lemnelor de prin pădurĭ. Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

In apropiere de sat se află Cișmeaua-Antonieĭ, izvor de apă minerale.

Vite: 256 vite marĭ cornute, caĭ și 29 rîmătorĭ.

Piciorul-Lupuluĭ, *culme de munte,* între Rîșca-Mare și Rîșcuța, jud. Suceava, com. Bogdănești, îmbrăcată în pădure de brad, fag și mesteacăn.

Piciorul-Negru, *pădure,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Vînători-Dumbrava-Roșie, situat pe moșia Cutul-Vînători.

Piciorul-Obrejesculuĭ, *munte,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, așezat pe graniță. Se înalță treptat din valea pîrîuluĭ Uzul, la 823 m., de la locul numit Gardul-de-Piatră, pînă la 1098 m. Pe dealul ce desparte acest munte de muntele Muierușul, se încrucișează două potecĭ, una care merge la muntele Lăpușul în Moldova și alta pe culmea Magyaros din Transilvania. Aci s'a rectificat fruntaria, revenindu-ĭ Romînieĭ 79 hect.

Piciorul-Ortoaeĭ, *munte,* în jud. Suceava, com. Dorna.

Piciorul-Petreĭ, *pădure,* pe moșiea Probotești, jud. Dorohoĭu, pl. Herța, com. Tîrnauca. Vezĭ Tîrnauca, pădure.

Piciorul-Plopuluĭ, *munte,* în jud. Suceava, com. Bodgănești, acoperit cu pădure de mesteacăn și răchită.

Piciorul-Popiĭ, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Văsieștĭ, din culmea Coasta-Nogeĭ.

Piciorul-Popiĭ, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Văsieștĭ, care se întinde pe coastele munteluĭ cu acelașĭ nume, aparținînd răzeșilor din comună.

Are o întindere de aproape 200 hect. și este supusă regimuluĭ silvic.

Piciorul-Popiĭ, *pădure,* numită și Pădurea-Fundoaeĭ, d'asupra satuluĭ Sodomeni, din com. Păscanĭ, jud. Suceava.

Piciorul-Popiĭ-Tarnița, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Văsieștĭ, a răzeșilor, populată cu fagĭ și ștejarĭ, și avînd o întindere de 90 hect.

Piciorul-Porculuĭ, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Ocna, situat pe dreapta Trotușuluĭ și despărțit de muntele Măgura prin Valea-Slăniculuĭ, iar de muntele Crosna, prin pîrîul Valea-Rea.

Piciorul-Porculuĭ, *pîrîu,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotușul; ese din muntele cu acelașĭ nume și se scurge în Slănic, pe dreapta, mai în sus de pîrîul Valea-Rea.

Piciorul-Săcuilor, *munte,* în jud. Suceava, com. Mădeiul.

Piciorul-Scurt (Dealul-), *munte,* în jud. Suceava, com. Șarul-Dorneĭ.

Piciorul-Stanculuĭ, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucșești, supusă regimuluĭ silvic. Are o întindere de 1250 hect., aparținînd d-neĭ Profira Donicĭ.

Piciorul-Stîncei, *munte*, în jud. Suceava, com. Sasca.

Piciorul-Stînei, *munte*, în jud. Suceava, com. Bogdănești, acoperit de pădure de mesteacăn și răchită.

Picoșelul, *plaiu*, ce leagă muntele Picoșul cu muntele Pitica din com. Chiojdul, jud. Buzău.

Picoșul, *munte*, în jud. Buzău, com. Chiojdul-din-Bisca, cât. Plescioara, jud. Buzău; într'o ramificație a sa se află o escavațiune verticală, numită Gaura-Zmeului, saŭ Gaura-Draculuĭ.

Picul, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Țințăreni, cu 458 suflete, locuind în 58 case. Este așezat la 100 m. departe de malul drept al rîuluĭ Jiul și sub coasta dealuluĭ Picul, de la care și-a luat numele.

Picul, *deal*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Țințăreni, satul Picul.

Picul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Țințăreni, pe care se găsește pădure. Aparține clăcașilor. Are viĭ pe dînsa.

Picul, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Țințăreni, în întindere aproximativă de 350 pogoane. Aparține clăcașilor. Populată cu stejarĭ, gorunĭ, cerĭ.

Piculești, *sat*, jud. Argeș, pl. Oltului, pendinte de com. rur. Bărbătești. Are 30 de familiĭ.

Pielea, *com. rur.*, la extremitatea de E. a plășeĭ Marginea, jud. Teleorman, limitrofă cu județul Vlașca, așezată în valea Teleormanuluĭ, pe dealul din stînga rîuluĭ. Are alăturate patru cătune: Purani, la N.-E. cât. de reședință, situat pe deal; Mîrzănești, la S., în vale peste o vîlcea; Pielea-de-Sus (reședința) tot pe vale și Pielea-de-Jos, pe deal, ce-ĭ maĭ zice și Groseni, alipite.

Teritoriul com. ocupă o suprafață de peste 8000 hect., cu toate moșiile de pe dînsa.

Se învecinește la N. cu cătunul Găvănești, din com. Măgura, jud. Vlașca; la S., cu com. Atîrnați; la E., cu com. Măgura-Lăceanca, tot din jud. Vlașca și la V., cu domeniul orașuluĭ Alexandria. Este una din comunele cele maĭ populate și prospere ale județuluĭ.

Pe lîngă comună, curge rîul Teleormanul, care udă toată laturea despre N.-V. și S.-V.; Pîrîașele Vajostea și Gabrul, ce izvorese din vîlcelele despre E., formînd diferite viroage, se scurg în Teleorman.

Are o populație de 1846 suflete, din care 353 contribuabilĭ.

Are o școală condusă de un învățător și frecuentată de 21 elevĭ; 4 biserici, în fie-care cătun cîte una, deservite de 3 preoți, 4 cîntăreți și 4 paracliserĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 9462, banĭ 55, la venitură și de leĭ 7967, banĭ 55, la cheltueli.

Vite: 1576 caĭ, 20 măgarĭ, 1112 vite marĭ cornute, 6328 vite micĭ cornute și 904 porcĭ.

Calitatea soluluĭ este din cele bune.

Pe apa Teleormanuluĭ sunt două morĭ: una în dreptul cătunuluĭ Pielea-d.-s. și a doua în cătunul Mîrzănești.

Cătunele sunt legate între ele prin șosele vecinale; din cât. Purani merge o ramură la cât. Găvănești din jud. Vlașca, iar din cât. Mîrzănești o alta spre cât. Puținteĭ de la com. Atîrnați și de acolo în șoseaua județeană Alexandria-Giurgiu.

In marginea despre V. a comuneĭ este Măgura-Cățeluluĭ, care servă ca semn de hotar cu domeniul orașuluĭ Alexandria; are o înălțime de 23 m. și un ocol de 120 m.

In partea despre E. sunt alte două măgurĭ, înalte și acestea de cîte 28 m. și cu un ocol de 100 m.

Distanța de la Pielea pînă la Alexandria este de 8 kil.; pînă la Roșiori, de 40 kil.; pînă la Turnul-Măgurele, de 54 kil.

Pielești, *com. rur.*, în jud. Dolj, pl. Ocolul, la 20 kil. de Craiova, situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Tesluiul.

Se învecinește: la N., cu comunele Băleasa și Cîmpeni, din jud. Romanați, de care se desparte prin Valea-Lungă; la S., cu comunele Coșoveni, Preajba, și cu o parte din pămîntul ce aparține orașuluĭ Craiova; la E., cu comunele Robănești și Golfinul, din jud. Romanați; la V., cu com. Ghercești.

Limita linieĭ de N. începe din hotarul comuneĭ Ghercești, merge de la V. la E. în linie dreaptă, pe pîriul numit Valea-Lungă, ce o desparte de com. Băleasa, apoĭ se îndreptează spre N., pînă ce întîlnește hotarul comuneĭ Cîmpeni și de aci spre E., pînă în hotarul comuneĭ Robănești, din Romanați. Limita linieĭ de E. este o linie convențională, cu îndreptarea de la N. la S., pînă în dreptul comuneĭ Coșoveni. Limita de S. are îndreptarea de la E. la V. și este formată de o linie convențională. Limita de V. are îndreptarea de la N.-S.

Maĭ înainte, această comună se numea Ciumești.

Se compune din 6 cătune: Lăcrița-Mare (saŭ de-Sus), Lăcrița-Mică (saŭ de-Jos), Langa, Nichitoala, Pielești și Pîrșani.

Cătunul Pielești se află situat în centru. Se limitează: spre V., cu com. Ghercești; la E., cu cătunul Pîrșani; la S., cu com. Preajba și la N., cu căt. Langa, ce se află așezat pe Valea-Lungă.

Cătunul Langa ce se află la N. de Pielești, se mărginește: la E., cu comuna Cîmpeni, din jud. Romanați, la V., cu com. Ungureni, tot din același județ, iar la N. cu com. Băleasa, din jud. Romanați.

Cătunul Pîrșani, care se află la E. de Pielești, pe albia rîuluĭ Tesluiul, se mărginește: la E., cu com. Robănești, din jud. Romanați, la N., cu com. Cîmpeni, din județul Romanați, iar la S. cu căt. Lăcrița.

Cătunele Lăcrița-Mare și Lăcrița-Mică sunt situate la S. de cătunul Pielești. Se mărginesc: la E., cu com. Golfinul, din jud. Romanați; la V., cu urbea Craiova; la N., cu com. Robănești și la S., cu Coșoveni-d.-s.

Cătunul Nichitoia se află la V. de căt. Pielești și se învecinește: la E., cu com. Ghercești, la N., cu com. Băleasa din jud. Romanați, iar la S., cu com. Preajba.

Terenul comuneĭ este șes. Se găsesc în comună cîte-va dealurĭ cu o înălțime de 30—40 m., care formează albia rîuluĭ Tesluiul și pe care se cultivă cereale; numaĭ partea de S.-E. este acoperită cu pădurĭ; iar dealul de S.-V., din jurul Craioveĭ, este acoperit cu viĭ.

Comuna este udată de rîul Tesluiul, care izvorește din com. Balota, pl. Amaradia și se varsă în Olt, pe dreapta, în dreptul com. Ștefănești din jud. Romanați; intră pe la V. în comună, și curge de la V. spre E. prin căt. Nichitoaia, Pielești și Pîrșani.

Tesluiul primește în comună, pe dreapta: Belciugați-Micĭ, ce se varsă în Tesluiul, pe teritoriul cătunuluĭ Pielești; Belciugați-Marĭ, ce se varsă în căt. Pîrșani, în dreptul poduluĭ de fier, de peste Tesluiul, din dreptul căiĭ ferate București-Vîrciorova; Valea-Vlășteĭ, care izvorește din căt. Pielești, curge de la V. la E., trece în jud. Romanați și se varsă în rîul Tesluiul, în dreptul comuneĭ Popînzelești.

Pe stînga primește maĭ la vale de Pîrșani, apa Valea-Lungă. Se unește pe stînga cu valea Drăghici. Valea-Lungă se varsă în rîul Tesluiul în dreptul cătunuluĭ Golfinul. Tesluiul se revarsă în timpurĭ ploioase și la topirea zăpezeĭ.

Pe Tesluiŭ se află treĭ podurĭ de lemn și unul de fier al căiĭ ferate București-Vîrciorova, ce trece prin căt. Pîrșani.

In comună sunt 4 bisericĭ. Una, în căt. Pielești, fondată în anul 1859, s'a terminat la 1862. In tinda bisericeĭ se află următoarea inscripție:

Această sfîntă și dumnezeiască biserică a fost făcută de obștia locuitorilor, începută la 1859, Iulie 9, și terminată la 1862, Oct. 16, cu stăruințele logofătuluĭ Dincă Floresceanu, a căpitanuluĭ Mihail Vîlcănescu, Ioan Cațu, etc.

Această biserică este făcută din zid și are hramul Sf. Voevozĭ Mihaĭl și Gabriil.

Biserica din căt. Lăcrița-d.-s., făcută de sătenĭ, cu ajutorul Paharniculuĭ Nicolae Otetelișanu, are hramul Sf. Nicolae. In tinda bisericeĭ se găsește următoarea inscripție:

Această biserică a fost ridicată de către obștia locuitorilor și marele Paharnic, proprietarul moșieĭ Lăcrița, Nicolae Otetelișanu, la anul 1848, Maĭ 17.

Această biserică e făcută din zid.

Biserica din Nichitoaia e făcută din bîrne și dăruită acum 45 anĭ acestuĭ cătun, de com. vecină, Florești; are hramul Adormîrea Maiceĭ Domnuluĭ.

Biserica din Langa, făcută din zid și în tinda căreia se găsește o inscripție care arată că a fost zidită la anul 1844, de către proprietarul cătunuluĭ, numit Dumitru Geanoglu și e azĭ ruinată. Cele treĭ bisericĭ în care se oficiază sunt deservite de 3 preoți și 5 cîntăreți.

Sunt două școale mixte, una în cătunul Pielești și alta în Lăcrița-Mare. Școala din Pielești funcționează din 1839; cea din Lăcrița-Mare din 1888. Sunt conduse de doĭ învățătorĭ și o învățătoare și frecuentate de 105 copiĭ.

După legea rurală din 1864, sunt 314 împămînteniți, iar după legea din 1879, sunt 21 însurățeĭ.

Are o populație de 2420 suflete: 1192 bărbați și 1228 femeĭ, locuind în 465 case și 193 bordee.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 10971 pog., din care 9800 pog. arabile, 26 pog. fînețe, 132 pog. izlaz, 296 pog. pădure.

Proprietățile particularilor sunt în întindere de 9800 pog., aducînd un venit de 98000 leĭ.

Locuitoriĭ moșneni aŭ și eĭ peticelele lor de pămînt, iar o bună parte aparține bisericeĭ Sf. Gheorghe-Noŭ, din Craiova.

Se găsesc în comună 4 cete de moșneni: Ioneștiĭ, Oltenĭĭ, Vîlcănești și Pielești.

Pe pămîntul arabil se cultivă grîŭ, porumb, orz, ovăz, etc.

Pe teritoriul Pieleștilor se găsesc 3 păduri, din care una a statuluĭ, numită Pîrșani-Robănești, cu o întindere de 120 pog.; alta de 150 pog., pe proprietatea d-luĭ Pleșia și una de 26 pog., a d-neĭ Ioana Grădișteanu.

Aceste păduri sunt populate cu cer, stejar și mai cu seamă gîrniță.

Viile, în întindere de 468½ hect. aparțin locuitorilor din comună și cîtor-va Craioveni. Toate se găsesc pe moșiile moșnenilor Vîlcănești și pe proprietatea bisericeĭ Sf. Gheorghe-Nou din Craiova. Acestea din urmă aparțin mănăstireĭ Jitianul, mănăstireĭ Bucovățul, d-lor Alecu Papa, Nițĭă Popescu și G. M. Știrbeiŭ.

Sunt în Pielești 18 meseriași și 12 cîrciumarĭ.

Comuna este străbătută de calea ferată București - Vîrciorova, care intră prin partea de S. a comuneĭ, în dreptul cât. Pîrșani, face o curbă spre N., trece prin acel cătun și se îndreptează spre N.-E. Stația de drum de fier numită Pielești este la 3 kil. de comună. Alte căĭ: calea județeană Craiova-Caracal, lungă de 3½ kil. în comună, ce trece pe lîngă cât. Langa; calea națională Craiova-București, lungă în comună de 12 kil.; calea comunală, lungă de 4 kil., care străbate comuna de la V. la E., trecînd prin cât. Nichitoaia, Pielești și Pîrșani.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de 5656.91 leĭ și la cheltuelĭ, de 5602.33 leĭ.

Pielești, *sat*, cu 32 familiĭ, saŭ 150 suflete, jud. și pl. Argeș, făcînd parte din com. rur. Bascovele. Aicĭ este reședința primărieĭ. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot și un paracliser.

Pielești, *sat*, în jud. Dolj, plasa Ocolul, com. Pielești, reședința primărieĭ. Are o populație de 1068 suflete, locuind în 180 case și 51 bordee; o școală mixtă, ce funcționează din 1839 și e condusă de un învățător și frecuentată de 68 copiĭ, o biserică cu hramul S-ților Voivozĭ Mihail și Gavril în bună stare, fondată la 1859, terminată la 1862 și care are în tindă următoarea inscripțiune:

Această sfîntă și Dumnezeiască biserică a fost făcută de obștea locuitorilor, începută la 1859, Iulie 9, și terminată la 1862, Octombrie 16, cu stăruințele logofătuluĭ Dincă Florești eanu, a căpitanuluĭ Mihaĭl Vulcănescu, Ioan Cațu.

Sunt în sat 7 cîrciumĭ.

Meseriașĭ: 3 cizmarĭ, 4 rotari și 1 dulgher.

Pielești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bățești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 387 locuitorĭ.

Pielești, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Dolj, pl. Amaradia, cât. Pielești, pe linia Slatina-Craiova, pusă în circulație la 5 Ianuarie 1875. Se află între stațiile Balș (16.1 kil.) și Circea (6.7 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mărĭĭ, de 171m.36. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896, a fost de 24439 leĭ, 53 banĭ.

Pielești, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești, aparținînd moșnenilor.

Pielitul, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Baș-Chioi; se desface din Dealul-Jidiniĭ; se întinde spre N., într'o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de V. a plășeĭ și cea de S. a com.; se întinde de-alungul Vălĭ-Jidiniĭ; se prelungește, spre N., cu dealurile Cîz-Bair și Cuzul-Mare; pe la poalele sale de V. merge drumul comunal Ciucurovul-Baș-Chioi; este acoperit cu păduri întinse.

Pieptea, *trup de moșie*, pe teritoriul com. Piatra, jud. Teleorman, fostă proprietate a statuluĭ și actualmente a d-luĭ I. Dumitrescu, din com. Voivoda și a altor locuitorĭ.

Se mărginește cu moșiile Voivoda, Starița și Viișoara.

Locuitoriĭ îĭ zic și Voineasca.

Are o întindere cam de 720 hect. A fost vîndută actualilor proprietarĭ în 1887 și făcea parte din moșiile mănăstireĭ Cotroceni.

Piepteși, *sat*, cu 17 familiĭ, jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Cremenari-Flămînda.

Pierla, saŭ **Viișoara**, *pîrîaș*, care încinge com. Pucheni-Marĭ, pl. Crivina, jud. Prahova, în partea de V. și S. Izvorește din com. Tîrgșorul, curge spre S.-E. și se varsă în rîul Prahova, aproape de com. Buda-Palanga.

Piersica, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Borduș̆elul, situat, spre dreapta, la 3 kil. de rîul Ialomița, sub coasta Bărăgănuluĭ și la 4 kil. spre V. de satul de reședință.

Are: o populație de 45 familiĭ; o școală mixtă, condusă de un învățător; o biserică.

Vite: 100 caĭ, 160 boĭ, 600 oĭ, 2 bivolĭ și 60 porcĭ.

Piersica, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, lîngă satul Piersica, din com. Borduș̆elul.

Piești, *siliște*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s, com. Filiași.

Pietnățul, *gîrlă*, în jud. Tulcea,

prin care gîrla Dunăvățul comunică cu lacul Dranovul, situată în partea de S.-E. a plășei Tulcea și în cea de S. a com. Moru-Ghiol, și anume pe teritoriul cătunului său Dunăvățul-d.-j.; are o direcțiune generală de la N. la S., curgînd tot prin stuf, și o lungime de 5 kil.

Pietrari, *com. rur.*, în jud. Dîmbovița, plaiul Dîmbovița-Ialomița, situată la 25 kil. spre N.-V. de Tîrgoviște, pe valea Rîului-Alb și între dealurile: Plaiul-Morii, Dumbrava și Plaiul-Curătorilor. Prin raionul com. curge Rîul-Alb. Se compune din șase cătune: Manga, Cornățelul, Mlăcile, Gura-Bărbulețului, Dealul și Strîmbul, cu o populație de 2287 locuitori. Are: două uliți mai însemnate: Ulița-Principală și Decindea; două biserici; o școală; trei mori de apă (făcae).

Locuitorii au: boi, vaci, cai, capre și cultivă porumb, cînepă.

Are cariere de pietre de moară de o calitate foarte bună și păduri întinse.

Aci se fac două tîrguri anuale, unul la 29 Iunie și altul la 7 Ianuarie.

Pietrari, pînă la 1883, a fost reședința subprefecturei plaiului Dîmbovița, care de la această dată s'a unit cu plaiul Ialomița, avînd amîndouă unite reședința în com. Șerbănești-Podurile, unde sunt și băile Pucioasa.

In com. Pietrari, vizitatorul, între altele, găsește pe un deal cu o plăcută priveliște, frumosul castel al d-luĭ Gr. Bănescu-Pincoiul, foarte vizitat de trecătorĭ.

Pietrari se învecinește: la E. cu com. Cucuteni, la V. cu Gemenea și Voinești, la N. cu com. Bărbulețul și Rîul-Alb și la S. cu com. Izvoarele. De Cucuteni, Gemenea și Voinești, se desparte prin dealurĭ, văĭ și pădurĭ; de Bărbulețul și Rîul-Alb, prin valea pîrîului Turluiul și parte prin apa pîrîului Rîul-Alb; de Izvoare se desparte prin lunca Rîuluĭ-Alb.

E străbătută de o șosea vecinocomunală foarte frumoasă, ducînd la Izvoare; iar cu Cucuteni, Gemenea și Voinești, se unește prin drumurĭ practicabile neșoseluite.

Pietrari, *sat*, făcînd parte din com. rur. Păușești-Măglași, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populațiune de 300 locuitorĭ.

Pietrari, *deal*, la E. com. Foleștĭ-d.-s., pl. Horezul, jud. Vîlcea, cu vîrfurile: Piscul-Vișeni, Plopeanul și Coasta-Lungă.

Pietrari, *proprietate* a statuluĭ, jud. Argeș. Vezĭ moșia Mușătești.

Pietrari, Coasta-Mierla și Vlăduceni, *păduri* particulare, supuse regimuluĭ silvic, pendinte de com. Păușești-Măglași, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Pietrari-de-Jos, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, situată pe rîul Otăsăul, la 20 kil. de capitala județuluĭ și la 15 kil. de a plaiuluĭ. La 1875—76 a format o singură comună cu Pietrari-d.-s.

Are o populație de 822 locuitorĭ, din care 153 contribuabilĭ, locuind în 193 case; o școală, frecuentată de 89 copiĭ; 3 biserici: Cărpinișul, Jilava, construită în 1861 de locuitorĭ și Schitul, cu inscripția:

Această sfîntă biserică întru care se vestește și prăznuește Blagoslovenniile prea sfinteĭ și pururea Fecioara Maria, este zidită cu toată cheltuiala părinteluĭ Kir Clement, Episcopul Noului-Severin, în zilele prea luminatuluĭ Domn Ion Racoviță Voevod, la curgerea anilor 1728.

Locuitorii, pe lîngă agricultură, se mai ocupă cu dulgheria și rotăria. Ei au: 80 caĭ, 172 boĭ, 160 vacĭ, 21 capre și 215 porcĭ.

Pe rîul Otăsăul, în raionul comuneĭ, sunt 4 morĭ de măcinat.

Locuitorii sunt moșneni, afară de 12, carĭ s'au împroprietărit la 1864, pe 24 hect. din moșiile d-lor G. I. Pietraru și G. Pietraru.

La locul numit Urzicarul e un pîrîu sărat.

Veniturile com. sunt de 1300 l. și cheltuelile, de 1157 leĭ, anual.

Șoseaua de pe valea Otăsăuluĭ leagă comuna cu Păușești-Otăsăul și Pietrari-d.-s., iar șoseaua Dealul-Strîmba o leagă cu com. Bîrlogul și Stoenești.

E brăzdată de Dealul-Mare, Stiviturul, de Poiana-Jilaveĭ și e udată de văile: Manteĭ, Polima, Cîinelui, Vișanului, Căpițul, Păsatul și Pîrîul-Sărat, precum și de rîul Otăsăul, care o străbate de la N. la S.

Se mărginește: cu com. Păușești-Otăsăul, de care se desparte prin Valea-Mare cu Stoenești și Bîrzești, de care se desparte prin Dealul-Mare, și cu Foleștĭ-d.-s., de care se desparte prin dealul Stiviturul.

Pietrari-de-Jos, *deal*, în raionul com. cu același nume, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 1 hect., 50 arĭ vie.

Pietrari-de-Sus, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, divizată în 4 mahalale: Sărata, Motești, Ogrăzul și Virtoapa. La 1875—76 era unită cu Pietrari-d.-j.

E situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Otăsăul, pe ambele laturĭ ale Văĭ-Sărate și pe valea Manta, și pe niște dealurĭ înalte și ripoase, la 24 kil. de capitala jud. și la 16 kil. de a plaiuluĭ.

Are o populație de 1290 locuitorĭ, din care 257 contribuabilĭ, locuind în 285 case; o biserică, reclădită la 1862 de enoriașĭ, în locul altcia vechĭ; o școală mixtă, înființată la 1856 și frecuentată de 48 copiĭ, într'un local clădit la 1886.

Locuitoriĭ sunt moșneni, și se ocupă maĭ mult cu transportul săreĭ de la Ocnele-Marĭ.

Vite: 102 boĭ, 343 vacĭ, 193 caĭ, 22 capre și 34 oĭ.

In partea de N.-V. a com. se presupune a fi apă iodată și alte ape minerale. Maĭ este o localitate cu apă sărată de unde își trage numele sorgintea Valea-Sărată, ce se varsă în riul Otăsăul, având direcția de la V. spre E.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1675 leĭ și la cheltuelĭ, de 1667 leĭ.

Șoseaua de pe Valea-Otăsăului, înlesnește comunicația între Pietrari-d.-j. și Bîrzești.

E brăzdată de dealurile: Spinetele, Rîpile, Rata, Grindeanul, Piscul-lui-Neagoe, Guca, Stiviturile, Morota, Rîpa-Prigorieĭ, Raboaca, ș. a. Surpăturĭ, văĭ, vălcele și fîntînĭ sunt o mulțime în centrul și în jurul comuneĭ și maĭ multe în partea de V.

In partea de E. curge riul Otăsăul, având direcția de la N. spre S. și în care se varsă Valea-Sărată, Manta, Neaura, Durduci, toate curgînd în direcția de la V. spre E.

Se învecinește: la N. cu Bîrzești și Costești; la E., cu Stoenești și Pietrari-d.-j., de care se separă prin Valea-Manteĭ, și la V., cu Foleștid. s. și Tomșani.

Pietrarul (Moșești), *cătun* al com. Trestia, jud. Buzău, cu 380 locuitorĭ și 69 case.

Pietrarul, *pîrîiaș*, în jud. Buzău, com. Trestia. Izvorește din cătunul Punga, de la Malul-Roșu, se unește cu izvoarele Tîsea și Punga și se varsă în Sărățelul-Bălănești, în cătunul Lunca-Frumoasă. Apa sa e sărată, din care cauză se maĭ numește și Sărățelul-Pietrar.

Pietraruluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Trestia, cătunul Pietrarul, ramificație din muntele Pănătăul. Are fineață.

Pietrăraşul, *pîrîu*, pe moșia Hapîĭ, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu.

Pietrăria, *sat*, cu cîte-va case, formînd un trup cu satul Bîrnova, com. Buciumi, pl. Codrul, jud. Iași, și situat pe coasta dealuluĭ Pietrăria, bogat în cariere de piatră. Vezĭ Bîrnova, sat.

Pietrăria, *deal*, ce se ridică în mijlocul com. Deleni, jud. Botoșani. E continuarea dealuluĭ Țencușa din com. Storești, Rădeni și Feredieni și se termină lîngă orășelul Hîrlău. Se numește ast-fel de la carierele de piatră care se exploatează. De aicĭ se scot și se fabrică renumitele pietre de moară numite de la Hîrlău. Se maĭ scoate și prunt pentru șosele. Pe coasta dealuluĭ de E. sunt așezate satele Slobozia, Deleni și Macsut, iar coasta de V., este acoperită cu codrĭ.

Pietrăria, *carieră de gips*, cam spre V. de satul Cuzlău, com. Horodiștea, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiu, pe coasta înaltă a dealuluĭ Prutul. Aicĭ se află un strat gros de piatră calcarică, și cu mulțĭ bolovanĭ pe suprafață. Sub stratul calcaric se află o pătură groasă și întinsă de gips, ca o masă compactă. Din ea se extrage lespezĭ și bucățĭ în diferite mărimĭ și forme, pentru inscripțiĭ, coloane și trepte.

Piatra este de coloare albă-sură și icĭ-colea cu micĭ părțĭ cristaline. Bolovaniĭ și bucățelele eșite din tăerea bucăților marĭ, se string de sătenĭ, și arse în cuptoare formează un soiu de var pentru văruitul caselor și care servește și cojocarilor pentru a albi pieile dubite. De asupra pătureĭ de gips se află maĭ multe strate subțiri de humă argiloasă în diferite colorĭ. Acest pămînt fiind umed și moale se modelează după voință, lipindu-se de mînă și de orĭ-ce alt obiect ca și ceara caldă; expus la aer se învîrtoșază.

Pietrăria, *carieră de piatră*, la locul numit și Stînca, pe moșia Ivăncăuți, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiu, pe malul drept al Prutuluĭ, cu piatră de greziă și de gips. Cea dintîiu se întrebuințează la zidărie și la fîntînĭ; cea de a doua fiind în bucățele, bolovaniĭ se ard și se întrebuințează de cojocarĭ la albitul pieilor și de sătence la văruitul caselor. Bucățile marĭ se întrebuințează ca: pietre de morminte, coloane, ornamente, ușorĭ de ferestre și uși, trepte, ș. a. Din această piatră s'aŭ cărat multe bucățĭ la zidirea edificiuluĭ Mitropolieĭ din Iași. Extragerea pietreĭ se face după sistemul ordinar și în puțină cantitate.

Situația geologică la această carieră este aceasta:

Suprafața are pătura destul de groasă pe unele locurĭ, de pămînt negru și fertil, saŭ pămînt vegetal. Sub pătura arătată vine o alta de lut galben sec, subțire pe unele locurĭ, iar pe altele destul de groasă. După aceasta vine pătura subțire de humă-vînătă, ce se întrebuin-

țează de sătence la muruiala pereților caseĭ. In urma acesteĭ pături vin bolovaniĭ mariĭ de piatră greziă, iar pe unele locuri chiar blocuriĭ întregĭ; apoĭ, o pătură de nisip ce acopere stînca de gips. Această piatră cînd se estrage e cam moale, dar pusă în contact cu aerul devine tare. Coloarea ei este albă-cenușie. Din loc în loc, se văd pe față părțĭ micĭ cristaline zăhăroase, din care unele destul de sclipitoare. Asemănarea mare ce are această piatră cu acea de la Hotin din Basarabia, a făcut să se creadă că ambele cariere ar fi avînd între ele legăturĭ subterane.

Pietrăria, *pîriŭ*, pe moșia Tureatca, com. cu acelașĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Pietrărița, *pîriŭ*, jud. Dorohoiŭ, pl. Berhometele, com. Vîrful-Cîmpuluĭ; izvorește din Dealul-Pietrăriceĭ, de pe moșiea Hapiĭ, și se varsă în Siret.

Pietreĭ (Colțul-), *colină*, în județul Buzăŭ, com. Pietroasa-d.-j., cătunul Ochiul-Bouluĭ, ramificație din muntele Istrița; de aci începe pădurea statuluĭ Bradul și Berca.

Pietreĭ (Dealul-), *deal* pietros, în mijlocul pădureĭ Deleni, com. Deleni, jud. Botoșani, și în apropiere de desființatul schit Lacurile. Intr'o stîncă din acest deal se află o peșteră, despre care se zice că era locuită de sihaștri; legenda spune că niște hoțĭ ar fi ucis pe sihaștri și s'ar fi așezat acolo, de unde peștera a luat numele de Bolta-Tîlharilor. Se văd aci săpate în piatră mese, paturĭ, cuptoare, etc., iar pe pereți sunt niște inscripțiĭ nedescifrabile.

De pe vîrful acestuĭ deal înalt, privirea se întinde pe toată regiunea. Stînca din vîrf maĭ poartă numele de Piatra-Șoimuluĭ.

Pietreĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Lipnița, și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Coșlugea; este o prelungire orientală a dealuluĭ Uzum-Bair; se întinde spre E. într'o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., printre văile Coșlugea și Ghiol-Ceair, brăzdînd partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ; este de natură pietroasă; ramificațiile sale orientale se termină pe malul V. al ĭezeruluĭ Oltina, făcîndu-l înalt și stîncos; are înălțime de 89 m., dominînd văile Coșlugea și Ghiol-Ceair; este acoperit cu livezĭ, cu puținĭ arborĭ, iar la poalele sale de S.-V. se găsesc cîteva viĭ.

Pietreĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați, situat pe moșia Tarcăul; se deface din ramura munților Măgura-Șomuzuluĭ, întinzîndu-se în direcțiunea E., printre Pîrîul-Bătrîneĭ și Pîrîul-Pietreĭ, pînă în malul stîng al pîrîuluĭ Tarcăul.

Pietreĭ (Dealul-), *deal*. Vezĭ Surăneștilor (Dealul-), din com. Codăești, pl. Mijlocul, județul Vasluiŭ.

Pietreĭ (Gîrla-), *pîrîaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați; izvorește dintre ramura munților cu acelașĭ nume și Măgura-Șomuzuluĭ, curgînd printre amîndouă pînă la vărsarea sa pe partea stîngă a pîrîuluĭ Tarcăul.

Pietreĭ (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Lapoșul; începe din Predealul-Buzăuluĭ și se scurge în pîrîașul Pietrosul.

Pietreĭ (Munțiĭ-), *ramură de munțĭ*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Tazlăul, situată la E. de muntele Merișorul, pe hotarul despre jud. Bacăŭ.

Pietreĭ (Valea-), *vale*, în jud. Gorj, plaiul Novaci; începe din partea de S. a munteluĭ Gura-Plaiuluĭ și se prelungește spre V., pe o întindere de 6 kil., lăsînd spre N. muntele Talpeșiul și spre S., Dealul-Lung; din muntele Gura-Plaiuluĭ curge un mic pîrîŭ, care poartă numele văeĭ și care se varsă în Bistrița.

Pietreĭ (Vîrful-), *munte* (1300 m.), în jud. Buzăŭ, com. și căt. Mlăjetul. In partea de N. sunt săpate maĭ multe grote, unde, spune legenda, s'ar fi ascuns Tătariĭ.

Pietreĭ (Vîrful-), *munte*, în județul Buzăŭ, com. Păltineni, cătunul Piatra, culminație a munteluĭ Cătiașul, compus numaĭ din stîncĭ, din care o parte amenință să cadă.

Pietreĭ (Vîrful-), *vîrf de deal*, în com. Teișani, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Pietreĭ-Lungĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești, constînd dintr'o imensă stîncă, puțin acoperită de brad și de mesteacăn. Se întinde din muntele Curcubeta-Mică, în jos, spre S.-E., pînă în dreptul mănăstireĭ Găvanul. E frumoasă la vedere, dar grea la urcat.

Pietrele, *com. rur.*, jud. Vlașca, pl. Margineca, compusă din cătunele Meletie și Pietrele, situată

63617. Marele Dicționar Geografic. Vol. IV.

în partea S.-E.-E. a județului, pe dealul Dunării, la 23 kil. de Giurgiu, la 28 kil., de Ștefănești, reședința plășei, la 45 kil. de București, și la 10 kil. de stația drumului de fer, Băneasa.

Trupul întregei moșii, cu Meletia, este a statului, fostă a mănăstirei Căscioarele înainte de secularizare. Se arendează împreună cu 45500 lei.

S'au împroprietărit, la 1864, 300 locuitori de aci și din satul Gostinul, foști clăcași, care au luat 900 hect.

Pe teritoriul comunei este o pădure de stejar, de 1970 hect. și una de salcie, de 370 hect.

Are o populație de 1213 suflete, din care 239 contribuabili; 2 biserici, una în Pietrele, clădită la 1860 de călugări, și alta, zidită la 1864 de locuitori, deservite de 2 preoți și 3 cîntăreți; o școală mixtă, condusă de un învățător și frecuentată de 23 copii (1899—900); 7 circiumi.

Vite sunt: 685 boi și vaci, 68 bivoli, 380 cai, 1850 oi și 384 rîmători.

Se lucrează aci multe rogojini, din papura ce se află pe baltă.

Din acest sat, până la stația drumului de fer Băneasa este șosea; până la șoseaua națională Giurgiu-București, la kil. 10, șoseaua e întreruptă, iară de acolo până la Giurgiu este șoseaua națională Giurgiu-București.

Pe această proprietate este o viroagă de apă ce vine din Dunăre de la Malul-Roșu, trece pe sub sat și merge de se varsă în lacul Gruia, din jud. Ilfov.

In raionul comunei se află ruinele unei vechi cetăți.

Pietrele, *cătun* al com. Trestia jud. Buzău, cu 50 locuitori și 9 case.

Pietrele, *altă numire a satului* Vlădnicelele, com. Stănița, din pl. Siretul-d.-s., jud. Roman.

Pietrele, *cătun*, jud. Vlașca, pl. Marginea, pendinte de com. cu același nume, situat pe coasta Dunării.

Are o biserică, zidită la 1860 de călugărul Meletie Căscioreanu, cu hramul Adormirea Maicei Domnului, deservită de un preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă; o baltă de 400 hect.

Pietrele, *baltă* pe proprietatea Statului Pietrele, jud. Vlașca, pl. Marginea. Se numește și Pietrele-Gostinul, pentru că e situată între satele Pietrele și Gostinul, în albia Dunării. Conține pești, scoici și raci.

Pietrele, *baltă*, pe Dunăre, de 400 hect., pe moșia statului Pietrele, pl. Marginea, jud. Vlașca. Conține pești, raci și scoici.

Pietrele-Albe, *munte*, în jud. Dîmbovița, pl. Dîmbovița-Ialomița, care, cu muntele Mitărcea are peste 135000 arii pădure.

Pietrele-Albe, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la granită. Locuitorii aveau schelă pentru comerciul ce făceau cu sarea, pe care o cumpărau de la oamenii ce o aduceau de la Ocnele-Mari din Vîlcea, o suiau cu caii până la Pietrele-Albe și acolo o vindeau Austriacilor.

In acest loc se văd și până astăzi bordeele făcute de dînșii, în cari se adăposteau și țineau sarea.

Pietrele-Albe, *munte*, în jud. Suceava, com. Broșteni, având 1488.9 m. altitudine.

Pietrele-Arse, *munte*, în plaiul Cloșani, între jud. Mehedinți și Gorj.

Pietrele-de-Jidovi, *loc izolat*, în partea de V. a com. Jupînești, pl. Rîul-Doamnei, jud. Mușcel, unde este un troian de piatră cam neagră, sgurită, și despre care legenda zice că sunt niște oameni giganticî care s'au petrificat.

Pietrele-Doamnei, *stîncî*, în partea de V. a Rarăului, jud. Suceava, care, văzute printre neguri se aseamănă cu o biserică sau un castel, cu trei turnuri zidit în văzduh. Vederea lor e așa de frumoasă că atrage foarte mulți vizitatori. Singură floarea, cunoscută sub numele de Edelweiss sau Floarea Reginei, stă lipită de aceste stîncî uriașe. Pe aci trece hotarul între Broșteni și Bucovina. Legenda spune că și-a luat numele de la o Doamnă (unii spun că Doamna lui Petru Rareș) ce s'ar fi ascuns aci de frica Turcilor, avînd la sine mulți bani și scule bogate. Nici Doamna nici comorile ei nu se știe ce s'au făcut: se crede însă că averile stau tot ascunse, dar că, cine ar cuteza să le ridice, dispare în prăpastie și nu se mai întoarce.

Teama aceasta provine însă din cauza multor spărturi și prăpastii foarte adînci ce sunt în jurul stîncilor. Pietrele-Doamnei și Rarăul se văd, pe timp senin, chiar de pe Dealul-Timpeștilor, de d'asupra Fălticenilor. (Vezi «Pietrele-Doamnei», poveste de Carmen-Sylva; precum și «Comoara de la Rarău» în «Novelele» lui N. Gane).

Pietrele-Fetei, *munte, pîrîu* și *cătun*, în județul R.-Sărat. Vezi Fetei (Pietrele-).

Pietrele Infierate, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 125 hect., pendinte de com. Rîncezi, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Plopișul (125 hect.), formează pădurea Rîncezi.

Pietrele-Roșii, *pichet,* pe granița transilvană, jud. Neamțu.

Pietrele-Roșii, *ramură de munți,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele; se întinde din pîrîul Bistricioara, spre N.-V., până la muntele Preluca-Ursuluĭ.

Pietrele-Roșii, *masiv stîncos,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, situat spre granița transilvană; cuprinde munțiĭ: Preluca-Ursuluĭ, Piciorul-luĭ-Svaghie, Piatra-Mociul și Pietrele-Roșiĭ.

Pietrele-Roșii, *munte,* în județul Suceava, com. Neagra-Șaruluĭ, pe sub culmea căruia trece frontiera Țăreĭ din spre Ardeal și Bucovina. Piscurile-ĭ principale sunt: Buza-Șărbeĭ și Straja.

Pietrele-Roșii, *munte,* al moșnenilor, jud. Vîlcea, pl. Horezul, situat la N. com. Rîmești, aproape de munțiĭ Lotruluĭ și servind de suhat pentru oĭ. Aĭ se fabrică multă brînză de burduf.

Pietrele-Roșii, *deal,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Dedovița. Peste acest deal trece șoseaua Turnul-Severin-Cerneți-Pietrele-Roșiĭ-Govodarva, care poartă numele de șoseaua Pietrele-Roșiĭ.

Pietrele-Roșii, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în jud. Vîlcea, plaiul Horezul, com. Rîmești, în întindere de 500 hect., pe moșia Muntele-Pietrele-Roșiĭ.

Pietrele-Scrise, *loc izolat,* jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, unde se află o mare lespede de piatră cu inscripțiunĭ, indescifrabile din cauza vechimeĭ lor.

Pietrelor (Muchea-), *culminație a munteluĭ* Pîrdvale, din jud. Buzăŭ, com. Pănătăul, cătr. Sibiciul-d.-j.

Pietricaia, *altă numire* a *munteluĭ* Cerchezul, din com. Lopătari, jud. Buzăŭ.

Pietriceaua, *sat,* făcînd parte din com. rur. Brebul, plaiul Prahova, jud. Prahova, situat pe plaiul Barbeșuluĭ. Are o populație de 619 locuitorĭ; o biserică, fondată la 1855 de obștea locuitorilor.

Pietriceaua, *munte,* la N. com. Rîmești, plaiul Horezul, județul Vîlcea, între munțiĭ Piscul-Țiganuluĭ și Marginea. Servește de suhat pentru vitele marĭ.

Pietriceaua, *pîrîŭ,* în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Gubancea; curge prin valea Pietriceaua; se varsă în rîul Dăsnățuiul, în punctul acesta ese din comuna Gubancea; primește, în centrul com., pîrîul Făgețelul.

Pietriceaua, *vale,* în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Gubancea, pe care este așezată com. și prin care curge pîrîul Pietriceaua.

Pietriceaua-de-Sud, *deal,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Gubancea, înalt de aproape 60 m. și acoperit cu viĭ.

Pietricelele, *munte,* al satuluĭ Coza, jud. Putna, ce înaintează până în apa Tișițeĭ. De aci izvorește Vizantea.

Pietricelul, *pîrîŭ,* izvorește de la V. ponoruluĭ Pietricelul, com. Storești, pl. Coșula, jud. Botoșani, și se varsă în Pîrîul-Satuluĭ, la locul numit Bahnița; împreună se varsă în Miletin.

Pietriceni, *cătun* al com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ și 10 case.

Pietricica, saŭ **Turluiul,** *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Dealul-Noŭ, așezat la călcîiul dealuluĭ cu același nume, în valea pîrîuluĭ Turluiul. Are o populație de 389 suflete; o biserică ortodoxă, cu 1 preot și 1 dascăl, zidită la 1879, și una catolică, zidită la 1875, ambele de către enoriașiĭ lor; o circiumă.

Vite: 30 caĭ, 237 vite cornute și 31 porcĭ.

Pietricica, *cătun,* al com. Lapoșul, jud. Buzăŭ, cu 30 locuitorĭ și 7 case. Aci se văd încă ruinele unuĭ vechiŭ schit, făcînd parte din grupul celor cincĭ schiturĭ, desființate de Episcopul Chesarie.

Pietricica, *trup de sat,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pingărați.

Pietricica, saŭ **Chetricica,** *vîrf de deal,* în jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., cu pante repezi, situat pe teritoriul com. Dealul-Noŭ.

Pietricica, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Lapoșul, cătr. Pietricica, acoperit de izlaz și pădure; din vîrful săŭ se desfășură o întinsă și frumoasă priveliște.

Pietricica, *munte,* în jud. Muscel, la S. de muntele Piatra-luĭ-Craiŭ, între rîul Dîmbovița și rîul Dîmbovicioara.

Pietricica, *munte* izolat, în jud. Neamțu, așezat pe malul drept al rîuluĭ Bistrița, în partea de S.-E. a orașuluĭ Piatra.

Înălțimea sa de-asupra niveluluĭ Bistriței e de 200 m.

Povîrnișul despre oraș cade sub formă de pereți stîncoși, aproape verticalĭ; devine însă maĭ trăgănat spre partea despre S., pe la locul numit Coada-Petricicăĭ, și spre E., unde este presurat cu spinișurĭ și tufanĭ (prin aceste două părțĭ din urmă suișul e maĭ lesnicios).

In spre oraș, la locul unde Pietricica are înălțimea cea maĭ mare, se ridică o stîncă enormă de formă triunghiulară; golul ce face sub dînsa, se numește, după o legendă, Chilia-Călugăruluĭ.

Stratificațiunea acestuĭ munte se poate vedea foarte bine; păturile sunt plecate foarte tare către N.-E., în formă de boltă; la bază, întîlnim păturĭ de menelit și de grezie care se desface în lespezĭ (avînd urme de solzĭ și de peștĭ întregĭ); de-asupra vine grezia de măgură, care dă o piatră ușor de lucrat și bună de zidirĭ; se scot chiar bucățĭ de felurite mărimĭ, atît din partea de N. cît și de V.

Muntele Pietricica formează un punct foarte strategic; și, în caz de atac inamic trebue foarte bine apărat, pentru siguranța orașuluĭ Piatra.

Pietricica (Metohul-Schituluĭ), *sfoară de moșie*, a statuluĭ, jud. Buzăŭ, com. Fințești, pendinte de schitul Ciolanul; are 12 hect., din care 6 fîneață și 6 arabile.

Pietricica (Muntele-), *munte*, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, pendinte de comuna Predealul și Brebul, județul Prahova. Se arendează, împreună cu munțiĭ Piraiele și Cazacul, cu 1450 leĭ anual.

Pietricica-de-Țară, *munte*, jud. Prahova, pl. Peleșul, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, înalt de 1433 m. d'asupra niveluluĭ Mării-Negre, situat în partea de N. a județuluĭ, și servindu-ĭ de limită cu Transilvania.

Pietricica-de-Țară (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia Muntele-Pietricica-de-Țară, pendinte de com. Sinaia, plasa Peleșul, județul Prahova.

Pietrilești, *sat*, cu 118 loc., în partea de N. a com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, la 1 kil. de Tîrziĭ, satul de reședință, situat pe valea cu același nume, înconjurat de dealurĭ, afară de partea vestică, unde se întinde șesul Lohanul, cu îazul săŭ întins, format din pîriul Lohanul, ce curge paralel cu calea ferată și șoseaua județeană Hușĭ-Gura-Crasna.

Pietrilești, *deal*, jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Tîrziĭ, la S. de satul Pietrilești. Se prelungește dĕ la E. la V. și se termină în șes, în dreptul îazuluĭ Lohanul. Pe partea de S. a dealuluĭ, se află casa proprietățiĭ moșieĭ Tîrziĭ, iar la poalele luĭ, se întinde satul.

Pietrileștilor (Valea-), *vale*, jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Tîrziĭ, în suprafață de 72 hect., prin care curge pîr. cu același nume și pe care se află situat satul Pietrilești.

Pietrimanul, *cariere de piatră*, jud. Dolj, pl. Balta, comuna Cîrna.

Pietrișul, *sat*, în partea de E. a com. Dolhești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, situat pe văile opuse ale dealurilor Corlăteni și Pietrișuluĭ; pe cel d'întîiŭ se află o parte a satuluĭ locuită de ursarĭ (țigani), iar pe coasta celuĭ de al doilea, o altă parte, locuită de Moldovenĭ.

E situat pe moșia statuluĭ și are o populație de 180 familiĭ, saŭ 600 suflete, din care 120 contribuabilĭ; o biserică, deservită de un preot și un dascăl.

Locuitoriĭ, împroprietăriți după legea din 1864, posedă 143 hect.

Pietrișul, *sat*, cu 80 case, făcînd parte din com. rur. Izvorul-Aneștilor, jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j.

In dealurile satuluĭ se găsește lignită.

Pietrișul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Dobrotinețul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. E situat pe Dealul-Oltuluĭ, și are o populație de 389 locuitorĭ.

Pietrișul, *cătun*, spre N.-E. com. Baldovinești, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, pe țărmul stîng al Geamartaluiuluĭ. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Mării e de 189 m.

Are o populație de 80 familiĭ, saŭ 350 suflete și o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Pietrișul, *cătun*, pendinte de com. Găujani, pl. Marginea, jud. Vlașca, situat pe malul Dunăreĭ, în partea de S.-S.-V. a județuluĭ, la 27 kil. de Giurgiŭ și la 25 kil. de Alexandria.

Suprafața moșiei, aparținînd d-luĭ N. Alexandrescu, e de 2217 hect., din care 95 hect. pădure de salcie, 140 hect. bălți și gîrle și 1588 hect. loc de cultură.

S'a dat la 91 locuitorĭ împroprietăriți după legea rurală din 1864, 384 hect.

Are o populație de 165 familiĭ; o școală mixtă, frecuentată de 24 copiĭ (1899—900); o biserică, zidită la 1884, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ și ținînd de parohia Găujanĭ, care este la 3 kil.

Sunt 3 circiumĭ.

Vite: 160 boĭ și vacĭ, 100 bivolĭ, 70 caĭ, 1600 oĭ și 100 rîmători.

Pe aci trece Gîrla-Mare ce vine din jos de Pietroșani. Maĭ este și lacul Rîoasa, între hotarele Găujanĭ și Pietrișul.

Prin cătun trece Drumul-Untuluĭ saŭ al Cherestelelor.

Pietrișul, *sub-divizie a cătunuluĭ* Urlători, jud. Buzăŭ, comuna Pleșcoĭ.

Pietrișul, *sub-divizie a cătunului* Cîrlomănești, jud. Buzăŭ, com. Gura-Nișcovuluĭ, lîngă tumulul Cetatea.

Pietrișul, *pichet vechiŭ de frontieră*, pe Dunăre, în jud. Ialomița, pl. Borcea, în dreptul satuluĭ Cocargea.

Pietrișul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotușul, din culmea Slăniculuĭ, situat lîngă muntele Bîtca.

Pietrișul, *deal*, se întinde pe marginea de N.-E., a satuluĭ Pietrișul, com. Bohotinul, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ. Din el se scoate piatră și prundiș pentru șosele.

Pietrișul, *deal*, se întinde din apa pîrîuluĭ Crasna, spre E., prin com. Dolhești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ; pe coasta luĭ și în vale se află situat satul Pietrișul.

Pietrișul, *deal*, la S. com. Cîlcești, plaiul Vulcan, jud. Gorj; se prelungește de la E. spre V.; are o suprafață cam de 15 hect.; e proprietatea locuitorilor.

Pietrișul, *carieră de piatră*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceșul-d.-j., în Dealul-Viilor.

Pietrișul, *deal*, jud. Olt, pl. Mijlocul, format de malul drept al gîrleĭ Plapcea. Străbate teritoriile comunelor Sinești și Valea-Merilor, pe o distanță de 8 kil. Dintr'însul se întinde, spre S. țarînele locuitorilor din comună. Se maĭ numește și Dealul-Drept al Plapceĭ. Pe el trece linia ferată București-Vîrciorova.

Pietrișul, *baltă*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Sadova, în pădurea Sadova; într'însa se scurge pîrîul Jiețul.

Pietrișul, *baltă*, pe proprietatea cu același nume, com. Găujani, jud. Vlașca. Are o suprafață de 50 hect. și conține mult pește.

Pietrișul, *pîrîŭ*, pe moșia Teioasa, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Pietrișul, *pîrîŭ*, izvorește de la N. com. Pietroșani, pl. Crivina, jud. Prahova, și se varsă în rîul Leaotul, tot în raionul com. Pietroșani.

Pietrișul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Zgîrciți; izvorește din Dealul-Oreavuluĭ; udă V. com. și se varsă în pîrîul Oreavul, pe dreapta luĭ.

Pietrișul-Mare, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini, avînd 1005 m. altit.

Pietrișul-Mic, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini.

Pietrișuluĭ (Dealul-), *deal*, începînd din satul Lipovățul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, și terminîndu-se, spre N.-V., aproape de satul Chițocul.

Pietrișuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul com. rur. Gîrlici; este continuarea văeĭ Stanci-Seaca, îndreptîndu-se spre S. și avînd o direcțiune generală de la N.-E. către S.-V., printre dealurile Nămolești (la V.), și dealurile La-Țîrca și al-Cilibiuluĭ, la E.; se continuă cu Valea-Viilor, din dreptul movileĭ Săpata; primește pe dreapta Valea-cu-Mărăcinĭ; este situată în partea de V. a plășeĭ și cea de N. a comuneĭ și este tălată de drumurile comunale Gîrlici-Eni-Sarai și Gîrlici-Carapelit.

Pietrișuluĭ (Vălceaua), *vălcea*, în jud. și pl. Teleormanuluĭ, începînd de pe moșia Ciocănești-Baldovinești; trece pe moșia Capul-Luncii (Ciolănești-din-Vale), se împreună cu alte vălcele, apucă spre com. Butculești și se termină pe moșia Săceni, unde locuitoriĭ o numesc valea Gangorița. Pe alocurea locuitoriĭ îĭ zic Valea-Mică.

Pietrișuluĭ (Vîrful-), *vîrf de munte*, în jud. și plaiul Prahova, com. Breaza-d.-s., cătunul Gura-Beliĭ.

Pietrișurile, *sat*, pe moșia cu

același nume, com. Ruginoasa, jud. Suceava. Are o populație de 486 suflete, locuind în 114 case; o biserică, cu hramul Sf. Voevozi, zidită de paharnicul Ion între 1770—1777, deservită de un preot și 2 cîntăreți. Școala din Costești-Răzăși servă și acestui sat.

Vatra satului ocupă 56 fălci. Moșia, proprietatea d-lor I. Gheorghiu și V. Vrînceanu, are o întindere de 339 fălci: 285 cultivate, 32 pădure, 12 fînaț și restul reproductiv.

Pietroaia (Pătroaia), *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, situată pe cîmpie, la 6 kil. spre S.-V. de Găești și la 35 kil. de Tîrgoviște. Prin raionul comunei curg rîul Argeșul și pîraiele: Neajlovul, Neajlovelul, Voia, Broasca și Țeplea. Are șapte cătune: Pietroaia-Vale, Pietroaia-Dealul, Baloteasca, Ciupa-Mănciulescu, Ciupa-Mavrodolul, Potlogeni-Vale și Potlogeni-Dealul, cu o populație de 2114 locuitori. Pietroaia-Vale, sau Pătroaia-Vale, are trei uliți Baloteasca, Găești-Pătroaia și Crîngurile-Pătroaia; iar cele-l'alte, numai cîte o uliță, care poartă numele cătunului.

Are cinci biserici; o mănăstire; o școală, mixtă în Pătroaia-din-Vale, frecuentată de 45 copii în 1899—900 și o școală de cătun în Mănciulești, frecuentată în același an de 17 copii.

In raionul comunei este și o pădure cam de 200 hect.

La Pătroaia se face un mare tîrg anual, la 29 Iunie.

Se învecinește: la E., cu com. Greci și Ionești; la V., cu Rătești-Furduești, din jud. Argeșul; la N., cu Glîmbocata și la S., cu cătt. Ciupa-Lagărul, din com. Teiul, jud. Argeșul. Se desparte de com. vecine prin rîul Argeșul și apele Răstoaca și Țeplea, și se leagă cu cele prin șoselele vecino-comunale.

Pietroaia, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., la 26 kil. de Craiova și la 12 kil. de reședința plășei, com. Șopotul, situată pe valea Poiul, la poalele dealului Botoșești.

Se învecinește: la N. cu com. Șopotul; la S., cu com. Pleșoiul; la E., cu com. Beloțul și la V. cu comunele Gogoși și Brabova.

Terenul com. est accidentat de prelungirile dealurilor Botoșești și Seaca, avînd direcțiunea de la N.-V.—S.-E. Înălțimea lor variază între 40—50 m. Intre aceste două dealuri se află valea Poiul, pe care curge pîrîul cu același nume.

Este udată de pîrîul Poiul, ce curge prin valea cu același nume, cu direcțiunea V.-E. și care la eșirea sa din comuna Pietroia, se unește cu pîrîiașul Răchita, pe dreapta și cu Valea-Repede pe stînga, și se varsă în rîul Obedeanul, pe dreapta.

Se compune din două cătune: Bascovul și Pietroaia. Cătunul de reședință este Pietroaia.

Are o populație de 2027 suflete, locuind în 450 case; o biserică de zid, fondată de locuitori, deservită de un preot și un cîntăreț; o școală mixtă în Bascovul, frecuentată de 19 copii în 1890—900.

Intregul teritoriu comunal este de 3080 pog., din care: 3000 pog. arabile, 800 pog. pădure, 200 pog. fineață și 80 pog. loc necultivabil.

Moșia de pe teritoriul comunei se numește Pietroaia. Aparține locuitorilor împămînteniți după legea rurală din 1864.

Pădurea se numește Bascovul; se compune din cer, stejar, gîrnițe, ulmi, plopi, etc., are o suprafață de 800 pog. și aparține tot locuitorilor.

Viile în întindere de 26 pog. se găsesc pe moșia locuitorilor.

In com. se află o moară de apă pe pîrîul Poiul.

Transportul productelor se face cu carele, pe calea comunală ce duce la Craiova.

O cale comunală unește comuna cu comuna Brabova și o alta, o unește cu comuna Beloțul.

Vite: 90 vite cornute, 6 cai, 40 oi.

Pietroaia, *sat*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Pietroaia, reședința primăriei. Are o populație de 993 suflete; o biserică, fondată de locuitori, și deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Pietroaia, *schit*, în comuna Pietroaia, jud. Dîmbovița.

Pietroaia, *moșie* particulară, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Pietroaia; aparține sătenilor.

Pietroasa, *com. rur.*, în județul Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., compusă din 3 cătune: Valea-Mare, Pietroasa și Sîrbi și situată pe valea rîului Cerna.

Are o populație de 1312 locuitori, din care 310 contribuabili, locuind în 453 case.

Sunt 3 biserici: 2 în cătt. Valea-Mare și 1 în cătt. Pietroasa. Biserica din cătt. Valea-Mare s'a făcut la 1863, din cărămidă, pe locul unei alte biserici de lemn, construită din vechime de Diaconul Ion Moșu, ș. a.; a doua din Valea-Mare s'a rezidit la 1880 și cea din Pietroasa s'a făcut la 1839, din cărămidă, de C. Otetelișanu, Iancu Otetelișanu și mama lor Ruxandra Șerban Otetelișanu. In Valea-Mare este o școală mixtă, care în

1899—900 a fost frecuentată de 51 copii. Școala datează aci de la 1857; dar cursurile aŭ fost des întrerupte.

Locuitorii se ocupă cu agricultura, dogăria, rotăria, dulgheria, olăria și fierăria. Ei desfac produsul muncei lor la Drăgășani, Craiova, Caracal și la locurile însemnate unde se fac bilciurĭ, până la Dunăre.

Vite sunt: 25 caĭ, 516 boĭ, 304 vacĭ, 134 capre, 1113 oĭ, 751 porcĭ.

In ralonul com. e o moară pentru măcinat.

Parte din locuitorĭ sunt moșneni; 128 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe 198 hect. pământ, pe mai multe proprietăți.

Vatra satuluĭ are 475 hect., iar cu izlaz cu tot teritoriul com. este de 9250 hect.

O șosea comunală trece prin sat; iar șoseaua județeană o leagă cu com. Otetelișul.

Veniturile com. se urcă la 3500 leĭ, anual și cheltuelile, la 2422 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Cerneĭ, Cornuluĭ, Sîrbești, Balșori, Șileĭ, Poiana-Secĭĭ, Lunga și udată de văile: Sîrbeni, Balașori, Slăvești, Cornuluĭ, Țiganilor, Spătăreilor, precum și de rîul Cerna.

Se mărginește cu comunele: Bătești (la N.), Băbeni (la S.), Mădulari-de-Olt (la E.) și Vasilați (la V.)

Pietroasa. Vezĭ Podul-Broșteni, jud. Argeș.

Pietroasa (Băila), *sat,* făcînd parte din com. rur. Budișteni, pl. Podgoria, jud. Mușcel. Are o populație de 108 locuitorĭ.

E situat spre V. de Budișteni, pe dealurile Băila-Mare și Băila-Mică, printre care trece un mic pîrîiaș, numit Pietroasa.

Pietroasa, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Faraoanele, la S. pe pîrîul Pietroasa, la 2 kil., spre S., de cătunul de reședință, Faraoanele. Are o întindere cam de 6 hect., cu o populație de 17 fam., saŭ 60 suf.

Pietroasa, *sat,* făcînd parte din com. Găiceana, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ, situat în partea de S.-V. a com., la poalele dealuluĭ cu acelașĭ nume.

Are o populație de 72 familiĭ, saŭ 286 suflete, locuind în 68 case.

Pietroasa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Pietroasa, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j. Are o populație de 187 locuitorĭ. E situat la 2½ kil. de cătr. Valea-Mare, unde e școala.

Pietroasa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Sutești, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j. Are o populație de 342 locuitorĭ. Cade în partea de N. a com. și e udat de valea Pietroasa.

Are o biserică cu următoarea inscripție:

Să se știe că această sfîntă și Dumnezeiască biserică s'a făcut de meșterii: Ion Goti, Nicolae Sandu.

Se spune că în 1820 s'a reclădit de enoriașĭ că la 1822 (fiind de lemn) a fost mutată din Silištea, unde era și dusă în fundul vîlceleĭ Pietroasa, în pădure, unde este și acum, ca s'o scape de Turcĭ.

Pe peretele de a dreapta ușeĭ, se citește: «S'a reparat de enoriașĭ la 1867».

Pietroasa (Comidava), *ruine de castru roman,* în jud. Buzăŭ, com. și cătr. Pietroasa-d.-j.

Suprafața lor este de 2 hect.; forma este dreptunghiulară, iar zidurile aŭ o grosime de 2.20 metri. Pe unele locurĭ sunt afară din pămînt până la 3 decimetri, iar în alte locurĭ la nivel cu terenul. Se crede că aŭ fost întrebuințate și de Goți, în timpul ședereĭ lor în aceste părți și că Atanaric, bătut de Hunĭ, s'a retras și s'a fortificat aci, unde puțin maĭ la N. a îngropat tezaurele sale, care s'aŭ descoperit în 1836. D-l Gr. Tocilescu a studiat localitatea, și a constatat existența lagăruluĭ roman. Acum, în mijlocul cetățiĭ romane, se află 11 case ale locuitorilor din Pietroasa.

Pietroasa, *culme de munți,* în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, care, din muntele Tarhaoșul, apucă direcția S.-E., între Camînca și Asăul, prezintînd vîrfurile: Preutesele, Pietroasa, Socilor, Muncelul, Danciul și Gardul. Străbate comunele: Brusturoasa și Agășul.

Pietroasa, *ramură de munți.* Vezĭ Cicul-Tarcăul, jud. Neamțu.

Pietroasa, *munte,* în jud. Suceava, com. Mălinĭ.

Pietroasa, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, jud. Mușcel, com. Budișteni, în întindere de 100 hect., populată cu stejar, fag, carpen, plop și jugastru.

Pietroasa, *pădure.* Vezĭ Tîrcauca, pădure, com. Tîrnauca, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Pietroasa, *pîrîŭ,* jud. Suceava, izvorește de sub Preluca-luĭ-Rareș, udă teritoriul com. Mădeiul pe o lungime de 9 kil. și, după ce a învîrtit 2 morĭ, se varsă în Bistrița.

Pietroasa, *pîrîŭ,* care izvorește

din jud. Gorj; udă partea de N.-V. a com. Alunul, jud. Vilcea, pl. Olteţul-d.-s., și se varsă în rîul Olteţul, în jud. Vilcea.

Pietroasa (Lapoșul), *vale*, în jud. Buzău, com. Lapoșul; începe din Vîrful-Doroteiului, udă cât. Lapoșul și Lăpoșelul, primind mai multe izvoare și se scurge în riul Cricovul.

Pietroasa, *vale*, în jud. Buzău, com. Pietroasa; începe din vîrful munteluĭ Istriţa, din fîntîna Știubeul; curge pe o pantă înclinată; desparte com. Pietroasa-d.-s. de com. Pietroasa-d.-j.; primește valea Moţiona și dă în pîrîul Sărata, puţin mai jos de com. Clondirul.

Pietroasa, *vîlcea*, care-și ia naștere din com. Genuneni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vilcea, și se varsă în rîul Bistriţa, tot pe teritoriul acesteĭ comune.

Pietroasa-Bădeni, *pădure*, a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Bradul, în jud. Buzău, com. Pietroasa-d.-j.; are 351 hect.

Pietroasa-de-Jos, *com. rur.*, în jud. Buzău, pl. Tohani, situată pe coasta de S.-E. a munteluĭ Istriţa, la 20 kil. de orașul Buzău.

Limita sa, la N. începe de la Coasta-luĭ-Samoilă, se îndreaptă spre Piatra-Cuculuĭ și de aci în valea Pietroasa; la V., se lasă pe apa Pietroasă până la Mihaĭ-Anton, o ia prin mijlocul satuluĭ până la biserică; trece pe la Piatra-de-la-Ardeleanu și merge direct în șoseaua naţională, lîngă Crucea-lui-Dragomir-Cocoș; la S., trece pe șosea (despărţitoare de com. Clondirul) până în hotarul moșieĭ Bărbuleanca; la E., urcă din hotarul Bărbulenciĭ, la Colţul-Pietreĭ, trece pe lîngă cât. Ochiul-Bouluĭ și urcă la Coasta-luĭ-Samoilă.

Suprafaţa sa e de 1269 hect., din care 230 arabile, 370 pădure, 30 fîneaţă, 68 izlaz, 11 livede, 169 vie și 391 loc sterp.

Proprietăţi mai însemnate, afară de pămîntul posedat de locuitorĭ, sunt: Bădeni-Pietroasa și Pietroasa-Bădeni, ale statuluĭ.

Teritoriul său e pietros și nu prea fertil; în schimb are cariere de piatră pe muntele Istriţa, care procură locuitorilor beneficiĭ din exploatarea lor.

Căĭ de comunicaţie sunt: șoseaua naţională Ploești-Buzău și șoseaua-vecinală Clondirul-Pietroasa, apoĭ drumul dealuluĭ Mizil—Gura-Nișcovuluĭ.

Vite: 468 boĭ, 178 vacĭ, 85 viţeĭ, 64 caĭ, 58 ţepe, 4 mînjĭ, 480 oĭ și 320 porcĭ.

E formată din cât. Pietroasa-d.-j. și Ochiul-Bouluĭ, avînd o populaţie de 860 suflete, din care 177 contribuabilĭ, locuind în 218 case.

Meseriașĭ sunt: 2 lemnarĭ, 1 tîmplar, 1 cizmar, 4 fierarĭ, 1 cojocar, 2 brutarĭ și 30 pietrarĭ.

Budgetul com. e de 2710 leĭ.

Are o școală, frecuentată de 44 elevĭ și 10 eleve; o biserică, cu hramul Maiciĭ Domnuluĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ și 1 paracliser; 3 cîrciumĭ.

Comuna e una din cele mai vechĭ ale judeţuluĭ; numaĭ cât. Ochiul-Bouluĭ s'a populat mai tîrziŭ. Toate tradiţiile sale aŭ de obiect cetatea Pietroasa și cele mai nouă, tezaurul de la Pietroasa.

In ceea-ce privește istoricul tezauruluĭ de la Pietroasa, pe lîngă datele d-luĭ Odobescu (vezĭ: «Notices sur la Roumanie», «Istoria Arheologieĭ») mai adăugăm următoarele ce am aflat de la martorĭ oculariĭ chiar părtașĭ în această descoperire:

Tezaurul s'a găsit în vara anuluĭ 1836, cînd Episcopul Chesarie construia Seminarul din Buzău și podul de piatră de peste lacul Episcopieĭ, pentru care lucrărĭ avea trebuinţă de blocurĭ marĭ de piatră. El angajase lucrătorĭ Bulgarĭ, ca să extragă pietre din muntele Istriţa. Lucrătoriĭ, tăind, daŭ peste tezaur, compus din: coroane, brăţărĭ, inele, obiecte religioase, o tavă, pe care era ţintuită o cloșcă în mărimea unuĭ porumbiel, cu 9 puĭ, etc., toate de aur și cu pietre preţioase. Arendașul moșieĭ, Frunză-Verde, aflînd, vine și împarte cu găsitoriĭ, obiectele ce s'aŭ arătat. Bulgariĭ încredinţează partea lor uneĭ căpeteniĭ, care o ascunde în malul de lîngă podul de piatră de la spatele Episcopieĭ ca să o împartă la toamnă cînd vor pleca. Depozitarul însă după cît-va timp fuge cu aceste obiecte. Lucrătoriĭ, supăraţi, denunţă cazul prefectuluĭ de atuncĭ Tache Fălcoianu, care pleacă în urmărirea fugaruluĭ, dar nu'l mai găsește. Frunză-Verde, văzînd că faptul s'a descoperit, oferă o parte din tezaur luĭ Filoteĭ, pe atuncĭ econom al Episcopieĭ și se pune sub protecţiunea sa, apoĭ vinde repede unele obiecte, ascunzînd o parte. Mihalache Ghica vine în Buzău, arestează pe Frunză-Verde, adună ce a mai putut găsi pe la lucrătoriĭ Bulgarĭ, în casa moșieĭ luĭ Frunză-Verde și ceea-ce a mai voit să-ĭ dea Filoteĭ și le aduce în Bucureștĭ.

In anul 1837, M. Ghica oferă din aceste obiecte Muzeuluĭ de antichităţi.

Aceste resturĭ din resturĭ compun astă-zĭ tezaurul de la Pietroasa. Credinţa locală e că obiecte mai sunt multe ascunse în masivul Istriţeĭ, ba chiar se

adaugă că ar fi şi o grotă, unde ar fi depuse averi şi mai mari, dar nu s'a dat peste dînsa.

Asupra «Tezaurului de la Pietroasa», d. Gr. Tocilescu zice (Manual de Istoria Romînilor, 1899, p. 46): «Athanasie, regele Vizigoţilor, înainte de a părăsi Pietroasa, şi-a îngropat acolo (într'o ascunzătoare din muntele Istriţa) sculele de aur, cu speranţa de a se mai întoarce înapoi. Insă el moare la anul 381 în Constantinopole. O mie patru sute cinci zeci şi şase de ani mai în urmă, la 1837, întîmplarea făcu să-i se găsească tezaurul, cunoscut sub numele de «Cloşca cu puii», din care s'a ascuns şi s'a topit de cei cari l'au aflat, iar în Muzeul Statului a intrat numai: o strachină, un ibric, o tavă, 2 coşuleţe, patru chiotori, un colan şi o verigă, pe care este săpată în litere runice o inscripţiune în limba gotică».

Pietroasa-de-Jos, *cătun* de reşedinţă al com. Pietroasa, jud. Buzău, cu 620 locuitori şi 163 case.

Pietroasa-de-Sus, *com. rur.*, în jud. Buzău, pl. Tohani, situată pe coasta de S.-V. a munteluî Istriţa, la 22 kil. de oraşul Buzău şi despărţită de Pietroasa-d.-j. prin valea Pietroasa.

Limita sa la N., începe din Piatra-Cuculuî, merge pe plaiu până în valea Măţiona şi se lasă în hotarul Mariuţa (com. Breaza); la V., continuă în jos până la Drăgăici şi apucă pe hotarul moşnenilor Popeşti până la cât. Poştea; la S., merge până în sfoara moşieî Vispeşti şi de aci până în Piatra-Clondirul, pe la hotarul moşieî statului Bradul-Berca, trece pe la Piatra-Leaşuluî, dă în apa Pietroasa şi urcă pe dînsa în sus până în Piatra-Cuculuî.

Are o suprafaţă de 963 hect., din care 214 hect. arabile, 447 hect. pădure, 29 hect. izlaz, 249 hect. vie şi 24 hect. sterp.

Proprietăţi mai însemnate sunt: Negreşti, Bădeanu, Geneşti, Ivaşcu, Moldoveanu şi Alexandrescu, ale cetelor de moşneni: Negreştî, Bădenî, Ivăneştî, Geneştî, Moldovenî, Iveştî, Brădenî şi Alexandreştî.

Terenul e accidentat şi stîncos. Se află multă piatră de construcţiune în muntele Istriţa, care se transportă până în părţile cele mai depărtate ale ţăreî.

E formată din cătunele: Pietroasa-d.-s. şi Poştea, cu o populaţie de 680 suflete, din care 149 contribuabilî, locuind în 168 case.

Are o şcoală mixtă, frecuentată de 103 copiî; o biserică, cu hramul Adormirea Maicii Domnuluî, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 3 cîrciumi.

Meseriaşi sunt: 2 lemnarî, 2 croitorî şi 40 pietrarî.

Budgetul com. e de 1800 leî.

Vite: 257 boî, 60 vacî, 33 viţeî, 33 caî, 23 ţepe, 9 mînzî, 480 oî şi 70 porcî.

In ce priveşte drumurile, vezî Pietroasa-d.-j.

Pietroasa-de-Sus, *cătun* de reşedinţă al com. Pietroasa, jud. Buzău, cu 640 loc. şi 160 case.

Pietroasă (Valea-), *pîrîu*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşului; izvoreşte din Dealul-Capreî; trece prin comunele Faraoanele şi Cîmpineanca şi se varsă pe partea dreaptă a rîuluî Milcovul.

Pietroaseî (Valea-), *vale*, pe teritoriul satuluî Chirileşti, com. Rogojenî, pl. Horincea, jud. Covurluiu.

Pietroiul, *com. rur.*, jud. Ialomiţa, pl. Borcea, situată spre E. de oraşul Călăraşi, între comunele Gîldăul şi Cocargea.

Teritoriul com., în suprafaţă de 3000 hect., din care 1800 hect. bălţiş, 100 hect. izlaz şi 1100 hect. pămînt de cultură, este proprietatea statuluî, fostă pendinte de mănăstirea Plumbuita.

După legea rurală din 1864 sunt împroprietăriţi pe moşie 122 locuitorî; în 1878 s'aŭ mai împroprietărit 8 locuitorî; mai sunt 147 neîmproprietăriţi.

E brăzdată de văile: Jegălia şi Stoichiţa şi este udată de Dunăre, de Borcea şi de lacurile: Criminicioara, Săltava, Pucioasa, Uluca, Tînganul şi Miluiul.

E compusă numai din satul cu acelaşi nume, situat pe ţărmul stîng al braţuluî Borcea.

Are o populaţie de 301 familiî, saŭ 1277 suflete, din care 183 contribuabilî; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător şi 1 învăţătoare şi care a fost frecuentată în 1899—900 de 99 copiî; o biserică, deservită de doî preoţi şi doî cîntăreţi.

Vite: 587 caî, 1263 boî, 1813 oî, 111 bivolî şi 982 porcî.

Pietroiul, *munte*, în jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Ocna, situat pe stînga văiî Slăniculuî, avînd în vîrf o stîncă mare de piatră.

Pietroiul, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Armutlia. Se desface din dealul Pietrosul şi se întinde spre N., avînd o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de N. a plăşeî şi cea de S. a com. Ondulaţiile sale de N. se termină în valea piriuluî Taiţa şi lîngă ele se află şi satul Armutlia. Are o înălţime de 180

metri, dominînd drumul comunal Baș - Chioi - Armutlia. Este acoperit cu pădurĭ.

Pietroiul, *lac* întins, la 5 kil. spre E. de satul Mihaiŭ-Bravul, județul Brăila, aproape de canalul Cremenea. E compus din lacurile: Milea, Viezurile, Patul și Somnea.

Pietroiul, *pădure,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, comuna Vlădeni, formînd cu pădurea Vlădeni un trup de 100 hect., populat cu plop și salcie.

Pietroiul-Noŭ, *sătuc,* pe lunca Siretuluĭ, sub muchea Baldovinești, jud. Brăila, com. Cazasul, la 4 kil. spre N. de satul Cazasul.

Vatra satuluĭ e de 10 hect., cu o populație de 531 suflete, locuind în 130 case.

Vite: 440 vite cornute, 100 caĭ, 470 oĭ și 10 rîmătorĭ.

Pietroiul-Vechiŭ, *cătun,* în jud. Brăila, la 2 kil. spre V. de satul Vădenĭ, pe teritoriul com. Vădenĭ și situat pe vîlceaua Lata. A fost populat, dar din cauza inundărilor, cea maĭ mare parte din locuitorĭ s'aŭ strămutat în com. Cazasul, formînd satul Pietroiul-Noŭ.

Pietroiuluĭ (Grindul-), *grind,* în jud. Tulcea, pl. și com. urb. Măcin, în partea N.-V. a plășeĭ și a comuneĭ; se desface din Grindul-Baghieĭ; se întinde spre E. și se unește cu Grindul-Oaeĭ și Clecea-Mare. Are o întindere de 60 hect. și e neproductiv.

Pietrosul, *cătun,* al com. Costești, jud. Buzăŭ, cu 400 locuitorĭ și 111 case.

Pietrosul, *sat,* în județul Roman, plasa Fundul, comuna Oniceni. Are o populație de 118 suflete.

E locuit maĭ mult de țigani (lingurarĭ), carĭ se ocupă cu facerea de coveți, linguri, fuse, etc.

Locuitoriĭ aŭ 128 vite marĭ cornute.

Pietrosul, *parte din satul* Tătărușĭ, jud. Suceava, numită și Tătărușĭ-Micĭ.

Pietrosul, *numire vechie a cătunuluĭ* Gura-Făgetuluĭ, com. Tîmboești, jud. R.-Sărat.

Pietrosul, *munte,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pingărați, situat lîngă mănăstirea Bisericanĭ.

Pietrosul, *munte,* al satelor Valea-Săreĭ, Podurile și Prisaca, jud. Putna. E cel maĭ înalt munte din Vrancea.

Conține sare în piciorul despre E. și pe malul pîrîuluĭ Pietrosul. Sarea este la un strat de 1½ m. sub pămînt și de multe orĭ fuge pămîntul și rămîne goală stînca de sare. Este proprietatea răzeșilor din com. Valea-Săreĭ.

Pietrosul, *munte,* ce formează hotar între com. Broșteni și Dorna, jud. Suceava, avînd 1704 m. altitudine.

Pietrosul, *munte,* în jud. Suceava, com. Bogdănești, acoperit de fag și mesteacăn.

Pietrosul, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. și cătun. Pleșcoiul, culminație din muchia Săpoca. E demnă de vizitat pentru frumoasa priveliște ce se desfășură de aci, atît pe văile Slăniculuĭ și Buzăuluĭ, cît și pe cîmp, departe.

Pietrosul, *deal,* făcînd hotarul de la N., între satele: Horodiștea, din com. Cotnarĭ și Cirjoaia, din com. Băicenĭ, ambele din pl. Bahluiul, jud. Iași.

Pietrosul, *deal,* în partea de S. a jud. și pl. Tulcea și cea centrală a com. Agi-Ghiol. Se desface din Dealul-cu-Cunună și se întinde spre E., terminîndu-se pe malul vestic al laculuĭ Agi-Ghiol. E tăiat de drumul comunal Congaz-Agi-Ghiol. E pietros și acoperit cu pășunĭ.

Pietrosul, *deal,* jud. Tulcea, în partea de N.-E. a plășeĭ Isaccea și în cea centrală a com. Somova. Se desface din Dealul-Comoriĭ, se întinde spre E. La poalele sale estice e așezat satul Somova; pe la cele nordice trece drumul județean Tulcea-Isaccea. E de natură stîncoasă și e acoperit cu iarbă și cîte-va vĭĭ.

Pietrosul, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Armutlia. Se desface din dealul Uzum-Bair și se întinde spre N., într'o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și cea de S. a comuneĭ. La poalele sale nordice e așezat satul Armutli. E de natură stîncoasă și e acoperit cu pădurĭ.

Pietrosul, *pisc,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Văcăreni (la hotarul celor două cătune ale eĭ, Văcăreni și Garvan), situat în partea nordică a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ. E punctul culminant al dealuluĭ Cărărilor, avînd 162 m. înălțime. E punct trigonometric de observațiune de rangul I-iŭ, dominînd prin înălțimea sa asupra satelor Garvan și Văcăreni, așezate la poalele sale. E de na-

tură puțin stîncoasă și e brăzdat de văĭ rîpoase; pe la poalele sale estice merge drumul comunal ce unește cele două cătune de maĭ sus, iar pe la poalele sale vestice drumul vecinal Garvan-Jijila. E acoperit cu pășunĭ.

Pietrosul, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncavița; este o prelungire N.-V. a dealuluĭ Piscul-Inalt-și-Țuțuiat; se întinde spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-E., brăzdînd partea vestică a plășeĭ și a comuneĭ; lasă spre N.-E. dealul Piscul-Roșu și spre S.-E. dealul Oltoiul; din poalele sale vestice la naștere pîrîul Jijila; pe muchia luĭ merge drumul comunal Luncavița-Greci; din poalele sale estice izvorește văile Stanca, a-Codruluĭ și a-Stupineĭ; e acoperit numaĭ cu pădurĭ.

Pietrosul, *vîrf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Balabancea, situat în partea sudică a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ; este un vîrf sudic al dealuluĭ Geaferca, așezat între satele Balabancea și Islam-Giaferca, pe care le domină, precum domină și pîrîul Taița, valea Coșlugea, drumul comunal Geaferca-Orta Chioĭ; este de natură pietroasă.

Pietrosul (Pietroșanca), *moșie*, în jud. Buzău, com. Costești, căt. Pietrosul; are cam 1000 hect., din care 600 hect. arabile, 200 hect. fîneață, restul izlaz și loc sterp.

Pietrosul, *pîrîu*, jud. Botoșani; izvorește din pădurea Grigorești, com. Călinești; curge spre E.; trece prin satul Grigorești; primește pîraiele Fetești și Porcul pe stînga și se varsă în Siret; în curgerea sa formează 3 iazurĭ.

Pietrosul, *pîrîu*, în jud. Dorohoiu, pl. Prutul-d.-s.; începe de pe Ibănești, com. cu același nume și se varsă în Jijia, pe Hilișeul-Virnav.

Pietrosul, *pîrîu*, începe de pe moșia Pomîrla, com. cu același nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiu și se varsă în Herțușca.

Pietrosul, *pîrîu*, izvorește prin două ramurĭ, una din Dealul-Pietrosuluĭ și alta din Dealul-Mare, de pe moșia Probotești, com. Tîrnauca, pl. Herța, primește în stînga pîrîul Borteni și se varsă în pîrîul Holcicul.

Pietrosul, *pîrîu*, izvorește din pădurea Tureatca, com. cu același nume, pl. Berhometele, județul Dorohoiu; curge de la E. și spre S. de satul Tureatca formează un iaz; la E. de velniță, se unește cu pîrîul Păltinișul; apoĭ face hotar între satele: Tureatca, Pîrîul-Negru și Sinăuți și se varsă în pîrîul Molnița.

Pietrosul, *pîrîu*, în jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Mogoșești; izvorește de sub dealul Galata; trece prin mijlocul satuluĭ Mogoșești-Gălățeĭ și, afară din sat, împreunîndu-se cu pîrîul Budești, se varsă în scursura iazuluĭ Bîrca.

Pietrosul, *pîrîu*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., comuna Lacul-luĭ-Baban; izvorește din dealul Costandoiul; udă partea de V. a comuneĭ și se varsă în rîul Rîmna, pe dreapta luĭ.

Pietrosul, *pîrîu*, ce curge din pl. Siretul-d.-s., com. Gîdinți, jud. Roman; izvorește din Dealul-Mărului; curge de la S.-E. spre N.-V.; udă satul Gîdinți și la V. de acest sat se varsă în rîul Siretul de-a stînga, după ce a primit pe dreapta, Pîrîul-Velniței și Rîmnicul.

Pietrosul-Bogolin, *munte*, cel maĭ înalt din com. Broșteni, jud. Suceava, avînd 1746.4 m. altitudine.

Pietrosul (Muntele-), *pădure*, în întindere de 2500 hect., pe teritoriul com. Herăstrăul, pl. Vrancea, jud. Putna, proprietate în indiviziune a locuitorilor din Valea-Săreĭ.

Pietrosul (Muntele-), *pădure*, în întindere de 640 hect., pe teritoriul moșieĭ cu același nume, com. Valea-Săreĭ, pl. Vrancea, jud. Putna, proprietate în indiviziune a locuitorilor din com. Valea-Săreĭ.

Pietrosul-Budăĭ, *pîrîu*, izvorește din poiana Hurmuzul, jud. Suceava, com. Dolhasca, și, după un curs de 5 kil., în care a primit Pîrîul-luĭ-Martin, se varsă în rîul Siretul.

Pietroșani, *com. rur.*, jud. Muscel, plaiul Nucșoara, situată la 25 kil. spre S.-V. de orașul Cîmpulung.

E așezată pe malul drept al rîuluĭ Doamna, într'o pozițiune frumoasă. Se mărginește: la N., cu com. Domnești; la S., cu com. Retevoești; la E., cu com. Bădești și la V., cu jud. Argeș.

Se compune din 2 cătune: Pietroșani și Vărzăroaia, cu o populație de 952 locuitorĭ, din carĭ 136 contribuabilĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 62 elevĭ.

Budgetul com. e la venitur

de 1502 lei și la cheltueli, de 1416 lei.

In com. Pietroșani s'au găsit silexuri cioplite, silexuri lustruite, cuțite sau răzuitoare și alte obiecte de piatră și de os, industrie a omului cuaternar.

N. Crețulescu avea în posesiune un frumos toporaș de serpentină lustruită, cu glafuri laterale, descoperit sub pămînt, la o adîncime de un stînjen și mai bine, în satul Pietroșani.

Pietroșani, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Crivina, întemeiată pe la 1713 de Banul Iordache Cantacuzino, după cum se adeverește din cărțile de hotărnicie ale moșiei.

Inainte de 1830, de această com. mai ținea cât. Strîmba. La 1818, Domnul Țării, Ioan Caragea, care adunase în cursul Domniei suma de 93 milioane lei, aflînd că Poarta voia a-l mazîli, luînd banii Țării a fugit în Austria. In fugă s'a oprit aci în Pietroșani, unde a stat o noapte la nepoata sa, Mărioara Filitis, împreună cu suita sa de arnăuți.

In partea de E. a comunei, e localitatea numită Aria-Tătărască, unde se povestește că ar fi tăbărît Tătarii pe timpurile cînd cutreerau Țările Românești.

Com. e situată pe malurile gîrlei Leaotul, care curge drept prin centrul Petroșanilor și se află la 15 kil. de capitala județului și la 3 kil. de reședința plășei.

Are o suprafață de 750 hect.; o populație de 847 locuitori, din cari 230 contribuabili; o biserică, făcută la 1760, cu spesele locuitorilor și reparată în 1865 cu ajutorul preotului Grigore, Nicula Velisar și Călin Savu, deservită de 1 preot; o școală mixtă, frecuentată de 63 copii.

Afară de agricultură, locuitorii se mai ocupă cu facerea de furci, vîrteje, doniți, cercuri, etc.

Pe apa Leaotul, în raionul comunei, este o moară cu 4 pietre.

169 locuitori s'au împroprietărit la 1864, cînd li s'au dat 463 hect. Ei posedă: 90 cai, 54 iepe, 221 boi, 178 vaci, 124 viței, 300 oi și 81 porci.

Comerciul se exercită de 3 cîrciumari.

Veniturile comunei se urcă la 3416.36 lei și cheltuelile, la 3305.27 lei.

Are șoselele: Pietroșani-Pucheni, Pietroșani-Pușcași, Pietroșani-Mălăești și Pietroșani-Buda.

Terenul com. e șes și străbătut de rîul Leaotul și de izvoarele: De-la-Piclă, Pietrușul, Pușcășanca și Recile.

Se mărginește cu comunele: Pucheni-Moșnei, Pucheni-Miroslavești, Buda-Palanga, Pucheni-Mari și Moara-Domnească.

Pietroșani, *com. rur.*, situată la extremitatea S.-S.-V. a județului Vlașca despre jud. Teleorman, și în marginea bălții cu același nume, lîngă Gîrla-Mare.

Se compune din trupurile de moșie: Iudeca-Curani, Purani sau Bujoreni și Slovani, care toate pînă la 1855 aparțineau familiei Lapati; de atunci, aparțin familiei Principelui Știrbeiu, întrunite toate sub numirea de Pietroșani.

Suprafața întregei moșii este de 10572 hect., 26 arii. S'a dat la 1864, la 279 locuitori împroprietăriți după legea rurală, o suprafață de 1065 hect., rămînînd proprietății 9507 hect., din care 900 hect. pădure de salcie, 125 hect. pădure de tufă și 8482 hect. pămînt de arătură, izlaz, fînețe și bălți.

Vii sunt plantate pe o întindere de 115 hect.

Este la o depărtare de Giurgiu de 33 kil., de Stănceștí, reședința plășei Marginea, de 29 kil. și de Alexandria, de 22 kil.

Are o populație de 1151 suflete, din care 403 contribuabili. Biserica, cu hramul Sf. Treime, zidită la 1819, de Vameșul Dumitru, în stilul unei fortărețe de zid masiv, boltită, fără lemnărie, a servit în timpul invaziunilor ca azil de scăpare. Constitue parohia Pietroșani, și e deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți. Școala, mixtă, este frecuentată de 122 copii (1899—900) și condusă de un învățător și o învățătoare.

Locuitorii posedă: 664 boi, 301 bivoli, 436 vaci, 453 cai, 6377 oi și 250 porci.

Budgetul com. e la venituri de 6688 lei și la cheltueli, de 5789 lei.

In com. sunt: 11 cîrciumi, 1 moară cu aburi cu 4 pietre, o magazie de zid cu 3 caturi, 5 pătule și case de locuit cu grajduri sistematice.

Aci este loc unde se pot încărca corăbiile ce vin la Dunăre.

Pietroșani este un sat foarte vechiu. S'au găsit aci monede antice și săgeți cu inscripții romane, plăci de pămînt arse ca cărămida, cu inscripții și litere latine, urme ale vechei cetăți Reca, situată pe mal în partea de V. a com. Pietroșani.

La 1810, a venit în caice, pe canalul Belciuna, din Turcia, soldați turci și au avut o încăerare cu armata rusească ce se afla în Pietroșani și care, cu ajutorul sătenilor, a respins pe Turci. Tot în același an, un corp de armată rusă a trecut Dunărea

și a repurtat o mare victorie contra Turcilor la satul Balint, situat pe malul drept al Dunărei.

La 1867, insurgenții Bulgari au trecut în Romînia tot pe la acest loc.

La 1877—78, în cursul războiului Ruso-Romîno-Turc, Rușii au făcut un pod pe vase peste care a trecut armata.

Aci era cuartierul general al unuĭ general rus și al fratelui Impăratului, comandantul suprem al armatei ruse.

D-l Walter, în «Tezaurul de monumente istorice», publicat de d-l Ilarian, zice că la 1595, Mihaiŭ Viteazul s'a retras de la Giurgiŭ către Pietroșani și apoĭ temîndu-se să nu-l înconjoare Turcii s'a dus pe la Stănești la Hulubești (pag. 18, vol. 1).

Pietroșani, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu același nume, jud. Mușcel, plaiul Nucșoara.

Pietroșani, *baltă,* jud. Vlașca, în valea Dunărei, pe proprietatea cu același nume a Principelui B. Știrbeiŭ. Conține mulți pești, scoici și racĭ.

Pietroșani, *pădure,* supusă regimului silvic, jud. Mușcel, plaiul Nucșoara, com Pietroșani, în întindere aproximativă de 600 hect., cu un masiv des, conținînd fag și stejar.

Se învecinește la N. cu com. Domnești; la S., cu com. Vărzăroaia; la E., cu Pietroșani și la V., cu com. Vilsănești, din jud. Argeș.

Pietroși, *vale,* jud. Vilcea, pl. Cozia, com. Păușești-Măglași, unde se află cariere de piatră pentru construcție, care se transportă în punctele cele mai depărtate ale Țărei.

Pietroșița, *com. rur.,* jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița-Dîmbovița, situată la 30 kil. spre N. de Tîrgoviște, parte așezată pe marginea Ialomițeĭ, parte pe văĭ și dealurĭ, care se numesc: Dealul-Porumbeĭ, Valea-Lupuluĭ, Valea-Pietrosițeĭ, Valea-Columuluĭ, Valea-Voivodeĭ și Valea-Țițeĭ.

Prin raionul com. curge rîul Ialomița și pîrîul Valea-Lupuluĭ, și două izvoare cu apă avînd gustul de pucioasă.

Se compune din două cătune: Pietroșița și Valea-Țițeĭ, cu o populație de 1900 locuitorĭ.

Are o biserică și o școală.

Pietroșița este foarte vizitată, în timpul verii, de persoanele ce vin la băile Pucioasa și Vîlcana.

Locuitorii com. se ocupă, între altele, și cu tot felul de țesăturĭ de lînă pe care le desfac parte la Sinaia, parte la băile Pucioasa.

Se învecinește: la E. cu mai multe pădurĭ, din care cea mai apropiată se numește Șirnea; la V., cu com. Runcul; la N., cu com. Moroeni și la S., cu com. Tița. De com. Runcul se desparte prin dealurĭ și văĭ, de Țița prin Ialomița, iar de Moroeni e nedespărțită. Cu Runcul se unește printr'o șosea comunală, iar cu Țița și Moroeni, prin șoseaua Tîrgoviște-Transilvania.

Pietroșița, sau **Oboarele,** *munte,* jud. Dîmbovița, pe partea dreaptă, mai în sus de Moroeni, pe matca Ialomițeĭ.

Pildești, *com. rur.,* în jud. Roman, pl. Moldova, spre N.-E. de orașul Roman, la 9 kil. de de el și la 10 kil. de reședința plășeĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Moldova și aproape de vărsarea pîrîului Ciurlicul în el.

Populația comuneĭ, în majoritate Ungurĭ, e de 220 familiĭ, sau 803 suflete, din care 218 contribuabilĭ.

Are o biserică catolică și o școală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 54 copiĭ. Ungurii țin de parohia catolică Săbăoani.

Budgetul com. e la venitură de 3346 leĭ și la cheltuelĭ, de 3281 leĭ.

Este legată cu orașul Roman prin șosea.

Despre satul Pildești vorbește o hotărnicie de la 21 Iunie 1756, care ne spune că era moșie a mănăstireĭ Agapia.

Pildești, *sat,* și reședința com. cu același nume, jud. Roman, pl. Moldova.

Pildești, *moșie,* jud. Roman, pl. Moldova, com. Pildești, fostă a statului și care mai înainte ținea de mănăstirea Agapia; acum e vîndută de veci.

Pilipăuți, *com. rur.,* în partea de N. a pl. Herța, jud. Dorohoiŭ, formată din satele: Cotul-Sanihăul, Lunca, Molnița și Pilipăuți (Satul-Mare), cu reședința primărieĭ în satul Pilipăuți.

Are o populație de 598 familiĭ, sau 2584 suflete; 4 biserici, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 2 pălămarĭ; 2 școalĭ mixte, în Pilipăuți și Molnița, care aŭ fost frecuentate în 1899—900 de 98 elevĭ; 1596 hect., 90 arii pămînt sătesc, 2469 hect., 44 arii cîmp, 763 hect., 36 arii, pămînt proprietăresc și 4 pogoane vie.

Budgetul com. e la venitură de 3962 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 3956 leĭ, 86 banĭ.

Vite: 758 vite marĭ cornute, 240 caĭ, 1957 oĭ, 9 capre și 574 rîmătorĭ.

Sunt 82 stupi cu albine.

Pilipăuți, *sat*, pe moșia cu același nume, jud. Dorohoiu, pl. Herța, com. Pilipăuți, formată din două sate: Lunca, cu 536 suflete și Satul-Mare, cu 756 suflete și cu întinsă privire asupra satului Noua-Sulița, de peste Prut, care după unele documente s'ar fi numit din vechime Climăuți.

Proprietatea moșiei este a d-nei Ruxandra Sofian.

Are 2 biserici, una de zid, cu hramul Nașterea Maicii Domnului, făcută la 1844, de Spătarul M. Holban, și a doua, mică, de lemn, cu hramul Adormirea Maicii Domnului, făcută de locuitori la 1778 și ambele deservite de 1 preot, 2 cîntăreți și 2 pălămari; o școală mixtă, condusă de 1 învățător și frecuentată de 48 elevi.

Locuitorii împroprietăriți au 932 hect., 36 arii pămînt; iar proprietatea moșiei, 1097 hect., 6 arii cîmp și 716 hect., 10 arii pădure.

Pîraiele ce trec pe moșie sunt: Baranca, Pojina și Herțușca. Drum principal este acel de la Herța și Mamornița la Darabani.

Hotarele moșiei sunt cu: Movila, Molnița și rîul Prutul.

Pilișca, *munte*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Dîrmănești, situat lîngă muntele Farcul, făcînd parte din șira Oituzuluĭ.

Pilișca, sau **Pelișca**, *vîrf de munte*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Agășul, din șira munților Tarcăul, situat lîngă satul Șulța.

Pinga-Dere, sau **Valea-Viilor-de-la-Pinga**, *vale*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul com. rur. Dăeni. Se desface din partea vestică a dealuluĭ Cairac, îndreptîndu-se spre V. și avînd o direcțiune de la E. spre V. Se întinde printre Dealul-Moșuluĭ și Dealul-Mezetuluĭ și se deschide în Veriga, la 1 kil. mai spre N. de satul Dăeni. Are o lungime de $4^1/_2$ kil. și e situată în partea N.-V. a plășeĭ și a comuneĭ. Este tăiată aproape de vărsarea sa de șoseaua județeană Dăeni-Ostrov. Pe malurile sale sunt o mulțime de viĭ, de unde și-a luat și numele de Valea-Viilor-de-la-Pinga. La gura sa sunt o mulțime de grădinării cultivate de Bulgari.

Pinilor (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul, cătun. Stănila, acoperit de pădure de pinĭ.

Penilic-Bair, *munte*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ese-Chioi. Se desface din prelungirile estice ale dealuluĭ Mahale-Orman-Bair, de pe teritoriul bulgăresc al comuneĭ. Intră în județ mai la E. de pichetul No. 9; se îndreaptă spre N., printre văile Șaban-Ceair, Ese-Chioi-Dere de-o parte și Punar-Orman-Ceair, Regene-Ceair de altă parte, brăzdînd partea vestică a plășeĭ și cea sud-estică a com., din care o parte e așezată pe poalele luĭ. Lasă spre E. prelungirea numită dealul Tiumbet-Bair. Are 88 m. înălțime și e acoperit cu păduriĭ și tufărișurĭ.

Pinișoruluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul, cătun. Topilele, în pădurea statuluĭ Mlăjetul.

Pinoasa, *cătun*, al com. Stejerei, jud. Gorj, pl. Ocolul, situat la S. com. și pe valea cu același nume, pe o suprafață de 248 hect., din care 60 hect. pădure, 40 hect. izlaz, 20 hect. fînețe și 128 hect. arabile.

Are o populație de 75 familiĭ, sau 300 suflete, din care 140 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una de lemn, fondată la 1810 și a doua de zid, fondată la 1886, deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se mai ocupă și cu mica industrie a olăriei. Eĭ posedă: 10 plugurĭ, 11 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ; 86 vite marĭ cornute, 2 caĭ, 50 porcĭ și 115 oĭ și capre.

Comunicația se face prin șoseaua comunală care o pune în legătură la N.-V. cu cătunul Gălășoaia, iar spre S.-E., cu com. Roșia.

Pinoasa, *deal*, în jud. Gorj, pl. Ocolul, cătun. com. Stejerei, situat între cătunele Gălășoaia și Pinoasa, cu direcțiune N.-E. spre S.-V., terminîndu-se în culmea Strîmba. Este acoperit cu pădure, și cu plantațiĭ de viĭ și prunĭ.

Pinoasa, *vale*, în jud. Gorj, pl. Ocolul, com. Stejerei, cătun. Pinoasa. Începe din cătun și are direcția N.-E.-S.-V., terminîndu-se în culmea com. Temișani. E acoperită cu pădure mărunță.

Pintiloaia, *deal și vale*, pe moșia Havîrna, com. cu același nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiu.

Pinul, *cătun*, al com. Brăești, jud. Buzău, cu 600 locuitorĭ și 133 case. Are sub-divizia Schitul-Pinul.

Pinul, *fost schit și metoh*, al Episcopieĭ de Buzău, jud. Buzău, com. Brăești, azĭ biserică de mir.

Pinul, *loc isolat*, jud. Ilfov, pl. Znagovul, în apropiere de unde

izvorește pîrîul Vermoloasa, care se varsă în gîrla Colintina, mai sus de mănăstirea Căldărușani.

Pinul, *munte,* jud. Buzău, com. Brăești, cătr. Pinul, conținînd sare.

Pinul (Vatra-Schituluĭ-), *moșie,* jud. Buzău, com. Brăești, cătr. Pinul, pendinte de Episcopia Buzăului. Are 850 hect., din care 521 hect. pădurea Pinul, restul, arături, fineață, livezĭ și izlaz. E avută în sare, din care blocurĭ întregĭ se văd la suprafața pămîntuluĭ.

Pinul (Sărățelul-Pinuluĭ), *pîrîu,* jud. Buzău, com. Brăești. Începe de lîngă schitul Găvanele și se scurge în Sărățelul-Bălănești.

Pionul, sau Ceahlăul, *munte,* jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul, situat în grupa munților Ceahlăul, pe malul drept al rîuluĭ Bistrița, în mijlocul unuĭ șir de alțĭ munțĭ acoperiți cu codrĭ străvechĭ. Baza sa ocupă o întindere cam de 4 mile pătrate.

Vîrful său cel mai înalt se numește Panaghia (Fecioara), și este situat sub 46 grade, 53 minute, de latitudine N. și 43 grade, 34 minute, de longitudine.

Două treimĭ din înălțimea sa sunt acoperite cu codrĭ de mesteacănĭ, brazĭ și spinișurĭ, iar în partea superioară se găsește numaĭ un fel de mușchiŭ ce are mare asemănare cu lichenul de Islanda; din mijlocul acesteĭ verdețĭ, se urcă în formă de turnurĭ, stîncĭ de coloare cenușie înalte de la 170—200 palme, constituite din păturĭ ce seamănă cu lava, și par a fi provenite din erupțiunĭ vulcanice.

Are o înălțime de 1911 m. și domnează toțĭ munțiĭ Moldoveĭ și Transilvanieĭ pănă la o mare distanță, căcĭ într'adevăr pe timp senin acest munte se vede de pe dealul Pietrișul (jud. Iași) și de la capul Mangalia (Marea-Neagră).

Un alt vîrf al acestuĭ munte se numește Turnul-luĭ-Butu.

Pe vîrful Ceahlăuluĭ se află o cruce de fier pusă acolo de M. Sturdza, fost Domn al Moldoveĭ, cînd, la 1835, s'a fost suit împreună cu Mitropolitul Veniamin Costache.

Vechimea acestuĭ munte, după A. Humboldt, este de vr'o 15000 de anĭ.

Pionul, *plaiŭ și pichet,* la confinele Țăreĭ cu Transilvania, jud. Putna.

Pioreștĭ, *sat,* pendinte de com. rur. Goești, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat la 2 Kil. spre E. de Goești, cătunul de reședință al comuneĭ, de care se desparte prin rîul Amaradia.

Are o populație de 303 suflete, locuind în 70 case. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Goești.

Se mai numește și Gioreștĭ.

Pioreștĭ, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Goești, aparținînd moșnenilor.

Pipera (Tătărani), *sat,* jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, făcînd parte din com. rur. Băneasa-Herăstrăul, situat la E. de Băneasa, pe Valea-Pipera, care se varsă în gîrla Colintina, la E. de Plumbuita.

Se întinde pe o suprafață de 767 hect., cu o populație de 122 locuitorĭ.

D-l C. C. Ștefănescu are 657 hect. și locuitoriĭ, 110 hect. Proprietarul cultivă 370 hect. (100 hect. izlaz și 187 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Ilie, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 mașină de treerat și 1 pod.

Comerciul se face de 1 circiumar.

Numărul vitelor mari e de 89 și al celor micĭ, de 214.

Pipera, *măgură,* jud. Vlașca, pl. Marginea, pe proprietatea Gogoșarĭ-Vechĭ, a Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Pipera, *baltă* cu pește, jud. Ilfov, com. Băneasa-Herăstrăul, cătr. Pipera.

Pipera, *pădure,* în întindere de 100 hect., jud. Ilfov.

Pipera-Tătărani, *pădure* particulară, situată pe moșia Pipera, jud. Ilfov, com. Băneasa, supusă regimuluĭ silvic pentru că cade în linia de centură a forturilor din jurul capitaleĭ.

Piperul, *cătun,* jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Valea-Rațeĭ Vezĭ Chiperiul.

Piperuși, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, proprietate a moșnenilor Berevoeștĭ-Pămîntenĭ, pl. Nucșoara, jud. Muscel, avînd, împreună cu pădurile Năvrapul și Oboarele, o întindere de 3000 hect.

Pipirigul, *com. rur.,* jud. Neamțu, situată în partea despre V. a plășeĭ de Sus-Mijlocul, între pl. Piatra-Muntele și jud. Suceava, pe pîrîul cu același nume și pe cursul superior al pîr. Ozana, la 62 kil. de orașul Piatra.

E formată din cătunele: Pipirigul, Plutonul, Boboești, A-

gapieni, Cujbeni, Dolheşti, Piţilăgeni şi Tărăţeni, cu o populaţie de 588 familiĭ, saŭ 2582 suflete, din care 509 contribuabilĭ.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1864 sunt astă-zĭ: 155 care trăesc şi-şĭ stăpînesc singurĭ pămînturile lor; 146 care stăpînesc ca urmaşĭ; 8 care stăpînesc pămînturile altora. Dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1878 sunt astă-zĭ: 20 carĭ-şĭ stăpînesc singurĭ locurile; 24 ca urmaşĭ aĭ celor împroprietăriţĭ şi 41 de locuitorĭ, carĭ, deşi însuraţĭ şi cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ nicĭ un fel de proprietate.

Agricultura se face pe o întindere de 1540 hect.

Imaşul (suhatul) are o întindere de 179 hect., 72 arĭĭ şi nutreşte un număr de 8867 vite.

Are: 3 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ şi 3 eclesiarhĭ; o şcoală mixtă în Pipirig şi o şcoală de cătun în Pluton, care aŭ fost frecuentate în 1899—900 de 58 copiĭ; 5 pive pentru făcutul sucmanelor; 6 morĭ de apă; 2 herăstrae pentru exploatarea pădurilor.

Budgetul com. e de 5887 leĭ la venitурĭ şi de 5511 leĭ, la cheltuelĭ.

Comunicaţia cu satele vecine se face printr'o şosea ce duce de la satul Pipirigul în şoseaua Mănăstirea Neamţul - Vînători (trecînd prin satul Piţilăgeni); spre V., de la satul Pipirigul la satul Boboteni, printr'o şosea ce începe din precedenta, în apropierea satuluĭ Pipirigul (kil. 21—22) şi trece prin satele Dolheşti şi Plutonul, pe la muntele Petru-Vodă, dînd în Valea-Larguluĭ; prin maĭ multe potecĭ.

Pipirigul, *sat,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume, la 62 kil. de oraşul Piatra şi la 22 kil. de Neamtul.

Are o populaţie de 521 suflete, din care 111 contribuabilĭ; 1 biserică, deservită de 1 preot şi 1 dascăl; 1 şcoală mixtă, frecuentată de 35 elevĭ (1899—900); 1 pivă pentru sucmane; 2 morĭ de apă.

Vite: 160 boĭ, 174 vacĭ, 150 juncĭ, 33 caĭ, 1000 oĭ şi 100 rîmătorĭ.

Pipirigul, *pîriă,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul; izvoreşte din muntele Hălăuca (jud. Succava); curge în direcţie V.-E. pe la satul Boboteni şi Pipirigul, paralel cu drumul ce uneşte aceste două, şi în dreptul kil. 22—21, se uneşte cu pîrîul Ozana.

Afluenţiĭ săĭ din stînga sunt: Minzatul, Izvorul, Lăcătuşul, Pîrîul-Moareĭ (ce se varsă lîngă satul Pipirigul) şi Pîrîul-Siseĭ; iar din dreapta: Dolile, Ţiganca şi Runcul.

Pipirigul, *vale,* prelungită din dreptul satuluĭ cu acelaşĭ nume, în tot lungul pîrîuluĭ Pipirigul şi Ozaneĭ, pînă la Valea-Neamţuluĭ, jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul.

Piria, *com. rur.,* şi *sat,* jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, la 62 kil. de oraşul Turnul-Severin, situată pe coasta de S. a dealuluĭ Piria.

Se mărgineşte: la E. cu com. Argetoaia ce ţine de jud. Dolj.; la V., cu com. Valea-Marculuĭ; la S., cu com. Secul; iar la N., cu com. Cosovăţul.

Satul formează comună cu cătunul Malomnicul, avînd 850 locuitorĭ, din care 150 contribuabilĭ, locuind în 170 case.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de un învăţător, frecuentată în 1899—900 de 42 elevĭ.

Vite: 300 vite marĭ cornute, 26 caĭ, 440 oĭ şi 440 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 40 pluguri, 67 care cu boĭ, 8 căruţe cu caĭ; 30 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la venitурĭ de 982 leĭ şi la cheltuelĭ, de 782 leĭ.

Prin comună trece şoseaua Albuleşti—Valea-Marculuĭ—Piria.

Dealurĭ sunt: Piria şi Malomnicul.

Între căt. Malomnicul şi com. Cosovăţul, se întinde pădurea statuluĭ cam de 2000 hect., numită Cantonul-Malomniculuĭ, iar spre S. de Piria, se întinde tot pădurea statuluĭ cam de 200 hect., numită Cantonul-Grajdul.

In comună sunt maĭ multe izvoare cu apă, care contribue la mărirea matceĭ Văeĭ-Pirieĭ, ce se formează din com. Bicleşul, trece prin comunele Albuleşti, Valea-Marculuĭ şi Piria, ce aparţin jud. Mehedinţi, apoĭ în jud. Dolj, udînd comunele Argetoaia, Salcea şi Valea-luĭ-Pătru, şi se varsă în rîul Jiul, în apropiere de gara Prunişorul.

Pirnogul-Tufele, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Gherăseni, căt. Şopîrliga, pe moşia Şopîrliga, a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti. Are cam 130 hect. Vezĭ Brebeanca, saŭ Şopîrliga-Brebul.

Piruşca, *vîrf de munte,* jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Măneciul-Ungureni, din care izvoreşte Valea-Bereĭ.

Piruşca, *picket de graniţă,* despre Transilvania, jud. Prahova.

Piscani, *sat,* făcînd parte din com. rur. Piscani-Negreni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muşcel. Valea-

Catii separă cătunul Piscani de Negreni, situat pe malul drept al riuluĭ Tîrgul, pe cel drept al riuluĭ Doamna și la poalele de V. ale dealuluĭ Piscani.

Are o populație de 483 locuitorĭ. Biserica e o clădire foarte vechie. Anul fondăreĭ bisericeĭ este șters după pisanie, pe care se vede scris numele primilor fondatorĭ: Epraxia Starița, Jupîn Constantin și Jupîn Ion. Se zice că această biserică maĭ înainte a fost schit de călugărițe și că maĭ tîrziŭ, populîndu-se comuna, s'a transformat în biserică de mir.

Are o școală care datează de la 1840. Este mixtă și a fost frecuentată în 1899—900 de 58 copiĭ.

Comerciul se face de 2 hangiĭ.

Pînă la anul 1851, cătunul Piscani forma singur o comună.

Piscani, *sat*, făcînd parte din com. rur. Scorniceștĭ, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Are o populație de 218 locuitorĭ și o biserică, zidită la anul 1883.

Piscani, *deal*, despărțind com. Bălțați, pl. Mijlocul, jud. Olt, în partea de N.-E., de com. Scorniceștĭ, căt. Piscani. Are un vîrf înalt numit Piscul-luĭ-Iepure.

Piscani-de-Sus, foastă *moșie* a statuluĭ, jud. Mușcel. Vezĭ Priboaia.

Piscani-Negreni, *com. rur.*, jud. Mușcel, pl. Rîul-Doamneĭ, la S. de Cîmpulung, la 37 kil. de acest oraș, așezat pe malul stîng al riuluĭ Doamna și la poalele despre V. ale dealuluĭ Piscani.

Are o populație de 998 locuitorĭ, din care 250 contribuabilĭ.

Se compune din 2 cătune: Piscani și Negreni, despărțite prin gîrla numită Valea-Catiĭ. Se mărginește la Est cu comuna Racoviția și Conțești; la V., cu com. Micești; la N., cu com. Dîrmonești și la S., cu com. Colibași.

Locuitoriĭ se ocupă pe lîngă agricultura și cu dulgheria și zidăria.

Vite: 250 vacĭ, 300 boĭ, 24 caĭ și iepe, 111 capre, 172 oĭ și 80 porcĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1728 leĭ, și la cheltuelĭ, de 1684 leĭ.

În lungul comuneĭ, în partea de E., pe coasta dealuluĭ Piscani, se găsește sădită o vie, proprietatea locuitorilor din satul Piscani.

Dealul Piscani este acoperit cu o pădure, proprietatea statuluĭ, compusă din stejarĭ și fagĭ.

În raionul com. sunt o mulțime de livezĭ acoperite cu finețe și pomĭ roditorĭ: merĭ, perĭ, vișinĭ, nucĭ, zarzărĭ, prunĭ.

Rîul Doamna udă partea de V. a comuneĭ și în el se varsă, în raionul Piscanilor, Rîul-Tîrguluĭ, care se unește cu riul Argeșelul, după ce udă partea de E. și S.-E. a comuneĭ.

Gîrlele: Chițoaia, Din-Pruniĭ-Zamfireĭ, Valea-Fîntîneĭ și Valea-Catiĭ, străbat com. de la E. spre V. și se varsă toate în rîul Doamna, pe țărmul stîng.

Pe rîul Doamna, în care se varsă Rîul-Tîrguluĭ, puțin maĭ la vale de împreunarea acestuia cu riul Argeșelul, se găsește, pe proprietatea d-luĭ Rîmniceanu, ce ține de com. Purcăreni, o moară, situată pe țărmul drept al rîuluĭ. Puțin maĭ la N. a celuiașĭ rîŭ, d-l Piriianu are o moară și o piuă; iar pe Rîul-Tîrguluĭ este moara și piua d-luĭ C. Crasan.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864, parte pe proprietatea statuluĭ, parte pe a vistieruluĭ Mihaĭŭ și parte pe a d-luĭ Baron Barbu Belu.

Proprietarĭ marĭ în comună sunt d-niĭ: C. Crasan, C. Hagi-Nicolaŭ, Petre Piriianu.

Pe la marginea de E. a com. trece drumul de fer care merge dela gara Ciucereasa la gara Ciumești. Pe acest drum (Goleștĭ-Cîmpulung) se găsesc două podurĭ de fer în dreptul comuneĭ Piscani, unul peste rîul Argeșelul și altul peste rîul Doamna, unit cu Rîul-Tîrguluĭ. Afară de acestea maĭ sunt 3 podurĭ de lemn: unul peste rîul Doamna, altul peste Rîul-Tîrguluĭ, ambele făcute pe șoseaua națională Pitești-Cîmpulung-Frontieră, și un al treilea pod făcut pe Valea-Catiĭ, pe șoseaua comunală ce leagă cătunul Piscani cu Negreni și care merge maĭ departe spre N. prin comuna Dîrmonești.

Afară de aceste șosele maĭ e șoseaua vecinală care pleacă tot din șoseaua comunală ce merge către Dîrmonești - Coșești, din dreptul bisericeĭ Piscanilor și trece pe la școală și se unește mergînd maĭ unit cu șoseaua națională.

În această comună sunt 2 bisericĭ (în fie-care sat cîte una), ambele deservite de 2 preoțĭ și 3 dascălĭ. Ele sunt întreținute de locuitoriĭ comuneĭ, care aŭ format două epitropiĭ: una pentru biserica Piscani și alta pentru Negreni.

Pînă la anul 1851 cătunele Piscani și Negreni nu eraŭ unite, astfel că fie-care cătun era considerat ca o comună, avînd fiecare o primărie și o școală. De la 1851, unindu-se cătunele s'aŭ unit și școalele. Școala, mixtă, a fost frecuentată în 1890—900 de 58 copiĭ.

Comerciul se face de 5 hangiĭ.

Piscanul, *munte*, jud. Mușcel, proprietatea statuluĭ, com. Berevoești-Ungureni. Este acoperit cu pădure de brad și molift.

Piscanul, *munte*, la N. com. rur. Lereștĭ, plaiul Dîmbovița, jud. Mușcel.

Piscanul, *pădure*, proprietatea statuluĭ, jud. Mușcel, com. Berevoești-Ungureni, plaiul Nucșoara, în întindere de 300 hectare.

Piscanul. Vezĭ Berevoești, proprietatea statuluĭ, jud. Mușcel.

Piscoiul, *com. rur.*, în jud. Gorj, pl. Gilortul, la S. de Dealul-Mueriĭ, și la N. com. Hurezani-d.-j., situată pe șes și coaste, pe ambele țărmurĭ ale pîrîuluĭ Amărăzuia, la 66 kil. de T.-Jiul.

Are o suprafață de 450 hect., din care 10 hect. pădure, 120 hect. arabile, 106 hect. fînețe, 57 hect. vie, 12 hect. livezĭ de pruni și 5 hect. izlaz; o populație de 228 familiĭ saŭ 850 suflete, din care 160 contribuabilĭ; 2 bisericĭ de lemn, făcute de locuitorĭ, una în anul 1817, a doua în 1849, deservite de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală, frecuentată de 39 elevĭ.

Locuitoriĭ sunt moșneni și posedă 50 pluguri, 85 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ; 221 vite marĭ cornute, 9 caĭ, 350 oĭ, 15 capre, 68 rîmătorĭ.

Venitul comuneĭ este de leĭ 1238, banĭ 88, ĭar cheltuelile de leĭ 1160, banĭ 25.

Comunicația în Piscoiul se face prîntr'o șosea comunală, care o pune în legătură cu comuna Hurezani-d.-j.

In comună sunt: 21 puțurĭ și 5 fîntînĭ.

Dealurĭ maĭ principale: dealul Obîrșia și dealul Horga.

Piscopia saŭ **Fundul-Văieĭ**, *sat*, făcînd parte din com. rur. Gușoenĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 101 locuitorĭ. E situat la 6 kil. de cătr. Spîrleni, unde e școala.

Piscul, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretuluĭ, la 30 kil. de la Galați, așezată între două văĭ udate de pîraiele Suhuluiul și Gerul. Se mărginește la E. și S. cu moșia Măxineni și com. Independența (despărțită de Suhuluiul); la V., cu Siretul; la N., cu pîrîul Gerul și cu Sl. Conachi. Regiunea dintre Piscul și Independența este o luncă semănată cu insuleț, traversată prîn mijloc de șoseaua națională Galați-Tecuciŭ și, ceva maĭ sus, de drumul de fer, care trece prîn marginea de N., a satuluĭ Piscul.

Are două cătune: Piscul și Vameșul; acesta din urmă e situat spre N.-V. la 4 kil. de cel dîntîiŭ și se maĭ numește și Odaia-Pochiĭ (Popiĭ).

Locuitoriĭ sunt foștĭ clăcașĭ și însurățeĭ împroprietăriți în 1864 și 1879.

Are o populație de 400 familiĭ saŭ 1536 suflete, din care 229 contribuabilĭ.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ e de 3746 hect. 60 ariĭ, din care 1724 hect. 38 ariĭ arabile, 81 ½ hect. pădure de salcie, 6 pădure de gîrniță, 1232 imaș și fînață, 115 viĭ, 39 hect. 32 ariĭ vatra satuluĭ și restul neproductiv și rîpĭ. 703 hect. 56 ariĭ aparțin Statuluĭ cu moșia Piscul-Hîrșești; 916 hect. proprietățeĭ marĭ particulare cu trupurĭ în Vameșul; iar restul sătenîlor.

In partea despre V. a teritoriuluĭ com. e șesul Siretuluĭ, ce produce fînețe bune; iar în partea despre E. și despre N., e Valea-Suhuluiuluĭ, rezervată numaĭ pășunatuluĭ.

Vite: boĭ 493, vacĭ 404, mînzațĭ 263, vițeĭ 190, taurĭ 6, caĭ 249; oĭ 1902.

Circiumĭ sunt 7, din care 4 în Piscul și 3 în Vameșul.

Sătencele de aci lucrează cînepa și confecționează țesăturĭ de lînă și bumbac.

Budgetul comunal este la venitурĭ de 7567 leĭ și la cheltuelĭ, de 7194 leĭ.

Are 2 bisericĭ, Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ în Piscul, zidită în 1785, sfințită în 1786, și care s'a clădit din cărămidă și cu temelia de piatră; Nașterea Maiceĭ Domnuluĭ în Vameș, construită de cărămidă în 1857 de Hagĭ Lupu. Comuna Piscul formează o singură parohie, cu un preot paroh și 3 cîntărețĭ. Școala, mixtă, în reședința comuneĭ, înființată în 1859, una din cele maĭ vechĭ școlĭ rurale din jud. Covurluiŭ, are localul săŭ propriŭ construit de stat. S'a frecuentat în 1899—900 de 83 copiĭ.

Pe teritoriul comuneĭ, pe o întindere de 8 kil., trece calea națională Galați-Tecuciŭ, străbătînd cătunul Vameșul precum și calea ferată care are la Vameș gara cu acelașĭ nume.

Pînă în 1835, comuna Piscul facea parte din jud. Tecuciŭ. Moșia aparținea mănăstireĭ Cașinuluĭ.

Piscul, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, la 94 kil. S.-V. de Craiova și la 18 kil. de reședința plășeĭ, Calafat.

Este situată pe șesul Piscul și pe marginea de N. a plantațieĭ de dafinĭ, numită Grindul-cu-Banĭ, și care aparține statuluĭ.

Se învecinește: la N. cu com. Galicea, din pl. Băileștĭ; la S.,

cu Dunărea; la V., cu com. Tunari, și la E., cu com. Ghidiciul.

In fața com. Piscul, dincolo de Dunăre, în Bulgaria, se află satul Ursoaia.

Limita liniei de N. a comunei începe de la hotarul Movila-Săpată, despre E. și se întinde în linie dreaptă spre V., pe lîngă moșia Galicea, până în movila despărțitoare între com. Piscul și com. Tunari.

Limita liniei de S. este formată de Dunăre, din dreptul Girlei-Pădureanului, la V., până în Cotul-Mare, la E.

Limita liniei de N. începe din movila dintre Piscul și Tunari, de lîngă moșia Moțății și se întinde direct spre S., până la grindul Gutuița, unde pleacă spre V., de lîngă Sudul moșiei Tunari-Popești, până la hotarul Catranul, apoi pe Valea-Nebună, până în Dunăre, la Girla-Pădureanului.

Limita liniei de E. începe de la N., din moșia Galicea, de la Movila-Săpată, dintre Piscul și Pisculețul și se întinde drept spre S. până la smîrcul Rosca, unde face o mică cotitură spre S.-V., apoi spre S.-E., la Grindul-Verde, de unde se îndreaptă spre E., pe lîngă partea de S. a moșiei Pisculețul, până la moșia Ghidiciul. Acolo făcînd un unghiŭ cam obtus, merge drept spre S. pe valea Bejenele până în Dunăre, la hotarul Cotul-Mare.

Cîte-va movile variază monotonia cîmpiei, între care: Movila-Țiganului, Movila-Fetelor, Movila-Lunguluĭ, Movila-Săpată și Înșiratele.

Terenul com. este mai tot băltos și mlăștinos. Bălți sunt: Balta-luĭ-Miran, în N.-V. comunei, cu o suprafață de 30 pog.; Balta-luĭ-Butoĭ, cu o suprafață de 20 pog.; Balta-luĭ-Vană, de 15 pog.; Balta-Sclipceĭ, de 14 pog.; Balta-luĭ-Curcă, de 6 pog.; Balta-luĭ-Ciovică, de 6 pog.; Balta-Săpată, de 16 pog.; Balta-luĭ-Goga, de 8 pog.; Balta-Sîrbuluĭ, de 2 pog.; Băbălaul, de 2 pog.; Copăcelul, de 30 pog.; Sganberca, de 8 pog.; Balta-Văcaruluĭ, de 8 pog.; Balta-Nebună, de 12 pog.; Păsărica, de 4 pog.; Balta-Popiĭ, de 5 pog.; Balta-Bejeniĭ, de 10 pog.; Balta-cu-Coasele, de 25 pog.; Țarova, de 120 pog.; Sveneasa, de 8 pog.; Balta-Dumitrașculuĭ, de 12 pog.; Balta-Soreĭ, de 4 pog.; Duvalul, de 18 pog.; Iataganul, de 7 pog.; Zătoanele, de 17 pog.; Balta-Lungă, Balta-Nouă, Balta-Chioasă.

Smîrc e unul, numit Rosca, cu o suprafață de 35 pog.

Pînă la anul 1885, com. Piscul coprindea și cătunul Tunari, azĭ comună rurală. Acum pe lîngă cătunul de reședință care este Piscul, s'a maĭ adăugat satul Piscul-Noŭ saŭ Satul-Noŭ.

Are o populație de 1564 suflete; o biserică de cărămidă, făcută cu ajutorul preotuluĭ Marin și al locuitorilor Pîrvu Toncia, Mirea Iovan, Stan Dinu, Ioan Călițoiŭ, Ioan Pîrlogea și Petru sin Petru; o școală mixtă, ce funcționează din anul 1880, frecuentată de 72 copiĭ; 4 circiumĭ; o moară cu aburĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 172 împămînteniți, iar după legea din 1879 sunt 62 însurățeĭ.

Suprafața întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 15400 pog., din care: 6598 pog. pămînt arabil, 1500 pog. fineață, 300 pog. izlaz, 1702 pog. lac și teren sterp, 5300 pog. pădure.

Moșia de pe teritoriul comuneĭ se numește Piscul-cu-Popești; aparține statuluĭ, iar înainte era a mănăstireĭ Căluiul. S'a vîndut dintr'însa o suprafață de 1733 hect., rămînînd statuluĭ 605 hect.

Locuitoriĭ aŭ 4007 pog. pămînt (arabil, fineață, etc.), din care 2130 pog. sunt date în loturĭ. Venitul anual al proprietățeĭ locuitorilor este de peste 100000 de leĭ.

Pe moșia statuluĭ se află pădurea numită Piscul, care coprinde 100 hect., 23 ariĭ tufanĭ, 2556 hect. plantațiĭ de dafin și gîrniță.

Viile, în întindere de 75 hect., se găsesc pe moșia delimitată locuitorilor în anul 1864.

Pe moșia Piscul se găsesc stîne de oĭ.

Com. este străbătută de o cale comunală, care trece în com. Tunari și în Poiana, avînd o lungime de 15 kil. până la Calafat. Aceeași cale comunală merge spre E., prin comunele: Ghidiceni, Rastul, Negoiul și Catanele pe o lungime de 20 kil.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 2831,35 leĭ și la cheltueli, de 2737,35 leĭ.

Vite cornute sunt 482; oĭ, 176; caĭ, 14.

Piscul, *com. rur.*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., la 50 kil. de Craiova și la 38 kil. de Filiași, reședința plășeĭ, situată pe șesul numit Piscul și pe piscul dealuluĭ Piscul, în apropiere de pădurea Sadova.

Se mărginește: la N. cu com. Sadova; la S., cu com. Grindeni; la V. și E., cu Domeniul Coroaneĭ, de care se desparte prin drumurĭ naturale.

Limita liniei de N. începe din punctul numit Siliștea, merge spre E. în linie dreaptă până în punctul numit Drumul-luĭ-Gheorghiță.

Limita liniei de E. începe din

poteca numită Drumul-lui-Gheorghiță, merge în linie dreaptă spre S., până în Dealul-Măcești.

Limita linieĭ de S. începe din Dealul-Măcești, merge în linie dreaptă până în Dealul-Dordeĭ.

Limita linieĭ de V. începe din Dealul-Dordeĭ, merge în linie frîntă prin movilele Crivina, Lilea, apoĭ peste niște stufurĭ până în punctul numit Siliștea.

Terenul com. este șes și prezîntă micĭ ondulațiunĭ care poartă în general numele de dealurile Piscul. Toate aceste dealurĭ sunt plantate cu viĭ.

In com. se găsesc lacurile: Glodul, Logofătul, în întindere cam de 10 pog. fie-care și Lilia cam de 8 pogoane. Toate se scurg în apa Jiețuluĭ de pe proprietatea Domeniuluĭ Coroaneĭ.

Maĭ înainte această com. se numea Frumușani. Se zice în urma uneĭ invasiunĭ s'ar fi distrus cu totul, și că locuitoriĭ aŭ fugit prin pădurea vecină, unde întîlnindu-se cu fugarĭ din alte sate, s'aŭ unit cu aceștia, formînd două micĭ sate numite Gura-Garduluĭ și Poiana-Mujiĭ. După multă vreme locuitoriĭ ne maĭ fiind prigoniți aŭ eșit din acel sat și s'aŭ așezat pe un mic pisc de deal, pe locul unde se află azĭ Frumușani.

Se compune dintr'un singur cătun numit Piscul. Intre anii 1864—1881 era alipită de com. Sadova, iar de la 1881 a devenit comună deosebită, purtînd numele de azĭ.

Are o populație de 638 suflete.

Biserica, fondată de locuitorĭ la 1837 și terminată la 1844, e de zid și în bună stare. In tinda eĭ se află inscripția următoare:

«Acest sfînt și dumnezeesc și bisericesc locaș ce prăznuesce hramul Sf. Nicolae și Sf. Prooroc Ioan Botezătorul și mucenicul Dimitrie, s'a zidit din temelie de popa Climent, Iova Radovicĭ și Dima Costache Popovicĭ și părintele Iosif Arhimandritul Sadoveĭ și d-nealuĭ Zisu și Nicola Gaucea, Stoica Tabacu, Ninca Sfetcu, Bratu Lazăr, Dragu Dumitrașcu, Bonca Ignat, Pîrvan Daĭu și cu toțĭ etitorĭ de obște, în zilele prea luminatuluĭ și prea Înălțatuluĭ nostru Domn Gheorghe Dumitru Voevod Bibescu și cu blagoslovenia părintelui Episcop Neofit. Pătru Zugravu, 1844, Octombrie 10».

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 881 pog., din care 618 pog. pămînt arabil și 263 pog. izlaz.

Viile aparțin locuitorilor și se găsesc pe proprietatea lor, ocupînd o suprafață de 73 pog.

Șosele comunale vecinale duc la com. Sadova și la com. Grindeni; drumurĭ naturale unesc com. cu cele vecine și o străbat în toate direcțiunile.

Budgetul com. e la veniturĭ de 2377,80 leĭ și la cheltuelĭ, de 1894,76 leĭ.

Vite: 118 vite marĭ cornute, 300 oĭ, 18 caĭ, 36 porcĭ.

Piscul. Vezĭ Negrași, jud. Argeș.

Piscul (Satul-Lipovenesc), *cătun*, pendinte de com. Izlazul, jud. Brăila, spre N.-E. și la 3 kil. de reședința comuneĭ.

Are o populație de 1602 suflete; o biserică și un schit de maicĭ lipovene.

Piscul, *sat*, și reședința comuneĭ cu acelașĭ nume, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, așezat pe un pisc de deal între văile străbătute de pîraiele Suhaiul și Gerul, și avînd o populație de 359 familiĭ, saŭ 1351 suflete; o biserică și o școală.

Suprafața teritoriuluĭ e de 1920 fălcĭ, din care 816 fălcĭ arabile, 37 pădure de salcie, 461 fălcĭ imaș, 35 fălcĭ viĭ, 27 fălcĭ vatra satuluĭ și 7 fălcĭ neproductive.

Se crede că satul Piscul este vechiŭ de vr'o 400 de anĭ; în vechime se numea Hîrșești, după o vale a moșieĭ din partea de N., care și azĭ poartă aceeașĭ numire.

Legenda spune că pe apa dintre Piscul și Peneul staționaŭ în vechime vase plutitoare, dar că în urmă, apa retrăgîndu-și cursul, a rămas aicĭ numaĭ o gîrlă alimentată de ploĭ, din vărsăturile Siretuluĭ și din matca Geruluĭ. Această gîrlă înconjură Piscul din treĭ părțĭ, așa că-ĭ dă făptura uneĭ peninsule.

Se zice că locuitoriĭ luĭ aŭ venit din alte treĭ sate desființate, și anume: Căprioreniĭ, de la Căprioara, ce astăzĭ e pădure de sălcie pe malul Siretuluĭ, tot în această comună; Mîndreștiĭ, veniți din altă parte a comuneĭ; și Hîrșeștiĭ.

Piscul, *sat*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Piscul, reședința primărieĭ. Vezĭ com. Piscul.

Piscul, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Piscul, reședința primărieĭ. Vezĭ com. Piscul.

Piscul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Cociocul, jud. Ilfov, pl. Znagov, situat la N.-E. de pl. Cociocul, între balta Țigănești și rîul Ialomița. In dreptul satuluĭ, pe calea națională București-Ploești, este un pod de lemn peste acest rîŭ.

Mare parte din locuitoriĭ se ocupă cu olăria.

Se întinde pe o suprafață de 213 hect., cu o populație de 260 locuitorĭ.

Domeniuluĭ Coroaneĭ aparțin 52 hect. și locuitorilor, 162 hect. Pe Domeniul Coroaneĭ se cultivă 24 hect. (18 hect. sunt pă-

dure şi restul izlaz). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are: o biserică cu hramul Izvorul-Tămăduireĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 heleşteŭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 156 şi al celor micĭ, de 270.

Piscul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiştea, cătunul Domniţa, în partea de E. a comuneĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, la 2 kil. spre E. de cătunul de reşedinţă. Are o întindere de 180 hect. şi o populaţiune de 120 familiĭ, saŭ 700 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ; o biserică şi o şcoală mixtă.

Piscul, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Piscul, pe linia Bărboşi-Tecuciŭ, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Independenţa şi Vameş. Înălţimea d'asupra nivelului Mării e de 28 m. 60.

Piscul, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci şi la N.-E. comuneĭ Baia-de Fier.

Piscul, Netotul, Obîrşia şi Oticul, *munţi* aĭ statuluĭ, jud. Muşcel, arendaţi anual cu 1300 l.

Piscul, *loc*, pe vîrful numit Olarul, jud. Muşcel, pl. Argeşelul, com. Lăicăi-Runceasa. Se zice că aci s'ar fi bătut Radu-Negru cu Tătariĭ.

Piscul, *pichet de graniţă*, pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinţi.

Piscul-Ariilor, *deal*, în partea de E. a com. Ivineteşti, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Legenda spune că pe acest deal în mijlocul pădurilor, ar fi fost nişte ariĭ de pîine ascunse de către locuitorĭ în timpul bejeniilor, din cauza încălcareĭ Tătarilor. Tot pe piscul acestuĭ deal se află o movilă, de pe vîrful căreia se vede la o mare depărtare în toate direcţiunile.

Se zice că această movilă, ca multe altele, servea străjerilor Moldoveneĭ, spre a vesti năvălirile barbarilor, prin aprinderea de şomoege de fîn, legate în vîrful prăjinilor.

Piscul-Boerilor, *pisc*, jud. Prahova, plaiul Prahova, com. Valea-Lungă.

Piscul-Boeruluĭ, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, com. Polovraci, la N. şi în partea dreaptă a Oltetuluĭ, lîngă curmătura acestuĭ rîŭ.

Piscul-Caluluĭ, *sat*, în jud. Argeş, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Deduleşti-Vărzari.

Piscul-Caluluĭ, *munte*, la N.-E. de com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel. Aci sunt stîne unde se fabrică brînză, unt şi urdă.

Piscul-Caluluĭ, *pădure* supusă regimuluĭ silvic, pe muntele cu acelaşi nume, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel, în întindere aproximativă de 500 hect. Se învecineşte la N. cu Găinaţul; la S., cu Moşoroaele; la E., cu rîul Argeşelul şi la V., cu Rîul-Tîrguluĭ.

Piscul-Cireşuluĭ, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, com. Pirîeni-d.-mj.

Piscul-Ciineluĭ, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 450 hect., com. Sinaia, pl. Peleşul, jud. Prahova.

Piscul-Ciineluĭ, *pădure*, pe moşia Piscul-Ciineluĭ, pl. Peleşul, jud. Prahova, în apropiere de com. Sinaia. Face parte din o proprietate privată, ce aparţine familieĭ Brîncoveanu-Bibescu.

E formată din fag şi brad, ocupînd cele două coaste expuse la V. şi N. promontoruluĭ ce se întinde spre confluenţa Prahoveĭ cu Valea-Rea. Terenul e o gresie argiloasă cu consistenţă slabă şi expusă surpăturilor, cînd e descoperit de pădure.

Pantele de jos, care coboară în faţa Sinaleĭ, între 1000 şi 1300 m. de înălţime, sunt foarte repezĭ. D'asupra pădureĭ, se întind, de la 1500—1800 m. înălţime, piepturĭ înclinate, ce servesc de păşune.

Pădurea Piscul-Ciineluĭ văzută de la Sinaia pare a fi populată cu un codru de fag curat. Intrînd însă în ea, vedem un subarboret format de amestecătură de fag cu brad dominant.

Piscul-Ciineluĭ, *izvor de apă minerală*, com. Sinaia, pl. Peleşul, jud. Prahova, proprietatea statuluĭ şi a caseĭ Brîncoveneşti, situat pe regiunea munţilor, în apropiere de gara Sinaia. Acest izvor conţine iod şi pucioasă.

Piscul-Cocoruluĭ, *moşie*, judeţul Argeş. Vezĭ Nănăşeşti.

Piscul-Corbuluĭ, *sat*, făcînd parte din com. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ, şi situat pe malul Siretuluĭ, în partea de V. a com., despărţit de Coasta-Lupeĭ prin o ripă.

Are o întindere de $3^1/_2$ kil. şi se află la 3 kil. şi 250 metri de Nicoreşti.

Are o populaţie de 143 familiĭ, saŭ 639 suflete, care locuesc în 140 case; o biserică,

cu hramul Intîmpinarea-Domnului. Biserica actuală este zidită la 1826. In locul eĭ aŭ maĭ fost încă alte treĭ biserici, care aŭ fost, se zice, arse de Tătarĭ.

Piscul-Corbului, *numire dată părţeĭ dealului* ce se întinde la S. de satul Popeşti, com. Micleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Piscul-Cornetului, *deal*, la N. de com. Dobreşti, pl. Podgoria, jud. Muşcel, înalt cam de 250 metri. In vîrful săŭ se văd cărămizĭ şi ruine vechĭ de zid.

Piscul-Crăsani, *localitate*, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Copuzul, în care abundă ceramica dacă şi preistorică şi care se învederează prin o mulţime de cioburĭ de vase. («Trompeta Carpaţilor», No. 1137 din 1874 şi Tocilescu, «Dacia înainte de Romanĭ»).

Piscul-cu-Bordeele, *pisc*, pe creasta şiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung şi lat com. Costeşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea; se prelungeşte pe toată partea de E. a com., în stînga rîuluĭ Costeşti.

Piscul-cu-Brazĭ, *munte*, în jud. Dîmboviţa. Vezĭ Brînduşile.

Piscul-cu-Drumul, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, com. Valea-cu-Apă, spre E. de com.; se întinde din dreptul com. pînă spre S.-V. de com. Negomirul, jud. Mehedinţi; este acoperit cu pădure mărunţă.

Piscul-cu-Plopĭ, *pisc*, spre S. de com. Talea, plaiul Peleşul, jud. Prahova. Servă de păşune vitelor locuitorilor.

Piscul-cu-Popeşti, *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Piscul, în suprafaţă de 2338 hect., din care 605 hect. s'aŭ vîndut. Are pădure pe ea. Inainte aparţinea mănăstireĭ Caluiul.

Piscul-cu-Popeşti, *pădure* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Piscul, în întindere de 100 hect., populată cu tufanĭ.

Piscul-cu-Şira, *deal*, la N. com. Rădeşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, servînd de păşune vitelor locuitorilor.

Pe acest deal Ruşiĭ şĭ-aŭ aşezat corturile la anul 1854.

Din creştetul dealuluĭ, atît la E. cît şi la V. încep şesurĭ întinse, pe care se cultivă cereale.

Piscul-Domnului, *pisc*, pe culmea ce se lasă din creasta Carpaţilor, printre gîrlele Drajna şi Teleajenul, jud. Prahova, com. Drajna-d.-j., plaiul Teleajenul. Aci, la confluenţa rîuluĭ Drajna cu Teleajenul, se termină culmea de deal ce începe din muntele Craiul şi se lasă spre S. Vezĭ Drajna-d.-s.

Piscul-Drăghicĭ, saŭ **Rogojasca**, *pădure* a statuluĭ în întindere de 150 hect., jud. Prahova, pl. Podgoria.

Piscul-Floareĭ, *pisc*, pe dealul Coasta-Lungă, com. Şerbăneşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, din al căruĭ vîrf se vede stabilimentul balnear de la băile Govora, situate în Valea-Hinţeĭ.

Piscul-Galben, *trecătoare*, în Transilvania, jud. Vîlcea. De la acest pichet şi pînă la Dobruna, cea maĭ apropiată trecătoare, sunt 20 kil.

Piscul-Herasca, *sat*, facînd parte din com. rur. Cociocul, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la N. de Cociocul, între pădurea Radu-Vodă şi malul drept al rîuluĭ Ialomiţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 290 hect., cu o populaţie de 158 locuitorĭ.

Statuluĭ aparţin 188 hect. şi locuitorilor, 102 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 30 hect., restul e pădure. Locuitorĭĭ cultivă tot terenul.

Numărul vitelor marĭ e de 116 şi al celor micĭ de 181.

Piscul-Hîrseşti, *moşie* a statuluĭ, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Piscul.

Piscul-Holmul, *deal*, maĭ jos de dealul Baba-Ghicea, lîngă satul Cordeni, com. Ivineţeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. La poala acestuĭ pisc, într'o poiană întinsă şi cu priveliştе frumoasă, se află biserica satuluĭ Cordeni, zidită la 1815.

Piscul-Inalt-şi-Ţuţuiat, *şir de dealurĭ*, paralel cu culmea Măcinuluĭ şi oblic pe culmea Isacceĭ, jud. Tulcea; se desface din dealul Greci; se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea de E. a plăşeĭ Măcin şi a comunelor sale Greci şi Jijila; din el se ramifică spre N. dealurile Pietrosul, Chitlis, Sevastin, Piscul-Roşu; şi spre E., dealurile Oltoiul, Gogoncea şi al-Teilor; din el îşĭ iaŭ naştere văile: Nevestelniţa, Valea-Ascunsă, Luncăvicioara, Luncaviţa-Mică, Valea-Lupuluĭ despre E. şi Rahova, Ditcon, Crucelari, despre V.; ramificaţiile care privesc satul Greci sunt rîpoase şi prăpăstioase; pe muchia luĭ merge drumul comunal Jijila-Balabancea; este acoperit cu pădurĭ întinse

de stejari și tei și cu pășuni bogate.

Piscul-Leotii, *pădure* a statului, în întindere de 200 hect., pendinte de com. Nucșoara, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel.

Piscul-Leșilor, *zăvoiu de salcie*, jud. Vlașca, pl. Cîlnișteа, în valea Argeșului, pe proprietatea Grădiștea, a d-lui N. Tătăranu. Se zice că și-a luat numele de la Leșii, ce au staționat aci cu ocazia lupteĭ de la 1765 între Rușĭ și Turcĭ, din fața Comeneĭ.

Piscul-Leurzeĭ, *proprietate*, a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, fostă pendinte de schitul Brebul, com. Brebul, plaiul Prahova, jud. Prahova, în întindere de 245 hect., din care 78 hect. suprafață împădurită și 167 hect. pămînt cultivabil și fineță. Are multe golurĭ.

Piscul-luĭ-Băloiu, *deal*, în jud. Gorj, com. Bolboși, din plasa Jiuluĭ, spre E. de comună; începe din raionul județuluĭ Mehedinți; se întinde d'alungul comuneĭ; pe acest deal se află pădure, plantațiĭ de viĭ și prunĭ.

Piscul-luĭ-Bîrsan, *pisc*, mai la S. de piscul Piatra, jud. Prahova, com. Drajna-d.-j., plaiul Telcajenul. Pe el se află fineță, iar la poalele luĭ se cultivă cereale.

Piscul-luĭ-Ciocan, *pisc*, pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaților, printre gîrlele Drajna și Ogretinul, com. Drajna-d.-s., jud. Prahova.

Piscul-luĭ-Dobre, *deal*, situat în partea de N. a com. Cornul, pl. Prahova, jud. Prahova. Servește pentru pășunatul vitelor.

Piscul-luĭ-Vodă, *pisc*, pe teritorul com. Iepureni, pl. Prutul, jud. Fălciu, pe capătul de E. al dealuluĭ Taina, lîngă valea Bența. Legenda spune că pe acest pisc de deal a fost un palat domnesc, pe timpul cînd exista tîrgul Bența.

Piscul-Lung, *munte*, la N. de com. Rîmești, plaiul Horezul, jud. Vilcea, proprietatea statuluĭ, servind de suhat pentru oĭ. Aci se fabrică brînză bună de burduf.

Piscul-Lung, *pădure*, a statuluĭ, situată pe muntele Cocora, com. Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vilcea, în întindere de 563 hectare.

Piscul-Lung, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 95 hect., situată în com. Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Piscul-Lungeni. Vezĭ Lungeni, jud. Argeș.

Piscul-Lunguluĭ, *deal*, cu viĭ, în jud. Vilcea, pl. Cerna-d.-j., com. Mărgineni. Are două vîlcele, una spre E., numită Valea-Lunguluĭ, cu 3 fîntînĭ, și alta spre V., avînd 4 fîntînĭ și numită Papa.

Piscul-Lupuluĭ, *capul de N. al Ostrovuluĭ*-Lupuluĭ, unde canalul Lata se unește cu Stuparița, pe teritoriul com. Tichileștĭ, jud. Brăila.

Piscul-Moșuluĭ, *sat*, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Moșoaia.

Piscul-Netotuluĭ, *munte*, lîngă granița Transilvanieĭ, jud. Mușcel, fostă proprietate a schituluĭ Aninoasa.

Piscul-Netotuluĭ, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 400 hect., plaiul Nucșoara, jud. Mușcel.

Piscul-Paiuluĭ, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, spre S. de satul Oniceni.

Piscul-Părului, *vîrf de deal*, al culmeĭ Dealuluĭ-Izvoarelor, jud. Tulcea, situat în pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Meidan-Chioi și anume în partea centrală a plășeĭ și cea de N. a comuneĭ, la 2 kil. spre N. de sat; are o înălțime de 267 m., punct trigonometric de rangul al 3-lea, dominînd satul și valea Meidan-Chioi; pe la poalele luĭ trece drumul comunal Luncavița-Meidan-Chioi și Valul-luĭ-Traian; este acoperit cu pădurĭ.

Piscul-Perișani, *moșie*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, pe teritoriul com. Rasa, pe care se află satul Lefter.

Piscul-Pleșuv, *vîrf*, pe culmea înaltă a dealuluĭ de pe moșia Orofteana-Suțu, com. Orofteana, pl. Herța, jud. Dorohoiu, cu vedere întinsă asupra Basarabieĭ și Bucovineĭ. Tradiția spune că aicĭ era loc de străjuire în timpurile de năvălirĭ barbare.

Piscul-Predoaneĭ, *deal*, com. Priseaca, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Piscul-Rahoveĭ, *deal*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Bogdana, spre N. de satul Bogdana.

Piscul-Raduluĭ, *sat*, cu 20 familiĭ, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur.

Groşi. Are o biserică vechĭe, făcută de un capitan Radu Hoţul, de la care se trage şi numele satuluĭ.

Piscul-Raduluĭ, *cătun*, în jud. Putna, com. Găurile, pl. Vrancea, situat pe Pîrîul-Găurilor şi împrăştiat de-a lungul acestuĭ pîrîŭ.

Are o populaţiune de 437 suflete, care locuesc în 100 case; o biserică filială, cu hramul Sf. Niculae.

Piscul-Raţeĭ şi Chiciul-Mic, *păduri*, de ostrov, situate în pl. Balta, jud. Brăila.

Piscul-Raţeĭ se mărgineşte de jur împrejur cu Dunărea-Veche. Chiciul-Mic se hotăreşte la E. cu Dunărea-Vechĭe; la V., cu Veriga-Raţeĭ, ce o desparte de Giurgeanca.

Aŭ o suprafaţă de 125 hect., populată cu salcie.

Piscul-Rizuluĭ, *deal*, în jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Ivineteşti, numit ast-fel de la spătarul Gh. Rizu, fost proprietar aci pe la 1800.

Piscul-Roşu, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncaviţa; se desface din dealul Piscul-Inalt-şi-Ţuţuiat; se întinde spre N., într'o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de N.-V. a plăşeĭ şi cea de S.-E. a comuneĭ; se întinde printre Valea-Codruluĭ şi a-Stancăĭ; este acoperit cu păduri şi tufărişuri; vîrful săŭ este format din granit roşu.

Piscul-Roşu, *loc*, unde se varsă pîrîul Valea-Popeĭ, din jud. Vasluiŭ, com. Borăşti, pl. Funduri, în rîul Şacovăţul. De aci se scoate mult nisip roşiatic.

Piscul-Rusuluĭ, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Stăniţa, spre S. şi la 3 kil. de satul Stăniţa, aşezat pe un vîrf de deal. Are o populaţie de 18 familiĭ, saŭ 80 suflete, din care 18 contribuabilĭ, locuind în 21 case; o biserică de lemn.

Locuitoriĭ posedă: 99 vite marĭ cornute.

Piscul-Scroafeĭ, *deal*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, ce se lasă din Dealul-Măgurilor, desparte valea Ploscuţa de afluentele săŭ de pe stînga, pîrîul Scroafa.

Piscul-Sereĭ, *deal*, înalt, în com. Bujor, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Piscul-Socoleĭ, *loc* puţin ridicat, de unde începe hotarul tîrguşoruluĭ Socola, jud. Iaşi, pl. Codrul, com. Buciumi, şi unde se sfîrşeşte tîrguşorul Treĭ-Fîntînĭ; peste el trece şoseaua naţională Iaşi-Vasluiŭ.

Piscul-Stana, *pisc*. Vezĭ Stana, sat şi deal, com. Tîrziĭ, plasa Crasna, jud. Fălciŭ.

Piscul-Turcilor, *munte*, în jud. Muşcel. D'aci, rîul Dîmboviţa, care udă poalele sale, ia direcţia spre S., după ce trece printre picioarele vîrfurilor: Tămaşul, Cascul, Tămăşelul şi se dirige către Drăgănelul. Aci este o cetate, care ar fi făcută de Turcĭ pe la anul 1737, cînd cu resbelul dintre Austria şi Turcia.

Piscul-Turcilor, *pădure* supusă regimuluĭ silvic, pe piscul cu acelaşĭ nume, proprietate a d-luĭ I. Bejan, pendinte de com. Rucărul, plaiul Dîmboviţa, judeţul Muşcel; are o întindere de 110 hect. împreună cu pădurea Berila, avînd, ca esenţă dominantă, fag.

Piscul-Turculuĭ, *loc*, în jud. Muşcel, pl. Podgoria, com. Dobreşti. La 1821, vr'o 40 locuitorĭ din Găeşti, capitala jud. Vlaşca pe atuncĭ, în frunte cu ispravnicul Colfescu, s'aŭ ascuns de frica Turcilor în pădurĭ.

De atuncĭ acel pisc s'a numĭt Piscul-Turculuĭ.

Piscul-Turculuĭ, *localitate*, la V. com. Mateeşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea, unde se zice că ar fi locuit Turcĭ şi avînd în pămînt rămăşiţe de zidurĭ. Spre V. se ridică înălţimea numită Măgura, de unde se vede, spre E., jumătate pl. Horezul, spre S., jumătate pl. Olteţul şi spre V., jumătate pl. Novaci (jud. Gorj).

Piscul-Turculuĭ, *pădure*, în jud. Brăila, pl. Vădeni. Se mărgineşte la E. şi N. cu Dunărea-Măcînuluĭ; la V., cu Dunărea-Vapoarelor; la S., cu veriga Piscul-Turculuĭ. Suprafaţa: 12½ hect., esenţa: salcie.

Piscul-Ţiganuluĭ, *munte*, la N. com. Rîmeşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea, între munţiĭ Bolca şi Petricica. Serveşte de suhat pentru vitele marĭ.

Piscul-Uliuluĭ, *pisc*. Vezĭ Podişul, deal, com. Băşeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Piscul-Ulucilor. Vezĭ Popeşti, deal, com. Tanacul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Piscul-Văieĭ-Marĭ, *pisc*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, comuna Hîrsa, pe care a fost plantată viţă şi care servă de păşune vitelor şi pentru cultura cerealelor, de cînd viile s'aŭ filoxerat.

Piscul-Zaverei, *loc*, în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. Zăvideni, unde la 1821 avu ciocnire Tudor Vladimirescu cu Grecii. Astăzi e acoperit cu vii.

Pisculeasa, *moşie*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Poiana, în suprafaţă de 2100 hect., din care 120 hect. pădure.

Pisculeni, *cătun*, al com. Tisăul, jud. Buzău, cu 120 locuitori şi 33 case.

Pisculeşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Tinosul, pl. Crivina, jud. Prahova. Locuitorii acestui cătun s'au împroprietărit la 1864.

Pisculeşti, *veche numire a satului* Mărculeşti, jud. Prahova.

Pisculeşti, *trup de moşie*, al statului, jud. Prahova, pl. Crivina, com. Tinosul, fost pendinte de mănăstirea Mislea, în întindere de 227 hect., din care 41 hect. pădure, vîndute d-luĭ Colonel Carcaleţeanu, cu 160000 leĭ.

Pisculeşti, *trup de pădure*, al statuluĭ, în întindere de 30 hect., pendinte de com. Şirna, plasa Tîrgşorul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Şirna (400 hect.), formează pădurea Şirna.

Pisculeţul, *sat*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ghidiciul, cu 236 suflete, locuind în 33 case.

Pisculeţul, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ghidiciul.

Piscunaşul, *ramificaţie* a munteluĭ Penteleul, jud. Buzău, între Miclăuşul şi Piciorul-Caprii şi care se prelungeşte spre E. pănă în apropiere de rîul Slănicul.

Piscupeasa, *numire dată uneĭ părţi din pădurea* statuluĭ Bradul-cu-Sforile, jud. Buzău, pădurea de fagĭ seculari, acoperind muntele Stîna-Bătrînă, din comuna Lapoşul.

Piscupia, *numirea veche a satuluĭ* Bălţeşti, din jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Vechĭ.

Piscupul, *movilă* înaltă, în jud. Buzău, com. Găvăneşti, în marginea laculuĭ Costeiul.

Piscurii-luĭ-Văeărie, *deal*, jud. Prahova, pl. Filipeşti, com. Diţeşti, pe care mai nainte, a fost situată com. Diţeşti. Pe dealurile com. sunt plantate vii, pruni, nucĭ şi merĭ. Parte servă şi de păşune pentru vitele locuitorilor.

Piscurile, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Jiul, la N. com. Costeşti-Daia. Se compune din cătunele Piscurile şi Sărdăneşti. Cătunul Sărdăneşti situat pe ţărmul sting al Jiuluĭ, se bucură de un pămînt fertil. Cât. Piscurile, fiind aşezat mai mult pe dealurĭ păduroase, avînd o strîmtă vălcea de cultivat, locuitorii săĭ se ocupă mai mult cu lucrarea lemnuluĭ şi mai cu seamă cu dogăria.

Suprafaţa com. e de 1438 hect., din care: 560 hect. pădure, 548 hect. loc cultivat, fineţe şi păşune, 14 hect. vii şi 19 hect. pruni, parte ale locuitorilor moşneni şi împroprietăriţi, parte ale proprietăţeĭ marĭ.

Are o populaţie de 170 familiĭ, saŭ 253 suflete, din care 138 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitorii posedă: 22 pluguri, 105 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ, 393 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 372 oĭ, 58 capre, 102 rîmătorĭ; 15 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la venitur de leĭ 1627, bani 25, iar la cheltuelĭ de leĭ 1361, banĭ 32.

Comunicaţia în comună se face prin şoseaua comunală, care o pune în legătură la S. cu com. Costeşti-Daia, iar la N.-V. cu comuna Plopşorul.

În comună se găsesc 4 puţurĭ şi 5 fîntînĭ.

Dealurile mai însemnate în Piscurile sunt: al-Jiuluĭ, Pietroasa şi al-Sterpoaeĭ.

Piscurile, *cătun* de reşedinţă al com. Piscurile, pl. Jiul, jud. Gorj.

Are o suprafaţă de 452 hect., între care: 60 hect. pădure, 208 hect. arabile, fineţe şi păşune, 13 hect. vii şi 15 hect. pruni.

Are o populaţie de 117 familiĭ, saŭ 336 suflete, din care 85 contribuabilĭ; o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ pe la anul 1878, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitorii, pe lîngă agricultură, se mai ocupă şi cu dogăria.

Eĭ posedă: 12 pluguri, 80 care cu boĭ; 220 vite marĭ cornute, 8 caĭ, 149 oĭ, 61 capre, 73 rîmătorĭ; 10 stupĭ cu albine.

Piscurile, *vale*, spre N. de com. Topeşti, plaiul Vulcanul, jud. Gorj; se întinde, de la N. spre S., din locul numit al Tăciunilor, pe o întindere de 3 kil.; trece printre dealurile Ironi şi Petreni, şi dă în Valea-Pîrgavuluĭ.

Piscurile, *vale*, pe care e situat cătunul Piscurile, jud. Gorj, pl. Jiul; are o direcţiune N.-S.; e formată la E. din Dealul-Bibeştilor, iar la V. de culmea dealuluĭ din stînga Jiuluĭ.

Pisera şi Gropana, *moşiĭ*, aparţinînd spitaluluĭ din Tecuciŭ, jud.

Tecuciŭ, situate în raionul com. Brăhășești.

Pisica, *com. rur.*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, situată în partea de N.-V. a județuluĭ, la 72 kil. spre N.-V. de orașul Tulcea, capitala districtuluĭ, și în partea de N. a plășeĭ, la 24 kil. spre N. de orășelul Măcin, reședința plășeĭ.

Se mărginește la N. cu jud. Covurluiŭ, de care se desparte prin fluviul Dunărea; la E., cu Basarabia, despărțită tot prin Dunăre; la S., cu com. Văcăreni și Luncavița; la V., cu jud. Brăila, despărțită prin Dunăre.

Face parte din regiunea șeasă a județuluĭ. Cea maĭ mare parte a teritoriuluĭ săŭ este formată din mlaștinĭ (5000 hect.), lacurĭ și bălțĭ (2000 hect.), Dunăre și gîrle (3000 hect.) și numaĭ 2000 hect. sunt pămînt ferm, și acesta format din așa numitele grinduri (locurĭ ridicate de-asupra stuhuluĭ) de pe malul drept al Dunăreĭ, din care principalele sunt: Grindul-Golășeilor (păduros), Grindul-Oalelor, Grindul-Vulcanuluĭ, Lățimea, Zătoaca, ostrovul Chiciul, Grindul-Gemeneĭ (acoperit în parte cu pădurea Gemenea), Grindul-Galaților, Grindul-Cluciuluĭ, Tinda, Grindul-Brăileĭ, Grindul Gogonceĭ și Pisica, cel maĭ mare și cultivabil. Înălțimea medie a acestor grinduri este de la 1—4 m. de-asupra nivelului Dunăreĭ și bălților de prin prejur.

Movile care depășesc acest nivel, sunt: movila Zătoaca, 9 m., pe grindul cu același nume, la N.-V.; Movila-Cardonuluĭ, 6 m., pe grindul Pisica, la N.; movila Popina-Mare, 26 m., un vîrf de deal pietros într'o insulă din lacul Popina; movila Popina-Mică, pe grindul Pisica, 10 m., la S. Grindul Pisica are la N. două păduriĭ, numite Pisica și Pădurea-de-la-Reni, (numită ast-fel pentru că se află în fața orașuluĭ rus Reni), apoĭ pădurea Popina-Mică, cam de 40 hect. Întinderea tuturor pădurilor este de aproape 700 hect. Insule sunt: ostrovul Chiciul de 80 hect. la apus, format de Dunăre și separat de uscat prin brațul Zătoaca, acoperit cu tufăriș de sălciĭ și situat în fața orașuluĭ Galați; insula Popina, la S., în lacul Popina, cu 12 hect. întindere înaltă de 26 m. formată din piatră, acoperită cu un strat subțire de pămînt pe care crește puțină iarbă și mușchiŭ.

Dunărea, o udă la V., N. și E., despărțind-o de Basarabia, pe o întindere de aproape 40 kil. și formează ostrovul Chiciul, ce aparține com. Pe lîngă Dunăre avem o mulțime de gîrle ce sunt formate de ea și se scurg tot în ea: Așa sunt Gîrla-Mocanuluĭ, ce formează Balta-Mocanuluĭ, la S.-V.; Gîrla-luĭ-Tănase, ce se unește cu Gîrla-luĭ-Hileru, spre a se vărsa în gîrla Zătoaca, udînd cîte-șĭ trele partea vestică a com.; Gîrla-Brăileĭ, ce se ramifică în maĭ multe brațe, comunicînd și cu lacul Popina, și udînd comuna la răsărit; cea maĭ însemnată, gîrlă Ciulinețul care udă com. prin mijloc, d'alungul grinduluĭ Pisica, trecînd și prin satul Pisica; Gîrla-Combreĭ, maĭ mult o baltă de cît o gîrlă, la S.

Bălțĭ sunt numeroase și de diferite mărimĭ. La E. sunt Crapina, de 420 hect., stă în legătură cu Dunărea și cu balta Popina, de 100 hect.; Glăvița-Mare, 24 hect.; Racul, 10 hect.; Balta-Brăileĭ, 10 hect.; Lungul, 15 hect.; Baroana, 10 hect.; Glavița-Mică, 20 hect.; Flotea, 5 hect.; Boul-Roșu, 6 hect. La S. sunt: Slavna, 5 hect.; Tinosul, 4 hect.; Balta-Ascunsă, 34 hect.; Tinda, 20 hect. Spre S. și V. de com. sunt: Cluciul, 60 hect.; Ciulinița, 50 hect.; Plosca, 200 hect., ce comunică cu balta Lățimea, de 20 hect. și Balta-Mocanuluĭ, de 110 hect.; Bălășești, 80 hect., și altele maĭ micĭ, a căror întindere totală este de 120 hect. Malurile acestor bălțĭ sunt joase; ele conțin peștĭ de diferite speciĭ: crap, somn, băbușcă, lin, știucă, etc. Venitul pescuituluĭ este al Statuluĭ.

Se compune din două cătune: Pisica, cătunul de reședință, așezat spre N., pe malul stîng al gîrleĭ Ciulinețul, la 1 kil. de Dunăre; Azacliul, la V., pe grindul Zătoaca, la 15 kil. spre V. de cătunul de reședință, Pisica.

Întinderea totală a com. e de 12000 hect., din care: 2000 hect. loc bun pentru cultură; din acesta 40 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ, 180 hect. sunt ale locuitorilor, 650 hect. ale particularilor și restul, împreună cu bălțile și stuhurile, sunt ale statuluĭ.

Are o populație de 155 familiĭ, saŭ 615 suflete, din care 166 contribuabilĭ; 2 școale, una în cât. Pisica, fundată în 1888 de locuitorĭ, condusă de un învățător, frecuentată de 43 copiĭ; alta, în cât. Azacliŭ, fundată în 1886 de locuitorĭ, condusă de o învățătoare; și frec. de 53 copiĭ; două biserice, una în cât. Pisica, cu hramul St. Nicolae, zidită în 1885 de către locuitorĭ, pe ruinele uneia maĭ vechĭ, deservită de un preot și un cîntăreț; a doua în cât. Azacliŭ, tot cu hramul St. Nicolae, zidită de către locuitorĭ în anul 1834, cu un preot și un cîntăreț.

Locuitorĭĭ posedă: 24 pluguri,

100 boĭ, 80 vacĭ, 800 oĭ, 50 capre și 250 rîmătorĭ.

Comerciul este activ și constă în import de instrumente agricole, lipscănic, etc. și în export de pește, lapte, păsărĭ și vite.

Budgetul com. e la venitur̆ de 6000 leĭ și la cheltuelĭ, de 5950 lei.

Căĭ de comunicație sunt drumurile naturale, ce duc la căt. Azacliŭ, la com. Văcăreni, Luncavița și unul pe malul Dunărei spre orașul Isaccea.

Pisica, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, căt. de reședință al com. Pisica, așezat în partea nordică a com. și a pl., pe grindul cu același nume, nu departe de Dunăre, pe malul stîng al gîrleĭ Ciulinețul.

Se mărginește la apus cu căt. Azacliŭ, la S. cu com. Văcăreni și Luncavița, la N. și E. cu Basarabia, de care se desparte prin Dunăre.

Are o întindere de 8000 hect., din care 740 hect. loc solid, restul bălțĭ și stufurĭ, și 22 hect. ocupate de vatra satuluĭ.

Are o populație de 80 familiĭ saŭ 400 suflete; o școală mixtă cu un învățător; o biserică.

Pisica, *vechĭ numire a satuluĭ* Eliza, ce formează acum satul Elisa-Stoenești.

Pisica, *insulă*, în Dunăre, în pl. Borcea, jud. Ialomița, în dreptul satuluĭ Tonea, avînd pășunĭ și pădure de salcie și plop.

Pisica, *pichet vechiŭ de frontieră*, pe Dunăre, în insula cu același nume, jud. Ialomița, pl. Borcea, în dreptul satuluĭ Tonea.

Pisica, *grind*, saŭ loc ridicat deasupra loculuĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rurale Pisica; are o formă lunguiață și serpuitoare începe de la Dunăre și este străbătut de-alungul săŭ de gîrla cea mare a Ciulnețuluĭ. Stă în legătură la V. cu grindurile Ciupitoaia, Grindul-Galaților, al-Cluciuluĭ și Tinda; la E., cu grindurile Gogoncea și Grindul-Brăileĭ. În interiorul săŭ se află două movile: Popina-Mică, de 10 m., și Movila-Cardonuluĭ, de 6 m., puncte trigonometrice. Pe el, aproape de Dunăre, se află așezat satul Pisica, iar în partea sa nordică se află o pădure. Prin centrul săŭ, de-alungul gîrleĭ Ciulnețul, merge drumul comunal Pisica-Luncavița. Are o întindere cam de 410 hect. și e cultivat în mică parte.

Pisica, *japse*, jud. Brăila, situată în ostrovul Popa la N. de Japșa-Mută și la S. de punctul Ibișĭ și începe din partea dreaptă a Cremeneĭ.

Pisica, *pădure*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul satuluĭ Pisica, situată în partea de N. a plășeĭ și a com., nu departe de Dunăre; se întinde pe grindurile Pisica și Gogoncea; e străbătută de 2 micĭ gîrlițe; prin marginea vestică merge un drum comunal pe marginea Dunăreĭ; are o întindere de aproape 100 hect.

Pisicarul, *pădure* a statuluĭ, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, în întindere de 150 hect. Face parte din proprietatea statuluĭ, numită Silištea-Glavaciocul.

Pistreni, *moșie*, a statuluĭ, pendinte de com. Scorțarul-Vechiŭ, pl. Vădeni, jud. Brăila, cu o suprafață de 1750 hect.

Pistritul, *cătun*, al com. Goideștĭ, jud. Buzăŭ, cu 60 loc. și 14 case.

Pistrița, *sat*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Comănești. Altă dată forma singur o com. deosebită.

Pistrița, *pîrîŭ*, izvorînd din satul Pistrița, jud. Mehedinți; curge spre E., trece la com. Comănești, unde se împreună cu Pîrîul-Comăneștilor, udă comuna Crainici, unde ia numele de apa Crainici, îndreptîndu-se spre Iupca, unde curge sub acest din urmă nume.

Pistrița, *drum*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Comănești, ce unește satul Pistrița cu satul Tarnița și com. rur. Comănești; cel mai scurt drum între com. rur. Comănești și Baia-de-Aramă.

Pișolea, *pîrîŭ*, jud. Vîlcea, com. Călimănești, plaiul Cozia; izvorește dintre dealurile Piua și Pleșul, și se varsă în rîul Olt, în dreptul Ostrovuluĭ.

Pișteanul, *lac*, jud. Tulcea, în partea de V. a pl. Sulina și cea sudică a com. urb. Chilia-Vechie, format de lacul Cimpoiul; are 70 hect. întindere; e înconjurat cu stuf și conține pește.

Pișteștĭ-din-Deal, *cătun*, al com. Budieni, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat pe dealul cu același nume, pe o întindere de 3000 hect., din care: 65 hect. arabile, 75 hect. fînețe, 6 hect. vie, 150 hect. izlaz, pădure și pomet, 4 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 95 familiĭ, saŭ 480 suflete, din care 90 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una de lemn și alta de zid, deservite de un preot și un cîntăreț.

Locuitorii posedă: 10 pluguri, 18 care cu boi; 206 vite mari cornute, 20 cai, 380 oi și 30 capre.

Piștești-din-Vale, *cătun* de reședință al comunei Bălănești, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat în valea pîrîului Amaradia, la S. com., pe o suprafață de 400 hect., din care: 50 hect. arabile, 55 hect. fînețe, 25 hect. vie, 60 hect. izlaz, 202 hect. pădure și pomet și 6 hect. vatra satului.

Are o populație de 118 familii sau 200 suflete, din care 123 contribuabili; o biserică de zid, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală.

In cât. se află: 4 puțuri și 3 fîntîni.

Locuitorii posedă: 22 pluguri, 40 care cu boi, 3 căruțe cu cai; 100 vite mari cornute, 3 cai, 400 oi, 129 rîmători; 20 stupi.

Comunicația în cătun se face prin șoseaua vecinală, care o pune în legătură la N. cu com. sa Bălănești, iar la S., cu cât. Drăgoeni.

Pităreanca, sau **Sericul**, *trup de moșie*, în jud. Vlașca, com. Bățcoveni.

Piteasca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Piteasca-Pasărea, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov, situat la N. de Pasărea. Aci este reședința primăriei.

Se întinde pe o suprafață de 1214 hect., cu o populație de 638 locuitori.

D-l Sp. Gazoti are 950 hect. și locuitorii 264 hect. Proprietarul cultivă 600 hect. (50 izlaz, 300 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Ilie, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, edificată de doamna Pulheria Blaremberg, fostă proprietară a acestei moșii.

Comerciul se face de 3 cîrciumari.

Numărul vitelor mari e de 312, și al celor mici, de 516.

Satul se află pe locul de azi numai de la a. 1843; mai înainte se afla pe dealul Piteasca ce vine în partea despre Vest a satului, unde încă mai există rămășițe din biserica ce a fost pe atunci.

Piteasca, *deal*, jud. Ilfov, în partea de Vest a satului Piteasca avînd o suprafață cam de vr'o 500 pogoane, pe care se cultivă grîu, porumb, pepeni și din care o parte este acoperită cu pădure.

Piteasca-Pasărea, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, situată la N.-E. de București, lîngă valea Pasărea, la 22 kil. de București.

Se compune din satele: Pasărea, Cozieni și Piteasca, în raionul căreia intră și mănăstirea Pasărea, cu o populație de 1003 suflete, care locuesc în 283 case.

Se întinde pe o suprafață de 2372 hect. Statul și d-l Sp. Gazoti au 1800 hect. și locuitorii, 572 hect. Proprietarii cultivă 850 hect. (50 izlaz, 900 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Budgetul com. e de 3568 lei la venit. și de 3428 lei la chelt.

Are patru biserici (la Cozieni, Piteasca și 2 la mănăstirea Pasărea); 1 școală mixtă; 3 heleșteie.

Vite: 232 cai și iepe, 108 boi, 198 vaci și viței, 14 tauri, 6 bivoli, 11 bivolițe, 59 capre, 24 porci, 964 oi.

Locuitorii posedă: 46 pluguri: 23 cu boi și 23 cu cai; 130 care și căruțe: 66 cu boi, 64 cu cai.

Locuitorii împroprietăriți sunt 104, neîmproprietăriții mai sunt 225.

Comerciul se face de 6 cîrciumari și 1 hangiu.

Piteșteanca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Călărești-Șeinoaia, pl. Negoești, jud. Ilfov. Se întinde pe o suprafață de 750 hect., cu o populație de 134 locuitori.

D-l G. Pitișteanu are 650 hect. și locuitorii 100 hect. Proprietarul cultivă 540 hect. (25 izlaz, 74 pădure). Locuitorii cultivă 95 hect. (5 izlaz).

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 244 și al celor mici, de 285.

Pitești, *plasă*, jud. Argeș. Se învecinește la N. cu pl. Argeșul, la E. cu jud. Muscel, de care este despărțit de Riul-Doamnei și Argeșul, la V. cu pl. Oltului și cu jud. Olt și la S. cu pl. Cotmeana și Gălășești. Este udată de rîurile Cotmeana, Vedea, Teleormanul, Riul-Doamnei și Argeșul. Este deluroasă și aci se termină ultimele forturi ale culmilor de munți ce se ramifică din Carpați.

Intinderea totală a pl. este de 122661 pog (61330 hect.), din care 45670 pog. cultivabile, 36030 pog. pădure și 40961 pog. necultivabile.

Plasa Pitești are o com. urb. și 31 de com. rur., formate din 149 sate și cât., cu o populație de 28000 suflete, 6673 case, 72 biserici. Reședința acestei pl este în Pitești, capitala județului. In pl. Pitești, sunt mai multe mănăstiri și schituri: Beștelei, Stanca, Trivalea. Prin pl. trece calea ferată Pitești-Slatina și șoselele naționale și județene: Pitești-Slatina, Pitești-C.-de-Argeș,

Pitești-Turnul-Măgurele, Pitești-Giurgiu, etc.

Statul posedă în pl. 4 proprietăți, aducînd un venit anual de 14935 lei, și 987 pogoane pădure.

Produce mai ales porumb bun, vin și rachiu de prune.

In timpul din urmă au început a se forma și micĭ industrĭi în orașul Pitești.

Pitești, *oraș*, pe malul drept al Argeșului, capitala jud. Argeș și a pl. Pitești. Se află la 288 m. d'asupra Mării-Negre și la 196,4 m. d'asupra Bucureștilor. Latitudine de N.: 44° 51' 30". Longitudine de E.: 22° 32' 40". Timpul: 1° 30' 11". Este la 108 kil. de București și la 81 kil. de Slatina cu calea ferată. Oraș comercial servind de întrepozit producțiunilor județelor Mușcel, parte din Vîlcea și Argeș. Are o populație de 15570 locuitorĭ (1899), 8903 bărbați, și 6667 femeĭ. Aci este reședința tutulor autorităților administrative precum: Prefectura, Comitetul permanent, Tribunalul de I-a instanță, Primăria, Creditul Agricol, poșta, telegraful (venit pe 1896—97: 68824 leĭ 64 b.). Este stație principală a căeĭ ferate București-Vîrciorova. Din Pitești pleacă o ramură de drum de fer la Curtea-de-Argeș. Aci este reședința diviziei a II-a a corpului I-iŭ de armată. Pitești posedă un liceŭ: Liceul «I. C. Brătianu», clasic, înființat ca gimnaziŭ la 1866, transformat, și apoĭ o școală de meseriĭ, 3 școlĭ primare de băeți și 3 de fete, mai multe institute, o școală izraelită, o școală la bis. catolică, una la bis. luterană și una de fete micĭ. Are 11 bisericĭ ortodoxe și anume: schitul Beștelei, cu hramul Sf. Treime; schitul Buliga, cu hramul Sf. Voevozĭ; schitul Trivalea, cu hramul Sf. Treime, aceste treĭ întreținute de stat; bisericile: Sf. Ilie; Adormirea; Cuv. Paraschiva; Nașterea Domnuluĭ; Buna-Vestire; Sf. Nicolae; Sf. Gheorghe, saŭ Biserica-Domnească, fondată de Constantin Șerban Basarab și de soția sa Doamna Bălașa, la anul 1656 și bis. Sf. Ioan. Aceste bisericĭ sunt deservite de un personal compus din 20 preoți, 11 cîntăreți și 11 paraclisierĭ. Mai are o biserică catolică, una luterană, una protestantă, una armenească și o sinagogă, 4 cimitire, o grădină publică, un bulevard frumos plantat care duce de la gară în centrul orașuluĭ, o fabrică de postav, una de producte chimice și un spital de 40 paturĭ.

Orașul Pitești are un budget de 475107 leĭ, 63 banĭ (1895—1896).

Averea mobiliară a orașuluĭ Pitești (1897): localul Primărieĭ cu terenul slobod, 130000 leĭ; localul Poliției și judecătorieĭ de ocol, 81000 leĭ; localul școaleĭ de pe Bulevard, unde e și gimnaziul, 151000 leĭ; localul școaleĭ de la Fotache, 44000 leĭ; localul școaleĭ No. 1 de băeți, 30000 leĭ; localul școaleĭ de pe Bulevard, 51000 leĭ; Cazarma Pompierilor, 92000 leĭ; Moșia orașuluĭ, 150000 leĭ; jumătatea din moșia Dobrogostea, 80000 leĭ; locurĭ virane în oraș și pe lîngă riŭ, 30000 leĭ; piața, calculat după venit 5%, 250000 leĭ; tîrgul din vale, idem, 540000 leĭ; grădina orașuluĭ, 80000 leĭ; Fîntînele, 16000 leĭ.

In acest oraș se țin anual mai multe bilciurĭ, din care cele mai principale sunt: la Sf. Gheorghe, la Înălțarea Domnuluĭ, la Dumineca tutulor Sfinților și la Drăgaica (24 Iulie).

Pitești este cap de linie a mai multor șosele naționale și județene, precum șoseaua Pitești-București, șoseaua Pitești-Cîmpulung, șoseaua Pitești-C.-de-Argeș-R.-Vîlcea, șoseaua Pitești-Slatina, șoseaua Pitești T.-Măgurele și șoseaua Pitești-Giurgiu.

Istoric. După cercetările până azĭ făcute, pe locul unde se află așezat orașul Pitești, se ridica, în timpul dominațiuneĭ romane, orașul *Pirum*. Legenda spune că un Negru-Vodă ar fi descălecat Pitești, ca și Curtea-de-Argeș, Tîrgoviștea, Buzăul și Cîmpulungul. Sigur este că multe din hrisoavele luĭ Mircea sunt datate din orașul Piteștilor, la sfîrșitul secoluluĭ XIV. De la 1388 încoace, Domniĭ Țăreĭ-Românești aŭ avut printre orașele lor de reședință și Pitești. De atunci, morile, viile și drumul cel mare care trecea de la București prin Pitești la Cîmpulung și, de aci, prin pasul Branuluĭ, la Brașov, aŭ dat o viață, o însemnătate politică și o bogăție comercială și industrială, carĭ s'aŭ continuat, crescînd de la 1437 și pînă în secolul trecut.

Radu-Vodă, Vlad-Vodă, fiul luĭ Vlad-Vodă, Mihnea-Vodă fiul luĭ Vlad-Vodă, Neagoe-Basarab (Basarab-Vodă, fiul luĭ Basarab-Vodă), alțĭ domnĭ din secolul XVI, precum și din secolul XVII, Mateĭ Basarab și Brîncoveanu locuesc adesea în Pitești.

Orașul își are încă din secolul XVI *județul* și *pîrgariĭ* săĭ certificați de hrisoave domnești și de zapise particulare. Comerciul săŭ cu Brașovul este de la 1503 mult mai activ de cît al altor orașe din Țara-Românească. Pitești aveaŭ *pîrcălabĭ*, pe carĭ hrisoavele secoluluĭ XVII ni-i arată stînd de pază orașuluĭ și judecînd pricinele locuitorilor.

Multe familiĭ boerești, aĭ căror membri aŭ jucat rolurĭ însemnate în istoria Țăreĭ, și-aŭ avut originea din Pitești. Negustorĭ cu averĭ însemnate aŭ locuit aci, maĭ cu seamă în secolul XVII. Viile din dealurile piteștene eraŭ vestite în toată Țara. De la 1507, din timpul luĭ Mihnea-Vodă, fiul luĭ Vlad-Vodă, se pomenește în hrisoave de viile domnești din podgoriile Piteștilor (Ștefănești, Izvoreni, Vălenĭ, Huma, Coasta-Cîmpuluĭ, Tîrg-în-Deal). Mateĭ Basarab și Constantin Brîncoveanu aŭ viile lor în podgoriile piteștene.

Călătorĭĭ secoluluĭ XVIII vorbesc de calitatea bună, de gustul ușor și plăcut al vinuluĭ din viile Piteștilor. In poeziile populare se cîntă încă următoarele versurĭ: «Cu ce-ĭ bun să mĭ-o hrănești, — Cu vin vechĭ de la Pitești, — Cu pîine de la Ploiești, — Cu haine din București». — La culesul viilor, în timpul domnieĭ luĭ Constantin-Vodă Brîncoveanu se deșertă capitala de boerĭ carĭ, ca și Domnul cu Curtea luĭ, veneaŭ să-și culeagă viile din podgoriile piteștene. Goleștiĭ, Leurdeniĭ, Grădișteniĭ, Floreștiĭ, Bălăceniĭ, Crețuleștiĭ, Izvoraniĭ și alțĭ boerĭ eraŭ toțĭ proprietarĭ de viĭ în dealurile Piteștilor. Tot ast-fel, de danie saŭ prin cumpărătoare, aveaŭ viĭ marĭ saŭ numaĭ răzoare în podgoriile piteștene, mănăstirile Vieroșuluĭ, Trivalea, Cîmpulungul, Radu-Vodă din București și cîte alte mănăstirĭ. La poalele viilor, hrisoavele și zapisele ne certifică încă de la 1600 întinse ogrăzĭ de prunĭ, de unde comerciul cu țuică la cîrciumele din oraș și de pe drumul mare dintre București și Pitești.

«Cupețiĭ», adică negustoriĭ piteștenĭ, eraŭ și industrialĭ. Boiangeria era una din industriile cele maĭ reputate ale Piteștilor. Se cunoștea în toată țara multele felurĭ de *roșu* care se făceaŭ la Pitești de boiangiĭ, mulțumită unor anumite ape și materiĭ colorante ce aveaŭ acești himiștĭ primitivĭ. Tot ast-fel se vorbea cu laudă de cojocăria și tăbăcăria piteșteană.

Pitiții cum eraŭ prin poziținea lor, Pitești totuși nu aŭ scăpat de incursiunile dușmanilor Țăreĭ. Nu știm dacă Turciĭ i-aŭ lovit în secolul XVI, dar, la sfîrșitul secoluluĭ XVII, principele de Baden cu Nemțiĭ, cînd intră în țară (1689), cuprinse și Pitești, carĭ n'avură să se laude cu șederea Nemților într'însiĭ.

Carol XII, regele Suedieĭ, în trecerea luĭ de la Demolica la Stockholm, unde n'a ajuns, s'a oprit cît-va la Pitești. Acesta e vizitatorul cel maĭ de seamă al orașuluĭ în secolul XVIII. De altminteri, între 1750 și 1800, pînă să se deschidă și trecătoarea pe la Predeal, drumul București - Pitești - Cîmpulung-Bran, era cel maĭ frecuentat. Tot prin Pitești treceaŭ și ceĭ carĭ mergeaŭ prin Rîmnicul-Vilceĭ și Ciineni la Sibiŭ în Transilvania. Mulțĭ călătorĭ din secolul XVIII laudă mulțimea bisericilor, curățenia caselor, spiritul de voioasă ospitalite al Piteștenilor, precum și comerciul și industria acestuĭ vechiŭ oraș al Țăreĭ-Romînești. Pe atuncĭ și pînă maĭ acum 50 de anĭ, Rîmnicul-Vilceĭ, Curtea-de-Argeș, Cîmpulungul și toate satele marĭ ale Argeșuluĭ, Oltuluĭ, Muscheluĭ și Vilceĭ eraŭ tributare, cu comerciul și industriile lor, orașuluĭ Pitești. De cînd cu drumurile de fer, aceste legăturĭ aŭ dispărut.

La anul 1848, August 18, mercurĭ seara, la 3 ore noaptea, a luat foc orașul Pitești și a ars tot tîrgul, treĭ mahalale și treĭ bisericĭ, Sf. Nicolae, Sf. Dumitru și Maica Precista (Mavrodolul). Focul a durat patru ore și a mistuit tot, case, prăvălĭĭ, mărfurĭ și bisericĭ.

Pitești, *stație de-dr.-d.-f.*, în jud. Argeș, pl. Pitești, com. Pitești, pe linia București-Pitești-Craiova-Vîrciorova și stație terminală a linieĭ Pitești-Curtea-de-Argeș. Linia București-Pitești s'a pus în circulație la 13 Septembrie 1872, linia Pitești-Vîrciorova la 5 Ianuarie 1875, iar linia Pitești-Curtea-de-Argeș în 1899. Se află pe linia București-Vîrciorova între stațiile Golești (7.7 kil.) și Pîrvul (9.6 kil.). Venitul stațieĭ Pitești pe anul 1884 a fost de 419780 leĭ și 75 banĭ și în 1896 de 412387 leĭ și 58 banĭ.

Înălțimea d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ, de 288 m.

Pitica, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, avînd 1045 metrĭ înălțime. Legenda spune că în timpul invasiuneĭ Tătarilor, Romînii s'aŭ ascuns în jurul acestuĭ munte, stînd aci pînă la retragerea lor.

Pitica, *moșie* moșnenească, în jurul munteluĭ Pitica, jud. Buzăŭ; are 54 hect., din care 26 fîneață, restul izlaz și pădure.

Pitoloșani, *deal*, spre V. com. Sutești, pl. Olteț-ul-d.-j., județul Vîlcea.

Pitulași, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., la 17 kil. de orașul Turnul-Severin. Satul formează com. cu satul Bîrda, avînd 1201 locuitorĭ, din carĭ 123 contribuabilĭ, locuind în 216 case.

Locuitorĭĭ posedă: 40 plugurĭ,

57 care cu boĭ, 4 căruțe cu caĭ; 96 stupĭ.

Prin com. trece șoseaua Malovățul-Pitulași-Bobaița.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Budgetul com. e la venițurĭ de 1679 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 882 leĭ.

Vite: 600 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 679 oĭ și 600 rîmătorĭ.

Pitulatului (Plaiul-), *colină*, în jud. Buzău, com. Gura-Teghiĭ, ce se ramifică spre N., din muntele Podul-Caluluĭ; are izlaz și pădure.

Pitulați, *sat*, în jud. Brăila, pe țărmul stîng al rîuluĭ Buzăul, în dreptul satuluĭ Scorțarul Nou, din com. cu același nume. Este înființat la 1821, însă maĭ sus, pe țărmul Buzăuluĭ, de unde s'a așezat unde este astăzĭ, din cauza surpăreĭ țărmuluĭ rîuluĭ.

Vatra satuluĭ este de 35 hect., cu 81 case și o circiumă.

Are o populație de 74 familiĭ, saŭ 326 suflete; o școală mixtă, înființată la 1890, și frecuentată de 31 elevĭ și 16 eleve.

Vite sunt: 112 caĭ, 3 asinĭ, 262 vite cornute, 1516 oĭ și 66 rîmătorĭ.

Pituluța, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, căt. com. Broșteni, situat pe rîul Milcovul și la gura pîrîuluĭ Pituluța, la 394 m. spre V. de căt. de reședință. Are o suprafață de 800 hect., cu o populație de 111 familiĭ, saŭ 513 suflete, din care 120 contribuabilĭ; o biserică.

Pituluța, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul; izvorește din Dealul-Capreĭ; udă com. Broșteni și căt. Pituluța și se varsă pe dreapta rîuluĭ Milcovul.

Pituluța - Broșteni, *pădure*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Broșteni, dependințe de circumscripția VII silvică, ocolul Vărzărești; are o întindere de 15800 hect., din care 800 ale statuluĭ; populată cu: gîrniță, brad, fag, ulm, frasin.

Pitulușca, *iezer*, la N. ostrovuluĭ Vărsătura, jud. Brăila, com. Bertești-d.-s., unit cu iezerul Arghișocul-Mic, comunicînd la N. cu canalul Munușoaia prin privalul Bucățica.

Pițcani, *deal*, în jud. Iași, la hotarul de S. al satuluĭ Moimești, com. Rădiul-Mitropolieĭ; este prelungirea dealuluĭ Moimești, de pe teritoriul com. Tăușești, din pl. Copoul.

Pițicul, *cătun*, al com. Bumbești-Pițicul, plaiul Novaci, jud. Gorj, la V. com. Poenari, dealungul șoseleĭ județene T.-Jiŭ-Vîlcea și pe țărmul stîng al rîuluĭ Galbenul (Baia-de-Fier).

Are o populație de 23 familiĭ, saŭ 76 suflete, din care 16 contribuabilĭ; o biserică de zid, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Locuitorĭĭ posedă: 5 plugurĭ, 15 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ; 158 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 100 oĭ și 24 rîmătorĭ.

Este udat de apa rîuluĭ Galbenul.

Comunicația se face prin șoseaua județeană, care îl leagă la E. cu Poenari și prin șoseaua comunală, care îl leagă la N.-V. cu Pociovalișteа.

In cătun se face tîrg săptămînal Dumineca, și o dată pe an, la 24 Februarie, se face bîlciŭ mare de vite.

Pițigaia, (Pițigaia-Moara, Pițigaia-Sf. Spiridon), *sat*, făcînd parte din com. rur. Ștubeiul-Orăști, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov, situat la N. de Orăști.

Se întinde pe o suprafață de 444 hect., cu o populație de 79 locuitorĭ.

Epitropia Sf. Spiridon din București are 425 hect., din care cultivă 275 hect. (40 sterpe, 110 pădure). Locuitorĭĭ aŭ numaĭ 19 hect.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 moară cu apă; 1 pod stătător.

Numărul vitelor marĭ e de 33 și al celor micĭ, de 80.

Pițigaia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Frunzinești, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov, situat între rîul Dîmbovița și Valea-Pasărea. Pămîntul săŭ la S. e cu desăvîrșire smîrcos. Vezĭ Orasca.

Pițigaia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Rădești, pl. Rîurile, jud. Mușcel. Are o populație de 147 locuitorĭ, din carĭ 27 contribuabilĭ, locuind în 43 case.

Vite sunt: 28 boĭ, 23 vacĭ, 19 porcĭ, 30 oĭ și 8 capre.

Pițigaia, *pîrîaș*, izvorește după teritoriul com. Valea-Popiĭ, pl. Rîurile, jud. Mușcel, străbate căt. Pițigaia, com. Rădești, în tot lungul săŭ, și se varsă în Riul-Tîrguluĭ.

Pițigăleni, *sat*, în jud. Neamțu, com. Pipirigul, pl. de Sus-Mijlocul, situat pe valea pîrîuluĭ Ozana, la 20 kil. de Tîrgul-Neamțu, și spre E. de satul Pipirigul.

Are o populațiune de 524 suflete, din care 125 contrib.; 3 pive; 1 moară; 21 linguraraĭ.

Vite 1503, din care: 40 caĭ, 80 boĭ, 130 vacĭ, 70 rîmătorĭ, 136 juncĭ și 1037 oĭ.

Pițigoaica, *pădure*, în jud. Buzău, com. Grăjdana; are cam 75 hect., alipite pădurei Nisipoasa, făcînd parte din păd. Obrăjeasca.

Pițigoiasca, *moșie*, în com. Breaza, a moșnenilor Pițigoești, jud. Buzău. Are 260 hect., din care 170 pădurea Pițigoești. Face parte din corpul Breaza.

Pițigoești, *sat*, pendinte de com. Ursoaia, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe dealul Golașul, pe malul drept al rîului Plapcea, la S. de comună.

Are o populațiune de 160 locuitori, mai toți moșneni. Ei posedă: 18 cai, 50 boi, 25 vaci, 45 porci, 250 oi.

Pițigoiul, *cătun*, al com. Nehoiașul, jud. Buzău, cu 50 locuitori și 12 case.

Pițigoiul, *munte*, în jud. Buzău, com. Trestioara, cătt. Crivelești, continuație a munteluĭ Cerchezul, care, de la cătt. Săreni, spre N.-V., ia numele de Pițigoiul.

Pițigoiul, *zăvoiu*, pe proprietatea statuluĭ Segarcea, jud. Teleorman, situat în valea Oltuluĭ; are o întindere de 15 hect., populate cu salcie și plopĭ.

Pițigoiului (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Nehoiașul, situat între pîrîiașele Boanțele; vîrful său e stîncos, iar poalele sale sunt acoperite de izlaz și fîneață.

Piua, *sat*, în jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Golești.

Piua-Petreĭ, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pe țărmul sting al Dunăreĭ și al rîuluĭ Ialomița, între comunele Giurgeni și Chioara.

Teritoriul comuneĭ e de 5500 hect., din care 3400 hect. bălțiș, 50 hect. pădure, 500 hect. izlaz și 1050 hect. loc de cultură. Se întinde din Dunăre spre V., mărginindu-se spre S. cu rîul Ialomița, spre N., cu teritoriul com. Gura-Ialomițeĭ și spre V., cu al com. Țîndăreĭ. Moșia poartă numele de Piua-Petreĭ și Brăilița, saŭ Orașul-de-Flocĭ. Este proprietate a statuluĭ și a fost pendinte de mănăstirea Mărcuța.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriți pe moșie 137 locuitori și după legea rurală din 1878 s'aŭ mai împroprietărit 20; fără proprietăți se mai găsesc 52.

Teritoriul com. este udat de Dunăre și de rîul Ialomița.

Se compune din satele: Piua-Petreĭ și Brăilița, avînd reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în satul Piua-Petreĭ.

Are o populație de 328 familiĭ, saŭ 1578 suflete, din care 192 contribuabilĭ; o școală mixtă; două biserici, deservite de doĭ preoți și patru cîntăreți.

Vite sunt: 532 caĭ, 1153 boĭ, 196 porcĭ și 1940 oĭ.

Budgetul com. e la venitură de 5040 leĭ și la cheltuelĭ, de 5369 leĭ.

Pe teritoriul com. trece șoseaua împetrită, care, din portul Gura-Ialomițeĭ, duce spre satul Țîndăreĭ.

Pe moșia comuneĭ se mai văd încă urme din Orașul-de-Flocĭ (v. a. n.).

Piua-Petreĭ, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. cu același nume, situat pe malul sting al rîuluĭ Ialomița.

La capul de N. al satuluĭ, se află portul Gura-Ialomițeĭ.

In sat se află: reședința primărieĭ, a judecătorieĭ comunale, vama, un biroŭ telegrafo-poștal, și reședința companieĭ a patra din regimentul 5 Ialomița, No. 23. Aicĭ a fost pănă la 1883 reședința subprefecturei plășiĭ Balta, care s'a unit cu plasa Ialomița.

Populațiunea satuluĭ se compune din 170 familiĭ.

Are o școală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 124 copiĭ; o biserică, deservită de 2 preoți și 2 dascălĭ.

Vite sunt: 287 caĭ, 513 boĭ, 644 oĭ, 38 porcĭ și 2 capre.

Spre V. de sat se văd urme din Orașul-de-Flocĭ.

Piva, *munte*, în jud. Gorj, pl. Vulcanul, situat spre N. de com. Frănceștĭ și de muntele Căciulata și cam la 4 kil. de acest din urmă. Are o suprafață cam de 220 hect. și se prelungește spre V., pănă în rîul Bistrița. Aparține locuitorilor comuneĭ Frănceștĭ și parte statuluĭ. Este acoperit cu pășunĭ și păduri de fag și gorun.

Piva, *gîrlă*, ce se formează pe teritoriul com. Beciul, pl. Siul-d.-j., jud. Olt. Ese din malul Oltuluĭ; la S.-E. de cătunul Smîrganul, apucă către S., formează balta Braca și apoĭ se varsă în Siul, în dreptul cătunuluĭ Bălteni.

Pivnița, *loc*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Măgirești, situat la S. com., unde se mai văd ruinele uneĭ bisericĭ foarte vechĭ.

Pivnița-Înaltă, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, în partea despre V. a com. Stolojani; se întinde de la N., din spre com. Calapărul-d.-j., spre S., spre com. Turceni-d.-s., unîndu-se cu dealul

Teiul al acesteĭ comune; e acoperit cu pădure și e proprietatea moștenitorilor dec. At. Stolojan.

Pivnița-Uriașilor, *groapă*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bîrsănești, ce se află la picioarele Dealuluĭ-Pivnițeĭ. Probabil că această groapă să fi fost un loc de apărare; are 2 eșirĭ, o adîncime de 3 stînjenĭ și o lărgime de 10 stînjenĭ.

Picla, *pîriă*, izvorește de la N. com. Petroșani, pl. Crivina, jud. Prahova, străbate pădurile din com. și se varsă în rîul Leaotul. Albia sa e foarte mocirloasă.

Piclele, *com. rur.*, în jud. Buzău, pl. Pîrscovul, situată între munțiĭ: Moara-de-Vînt, Balaurul și pîrîul Sărățelul-Bercilĭ, la 22 kil. de orașul Buzău.

Limita sa, la N., începe din muntele Moara-de-Vînt, urmează slemnea muchiĭ pînă în muntele Balaurul, trece pe d'asupra Piclelor, la Pietroiul, o ia pe hotarul de N. al moșieĭ Sforile-Banuluĭ, pe care merge pînă la hotarul moșieĭ Floricica, care o desparte de com. Policiori; la V., continuă pe hotarul Floricichiĭ, apucă pe slemnea muchiĭ Răteștilor, începe a se cobori pe muchea plaiuluĭ, se lasă la Sărături, în luncă și dă în rîul Buzăul în fața cătunului (com. Cîndești); la S., urmează albia rîuluĭ Buzăul pînă la gura izvoruluĭ Murătoarea (com. Pleșcoiul); la E., o ia pe Murătoarea în sus, apoĭ peste plaiurĭ se dirige în muntele Moara-de-Vînt.

Suprafața sa e de 3665 hect., din care: 1663 hect. arabile, 936 hect. pădure, 154 hect. fineață, 492 hect. izlaz, 112 hect. livezĭ, 118 hect. vie, 290 hect. sterp.

Proprietățile maĭ însemnate sunt: Piclele-Murătorĭ (ale statuluĭ), Piclele-cu-Sforile, Joseni, Belețeasca saŭ Berca (ale particularilor) și Joseni-Berca, ale cetelor de moșneni: Joseni, Marchitan și Aurel.

Terenul accidentat prin multe coline și văĭ, prezintă un deosebit interes geologic prin salzele sale noroioase, numite Piclele-Marĭ și Piclele-Micĭ.

Din minerale are sare și păcură, care se exploatează pe moșiile Mierlari și Beleteasca. De mare însemnătate este vița sălbatică, Laurusca (Peranospora-viticula), care crește cu abundență pe malurile Sărățeluluĭ și care s'ar putea întrebuința cu succes la altoirea viței și introduce în viile distruse de filoxeră.

Aci se face un tîrg la 8 Noembre.

Căĭ de comunicație are albia Sărățeluluĭ și albia văeĭ Piclele.

Vite sunt: 336 boĭ, 262 vacĭ, 106 viței, 13 caĭ, 14 epe, 6 mînjĭ, 2300 oĭ, 67 capre și 475 porcĭ. Stupĭ cu albine sunt 167.

E formată din cât.: Berca, Joseni și Piclele, cu o populație de 1480 suflete, din care 297 contribuabilĭ, locuind în 344 case.

Meseriașĭ sunt: 2 lemnarĭ, 2 tîmplarĭ, 1 rotar, 5 butnarĭ, 1 croitor, 2 cizmarĭ, 3 fierarĭ și 9 vărarĭ.

Budgetul com. e de 2536,48 l.

Are o școală primară urbană în mănăstirea Berca, frecuentată de 76 elevĭ; 3 biserică, Berca, Joseni și Piclele, cu 3 preoțĭ, 4 cîntărețĭ și 2 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul la 8 Noembrie (Mănăstirea Berca). Circiumĭ sunt 8.

Comuna e vechie. Cătunul Berca exista la 1680.

Piclele, *cătun*, al com. Piclele, jud. Buzău, cu 250 locuitorĭ și 52 case.

Piclele, *sorginte de ape minerale*, în jud. Buzău, com. Robești, cât. Stănilești, pe poalele colineĭ Catîra.

Piclele (La-Tănăsoiŭ), *sorginte de apă minerală*, în jud. Buzău, com. Bălănești, cât. Turburea. Conține multă pucioasă.

Piclele și Urlătorĭ, *moșie*, în jud. Buzău, com. Piclele, proprietate a statuluĭ, foastă pendinte de Episcopie; are 340 hect. arătură și izlaz, 7 hect. pădurea Berca, puține livezĭ și vie.

Piclele-Marĭ, *vulcanĭ de noroiŭ* (salze), în jud. Buzău, com. și cât. Piclele, unde pe o suprafață de 6 hect. se află nenumărate cratere conifere, avînd înălțimĭ diferite, dar care nu trec de 1.60 metrĭ; la gura lor se ridică gaze amestecate cu pămînt și păcură, producînd o continuă fierbere cu colcote.

Piclele-Micĭ, *vulcanĭ de noroiŭ*, în jud. Buzău, com. Piclele, cât. Berca, în apropiere de mănăstirea Berca. Aŭ luat ființă în 1880. Pînă acum sunt numaĭ 5 cratere. Fenomenul este acelașĭ ca la Piclele-Marĭ, dar maĭ puțin pronunțat.

Piclele-Mierlari, *moșie* moșnenească, în jud. Buzău, com. Piclele, cât. Berca, proprietate moșnenească.

Picleni, *sub-divizie a cătunuluĭ* Scheiul, jud. Buzău, com. Vintilă-Vodă.

Pîhna, saŭ **Pîhna-Vechie**, *sat*, în partea de S.-E. a com. Tirziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, la

63617. Marele Dicționar Geografic. Vol. IV.

2 kil. de Tîrzii, satul de reședință, situat pe valea cu același nume, înconjurat de dealuri, deschis în partea de V., unde se întinde șesul Lohanul și pe care trece calea ferată și șoseaua județeană.

Are o populație de 200 suflete; o biserică, construită în anul 1816.

Locuitorii, în mare parte, sunt vechi răzeși, împroprietăriți, se zice, de pe timpul lui Ștefan-cel-Mare.

Pîhna, *deal*, în partea de S. a satului Pîhna, com. Tîrzii, pl. Crasna, jud. Fălciu, cu o suprafață de 143 hect.

Se prelungește de la E. la V. și se termină în șesul Lohanul.

Pîhna, *pîriă*, izvorește din dealul Podișul-de-la-Pădure, curge prin satul Pîhna, com. Tîrzii, plasa Crasna, jud. Fălciu, pe valea cu același nume și se varsă în pîrîul Lohanul, trecînd sub calea ferată.

Pîhneĭ (Valea-), *vale*, jud. Fălciu, pl. Crasna, com. Tîrzii, în suprafață de 45 hect., prin care trece pîrîul cu același nume și pe care e situat satul Pîhna.

Pîlcul, *munte*, în jud. Suceava, com. Neagra-Șaruluĭ, făcînd parte din munții Șărbeĭ.

Pîlșești, *deal*, la V. com. Turcești, pl. Oltețul-de-sus, jud. Vîlcea.

Pîlșești, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Oltețul-d.-s., com. Turcești. Cade spre V. com. și este udată de rîul Tîrîia și de Valea-Seacă. Spre N.-V. are locuri arabile. Are o biserică.

Pîncești, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., spre E. de orașul Roman, la 21 kil. de el și la 14 kil. de reședința plășeĭ. E așezată pe un teren accidentat și e formată din satele: Bunghĭ, Pîncești, Patricheni, Poenari, Săcăleni, Tălpălăi și Zimbrul, cu reședința com. în satul Pîncești.

Are o populație de 440 familiĭ, saŭ 1963 suflete, din care 501 contribuabilĭ, locuind în 500 case; 4 bisericĭ, 2 de zid și 2 de lemn și 2 școlĭ primare mixte.

Sunt 4461 vite marĭ cornute.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5037,34 leĭ și la cheltuelĭ, de 4941 leĭ.

Pe teritoriul comuneĭ sunt multe pădurĭ.

Pîncești, *sat*, și reședința com. cu același nume, jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Pîncești, spre E. de orașul Roman, la 21 kil. de el și la 14 de reședința plășeĭ, pe pîrîul Zimbrul.

Are o populație de 81 familiĭ, 383 locuitorĭ, din care 87 contribuabilĭ, locuind în 101 case; 2 bisericĭ una de zid și una de lemn; o școală primară mixtă, frecuentată de 20 elevĭ, din 43 înscrișĭ.

Este compus din patru părțĭ: Pîncești-Deleni, Pîncești-luĭ-Borș, Pîncești-luĭ-Onuță și Pîncești-Răzăși (Pîncești-luĭ-Stroiŭ).

Pîncești-Deleni, *parte din satul* Pîncești, pl. Siretul-de-sus, jud. Roman.

Pîncești-Dragomirești, *moșie* a statuluĭ, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Cotul-Vameșuluĭ. Pe moșie este o școală de agricultură (fermă-model) întreținută de stat, la 5 kil. spre S. de orașul Roman. Pe teritoriul acesteĭ moșiĭ, era așezat în vechime satul Dragomirești. (Vedĭ Dragomirești, sat).

Pîncești-luĭ-Borș, *parte din satul* Pîncești, pl. Siretul-d.-sus, jud. Roman.

Pîncești-luĭ-Onuță, *parte din satul* Pîncești, pl. Siretul-d.-s., jud. Roman.

Pîncești-luĭ-Stroiŭ. Vezĭ Pîncești-Răzășĭ.

Pîncești - Mănăstireĭ - Ocneĭ, *sat*, care ține de jud. Tecuciŭ, ocolul Polocinuluĭ, și ține astăzĭ de jud. Bacăŭ. Este udat de pîr. Dienețul saŭ Pîncești, care se varsă în Siretul. Pe dealul Dienețul, se află urmele unor întăriturĭ vechĭ, numite Apărătoarea și 2 movile.

Pîncești-Răzăși, *parte din satul* Pîncești, pl. Siretul-d.-s., jud. Roman. Această parte se mai numește și Pîncești-luĭ-Stroiŭ.

Pîndaruluĭ (Movila-), *movilă* înaltă, jud. Buzăŭ, com. și căt. Albești.

Pîndăria, *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Cizlăul, căt. Scărișoara, în vîrful munteluĭ Seciul.

Din vîrful munteluĭ se vede în depărtare în toate direcțiunile.

Pîngălești, *com. rur.*, împreună cu căt. Ciolanul, situată pe apa Cîlnișteа, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca, proprietatea moștenitorilor Em. Pangal. E la 30 kil. spre N., de Giurgiŭ, la 7 kil. de Ghimpați, reședința pl. și la 47 kil. de București spre S.-V., trecînd prin Singureni.

Are o suprafață de 1408 hect., cu o populație de 656 suflete.

S'a dat în 1864 la 89 locuitorĭ o suprafață de 180 hect.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2132 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1552 leĭ.

Are o biserică de zid, cu hramul Sf. Treime, cu 1 preot și 2 dascălĭ, constituind parohia Pînglești; o școală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 48 băieți și 6 fete.

Pe această proprietate se află Lacul-Porculuĭ. Prin pădure se vede un drum vechiŭ, pe care locuitorii îl numesc Brazda-luĭ-Traian.

Locuitoriĭ posedă un număr destul de însemnat de vite, maĭ cu seamă oĭ și rîmătorĭ.

Pîngărați, *com. rur.*, în județul Neamțu, pl. Piatra-Muntele, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bistrița și pe pîrîul Tarcăul, între com. Bicazul, Doamna, Vadurile, Mastacănul și hotarul Transilvanieĭ.

Terenurile com. sunt accidentate și acoperite cu imense păduri.

E formată din cătunele: Pîngărați, Stejarul, Tarcăul, Brătești, Gheuca, Pîngărăciorul, Petrica, Straja, Lunca-Strîmtura, Vădurele și Mănăstirea-Bisericani, cu o populație de 2191 suflete, locuind în 621 case.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și plutăria.

Din toată întinderea com., numaĭ 594 hect. 37 arii se cultivă.

Imașul (suhatul) are o întindere de 366 hect., 34 arii, și nutrește un număr de 4691 capete de vite.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriți în 1864 sunt astă-zĭ: 289 carĭ încă trăesc și-și stăpînesc singurĭ locurile lor; 44 stăpînesc locurile ca urmași; 2 locurĭ aŭ fost părăsite și se stăpînesc de către comună. Dintre locuitoriĭ împroprietăriți în 1878 sunt: 39 carĭ stăpînesc singurĭ locurile lor; 12 ca urmași, și 96 inși, carĭ, de și însurați și cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ nicĭ o proprietate.

Are: 4 bisericĭ, cu 12 deserventĭ; o școală mixtă, condusă de un învățător; 3 herăstrae; 4 morĭ de apă cu cîte o piatră; 3 morĭ cu cîte 2 pietre; 1 piuă pentru făcutul sucmanilor, cu 2 găvane; 2 fierării; 4 băcănii; 12 crîșme; 2 rotării; 1 stolărie; 1 cojocărie; cariere de piatră.

Budgetul com. e la venitурĭ de 6010 leĭ și la cheltuelĭ, de 5766 leĭ și 58 banĭ.

Pîngărați, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați, situat pe valea pîrîuluĭ cu același nume, spre S. de Mănăstirea-Pîngărați, la 13 kil. 800 m. de orașul Piatra.

Are o populație de 668 suflete, locuind în 169 case; 4 morĭ, 1 stolerie, 1 piuă pentru făcutul sucmanelor.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și plutăria.

Numirea vechie: Pîngărăciorul-Bistrițeĭ.

Pîngărați, *mănăstire*, în județul Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați, așezată în mijloc de codriĭ pustiĭ, pe coasta munteluĭ Părul, megieșită spre S. cu satul Pîngărați, la V. cu muntele Botșani, și cursul pîrîuluĭ Pîngărați. Are o vechime de 458 de anĭ.

Către anul 6940 (1432), în timpul luĭ Iliaș Voevod, fiul luĭ Alexandru-cel-Bun, s'a retras de la Mănăstirea-Bistrițeĭ un monah anume Simion, în codriĭ de pe coastele munteluĭ Părul, fondînd o sihăstrie care purta numele săŭ.

La 6969 (1461), acest călugăr, cu banĭ de la Ștefan-cel-Mare, clădi o bisericuță de lemn, căreia îĭ dete hramul Sf. Dumitru.

La 6992 (1484), în vremea războiuluĭ de la Valea-Albă, a ars biserica cea de lemn, iar Simion cu toțĭ călugăriĭ aŭ trecut în țara Ungurească la cetatea Gurgia și s'aŭ stabilit în mănăstirea Cașiva, până după potolirea războiuluĭ.

La 7068 (1560), Alexandru Lăpușneanu Voevod a zidit pe locul unde a fost acea bisericuță, mănăstirea care se vede și astăzĭ.

La 1806, Egumenul Macarie săpînd basca de sub biserică, ce era făcută de Alexandru Lăpușneanu pentru siguranța odoarelor bisericești, a făcut un paraclis.

Cam pe la 1857, s'a început cu cheltuiala Arh. Varnava a se clădi o altă biserică toată de piatră.

Alexandru Lăpușneanu a dăruit moșia dimprejurul mănăstireĭ; Alexandru Iliaș a mărit moșia cu partea Tarcăuluĭ până în Tărcuța; Petru-Vodă-Cercel a dat 2 moșiĭ: Sărata și Ivănești; Vasile-Voevod Albanitul întărește cu hrisoave moșiile mănăstireĭ făcînd adăugire pe la unele locurĭ, iar la Tarcăul a dat o parte de loc din Tărcuța și pănă la hotarul Comăneștilor; Mihail Sturdza Voevod a dat venitul moșiilor și Tarcăul cu hrisov pe 10 anĭ, pentru facerea zidirilor.

Afară de aceștia, din pomelnicul mănăstireĭ, se văd încă o sumă de alțĭ Domnĭ și ctitorĭ, carĭ aŭ dăruit: pămînturĭ, banĭ, odoare, stupĭ, etc.

De la începutul existenței sale până astăzĭ, mănăstirea a purtat 4 numirĭ: 29 de anĭ s'a numit Sihăstria-luĭ-Simion; 99 de anĭ, după ce s'a făcut biserica de

lemn, s'a numit Schitul-luĭ-Simion; 27 de anĭ, după ce s'a făcut biserica de piatră, s'a numit Mănăstirea-luĭ-Amfilohie și de 303 anĭ încoace se numește Pîngărați, după pîrîul ce curge pe sub poalele munteluĭ unde este clădită biserica.

In mănăstire se află un penitenciar în care sunt închișĭ maĭ mulțĭ îndivizĭ pentru recluziune și pentru corecțiune.

Pîngărați, *ramură de munți*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați, situată în prelungirea munților ce formează grupa: Bistriței-Moldoveĭ, între pîrîul Pîngărați, la V. și pîrîul Pîngărăciorul, la E., întinzîndu-se în direcțiunea N.-S.-E.

Pîngărați, *pădure*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați; are o întindere de 1528 pogoane.

Pîngărați, *izvor cu ape minerale*, lîngă satul Pîngărați, com. cu acelașĭ nume, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu; conține apă sulfuroasă.

Pîngărați, *pîrîŭ*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați; izvorește din muntele Botșani, dintre ramura munților Pîngărați și Botosul, curgînd pe la S.-V. mănăstireĭ Pîngărați, în direcțiune N.-S., prin niște terenurĭ calcaroase și se varsă pe partea stîngă a rîuluĭ Bistrița, după ce, aproape de gura sa, străbate șoseaua națională Piatra-Prisăcani, între kil. 69—70. In prundul pîrîuluĭ sunt bolovanĭ micĭ de calcită, frumos cristalizată.

Pîngărați-Stejarul, *trup de pădure*, al statuluĭ, în com. Pîngărați, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Se arendează cu 1992 leĭ anual.

Pîngărăciorul, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați, situat pe valea ce se întinde în stînga rîuluĭ Bistrița și a pîrîuluĭ cu acelașĭ nume.

Are o populațiune de 249 suflete.

Numirĭ vechĭ: Pîngărăciorul-Mănăstireĭ-Biserĭcanĭ, Branîștea.

Pîngărăciorul, *pădure*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați; are o întindere de 1875 pog., în care se coprind și acele de pe moșia Potocĭ.

Pîngărăciorul, *pîrîaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați, format către obîrșia sa din două izvoare. Izvorește din ramura despre N. a munților Pîngărați (ramura Potoci); curge pe la V. de Mănăstirea Biserĭcanĭ, și, în apropierea satuluĭ cu acelașĭ nume, se varsă pe partea stîngă a rîuluĭ Bistrița.

Pîngărăciorul-Bistrițeĭ, *trup de pădure*, al statuluĭ, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați. Se arendează cu 5498 leĭ anual.

Pîntecani, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., cătunul com. Galbenul. Inainte se numea Slobozia-luĭ-Bagdat, de la un vechiŭ proprietar. E așezat în partea de N. a com., în cîmp, la 1 kil. 600 m. spre N. de cătunul de reședință. Are o întindere de 15 hect. și o populație de 30 familiĭ, saŭ 118 suflete, din care 22 contribuabilĭ.

Pîntecești, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, cătunul de reședință al com. Cîmpineanca, în partea de S. a com., pe malul drept al rîuluĭ Milcovul. Are o întindere de 100 hect., cu o populație de 60 familiĭ, saŭ 237 suflete, din care 70 contribuabilĭ.

Are o biserică, deservită de preotul din cătunul Slobozia.

Pîntecul, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bistricioara, situat pe fruntaria Transilvanieĭ. Se maĭ numește și Pîntecul.

Pîntecul, *izvoare minerale*. Vezĭ Arșița-Crețuluĭ și Pîrîul-Terjoaseĭ, izvoare, jud. Neamțu.

Pîntecul, *pîrîaș*, curgînd pe hotarul com. Bistricioara, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, aproape de Transilvania.

Izvorește din muntele numit Curmătura-Pînteculuĭ și se varsă pe dreapta pîrîuluĭ Bistricioara, în dreptul pichetuluĭ Pîntecul.

Pînteĭ (Valea-), *vale*, în muntele Șerba, jud. Suceava, com. Neagra-Șaruluĭ, în care se află o peșteră, ce era locuită în vechime de un vestit haiduc, numit Pintea.

Pîraiele, *sat*, pe moșia și în com. Mălini, jud. Suceava, așezat pe podișurile dintre cele treĭ pîraie ce-l străbat.

Vatra satuluĭ ocupă 160 fălcĭ, cu o populație de 842 suflete, din care 154 contribuabilĭ, locuind în 186 case.

Improprietăriți în 1864 și 1881 sunt 22 fruntașĭ, 66 pălmașĭ și 42 codașĭ, stăpînind 490 fălcĭ.

Biserica și școala din Mălini servesc și acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Fălticeni (18 kil.) și la Drăceni ($7\frac{1}{2}$ kil.).

Pîraiele, *munte*, al com. Cartiul,

plaiul Vulcan, jud. Gorj, spre N.-V. com., acoperit cu pădure de brad și de fag.

Piraiele, *trup de pădure,* al statului, situat în com. Costești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Are o întindere de 150 hect. și formează împreună cu trupurile: Padina-Seacă, Alunul, Măgura-Albu, Muntele Neteda și Dosul, pădurea Costești.

Piraiele (Muntele-), *proprietate* a Eforiei Spitalelor Civile din București, pendinte de com. Brebul și Predealul, jud. Prahova, care, împreună cu munții Petrica și Cazacul, se arendează cu 1450 lei anual.

La anul 1749, Medelnicerul Const. Filipescu, vinde vărului său, Dinu Cantacuzino Paharnicul, trei munți, adică partea lui de moștenire de la 6 munți (Jepi d.-s. și Jepi-d.-j., Petricica, Piraiele, Sorica, Vîrful-lui-Găvan, Lacul-Roșu și Luncile-dintre-Prahove), carî, după cum spun actele «se vor împărți frățește cu copiii fratelui său Stolnicul Răducan Filipescu». Prețul acestor munți e fixat la 4000 lei vechi.

La 1846, acest munte a fost măsurat de inginerul George Fischtum, trimis de marele Postelnic Ion Al. Filipescu.

Pîrava, *deal,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Răcăciuni, ramificat din culmea Ciortolomului, situat pe limita jud. spre jud. Putna. Este acoperit cu vii.

Pîrciului (Lunca-), *cătun,* al com. Gura-Teghii, jud. Buzău, cu 50 locuitori și 10 case. Are sub-divizia: Bîsca.

Pîrcovaci, *sat,* pe ambele părți ale Bahluiului, în partea de V. a com. Deleni, pl. Coșula, jud. Botoșani, și spre N.-V. de orașul Hîrlău, cu care este învecinat. Are o suprafață de 301 hect., pămînt al locuitorilor dat la 1864 din moșia Deleni și o populație de 60 familii, sau 300 suflete, din care 126 contribuabili. Locuitorii sunt Ruși romînizați.

Are o biserică, zidită la 1858 de Pulheria și Iorgu Ghica, cu 1 preot și 2 cîntăreți.

Vite: 250 boi, 4 cai, 100 oi și 50 porci. Sunt 200 stupi cu albine.

In vechime se mai numea și Rușii-Bojica.

Pîrcovaci, *pîriu,* jud. Botoșani, izvorește din dealul Cetățuia, pe moșia Deleni; curge spre E. și se varsă în dreapta Bahluiului.

Pîrgaruluî (Valea-), *vale,* spre N. com. Topești, plaiul Vulcan, jud. Gorj; pleacă de sub Piatra-cu-Norî, în direcțiunea N.-S., curge pe o întindere de 5 kil., primește Valea-Sohodolului și intră în Valea-Ciurești.

Pîrgărești, sau **Tisești,** *sat,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Bogdănești, situat pe pîriul Crețul, la 5 kil. 865 m. de satul Bogdănești. Are o populație de 534 suflete, în maioritate Ungurî; o biserică catolică, clădită de locuitorî la 1819; 3 circiumî.

Vite: 27 caî, 218 vite marî cornute și 3 porcî.

Pîrîianul, *deal,* com. Goruneștî, pl. Oltețul-de-jos, jud. Vîlcea.

Pîrîieni-de-Jos, *com. rur.,* jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, situată pe dreapta Oltețului, la 65 kil. de capitala jud. și la 13 kil. de a plășeî.

Are o populație de 362 locuitorî, din carî 70 contribuabilî, locuind în 100 case; o biserică de lemn.

Vite sunt: 8 caî, 40 boî, 70 vacî, 5 bivolî și 200 porcî. Pe rîul Oltețul, în raionul com., e o moară de măcinat.

Locuitorii s'au împroprietărit la 1864 pe moșia d-luî Gr. Plesoianu.

Comuna, cu izlaz cu tot, are 515 hect.

Veniturile com. se urcă la 600 leî anual.

E brăzdată de Dealul-Muriî și udată de Valea-Olariî, Valea-Grecilor și Valea-Fraților.

Pîrîieni-de-Jos, *deal,* în raionul com. cu același nume, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 1 hect., 50 ariî, vie.

Pîrîieni-de-Mijloc, *com. rur.,* pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, compusă din 2 mahalale: Valea-Ganiî și Piscul-Cireșului.

E situată pe valea Oltețului, la 4 kil. de reședința plășeî.

Are o populație de 303 locuitorî, din carî 85 contribuabilî; 78 case; 2 bisericî.

Vite sunt: 80 boî, 95 vacî, 38 viței și 80 oî.

Parte din locuitorî sunt moșneni, iar 18 s'au împroprietărit la 1864.

Șoseaua județeană trece prin comună.

Budgetul com. e la venitur de 665 leî și la cheltueli, de 660 leî.

Pîrîeni-de-Sus, *com. rur.,* jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, compusă din 2 cătune: Merișul și Valea-Bordeiului.

E situată pe văile Merișul și Bordeiul, la 30 kil. de reședința județului și la ½ kil. de a plășeî.

Are o populație de 140 locuitorî și o biserică.

Locuitorîĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşiile d-lor Pîrîenĭ. Ĭĭ posedă: 6 caĭ, 30 boĭ, 41 vacĭ, 4 bivolĭ şi 30 oĭ.

E brăzdată de dealul Seciul şi udată de Valea-Mare, de Valea-Mică şi de rîul Olteţul.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 200 leĭ anual.

Pîrîul, *com. rur.*, în partea de S.-E. a com. Godineşti, plaiul Vulcanul, jud. Gorj, situată pe şes şi pe valea cu acelaşĭ nume şi formată numaĭ din satul Pîrîul.

Are o suprafaţă de 1777 hect., din care 285 hect. pădure, 465 hect. arabile, 45 hect. finеţe, 960 hect. izlaz şi tufăriş şi 22 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populaţie de 230 familiĭ, saŭ 931 suflete, din care 200 contribuabilĭ; 1 şcoală, frecuentată de 38 copiĭ (1899—900); 2 biserică de lemn, una fondată la 1828, şi cea-l'altă reedificată la 1888, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Pămîntul în general e fertil. Locuitorîĭ sunt împroprietăriţĭ după legea rurală şi se ocupă cu agricultura, creşterea vitelor şi mica industrie. Parte din pămînt e proprietăresc.

Locuitorîĭ posedă: 50 pluguri, 2 căruţe cu caĭ, 18 care cu boĭ; 315 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 259 rîmătorĭ şi 191 oĭ.

Se află în sat o moară de apă, 10 puţurĭ şi 1 fîntînă.

Budgetul e la venitурĭ de 1061 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1001 leĭ.

Teritoriul Pîrîuluĭ e udat de rîul Tismana.

Comunicaţia în com. se face pe şoseaua comunală care o pune în legătură la com. Ciuperceni cu şoseaua judeţeană Tîrgul-Jiuluĭ-Severin.

Pîrîul, *cătun*, al com. Faţa-Valea-luĭ-Ciine, pl. Gilortul, jud. Gorj, situat pe loc şes şi lîngă lanţul de înălţimĭ din dreapta rîuluĭ Gilortul, la S. de com. Groşerea.

Are o suprafaţă de 70 hect., din care 30 hect. pădure, 27 hect. loc de cultură, finеţe şi izlaz, ale locuitorilor, 2 hect. vie şi 10 hect. prunĭ.

Are o populaţie de 85 familiĭ, saŭ 356 suflete, din care 80 contribuabilĭ; o biserică de lemn, făcută de un călugăr, Grigore Jianu, pe la anul 1800 şi deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Locuitorîĭ posedă: 6 pluguri, 2 căruţe cu caĭ, 15 care cu boĭ; 182 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 70 rîmătorĭ, 270 oĭ şi 100 capre.

Teritoriul cătunuluĭ e udat de pîrîul Gilortul.

Comunicaţia se face prin drumurĭ ordinare şi printr'o şosea comunală, la N. cu Groşerea, iar la S., cu comuna sa Faţa-Valea-luĭ-Ciine.

Pîrîul, *sat*, jud. Bacăŭ. Vezĭ Pîrîul-Moineşti.

Pîrîul, *cătun* şi reşedinţa com. Pîrîul-Boia, pl. Gilortul, jud. Gorj, situat pe partea stînga a Gilortuluĭ şi pe dealul cu acelaş nume.

Are o suprafaţă cam de 1200 hect., din care 400 hect. cultivabile, 7 hect. vie şi 12 hect. pomet, cu o populaţie de 97 familiĭ, saŭ 347 suflete, din care 73 cotribuabilĭ; o şcoală; o biserică, făcută la 1780 şi deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitorîĭ posedă: 18 pluguri, 1 căruţă cu caĭ, 26 care cu boĭ; 200 vite marĭ cornute, 9 caĭ, 123 rîmătorĭ, 246 oĭ şi 97 capre.

Prin cătun trece un pîrîŭ, numit Valea-Pîrîuluĭ, ce izvoreşte de sub Dealul-Viilor şi curge de la E. la V., dînd în Gilort.

Se găsesc în sat: 3 puţurĭ şi 8 izvoare.

Pîrîul, *deal*, aparţinînd comuneĭ Pîrîul-Boia, jud. Gorj. Are direcţiunea N.-V. — S.-E. şi prezintă maĭ multe piscurĭ, din care cele maĭ principale sunt: Dealul-Viilor, în partea de E. a comuneĭ, şi dealul Boia, în partea de V.

Pîrîul, *rîŭ*, izvoreşte din com. Vasilaţi, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea; trece prin com. Oteleşul, şi se varsă în rîul Cerna, în raionul acesteĭ din urmă com.

Pîrîul, saŭ **Omorîcea**, *vale*, jud. Vîlcea, comuna Tetoiul. Matca văiĭ desparte teritoriul comuneĭ Tetoiul, de com. Giuleşti şi Rusăneşti.

Pîrîul-Adînc, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadişa, pe coasta căreia se află situat cătunul Răchitişul.

Pîrîul-Adînc, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Mărgineni-Munteni, care aparţine proprietarilor răzăşĭ din com. megieşă Luncani şi are o întindere de 103 hect.

Pîrîul-Adînc, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadişa, a căreĭ stăpînire se împarte între răzăşĭ şi d. L. Vernier. Este supusă regimuluĭ silvic şi e populată cu fagĭ şi stejarĭ.

Pîrîul-Adînc, *pădure*, în întindere de 100 hect., pe teritoriul com. Spulberul, pl. Vrancea, jud. Putna.

Pîrîul-Adînc, *pîrîŭ*, ce udă co

muna Colacul, pl. Vrancea, jud. Putna. Iese dintre vîrfurile Podurile și Satul-Mare, pe care le și desparte.

Pîrîul-Arinilor, *pădure*, pe moșia Urlați, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoĭu.

Pîrîul-Boghiĭ, *sat*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotușuluĭ, situat pe pîrîul cu același nume, pe dreapta Trotușuluĭ, la 2 kil. 630 m. de satul Tîrgul-Trotușul.

Are o populație de 289 suflete; o biserică, clădită la 1812 de Dimitrie Cornariu, deservită de 2 cîntărețĭ; 2 circiumĭ.

Vite sunt: 7 caĭ, 141 vite cornute, 19 porcĭ și 76 capre.

Pîrîul-Boia, *com. rur.*, în partea de S.-E. a com. Petrești-d.-s. și la N. comuneĭ Jupănești, pl. Gilortuluĭ, jud. Gorj, formată din cătunele Pîrîul și Boia.

E situată pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Gilortul și pe dealul Boia, la V. și dealul Pîrîul, la E. de Gilortul.

Are o suprafață cam de 2000 hect., din care 660 hect. arabile, 20 hect. vie, 22 hect. prunet, restul fînețe și pădure, în întindere de aproape 1364 hect., proprietate a statuluĭ și a d-luĭ Ilie Alexandrescu.

Pămîntul este productiv; se cultivă maĭ cu seamă viile și prunĭĭ.

Are o populație de 201 familiĭ, saŭ 707 suflete, din care 143 contribuabilĭ; 1 școală, fondată la 1860 și frecuentată de 40 elevĭ; 2 bisericĭ, una fondată la 1730, și cea-l'altă la 1803, de locuitorĭ și deservite de 2 preoțĭ și 4 cîntărețĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 33 pluguri, 48 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ, 409 vite marĭ cornute, 553 oĭ, 171 capre, 24 caĭ, 273 rîmătorĭ; 40 stupĭ cu albine.

Venitul com. e de leĭ 1195, banĭ 49, iar cheltuelile, de 1185 leĭ, 87 banĭ.

Teritoriul comuneĭ este udat de rîul Gilortul, care o străbate de la N. la S.

Comunicația în Pîrîul-Boia se face pe Valea-Gilortuluĭ, pe șoseaua județeană T.-Jiul-Filiași, care o leagă la N. cu com. Petrești-d.-s., iar la S. cu Bărbătești. De cătunul Boia e legată printr'o șosea vecinală. Printr'un drum de care se leagă cu com. Licuriciul. Maĭ are linia ferată Filiași-T.-Jiul, cu stația maĭ apropiată Cărbunești.

In com. se găsesc: 7 puțurĭ și 3 izvoare.

Văĭ maĭ însemnate sunt: Valea-Pîrîuluĭ, valea Marina, valea Tupșa, în cătunul Pîrîul și valea Socul în cătunul Boia, toate udate de pîraiele, purtînd aceleași numirĭ.

Pîrîul-Bosieĭ, *pîrîŭ*, jud. Fălciu, pl. Crasna; izvorește din satul Valea-Bosieĭ; trece prin com. Stroești, și se varsă în pîrîul Crasna.

Pîrîul-Calul, *pădure* a statuluĭ, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa. Se arendează cu 2100 leĭ anual.

Pîrîul-Cărbuna, *pădure*, situată pe hotarul dintre com. Răucești, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, și jud. Suceava.

Pîrîul-Cărbuna, *pîrîŭ*, județul Neamțu, situat pe hotarul județuluĭ despre Suceava, despărțitor comuneĭ Răucești de moșia Brusturi, din jud. Suceava.

Pîrîul-Cîrjeĭ, *sat*, pe moșia Borca, jud. Suceava, com. Mădeiul, așezat pe țărmul stîng al Bistrițeĭ și străbătut de pîrîul cu același nume.

Vatra satuluĭ ocupă 100 fălcĭ, cu o populație de 99 familiĭ, saŭ 426 suflete.

Improprietăriții în 1864 sunt 18 fruntașĭ, 26 pălmașĭ și 18 codașĭ, stăpînind 248 fălcĭ.

Are o biserică de lemn. Școala din Mădeiul servă și acestuĭ sat.

Pîrîul-Codruluĭ, *pădure*, în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băsești, proprietatea d-neĭ Ecaterina Gheorghiu. Are 65 hect. și e supusă regimuluĭ silvic.

Pîrîul-de-pe-Vale, *pîrîŭ*, izvorește din partea de N. a com. Șuletea, pl. Mijlocul, jud. Fălciu, curge spre S., pe partea de E. a com., pe sub dealul Zăvoiul și, după ce se unește cu pîrîul Bobișul, din jos de sat, trece în com. Iepureni, jud. Tutova.

Pîrîul-din-Prozii, *pîrîŭ*, izvorește de pe moșia Broscăuți, com. cu același nume, pl. Coșula, jud. Dorohoiu; trece în com. Văculești, unde formează iazul Trosna, și se varsă în rîul Jijia.

Pîrîul-Domnișoara, *trup de pădure*, pe moșia Cotul-Vînători, com. Vînători-Dumbrava-Roșie, plasa Piatra-Muntele, județul Neamțu.

Pîrîul-Galul, *pădure*. Vezĭ Galul, pădure, în Valea-Bistrițeĭ, jud. Neamțu.

Pîrîul-Glodului, *sat*, în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, așezat la poalele dealuluĭ Tocila, la marginea pădureĭ cu același nume și la 600 m. de satul Luncani (școală).

Are o populație de 54 familii, saŭ 257 suflete.

Vite: 3 caĭ, 103 vite marĭ cornute și 6 porcĭ.

Pîrîul-Glodului, *moșie*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, în întindere de 10073 hect., din carĭ 1083 hect. pădure. Ținea maĭ înainte de mănăstirea Pîngărați (jud. Neamțu). Azĭ este proprietate a statuluĭ, dînd un venit anual de 1362 leĭ.

Pîrîul-Glodului, *pădure* foioasă, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, în întindere de 1083 hect., proprietate a statuluĭ.

Pîrîul-Glodului, *pîrîŭ*, jud. Suceava, com. Giurgești; izvorește dintre dealurile Osoiul și Cotîrgași; străbate satul cu același nume și, după un curs de aproape 3 kil., se varsă în Șomuzul-Mic.

In timpul ploilor se transformă, în torent, care tîrăște pietrele la vale; locuitoriĭ întrebuințează aceste pietre la clădirĭ și drumurĭ, făcînd și un mic negoț cu ele.

Pîrîul-luĭ-Barcan, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni; izvorește din Dealul-Pietros, curge paralel cu pîrîul Runcul și se varsă în pîrîul Almașul, în dreptul stîncei situate între herăstrăul No. 1 și 2, de pe moșia Almașul.

Pîrîul-Lung, *pîrîŭ*, în jud. Gorj, pl. Novaci, com. Cărpinișul; izvorește din plaiul munteluĭ Plasala, de la locul numit Hăciuga, împreunîndu-se cu pîraiele Ciocăzana și Teișul, la S. de com. Cărpinișul, la locul numit Ciolpani.

Pîrîul-Mare, *pîrîŭ*, în jud. Botoșani; izvorește din coasta dealuluĭ Cerbătoarea saŭ Gîlgîitoarea și, unîndu-se cu Hurgheșul, se varsă în pîrîul Neaunul și împreună cu acesta în iazul Leahul, în com. Feredieni, din pl. Coșula.

Pîrîul-Mare, *pîrîŭ*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Berhometele, com. Grămești; izvorește din Bucovina (Austria); trece prin Botoșănița, Grămești, Budești, și se varsă în dreapta Siretuluĭ.

Pîrîul-Mare, *pîrîŭ*, izvorește de pe proprietatea statuluĭ, numită Dealul și curge prin com. rur. Domnești, pl. Nucșoara, jud. Mușcel, de la V. spre E.

Pîrîul-Mare, *pîrîŭ*, în jud. Suceava, izvorește de sub dealul Măganul și se varsă în Neagra-Șaruluĭ, după ce a udat com. Neagra-Șaruluĭ și Șarul-Dorneĭ, pe o lungime de aproape 7 kil.

Pîrîul-Moinești, saŭ **Pîrîul**, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moinești, situat pe pîrîul cu același nume, maĭ în jos de Lunca, avînd o populație de 217 sufl.

Locuitoriĭ posedă: 3 caĭ, 61 vite cornute, 25 porcĭ și 162 oĭ.

Pîrîul-Negru, *sat*, pe moșia cu același nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Berhometele, com. Dersca, la care este alipit și sătișorul Vlădeni, cu o populație de 62 familiĭ, saŭ 250 suflete.

In vechime fie-care forma o moșie și un sat aparte, acum sunt unite într'un singur trup; cel dintîiŭ este așezat pe ambele laturĭ ale Pîrîuluĭ-Negru, de pe podișul înclinat către șesul Siretuluĭ, iar al doilea tot pe laturile pîrîuluĭ sub poalele pădureĭ.

Proprietatea moșieĭ a fost a Prințuluĭ Grigore Mihail Sturdza, moștenită de la părintele săŭ Mihail Sturdza-Vodă.

Are 2 bisericĭ, deservite de 1 preot, 2 cîntărețĭ și 2 pălămarĭ. Una în satul Pîrîul-Negru, are hramul Sf. Mihail și Gavril și e făcută de lemn, în anul 1798, de Ioan Lăzărescu; ceal'altă în satul Vlădeni are hramul Sf. Gheorghe și e făcută de bîrne de stejar, în 1785 după cum se dovedește din inscripția următoare, săpată în lemn deasupra ușeĭ:

Această sfîntă biserică s'a făcut în zilele luminatuluĭ Domnitor Io Alexandru Mavrocordat, și a Prosfințituluĭ Mitropolit Gavriil, la 1785, Iulie 8 zile.

Locuitoriĭ împroprietăriți aŭ 280 hect., 71 arĭ, pămînt, iar proprietarul moșieĭ: 1297 hect., 57 arĭ, cîmp și 859 hect., 32 arĭ, pădure.

Pîraiele principale ce trec pe moșie sunt: Negrul și Vlădeni, începînd din pădurea moșieĭ și vărsîndu-se în Molnița, ce curge pe hotar.

Piatră de zidărie se află la o parte a pădureĭ; iar prund de șosele se găsește în mare cantitate pe coasta dealuluĭ din partea de N.-V. a satuluĭ.

Drumurĭ principale sunt: calea națională Mihăileni-Botoșani și calea județeană Mihăileni-Dorohoiŭ.

Moșia se hotărește cu Dersca, Vițcani, Cîndești, Bucovina, Tîrgul-Mihăileni, Sinăuți și Tureatca.

Localități de însemnat sunt: Movilele-Marĭ și Seleștea-Vechĭe.

Pîrîul-Negru, *pîrîŭ*, izvorește de pe moșia Rădăuți, jud. Dorohoiŭ, com. cu același nume, pl. Prutul-d.-j., face multe cotituri prin țarina locuitorilor; desparte satul de tîrgul Rădăuți; cotește

spre E., împrejurul satului și se varsă în rîul Prutul.

Pîrîul-Oaia, *pîrîu*, în jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Bogdănești, care obîrșește din locul numit Dumbrava; curge pe teritoriul satului Bogdănești și se varsă în Oituzul.

Pîrîul-Păcurei, *pîrîaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Doamna; conține în apele sale multă păcură.

Pîrîul-Pescarului, *pîrîu*, în jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotușul, care obîrșește din muntele Cernica; curge pe hotar, spre Transilvania, de la S. spre N., și se varsă d'a dreapta Slăniculuĭ.

Pîrîul-Pietrelor, *pîrîu*, în jud. Fălciu, pl. Podoleni, com. Bazga; izvorește din Dealul-Orsoaeĭ și se varsă în pîrîul Fundul-Bohotinuluĭ.

Pîrîul-Pîntei, *sat*, pe moșia și în com. Fărcașa, jud. Suceava, așezat pe țărmul sting al Bistriței și pe ale pîraielor Pîntei și Găineĭ. Are o populație de 329 suflete, locuind în 84 case; o biserică, cu hramul Sf. Ioan, clădită din lemn, restaurată și înzestrată în 1885 de Administrația Domeniului Coroaneĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Școala din Fărcașa servește și acestuĭ sat.

Improprietăriți în 1864 și 1879 sunt: 1 fruntaș, 31 pălmași și 24 codași, stăpînind 182 fălci și 40 prăjini.

Drumurĭ principale sunt: la Fărcașa (3700 m.) și la Sabasa (3 kil.).

In 1803, Pîrîul-Pînteĭ a mănăstireĭ Rișca, număra 27 liuzi, plătind 480 leĭ bir anual; iar ocupația lor era, ca și astăzĭ, munca în pădure, plutăritul și creșterea vitelor. («Uricariul», de T. C., vol. VII, p. 255).

Pîrîul-Pîntei, *pîrîu*, jud. Suceava; izvorește din dealul Țifla și, după ce a udat com. Fărcașa pe o lungime de 8 kil., în care străbate satul cu același nume, se aruncă în Bistrița.

Pîrîul-Popii, *pîrîu*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Hîrja, care izvorește din muntele Lespezi și se varsă în Oituzul, pe stînga, maĭ la vale de Cernica.

Pîrîul-Sărat și Valea-Babeĭ, *pădure* particulară, aparținînd d-luĭ A. Lupașcu, cu o suprafață de 200 fălcĭ, pe teritoriul com. Cîmpurile, pl. Zăbrăuțul, jud. Putna.

Pîrîul-Seculuĭ, *pădure*, pe moșia Șendriceni, com. cu același nume, pl. Coșula, jud. Dorohoĭu.

Pîrîul-Strîmbeĭ, *pădure* particulară, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucșești, populată cu fagĭ, ștejarĭ, mesteacănĭ și carpenĭ.

Pîrîul-Teiuluĭ, *pădure* particulară, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., compusă din fagĭ și stejarĭ.

Pîrîul-Ursuluĭ, *mahala*, în orașul Neamțu, jud. Neamțu.

Pîrjoaia, *sat*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, cătunul com. Satul-Noŭ, situat în partea de N.-V. a plășeĭ și cea de S.-V. a com., la $3\frac{1}{2}$ kil. spre V. de cătunul de reședință, Satul-Noŭ, pe malul drept al Dunăreĭ. Este închis la N. de către dealul La-Două-Movile, cu virful său Pîrjoaia (142 m.); la E., de dealul Ciatal-Orman; la S.-E., de dealul Coșlugea, cu movila Coșlugea (138 m.); iar la S., de dealul Ghivișlicul-Mare, cu movila Pîrjoaia S. (141 m.).

Are o întindere de 720 hect., din care 6 hect. ocupate de vatra satului, cu o populație de 48 familiĭ, saŭ 204 suflete, locuind în 43 case.

Drumurĭ comunale pleacă pe malul Dunăreĭ, unul ducînd la Oltina și altul în partea opusă ducînd la Ostrov și trecînd prin Bugeagul; alte treĭ drumurĭ comunale pleacă din partea de E., ducînd la Cilnia, Coșlugea și la Satul-Noŭ.

Pîrjoaia, *movilă* însemnată, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ și pe acela al cătunuluĭ săŭ, Pîrjoaia; e situată pe muchea dealuluĭ Coșlugea, în partea de N. a plășeĭ și cea de V. a comuneĭ; are o înălțime de 141 m., și domină valea Pîrjoaleĭ, satul cu același nume și drumurile comunale Cilnia-Pîrjoaia și Galița-Satul-Noŭ; e situată la 800 m. de malul drept al fluviuluĭ Dunărea, dominînd astfel pe o bună întindere apele luĭ; a fost punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea; este acoperită cu verdeață.

Pîrjolea, *fost sat*, ce era situat pe proprietatea Stănești, plasa Marginea, jud. Vlașca, la extrema căruia se afla, la anul 1828, hotarul dintre Țara-Românească și ținutul turcesc de dincoace de Giurgiŭ.

Printr'însul trecea drumul Banuluĭ ce servea de hotar între posesia Țăreĭ-Românești și moșia Turcieĭ.

Acest sat, se zice, a fost făcut de Aidin-Pașa și Benarin Pașa.

43617. Marele Dicționar Geografic. Vol. IV

Pîrjolea, *vale*, în satul Stănești, pl. Marginea, jud. Vlașca, care primește într'însa văile: Țiganul, Bălanul și Mălureni.

Pîrjolești, *subdiviziune a cătunului* Lunca-Frumoasă, jud. Buzău, com. Pîrscovul.

Pîrjolul, saŭ **Văriștea**, *sat*, jud. Bacău, pl. Tăzlăul-d.-s., com. Băhnășeni, așezat pe malul drept al riuluĭ Tazlăul-Mare, la 6 kil. 240 m. de satul Băhnășeni (școală).

Are o populație de 308 suflete; o biserică, clădită în 1781 de locuitorĭ, cu ajutorul fostuluĭ arendaș al moșieĭ statuluĭ Cîmpeni; 1 circiumă.

Vite sunt: 6 caĭ, 185 vite cornute și 34 porcĭ.

Aci se află o movilă (dîlm) mare, care are o deschizătură și este înconjurată de 3 rînduri de șanțurĭ.

Se găsește aci o fabrică de petrol și vre-o 10 băĭ de păcură.

Pîrjolul, *moșie*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băhnășeni. Ocupă o suprafață de 400 fălcĭ, cea maĭ mare parte cîmp de arătură. E proprietatea statuluĭ, și înainte de secularizare aparținea schituluĭ Frumoasa.

Se arendează cu 23000 leĭ anual.

Pîrjolul-Cîmpeni, *pădure*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băhnășeni, aparținînd statuluĭ. Este foioasă, și are o întindere de vre-o 600 hectare.

Pîrjolului (Metohul-), *ruine*, în jud. Buzău, com. Vispești căt. Văleanca, în pădurea Slobozianu, unde se zice că a fost un vechiŭ schit: Pîrjolul.

Pîrlagele, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-de-sus, ținînd de com. rur. Balotești. Are 62 case.

Pîrlătească (Zărnești), *moșie*, în jud. Buzău, com. Cernătești, căt. Căldărușa și Vlădeni. Are 380 hect., din care 43 hect. pădurea numită Valea-Nuculuĭ și Pietrișul, 180 hect. arabile, restul fîneață și izlaz.

Pîrlipățul, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul. Aci se fac pietre de moară.

Pîrlita, *com. rur.*, pl. Balta, jud. Brăila, așezată pe malul sting al pîriuluĭ Călmățuiul. Se învecinește la N.-V. și N. cu Vizîrul și Ciacîrul; la S.-V., cu Insurăței și Lacul-Reziĭ; la E., cu Stăncuța. Are o suprafață de 7000 hect., în formă dreptunghiulară, cu o populație de 789 suflete; o biserică, înființată la 1833 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paraclis; o școală mixtă, înființată la 1857, frecuentată de 49 elevĭ și 14 eleve.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 5921 leĭ anual.

Locuitorĭ împroprietăriți din 1864 sunt 107; neîmproprietăriți sunt 42.

Vite: 462 boĭ, 375 vacĭ, 5 taurĭ, 171 viței, 403 caĭ, 6 măgarĭ, 400 oĭ, 166 rîmătorĭ.

Drumurĭ: la Vizîrul, spre N.-V. (8 kil.), pe la Movila-Turcului; la Ciacîrul, spre N., prin punctul Arama (11 kil.); la Stăncuța, spre E., pe lîngă punctul numit Bărbatul (8 kil.); la Berești-d.-j., spre S.-E., pe la podul Cornul-Maluluĭ (10 kil.); la Lacul-Reziĭ, spre S.-V., peste viroaga Puturosul și Călmățuiul (5 kil.); la Filiul spre V., pe malul sting al Călmățuiuluĭ (19 kil.); la Brăila, spre N., pe vechiul drum și apoĭ pe șoseaua Brăila-Călărași (44 kil.).

In com. se află 1 piață și 4 strade. Spre S., peste Călmățuiŭ, e un pod.

Comuna s'a înființat cam pe la 1830 și s'a format din locuitoriĭ căt. Palivan, ce se află la N.-E., și din aĭ tîrlelor Pîrlita, ce se află la E.

Pîrlita, *com. rur.*, formată din satul cu același nume, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, situată pe Valea-Urluiuluĭ.

Se învecinește la N. cu com. Peretul; la S., cu căt. Broșteanca, al com. Bogdana; la E., cu com. Plosca și la V., cu căt. Bădulcasa, al com. Băneasa.

Are o populație de 827 suflete; o școală mixtă, frecuentată de 26 elevĭ; o biserică cu 1 preot și 2 cîntărețĭ. Pe apa Urluiuluĭ este o moară de măcinat.

Pîriul-Urluiuluĭ udă toată partea de S. a com., formînd două heleștae, unul al com. și cel l'alt al proprietățiĭ. Terenul acestei com. este accidentat, străbătut de maĭ multe vîlcele.

Intinderea com. este cam de 1600 hect., împreună cu moșiile de pe dînsa. Satul este așezat pe coasta Văiĭ-Urluiuluĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți după legea rurală sunt în număr de 164, pe o întindere de 472 hect. Pe proprietățile lor aŭ și viĭ, în întindere de 63 1/2 hect.

Vite: 349 vite marĭ cornute, 193 caĭ, 677 oĭ și 134 porcĭ.

Budgetul com. e de 4457 leĭ, 92 banĭ, la venitur și de 4445 leĭ, 84 banĭ, la cheltuelĭ.

Comuna Pîrlita se leagă cu căt. Broșteanca prin șosea vecinală și de acolo cu com. Bogdana. Cu com. Plosca, căt. Bădulcasa și cu com. Belitori, se leagă prin vechiul drum numit al Pîrliteĭ, ce trece și prin căt. Dulceni.

Distanța de la Pîrlita până la Roșiori este de 21 kil., până la reședința jud., de 52 kil. și până la Alexandria, de 26.

Imprejurul com. sunt multe măguri și movile, dintre care unele servesc și ca semne de hotare; cele mai însemnate sunt Măgura-Mare, Măgura-lui-Trandafir, Măgura-de-la-Rusca, Măgura-Pîndaruluĭ și Măgura-Hotaruluĭ.

Satul Pîrlita este dintre cele vechĭ; îl găsim trecut în lista satelor, întocmită la 1741, sub domnia luĭ C. Mavrocordat; făcea și atunci parte din pl. Tîrguluĭ.

Pîrlita, *com. rur.*, formată din satul cu acelașĭ nume, jud. Brăila, pe muchia platoului de N. numit al Viziruluĭ, aproape de Cornul-Maluluĭ, la 44 kil. spre S. de orașul Brăila; s'a înființat la 1830 de locuitorĭ veniți din cât. Palivanul, de pe teritoriul com. Vizirul. Are o suprafață de 37 hect. cu o populație de 801 suflete, locuind în 156 case; 5 circiume; o școală mixtă înființată la 1857, frecuentată de 28 elevĭ și 2 eleve; o biserică, zidită de sătenĭ la 1859, cu 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 paracliser.

Vite: 531 caĭ, 4 asinĭ, 1200 cornute, 4500 oĭ, 2 capre și 100 rîmătorĭ.

Pîrlita, *cătun*, al com. Cănești, jud. Buzău, cu 180 locuitorĭ și 61 case; are sub-divizia Petcari. Aci s'au retras locuitorii din cât. Cănești, în urma surpăreĭ malurilor și dărîmăreĭ caselor, din care cauză satul Cănești s'a și desființat.

Pîrlita, *altă numire a satuluĭ* Gura-Ialomițeĭ, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Pîrlita, *sat*, făcînd parte din com. rur. Vasilați-Popești, jud. Ilfov, pl. Negoești, situat la V. de Vasilați, pe malul drept al riuluĭ Dîmbovița.

Se întinde pe o suprafață de 1750 hect., cu o populație de 382 locuitorĭ.

D. Șabechi are 1450 hect. și locuitoriĭ, 300 hect. Proprietarul cultivă 1325 hect. (55 sterpe, 65 islaz, 5 vie). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comerciul se face de 1 circiumar.

Numărul vitelor marĭ e de 396 și al celor micĭ, de 554.

Pîrlita, *sat*, făcînd parte din com. rur. Pîrlita-Sărulești, jud. Ilfov, pl. Negoești, situat la E. de București, pe malul drept al văeĭ Mostiștea. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 2890 hect., cu o populație de 418 locuitorĭ.

D-na Eufrosina Gherman are 2500 hect. și locuitoriĭ, 390 hect. Proprietarul cultivă 2085 hect. (250 hect. sterpe, 150 hect. izlaz, 15 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă 345 hect. (25 hect. izlaz, 20 hect. vie).

Are o biserică cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot, și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, frecuentată în 1899—900, de 36 elevĭ și 21 eleve; 3 mașinĭ de treerat cu aburĭ; 1 heleșteu și 1 pod stătător.

Comerciul se face de 3 circiumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 316 și al celor micĭ, de 692.

Pîrlita, *sat*, făcînd parte din com. rur. Căciulați, jud. Ilfov, pl. Znagov.

Se întinde pe o suprafață de 43 hect., proprietatea d-neĭ C. Blaramberg, cu o populație de 73 locuitorĭ.

Comerciul se face de 1 circiumar.

Numărul vitelor marĭ e de 36 și al celor micĭ, de 75.

Pîrlita. Vezĭ Stănești-Văcărești, jud. Ilfov.

Pîrlita, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Bresnița; are 73 case.

Pîrlita, *sat*, jud. Tulcea, în partea de E. a pl. Tulcea, și în cea de V. a comuneĭ Beș-Tepe, din care face parte, așezat pe malul drept al brațuluĭ Sf. Gheorghe, la 5 kil. spre N.-V. de reședința Beș-Tepe.

Are o întindere de 44 hect., cu o populație de 59 familiĭ, saŭ 282 suflete: 181 Ruși, 73 Romînĭ și 28 Bulgarĭ.

Pe aicĭ trece drumul comunal: Tulcea—Beș-Tepe—Mahmudia.

Pîrlita, *cătun*, pendinte de com. Adunați-Copăceni, pl. Cilnișteа, jud. Vlașca. Vezĭ com. Adunați-Copăceni.

Pîrlita, *cătun*, pendinte de com. Obedeni, pl. Neajlovul, județul Vlașca. Vezĭ com. Obedeni.

Pîrlita, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Balabancea, și anume pe acela al cătunuluĭ Țiganca-Taița; se desface din Dealul-Cadiuluĭ; se îndreaptă spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V.; se întinde de-alungul pîriuluĭ Pîrlita; brăzdează partea centrală a plășeĭ și cea de N.-E. a comuneĭ; are o înălțime de peste 320 m.; punct trigonometric de observație de rangul 2-lea; este acoperit cu păduri întinse; se prelungește cu dealurile Piatra-Roșie și Ni-

colițelul, la poalele căruia se află viile Sarica.

Pîrlita, *moșie,* pendinte de com. cu același nume, pl. Balta, jud. Brăila; are o suprafață de 7500 hect. și aduce un venit anual de 38912 lei; aparține contelui de Roma.

Pîrlita, *moșie,* în jud. Teleorman, pl. Tîrgului, com. Pîrlita, avînd o întindere de 1100 hect. mai toate arabile. Din acestea, 333 hect. aparțin d-lui M. C. Mănciulescu și 767 hect., moștenitorilor decedatului Spiru Eftimiu.

Pîrlita, *pădure,* jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, com. Vizurești, avînd peste 57000 arii.

Pîrlita, *pădure,* jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, com. Tătănari, avînd peste 25000 arii.

Pîrlita, *pîriă,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Balabancea și anume pe acela al cătunului său Țiganca; este format de două mici pîraie: Pîrlita-Mare și Pîrlita-Mică, care izvorese din Dealul-Cadiului; se îndreaptă spre S.-V., curgînd printre dealurile Pîrlita și Taița; brăzdează partea de E. a plășei și N.-E. a comunei; curge numai printre păduri după un curs de 6 kil., se varsă în pîrîul Taița, pe stînga, în dreptul satului Țiganca-Taița.

Pîrlita-Buciumeni, *pădure,* jud. Ilfov, pl. Negoești, situată între cât. Gruiul și Pîrlita.

Pîrlita-Sărulești, *com. rur.,* jud. Ilfov, pl. Negoești, situată la E. de București, pe malul drept al văiei Mostiștea, la 45 kil. de oraș. Stă în legătură cu com. Șohatul prin o șosea vecinală.

Se compune din satele: Albeanul, Chiricuța, Gologanul, Manciul, Pîrlita, Sărulești și Sulacolul, cu o populație de 1406 suflete, care locuesc în 403 case și 25 bordeie.

Se întinde pe o suprafață de 7605 hect.

D-nii C. Mănciulescu, P. Riureanu, Pleșoianu, A. Sulacolu, Eforia Spitalelor Civile din București, și d-nele Eufr. Gherman și Eliza Filipescu, au 6423 hect., iar locuitorii, 1182 hect. Proprietarii cultivă în total 4442 hect. (1028 sterpe, 567 izlaz, restul pădure). Locuitorii cultivă 1105 hect. (57 hect. izlaz și restul vie).

Budgetul com. e la venituri de 6100 lei și la cheltueli, de 5803 lei.

Are: 3 biserici, la Pîrlita, Sărulești și Sulacolul; 3 școale; 6 mașini de treerat cu aburi; 4 heleștee și 1 pod.

Vite sunt: 718 cai și iepe, 20 armăsari, 391 boi, 497 vaci și viței, 18 tauri, 15 bivoli, 42 bivolițe, 41 capre, 392 porci, 3285 oi.

Locuitorii posedă: 238 pluguri: 102 cu boi, 136 cu cai; 300 care și căruțe: 124 cu boi, 176 cu cai.

Comerciul se face de 23 cîrciumari.

Locuitori împroprietăriți sunt 125 și neîmproprietăriți mai sunt 252.

Pîrlitul, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Cîmpului, pendinte de com. Frumușica, situat pe luncă, la 3 kil. spre S. de rîul Ialomița și spre V. alăturat de satul Frumușica.

Mai înainte a purtat numirea de Ulești-de-jos.

Are o populație de 22 familii.

Vite sunt: 150 cai și boi, 200 oi și 25 porci.

Pîrlitul, *insulă,* în Dunăre, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Satul-Nou, situată în partea nordică a pl. și a com. în dreptul satului Socariciul, din jud. Ialomița; este apropiată de teritoriul dobrogean, de care o desparte un braț de 60 kil. lungime și cu o adîncime de 3½ m.; are o formă eliptică, o lungime de 2 kil., o lărgime de 1 kil. și o întindere de 120 hect.; este acoperită cu păduri de sălcii, iar în partea de V., cu pietriș și nisip și este inundată adesea-ori.

Pîrlitul, *pichet vechiu de frontieră,* pe Dunăre, în insula cu același nume, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, în dreptul satului Rasa, din jud. Ialomița.

Pîrlitura, *sătuc,* în jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., com. Filipeni, care, împreună cu alte două trupuri, intră în compunerea satului Slobozia Filipeni.

Pîrlitura, *munte,* în jud. Suceava, com. Mălini.

Pîrlitura, *pichet de frontieră,* pe Dunăre, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, insula Pîrlita, în dreptul satului Șocariciul, din pl. Borcea, jud. Ialomița.

Pîrlitura, *lac,* în insula Balta, jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Bordușani.

Pîrlitura, *pădure,* a statului, în jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Mogoșești.

Pîrliți, *vechie numire a cătunului* Cochirleanca, jud. Buzău.

Pîrliți, *sat,* făcînd parte din com. rur. Cireașovul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Are o biserică, zidită,

la 1802, de preoții Dimitrie și Tudosie. S'a reparat la 1826 de aceiași ctitorĭ.

Pîrliți, *cătun*, al comuneĭ Vlădila, pl. Ocolul, jud. Romanați, în apropiere de gara Vlădila. Are o moară cu aburĭ.

Pîrliți, *fost sat*, în josul satuluĭ Stănești, pl. Marginea, jud. Vlașca; se vede acest sat pe planul din 1831 făcut de Ruși.

Pîrloagele, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Larga, pe cîmpul Bărăganul.

Pîrloagelor (Pîrîul-), *pîrîŭ*, afluent al Siretuluĭ, în jud. Suceava, com. Păscani, avînd o lungime de 11 kil.

Pîrpălești, *mahala*, în com. rur. Corzul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Pîrscovelul (Izvorul-Dulce), *pîrîŭ*, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, cătr. Găvanele; începe de la Poiana-cu-Lapoși și de la Poiana-Stîlpilor și se varsă în Sărățelul-Bălănești lor, în com. Brăești.

Pîrscoveni, *com. rur.*, pl. Oltul d.-s., jud. Romanați. Se compune din satele: Pîrscoveni (1130 loc.), Vălsănești (Olari 544 loc.) și Butoiul (243 loc.) și e situată lîngă Oltețul, la 12 kil. spre S.-E. de Balș și la 20 kil. spre N. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Mării este de 160 m.

Are o populație de 528 familiĭ, saŭ 1917 suflete; o școală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 69 copiĭ; 3 bisericĭ: Sf. Nicolae (1848) în Pîrscoveni; Sf. Nicolae (1821) în Olari și Nașterea-Maĭceĭ-Domnuluĭ (1881) în Butoiul, deservite de 3 preoți și 6 cîntăreți; 8 cîrciumĭ.

Vite marĭ sunt 2400, vite micĭ, 2900 și porcĭ, 238.

Aci se face un bilciŭ la 14 August, care ține 3 zile.

Pîrscovul, *plaiŭ*, al jud. Buzăŭ, situat în partea de N. și centrală a județuluĭ. Se mărginește la N. cu linia de frontieră, de la izvorul Pitac-Patac, pînă la muntele Tăietura; la V., cu pl. Buzăuluĭ; la S., cu pl. Sărățeĭ și la E., cu pl. Slănicul.

Suprafața sa este de 77632 hect., din care 12629 hect. arabile, 23905 hect. pădure, 9669 hect. fîneață, 16472 hect. izlaz, 1455 hect. livezĭ, 702 hect. vie și 12800 hect. loc sterp.

Terenul săŭ e foarte accidentat, cuprinzînd munțiĭ cei mai marĭ aĭ județuluĭ, acoperiți de pădurĭ seculare, de pășunĭ excelente, de livezĭ și chiar de semănăturĭ, și cea mai mare parte stîncoșĭ, humoșĭ și goĭ cu desăvîrșire.

Coprinde 124 proprietățĭ mai însemnate, din care 16 moșiĭ și 13 pădurĭ ale statuluĭ; 49 moșiĭ și 47 pădurĭ particulare, ale celor 30 cete de moșnenĭ ce se află aci.

E avut în substanțe minerale precum: sare, cărbunĭ, gips, fier și mai cu seamă pietre de construcțiĭ, din renumita carieră Ciuta. Sorginți de ape minerale are nenumărate dar neutilizate, afară de cele de la Nifon. Din punct de vedere geologic, plaiul nu e mai puțin însemnat, mai cu seamă văile Sărățelul-Bercii și Sărățelul-Bălănești lor. Demne de menționat sunt salzele de la com. Piclele. E avut în vînat sălbatec: ursĭ, căprioare și chiar cerbĭ, apoĭ lupĭ, vulpĭ, rișĭ, etc. Peștĭ sunt: păstrăvĭ, mrene și alte specii comune apelor de munte.

Se cultivă porumbul, grîul, orzul și alacul și se fabrică țuică.

Apele carĭ îl udă sunt: Bisca-Mare și Bisca-Mică, Sărățelul-Bălănești lor și Sărățelul-Joseni, maĭ multe pîrîiașe și izvoare, și rîul Buzăul, în partea de S.

Industria constă în fabricarea laptelui, a țuiceĭ, a țesăturilor de lînă, lucrarea lemnuluĭ și, în cît-va, olăria și cojocăria.

Are 37 morĭ de apă, 1 moară de aburĭ, 2 pive, 2 dîrste, 3 herăstrae, 11 stîne și o căsărie. Comerciul constă în desfacerea acestor producțiunĭ și în transporturĭ.

Tîrgurĭ anuale sunt 29.

Căĭ de comunicație mai însemnate sunt: șoseaua Mărăcineni-Rușavățul și șoselele de pe văile pîraielor: Sărățelul-Bălănești lor și Sărățelul-Bercii.

Vite sunt: 4409 boĭ, 2909 vacĭ, 1128 viței, 10 bivoli, 16 bivolițe, 427 caĭ, 429 iepe, 227 mînjĭ, 25340 oĭ, 2668 capre, 11 asinĭ și 3589 porcĭ.

Sunt 2097 stupĭ cu albine.

Plaiul e format din 16 comune: Bălănești, Boziorul, Brăești, Cănești, Goidești, Gura-Aninoaseĭ, Măgura, Odăile, Piclele, Pîrscovul, Pleșcoiul, Policiori, Robești, Tîrcovul, Trestia și Trestioara, compuse din 110 cătune și 48 subdiviziunĭ de cătune, cu o populație de 26560 locuitorĭ.

Meseriașĭ sunt: 60 lemnarĭ, 14 tîmplarĭ, 34 rotarĭ, 52 butnarĭ, 5 căruțașĭ, 6 croitorĭ, 18 cizmarĭ, 21 fierarĭ, 15 cojocarĭ, 6 boiangiĭ, 10 brutarĭ, 20 vărarĭ, 18 pietrarĭ, 14 olarĭ și 6 rudarĭ.

S'a unit de curînd cu pl. Slănicul.

Are, împreună cu pl. Slănicul, 40 școale mixte și 5 de

cătun, care aŭ fost frecuentate de 1575 elevĭ şi 238 eleve în 1899—900.

In pl. Pîrscovul singur, sunt 52 bisericĭ, deservite de 40 preoţĭ, 1 diacon, 47 cîntăreţi şi 43 paracliserĭ; 84 cîrciumĭ.

Pîrscovul, *com. rur.*, în judeţul Buzăŭ, plaiul Pîrscovul, situată la malul stîng al rîuluĭ Buzăul şi pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Sărăţelul-Bălăneştilor, la 31 kil., 680 m. de oraşul Buzăŭ.

Are o suprafaţă de 6885 hect., din care 2985 arabile, 1510 pădure, 776 fineaţă, 630 izlaz, 278 livezĭ, 16 vie şi 690 pămînt sterp.

Proprietăţĭ mai însemnate sunt: Pîrscovul, Lunca-Frumoasă (statul), Bădila (cu subdiviziile eĭ, particulară) şi Bădila-Ghiculeşti (moşnenească).

Terenul este accidentat, dar fertil.

Din minerale are multă sare şi izvorul sulfuros Pîclele.

Industria constă în fabricarea varuluĭ, oalelor, şi, în cît-va, în cultura vîermilor de mătase.

Comerciul constă în desfacerea ţuicei şi în transporturĭ.

Tîrgurĭ are: la Ispas, la 14 şi 26 Octombrie şi la 6 Decembrie.

Căĭ de comunicaţie sunt: şoseaua judeţeană Mărăcineni-Rusiavăţul, şoseaua comunală Pîrscovul-Goideşti, pe valea Sărăţeluluĭ, şi însemnatul vad peste rîul Buzăul, la Măgura, pe unde se pune în contact cu şoseaua Buzăul-Frontiera. Vadul-Buzăuluĭ acĭ e prevăzut cu pod umblător, luntre, etc.

Vite sunt: 698 boĭ, 237 vacĭ, 135 viţeĭ, 6 bivolĭ, 16 caĭ, 20 iepe, 9 mînjĭ, 2890 oĭ, 65 capre, 3 asinĭ şi 462 porcĭ.

E formată din cătunele: Bădila, Lunca-Frumoasă şi Pîrscovul, cu subdiviziile sale, cu o populaţie de 5400 locuitorĭ.

Meseriaşĭ sunt: 1 fierar, 1 boiangiŭ, 3 brutarĭ, 4 vărarĭ şi 3 olarĭ.

Budgetul com. e de 4757 leĭ, 62 banĭ.

Are o şcoală în cătunul Bădila, frecuentată de 43 elevĭ şi 7 eleve; 4 bisericĭ, deservite de 5 preoţĭ, 4 cîntăreţĭ şi 4 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Petru şi Pavel.

Sunt 12 cîrciumĭ.

Com. e veche; la anul 1500 exista. In timpiĭ maĭ noĭ servea ca reşedinţă a plaiuluĭ Pîrscovul, pănă la reunirea sa cu plaiul Slănicul.

Pîrscovul, *cătun* de reşedinţă al com. Pîrscovul, jud. Buzăŭ, cu 1500 locuitorĭ şi 296 case. Se subîmparte în Pîrscovul-d.-j. şi Pîrscovul-d.-s., pe lîngă care maĭ are subdiviziile: Cornetul, Potîrnicheşti şi Tătăranĭ. Are aspectul unuĭ tîrguşor.

Pîrscovul, *alt nume al com.* Celariul, pl. Balta-Oltuluĭ-d.-s., jud. Romanaţi.

Pîrscovul, *biserică*, în jud. Buzăŭ, com. şi cătun. Pîrscovul, care a servit şi ca metoh al Episcopieĭ Buzăuluĭ, şi s'a desfiinţat, împreună cu schitul Blestematele, de Episcopul Chesarie în 1836. Această biserică era de o deosebită importanţă istorică prin vechimea eĭ. Episcopul Chesarie, în 1844, o reziděşte din noŭ. Se zice că această biserică ar fi fost zidită chiar de spătarul Dragomir.

Frontispiciul noueĭ bisericĭ este acesta:

Această sfîntă şi D-zeească biserică spre slava şi cinstea sfinţilor, slăviţilor verhovnicĭ aĭ apostolilor Petru şi Pavel s'aŭ zidit din temelie, prin osîrdia şi toată cheltuiala iubitorului de D-zeŭ Episcopul Buzăuluĭ Kir Chesarie; o aŭ înfrumuseţat pe din afară cu arhitectură, s'aŭ zugrăvit pe dinăuntru cu cele maĭ frumoase văpseliĭ şi cu cele maĭ frumoase podoabe, pănă la cel maĭ mic lucru, ne avînd cea vechie nicĭ un lucru vrednic de privire. Inceput a luat zidirea la leat 1844, iar sfîrşitul la încetarea anuluĭ 1845, cînd se şĭ afla Domn acestei ţărĭ Gheorghe Dimitrie Bibescu Voevod, iar mitropolit prea sfinţitul Kirie Kir Neofit. 1845 Decembre 15.

Pîrscovul-de-Jos, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Robeşti; are 300 hect. arabile, livede şi izlaz; e maĭ toată proprietate moşnenească.

Pîrscovul şi Lunca-Frumoasă, *moşie* a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Pîrscovul, foastă pendinte de Episcopie. Are, afară de ce s'a dat împroprietăriţilor, 1560 hect., din care 451 hect. pădure, despărţită în sforile: Colnicul, Comoara-Manciuluĭ, Valea-Purcărilĭ şi Valea-Seacă. Restul de 1100 hect. este acoperit de semănăturĭ, livezĭ şi izlaz. Această moşie, împreună cu satul, a fost dăruită de Neagoe-Basarab, pentru credincioasă slujbă, luĭ Tatu Vătaful, Voico şi Mateo, la anul 1515. In 1535 se găseşte proprietar al eĭ Spătarul Dragomĭr pe care îl decapitează Radu Paisie Călugărul pentru violenie. Radu îĭ ia moşia şi o dăruieşte Episcopieĭ. Din acte ar rezulta că suprafaţa eĭ să fi fost pe atunci de 3800 hect.

Pîrşana, *şes* şi **Pîrşana-Maĭ-Inaltă**, *pădure*, în întindere de 1000 hect., pe teritoriul com. Negrileşti, pl. Vrancea, jud. Putna.

Pîrşani, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pieleşti, cu 512 suflete, locuind în 121 case şi 62 bordee.

Pîrşani şi Robăneşti, *pădure* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pieleşti, pe moşia Pîrşani şi Robăneşti. Are o întindere de 110 pog. Inainte aparţinea mănăstireĭ Brîncoveni. Se compune din cer, gîrniţă şi stejar. Predomină gîrniţa.

Pîrşani şi Robăneşti, *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pieleşti, arendată anual cu 16000 leĭ. Din această moşie, s'aŭ dat 543 hect. în loturĭ. Are pădure pe dînsa.

Pîrşogi, *numire ce se maĭ dă cătunuluĭ* Izvorul-d.-s., pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Pîrţana, *deal,* în partea de E. a cătunului, com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova, acoperit cu viĭ.

Pîrţani, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Cegani, situat pe o vale, formată de coasta Bărăganuluĭ, spre S. şi în depărtare de 2 kil. de satul Cegani.

Are o biserică.

Locuitoriĭ posedă: 280 boĭ, 54 caĭ, 16 bivolĭ, 206 porcĭ şi 300 oĭ.

Pîrvăneşti, *mahala,* în com. rur. Deveselul, pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi.

Pîrveşti, *sat,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Puntişeni, spre V. de satul Puntişeni. Are 155 locuitorĭ şi 40 case.

Pîrveşti, *schit,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Puntişeni.

Pîrveşti, *moşie,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Puntişeni, proprietatea statuluĭ, arendată cu 900 leĭ anual.

Pîrveşti, *pădure,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. cu acelaşĭ nume, în întindere de 145 hect., proprietatea statuluĭ.

Pîrvoaia, *deal,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Mărgineni.

Pîrvul, *sat,* jud. Argeş. Vezĭ Pîrvul-Roşu.

Pîrvul, *ramură de munţĭ,* situată în parte pe hotarul dintre com. Calul şi Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, în prelungirea ramureĭ Bostanul, Raĭcul şi Petru-Vodă.

Pîrvul, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Argeş, pl. Piteşti, com. Bradul-d.-j., pe linia Piteşti-Slatina, pusă în circulaţie la 5 Ianuarie 1875. Se află între staţiile Piteşti (9.6 kil.) şi Costeşti (12 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ, de 282 m. 89.

Pîrvul-Roşu, *sat,* cu 110 familiĭ, saŭ 400 suflete, jud. Argeş, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Broşteni-Roşani.

Lîngă sat se află o baltă numită Negoveneasa, care conţine mult peşte.

In Pîrvul-Roşu este o biserică, cu hramul Toţĭ-Sfinţiĭ, deservită de 2 preoţĭ, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Pîrvuleşti, *sătuc,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul, care face trup cu Mănăstirea-Caşinul.

Pîrvuleşti, *sat,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, situat la 1 kil. de Zăicoiul, cătunul de reşedinţă al comuneĭ. E udat de pîrîul Plosca şi brăzdat de Dealul-Muereĭ. Are o populaţie de 190 suf., locuind în 32 case.

Pîrvuleşti, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., ţinînd de com. rur. Corcova. Are 21 case.

Pîrvuleşti, *deal,* în jud. Gorj, pl. Ocolul, com. Carbeşti, cătunul Tilveşti, situat spre S. de comună; începe de la Fîntîna-Fagului, ramificaţie din dealul Sulița şi se întinde spre V. până la pîrîul Dîmbova. Pe acest deal sunt plantaţiĭ de viĭ şi livezĭ de prunĭ.

Pîrvuleţului (Valea-), *deal,* în pădurea Misleanca, din care izvoreşte pîrîaşul Corolasca, ce se varsă în apa Mislea, în dreptul com. Cocorăşti-Misliĭ, plaiul Vîrbilăul, jud. Prahova.

Pîslari, *cătun,* al com. Păltineni, jud. Buzăŭ, alipit de cătunul Nehoiul; are 80 locuitorĭ şi 21 case.

Pîslari, *sat,* în jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa-Dîmboviţa, cătunul com. Ţiţa.

Pîslari, *cătun,* la E. com. Obîrşia, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi.

Pîslari, saŭ Dărăşti-Mărcuţeĭ, *cătun,* pendinte de com. Dărăşti, pl. Cîlniştea, jud. Vlaşca. Vezĭ Dărăşti-Mănăstireĭ.

Pîslari, *vale,* în jud. Ilfov, plasa Znagovul, care se împreună cu Valea-Călugăruluĭ la cătunul Preoţeşti şi alimentează balta Căldăruşani.

Pîşeşti, *numire ce se maĭ dă cătunaşuluĭ* Bradul, jud. Buzăŭ, com. Măgura.

Plaiul, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, com rur. Cosovăţul.

Plaiul, *sat,* făcînd parte din com.

rur. Talea, pl. Peleşul, jud. Prahova. Are o populaţie de 185 locuitorĭ.

Plaiul, *sat*, pe moşia şi în com. Şarul-Dornĭĭ, jud. Suceava, aşezat pe ţărmul drept al pîrîuluĭ Neagra-Şaruluĭ. Are 90 case, cu 300 locuitorĭ, din care 106 contribuabilĭ.

Biserica şi şcoala din Şarul servă şi acestuĭ sat.

Plaiul, *trup de pădure*, al statuluĭ, în întindere de 55 hect., pendinte de com. Scorţeni, plaiul Prahova, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Dumbrava-Mică (40 hect.), Dumbrava-Mare (35 hect.) şi Runcul (60 hect.), formează pădurea numită Vatra-Mănăstireĭ-Mislea.

Plaiul, *pîrîu*, izvoreşte din raionul com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, şi se varsă în rîul Teleajenul, pe ţărmul drept, tot în raionul com. Măneciul-Ungureni.

Plaiul-Bădeni, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 800 hect., pendinte de com. Bădeni-Ungureni, plaiul Dîmboviţa, judeţul Muşcel.

Plaiul-Bărbăteşti, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Bărbăteşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Plaiul-Bătrîn, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini, avînd 921.8 metri altitudine.

Plaiul-Bisericeĭ, *loc izolat*, în raionul com. Albeşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel. Aci, se zice, a fost în vechîme satul Albeşti. In acest loc, aproape de suprafaţa pămîntuluĭ, se văd ruinele uneĭ bisericĭ.

Plaiul-Boeresc, *deal*, la N.-E. cătunuluĭ Boroşteni, plaiul Vulcanul, jud. Gorj; proprietate a statuluĭ, are o suprafaţă cam de 85 hect. şi e acoperit cu pădure.

Plaiul-Cacoveĭ, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Cacova, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Plaiul-Cheia, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, cu o suprafaţă de 600 hect., jud. Vîlcea, plaiul Cozia, com. Cheia.

Plaiul-Chiojduluĭ, *munte*, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure şi izlaz.

Plaiul-Comoara, *munte*, în jud. Suceava, com. Broşteni.

Plaiul-Cornuluĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Şotrile, pl. Prahova, jud. Prahova.

Plaiul-dintre-Sirie, *munte*, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure şi izlaz.

Plaiul-Domnesc, *munte*, în jud. Dîmboviţa, de la Moroeni în sus, pe partea dreaptă a Ialomiţeĭ. Vezĭ Brînduşile.

Plaiul-Gura-Uliţeĭ, *potecă*, ce vine din munţi, jud. Gorj, trecînd prin muntele Gura-Plaiuluĭ şi formînd limita între stat şi moşnenĭ; trece pe Dealul-Lung, muntele Piva, Vîrful-Măruluĭ, muntele Căciulata şi Poiana-Nuculuĭ; de aci se bifurcă, o ramură ducînd în com. Frînceşti, iar cea-l'altă, îndreptîndu-se spre S.-E. dînd în com. Bilta.

Plaiul-luĭ-Ivan, *plaiu*, în jud. Muşcel, pl. Rîurile, com. Mihăeşti. Trece prin partea de V. a com. şi are o direcţiune de la N. spre S. Este coprins între Dealul-Vacilor şi al-Vlădeanuluĭ.

Plaiul-luĭ-Pătru, *munte*, în raionul com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel, situat la N. comuneĭ, pe culmea Carpaţilor.

Plaiul-luĭ-Pătru, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, jud. Muşcel, plaiul Dîmboviţa, com. Lereşti, în întindere aproximativă de 1200 hect., cu esenţă dominantă molift.

Se învecineşte la N. cu Borcăşul; la S., cu Bătrîna; la E., cu Rîul-Tîrguluĭ şi la V., cu pîrîul Cuca.

Plaiul-luĭ-Vasile, *deal*, la S.-V. cătunuluĭ Boroşteni, plaiul Vulcanul, jud. Gorj; are o suprafaţă cam de 42 hect., proprietate a statuluĭ, acoperită parte cu pădure, parte cu izlaz.

Plaiul-Lung, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 12500 hect., jud. Muşcel, plaiul Nucşoara, com. Berevoeşti-Ungureni, formată din 5 trupurĭ: Brătioara, Plesnitoarea, Oboarele-Micĭ, Rîuşorul şi Măcelarul.

Plaiul-Lupuluĭ (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Plaiul-Lupuluĭ, pendinte de com. Strîmbeni, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Plaiul-Mare, *coamă*, la N. de com. Novaci, pl. Novaci, jud. Gorj, lungă de 1 kil. şi lată de 250 m., avînd în stînga eĭ valea Scăriţa, iar în dreapta, valea Gîlortuluĭ.

Plaiul-Mirceĭ, *munte*, jud. Dîmboviţa. Vezĭ Brînduşile.

Plaiul-Mislei, *deal*, jud. Prahova, com. Scorțeni, plaiul Prahova. Și-a luat numele de la cătunul Mislea. Este situat în partea de N. a comunei. Are o direcție înclinată și servește pentru pășunarea vitelor.

Plaiul-Morarului, *numire veche a dealului* Bighilinul, jud. Prahova, com. Bucovul, pl. Cricovul.

Plaiul-Purcarului, *munte*, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure și izlaz.

Plaiul-Scocul, *potecă*, ce pleacă din Scocul, de la N. la S., trece prin munții: Stîna-Știrbului, Peștișanul, Groapele, Boul, Gruiul-Negru și se ramifică în două: o ramură apucă spre V., la com. Pocruia și trece prin muntele Merișorul, Cioclovina, prin Valea-Șeasă și dealul Pocruia, de unde se ramifică iarăși în două, o parte dînd în com. Pocruia și una în Tismana; a doua potecă, ce se desparte în punctul muntele Gruiul-Negru, se îndreaptă spre S., în com. Topești, trecînd prin valea Rechițaua, Cracul-Ulmăturului, Fagul-Sărat, Poiana-de-Fragi, Poiana-Scării, Valea-Petriceaua, pe la comanda vechie, de unde se ramifică iar în două, o parte dînd în com. Topești, iar cea-l'altă în cătunul Broșteni, din com. Peștișani.

Plaiul-Șaruluĭ, *parte din satul* Gura-Negrei, jud. Suceava, din spre Șarul.

Plaiul-Șerban-Vodă, *plaiu*, ce se întinde în partea despre N. și N.-V. a com. Slănicul, plaiul Vărbălăul, jud. Prahova. Acest plaiu începe din cătunul Schiulești, com. Homoriciurile, și se întinde, urcînd un colnic destul de întins, pînă în gîturile munților, ramificațiuni ale Carpaților. Poartă numele lui Șerban-Vodă-Cantacuzino (1679—1688). Acest drum, de și scurt pentru a ajunge repede în Transilvania, acum este părăsit din cauză că nu e practic. Alte vremuri a fost calea sigură a salvărei vieței Domnilor, cari 'și căutaŭ refugiŭ în Transilvania.

Plaiuluĭ (Gura-), *munte*, în jud. Suceava, com. Broșteni.

Plapcea-Mare, *gîrlă*, jud. Olt, izvorînd dintr'un helești, de pe teritoriul com. Topana, situată la N. județuluĭ. Curge către S. prin centrul județuluĭ udînd teritoriile comunelor: Cornățelul, Constantinești, Mogoșești și Bălțați, de unde ia direcțiunea de S.-E., trece prin Potcoava, Valea-Merilor, Sinești și Ursoaia și se varsă în Vedea, la N. de Icoana. Primește ca afluenți mai însemnați: Plapcea-Mică, Negrișoara și Osica.

Plapcea-Mică, *gîrlă*, jud. Olt, izvorînd din mai multe dealuri, la N. de Poborul. Curge către S., paralel cu Plapcea-Mare, udînd comunele: Poborul, Tătărei, Scornicești și Bălțați, unde se varsă în Plapcea-Mare. Primește, între altele, mai însemnată, valceaua Teiușul.

Plasca, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pe moșia Tina, jud. Vilcea, pl. Mijlocul, com. Tina.

Plașcul, *vale*, jud. Brăila, care se întinde de la E., spre V. și S., ocolind satul Ciocile. Pe această vale sunt formate 2 lacuri, unul mare în partea de N.-E. a satuluĭ, și cel-l-alt mic în partea de N.-V., comunicînd printr'o viroagă. Cel mare rare-orĭ scade și atunci rămîne pe fund un fel de sărătură

Platoceanul, *pîrîŭ*, izvorește din com. Uda-d.-j., jud. Argeș, formează puțin hotarul între această com. și com. Rîjețul-Vieroș, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, și intră în com. Cocul-Popești, jud. Argeș.

Platonești, *sat*. Vezĭ Manolea, jud. Suceava.

Platoniță, *pîrîŭ*, afluent al Șomuzuluĭ-Mare, în jud. Suceava, com. Dolhești (4 kil.). Are de tributari din dreapta: Turbata și Boura, iar din stînga: Groapa-Covrigului și Groapa-luĭ-Bălan.

Plavățul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 250 hect., munții Mănăstireĭ-Cîmpulung, cari fac parte din comunele: Corbșori și Berevoești, pl. Nucșoara, jud. Mușcel.

Plavia, *sat*, facînd parte din com. rur. Iordăchianu, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o biserică fondată la 1814 de G. Plăvianu.

Plavia, *munte*, jud. Mușcel, plaiul Dîmboviței, situat la extremitatea de N.-E. a județuluĭ și servind hotar despre Transilvania.

Plăcinta, *numele vechiŭ al moșieĭ și al satului* Slobozia-Conachi, jud. Covurluiŭ. Vezĭ Slobozia-Conachi, com.

Plăcințeni, *sat*, făcînd parte din com. Giurgioana, jud. Tecuciŭ, situat pe șesul Zeletînul, la 8

63617. Marele Dicționar Geografic. Vol. IV.

kil. și 100 m. de reședința comunei.

Are o populație de 18 familii, sau 72 suflete, locuind în 14 case și 3 bordee.

Satul s'a înființat la 1789, pe moșia statului numită Răchitosul, care mai înainte depindea de mănăstirea Răchitoasa.

Este străbătut de mai multe drumuri naturale.

Plăcințeni, *moșie*, proprietate a statului, făcînd parte din moșia Șerbănești, jud. Tecuciu, com. Giurgioana.

Plăcințeni, *trup* din pădurea statului Corbița, jud. Tecuciu.

Plăeșul, *sat*, jud. Neamțu. Vezi Plăieșul.

Plăețul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul, jud. Prahova, situat la poalele munteluĭ Clăbucetul și cuprins între rîul Teleajenul de o parte și Telejenelul de alta. Are o populație de 162 locuitorĭ.

Plăețul, *culme de munte*, în jud. Gorj, pl. Novacĭ, în partea stîngă a Gilortuluĭ, la N. de comuna Novacĭ.

Plăețul, *pisc*, pe coasta șiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung și lat com. Costeștĭ, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Acest șir de dealurĭ se prelungește pe toată partea de E. a com., în stînga rîuluĭ Costeștĭ.

Plăețul, sau **Teleajenul**, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 750 hect., pendinte de com. Izvoarele, pl. Teleajenul, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Ursoaia (150 hect.) și Vatra-Mănăstireĭ-Crasna (50 hect.), formează pădurea Izvoarele.

Plăețul, *trup de pădure*, al statuluĭ, în întindere de 20 hect., care, împreună cu trupurile Neagota și Valea-luĭ-Neagu (750 hect.) și Crîngul-Popești (15 hect.), formează pădurea Romani, situată în com. Horezul, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Plăiașul, *nume ce se mai dă satului* Gămăcești, com. Berevoești-Ungureni, plaiul Nucșoara, jud. Muscel.

Numele-ĭ vine de la plăiașiĭ puși a păzi trecătoarea despre Ardeal.

Plăieșul, *sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Timișești.

Are o întindere de 357 hect., 60 ariĭ, cu o populație de 134 suflete.

Vite sunt: 78 boĭ, 80 vacĭ, 70 juncĭ, 23 caĭ, 200 oĭ și 46 rîmătorĭ.

Plăieșul, *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, în partea de N. a com., pe rîul R.-Sărat; e acoperit cu pădurĭ și pășunĭ.

Plăinești, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe malul drept al rîuluĭ Rîmna.

Este așezată în partea de N. a județuluĭ, la 19 kil. spre N. de orașul R.-Sărat, și în partea de N. a pl., a căreĭ reședință este.

Comunele învecinate sunt: Dragosloveni, la 2 kil.; Tîmboești, la 6 kil.; Popești și Sihlele, la 7 kil.; Bogza și Bordești, la 8 kil.; Urechești, la 9 kil.

Se mărginește: la N., cu com. Dragosloveni și Popești; la E., cu Bogza; la S., cu Sihlele și Tîmboești și la V., cu com. Bordești.

Este o comună din regiunea dealurilor, fiind brăzdată la V. de ramificațiile dealurilor Nucile, Bordești și Dealul-Cucului.

Rîul Rîmna o udă în partea de N.; afluentul său Recea, la V.; mai sunt și 30 puțurĭ.

Cătunele care o compun sunt: Plăinești sau Tîrgul-Cucului la mijloc, Cîndești la V. și Gugești la N.-E.

Suprafața com. e de 4670 hect., din care 200 hect. vatra com., 1170 hect. ale locuitorilor și 3500 hect. ale particularilor. Din acestea: 3250 hect. arabile, 170 hect. imaș, 250 hect. pădure, 575 hect. viĭ, 75 hect. fînețe, 150 hect. neproductiv.

Are o populație de 920 familiĭ, sau 3040 suflete; 3 biserici și un schit: una în cât. Cîndești, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, zidită la 1860 de A. Plaino, deservită de 2 preoțĭ, 1 cîntăreț și 1 paracliser; a doua, în cât. Cucul, cu hramul Sf. Voivozĭ, zidită în 1881 de locuitorĭ, și a treia, tot în cât. Cucul, cu hramul Sf. Constantin și Elena, zidită în 1823, de Alecu Bagdat și soția sa Profira, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser. La V. este și schitul Recea, în care nu mai sunt călugărĭ, iar serviciul divin îl face preotul îngrijitor.

Sunt 2 școlĭ mixte, conduse de 3 învățătorĭ și o învățătoare, și care aŭ fost frecuentate în 1899—900 de 265 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 pluguri; 637 boĭ, 348 vacĭ, 289 caĭ, 190 iepe, 3 catîrĭ, 2531 oĭ, 50 capre și 472 rîmătorĭ.

In com. se mai află: o moară cu aburĭ; 46 poverne pentru fabricarea vinuluĭ; 1 fabrică de

luminări; 2 cafenele; 2 bogaserii; 2 brutării.

Meseriași: 2 cojocari, 2 cizmari, 3 potcovari, 2 tîmplari, 6 măcelari, 2 tinichigii și 2 geamgii.

Comerciul este destul de activ și constă în importul de coloniale, instrumente agricole, haine și în exportul vinului, cerealelor și vitelor; transportul se face prin stația Gugești, la 2 kil. spre N.

Sunt 133 comercianți, din cari: 9 băcani, 24 cîrciumari, 6 marchidani.

Căile de comunicație sunt: calea ferată și șoseaua națională R.-Sărat - Focșani; calea județeană la Dumitrești prin Bordești; drumul spre Bogza-Mărtinești.

Budgetul com. e la venituri de 16390 lei, iar la cheltueli, de 15875 lei.

Plăinești, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătun. de reședință al com. rur. Plăinești. Azi poartă numele și de Tîrgul-Cuculuĭ. E așezat cam în mijlocul com., pe malul drept al rîului Rîmna. Are o întindere de 12 hect., cu o populațiune de 260 familii, saŭ 870 suflete; o biserică, cu 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă.

Plăișoarele, *munte,* în apropiere de com. Nămăești, jud. Mușcel. Formează împreună cu munții: Draxinul, Măra, Țefeleaga, Preajma, Muntișorul, Căpitanul, Pravățul, Altămușul și Mateiașul, linia de despărțire între rîul Dîmbovița și rîul Argeșelul.

Plăișorul, *cătun,* al com. Pănătăul, jud. Buzăŭ, cu 300 locuitori și 71 case.

Plăișorul, *munte,* în jud. Mușcel, com. Corbi, plaiul Nucșoara. Vîrful luĭ poartă același nume.

Plăișorul, *pădure,* a statului, în întindere de 3500 hect., jud. Mușcel. Face parte din marea pădure Corbi, plaiul Nucșoara, formată din 10 trupurĭ: Plăișorul, Bindea, Zănoaga, Papă-l, Rusul, Plătica, Alunișul, Pădurile, Crîngul și Preotesele, avînd toate o întindere de 17530 hectare.

Plămîna, *japse,* jud. Brăila, unește privalul Săpatul cu privalul Vidroiul, spre V. trecînd printre îezerile Lungulețul, Listevele, Groapele și Țărmuroiul.

Plămîna, *pîrîiaș,* jud. Teleorman, format parte de balta Liseĭ, parte de apele izvoarelor ce curg din dealurile dintre com. Lisa și Vînători. Se scurge în balta Suhaieĭ, maĭ sus de com. Viișoara.

Plămîni, *baltă,* în insula din mijlocul bălțeĭ Potelul, jud. Romanați.

Plămînoasa, *baltă,* formată din izvoare, pe moșia Brehuești, jud. Botoșani, com. Brehuești, pl. Siretul.

Plăsala, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, la N. com. Cărpinișul, între munții: Florile-Albe, Coasta-Crainiculuĭ și Vîrful-cel-Bătrîn-al-Crasneĭ.

Plăsala, *deal,* al com. Brătuia, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat în partea de E. a com., avînd direcție N.-S.-V. Formează înălțimile din partea dreaptă a văeĭ Cioiana și dă naștere către S. dealuluĭ Măgura, care continuă a însoți partea dreaptă a văeĭ Cioiana, terminîndu-se în valea Jiuluĭ.

Plăsăleasa, *vale,* în jud. Gorj, com. Vlăduleni, pl. Jiuluĭ; începe de la N., de la Fîntîna-Faguluĭ, hotarul com. Cîrbești; se întinde d'alungul com. și se termină în matca Jiuluĭ. Pe această vale curge pîrîul Matca. Pe dînsa se află și pădure.

Plăsoiul, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Grădiștea, cătun. com. Ciineni, situat în partea de N. a com. lîngă lacul Balta-Albă, la 1 ½ kil. spre E. de cătun. de reședință, Stăvărești. Are o întindere de 6 hect., cu o populație de 124 locuitori.

Plătănești, *altă numire,* a satuluĭ Gura Jegălieĭ, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Plătăneștilor (Culmea-), *culme a munților* Carpați, în jud. Vîlcea, în stînga Lotruluĭ, din care pornește către S. două culmi maĭ principale:

Culmea Malaia, care se desface aproape de muntele Vîrful-Mare (1005 m.), se îndreptează către S., despărțind pîrîul Voineasa, afluent din stînga al Lotruluĭ superior, de rîul Puștcoiul. Piscul săŭ cel maĭ mare în jud. Vîlcea e Malaia (996 m.).

Culmea Veverița, care pornește din muntele Vîrful-Mare, se îndreptează către S.-E. și se termină aproape de confluența Lotruluĭ cu Oltul. Piscurile cele maĭ însemnate sunt munții: Vîrful-Mare, Robul, Veverița și Sulița.

Din muntele Robul se ramifică: Culmea-Brezoilor, între rîurile Pușcoiul și Brezoiul, avînd ca piscurĭ: Muntele-Murgașuluĭ și Măgura-luĭ-Popovicĭ.

Tot din muntele Vîrful-Mare maĭ pleacă către E. cea din urmă culme, numită Culmea-Cîinenilor, coprinsă între rîul Cîi-

neni și Rîul-Vaduluĭ, avînd ca piscurĭ maĭ principale: Muntele Coasta-Ciinenilor și Dealul-luĭ-Vlad.

Plătărești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Cucueți-Plătărești, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov, situat pe deal și vale, la E. de București, la întîlnirea văiceĭ Pasărea cu rîul Dîmbovița.

Se întinde pe o suprafață de 1563 hect., cu o populație de 890 locuitorĭ.

Statul are 1183 hect. și locuitoriĭ, 380 hect. Statul cultivă prin arendașiĭ sĭĭ tot pămîntul (35 hect. pădure). Loc. n'aŭ izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Mercurĭ, deservită de 2 preoți și 3 cîntăreți; 1 școală mixtă, frecuentată de 25 elevĭ și 7 eleve; 1 heleșteŭ.

Comerciul se face de 3 circiumarĭ și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 619 și al celor micĭ, de 961.

Aci este și o cazarmă pentru soldațiĭ carĭ păzesc temnița.

Locuitoriĭ cătunuluĭ, pe lîngă agricultură, se ocupă și cu dulgheria.

Satul Plătărești, spune legenda, s'ar fi întemeiat în urma uneĭ bătălĭĭ repurtată cu multă vitejie de Mateiŭ Basarab, Voevodul Țăreĭ, asupra luĭ Timuș, căpitanul cel mare al Tătarilor. Aci marele nostru strămoș a și ridicat o biserică.

Plătărești, *mănăstire,* jud. Ilfov, zidită de Mateiŭ Basarab. Astă-zĭ este redusă la biserică de mir.

Aci este și o închisoare destinată exclusiv pentru femeĭ. Ea servă ca închisoare pentru recluzionarea femeilor condamnate la munca silnică.

Pe lîngă acest penitenciar se află atașat un atelier de pînzărie.

Plătărești, *moșie,* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Plătărești, jud. Ilfov, arendată cu 30537 leĭ anual.

Plătărești, *pădure,* a statuluĭ, pendinte de Plătărești, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov, în întindere de 75 hect.

Plătica, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 2120 hect., făcînd parte din marea pădure Corbi, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel, formată din 10 trupurĭ: Plăișorul, Preotesele, Bindea, Zănoaga, Papăul, Rusul, Plătica, Alunișul, Pădurile și Crîngul, avînd toate o întindere de 17530 hect.

Plăvaia, *mahala,* jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, com. Părăușani.

Plăvanul, *vale* cu *pîrîŭ,* în jud. Tecuciŭ, com. Onceștĭ; se unește cu pîrîul Tomozeĭ, și se varsă în Berheciŭ, în partea de răsărit a satuluĭ Tomozeĭ, com. Onceștĭ.

Plăvățul, *cătun,* al com. Mînzălești, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ și 9 case.

Plăvianca, *pădure* particulară, în întindere de 75 hect., supusă regimuluĭ silvic, jud. Prahova, com. Iordăchianul, pl. Cricovul.

Plăvianca, *pădure* particulară, în întindere de 25 hect., supusă regimuluĭ silvic, jud. Prahova, plasa Cricovul, comuna Iordăchianul.

Plăvianca, *cătun,* spre N. com. Cotul-Jieniĭ, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați.

Plăviceni, saŭ **Fișcălia,** *sat,* pendinte de com. Dudul, pl. Siul-d.-j., jud. Olt, situat la N. comuneĭ, între Siul și malul Oltuluĭ.

Are 320 locuitorĭ. Moșia e proprietatea Eforieĭ Bisericeĭ Crețulescu din București, care posedă cam 400 hect. arabile și 350 hect. pădure pe Zăvoiul. De acest cătun ține schitul Plăviceni, situat pe malul Oltuluĭ, deservit de un preot.

Plăviceni, *fost schit,* azĭ biserică de mir, pendinte de cătunul cu acelașĭ nume, jud. Olt, pl. Siul-d.-j., com. Dudul, situat pe malul stîng al Oltuluĭ. Se întreține din fondurile Epitropieĭ Bisericeĭ Crețulescu, din București. Se zice că e fondată de un Vel Vornic Dragomir și soția sa, Elena, pe timpul domnieĭ luĭ Mateĭ Basarab, pe locul de lîngă apa Oltuluĭ, numit Alunișul. Biserica s'a reparat de Eforie, la 1872. E deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, plătițĭ din fondurile Eforieĭ.

Plăviți, *mahala,* din com. rur. Budina, plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Pleana, *pîrîŭ,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Brabova, ce se varsă pe stînga gîrleĭ Bogdănelul, la eșirea acesteia din com. Brabova.

Pleașa, *com. rur.,* jud. Prahova, pl. Podgoria, formată dintr'un singur sat, așezat în partea de S. a teritoriuluĭ comuneĭ.

Veniturile sale sunt de leĭ 2985.

Școala există în com. de la 1885, și a fost frecuentată în 1899—900 de 13 elevĭ.

Pleașa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Morenĭ, pl. Filipești, jud. Prahova. Are o populație de 103 locuitorĭ.

Pleașa, *deal*, la 4 kil. spre N. de vatra satului Călinești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Pleașovul, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiului, la 14 kil. de Turnul-Măgurele, pe valea pîrîului Siul, care o străbate în diferite șerpuituri, în toată partea de N.-E. Poartă și numire de Șopia.

Se învecinește la V. cu apa Siului, care desparte viile locuitorilor aflate pe lunca Oltului, de pădurea proprietății; la N., cu comuna Saelele; la S., cu com. Rîioasa și la E., cu Dealul-Oltului și cîmpia ce se întinde d'asupra acestui deal.

Vatra satului se află pe proprietatea numită Saelele.

Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt 150, pe 325 hect.

Viile ocupă o întindere de 42 1/2 hect.

Are o populațiune de 633 suflete, din care 121 contribuabilĭ; o școală mixtă, condusă de 1 învățător și frecuentată de 15 elevĭ; o biserică, deservită de un preot și un dascăl.

Numărul vitelor este de 2244 capete, din care: 93 caĭ, 19 măgarĭ, 354 vite marĭ cornute, 1678 vite micĭ cornute și 100 porcĭ.

Budgetul com. e de 2836 leĭ, 90 banĭ, la venitură și de 2755 leĭ, 10 banĭ, la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicație are numaĭ spre com. Rîioasa și Saelele, șosele vecinale.

D'asupra dealului se văd urmele unei întărituri, căreia locuitoriĭ îĭ zic Cetatea saŭ Gurguiul-Nemților și căreia se atribuie o deosebită importanță, fiind ridicată pe timpul războaelor cu Turcii la începutul acestui secol. Suprafața acesteĭ întăriturĭ este de aproape 1/4 hect.; șanțul care o înconjoară este de 144 m.; iar înălțimea eĭ de 16 m.

In secolul trecut eraŭ 2 sate cu numirea de Pleașovul, care țineaŭ de județul Olt: Pleașovul-Romînĭ și Pleașovul-Sîrbĭ; astfel le vedem trecute în istoria luĭ Fotino.

Pleniceni, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Plenița, aparținînd moșnenilor Pleniceni; are o întindere aproximativ de 1530 hect. și un venit anual de 60000 leĭ.

Plenița, *com. rur.* și *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j. la 62 kil. de Craiova și la 13 kil. de reședința plășiĭ, com. Virtopul.

Situată pe șesul numit Plenița.

Se mărginește la E. cu com. Caraula, la V. cu com. Dărvarul, la N. cu com. Orodelul și la S. cu com. Risipiți.

Terenul comuneĭ este șes, ne prezintînd de cît două movile de mică însemnătate.

Are o populație de 6050 suflete; o biserică, fondată la 1850, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 3 preoți și un cîntăreț; 2 școlĭ: 1 de băeți și 1 de fete, frecuentate (1899–900) de 309 copiĭ; 12 cîrciumĭ; 2 morĭ cu aburĭ.

Suprafața comuneĭ este de 1530 hect., pămînt arabil. Moșia de pe teritoriul comunal se numește Plenița.

Viile, în întindere de 810 hect., aparțin locuitorilor moșneni, și daŭ vin negru.

Meseriași sunt 27: dogarĭ, cizmarĭ, etc.

In com. se ține un bîlciŭ anual la 16 Iulie.

O cale comunală lungă de 5 kil., de la E. la V., o unește cu comunele vechĭ. O altă cale merge de la N. la S. pe o lungime de 4 kil.

Budgetul com. e la venitură de 6203,59 leĭ și la cheltuelĭ, de 5840,44 leĭ.

Plenița, *sat*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Plenița, cu reședința primărieĭ.

Plescarea, *vălcea*, începe din jud. Argeș, dă pe lîngă com. Colțul-Ungheni, intră în jud. Teleorman, pe teritoriul com. Strîmbeni și, după ce străbate această com., se împreună cu Valea-Cîineluĭ, puțin maĭ departe de Strîmbeni.

Plescioara. Vezĭ Pleșcioara.

Plescoaia, *munte*, la N. comuneĭ Novacĭ, plaiul Novacĭ, jud. Gorj, învecinat la S. cu apa Gîlortul, la N. cu Cîlcescul și Iezerul, la E. cu Dîlbanul și la V. cu Setea-Mare, pendinte de com. Ciocadia.

Pleșa. Vezĭ Pleșea.

Pleșcioara, *cătun*, al com. Chiojdul, jud. Buzăŭ, cu 150 locuitorĭ și 34 case.

Pleșcioara, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, ramificație sudică a munteluĭ Pitica.

Pleșcoiul, *com. rur.*, în jud. Buzăului, plaiul Pîrscovul, situată pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, sub ramificațiile Săpoceĭ și la 18 kil. de orașul Buzăul.

Limita sa, la N., începe din gura izvoruluĭ Murătoarea, ia în sus pe izvor pînă în slemnea muchiĭ, apoĭ pe culme pînă în muntele Moara-de-Vînt; la E., se lasă din Moara-de-Vînt prin slemnea culmilor: Siminocul și Pietroiul, pînă în Dealul-Săpocel; la S., din Dealul-Să-

poceĭ se lasă pe izvorul Găvanele până dă în rîul Buzăul; la V., urcă în sus pe albia Buzăuluĭ, până în dreptul cătunuluĭ Pleșcoiul, unde trece rîul și merge până în iazul morilor Cîndeștilor, coprinzînd un spațiŭ cam de 180 hect. al moșnenilor Pleșcoĭ și trece înapoĭ rîul în dreptul gurilĭ izvoruluĭ Murătoarea.

Suprafața sa e de 2590 hect., din care 835 arabile, 234 pădure, 128 fineață, 463 izlaz, 31 livede, 283 vie și 616 loc sterp.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Urlătorile (stat), Mușcelul, Pleșești, Pleșcoiul și Ceaușoaia. Terenul este nisipos.

Căĭ de comunicație are numaĭ șoseaua Mărăcineni-Rușiavățul.

Comuna e formată din cătunele: Mușcelul, Pleșcoiul, Pleșești și Urlători, avînd o populație de 1710 locuitorĭ.

Meseriașĭ sunt: 4 lemnarĭ, 2 butnarĭ, 5 căruțașĭ, 2 croitorĭ, 2 cizmarĭ, 1 fierar, 4 cojocarĭ, 1 bocangiŭ, 2 brutarĭ și 1 vărar.

Are o școală mixtă, care a fost frecuentată în anul 1899—900 de 102 elevĭ; 2 biserici: la Urlători și Pleșcoiul, deservite de 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 1 paracliser.

Catedrala e cea cu hramul Sf. Nicolae.

Sunt 9 cîrciumĭ.

Comuna e reședința plaiurilor unite Pîrscovul-Slănic. Are o stațiune telegrafo-poștală și o judecătorie de ocol.

Locurĭ demne de văzut sunt: Muchea-Săpoceĭ, dealul Siminocul, Pietroiul, apoĭ vechia și mica biserică de la Urlători, care de și fără inscripțiĭ, indică o vechime de aproape 400 anĭ. Poziția eĭ ascunsă între dealurĭ, arată în ce timpĭ de nesiguranță ea a fost ridicată. Comuna exista din secolul XVI; cele maĭ vechĭ cătune sunt: Pleșcoiul și Urlătorile.

Vite sunt: 260 boĭ, 180 vacĭ, 60 viteĭ, 60 caĭ, 20 țepe, 12 mînjĭ, 400 oĭ și 200 porcĭ.

Budgetul com. e de 4727 leĭ și 60 banĭ.

Pleșcoiul, *cătun* de reședință al com. Pleșcoiul, jud. Buzăŭ, cu 740 locuitorĭ și 178 case. Are sub-diviziile: Peste-Vale și Mierlari. E reședința sub-prefectureĭ pl. unite Pîrscovul-Slănicul și are aspectul unuĭ tîrgușor.

Pleșca, *sat,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Obîrșenĭ, spre S.-E. de satul Obîrșenĭ. Are 402 locuitorĭ și 94 case.

Pleșea, *subdiviziĭ a cătunuluĭ* Cîrlomănești, jud. Buzăŭ, com. Gura-Nișcovuluĭ.

Pleșea, *insulă,* în Dunăre, jud. Mehedinți, aproape de Porțile-de-Fier, ținînd de proprietatea statuluĭ Bresnița.

Pleșea, *munte,* la N. de com. Polovragi, plaiul Novaci, jud. Gorj, lîngă munțiĭ Cujba și Beleoaia, în partea stînga a rîuluĭ Oltețul.

Pleșea, *munte,* spre N.-V. com. Runcul, jud. Gorj, acoperit cu pădure, din care: 20 hect. pădure de brad și 170 hect. pădure de fag.

Pleșea, *munte,* în partea de N. a com. Balta, plaiul Vulcan, jud Gorj. Are o suprafață cam de 400 hect. Se întinde în direcțiunea N.-V. proprietatea statuluĭ; are pădure de fag și brad, loc de pășune, iar parte este stîncos.

Pleșea, *deal,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, acoperit cu pădure; ține de satul Padeșul, c. r. Negoești, care se află la poala uneĭ ramure a acestuĭ deal.

Pleșea, *deal,* în centrul com. Bîrzești, pl. Argeșelul, jud. Mușcel, situat între Valea-Bîrzească și Vîlceaua-luĭ-Ciomag.

Pleșea, *munte,* în jud. Neamțu, com. Vinători-Neamțuluĭ, pl. de Sus-Mijlocul, situat lîngă Mănăstirea-Neamțuluĭ.

Pleșea, *deal,* în jud. Neamțu, com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, situat în apropiere de satul Iapa.

Pleșea, *munte,* pe teritoriul com. Valea-Săreĭ, pl. Vrancea, jud. Putna, din care se scoate sare.

Aparține răzeșilor din com. Tulnici.

Pleșea, *pîrîŭ,* ce izvorește din muntele cu același nume, din Fundul-Chiliilor; udă com. Valea-Săreĭ, jud. Putna, și se varsă în Putna.

Pleșele-Holdeĭ, *munte,* în jud. Suceava, com. Broșteni.

Pleșești, *com. rur.,* în partea de V. a plășeĭ Șomuzul, jud. Suceava, spre N.-E. și la 11 kil. de Fălticeni.

Se mărginește la E. cu com. Giurgești; la V., cu com. Oprișeni; la S., cu com. Preutești și la N., cu Bucovina.

Are forma unuĭ poligon neregulat, prezintînd maĭ multe ondulațiunĭ.

Se compune din satele: Pleșești-Ganeĭ, Pleșești-Sineascăĭ, Valea-Botezul, Jacota, Hreațca, Uncești, Petia și Bunești, cu reședința în Pleșești-Sineascăĭ.

Are o populație de 564 familii sau 2268 suflete; 6 biserici, deservite de 2 preoți și 5 cîntăreți; 2 școale mixte, conduse de 2 învățători.

Budgetul com. e la venituri de 5270.25 lei și la cheltueli, de 4928.73 lei.

Vite sunt: 128 cai, 384 boi, 260 vaci, 2352 oi și 360 porci.

Altitudinea comunei de-asupra nivelului Mării variază între 335—345 m.

E udată de Șomuzul-Mic și de pîrîiașele: Poenei, Racova, Hermeziul, Ciomîrna, Bazaci, Popa, Fisticul, Sinescul, Fundoaia, Răcea, Capreî, Vîrnavul, Ciureî și Bunești.

Moșia aparține mai multor proprietari.

Suprafața com. e de 5636 fălci, 67 prăjini, din care: 2575 fălci cultivabile, 461 fălci pădure, 184 fălci fînaț și restul mlaștine și locuri sterpe.

Improprietăriți în 1864 sunt 113 fruntași, 198 pălmași și 77 codași, stăpînind 947 fălci.

Teritoriul comunei se împarte în mai multe sfori de moșii, care, din vechime, sunt răzeșii.

Pleșești, *sat*, cu 173 locuitori, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Richitele-d.-j.

Pleșești, *sat*, cu 25 familii, jud. Argeș, pl. Pitești, pendinte de com. rur. Băbana.

Pleșești, *cătun* al com. Pleșcoiul, jud. Buzău, cu 300 locuitori și 71 case; are subdivizia Ceaușoaica.

Pleșești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bărăști-de-Vede, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populație de 722 locuitori și o biserică construită în 1709.

Pleșești, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, cătunul com. Dănulești, în partea de E. a com., pe poalele dealului Pleșești, udat de pîrîul Bodila, la 1 kil. 800 m. spre E. de cătunul de reședință. Are o întindere cam de 25 hect., cu o populație de 153 familii, sau 622 suflete, din care 157 contribuabili; o biserică și o școală.

Pleșești, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Margineа-d.-s., com. Slobozia; face parte din cătunul Coroteni. (V. a. n.).

Pleșești, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Prisecani, spre S. de satul Prisecani. Are o populație de 309 locuitori și 140 case.

Pleșești, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Buda, spre S. de satul Buda.

Pleșești, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Roșiile, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 210 locuitori; o biserică, făcută de preotul Ion Pleșescu și reparată de enoriași.

Pleșești, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Dănulești; se desface din dealul Măgura-Căpățîneî, brăzdînd partea de E. a com.; e acoperit cu păduri și pășuni.

Pleșești, *moșie*, în jud. Buzău, com. Pleșcoiul, cătunul Pleșești; are cam 650 hect., împărțite în patru sfori: Pleșești-Vîrdanul (100 hect.); Pleșești-Pleșoianu (240 hect.); Pleșești I. Pleșoianu (155 hect.) și Pleșești C. Pleșoianu (155 hect.).

Pleșești, *moșie* particulară, în jud. Covurluiu, pl. Zimbrul, com. Cudalbi, cu două trupuri, din care unul de 572 hect. și altul de 207 hect.

Pleșești, *pădure*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Dănulești, pe dealul Pleșești; are 2350 hect., din care 350 hect. ale statului; esențe principale: fag, gorun și teiu.

Pleșești-Ganeî, numit și **Chiticul** și **Găneni**, *sat*, pe moșia cu același nume, jud. Suceava, com. Pleșești, așezat pe țărmurile pîrîului Racova, între dealurile Țicălul, Candachia și al-Vieî.

Are o populație de 91 familii, sau 357 suflete, din care 85 contribuabili; o biserică de lemn, cu hramul Buna-Vestire, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți și improprietărită cu 8½ fălci.

Vatra satului ocupă 13½ fălci.

Moșia, proprietate a d-lui M. Dragonciu, fostă a familiei Ganea, are 410 fălci, din care 164 fălci arabile, 40 fălci pădure, 200 fălci fînaț și imaș și restul necultivabil.

Improprietăriți la 1864 sunt 21 fruntași, 54 pălmași și 12 codași, stăpînind 186 fălci, 64 prăjini.

Drumuri principale sunt: la Fălticeni (11 kil.) și la Pleșești-Sineascăi (1½ kil.).

Pleșești-Sineascăi, sau **Poiana**, *sat*, pe moșia cu același nume, jud. Suceava, com. Pleșești, așezat pe coasta Dealului-Moareî. Are o populație de 282 suf.; o școală mixtă, frecuentată de 35 copii.

Vatra satului ocupă 7 fălci, 15 prăjini.

Intinderea moșieî e de 478 fălci, din care 198 fălci cultivabile, 200 fălci pădure, 20 fălci fînaț, iar restul puțin productiv.

Improprietăriți în 1864 sunt: 17 fruntași, 23 pălmași și 6

codași, stăpînind 132 fălci și 55 prăjini.

Drumuri principale sunt: la Pleșești-Ganei (1½ kil.) și la Fălticeni (11 kil.).

Pleșile, *pădure*, supusă regimului silvic, în jud. Muscel, pl. Dîmbovița, com. Albești, în întindere aproximativă de 50 hect., avînd ca esență principală fag și mesteacăn.

Se învecinește la N. cu locuitorii Cîrjanul și Florea, la S. cu Piscul-Plopilor, la E. cu orășenii Cîmpulungeni și la V. cu com. Albești.

Pleșoiul, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-sus, situată pe 2 costișe despărțite printr'o vale, în care curge un pîriu mic, cu direcția de la V. la E., numit Valea-Pleșoiului.

Se învecinește la E. cu com. Predești, hotarul către această com. numindu-se Giorocianca: la V., cu com. Răchita, despărtită prin hotarul numit Lupoaia; la S., cu com. Terpezița, despărțită prin hotarul numit Valea-Lupului; la N., cu Beloțul și Petroaia, despărțită prin hotarul Valea-Petroaei, și Valea-Sîrsei.

E udată de Valea-Pleșoiului, prin mijloc. Spre V. de Pleșoiul, la marginea satului, în matca Văei-Pleșoiul, e un izvor cu numele de Vultoarea; din acest izvor, a luat naștere un mic pîriiaș, care se varsă în Pleșoiu.

Se află și o silișie numită Solomonești.

Comuna e formată din 4 cătune: Pleșoiul, Frasinul, Milovanul și Solomonești. Cătunul de reședință este Pleșoiul, situat între Frasinul la V. și Molivanul la E.

In cât. Molivanul se află o biserică vechie, fondată de locuitori; în cât. Pleșoiul e alta, fondată la 1842 de către Ion Sin P. Solomon, polcovnic în armata romînă, deservite de 2 preoți și 1 cîntăreț.

In com. Pleșoiul, satul Pleșoiul, s'a născut, în anul 1793, Ion Solomon, care a luat parte la revoluțiunea din 1821 și la rezbelul ruso-turc din 1826—28; a avut gradul de colonel, zis pe atunci polcovnic și, foarte brav, a fost decorat de însuși împăratul Rusiei. Acest Ioan Solomon este tatăl Generaluluĭ Solomon, ce a trăit pe timpul luĭ Cuza-Vodă.

Are o populație de 2704 suflete; o școală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 49 băeți și 17 fete.

După legea din 1864 sunt 328 locuitori împămînteniți.

Suprafața teritoriului comunal este de 11128 pog., din care: 9028 pămînt arabil, 890 fînețe, 950 izlaz, 260 teren sterp.

Moșiĭ sunt: Milovanul, Solomonești, Pleșoiul și Frasinul.

Viile în întindere de 105 hect., aparțin locuitorilor și dau vin bun.

Căi de comunicație sunt căile vecinale, care unesc com. cu comunele vecine.

Distanțele: la Craiova, 24 kil.; la Predești, 8 kil.; la Răchita, 10 kil.; la Terpezița, 7 kil.; la Petroaia, 4 kil. și la Beloțul, 6 kil.

Vite cornute sunt 342, cai, 78, capre și oi, 218.

Pleșoiul, *com. rur.*, jud. Vilcea, pl. Mijlocul, împărțită în patru mahalale: Pleșoiul, Valea-Ganei, Borul și Istrătești, situată pe malul stîng al riuluĭ Olteț și pe dealul Borul.

Aci e reședința subprefecturei.

Are o populație de 401 locuitori; o biserică, fondată la 1807 și reparată la 1871.

Sunt 731 vite mari și mici.

Parte din locuitori sunt moșneni; 6 sau împroprietărit la 1864.

Pleșoiul, *sat*, cu 404 loc., jud. Argeș, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Stoiceni-Pleșoiul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 2 preoți și 1 cîntăreț.

Pleșoiul, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-jos, com. Pleșoiul, reședința primărieĭ. Are o populație de 1254 suflete, locuind în 400 case și 9 bordee; o școală mixtă; o biserică deservită de un preot.

Pleșoiul, *cătun*, al com. Arcești, plasa Olteț-ul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat pe șoseaua Corabia-R.-Vaduluĭ, la 43 kil. de Caracal și la 17 kil. de Balș, aproape de gara Arcești și de riul Beica.

Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Mării este de 140 m.

Are o populație de 50 familiĭ sau 120 suflete; o biserică, cu hramul S-țiĭ Voivozĭ, zidită la 1615 de Ilie Pleșoianu, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Pleșoiul, *mahala*, în jud. Vilcea, com Pleșoiul, pl. Mijlocul.

Pleșoiul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-sus, com. Pleșoiul.

Pleșoiul, *pîriiu*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Pleșoiul; curge prin valea Pleșoiul.

Pleșoiul-Solomonești, *numirea vechie a comuneĭ* Pleșoiul, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., cînd coprindea numaĭ satul Pleșoiul-Solomonești.

Pleșul, *deal*, în jud. Iași, com.

Buznea, pl. Cîrligătura. Pe toate laturile sale se află păduri, iar culmea ’i este goală. Se întinde la E. de dealul Prosia.

Pleşul, *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; în partea de V. e acoperit cu păduri şi păşuni; vara se fac pe dînsul stîne de oi.

Pleşul, *munte*, în jud. Suceava, com. Bogdăneşti, Boroaia şi Drăgăneşti, pe culmea căruia trece hotarul între judeţele Suceava şi Neamţu. Are 915.5 m. altitudine. E acoperit cu pădure de brad, fag şi mesteacăn.

Pleşul, *munte*, în jud. Suceava, com. Broşteni, avînd 1205 m. altitudine.

Pleşul, *deal*, jud. Suceava, acoperit de pădure de diferite esenţe, dintre com. Dolheşti, Preuteşti, Siliştea şi Valea-Glodului.

Pleşul, *pîrîu*, izvoreşte din muntele Clăbucetul, jud. Prahova; curge de la E. spre S.-V. şi se varsă în rîul Teleajenul, pe malul sting, în raionul com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul.

Pleşul, *pîrîu*, care udă Nordul com. Călimăneşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Pleşul-Mare, *deal*, în pădurea Unguroaia, în partea de V. a com. Cristeşti, pl. Coşula, jud. Botoşani, şi în hotar cu com. Tudora.

Pleşul-Mic, *deal*, în pădurea Unguroaia, com. Cristeşti, jud. Botoşani.

Pleşuva, *vîrf*, pe dealul Măstăneşti, com. Chiojdeanca, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Pleşuva, *deal*, în partea de S.-E. a com. Şoimari, pl. Podgoria, jud. Prahova, pe care se află pădure.

Pleşuva, *moşie*, pendinte de Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti, pe care la 1864 s’au împroprietărit parte din locuitorii com. Comarnicul, plaiul Peleşul, jud. Prahova.

Pleşuva, *pîrîu*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s.; izvoreşte din Dealul-Colibaşului şi se varsă în apa Topolniţa.

Pleşuva-Mare, *munte*, jud. Prahova, com. Comarnicul, din plaiul Peleşul.

Pleşuva-Mică, *munte*, jud. Prahova, com. Comarnicul, din plaiul Peleşul.

Pleşuva-Mare (Muntele-), *proprietate*, a Eforiei Spitalelor civile din Bucureşti, com. Comarnicul, plaiul Peleşul, jud. Prahova, în întindere de 568 hect., din care 457 hect. suprafaţă împădurită şi 111 hect. pămînt cultivabil şi fineţe.

Pleşuva-Mică (Muntele-), sau Vatra-Schitului-Lespezile, *proprietate*, a Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, fostă pendinte de schitul Lespezile, com. Comarnicul, pl. Peleşul, jud. Prahova, în întindere de 331 hect., din care 285 hect. suprafaţă împădurită şi 46 hect. pămînt cultivabil şi fineţe.

Pletari, *altă numire a cătunului* Poenari, din com. Cănesti, jud. Buzău.

Pletea, *parte din pădurea* statului Drăgăneşti-Ţigănia, jud. Teleorman, ce se află la S.-E. com. Drăgăneşti, despărţită de trupul numit Pojoritele.

Pleterul, *rîu*, pe proprietatea Parapani, com. Arsache, pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Plevna, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, situată între com. Mihaiu-Viteazul şi Lupşani.

Se compune din satele: Valea-Mare şi Valea-Rusului. Pînă la 1 Aprilie 1901, cînd s’au unit şi au format comuna Plevna, satul Valea Mare făcea parte din com. Ulmul şi satul Valea-Rusului, din com. Lupşani.

Reşedinţa primăriei şi a judecătoriei com. este în satul Valea-Mare.

Are o populaţie de 322 familii; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător; o biserică, în Valea-Rusului, deservită de un preot şi un dascăl.

Prin comună trece drumul ce leagă oraşul Călăraşi, cu satele din pl. Cîmpului.

Plevna, *cătun*, al com. Săgeata, jud. Buzău, cu 20 locuitori, format din însurăţei împroprietăriţi pe moşia Beilicul.

Plevna, *sat*, în jud. Covurluiu, pl. Siretul, com. Cuca, format din însurăţei împroprietăriţi la 1882. I s’a dat atunci numele cetăţei naturale din Bulgaria care, împresurată şi luată de armata romîno-rusă în 28 Noembrie 1877, a decis de soarta războiului d’atunci. Are 23 familii, sau 102 suflete.

Plevna, *sat*, pe moşia Suharăul, com. Suharăul, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiu, cu 74 familii, sau 280 suflete, înfiinţat la 1880.

Calitatea pămîntului este bună, mai cu seamă pe valea Coroba-

63617. Marele Dicţionar Geografic. Vol. IV.

na, vestită prin calitatea finaţelor.

Sătenii, împroprietăriţi în 1878, aŭ 458 hect. 30 arii pămînt, pe moşia statului.

Plevna, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rimnicul-d.-s., cătr. com. Zgîrciţi, aşezat în partea de S. a com., la 500 m. spre S. de cătr. de reşedinţă Zgîrciţi. Are o întindere de 380 hect., cu o populaţie de 70 familii, saŭ 198 suflete, din care 46 contribuabili; o biserică şi o şcoală.

Plevnei (Valea-), *vale*, pe teritoriul satului Chişcăreni, jud. Iaşi, pl. Bahluiul, com. Şipotele, numită de la asemănarea ei cu Plevna din Bulgaria.

Plînge-Banul, *lac*, în jud. Brăila, între canalul Cremenea şi Vilciul, pe hotarul dintre com. Stăncuţa şi Vizirul.

Plochi. Vezi Plopi.

Ploeşti, *oraş*, capitala jud. Prahova, situat la 23°, 41' longitudine orientală, la 44°, 56' latitudine nordică şi la 141 m. altitudine d'asupra nivelului Mării.

E aşezat într'o cîmpie, în partea de S. a jud., la 60 kil. de Bucureşti.

Suprafaţa oraşului e de 27 kil. p., mărginindu-se la N. cu moşia Ploeştiori, la S. cu moşiile Tătărani şi Valea-Rîfovului, la E. cu gîrla Dîmbul şi la V. cu drumul Domnişoruluĭ.

Clima. — Căldura se urcă vara pînă la + 39 grade; iar iarna, frigul atinge — 25 grade.

Apa. — Oraşul este udat în N. şi E. de rîul Teleajenul; la N. şi E., de rîuleţul Dîmbul şi la S., de rîul Prahova.

Apa Dîmbul, cite odată, mai ales cînd plouă mult, vine aşa de mare că îneacă case din mahalalele extreme ale oraşului; iar vara, cînd este secetă, scade, rămînînd ici şi colea numaĭ cite o groapă plină cu apă.

Cursul săŭ este de la N.-E. spre S. In el se varsă o mică viroagă, care trece prin mahalaua Tabacilor, în care se aruncă murdăria de la tăbăcarĭ; tot în el se scurge viroaga Rîfovul, care izvoreşte din 4 surse de la bariera Rîfovuluĭ.

Sunt 2 lacurĭ în Ploeşti, unul numit Savopolul, astă-zi în posesia fiilor luĭ Mihaiŭ Cogălniceanu, familie locală şi altul, Mustăţea. Aceste 2 lacurĭ servesc de scăldat în timpul verei. Lacul Savopolul este cimentat şi are pe el cîte-va cabine de băĭ. Atît unul cît şi cel-l'alt se scurg în Dîmbul. Unul este situat în centrul de E. al oraşuluĭ, cel-l'alt la S. Dîmbul, la fondarea oraşuluĭ Ploeşti, trecea prin mijloc. Apoĭ s'a mutat satul spre V. şi el a rămas la limită.

Din punctul de vedere *geologic*, terenul oraşuluĭ Ploeşti este terţiar, avînd la suprafaţă pămînt negru, sub care vine un strat de pămînt galben, şi sub acesta un strat gros de pietriş.

Originea şi istoricul oraşului. Dintr'un şir de documente autentice, rezultă că în anul 1596 Mihaiŭ-Viteazul a zidit pe locul satuluĭ Ploeşti, oraşul domnesc cu acelaşĭ nume, dînd sătenilor Ploeştenĭ în schimbul vetreĭ satului, moşia domnească Băicoiul (Gr. G. Tocilescu, Revista Ţinerimea Română, I, 17). In a. 1599, Mihaiŭ-Viteazul adună armata la Ploeşti, o puse să-ĭ jure credinţă şi supunere şi trecu apoĭ în Transilvania prin pasul Buzăŭ. In 1633, Mateiŭ-Vodă zidi în oraş biserica Sf. Apostolĭ Petru şi Pavel.

In timpul domnieĭ Fanarioţilor, Alexandru Ipsilante, cu ocaziunea botezăreĭ unuĭ copil al Vornicului Moruzzi, dărui celuĭ botezat, şi tatăluĭ săŭ, prin hrisov, oraşul Ploeşti.

Moruzzi devenind proprietarul oraşuluĭ în mod usurpător, începu a exercita drepturile sale asupra Ploeştenilor şi coprinse multe locurĭ în oraş.

Orăşenii Ploeştenĭ, văzînd că nu maĭ găsesc dreptate, se supun hrisovuluĭ făcut în favoarea luĭ Moruzzi, pînă la suirea pe tron a luĭ Nicolae Mavrogheni.

O dată cu venirea acestuia pe tronul Ţăreĭ, orăşenii pornesc jalbă la Bucureşti, şi acesta, după ce le ascultă cu mulţă băgare de seamă plîngerea lor, văzînd dreapta lor cerere, îĭ liberează din mîinile luĭ Moruzzi, şi îĭ declară slobozĭ cum aŭ fost totdeauna.

Slobozĭ aŭ fost orăşenii, pînă la suirea pe tron a luĭ Alexandru Const. Moruzzi, cînd din noŭ se ivesc certurĭ şi Enache Moruzzi recapătă din noŭ stăpînirea asupra oraşuluĭ.

Ipsilante, în a doua domnie, cînd moştenitorii luĭ Moruzzi ĭ-aŭ cerut confirmarea posesiuneĭ oraşuluĭ Ploeşti, a chemat înaintea divanuluĭ atît pe moştenitorii luĭ Moruzzi cît şi pe Ploeştenĭ şi după ce li-aŭ judecat, a dat la mîna orăşenilor următorul document:

«Dat-am domnescul nostru hrisov tuturor orăşenilor din oraşul Ploeşti, jud. Prahova, ca să aibă milă de privilegiul acela ce l-aŭ fost avut din vechime spre a se hrăni, adică numitul oraş cu slobozenie întru toate fără de a fi opriţi şi nesupăraţi cu cererea de havaet pentru prăvăliile alişverişuluĭ ce face saŭ de clacă pentru casele ce aŭ în oraş, pentrucă, la venirea Domnieĭ mele în Domnia d'întîiŭ, aratîndu-ne dumnealuĭ răposatul Biv vel Ban Enache Moruzzi cum că moşia Ploeşti şi oraşul dimpreună sunt slobode Domneşti, făcîndu-ne rugăciune să-l

hărăzim pe dumnealuĭ cu această moșie și cu orașul, dimpreună cu un loc slobod domnesc, cînd neurătîndu-ne orășenii atunci vre-un sinet domnesc vechiŭ pentru vre-un privilegiŭ al lor de a avea asupra orașului acestuia, am fost dat Domnia mea cu slobozenie și cu volnicie aceĭa ce aŭ Domnii asupra lucrurilor Domnești slobode, numita moșie cu orașul dimpreună d-luĭ numituluĭ boier întru stăpînire, iar după aceea în urmă venind orășenii cu jalbă la Domnia mea și arătîndu-ne privilegiul lor vechiŭ, etc... strămutîndu-ne hotărîrea noastră d'intîiŭ, care făcusem pănă a nu vedea acele sineturi, am lăsat orașul iarăși slobod pe seama orășenilor, după cum aŭ fost din vechime, dar nici pe dumnealuĭ numitul boier nu l'am lăsat neîmpărtășit de hara aceĭa ce am apucat o dată de făcut, ci i-am lăsat dumnealuĭ din afara orașuluĭ întru stăpînire, cu satele ce vor fi pe dînsa . . .»

Urmașiĭ luĭ Moruzzi, crezîndu-se pe deplin stăpînĭ pe moșia și orașul Ploești, nu perdeaŭ nicĭ o ocaziune de a reclama posesia.

Așa la 1806, cînd Țara era ocupată și administrată de Ruși; așa la 1812, în timpul domnieĭ luĭ Caragea, care a judecat procesul și a hotărît ca Ploeștenii să aibă stăpînirea lor neclintită. La 1828, moștenitorilor luĭ Moruzzi aŭ dat jalbă și la Kiseleff, care a îndreptat-o către logofeția cea mare. Alexandru Filipescu, Mare Logofăt, raportează luĭ Kiseleff că răŭ Alexandru Ipsilante, fiind Domn, a dăruit luĭ Moruzzi aceea ce nu-ĭ aparținea. Kiseleff, nevoind să se angajeze într'o afacere ce nu-ĭ era de competință, a pus pe jalbă rezoluția: «să se înfățișeze Domnuluĭ ce se va numi în urmă».

La 1846, Bibescu-Vodă vizitînd orașul Ploești, a dispus să se facă hotărnicia orașuluĭ, ce s'a terminat sub domnia luĭ Știrbeĭ-Vodă.

Cu ocaziunea războiuluĭ romîno-ruso-turc, Împăratul Alexandru al II-lea sosi în Ploești, cuartierul general al armateĭ ruseștĭ, la 25 Maiŭ 1877. Neobicĭnuită — scrie d-l T. C. Văcărescu, în «Luptele Romînilor în rezbelul 1877—78» — și interesantă era pe atunci privelișteа acestuĭ oraș de provincie. Harnic și dedat cu activitatea negoțuluĭ, în favorabila sa poziționе, la răspîntia drumurilor marĭ ale Țăreĭ, Ploești nu s'ar fi așteptat însă a fi transformat de odată în reședință imperială, și chemat a adăposti oaspețĭ așa de înalțĭ. In zidurile sale se aflaŭ nu numaĭ comandantul marele duce Nicolae, cu numeroase căpeteniĭ ale oștirilor, dar însuș puternicul monarh al tutulor Rușilor, cu fiiĭ și nepoțiĭ săĭ: Țareviciul, marĭ ducĭ Vladimir, Sergiu, Nicolae Nicolaevicĭ, Nicolae și Sergiu Leuchtenberg, Alexandru Battenberg. Apoĭ pe lîngă suitele strălucite ale Impăratuluĭ și ale principilor din familia împărătească, se adăogaŭ demnitariĭ ceĭ maĭ înalțĭ aĭ imperiuluĭ: cancelariul principe Gorciacoff, cu colaboratoriĭ săĭ: baronul Iomini, consilier de stat Hamburger, generalul Ignatieff, cunoscutul diplomat, Miljutin, ministru de rezbel, contele Alderberg, ministrul caseĭ imperiale, Principele Cerkaski, d. de Nelidoff, șeful cancelarieĭ diplomatice militare.

Intr'un cuvînt, Petersburgul nu maĭ era în Petersburg, el se strămutase de pe țărmurile Nevеĭ în modestul oraș din marginea Dîmbuluĭ, către care se îndreptaŭ acum privirile pline de așteptare ale Europeĭ.

Cu mult tact s'a purtat populația ploeșteană în tot timpul cît a avut în mijlocul eĭ pe suveranul Rusieĭ.

După ce se odihni o zi în Ploești, Împăratul Alexandru veni la București, spre a face vizită suveranuluĭ Romîneĭ.

Impăratul petrecu ziua în București cu Domnul și Doamna Romîneĭ și spre seară se întoarse la cuartierul general al armateĭ sale, la Ploești.

Populațiunea. Acum 70 anĭ, orașul Ploești avea aspectul unuĭ mic orășel și era puțin populat. Creșterea cea repede a populațiuneĭ în așa scurt timp se datorește elementelor străine aglomerate aci și maĭ ales elementuluĭ bulgar, venit în Ploești între 1828—1830, după rezbelul ruso-turc, element ce s'a contopit maĭ tîrziŭ cu cel romînesc.

Orașul Ploești avea la 1865, 26468 loc.; la 1872, 32355 loc.; la 1879, 31063 loc. (maĭ puțin ca în 1872); la 1885, 33000 loc., la 1889, 35000 loc. și la Decembrie 1899, 43687 loc., din care: 21822 bărbați și 20865 femeĭ, 38168 ortodoxĭ, 2062 catolicĭ, protestanțĭ, 23 mahomedanĭ, 2 armenĭ, 2413 mozaicĭ și 19 de alte religiuni.

Căile și stradele orașuluĭ. Orașul Ploești este tăiat în diferite direcțiunĭ de 240 strade, din care cele maĭ principale pleacă din centru spre bariere, tăiate de alte strade ce unesc mahalalele din centru saŭ stradele principale.

Stradele orașuluĭ aŭ o lungime de 100 kil. și o suprafață de 800000 m. p.

Barierele. Orașul Ploești este înconjurat de jur împrejur cu un șanț adînc. Barierele orașuluĭ sunt 11, adică: Cîmpina, Găgeni și Văseni, ce duc spre N.; Bucovul, Gogoașa și Pătulele, spre E.; Rîfovul și București, spre S.; Rudul, Tîrgoviștea și Tîrgușorul, spre V. Cea maĭ principală e gara drumuluĭ de fier.

Piețele orașuluĭ sunt:

Piața Legumelor, unde în toate zilele se găsesc zarzavaturĭ și lăpturĭ, și unde sunt așezate măcelăriile și brutăriile.

Piața Unireĭ, care formează un centru înconjurat de case frumoase și prăvălĭĭ. Aci s'a ridicat statua Libertățeĭ.

Piața Fructelor, unde se vînd poame.

Piața Oborul, cea maĭ mare dintre toate, în care se face un mare tîrg Lunea și Marțea, în fie-care săptămînă, unde se vînd lemne de construcție, producte, var, oale, sare și vite.

Piața Cuza, cea maĭ mică.

Serviciul siguranței publice se conduce de un polițaĭu, ajutat de 5 comisarĭ, 8 sub-comisarĭ, 1 comandant al jandarmilor, etc. Statul cheltuește cu întreținerea poliției din Ploești 15000 leĭ anual și comuna, 79560 leĭ.

Orașul este împărțit în patru părțĭ, numite colorĭ, fie-care coloare avînd în capul săŭ cîte un comisar și sub-comisar. Cele patru colorĭ sunt:

Coloarea Roșie, care începe din centrul orașuluĭ și se întinde spre E. pînă la apa Dîmbuluĭ, iar spre S. și V. pînă la bariera Ruduluĭ. Ea e compusă din șase mahalale: Maica-Precista, Buna-Vestire, Sf. Dumitru, Sf. Pantelimon, Sf. Sava și Sf. Filoftea.

Coloarea Albastră, care începe din centru, întinzîndu-se din piața Legumelor, spre V., între bariera Ruduluĭ și Tîrgoviștеĭ, cuprinzînd șase mahalale: Sf. Împărațĭ, Sf. Gheorghe-Vechiŭ, Sf. Voevozĭ, Sf. Haralambie, Sf. Atanasie și Sf. Ecaterina.

Coloarea Verde, care începe din centru și se întinde spre E. între barierile: Vălenilor, Gogoașea, Zahanaua-Vechie, cu șapte mahalale: Sf. Vinerĭ, Sf. Ștefan, Sf. Gheorghe-Noŭ, Sf. Nicolae-Vechiŭ, Sf. Ilie, Sf. Apostolĭ și Sf. Nicolae-Noŭ.

Coloarea Galbenă care începe din Obor, întinzîndu-se spre N., între bariera Tîrgoviștеĭ și bariera Văleni-de-Munte, cu patru mahalale: Sf. Ioan, Sf. Spiridon, Sf. Vasile și Sf. Treime.

Instrucțiunea publică. — Se poate că chiar Mateiŭ-Basarab, zidind biserica S-țiĭ Apostolĭ, să fi orînduit a se face lecțiunĭ în tinda eĭ, după obiceiŭ; însă vr'un hrisov lămurit nu există de cît acela al luĭ Alexandru Ipsilante, prin care se deschide în Ploești prima școala domnească, cu dascălul Barbu.

Decĭ, cu siguranță nu se știe de cît că, la anul 1776, s'a înființat școala domnească de la Ploești, unde se știe că existaŭ școale private romînești. Unul din dascălĭĭ, anume Dascălul Barbu, aflînd că Domnitorul a hotărît să se înființeze școală publică domnească pentru limba romînească în Ploești, cere să fie recunoscută școala luĭ ca atare. Domnitorul însărcinează pe Mitropolit să cerceteze despre școala luĭ Barbu.

Mitropolitul, încă din anul 1776, a dat informațiunĭ bune despre această școală, despre capacitatea și silința dascăluluĭ Barbu; totuși, numaĭ în 1777, August 11, după o nouă anafora a Mitropoliteluĭ Grigorie, prin care arăta Domnitoruluĭ, că dascălul Barbu, «se energisește, adică în tot chipul se silește spre învățătura copiilor» dar că nu poate trăi numaĭ cu simbria de la părinții lor, și se află în scăpătăciune, fiind om cu copiĭ, și Mitropolitul propune că, după cum este școala publică din Tîrgoviște, cu leafa de 5 talerĭ pe lună, asemenea și Ploești fiind oraș ca Tîrgoviștea, să se dea luĭ Barbu cîte 5 talerĭ pe lună.

Domnitorul Alex. Ipsilante, la 26 August 1777, aprobă propunerea Mitropoliteluĭ Grigorie al II-lea și astfel, acum 123 anĭ în urmă, se deschide în Ploești prima școală domnească.

La 1839, funcționa ca profesor în Ploești G. Mălureanu. Cînd s'a cumpărat loc cu zidire pentru școala publică și cînd cu veniturile ce orășeniĭ aŭ îngrijit a asigura acesteĭ școlĭ, s'a maĭ adăogat un profesor pentru învățăturĭ maĭ înalte.

La 1842, era profesor d-l I. Gorjan, plătit cu 250 leĭ lunar, în plus 120 leĭ lunar cheltuelile școaleĭ.

La 30 Martie 1842, Ploeștenii cer Domnitoruluĭ să le dea din fondurile propriĭ ale școaleĭ, profesorĭ de limba franceză și greacă. Eforia se mărginește a adăogi, în Noembrie 1843, un al doilea profesor de limba romînească, la cl. I și a II, cu 200 leĭ leafă pe lună.

La 1845, s'a introdus la școala din Ploești și limba grecească.

La 1847, confocm cereriĭ Ploeștenilor de a li se da în locul limbeĭ greceștĭ, profesor de limba germană, Eforia a numit la școala elementară din Ploești, ca profesor de limba germană, pe Hom, cu actul următor:

«Potrivit cu noua organizație a școalelor publice, în urma înaltuluĭ oficiŭ al Măriеĭ Sale Prea Înălțatuluĭ Nostru Domn, Eforia orînduește pe d-ta, asemănat cu art. 150 din regulamentul școalelor, profesor de limba germană la școala elementară din Ploești, cu leafă

de 250 leĭ pe lună, socotită de la 1 Octombrie viitor și deosebit 100 leĭ pe lună pentru închirierea încăperilor locuinței d-tale».

La 1 Iulie 1842, erau în Ploești 16 școlĭ private, adică: 8 românești, 4 grecești, 1 franceză, 1 bulgară și 2 evreești, care se frecuentaŭ de 341 copiĭ, afară de școala normală, la care urmaŭ 158 școlarĭ.

La 1 Iulie 1845 erau în Ploești 22 școlĭ private, adică: 14 românești, 1 germană, 3 evreești și 4 grecești, care se frecuentaŭ de 446 copiĭ, afară de școala normală, la care urmaŭ 229 școlarĭ.

In ceea ce privește școalele de fete, ele existaŭ înainte de 1846, plătite tot din fondurĭ particulare.

Treptat, și maĭ ales de la 1864 încoace, scoalele publice s'aŭ înmulțit în Ploești, așa că azĭ funcționează 22 școlĭ publice: 17 școlĭ primare (1899—900) (7 de băeți, 8 de fete), un liceŭ, o școală comercială, o școală de meserĭi, un externat secundar de fete și o școală profesională de fete.

Cea maĭ vechĭe școală primară e școala de băeți No. 1, care s'a înființat la Septembrie 1830. Își are localul său propriŭ.

La 1864, cu punerea în aplicare a legeĭ Instrucțiuneĭ Publice, s'a înființat școala No 2 de băeți; la 1868, școala No. 3; la 1876, școala No. 4; la 1879, școala No. 5 și la 1888, școala No. 6.

Cea maĭ vechĭe școală de fete este școala No. 1, care s'a înființat la 1854; la 1866, s'a înființat școalele No. 2 și 3; la 1867, școala No. 4; la 1868 școala No. 5 și la 1888, școala No. 6.

Pe lîngă acestea maĭ funcționează în Ploești încă 6 școale rurale, plătite din fondurile comuneĭ.

Cea d'întîĭ școală secundară ce s'a înființat în Ploești este gimnaziul «Petre și Pavel» (1864), transformat în liceŭ la 1878, maĭ adăogîndu-i-se de la 1888 încoace și divizionarele trebuincioase.

Liceul, așezat într'un local de toată frumusețea, are azĭ 23 profesorĭ și maĭ bine de 300 elevĭ. Până la 1890 se înscriseseră în acest liceŭ 3550 elevĭ, absolvind cursul a 4 clase gimnaziale 260 elevĭ, și întregul curs, 100.

Personalul și materialul costă pe stat aproape 100000 leĭ.

Școala comercială (Str. Pensionatuluĭ) s'a înființat de comună la 1881 și la 1890 a fost luată pe seama statuluĭ.

Externatul secundar de fete s'a înființat la 1879 și se întreținea din fondurile «Societățeĭ pentru învățătura poporuluĭ român», secția de Prahova. De la 1888, s'a trecut în sarcina statuluĭ.

Se află instalat în frumosul său local, construit de stat.

Școala profesională de fete s'a înființat de stat la 1885, avînd 6 catedre.

Intre 1885—91 aŭ obținut diploma 52 eleve.

Pe lîngă aceste școale, maĭ funcționează în Ploești 8 institute private.

Institutul P. Eliade, fondat la 1848; institutul Profesorilor Asociați, fondat la 1891; institutul Irina Angelescu, fondat la 1885; institutul Maria Ionescu, fondat la 1881; institutul d-relor Constantinescu, înființat la 1887.

Institutul israelit Luca Moise, instalat într'un edificiŭ foarte frumos, s'a înființat de Luca Moise, și se întreține din fondurile lăsate de el în acest scop.

Maĭ funcționează în Ploești o școală catolică, alipită pe lîngă biserica catolică, și o școală protestantă mixtă, ce se întreține de comunitate.

Cultul. In orașul Ploești sunt 23 bisericĭ creștine ortodoxe, divizate în 18 parohiĭ, avînd și 5 filiale.

Dintre acestea, bisericile: Sf. Apostolĭ, Sf. Filoftea și Sf. Atanasie, se întrețin de com.; restul, de enoriași.

Pe lîngă acestea, maĭ sunt 2 bisericĭ eterodoxe (catolică și luterană), un templu izraelit și 5 sinagoge.

Intre bisericile din oraș menționăm:

Biserica Sf. Ion Botezătorul, fondată la a. 1827 de orășenĭ, pe locul uneĭ alte bisericĭ de lemn.

Biserica Sf. Apostolĭ Petru și Pavel, zidită de Mateiŭ Vodă Basarab, pe locul uneĭ alte bisericĭ de lemn. Vechia biserică servea ca mănăstire de maicĭ. Făcîndu-se aci niște săpăturĭ, s'aŭ găsit cărămizĭ purtînd datele 1594 și 1535.

Cele-l'alte bisericĭ ale orașuluĭ sunt: Sf. Împărați, Sf. Gheorghe-Vechiŭ, Sf. Voivozĭ, Buna-Vestire, Sf. Vinerĭ, Maica Precista, Sf. Nicolae-Noŭ, Sf. Nicolae-Vechiŭ, Sf. Ilie, Sf. Vasile, Sf. Spiridon, G. Boldescu, Sf. Ștefan, Sf. Pantelimon, Sf. Sava, Sf. Filoftea, Sf. Treime, Sf. Haralambie, Sf. Ecaterina, Sf. Dumitru și Sf. Atanasie.

Pe lîngă biserica catolică, care e situată pe strada Ștefan-cel-Mare, este alipită și o școală confesională.

Biserica evangelică se întreține de comunitate, prin contribuțiunĭ.

Veniturile comuneĭ. Venitul ordinar al orașuluĭ, pe anul financiar 1893-94 a fost de leĭ

653700 și venitul extra ordinar, de lei 223616,82; în total lei 777316,82.

Budgetul drumurilor pe același exercițiu are la venituri suma de 86000 lei și la cheltueli, 85500 lei, în plus 500 lei fond pentru deschideri de credite suplimentare și extraordinare.

In 1899—900, budgetul ordinar a fost, la venituri ca și la cheltueli, de 1184463 lei, 76 bani.

Industria. Tăbăcaria, altă dată renumită în Țară și străinătate, și care într'o vreme căzuse din cauza căilor ferate, este reprezintată azi în Ploești prin două fabrici cu aburi, care lucrează piei foarte fine, și prin vechile stabilimente primitive.

Blănăria s'a stins cu desăvîrșire. Strada cojocarilor era ocupată altă dată numai de cojocari, cari făceau un întins comerciu cu blănile, industrie proprie a lor. Azi nu mai sunt. Tot aceeași soartă a avut-o și căvăfia. De unde altă dată cavafii din Ploești întrețineau relații cu străinătatea, azi abia mai există căvăfie în Ploești.

Boiangeria, de cînd cu importarea covoarelor străine, care au luat locul chilimurilor și velințelor, a căzut cu desăvîrșire. In casa țăranului prahovean rogojina a înlocuit scoarța. Boiangeria mai e reprezintată azi prin 2—3 boiangii.

Tot în decadență e și cojocăria și cizmăria, din pricina concurenței ce se face industriașilor Romîni de străinătate.

Dogăria, ca și rotăria și tîmplăria, aparține în Ploești Romînilor, pe cînd fierăria e în mîna Nemților.

Țiganii sunt fabricanți de cărămizi; p'alocurea și Romînii.

Sunt în oraș fabrici de săpun și lumînări de ceară și de seu, și fabrici pentru rafinarea păcurei și fabricarea gazului.

Se află în Ploești o moară sistematică de făină pusă în mișcare prin puterea vaporilor.

Mai sunt: o fabrică de fringhii, una de lumînări de stearină, o fabrică de pungi «Progresul», una de lăzi, una de flanele, două pentru făcut ciorapi, una pentru torsul lineî și altele.

Comerciul de coloniale, băuturi spirtoase, brașovenie, lemnărie și comerciul de fructe, aparțin numai Romînilor; restul: comerciul de haine, încălțămintea, mărunțișurile, articolele de mode, etc. sunt în mîinele străinilor, mai ales în mîinele Evreilor.

Ploești e reședința camerei de comerciu, circ. a IV-a, coprinzînd județele Buzăul, Prahova și Dîmbovița.

Serviciul sanitar. Orașul are trei spitale:

Spitalul comunal, întreținut de comună, are 30 paturi, rezervate mai mult femeilor bolnave de boale sifilitice.

Spitalul Boldescu, înființat la 1837 de boerul Boldescu, are 29 paturi, pentru orî-ce boale. Azi se administrează de Eforia Spitalelor Civile din București, care a construit în 1892 un foarte frumos și higienic local.

Aceste spitale au cîte un medic primar și unul secundar, în plus restul personaluluî trebuincios.

Spitalul militar, destinat pentru bolnavii militari, condus de medici și farmaciști militari.

Asistența medicală nu lipsește bolnavilor săraci din oraș, comuna dînd și medicamente gratuite.

Personalul medical se compune din 27 doctori în medicină și 5 medici veterinari, în plus 2 subchirurgi, 16 moașe, 8 farmaciști.

Funcționează în oraș, conform legilor în vigoare, două consilii de higienă: comunal și județean.

In timpul războiuluî din 1877, în Ploești a funcționat un spital de răniți, organizat de doamnele Ecaterina G. Cantacuzino, Maria T. Văcărescu și Smaranda D. Moruzzi, cu concursul doamnelor ploeștene, care îndeplineau sarcina de surori de caritate.

Justiția. Pentru judecarea pricinilor, în Ploești, sunt două judecătorii de pace, un tribunal cu două secțiuni și o curte cu juraț.

Sunt 46 avocați.

Poșta și Telegraful a început să funcționeze în Ploești de la 1856, adică cam la un an după organizarea serviciuluî în Țară. Ca să se poată aprecia veniturile poștei și telegrafuluî, dăm următoarele cifre:

In 1888—89, poșta 177323,00, telegraful 152673,00, în total 329996,00 lei.

In 1889—90, poșta 150987,00, telegraful 161000,00, în total 311987,00 lei.

In 1890—91, poșta 201987,00, telegraful 140523,00, în total 342510,00 lei.

In 1896—97, totalul veniturilor din poștă, telegraf și telefon, 144959 lei, 70 bani.

Garnizoanele. In Ploești este reședința unuî reg. de infanterie și a unuia de cavalerie, comandate fie-care de cîte un colonel.

Tot aci mai este și o baterie de artilerie teritorială, comandată de un locotenent, însărcinat cu serviciul stingereî foculuî.

Penitenciarul. In Ploești este un arest preventiv, întreținut

de județ. Penitenciarul, situat pe strada Ruduluĭ, posedă o frumoasă clădire, construită la anul 1888, cu care s'a cheltuit de județ 50639 leĭ.

Cimitirele. Sunt 5 cimitire: 3 creștine-ortodoxe, 1 catolic și 1 izraelit. Cimitirul Viișoara este situat în partea de N. a orașuluĭ, unde s'a construit la 1887 o frumoasă capelă, case pentru locuința personaluluĭ cimitirului și o morgă.

Cimitirul Rudului se află în partea de S.-E. și cimitirul Eternitatea, în partea de S. a orașuluĭ.

Abatorul. Pentru tăierea vitelor, comuna a construit în 1890, în partea de E. a orașuluĭ, pe apa Dîmbul, un abator sistematic, în care se taie anual aproximativ până la 22000 vite marĭ și micĭ.

Grădinĭ. In fața liceuluĭ, centrul orașuluĭ, este o grădină publică, numită «Grivița» și grădina «Trăsnea», grădină foarte frumoasă, așezată în suburbia Haralambie. Pe lîngă acestea, mai sunt grădinĭ la Hotel Moldavia, Hotel Bucureștĭ, Lipănescu, afară de cele 5 grădinĭ cu dulapurĭ.

Grădina, numită «Sans-Souci», așezată lîngă gară pe Bulevard, are o pozițiune foarte frumoasă.

In partea de E. a orașuluĭ este grădina Cogălniceanu, cu un frumos helești betonat.

Grație eftinătățeĭ locurilor, mai la fie-care casă, chiar prin centrul orașuluĭ, se găsesc grădinĭ cu florĭ și pomĭ fructiferĭ.

Multe sunt *societățile* constituite în orașul Ploești, mai toate avînd scopurĭ umanitare: ajutor reciproc, ajutorul orfanilor, dezvoltarea industrieĭ, etc.

Dintre acestea citĭm societățile: Inflorirea, Lumina, Lupta, Unirea, Cooperative, Caritatea, Viitorul, Albina, Ancora, Inmormîntarea, etc.

Orașul Ploești este locul natal al d-luĭ Gr. G. Tocilescu, cunoscutul archeolog, profesor și membru al Academieĭ Romîne și al profesoruluĭ Ion Gorjan, mort la 1856, care făcu cel d'întîiŭ vocabular Francezo-Romîn și care la 1848 fu capul mișcăreĭ revoluționare din jud. Prahova.

Ploești. Vezĭ Șerbăcani, com. Băsești, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Ploești, *stație de dr.-d.-f.*, județul Prahova, plasa Tîrgșor, com. Ploești, pe linia București-Buzăŭ, pusă în circulație la 13 Septembrie 1872. Se află pe această linie între stațiile Brazi (7.6 kil.) și Valea-Călugărească (11 kil.). De la Ploești pleacă o linie spre Predeal, pusă în circulație la 1879. Stația cea mai apropiată pe această linie de Ploești este Buda (9.97 kil.), de unde pleacă o linie la Slănic. Înălțimea d'asupra nivelului Mărĭĭ e de 146m.80. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 1105854 leĭ, banĭ 8.

Ploești. Vezĭ Cuverca, sat, în jud. Neamțu, com. Timișești.

Ploeștiori, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Tîrgșorul, situată pe platoul dintre orașul Ploești și rîul Teleajenul, la 3 kil. de Ploești și la 9 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 4 cătune: Ploeștiori, Țințăreni, Tîrgșoreanca și Moara-Nouă, avînd o populație de 893 suflete, din care 182 contribuabilĭ, locuind în 198 case; două bisericĭ, una fondată la 1885 de proprietarul moșieĭ, def. Cantili, deservită de un preot și alta, acum părăsită; o școală, înființată la 1866, frecuentată de 40 elevĭ și 13 eleve.

In raionul comuneĭ, pe iazul ce vine din rîul Teleajenul, sunt 2 morĭ.

Locuitorĭ improprietărițĭ de la 1864 sunt 111, cărora lĭ s'aŭ dat 437 hect., din moșiile d-lor Cantili, I. Cireșanu, Eforieĭ și dr. Sachelarie.

Vite: 35 caĭ, 431 boĭ, 129 vacĭ, 101 viteĭ, 115 oĭ și 211 porcĭ.

Comerciul se exercită de 10 circiumarĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 8118 leĭ și la cheltuelĭ, de 7374 leĭ.

Intinderea com. e de 1815 hect.

E udată în partea de E. de rîul Teleajenul și în cea de V. de rîul Dîmbul.

Pe cîmpia de lîngă cătunul Țințăreni se află ruinele uneĭ bisericĭ, în jurul căreia, înainte de 1848, se zice, era un oraș numit Berească, locuit de Bulgarĭ veniți din Rusia, unde fuseseră duși de Ruși, în urma războiuluĭ Ruso-Turc din 1711.

Căĭ de comunicație: șoseaua județeană Ploești-Bratocea și alte șosele spre comunele Pleașa și Scăeni. Prin partea de S.-E. trece calea națională Ploești-Buzăŭ.

Se mărginește cu comunele: Pleașa, Scăeni, Moara-Nouă și Ploești.

Ploeștiori, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelașĭ nume, jud. Prahova, pl. Tîrgușorul. Aci e reședința comuneĭ.

Ploeștiori, *proprietate*, a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, fostă pendinte de mănăstirea Tîrgușorul, jud. Prahova, pl. Tîrgușorul, com. Ploeștiori, în întindere de 270 hect., toate pă-

mînt cultivabil și fînețe, arendată cu 7580 leĭ anual.

Ploeștiori-Dimitriului, *numire vechie a satului* Berească-d.-j., jud. Prahova, pl. Tîrgșorul, com. Ploeștiori.

Ploeștiori-Mănăstireĭ-Mărgineni, *numire vechie a satului* Berească-d.-s., jud. Prahova, pl. Tîrgșorul, com. Ploeștiori.

Plopana, *comună* și *tîrgușor*, în jud. și pl. Tutova, la 63 kil. de orașul Bîrlad și la 5 kil. de extremitatea de N. a județului, pe pîrîul Tutova.

Tîrgușorul formează o comună cu cătunele: Plopana, Iței, Dobreni, Tundul-Taminoasa (Zinga), Bungeni-Mari cu Bungeni-Lingurari și Vladia, Valea-Dornoni, Valea-Garduluĭ și Munteni, avînd o populație de 2834 locuitorĭ, din carĭ 500 contribuabilĭ, locuind în 688 case.

Se cultivă viea pe o suprafață de 15 hect. (din care 5 hect. nelucrătoare) și livezile cu prunĭ pe o suprafață de 1 hect.

Locuitoriĭ lucrează căruțe ordinare, vase pentru vin, frînghiĭ și fac uleiŭ de cînepă.

Comuna are o școală mixtă; 4 bisericĭ; o moară cu vaporĭ.

Comerciul se face de 50 de persoane.

Este piață pentru cerealele de prin prejur. Face comerciŭ maĭ mult cu orașul Bacăŭ, de care este maĭ aproape (22 kil.)

Plopana, *sat*, în jud. și pl. Tutova, com. Plopana, pe pîrîul Tutova, spre S. de tîrgușorul Plopana. Are 407 locuitorĭ și 108 case.

Plopasca, *pîrîŭ*, în jud. Tecuciŭ, la E. de satul Lărgășani; curge în direcție E.-V. și se varsă în Berheciŭ, pe moșia Lărgășeni.

Plopeasa-de-Jos, *cătun*, al com. Policiori, jud. Buzăŭ, cu 250 locuitorĭ și 64 case.

Plopeasa-de-Sus, *cătun*, al com. Policiori, jud. Buzăŭ, cu 450 locuitorĭ și 108 case.

Plopeni, *sat*, jud. Botoșani, pl. Siretul, situat pe coastă de deal, în stînga rîuluĭ Suceava și în partea de S.-E. a com. Burdujeni-Sat.

Are o populație de 325 familiĭ, saŭ 766 suflete, din care 175 contribuabilĭ; o biserică, zidită înainte de anul 1778, de Lupu Balș, Mare Vornic în Țara-de-Jos și de Safta, soția sa și fiica luĭ Iordache Cantacuzino-Deleanul, Mare Spătar, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, condusă de un învățător și frecuentată de 30 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 206 boĭ și vacĭ, 13 caĭ, 205 oĭ, 49 porcĭ; 45 stupĭ cu albine.

In com. sunt: 4 comercianțĭ și 3 meseriașĭ.

Plopeni, *vechie numire a cătunului* Negoșina, jud. Buzăŭ, com. Cănești.

Plopeni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mălăești, jud. Prahova, pl. Vărbilăul. Are o populație de 643 locuitorĭ; o biserică, fondată la 1854 cu cheltuiala d-luĭ Lipănescu și a familieĭ sale.

Plopeni, saŭ **Coloarea-de-Roșu**, *mahala a orașului* Hușĭ, jud. Fălcĭŭ.

Din vechime a fost sat și dintr'un document al luĭ Dabija-Vodă rezultă că a fost colonizat cu oamenĭ aduși din alte părțĭ.

Plopeni, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Prahova, pl. Vărbilăul, com. Mălăești, căt. Plopeni, pe linia Buda-Slănic, pusă în circulație la 10 Decembrie 1883. Se află între stațiile Buda (11.7 kil.) și Poiana (11.9 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mărieĭ de 244m.99. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 91432 leĭ, 22 banĭ.

Plopeni, *movilă*, în hotar cu moșia Plopeni, com. Știubeĭeni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Plopeni, *pîrîŭ*, care curge prin satul Plopeni, com. Burdujeni-sat, pl. Siretul, jud. Botoșani, și se varsă în Suceava.

Plopeni-Jianul, *sat*, pe moșia cu același nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Bașeul, com. Borzești, divizat în Plopeni-Marĭ și Plopeni-Micĭ, cu 136 familiĭ, saŭ 600 suflete.

Proprietatea moșieĭ e a d-neĭ Aglaea Al. Jianu. In vechime a fost a mănăstireĭ Solca din Bucovina, dăruită de Miron Barnovschi-Hatman și Părcălab de Suceava, la 25 Iulie 1623; mănăstirea a stăpînit-o pănă la 1785.

Are o biserică, cu hramul Nașterea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 pălămar. Este de zid, făcută în 1855 de Const. Jianu.

Sătenii împroprietăriți aŭ 205 hect., 52 ariĭ, pămînt; iar proprietatea, 2305 hect., 83 ariĭ, cimp.

Are un iaz, numit al-Ursuluĭ, de 71 hect. întindere, și vie, în suprafață de 4 pog.

Pîrîul principal ce trece pe moșie se numește Ibăneasa.

Drum e acel de la Rădăuți și Darabani, ce duce la Botoșani.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Borzești, Vlăsinești, Știubeĭeni și Vicoleni.

Plopeni-Marĭ. Vezĭ Plopeni-Jianul, *sat*, jud. Dorohoiŭ.

Plopeni-Micĭ. Vezĭ Plopeni-Jianul, *sat*, jud. Dorohoiŭ.

Plopești, *loc izolat*, în jud. Neamțu, com. Mărgineni, pl. de Sus-Mijlocul, situat lîngă iazul cu același nume; mai înainte a fost aci sat, dar astăzĭ se află pe acest loc numaĭ o moară.

Plopești, *iaz*, în jud. Neamțu, com. Mărgineni, pl. de Sus-Mijlocul, format din strîngerea apelor pîrîuluĭ Mărgineni.

Plopești, *pîrîă*, jud. Neamțu, format din pîraiele Mărgineni și Hoișești. Se numește ast-fel numaĭ după ce iese din iazul de la Plopești. Străbate teritoriul com. Podoleni, de lîngă satul cu acelaș nume, traversînd, către V. satuluĭ și aproape de vărsarea sa pe stînga pîrîuluĭ Căluișul, șoseaua caleĭ ferate Buhuși-Piatra.

Plopi, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j., la 34 kil. de orașul Turnul-Severin. Situată pe deal și pe vale, se mărginește: la E., cu com. Grecĭ și Sălătrucul; la S., cu com. Rocșoreni; la V., cu com. Izvorelul; la N., cu com. Valea-Ursuluĭ și Tîmna.

Satul formează comună cu satul Colărețul, avînd 840 suflete, din care 148 contribuabilĭ, locuind în 172 case.

Locuitorĭĭ posedă: 40 pluguri, 56 care cu boĭ, 6 căruțe cu caĭ; 42 stupĭ cu albine.

Prin comună trece șoseaua județeană a Dumbrăveĭ și o altă șosea comunală, care duce prin Colărețul la com. rur. Grecĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 16 elevĭ; 2 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de leĭ 982, iar la cheltuelĭ, de leĭ 895.

Vite: 440 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 360 rîmătorĭ și 500 oĭ.

Prin comună trece un pîrîaș ce se formează din partea de V. a comuneĭ, din pădurea Izvoreluluĭ și trece prin mijlocul cătunului Colărețul și Blidarul, spre com. rur. Grecĭ.

Plopi, *sat*, în partea de S.-E. a com. Averești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, situat pe valea cu același nume. Are o populație de 61 familiĭ, saŭ 305 suflete, din care 61 contribuabilĭ.

Plopi, *sat*, făcînd parte din com. rur. Prisiceni-Buturugeni, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situat la E. de Buturugeni, pe malul drept al rîuluĭ Argeș.

Se întinde pe o suprafață de 54 hect., cu o populație de 66 locuitorĭ.

Moștenitorĭĭ I. Lăscărescu aŭ 31 hect., din care cultivă 23 hect. (8 pădure). Locuitorĭĭ aŭ 23 hect. și le cultivă pe toate.

Numărul vitelor marĭ e de 46 și al celor micĭ, de 134.

Plopi, *cătun*, al com. Balș, în valea Oltețuluĭ, pe țărmul stîng, pl. Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați.

Plopi. Vezĭ satul Lunca, jud. Suceava, com. Pășcani.

Plopi, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiuluĭ, care formează cu cătunul Slăvești, com. Plopi-Slăvești.

Plopi, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, ținînd de com. Beuca. Are o populațiune de 309 suflete, din care 73 contrib.

Plopi, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani.

Plopi (Barda), *insulă*, în Dunăre, în dreptul com. Gîrcovul, jud. Romanați.

Plopi, *vechiŭ picket*, cu No. 40, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Mîndrești, pe malul stîng al rîuluĭ Milcovul, la hotarul spre Moldova; azĭ e han spre orașul Focșani, com. Risipiți și Gologanul.

Plopi, *picket de graniță*, pe Dunăre, la S.-E. de com. Gîrcovul, jud. Romanați, și în fața satuluĭ Cercelani din Bulgaria.

Plopi, *deal*, în partea de E. a satuluĭ Comarna-d.-j., com. Poenĭ, pl. Codrul, jud. Iași.

Plopi, *moșie* particulară, situată în cătunul cu același nume, jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ.

Plopi, *pîrîă*, jud. Fălciŭ; izvorește de sub Dealul-Cetățueĭ; curge prin partea de S. a satuluĭ și com. Moșna, pl. Podoleni, și, unindu-se, la Podul-Boeruluĭ, cu pîraiele Cetățueĭ și Recea, formează pîrîul Moșna.

Plopi, *trup de moșie*, anexat la moșia Boțești, com. Boțești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. Vezĭ Boțești, sat.

Plopi-Episcopia, *moșie* a sta-

63617. Marele Dicționar Geografic. Vol. IV.

tului, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiului. Are 75 hect. pămînt arabil și 150 hect. pădure, vîndute locuitorilor în loturi; făcea parte din averile mănăstirești și era a Episcopiei de Argeș.

Plopi-Slăvițești, *com. rur.*, la extremitatea de N.-V. a pl. Călmățuiului și jud. Teleorman, limitrofă cu județele Oltul și Romanați, situată pe coasta Dealului-Oltului, într'o poziție frumoasă. Se compune din două cătune: Plopi (reședința) și Slăvițești, cel d'întîiu spre N. și cel-l'alt spre S., d'abia despărțite. Este una din com. vechi ale jud. și în care se mai găsește încă un număr oare-care de moșteni.

Se învecinește: la N. cu com. Dudul, din jud. Olt; la S., cu com. Elizabeta; la E., cu com. Crîngeni și la V., cu rîul Oltul, dincolo de care, în fața com. Plopi, se află com. Rusănești din jud. Romanați.

Este așezată numai pe coastă, pe un accident. Se găsesc pe lîngă case bune țărănești și cîte-va clădiri frumoase pe coastă, ale diferiților proprietari ai moșiei, iar în pădurea din lunca Oltului, este un herăstrău sistematic cu aburi, o locuință frumoasă și o mică colonie de lucrători, întrebuințați la tăiatul și fasonatul lemnului pentru doage și cherestea.

Afară de rîul Oltului și de pîrîul Siului, care udă lunca, mai curg din deal, prin centrul comunei, apele izvoarelor care se scurg din Siiu.

Intinderea com., dimpreună cu proprietățile ce cad în raza ei, este de peste 2300 hect., din care partea cea mai principală este proprietatea familiilor Păucescu și G. Alexescu, cumpărată de la Stat. Cele-l'alte părți ale moșiilor din comună aparțin moștenilor și altor proprietari mai mici.

Statul are în com. proprietatea numită Episcopia-Argeșul, de 75 hect. pămînt arabil și 150 pădure de stejar, lemn gros de construcțiune. Din această pădure se procură lemne pentru catarturi. Mai sunt și alte varietăți de arbori: ulm, frasin, jugastru, arțar, tei, și prin zăvoaie, salcie. Pădurea Plopilor este din cele mai vechi ce se pot vedea. Prin interiorul ei, fostul proprietar A. Rioșanu a pus de a săpat un șanț larg pe o întindere de mai mulți kil., prin care avea să abată o parte din albia Oltului.

Vii sunt pe o întindere de 57 hect. și produc vin bun.

Populațiunea com. este de 837 suflete, din care 147 contribuabili.

Vite: 145 cai, 575 vite mari cornute, 943 vite mici și 185 porci.

Budgetul com. e de lei 4586 la venituri și de lei 4306, la cheltueli.

Locuitorii împroprietăriți sunt 85, din cari 62 în cât. Plopi, cu 118 hect. și 23 în cât. Slăvițești, cu 82 hect.

Are o școală mixtă, condusă de un învățător și frecuentată de 18 elevi; o biserică în cât. Plopi, cu un preot și un cîntăreț.

Afară de herăstrăul cu aburi din pădure, mai sunt două mori, una cu aburi și alta pe apa Siului.

Căile de comunicațiune sunt: la com. Dudul, din jud. Olt și la com. Elizabeta, prin drumuri vecinale împietrite. Pe deal trece calea județeană Turnul-Slatina.

Distanța pe această șosea până la T.-Măgurele este de 28 kil.; iar până la Slatina, de 69 kil.

Comunicațiunea din com. se face prin două părți: pe vale, spre com. Elizabeta, Mîndra și altele, sau pe ruscile care dau în șoseaua județeană Turnul-Slatina.

Satul Plopi este unul dintre cele mai vechi. Până la anul 1836 a făcut parte din jud. Olt. Sub domnia lui Const. Mavrocordat, încă îl vedem trecut la jud. Olt, pl. Margineî. In Istoria Daciei de Fotino, sunt trecute osebit satele Plopi și Slăvițești, din care s'a format mai tîrziu comuna actuală.

Plopi-Vechi, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, cătunul com. Măcrina, așezat pe moșia Plopi-Vechi, în partea de V. a com., în cîmp, pe malul drept al rîului R.-Sărat. Are o întindere cam de 8 hect., cu o populațiune de 16 familii, sau 74 suflete, din care 19 contribuabili; Inainte se numea și Hoinari, fiind în vecinătatea cât. Hoinari, al aceleiași comune.

Plopi-Vechi, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cătunul com. Măicănești, așezat în partea de V.

Plopilor (Dealul-), *munte*, jud. Suceava, com. Mălini.

Plopilor (Dealul-), *deal*, în jud. Covurluiu, com. Măstăcani, pl. Prutul, ramificație a dealului mare dintre pîraiele Covurluiul și Suhuluiul.

Plopilor (Grindul-), *grind*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe, situat în partea de S. a pl. și cea de V. a com. Este o ramificație a grinduluî Hundiul. Are o formă lunguiață și o întindere de 200 hect., neproductive.

Plopilor (Pădurea-), *pădure*, foioasă și amenajată, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești. Are o întindere de 1323 hect. și aparține Satuluĭ.

Plopilor (Valea-), *vale*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Telița; se desface din dealul Nicolițel; se îndreaptă spre S., într'o direcție generală de la N. spre S., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și servind de hotar între com. Telița și Nicolițelul; taie drumul comunal Nicolițelul-Telița, curge prin păduri și se deschide în pîrîul Telița, pe stînga, mai sus de satul Telița.

Plopilor (Vîrful-), *munte*, în jud. Suceava, com. Mădeiul.

Plopișilor (Dealul-), *deal*, situat pe stînga gîrleĭ Ogretinul, jud. Prahova, com. Ogretinul, din pl. Teleajenul.

Plopișorul (Plopișul), *sat*, făcînd parte din com. rur. Vălenĭ, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Este situat la E. comuneĭ.

Plopișul, *sat*, jud. Muscel. Vezĭ Plopișorul.

Plopișul, *munte*, la E. de vîrful Rotunda, jud. Prahova, com. Brebul, plaiul Prahova.

Plopișul, *pisc*, pe creasta șiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung și lat com. Costești, pl. Horezul, jud. Vilcea. Se prelungește pe toată partea de E. a com., în stînga rîuluĭ Costești.

Plopișul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 125 hect., pendinte de com. Rîncezi, pl. Teleajenul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Pietrele-Înfierate (125 hect.), formează pădurea Rîncezi.

Plopișul, *vale*, udînd cătun. Nistorești, com. Breaza-d.-s., pl. Prahova, jud. Prahova, și are direcția de la E. spre V. în către rîul Prahova.

Plopițul, *sat*, pe rîul Argeșul, jud. și pl. Argeșul, pendinte de com. urb. Curtea-de-Argeș.

Plopșoreni, *mahala*, în com. rur. Samarinești, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Plopșorul, *com. rur.*, în jud. Gorj, pl. Jiul, situată în partea de N. a com. Izvoarele și în partea stîngă a rîuluĭ Jiul. Se compune din 2 cătune: Plopșorul și Olarul.

E așezat parte pe coaste și parte pe șes, pe o suprafață de 1901 hect., din care 300 hect. pădure, 20 hect. viĭ, 45 hect. pruni, iar restul, loc de cultură, fînețe și pășune, proprietate a statuluĭ și a particularilor.

Are o populație de 430 familiĭ, saŭ 1420 suflete, din care 407 contribuabilĭ; o școală, în cătunul Plopșorul, frecuentată de 24 elevĭ; 2 biserici, deservite de 1 preot și 3 cîntărețĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3316 leĭ, 82 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 3315 leĭ, 76 banĭ.

Locuitoriĭ posedă: 50 pluguri, 140 care cu boĭ, 12 căruțe cu caĭ; 535 vite marĭ cornute, 31 caĭ, 585 oĭ, 164 capre, 372 rîmătorĭ și 31 stupĭ cu albine.

Comunicația se face prin șoseaua națională Filiași-Petroșani, care o pune în legătură la N. cu com. Pești, iar la S. cu Strîmba.

In comună se găsesc: 8 fîntînĭ, 1 cișmea, 7 puțurĭ, 1 cîrciumă.

Plopșorul, *sat*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuța, cu o populație de 587 suflete, locuind în 99 case și 17 bordee.

Are o biserică, fondată de Constantin Plopșoreanu, cu hramul Sf. Constantin și Elena și deservită de un preot; 3 cîrciumĭ.

Plopșorul, *cătun* de reședință, al com. Plopșorul, jud. Gorj, pl. Jiului, situat lîngă lanțul de înălțimĭ din stînga Jiuluĭ, parte pe coastă, parte pe loc șes, avînd o suprafață de 1305 hect., din care 100 hect. pădure, 10 hect. vie, 25 hect. pruni, 835 hect. arabile și fînețe.

Are o populație de 350 familiĭ, saŭ 110 suflete, din carĭ 340 contribuabilĭ; o școală, înființată la 1835, frecuentată de 24 copiĭ; o biserică de lemn, făcută pe la 1820, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ sunt moșneni. Ĭi posedă: 30 pluguri, 100 care cu boĭ, 10 căruțe cu caĭ; 275 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 243 oĭ, 127 capre, 247 rîmătorĭ; 25 stupĭ cu albine.

Plopșorul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuța, pe care se găsește pădure.

Plopșorul, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuța, în întindere aproximativă de 50 hect., situată pe moșia Plopșorul. E populată cu stejarĭ, cerĭ și mai cu seamă cu gîrnițe.

Plopșorul, *vie*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuța, pe moșia Plopșorul. Are o întindere de 45 pog. și aparține locuitorilor.

Plopul, *sat*, jud. Bacău, pl. Mun-

teluĭ, com. Dărmănești, situat pe stînga pîrîuluĭ cu acelaș nume și a Trotușuluĭ, la 2½ kil. de satul Dărmănești.

Are o populație de 162 familiĭ, saŭ 697 suflete; o biserică clădită în 1820 de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 3 cîrciumĭ; 1 herăstrăŭ de apă și 2 morĭ.

Vite: 33 caĭ, 355 vite marĭ cornute, 55 porcĭ și 31 capre.

Numele i s'a dat de la un plop uriaș, despre care legenda spune că este sădit de pe timpul luĭ Ștefan-cel-Mare și care și azĭ falnic, domină întreaga regiune.

Plopul, *sat*, jud. Brăila, la N.-E. laculuĭ Plopul, aproape de hotarul com. Perișorul despre moșia Esna, din com. Urleasca, la 8 kil. spre N.-E. de satul Perișorul. S'a înființat la 1849.

Are 36 case cu 317 locuitorĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 171 caĭ, 551 vite marĭ cornute, 631 oĭ și 173 rîmătorĭ.

Plopul, *sat*, în jud. Dîmbovița, pl. Bolintinul, com. Titu.

Plopul, *sat*, pendinte de com. rur. Căpreni, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat pe vălceaua pîrîuluĭ cu acelaș nume.

Pănă la 1892, cât. făcea parte din com. Pegeni, pl. Gilortul, jud. Gorj.

Are o populație de 43 familiĭ, saŭ 140 suflete, din care 40 contribuabilĭ.

Locuitorĭĭ sunt împroprietărițĭ după legea rurală, afară de vr'o treĭ familiĭ de moșneni.

Vite: 80 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 100 oĭ, 13 capre și 17 porcĭ.

Are o suprafață de 95 hect., din care pe 35 hect. se află pădure; 20 hect. sunt arabile, 30 hect. fînețe, 3 hect. livezĭ de prunĭ și 7 hect. izlaz.

In sat se află 4 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Cătunul e legat prin șosele vecinale și comunale la S.-E., de Căpreni-d.-j., iar la N.-E., de Pegeni, din jud. Gorj.

Plopul, *sat*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Stoina, cu 146 locuitorĭ, locuind în 43 case. In apropiere de satul Plopul, se văd cioburĭ de cărămidă dealungul unuĭ șanț în formă de zid. Se zice că sunt ruinele uneĭ cetățĭ ce exista în aceste locurĭ, în timpurĭ vechĭ.

Plopul, *cătun*, aparținînd com. Pegeni, pl. Gilortuluĭ, jud. Gorj, situat pe vălceaua pîrîuluĭ cu acelaș nume, pe o suprafață de 95 hect., din care 35 hect. pădure, 20 hect. arabile, 30 hect. fînețe, 3 hect. livezĭ de prunĭ și 7 hect. izlaz.

Are o populație de 43 familiĭ, saŭ 140 suflete, din care 40 contribuabilĭ.

Locuitorĭĭ sunt împroprietărițĭ după legea rurală, afară de vr'o 3 familiĭ de moșnenĭ. Eĭ posedă: 15 pluguri, 20 care cu boĭ, 80 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 100 oĭ, 13 capre și 17 rîmătorĭ.

Comunicația în acest cătun se face printr'o șosea comunală ce o străbate.

In cătun se găsesc: 4 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Plopul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Hîrsa, pl. Podgoria, județul Prahova. Are o populație de 371 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Sf. Erarhĭ, fondată în 1860.

Plopul, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul com. Dealul-Lung, situat în partea de N., pe malul drept al rîuluĭ Rîmna, la 1 kil. și 600 m. spre N. de cât. de reședință, Peleticul. Are o întindere de 650 hect., cu o populație de 65 familiĭ, saŭ 252 suflete; o biserică.

Plopul, *sat*, făcînd parte din com. Motoșeni, pl. Stănișești, jud. Tecuciŭ, cu o populație de 14 familiĭ, saŭ 56 suflete.

E situat la 3 kil. și 570 m. de reședința com. Este noŭ, înființat pe moșia statuluĭ.

Plopul, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Căbești, spre S.-E. de satul Căbești, la marginea județuluĭ.

Plopul, *mahala*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Amărăști, în satul Amărăști.

Plopul, *lac*, în partea de N. a com. Perișorul, jud. Brăila, care se întinde pănă în C. F. Brăila-Buzăŭ. Are o întindere cam de 4 kil. pătrațĭ.

Plopul, *virf de munte*, în jud. Bacăŭ, pl. Muntele, com. Dărmănești, pe teritoriul satuluĭ Plopul.

Plopul, *șir de munțĭ*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, care iese din Podișul-Moineștilor și se prelungește pe malul stîng al Trotușuluĭ, pănă în fața Tîrguluĭ-Ocna, trecînd pe lîngă satul Plopul.

Plopul, *deal*, în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, cât. Lunca, acoperit de pădurea statuluĭ Vintilă-Vodă.

Plopul, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, com. Novaci. Se învecinește la N. cu muntele Rînca, la S. cu Corbul, la E. cu Cornețul-Mic și la V. cu apa Gilortul.

Plopul, *munte,* în jud. Suceava, com. Bogdănești.

Plopul, *moșie* a statuluĭ, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, care se întinde pe dreapta Trotușuluĭ. A fost proprietatea mănăstireĭ Tazlăul (jud. Neamțu).

Plopul, *pădure,* trup din pădurea statuluĭ Muncelul, jud. Tecuciŭ. Are o întindere de 80 fălcĭ.

Plopul, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, care curge pe teritoriul satuluĭ cu acelașĭ nume. Își are obîrșia în Munțiĭ-Plopuluĭ și se varsă în Trotuș, pe stînga.

Plopul, *pîrîŭ,* ce izvorește din dealul Icleanul, jud. Gorj. Curge de la N. la S., udînd cătunul cu același nume; intră în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Căpreni; străbate com. Căpreni, de la N.-V. la S.-E. și se varsă în dreapta Amaradieĭ, pe teritoriul comuneĭ Căpreni. Lățimea pîrîuluĭ e de 2 m.

Văiceaua acestuĭ pîrîŭ, pe care este situat cătunul Plopul, are o lărgime de 600—800 m.

Plopul, *pîrîŭ,* udă partea de N. a com. Constantinești, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt, și se varsă în gîrla Plapcea-Mare, tot în com. Constantinești.

Plopul, *pîrîŭ,* udă com. Posești, pl. Teleajenul, jud. Prahova, și se varsă în gîrla Zeletînul, cu care împreună se varsă în rîul Bîsca.

Plopul-luĭ-Agapie, *pădure,* situată la S. de Movileni-d.-j., jud. Tecuciŭ, pe Malul-Siretuluĭ, în partea de N. a Cuhalmuluĭ.

Plopuluĭ (Balta-), *cătun,* al com. Stîlpul, jud. Buzăŭ, format din însurățeĭ împroprietăriți pe moșia Cucuteni-Pîrscoveni. Are 180 locuitorĭ și 33 case. E așezat aproape de bariera orașuluĭ Buzăŭ.

Plopuluĭ (Balta-), sau **Cucuteni-Pîrscoveni,** *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Stîlpul, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; parte s'a dat însurățeilor, iar 410 hect. s'aŭ vîndut deosebit și s'aŭ încorporat cu moșia Stîlpul - Monteorul. Vezĭ Cucuteni.

Plopuluĭ (Dealul-), *deal,* la E. de com. Otești-d.-s., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Plopuluĭ (Fața-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Rușiavățul, căt. Mușcelul-Țiganul, cu pădure și izlaz.

Plopuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Suceava, izvorește de sub muntele Rusul și se varsă în Moișa, drept Gura-Trestioareĭ (5 kil.).

Plopuluĭ (Valea-), *vale,* jud. Olt, izvorește de la E. de com. Otești-d.-s., și se varsă în gîrla Cungrea-Mică, pe țărmul stîng, tot în raionul comuneĭ Otești-d.-s.

Plopuluĭ (Vîlceaua-), *vîlcea,* se varsă în rîul Muereasca, în raionul comuneĭ Muereasca-d.-s., plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Plosca, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Băilești, la 52 kil. S.-V. de Craiova și la 55 kil. de reședința plășeĭ Băilești.

Situată pe șesul și pe malul drept al rîuluĭ Dăsnățuiul.

Se învecinește la E. cu com. Cîrna, de care se desparte prin rîul Dăsnățuiul; la V., cu com. Bistrețul; la N.-V., cu com. Urzicuța și la S., cu Balta-Popiĭ saŭ Călugărul.

Limita linieĭ de N. începe de la Braniștea - Bistrețuluĭ, și merge pe loc șes pînă la drumul Goicea-Mare.

Limita linieĭ de S. începe de la Valea-cu-Hotarul și trece în tot lungul săŭ prin Balta-Popiĭ, pînă la movila Strîmtura.

Limita linieĭ de E. începe de la drumul Goicea-Mare, trece prin movila Popiciul, pînă la movila Strîmtura.

Limita linieĭ de V. începe de la Braniștea-Bistrețuluĭ, mergînd pînă la Valea-cu-Hotarul.

Terenul comuneĭ este șes; nu are de cît la hotare cîte-va movile între carĭ movila Popiciul, movila Strîmtura și o mică vale, numită Valea-cu-Hotarul.

Este udată Dăsnățuiul, care se scurge în Balta-Popiĭ, lîngă satul Plosca.

Balta-Popiĭ, saŭ Călugărul, începe de la comuna Bistrețul, trece pe lîngă comunele Plosca, Cîrna, Măceșul-d.-j., Gighera și se termină în com. Nedeia, avînd o lungime de 8 kil. și o lățime de 3 kil.

Cînd Dunărea se revarsă își amestecă apele cu Balta - Poplĭ, inundînd pămîntul.

Pe la 1875 comuna Plosca făcea parte ca cătun din com. Bistrețul. De la 1876 este com. deosebită.

Azĭ se compune dintr'un singur cătun numit Plosca, care este și cătun de reședință.

Are o populație de 1068 suflete; o biserică de zid, fondată la 1879 de locuitorĭ, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală mixtă, ce funcționează din 1879 și s'a frecuentat în 1899—900 de 49 copiĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 91 locuitorĭ împămînteniți,

iar după cea din 1879 sunt 11 însurăței.

Suprafața întregului teritoriŭ comunal este de 2500 pog., din care: 200 pog. izlaz, 100 pog. fineață, 150 pog. pămînt necultivat și lac, 2050 pog. pămînt arabil.

Moșia Plosca aparține statului, și se arendează cu 15500 lei. Supafața rămasă este de 140 hect. saŭ 8798 m. p. Aparținea mănăstirei Hotărani.

Viile aparțin locuitorilor; aŭ o suprafață de 60 pog. și produc vin roșu.

Meseriași: 2 fierari, 1 tîmplar, 1 croitor și 1 cizmar.

Circiumĭ sunt 5.

Budgetul com. e la venitur̆ de 1847,85 lei și la cheltuelĭ, de 1673,12 lei.

Vite: 240 vite cornute, 91 oĭ, 18 cai.

Comunicația se face prin șosele comunale, care pun comuna în legătură la E. cu Cîrna, peste pîrîul Dăsnățuiul, la S.-V. cu Bistrișul, iar la N.-V. cu Covelul.

In timpul războiuluĭ romîno-ruso-turc, în lunile Iunie și Iulie 1877, se afla postată aicĭ compania 3, din batalionul 3 de vînătorĭ.

Plosca, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrgului, pe valea Vedeĭ, pe partea dreaptă. Se învecinește: la N., cu Părul-Rotund, de care se desparte prin rîul Vedea; la S.-V., cu com. Pîrlita; la S., cu com. Bogdana; la E., cu com. Buzescul; la V., cu com. Belitori și la N.-V., cu com. Peretul.

Are un cătun, Plosca-d.-j., la 800 m. spre E., tot pe aceeași vale cu satul Plosca. Acest cătun forma com. osebită pănă în 1884.

Intinderea comuneĭ, cu a moșiilor de pe dînsa, este de 6400 hect. Proprietarii principalĭ sunt: în com. Plosca d.-s., d-nul Radu Grigoriŭ care posedă 500 hect. arabile; în Plosca-d.-j., statul care are 3500 hect. pămînt arabil și 100 hect. pădure.

Locuitorĭ împroprietăriți în comună sunt: în Plosca-d.-s., 129, pe 700 hect. și în Plosca-d.-j., 171 locuitorĭ, pe 445 hect.

Pădurea statului poartă numirea de «Pădurea-luĭ-Varză». Are arborĭ groșĭ, gorun și cer. Pe pămîntul cedat locuitorilor se află cam 100 hect. pădure. Viile sunt în întindere de 100 hect.

Pămîntul acesteĭ comune trece printre cele superioare pentru agricultură.

Are o populațiune de 2429 suflete, din care 537 contrib.; o școală, în cătunul Plosca-d.-j., condusă de un învățător și frecuentată de 23 elevĭ; o biserică, cu 2 preoți și 2 cîntăreți.

Ocupațiunea locuitorilor este numaĭ agricultura, iar femeile se ocupă puțin cu creșterea gîndacilor de mătase și cu tot felul de țesăturĭ.

Vite: 1052 vite marĭ cornute, 529 caĭ, 346 porcĭ și 3552 oĭ.

Budgetul com. e la venituri de leĭ 4018 și la cheltuelĭ, de leĭ 3999, banĭ 76.

Șoseaua județeană Roșiori-Alexandria străbate comuna în toată lungimea și o pune în legătură la N.-V. cu com. Peretul și la E. cu com. Buzescu. Cu com. Pîrlita, la S.-V., și la N., cu cătunul Părul-Rotund, pănă în rîul Vedea, se leagă prin căĭ vecinale.

E situată între două orașe, Alexandria, la 17 kil. și Roșiori, la 15 kil.

Pe marginea com., de la N.-V. spre S.-E., trece Brazda-luĭ-Novac (v. a. n.), care aci prezintă o deosebită adîncime; pe timpurĭ ploioase se formează pe această brazdă un șivoiŭ care curge cu repeziciune spre rîul Vedea. Brazda-luĭ-Novac ia de aci direcțiunea spre orașul Alexandria, pe lîngă comunele Peretul, Buzescu și Nanovul.

Pe dealurile de la S.-V. comuneĭ sunt cîte-va măgurĭ, de mică importanță: Măgura-cu-Pîrliturĭ, Măgura-cu-Mărăcinĭ și altele.

Satul Plosca se găsește menționat în secolul trecut; nu avea pe atuncĭ nicĭ un cătun alipit.

Plosca, *sat*, jud. Dolj, pl. Băilești, com. Plosca, cu reședința primărieĭ.

Plosca, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Teleorman, pl. Tîrgul, cătunul Plosca, pe linia Roșiori-Alexandria, pusă în circulație la 2 Decembrie 1895. Se află între stațiile Peretul (4.2 kil.) și Buzești (6.9 kil.). Inălțimea deasupra nivelului Măreĭ de 59m,75. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 16717 leĭ, 30 banĭ.

Plosca, *baltă*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. Pisica, și anume pe acela al cătunuluĭ Azacliŭ, formată de Dunăre în vre-o revărsare anterioară; are forma uneĭ ploștĭ de vin; comunică cu bălțile Latimea și Mocanul; este înconjurată cu stuf; are 140 hect. întindere și conține pește, știucă și caracudă.

Plosca, *moșie* a statului, jud. Dolj, pl. Băilești, com. Plosca, arendată cu 15500 leĭ anual.

Plosca, *rîŭ*, izvorește din dreptul com. Gradiștea, jud. Gorj, din Dealul-Muereĭ și curge de la N. la S. între Dealul-Muereĭ și Dealul-Bouluĭ, în jud. Dolj.

Intră în jud. Dolj la com.

Zăicoiul și trece prin satele Hălăngești, Pîrvulești și Dînciulești. Se încarcă în această com. pe malul drept cu Ploscuța, pătrunde în com. Tălpașul, de unde se încarcă pe stînga cu pîraiele: Frățeni, Vraga, Nistoiul, Copăcioasa, Valea-Satului și Băicocioasa, iar pe dreapta cu: Turtureaua, Vîlsanul, Lupoaia, Stînaca, Mierleasa, Vaca, Stanuinul și Corlea. In dreptul satului Socenî și com. Tălpașul, are un vad și două poduri.

La eșirea din com. Tălpașul, pătrunde pe teritoriul com. Amărăști, curgînd prin centrul eĭ, cu direcțiunea de la N.-S. Are 4 vaduri și 1 pod între satul Fărcașul și mahalaua Plopul. In com. Amărăști se varsă pe stînga Amaradiei, în punctul numit Gura-Ploștei, în fața com. Melinești, din pl. Amaradia.

Plosca, *vale*, prin care curge pîrîul cu acelașĭ nume, pl. Gilortul, jud. Gorj, în partea despre E. a comuneĭ Piscoiul, formată de dealurile: Muereĭ și Bouluĭ. Pe ea se află situate comunele Obîrșia și Rădinești. Se întinde și în jud. Dolj, de la comuna Zăicoiul pînă la vărsarea Ploștei în Amaradia, la com. Amărăști.

Plosca, *vălcea*, izvorește din Dealurile Speteștilor și Muereĭ, comuna Grădiștea, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea, și se varsă în rîul Amaradia de Gorj.

Plosca-de-Jos, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, care pînă în anul 1891 a fost comună separată. Atuncĭ a fost alipită cu com. Plosca-d.-s., formînd amîndouă o singură comună sub numele de Plosca.

Are o populație de 1260 locuitorĭ, din carĭ 217 contrib.

Plosca-de-Sus, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, care formează com. Plosca cu Plosca-de-Jos.

Are o populație de 1300 suflete, din care 320 contribuabilĭ.

Plosca-Grecenilor, *parte din moșia* Plosca, jud. Teleorman, care a aparținut altă-dată familieĭ Grecenilor.

Plosca-Părul-Rotund, *corp din moșia* statuluĭ Plosca, jud. Teleorman, com. Plosca, fostă avere a decedateĭ Safta Castriș.

Ploscari, *vechie numire* a *cătunuluĭ* Cătiașul, com. Păltinenĭ, jud. Buzău.

Ploscarul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Valea-Mare, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Mușcel.

Are o populație de 168 locuitorĭ.

Legenda spune că locul pe care azĭ se află acest cătun, era ocupat numaĭ de păduri, carĭ serveaŭ de refugiŭ tîrgoveților din Pitești și altor locuitorĭ de la cîmp, în timpĭ de răzmiriță. Parte din acești refugiațĭ s'aŭ stabilit aci și se ocupaŭ cu fabricarea de ploștĭ.

In Valea-Ploscaruluĭ sunt izvoare ce conțin oxid de fier și de aramă.

Aci se văd urme din schitul Vîrgăluiul.

Ploscăria, *vale*, izvorește de la S.-E. de comuna Valea-Lungă, plaiul Prahova, jud. Prahova și se varsă în valea Priboiul, tot în raionul com. Valea-Lungă.

E acoperită cu pădure, proprietate a d-luĭ G. Gr. Cantacuzino, avînd livezĭ și pășune pentru vite.

Ploscila, *movilă*, în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Congazul, situată pe un vîrf nordic al dealuluĭ din Fundul-Găvanuluĭ, în partea sudică a plășeĭ și cea estică a comuneĭ; are 122 m. înălțime; e acoperită cu verdeață și domină satul Congazul și drumul Congazul—Sari-Chioi.

Ploscuța, *pîriŭ*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, izvorește din Dealul-Măgurilor, în dreptul satuluĭ Hălîngești, curge prin satul Diaconești, cu direcția de N.-E.-S.-V., trece în satul Zăicoiul, cu direcția de N.-S., pînă în dreptul școaleĭ primare din acest sat, apoĭ se îndreaptă cu direcția spre E., pînă la vărsarea sa pe dreapta rîuluĭ Plosca, în dreptul satuluĭ Dînciulești.

Se încarcă pe dreapta cu pîraiele: Adîncata, Viul, Stejarul și Geamăna. In stînga primește pîrîul Scroafa. In tot lungul luĭ, pîrîul Ploscuța este despărțit de valea rîuluĭ Plosca, prin Dealul-Viilor.

Ploscuțeni, *com. rur.*, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ, situată pe valea Siretuluĭ, în partea de E. a șoseleĭ ce merge din Nicorești la Homocea, la 34 kil. de capitala județuluĭ și la 24 kil. de reședința plășeĭ, în partea de N.-V. a județuluĭ.

Are o populație de 245 familiĭ, saŭ 900 suflete, din care 194 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt Ungurĭ, avînd și o biserică catolică, situată în partea de N. a satuluĭ.

Are o școală, care datează de la 1879, frecuentată de 33 copiĭ.

Vite sunt: 240 boĭ, 224 vacĭ, 94 caĭ, 12 capre, 498 oĭ, 224 porcĭ.

Intinderea terenuluĭ cultivabil e de 1045 hect.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 3012 lei, 13 bani, anual.

O șosea județeană leagă Ploscuțeni cu Homocea, la S., și Poiana și Buciumeni, la N.

E brăzdată de un singur deal, cu numele satului, care se întinde în partea de E. până la com. Buciumeni.

Un pod de vase umblător leagă satul Ploscuțeni cu Adjudul, trecînd la Siret la punctul numit la Companie.

Se mărginește la N. cu com. Homocea, la S. cu com. Buciumeni, la E. cu Dealul-Cucueților, și la V. cu rîul Siretul.

Ungurii de aicĭ sunt aduși la 1820 de Alex. Balș, din com. Văleni (jud. Bacău).

Ploștina, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., la 44 kil. de orașul Turnul-Severin, situată pe vale. Se mărginește la E. cu com. Miculești, la S. cu com. Broșteni și Florești, la V. cu com. Lupoaia și la N. cu com. Roșiata. Satul Ploștina formează comună cu satul Merișul și mahalalele Cireșul și Porceasca, avînd 1200 suflete, locuind în 230 case.

Pămîntul este destul de productiv.

Locuitorii posedă: 62 pluguri, 104 care cu boĭ, 12 căruțe cu caĭ; 100 stupi.

Prin comună trece șoseaua județeană Turnul-Severin-Bujorescul-Tîrgul-Jiului.

Are 3 biserici, deservite de 3 preoți și 4 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 35 elevi; 3 cîrciumi.

Budgetul comunei e la venituri de 2887 lei; iar la cheltuelĭ, de 1295 lei.

Vite: 700 vite mari cornute, 30 caĭ, 600 oĭ și 500 rîmătorĭ.

Rîul Motrul udă com. în partea de S. și pîrîul Ploștina, care se formează din izvoarele ce es din Dealul-Bujoresculuĭ, udă Ploștina, trecînd prin mijlocul satului și se varsă în rîul Motrul.

Dealurĭ mai principale sunt: Dealul-Miculeștilor și dealul Prigoroiul.

In comună se fac 2 bîlciurĭ anuale: unul la Sf. Ilie și altul la Sf. Maria-Mică, ținînd fie-care 3—5 zile.

In comuna Ploștina, satul Merișul, se găsesc mine de cărbunĭ. Vezĭ satul Merișul.

Ploștina, *cătun* al com. Goidești, jud. Buzău, cu 70 locuitorĭ, locuind în 18 case.

Ploștina, *sat,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Godeni, situat la 3 kil. spre S.-V. de Godeni, cu o populație de 388 suflete, locuind în 101 case.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Godeni.

Ploștina, *mahala,* în com. rur. Prunișori, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți.

Ploștina, *deal,* jud. Bacău, pl. Trotușul, desfăcut din șira dealurilor de pe stînga Lezunțuluĭ, care se află pe hotarul comunelor Grozești și Hîrja.

Ploștina, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Godeni, satul Ploștina, aparținînd moșnenilor.

Ploștina, *pădure,* în jud. Buzău, com. Goidești, cât. Ploștina, pe moșia Fața-Maluluĭ; are 500 hect., în mare parte acoperită cu brazĭ.

Ploștina, *pîriŭ,* în com. rur. Ploștina, pl. Motrul-d.-s.; se formează din izvoarele dealuluĭ Bujorescul și se varsă în Motrul.

Ploștinuța, *munte,* acoperit cu pădure, în com. rur. Ilovățul, pl. Cerna, jud. Mehedinți.

Plotonești, *sat,* în partea de E. a com. Urlați, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, la 700 m. de satul de reședință, Urlați, de care e despărțit prin dealul Elanul. Situat pe un podiș și o vale, care se deschide spre S., pe o suprafață de 1000 hect., are o populație de 63 familiĭ, saŭ 289 suflete, din care 48 contribuabilĭ; o biserică.

Pe moșie este o pădure în întindere de 429 hect.

Plotonești, *șes,* în mărime cam de 40 hect., spre S. de satul Plotonești, com. Urlați, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Plotunul, *pîriŭ,* în jud. Neamțu, pl. de Sus Mijlocul, com. Pipirigul, izvorește din muntele Petru-Vodă și curge spre N. printr'o strîmtoare de stincĭ înalte și sălbatece. Se varsă pe dreapta pîrîuluĭ Ozana, în apropierea satuluĭ Plutonul.

Acest pîriŭ se mai numește și Petru-Vodă.

Plugari, *sat,* în partea de N. a com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași, situat pe valea Miletinul, în stînga pîrîuluĭ. S'a înființat cam pe la 1828, cu locuitorĭ veniți din diferite localități.

Plugărești, *numire ce se dă uneĭ părțĭ din satul* Tufeni, în partea despre com. Stoborăști, jud. Teleorman. (Vezĭ com. Tufeni).

Plugova. Vezĭ com. rur. Podeni, jud. Mehedinți.

Plumbuita, *sat,* în jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, făcînd parte din com. rur. Colintina-Fundeni, situat la N.-V. de Colintina, pe malul drept al rîuluĭ Colintina.

Legenda spune că în urma mazilireĭ luĭ Leon-Vodă, Radu, fiul luĭ Alexandru Iliaş, fu desemnat de Sultan să ocupe tronul Ţăreĭ. El intră în Ţară cu o oaste compusă de Moldovenĭ, Tătarĭ şi Turcĭ. Mateiŭ Basarab, care ocupase tronul Ţăreĭ cu o lună maĭ înainte, îĭ ĭese cu armata între Plumbuita şi Dudeşti, la 26 Octombre 1632. Aci se dete lupta, şi după cum ne spune cronica: «Fost-aŭ războiŭ mare de dimineaţa pănă seara, fost-aŭ Tătarĭ mare nĭvală şi aŭ dat Dumnezeŭ spre seară că ĭzbînda a fost a luĭ Mateiŭ-Vodă; iar Radu-Vodă aŭ dat dosul, fugind cu capul gol şi multe trupurĭ aŭ căzut jos de sabie. Făcutu-s'aŭ din trupurile acelora o movilă mare, în marginea oraşuluĭ despre Dudeşti, ca să se pomenească». (Gr. G. Tocilescu).

Are o biserică, cu hramul Naşterea Sf. Ioan, care a servit de mănăstire, aşezată pe un loc care domină toată partea de N.-E. a oraşuluĭ. De jur împrejur are zidurĭ marĭ şi case cu două rînduri, astăzĭ ruinate, aşa că pare a fi fost o cetăţuie. Din odoarele vechĭ date de fondator nu se maĭ găseşte nimic. S'a redus la biserică de mir şi e deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Maĭ înainte mănăstirea Plumbuita era punct întărit şi se lega cu cetatea Curtea-Vechĭe (Ion Ghica).

La anul 1821, Sava, aflînd despre venirea Turcilor s'a întărit provizoriŭ în mănăstirea Plumbuita.

Suprafaţa satuluĭ e de 191 hect., cu o populaţie de 288 locuitorĭ.

Statul are 140 hect. şi locuitorĭĭ 51 hect. Se cultivă 15 hect. vie. Locuitorĭĭ rezervă 10 hect. pentru izlaz.

Comerciul se face de 15 cîrciumarĭ.

Sunt aci 3 zalhanale şi 1 pod stătător.

Plumbuita, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 75 hect., pendinte de com. Colintina-Fundeni, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov.

Pluşcul-de-Apus, *cătun,* pendinte de com. Andreeşti, pl. Gilortul, jud. Gorj, la N. com. Aninoasa, pe o suprafaţă de 450 hect., din care 120 hect. pădure, 200 hect. arabile, 120 hect. fîneţe, 5 hect. vie, 3 hect. livezĭ de prunĭ şi 2 hect. izlaz.

Are o populaţie de 65 familiĭ, saŭ 280 suflete; o biserică de lemn, refăcută de locuitorĭ la 1823.

Locuitorĭĭ sunt parte moşnenĭ, parte împroprietăriţĭ după legea rurală. Eĭ posedă: 30 pluguri, 35 care cu boĭ; 145 vite marĭ cornute, 9 caĭ, 210 oĭ, 5 capre şi 65 rîmătorĭ.

Comunicaţia se face prin şoseaua judeţeană T.-Jiul-Spahiĭ (Dolj).

Pe teritoriul cătunuluĭ se află staţia Bibeşti, a căeĭ ferate Filiaşi-T.-Jiul.

Pluşcul-de-Răsărit, *cătun,* al com. Andreeşti, pl. Gilortul, jud. Gorj, situat pe şes, pe malul stîng al rîuluĭ Gilortul şi spre S.-E. de cătunul Andreeşti, pe o suprafaţă de 270 hect., din care: 99 hect. pădure, 100 hect. arabile, 66 hect. fîneţe, 4 hect. vie, 2 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populaţie de 35 familiĭ, saŭ 157 suflete.

Locuitorĭĭ sunt moşnenĭ. Eĭ posedă: 13 pluguri, 16 care cu boĭ, 95 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 150 oĭ, 30 capre şi 40 rîmătorĭ.

Comunicaţia în acest cătun se face printr'o şosea comunală care îl leagă de căt. Scoica, pendinte de com. Săuleşti.

Pluta, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., la 7 kil. de oraşul Turnul-Severin. Se mărgineşte la E. cu com. Gura-Motruluĭ, la S. cu com. Piria; la V., cu com. Cosovăţul-de-Motrul; la N., cu com. Butoeşti.

Satul Pluta formează com. cu cătunele Ţinţari şi Buiceşti, avînd o populaţie de 2000 suflete, locuind în 350 case; 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi care a fost frecuentată în 1899—900 de 65 elevĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 80 pluguri, 126 care cu boĭ, 16 căruţe cu caĭ; 60 stupĭ.

Prin com. trece şoseaua Cosovăţul-de-Motru—Pluta—Gura-Motruluĭ. Are o şosea care o leagă de gara Butoeşti, care este cea maĭ apropiată de comună.

Budgetul com. e la venitурĭ de leĭ 1828; iar la cheltuelĭ, de 1146 leĭ.

Vite: 700 vite marĭ cornute, 800 oĭ, 41 caĭ şi 600 rîmătorĭ.

Prin com. trece rîul Motrul, ce o udă în partea de N., şi pîraiele Drăgănelul şi Pluta. În ogaşul Floareĭ din com., se găsesc rămăşiţe antidiluviane.

Pluta, *sat,* cu 50 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Scheiul.

Plutei (Valea-), *vale,* izvorăşte din dealurile com. Vlădeşti, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, şi se varsă

în rîul Rîmnicul, în raionul comunei.

Pluteï (Valea-), *vale*, izvorește din dealul Fața-Pietreï, com. Valea-Lungă, plaiul și jud. Prahova, și se varsă în rîul Cricovul-Dulce.

Plutonul, *sătuc*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul, situat pe valea cu același nume și a pîrîului Ozana, în drumul ce duce de la satul Pipirigul, peste muntele Petru-Vodă.

Are o populație de 91 suflete; o biserică de lemn, deservită de 1 preot și 1 dascăl.

Vite sunt: 18 boï, 12 vaci, 300 oï, 10 caï, 20 rîmătorï și 25 junci.

Legenda spune că, odinioară, pe valea pîriului unde se află acum acest sat, se afla numaï o căsuță în care locuiaŭ pescariï ce aŭ găzduit și călăuzit pe Petru-Vodă Rareș în fuga sa peste hotar, în țara Ardealului.

Poarca, *pîriŭ*, ce curge prin pl. Siretul-d.-j., com. Hociungi, Porcești și Săcueni, jud. Roman. Izvorește de la V. de satul Hociungi, din dealurile ce separă jud. Roman de jud. Neamțu. Curge de la S.-V. spre N.-E. și udă satele Hociungi și Ciocănești, unde primește pe dreapta pîriul Puiul și satele Porcești și Săcălenï, după care apoï se unește cu Pîrîul-Butnăreților și se varsă în pîrîul Valea-Neagră, la E. de satul Mircești (com. Săcuenï).

Poarta, saŭ **Poarta - Leontinești**, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Leontinești, situat în valea Tazlăului-Sărat și pe coasta dealuluï Chiricușul, la 1 kil. și 150 m. de satul Leontinești (școala).

Are o populație de 50 suflete și 3 cîrciumï.

Vite: 4 caï, 19 vite marï cornute și 4 porcï.

Poarta-Traiană. Vezï Rîul-Vaduluï, trecătoare, jud. Vîlcea.

Poarta-de-Vînt, *deschizătură între munți*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Dofteana, dintre cele două Nemire, unde curentul de aer este foarte tare, lucru ce a pricinuit această poreclă.

Poborul, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-j., compusă din patru cătune: Poborul, Gîrbaciul, Richițeni și Creți, avînd o populațiune de 1194 suflete, locuind în 240 case.

Se întinde pe o suprafață de 4750 hect.

E situată pe platourile dintre Plapcea-Mare și Plapcea-Mică, la 30 kil. de capitala județuluï și la 12 kil. de a plășeï.

In vechime s'a numit Popești.

Se spune că, din satul Richițeni, jud. Argeș, a venit o familie și s'a așezat pe locul unde astă-zï e satul Richițeni, și cu timpul aŭ maï venit și altï fugarï, carï, găsind acest loc acoperit cu pădurï marï și ferit, s'aŭ așezat aci și aŭ format comuna numită azï Poborul.

In fie-care cătun este cîte o biserică. Cea din cât. Gîrbaciul e de lemn, făcută la anul 1810. Biserica din cât. Creți e construită de curînd. In cât. Poborul sunt 2 biserici, una zidită la anul 1880, care aparține și cât. Richițeni, și alta zidită la anul 1844. Sunt deservite de 4 preoți.

Locuitoriï, pe lîngă agricultură, se maï ocupă cu dulgheria, brutăria, rotăria și cojocăria. Eï desfac produsul muncei lor la Slatina și Pitești și prin com., pe la comercianți. Vitele le vînd la bîlciurile de prin Optași, Cîmpul-Mare, Drășani și Slatina.

Locuitoriï sunt în cea maï mare parte moșneni. Numaï cei din Gîrbaciul și cîți-va din cât. Creți, s'aŭ împroprietărit după legea din 1864, cînd li s'aŭ dat 133 hect., pe moșia D-lor G. Giuriadis și Andreï Crețeanu. Eï posedă: 49 caï, 65 epe, 408 boï, 172 vaci, 25 capre, 2197 oï și 369 porcï.

In raionul com. e o moară de măcinat cu aburï, așezată pe valea rîuluï Plapcica.

Are o școală, frecuentată de 28 copiï.

Comerciul se face de cincï cîrciumarï.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 3302 leï, 72 banï.

Prin Pobor trec două șosele: Slatina-Pitești, care o leagă cu Profa, Spineni, Alunișul și Cornățelul-Poborul, care trece prin comună, și o leagă spre S.-E. cu Tătari și spre N.-V. cu Cornățelul.

E brăzdată de dealurile: Plapceï și Plapcicei, Vîlturelului, Urduroaseï și Cacoveï, care servă de cultură și pășune; de Măgura, din gura vîlceleï rîuluï Plapcea; de Poiana, numită Sălîștea, care cade spre V. de cât. Poborul, și de Poiana-Tîrguluï, între hotarul com. Poborul și com. Albești, unde se zice că în vechime se făcea tîrg.

O udă rîurile Plapcea și Plapcica și văile Cacova și Vîlturelul.

Se mărginește cu comunele: Șuica, Spineni, Profa, Alunișul, Cornățelul, Albești și Constantinești.

Poborul, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Are o populație de 700 locuitoriï; două

biserică, una zidită la anul 1880 și cea-l'altă la anul 1844.

Pocheşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Broşteni, pl. Cerna-d.-s., jud. Vilcea. Are o populaţie de 318 locuitorĭ; o biserică, fondată la anul 1848 de Dincă Diaconul St. Popescu, Lică Prescură și alţĭ.

Cade în partea de S. a com. și e udat de rîul Cerna.

E situat la 1 kil. de cătun Şerbăneşti, unde e reşedinţa com. și școala.

Pochi-Dii, *sat,* în jud. Tutova, pl. Corodul, spre S.-V. de Bîrlad pe pîrîul Bîrzota. Se numea mai înainte Năneşti, iar acum Pochi-Dii, Pochi-Dia, Popi-Dieĭ și Popi-Dii. Are 421 locuitorĭ. Formează o com. (com. Pochi-Dii), cu cătun. Borodeşti. Se cultivă viea pe o întindere de 19,50 hect., din carĭ 11,50 nelucrătoare.

Comerciul se face de 13 persoane.

Pochişcani, *sat vechiŭ,* în jud. Covurluiŭ, com. Balinteşti, pl. Horincea, cu vr'o 29 case. Vezĭ Balinteşti, comună.

Pochişcani, *moşie* particulară, de 3346 hect. în jud. Covurluiŭ, com. Balinteşti, pl. Horincea.

Pochiţa, saŭ **Pochiţul,** *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Gropile, situat pe dreapta Trotuşuluĭ, la 20 kil. de satul Gropile (reşedinţa). Are o populaţie de 208 suflete. Vite: 4 caĭ, 73 vite marĭ cornute, 12 porcĭ și 15 capre.

Pocioasa, *pîrîaș,* jud. Teleorman, începe din dreptul com. Zîmbreasca, de lîngă vîlceaua Redea, curge pe valea Pocioasa și se varsă în pîrîul Burdea, mai jos de com. Beoca.

Pocioasa, *vale,* începe de pe teritoriul moşieĭ Miroşi, jud. și pl. Teleorman, se întinde cît-va paralel cu Valea-Burdeĭ saŭ Zbirglezeĭ și se abate spre com. Zîmbreasca pe care o taie în două. Aci primeşte apele adunate de prin izvoare, formînd pîrîiaşul Pucioasa. Se terminâ mai jos de com. Beoca.

Pociovaliştea, *com. rur.,* jud. Gorj, plaiul Novaci, la S. cătun. Hirişeşti, situată pe ambele ţărmurĭ ale Gilortuluĭ.

E formată din 2 cătune: Pociovaliştea și Tomeni, pe o întindere de 1075 hect., din care 37 hect. vie, 1 hect. pădure, 500 hect. arabile, 250 hect. fîneţe și 278 hect. livezĭ.

Are o populaţie de 175 familiĭ, saŭ 731 suflete, din care 91 contribuabilĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 50 plugurĭ, 60 care cu boĭ; 2 căruţe cu caĭ, 637 vite marĭ cornute, 293 oĭ, 145 capre, 195 rîmătorĭ; 80 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la venitурĭ de 875 leĭ, 30 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 819 leĭ, 14 banĭ.

Este udată prin centru de rîul Gilortul.

Comunicaţia în com. se face prin şoseaua comunală care o pune în legătură la N. cu Novaci, la S. cu Ciocadia, cu Bumbeşti-Piţicul și printr'o altă şosea vecinală, care o pune în comunicaţie cu com. Aninişul.

In comună sunt: 8 morĭ, 12 pive, 10 joagăre, 5 cărciumĭ și 37 fîntînĭ.

Are 2 bisericĭ, din care una este fondată la 1732, după cum se constată din inscripţia făcută pe o cruce de lemn ce este în biserică; și a fost reparată la 1787, la 1832 și la 1855, după cum se vede după nişte inscripţiĭ din biserică. Ambele bisericĭ sunt deservite de 2 preoţĭ și 1 cîntăreţ.

La Pociovaliştea a fost o fabrică de postav, înfiinţată în anul 1767 de vel-clucer Radu Slătineanu, și care a fonctionat pînă în anul 1819.

Pociovaliştea, *cătun* de reşedinţă al com. cu acelaşĭ nume, situat pe malul stîng al Gilortuluĭ, plaiul Novaci, jud. Gorj.

Are o suprafaţă de 215 hect., cu o populaţie de 80 familiĭ saŭ 400 suflete, din care 46 contribuabilĭ; 1 biserică, deservită de 1 preot și 1 dascăl.

Locuitorĭĭ posedă: 25 plugurĭ, 20 care cu boĭ, 1 căruţă cu caĭ; 297 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 143 oĭ, 35 capre, 45 rîmătorĭ; 80 stupĭ.

Rîul Gilortul udă acest cătun, în care sunt și 15 fîntînĭ.

Pociovaliştea, saŭ **Trecătoarea oilor în Robeşti,** *trecătoare* în Transilvania, jud. Vilcea. P'aci își trec mocaniĭ oile.

Pociovaliştea, *coastă de deal,* pe care se află situate cătunele: Corbeanca, Machiaua, Oracul, Ostratul și Sărîndăreanca, jud. Ilfov. Începe de lîngă cătunul Dîrza, com. Crevedia, și are o lungime cam de 3 kil. pînă în dreptul cătunului Corbeanca, de unde ia direcţiunea către E.

Marginile dealuluĭ sunt acoperite cu păşunĭ.

Pociovaliştea, *pădure,* la N. jud. Ilfov, coprinsă între Valea-Călugăruluĭ și Valea-Vlăscioareĭ.

Pociovaliştea, *vale,* prin care curge pîrîul cu acelaşĭ nume, la N. judeţuluĭ Ilfov. La Căldăruşani, se împreună cu Valea-Vlăsieĭ și formează balta Căldăruşanĭ, care se scurge în rîul Ialomiţa la E.

de com. Ferbinți. Izvorește din dreptul cât. Dîrza, com. Crevedia, și are o lungime de 5 kil. până în dreptul cât. Corbeanca. Adîncimea ei, cînd sunt apele mari, e de 2 m. în dreptul cât. Corbeanca; în dreptul celor-l'alte cătune mai mică. Lățimea albiei e de 10 m. până în maluri. Pe dînsa crește trestie și papură.

Pocoleni, *sat* nou, în jud. Suceava, com. Rădășeni, cu 131 locuri de case ale locuitorilor, cari aŭ cumpărat locuri de cîte 5 hect.

A mai fost aci un sat purtînd tot acest nume, și despre care se zice că era populat cu Leși.

Pocreaca, *sat*, în partea de S.-V. a com. Poiana-Cîrnului, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, așezat în valea pîrîului Pocreaca, pe o suprafață de 701 hect. și cu o populație de 120 familii, saŭ 643 suflete. Locuitorii sunt vechi răzeși, cari se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor, cultura viilor și a livezilor.

Are o biserică, zidită la 1853, în locul alteia vechi, deservită de 1 preot și 2 eclesiarhi; o școală, înființată la 1865, cu local bun, zidit din piatră, frecuentată de 60 elevi; 2 mori de apă și o cîrciumă.

Vite: 402 vite mari cornute, 500 oi, 82 cai, 50 capre și 150 rîmători.

Locuitorii posedă: 40 pluguri și 80 care cu boi; 10 pluguri și 5 căruțe cu cai; 200 stupi cu albine.

In marginea de N.-V. a satului Pocreaca, pe muchia și platoul dealului cu același nume, se văd niște șanțuri largi, în care s'aŭ găsit: gloanțe, bucăți de cărămizi, hîrburi foarte groase, de diferite forme, și monezi. Locuitorii numesc locul unde sunt aceste șanțuri, Cetatea.

Pocreaca, *pîriŭ*, izvorește din pădurea statului Slobozia, com. Poiana-Cîrnului, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; trece prin satul Pocreaca și mai în jos se varsă în pîrîul Văsluețul.

Pe toată întinderea lui are malurile foarte ridicate.

Pocruia, *com. rur.*, în partea de V. a com. Tismana, plaiul Vulcanul, jud. Gorj. Se compune din cătunele: Izvarna, Sohodolul și Pocruia, unde e și reședința comunei.

E situată pe șes, deal și văl-cele, pe o suprafață de 1962 hect., din care 620 hect. pădure, 705 hect. arabile, 350 hect. fineață, 240 hect. izlaz, 22 hect. vii și 32 hect. livezi și pruni.

Are o populație de 432 familii, saŭ 1864 suflete, din care 340 contribuabili, ocupîndu-se cu agricultura și creșterea vitelor. In timpul iernei, parte din-tr'înșii se ocupă cu mica industrie a lemnului, construind hîrdae, putini etc.

Are o școală, fondată la 1859, frecuentată de 46 elevi; 4 biserici, din care una de zid și trei de lemn, deservite de 1 preot și 4 cîntăreți.

Locuitorii posedă: 45 pluguri, 77 care cu boi, și 5 căruțe cu cai; 785 vite mari cornute, 134 cai, 897 oi, 843 capre, 376 rîmători; 40 stupi cu albine.

Budgetul com. e la venituri de lei 1840, bani 80, iar la cheltueli de lei 1415.

Este udată de rîurile: Pocroia, Sohodolul și Izvărnuța.

Comunicația în comună se face pe șoseaua vecinală, care o pune în comunicație cu Tismana la N.-E. și cu Costeni la S.-V.

In Pocruia se găsesc: 3 mori pe apă, 15 puțuri și 2 fîntîni.

Pocruia, *cătun* de reședință, al com. Pocruia, jud. Gorj, situat în gura văei cu același nume, la 30 kil. de T.-Jiŭ, pe o suprafață de 654 hect., din care: 10 hect. pădure, 105 hect. fînețe, 170 hect. izlaz, 9 hect. vii și 10 hect. livezi și pruni.

Are o populație de 182 familii, saŭ 815 suflete, din care 157 contribuabili; 1 biserică de zid, fondată la 1850 și 1 de lemn, ambele deservite de 1 preot și 1 cîntăreț.

Locuitorii posedă: 30 pluguri, 50 care cu boi, 5 căruțe cu cai; 300 vite mari cornute, 40 cai, 280 oi, 123 capre și 159 rîmători.

In cătun se găsesc 3 mori de apă și 8 puțuri.

Pocruia, *pîriŭ*, jud. Gorj, care izvorește din fața plaiului de sub muntele Piatră-Tăiată, curge de la N. la S.-E. pe valea cu același nume; udă comuna Pocruia și se varsă în Orlea, în dreptul com. Costeni.

Pocșești, *moșie* nelocuită, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Galbeni.

Podari, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, la 8 kil. de Craiova și la 20 kil. de reședința plășei, Segîrcea, situată pe șesul numit Jitia, între dealul Cucul și malul drept al Jiului.

Se învecinește la N. cu cătunele Cîrligul și Palilula, pendinte de com. Bucovățul; la S. cu com. Livezile; la E., cu comuna Balta-Verde și la V. cu com. Vîrvorul.

Este accidentată de următoarele dealuri izolate:

Cosacul (325 m.), Solomon (305 m.), Vîlcul (200 m.), Cucul (250 m.), Mocanul (175 m.). Dealul Cosacul este acoperit cu păduri, iar cele-l'alte cu vii

și fînețe. Aceste dealurĭ formează mai multe văĭ, purtînd fie-care numele dealuluĭ ce o formează: Valea-Cosaculuĭ, Valea-Satuluĭ, Valea-Hoțuluĭ, Valea-Vilculuĭ și Podina. Multe din ele prezintă rîpe, ca: Rîpa-Cosaculuĭ și rîpa Solomon.

Este udată în partea de N.-E. de rîul Jiul, care primește pîrîul numit Valea-Hoțuluĭ, ce se formează din izvoare și fîntînĭ, și se varsă în Jiŭ, pe dreapta sa, în punctul numit Mierica. Tot în dreapta, Jiul primește pîrîul Prodila, care la rîndul sĕŭ se unește pe stînga cu pîrîașul Vîlcul.

In comună se găsesc: 28 fîntînĭ, 4 izvoare, 39 crucĭ și o fîntînă de zid.

Peste Jiŭ, în dreptul comuneĭ, se află un mare pod de fier, numit Jitîana, servind atît pentru trenurĭ cît și pentru care.

In anul 1832, autoritățile aŭ adunat locuitorĭĭ respîndițĭ prin vecinătate și maĭ ales prin pădurĭ și aŭ fondat com. Podari.

In anul 1875, coprindea cătunul Balta-Verde, azĭ comună rurală. Acum se compune dintr'un singur cătun, numit Podari.

Are o populație de 1725 suflete, locuind în 246 case și 17 bordeie. Biserica, de zid, fondată de către Pan Hagi Mladiu și I. Hagi Neagoe, are, în tinda eĭ, următoarea inscripție:

Această sfîntă biserică s'a fondat la 1817 de noĭ: Pan Hagi Mladiu și I. Hagi Neagoe și cu ajutorul locuitorilor s'a zugrăvit în anul 1832.

In biserică se află portretele fondatorilor. E deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Școala mixtă, a fost frecuentată în 1899—900 de 43 copiĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 214 împămînteniți. Insurățeĭ sunt 18, din carĭ: 14 din 1879 și 4 din 1880.

Suprafața comuneĭ este de 8624 pog., din care: 3958 pog. arabile, 470 fînețe, 613 izlaz, 330 teren sterp, 413 pog. viĭ și 3200 pog. pădure.

Moșia Livezile are o suprafață de 1300 pog. arabile, cu un venit de 27000 leĭ. Aparține d-luĭ Ștefan Filipescu.

Moșia Podari, împreună cu Palilula (ambele aparținînd statuluĭ), se arendează cu 12500 leĭ. Suprafața rămasă este de 233 hect., cu 17000 leĭ venit, din carĭ 12500 ale statuluĭ.

Pădurĭ sunt: Podari-Palilula, de 1285 hect., pe moșia statuluĭ. Inainte aparținea mănăstireĭ Jitianu, azĭ proprietatea statuluĭ.

Pădurea Livezile, de 225 hect., pe moșia Livezile, aparține d-luĭ Ștefan Filipescu.

Pădurile sunt compuse din cer, gîrniță, stejar, frasin, jugastru, ulm, mosdrenĭ și carpenĭ. Predomină cerul și gîrnița.

Viile de 206½ hect. aparțin locuitorilor.

In mahalaua Livezile-d.-s. a cătunuluĭ Podari, se află o moară cu aburĭ și două stîne.

In comună sunt 5 cîrciumĭ, din carĭ 3 în cătunul Podari și 2 în mahalaua Livezile-d.-s.

Prin Podari trece calea ferată Craiova-Calafat și calea județeană Craiova-Bistrețul, ce are în comună o lungime de ½ kil.

Calea națională Craiova-Calafat trece prin S.-E. comuneĭ, avînd în com. o lungime de 4 kil.

Căile comunale ce pleacă din vatra satuluĭ la comunele vecine se întind pe teritoriul Podarilor pe o lungime de 4½ kil.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de 3362,39 leĭ și la cheltueli, de 2827,11 leĭ.

Vite: 1400 vite marĭ cornute, 49 caĭ, 1200 oĭ și 140 capre.

Podari, *cătun*, pe malul drept al Călmățuiuluĭ, jud. Brăila, com. Stăncuța, între muchia numită Cornul-Malțuluĭ și pîrîul Călmățuiul. Pe aci trece drumul Brăila-Piua-Petreĭ, pe un pod peste Călmățuiul; la N.-V. acestuĭ pod se unește viroaga Puturosul cu Călmățuiul. Are 12 case, cu 56 locuitorĭ.

Podari, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Podari, cu reședința primărieĭ. Vezĭ com. Podari.

Podari, *ocol silvic*, jud. Dolj, făcînd parte din circumscripția XVII, inspecțiunea VI silvică și cu reședința în Craiova. Pădurile cuprinse în acest ocol sunt: Cetățuia, Poiana-Pleniței, Ciutura, Tîncănăul, Verbicioara, Fîntînele, Podari-Palilula, Vîrvorul, Rudari-Ciocănești, Perișorul, Tîrnava și Lipovul-Radovanul.

Podari-Palilula, *moșie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Podari, arendată cu 12500 leĭ anual. Suprafața rămasă este de 233 hect. Are două stîne. Se găsește pădure pe dînsa.

Până la secularizarea averilor mănăstirești, moșia a aparținut mănăstireĭ Jitia.

Podari-Palilula, *pădure*, a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Podari, căruia aparține de la secularizarea averilor mănăstirești. Inainte aparținea mănăstireĭ Jitianul. Are o întindere de 1285 hect. Este compusă din mosdrenĭ, jugastrĭ, carpenĭ, alunĭ, frasinĭ și mai cu seamă cerĭ și gîrnițe. Face parte din ocolul silvic Podari, circumscripția XVII, inspecțiunea VI.

Podeci (Moara-de-la-), *localitate*, în jud. Prahova, com.

Mănecĭul-Ungureni, pl. Teleajenul, din care se scoate piatră bună pentru construcţia podurilor.

Podeiul, *sătuc,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, făcînd trup cu satul Comăneşti; este situat pe dreapta Trotuşuluĭ.

Podeiul, *deal,* pe teritoriul com. Stoeşeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciu, pe valea căruia se află satul Stoeşeşti, în hotar cu jud. Tutova.

Podeiul, *pădure,* jud. Fălciu, pl. Mijlocul, com. Băseşti, în întindere de 433 hect., pe dealul cu acelaşĭ nume. Se zice că în această pădure ar fi fost în vechime un schit.

Podeni, *com. rur.*, în plaiul Cerna, jud. Mehedinţi, aşezată pe valea Bahneĭ şi udată de pîrîul Bahna. E înconjurată de Dealul-Popeĭ, la V.; de Dealul Croiduluĭ, la E. şi de Napiştea, spre N.

Se mărgineşte: la E., cu com. Balta, Gornenţi şi Marga; la S., cu com. Cireşul; la V., cu com. Negruşa şi la N., cu cât. Costeşti.

E formată dintr'un singur sat, cu o populaţie de 869 suflete, locuind în 172 case.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 30 elevi.

Locuitorii posedă: 7 plugurĭ, 2 care cu boĭ, 1 căruţă cu caĭ; 700 vite marĭ cornute, 60 caĭ, 500 rîmătorĭ, 600 oĭ şi 640 capre; 26 stupĭ cu albine.

Are o şosea comunală, care o leagă cu Cireşul şi Gornenţi.

Budgetul com. e la venitură de 1134 leĭ, iar la cheltueli, de 706 leĭ.

Dealurĭ maĭ principale în comună sunt: Dealul-Popeĭ, al-Croiduluĭ, Napiştea, Sulita (munte), muntele Glabanecul, Piatra Camena, muntele Topolova, Gornova, Gura-Jidovineĭ şi Plugova, loc de muncă, unde fantazia poporană crede că veneau Dacii de peste munte şi făceau plugărie aci, iar la Gornova păzeau graniceriĭ Dacĭ.

Podeni, *sat,* cu 30 familiĭ, pe malul drept al Teleormanuluĭ, jud. Argeşul, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Buzoeşti.

Podeni, *sat,* cu 120 locuitorĭ, jud. Argeşul, pl. Loviştea, făcînd parte din com. rur. Perişani.

Podeni, *cătun,* al com. Aldeni, jud. Buzău, cu 220 locuitorĭ şi 49 case.

Podeni, *cătun.* Vezĭ com. rur. Podul-Grosuluĭ, jud. Mehedinţi.

Podeni, *suburbie* a oraşuluĭ Bîrlad, jud. Tutova, pe stînga rîuluĭ Bîrladul. Este legată cu oraşul printr'un pod de lemn.

Podeni, *moşie,* în jud. Buzău, com. Aldeni, cât. Podeni, avînd 240 hect., din care 32 hect. pădure, restul arabil.

Podeni-Noĭ, *com. rur.*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, situată pe malurile gîrlelor Lojadna şi Oghiza, la 32 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 3 kil. de a plăşeĭ.

Se compune din cătunele: Ghiocelul, Mehedinţi, Rahova, Nevestească, Popeşti, Valea-Dulce, Podeni-Noĭ, Sfîrcarul şi Păcăloaia, avînd o populaţiune de 3760 suflete, locuind în 675 case.

Are 6 bisericĭ: In Podeni-Noĭ, fondată de locuitorĭ şi refăcută la 1827; în Ghiocelul, făcută la 1841; în Mehedinţi, fondată la 1861; în Rahova, fondată la 1832; în Popeşti, fondată la 1857 şi în Valea-Dulce, fondată de călugăriĭ Iane şi Enache la 1807. Sunt deservite de 4 preoţi.

In cătunul Podeni-Noĭ este o şcoală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 53 copiĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu rotăria, butăria şi dulgheria. Produsul munceĭ lor îl desfac la oraşele Ploeşti, Văleni-de-Munte, Urlaţi şi Mizil.

Parte din locuitorĭ sunt moşneni; 287 s'au împroprietărit la 1864, cînd li s'au dat 861 hect. pămînt. Eĭ posedă: 88 caĭ şi iepe, 277 vacĭ, 6 bivolĭ, 21 capre, 1224 oĭ, 602 porcĭ, afară de vitele trebuincioase munceĭ agricole. In raionul com., pe pîrîul Oghiza, sunt 4 morĭ pentru măcinat, cu cîte două pietre fie-care.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 4000 hect.

Girla Lojadna, care trece prin com., are apa foarte sărată, din cauza terenurilor sărate ce o străbate. Tot în raionul com. maĭ sunt izvoare de apă de pucioasă. Terenul său conţine şi păcură.

Ţuică, în aniĭ roditorĭ, se fabrică pînă la 9000 decal.; iar vin, vr'o 2000 decal. anual.

In dealul numit Măgura saŭ La-Bordeiul-de-Sare se găseşte în pămînt sare în mare cantitate.

Se cultivă gîndacĭ de mătase. Stupĭ cu albine sunt 60.

Comerciul se exercită în com. de 14 circiumarĭ.

Budgetul com. e la venitură

de 12662,50 lei și la cheltuelĭ, de 7163 lei.

Stă în legătură prin șosele comunale cu comunele: Vălenide-Munte, Urlați, Chiojdeanca, Apostolache, Podeni-Vechĭ și Păcureți.

In raionul com. sunt dealurile: Pacăloaia, Pancea, Măgura și Stejarul, pe carĭ se cultivă vie.

In partea de N. este Piscul-Hoților.

Comuna e udată de gîrlele Oghiza și Lojadna, afară de cîte-va văĭ, puțin însemnate.

Se mărginește cu comunele: Podeni-Vechĭ, Bălțești, Păcureți, Gornetul și Valea-Bouluĭ.

Podeni-Noĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, pl. Podgoria, jud. Prahova. Aci e reședința comuneĭ.

Podeni-Noĭ, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia Podeni-Noĭ, com. Podeni-Noĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Podeni-Noĭ, *deal*, jud. Prahova, com. Podeni-Noĭ, pl. Podgoria, pe care se cultivă 162½ hect. vie.

Podeni-Vechĭ, *com. rur.*, pl. Podgoria, jud. Prahova. Inainte de desființarea jud. Săcueni, era reședința pl. Podgoria.

E situată pe dealurile: Colțoaia, Gogoloșul, Bădicescul și Păicuța și pe văile: Belcioaia, Neaguluĭ, Scurtă și Ovisa, la 26 kil. de capitala județuluĭ. Aci e reședința pl. Podgoria.

Se compune din 3 cătune: Bălțești, Podeni-Vechĭ și Izești, cu o populație de 2185 locuitorĭ, din carĭ 387 contribuabilĭ, locuind în 487 case.

Are 3 bisericĭ (în fie-care cătun cîte una), construite prin ajutorul locuitorilor, deservite de 3 preoțĭ; 2 școale mixte, în Podeni-Vechĭ și Bălțești, frecuentate de 114 copiĭ (1898—900).

Meseriașĭ sunt: 37 dulgherĭ, 18 zidarĭ, 6 dogarĭ, 9 rotarĭ, 4 fierarĭ. Produsul muncelĭ îl desfac la orașele Ploești și București.

Locuitorĭĭ sunt moșteni. Eĭ posedă: 73 caĭ și iepe, 167 vacĭ, 91 capre, 605 oĭ și 770 porcĭ.

In raionul comuneĭ este o fabrică de gaz și 3 morĭ pe apa Ovisa.

Comuna se întinde pe o suprafață de 468 hect.

In Podeni-Vechĭ, spre N.-V., e o fîntînă, numită Fîntîna-de-Leac. Apa acesteĭ fîntînĭ are un miros de pucioasă.

In partea de S. este un schit ruinat, numit «Chilia», din care se păstrează numaĭ preastolul, împrejurul căruia, se zice, eraŭ în vechime chiliile călugărilor.

La localitățile numite Ovisa și La-Țeapa sunt cariere de piatră.

Se cultivă gîndacĭ de mătase. Stupĭ cu albine sunt 64.

Comerciul se exercită în comună de 8 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ la e venitură de 8231,64 leĭ, și la cheltuelĭ, de 5871,70 leĭ.

Are o șosea comunală care o pune în comunicație cu comunele: Măgurelele, Gornetul-Cuib, Podeni-Noĭ.

In raionul com., la E. și S., și în centrul eĭ, sunt treĭ movile, unde se zice, aŭ fost îngropațĭ ostașiĭ căzuțĭ în diferite lupte, ce s'aŭ petrecut aci în vechime.

Dealurile com. sunt: Pelini, Frumosul, Grăjdana, Chiliile și Piscul-luĭ-Dan.

Pămîntul pe care sunt așezate casele locuitorilor este deluros, cu piscurĭ și văĭ, servind pentru cultura pomilor.

E udată de gîrlele: Sărățelul, cu apă sărată, și Ovisa și de văile: Goaleĭ, Belcioaieĭ, Neaguluĭ, Ciuciuluĭ și Valea-luĭ-Hem.

Se mărginește la N. cu com. Păcureții și Gornetul-Cuib, la S. cu com. Hîrsa, la E. cu com. Podeni-Noĭ și la V. cu com. Măgurelele.

Podeni-Vechĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o biserică veche, zidită de locuitorĭ.

Podeni-Vechĭ, *deal*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Vechĭ, pe care se cultivă 25 hect. vie.

Podeni-Vechĭ, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 440 hect., pendinte de com. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova, formată din trupurile: Surani (415 hect.) și Izești (25 hect.).

Podgoria, *plasă*, situată la S. județuluĭ Mușcel.

Se mărginește la N.-V. cu plășile Riurile-Argeșelul, de care se desparte printr'o linie oblică de la dreapta la stînga, care pleacă din jud. Dîmbovița (spre N. de com. Dobrești) pînă la Pitești; la E., cu jud. Dîmbovița, de care se desparte printr'o linie ce trece pe la E. de com. Dobrești, Priboeni, Țigănești, Glîmbocelul, Budișteni și Ciulnița; la S., cu riul Argeșul, care desparte jud. Mușcel de jud. Argeș.

Are o formă triunghiulară.

Vechia împărțire a plășeĭ. Plasa Podgoria în secolul XVIII se compunea din plasa Dealuluĭ, care coprindea comunele de la Valea-Mare pînă la Călinești și plasa Circinovul, care coprin-

dea comunele de la Circinovul până la Glîmbocata, unde se termină județul Muscel.

Împărțirea administrativă. Pl. Podgoria se compune din 46 cătune, care formează 17 com. rur.: Valea-Mare, Ștefănești, Golești, Văleni, Vrănești, Gorganul, Călinești, Topoloveni, Golești-Badei, Leurdeni, Ciulnița, Budișteni, Glîmbocelul, Țigănești, Priboeni, Beleți și Dobrești.

Reședința plășei este în Golești.

Hidrografia. Riul Argeșul, care udă partea de S. a jud. și pl. Podgoria, face ca pămîntul acestei plăși să fie foarte fertil în tot felul de cereale. De la N. spre S., este udată de gîrlele: Valea-Mare, Vrănești, Circinovul, Gorgani și Glîmbocelul. Toate se varsă în riul Argeșul, pe malul stîng.

Orografia. Partea de N. a plășei este acoperită de dealuri înalte, cu pante repezi. In partea de E. ele devin și mai accidentate, mai ales spre com. Dobrești și își pierd din înălțime cu cît se scoboară spre comunele Priboeni, Glîmbocelul, Budișteni și Ciulnița. Aceste locuri sunt acoperite cu păduri mari; iar cele coprinse între riul Argeșul și comunele: Ștefănești, Văleni, Vrănești, Călinești, Gorgani, Topoloveni, Țigănești, Leurdeni și Ciulnița sunt acoperite cu vii și diferiți pomi roditori.

Producțiuni. In partea de N., pl. Podgoria este brăzdată de dealuri frumoase acoperite cu vii, pomi roditori: persici, gutui, cireși, precum și cu păduri întinse. In partea de S., pe malul stîng al riului Argeșul, are cîmpii întinse și foarte fertile, pe care se cultivă tot felul de cereale.

In plasă se cultivă 1730 hect. vie, care produce un vin gustos și foarte mult căutat în comerciu.

«Viile din podgoriile muscelene — scrie D-l Ionnescu-Gion — erau celebre în toată Țara. In călătoria Patriarhului Macarie al Antiohiei, scrisă de Diaconul Paul din Aleppo (1635), vinurile Piteștilor sunt trecute ca cele mai bune ale Munteniei, iar mai tîrziu (1704 și următorii) viile Brîncoveanului din podgoriile piteștene, cînd se culegeau era un eveniment. Venea curtea toată din București, pentru a fi față la aceste adevărate serbări bachice. De aci și legenda că în dealurile Piteștilor sunt ascunse încă fabuloasele bogății ale lui Brîncoveanu. La culesul viilor, dealul întreg din coasta Cimpului, de-alungul Ștefăneștilor, Izvoranilor, Vrăneștilor și pînă la Leurdeni era numai chiote, jocuri și veselie».

Căile de comunicație. Plasa Podgoria, în partea de S., este străbătută de calea ferată București-Pitești, care se oprește în coprinsul plășei la Leurdeni, Golești și Florica.

De la Golești calea ferată se bifurcă: o parte merge spre N. la Cimpulung, iar cea-l'altă merge spre V. la Pitești.

Șoseaua națională București-Pitești trece pe la S. plășei, prin comunele: Ciulnița, Leurdeni, Golești-Badei, Topoloveni, Călinești și Ștefănești.

In legătură cu această cale sunt următoarele șosele comunale: Ciulnița-Budișteni-Glîmbocelul; Topoloveni-Țigănești-Priboeni-Dobrești; Călinești-Gorgani.

Populația. Locuitorii comunelor din pl. Podgoria sunt în număr de 20376, toți Romîni.

Ocupația locuitorilor. Pe lîngă agricultură, locuitorii se mai ocupă cu butăria și cultura viței, care ocupă pe cea mai mare parte din locuitorii plășei.

Instrucțiunea publică. In fiecare comună din pl. Podgoria, este cîte o școală rurală mixtă, condusă de un învățător.

In anul 1899—900 aceste școli au fost frecuentate de 1655 copii.

Cultul. In plasă sunt 35 biserici, deservite de 36 preoți și 50 cîntăreți, și împărțite astfel: în com. Beleți, 3 biserici cu 4 preoți; la Călinești, 3 biserici cu 3 preoți; la Gorganul, 4 biserici cu 4 preoți; la Ștefănești, 3 biserici cu 4 preoți; la Valea-Mare, 3 biserici cu 2 preoți.

Mașini și unelte agricole. In pl. Podgoria se află următoarele mașini și unelte agricole (1895): 2 mașini de semănat, 2 de treerat cu aburi, 16 de vînturat, 1 de bătut porumb cu aburi, 13 cu manivelă, 337 pluguri de lemn, 515 de fier, 4 grape de fier, 1 tăvălug, 1 moșoroitoare de fier, 9 rariște, 2 mașini de ales sămînța, 6 mori cu aburi și 23 mori cu apă.

Plasa Podgoria în anul 1856. In acest an găsim că plasa Podgoria avea 24 sate, 36 biserici, 40 preoți, 4 diaconi, 37 boeri de neam și 57 mazili. Romîni contrib. erau 2683, cari plăteau pe trimestru 23945 lei vechi și 31 parale; erau și 141 Țigani emancipați dînd pe trimestru 7050 lei. In total mazilii, patentarii și contribuabilii plăteau anual 129293 lei, 4 parale.

Pentru moșiile locuite, nelocuite și contribuția drumurilor se plăteau de proprietari 42907 lei și 24 parale.

Erau 47 care cu 4 boi, 4 care cu 4, 6 și 8 cai, 1511 care cu 2 boi, 23 care cu 2 și 3 cai și 3812 vaci.

In ceea ce privește armata, această plasă avea 48 militari și 54 dorobanți.

Recolta plășei era de 33 chile grîu și 10844 chile porumb. In magazinele de rezervă erau 2296 chile porumb.

Capitalurile cutiilor sătești în ființă erau 1320 lei și 21 parale și ridicați de visterie, la 1854, erau lei 538, parale 25.

Copii altoiți 430, născuți 509, morți 284.

In plasă mai erau 30 mori, cari aduceau un venit anual de 16300 lei; 69 poverni, cu un venit de 2600 lei; 127 dulgheri și morari, 17 cizmari, 36 fierari.

Populația plășei se urca la 11672 suflete, din care 6029 bărbați și 5643 femei, cu 3267 capi de familie.

Podgoria, *plasă,* în jud. Prahova. Se mărginește la E. cu județul Buzău, de care se desparte printr'o linie perpendiculară de la N. la S., ce trece pe la E. de com. Chiojdeanca, și care apoi se îndreaptă spre V., trecînd pe la S. de com. Sîngerul; la S.-E., cu pl. Cricovul, de care se desparte printr'o linie curbă de la E. spre S. și care trece pe la E. de comunele Podeni-Noi, Hîrsa și Scăeni; la N., cu parte din jud. Buzău și plaiul Teleajenul, de care se desparte printr'o linie dreaptă dusă pe la N. de comunele Aricești și Cărbunești; la V., cu plaiurile Teleajenul și Vărbilăul și plasa Tîrgșorul, despărțindu-se de plaiul Teleajenul printr'o linie care trece pe la V. de comunele Surani și Gornetul-Cuib, iar de plaiul Vărbilăul și pl. Tîrgșorul, prin rîul Teleajenul.

Se compune din 18 comune rurale: Apostolache, Aricești, Boldești, Cărbunești, Chiojdeanca, Gornetul-Cuib, Hîrsa, Măgurelele, Păcureți, Pleașa, Podeni-Noi, Podeni-Vechi, Salcia, Sîngerul, Scăeni, Șoimari, Surani și Udrești.

Reședința sub-prefecturei este în com. Podeni-Vechi, cătunul Bălțești.

Cea mai populată comună din pl. Podgoria este Podeni-Noi, apoi vin Hîrsa, Chiojdeanca, Gornetul-Cuib, Păcureți și Podeni-Vechi. Cele mai puțin populate sunt Scăeni și Pleașa.

Pămîntul acestei plăși e mai mult deluros și prieste mult viței, prunului și nucului.

Văile formează cîmpii întinse, pe care se cultivă tot felul de cereale. Păduri sunt destul de întinse.

Terenul fiind prielnic culturei în general, ocupația locuitorilor, afară de fabricarea rachiului, e agricultura și creșterea vitelor.

Parte din locuitorii plășei, pe lîngă agricultură, se mai ocupă cu diferitele meserii, și cu chirigeria.

In plasa Podgoria se cultivă 543½ hect. vie.

Plasa Podgoria e împărțită în 28 parohii, avînd 24 filiale:

1. *Parohia Scăeni,* cu biserica parohială Adormirea, compusă din cât. Balaca și Pleașa, avînd ca filiale biserica Sf. Gheorghe și Intrarea în biserică.

2. *Parohia Păcureți,* cu biserica parohială Adormirea.

3. *Parohia Matița* (com. Păcureți) cu biserica parohială Sf. Voevozi, compusă din cât. Atîrnați (com. Șoimari).

4. *Parohia Măgurelele,* cu biserica parohială Sf. Ion, compusă din cât. Coada-Maluluĭ, Protosinghelul și mănăstirea Zamfira, avînd ca filiale bisericile: Adormirea, Sf. Dumitru și Înălțarea-Domnuluĭ.

5. *Parohia Podeni-Vechi,* cu biserica parohială Sf. Gheorghe.

6. *Parohia Bălțești* (com. Podeni-Vechi), cu biserica parohială Nașterea Maicei Domnului, compusă din cât. Izești, avînd ca filială biserica Sf. Dumitru.

7. *Parohia Hîrsa,* cu biserica parohială Adormirea, compusă din cât. Plopul și Nisipoasa, avînd ca filială biserica Sf. Trei Erarhi și Adormirea.

8. *Parohia Vărbila* (comuna Hîrsa), cu biserica catedrală Adormirea, compusă din cât. Valea-Cucului și Jărcălăi (Urlați), cu filiala Sf. Voevozi.

9. *Parohia Boldești,* cu biserica parohială Sf. Voevozi, compusă din cât. Seciul, avînd ca filială biserica Sf. Treime.

10. *Parohia Șipotul* (comuna Boldești), cu biserica parohială Adormirea, compusă din cât. Lipănești, avînd ca biserică filială Adormirea.

11. *Parohia Podeni-Noi,* cu biserica parohială Adormirea, compusă din cât. Ghiocelul și Mehedința, avînd ca filială biserica Sf. Nicolae.

12. *Parohia Popești* (comuna Podeni-Noi), cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din cât. Valea-Dulce și Rahova, avînd ca filială biserica Sf. Nicolae.

13. *Parohia Gornetul* (com. Gornetul-Cuib), cu biserica parohială Cuvioasa Paraschiva.

14. *Parohia Cuibul* (comuna Gornetul-Cuib), cu biserica parohială Adormirea, compusă din cât. Nucetul, avînd ca filială biserica Sf. Dumitru.

15. *Parohia Vat-de-Ei* (com. Udrești), cu biserica parohială Sf. Voevozi, compusă din cât. Udrești și Dobrota, avînd ca filiale biserica Sf. Dumitru și Sf. Haralambie.

16. *Parohia Sîngerul-de-Jos* (com. Sîngerul), cu biserica parohială Sf. Andreiu, compusă din

cătunul Sîngerul-d.-s., avînd ca filială bis. Adormirea.

17. *Parohia Mireșul* (com. Sîngerul), cu biserica parohială Sf. Nicolae.

18. *Parohia Apostolache*, cu biserica parohială Adormirea, compusă din cât. Mîrlogea și Tisa, avînd ca filiale biserica Sf. Voevozi și Sf. Dumitru.

19. *Parohia Salcia*, cu biserica parohială Sf. Voevozi.

20. *Parohia Chiojdeanca*, cu biserica parohială Cuvioasă-Paraschiva, compusă din cât. Nucetul, avînd ca filială biserica Sf. Dumitru.

21. *Parohia Trenul* (comuna Chiojdeanca), cu biserica parohială Cuvioasa Paraschiva.

22. *Parohia Cărbunești*, cu biserica parohială Sf. Nicolae.

23. *Parohia Surani*, cu biserica parohială Sf. Dumitru.

24. *Parohia Șoimari*, cu biserica parohială Sf. Apostolii.

25. *Parohia Ariceștí*, cu biserica parohială Sf. Nicolae.

26. *Parohia Star-Chiojdul*, cu biserica parohială Sf. Treime, compusă din cât. Brădetul, avînd ca filiale biserica Cuvioasa Paraschiva și Sf. Nicolae.

27. *Parohia Vadul-Anei* (com. Star-Chiojdul), cu biserica parohială Sf. Voevozi, compusă din cât. Rotarea, avînd ca filială Nașterea Maicei Domnului.

28. *Parohia Drajna-de-Jos*, cu biserica parohială Sf. Nicolae, avînd ca filială biserica Sf. Alexandru.

Podgoria-Copoul, *sat*, în jud. Iași, pl. și com. Copoul, în partea de N.-V. a orașului Iași, așezat pe platoul dealului Copoul.

E format din viile orășenilor; de aceea și poartă numele de Podgoria.

In marginea satului despre Iași, se află grădina Ghica-Vodă, prin mijlocul căreia trece șoseaua județeană Iași-Botoșani, fiind și loc de preumblare al locuitorilor din Iași.

Are o biserică, zidită de Vasile-Lupu-Vodă la 1638, și reziditată de Duca-Vodă, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Vite: 130 vite mari cornute, 149 oi, 20 cai și 29 rîmători.

Satul și-a luat numele de la dealul Copoul, care în vremea de demult era acoperit de codri nestrăbătuți, prin carí Domnii Țăreí făceaŭ vînătorí. Odinioară, zice legenda, un Domn plecînd la vînătoare, copoií, descoperind un cadavru de om, aŭ început să latre, iar pe locul unde s'a găsit cadavrul, s'a zidit biserica.

Fapte istorice petrecute în această localitate: Urmarea războiuluí între Ștefan-Vodă-Gheorghe și Timuș, ginerele luí Vasile-Lupu. Războiul s'a început de la Podul-Jijieí și a continuat pe Dealul-Popricanilor, prin satul Rădiul și prin această localitate. Timuș a urmărit oastea luí Ștefan-Vodă, până ce a trecut'o pe Bahluiŭ în sus, apoí s'a așezat în Iași, iar cazacii aŭ prădat prin codri Iașuluí și drumul Căpoteștilor. («Letop.», pag. 450).

Tot pe Dealul-Copouluí, Constantin-Vodă și-a așezat tabăra în războiul ce a avut cu Ghica-Vodă. («Letop.», pag. 362).

La 7248, boerií aŭ eșit la Copoŭ înaintea luí Constantin Cantemir, care venea de pe Prut din sus, închinîndu-í cheile Țăreí și steagurile slujitorilor. («Letop.», pag. 408, t. II.)

Pe la 1770, în timpul luí Grigore-Ghica, Colgeac-Beiul, căruia i se dăduse Sirhatul Hotinuluí, a conăcit treí zile în această localitate, de unde apoí a plecat pe Prut în sus spre Hotin. («Letop.», pag. 202, tom. III).

In timpul domnieí lui Ioan Mavrocordat, a trecut prin Iași un Pașă cu treí tuiurí, anume Mosinol, pe care l'a petrecut Vodă până în această localitate; de unde apoí a luat drumul spre Hotin. («Letop.», pag. 206, t. II).

Podiacul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s.; se desface din Dealul-Oreavuluí; brăzdează partea de V. a com. Zgîrcíți, întinzîndu-se printre pîrîul Oreavul și Putrida; e acoperit cu pădurí și pășunĭ.

Podiacul, *pădure*, a moșnenilor Jugureni, jud. Buzăŭ, de cam 150 hect.; cea mai mare parte în com. Lapoșul, apoí în Jugureni și Tohani.

Podiceasa, *strîmtoare*, în drumul ce merge spre Hangul, județul Neamțu, pe teritoriul com. Buhalnița, pl. Piatra-Muntele, formată de o parte de către valea repede a cursuluí Bistrițeí și de cea-l'altă parte din stîncí înalte.

Podina, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluí, com. Comănești, situat pe dreapta Trotușuluí, la 1 kil. și 168 m. de satul Comănești, avînd o populație de 185 sufl.

Podina, *deal*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluí, com. Comănești, pe al căruí povîrnîș sudic spre Valea-Malului se află baia de păcură a proprietățíí, cu vr'o 39 izvoare.

Podișorul, *cătun*, în jud. și pl. Teleorman, pendinte de com. Birla, situat la S. acesteí com. Are o populație de 296 suflete, din care 64 contribuabilí; o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Podișorul, *cătun,* pendinte de com. Bucșani, pl. Neajlovul, jud. Vlașca, situat pe proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în marginea Neajlovului, lîngă pădure. S'a înființat cam pe la 1856, cu ocazia facerii aceluĭ pod și cu începerea exploatării pădurei.

Podișul. Vezĭ Slobozia-Luncani, sat, jud. Bacău.

Podișul, *deal,* în partea de E. a com. Băleni, pl. Zimbrul, jud. Covurluiu, lîngă sat, din spre Puțichioaia.

Podișul, *deal,* care înconjură com. Bășești, pl. Mijlocul, jud. Fălciu, pe toată partea de V.

Acest platou este acoperit cu pădure pe partea de N., iar în spre S., sunt locurile de cultură.

Pe partea de N.-V. sunt locurĭ ale dealuluĭ, cu următoarele numirĭ: Rădiul, Fundul-Podișuluĭ, Valea-Sotoneĭ, Poenele-luĭ-Gheorghe-Stan, Poenele-Dochiuluĭ, Gîlcosul și Tetul-Pletos.

In centrul dealuluĭ se află localitatea numită Băltățești, unde maĭ înainte a fost sat, în care a locuit neamul Băltățeștilor; iar pe partea de S.-V. sunt localitățile: Hengiul, Piscul-Uliuluĭ și Valea-Negureĭ.

Acest deal, pe toată întinderea, are o pozițiune frumoasă și, în toate direcțiunile, o priveliște întinsă.

De pe piscurile Hengiul și Uliul, în timpurile senine, se vede spre V. o parte din Munții-Carpați; spre E., se zăresc virfurile multor dealurĭ marĭ, de peste Prut, în Basarabia; iar spre N., se vede aproape jumătate din jud. Fălciu.

Pe coasta acestuĭ deal, aproape de biserica vechĭe și de casele proprietățeĭ, a fost locul destinat pentru iarmarocul ce se face în fie-care an la 24 Iunie; actualul proprietar a schimbat locul pentru iarmaroc, destinînd un altul, în sat, aproape de Primărie.

Pe partea de S. a dealuluĭ se află o biserică, făcută la 1851 de Grigore Alexandru-Ghica-Vodă.

Podișul, *deal,* în partea de V. a com. Țiful, pl. Mijlocul, jud. Fălciu; începe din hotarul com. Dodești, spre S.; trece pe deasupra satuluĭ Mielești și se unește cu alt deal în hotarul com. Feredeștilor, din jud. Tutova; are o întindere cam de 2 kil. pe teritoriul comuneĭ Țiful.

Podișul, *deal,* în partea de V. a satuluĭ Comarna, com. Poenĭ, pl. Codrul, jud. Iași; din el se scoate multă piatră pentru șosele și diferite trebuințĭ.

Podișul, *pîriŭ,* izvorește de sub dealul Podișul, trece prin mijlocul satuluĭ Comarna-d.-j., com. Poenĭ, pl. Codrul, jud. Iași, și, unindu-se cu altele, formează pîrîul din Șesul-Moareĭ și trecînd pe teritoriul com. Costulenĭ, din pl. Braniștea, se varsă în rîul Jijia, sub numirea de pîrîul Mocra.

Podișul-de-la-Cornĭ, *deal,* pe o suprafață de 162 hect., în partea de E.-S. a com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciu, în hotarul com. Cornĭ.

Podișul-de-la-Pădure, *deal,* în partea de E. a satuluĭ Pîhna, com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciu, are o suprafață de 336 hect., loc de cultură.

Podișul-Horaițuluĭ, *loc,* pe moșia Grămești, com. cu același nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu; cu multe urme rămase de la războaele dintre Leși, Ungurĭ și Moldovenĭ, sub Ștefan-cel-Mare.

Podișul-Machedonuluĭ, *deal,* în partea de E. a satuluĭ Frumușelele, com. Păușești, pl. Cîrligătura, jud. Iași.

Podoleni, *plasă,* în partea de N. a jud. Fălciu. Se întinde de la N. spre S., în lungul dealurilor dintre jud. Vasluiu și rîul Prutul.

Se mărginește la N. cu jud. Iași; la S., cu pl. Crasna și Prutul; la E., cu Basarabia, despărțită prin rîul Prutul și la V., cu jud. Vasluiu.

E formată din 19 com. rur. cu 2 tîrgușoare:

1. *Bazga,* în partea de N. cu satele: Bazga și Roșul.

2. *Bohotinul,* pe pîrîul Bohotinul, în jos de tîrgușorul Răducăneni, cu satul Bohotinul.

3. *Covasna,* în partea de N.-V., în hotarul județuluĭ Iași și Vasluiu, cu satul Covasna.

4. *Cozia,* în jos de Covasna, cu satele: Cozia și Petcul.

5. *Cozmești,* în centrul pl., formată numaĭ din satul Cozmești.

6. *Drănceni,* în partea de E., lîngă rîul Prutul, cu satele: Albița, Cotul-Ghermănești, Drănceni, Drănceni-Tîrgușor, Ripele și Vărăria.

7. *Duda,* în partea de S., cu satele: Duda și Novaci.

8. *Ghermănești,* în partea de E., pe Prut, din sus de tîrgușorul Drănceni, cu satele: Arsura și Ghermănești.

9. *Grozești,* în partea de N.-E., între Jijia și Prut, cu satul Grozești.

10. *Gura-Bohotinul,* cu satul Gura-Bohotinul.

11. *Isaia*, în centru, cu satul Isaia.

12. *Moşna*, în centru şi spre V., cu satul Moşna.

13. *Pihneşti*, în partea de S., cu satele: Fundătura-Pihneşti şi Pihneşti.

14. *Podoleni*, cam în centrul pl., cu satele: Podoleni-d.-j. şi Podoleni-d.-s.

15. *Pogăneşti*, în partea de S. a pl., cu satul Pogăneşti.

16. *Răducăneni*, în partea de N., pe valea Bohotinului, cu satele: Răducăneni şi Răducăneni-Tîrgusor.

17. *Rîşeşti*, în partea de S., lîngă Prut, cu satul Rîşeşti.

18. *Sălăgeni*, în partea de N.-V., în hotarul jud. Iaşi, pe Prut, cu satele: Bucureşti, Colţul-Cornii şi Sălăgeni.

19. *Zbieroaia*, în partea de E., în unghiul format de confluenţa rîului Jijia cu Prutul cu satele: Copăceanul, Zbieroaia şi Scoposeni.

Calitatea pămîntului este cea mai bună şi productivă din tot judeţul, în cereale şi lemne.

Partea de V. a pl., pe toată lungimea, este deluroasă, acoperită cu păduri, vii şi livezi; iar partea de E., în lungul Prutului este şes întins, acoperit cu imaşe, finaţe, lunci şi bălţi.

E brăzdată la E. de rîurile Prutul şi Jijia; iar în centru, de mai multe piraie şi pîrîiaşe, din care unele se varsă în Jijia şi Prutul, iar altele trec în jos pe teritoriul pl. Crasna şi Mijlocul.

Pe moşiile Cozmeşti, Gura-Bohotinului, Scoposeni şi Ghermăneşti, sunt cariere de piatră pentru construcţii şi pentru şosele.

Pe moşiile Ghermăneşti şi Ripile se află piatră văroasă.

In satul Bohotinul este o velniţă, unde se fabrică spirt şi lichioruri.

Reşedinţa sub-prefecturei pl. este în tîrgusorul Drănceni.

Podoleni, *com. rur.*, în partea de N.-V. a plăşei Podoleni, jud. Fălciu, formată din două sate: Podoleni-d.-j. şi Podoleni-d.-s.; cu o suprafaţă de 1952 hect., 9 arii şi o populaţie de 426 familii, saŭ 1423 suflete, din care 260 contribuabili.

Are o şcoală şi 2 biserici. Proprietatea moşiei este a statului, pendinte de domeniul Ghermăneşti.

Prin com. trec pîraiele Moşna şi Podoleni.

Sunt 39 hect. vie.

Budgetul com. e la venituri de 3723 lei şi 75 bani şi la cheltueli, de 3384 lei şi 15 bani.

Podoleni, *com. rur.*, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, situată între com. Zăneşti, Costişa şi Siliştea, între rîul Bistriţa şi pîr. Orbiculuĭ.

E formată din cătunele: Podoleni şi Dorneşti, cu o populaţie de 1639 suflete.

Dintre locuitorii împroprietăriţi în 1864 sunt astăzi: 79 cari încă trăesc şi stăpînesc singuri locurile lor; 45 cari stăpînesc locurile ca urmaşi; 2 locuri aŭ fost părăsite de către împroprietăriţi şi se stăpînesc de către com.; 25 de indivizi sunt, cari de şi insuraţi şi cultivatori de pămînt, nu aŭ nici un fel de proprietate.

Terenul cultivabil e de 1745 hect. şi 94 arii.

Imaşul are o întindere de 136 hect. şi 45 arii, şi nutreşte 990 capete de vite.

Are o biserică de piatră, deservită de 2 preoţi şi 2 eclesiarhi; o şcoală; o gară de drum de fier.

Budgetul com. e de 4850 lei şi 40 bani la venituri şi de 4778 lei şi 5 bani, la cheltueli.

Comunicaţia cu satele vecine se face prin: calea ferată; şoseaua naţională Bacăŭ-Piatra; o şosea care pleacă din precedenta (dintre kil. 31—32) şi merge prin satul Podoleni, Durneşti, la satul Romîni; o alta ramură ducînd de la satul Durneşti prin satul Zbereşti-d.-s., în com. Costişa.

Podoleni, *sat*, făcînd parte din com. Barcea, jud. Tecuciu, despărţit de satul Barcea-Vechie, prin rîul Bîrlad.

Are o populaţie de 75 familii, saŭ 349 suflete, locuind în 125 case şi 6 bordee; o biserică, cu hramul Sf. Dimitrie, cu următoarea inscripţie:

La 1845, s'a început această sfîntă biserică, cu toată cheltuiala dumisale boerului mare vornic Alex. Ghica, proprietarul moşiei Podoleni, şi cu ajutorul ce aŭ dat locuitorii.

Biserica este de cărămidă cu temelie de piatră.

Inainte de această biserică a existat alta făcută de nuele şi învelită cu stuf.

Comerciul se face de 2 circiumari.

Satul Podoleni se numea înainte şi Bîrlădeni.

Podoleni, *sat*, şi reşedinţa com. Podoleni, pl. Bistriţa, jud. Neamţu, aşezat sub culmele despre V. ale dealului Orbiculuĭ, la 24 kil. şi 800 m. de oraşul Piatra.

Are o populaţie de 1519 locuitori, din cari 420 contribuabili; o biserică; o şcoală, frecuentată de 43 elevi.

Se mai numeşte şi Buciuleşti-Luncaşi, din cauză că, în partea despre N. a satului, s'aŭ aşezat locuitorii retraşi în urma desfiinţărei satului Buciuleşti, prin inundările Bistriţei.

Podoleni, *staţie de dr.-d.-f.*, în

jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Podoleni, pe linia Bacău-Piatra-Neamțu, pusă în circulație la 15 Februarie 1885. Se află între stațiile Buhuși (11.8 kil.) și Roznovul (9.4 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mării, de 233m,93. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 40924 lei și 70 bani.

Podoleni, *moșie*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Podoleni, cu un venit anual de 4600 lei.

Podoleni, *moșie*, în jud. Tecuciŭ, com. Barcea. Are o suprafață de 1042 hect., pămînt arabil și 150 hect., pădure de stejar și ulm.

Podoleni, *pădure*, a statului, pe partea de V. a com. Podoleni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în întindere cam de 150 hect., împărțită sub trei numiri: Dubășanul, Țibăna și Valea-Adîncă.

Podoleni-de-Jos, *sat*, în jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, în partea de S. a com. Podoleni, la 500 m. de satul de reședință, Podoleni-d.-s., cam pe coasta dealului Rotarul, pe o suprafață de 475 hect., 49 arii, din care 74 hect. și 65 arii vatra satului, iar restul, pămîntul de cultură al locuitorilor.

Are o populație de 125 familii, saŭ 417 suflete, din care 100 contribuabili; o biserică, prefăcută la 1871, în locul alteia vechi, care a ars.

Podoleni-de-Sus, *sat*, în partea de N. a comunei Podoleni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, situat între dealurile Rotarul și Ciurla, pe o suprafață de 1046 hect., 93 arii, din care 151 hect., 81 arii, vatra satului, iar restul, pămînt de cultură al locuitorilor, cu o populație de 301 familii, saŭ 956 suflete.

Este reședința comunei. Are o școală, înființată la 1864, frecuentată de 34 elevi; o biserică, făcută la 1871, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Proprietatea moșiei este a statului; face parte din domeniul Ghermănești, care cuprinde moșiile: Moșna, Cozmești, Podoleni și Ghermănești, fostă a mănăstirei Fistici, din jud. Vasluiŭ.

Prin sat trece pîrîul Podoleni.

Podorăni, *trup de sat*, în jud. Neamțu, plasa Piatra-Muntele, comuna Vadurile.

Podoreanca, *vale*, izvorește de la N.-E. com. Drajna-d.-s., pl. Teleajenul, jud. Prahova, și se varsă în gîrla Drajna, tot în raionul com. Drajna-d.-s.

Podriga, saŭ **Podagra**, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Drăgușeni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ, cu 76 familii, saŭ 394 suflete.

Proprietatea moșiei este a d-luĭ Grigore Christescu, iar din vechime a fost a mănăstirei Putna din Bucovina, ce a stăpînit-o pănă la 1785, cînd s'aŭ vîndut bunurile mănăstirești.

Sătenii împroprietăriți aŭ 199 hect., 43 ar. pămînt, iar proprietarul moșiei, 1660 hect. 53 arii cîmp și 3 iazuri, din care cel mai mare este al Sătululuĭ, în suprafață de 7 hect., 16 arii.

Pîrîul Podriga trece pe moșie.

Hotarele moșiei sunt cu: Săveni, Drăgușeni, Ichimeni și Știubeieni.

Insemnat aicĭ este locul numit Cîmpul-Războiuluĭ.

Podriga, *pădure*. Vezĭ Bulean dra, *pădure*, com. Darabani, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Podriga, *pîrîŭ*, izvorește de la poalele pădurei de pe moșia Concești, jud. Dorohoiŭ, plasa Prutul-d.-s., com. Hudești-Marĭ, laturea despre Darabani; se scoboară în jos pe la Mileanca și Drăgușeni, pănă ce se varsă în Bașeŭ, din sus de tîrgul Săveni.

Podujoaia, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, căt. com. Andreași; la poalele dealuluĭ Podujoaia, spre N. de căt. de reședință, pe malul drept al rîuluĭ Milcovul.

Podujoaia, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Andreași, se desface din dealul Chiciora; brăzdează partea N. a comuneĭ, întinzîndu-se d'alungul rîuluĭ Milcovul; e acoperit cu pădurĭ.

Podul-Ancuței, *pod*, peste valea Milcovuluĭ, în dreptul cătunuluĭ Coșoaia, jud. Vlașca.

Podul antic de la Celeiŭ, com. Celeiul, jud. Romanați. La 132 m. spre V. de zidul fortăreței romane dezgropate de d. Tocilescu, săpăturile aŭ desvălit rămășițele capuluĭ unuĭ pod peste Dunăre. Iacă relațiunea d-luĭ Tocilescu (Rev. «Tinerimea Romînă», III, 77 suq.) «Capul podului consistă dintr'un trunchiŭ de zid, de 13m,32 lung. și 6m,35 lăț. D'asupra acestui zid este construit în ambele colțurĭ despre mal cîte un stîlp masiv de zid avînd grosime unul (cel despre V.) 3m,20 : 3m,90, iar cel-l'alt 3m : 3m,72. Ei sprijineaŭ de sigur bolta porții poduluĭ. Intre ambiĭ acești stîlpi se găsește o platformă de 5m,79 lungă și de 3m. lată. In partea despre zidul temelieĭ ea face un unghiŭ înaintat către V., un fel de ghețar destinat ca să apere piciorul contra curentuluĭ apeĭ și sloiurilor de ghiață... Piciorul este

construit de piatră, fața lui din pietre cubice regulat tăiete, iar interiorul din pietre brute legate la o-l'altă foarte tare cu ciment alb (beton), puțin amestecat cu nisip și cărămidă pisată. Asemenea mortar îl găsim întrebuințat și la zidurile fortăreței. De existența acestuĭ pod vorbesc toți locuitoriĭ din prejur; eĭ îl numesc *Podul-de-Aramă*, din cauză că picioarele luĭ ar fi fost îmbrăcate cu tăbliĭ de aramă, din carĭ pescariĭ scot cînd și cînd bucățĭ marĭ, cum și cuie și cîrlige... Sătenii din Celeiŭ maĭ spun că în timpul scăderiĭ apeĭ, vasele plutitoare se izbesc de un picior de pod lîngă malul rominesc, și că s'ar găsi încă 7 picioare de ale poduluĭ. Ca să ne încredințăm, am profitat de epoca cînd Dunărea era scăzută (în toamna anuluĭ 1893), ne-am dus cu luntrea pănă în mijlocul fluviuluĭ și aci, în locul unde apa face vultorĭ saŭ anaforniță, după multă osteneală, am prins cu fringhiile unul din acele picioare, și prin sondage am constatat: la o adîncime de $2^{m},85$ s'a dat de pietre marĭ; piciorul are o lungime de 10^{m}. și o lățime de $6^{m}.2$; dînd în lăturĭ pe lîngă pietre nu s'a putut ajunge de fundul Dunăriĭ, măcar că sonda avea o lungime de 6 m. Podul are direcțiunea Drumuluĭ-luĭ-Traian, coada bălțiĭ și 100 m. spre E. de pichetul bulgăresc, drept către ruinele Coloniеĭ Oescus de lîngă Ghighiu.

«Necesitatea unuĭ pod care să lege însemnata cale romană de pe malul Oltuluĭ cu a eĭ continuațiune peste Dunăre, și să pună în legătură permanentă cele două importante cetățĭ: Malva (Celeiul) și Oescus (Ghighiul), ne autorizĕ a presupune că înainte deja mult de Constantin-cel-Mare a trebuit să existe acolo un pod, pe care acest împărat n'a făcut de cît să-l reconstruiască, odată cu podul de la Severin și cu ambele fortărețe de la Celeiŭ și Severin, care, precum aŭ dovedit săpăturile noastre, sunt de sigur o reconstrucțiune a unor cetățĭ anterioare».

Podul-Arapuluĭ. Vezĭ Rădiul, sat, com. Rădiul, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ.

Podul-Bărbieruluĭ, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, situată pe cîmpie, la S.-E. de Tîrgoviște, la 2 kil. spre S. de gara Ghergani, lîngă șoseaua națională Tîrgoviște-Fundata-București și aproape de locul unde această șosea se împreună cu șoseaua națională București-Fundata-Titu-Pitești. Are un heleșteŭ, iar prin raionul săŭ curg rîurile Dîmbovița și Ilfovelul.

Are o populație de 1041 locuitorĭ; o biserică și o școală.

Se învecinește spre E. cu Vizurești; spre V., cu Slobozia-Moara; spre S., cu Ghergani și spre N., cu Bildana. In apropiere are o pădure de 11750 arĭi.

Podul-Broșteni, Pietroasa, saŭ **Brănișteni,** *com. rur.*, pe apa Teleorman, jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 12 kil. de com. rur. Costești, reședința subprefecturеĭ și la 36 kil. de Pitești. Se compune din 2 sate: Podul-Broșteni și Zmeĭ, avînd o populație de 112 familiĭ, saŭ 456 suflete; două bisericĭ, cîte una în fie-care sat, deservite de 2 preoți și 2 cîntărețĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1737 leĭ și la cheltuelĭ, de 1943 leĭ.

Vite sunt: 320 boĭ și vacĭ, 40 caĭ, 805 oĭ, 47 capre și 158 rîmătorĭ.

Podul-Broșteni, *sat*, cu 76 familiĭ, pe apa Teleorman, jud. Argeș, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. cu acelașĭ nume. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

— SFÎRȘITUL VOLUMULUĬ AL IV-lea. —

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ OLT - SLATINA